

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

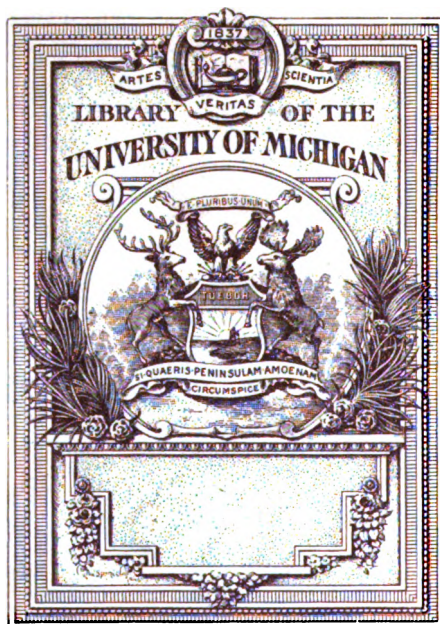
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

878

C2

093

3.2

C.2

878

C

93

1 /

C.2

9414 922
C. JULII CAESARIS

DE

BELLIS GALLICO ET CIVILI POMPEJANO

NEC NON

A. HIRTII ALIORUMQUE

DE

BELLIS ALEXANDRINO AFRICANO

ET

HISPANIENSI

COMMENTARII

AD MSSTORUM FIDEM EXPRESSI

CUM INTEGRIS NOTIS.

DIONYSII VOSSII JOANNIS DAVISII

ET

SAMUELIS CLARKII

CURA ET STUDIO

FRANCISCI OUDENDORPII

QUI SUAS ANIMADVERSIONES AC VARIAS LECTIONES

ADJECIT.

EDITIO NOVA AUCTION ET EMENDATIO.

TOMUS PRIMUS.

STUTGARDIAE,

EX TIPOGRAPHIA SOCIETATIS WUERTEMBERGICAE.

LIPSIÆ, IN COMMISSIS APUD C. H. F. HARTMANNUM.

MDCCLXXII.

1822

27/11/19

ERUDITO ET AEQUO
L E C T O R I

S. P. D.

FRANCISCUS OUDENDORPIUS.

Post tot, tam varias, totiesque repetitas, ut centenarium numerum multo excedant, editiones Commentariorum, quos Imperator C. Julius Caesar de Bello a se in Gallia et contra Cn. Pompejum gesto, ceterique (quique demum illi fuerunt; * tres, ut ex stili diversitate opinor, certe plures uno) scriptores de Alexandrino, Africano, Hispaniensi bellis, per Caesarem confectis, conscripserunt, ego quoque, Benevole Lector, hoc opus suscipere ausus fui. Istud vero quo successu, quantosque in usus tuos praestiterim, tu judicabis. Mei igitur instituti paucis accipe rationem.

Ex quo animum ad hosce Commentarios mea cura divulgandos adpuli, nihil prius agendum esse existimaui, quam antiquissimos codices, manu exa-

---

^a Consule G. J. Vossium de Lat. Hist. J. A. Fabricium in Bibl. Lat. Infra comment. ad init. L. 8. de B. G. item L. Afric. et Hispan. atque H. Dodwell. in Dissert. huic Editioni subjuncta, qui tamen perperam censet, omnes ejusdem quidem Hirtii esse libros, sed a recentiore interpolatos Afric. et Hispan.

ratos, consulere; ut hinc, et exactissima auctorum genii, consuetique stili, cum MSS. lectionibus collati, consideratione contextum, ut vocant, emendatissimum, ipsamque, quantum fieri posset, Caesaris et reliquorum manum tibi exhiberem. Qua in re summorum praeceptorum meorum, quos pia veneratione colo et admiror, Jacobi Perizonii, Jacobi Gronovii, et in primis Petri Burmanni, maximi elegantiorum litterarum doctoris, acerrimique vindicis, vestigia, quae principes in arte Critica viri, et celeberrimi veterum librorum instauratores semper ^a presserunt, et adhuc premunt, disparibus licet passibus, atque e longinquo sequi enitor. In MSS. etiam adquisitione contigit mihi tam felici esse, ut meam ipsius spem superarent illorum librorum copia, vetustas, et integritas. Oculis enim perlustrare licuit venerandae antiquitatis et bonitatis membranas Jacobi Bongarsii, in folio, nongentorum, vel circa, annorum, belli Gallici libros octo complexas. Hunc thesaurum possederat ante Bongarsium Petrus Daniel, ut e libri fronte patet; dein ^b Sixtinus, mox Sixius, quum maxime publica Amstelaedamensis Bibliotheca. Soleo hunc codicem nominare *Bongarsianum primum*.

Proximus ejus aetati et fidei est liber, qui fuit olim S. Petri Bellovacensis, deinde Isaacii Vossii, nunc in Leidensi Batavae Academiae ^c Bibliotheca, scriptus in quadratae formae membranis. Deest illi abrupta

^a Vide Cel. Burmanni praefationem egregiam ad Phaedrum.

^b Vide N. Heinsii Epist. Corp. a Cl. Burm. editi T. III. p. 267.

^c Num. 53. in Catalogo.

prima pagina, et desinit quoque Belli Gallici fine. Hunc voco *Vossianum primum*.

Post illos recensendus venit codex, aliquanto quidem recentioris, quam praecedentes, aevi, seu characteris; sed integritatis mirae, et bonitatis egregiae, optimas plerumque aliorum librorum lectiones confirmans, vel singulares eximiasque praebens. Pretiosissimus sane hic codex continet omnia Caesaris, Hirtii etc. opera. Exaratus est in membranis Fol. distinctaeque sunt paginae in duas, ut ajunt, columnas, characteris rotundi litteris. Olim illius possessor fuit Nicolaus Josephus Foucaltius, non ita pridem Samuel Hulsius, ex cujus amplissimi viri immensa supellectile libraria, per Celeberrimum P. Burmannum, vigilantissimum Bibliothecae praefectum, cum multis aliis libris emtus devenit quoque in eandem ^a Bibliothecam. Adpellatur mihi *Leidensis primus*.

Usus praeterea sum quatuor aliis codicibus, qui eadem servantur sede, sed junioribus. ^b Eorum unus itidem est ex libris Isaaci Vossii, in magnis quadratae formae membranis scriptus, divisus etiam in columnas paginis, seculi xiv. In hoc comparent quoque cuncta Caesaris, Hirtii etc. Deficit tamen in c. 34 B. Hispan. Cetera manu recentissima post exercitam jam typographiam erant adtexta. Inter suos libros eum numeravit olim Melch. Thevenotus: cui *Vossiani secundi* dedi nomen.

^a Num. 917. in Cat.

^b Num. 90. in Cat.

Alter ^a membranaceus in folio elegantissimis characteribus in principis viri usum exaratus, auroque ornatus, continet omnia etiam opera, *Leidensem secundum* adpello.

Tertius ^b descriptus in charta in fol. A. CH. MCDLVIII, emtus quoque ex Hulsiana bibliotheca. Dicitur mihi *Leidensis tertius*.

Quartus autem fuit itidem ^c Isaaci Vossii, in parvo folio pergameno conscriptus, qui recentior quidem Vossiano secundo, sed emendatior est. *Vossiani tertii* nota hunc designo. Hi duo posteriores non habent, nisi bellum Gallicum.

Ceterum hos sex codices adtenta mente consulendi copiam mihi fecit Amplissimorum paternae mihi urbis eo tempore Consulum benignitas; quorum pars fato jam functi, pars etiamnunc maxima cum laude, omniumque bonorum adplausu summam Leidensium rem adinistrant, diuque ut administrent, precor ac foveo: iisque pro hoc, similibusque saepius in me collatis beneficiis sinceram grati devotique animi declarationem, quam suo sibi jure a me deprecere videntur, lubens praesto.

Praeter eos summi amici et praestantissimi viri, *Jacobi Philippi Dorvillii*, benevolentia excussi membranaceum ipsius codicem, bonae, sed recentis notae, et eleganter in folio descriptum, cunctosque libros complexum; nec non alium chartaceum belli

---

^a Num. 27. in Cat.

^b Num. 4918. in Cat.

^c Num. 1. in Cat.

Gallici codicem, forma, ut ajunt, octava exaratum, quem insignis celeberrimi et singulari eruditione exactissimoque judicio praediti viri, *Caroli Andreae Dukeri*, humanitas meis usibus ultro obtulit. Uterque sui domini nomen gerit. Ultimus recens etiam, sed ex vetusto libro descriptus, plerumque congruit cum Carrariensi, quem adeo jactat Michael Brutus: cujus tamen vera mihi vehementer suspecta est antiquitas.

Hos omnes, et praesertim priores, summa, qua potui, cura diligentissime ad Joannis Davisii editionem exegi. Nunc ad illos transeo codices, in quibus aliorum fidei me committere debui.

Hic autem nequaquam mihi praetereunda est plurimum reverendi et egregium in modum docti viri, Josephi Wasse, opera, saepius jam prae ardentissimo humaniores litteras promovendi studio benigne mihi praestita. Is enim sponte ad me transmissit, simul cum nonnullis suis conjecturis, luculentissimam variantium lectionum congeriem, factam a sese e MS. Merton. Collegii *Oxoniensi*, quingentorum annorum aetatem habente, nec ultra bellum Gallicum pergente, et cuncta fere locorum virorumque nomina omittente. Quanti tamen hic liber aestimandus sit, facile intelliges, lector, si dixero, eum semper, vel saltem plurimis in locis, consentire membranarum Menardianis, seu Andinis, quas passim summis laudibus effert, quibusque vix meliores esse visas a

* adfirmat magnus J. Fr. Gronovius.

---

a Obscrv. 4, 8.

Illius vero *Andini* codicis excerpta eruditissimi ejus nepotis, *Abrahami Gronovii*, liberalitati debeo, qui sua manu descriptas ex avitis schedis varias lectiones mecum¹ communicavit. Desinunt etiam in *Belli Gallici* fine. Hi duo libri, non raro a reliqua *MSS*torum turba discrepantes, adeo conspirant, ut unum esse codicem, vel potius, quoniam aetas videtur differre, ex uno eodemque descriptum, vel alterum alterius esse traducem suspiceris.

Post hos praecipue memorandus est codex, a *Dionysio Vossio* cum *Ed. a Plantiniana* collatus, quem *Josephi Scaligeri* olim fuisse, ex *Vossii* notis animadverti non difficile est. Hic plerumque facit cum *Leidensi* primo; ejusque excerpta in eadem custodiuntur bibliotheca; ut et illa, quae olim collegerat *Criticae artis* peritissimus vir, *Janus Gruterus*, ex membranis *Petavianis*, *Bongarsianis* tribus, quorum primum jam nominavi, *Palatino*, et optimo sane *Cujaciano*. De illis autem sequentia suo exemplari adleverat *Gruterus*:

„Ego *Janus Gruterus* meis oculis diligenter contuli totum *Caesarem* cum codice *Petri Petavii*, qui omnium erat emendatissimus, variantesque lectiones diligenter ad marginem adscripsi mea manu, usui futuras ei, qui adhuc *Caesari* admoturus manus salutare. Contuli item pluribus etiam locis *Palatino*, et *Bongarsianis* duobus, quorum melior atque antiquior fuerat aliquando *Petri Danielis*. Itaque ipsum signo voce 1. hoc est, *primi*.

---

¹ a Antverp. A. MDLXXIV.

Alterum vero 2. i. e. *secundi*. Hi duo Codd. Bongarsiani nihil habebant ultra l. 8. B. Gall. Contuli postea tertium *Bongarsii*, scriptum elegantissimis characteribus, sed admodum recenter, in quo et bella Gallica, et alia omnia. Hunc voco 3. id est, *tertium Bongarsianum*, eumque, ubi ceteri Bongarsiani deficiunt, simpliciter nomino *B.* Praeterea notavi e *Cujacii* codice varias lectiones, quas e MSto ad oram sui enotarat, item emendationes aliquas ipsius, nec non expositiones. Erat autem idem liber Bongarsii quoque, mihi que reliquit. VII Julii MDCVI.“

Ipsū J. Gruteri exemplar postea Hagae Comitum Amplissimus vir, Gulielmus Goesius, communicaverat cum celeberrimo viro, Marquardo Gudiod, qui hinc transscripsit, pluresque collationes suo exemplari addidit, de quibus mox agam. Ex illius rursus exemplari easdem excerpsit alius vir doctus, adlevitque editioni Davisianae, quod exemplar possidet ditissima viri, solida variae doctrinae gloria maximisque in rem litterariam meritis nobilissimi, Joannis Alberti Fabricii, τὴ μακροτέρῃ, bibliotheca, brevi distrahenda; qui dum in vivis esset, illud Cl. Davisio, et deinceps mihi utendum concessit. Easdem lectiones ad Editionem * Gryphianam quoque transfudit accuratissimae industriae interiorisque eruditionis laude conspicuus vir, Arnoldus Drakenborchius, qui et ipse me illarum participem fecit.

Verum quum haec excerpta a tam variis ad varias Editiones adtexta sunt, valde discrepare solent:

quod aliter fieri nequit; ita ut non adtento, vel simplici lectori facile inponere possent. Id quod Cl. Davisio non raro accidissè, deinceps deprehendi. Mihi quoque crassas saepe obfuderunt nebulas, donec tandem, caligine dispulsa, clara mihi lux adfulsit. Scias igitur, benevole Lector, ipsum Gruterum istas lectiones enotasse ad ^a editionem Sebastiani Gryphii A. MDCXXXVIII. quae immensum quantum differt ab ^b altera, ejusdem typographi nomen praeferente, sed octo annos post excusa, et e ^c Vascosana editione ad apicem, non secus ac Stradae nomen habens Ed. MDCXXV. expressa. Gryphianae editionis annum bene quoque adnotarat Gudius. Verum ea observatione mihi deinceps non opus fuit. Namque Cl. Dorvillii mei opera nactus sum ipsas τὴ πάλιν Gruteri notulas, quas edere prius constituerat, quibusque jam praefationem addiderat; immo quas missurum se Cl. Gothofredo Jungermanno promiserat, uti non obscure liquere videtur ex illius viri praefatione, suae Editioni ^d praefixa. In his Gruterus id praecipue egit, ut vulgaria Caesaris exemplaria magna sui parte detruncaret, et multas voces, immo totas sententias et periodos, quasi spurias ac Celsi aliorumve interpolationes et vibices, ut ait J. Lipsius, resecaret: cujus judicii quaedam a se exhibita scripsit specimina in ^e Suspicionum li-

^a Eadem illi, quam ipse habeo, A. MDCXXXVI. per J. Jueundum Veronensem in 8vo.

^b A. MDCXLVI. in 12mo.

^c Paris. A. MDCXLIII.

^d Francof. A. MDCVI.

^e Ad hos provocat etiam aliquoties in notis suis, ut suo loco adnotavi. Verum hi libelli adhuc latent. Nam in illis, qui lucem vident, nihil de Caesare legitur.

bellis, quos tum locupletare volebat, ibique de aliquot locis plenius se egisse. „^a Verum post quindecim annos ab hoc incepto deterritus, et ab adfectibus, quibus transversim raptus erat, ad se reversus, deveneratusque magnos Caesaris manes etc. universa una litura involvere paraverat. Nihilominus amicorum precibus exoratus foetum istum e manibus exire passus est, ut ^b Lector cognosceret, homines animo non vivere uno, non una mente, nihilque adeo fallacius esse collegio Criticorum, Andabatarum more digladiantium, non cum adversario aliquo, sed cum propria umbra.“

Tale quum iudicium de hisce notulis suis jam tunc temporis habuerit, etsi edi quidem permiserat, Gruterus, sanctos venerandi senis manes me violaturum esse credidi, si nunc illas in hominum ora oculosque protruderem. Praesertim cum persuasum mihi sit, Lectorum neminem hodie istas, nullo nisi fallacis ingenii, et hic illic MSti alicujus fundamento substructas, sed Caesaris genio, ejusque stilo, nusquam abrupto, sed pleno semper, copioso et perspicuo, adversantes, adprobaturum: licet non negem, hic illic adspersas esse Glossas aliquas. Quapropter illa solum inde excerpsi, meisque curis intexui, quae vel mihi placebant, vel alicui adridere posse opinabar. Nonnumquam tamen verissimas inde hausi emendationes, quas optima fide a me, nihil ex iis meo nomini adscribente, prolatas esse, testari possunt ipsa

^a Sunt ipsa Gruteri verba usque ad, *umbra*.

^b Quae causae tunc earum impressionem inpediverint, cum ignarissimis nescio.

laboriosissimi viri monumenta, quae una cum codice, quem supra dixi, et Ed. Tarvisina A. MCDLXXX, a Grutero quoque consulta, in Amstelaedamensi conservantur bibliotheca. Non tamen Bongarsianos codices et Palatinum perlegit totos, ut ab ipso monitum supra vidimus: sed et a l. 6. B. G. c. 2. usque ad l. 8. desunt notae, ubi in Apographo vacabat multa charta pura, finiuntque in B. Alexandrino. Plures quoque lacunae in excerptis, quae ex Ed. Gryphiana hauserunt viri docti, adparent. Sed ad aliorum Codicum recensionem transeundi jam tempus est.

In his primus se offert *Lovaniensis*, e societate Jesu, qui olim Laevini Torrentii fuerat, et a Cl. J. Lipsio, qui *Torrentianum* vocat, collatus ad Ed. ^a Plantinianam: unde varias lectiones descripsit Marquardus Gudius. Dein ejusdem codicis collationem instituit Illustrissimus Nicolaus Heinsius ad Ed. ^b Parisinam; et ex eo Celeberrimus Jacobus Perizonius ad Ed. ^c Elzevirianam una cum *Heinsianis* emendationibus, et alii docti viri ad Edd. alias. Hic codex est sexcentorum, vel plurium, ut putant, annorum. Peritissimus tamen harum elegantiarum spectator et iudex, Heinsius, Gronovio ^d scribit, vix credi posse, quam pauca bonae notae inde deprompserit. Deficit in c. 33. B. Africani.

Insuper variantes Codicis *Egmondani* lectiones compilavi, qui a Marq. Gudio etiam cum editis com-

---

^a Antverp. MDLXX.

^b In 12mo A. MDLXI.

^c In 12mo A. MDCXXXV.

^d Tom. III. Corp. Epist. p. 137.

missus fuit. Hujus notam Cl. Drakenborchius in sui exemplaris margine exposuit sequentibus verbis. „Est in membranis in 4to. Folio primo legebantur hi versus barbari :

*Abbas Gerardus Poelgeest venerandus in Egmont
Istum cum multis librum reparavit honeste.*

Inspicis hic, lector, quo tempore rupta refecit.
Sed aetatem, qua scriptus fuit hic codex, indicat alter versus in margine libri septimi,

*Quī me scribebat, Florens, hoc nomen habebat.
Anno Domini cccccxlv. FERIA IIII post translationem B. Benedicti.“*

Huic etiam classi adscribendus codex *Gottorpiensis*, itidem a Gudio collatus, ex Ducis Holsatiae bibliotheca; scriptus in charta in Fol. satis accurate, sed recentior. Hic in omnibus fere convenit cum Leidensi tertio, et antiqua incerti loci editione.

Aderant etiam Fabricii exemplari excerpta, ut creditur, e Codd. * *Buslidiano*, et *Abrahami Ortelii*, nec non duobus Vossianis codicibus, (quae excerpta etiam habet Cl. Drakenborchius) supra memoratis, et Ed. Romana principe. Quin adscriptae erant multae *Lipsii* conjecturae ineditae, et *Gudii* nonnullae. Ea omnia sub illorum virorum nomine, uti et nonnulla ex anecdotis *Theodori Pulmanni Schedis*, a Cl. Dukero communicatis, nec non codicibus per alios jam excussis, meos in usus converti. Inserui etiam hic illic variantes lectiones vel emendationes, a Paulo Aicardo Ed. P. Manutii Ven. MDLXI, calamo adlitas :

a Vide tamen ad Auct. B. Hisp. c.8. init.

quod exemplar emi curavi Hafniae in auctione librorum Ill. Comitum, Christiani Daneschioeld, et ante possederat Nob. vir, Fredericus Rostgaard, sibi a Nob. G. Scherardo Romae a. d. VIII. Febr. MDCXCIX. donatum. Nobilissimus quoque Joannes Bouhierius, generis splendore non magis, quam summa doctrinae et virtutis laude spectatissimus, specimen duorum, qui penes ipsum sunt, codicum mihi e Francia misit. Sed quum vulgaribus MSS. qui inmenso sunt numero, eos plurimum congruere viderem, inpendendi in eos laboris humanissimo viro gratiam feci, oblatis muneris, non secus ac percepti, debitor.

Praeter hos codices manu exaratos evolvi quoque, et singula ad verba diligenter post alios expendi
 a Graecum B. Gallici Metaphrasten, eumque, qui
 b Julii Celsi nomen c mentitur, scriptorem. Quorum collatio, etsi tanti mihi non visi sunt, qui rursus inprimerentur, et suo cumulo hanc onerarent editionem, magnum saepe ad verae scripturae indagationem emolumentum adtulit.

a De illo vide praefationes Jungermanni ac Davisii, qui excudi curaverunt.

b Adi G. J. Voss. de Hist. Lat. J. G. Graevium in praef. J. A. Fabr. in Bibl. Latin. H. Dodwell. Diss. de Celfo. Editus A. MCDLXXIII. f. et dein cum Graevii notulis Amst. MDCXCVII. Lugd. Batav. MDCCLXIII. et separatim Londini MDCXCVII.

c Cave vero, statuas cum Erud. Bernardo Moneta, cujus sententiam memorat Cl. J. A. Fabricius in Bib. Lat. Suppl. p. 192. [Tom. I. p. 259. ed. Ernest.] libros hos esse *Francisci Petrarcae*. Qua opinione illi viro gravem faciunt injuriam. Petrarca enim qui norunt, tam barbarescribere non potuisse eum sciunt, quam agit Caesaris vitae auctor. Quid? quod Gualterus Burleus Anglus, qui aequalis ei, vel potius prior fuit (nam xxx fere annos ante Petrarcham natus est: confer Voss. de Hist. Lat. p. 515. 524.) in libro de vita ac moribus Philosophorum Poëtarumque veterum (ut titulum concipit MS. Harlemensis) jam multa ex Celfo isto citet, eumque nominet Ju-

Non raro etiam ad partes voco Ed. Romanam A. **MCDLXIX**, et incerti loci Ed. A. **MCDLXXIII**, eandem, ex qua Celeb. Graevius J. Celsum reparavit. Harum editionum excerpta, et alia descripta a ^a Perizonio doctissimus cognatus meus, Henricus Snakenburgius, mihi donavit. Cum ipso autem illa, nec non Heinsianam Lovaniensis Codicis collationem communicaverat eruditissimus et politissimus Hoffius, Bernas. Posterioris etiam excerpta mihi dederat Cl. Dukerus; at ipsum exemplar meo usui concessit celeberrimus Sigebertus Häverkampus. Complectitur vero solum B. Gallicum, estque corruptissima, ac longe diversa a reliquis Edd. antiquissimis, quales sunt Edd. Mediolanensis A. **MCDLXXVII**. et Veneta A. **MCDXCIV**. pluresque, quarum seriem infra adtexui. Plerumque illae consonant, ac primus ab iis majorem discessionem fecit, suos codices vel ingenium secutus, Philippus Beroaldus, dein J. Jucundus Veronensis, ejusque vestigia premens Sebastianus Gryphius; tum Vascosanus, Robertus Stephanus, Paullus Manutius, J. Rossetus Au-

---

*lium Celsum historiographum, qui scripsit diligenter de bello Caesaris librum, quem in quinque libros distinxit, in quibus multa doctrinalia notabilia continentur. Immo Petrarchae foetum esse non potuisse, evincit Vincentius Bellovacensis, utpote qui mortuus est LV annos ante natum Petrar-
cham. V. Voff. p. 477. 524. Is tamen in speculo Historiali ab O. C. ad A. CH. MCCXLIV Celsi meminit, et ex eo dicta quaedam moralia excerpsit, quae nunc quoque ibi inveniuntur. Nec obstat, quod sub Petrarchae nomine (v. Jungerm. praef.) exstat fragmentum Celsi, cujus mentionem feci ad finem B. Hispan. Credi potius fas est, codicis illius Petaviani, cui adnectitur, Petrarcham olim fuisse possessorem.*

^a Cujus exemplari etiam adlitae erant variae lectiones, quasi ex V. C. quas deinceps deprehendi marginales esse lectiones Ed. Vascofanae.

rimontanus, Fulvius Ursinus, ^a Justus Lipsius, Josephus Scaliger, et alii; qui viri praestantissimi egrégiam his commentariis operam, praesertim Stephanus, Ursinus, et Criticorum ille Princeps, Scaliger, navarunt, multosque naevos sustulerunt. Non raro tamen vel depravatis, aut vulgaribus codicibus additi, vel nimis ingenio indulgentes, aut meras aliorum conjecturas recipientes, hallucinati sunt, et alter alteri adversantes lectorem verae scripturae incertissimum reddiderunt. Id quod tamen praecipue animadvertendum est in illos, qui suis notis haec scripta inlustrare adgressi sunt.

Nam ad interpretes sponte me praefationis deducit filum. Magno hi sunt numero, suis quisque meritis insignes, nec debita laude fraudandi, ut Joannes Rhellicanus, Henricus Glareanus, Joannes Glandorpheus, Joachimus Camerarius, Joannes Michael Brutus, Aldus P. F. A. N. Manutius, Joannes Sambucus, Fulvius Ursinus, Petrus Ciacconius, Franciscus Hotomannus, Joannes Brantius. Quorum omnium integrae animadversiones, notae, scholia, spicilegia, adnotationes etc. in privatos meos usus suo ordine a me digestae et conglutinatae, ac grande complexae volumen, recudi hic debuissent, si hodiernorum librorum consuetudini morem gerere, animum mihi induxissem. Verum ab hoc instituto, suis commodis saepe

---

^a Ejus esse Epistolam, Christophoro Plantino inscriptam, non vero Jos. Scaligeri, ut Edd. Jansonianae jactant, evidentissime patet ex Raphaelengii praefatione, Scaligeranis curis, a se editis, praemissa A. mdcvi, cum Jungermanni praefatione ejusdem anni comparata.

saepe non carente, ut nunc recederem, multae me permoverunt caussae. Nam repetitis toties, et conjunctis aliorum operis obrui potius auctores, et ex oculis atque adtentione amitti, quam inlustrari, vel intellectu faciliores reddi, multos crebro querentes audiui; qui sibi etiam taedium oboriri, et fastidium creari dicitant, quoties eadem, aut in eandem scripta sententiam bis terque (ut tum fieri necesse est) vel saepius sese subsequuntur. Et sane hoc omnino negari non potest. Adhaec insunt iis adnotationibus, jam ante congestis, multa a meo proposito aliena. In primis autem sumtuum rationem esse habendam, judicavi: quippe multo minore pretio bona et facilima paratu Editio Jungermanniana, in qua illae notae simul, nec non aliae de Caesaris ponte etc. conspiciuntur, adquiri potest, quam nunc denuo impressae venirent. Quid? quod et ista verborum mole omissa, adfirmare ausim, nihil fere solidae rei, ad veram auctorum scripturam spectantis, et in illis commentationibus occurrentis, in hac Editione nostra considerari: quoniam viri docti, quorum animadversiones meis praefixi, diligenter mecum curarunt, ut praecedentium interpretum sententiam passim commemorarent, expenderent, confirmarent, aut refellerent. Hisce de caussis illam farraginem non iteravi; sed et omnia, quae ex ea in posteriores editiones transscripta erant, ad antiquas sedes relegavi; nisi ubi quaedam notulae Davisii notis sic adplicitae erant, ut sine sensus detrimento rursus divelli nequirent. Quare vero praeteriverim quoque Arnoldi Montani,

Joannis Goduini, Christophori Cellarii, et aliorum animadversiones, multis referre quid adinet? Pro-latae jam caussae sufficere possunt. Illis tamen accedit, quod istae vel levioris sunt curae et momenti, vel ex aliorum commentariis haustae, ac furtim suble-ctae. Nihilo minus quidquid istae memoria dignum habent, hic frustra non quaeres. Dissertationes illas, Editionesque, quarum mentionem facit ^a Cl. Fabri-cius, mihi numquam videre contigit, ^b excepto, quod Editio Jungermanniana, ad quam Henricus van der Borcht, Arundel. Comitum antiquarius, ex numma-ria et inscriptionum supellectile, calamo, elegantis-sime mehercules, depicta, hos commentarios inlustra-vit, jam penes me sit. Verum hi nummi et inscri-ptiones, maxima saltem ex parte, neminem nunc paullo doctiorem latent, et Caesari intelligendo pa-rum vel nihil conducunt. Superfuerunt igitur solae Dionysii Vossii, magni Gerardi F. J. N. et Joannis Da-visii ac Samuelis Clarkii notae. Has, ut maxime uti-les, integras exhibui; ita tamen, ut a S. Clarkii notis illa verba saepe resecuerim, quae ex Vossii et Davisii notis in suas, separatim editas, transtulerat. D. Vos-sii observationes, ad MSS. Gruteri collectaneorum, Scaligerani et sui codicis, a fratris codicibus diversi,

^a In suppl. Bibl. Lat. ad l. 1. c. 10. p. 196. [Tom. I. p. 254. 261. 265. (196.) ed. Ern.]

^b Toto hoc opere jam inpresso, sed et typis mandata mea prae-fatione, nactus tandem sum ineditas Cel. Viri, Roberti Titii, quarum ibidem meminit Fabricius, in Caesarem Animadver-siones. Eae notis brevibus, explicationis verborum aut histo-riae gratia, vel ad excusas olim lectiones a Faerni, Ursini, Hotomanni etc. emendationibus vindicandas, passim conceptae, quamvis sine MSSorum ope, praeter unicum C. Pichenae, quem tamen perraro ad partes vocat, procedunt usque ad e.

fidem confectas, plerumque eximias, et quamvis juveniles (primo enim et vicesimo aetatis anno supremum obiit diem) et postumas, ac non ultra B. Civile procedentes, multis etiam locis raras nec elaboratas, primus excudi Amstelaedami A. MDCXCVII. curavit Cel. J. G. Graevius, acceptas ab Amplissimo Vossii patruo, Gerardo Johanne Vossio, supremae Flandriae curiae Senatore. Davisius suas notas emisit Cantabrigiae A. MDCCVI. Sed quum deinde S. Clarkius, in editione a se procurata, quaedam a Davisio omissa, nonnulla perperam commissa et errata, humanissime et leniter, laudabili sane more, admonuisset; Davisius, adjutus variis lectionibus, ex Fabricii exemplari, saepius jam nominato, haustis, ea in secundis curis correxit, aliaque addidit, suaeque editioni adsui jussit A. MDCCXXVII. S. Clarkius ediderat scilicet splendidissimam illam, et luculentis aeneis tabulis exornatam, atque Actis Eruditorum celebratissimam editionem, Heroi Marlboroughio dicatam, Londini A. MDCCXII, una cum notis suis. Haec verò a me visa non est; sed altera, quae in minore forma sine tabellis exiit Londini A. MDCCIX. unde notas in meam editionem transscripsi. Quibus subsidiis docti illi Britanni, qui non ita pridem rem

37. l. 2. B. Civ. Mendosissime autem sunt descriptae, et crebro lacunis deformatae, Graecis semper omissis, ut pateat, exaratas esse ab homine, qui Graece nesciverit. Quam plurimae etiam, et melioris quidem commatis, per alios jam sunt occupatae: quare tanti mihi non visae sunt, ut meam retardare deberent editionem, aut idcirco instituti mei rationem in praesentia mutarem, alia fortassis occasione illas illarumve excerpta publico donaturus. Meis vero usibus has quoque plene concessit Cl. Dorvillius noster, a se una cum *dyendótois* Controrverforum R. Titii voluminibus in libraria doctissimi et meliore fato dignissimi Viri, H. Brenkmanni, auctione nuperri-me emtas.

litterariam morte destituerunt, subnixa laborem his Commentariis inpendere, ipsi in praefationibus, quae meam sequuntur, declararunt. Horum adnotationes, suis nominibus insignitas et distinctas, excipiunt tandem meae, quas nullo lenocinio fucatas, et in tam breve spatium, quam fieri potuit, contractas, tui arbitrii facio. Textum ipsum ad membranarum fidem, etiam in locis mendosissimis, quae magno numero emaculare non valui, ceteris interpretibus haud ingeniosior, sanctissime constitui, nullique Editioni adhaesi; at, ubicumque quid inmutavi, benevole Lector, te semper in notis admonui, vel etiam, quando res erat liquidissima, cujusque, ut levioris, rationem reddi non oportebat, brevitatis causa, taediique vitandi ergo in variantibus lectionibus, cuique paginae subnexis, adnotavi. Orthographiam in plurimis secutus sum, quam vetustissimi et integerrimi codices satis constanter mihi suggesserunt. In nonnullis tamen vulgarem scribendi modum, quamvis ipse aliud sentiam, locum suum adhuc obtinere passus sum. Librorum argumenta Lipsiana rursus addidi, praeter unicum B. Hispaniensis, ubi Clarkianum praetuli. Fragmenta distinctius edi, et notha melius discerni curavi, parvulasque Scaligeri, ut existimant ^a vulgo, notulas Davisianis adjunxi. Geographicos Nomenclatores etc. Ortelii, Scaligeri et S. Clarkii etiam admisi, ut et Dissertatiunculam Cl. V. Henrici Dodwelli de

---

^a Vide tamen Raphaelengii praefationem A. MDCVI. (ubi *Fragmentorum accessionem non quidem ab eodem* (qui Caesarem recognoverat, Scaligero,) *esse, ab erudito nihilominus et diligenti viro concinnatam* scribit.)

Hirtio, ex ejus Annalibus Vellej. etc. A. MDXCVIII. descriptam. Veterem rerum indicem iterari jussi: novos verborum et rerum, Auctorumque in notis memoratorum confeci. Scripturae compendiorum, quibus in designando codices, editiones, alia, usus sum, tabellam pagina sequenti subjunxi. His frui, Lector, ac vale; et si in tam operoso labore nonnumquam dormiens erravi, vel humani quid passus sum, aequam a te veniam peto; nec non, ut grande aeris alieni pondus, quod contraxisse me audivisti, quodque, dum exsolvendo non sum, gratus agnosco, tuo mihi favore levius reddas, etiam atque etiam precor. Dabam Harlemi. Ipsis Kal. Septemb. A. MDCCXXVI.

N O T A E

Manu exaratorum et typis inpressorum J. Caesaris etc. exemplarium, aliorumque, quorum mentio in observationibus et variis lectionibus occurrit. Arabici numeri quantitatem designant.

MSS. O. a m. pr. sec. Manuscripti libri omnes, a manu prima, secunda.

VV. LL. Variantes lectiones.

B. Bong. pr. Bongarsianus primus.

L. Leid. pr. sec. tert. Leidensis primus, secundus, tertius.

V. Voff. pr. sec. tert. Voffianus primus, secundus, tertius.

D. Duk. Dukeranus.

D. Dorv. Dorvillianus.

Hos nominatos ipse oculis lustravi. Ceterorum, qui sequuntur, excerpta tantum nancisci mihi contigit.

A. And. Andinus.

B. Bong. sec. tert. Bongarsianus secundus, tertius.

C. Cuj. Cujacianus.

D. Voff. D. Voffii collatio.

E. Egm. Egmondanus.

G. Gott. Gottorpiensis.

L. Lov. Lovaniensis.

O. Ox. Oxon. Oxoniensis.

P. Pal. Palatinus.

Sc. Scal. Scaligeranus.

Aic. Aicardi.

Bouh. pr. sec.	Bouherianus primus, secundus.
Busl.	Buslidianus.
Ort.	Ortelii.
Pulm.	Pulmanni Schedae.

Qui sequuntur, eorum praeter alios in notis suis passim faciunt mentionem viri docti, et a me citantur.

Br.	Brantii.
C. Carr.	Carrariensis.
Ciacc.	Ciacconii.
El. Norv.	J. Mori codex, Norv. et dein Eliens. Episc.
Gall.	Gallicani Codd.
Hot.	Hotomanni.
Reg.	Regius Anglicanus.
Samb.	Sambuci.
Steph.	Stephanicus.
Th.	Thuanæi Codd.
Urs.	Ursini Codd.

Edd. qdd. pp. o.	Editiones quaedam, primae, omnes.
R. Rom.	Romana MCDLXIX, MCDLXXII.
Inc.	Incerti loci MCDLXXIII.
M. Med.	Mediolanensis MCDLXXVII.
Tarv.	Tarvisina. MCDLXXX.
V. Ven.	Venetæ MCDLXXXII, MCDXCVI, MDXVII. etc.
Ber.	Beroaldi MDVIII.
Aldi.	Aldina, curante Jo. Jucundo, MDXIII, MDXIX, etc. et P. Manut. MDLXI.
Fl. Flor.	Florentina, a M. Bruto adhibita, MDXIV. apud Juntas.
Bas.	Basileenses MDXXXI etc.

S. Gr. Gryph. pr.	Seb. Gryphii prima 8 ^{vo} MDLXXVI. <i>vel</i> MDXXXVIII.
S. Gr. post.	Seb. Gryphii posterior 12 ^{mo} MDXLVI.
Vaso.	Vascolana MDXLIII.
R. St. Steph.	Rob. Stephani MDXLIV.
Man.	Manutii P. F. A. N. MDLXXI.
Ros.	Rosseti MDLXXI.
Urs. <i>sive</i> Plant.	Ursini <i>sive</i> Plantiniana MDLXXIV.
Str.	Stradae MDLXXV.
Raph. <i>sive</i> Lips.	Raphelengiana <i>sive</i> Lipsii MDXCIII.
Scal.	Scaligeri MDLXVI.
Jung.	Jungermannii MDLXVI.
Elz.	Elzevirii MDCCXXV.
Mont.	Montani MDCLXX.
God.	Goduini <i>in usum Delphini</i> MDCLXXVIII.
Amst.	Amstelaedamensis MDCCXVII.
Cell.	Cellarii MDCCV.
Dav.	Davisii MDCCVI.
Lugd.	Lugdunensis MDCCXIII.
Cl.	Clarkii MDCCXX.
Al.	Alii <i>vel</i> aliae.
Aim.	Aimoinus.
Cels.	Celsus.
Glar.	Glareanus.
Gland.	Glandorpius.
Gr. <i>vel</i> Met.	Graecus Metaphrastes.
Or.	Orosius.
Rhell.	Rhellicanus.

J. DAVISII

P R A E F A T I O

AD ED. PRIMAM.

Nemini latet, permultos esse, qui moleste ferunt et indignantur, doctorum virorum labores truncatos exhiberi: integrae autem variorum animadversiones, sine modo cumulatae, aliis non arrident, iisdemque saepius repetitis codicum molem, solo Librariorum commodo, auctam queruntur. Ut horum utrisque, quantum in me erat, facerem satis, nihil equidem lubens omisi, quod CAESARI illustrando aut emendando posset inservire: politicas tantum et inanes observationes resecai, diligenter interim invigilans, ne reeocata crambe Lectorum nauseam moverem.

Cum vero intelligendo scriptori nobilissimo priorum interpretum curae non sufficerent, meas quoque notas adjeci, in quibus non modo Historiam et locutiones illustravi, sed et, nisi fallor, veram lectionem saepius vindicatam, compluresque mendas opo Codicum, aut ex ingenio; sublatas invenies.

Huic praestando subsidia non levia ministrarunt MS. et impressus Romae A. D. MCCCCLXXII. quorum utrumque pro summa sua ac singulari humanitate

mecum communicare dignatus est vir praestantissimus, JOANNES MORUS, Episcopus Norvicensis. Haud parum etiam profuerunt editi. Veneta anni MCCCCLXXXII. Beroaldina MDVIII aliaeque veteres, quas amici mihi suppeditarunt. Illis propterea gratias quam maximas habeo atque ago.

Binos indices praecedit Metaphrasis Graeca librorum VII. de Bello Gallico, quam MAXIMO PLANUDI, aut THEODORO GAZAE, adscribunt viri eruditi. Quicumque demum sit auctor, vitiosis sane codicibus est usus, et Linguam Latinam minus caluit; unde factum, ut a CAESARIS mente passim aberrarit, et ineptum sensum procuderit: ideoque non meae voluntati, sed aliorum votis sum obsecutus, cum eam interpretationem hic representandam jusserim. Utrum vero emendate recudatur, nescio; oculorum enim imbecillitas fecit, ut tum temporis ei corrigendae non essem.

Fieri vix potest, quin in tanta rerum varietate interdum somnus obrepserit: quod si me dormitantem Lector deprehendat, eandem benignitatem, quam ipse aliis praestiti, mihi, si aequus est, non denegabit; acerborum autem et iniquorum hominum iram placare non aggrediar: inanes enim preces fundere non fert animus.

Dabam Cantabrigiae a. d. ix.

Kalendas Martias MDCCVI.

S. CLARKII

P R A E F A T I O.

LECTORI.

Quoniam in Caesaris Hirtiique libris quam emendatissime emittendis tot praeclara hominum eruditissimorum nomina impensam jamdudum operam studiumque posuerunt; haud sane magna erunt, quae in Operis, cum per se singulari dictionis perspicuitate et eloquentiae nitore splendidi, tum virorum tot et tantorum lucubrationibus semel atque iterum ac saepius expurgati, Editione, possis a Nobis denique expectare. Veruntamen, ut institutam laboris nostri rationem, qualis ea cunque demum fuerit, exponamus; pauca sunt, quae in antecessum Lectorem amicum atque benevolum admonitum velim.

*Primo, Caesaris Hirtiique Commentarios, collatis inter se plerisque omnibus tam recens quam olim Editis, quasque ex MSS. Viri eruditi varias Lectiones collegerant, his itidem studiose exquisitis et ad libros impressos corrigendos diligenter adhibitis, emittimus, quam quidem possimus, emendatissimos. Idque in hac editione praecipua assiduitate praestitum observabit Lector, ut, accurata interpunctione distinctis in *κῶλα* sua atque *ἡμικῶλα* sententiis, con-*

stet sua nitidissimo Auctori, qua super alios omnes excellebat, dilucida atque perspicua locutio.

In Annotationibus, quae ab unoquoque Eruditorum optime et acriori adhibito iudicio explicata vel emendata viderentur, excerpimus, adpositis semper suis cujusque Scriptorum nominibus. Nostrasque passim castigationes et emendationes interspersimus, ut in Auctore toties limato atque correcto, haud sane paucas, neque Lectoribus (ut speramus) etiam eruditis contemnendas.

Maximum mihi hoc in opere auxilium attulit Liber MS. haud quidem ipse antiquissimus, ex valde antiquis autem (ut videtur) Codicibus exscriptus, quem e Bibliotheca REGIA utendum mihi dedit Vir in hujusmodi rebus peritia plane incredibili, et Criticos unus omnes longe longeque iudicio et sagacitate antecellens, RICHARDUS BENTLEJUS.

Nonnulla notatu digna subministrarunt variae Lectiones Manuscriptae, quas ex Museo Is. Vossii transcriptas a communicavit Vir Reverendus, ROBERTUS CANNON, S. T. P. diversas utique ab eis, quae in notis Dionysii Vossii in Amstelaedamensi Caesaris Editione insertis exhibentur.

In aliis denique opem tulit MS. pulcherrimus Illustrissimi illius literarum literatorumque Fautoris atque Patroni, admodum Reverendi in Christo Patris ac Domini Dni. JOANNIS MOORE, Episcopi Eliensis. Quo quidem libro antea usus erat doctissimus

---

a E Cod. Is. Vossii recentissimo, sed elegantibus characteribus exarato, quem Vossianum secundum nomino.

Davisius, et Norvicensem appellat. Verum quanti sit, etiam post diligentissimos atque oculatissimos librorum inspectores eosdem iterum atque iterum pervolutare, ut vel ex illis locis, ubi nulla comparet latinitas, nulla sententia, aliquid tamen fortasse expiscemur, docet inter alias vel una illa, quam suggessit liber iste manuscriptus, luculentissima conjectura (dicam?) an potius certissima emendatio, et plane Hirtii ipsius restituta verba, quam attulimus in Annotat. ad B. G. 8, 23. §. 5.

Denique Indicem Locorum, ex recentioribus de re Geographica Scriptoribus, auctiorem et correctionem, quam antehac editus fuerat, in fine apposuimus.

Sicubi me forte, ut par est in longiori opere, dormitantem repereris; aequum te praebeas Judicem, benevole Lector, memor, quam simus omnes ad errorem proclives. Vale.

Dabam Decembr. 4. 1711.

J. DAVISII

P R A E F A T I O

AD ED. SEC.

L E C T O R I

S.

Ineunte anno MDCCVI. CAESAREM HIRTIUM-QUE publici juris feci, nec meas observationes inlaudatas praetermisere viri docti. In iis non modo Historiam et locutiones inlustrare, sed rectam vindicare lectionem, mendasque librariorum tollere sum conatus. Huic rei praestandae subsidia non levia prae-buerunt ^a MS. et impressus Romae a. d. MCCCCLXXXII. quorum utrumque pro summa sua ac singulari benignitate mecum communicavit vir praestantissimus, JOANNES MORUS, tunc Norvicensis, postea vero Eliensis Episcopus. Usus etiam sum editione Veneta MCCCCLXXXII. Beroaldina MDVIII. aliisque veteribus, quae nonnihil profuerunt.

Binos indices praecedit Metaphrasis Graeca li-brorum VII. de bello Gallico, quam ^b Maximo Pla-

^a Hosce Codices una cum reliquo eoque pretiosissimo thesauro librario dignissimi praesulis in Academiae Cantabrigiensis Bibliothecam transtulit numquam praedicanda potentissimi clementissimique regis Georgii munificentia.

^b Vide Cl. Fabricium bibl. Lat. 1, 10.

nudi, aut Theodoro Gazae, tribuunt eruditi. Quicumque demum sit auctor, linguam Latinam minus calluit, et a vitiosis Codicibus est deceptus; unde factum, ut a Caesaris mente passim aberrarit, et sensum procuderit ineptum. Igitur aliorum potius votis quam meo iudicio morem gessi, cum ei versioni locum dederim.

Siquidem malo fato Bibliopolae contigit, ut non nulla hujus editionis exemplaria restarent, iis curas addidi secundas, in quibus aliqua correxi parum recte tradita; plura vero, quae prius in mentem non venerant, adjeci. Si candidis Lectoribus eae non displiceant, veniamque juvenilibus nostris conatibus possint impetrare, quod volui, sum consecutus.

Interim gratus haud essem, si beneficium viri non minus humanitate quam doctrina spectatissimi, J. A. FABRICII, silentio praeterirem: is enim lectiones MSSorum plusquam decem ex Libris Gudianis descriptas ad me misit, quarum ope multos locos emendavi. Minutias tamen omnes non tetigi, quod vix in brevibus additamentis fieri potuit. Nihilominus eas, si detur occasio, diligenter persequar, measque notas limatiores et meliores posteris tradam.

FR. FLORIDUS SABINUS Commentarios de bello Civili CAESARIS haud esse censuit; eique de bello Gallico libros abjudicavit LUD. CARRIO. Horum vero Duumvirum temeritatem merito redarguit a G. J. Vossius, eorumque sententiam omni prorsus

a De hist. Lat. 1, 13.

fide digno testimonio destitutam recte pronunciavit Cl. ^a Dodwellus. Ille tamen ipse libros de bello Africano et Hispaniensi multis post HIRTIIUM saeculis interpolatos esse contendit; quod cum ex rebus ipsis, tum ex dictione probare nititur. Hoc autem nullo jure factum est, ut singulis ad examen revocatis facile demonstrarem, nisi meam operam supervacaneam fecisset vir doctissimus, ^b Joan. Clericus. Pauca tamen curis secundis inmiscui, quae Dodwellum se parum felicem censorem praestitisse satis ostendant. Vale.

Cantabrigiae Kalend.

Septemb. MDCCXXVI.

---

^a Diff. de Jul. Celfo §. 4.

^b Bibl. Select. Tom. XXVI. p. 132. seqq.

C. JULII CAESARIS COMMENTARIORUM DE BELLO GALLICO LIBER I.

ARGUMENTUM LIB. I. DE BELLO GALLICO.

GALLIAE descriptio. II. Eam invadunt Helvetii. pag. 1.
XII. Sed a Caesare duobus proeliis profligantur;

C. Julii Caesaris] Originem Caesarei nominis, a multis anxie scrutatam, et ex Punica, vel Maurum lingua petendam esse, adeo jam receptum est, ut, qui in dubium illud devocet, vix quisquam hodie reperiatur. Unde frustra monuerim, errare Festum, qui a caesarie, alios, qui, multo imperitius, a caelo matris utero appellatum Caesarem contendunt. Quorum fidem vel sola nummorum Caesaris auctoritas sublevet, quibus non temere elephantis imago impressa est. Et Spartiani Serviique auctoritas, qui disertum ajunt *Caesaris* vocem Punica, vel Maurorum lingua elephantum notare. Sed non paucos torsit, quod Caesaris vox, elephantis significatu, nec in Hebraea, neque in affinis huic linguis reperiatur. Nam Hebraeis elephantum פיל *piil* nuncupatum novere, quibus degustata est eorum lingua. Alterum quoque

Jul. Caes. Tom. I.

que nomen *barrus*, apud Indos usurpatum auctores tradunt: quod a sono factum, quem bellua edit. Horum neutrum juvare

potest. Arabibus, قسري *ma-*

gnum notat, sed nequaquam ego ab Arabibus petendam hujus vocis originem censuerim. Primus Casaubonus, notis ad Sueton. a כסרי *cesera*, quomodo *scutum* appellant Chaldaei, appellatum putavit elephantum, tanquam scutum ac tutamen legionum. Quod tamen paullo longius petitum videtur. Forfan haud absurde dixeris, homines, quando primum hanc bestiam conspexere, ignaros nominis vocasse animal כסרי

cassor, forma bovis, ut Lucas boves Romani dixere. Nam moris gentibus, insignire notis nominibus. Sic *ursum Numidicum* Plinius leonem vocat. sic *Ca-*

A

- 2 XXVIII. et reliquiae in patriam relegantur. XXX. Galli apud Caesarem de Germanorum, qui, duce Ariovisto, Sequanorum agrum insidebant, insolentia conqueruntur.

fari bífons, bos cervi figura. Idque ideo, quia e vulgaribus animalibus boves maximi. Saepae autem huiusmodi comparationes aut nomina casu facta, si non alia, abunde *mannae* vocabuli origo testetur. Quid quod elephantis nomen Graeci ab Hebraico אֵלֶפֶת

eleph deduxere, quod *bovem* illis notat. Nam quod magnus. *Caes*aubonus *elephant*i vocem a אֵלֶפֶת

per *μετὰ θεῶν* deducit, pace summi viri dixerim, absurdum est. Alioqui si minus id placeat, dicere possis, nomen *Caesar* factum ex אֵלֶפֶת *catsor*, ut mirati mortales

belluae magnitudinem *rupis*, aut *collis* instar esse dixerint, cum אֵלֶפֶת *tsor* rupem, et celsum locum notet. Hinc enim אֵלֶפֶת *ma-*

tsor, *munitionem*, *propugnaculum* appellant. Similique modo Isidorus ait a Graecis elephantum dictum, quia montis magnitudinem habeat. Quamvis vanum id figmentum, ut alia saepe Isidori. Utut est, omnino ego statuo, vocabulum *Caesar* Afris elephantum denotasse. Indicare id videtur vocabulum אֵלֶפֶת *cesera*,

quo *scutum* significant: non quodvis, sed, ut reor, elephantino corio inductum. *Cetram* Latini dixere, sed latius extenta notione, ut ferme a proprio significato in alienos vocabula degenerant. Ego אֵלֶפֶת *cesera*, pri-

mo *elephant*i *tergum* notavisse arbitror, postea, quia apta scuto pellis, etiam pro *clypeo* acceptum. Sic sane scutum, quia antiquissimis ex salice parabatur, *ιτέαν* vel *salicem* Euripides vocat:

Κρεών γε τ' ἔνθεν δ' ἰτέαν λαβὼν χερί.

Creon deinde *salicem* suscipiens manu.

Ita etiam *cetrae* voce usus Plinius 11, 39. *Elephantorum* quoque *tergora* impenetrabiles *cebras* habent. Nam illud, quod nonnullis placuit *setas*, vel *quasi setas*, omnino arcendum. Accipienda hic *cetrae* vox non pro scuto, sed corio, quo tegi scuta solent. Quod nonnulli de hasta intelligendum ajunt. sed Hesychius *ιτέαν*, inquit, ἀσπίδες, διὰ τὸ πρῶτας ἐκταύτης τῆς ὕλης κατασκευασθῆναι. vid. Eustath. Et γέγραται *Perfica* scuta, quia e vimine texta, quorum Xenophon 1. *Cyropaed.* meminit, p. 6. Etiam *κοπίς* gladius parvus apud Xenoph. 1. 1. p. 5. et Curt. a כּף

curvatura, quia incurvus erat. Dicerem autem, vocem *cetra* a אֵלֶפֶת *cesera*, originem habere.

Nisi esset Hebraeis vox אֵלֶפֶת *occultare*. Unde אֵלֶפֶת *latibulum*. Et Arabibus eadem ab origine *سعة* clypeum notat. Nam

cetram Servius esse ait loreum scutum, quo Mauri et Hispani utuntur. Alioqui si a אֵלֶפֶת deducerem, levis mutatio sit. Graecis sane familiarissima, Latinis non ignota. de quo qui ambigit, solum consulat Festum, apud quem legere est, Ennium dixisse *adgrettus*, pro *adgressus*. Ea autem elephanti corio induci solita, fidem fecerit Melae locus, ubi de Anteo et parma elephanti tergo tecta loquitur. Tum et Strabo, cujus de Mauris verba

XXXIV. Ille, componendae rei, legatos ad Ariovistum mittit. XXXVII. Verum cum id frustra, copias adversus eum ducit; XXXIX. pavidas quidem primum et tre-

sunt: Οἱ δὲ περὶ τὰς τῶν ἐλεφάντων δορὰς ὡς ἀσπίδας προβάλλονται. Item Appianus de bello Punico, ubi de Masinissae scuto, quod ἐλεφαντίην vocat, ait: Καὶ τῶν λοιπῶν τὰ ἀκόντια εἰς τὴν ἐλεφαντίην ἐνδελόμενος. Egregius quoque Orosii locus 5, 15. de pluvia: Porro autem Numidis hastilia telorum, quae manu intorquere sine amentis solent, lubrica, ac per hoc inutilia reddidit. Scuta etiam, quae elephantī corio extento atque durato habilia et tuta gestabant, cujus ea natura est, ut acceptum imbrem, tanquam spongiam, ebibat, ac per hoc intractabile repentino pondere fiat, quia circumferri non poterant, defendere nequiverunt. Et fortasse hinc probari possit, Melae locum parma elephantino tergore execto, legi debere, parma elephantino tergore execta. Nam si durum adeo corium, nihil opus firmamento ferreo, aut alio, cui inducatur. Salmasius tecta legebat. Itaque hinc colligo cetrām, et ἐλεφαντίην et כִּסּוּרִים idem esse.

At Hesychii illa verba: Καίστραι, περικεφάλαιαι, quae ibidem Caesabonus adducit, nihil huc faciunt: nec quidquam illis commune cum elephanto, aut caesarie. Sed notandum, familiare illi Grammatico esse, hausas ex S. Scripturae interpretibus, Aquila, Symmacho, aliis, voces decerpere. Est autem vocabulum Hebraicum כִּסּוּרִים kissurim, quod

vittas explicant. proprie quid sit ambigitur. Unde nihil mirum, ab interpretum aliquo, quia temere transferendam non putaret, retentam vocem Καίστραι. Quam

Hesychius commodius, pro recepta opinione, explicare nequibat, quam voce περικεφάλαιαι. Sed hoc obiter. D. VOSSIUS. De Plinii et Melae locis adi quoque Vossii fratrem ad Mel. 1, 5, 11.

Commentariorum] Recte hoc opus a Strabone ὑπομνήματα citatur. Nam ut in Glossis est: Commentarium, ὑπόμνημα, ὑπομνησικόν. At in V. C. Scal. est: INCIPIUNT LIBRI GAIJ JULII CAESARIS BELLI GALLICI, DE NARRATIONE TEMPORUM. Quae fortassis respiciunt ad vocem ἐφημερίδων, Plutarcho etiam memoratam, qui ex Ephemeride Caesaris adducit, quae libro hujus operis 4. de Tencheris leguntur. Ceterum nequaquam Ephemeridis vocabulum hisce Commentariis convenit; potius ita appellaveris libellum de bello Hispaniensi. Scripsit tamen Caesar Ephemerides, ex quibus Servius (ad Virg. Aen. 11, 743.) nonnulla refert de capto ab hostibus Caesare, quae nusquam alibi invenias. Etiam apud Symmachum 4, 18. legis: Haec (Ephemeris C. Caesaris) te origines, situs, pugnas, et quicquid fuit in moribus aut legibus Galliarum, docebit. Quae descriptio accurate his Commentariis congruere videtur. Itaque suspicari aliquis possit, Commentarios hos Ephemerides quoque ab auctoribus, et in his Plutarcho, appellari. Ego ut concesserim, eam imperitiam in aliis locum habere potuisse; ita minime reor Plutarchum, quia fuit eruditione, temere hac voce usurum fuisse, qui haud dubie Strabonis Geographica, et in his ὑπομνημάτων quoque mentionem legit. Omnino sentio, Caesarem prius in usum, et memoriae

mentes; XL. post tamen ipsius bortatu animatas. XLII. Colloquuntur inter se partium duces: XLVI. sed nullo effectu. XLVIII. Proin armis res agitur: LII. et clade accepta, e Galliis profugiunt Germani.

caussa Ephemerides scripsisse: et ex illis confectos esse, quos hodie habemus Commentarios. Pothea tamen Ephemerides illae aliorum quoque in manus pervenire: erantque haud dubie meliori fide consignatae, quam Commentarii. Utrumque arguit Servii locus, quo, ut dixi, captum fuisse Caesarem narrat. Nam id Caesar in Commentariis omisit, quia constare aliis nolebat. Ut multa etiam per omnes hos libros fide haud sane optima tradi ad veritas, si Dionis, et aliorum, qui eadem scripsere, historias pervolvās. Iisdem Ephemeridibus ergo usus etiam Plutarchus. Easdem intelligit Appianus. In *παρεκβολαῖς περὶ πρεσβειῶν* legitur p. 359. *Καίσαρ ἐν ταῖς ἰδιαισὶ ἀναγραφαῖς τῶν ἐφημέρων ἔργων φησί*. Iisdem usus etiam Polyaeus, qui complura Caesaris strategemata memorat nusquam in hoc opere scripta, ut in animadversionibus ostendimus. Praeterea apud Frontinum quoque sunt, quae ex Ephemeridibus hausta nihil ambigam. Quod ignoratum imposuit monachis, sive viris doctis, qui Caesaris libros exscripsere. In quibus subditum operi est: C. JULII CAESARIS PONTIFICIS MAXIMI EPHEMERIS RERUM GESTARUM BELLI GALlici LIBER VIII. EXPLICIT FELICITER. Legerant alibi de Ephemeride, quam quia aevum abolerat, putavere non aliam esse ab his Commentariis. Quod vero ad Symmachi verba attinet, dubium, intellexerintne is Ephemeridem hanc, quam Servius citat. Facilius crediderim, Balbi Ephemerin signari, quae magno in

honore illis temporibus erat, ut ostendunt verba Sidonii Apollinaris, qui saeculo non toto post vixit. Ait enim epist. 9, 14: *Nam si emittantur, quae de titulis Dictatoris invicti scripta Patavinis sunt voluminibus, quis opera Suetonii, quis Juvencti Martialis historiam, quisve ad postremum Balbi Ephemeridem fando adaequaverit*. VOSSIIUS.

Commentariorum] Hos Strabo Geogr. l. 4. p. 177. B. vocat *ὑπομνήματα*: Plutarch. in Vit. Caesar. Tom. I. p. 718. D. *ἐφημερίδας*, ut alii notarunt. Graecus autem interpret eos *ἀπομνημονευμάτων* nomine insignit, quod verbum a *Xenophonte* petiit, qui ita inscripsit sua de Socrate Collectanea. Ceterum *Commentarii* sunt proprie libri, quos, memoriae sublevandae causa, sibi quisque scribit, adeoque nude rerum narrationes, nullis Rhetoricae pigmentis oblitae. Hinc Cicero in Bruto c. 75. de hisce *Caesaris* Commentariis ita loquitur: *Nudi sunt, recti et venusti, omni ornatu orationis, tanquam veste, detracto*. J. DAVIS. Hunc locum laudat etiam Suetonius in Julio c. 56. Adeo tamen elegantes sunt hi Caesaris libri, ut eum *Commentariorum* nomine abusum censeat G. J. Vossius de Nat. Art. 2, 14, 5. IDEM. Cur. Sec. EPHEMERIDIS titulum in librorum fronte nullus exhibet codex; sed post librum octavum ita finiunt Vossian. pr. Lovan. Egmond. et cod. S. Benedicti Floriacensis, ut Bongarsiani codicis margini adscripsit Petrus Daniel; adduntque illi titulum *Pontificis Ma-*

I. GALLIA est omnis divisa in partes tris, a quarum unam incolunt Belgae; aliam Aquitani; tertiam, qui ipsorum lingua Celtae, a nostra Galli 4 adpellantur. Hi omnes b lingua, institutis, le- 2

V A R I A E L E C T I O N E S.

a nostra autem Leid. pr. b linguis Ed. Rom.

zimi. Sed DE NARRATIONE TEMPORUM hoc opus inscribunt Bongarsii Codd. pr. et sec. Petavian. Floriacensis, Oxon. Scalig. et Egmond. cum Leid. pr. Male, ut optime docet Vossius. *Ephemeridas* fuisse diversas a commentariis docet quoque Rualdus ad Plutarch. Anim. 21. Negat vero Cl. Davis. ad p. m. 998. quia etiam commentariis insunt, quae ex *Ephemerisin* citantur. Sed cur haec ex *Ephemerisin* non potuit iterare Caesar? de tempore, quo scripserit *Ephemeridas*, et dein *Commentarios*, adi me ad B. C. 3, 34. Ceterum in plerisque Codicibus additur *Celsi* nomen, et in nonnullis, ut Bongg. Voss. pr. Egmond. Andinis, aliisque diserte JULIUS CELSUS CONSTANTINUS V. CL. LXXI. vel *emendavi*; quod jam ab aliis monitum est. Verum praeter hujus emendatoris vel interpolatoris, iudice Lipsio L. 2. Epist. Quae. Epist. 2. L. 2. El. c. 7. L. 1. Poliorc. D. 9. nomen, insuper adjicitur ad finem Libri 2. in Bongars. pr. Thuaneco, Vossiano pr. Lovan. Egmond. Floriacensi et Vaticano, FLAVIUS LUCIUS FIATXIVS LUPICIVS LXXI. Non hic fuit Consul ille *Flavius Lupicinus*, qui cum Jovino A. post natum servatorem cccclxvii. in Fastis, Codic. Theod. et Inscript. recensetur. Adi P. Belandi Fastos Consulares et Reinesii Inscr. p. 906. Scilicet Jac. Sirmond. in notis ad Ennod. p. 78. observat, Lupicinum hunc fuisse Euprepiae fororis Ennodii Episcopi Ticinensis

filium, clarum sub initia sexti a Christo nato seculi, notante Cl. J. A. Fabricio, Add. ad l. 1. c. 10. Biblioth. Lat. Ex horum autem conflct emendatione, codices, qui ad nos devenerunt, esse exaratos. De istis similibusque vide Lindenbrog. ad Terent. Andr. in fine *Calliopius recensui*.

Gallia est omnis] Intelligit eam duntaxat Galliæ partem, quae nondum a Romanis erat debellata; Allobroges enim et Galliam provinciam, ne de Cisalpina dicam, omittit. Haec autem Galliæ divisio, quam exhibuit *Caesar*, fuit antiquissima, si *Anim. Marcellino* fides. Illum vide 15, 11. *Strabo* etiam Geogr. l. 4. p. 177. eandem rationem sequi praese tulit, sed in limitibus assignandis erravit, ut ab *Is. Casaubono* animadversum. DAVIS.

In partes tris] Sic exhibui pro vulgato *tres*, secutus fidem codicis primi Leid. et Ed. Mediolan. A. 1477. aliasque veteres. *Tris* quoque correctum erat in Vossiano sec. De hac autem inclinatione casus quarti pluralium, quae habent in secundo casu *ium*, consule praeter alios eminentissimum Cardinalem Norisium in Cenotaphiis Pisani Dissert. 4. c. 3. ubi cum clarissime doceat, hunc casum utroque modo per *es* et *is* ab iisdem auctoribus enunciatum fuisse, et nunc hujus, nunc illius terminationis sonum illis placuisse, opinor ego, non temere, neque ubique illud *is* intruden-

est, initium capit a flumine Rhodano; ^a continetur Garumna flumine, Oceano, finibus Belgarum; attingit etiam ab Sequanis et Helvetiis flumen Rhenum; ^b vergit ad ^c Septemtriones. Belgae ab extremis Galliae finibus oriuntur; pertinent ^d ad inferiorem partem fluminis Rheni; spectant ^e in Sep-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *contineturque* MSS. et Edd. quidam. ^b *pergit* Lovan. ^c *Septemtrionem* MSS. et Edd. nonnulli hic et infra, male. ^d *interiorem* MSS. 2. male. V. Hotom. ^e *ad* Voss. 2.

De qua structura consule Celeberr. J. Perizon. ad Sanctii Minervam l. 2. c. 9. p. 212, 213. et Cortium ad Sallustii B. Jugurth. c. 18. *Medis autem et Armenis accessere Libyes* (nam hi propius mare Africum agitant, Gaetuli sub sole magis, haud procul ab ardoribus) hique mature oppida habuere. sc. Medi et Armeni. Plura si vis, adi, quos illic laudant; et Neptot. Ages. 4, 7. 8.

[Oceano, finibus Belgarum, attingit etiam etc.] In quibusdam MSS. et impressis Codd. legitur: *Oceanum finibus*, vel *in finibus*, *Belgarum attingit*. Etiam etc. sed vera est lectio vulgata. DAVIS. Omnes MSS. tum mei, tum aliorum habent cum primis Editionibus *Oceanum finibus B. attingit*, vel *in finibus*, vel *a finibus*, vel *finis* seu *fines*. Quod manifeste falsum est. Non enim a finibus Belgarum modo Oceanum contingit, sed etiam Aquitaniae; immo omnino continetur Oceano et finibus Belgarum. Propter consensum tamen antiquissimorum librorum aliquid latere suspicor: et forsitan ex *Oceanum* sive *Oceanoma* resurgendum est *Oceano Marti*. Certe praeter alios scriptores noster auctor ita loquitur 3,

7. *Proximum mare Oceanum Andibus hiemabat*. ubi vide Cl. Davis. et J. F. Gronov. ad Senec. N. Quaest. 3, 22. Duker. ad Flor. 4, 12, 49. Munk. ad Hygin. F. 3. Hinc *Oceanum litus*, *Oceanus fluctus*, *Oceanae aquae*: de quibus lege Liphium Ep. Quaest. 4, 25. Schegk. Praem. 5. N. Heins. ad Claudiani Epithal. Honor. vs. 88.

Belgae ab extremis Galliae finibus oriuntur; pertinent etc.] Hoc est, Belgarum regio incipit ab extremis Galliae finibus, respectu Italiae scilicet, porrigitur vero seu extenditur ad inferiorem partem Rheni. Sic infra c. 6. ubi de ponte inter Genevam et Helvetios: *Ex eo oppido*, inquit, *pons ad Helvetios pertinet*. Nostro frequens id verbum hoc usu, ut et aliis auctoribus. Pompon. Mela 3, 2. *Hinc Belgae ad Rhenum pertinent*. Livius 25, 24. *In vastae magnitudinis urbe, partium sensu non satis pertinente ad omnia*. Ubi Laur. *Valla* perperam reponit *pertingente*, ut exempla a me prolata satis indicant, et pluribus confirmat Joan. Fr. Gronovius, quem vide. DAVIS.

[*Orientem solem*] Non est dis-simulandum, vocem *solem* desi-

temtriones, et orientem Solem. Aquitania a Garumna flumine ad Pyrenaeos montes, et eam partem Oceani, ^a quae est ad Hispaniam, pertinet; spectat inter occasum Solis et Septemtriones.

II. Apud Helvetios longe nobilissimus ^b et ditissimus fuit Orgetorix. Is, M. Messala et M. Pi-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo quae ad H. pertin. et supra Aquitanici Bong. sec. Spectat et seqq. 6. voces desunt in Oxon. et Andino. ^b fuit et ditiss. MSS. et Edd. plerique; dein nonnulli Orgetorix. et Palat. Messalla.

derari in vett. Codd. et Orientem tantum scriptum esse. F. Ursinus. Nihil tamen mutandum; eadem enim locutio occurrit infra 5, 13. Omnesque, quos vidi, codices hoc in loco vulgatam lectionem exhibent. DAVIS. Similiter orientem solem dixit Arnobius l. 4. p. 128. et occidentem solem Varro RR. 1, 13. ac Livius 33, 17. IDEM Cur. Sec. Mei quoque omnes solem retinent. Confer Sanctii Minerv. l. 4. c. 4. V. Sol. et 7, 69. ad orientem solem spectabat.

Et eam partem] Hotomanno placebat et ad eam p. quia ita invenerat in Aimoino; cui ad stipulantur Vossiani tres et Carar. cum duobus aliis et Ed. Davisii. De qua praepositionis repetitione, Caesari adamata, multis agemus ad 2, 10. et saepius alibi.

Quae ad Hispaniam pertinet] Ita Scaliger, et post eum Davisius et Recentiores. At vero quid, obsecro, est illud ad Pyrenaeos montes spectat? Lege ex Editione Romana, et MSS. Eliens et Vossii et Graeco Interprete: ad Pyrenaeos montes et eam partem Oceani, quae est ad Hispaniam, pertinet: spe-

ctat inter occasum etc. Sic supra: pertinent ad inferiorem partem fluminis Rheni: spectant in etc. MS. Reg. pro est ad Hispaniam, habet corrupte ~~etiam~~ ad Hispaniam; quod tamen verae est lectionis vestigium. CLARK. Quae ad Hispaniam pertinet, spectat) Petav. Bongars. pr. Voss. Lovan. et Norvic. habent, quae est ad Hispaniam, pertinet: spectat etc. Ac sic omnino legendum, quod Cl. Clarkius etiam vidit. Adi sis Ammianum Marcellinum 15, 10, 11. DAVIS. Cur. Sec. Egmondan. qua est ad Hisp. pertinens. Sed Vossiani omnes, Oxon. Leid. sec. et Dukeri Codd. cum Ed. incerta A: 1473. lectionem a Clarkio suggestam exhibent: quapropter, sensu ita posulante, ~~to~~ est interposui. Ante Scaligerum est omiserant jam cum Edd. primis Aldus; Gryphius aliique.

M. Pisone] Notavit olim Glandorpis, in nonnullis exemplaribus vocari Publium, in nonnullis Lucium; cum dictus sit M. Piso. Vere quidem, nam L. est in Bongars. tert. et Ed. Mediol. ac Veneta: et ita in MSS. et Edd. primis est c. 35. P. in alio: sed in meis MSS. 7. et Edd.

sone Coss., regni cupiditate inductus, conjuratio-
 2 nem nobilitatis fecit; et civitati persuasit, ut de
 3 finibus suis cum omnibus copiis exirent: perfacile
 esse, quum ^a virtute omnibus praestarent, totius
 7 Galliae imperio potiri. Id ^b hoc facilius eis persua-
 sit, quod undique loci natura Helvetii continentur;
 una ex parte, flumine Rheno latissimo atque altis-
 simo, qui agrum ^c Helvetium a Germanis dividit;

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Virtutibus* Lovan. Voss. sec. Ed. Inc. dein *sese imp. pot.* Leid. pr. ^b *quod* Ed. Scal. ^c *Helveticum* Gott. dein *Lemano* Edd. quaed.

Rom. ac Inc. scribitur *P. M. Pis.* in aliis autem septem Codicibus *Publio Marco Pis.* perperam. Attamen verae lectionis vestigium in illis relictum puto; et scriptum esse a Caesare *Pupio Marco Pisone*. Erat enim hic Consul *M. Pupius Piso Calpurnianus*. de quo adi Pighium in Fastis ad A. DCCXII. Ansam corruptioni dedit, quod gentile nomen proprio sit praepositum: de quo rariore usu nonnulla post alios notavimus ad Frontin. 2, 1, 15. *Claudius Tiberius Nero*: ubi laudatos consule viros doctos, et varitis locis J. F. Gronov. ad Livium, Doct. Sylburg. et Arntz. ad Aurel. Vict. de Caes. c. 2. *Claudius Tiberius Nero*; et omnino Cl. Drakenb. ad Livii 3, 1. *Fabius Quintus*.

Civitati persuasit] *Civitas* hic significat totius regionis incolae, qui iisdem magistratibus parent. Sic c. 4. *Civitas armis jus suum exequi conaretur*, ubi de omnibus Helvetiis loquitur. Et 2, 14. *Amicitia civitatis Aeduae*, eadem est ac omnium Aeduorum. Nihil frequentius apud *Caesarem*. Eodem modo loquuntur a-

lii Auctores. *Sallustius* Bell. Catil. c. 11. *Ea res civitatem* (hoc est, totam Allobrogum gentem) *aere alieno liberaret*. Et c. 41. de iisdem Allobrogibus: *Itaque Q. Fabio Sangae, cujus patrocinio civitas plurimum utebatur, rem omnem, ut cognoverant, aperiunt*. Vide *Jos. Scaligerum* in Anim. Euseb. p. 136. a. DAVIS.

Omnibus praestarent] *Vossianus* pr. a manu prima exhibet *omnes*. quod non temere repudiandum; praesertim si *omnis* scribas. Dativi et Ablativi terminatio satis tamen saepe hic usurpatur. *Praestare* cum Accusativo usus quoque est *Martialis* B. G. 8, 6. *Belli gloria Gallos omnes Belgasque praestabant*; ubi vide *Davis*. et me ad Frontin. 2, 1. *In summa belli praestarent Cassiani Brutianos*.

Galliae imperio potiri] *Notavit Glandorp*, in quibusdam exemplaribus non reperiri *to imperio*; idque arridet *Grutero*. Verum a meorum aliorumque nullo Codice abest; quare retinere eam vocem satius est; li-

altera ex parte, ^a monte Jura altissimo, qui est inter Sequanos et Helvetios; tertia, lacu Lemanno, et flumine Rhodano, qui provinciam nostram ab ^b Helvetiis dividit. His rebus fiebat, ut et minus ⁴
^c late vagarentur, et minus facile finitimis ^d bellum inferre possent: qua de causa homines bellandi cupidi magno dolore afficiebantur. Pro multitudo autem hominum, et pro gloria belli at- ⁵

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest in Voss. sec. ^b *Helveticis* Lovan. ^c *late* abest a Lov. Duk. et Ed. Inc. ^d *ut bellum* Leidd. 2.

cet alibi sine *res* imperio hic verbo utatur; ut statim in fine Capituli 3. ubi in Bongars. primo recentiore manu imperio est insertum.

Quod undique loci natura Helvetii continentur] Proba lectio, et Caesari familiarissima. Sic paulo ante: quod fere quotidianis proeliis cum Belgis contendunt. et: propterea quod a cultu atque humanitate provinciae longissime absunt. et innumeris locis. Leve sane et vix notatu dignum, nisi Pantagathus, Ursinus, Ciacconius, et Hottomannus, locum hunc ut corruptum tentassent, quorum alii contineantur, alii continentur legunt. Sed in plerisque commentatorum desidero accuratius judicium de phrasibus Caesaris. VOSS. Impediuntur, quo minus late possint evagari. Sic Bell. Civ. 1, 51. Hos omnes flumina continebant, id est, transitu prohibebant. Porro in vett. Edit. hic locus ita scribitur: Locinatura tuti Helvetii continentur, vel continerentur, ut habent editt. Rom. et Ven. Sed vox Tuti recte aberat a MSS. Norvic. Yat. Steph. Hotom. et

Ursin. ideoque miror, cum eam alii editores jamdiu eiecerant, in nupera Amstelodamensi fuisse repositam. DAVIS. Quidam hic legunt: Undique, loci natura, tuti Helvetii continentur. Ineptissime. Non enim ideo de finibus suis exhibant, quod in iis tuti continerentur; sed quod in iis continerentur nimis angustis. Qua re fiebat, inquit Caesar, ut et minus late vagarentur, et minus facile finitimis bellum inferre possent: qua de causa homines bellandi cupidi magno dolore afficiebantur. CLARK. Vox tuti abest quoque a Bongars. pr. et sec. Andin. Petav. Egmond. Gottorp. aliisque quinque et Ed. Incerta. Recte. Hoc sensu 3, 1. qui vicus altissimis montibus undique continetur. Vide Hotomann. qui videtur in ejus locum substitueret velle *res* muniti. Continerentur, quod perperam nonnulli malebant, inveni solum in Oxon. ac duobus aliis, sed recentissimis, et Ed. Mediol. ac Veneta.

Jura] Is. Vossius ad Melam 2, 5. notat, videri scriptum fuisse a prima manu in Codice vetusto Reginae Suedicae Jure.

que ^a fortitudinis, angustos se finis habere arbitrabantur, qui in ^b longitudinem milia passuum cxxl, in latitudinem ^c clxxx patebant.

- 1 III. His rebus adducti, et auctoritate Orgeto-
 8 rigis permoti, constituerunt ea, quae ad proficiscendum pertinerent, ^d comparare, jumentorum et carrorum quam maximum numerum coëmere, sementes quam maximas facere, ut in itinere copia frumenti subpeteret, cum proximis civitatibus pa-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a fortitudine Oxon. ^b longitudine et latitudine MSS. et Edd. qdd. de quo infra. milibus Leid. pr. deest in Duk. Ceterum semper scripsi *mile* et *milìa* vetustissimorum codicum auctoritate. c cxxii. Ed. Luc. ^d parare Egm. Leid. sec. Edd. Rom. Med. Ven.

quia voluit montem hunc non dictum fuisse *Juram*, sed *Jurem* et in plural. *Jures*. Sed repugnant MSS. omnes, tam hic, quam infra; uti et Analogia. Graecis enim est *Ίσπας*; Latine itaque *Jura*: Qua de re dixi quoque ad Frontin. 3, 10, 9. *Barca*, qui Graece *Βάρκας*. *Jure* videtur esse scriptum pro *Jurae*; ut *Mons Cevennae* MSS. 7, 56. ubi vide.

Qua de caussa] Miror, interpretum neminem aliquid hoc loco monuisse de scripturae varietate, cum tamen vulgata non reperiatur, nisi in recentioris aetatis Codicibus. In veteribus autem MSS. meis numero 14. et Ed. incerta exaratur *qua ex parte*. In Andinis membranarum supra scriptum est *re*. Forsan a manu Caesaris simpliciter fuerit *quare*; ut *ex parte* irrepperit ex superioribus. *Finis* vere pro *fines* reposui ex Bongars. pr.

Arbitrabantur] MS. Reg. et Edit. Romana legunt, *arbitrantur*. Quae lectio ferri potest; ut adeo conjuncta sit ista vox cum iis, quae praecefferant, va-

garentur et possent. CLARK. *Arbitrantur* est in Leid. sec. etiam. Sed intersertum jam est *adficiebantur. arbitrantur* Voss. sec.

In longitudinem milia passuum cxxl. in lat. clxxx. patebant] Notavit Ph. Cluverius Germaniae 2, 4. hanc dimensionem utrobique esse falsam: quippe summa Helvetii agri longitudo est inter Rhenum sive lacum Brigantinum, qua Constantiam oppidum is alluit, et Genevam Urbem, millia passuum clxxx. latitudo vero maxima inter Arolam et ortus Rhodani Rhenique m. p. lxxvi. adeo ut longitudini m. p. lxxviii. ultra quam par erat, sint addita, latitudini vero civ. Nec hunc errorem librario, sed ipsi *Caesari* attribuit. Confirmatur ejus sententia ex eo, quod *Julius Celsus* de Vit. Caes. l. 1. p. 17. ed. Lond. ex *Caesare* errorem hunc numerum exscripserit. DAVIS.

Quae ad proficiscendum pertinerent] Id est, quae iter faciendis essent necessaria. IDEM,

cem et amicitiam confirmare. Ad eas res confici-
 endas biennium sibi satis esse duxerunt; in tertium
 annum profectionem lege confirmant. Ad eas res
 conficiendas Orgetorix ^a deligitur. Is sibi legatio-
 nem ad civitates suscepit. In eo itinere persuadet
 Castico, ^b Catamantaledis filio, Sequano, cujus
 pater regnum in Sequanis multos annos obtinuerat,
 et a S. P. Q. R. amicus adpellatus erat, ut reg-
 num in civitate sua occuparet, quod ^c pater ante ha-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *delegitur* Lovan. Pal. Gott. Voss. tert. Leid. sec. et Ed. Inc.
^{diligitur} Voss. sec. *derigitur* Leid. pr. ^b *Catamantaloedis* vel
leodis MSS. *lcedis* Ed. Med. *laedis* Ven. ^c *pater deest* in MSS.
 et Ed. Inc. dein *antea* Urs. et Faern. MSS.

Ad eas res conficiendas] Ni-
 mis delicatus est Ciacconius, qui,
 quod hae voces paullo post re-
 petantur, aliquid a mala manu
 irrepsisse contendit. Sed nihil
 est superfluum, et Caesar (ut
 docet Hirtius in Epist. ad Bal-
 bum, praemissa l. viii. de B. G.)
 festinans scripsit hosce Commen-
 tarios, qui sua natura eandem
 styli curam non desiderant, ac
 historia. IDEM. Ut concedam
 Cl. Davisio, multa verba non
 longo intervallo saepe his in
 commentariis repeti, ut ipse
 multis docui ad c. 44. et ita fe-
 re B. Civ. 3, 97. bis: *Qua re*
animadversa, nullum tamen o-
 fferret locum, in quo ingrata
 ista repetitio tantum offendat,
 quantum hae voces *ad eas res*
conficiendas: cum in sequen-
 tibus satis pateat, Orgetorigem
 non delectum fuisse ad eas res
 conficiendas, sed tantum ad pa-
 cem cum civitatibus confirman-
 dam. Merito igitur suspectae
 fuere Ciacconio, nec non Gru-
 tero, cui totum locum legi pla-
 cebat sic: *lege conf. Orgetorix*
legationem etc. Nimis audacter.

Turbant tamen nonnihil quoque
 codices scripti. Nam in Vossia-
 no sec. desunt omnino *ad eas*
res confic. in Petaviano pro *res*
 est *leges*; in Leidensi primo *ad*
e. r. confirmandas. Unde quid
 extricandum sit, videant acutio-
 res.

*Is sibi legationem ad civita-
 tes suscepit. In eo itinere per-
 suadet*] Si sana sunt reliqua ver-
 ba, procul dubio legendum sus-
 cipit. At cum Petav. Voss. Eg-
 mond. dent *is ubi*; vetustissimus
 autem codex Carrariensis et Bon-
 gars. tert. *is igitur ubi legatio-
 nem ad civitates suscepit*, re-
 scribendum crediderim, *deligi-
 tur*. Is igitur ubi *legationem ad*
civitatibus suscepit, in eo itinere.
 etc. DAVIS. Cur. Sec. *Is ubi* in-
 veni quoque in Vossiano secun-
 do, et *is igitur ubi* in Dukeria-
 no, et Leidensi secundo. Non
 temere tamen intrudere *is igi-
 tur ausus* fui, aut sibi mutare.
 Nam, tum rectius dixisset *In itin-*
nere, quam *in eo itinere*. prae-
 terea vetustissimi libri, ut Bong.
 pr. sec. Voss. prim. Leid. pr.

5 buerat: itemque Dumnorigi ^a Aeduo, fratri Divi-
 9 tiaci, qui eo tempore principatum in ^b civitate ob-
 tinebat, ac maxime plebi acceptus erat, ut idem
 conaretur, persuadet: eique filiam suam in matri-
 6 monium dat. Perfacile ^c factu esse, illis probat,
 conata perficere; propterea quod ipse suae civita-
 7 tis imperium obtenturus esset: non esse dubium,
 quin totius Galliae plurimum Helvetii possent; se

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Haeduo* vel *Heduo* MSS. hic et infra. ^b *civitate* sua vulgo. ^c *facto* Bong. sec. Leid. pr. *factum* Voss. pr. sec. Leid. sec. V. ad 4, 30. *esse* deest in Lov. Leid. tert. et Ed. Inc.

Scalig. Oxon. aliique stant pro vulgatis. Fraudi fuit Davisio variatio temporis *suscepit* et *persuadet*: qualia ipse et Clarkius infra saepissime immutare conantur, ut sibi respondeant: sed id frustra fieri, multis monebimus locis. Adi ad cap. 46. et notarum Indicem.

^a *S. P. Q. R.*] Notandum in vetustissimis MSS. Bongars. pr. Voss. pr. Leid. pr. Petav. Lov. Egm. et duobus aliis scribi *a Senatu populi Romani*. Quod probo. Vide Brillon. de Form. L. 2. p. 233, 234. in quarto; et notata ad B. Afric. c. 53. *Milites populi R.*

Principatum] Summus erat magistratus, quem *Vergobretum* appellat *Aedui*, qui creatur annuus, ut ait noster c. 16. Is enim dicitur *Principatum* *obtiner*e, qui inter suos eminent, regio nomine desinitus. *Lactantius* Divin. Instit. 1, 13. *Primis Uranus eminere inter caeteros potentia coeperit, et Principatum habere, non Regnum*. Vide et nostram 7, 4. *Sulpicius* tamen *Severus* Hist. Sacr. 1, 26. tradit Tholam regno potitum esse, Ja-

irum autem *principatu*, licet utriusque eadem fuerit potestas, adeo ut hae voces interdum confundantur. DAVIS.

Civitate sua obtinebat] Cum possessivum *sua* non compareat in Bongars. pr. sec. Petav. Lovan. Vossiano pr. Leid. pr. et tribus aliis, neque etiam in Ed. incerta, nec opus sit, ut addatur hic repetitum ex praecedentibus, delevi, ut ab interpolatoribus intrusum. Vide etiam 2, 8, 7, 4. B. Civ. 3, 59. *principatum in civitate* (MSS. *civitatem*) *obtinerat*. Praeterea Hotomanno et Grutero spuria videntur *persuadet* et *illis probat*. Proconaretur Stephanus exhibuit conetur. Sed supra quoque *persuadet*, ut occuparet, pro occupet. Adi ad c. 8.

Regno occupato] Ciaconius conjicit ejiciendum esse *ro occupato*; ut *regno Galliae* jungatur: sed male. *Regno occupato* intelligendum de regno civitatum suarum; quod si consecuti essent Casticus et Dumnorix, sperabant, per tres potentissimos populos potiri sese posse totius Galliae.

suis copiis, suoque exercitu, illis regna conciliaturum, confirmat. Hac ^a oratione adducti, inter ^b se fidem et iuramentum dant, et, regno occupato, per tris potentissimos ac firmissimos populos totius Galliae ^c sese potiri ^d posse, sperant.

IV. Ea res ut est Helvetiis per indicium ^e enuntiata, moribus suis Orgetorigem ex ^f vinculis causam dicere coegerunt. Damnum ^g poenam sequi

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *ratione* Lov. et Ed. Med. Ven. ^b *se* MSS. et Edd. qdd. in And. deest. ^c *imperio* male addit Bong. pr. a m. sec. ^d *posse* exsulat a Leid. sec. et Oxon. Adi ad 2, 32. ^e *nunciata* MSS. 2. Ed. Rom. *denunciata* Ed. Med. Ven. ^f *vinculis* MSS. 4. ^g *poenas* MSS. 2.

Firmissimos] Noster antiquus fortissimos, quod idem video in libro Romae olim excuso. *Hoto-man*. Firmum proprie dicitur de rebus inanimatis, quando vim resistendi significat. Hic tamen ad homines traducitur, ut et 5, 20. ubi narrat Caesar, Trinobantes, Britanniae populum, esse firmissimam earum regionum civitatem. Sic etiam ejusdem libri c. 54. *Senones*, Celticae populus, dicuntur civitas inprimis firma, id est, homines fortissimi et potentissimi, nam civitatem pro regionis incolis poni, supra observatum c. 2. Similiter apud Sallustium Jugurth. c. 28. Calpurnius dicitur firmissimus contra pericula. Haec vocis firmissimi significatio cum fuerit paullo rarior, Librarii, solenni temeritate, in quosdam Codices notius eo sensu vocabulum intrusere. DAVIS. Hoc verbum ex aliis veterum locis immerito depulsum restituit vir Doctissimus J. Fr. Gronovius ad Li. ii 23, 25. IDEM. Cur. Sec. Fortissimos reperias quoque in Edd. Mediolanensi ac Veneta, natum et Glossa, ut accidit huic voci

frequentissime. Vide, quae congesti ad Lucan. 2, 473. et Frontin. 2, 3, 12. Cort. ad Sallust. Jug. 28, 5. Infra 7, 66. Cohortes firmas. et B. Civ. 3, 88. Eadem confusio B. Civ. 3, 28. B. Afric. c. 45. Hinc passim firmare aciem. Vide ad Liv. 2, 31.

Ea res ut est] Particula ut exstat solum in MSS. recentioribus. Mei numero 13. aetatis vetustioris, et Ed. incerta non agnoscunt *ut*. A Cujacii quoque codice abest *ut* est. In Egmondano interpolate postquam ea res est. Facilis hinc conjectura nascitur, *Ea re Helvetiis*, quamquam in illis res est aliud quid latere suspicer. Crimen autem ejus non consistebat in eo, quod cepisset consilium de tota Gallia occupanda in commune civitatis bonum. Hoc enim ei persuasit, ut dictum cap. sec. sed quod regnum in sua affectabat civitate. Vide 3, 6. et R. Titium Loc. Contr. l. 2. c. 20.

Poenam sequi oportebat, ut igni cremaretur] Quantum conjecto, hac poena apud Gallos et Germanos affecti hostes Reip.

- 2 oportebat, ut igni cremaretur. Die constituta
 a caussae dictionis, Orgetorix ad iudicium omnem
 suam familiam, ad hominum milia decem, undi-
 que coëgit; et b omnes clientes, obaeratosque
 suos, quorum magnum numerum habebat, eodem
 c conduxit: per eos, ne caussam diceret, se cri-
 3 puit. Quum civitas, ob eam rem d incitata, ar-
 mis jus suum exsequi conaretur, multitudinemque
 hominum ex agris magistratus cogerent, Orgetorix
 mor-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *caussa edictionis* MSS. et Edd. qdd. b *omnes oboeratos q.*
 Edd. Rom. Med. Ven. c *adduxit* Lov. d *incitaretur et* Petav.

aut qui hostilia tentabant. Sic sub finem hujus libri legimus de C. Valerio Proculo: *Is se praesente, de se ter sortibus consultum aiebat, utrum igni statim necaretur, an in aliud tempus reservaretur.* Nam, tanquam exploratorem, punire eum volebat Ariovistus. Quales etiam pro hostibus habiti legibus Romanis: Unde Polyaeus l. 8. p. 571: *Νόμος Ῥωμαίων κελεύοντος πολεμίων καταθρόνους ἀναιρεῖσθαι.* Etiam a Romanis, uti discimus ex libro de bello Hispaniensi, servus, quod dominum jugulasset, vivus combustus est. Et eundem respectum habere putem hanc poenam. nam ut hostis Reip. est, qui affectat tyrannidem; ita hostis familiae, qui dominum tollit. Eodem more Graecorum illos, qui Persis se sponte adjunxerant, a reliquis Graeciae populi Diis decimandos confecto bello statuerunt, ut discere est ex Diodoro Siculo l. 11. Biblioth. p. 3. *Οἱ δ' ἐν Ἰσθμῷ συνεδρεύοντες τῶν Ἑλλήνων ἐφηγίσοντο τὰς μὲν ἐδέχοντο τῶν Ἑλλήνων ἐλομένους τὰ Περσῶν, δεκατεῦσαι*

τοὺς θεοὺς, ἐπὶ τῷ πολέμῳ κρατήσωσι. VOSSIUS.

Omnem suam familiam] MS. Norv. habet omnem sui familiam. Sic Curtius 4, 12, 8. *Ad Cyrum quoque nobilissimum Regem originem sui referens.* Idem 6, 9, 2. *Conspectusque vestri venerabilis cogit, ut vehementer parricidis irascerer.* Et iterum 8, 4, 15. in MS. *Petrensi legitur Rex — ex sella sui exiluit, cum editi sud exhibeant.* Non autem dubito, quin hanc loquendi rationem inusitatam quidem sed rectam profecto, ut testatur Gellius N. A. 20, 6. expunxerint imperiti. DAVIS. MS. Eliensis *sui familiam.* Quam lectionem defendi posse ostendit Davisius sed nihil opus. CLARK. Mei certe MSS. cuncti retinent *suam*, nisi quod Bong. pr. Lovan. e Ed. Inc. transponant *fam. suam*, quare melius forsitan ejiceretur *Exempla* interim de *sui* pro *suu* qui videre cupit, adeat omnino Sanctium in Minerva l. 13. c. 15 et ibidem Perizonium; ac Cor tium ad Sallust. Jug. 85, 24. In MSS. autem perpetuo variatur

mortuus est: neque abest suspicio, ut Helvetii ar- 4
bitrantur, quin ipse sibi mortem consciverit.

V. Post ejus mortem nihilo minus Helvetii id, 1
quod constituerant, facere conantur, ut e finibus
suis exeant. Ubi jam se ad eam rem paratos esse 2
arbitrati sunt, oppida sua omnia, numero ad duo- 11
decim, vicos ad quadringentos, ^a reliqua privata
aedificia incendunt: frumentum omne, praeter 3
quod secum portaturi erant, comburunt; ut, do-
mum reditionis spe sublata, paratiores ad omnia

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a et reliqua MSS. 2. et Ciacc.

consule Cl. Burm. ad Ovid. Me-
tam. 1.30. *Et pressa est gravitate*
sui. Duker. ad Flor. 2, 20. *in*
exitium sui excitat. Appulej. 1.
1. Met. p. 15: Ed. Pric. *sine fa-*
tigatione sui. 1.2.p.37. *praesentia*
sui: ut legendum est cum Sciop.
Wouw. Scriv. aliisque. 1.5. Met.
p. 90. *fatigationem sui diluit.*
Sic enim MSS. et Edd. Vett. sui
ejecerunt dein posteriores. Ju-
stin. 24, 6. *magnificentia sui.*
Valer. Max. 9, 12. Ext. 1. *finem*
sui reperit. Pompon. Mel. 1. 2.
in f. *Ex spatio sui cognomini-*
bis acceptis. Ita MS. Dorvill.
non suo. Sic sui pars eidem 3,
6. in f. Infra 4, 28. *sui cum pericu-*
lo. 7, 71. in MS. *sui salus.* vi-
de et B. C. 1, 20. 22.

Per eos, ne causam diceret,
se eripuit] Anonymus Celsi ex-
scriptor in carcere mortuum ait:
Orgetorige primum duce, mox
ubi ille affectatae tyrannidis
suspectus in carcere diem obiit.
VOSSIUS.

Ut e finibus suis exeant] Ne-
cessitate coacti hoc consilium in-
ierunt; in tantam enim multitu-
dinem excreverant, ut iis suae
Jul. Caes. Tom. I.

terrae non sufficerent. Vide Flo-
rum 3, 10. Omnes autem suos
fines relinquere, non partem tan-
tum suorum in colonias mittere,
decreverant, ne, a se invicem di-
vulsi, praedae essent vicinis,
quos lacestierant, quemadmodum
trahit Dio 1. 38. p. 79. A. qui
tamen errat, in eo quod illos
doccat exiisse, *Ορκετόριγος ἀφί-*
σιν ἡγούμενος, Duce Orgetorige,
cum is mortem oppetierat, prius-
quam hoc iter aggressi sunt Hel-
vetii, ut ex Caesare apparet.
DAVIS.

Ubi jam se ad eam rem paratos
esse arbitrati sunt] Ridere li-
bet. Ait Rhellicanus, qui primus
Helvetiis hoc consilium dedit de
exurendis oppidis, et vicis, si-
ne dubio apud Thucydidem legit
historiam et consilium Periclis.
Quaerere velim, quo argumen-
to id dicat, nimirum quoniam
Graecas litteras Helvetii nove-
rant. Et quis Pericli consilium
suum suggestit? VOSSIUS.

Praeter quod] MSS. plerique
praeterquam quod, quod hoc in
loco idem est. CLARK. Idem qui-
dem est, sed elegantius est *prae-*

B

pericula subeunda essent: trium ^a mensum molita
 4 cibaria ^b sibi quemque domo efferre jubent. Per-
 : suadent Rauracis^c, et Tulingis, et Latobrigis ^d fi-
 12 nitimis, uti eodem usi consilio, oppidis suis vicis-
 que exultis, una cum iis proficiscantur: Bojosque,
 qui trans Rhenum ^e incoluerant, et in agrum No-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a vulgo *mensium*. ^b *unumquemque* MSS. et Edd. qdd. vel *sibi unumquemque*. Dein *jubet* Edd. quaedam. et Pal. *afferre* contra MStos Scal. Clark. aliaeque Edd. V. ad 5, 45. ^c et *abest* Ed. Inc. Davis. ac Leid. pr. ^d *fin. suis* Bong. pr. ^e *coluerant* Bong. tert.

ter quod, ut e veteri codice primus restituit Gifan. ad Lucret. V. *praeterquam*. Adi Virorum Doctorum Comment. ad Gellium 1, 23. Sallust. B. Catilin. c. 36. Justin. 13, 5. Calpurn. Ecl. 4, 28. Flor. 2, 6. *Praeter quod in bullis singulisque annulis erat*. Appulej. I. 4. Metam. p. 82. Ed. Pric. *Nam praeter quod diurnae quietis imagines falsae perhibentur*. In Apol. p. 19. Ed. Pric. *praeterquam quod non sum jurgiosus*. Sic vulgo: sed MSS. Flor. et Dorvillii rectius carent *et quam*. Idem l. 2. Met. p. 33. *praeter quod epulis voluptates meas anteferrem*. Mela 3, 6. *praeter quod fabulis traditur*. Sic MS. non *praeterquam quod*. Nepos Milt. c. 5. *nulla civitas praeter Plataeensium*; ubi alii *Plataenses*. Infra quoque B. Civ. 3, 49. in Edd. pp. est *commeatus omni genere praeter frumenti*. B. Hisp. c. 24. in MSS. nonnullis: *praeter quorum arma sunt addita*. Rectissime idcirco *quam* non agnoscunt ex meis Cujacianus, Bong. tert. et vetustissimae membranae Andinae, Leidensis pr. Scalig. Vossian. pr. et sec. et Edd. Vasc. R. Steph. aliaeque.

Domum reditionis] Hic, ut fit, *verbale* verbi, a quo dedu-

citur, casum regit. *Plautus Amphit. 1, 3, 21. quid tibi hanc curatio est rem?* Hyginus Fab. 118. *Catena alligavit, ut sibi diceret, quando domum repetitionem haberet*. Vide et G. J. Vossium de Anal. 3, 9. DAVIS. B. Civ. 1, 53. *Magni domum concursus*.

Mensium] Vetustissimus et integerrimus Bongarsianus primus habet *mensum*: quod antiquitatis gratia non potui non amplecti, ut ab ipsa auctoris manu. Sic enim hunc Genitivum declinarunt quoque Cenforinus, Paulus Jctus, Ausonius, Seneca, aliique. Ovidius denique tum a libi, tum Met. 8, 500. *bis mensum quinque labores*: ubi vide Ciofan. et N. Heinsium, ac G. J. Vossium de Analog. 2, 14. Sic quoque in antiquissimo Codice Puteaneo Livii invenit J. F. Gro- nov. quem consule ad 29, 3. Lactant. Carm. de Phoenice vs. 29. *Per singula tempora mensum*. *Mensum* inveni quoque in MS. Vegetii 2, 5.

Molita cibaria] Multum se cruciant viri docti Glareanus, Hottomannus, alii, quid hic sint *molita cibaria*. Quasi vero aliud Caesar intellexerit quam frumentum molitum, sive farinam, quae ad pinsendum statim utilis.

ricum transierant, ^a Noreiamque obpugnarant, receptos ad se, socios sibi adfiscunt.

VI. Erant omnino itinera duo, quibus ^b itineribus domo exire possent: unum per Sequanos, angustum, et difficile, inter montem Juram, et flumen ^c Rhodanum, vix qua singuli carri ducerent.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Nortiam, Norciam, Noriam, Noritiam* MSS. nonnulli male.

^b *itineribus* caret Petay. ut solet ille Cod. Vide mox, et ad 2, 18.

^c *Rhenum* Ed. B. Steph. et vulgo *quo vix*.

Ἀλφίτα, Graecus interpres, et optime vertit. VOSSIUS.

Latobrigis] Sic vulgo, vel ex Glareani sententia *Latobrigis* R. Stephanus et alii edunt. In MSS. et Edd. primis est *Latobibus*, *Latobibus*, *Latocibis* et similia monstra: in longe plurimis tamen et melioribus *Latobis* et *Latovicis*. Verum c. 28. et 29. *Latobrigos* plerique MSS. retinent, ut hic Carrariensis: Graecus Metaphrastes *Λακοβρύγας* iis in locis; nam hic illorum non meminit. Sed *Latobriga* et *Latobrigenses* in Lusitania, *Latovicis* autem in Pannonia sunt. Tutius ergo *Latobrigos* retinebimus; et Cluverium consules. Si quis tamen hoc loco aliud a Caesare relictum opinatur, posset legere: *persuadent Rauracis et Tulingis, et late vicis finitimis*, id est, vicis longe lateque circumjacentibus: vel simile quid ejusdem sensus; nam, ut verum fatear, non satisfacit mihi haec conjectura: licet *late finitimus* tueri se posset loco Virgilii Aen. 6, 378. *Nam tua finitimi, longe lateque per urbes etc.* de quo consule Virum Doctissimum in Observ. Misc. V. 2. p. 64. Vide et ad B. G. 2, 24.

Usi consilio] MSS. nonnulli et Edd. antiquae *consilio usi*: sed mirae bonitatis codex Lei-

dens primus non agnoscit a manu prima *to usi*. Et sane alicui abundare plane; immo oratio suavius molliusque procedere videri possit, si exsularet. c. 30. *Quod eo consilio domos suas reliquissent.* 6, 42. *Qui eo consilio Rhenum transierant.* 2, 9. *eo consilio, ut si possent etc.* 5, 49. *Eo consilio, ut etc.* et B. Civ. 1, 70. sed tamen B. Civ. 1, 51. *Quum suo quisque consilio uteretur.* Variant MSS. quoque ibid. c. 86. *Massilienses usi L. Domitii consilio.* 3, 42. *Secundo usus consilio.* 3, 81. *Eodem usi consilio.* Quare nihil temere mutandum esse satis patet.

Noreiamque] Sic legimus cum Metaphraste, librisque MSS. et antiquitus cussis, cum recentiores habeant *Noricam* ex conjectura non necessaria H. Glareanti; Noreia quippe oppidum est Norici. Vide doctissimum Cellarium Geogr. Antiq. 2, 7. p. 344. Est et alia urbs cognominis, quae erat Carnorum, ad quam cum Cimbris inani conatu pugnavit Cn. Carbo, ut docet Strabo Geogr. l. 5. p. 214. d. DAVIS.

Erant omnino itinera duo] Cum Norvic. Gottorp. et Lovan. legendum, *erant autem omnino itinera duo*. Eandem etiam voculam in suo libro reperit Me-

- tur; mons autem altissimus impendebat, ut facile
 2 perpauci prohibere possent: ^a alterum per provin-
 ciam nostram, multo facilius, atque expeditius;
 propterea quod ^b Helvetiorum inter fines, et Allo-
 brogum, qui nuper ^c pacati erant, Rhodanus fluit,
 3 isque nonnullis locis vado transitur. Extremum
 13 oppidum Allobrogum est, proximumque Helvetio-
 rum ^d finibus Geneua. ex eo oppido pons ad Hel-
 vetios pertinet. Allobrogibus sese vel persuasuros,
 quod nondum bono animo in populum Romanum
 viderentur, existimabant, vel ^e vi coacturos, ut

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *alterum iter* Bong. pr. sec. ^b *inter fin. Helv.* MSS. et Edd. Vett. ^c *pacti* MSS. multi et Ed. Inc. ^d *finibus* deest in Carr. et Leid. pr. ^e *vi* male abest ab Ed. Davisii.

taphraestes. DAVIS. Cur. sec. Conspicitur autem quoque in Vossiano tertio et Ed. Incerta.

[*Quo vix singuli*] MS. Norv. et editt. Rom. Ven. aliaeque vett. habent *vix qua*, quomodo etiam *Hotomannus* ex conjectura legendum censuit. DAVIS. Ita Scaliger et recentiores. MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Edd. Vett. *qua etc.* Quod idem est ac *quo itinere*. CLARK. Reposui ex consensu nostrorum codicum ad viginti *vix qua*. Ciacconius primum e MS. produxit *vix quo* corrupte. Mutationi ansam videtur dedisse, quod crediderint, debere respondere praecedenti substantivo *iter*. Frustra. *Qua* notat millies *qua parte, ubi*, ut saepe notatum a viris doctis: etiam licet alius generis antecedit substantivum. Bene *Hotomann.* adduxit exemplum *Ciceronis* pro *Caecina* c. 8. *Ad omnes introitus, qua adiri poterit.* Infra c. 9. *per Alpes, qua*

proximum iter erat. ac 5, 44. ut et B. Civ. 1, 25. Frontin. 1, 1, 6. *Per Zeugma trajicerent exercitum, qua et brevissimum iter est.* et 3, 9, 6. atque apud alios saepissime. *Adi Cortium* ad Sallust. B. Catil. 57, 3. *Sub ipsis radicibus montium, qua illi descensus erat.* Immo 8, 51. *locorum, qua Caesar iturus erat.* et Nepos Eum. c. 8. *Duae erant viae, qua ex Medis posset perveniri.* Infra 1, 8. *Si qua opus esset, vulgo quo et quid.* Quamvis et *quo* ita ponatur, licet praecedat *eorum*, ut 5, 14. *Eorum sunt liberi, quo virgo deducta est.* 7, 73. *Quini ordines, quo qui intraverant.* B. Civ. 1, 81. *eruptiones, quo descensuros existimabat.*

[*Qui nuper pacati erant*] Duobus ante annis a C. Pomptinio; ut pluribus docet Ciacconius. Ceterum Davius cum Beroaldi Aldinisque Editionibus interferit P. R. sive Populo Romano,

per suos fines eos ire paterentur. Omnibus rebus ⁴
ad profectionem comparatis, diem dicunt, qua
a die ad ripam Rhodani omnes conveniant. Is dies
erat, a. d. V. Kal. Apr. L. Pisone, A. Gabinio
Coss.

VII. Caesari quum id nunciatum esset, eos per ¹
provinciam nostram iter facere conari, maturat ab
urbe proficisci, et, quam maximis ^b potest itineri-
bus, in Galliam ulteriorem contendit, et ad Gene-
uam pervenit. Provinciae toti quam maximum mili- ²
tum numerum imperat; (erat omnino in Gallia ul- ¹⁴

V A R I A E L E C T I O N E S.

a die non est in Petav. *fluminis Rh.* Voff. pr. b sic MSS. et
7, 9. vulgo *itin. potest.*

At vero testantur omnes commen-
tatores, in nullo eas litteras se
invenisse codice. Non comparent
etiam in nostris, neque in Edd.
primis, nec Vascos. nec Ste-
phani aliisque. Solum reperi-
untur in Bong. tertio, qui co-
dex, Grutero teste, post inven-
tam typographiam est exaratus.
Immo, nisi me fallat memoria,
non solent auctores huic formu-
lae addere *P. R.* saltem non ita
Caesar lib. 2. G. B. in f. *omni*
Gallia pacata. 7, 65. *Ad eas ci-*
vitates, quas superioribus annis
pacaverat.

Helvetiorum finibus Genua]
In MS. *Norvic.* et antiquissimis
editt. legitur *Genua*, quam le-
ctionem in Caesare invenit Ju-
lius Celsus, qui sic scribit: *Ad*
ripam quorum (Allobrogum)
ut idem Jul. Caesar, extremum
proximumque Helvetiis angu-
lum Genua olim oppidum tene-
bat, nunc Gebenna civitas etc.
De Vit. Caes. lib. 1. pag. 18. ed.
Lond. DAVIS. MSS. omnes tum
aliorum, tum mei inepte *Genua*

hic et infra. In Egmondano pro-
var. lect. *Gebenna*, sed vide
Rhellicanum.

In populum Romanum] No-
tat Sambucus, non abs re in V.
C. esse *in populo Romano.* quo-
modo exaratur etiam in Egmon-
dano. In Vossiano tert. scribi-
tur *in po. Ro.* In aliis multis *in*
p. R. ut nescias, sextum, an
quartum casum illi adhibuerint.
Multis hunc Ablativum probat
Celeb. Burmann. ad Quinctil.
Declam. 15, 6. *In te solo vene-*
fica. Cicero Catil. 4, 6. *In homi-*
nibus vehementissimi. Sallust.
Catil. c. 52. *Misericordes in su-*
ribus. et ibi Cort. Quis nescit
illa Virgilii lib. 2. Aen. *Talis in*
hoste fuit Priamo? Propert. 2,
3, 10. *Gaudeat, in puero si quis*
amicus erit. Ovid. Ep. Her. Cyd.
21, 10. *Talis in Hippolyto vix*
fuit illa suo. Adi denique Brouk-
hus. ad Tibul. 3, 6, 19. *Torvus Li-*
ber in illis. Plura dicemus ad 2,
32. *quod in Nervii fecisset:* vul-
go ibi *Nervios.* Adde Var. Lect.
5, 41. *hoc esse in Ciceronem an?*

teriore legio una) pontem, qui erat ad Geneuam,
 3 jubet ^a rescindi. Ubi de ejus adventu Helvetii cer-
 tiores facti sunt, legatos ad eum mittunt, nobilis-
 simos civitatis; cujus legationis ^b Namojus et Veru-
 doctius ^c principem locum obtinebant; qui dicerent,
sibi esse in animo, sine ullo maleficio iter per provinciam
facere, propterea quod ^d aliud iter haberent nullum: ro-
 4 *gare, ut ejus voluntate id sibi ^e facere liceat.* Caesar,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *escindi* MS. ^b Sic MSS. miro consensu, et Edd. VV. qdd. vulgo *Numejus et Verodoctius* cum Metaphrasie. Ed. Lugd. *Veroductius*. ^c *principum* MSS. 12. et Edd. Inc. Med. Ven. *principum* Voss. tert. *praecipuum* al. *principum* Egm. ^d MSS. et Edd. qdd. null. al. it. hab. ^e *fieri* MS.

mo. 7, 77. *Quid in hominum milibus interfectis animi propinquis nostris fore existimatis.* 8, 46. ut e MSS. nonnullis legendum, *quali quisque animo in Rep. fuisset.* Lib. 1. tamen B. Civ. c. 6. *aliena in Caesarem animo esse.*

L. Pisone] Recto, Graecus interpretes, quia superius Marci Pisonis mentio facta, Lucium cum Marco confudit, et hic quoque *Μάρκος* transtulit, inepte. VOS- SIUS.

Ad Geneuam pervenit] Servius ad 1. Aeneid. *Ars quidem hoc exigit, ut nominibus provinciarum praepositionem addamus, civitatum nunquam.* Tamen plerumque hoc perverso ordine legitur, ut est hic, *Italiam venit, pro ad Italiam.* Tullius in Verrinis: *Ea die Verres ad Messanam venit: pro, Messanam.* Sic saepe alibi Caesar, ut 7, 58. *ad Lutetiam iter facere coepit. et, jam Caesar a Gergovia discessisse audebatur.* et Civil. 1, 24: *ad Ilerdam reverti.* IDEM. Vide ad 3, 20. in locis tamen, quae hic adfert

Vossius, non ingressus in urbem, sed accessus ad urbem significatur. V. et B. Civ. 3, 14. et 41. B. Alex. c. 36. B. Afric. c. 33.

Quam maximum militum n. imperat] *Lege quam maximum potest militum numerum imperat.* sic enim dant Norvic. Gotorp. Voss. Egmond. nec aliter legit Graecus. DAVIS. *Cur. sec.* Contra Hotomann. verbum *potest* ejecit auctoritate codicis antiqui et Ed. Rom. cui accedunt Mediol. et Veneta: nam veteres Edd. pleraeque, etiam R. Stephani *potest* quoque agnoscunt. Suspectum tamen est Brantio, cum modo praecesserit, *quam maximis potest itineribus.* Ubi etiam poterat abesse, uti apud Hirt. 8, 50. Verum quoque invenitur in antiquissimo Bongarsiano, aliisque meorum quatuor praeter adductos a Davisio. In Leidensi primo, optima et antiquae notae libro, inter versus ab vetusta manu adscriptum est. Utrumque autem bene Latinum esse, cuivis constat. 3, 9. *quam plurimas possunt, cogunt.* et 5, 1. 39. Eadem repetere verba, Caesari frequentissimum est. Vid. ad

quod memoria tenebat, L. Cassium Consulem occi- 15
sum, exercitumque ejus ab Helvetiis pulsum, et sub
jugum missum, concedendum non putabat: neque 5
homines inimico animo, data facultate per provin-
ciam itineris faciundi, temperaturos ab injuria et
maleficio existimabat. Tamen, ut spatium interce- 6
dere posset, dum milites, quos imperaverat, conve-
nirent, legatis respondit, *diem se ad deliberandum* 16
sumpturum; si quid vellent, a. a. d. Idus Apr. rever-
terentur.

V A R I A E L E C T I O N E S.

a MSS. ad. vide Ciaccon. et Hotom.

c. 3. 43. 44. et saepissime. Uti vul-
go, sic fere 7, 8. *ut quam latis-*
sime possint vagentur, et quam
maximum hostibus terrorem in-
ferant.

Rogare] MS. Reg. *rogarent-*
que. Ut cohaereat cum praece-
dente *dicerent.* Quod perinde
est. CLARK. A manu prima Bon-
gars. pr. *rogarent.* Alii duo *ro-*
garentque cum Editis quibus-
dam. Sed receptam lectionem
bene pronuntiavit Hotomannus
concinniores esse: *dicerent* le-
gati, Helvetios rogare. Saepe
talem infinitivum fuisse corrup-
tum, aliquoties infra occurrit,
ut c. 14. *Non fuisse.* ibid. *me-*
moriam deponere posse. c. 17.
perferre satius esse. c. 30. *le-*
gati convenerunt: intelligere
aese. c. 31. c. 42. Et passim apud
alios. Consule J. F. Gronov. Ob-
serv. 2, 14. et Comment. eorum
auctorum, quos illic emendat:
nec non Cl. Drak. ad Liv. 1, 50.
Adde Curt. 3, 3, 3. ut quidem in
MSS. legitur, nam vulgo ibi
pari modo peccatur.

Sub jugum] Vett. CC. ha-
bent *sub jugo*, quod reperitur

apud alios etiam scriptores.
Livius 3, 28. *sub hoc jugo*
Dictator Aequos misit. Ita
Ursin. Vide Festum in vocibus
jugum, et sub jugum mitti.
DAVIS. In nullo meorum *jugo*
inveni, praeter in Voss. pr. a
manu secunda, fors corruptum
ex antiquo *jugom.* Variant item
MSS. in aliis. Vide Cortium ad
B. Jug. 38, 9. Duker. ad Flor. 1,
11. et Drakenb. ad Liv. 1, 26. 3,
28. Appulej. de Philos. p. 265.
Ed. Colv. *ratione sub jugo mis-*
sa. Sic Edd. Vett. sed MSS. El-
menh. et Meus *jugum.* De re
ipsa et Cassii caede adi omnino
Pighium ad A. DCXLVI. et infra
ad c. 12.

Diem se ad deliberandum] Cave credas diem naturalem aut
artificialem, ut loquuntur A-
stronomi, hic intelligi. Spatium
enim indefinitum significatur. Sic
infra c. 40. *Quod in longiorem*
diem collaturus erat. Virgilius
Aeneid. 11, 425. *Multa dies*
varique labor mutabilis aevi
Rettulit in melius. Ubi Servius,
Dies autem, inquit, tempus,
DAVIS.

1 VIII. Interea ea legione, quam secum habebat, militibusque, qui ex provincia convenerant, a lacu

A lacu Lemano, quem flumen Rhodanum influit] Rhenani emendatio, et proba. sed κακοῖς alii dissimulaverunt. Hottomannus etiam obniti audet, aitque nequaquam solitum Caesari, ita loqui, *quem flumen Rhodanum influit*. Quod falsum. Etenim lib. 3. de Bello Gall. dixit: *In flumine Ligeri, quod influit Oceanum*. VOSS. Editiones veteres habent: *Qui in flumen Rhodanum influit*. Sed hoc rerum naturae est contrarium; probanda igitur videtur *B. Rhenani* emendatio: non enim est verosimile, Caesarem ipsum memoria lapsum esse. DAVIS. MSS. et Edd. Vett. *qui in fl.* quod recte emendarunt recentiores. Nisi forte non id velit Caesar, utram in partem fluat aqua, sed situm solummodo locorum describens, e Lacu Lemano in flumen Rhodanum dicat exitum esse. CLARK. Nimis temere Vossius arripuit aliorum conjecturam, a nullo codice adjutam, cum tamen diversissimum ab antiqua lectione sensum efficiat. Si enim legas, *lacu, qui in flumen influit*, tum intelligitur necessario inferior lacus pars: at si scribas *quem flumen influit*, tum capi non potest nisi de superiore. Jam vero ex ipsius Vossii sententia, quem, incertum licet, amplector tamen adbuendum, infra Genavam murum perducere coepit. Non merebat idcirco adeo exagitari Hottomannus, quod obnitus sit Glareani conjecturae. Nec obstat locutio *lacus influit in Rhodanum*. Sic enim (quod observavit jam Casaub. ad Strab. lib. 4. p. 317. Ed. Par. λίμνην ἐκείσαντες τὸν Ῥαῖον) 7, 57. *paludem, quae insueret in Sequanam*, et de geminata praep. adi ad 3, 9. Contra major nascitur difficul-

tas e novata lectione, quod in nominativo dicatur *flumen Rhodanum*, cum perpetuo a Caesare efferatur *Rhodanus*, ut idem Hottomannus advertit. Scio ab Horatio ita dictum esse *flumen Metaurum, flumen Rhenum* O. 4, 4, 21. et Art. Poet. 18. Sed talia a Caesare fuisse captata, non ego credo. Rectius tum fuisset *Rhodani*, ut diserte exaratur in Vossiano tertio. Adi etiam ad 3, 9. Sed, ut supra monere incepti, miror, eam conjecturam Glareani a Vossio esse receptam, cum plane adversetur ipsius opinioni, vetusque et sana lectio (nisi potius legamus cum Hotom. et Dav. *qua*; cum in Leid. pr. sit tantum *qui sine τῷ in*) illam stabiliat, ut ab inferiore scilicet lacus parte institutus fuerit murus, et ideo pons Genavae etiam interseissus. Hoc enim non utile, sed noxium fuisset, si a superiore parte murus esset ductus. Forsan *qui in Leid. pr. est pro qua parte*, ut conjecit Cl. Wasse. B. G. 4, 1. *flumen Rhenum transierunt, non longe a mari, quo Rhenus influit*. MSS. nonnulli *cui*. Hoc exemplo videmus, quam fluxae et caducae sint conjecturae sine ulla codicum ope, et temere numquam in textum esse recipiendas. Porro de muri situ nihil certius ego dicere habeo. Solum addo a Cl. Butino, Medico Genevensi quoque investigatum esse in Diss. in Sponii Genavam, eumque adfentiri Vossio; nisi quod longitudinem xix. m. p. retineat. Et sane Graecus interpres habet quoque 152. stadia. Verum Cluverii, Vossii et Davisii, quibus etiam Celsus conspirat, conjectura egregie confirmatur ab optimo Leidensi primo, qui non agnoscit *τὸ decem*. Voss. pr. et sec. *decem et novem*. De muro

Lemanno, a qui in flumen Rhodanum influit, ad montem Juram, qui fines Sequanorum ab Helvetiis

V A R I A E L E C T I O N E S.

a quem fl. Edd. recentiores.

pro maceria sine caemento, sive muro terreo vide hic Hotomahnum.

Ad montem Juram etc.] Nequeo satis mirari negligentiam Criticorum ad hunc locum, qui omnes eum, velut intellectum planum ac facilem transilire. Cum longe aliter res se habeat, atque vulgo persuasum est, cujus si opinionem sequaris, absurdissima sententia erit. Glareanus subodoratus difficultatis aliquid, expedit se nequaquam posse dixit. Sed perpendamus. Ait Caesar Helvetiis itinera fuisse, unum per angustias, Rhodanum et Juram inter, alterum per vada Rhodani. Caesar a Lemanno lacu (quod tantundem juxta communem opinionem est, ac si Rhodanum dicas) ad Juram montem murum perduxit. Ergo necessario jam clausae, de quibus dixit, angustiae. Nam murus hic ante angustias ductus. Restat alterum iter per vada Rhodani. Hic tentare transitum Helvetii, sed, ut postea ait Caesar, munitione prohibiti perficere nequiverunt. Unde illi hac spe dejecti, per angustias ivere. Si obstructae erant angustiae muro, quomodo illi, qui eo prohibiti discesserunt, nihilominus penetrare? Rursum, si Rhodanum propter munitiones transire non potuerunt, quomodo murus a Lemanno lacu ad Juram pertinebat? Absurda sunt. Quare ita haec intelligenda. Jura mons, qui Sequanorum fines ab Helvetiis dividit, novem aut decem circiter passuum millibus infra Genevam Rhodano impendet. Hae sunt illae angustiae,

de quibus Caesar loquitur. Dein flumine montes dividuntur, et adversa in ripa (eam intelligo quae Allobrogum est) sive, ut Romani loquebantur, citeriore Rhodani ripa mons continuatur. Hunc montem ego veteribus quoque Juram appellatum esse nullus ambigo. Igitur Caesar munitionem duxit a lacu Lemanno, ad montem Juram, non trans fluvium, sed eis. Et murus is ductus secundum ripas Rhodani. Incipiebat haud procul oppido Geneva, desinebat ex adverso angustiarum, sive ubi Jura mons divisus amne, iterum in Allobrogum terra continuatur. Et in Appiani quoque *παρεμβολαὶς περὶ πρεσβ.* legimus, ripam Rhodani a Caesare communitam per stadia 150. *Διείχισεν ὅσα περὶ Ῥόδανόν ἐστι ποταμὸν ἐς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα σταδία μάλιστα.* En tabellam: 1. *Murus vulgi falsus, et ante angustias ductus.* 2. *Murus ex nostra opinione a Lemanno lacu secundum Rhodanum institutus.* 3. *Jurae montis altera pars cis Rhodanum.* 4. *Vada Rhodani.* Hoc modo si capias, sana cuncta videbis. Primo enim quod Caesar dicit de rescisso Genevae ponte, jam causam habet, ne illac voluntate Allobrogum transirent Helvetii. Alioqui si tanto spatio ante Genevam ductus murus, nihil opus eum infringere. Dein duo jam diversa itinera habes per Rhodanum, et per angustias. Helvetii illud per vada Rhodani minus periculosum judicabant, quia angustias Jura imminet. Itaque transitum tentare, sed quia cis amnem munitione erat, prohibiti sunt. Et hoc

17 dividit, milia passuum decem novem, murum, in altitudinem pedum ^a sedecim, fossamque perducit.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic Bong. pr. Petav. Leid. pr. et alii 6. cum Ed. Inc. ac R. Steph. vulgo *Sexd.* xv. Voss. pr.

loco crebra vada in flumine esse, totumque situm Jurae, et angustiarum, ita ut hic descriptum est, se habere, cognovi ex illustrissimo Barone Georgio Slupechy, cui ambigas generis fastigium, et continua plurium saeculorum nobilitas, an virtus propria et eruditio plus decoris addant. Is, inquam, eum, quem dixi, situm esse, et mihi affirmavit, et praesens loca illa suis oculis aspexit. Igitur Helvetii cum amnem transire nequirent, per angustias ire, quas nequaquam clausas fuisse supra ostendimus. Sed morari aliquem possit, quod in Caesare scribatur per xix. millia passuum, cum hoc, de quo loquimur spatium, trium vel circiter horarum sit. Corruptus numerus, quod et illi fatentur, qui perperam murum trans Rhodanum ponebant. Idque etiam fatetur Cluverius lib. 2. Germ. p. 15. communem lapsum in muri loco secutus. Igitur pro xix, scribe x, vel ix. Error hinc ortus, quod librarii ambigentes, utrum x, vel ix. scriptum esset (credo enim vestigium aliquod fuisse litterae I,) quia non putarent audacter temere aliquid describendum, scripsere *decem*, et in margine *vel novem*. Postea vox *novem* in textum irrepsit, et factum est *decemnovem*. Alioqui in Appiano ripa Rhodani per 150. stadia munita dicitur, id est, millia passuum 15. Nec movere aliquem debet, quod de ruderebus trans Lemannum inventis ajunt. Nihil illae ad Caesaris murum, qui e terra erat. Et solitos ita aggeres vocari vel Varro ostendat, de re rust. 1, 14.

Aggeres qui faciunt sine fossa, eos quidam vocant muros, in agro Rheatino. Vide errorem Bedae, qui diversa putat vallum et murum, apud Casaub. in Hist. Aug. p. 120. b. c. Vide et Salmas. in Spart. p. 139. e. f. 140. a. Spart. *Post murum aut vallum missum in Britannia:* malo expungere verba *aut vallum*. Si genuina sunt, ipse vides utrumque idem valere. At quis respondeat, cum hunc Juram cis Rhodanum intelligo, frustra addi, *qui Helvetios a Sequanis dividit*. Equidem non adversabor, si quis ea ab librario irrepsisse dicat, et totum locum ita legat: *Alacu Lemano, quem flumen Rhodanum influit, ad montem Juram millia passuum novem, murum, in altitudinem pedum sexdecim, fossamque perducit.* Hic verus hujus loci sensus, et quidem planissimus, quo absque frustra bellum Helveticum intelligere coneris. Ad talia velim attendant, qui historicos sibi commentandos aut explicandos sumunt, potius quam de litteris et argutis illis conjecturis cogitent. Non quia intercedendum criticae putem, quippe non ignoro, eam prorsus necessariam esse plurimis locis, sed quod plerique potioribus omissis, ex ineptiis gloriolam aucupantur. Cujusmodi inter alias Faërnus, cetera vir egregius, in loco quodam Caesaris pro ac, *atque* emendabat: *παῖς αὐτῶς*. Qualis et nuperrime vir doctus notis suis in Horatium cum legisset: *Jam satis terris nivis atque dirae Grandinis*, putabat nimis delicatas Horatii aures,

Eo opere perfecto, praefidia disponit, castella com- 2
munit; quo facilius, si se invito transire conaren-

quam ut tres ordine goces in is
definientes admitterent. Itaque
pro *terris* restituit *terrae*. Nugae.
Non dixisset, si Romanos non *ter-
ris*, ut nos hodie, sed *terreis*
pronunciasset cogitasset. VOSS.
Absurda est, ut recte animadver-
tit *Vossius*, sententia vulgata;
Ipsius tamen explicatio difficul-
tatibus non caret. I. Montem si-
tum in ripa Rhodani, quae Allo-
brogum est, Juram fuisse voca-
tum statuit, cum tamen hoc ne
unus quidem vet. tradiderit.
II. Hae voces, *Qui fines Sequa-
norum ab Helvetiis dividit*, ejus
dogmati plane contradicunt, cum,
si ab illo stetisset *Caesar*, dicere
debuerit, *Qui Helvetiorum fines
ab Allobrogibus dividit*. Hoc
ipsum *Vossium* non fugit, ideo-
que ea verba censuit delenda.
Sed iis, quibus nulli MSS. carent,
spongiam inferre temerarium vi-
detur. Quod autem habet de nu-
meri mutatione, confirmatur a
Julio Caelo, qui lib. 1. p. 21. Ed.
Lond. de hoc muro ita loquitur:
*Decem millia passuum, altitu-
dinis pedum sedecim fossam
perducit*. Ubi *millium* male re-
ponit *Graevius*, ut ex hoc ipso
Caesaris loco patet. Praepositio-
nes nimirum saepe in verbis la-
tent, ut dicemus ad cap. 12. DA-
VIS. De hujus muri situ vide D.
Vossium, Davishum, aliosque. Mi-
hi quidem, attentius omnia per-
pendenti, corruptum hic aliquid
videtur; murusque non a lacu
Lemano ad montem *Juram*, sed
ex altera parte lacus, secundum
Rhodanum ductus. Ut ex sequen-
tibus patere videtur. Mox enim,
cum flumen vi transire conaren-
tur hostes, militum concursu et
operis munitione prohibitos nar-
rat *Caesar*. CLARK. Locus, quo-
cunque te vertas, magnis diffi-
cultatibus implicatur. Si enim,

quod plurimi statuunt, murus hic
a septentrionali Rhodani ripa
fuit positus; non erat, cur pon-
tem Genevensem rescinderet *Caes-
sar*: hac enim ratione fiebat, ut
ejus milites, qui murum tueban-
tur, quique Helvetios prohibe-
bant, ne Rhodanum transirent,
mutuum suis laborantibus auxi-
lium ferre non possent. Praeter-
ea quandoquidem erant tantum
itineria duo, quibus *itineribus
domo exire possent Helvetii*, u-
num per *Sequanos inter mon-
tem Juram et flumen Rhoda-
num*, alterum per *Allobrogas*,
ut ait *noster* supra c. 6. si mu-
rus *Caesarius* a Rhodano ductus
erat ad montem Juram, quæ quæ-
so relinquebatur libera per *Se-
quanos* eundi facultas? Hoc ta-
men affirmat *Caesar* cap. 9. Quod
si a meridionali fluminis latere
murus hunc sive vallum cum D.
Vossio constitutum censeas; ob-
stabit, quod ab ea parte nulla
sit Juræ montis memoria. Dein
mons ab Australi Rhodani ripa
locatus Jura nuncupetur; patet
tamen eum *fines Sequanorum ab
Helvetiis* dividere non posse. Ni-
hilominus, ut verum fatear, hunc
muri situm fuisse suadet, quod
*Helvetii navibus junctis, alii
vadis Rhodani, si perrumpere
possent, conati, operis munitione
et militum concursu, et telis re-
pellebantur*. Non equidem video,
qui me expediam. Interim dum
vel ex melioribus libris vel ex
ingenio locus persanetur, cum
sic lego, a *Lacu Lemanno*. qua
in *flumen Rhodanum* insluit,
ad montem Juram — *millia pas-
suum decem murum* etc. Codi-
ces habent *qui in flumen Rho-
danum* insluit, eamque lectio-
nem, *Hotomanna* praecedente, le-
viter muto. At quod *novem de-
leo*, id sit auctoritate *Julii Celsi*

3 tur, ^a prohibere possit. Ubi ea dies, quam consti-
tuerat cum legatis, venit, et legati ad ^b eum rever-
terunt, negat, *se more et exemplo populi Romani posse*
iter ulli per provinciam dare; et, si vim facere conen-
4 *tur, c prohibiturum ostendit.* Helvetii, ea spe deje-
18 cti, navibus junctis, ratibusque ^d compluribus fa-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a vulgo prohiberi possent. ^b eum abest ab Ed. Inc. ^c proh.
se Egm. ^d quam pluribus Voff. pr. factis deest in Leid. tert. et
Ed. Inc.

lib. 1. pag. 21. si plura vis, adi
dissertationem viri docti, quae
reperiatur in Memoriais Trivul-
tinis A. D. MDCCLIII. art. 105.
Mirus autem est Graecus, qui re-
praesentat: ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ΠΗ-
ΝΟΝ ἐμβαλλύσης Δευδνυ λί-
μνης. Certe vel scripsit vel scri-
bere debuit eis τὸν Ποδάγον.
DAVIS. Cur. sec.

Prohiberi possent] Ita Scali-
ger et Recentiores. MSS. Reg.
Eliens. et Vossii et Editio vetus
Romana *prohibere posset*. Quod
cur mutatum fuerit, equidem ni-
hil video. Est enim constructio
concinnior, et cum iis, quae
praecefferant, aptior. CLARK.
Recte Clarkius antiquam scrip-
turam reducere conatus est, quam
inveni in olim editis et MSS.
meis omnibus praeter Palat. in
quo *prohiberet*. pro *posset* au-
tem scripsi *possit* auctoritate
Bong. pr. Petav. Cujac. Voff. pr.
et sec. Leid. pr. aliorumque.
Quamquam *posset* defendi queat
c. 13. ut *consequi posset*, pon-
tem *faciendum curat*. supra jam
c. 3. *persuadet ut occuparet*, et,
ut *conaretur*. 3, 8. *sollicitant, ut*
mallent. sed et ibi variatur. Adde
ad 5, 2. 7, 45. *Imperat, ut vaga-*
rentur. c. 85. *Imperat, pugna-*
ret. sed aliter ibi codices optimi.
Alibi plura nos dicemus. At hic
MSS. sequendi. Immo defendit

Cortius, et imperitos esse, qui
mutare ubique velint, pronun-
ciat ad Sallust. Catil. c. 44. *Mit-*
tit, uti confirmarent societatem.
atque ita MSS. et Edd. B. C. 1,
18. *petit ut mitteretur*. Vid. et-
iam cap. 40. et B. Alex. c. 60.

Reverterunt] MS. Reg. *rever-*
tuntur. paulo minus eleganter.
Quamquam et eo modo consta-
bit temporum ratio, cum res
praeterita tanquam praesens nar-
retur. CLARK. *Revertuntur* et-
iam Scalig. et 2. Leidd. mibique
se satis probat, ut 4, 11. Vide et-
iam 4, 14. 5, 11. 7, 4. 58. 82. et
saepissime.

Negat, se more et exemplo po-
puli Romani] Firmus locus.
Hottomannus negat, se illud *ex-*
emplo populi Romani legisse:
et ita proscribendum esse suspi-
cabatur: *Negat se more et exem-*
plo injussu populi Romani. Ap-
ud Tacit. 1. Histor. habemus,
More divi Augusti, et exemplo
militari. Putabat Ferretus et
Lips. legendum, *exemplo divi*
Augusti, et more militari. Sed
ponitur et mos pro *exemplo*.
unde Statius Thebaid. 1, 238. —
at nati (facinus sine more) ca-
centes Calcare oculos. Ubi fa-
cinus sine more, est inauditum
scelus, et sine exemplo. VOSS.
Hoc est, instituto vel modo. *Vel-*

ctis; alii, vadis Rhodani, qua minima ^a altitudo
^b fluminis erat, nonnumquam interdiu, saepius noctu,
 si ^c perrumpere possent, conati, ^d operis munitione,
 et militum concursu et telis repulsi, hoc conatu destiterunt.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a latitudo Duk. ^a m. pr. ^b ipsius Leid. 1. ^c prorumpere Edd. primae. ^d operis etc. usque ad conatu exsulant a MSS. 3. et Ed. Inc.

lejus Paterculus 2, 28. Primus ille, (Sulla) et utinam ultimus, exemplum proscriptionis invenit, id est, modum aut rationem. Sulpicius Severus Ep. 1. p. 351. Simili sanctum Domini blasphemam exemplo. Hinc patet lapsum esse Hottomannum, qui, invitis Codicibus, scribere voluit, Negat se more et exemplo injussu P. R. quod alteram lectionem sanam fuisse non judicavit. DAVIS. Sin illa satis non faciant, audi Tacitum Hist. 1, 18. adoptari a se Pisonem more Divi Augusti et exemplo militari pronunciat. Cicero in Verrem lib. 1. c. 42. istum quod fecisset, aliorum exemplo institutoque fecisse. Vide Plautum Bacchid. 3, 6, 11. et Lactantium de mort. Pers. 39, 4. IDEM. Cur. sec. Vide num huc pertineat Terentii locus in Hec. 1, 2, 88. Ad exemplum amborum mores earum existimans. ubi Cel. Bentlejus legit ad amusem.

Navibus junctis] Libri sui margini adscripsit vir doctus, Gudium puto, posse et legi navibus junctis propter scripturam ambiguum. Hoc ut verum sit, malim tamen junctis retinere: quod dicitur, ut jungere rates, pontem etc. Vide ad Frontin. 1, 1, 6. Curt. 7, 8, 7. Tanta alacritate militum rates junctae sunt. Statim c. 12. ratibus ac lintribus

bus junctis. 7, 58. Navibus L celeriter conjunctis.

Ratibusque compluribus factis; alii etc.] Ita MSS. et veteres cusi. Recentiores autem hoc modo: Ratibusque compluribus factis alii; alii etc. Sententiam nimirum sine isto additamento mancam putabant; sed perperam. Curtius 7, 4, 11. Obstat metus, aliis cupiditas, pro eo quod est, aliis obstat metus etc. Livius 3, 37. Et jam ne a tergo quidem abstinebatur: Virgis caedi, alii securi subjici. Ubi vide Joan. Frid. Gronovium, qui ita locutos esse veteres pluribus exemplis demonstrat, et inter alia hoc Caesaris loco. DAVIS. Exemplis ab eo cumulatis haec addas licet. Caesar B. G. 7, 79. Non minus, qui intra munitiones erant, Galli perturbantur. Veniri ad se confestim existimantes ad arma conclamant, nonnulli perterriti in oppidum irrumpunt. Tacitus Hist. 3, 27. Paulum inde morae, dum e proximis agris, ligones, dolabras et alii falces scalasque convectant. Idem 4, 68. Legiones victrices sexta et octava Peninis Cottianisque Alpibus, pars monte Graio traducuntur. Iterum Annal. 1, 63. Castra metari in loco placuit, ut opus, et alii proelium inciperent. Attamen si codices ulli sint, qui dant ut

- IX. Relinquebatur una per Sequanos via, qua,
 19 Sequanis invitis, propter angustias ire non pote-
 2 rant. His ^a quum sua sponte persuadere non ^b pos-
 sent, legatos ad Dumnorigem Aeduum mittunt, ut
 3 ^c eo deprecatore a Sequanis ^d inpetrarent. Dum-
 norix gratia et largitione apud Sequanos plurimum
 poterat, et Helvetiis erat amicus: quod ex ea ci-
 vitate Orgetorigis filiam in matrimonium duxerat;
 et, cupiditate regni adductus, novis rebus stude-
 bat, et quamplurimas civitates suo sibi beneficio
 4 habere obstrictas volebat. Itaque rem ^e suscipit; et
 a Sequanis inpetrat, ut per fines suos ire Helvetios
 patiantur; obsidesque uti inter sese dent, ^f perficit:

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Quod Petav. ^b poterant MSS. 11. et Edd. primae. ^c eodem pr. Leid. pr. ea d. Voff. sec. ^d hoc imp. vulgo. ^e suscepit MSS. 1. ^f perfecit MSS. 10.

par opus alii proelium inciperent, omnino cum Acidalio legerim, ut pars opus, alii proelium etc. Sic pars metu, quidam invidia legitur Annal. 6, 43. Videlis et Hist. 4, 77. IDEM. Cur. sec. Semel tō alii exhibent quoque nostri omnes aliorumque praeter unum Leid. 2. qui utrumque delet. Plura exempla qui desiderat, adeat Clar. Drak. ibidem et Cortium ad Sallust. B. Cat. 6. et Jug. c. 83. Et ita scribendum docui B. G. 3, 21. Illi eruptione tentata, alias cuniculis actis. Ibid. c. 25. Quum alii fossas complerent, alii etc. in optimo Codice prius alii non comparet. 7, 23. Duabus portis eruptio fiebat. Alii fuces etc. jaciebant, picem alii reliquasque res. A MSS. omnibus abest alii. B. Civ. 3, 110. Regno expellere alios, alios arcessere. In 4. MSS.

alios semel non comparet. Vide etiam ad 8, 5. In tecto partim Gallorum, partim etc.

Si perrumpere possent] Hoc est, an perrumpere possent. Eodem modo loquitur noster B. G. 2, 9. Sic et Terentius in Heaut. Act. 1. Sc. 1. Visam, si domi est. Nec aliter Cicero Acad. Quaes. 1. 1. n. 2. Hic pauca primo atque ea percunctantibus nobis, et SI quid forte Roma novi. Ubi vculam SI delendam putarunt Manutius et Lambinus, quod hunc ejus usum in mentem non revocarent; quem tamen revera habere multis docet Pet. Faber in locum. DAVIS. Dele hanc notam. IDEM. Cur. sec. B. Civ. 1, 83. Vadum tentare si transire possent. 2, 34. 3, 39. Si adoriri posset. item c. 75. 85.

Eo deprecatore] Ille in voce praepositio ad augendum et cu-

Sequani, ne ^a itinere Helvetios prohibeant; Helvetii, ut sine maleficio et injuria transeant.

X. Caesari ^b renunciatur, Helvetiis esse in animo, per agrum Sequanorum et Aeduorum iter in Santonum fines facere, qui non longe a Tolosatium finibus absunt; quae civitas est in provincia. Id si fieret, ^c intellegebat, magno cum periculo provinciae futurum, ut homines bellicosos, populi Romani inimicos, locis patentibus maximeque frumentariis finitimos haberet. Ob eas causas ei munitioni, quam fecerat, T. Labienum legatum praefecit. ipse in Italiam magnis itineribus contendit; duasque ibi legiones ^d conscribit; et tres, quae

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a in itin. Leid. pr. *temere* Gottorp. ^b *nunciatur* vulgo. dein *Sanctonum* et infra Voss. pr. ^c Sic semper B. pr. et MSS. vetustiores, non *li*, ut et *neglego*. V. Drak. ad Liv. 2, 11, 4. ^d *conscripsit* MSS. 2. et Carr.

mulandum interdum valet, ut docet Gellius Noct. Attic. 6, 16. Quam significationem hic obtinet, ut et apud Petronium in Satyr. c. 30. DAVIS.

Hoc inpetrarent] Delevi pronomen, motus consensu Codd. Bongars. pr. et sec. Lovan. Andini, Vossianorum, Leidensis pr. et sex aliorum cum Ed. Incerta. c. 35. *Si non inpetraret*; ubi itidem in Edd. nonnullis *si id n. 5, 36. de sua ac militum salute inpetrare posse* e MSS. vulgo *inpetrari*. 6, 2. *Quum a proximis impetrare non possent*.

Suo sibi beneficio] In MSS. Vossii et Eliensi deest *sibi*. MS. Reg. habet corrupte, *sub*. Edit. vetus Romana, et recentiores retinent *sibi*. Annotatores id ita dictum intelligunt, quomodo dixit Terentius *suo sibi hunc ju-*

gulat gladio. Sed falluntur. Nam usitata Syntaxi cohaeret hic cum *obstrictas*. CLARK. In nullo MS. inveni *to sibi*. Carent ea voce MSS. mei sexdecim et Ed. Inc. sed Lovan. Vossian. sec. et Palatin. exhibent *sub*. quod forsitan notabit praetextum sive causam, ut *sub quibus* in Frontin. 1, 1, 8. ubi vide.

Caesari nunciatur] Sic e nostris soli duo recentiores Leidd. et Ed. Inc. Ceteri omnes cum plerisque Edd. Vett. *renunciatur*. Quod mutatum a Scaligero non oportuit. Solet Caesar in aperta adnunciatione addere praepositionem. c. 39. *Nonnulli etiam Caesari renunciabant*, ubi etiam turbant MSS. 3, 25. *Equites circumitis hostium castris, Crasso renunciaverunt*. 4, 32. *Caesari renunciaverunt*, et ibi plurimi

²⁰ ^a circum Aquilejam ^b hiemabant, ex hibernis educit; et, ^c qua proximum iter in ulteriorem Galliam per Alpes erat, cum his quinque legionibus ⁴ ^d ire contendit. Ibi ^e Centrones, et Grajoceli, et Caturiges, locis superioribus occupatis, itinere exercitum prohibere conantur. Compluribus his proeliis pulsus, ab Ocelo, quod est citerioris provinciae extremum, in ^f fines Vocontiorum ulterioris provinciae die ⁸ septimo pervenit: inde in Allobrogum fines: ab Allobrogibus in Segusianos exercitum ducit. hi sunt extra provinciam trans Rhodanum primi.

CAP. XI.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a circa Leid. pr. apud Voss. tert. et Gott. pro v.l. ^b Hibernabant Bong. tert. ^c quam Voss. 2. ^d ire deest in Voss. 2. ^e Ceutrones MSS. plerique. ^f finibus Leid. pr. Scal. pro finis. ^g septima Ed. Inc.

nunciaverunt. B. C. 1, 10. *Postulata Caesaris renunciat. 3, 67. Speculatores Caesari renunciarunt. Reducitur pro ducitur vel deducitur B. Civ. 1, 24. Vide de talibus Cort. ad Sallust. Jug. 4, 9.*

Grajoceli, et Caturiges] In vulgg. *Garoceli*. Nos autem MS. *Norvic*. fidem sequimur, cum, ut recte *Ciacconius*, Alpes Graiae ibi sunt et Ocelum infra. Ceterum nemo animadvertit, adversus hosce populos *Caesarem* stragemate usum esse, quod refert *Polyaenus* 8, 23, 2. Qui tamen fallitur, cum tradiderit, ἄτι καὶ ὁ ἀμαχὶ τὰς Ἀλπεὶς ὑπερέβαλεν, ut ex hoc loco patet. DAVIS. Male *Graccus* etiam interpretes *Γαροκέλεις* habet. *Grajoceli* optime exhibent quoque *Bongars*. pr. *Petav. Palat. Vossiani*, aliique multi. Quidam *Gajoceli* et *Garjoceli*.

Itinere prohibere] MS. Reg.

et Edit. Rom. *ab itinere*: Quod *Caesarem* sapit. CLARK. *Ab* addunt e nostris *Dukeri* et *Dorvillii* Codd. recentior uterque, et Edd. *Mediol.* ac *Venet.* Errat vero *Clarkius*, putans id magis *Juliano* stylo convenire. praecedit jam *itinere prohibeant*. c. 1. *suis finibus eos prohibent*. c. 15. *hostem rapinis prohibere*. c. 49. et 2. 9. ubi plura, *commeatu*, item *munitiōne prohibere*. 4, 1. *agricultura prohibebantur*, ubi etiam duo Codd. *ab ag.* c. 11. *eosque pugna prohiheret*. 7, 57. *transitu prohibere* et sexcenties. Sed 4, 34. *hostem a pugna prohiberent*. 2, 28. *ab injuria se prohibere* i. e. continere se, ne injuriam faciant ipsi. Aliud est *ab injuria aliorum aliquem prohibere* i. e. ne injuria ab iis adficiatur. de quo vide ad 6, 23. vel *ab oppidis vim prohibere* c. seq.

Citerioris provinciae] *Citerior*

XI. Helvetii jam per angustias, et fines Sequa-
 norum suas copias ^a transduxerant, et in Aeduorum
 fines pervenerant, eorumque agros ^b populaban-
 tur. Aedui quum se, suaque ab ^c iis defendere non
 possent, legatos ad Caesarem mittunt, rogatum au-
 xilium. Ita se omni tempore de populo Romano
^d meritos esse, ut, paene in conspectu exercitus ^e no-
 stri, agri vastari, liberi eorum ^f in servitutem ^g ab-
 duci, oppida expugnari non debuerint. Eodem
 tempore, ^h Aedui Ambarri, necessarii et confan-
 guinei Aedui, Caesarem certiores faciunt, sese,
 depopulatis agris, non facile ab oppidis vim ho-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. 5. et Ed. Inc. Ceteri et Edd. pleraeque trad. ^b de-
 populab. Ed. Inc. ^c Sic antiquiores MSS. vulgo his. ^d bene-
 meritos Edd. Rom. Med. Ven. ^e nostri deest Egm. p. Ri. Cujac.
 et Leid. pr. ^f ad s. Reg. ^g duci Voss. sec. adduci MSS. 5. ^h vul-
 go quo Aedui, Ambarri quoque.

provincia, Romanis est Cisalpi-
 na; ulterior, Transalpina. Vide
Aldi Manutii de Quaes. per E-
 pift. l. 2. Ep. 2. DAVIS.

Segusianos] MSS. plerique et
 Edd. VV. *Sebusianos*. R. Steph.
Secusianos. ut vocantur Plinio.
 Quare bene emendavit Hoto-
 mannus *Segusianos*, ut aliis, et
 nostro appellantur B. G. 7, 64. *Ae-
 duis*, *Segusianisque*, qui sunt
finitimi provinciae. sic ibi scri-
 pti. ubi vid. quoque Ciaccon.
Segusianos ergo recte hic ser-
 varunt Lovaniensis et Gottorp.
 Confer summum Casaubon. ad
 Strab. l. 4. p. 283. Ed. Amst. *Se-
 gusianos* Petav.

*De populo Romano meritos
 esse*] Ob perpetuam eorum erga
 Romanos fidem. Vide nos infra
 ad c. 43. DAVIS.

*Eodem tempore, quo Aedui,
 Jul. Caes. Tom. I.*

Ambarri quoque] MS. Reg. et
 Edit. Rom. *Eodem tempore Ae-
 dui Ambarrique*, nec. etc. Quod
 corruptum est, cum *Aedui* jam
 ante sint dicti. Legendum forte:
*Eodem tempore Helvii Ambar-
 rique*. MSS. Eliens. et Vossii,
Eodem t. Aedui Ambarri nec.
 ut forte *Aedui Ambarri* sint po-
 pulus *Aeduis* proximus; quomo-
 do alibi apud Caesarem *Eleutheri
 Cadurci*, *Eleutheri Suession-
 es* etc. Certe in omnibus deest
 illud *quo*. Ciacconius totum il-
 lud *quo Aedui* glossema esse con-
 jicit. Et sane in Graeci Interpr.
 Cod. videtur defuisse. CLARK.
 Gruterus etiam Glossam opina-
 tur *ta quo Aedui*. Helvii conje-
 cerat etiam Ciacconius, in qui-
 busdam libris reperiri dicens
Helvetii. Aedui retinent mei o-
 mnes, sed *quo* et *quoque* nullus
 agnoscit, neque Edd. primae, a-

C

- 5 stium prohibere. Item Allobroges, qui trans Rhodanum vicos possessionesque habebant, fuga se ad Caesarem recipiunt, et demonstrant, sibi, praeter
6 agri solum, nihil esse reliqui. Quibus rebus adductus Caesar non expectandum sibi statuit, dum, omnibus fortunis sociorum consumptis, in Santonos Helvetii ^a pervenirent.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo *Santonos. praevenirent* Bong. tert. *pervenerint* Duk. *pervenerunt* Voss. sec.

haeque. In Palat. Duker. et Edd. Mediol. Ven. *Eodem t. Aedui Ambarrique*. Non ausim ego expungere *to Aedui*, sed cum Clarkio cenfeo jungenda esse *Aedui Ambarri*; quo designantur illi Ambarri, qui Aeduorum vel pars vel affines sunt, et, ut addit Caesar, eorum necessarii et consanguinei. Non recte vero Clarkius adfert in exemplum *Eleutheros* etc. illi enim non sunt populi, sed notat *Cadurcos, Suesiones* etc. LIBEROS, ut passim Plinius. Vide modo 4, 17. et seqq. sed ita *Dalmatae Scordisci, Ligures Sallyes, Lusitani Callaeci* etc. apud J. Obsequ. ubi vide ad c. 75. *Galli Scordisci* Just. 31, 3. *Bituriges Vibisci* Plinio *ibid.* et similia saepe.

Et demonstrant] Certiorem faciunt, narrant. Sic perpetuo apud nostrum. Similiter Cicero de Orat. 1, 31. *Etiam illa cognoram et acceperam, antequam de re diceremus, initio conciliandos eorum esse animos, qui audirent, deinde rem demonstrandam, id est, narrandam.* In oratione enim, secundum artis regulas, prooemium excipit narratio. DAVIS.

In *Santonos*] Bongarsiani prim. et sec. Vossianus pr. Leidens. pr.

Scalig. et Egmontian. *Santonos*, quod antiquitate Codicum motus recepi. Dicuntur enim *Santoni* et *Santonos*, ut c. 10. *sic Teutoni et Teutones*. etc. Consule notata a me ad Lucan. 1, 432. *Gaudetque amoto Santonus hoste*. Ipse auctor noster ita inflexit 3, 11. etiam in vulgatis, *quas ex Pictonibus et Santonis convenire jusserat*. Ut frustra laboret Glareanus et alii, qui illi malunt *Santonibus*. Adde Vossium et nos ad 2, 4. *Teutonos Cimbroque*, uti et ad 7, 4. et 75. *Santonis* ex MSS. vulgo *Xantonibus*.

Flumen est Arar, quod etc.] Singularis est lectio Codicis Dukeriani qui, ut ad Ararim referatur: sed sequitur *to id*. Vide tamen VV. LL. et quae notavimus in Addendis ad Frontin. 2, 3, 22. *Propter flumen Enipea, qui et alveo suo et alluvie regionem impendierat*. Sic enim MSS. vulgo *quod*. Immo supra c. 2. bis dicit auctor *flumine Rheno et flumine Rhodano, qui*. Plerumque tamen subjungit *quod*. Eadem variatio in Livio 1, 3. *fluvius Albula, quem nunc Tiberim vocant*. In MS. *quam*. quod tamen non probet.

Incredibili lenitate] Quidam legunt *levitate*, interpretantur.

XII. Flumen est Arar, quod per fines Aeduo-
rum et Sequanorum in Rhodanum influit, incredi-
bili lenitate, ita ut oculis, ^a in utram partem fluat,
judicari non possit. ^b id Helvetii ratibus ac lintri-
bus ^c junctis ^d transibant. Ubi per exploratores ²
Caesar certior factus ^e est, tres jam copiarum par-
tes Helvetios id flumen transduxisse, quartam

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a in quam p. influat Bong. pr. a m. pr. Adi ad 5, 44. defluat
Voss. pr. ^b Id Bong. pr. Hic Voss. sec. cunctis Voss. a. et Carr.
^d Transiebant Bong. sec. ^e est exfulat a Lovan. f Sic Voss. 1.
et Edd. VV. vulgo trad.

que celeritate. Sed Plinius, ut
eam interpretationem non reci-
piamus, facit. Ait enim 3, 4.
*Rhodanus fluvius ex Alpibus
sese rapiens per Lemannum lacum,
segnemque deferens Ara-
rim, nec minus seipso torren-
tem Isaram, et Druentiam.* Me-
la 3, 5. *Araxes labitur placidus
ac lenis, neque in utram par-
tem eat, quamvis intuearis, ma-
nifestus.* Haec Ciacconii nota ad
Joan. Mich. Brutum respicit,
quem etiam multis veterum locis
confutavit Pet. Faber Semest. 1,
20. Quibus adde Silium 3, 451.
15, 501. DAVIS. Eumenius et-
iam de Arare sic loquitur, *se-
gnis ille et cuncta bundus am-
nis nunquam fuisse tardior vi-
debatur.* Adi Paneg. 6, 18, 3. Hic
autem fluvius ita *lene* decurrit,
ut *vix* possit intelligi decursus
ejus, teste Vibio Sequestri p. 6.
IDEM. Cur. sec. Levitate occur-
rit quidem in MSS. paucis et Ed.
Incerta, *levis*que de aqua non-
numquam dicitur, ut docet et-
iam N. Heins. ad Ovid. Art. Am.
in fine. Nihilominus hic perpe-
ram. Arar enim placidissime fluit,
quo etiam nomine Brutum refel-
lerunt Hottom. et Brantius. Cui
rei proprie convenit *to lene*.

Justin. 44, 3. *Cursus amnium non
torrentes rapidique, ut noceant;
sed LENES.* Curtius 5, 3. *prae-
ceps intensus saxa devolvitur. Ac-
cipiunt deinde eum campi, quos
olementiore alveo praeterit. QC
stadia sunt mollioris soli, per
quod LENI tractu aquarum Per-
sico mari se insinuat.* Liv. 1, 4.
lenibus stagnis, et alii, praefer-
tim poëtae, Ovidius, Lucanus,
Seneca, ceterique. Adi etiam J.
F. Gronov. ad Tragic. Here.
Oet. 651.

Tres jam copiarum partes etc.
Id est, Helvetios transduxisse tres
copiarum partes trans id flumen.
Nimirum veteres interdum prae-
positionem non addebant, si
jam esset in verbo composito. Sic
infra c. 30. *Ne major multitudo
Rhenum transducatur,* pro eo
quod est, trans Rhenum. Item
2, 5. *Flumen Axonam — exer-
citus transducere maturavit.*
Ejusdem libri c. 10. *Sagittarios
pontem transducit.* Et saepe a-
libi. Similiter Minucius Felix
Octavio p. 14. *Mare licet influ-
xerit liquor,* hoc est, in Mare.
Et paullo post, *Montes irruunt,*
ubi hac praepositionis Ellipsi-
non animadverta, Editor Roma-

verò partem ^a citra flumen Ararim ^b reliquam esse ;
 de tertia vigilia cum legionibus tribus ^c castris pro-
 3 fectus, ad eam partem pervenit, quae nondum flu-
 men transierat. Eos inpeditos, et ^e inopinantes
 adgressus, magnam ^d eorum partem concidit: re-
 liqui fugae sese mandarunt, atque in proximas
 4 silvas ^e abdiderunt. Is pagus ^f adpellabatur Tigur-
 rinus. nam omnis civitas ^g Helvetia in quatuor

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a circa MSS. et Edd. nonnulli. ^b relictam reliquam Leid. sec. ^c inopinato Leid. pr. et Duk. V. ad Front. 3, 1, 2. ^d partem eorum vulgo. ^e obdiderunt Ed. Inc. ^f adpellatur Voss. pr. Leid. pr. Reg. sed ἐπεκαλεῖτο Gr. consule notas ad B.C. 3, 34. ^g Helvitiarum Pet. Helvetiae Bong. sec. male.

nis male emendat, dirunt. DAVIS.

[Quartam vero partem] Ita Scaliger, et recentiores. Videntur et Graeci. Interpr. sic legisse. At MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Edit. vetus Romana quartam fere partem. CLARK. Ex meis cum vero habeant Lovan. Scalig. Leid. 1. Andin. Gottorp. Voss. tert. et Ed. Incerta, Vasc. Steph. nihil rursus mutem, quamvis ceteri cum Ed. Mediol. fere. Nec male.

Cum legionibus tribus e castris profectus] Non Caesarem ipsum, sed Labienum profectum tradunt Plutarchus et Appianus. Quod verum esse nihil dubito. Miratur Hottomannus: quasi vero non recte sibi tribuat imperator, quae per legatos gerit. Sic Suetonius in Julio c. 58. ait, illum per se portus Britannicos explorasse: quod a Voluseno factum, nullum est dubium. Unde Commentar. 6, 29. Ipse, quum maturescere frumenta inciperent, ad bellum Ambiorigis profectus, etc. frustra expunxit, et Faërnus, et Scaliger vocem

profectus. Quod enim ipsum profectum negant, id eodem modo quo hic accipiendum est. videlicet. VOSS. Non dubium est, quin haec observatio conciliandis auctoribus interdum sit adhibenda. Vide doctissimi viri Joan. Clerici Diss. 2. Harmon. Evang. subnexam Can. 16. sed loco Suetonii allato non convenit, ut dicemus ad 4, 21. DAVIS. Caesari adimpulatur Dio l. 38. p. 80.

[Magnam partem eorum concidit] Triginta millia cecidisse ex Polyaeo discimus, qui lib. 8. p. 579. etiam addit, factum hoc in transitu Rhodani, sed confudit illum cum Arare. Ne vero quis putet lapsum librarii esse, addit τρᾶχὺν ποταμόν. VOSS. Dio a nostro diversus abiens, tradit eos in ipso fluminis transitu, ἐν αὐτῷ τῷ ποταμῷ, fuisse accisos. Vide l. 38. p. 80. DAVIS. Eos magnam partem concidit) Sic MS. Reg. Quomodo et Gifanius olim ex V. C. legit. Al. magnam eorum partem concidit. Quod, alia constructione, eodem redit. CLARK. Clarkii editionem hoc in loco fere secutus essem. Eo-

^a pagos divisa est. Hic pagus unus, quum domo 5
 exisset, patrum nostrorum memoria L. Cassium ^a
^b consulem interfecerat, et ejus exercitum sub ju-
 gum miserat. Ita, sive casu, sive consilio Deo- 6
 rum immortalium, quae pars civitatis ^c Helvetiae
 insignem calamitatem populo Romano intulerat,
 ea princeps poenas persolvit. Qua in re Caesar 7
 non solum publicas, sed etiam privatas injurias

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a partes Voss. pr. sec. Ed. Med. Ven. *partes vel pagos* Leid. pr. V.
 ad vi, ii, xiv. legit Hottom. ^b Consulem abest a Reg. Leid. sec. Dor-
 vill. et Edd. Rom. Med. Ven. ^c *Helvetiorum* Pet.

rum rejici placuit olim etiam Gru-
 tero et Brantio, nec conspicitur
 in Oxon. nec Leid. sec. In primo
 est *eorum partem*, quod itidem
 argumento esse possit inter ver-
 sus adtextum fuisse. *Magnam*
partem foret pro *magna ex par-*
te. l. 4. init. *Maximam par-*
tem lacte vivunt. 5, 35. *Eam*
partem nudari necesse erat.
 quibus locis vide Commentat.
 sed et aliter solet Caesar. 2, 10.
Hostes inpeditos adgressi, ma-
gnum eorum numerum occide-
runt. c. 11. *Hi novissimos adorti,*
magnam multitudinem eorum
sug. conciderunt. c. 23. *Insecuti*
gladiis magnam partem eorum
inpeditam interfec. adde 3, 19.
 B. Civ. 2, 38. 44.

Nam omnis civitas Helvetia
 Simili modo Sallustius, citante
 Nonio, dixit, *Duae Galliae mu-*
lieres conventum vitantes. Apud
 eundem in Catilinario, in Cae-
 sariis oratione, ubi vulgo legi-
 tur, *Bello Macedonico*, MS. no-
 fer perantiquus, et maximae ap-
 pud me auctoritatis, habet:
Bello Macedonio. Eodem modo
 infra libro 7. ubi in vulgatis est,
Gergoviam, Bojorum oppidum,
quos ibi Helwetico praelio victos

Caesar collocaverat, V.C. habet,
Helvetio. VOSS. Vide ad eum lo-
 cum c. 9.

In quatuor pagos] Unde Glos-
 sarium Latino - Graecum: *Pa-*
gus, τὸν ἀρχία, χώρα, χωμός.
 Male hic edit. Rom. Ven. *Be-*
roald. ex Glossmate habent *par-*
tes. Pagorum Helvetiorum no-
 mina, eorumque situm exhibent
Ph. Cluverius Germ. 2, 4. et *Chr.*
Cellarius Geogr. Ant. 2, 3. pag.
 175. et seqq. edit. Cantab. DA-
 VIS.

L. Cassium Consulem] Vide
*Glandorp*ii notam ad c. 7. et au-
 ctoribus ibi laudatis adde *Ap-*
pianum in Celticiis p. 755. *Ta-*
citus autem Germ. c. 37. Ger-
 manos hujusce cladis auctores
 facit. Nec tamen pugnant inter se
Tacitus et *Caesar*, ut *Freinshe-*
mius perperam est arbitratus ad
Flori 3, 3. Constat enim Gallos
 sub Germanorum nomine con-
 tineri. *Seneca* Cons. ad Helvi-
 am c. 6. *Pyrenaeus* Germano-
 rum transitus non inhibuit, id
 est, Gallorum seu Celtarum, a
 quibus et Iberis Celtiberi nomen
 habent. Vide *Diodorum* Siculum
 Bibl. l. 5. p. 304. ed. Rhodop. et *Lip-*
sium in *Plinii Paneg.* c. 14. IDEM.

ultus ^a est, quod ^b ejus soceri L. Pisonis avum, L. Pisonem legatum; Tigurini eodem proelio, ^c quo Cassium, interfecerant.

- ¹ XIII. Hoc proelio facto, reliquas copias Helvetiorum ut consequi posset, pontem in ^d Arari ^e faciendum curat, atque ita exercitum ^f transducit. Helvetii, repentino ejus adventu commoti, quum id, quod ipsi diebus xx. aegerrime confecerant, ut flumen transirent, uno illum die ^g fecisse intellexerent, legatos ad eum mittunt: cujus lega-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a est deest Ed. Rom. Med. Ven. ^b ejus soceri exsulant a Gott. Ed. Inc. ^c quo Cassium non legas in Voss. pr. ^d Sic Leid. pr. Egm. vulgo *Arare*. ^e Ita Bong. tert. faciendum alii. ^f V. ad 3, 16. *facere* MSS. 2. et Ed. Inc. ^g perducit Duker. Leid. tert. et Ed. Inc. ^g fecisse deest in Lov. Dorv.

Ea Princeps] Id est, prima. Noster infra c. 41. *Princepsque decima legio per tribunos militum ei gratias egit*. Lucret. 1, 95. de Iphigenia: *Quod patrio princeps donarat nomine Regem*. Erat nempe primogenita. Vide Euripidem Iphig. in Aulid. v. 1220. IDEM. Adde Brant.

Ejus soceri L. Pisonis] Calpurnium nimirum L. Pisonis filiam duxerat uxorem. Adi Suetonium in Jul. c. 21. IDEM.

Posset — curat — transducit] MS. Reg. curavit. Edit. Rom. curavit — transduxit. Sed conflatur utcumque Temporum ratio, quoniam res praeterita ut praesens narratur. CLARK. Curavit etiam Petav. Leid. sec. Carrar. Duk. et Edd. Med. Ven. quae et traduxit cum Carrar. si quid mutandum, malim possit, sed nequaquam opus est. vide ad c. 8. Communis, quo prohibere posset.

Quum id, quod ipsi — illum uno die fecisse intellexerent]

MS. Reg. illud uno die fecisse CAESAREM intellexerent. Quae si vera sit lectio, jam in priori parte pro, quum id quod legendum erit, cum quod etc. CLARK. Lectio ista e Glossa nata vocis *illum*: unde pro ea in quibusdam Edd. *Caesarem* legitur.

Ut flumen transirent] Dubitat vir doctissimus P. Ciacconius, an haec sint Caesaris verba; sed immerito: ea videlicet noster, utpote *σαφηνειας* studiosissimus, adjecit. Sic supra c. 5. *Helvetii id quod constituerant facere conantur*, *Ut e finibus suis exeant*. c. 31. *Omnes Gallis idem esse faciendum, quod Helvetii fecerunt, Ut domo emigrant*. Similiter Cicero Acad. Quae est. 4, 4. *Etsi heri, inquit, id quod quaerebatur, paene explicatum est, Ut tota fere quaestio tractata videatur*. Ultima verba itidem Jan. Gruterus perperam suspecta habuit. DAVIS.

Princeps fuit] Primum locum

tionis Divico princeps fuit, qui bello Cassiano dux
 Helvetiorum fuerat. Is ita cum Caesare ^a agit: 3
Sipacem populus Romanus cum Helvetiis faceret, in
eam partem ituros, atque ibi futuros Helvetios, ubi
^b eos Caesar constituisset, atque esse voluisset: ^c sin 4
bello ^dpersequi ^eperseveraret, reminisceretur et vete-
ris incommodi populi Romani, et pristinae virtutis
Helvetiorum. Quod improvise unum pagum adortus 5
esset, quum i^l, qui flumen transissent, suis auxilium
ferre non possent; ne, ob eam rem, aut suae ^f magno

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a agit vulgo. ^b vulgo deest eos. ^c si MSS. et Edd. qdd. V. ad 7, 66. ^d prosequi Carr. Lov. et Edd. qdd. sollemni confusione. ^e voluisset Leid. pr. ^f magnopere vulgo.

tenebat, praecipuus fuit ac primarius vir. Sic apud Phaedrum Fab. 5, 1. *Principes* sunt Athenarum primores. Ut apud nostrum 4, 11. *Ubiorem principes*, et 5, 4. *Trevirorum Principes*, sunt qui inter suos eminebant. Denique, ne plura afferamus, vox haec ad significandos Augustos ac Caesares eorumve propinquos tum demum est detorta, cum ipsi rerum potirentur, ut a Th. Gallo pulcre est observatum ad Pedonis Albinovani Eleg. 1, 285. Unde liquet eam, cujus exempla dedimus, significationem altera longe esse antiquiorem. IDEM.

Agit] Sic MS. Reg. et Edit. Romana, ut cohaereat cum eo, quod supra, *mittunt*. Al. *agit*. CLARK. Accedunt in *to agit* Lovan. et Dorvillian. cum MS. Brantii et Edd. Mediol. ac Veneta. Ceterum in multis MSS. etiam vetustissimis, et Ed. Incerta in textum interferuntur haec: *Legati ab Helvetiis ad Caesarem missi pacem petita cum denunciatione terroris, quod docu-*

mento sit, quot et qualia non raro e marginali glossa in ipsos irrepant auctores.

Ubi Caesar — esse voluisset] Ita Scaliger et Recentiores. MSS. et Edd. Vett. *ubi eos Caesar etc.* Quod mutatum cur oportuerit, equidem nihil video. CLARK. Fide Carrariensis Codicis et Metaphrastrae videtur Scaliger *to eos* invexisse, cui adsentiant praeter Oxoniensem pauci e nostris recentiores, et jam Edd. Vasc. Stradaeque.

Veteris incommodi] Quod, devicto Cassio, acceperant. Vide c. 7. et 12. DAVIS.

Quod improvise unum pagum adortus esset] *Metodis*. Nolebat Divico dicere *fugasset*, quia hoc derogabat gloriae Helvetiorum: quod non animadvertens Ciacconius, et Ursinus frustra mutabant, ille, *adortus eum fugasset*; hic *adortus vicisset*. VOSS.

Magnopere] Eleganter Dukeri MS. *divisim magno opere*. Quod amplector. Ad praeter a-

- 6 opere virtuti tribueret, aut ipsos despiceret. Se ita a patribus majoribusque a suis didicisse, ut magis vir-
 25 tute, quam dolo, contenderent, aut insidiis niterentur.
- 7 Quare ne b committeret, ut is locus, ubi constitissent, ex calamitate populi Romani et c internecione d exercitus nomen caperet, e aut memoriam proderet.
- 1 XIV. His Caesar ita respondit: Eo sibi minus dubitationis dari, quod eas res, quas legati f Helvetii commemorassent, memoria teneret: atque eo gravius ferre, quo minus merito populi Romani g accidissent.

V A R I A E L E C T I O N E S.

a suis exulat ab Egm. Gott. et Ed. Inc. b Committerent MSS. et Edd. qdd. b internitione et internicione MSS. et Edd. VV. interitione Ciacc. d exercitus deest in MSS. 4. et Rom. e Sic MSS. et Edd. VV. ac Hotom. et vulgo. f Helvetiorum Duk. g vulgo accidisset.

lios Graevium ad Sueton. Caes. c. 1. Sic MSS. c. 38. magno opere praecavendum. 2, 5. magno opere cohortatus docet, quanto opere Reip. communisque salutis intersit. 4, 26. magno opere perturbabantur MS. unns. 7, 52. Quanto opere admiraretur, tanto opere reprehendere, et 8, 49. res magno opere gestas in MSS. Idem restituendum Appulej l. 2. p. 32. Met. quadam die de me magno opere contendit. Sic enim MSS. non mecum magnopere. Valer. Maximo 1, 8. Ext. 7. Duo juvenes ad januam venisse magnopere rogantes. MS. Harlem. optima notae magno opere r. Plura vide apud Cort. et alios ad Plinii Epist. 1, 7. 10, 95. Cl. Drakenb. ad Livium 1, 17. 3, 18. et multis locis.

Ut magis virtute quam dolo contenderent aut insidiis niterentur] Indigna Caesare scabrities, quam a nemine sublatam miror. Lego: ut magis vir-

tute quam dolo aut insidiis niterentur: nam contenderent a nugivendalis Gloffatoribus est adjectum. Caesar B. G. 4, 13. qui per dolum atque insidias petita pace ultro bellum intulissent. Vide sis et Hirtium bell. Afric. c. 73. Pari modo se gerebant Persae. Lege B. Brissonium de regno Pers. 3, 88. Quin et Athenienses ἐπισεῖον ἡ τὰς παρασκευαῖς τὸ πλεον καὶ ἀπάταις ἢ τῷ ἄφ' αὐτῶν ἐς τὰ ἔργα ἐπιβόλη, ut ait Pericles apud Thucydidem l. 2. p. 123. Graecus interpretes vim Phraeae Caesaris non intellexit. DAVIS. Cur. sec. Nihil mutant scripti. Obstat tamen τὸ contenderent. Quod deletum etiam voluit Gruterus, nec refragor. Ciacconius, non tamen damnans vulgatam lectionem, coniecit, contendere. ut 4, 4. neque vi contendere, neque clam transire possent. Gratia contendere 8, 50. proelio contendere passim.

qui si alicujus injuriae sibi conscius fuisset, non fu-
 isse difficile ^a cavere: sed eo deceptum, quod neque
 commissum a se intellexeret, quare ^b timeret; neque
 sine causa timendum putaret. Quod si veteris con-
 tumeliae oblivisci ^c vellet; num etiam ^d recentium in-
 juriarum, quod, eo invito, iter per provinciam per
 vim tentassent, quod Aeduos, quod Ambarros, quod
^e Allobrogas vexassent, memoriam deponere ^f posse?
 Quod sua victoria tam insolenter gloriarentur, quod-
 que tam diu se inpune injurias tulisse admirarentur, ²⁶

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a sibi cavere Leid. pr. ^b caveret Pet. ^c velit Ed. Ven. ^d recensum Voss. sec. ^e Sic MSS. plerique et Edd. primae: vulgo per ^e. ^f posset vulgo.

Ac memoriam proderet] Nugari, qui depravatam hunc locum credunt, meridiana luce clarius et jam aliis demonstratum est. Sic fane Gellius 1, 19. *In antiquis Annalibus memoria super libris Sibyllinis haec prodita est.* VOSS. Vide etiam Ciaccon. et Hotoman. sic et Nepos in Hannib. c. 8. *de Magonis interitu duplex memoria prodita est.* ubi nonnulli etiam expungunt *to prodita.*

Eo sibi — teneret] Cognitum mirum eorum astutia, sibi melius poterat cavere, et, data occasione, veterem ignominiam ulcisci. DAVIS.

Legati Helvetii] Ex marginali dilucidatione in textum irrepsisse videtur. nam loquitur Caesar ad legatos. Bene hoc censent itaque Ciaccon. et Gruterus.

Accidissent] Ita emendat Ciacconius ex veteri Codice et ex impresso Rob. Stephani. Caeteri MSS. et Editt. habent, *accidisset.* Quae lectio ferri quoque potest. CLARK. *Accidissent re-*

posui ex Bongarsiano primo, Petaviano, et Egmondano. Sic edidere quoque Vascosanus, Strada etc.

Non fuisse] Editio nupera Amstelod. habet, *fuisse.* inepte. CLARK.

Veteris contumeliae] Romanis scilicet bello Cassiano sub jugum missis, quod maximae ignominiae loco ducebatur. Hinc Papirius apud Livium 9, 15. inquit, *Militem se cum singulis vestimentis sub jugum missurum, ulciscens illatam, non novam inferentem ignominiam.* Sic ubi Romae compertum est, Aulum Albini consulis fratrem cum exercitu sub jugo missum esse, *metus atque moeror civitatem invasere; pars dolere pro gloria imperii, pars insolitum belliarum, timere libertati; Aulo omnes infesti — quod armatus, dedecore potius, quam manu, salutem quae siverit.* Verba sunt Sallustii Jugurth. c. 39. DAVIS.

Memoriam deponere posse]

- 5 eodem pertinere. Consuesse enim Deos immortales,
quo gravius homines ex commutatione rerum doleant,
quos pro scelere eorum ulcisci velint, his secundiores
interdum res, et diuturniorem impunitatem ^a conce-
6 dere. Quum ea ita sint, tamen, si obsides ab iis sibi
dentur, uti ea, quae polliceantur, facturos intelle-
gat; et si Aeduis de injuriis, quas ipsis sociisque eo-
rum ^b intulerint, item si Allobrogibus satisfaciant,
7 sese cum iis pacem ^c esse facturum. Divico ^d re-
spondit: Ita Helvetios a majoribus suis institutos
esse, uti obsides accipere, non dare, ^e consuerint:

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Interdum conc. Voff. pr. et Ed. Inc. ^b intulerant MSS. multi et Edd. pp. ^c esse deest in Egm. et Gott. non male. cum ipsis Duk. ^d ita resp. MSS. 2. et Ed. Inc. ^e Sic MSS. et Edd. Rom. Med. Ven. vulgo consueverint.

Sic MSS. Brantii et Vossii. Editi habent *posset*. Sed longe venustius est, et cum praecedentibus aptius cohaeret, *posse*. Porro, valde laetus hoc in loco est Brantius, qui longe rectius ac venustius, auferendi casu, MEMORIA deponere posset, scribendum existimat. Oblitus erat nimirum, quae in eodem commate praecesserant; cum Caesarem hoc modo sine ulla syntaxi loquentem fingit: Num etiam recentium injuriarum, memoria deponere posset. CLARK. Frustra est vir eruditus (Brantius). Vide nos ad B. C. 2, 28. Nec primis sacramenti, quod apud Domitium atque apud se Quaestorem dixissent, memoriam deponerent. DAVIS. Cur. Sec. Male MSS. plerique et Edd. Vett. Memoria. ex compendio scripturae hoc natum. Memoriam bene servant Bongarsiani, et a manu prima Dukerianus. quod Angli optime defendunt, et Cl. Bos Animadv.

ad Jul. Caes. c. 2. sic *Veterum beneficiorum memoriam expellere* B. C. 1, 34. contra 7, 62. *Virutis memoriam retinere*. Passim ita deponere desiderium, metum, similitatem, aliasque animi affectiones dicimur. Dein eleganter *tò posse restituit* quoque Clarius, confirmatum MSS. meis 15. et Edd. Rom. Inc. Mediol. Ven. Vide ad c. 7.

Consuesse enim Deos immortales] Eleganter sane Herodianus in Commodò: Τοιούτω μὲν δὴ τέλει Κλέανδρῳ τε καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐχρήσαντο, φιλοτιμησαμένης (ὡς αὐ. τις εἴποι) τῆς ἀνδρωπίνης φύσεως ἐν ἐπιδείξει, ὅτι ἐκ τῆς ἐσχάτης ἐντελείας εἰς τὸ μέγιστον ὕψος ἄραι, καὶ πάλιν τὸν ἀρδέντα ρίψαι ὀλίγη καὶ ἀνέλπιστος δύναται τύχης ῥοπῇ. Diodorus Siculus quoque l. 20. Biblioth. Ἀλλ' οἴμαι τὸ δαιμόνιον ὥσπερ ἐπιτηδὲς τοῖς ὑπερφηάνως διαλογιζομένοις τὸ τέ-

ejus rei populum Romanum esse testem. Hoc responso dato, discessit.

XV. Postero die castra ^a ex eo loco movent. ¹
Idem facit Caesar, equitatumque omnem, ad numerum quatuor milium, quem ex omni provincia, et Aeduis, atque eorum sociis coactum habebat, praemittit; qui videant, quas in partes iter faciant. Qui cupidius novissimum agmen ^b insecuti, alieno ² loco cum equitatu Helvetiorum proelium ^c committunt; ^d et pauci de nostris cadunt. Quo proelio ³ sublatis Helvetiis, quod quingentis equitibus tantam ²⁷

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a ex eo loco desunt Egm. ^b ins. sunt Voss. sec. ^c committitur Voss. sec. Gott. Ed. Inc. quasi lectum olim esset quibus insecutis. ^d et exulat a Leid. pr.

λος τῶν καταλιπθέντων εἰς τὸ πᾶντιον μετατίθησιν. VOSSIUS.

Interdum res] Non necesse est, ut cum *Casp. Barthio* in *Claudian.* contra *Ruffin.* 1, 22. legamus *interim*, vel *intereadum*: praeterquam enim quod hujus particulae vulgaris significatio huc conveniat, aliquando etiam eandem vim habet ac *interim*. Vide *Justinum* 11, 9, 2. DAVIS.

Ea, quae polliceantur, facturos] Nempe in eam partem ituros, atque ibi futuros, ubi Caesar constitueret. Vide c. 13. IDEM.

Cupidius novissimum agmen insecuti] Id est, inconsultius et festinantius, quam par erat, pugnae cupiditate inducti. Ratio metaphorae est, quia res, quibus potiri vehementer appetimus, summa cum celeritate persequimur. Eadem loquendi formula utitur noster cum alibi, tum 5, 15. Sic in *Orat. C. Gracchi* in *Popilium*: Quae vos cupide per hosce annos appetistis atque vo-

luistis, ea si temere repudiari-tis, abesse non potest, quin aut olim cupide appetisse, aut nunc temere repudiassse dicamini. Nimirum verba Romanis characteribus signata, ad priorem sententiae partem quod attinet, usitato significato adhibentur; in posteriore autem denotant id, quod inconsulte ac sine causa fit, ut apud *Plautum Aulul.* 4, 3, 1. Non temere est, quod corvos cantat mihi nunc ab laeva manu. Hoc cum non animadverteret *T. Castricius* apud *Gellium Noct. Attic.* 11, 13. Oratorem hunc male explicat, eumque, velut absurde loquentem, perperam reprehendit. DAVIS.

Alieno loco] In re militari aliena loca sunt iniqua, quae autem commoda, sua dicuntur. *Sallustius Jugurth.* c. 54. Qui sua loca defendere nequiverat, in alienis bellum gerere. Idem c. 61. Neque Jugurtham nisi ex insidiis, aut suo loco pugnam

multitudinem equitum ^a propulerant, audacius subsistere, nonnumquam ^b et novissimo agmine proelio nostros laceffere coeperunt. Caesar suos a proelio continebat, ac satis habebat in praesentia hostem rapinis, pabulationibus, populationibusque prohibere. Ita dies circiter ^c quindecim iter fecerunt, uti inter novissimum hostium agmen, et

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a propulerint Lov. propulerunt MSS. 2. Ed. Inc. ^b vulgo ex. c. xii. Reg. Duk. Dorv. Edd. Rom. Med. Ven. XXII. Leid. sec.

facere, hoc est, loco sibi opportuno. Adeantur etiam *Joan. Frid. Gronovii* Observ. 4, 17. IDEM.

Sublati Helvetii] Elati. Sic 5, 37. *Hac victoria sublatus Ambiorix*. Vide et B. C. 2, 37. IDEM.

Ex novissimo agmine] Ita fere Editi. MSS. autem Reg. Eliens. et Vossii habent *et novissimo*. Quomodo et Graecus Interpr. videtur legisse. Edit. Romana *etiam novissimo*. sed praefiat vulgata lectio. CLARK. Verum et exhibent cum Ed. Incerta MSS. nostri omnes praeter Bongars. Tertium recentissimum Codicem. In Dukeriano et Ed. Mediol. ac Ven. est *etiam*, quae est voculae et explicatio. Non tantum subsistebant, sed etiam subsistebant Romanos. Quare non video, cur praefet vulgata lectio contra MSS. Codd. Sed res parvi sane est momenti. Vox *proelio*, quae hic additur, magis me offendit, et mollem Julianae orationis cursum duriusculo inhibet. quare cum Grutero, si vel unus Codex idoneus addiceret, delere malim, aut saltem invertere verborum ordinem *nostros proelio*.

Rapinis, pabulationibus, populationibusque] Expungo vo-

cem *pabulationibus*. Quam recte in prioribus editionibus omissam sine causa magnus Scaliger suae editioni inseruit. Quamvis enim ita in codd. nonnullis legatur, otiosa est vox. Dixit enim Caesar, Helvetios cibaria secum vexisse. Itaque non opus pabulationibus. Confirmat opinionem Celsi exscriptor incertus. ait enim, *contentus in praesens metu illos a praedationibus arcuisse*. Ne Graecus quidem agnoscit: apud quem est, *ei μόρον δύναται τὴν τῶν ταυτῶν συμμάχων χάραν ἀδῆστον διαφυλάττειν*. Nisi dicamus, Helvetios pabula pro equis non habuisse. infra tamen prohibet Caesar Lingones, ne frumentum subministrarent Helvetiis. Sed hoc 20. diebus, fortasse et eo amplius post haec accidit. Et iterum aliquanto infra ait: Helvetios omnium necessariorum inopia pressos. VOSSIUS. Haec vox *pabulationibus* abest a Codd. *Steph. Ven.* aliisque nonnullis, quo factum, ut eam expungendam censuerit *Dion. Vossius*, quia supra c. 5. dixerat *Caesar*, Helvetios cibaria secum vexisse. At ibi tantum intelliguntur molita ἀλφίτα, quibus se ipsi sustentarent, nihil autem de pabulis in equorum usum. Qua de causa ipse potius cenle-

nostrum primum, non amplius quinis aut senis milibus passuum interesset.

XVI. Interim quotidie Caesar a Aeduos frumentum, quod essent publice polliciti, flagitare. nam propter frigora, quod Gallia sub Septemtrionibus, ut ante dictum est, posita est, non modo frumenta in agris matura non erant, sed ne pabuli

V A R I A E L E C T I O N E S.

a ab Heduis Bong. tert.

rem, vocem hanc ex aliquibus libris excidisse ob similitudinem, quae ei cum verbo sequente intercedit: quod quidem saepe accidit in Veterum monumentis, ut exemplis nonnullis ostendimus. *Curtius* 7, 1, 26. *Amicitiam* — adeo non eo inficiās ut expetisse confitear. Lege ex MS. *Coll. Pet. Cantab. Ut expetisse* quoque nos, magnosque ex ea fructus percepisse confitear. Sic cum vulgata *Tatiani* exemplaria §. 52. habeant, τὰ δὲ ὑνέρεπα ἔσθῃ ἔχεται πολλῆς, post ἔσθῃ autem alter e Codd. Gallic. suppleat *navias*, alter *ut* 29, non mihi dubium videtur, quin posterior lectio sit recipienda, ob causam jam ante dictam. DAVIS. Optime τὸ *pabulationibus* auctories servit Davisius, quod inveni quoque in Ed. Incerta et MSS. *Carar. Reg.* per Clarkium citato ac meis undecim, inter quos *Bongars. pr. Leid. pr. Lovan.* alique veteres, quamquam a nonnullis τὸ *que* absit. Litterarum adfinitas sine dubio alteram vocem exclusit. Si quae delenda; malim scribere *rapinis pabulationibusque* cum Vossiano primo, Petaviano et Palatino: quia non multum differunt *rapinae* ac *populationes*. Et nescio jam, an hoc non sit unice verum. praesertim cum *populationibus* in nonnul-

lis sit. unde videntur alii recte *pabul.* alii male *populationibus* fecisse, et utrumque dein in textum irrepsisse. Quo multum facit, quod τὸ *que* non agnoscent quidam. Male Cellarius ejecit rursus *pabulationibus. frumentationibus pabulationibusque prohibere* 7, 64.

Passuum] *Leidens. pr. et Edd. Rom. Incerta, Mediol. Ven. Scalligeri* aliaeque non agnoscunt vocem *passuum*. Nec male: solent enim haec saepe subintelligi; et sic aliquoties Caesar. c. 41. *Milium amplius L circuitu.* 2, 36. *In circuitu xv milium:* ubi vide Vossium. B. Civ. 1, 18. *vii milium intervallo abest.* c. 48. *spatio milium xxx.* c. 64. *milium vi ad iter addito circuitu.* Vide et ad 5, 13. 42. 6, 29. *milibusque amplius quingentis patet.* 7, 3. *spatium est milium circiter cix.* sic enim meliores libri: uti et 8, 20. 35. B. Afr. c. 79. ubi *passuum* vulgo additur, quod tam temere inculcarunt librarii, ut aliquando, cum hominum milia intelligantur, *passuum* exhibuerint. cuius rei exemplum est 8, 29.

Frumentum — *flagitare*] Verbum huic loco aptissimum; denotat enim vehementem non sine conviciis postulationem. *Cicero* ad Famil. Epist. 9, 8. quae etiam Acaedem. Quae lib. 1. est prae-

- 3 quidem satis magna copia suppetebat. eo autem frumento, quod flumine ^a Arare navibus subvexerat, propterea uti minus poterat, quod iter ab Arare Helvetii averterant, a quibus discedere nolebat.
- 4 Diem ex die ducere Aedui, conferri, ^b comportari,
- 5 adesse dicere. Ubi se diutius duci ^c intellexit, et diem instare, quo ^d die frumentum militibus metiri ^e oporteret; convocatis eorum principibus, quorum magnam copiam in castris habebat, in his Divitiaco, et Lisco, qui summo ^f magistratu praeerat (quem Vergobretum adpellant Aedui, qui creatur
- 29 annuus, et vitae necisque in suos habet potestatem)
- 6 graviter eos accusat: quod, quum neque emi, ne-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Arari Pet. Leid. pr. Duk. a m. s. et mox. ^b comparari Pet. ^c Int. Caesar Edd. qdd. ^d die caret Petav. ^e oportebat MSS. 3. et Ed. Inc. ^f vulgo magistratui.

fixa. Metuo, ne te forte flagitent, ego autem mandavi, ut rogarent. Vide G. J. Vossii Etymol. voce Flagitium. DAVIS.

Dictum est, posita est] Ingrata repetitio verbi substantivi; quare prius est delendum cenleo.

Se diutius duci] In aliud tempus ex alio rejici, dum conferretur frumentum, quod pelliciti erant Aedui. Nimirum haec vox apud optimos Auctores non raro protrahendi significationem obtinet. Noster B. G. 1, 38. Magnam ad ducendum bellum daret facultatem. Corn. Nepos in Alcib. c. 8. Ut bellum quam diutissime duceret. Adi etiam Silium Italicum 5, 97. DAVIS. Ita et B. Civ. 2, 18. 37. 3, 51. et saepe. Sed malim hic subintelligi fallaciam Aeduorum, qua decipiebant hoc pacto Caesarem. De hac verbi ducere significatione vide

praeter alios N. Heins. ad Ovidium Met. 8, 122. Apud Terentium dictis et phaleratis verbis aliquem ducere.

Qui summo magistratu praeeerat] Ita bene jam olim haec restituta. Error tamen vetus, qui et Anonymum Celsi exscriptorem decepit. ait enim: Is erat Dumnorix frater Divitiaci, qui tunc apud Aeduos collega Lisco, summae rerum praeerat. Etiam Graecum, ubi legere est: τὸν τε Διβιτιανὸν, καὶ τὸν Λίσκον, τὸ μέγιστον τῶν Ἐδύων ἀξίωμα, Βεργὸβρετον καλούμενον, ἔχοντα. VOSS. Perperam MSS. et Edd. Antiquae Praeerant. sed ex Manutii, Hottomanni et Ciacconii monito id jam in suis Editionibus mutarunt alii, ut et Scaliger. Res patet ex B. G. 7, 32.

Magistratui] MSS. magistratu. quomodo et scripsit Caesar.

que ex agris sumi ^a posset, tam necessario tempore, tam propinquis hostibus, ab iis non sublevetur; praesertim quum magna ex parte eorum precibus adductus bellum suscepit; multo etiam gravius, quod sit destitutus, queritur.

XVII. Tum demum Liscus oratione Caesaris adductus, quod antea tacuerat, proponit: *Esse nonnullos, quorum auctoritas apud plebem plurimum valeat, qui privatim plus ^b possint, quam ipsi magistratus: hos seditiosa atque improba oratione multitudinem deterrere, ne frumentum conferant; quod praestare ^c dicant, si jam principatum Galliae obtinere non ^d possint, Gallorum, quam Ro-*

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a possit frumentum Egm. ^b possent MSS. multi et Edd. qdd. et vulgo *privati*. ac pro *multitudinem* Ed. Ven. *militum*. ^c MSS. omnes et Edd. Vett. *debeant. debuerant* Edd. Rom. Ven. Med. ^d possent MSS. plerique et Edd. Vett.

Sed hoc parvi est momenti. CLARK. Ex meis ita scribunt quoque MSS. tres et Editiones Romana, Mediol. Ven. et Scalligeri. De hoc dativo vide ad Frontini 2, 4, 12. Haec autem huius casus inflexio in Caesaris libris omnino praeferrī debet; nam et ita Caesar declinavit in scriptis deperditis, et in Analogicis omnia istiusmodi sine i littera dicenda censuit, teste A. Gellio 4, 16. Adde Ciaccon. et Davis. ad 6, 42. et Varias Lectiones 7, 29. *consensu obsistere*. B. C. 1, 1. 2, 1. *proxima portu*. 3, 60. *quaestu habere*. c. 96. *exercitu objecit*. Bell. Alex. ^e c. 61. *usu fore* in MSS. quibusdam: atque ita MSS. et Edd. plerique B. Afric. c. 47. *Usu militi esse*: ut et Edd. Recentiores c. 52. *Equitatu* Leid. 1. c. 72. sic et pas-

sim Appulejus, licet multis jam locis corruptus. Mox cum Grutero malim deleri *zō quem*.

Privati] Sic primus, quod sciam, edidit Rob. Stephanus, Ciacconio probante, ceterisque, qui secuti sunt editores praeter Ursinum. Verum Editiones veteres et MSS. nostri exhibent *privatim*. Quod temere damnatum nollem. Cicero de fin. 5, 28. *Nam aut privatim aliquid gerere malunt, aut capessunt remp. honoribus imperiisque adipiscendis*. Infra 5, 3. *de suis privatim rebus ab eo petere coeperunt*. ubi in nonnullis *privatis*. Confunduntur haec quoque B. Civ. 1, 6. 8. et in Livio 3, 24. *Multi privatim ferebant Volscio iudices*.

Plus possint, quam ipsi magistratus] P. Ciacconius hic le-

- 4 manorum, imperia ^a perferre, neque dubitare de-
 30 beant, quin, si Helvetios superaverint Romani, una
 cum reliqua Gallia Aeduis libertatem sint erepturi.
 5 Ab eisdem ^b nostra consilia, quaeque in castris ge-
 rantur, hostibus enunciari: hos a se coërceri non
 6 posse. Quin etiam, quod necessario rem ^c coactus
 Caesari enunciarit, intellegere sese, quanto ^d id cum
 periculo fecerit; et ob eam causam, quam diu po-
 tuerit, tacuisse.

XVIII. Cae-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *velle perf.* Reg. Bong. tert. Leid. sec. *vel perf.* Voss. sec. *praeferre* Leid. pr. sec. Edd. R. Steph. aliaeque. *perf. satius esse* Carrar. et Duk. ^b *nova* MSS. nonnulli et Edd. primae. *vestra* Reg. *autem* Leid. pr. ^c *coactus* deest vulgo. ^d *id cum* desunt in Lovan. et 3. aliis ac Edd. primis.

gendum statuit ipse magistratus, sed licet unus tantum fuerit *Vergobretus*, aliorum tamen magistratum desiderabatur opera, ut Aeduorum civitas commode regeretur. DAVIS, Ciacconii conjecturae favet Ed. Incerta.

¹ *Praestare dicant* etc.] Hujusce loci sanitas *Gahr. Fæerno* debetur, quem in snis editt. secuti sunt *Lipsius* et *Scaliger*. MSS. enim et veteres cusi exhibent *Praestare debeant*, vel *debuerant*, ut Rom. et Ven. DAVIS. *Frumentum* quod praestare debeant est *ὁ ἀγορεύωνος ὄριος*, ut vertit Gr. Interpres. Consule variantes lectiones, et vide, num scripserit Caesar: *conferant*, quod praestare debeant. Si jam pr. G. obt. n. possint, G. q. R. *imp. perferre, satius esse, neque dubitare, quin*. Millies enim, et elegantius verbum *dico* in hisce subiungitur, et oratio adhibetur infinita. Adi c. 7. et Nep. in Hannib. c. 12. et prae-

sertim ad B. Civ. 1, 69. B. Alex. c. 3. *futuram ex regno provinciam* in MSS. nonnullis additum dicebant. Adde c. 8. et omnino c. 57. *Faerni* emendationem juvat locus B. Civ. 2, 30. *postremo praestare dicebant, belli fortunam experiri, quam subplicium pati*. ubi itidem *Grutero* suspectum est *ro dicebant*. Sed adi quoque ad B. G. 1, 43. et 2, 3.

Principatum Galliae obtinere] Diutius tenere; Aedui enim, ut ait Caesar infra c. 43. *omni tempore totius Galliae principatum tenuissent*. Eadem potestate occurrit apud Curtium 3, 4, 5. *Proditos serati ne conspectum quidem hostis sustinere voluerunt, cum vel pauciores locum obtinere potuissent*. Vide et Joan. Frider. Gronovium ad Livii 3, 36. DAVIS.

Neque dubitare debeant] Sic MSS. et Editi omnes. Attamen si attente perpendas, haeret con-

XVIII. Caesar hac oratione Lisci Dumnorigem, 1
 Diritiaci fratrem, designari sentiebat: sed, quod
 pluribus praesentibus eas res ^a jactari nolebat, ce-
 leriter ^b concilium dimittit; Liscum retinet. Quaerit 2
^c ex solo ea, quae in conventu dixerat. dicit li-
 berius, atque audacius. eadem secreto ab aliis
^d quaerit: reperit ^e esse vera: *Ipsum esse Dumno-* 3
rigem, summa audacia, magna apud plebem pro-
pter liberalitatem gratia, cupidum rerum novarum,
^f *compluris annos portoria, reliquaque omnia Ae-*

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a tractari Leid. pr. ^b consilium MSS. 3 et Ed. Inc. male. Ad-
 erant Aduorum principes, non autem legati ducesque Caesaris.
 V. Gron. ad Liv. 44. 2. ^c a solo, quae Leid. pr. ^d quaerit vul-
 go abest. ^e esse abest a lib. Faerni. ^f Sic MSS. 10 et Ed. Inc.
 non complures. compluribus annis Leid. pr.

fractio. Nequit enim haec vox
 (debeant) cum ista, quae prae-
 cessit (dicant,) cohaerere. Quip-
 pe non id hic agitur, ut ii, qui
 hac oratione populum commo-
 vere conantur, ipsi dubitare non
 debeant, sed ut multitudinem dic-
 tant dubitare non debere, quin
 etc. Quare si vera sit ista lectio,
 quam supra intulit Faernus (prae-
 stare dicant) omnino hic repo-
 nendum videtur, neque dubitare
 debere. CLARK. Sine dubio du-
 rissima est locutio; cum dicant
 ad nonnullos, et debeant ad mul-
 tudinem refers. quod tamen sic-
 ri debet, si adsumpta Faerni le-
 ctione, sensus erit salvus. Rec-
 tius, ut dixi, ultimum debeant
 abesset, subintellecto reciproco
 se.

Necessario rem Caesari enun-
ciarit] Sic ex Vet. Cod. restitu-
 endum censuit Gubr. Faernus,
 quem in sua edit. secutus est Jos.
 Scaliger. Alii omnes MSti et
 Vett. editi repraesentant: *neces-*
sario rem coactus Caesari enun-
Jul. Caes. Tom. I.

ciarit, nisi quod pauci *neces-*
sariam exhibeant; sed illa vera
 est lectio. Noster B. C. 3, 49. *illi*
necessario loca sequi demissa—
cogebantur. Terentius Andr. 4,
1, 8. Tum coacti necessario se a-
periunt. Scriptor ad Herennium
4, 32. Mars istud te facere ne-
cessario coegit. Adi etiam scri-
ptorem de bell. Hisp. c. 24. DA-
VIS. Cicero de Invent. 2, 32. Vi
et necessario sumus in portum
coacti. IDEM. Cur. sec. MSS. et
Vett. Edd. necessario rem co-
actus. Graecus ἀναγκαῖον ἀνα-
γκασθῆναι. Quomodo et alii inter-
dum locuti sunt boni auctores.
 CLARK. Recte in erratis, curis-
 que secundis mutavit sententiam
 Davisius. In prima enim editione
 Faerni lectionem probaverat, vo-
 cemque coactus, ut Glossam, suspec-
 tam habebat. Eam vero retinet
 MSt. ad unum omnes: sed *necessa-*
riam habent cum nonnullis Edd.
 Bongars. prim. tert. Leid. prim.
 Voss. prim. sec. et Egmond. *ne-*
cessaria re coactus Bongars. sec.

D

- duorum vectigalia parvo pretio redempta habere: pro-
 31 pterea quod illo ^a licente, contra ^b liceri audeat ne-
 4 mo. His rebus et suam rem familiarem auxisse, et
 5 facultates ad largiendum magnas comparasse; ma-
 gnum numerum equitatus suo sumtu semper alere,
 6 et circum se habere: neque solum ^c domi, sed et-
 iam apud finitimas civitates largiter posse, atque hu-
 jus potentiae caussa, matrem in ^d Biturigibus, ho-
 mini illic nobilissimo, ^e ac potentissimo, conlocasse:
 7 ipsum ex Helvetiis uxorem habere: sororem ex ma-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a dicente MSS. plerique et Edd. primae. ^b dicere iisdem MSS. et Edd. *licere* Bong. pr. sec. Pot. Lov. et alii 5. ^c domui Ed. Ven. Dein *largiri* MSS. 2. ^d *Viturigibus* MSS. plerique. ^e *et* poten-
 tissimo defunt in MSS. 4. et Ed. Inc.

ut B. Civ. 1, 40. *Necessaria re coactus, locum capitis superiorum.* Hirt. 8, 43. *necessitate coactus*, ut et B. Afric. c. 55. Rectum est, quod plurimi retinent, *necessario rem coactus*: quod ideo auctori restitui. Locis a Davisio adductis adde B. Civ. 3, 78. *Necessario illum suis auxilium ferre cogeret.* Hygin. Astron. 2, 20. *Itaque necessario coactam eriminari.* et Curt. ad Sallust. Hist. 2. *Cogatis necessitatibus privatim mihi consulere.*

Eadem secreto ab aliis reperit esse vera] In omnibus MSS. et editis usque ad Scaligerum legitur; *Eadem secreto ab aliis quaerit: reperit esse vera*; quod cur rejecerit vir summus, nondum video. Eandem quidem vocem paullo ante positam invenimus; sed ab istiusmodi repetitionibus *Caesar* non abhorruit. Adi sis hujusce libri c. 3. et 20. DAVIS. *Quaerit*) Hanc vocem, quam exhibent MSS. et Vett. Edd. omnes, et Graecus Interpres, a Scaligero omisiam, re-

stituendam recte contendit Davisius. CLARK. Habent quoque id verbum mei omnes. quare reposui.

Illo licente, contra liceri] *Liceri* est pretium deferre pro eo, quod tibi velis comparare. Hoc cum non intelligeret editor Venetus, locum in ista editione sic corruptum legimus, *Illo dicente, contradicere audeat nemo.* DAVISIUS.

Et suam rem] In MS^{to} erat, uti et in Ed. Ven. 1494. *in suam rem.* unde conjecit Lipsius *inmensum rem.*

Favere et cupere Helvetiis] Usitatum, ut *velle* et *ἑλπεω* pro bene velle, voluntas pro benevolentia ponatur. Valerius Flaccus: — *Namque est tibi nostra voluntas.* Sic apud Hebraeos etiam וולנ voluntas pro benevolentia.

VOSS. Est Hellenismus, ut observavit Nic. Rigaltius ad Minucii Felicis Octav. p. 32. ed. Oxon. ubi eadem occurrit locutio. DAVIS. V. et Brant.

tre et propinquas suas ^a nuptum in alias civitates conlocasse. *Fayere*, et cupere Helvetiis, propter 8
eam adfinitatem: odisse etiam ^b suo nomine Caesarem, et Romanos; quod eorum adventu potentia ^c ejus deminuta, et Divitiacus frater in antiquum locum gratiae atque honoris sit restitutus. Si quid 9
accidat Romanis, summam in spem per Helvetios regni obtinendi venire: imperio populi Romani non modo de regno, sed etiam de ea, quam ^d habeat, gratia desperare. Reperiebat etiam in quaerendo 10

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a MS. *nuptui*. sed vide Ciaccon. et Drak. ad Liv. 1, 49. ^b *suum* Leid. pr. ^c *ejusdem minuta* MSS. 7. et Ed. Inc. *dim.* MSS. 2. *sit imminuta*. Ed. Rom. Med. Ven. Vasc. Stradae. *Inmin.* R. Steph. ^d *habebat* MSS. quidam et Ed. Rom. Inc. Ven.

Imperio P. R.] Vide notas ad B. G. 2, 1. DAVIS. Cortius ait in MSS. a se inspectis esse in imperio. At in nullo meorum compareret, sed imperio abest ab Ed. Ven. Vide ad d. locum.

Sed etiam] Non invenias tō etiam in MS. Dorvillii mei, neque in Edd. primis Rom. Med. Veneta. Non male. Adi me ad Front. 1, 3, 10. 2, 1, 15. 4, 7, 27. Cl. Drakenb. ad Liv. 2, 6. Sic 1, 43. *Non modo sui nihil deperdere, sed gratia etc.* auctos vellet. Itā nonnulli Codd. dant quodque 2, 21. *Non modo ad insignia accommodanda, sed ad galeas inducendas.* 6. 43. *Frumenta non solum etc. sed anni tempore procubuerant.* Appulej. 1. 1. Met. p. 7. *Non solum me diffamare probris, verum fugam instruit.* Sic meliores libri. vulgo *verum etiam*: et ita passim.

Inquirendo] Tam nostri, quam aliorum MSS. veteres multi et vetustissimi et Ed. Inc. in *quaerendo* i. e. inter quaerendum se-

creto ab aliis, de Dumnorige reperit etiam; verissime: quo perit omnis obscuritas, quae adeo torsit interpretes. *Quod proelium capio pro quali.* In quaerendo, quale proelium equestre, etc. vel quid esset de equestri illo proelio, reperiebat, initium fugae a Dumnorige etc. Cap. praeced. dicit Caesar, *a captivis quaerit; reperit etc.* 2, 15. *quum quaereret, sic reperiebat.* Hirtius 8, 7. *A quibus quum quaereret, inveniebat.* B. Civ. 2, 39. *rem gestam cognovit: e captivis quaerit; Vel quod hic sumendum, ut statim certissimae res accederent: quod Helvetios etc.*

Quod proelium equestre adversum etc.] Εὐ ἀνακόλουθον, seu, ut Latine loquar, initio ab una phrasi facto, alterius pars subicitur. Sic apud Plautum Poen. 3, 3 46. *Tu, si te Dii ament, agere tuam rem occasio est.* Incepit, tanquam dicturus esset, *tuam rem agendi occasionem habes*, finivit vero haud aliter,

32^a Caesar, quod proelium equestre adversum paucis ante diebus^b esset factum; initium ejus fugae^c factum a Dumnorige, atque ejus equitibus; (nam d equitatu, quem auxilio Caesari Aedui miserant, Dumnorix praerat) e eorum fuga reliquum^f esse equitatum perterritum.

1 XIX. Quibus rebus cognitis, quum ad has suspiciones certissimae res accederent: quod per

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Vulgo Caesar inquirendo. b esset deest in Voss. pr. sec. Duk. c vulgo fugae a D. atque ej. eq. factum esse. d vulgo equitatu. e vulgo eorumque. f etiam Duk. equit. esse Leid. pr.

ae si initio posuisset Tibi. Apud illum scriptorem multa hujusmodi occurrunt. Corn. Severus in Aetna v. 523. de lapide molari: *Quin etiam externum nil ei calor ipse resolvit, Non odor aut levitas* — si eundem loquendi modum servare in animo habuisset Poëta, odor et levitas in Accusativo casu essent efferenda. Vide et *Hirtium* Bell. Afric. c. 25. Eadem locutionum mixtura frequens etiam est in Graecis scriptoribus, ut ostendit vir doctissimus Joan. Clericus Art. Crit. P. 2. S. 1. c. 10, 10. et seqq. Hoc ἀνακόλουτον cum non concoquerent editores nonnulli, locum sic refigxere: *Reperiebatque inquirendo Caesar initium fugae proelii equestris adversi paucis ante diebus a Dumnorige atque ejus equitibus factum esse.* Ita legitur in editt. Gryph. et Vascos. ac ita ex conjectura voluit P. Ciacconius. Franciscus etiam Hotomannus locum mendis suspectum habet, et in omnes partes se vertit, ut sano medicinam inveniat. DAVIS. Elegantissimam hic constructionem sine causa sollicitant Editores. Nullum subesse mendum recte contendit Davisius: quod autem Syntaxis

ἀνακόλουτον esse putat, sive transitionem ex uno locutionis genere in aliud, qualis in bonis Auctoribus interdum quidem occurrit, in eo demum fallitur. Nihil enim hic ἀνακόλουτον, sed constructio simplicissima et quam maxime naturalis. Tantum, quod in prioro parte commatis *proelium adversum* vocarat Caesar, in sequente id *fugam* appellat. Sed sine ulla omnino syntaxeos perturbatione. Dein pro *factum esse* MSS. Reg. Eliens. et Vossii et Edit. Rom. omittunt vocabulum *esse*, et legunt, *initium ejus fugae factum a Dumnorige* etc. quod et elegantius. CLARK. Torsit hic locus interpretes. Petr. Ciacconius rescribendum putavit, *Reperiebatque inquirendo Caesar initium fugae proelii equestris adversi paucis ante diebus a Dumnorige atque ejus equitibus factum esse*; nec aliter edidit Gryphius et Vascosanus. Hanc autem conjecturam merito rejicit Fr. Hotomannus, quod immodica sit mutatio, neque Caesar fugae mentionem superius fecerit. At vir ille doctus legit, *Reperiebat etiam Caesar inquirendo proelio equestri adverso, quod paucis ante diebus esset fa-*

finēs Sequanorum Helvetios transduxisset; quod ob-
sides inter eos dandos curasset; quod ea omnia
non modo injussu suo et civitatis, sed etiam in-
scientibus ipsis fecisset; quod a magistratu Aeduo-
rum accusaretur, satis esse causae arbitrabatur,
quare in eum aut ipse animadverteret, aut civita- 33
tem animadvertere juberet. His omnibus a rebus 2
unum b repugnabat, quod Divitiaci fratris summum

VARIÆ LECTIONES.

a deest vulgo *rebus*. b *oppugnabat* Bong. tert. et Ed. Inc. *pugnabat* Lov.

clum, *initium fugae factum a Dumnorige etc.* Non tamen diffitetur, quin satius sit auctoritatem melioris codicis expectare. Immo vulgatam lectionem non omnino improbandam esse tandem statuit. Idem mihi quondam videbatur; eaque de causa ἀνακόλυσε esse dixi; non enim infrequens est in optimis scriptoribus aliqua locutionum mistura. Vide nqs ad libri de bell. Afric. c. 25. et doctissimum Clericum Art. Crit. P. 2. §. 1. c. 10, 10. seqq. nunc vero parva mutatione legerim, *Reperiebat etiam Caesar inquirendo, prox (sic olim cum scribebatur) proelium equestre adversum paucis ante diebus esset factum, initium fugae (sic Bongars. pr. om. missa voce ejus) a Dumnorige atque ejus equitibus factum esse;* vel, ut alii codices, *initium fugae factum a Dumnorige, atque ejus equitibus.* Mecum, nisi fallor, lector eruditus faciet. DAVIS. Cur. sec. Vascos. et hinc Stradae editio habet, *inquirendo initium fugae proelii equestris paucis ante diebus a Dumnorige atque ejus etc.* Clar. J. Perizonius simpliciter subintelligit *inquirendo seilicet proelium;* vel *in proelium, quod;* vide ad San-

ctii Minervam p. 726. Ed. post.
proxime vero, ut patet in nota
praeced. Ceterum *ejus* non deest
in Bongars. pr. quod junctum est
fugae, sed quod adhaeret *totis*
equitibus: cujus rei testis sum o-
culatus; licet et ipse sine *ejus*
malim scribere, *initium fugae fa-*
ctum a Dumnorige atque ejus
equitibus. Ita enim sequentia re-
finxi, auctoritate MStorum tan-
tum non omnium et Edd. prima-
rum: mox *equitatu* cum Ciaccio-
nio et Scaligero praetuli (V. ad
c. 16.) pro *equitatu*. Dein *eorum*
fuga MSS. aliorum et mei qua-
tuordecim vetustiores cum Edd.
Rom. Ven. Incerta ac R. Steph.
que intrusum est ab Interpolatori-
bus, ut vidit etiam Brutus.

His omnibus] MSS. Reg. Eliens. et Vossii et Editt. Vett. *His omnibus* REBUS. Quod cur a Scaligero et Recentioribus omisum, equidem nihil video. CLARK. E Carrariensi vel suo Codice id videtur ausus Scaliger, cui consentiunt duo de nostris, sed recentissimi. ceteri omnes agnoscunt vocem *rebus*; magisque Caesaris stylo convenit. quare rursus addidi. Videad 4, 17. 5, 51. *Quibus omnibus rebus invitati*. Ibid.

in populum ^a Romanum studium, summam in se voluntatem, egregiam fidem, iustitiam, temperantiam cognoverat. nam, ne ejus subplicio Divitiaci
 3 animum offenderet, verebatur. Itaque prius, quam quidquam conaretur, Divitiacum ad se vocari jubet, et, quotidianis interpretibus remotis, per C. Valerium Procillum, principem ^b Galliae provinciae, familiarem suum, cui summam omnium
 4 rerum fidem habebat, cum eo conloquitur: simul commonefacit, quae ipso praesente in concilio Gallorum de Dumnorige sint dicta, et ostendit, quae
 5 separatim ^c quisque de eo apud se dixerit. Petit, atque hortatur, ut sine ^d ejus offensione animi, vel ipse de eo, causa cognita, statuatur, vel civitatem ^e statuere jubeat.

XX. Divitiacus multis cum lacrimis Caesarem ^f complexus obsecrare coepit, *ne quid gravius in fratrem statueret: scire se, illa ^g esse vera: nec*

V A R I A E L E C T I O N E S.

a R. abest a MSS. 12. b *Gallicae* Edd. Rom. Med. Ven. *Galileae* Voss. pr. ridicule. c *unusquisque* Leid. pr. d *ejus* deest in Oxon. e *de eo st. j.* Duk. f *complexans* Leid. pr. a m. pr. g *esse* deest in Edd. Rom. Med. Ven.

c. 52. *Ex his omnibus rebus judicat, quanto cum periculo res sint administratae.*

Summam in se voluntatem] Benevolentiam aut amorem. Sic b, 4. *Cujus egregiam in se voluntatem perspexisset.* Adiet *Tentium* Phorm. Prol. v. 30. et ibi *Donatum*. DAVIS.

Procillum] Ita recte Manutius et Ursinus restituerunt e suis, ut patet c. 47. In MSS. nostris inepte *Troacillum* vel *Troaucillum* vel *Traucillum*, similiaque monstra lectionum, quas et ostentant

veteres Edd. *Προκίλλον* Gr. Interpr. e nostris solus Cujacii liber praebet *Procillum*. Sed infra MSS. omnes ita exhibent.

Et ostendit] Omnes MSS. et impressi ante *Scaligerum*, has voces exhibent, quas revocandas censuimus. *Commonefecit* Caesar Divitiacum, dum ipsi audita in memoriam revocat, *ostendit* verores, ut putabat Imperator, antea non cognitae. DAVIS. Apparent hae voces etiam in MSS. nostris omnibus, et Clarkii.

Multis cum lac. complexus

quemquam ex eo plus, quam se, doloris capere :
 propterea quod , ^a quum ipse gratia plurimum domi, ²
 atque in reliqua Gallia, ^b ille minimum propter adol-
 lescentiam posset , per se ^c crevisset. Quibus opibus ³
 ac nervis , non solum ad ^d minuendam gratiam, sed ³⁴
 paene ad perniciem suam uteretur : sese tamen ^e et
 amore fraterno , et existimatione vulgi commoveri.
 Quod si quid ei a Caesare gravius accidisset, quum ⁴
 ipse eum locum amicitiae apud eum temeret, nemi-
 nem existimaturum non sua voluntate factum ;
 qua ex re futurum , uti totius Galliae animi a se
 averterentur. Haec quum pluribus verbis flens a ⁵
 Caesare peteret , Caesar ejus ^f dextram prendit ;
 s consolatus rogat, finem orandi faciat : tanti ejus
 apud se gratiam esse ostendit, uti et Reipublicae in-
 juriam , et suum dolorem ejus voluntati ac preci-
 bus condonet. Dumnorigem ad se vocat, fratrem ⁶
 adhibet : quae in eo ^h reprehendat, ostendit ; quae

V A R I A E L E C T I O N E S.

a cumque Pal. abest a Gott. et Ed. Inc. b ipse Voff. pr. c cre-
 vissent Voff. pr. crevisse MSS. g et Edd. primae. eum crevisse Egm.
 d minuendum Bong. tert. e more Edd. Rom. Med. Ven. f Sic
 MSS. plures et antiquiores. vulgo dexteramprehendit. g consola-
 tusquecum Egm. h reprehendit MSS. multi et Edd. qdd.

obsecrare] In Leidensi primo
 exaratur multum. Sic fere apud
 Virgil. Aen. 3, 348. Et multum la-
 crimas verba inter singula fundit.

Per se crevisset]. Nempe per
 Divitiacum. Graec. Interpr. ine-
 pte, δι' Εαυτῆς ὡν μὲν ἀληθινὸν δύνα-
 μιν κέντηται. Dumnorige sc. per
 se ipsum. Quam tamen ineptissi-
 mam versionem citat Cellarius,
 huius loci explicandi causa. Non
 vidit nimirum, eam huius esse to-

tius orationis constructionem, ut
 vox (se) tam sit cum Divitiaco
 loquente reciproca, quam cum
 ipso Dumnorige, quem Divitia-
 cus hic per se, hoc est, suis ipsis,
 qui hic loquitur, Divitiaci opi-
 bus crevisse ostendit. Vide quae
 infra ad 8, 50. CLARK.

Ac nervis] Potentia. Peto Al-
 binovanus Eleg. 1, 48. Nec quem-
 quam nervos extimuisse tuos. Sic
 et Lactantius Instit. Divin. 1, 3,
 alique. Metaphora sumta est ab

^a ipse intellegat, quae civitas queratur, proponit: monet, ut ^b in reliquum tempus omnes suspiciones ^c vitet: praeterita se Divitiaco fratri condonare dicit. Dumnorigi custodes ponit: ut, quae agat, quibuscum loquatur, scire possit.

1 XXI. Eodem die ab exploratoribus certior factus, hostes sub ^d monte confedisse, milia passuum ab ^e ipsius castris octo; qualis esset natura montis,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a in se And. ^b in deest Edd. Rom. Med. Ven. ^c evitet Duk. et Carrar. ^d vulgo montem. ^e ipsis MSS. 4.

animalibus, quorum vires sunt in nervis positae. Hinc apud Cicero-
nem Acad. Quaest. 1, 10. Nervos
virtutis incidere est, de ea vim om-
nem et efficaciam detrudere.
DAVIS. Ita saepe Cicero. τὰ νέρ-
υα τῶν πραγμάτων Aeschines;
ψυχῆς nescio quis. τῆς πραγ-
μῆτος Aristoph. Βατραχ. vs. 886.
Imperii Val. Flacc. 2, 752. WAS-
SE.

Rogat — ostendit] Unde fac-
tum, ut P. Ciacconius has vo-
ces mendi suspectas habuerit, pla-
ne nescio; nec a quoquam ido-
nea huiusce suspicionis reddi
potest ratio. DAVIS.

Quae agat] MS. Reg. et Ve-
tus Edit. Rom. quid agat. Graec.
Interpr. τίς ποιεῖ. CLARK.
Palat. Leid. sec. et Dorvillii cum
Ed. Mediol. etiam quid. Ed. Ven.
quicquid. Nil muta tamen.

Sub montem] MSS. Reg. Eli-
ens. et Vossii, et Edit. Vett. sub
monte. Quod aequè Latinum.
CLARK. In nullo MSto meo, ne-
que in Edd. ante Plantinianas et
Scaligeri invenias sub montem,
sed monte. quod cur mutaverint
viri doctissimi, ego sane nescio.
Sexcenties ille Ablativus cum hac
praepositione ita constructus oc-
currit. et quidem cum eodem ver-

bo considerare. Sallust. B. Catil. c.
57. sub ipsis radicibus montium
consedit. Calpurn. Ecl. 2, 21. Sub
annosa medius considerat ul-
mo. Immo ipse noster c. 48. a C.
castris sub monte consedit. Ea-
dem confusio B. Afric. c. 51. sub
hoste stabat.

Legatum pro Praetore] Non
est reficienda huius loci antiqua
scriptura, quae habetur in vetu-
stissimis libris Vaticano et meo,
in quibus est, pro Praetore, non,
propere. Nam ea lectio confirma-
tur testimonio antiquitatis, quae
habetur in veteribus inscriptio-
nibus, et argenteis etiam dena-
riis, uno M. Bruti, Caesaris per-
cussoris, in quo Brutus ipse pro-
cos. describitur, ejus vero lega-
tus C. Flavius, in eodem denario
LEG. PROPR. dicitur: altero Q.
Caecilii Metelli Pii, qui cum pro-
cos. in Africa rem gesserit, ejus
legatus P. CRASSUS JUNI. in eodem
denario LEG. PROPR. dicitur. Et-
iam P. CARISIUS, LEGATUS AUGUSTI
in argenteo denario, in quo Em-
rita oppidum, a Carisio jussu Au-
gusti in Lusitania conditum, im-
pressum est, P. CARISIUS LEG.
PROPR. scribitur. Et M. PUBLICIUS,
qui Cn. Pompeji Magni in Hispania
legatus fuit, in argenteo item

et ^a qualis in circuitu adscensus, qui ^b cognosce-
rent, misit. Renunciatum est, facilem esse. De ²
tertia vigilia T. Labienum legatum Propraetore cum ³⁵
duabus legionibus, et iis ducibus, qui iter cogno-
verant, summum jugum montis adscendere jubet:
quid sui consilii sit, ostendit. ipse de quarta vigilia ³
eodem itinere, ^c quo hostes ierant, ad ^d eos con-
tendit; equitatumque omnem ante ^e se mittit. ^f P. ⁴

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *quales* Gott. Ed. Inc. ^b *cognosceret* MSS. 18 et Edd. pri-
mae. ^c *quod* And. et Edd. qdd. ^d *suos* Oxon. *hostes* Duk. ^e *se*
deest vulgo. ^f MSS. longe plurimi et Edd. VV. non agnoscunt P.

denario, LEG. PROPRA. dicitur; ut
videri possit *his* nominibus extra-
ordinaria imperia ornari solita
fuisse apud Romanos, cum, ab-
sente magistratu, cui provincia
decreta erat, ejus magistratus le-
gati aliquo mitterentur cum im-
perio ad rem gerendam. Quo
exemplo T. Labienus legatus Cae-
sar, qui Galliam provinciam
Proconsulari potestate obtinebat,
Legatus Pro praetore a Caesare
dictus est. Cum autem librarii *ἐν*
τὴν ἀσπερῶν eis τὰ *ἀσπερῶ*
πα labi soliti sint, non est mi-
randum, si ex subobscuriore vo-
ce *Pro Praetore*, lapsi sunt in
propere, dictionem usitatorem.
Sic *Ursin.* Haec tamen locutio
absurda visa est *Fr. Hotomanno*:
quam esse probam plurimis etiam
inscriptionibus et numismatis o-
stendit *Lud. Carrio* Ant. Lect. 3,
8. adeo ut mirer eos, qui nupe-
ram editionem Amstelodami cu-
rarunt, *Hotomannum* potius se-
cutos esse. DAVIS. MSS. etiam
Clarkii ac nostri et Edd. omnes
ad Aldinam usque habent *Pro-*
praetore, nisi quod Duker. Cod.
propraetorem. De Legatis *pro-*
praetore adi quoque Cl. Spanhe-
mum de praef. Num. p. 179. 180.

T. 2. Vehementer tamen hanc le-
ctionem refutare conatur et acer-
rime in Carrionem invehitur Ca-
stilio Observ. Dec. 1. c. 8. putat-
que hoc nomen non cognitum an-
te Augusti tempora. Verum huic
sententiae contrarii sunt omnino
Bruti, Metelli et Pompeji nu-
mismata: *Quaestor propraetore*
Hirt. B. Alex. c. 42. 48. Ut verum
tamen fatear, dubito maxime,
an, praesente proconsole, ut hic
erat Caesar, legatus umquam no-
men habuerit *Propraetore*. Cer-
te Caesar, quotiescumque deinceps
huius Labieni meminit, simplici
legati nomine eum insigni-
vit. Accepit tamen forsan hoc no-
men Labienus, quod ille, absente
Caesare, qui in Italiam ad legi-
ones conscribendas contenderat,
ab eo praepositus sit expeditioni,
quam contra Helvetios fecerat.
Vide c. 10. Ceterum *pro praet.*
saepius abiit in *propere*; uti et
B. Civ. 1, 6.

his ducibus] Ita reposuimus ex
G. Faerni MS. antiquissimisque
editt. *Rom.* et *Ven.* cum in aliis
perperam legatur *iisdem Ducibus*. DAVIS. MSS. et Editt. va-
riant. plerique legunt *iisdem*;
nonnulli *iis*. Nulla sententiae dif-

Confidius, qui rei militaris peritissimus habebatur, ^a et in exercitu L. Sullae, et postea ^b in M. Crassi fuerat, cum exploratoribus praemittitur.

- 1 XXII. Prima luce, quum summus mons ^c a T. Labieno tenebatur, ipse ab hostium castris non longius mille ^d et quingentis passibus abesset; neque, ut postea ^e ex captivis comperit, aut ipsius adventus,
 2 aut Labieni cognitus esset; Confidius, equo ^f admissus, ^g ad eum ^h adcurrit: dicit, montem, quem a
 36 Labieno occupari ⁱ voluerit, ab hostibus teneri: id se a Gallicis armis atque insignibus cognovisse. Caesar suas copias in proximum collem ^k subducit; aciem

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a et Pet. et 3 alii non habent. *quique* MS. et Edd. Rom. Med. Ven. Vasc. R. Steph. Str. ^b *in* abest a MSS. 5 et Edd. Rom. Med. Ven. sed vide ad 2, 10. ^c a *L.* vel *Lucio* MSS. plerique et Ed. Inc. a *Tito Lucio* Gott. ^d et deest in MSS. 3 et Edd. Med. Ven. e a *Egm.* ^f *amisso* vel *amm.* MSS. 4. ^g *ad eum* non legitur in Voss. pr. ^h *decurrit* Bong. tert. *cuc.* Duk. et Carr. ⁱ *voluerat* Reg. Pet. Leid. sec. ^k *seducit* Leid. pr.

ferentia. Existimat Davisius, illud (*iisdem Ducibus*) perperam dictum. Credo, quod de ducibus nihil supra. Atqui hoc vult Caesar, missas duas legiones, ducibus *iisdem illis hominibus*, qui ante iter cognoverant. Dixerat enim jam supra, *qui cognoscerent, misit*. CLARK. Licet *iisdem* ferri possit, sequor tamen Davisium: nam *iis* vel *his* exaratum est in Bong. pr. sec. Petav. Voss. pr. Leid. primo, aliisque octo MSS. et Editis prioribus.

Ante mittit MSS. et Edit. Vett. *ante se mittit*. Pronomen Scaliger et Recentiores quamobrem omiserint, causam non afferunt. CLARK. *Se* inveni quoque in nostris MSS. omnibus; quare auctori restitui: nisi forsitan malis *ante mittit*. Plantin. Editio jam caret hoc pronomine.

Equo admissus] Concitato. *Cicero* de fin. Bon. et Mal. 1, 2. *Difficilem quandam temperantiam postulant in eo, quod semel admissum coerceri reprimique non potest*. Sic legendum cum MS. Coll. Corp. Christi Cantab. et edit. vett. nam male Janus Gruterus emendavit jam missum. *Virgilio* Aen. 11, 272. *pennae sunt admissae*, quae velocius moventur. In nonnullis summi Poetae exemplaribus perperam scribitur: *Amisissae petterunt aethera pennis*. Quam lectionem *Servius* et *Pierius* meliorem judicarunt; sed multum abest, ut scopum attigerint. Vide *Pedonem* Eleg. 1, 250. 320. et *Tibullum* 1, 4, 44. *DAVIS*. B. Civ. 2, 34. *admissis equis*, et alii passim.

Ex Gallicis] Sic MS. Reg. Vulg. a *Gallicis*. MSS. *Eliens*.

instruit. Labienus, ut erat ei praeceptum a Caesare, ne proelium committeret, nisi ipsius copiae prope hostium castra visae essent, ut undique uno tempore in hostes inpetus fieret; ^a monte occupato, nostros expectabat, proelioque abstinebat. Multo ⁴ denique ^b die per exploratores Caesar cognovit, et montem a suis teneri, et Helvetios ^c castra movisse ^d, et Considium, timore perterritum, quod non vidisset, ^e pro viso sibi renunciaffe. Eo die, quo ⁵ consuerat ^f intervallo, hostes ^g sequitur, et milia passuum ^h tria ab eorum castris castra ponit.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *montem occupat* Leid. pr. ^b *die exacto* Egm. ^c *hostes vulgo.* ^d *contra Bong.* pr. ^a m. pr. ^e *ex inproviso sibi pronuncia-*
visse Egm. ^f *ex intervallo* MSS. 4 et Edd. Rom. Med. Ven.
 quae non habet eo. ^g *insequitur* Leid. pr. tert. et Ed. Inc. *hqua-*
tuor Reg.

et Vossii et Edit. Rom. omittunt praepositionem. CLARK. *a Gallicis armis — cognovisse.* Lege, *id se Gallicis armis — cognovisse*, deleta praepositione, quam nesciunt *Lovan. Norvic. Rom. Be-*
roald. Nec male reponas *id se e Gallicis armis*; prout habent *Bongars.* pr. sec. DAVIS. *Cur.* sec. Deest praepositio quoque in recentioribus MSS. *Duker. Dor-*
vill. Voss. tert. Leid. tert. et Edd. Med. Inc. Ven. et Gryph. aliisque, probante Manutio et Hotomanno *E suis. e* et *ex* produxit quoque Ursinus; et meorum ita duo, *Bongars.* tert. ac *Leid. sec.* Nil temere ego muto; nam *Voss. prim. Leid. pr. Scalig. Petav. et Egm.* servant *a*. Quamquam vulgatio verbi hujus constructio sit cum praepositione *e* sive *ex*, si ablativo rei jungatur. Sed tamen *O-*
liv. Ep. ex Ponto 2, 10, 1. Ec-
quid ab inpressae cognoscitima-
gine gemmae. *Phaedr. F. 4, 21.*

Sermone ab ipso cognitum: ubi hunc Caesaris locum adfert Cl. Burmannus.

Insignibus] Intelligi dicunt galearum ornamenta et similia, de quibus *Lipsum* l. 3. *Mil. 11. 2.* vide, et *Brantium*. Graecus *σημείων* transtulit, quod potius signa militaria notare videatur. Caesar infra ait 2, 21. *Temporis tanta fuit exiguitas, ut non modo ad insignia accommodanda, sed et galeas induendas tempus defuerit.* Insignia ornamenta, propria huic vel illi: unde *Horat. lib. Epod. Od. 5.* purpuram praetextam vocat *insignia*, cum ait: *Ut haec trementi questus ore constitit Insignibus raptis puer.* VOSSIUS.

Prope hostium castra.] Singularis est hic Codicis Oxoniensis lectio; non dubito tamen, quin vera sit, propter: quae vox passim depravata est in ejus Glossam

- 1 XXIII. Postridie ejus diei (quod omnino bidu-
 37 um ^a supererat, quum ^b exercitu frumentum metiri
 oporteret; et quod a Bibracte, oppido Aeduorum
 longe maximo et copiosissimo, non amplius mili-
 bus passuum XVIII aberat) rei frumentariae prospici-
 endum existimavit, ^c iter ab Helvetiis avertit, ac
 2 Bibracte ire contendit. Ea res per fugitivos L. Ae-
 milii, Decurionis equitum Gallorum, hostibus nun-

V A R I A E L E C T I O N E S.

- ^a *superaret* Edd. qdd. ^b Sic MSS. 3. et Edd. Steph. Scal. a-
 liaeque. V. ad c. 16. vulgo *exercitui*. Statim *a* non est in Ed. Ven.
^c vulgo *et iter*.

prope. Adi Tennul. ad Frontin. 2, 3, 21. *propter flumen Enipea*. Davis. ad Auct. B. Afric. c. 37. et 73. *propter hostium castra praetergressus*. Cort. ad Sallust. B. Catil. c. 59. Eadem variatio in MSS. et Edd. Justin. 12, 9. *Qui propter murum stabat*; ubi in plerisque male *prope*. et alibi. plura notavi in Observ. Misc. ad Appulejum.

Multo denique die] Cum *multum diei processerat*, ut loquitur Sallustius Jugurth. c. 51. DAVIS.

Per exploratores Caesar] Ultimam vocem addidi ex MS. Norvic. et editt. Rom. Ven. Beroald. quod perspicuitati inserviat. In verbis enim, quae praecedunt, de Labieno agitur, non de Caesare. DAVIS. *Caesar* agnoscunt MSS. omnes, et Edd. usque ad Ed. Ursini, quem secutus est Scaliger.

Hostes castra movisse] MSS. Reg. Eliens. et Vossii, *HELVETIOS* castra movisse. Graec. item interpr. *Ελβετιος*. Utra prior Lectio, non constat. CLARK. Sic quidem Edd. Rom. Ven. et Mediol. quod arripuit unius eo-

dicis fide Hotom. Verum cum nostri codd. cum Ed. Inc. et aliis consentiant in *Helvetios*, id ponere non dubitavi. Vel sic satis saepe vox *hostis* paucis in versibus hic occurrit.

Millibus] MS. Reg. *millium*. Quod aeque Latine dicitur. CLARK.

Et iter — ac] Deest utraque harum conjunctionum in MSS. Reg. Eliens. et Vossii; necnon in quibusdam editt. vett. Et sane saepius utitur *Caesar* istiusmodi oratione *ἀσυνδέτῳ*. IDEM. Primum *et* non comparet in ullo MSto a me viso, nec in Edd. Rom. Inc. Mediol. Ven. quare delevi. Alterum *ac* tolerari potest; cum id meliores mei plerique agnoscant: licet in Edd. vetustis iisdem desit. Solent, ut notum est, auctores, asyndetotentes, ultimum pronuntiatum tamen per copulam connectere et claudere.

Discedere existimarent] MSS. omnes, et Editt. vett. *discedere* a se *existimarent*. Quod a *Scaliger* et Recentioribus omnino sine causa mutatum. CLARK. Ciacconii culpa ejectam est, illud

ciatur. Helvetii, seu quod ^a timore perterritos Romanos discedere ^b a se existimarent, ^c eo magis, quod pridie, superioribus locis occupatis, proelium non commisissent; sive ^d eo, quod re frumentaria intercludi posse confiderent, commutato consilio, atque itinere converso, nostros a novissimo agmine insequi ac laceßere coeperunt. .

XXIV. Postquam id animum advertit, copias 1

VARIÆ LECTIONES.

^a *terrore* Duk. Carr. ^b vulgo desunt *a se*. ^c *eoque* Car. Duk. ^{a m. s.} ^d vulgo abest *eo*.

a se, quia non legebatur in suo MSto. sed mei aliorumque codices *a se* vel *ab se* agnoscunt.

Commisissent] Andinus, Oxoniensis et Bongars. tert. *commovissent*. Eleganter pro *laccessivissent*, primi *commisissent*.

Movere passim pro incipere ponitur, sive causa esse, ut quid fiat: unde *commovere bellum* Cicero alique. *Movere proelia, certamen* non raro apud poëtas. Consule Cl. Drakenburg. ad Silium 14, 141. *certamina morunt*. Curtius 8, 14, 6. *pugna se moverat*. Immo hoc ipsum, *commovere proelium*, adhibuit Quadrigarius, referente Gellio N. A. 9, 13. *Is maxime, proelio commoto, et utrisque summo studio pugnantibus*. Simile est *emovere ignem* pro excitare apud Val. Max. 2, 4, 5. et *commoti ignes* Lucan. 5, 524. Forasan et hinc legendum *proelii sollicitationes* 2, 8. ubi vide. Quo facit etiam locutio *laccessere pugnam*. de qua agendum 4, 44. adi etiam B. Afric. c. 14.

Sive quod] MSS. et Edd. Vett. *sive eo quod*. CLARK. *tò eo* itidem per Ciacconium primo e suo codice extrusum est. In aliis omnibus MSS. et Editis praece-

dentibus comparet, quare restitui. Idem est ac *propterea quod*. 2, 35. in Bong. primo, *eo quod in Italiam properabat*. 3, 13. e MSS. *sive eo, quod tantas tempestates etc.* Adde Clark. ad 4, 2. 6, 30. *hoc eo factum est, quod etc.*

Id animum advertit] Ita restituius ex MSS. Norvic. Brant. et Ursin. Editi enim minus eleganter habent, *Id animadvertit*. Lucretius 2, 124. *Hoc etiam magis haec animum te advertere par est*. Saepe hoc modo locutus est Plautus. Sic Pseud. 1, 3, 43. *Et id hoc quod te revocamus, quaeso animum advorte*. Vide et 1, 2, 10. DAVIS. Hunc locum post Ursin. et Brant. quos vide, e MSS. Andinis jam emendaverat, aliosque in Caesare plurimos infra vir summus J. F. Gronov. ad Livium 24, 48. E nostris hic ita habent Bongars. pr. sec. Vossiani duo, Lovan. Oxon. et Gottorp. Ceterum plura hujus locutionis exempla vide in Gronov. ad Livium 28, 14. ubi *haec obstinate credita animum advertit*. Davis. ad Cic. Tusc. Quaesit. 5, 23. *Animum adverti columellam*. Cort. ad Sallust. B. Jug. c. 93. *animum advertit cochleas etc.* A. V. Sta-

- suas Caesar in proximum collem subducit; equita-
 38 tumque, ^a qui sustineret hostium inpetum, misit.
 2 Ipse interim in colle medio triplicem aciem instruxit legionum quatuor ^b veteranarum, ita, uti supra se in summo jugo duas legiones, quas in Gallia ^c ceteriore proxime conscripserat, et omnia auxilia conlocaret; ac totum montem hominibus ^d compleri, et interea sarcinas in unum locum conferri, et eum ab his, qui in ^e superiore acie constiterant, muniri
 4 jussit. Helvetii cum omnibus suis carris ^f secuti,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *sustinere h. imp. jussit* MSS. Bong. tert. Voss. sec. et Ciacc. ^b Ita e MS. Ciaccon. Ceteri MSS. et Edd. Vett. *veteranorum*. V. ad B. Civ. 3, 29. ^c *interiore* Voss. Gott. et Ed. Inc. ^d *compleret* vulgo. ^e *superiori* MSS. 4. et Ed. Med. Ven. in qua non *compareret acie*. ^f *consecuti* Leid. pr.

veren ad Nepot. Epaminondam 6, 2. Apud Terentium quoque saepius occurrit, ut Heaut. 4, 1, 44. Phorm. 5, 7, 16. Eun. 2, 1, 7. Emendavit etiam bene Davissius B. G. 5, 18. Quibus adde 1, 52. 4, 12. 25. 26. 7, 25. 57. 8, 11. 12. 14. 33. 34. 38. 40. B. C. 1, 69. 80. ubi et *res animum adversa*; uti et B. Civ. 2, 6. 35. item c. 14. *animum adverti*. Rursus 3, 41. 50. 88. 93. B. Alex. c. 30. 36. 45. 46. 48. Afric. c. 10. 15. 40. B. Hisp. c. 4. 23.

Ita uti — collocaret, ac — compleret. Interea — conferri — jussit] MSS. omnes et Edit. Rom. (*ita uti — collocari; ac — compleri, et interea — conferri — jussit.*) Quae si vera sit Lectio, cum illud (*ita ut*) cohaerere nequeat cum indicativo isto (*jussit*;) necesse erit, ut aliquid interciderit. CLARK. Vulgata lectio ex uno, ut affirmat, Codice rursus intrusa est a Ciacconio: cum ceteri tam aliorum

quam nostri exhibeant, ut Clarkius profert, nisi quod in Edd. Vasc. Steph. Stradae, et aliis detur *collocarit et complerit*, et in uno Leidensi etiam inveniunt *collocaret*: quod idcirco sensum optimum efficiens retinui; sed *compleri et revocavi*. Scias tamen, Lector, paullo ante scribi *veteranarum ita uti supra*; sed in Bongars. primo, Petav. Egmond. Gottorp. et Voss. tertio; non *se*. Quod itidem constructionem reddit sanam. Quin etiam *sed* illud a Caesare relictum putem; *tā* autem *ita uti* vel *ut supra*, marginalem suspicor esse glossam, ortam ex verbis c. 12. *Copias in proximum collem subducit; aciem instruit*. Verum et Gr. interpres habet ἐνδὲν ἐαυτῷ. In Bongars. tert. legitur itaque supra.

Ipsi conf. acie,] Interpunge, *ipsi, conf. acie rejecto etc.* Ac sic Graecus. DAVIS.

Suo] MS. Vossii *suo equo*.

impedimenta in unum locum contulerunt. ipsi, con- 5
fertissima acie rejecto ^a nostro equitatu, phalange
facta, sub primam nostram aciem successerunt.

XXV. Caesar, primum suo, deinde omnium ex 1
conspectu remotis equis, ut, aequato ^b omnium pe-
riculo, spem fugae tolleret, cohortatus suos, proe- 39
lium commisit. Milites, e loco superiore pilis mis- 2
sis, facile hostium phalangem ^c perfregerunt. ea
disjecta, gladiis ^d destitutis, in eos inpetum fece-
runt. Gallis magno ad pugnam erat impedimento, 3

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a a nos. exercitu Leid. pr. equitu Bong. pr. a m. pr. fors pro
equite. ^b omnium vulgo deest. ^c Praefregerunt Voss. tert. ^d di-
strictis vulgo.

Quod a Caesaris perspicuitate non abhorret. CLARK. At mihi mera videtur glossa. Nec enim temere inculcanda sunt tot, quot alii verba temere ejiciunt. Certe non hoc loco: cum codex, qui est Vossii secundus, recentioris aetatis sit.

Omnium e conspectu remotis equis] Voces e conspectu omnes viri docti delendas censent. Anonymus tamen, equis autem omnibus, ait non dimissis modo, sed e conspectu abductis. Graecus simpliciter ἐκ ποδάσιν νοιηδάμενος. VOSS. Has voces delendas censent P. Ciacconius alique, quos secutus est in sua editione Jos. Scaliger; sed immerito, ut mihi quidem videtur: nam non modo eas legit Julius Celsus, (Vide l. 1. p. 28. ed. Lond.) verum etiam in pugna difficili ita se gerere solitus est Caesar. Frontinus Strateg. 2, 8, 13. D. Julius ad Mundam suis referentibus pedem, equum suum abduci a conspectu suo iussit. Nec hoc novum fuit Strategema; simili enim usum fuisse

Catilinam tradit Sallustius Bell. Catil. c. 59. DAVIS. Ex conspectu scripsi vetustiorum magno numero membranarum fide pro e consp. quae voces apud Frontinum a nonnullis Codd. exsulant, ut ibi monui.

Aequato periculo] MSS. omnes et Edit. Vett. aequato omnium periculo. Gr. Interpr. ἰσὺ ἀπὸ πᾶσιν ὄντος τῷ κινδύνῳ. Cur vocem omnium omiserint Scaliger et Recentiores, nihil causae est; nisi quod eadem vox paulo ante praecessit. Id quod Caesari non inusitatum. CLARK. Mei quoque ad unum omnes Codices to omnium agnoscunt: quare cum Clarkie revocavi.

E loco superiore pilis missis] Ursinus et Ciacconius legunt e-missis frustra. Mittere pro e-mittere, usurpatum probis autoribus. Sic radicem, fructus, folia mittere, Columella et Plinius dixerunt. Et Livius, qui vocem liberam pro rep. mittere auderet. Sic Seneca Agamem. Act. 3. sc. 1. Sua quisque mittunt tela, et infesti fretum E-

quod, pluribus eorum scutis uno ictu pilorum transfixis et conligatis, quum ferrum se ^a inflexisset, neque evellere, neque, sinistra impedita, satis commode pugnare poterant; multi ut, diu jactato brachio, praeoptarent ^b scutum manu emittere, et nu-
 4 do corpore pugnare. Tandem, vulneribus ^c defessi, et pedem referre, et, ^d quod mons suberat circiter M. passuum, eo se recipere coeperunt. Ca-
 5 pto monte, et succedentibus nostris, Boji, et Tulingi,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *inflexisset* B. pr. sec. Pet. Pal. Voff. 3. Leid. pr. tert. E. G. Dorv. et Ed. Inc. *influxisset* L. sec. Sed Gr. ἀνέχρησεν ἐνκαυφθελος. ^b *scuta* B. sec. *scuta e* B. pr. ^c *defossi* Ed. Inc. ^d *quo* L. tert.

moliuntur. Etiam Hirtius de Bello Gall. 8, 14. *Unde tormento missa tela in hostium cuneos conjici possent.* VOSS. Vide ad 5, 44. *Pilum in hostes mittit.*

Gladiis districtis] Bongars. pri-
 mus, Vossianus pr. Leid. pr. Egm.
destrictis. Vere, ut scribendum
 esse ubique monuere passim viri
 docti. Infra id aliquoties occur-
 ret, ut 7, 12, 8, 13. B. Civ. 1,
 46. 47. 75. Adi Gronov. ad Livii
 27, 13. et quae congestimus ad
 Lucan. 7, 313. *Saeuum destringe-
 re ferrum.* Eadem orthographia
 restituenda Lactantio ex antiquis-
 simo Codice Bononiensi 1, 21.
*Utraque manu destrictos gla-
 dios exserentes,* non *dis*, et
 Appulejo • MSS. pluribus in
 locis.

Sinistra impedita] Quae te-
 nebat scuta pilis transfixa. De
 utrisque armis vide Just. Lipsi-
 um Mil. Rom. 1. 2. Diall. 2. et
 4. DAVIS.

Latere aperto] A dextro late-
 re, quod clypeis non tegebatur.
 V. *Silium* Italicum 2, 78. IDEM.

Circumvenire] MSS. et Edd.
 Vett. *circumvenere.* CLARK. Sic
 etiam uno consensu nostri om-
 nes, quare reposui. Sine copu-
 la autem Edd. primae aliaeque
 Vett. *id consp.* sed in MSS. o-
 mnium omnibus comparet. Fors
 fuerit *ut id vel id ut etc. coe-
 perunt, Romani c.* sic melius
 cohaerebunt.

*Conversa signa tripartito in-
 tulerunt*] Optime. Licet Carrio
 Antiq. Lect. 3, 2. contendat, *bi-
 partito* in VV. CC. inveniri et
 retinendum esse. Caussam addit,
 quia duae acies idem faciebant,
 tertia aliud. Nihil magis movet
 me Graecus, qui διχῇ translulit.
 Ubique enim Caesar tripartitam
 fere aciem se habuisse dicit. Sic
 5, 10. *Postridie ejus diei, ma-
 ne, tripartito milites equitesque
 in expeditionem misit.* Et 6, 6.
*Caesar partitis copiis cum C.
 Fabio legato, et M. Crasso quae-
 stor, celeriterque effectis pon-
 tibus, tripartito adiit.* Sed ma-
 xime huc faciunt verba sub finem
 hujus libri: *Acieque triplici in-*

lingi, qui hominum milibus ^a circiter xv agmen hostium claudebant, et novissimis praesidio erant, ^b ex itinere nostros latere ^c aperto ^d adgressi, circumvenere: et id conspicati Helvetii, qui in montem sese receperant, rursus instare, et proelium redintegrare coeperunt. Romani conversa signa ^e bi- 7
partito intulerunt: prima, ac secunda acies, ut vi- 40
ctis, ac submotis resisteret; tertia, ut venientes exciperet.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a circiter deest in Lov. Dorv. Edd. Rom. Med. Ven. ^b ex non visitur in E. ^c apertos L. pr. ^d adgressi carent Pal. Dorv. Edd. R. M. V. et vulgo circumvenire. ^e vulgo tripartito.

structa, ad eum locum venit, primum et secundam aciem in armis esse, tertiam castra munire jussit. Cur ergo et hic non mutat, acie duplici instructa? VOSS. Recte, ut videtur, receptam lectionem adversus Lud. Carrionem tuetur Vossius. Est tamen aliud, quod scrupulum movet; quomodo videlicet ab iis, qui victis ac submotis resisterant, conversa esse signa dicerentur, cum jam ante recta ad eos fuerint lata. In acie enim convertuntur signa, quando mota ac ferri jam coepta, in aliam partem feruntur, ut docet Joan. Frid. Gronovius ad Livii 3, 54. Quod tamen hic non accidit. Quandoquidem igitur Metaphrastes, MS. Brant. et edit. Rom. Ven. Bernold. vocem conversa non exhibeant, delendam arbitror, licet non negarim, hanc locutionem tertiae aciei, quae venientes excipiebat, probe convenire; primae vero ac secundae non item. DAVIS. Conversa non reperitur quoque in MSS. Lovan. Palat. Leid. sec. Duker. Dorvill. Reg. nec in Ed. Mediol. Veneta, aliisque; delendumque etiam censet Jul. Caes. Tom. I.

Brantius, a qua sententia neque ego alienus sum, quamquam potius retineo; ita ut bipartito non ad conversa, sed solummodo ad intulerunt referam. Bipartito inquam. Haec enim est antiqua lectio, quam perperam loci hujus sensum non bene capiens Hottomannus, probante Vossio, mutavit in tripartito. quod inveni in solo Vossiano primo pro Glossa. Ceteri MSS. omnes tum mei, tum aliorum bipartito vel bipartita, ut est in recentioribus nonnullis, partita Carrar. Habuit quidem Caesar triplicem aciem, sed non ideo signa tripliciter intulit. Nam prima et secunda acies in mota mansit, et institit victis ac submotis. Tertia convertit se, et a tergo venientes sustinuit Bojos. Signa ergo duas in partes lata, non in tres; licet triplex fuerit acies. Certe mihi nullam difficultatem hic locus habere videtur. Accedit Graecus interpres, qui vertit δι' ἑξῆς: nam malo exemplo Davivius in sua editione tacitus exhibuit τρι' ἑξῆς. Quod factum nollem. Vide etiam, si tanti est, Dionem l. 38. p. 80. qui licet alio describens modo

E

- 1 XXVI. Ita, ancipiti proelio, diu atque acriter
 pugnatum est. Diutius quum nostrorum ^a inpetus
 sustinere non possent; alteri se, ut coeperant, in
 montem receperunt, alteri ad inpedimenta ^b et car-
 2 ros suos se contulerunt: nam hoc toto proelio,
 4 quum ab ^c hora septima ^d ad vesperum pugnatum
 3 sit, ^e aversum hostem videre nemo potuit. Ad mul-
 tam noctem etiam ad inpedimenta pugnatum est:

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo *nostr. impetum sust.* Leid. pr. *q. sustin. n. p. nostros.*
^b et ad c. Reg. ut alibi saepe repetit praepositionem auctor. V.
 supra, et ad 2, 10. ^c *Hora diei* Edd. Rom. Med. Ven. ^d vulgo
ad vesperam. ^e *adversum* MSS. 12.

nostram tamen confirmat sententiam. Ceterum cur malim *bipartito*, quam *bipartita*, docere possunt notae Celeb. Graevii ad Cicer. Catil. 3, 2. *In proximis villis ita bipartito fuerunt, ut Tiberis inter eos et pons inter-esset.* Ovid. Rem. Am. 443. *Secunda bipartito mens.* Infra 5, 32. *Conlocatis insidiis bipartito.* 6, 6. *Adit tripartito:* ubi male in quibusdam *tr. exercitu.* 7, 67. *equitatum tripartito divisum.* uti et 8, 33. Liv. 4, 59. *tripartito discessere.* Temere autem Ciaccon. ut Glossam, delet *to bipartito.*

Exciperet] MSS. Reg. Eliens. et Vossii *sustineret.* CLARR. Vulgatum reperitur in Edd. Rom. Mediol. Veneta aliisque, et testatur Hotomannus, id in suo exstare Codice, et in Oxon. margine Cl. Wasse. et, si fallor, exstat in Andino. Verum in ceterorum Interpretum meisque MSS. omnibus, et Ed. Incerta, Aldi, Stephani, ac plerisque vetustioribus exaratur *sustineret.* Quod tamen recipere non ausim, non tam, quia mox *sustinere* sequitur; hoc enim non insolens in

Caesare; sed quia alterum elegantius est, quam ut a librariis profectum credam; notatque, *impetum eorum sustineret.* Nam male Carrio Ant. lect. 3, 2. et Brantius huc adferunt locum Salustii ex Hist. 3. *Quia Sertorio triplices insidiae per idoneos saltus positae erant; prima, quae fonte venientes exciperet.* Eo enim loco agitur de dolo et fraudibus, quibus incauti opprimuntur, metaphora quidem a venatione deducta; ubi ferae aequae *excipi* dicuntur, quae fraude capiuntur, quam quae vi et venabulo conficiuntur. Vide Cel. Burm. ad Phaedr. F. 11, 6. *Fugientes ipse exciperet.* et infra 6, 28. *Uri mansuefieri ne parvuli quidem excepti possunt.* V. et ad 7, 28. B. Civ. 1, 79. Hic sola vis intelligitur, ut apud Nepot. Chahr. c. 1. *inpetum excipere hostium docuit,* et infra c. 52. Rectius adduxissent Senecam de ira 1, 11. *Venator cum et fugientes persequitur et venientes excipit:* ubi de feris dicitur, quod hic in militibus describit Caesar. B. C. 1, 58. *nostros eludebant, inpetusque eorum excipiebant.* 3, 92. *Ut Caesaris*

propterea quod pro vallo carros objecerant, et e loco superiore in nostros venientes tela conjiciebant, et nonnulli inter carros rotasque, mataras ac tragulas subjeciebant, nostrosque vulnerabant. Diu 4 quum esset pugnatum, impedimentis castrisque nostri potiti sunt. Ibi Orgetorigis ^a filia, atque unus ^b e filiis captus est. Ex eo proelio circiter milia 5 hominum cxxx superfuerunt: eaque tota nocte con-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a filiae And. Voss. pr. sec. ^b ex f. MSS. 4.

inpetum exciperent. et ita saepe Livius.

Ancipiti proelio] Dubio Marte, adeo ut nescirent, in quam partem se inclinaret victoria. Sic locutus est Curtius 8, 2, 16. Fieri etiam potest, ut hoc proelium dicatur *anceps*, quod duobus in locis pugnaretur. Vide Corn. Nepotis Themist. c. 3. et Datam. c. 7. DAVIS.

Diutius] Ciacconius nullo adjuvante MSto conjicit *demum*.

Nostrorum inpetum sustinere] Primo MSS. *sustinere nostr.* *inp.* quo ordine recte etiam nonnulli ediderunt. Dein *inpetus* tredecim vetustiores cum Ed. Incerta. Bene, quippe Caesar intelligit bipartitos inpetus, consuevitque saepius hanc vocem in plurali adhibere. c. 52. *Germani inpetus gladiatorum exceperunt.* 7, 29. *repentinis hostium inpetus sustinere possent.* c. 80. *equitum inpetus sustinerent.* Sic MSS. 8, 19. *Qui sustinuerant primos inpetus insidiarum.* B. C. 1, 26. et 40. *Magnos inpetus legionum equitatusque sustinet.* et sic passim Livius. Vide Cl. Draheub. ad 1, 4, 9. *Inpetus facere.*

Ad vesperam] Sic etiam Ed. princeps, Mediol. Ven. et e ve-

teri libro legi vult Urfinus, quem Scaliger sequentesque secuti sunt. Sed Manutius et Hotomannus bene olim monuere, in suis esse *Vesperum*; quod aequè Latinum esse, et a Caesare alibi usurpatum docent. Immo id ego non solum in plerisque Edd. sed et in MSS. fere cunctis inveni: quare reposui eorum auctoritatem secutus. c. 50. *usque ad vesperum.* B. Civ. 1, 3. *Misso ad vesperum senatu.* B. G. 2, 33. 5, 58. 7, 60. B. Civ. 1, 42. B. Afric. c. 52. *sub vesperum.*

Mataras] Sic diferte MS. Norvic. cum in aliis Codd. scriptis, ut et antiquioribus impressis legamus *Mazaras* et *tragulas*. Quam mendam primus sustulit Jo. an. Rhellicanus, quem secuti sunt editores nuperi. DAVIS. Consule interpretes hic et ad Livium 7, 24. *laevo humero matari prope tracto.* ac Casaub. ad Strab. p. 301. Ed. Amst. *Mataras* confirmant optimi quique Codd. Bongars. pr. Petav. Oxon. Cujacian. Scalig. Vossian. prim. Leid. pr. sec. Egm. Gottorp. cum Ed. Incerta. Alii etiam quatuor t agnoscunt pro *z*.

Subjiciebant] Ciacconius et Urfinus legunt *abjiciebant*. Frustra. Subjicere Caesar dixit, quia

tinenter ierunt: ^a nullam partem noctis itinere intermisso, in fines Lingonum die iv pervenerunt, quum et propter vulnera militum, et propter sepulturam occisorum, nostri ^b triduum morati, eos ⁶ qui non potuissent. Caesar ad ^c Lingonas litteras, nunciosque misit, ne eos frumento, neve alia re juvarent: qui si juvissent, se eodem loco, ^d quo Helvetios, habiturum. Ipse, triduo intermisso, cum omnibus copiis eos sequi coepit.

¹ XXVII. Helvetii, omnium rerum inopia adducti, ² legatos de deditioe ad eum miserunt. qui quum ⁴³ eum in itinere convenissent, seque ad ^e pedes pro-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *nulla parte* MSS. 3. recentiores et Edd. qdd. male. dein *die quarta* B. pr. ^b *in triduum* Pet. ^c Sic B. pr. sec. V. pr. L. pr. Lovan. alique, non *Lingones*. ^d vulgo additur *illos*. ^e *pedes ejus* L. pr. E.

non, ut solitum, supra currus, velut ex vallo jaculabantur, sed sub curribus, rotas inter, ut ipse Caesar ait. Rectissime Graecus, μεταξὺ τῶν ὁπλμάτων καὶ τῶν τροχῶν, παλὰ πολλά καὶ εὐσά ὑπαφλεσαν. VOSSIUS. Lucan. 7, 574. Ipse manu subicit gladios. ubi vide.

Eaque tota nocte continenter ierunt: nullam partem noctis itinere int.] Quae haec ταυτολογία, et scabrities? Num ista in Caesare ferenda? Quid enim si *tota nocte continenter ivisse* eos scripserat, an potuit credere auctor, aliquem tamen putaturum fuisse, eos partem noctis intermisisse. Ineptissimum hoc foret. Aut an intelligit, illos per tot dies et noctes fugisse, nullum noctium tempus intermisso itinere? Hoc humana ferre nequit natura, quamquam ita cepisse videtur Celsus, qui ait, *irrequieti et in-*

somnes. An ergo de die quievissent vult, et per noctem modo fugisse? Nec hoc verisimile est, neque fert Juliani styli perspicuitas. Quare fere hic Grutero accedo, qui Glossam intrusam esse suspicatur, scribendumque, *aeque*, scilicet hominum millia, *nullam partem noctis itinere intermisso* etc. Neque aliter Graecus Interpres: ὅλην τὴν νύκτα τὴν ὁδὸν ἡ διαλείποντες ἐπορεύοντο, καὶ ἐν τῇ τῶν Λιγγόνων τεταρταλοί ἀφίκοντο. Quaecumque autem suspecta habeas, certe retinenda, *nullam partem noctis*. nam et ita alibi noster 3, 12. *Haec eo facilius magnam partem aestatis faciebant*: ubi vide Hotom. et Brant. ad 4, 1. et plura de hoc accusativo ad 5, 35.

Loco illos] In MSS. Reg. Eliens. et Vossii deest haec vox. Nullo aut sensus, aut Latinitatis detrimento. CLARK. Vetustiores

jecissent, subpliciterque locuti, ^a flentes pacem petissent, atque eos in eo loco, quo tum essent, ^b suum adventum expectare iussisset, paruerunt. Eo ³ postquam Caesar pervenit, obsides, arma, servos, qui ad eos ^c perfugissent, poposcit. Dum ea con- ⁴ quiruntur, et conferuntur, nocte intermissa, circiter hominum milia vi ejus pagi, qui ^d Urbigenus adpellatur, sive timore perterriti, ne, armis traditis, subplicio adficerentur, sive spe salutis inducti, quod, in tanta multitudine dediticiorum, suam fugam aut occultari, aut omnino ignorari posse existimarent; prima nocte, e castris Helvetiorum

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *pac. fl.* L. pr. In E. deest *flentes*. ^b *se exp.* L. pr. ^c *profugissent* Edd. Rom. Med. Ven. ^d Sic Lov. Ox. Pal. 1. 2. Duk. Dorv. Edd. Rom. Med. aliaque. Ceteri MSS. et Edd. Inc. Ven. etc. *Verbigenus, Virbigenus, Verbiginus*.

quique, numero tredecim, et Ursini, Brutique Codd. cum Ed. incerta particulam hanc ignorant, quare delevi. Mallet etiam Cl. Wasse delere τὸ *qui* ante, *si* juvissent.

Atque eos] Scilicet Caesar. de quo Nominativo omisso adi ad B. G. 4, 3. Hirt. B. Afric. c. 64. Hinc cave, ne temere mutes in *isque eos*. ut conjecit doctissimus, et elegantissimi ingenii vir ac poetica arte generisque splendore illustris B. Huidekoper in Belg. libro elaboratissimo: *Proeve van Taal en Dichtkunde* p. 389.

Nocte intermissa] Interposita. Francisco quidem Hotomanno mira videtur haec loquendi ratio, quae tamen *Caesari* est familiaris. Sic 6, 9. *Intermissis paucis diebus*. Vide et B. C. 3, 38. Vim vocis non intellexit Metaphrastes, qui habet: *μὴδ' ὑπὸς πρὸς τὸ ταῦτα διαπράττειν διαλει-*

πύσης. DAVIS. Vide ad 4, 13. c. 34. *brevi tempore intermisso*. 4, 11. *temporibus intermissis*. 5, 35. *intermisso spatio*, et saepe.

Qui Urbigenus appellatur] Sic legendum, non *Verbigenus*. Ad *Phil. Cluverium* Germ. 2, 4. et *Christ. Cellarium* Geog. Ant. 2, 3. pagg. 175, 176. ed. Cantab. IDEM.

Prima nocte] Sic MSS. et pleeraeque e vet. Editt. Nonnullae enim, quas secuti sunt *Scaliger* alique, habent *prima noctis vigilia*; quae voces cum orae Codicum essent adlitae, ut paullo obscurior loquendi modus explicaretur; tandem, ut fit, veram lectionem loco suo deturbarunt. Hoc modo locutus est *Noster*, cum alibi, tum B. C. 3, 75. *Inpedimenta omnia silentio prima nocte ex castris Apolloniam praemisit*. Insignis est hanc in rem locus *Corn. Nepotis* in *Eumen*. c. 9. IDEM.

egressi , ad Rhenum finesque Germanorum contenderunt.

- 1 XXVIII. Quod ubi Caesar ^a rescit, quorum
per fines ierant, his, uti conquirerent, et reduce-
rent, si sibi purgati esse vellent, imperavit; redu-
2 ctos in hostium numero habuit: reliquos omnes,
43 obsidibus, armis, perfugis traditis, in dediti-
3 onem accepit. Helvetios, ^b Tulingos, ^c Latobrigos in
fines suos, unde erant profecti, reverti iussit; et,
quod, omnibus ^d fructibus amissis, domi nihil erat,
quo famem tolerarent, Allobrogibus imperavit, ut iis
frumenti copiam facerent: ipsos oppida, vicosque,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a vulgo *rescivit*. *conscit* L. tert. Ed. Inc. ^b *Tulinges* MSS. 4. ^c Sic h. loco plerique. *Latobicos* E. *Latobricos* B. sec. *Latobictos* Pet. *Latobrices* B. terf. *Lacobrigos* Ed. Steph. aliaeque. V. ad c. 5. et 29. ^d vulgo *frugibus*. MSS. 3. et Ed. Inc. carent hac voce.

Sic MSS. Eliens. et Vossii. Sanamque esse hanc et elegantem Lectionem, allatis exemplis ostendit Davisius. MS. Reg. (*primâ horâ noctis*.) Edit. Romana, et Scaligeri, aliaeque, (*primâ noctis vigiliâ*.) Quorum utrumque, interpretamentum est. CLARK. *Primo vespere* B. Civ. 2, 43. *Prima luce* 1, 22. B. G. 2, 2. 5, 23. 31. et sexcenties. Sed videndum tamen, an haec lectionum varietas non doceat nos, locum esse corruptum. nam *noctis vigilia* est etiam in Palat. et Ed. Gryphii aliisque. at Dorvill. *prima noctis*. Quod verum puto per ellipsin *in hora*. Vide Sanctii Min. 4, 4. p. 587. B. Civ. 1, 20. *prima vespere*. Sic enim MSS. non *vespera*. [Etiam Hirt. B. Afr. c. 49. *circiter vigilia secunda noctis*. item c. 67. Auct. B. Hisp. c. 11. Et saepius Appulejus. ut lib. 3. init. l. 8. p. 163.

Ed. Pric. l. 2. init. *circa primam fere noctis vigiliam*. Nihilominus *noctis vigilia* hic corruptum putem.]

C. rescivit] MSS. omnes, praeter unum alterumque recentiorum, et Edd. primae *rescit*. V. re. Ovid. Metam. 2, 424. *Aut si rescierit*. Nepos Dat. c. 2. *Ea, quid ageretur, rescit*. Paus. c. 3. *Lacedaemonii rescierunt*. Ita MS. Leid. non *resciver*. et sic legendum ex MSS. plerisque in Alcib. c. 11. *in illo laudando conscierunt*. cuius glossa est *vulgatum consenserunt*. Liv. 1, 32. *Populus senatusque censuit, consensit, conscivit*. prave olim puer admodum margini adleveram *desierunt*. Idem *descit* pro *descivit* in Dat. c. 7. et noster infra c. 32. e MSS. *quaesit*.

Ierant] Sic MSS. et Editi. Ciacconius legendum censet, *ierant*.

quos incenderant, ^a restituere iussit. Id ^b ea ma- 4
xime ratione ^c fecit, quod noluit eum locum, unde
Helvetii discefferant, vacare; ne propter bonita-
tem agrorum, Germani, qui trans Rhenum inco-
lunt, ^d e suis finibus in Helvetiorum fines trans-
irent; et finitimi Galliae provinciae, Allobrogibus-
que essent. Bojos, petentibus Aeduis, quod egre- 5
gia virtute erant cogniti, ut ^e in finibus suis conlo-
carent, concessit: quibus illi agros ^f dederunt;
et quosque postea in parem juris libertatisque con-
ditionem, ^h atque ipsi erant, receperunt.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a restaurare L. pr. Scalig. male. ^b ea deest Voss. pr. ^c effe-
cit Pet. ^d Praep. ^e abest a B. pr. sec. Pet. Voss. pr. sec. L. pr. a.
sec. B. tert. ex Pal. ^e in deest L. pr. ^f contulerunt E. ^g eos-
que Reg. L. sec. et Edd. quaedam. quos L. pr. Sc. ^h prout Voss.
sec. atque ut Egm.

Sed nihil opus. Poterat enim Cae-
sar imperare iis, non modo quo-
rum per fines irent Helvetii, sed
et quorum per fines ierant, ut
conquirent et reducerent, si
sibi purgati esse vellent. Quini-
mo istud conquirere, magis est
eorum, quorum per fines ierant,
quam quorum per fines irent.
CLARK.

Latobrigos] Addit Petavia-
nus *Rauracos*; qui et ab auctore
recensentur cap. 5. *Persuadent*
Rauracis, Tulingis et Latobri-
gis etc. Graecus tamen Interpres
quoque illos hic omittit.

Frugibus amissis] Antiquis-
simi et integerrimi Codices Bon-
gars. prim. secund. Petaviani. nec
non Egmondan. exhibent *fructi-*
bis. Eleganter. Solet enim haec
vox usurpari de frugibus, et toto
agrorum redditu. Vide Broukh. ad
Tibull. 1, 1, 35. *Non ego divitias*
patrum, fructusque requiro, Quos

tulit antiquo condita messis avo.
Livius 2, 5. *Seges furris; quem*
campi fructum quia religiosum
erat consumere. Frontinus 2, 11.
in f. *pro fructibus locorum, quae*
vallo comprehendebat. Unde non
temere mutandum censeo, sed
defendendum Ovid. ex Ponto 1,
4, 14. *Fructibus adsiduis lassa*
senescit humus. ubi Heinsius c
2. MSS. malebat *frugibus*. Quin
potius emenda Lactantium 7, 3.
Frugiferos campos paludes inun-
daverint. nam veterimae Bonon-
nienses membranae habent *fructi-*
feros. Contra passim occur-
runt *arbores frugiferae*. Eadem
varietas De ira Dei c. 13. *Utitur*
terra ad percipiendam frugum
varietatem. MS. Bonon. *fru-*
ctuum.

Restituere iussit] Reaedifi-
care. Corn. Nepos Timoth. c. 4.
Quos avus Conon muros ex ho-
stium praeda restituerat. Vide
et Pelopid. c. 4. DAVIS.

- 1 XXIX. In castris Helvetiorum tabulae repertae
 44 sunt litteris Graecis confectae, et ad Caesarem
 a relatae; quibus in tabulis nominatim ratio confe-
 cta erat, qui numerus domo b exisset eorum, qui
 arma ferre possent; et item separatim pueri, c se-
 2 nes, mulieresque. Quarum omnium rerum summa
 erat, capitum Helvetiorum milia cclxiii, Tulingo-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a vulgo *perlatae. delatae* MS. Brant. b *exissent* L. pr. c *senesque ac mulieres* Ed. Luc.

Bojos, petentibus Aeduis, quod egregia virtute erant cogniti] Vocem hanc alii, et in sua quoque editione Scaliger omisit. An non similo illud Taciti, *quamvis nullius flagitii compertum*. VOSS.

Quod egregia virtute erant cogniti] Ita omnes MSS. praeter Faern. et editi usque ad Scaligerum, qui ultimam vocem temere prorsus et inconsulte expunxit. Phaedrus Fab. 1, 10. *Quicunque turpi fraude semel innotuit*. Idem Fab. 5, 5. *Scurram dicit esse notum urbano sale*, qui facetiis et ingenii elegantia erat nobilitatus. DAVIS. Propertius Eleg. 2, 22, 38. — *admisso notus adulterio*, ubi Cl. Broukhusius frustra mavult *admissi adulterii*. Tacitus Annal. 13, 6. *Burrum tamen et Senecam multarum rerum experientia cognitos*. Idem 15, 53. *Pisonem notum amore uxoris dixit*. Iterum Hist. 4, 81. *quidam oculorum tabe notus genua ejus advolvitur*. Spartianus in Severo c. 7. *Quod ad se occidendum Julianus notos ducum caedibus misisset*. Vide sis eundem in Pescennio Nigro c. 2. *Vo piscum* in Aureliano c. 18. Ovidium Metam. 1, 198. et Lucanum 6, 585. IDEM. Cur. Sec. *Cogniti optime vindicatum a Davisio a-*

gnoseunt etiam MSS. Clarkii, meique omnes. Hinc virtutis nobilitas 8, 45. quod non tentare debuerat Davisius. Appul. 1. 9. p. 183. Ed. Fl. *fidelitate praecipua cognitum*.

In parem juris libertatisque conditionem, atque ipsi etc.] Satis sana haec videntur. neque ego inmutandi pruritu afficior. Monendum tamen oportet, in Bongars. pr. sec. Lovan. et cunctis Leidensibus, Vossianis, Egmond. Gottorp. Duker. Dorvill. et Edd. primis scribi *in partem juris. praeterea conditione reperiri* in Bong. pr. Voss. pr. sec. Leid. sec. tert. Lovan. Dorvill. et iisdem Editis. In Voss. pr. a manu pr. *libertatemque*. Quasi fuerit olim: *in partem j. l. conditione ea, atque ipsi e., receperunt*. Sic dicitur *in partem praedae, honoris et similia*.

Litteris Graecis] Consule Comment. Summus Scaliger in Epist. 16. censet, quosdam edoctos esse litteras Graecas a Massiliensibus, et hanc summam Graece perperscripsisse clanculum, ne reliquis Gallis et finitimis nota esset.

Perlatae] MSS. Reg. Eliens. et Vossii et Edd. Vett. *relatae*. Quod idem est. CLARK. Cum in nullo meorum vulgatum *perlatae*

rum milia xxxvi, ^a Latobrigorum xiv, Rauracorum xxiii, Bojorum xxxii. ex his, qui arma ferre ^b possent, ad milia xcii. ^c Summa ^d omnium fuerunt ad 3 milia ccclxviii. Eorum, qui domum redierunt, censu habito, ut Caesar imperaverat, repertus est numerus milium c et x.

XXX. Bello Helvetiorum confecto, totius fere 1

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Latobrigum B. tert. Latobicorum Pet. Latobringorum G. ^b non possent et item separatim pueri, ad m. Ed. Med. ^c summe B. pr. a m. pr. ^d omni Ed. Inc. dein fuerat Ed. Dav. fuerant aliae.

invenerim, istud ejeci, et *relatae* MStorum auctoritate reposui.

Pueri etc.] Eruditissimus Wopkens Lect. Tull. p. 187. perpendendum proponit, an non exciderit Relativum *qui*. Ego id non temere intrudam contra MSS. simplex sensus est: *quibus in tabulis nominatim erant pueri* etc. Porro in MSS. numeri more solito vehementer turbati sunt, cumque ex illis nihil certi eruendum sit, taediosis nugis me teque remorari nolui.

Capitum Helvetiorum etc.] In recensendis Gallorum copiis variant Historici. Vide Strabonem Geogr. l. 4. p. 193. Plutarchum in Caesare p. 716. Appianum in Celtic. et Polyaeum Stratag. 8, 23, 3. Forte tamen haec diversitas Librariis est tribuenda, cum in notis numerorum describendis passim erraverint. DAVIS. ex Casaub. ad Strab. locum p. 294. Ed. Amst.

Summa omnium fuerant ad milia ccclxviii.] Valde variant autores, Strabo, Appianus, Plutarchus, Polyaeus, Orofius. Caesaris tamen numerum retinet Anonymus Celsi exscriptor, saepe

memoratus nobis, et memorandus. Id modo dixero, infra, ubi Caesar ait CX millia in patriam reversa, Hottomannum legere cxx millia. Sed Anonymus, quem dixi, ita inquit: *Caesar Helvetiis in potestatem redactis, lustrum condi fecit, in quo capita non nisi cx millia sunt inventa. Unde facile numerus colligitur vel caesorum, vel in bello consumptorum; simulque illud apparet, ex his qui noctu a proelio fugere, praeter illa vi millia, quae ad Caesarem ex itinere retracta memoravimus, xiv millia vel vulneribus, vel lassitudine, vel aliis, quos bellum fert, casibus, periisse.* Quare Hottomanni conjecturam, ut audacem, rejicimus. VOSS. V. Titium Contr. 1, 18.

Fuerat] MS. Reg. *fuerant*. MSS. Eliens. et Vossii, et Edit. Rom. *fuerunt*. CLARK. Operarum credo vitio irrepsit in Davis. Ed. *fuerat*. Nam vulgatae Edd. habent *fuerant*, et omnes ante Ursin. et Scaliger. *fuerunt*; quod est in MSS. longe plurimis et optimis. Egm. et Oxon. *fuerat*. Leid. prim. *suorum*. Justin. 9, 5. *summa auxiliorum et milia peditum fuere.*

Galliae legati, principes civitatum, ad Caesarem
 2 gratulatum convenerunt. Intellegere sese, ^a tam-
 etsi, pro veteribus Helvetiorum injuriis ^b populi
 45 Romani, ab iis poenas bello ^c repetisset, tamen eam
 rem non minus ex usu terrae Galliae, quam ^d populi
 3 Romani accidisse: propterea quod eo consilio, flo-
 rentissimis rebus, domos suas Helvetii reliquissent,
^e uti toti Galliae bellum inferrent, imperioque po-
 tirentur, locumque domicilio ex magna copia ^f de-
 ligerent, quem ex omni Gallia obportunissimum ac

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a jam etsi MS. Urfin. V. pr. Egm. Lov. et Edd. Rom. Inc. male. V. ad 5, 34. ^b vulgo *populus R.* ^c *recepisset* Pet. ^d *populo* Pet. E. ^e Sic MSS. et Edd. Vett. vulgo *ut.* ^f *diligerent* Ed. Inc. *delegerint* Leid. pr.

Domum redierunt] Ita quidem Petav. Egm. et Duker. Verum ceteri MSS. omnes cum Ed. Inc. *domo*; et Bongars. pr. *de domo*, Oxon. *in domo*. An domos rescribendum, quale mendum sustulimus etiam in Frontino 2, 7, 7. *Domos remisit?* an *denuo?* V. etiam 6, 8.

Helvetiorum injuriis, populus R. etc.] MSS. et Edd. aliquot *po. Ro.* Sed Bongars. prim. sec. Andinus, Otoniens. Vossiani omnes, Egmond. Gottorp. Leidens. tertius et Ed. Incerta *populi Romani*. Verissime, quare reposui. Nam delenda distinctio. *Helvetiorum injuriae populi Romani*, quibus populum Romanum affecerunt. Recte igitur Graecus interpres: οἱ τοῖς Ἑλβετίοις, ἀντ' ὧν τὸ πάλαι τῶς Ῥωμαῖς ἐκάνωσαν, νῦν πολέμῳ δίκην ἐπιδέκτος. Repetisset enim ad Caesarem pertinet, cui ea de causa gratulabantur, non populo Romano. Duo Genitivi reguntur ab uno substantivo varia significatione. Cujus locutio-

nis ignorantia hic omnes Editores fecellit. Innumera tamen ejus exempla jam adduxerunt Gronov. ad Livium 34, 26. Sanctius in Minerva 2, 3. et ibidem Perizon. p. 177. Et qui non? Plures enumerat doctiss. juvenis A. V. Staveren ad Nepot. Epam. c. 5. *Agamemnonis belli gloriam consecutus*. atque ita legit celeb. Duker. in Livii praef. *Ea belli gloria est populi Romani*. ubi vide. Curtius 8, 6. *Castigandæ verberibus eos nullius potestas praeter ipsum erat*. quae verba varie a viris doctis tentantur. Apud nostrum autem nihil est frequentius. 2, 17. *Eorum dierum consuetudine itineris nostri exercitus perspecta*. 3, 8. *Hujus civitatis auctoritas omnis orae maritimae*. Hirt. in praef. l. 8. *Caesaris commentarios rerum gestarum Galliae*. In eodem c. 40. nunc haec elegantia est corrupta; ubi legendum docebimus: *Quorum omnis multitudo aquatorum*. Et cum voce *injuria* B. Civ. 1, 7. *Omnium temporum*

fructuosissimum judicassent, reliquasque civitates stipendiarias haberent. Petierunt, uti sibi ^a concilium totius Galliae in diem certam ^b indicere, idque Caesaris voluntate ^c facere liceret; sese habere quasdam res, quas ^d ex communi ^e consensu ab eo petere vellent. Ea re permissa, diem ^f concilio ^g constituerunt, et jurejurando, ne quis enunciareret, nisi quibus communi ^h consilio mandatum esset, inter se sanxerunt.

XXXI. Eo concilio dimisso, iidem principes ci-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *consilium* MSS. et Edd. nonnulli, ut et mox. ^b *indiceret* Lov. L. pr. a m. sec. et 4. alii cum Edd. pp. *indicerent* Edd. Med. Ven. ^c *faceret*: *sese* Oxon. ^d Sic MSS. et Ed. Inc. vulgo *e*. ^e *consensu* MS. Urs. ^f *concilium* B. pr. ^g *statuerunt* V. pr. sec. Duk. ^h *concilio* B. pr. a m. pr.

injurias inimicorum. Gellius 9, 12. *Injurias dicimus tam illorum qui patiuntur, quam qui faciunt.* Ita suas injurias pro sibi inlatas dixit 7, 38. ac B. Civ. 3, 110. *Vim suorum* (i. e. suis inlatam) defendebant; ubi vide Davis. Liv. 2, 55. *queruntur injurias suas, vim plebis.* Valer. Max. 6, 1, 1. *Cum Lucretia injuriam suam in consilio necessariorum deplorasset.* Immo B. Civ. 1, 7. *Imperatoris et Tribunorum pl. injurias defendere*, et B. Alex. c. 70. *provinciae injurias et injurias civium Romanorum*, quae iis inlatae sunt. Liv. 1, 14. *Expiarentur legatorum injuria.* Vide etiam c. 13. *ibid.*

Terrae Galliae] Id est terrae Gallicae expedire. Sic Hirtius de Bell. Afric. c. 3. *Namque nullum portum terrae Africae etc.* Sallust. in Fragm. l. 4. *hist. duae Galliae mulieres*, pro Gallicae. Agellius Noct. Att. 3, 7. 8. et 10.

terram Siciliam, Italiam, Galliam dixit. DAVIS.

Qui antefuerant] Haec verba Ciacconio videntur superflua, eorumque ultimum uncis inclusit Jos. Scaliger, et post eum editores nuperi, utpote qui illud rectius abesse censebant. *Gabriel* autem *Faernus* ex conjectura legit, *qui ante iverant*. At vero omnes graviter falluntur. Iis fucum fecit vitiosa interpunctio, quam, si animum adtenderant, facile sustulissent. Hunc igitur locum sic distingue, *lidem principes civitatis, qui ante fuerant ad Caesarem, reverterunt*. Sic locutus est Cicero ad Attic. ep. 10, 16. *Dionysius* ad me fuit bene mane, id est, apud me. *Julius Celsus* Vit. Caes. p. 71. ed. Lond. *Ad eos vero moram trahens*, ubi J. G. *Graevius* reposuit *apud eos*, sed absque causa sontica, ut ex allatis manifestum est. DAVIS. Hanc locutionem satis illustravit Cl. *Salmasius* ad

46 vitatum, qui ante fuerant ad Caesarem, ^a reverterunt, petieruntque, uti sibi secreto ^b in occulto
 2 de sua omniumque salute cum eo agere liceret. Ea re inpetrata, sese omnes ^c flentes ^d Caesari ad pedes projecerunt: *Non minus se id contendere, et laborare, ne ea, quae dixissent, enunciarentur, quam, uti ^e ea, quae vellent, inpetrarent: propter-*

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a reversi sunt L. pr. V. pr. in Marg. ^b vulgo hae 2. voces desunt. ^c gentes B. pr. ^d Caesaris Edd. qdd. male. ^e ea deest in L. pr. a m. pr.

Tertullianum de Pallio c. 4. IDEM. *Cur. sec.* Recte hic reprehendit vir Doctissimus, Joh. Davisius, *Ciacconium, Faernum*, et *Scaligerum*; qui vocabulum [*fuerant*,] immerito suspectam habent. Haeret tamen et ipse, sine causa. Quod enim vitiosam interpunctionem causatur, quae eos fefellerit; atque hoc modo legendum contendit, [*qui ante fuerant ad Caesarem, reverterunt*:] quanquam hoc aequè latinum quidem est, at nihil tamen mutato opus. Quam enim rectè dicitur, (ut dicitur quidem rectissime,) *qui ante fuerant ad Caesarem, reverterunt* [scilicet *ad Caesarem*;] tam recte dici potest, *qui ante fuerant* [scilicet *ad Caesarem*,] *ad Caesarem reverterunt*. Nec fere minus usitatum est. Antecedentem in praecedenti parte commatis subiceri, quam in sequenti. Paulo infra: *Neque conferendum esse Gallicum* [scilicet *agrum*,] *cum Germanorum agro*. CLARK. Licet perinde sit; alterum tamen elegantius: quare Davisii hic iudicium secutus sum. Nam et Terent. Heaut. 5, 2, 26. *esse ad sororem*. et alibi ipse Caesar ita loquitur. sic B. G. 3, 9. *Quod nomen ad omnes*

nationes sanctum est: nam male vulgo ibi *apud* legi videbimus: quo loco plura congerimus. Corruptum etiam est 6, 38. *Primum pilum ad Caesarem duxerat*. Sic enim MSS. non *apud*. et alibi. Adde, quae congescit Cl. Drakenb. ad Liv. 7, 7, 4.

Uti sibi secreto] MSS. Brant. et Norv. cum edit. *Lipsiana* aliisque habent, *uti sibi secreto, in occulto*. Nonnullae autem, *uti sibi secreto et occulto*, vel *et in occulto*. Patet quidem, aut hanc vocem aut illam esse Glossema: utri vero hoc contigerit, non ita manifestum. Voces *in occulto* deleverunt *Faernus* et *Scaliger*, quibus praeivit editio *Romana* A. D. 1472. Mihi autem fit verosimile, locum hunc ita esse legendum: *uti sibi in occulto* etc. idque gravibus, ni fallor, de causis. I. Hoc modo loqui amat Caesar. Hujusce libri c. 32. *Quod soli nec in occulto quidem queri, nec auxilium implorare auderent*. Et B. G. 2, 18. *Hostes in occulto sese continebant*. Sic et alibi. II. Haec loquendi ratio altera est obscurior, ac proinde nequit haberi glossematis suspecta; is enim erat Librariorum mos, ut phrasas difficiliore

ed quod, si enunciatum esset, a summum in cruciatum se venturos viderent. ^b Locutus est pro his 3
 Divitiacus Aeduus: Galliae totius factiones esse
 duas: harum alterius principatum tenere Aeduos,
 alterius ^c Arvernos. Hi quum tantopere de potentatu 4
 inter se multos annos contenderent, factum ^d esse, 47
 uti ab Arvernīs, Sequanisque Germani ^e mercede ar-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *sumtum* exulat a Pal. Dorv. ^b *locutusque* V. tert. G. Ed. Inc. est non legitur in Oxon. Lovan. Duk. Dorv. ^c *Avernos*, *Alvernos* MSS. quidam hic et deinceps. ^d *est* Pal. Duk. Dorv. Ed. Rom. male. V. ad c. 7. ^e carent hac voce MSS. 2. et Ed. Rom.

cilioribus explicarent, non vice versa. DAVIS. MSS. Reg. Eliens. et Vossii, alique: *Secreto in occulto*. Quorum aut hoc, aut illud, e margine irrepsit. CLARK. De compacto agunt interpretes: dum extruserunt voces *in occulto*. Quas constanter servant cuncti mei Codices numero ad viginti, et Editiones Mediol. Incerta, ceteraeque antiquae; vel *et occ.* in Veneta. Quod vero Cl. Davisius ob adductas ab ipso causas *to secreto* mallet ejicere, frustra est. Nam licet *in occulto* saepe dicat auctor, uti etiam 6, 35. 7, 27. 35. B. C. 1, 41. *secreto* saepius etiam adhibuit. supra c. 18. *Secreto ab aliis quaerit*. B. C. 1, 19. *cum suis secreto conloqueretur*. 3, 60. *illos secreto castigavit*. Curt. 10, 1, 29. *Reus in secreto agitatur*. Utrumque ergo cum rectum sit, et *secreto* et *in occulto*, (quod nequaquam priori est obscurius, et passim ab historicis usurpatur,) ille, cui verosimile non est, a Caesare utrumque simul adhibitum esse, aliud quaerat oportet. Et forsitan non longe, nam veterrimus ille Bonarsianus pr. suggerit, *Secro in occulto*. unde non faciendum erat

secreto, sed *sacro in occulto*, id est, in templi seu sacelli cujusdam abdito vel adyto. Ita enim ipse *to occultum* explicat Caesar B. Civ. 3, 105. *In occultis ac remotis templi, quae Graeci ἄδύτα appellant*. Ut verum tamen fatear, primo credidi *to occulto* esse corruptum, et vel legendum, *secreto in alloquio* seu *colloquio*, ut diserte habet Celsus, vel potius *sacro* seu *secreto in adyto*. Certe talibus in locis arcana fidei peragi solita fuisse quis nescit? Commodum succurrit Curtii locus 6, 7. ubi res agitur in Alexandri castris: *remotis arbitris cum juvene secessit in templum, arcana se et silenda adferre praefatus*. Gallos insuper et affines populos arcana consilia iniisse semper *sacrato in loco*, abunde e nostro, Tacito, aliisque constat. At nunc potius nihil mutari, aut deleri velim; *secreto, in occulto* lector ita capiat, ut prius ad auditum, posterius ad visum referatur, petierintque, ut remoti non solum ab auditu aliorum, si ve tacite; sed etiam occulte in loco secreto, remotis arbitris loqui cum eo possint. Eo sensu jungit Cicero pro Mil. c. 5. *tacitas*

- 5 cesserentur. Horum ^a primo circiter milia ^b xv Rhenum transisse: posteaquam agros, et cultum, et copias Gallorum homines feri ac barbari adamasent, ^c transductos plures: nunc esse ^d in Gallia
 6 ^e ad c et xx ^f milium numerum: cum his Aeduos, eorumque ^g clientes semel atque iterum armis contendisse, magnam calamitatem pulsos accepisse, omnem nobilitatem, omnem senatum, omnem equitatum amisisse. Quibus proeliis calamitatibusque
 7 fractos, qui et sua virtute, et populi Romani ^h hospitio atque amicitia plurimum ante in Gallia potuissent, coactos esse Sequanis obsides dare nobilissi-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a primum B. pr. ^b XII vel duodecim MSS. 3. et Edd. Rom. Med. Ven. XVI Duk. sed v. Gr. Interp. ^c MSS. et Edd. Vett. *transductos*. ^d in Galliam L. pr. non male. ^e ad deest in Oxon. ^f milia V. sec. ^g *ditionis homines* MSS. Carr. et 4 recentes, et Edd. qdd. Vett. ^h Glossa. ^h *auspicio* Duk. pro Var. l. V. sec. et B. tert.

et occultas assensiones, id est, quas nemo audit nec videt, vel scit. Et ita, Exempli Gratia, secreto consulit senatus, non vero in occulto. Alii jungunt etiam, tacitum secretum, arcana secreti. Vide Pric. ad Appulej. l. 3. Met. p. 53.

De potentatu] Vox est paulo rarior, quam tamen non refugerunt optimi Scriptores. Livius 26, 38. *Aemulo potentatus inimicus rem Annibali aperit. Lactantius Div. Instit. 6, 17. Opes istas et honores et potentatus, et regna ipsa condemnet. Eodem verbo usi sunt Arnobius, et Cyprianus, ut ostendit Joan. Meursius Crit. Arnob. 1, 13. p. 24. DAVIS. Haec notula sub Davisi nomine reperitur in Ed. Lugd. Bat. A. 1713. sed in Anglica non comparet.*

Uti ab Arvernīs Sequanisque Germani] Anonymus ab utrisque stipendiarios Germanos adhibitos esse narrat, nimirum tam ab Arvernīs, quam Aeduīs, et subdit: *Quamobrem qui illos (Germanos) evocaverant Aedui, auxiliorum nimietate perterriti, cum poenitere jam coepisset incepti, finibusque illos pellere tentassent, multis fracti proeliis, nobilitatem fere omnem, senatumque, et equitatum miserandis ac variis amiserant cladibus.* Sed errare eum manifeste Caesar ostendit. VOSSIUS.

Arcesserentur] Ita fide optimarum et plurimarum membranarum semper in Caesare, sicuti in aliis auctoribus factum est, exhiberi pro *accers.* curavi. In duobus Codd. est *arcessarentur.* In Leidensi primo et tertio cum

mos civitatis, et jurejurando civitatem ^a obstringere, sese neque obsides repetituros, neque auxilium a populo Romano inploraturos, neque recusaturos, quominus perpetuo sub illorum ditione atque imperio essent: unum ^b se esse ex omni civitate Aeduorum, qui adduci non potuerit, ut juraret, aut liberos suos obsides daret. Ob eam rem se ex civitate profugisse, et Romam ad Senatum venisse, auxilium postulat-um, quod solus neque jurejurando, neque obsidibus teneretur. Sed pejus victoribus Sequanis, quam Aeduis victis accidisse: propterea quod Ariovistus, rex Germanorum, in eorum finibus consedisset,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a adstringere Ed. Rom. sed v. ad B. C. 1, 11. Dein *se neque* Faern. ^b sese Edd. Rom. Med. Ven. deest B. sec. Lov. G. V. tert.

Ed. Incerta *arcessirentur*. Quae variatio in MSS. Caesaris praesertim, et quidem illo Leidensi primo, passim occurrit. 2, 20. 3, 9. *arcessiunt*. c. 23. et B. C. 1, 2. *arcessiuntur*. 5, 11. etiam in vulgaribus Edd. *arcessiri jubet*. ubi vide et Cellar. Cort. ad Sall. Jug. c. 84. et saepius. Vide etiam 7, 6. B. Civ. 3, 110. B. Afric. c. 12. A. van Staveren ad Nep. Attic. c. 21. Item quae jam notavimus ad Frontin. 1, 9, 3. *videbantur arcessiri*, et 2, 7, 4. *ultra a Syphace arcessiretur*. Adde MSS. Curtii -, 6, 4. 8, 13, 25. *Ut ex periculo gloriam arcesserent*. Sic MSS. praeter tres, in quibus *arcessirent*. Vulgo, et *arcessentes*. Et innumeris aliis locis; unde patet, non solum reperiri Infinitivum quartae conjugationis, sed et alios modos, et non ab *arcesso* deducendum esse, sed ab antiquo verbo *arcessio*. Clariss. tamen Drakenb. ad Livium 3, 45, 3. putat Infini-

tivum *arcessire* esse nihili, et a librariis intrusum, quia in praeterito habet *ivi*: cum tamen *capesso*, *laccio*, etiam *ivi* dent, licet sint tertiae conjugationis omnibus in modis.

Et copias Gallorum homines feri] *Copiae* pro exercitu in plurali numero plerumque, in singulari de abundantia usurpatur. Sed nec raro contra. Sic pro exercitu, Maro: — *quae me circum sit copia lustris*. Et passim Caesar. In plurali, pro facultatibus, et frumento, talibusque Caesar 4, 4. *Reliquam partem hyemis se eorum copiis alue-runt*. Item Tacitus Annal. 1, 68. *Nocte demum reversae legiones, quamvis plus vulnere, eadem ciborum egestas fatigaret, vim, sanitatem, copias, cuncta in victoria habuere*. Et saepe alii autores. DAVIS. Item 2, 46. *Ille mesticae copiae rei frumentariae*. V. etiam Rhellie. et me ad Frontin. 2, 1, 18. Cl. Duker. ad

tertiamque partem agri Sequani, qui esset optimus totius Galliae, occupavisset, et nunc de altera parte tertia Sequanos ^a decedere juberet; propterea quod, paucis mensibus ante, Harudum milia hominum xxiv ad eum venissent; quibus locus ac sedes ^b pararentur. Futurum esse paucis annis, uti omnes ^c ex Galliae finibus pellerentur, atque omnes Germani Rhenum transirent: neque enim conferendum esse

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a discedere V. tert. Ed. Ino. ^b pararetur MSS. 2. ^c Sic MSS. et Edd. Vett. vulgo e.

Flor. 4, 2, 39. omnibus copiis abundarent: Viro docto ad Val. Max. 4, 3. Ext. 3. parvulis copiis excipere: Davis. ad Hirt. B. Afric. c. 36. copiae conserventur.

Romam ad Senatum venisse, auxilium postulatum] Sed infecta re, rediit, ut docet noster B. G. 6, 12. Ejusdem etiam adventus meminit Cicero de Divin. 1, 41. ex quo liquet, Divitiacum hunc, unum fuisse e Druidis. DAVIS.

Harudum millia hominum xxiv] Nihil dicunt Ciacconius et Ursinus, cum vocem hominum expungunt. Proba est probis autoribus usurpata locutio. Sic Gellius dixit homines Poeni. Idem in argumento 8, 13. Quipsones, quod homines Afri dicunt, non esse verbum Poenicum, sed Graecum. Ubi Eudones legendum docet Scal. Phrasid est Hebraeis usitatissima; ut cum dicunt, וְיָרִי הָאֵלֹהִים הַזֶּה vir Judaeus, et Actor. 8, 27. Lucas simili Phrasi usus ait ἀνὴρ αἰθίοψ: quam Graecam esse asserit Sebast. Pfochenius p. 35. diatribe de puritate Ling. Graecae N. T. et ad demonstrationem adfert

ἀνὴρ αἰθίοψ, ἀνὴρ βελήφορος, aliaque id genus. Sed meo quidem iudicio praeter rem, cum hic proprium, illic nihil nisi appellativa sint. VOSS. Merito hic arguit Vossius Ciacconium et Ursinum, qui vocem [hominum] expungendam volebant. Nam, praeterquam quod Harudes homines sic dicere potuit Caesar, quomodo Gellius dixit homines Poenos et homines Afros; (id quod notavit Vossius;) potest et ea quoque esse hujus loci constructio, ut Harudum millia hominum xxiv, idem sit quod, ex Harudibus millia hominum xxiv. CLARK. V. ad 2, 30. Hominibus Gallis.

Neque enim conferendum esse Gallicum cum Germanorum agro] Tantum videlicet ei praestabat Gallicus. V. suprac. 28. et B. G. 2, 4. Ciacconio autem, mutatis dictionibus, videtur legendum esse cum Gallico Germanorum agrum. Et sane in comparationibus plerumque dicimus, pejora non esse digna, quae cum melioribus contendantur. Sed hic secus est, ut et apud Ciceronem Tusc. Quael. 1, 1. qui

esse Gallicum ^a cum Germanorum agro, neque hanc ⁴⁹
 consuetudinem victus cum illa comparandam. ^b Ario- ¹²
 vistum autem, ut semel Gallorum copias ^c proelio vice-
 rit, quod ^d proelium factum sit Admagetobriae, super-
 be, et crudeliter imperare, obsides nobilissimi cujusque
 liberos ^e poscere, et in eos omnia exempla ^f crucia-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a cum abest ^a B. pr. et MS. Ciac. ^b Ariovistus MSS. 6. et Edd.
 pp. ^c proelio deest L. pr. et 2. aliis. vinceret Egm. ^d proelium
 exulat ^a Petav. male. ^e petere Lov. L. sec. Dorv. Ed. Rom. ^f vul-
 go cruciatus.

postquam in re militari aliisque
 nonnullis Romanos Graecis an-
 teposuit, ita loquitur: *Jam illa*
quae natura, non litteris, as-
secuti sunt (Romani) nequecum
Graecia neque ulla cum gente
sunt conferenda, ob eorum nem-
pe praestantiam. Ciacconii igitur
emendatio non est necessaria,
cum uterque loquendi modus ae-
que sit commodus. DAVIS. In-
eptissimus hic Ciacconius, qui
hunc locum sic foedat: neque
enim conferendum esse cum Gal-
lico Germanorum agrum. Qua-
si vero non ob praestantiam a-
liquid ejusmodi esse possit, quod
cum alio, longe utique deterio-
ri, comparari omnino non de-
beat. Recentiorum quidem lin-
guarum aliud hodie est Idioma.
Sed nimis clemens Davisius, qui
emendationem istam Ciacconii
non necessariam appellat, et u-
trumque loquendi modum ae-
que commodum esse concedit.
 CLARK. Simili locutione Appu-
 lej. lib. 7. p. 137. Ed. Pric. Nescio,
 an ulli praesentium comparan-
 dum, quia cunctos praestabat.

Amagetobriae] Sic hodie e-
 dunt: quam ob causam, non di-
 cunt, nisi quod in Graeco In-
 terprete: ἐν τῇ Ἀμαγετοβρίᾳ. Ve-
 rum ita codicum meorum nullus
 exhibet; sed omnes constanter

addunt litteram *d*, licet in cete-
 ris mire discrepent. *Admageto-*
briae itaque reposui; ut est quo-
 que in Vett. Edd. et aliorum
 MSS. *Admogetobrigae* veterri-
 mi duo Bongarsiani.

Omnia exempla cruciatus] Docet J. M. Brutus, MS. Car-
 rar. et impressum Florent. ha-
 bere, *omnia exempla cruciatus-*
que. Idem dicendum de MS. Nor-
 vic. et antiquissimis editt. Rom.
 et Ven. nec mihi dubium vide-
 tur, quin haec lectio *a Caesa-*
ris manu fluxerit; exempla e-
nim gravissimas poenas denotant.
Plautus Captiv. 3, 5, 33. Quan-
do ego te exemplis excruciavero
pessimis. A. Gellius N. A. 6, 4.
Regulum Tubero in Historiis
rediisse Carthaginem, novis-
que exemplorum modis excru-
ciatum a Poenis dicit. Poeni-
tio nempe, ut ait idem 6, 14.
propter exemplum est necessa-
ria: — Idcirco veteres quoque
nostri exempla pro maximis
gravissimisque poenis dicebant.
De re ipsa vide Platonem in
Gorgia p. 313. ed. Lugd. cujus
verba, pauculis mutatis, repe-
tit Suidas v. Πλάτων. DAVIS.
 MSS. plerique et Edd. Vett. (*o-*
mnia exempla cruciatusque e-
dere.) Quae lectio quin et *a*
Caesaris manu fluxerit, dubitari

Jul. Caes. Tom. I.

F

tusque edere, si qua res non ad nutum, aut ^a ad
 13 voluntatem ejus facta sit. Hominem esse barbarum,
 50 iracundum, temerarium: non posse ejus ^b imperia
 14 diutius sustineri: nisi ^c si quid in Caesare populo-
 que Romano sit auxilii, omnibus Gallis idem esse
 faciundum, quod Helvetii ^d fecerint, ut domo emi-
 grent; aliud domicilium, alias sedes, remotas a
 Germanis, petant; fortunamque, quaecumque ac-
 15 cidat, experiantur. Haec si ^e enunciata Ariovisto
 sint, non dubitare, quin de omnibus obsidibus, qui
 apud ^f eum sint, gravissimum subplicium sumat;
 16 Caesarem vel auctoritate sua atque exercitus, vel

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a ad deest L. pr. voluptatem Ed. Elz. factum Lov. Dorv. ^b im-
 perium Reg. L. sec. ^c vulgo deest si. ^d Sic B. pr. sec. Pet. V.
 pr. et alii cum Edd. Vett. vulgo fecerunt. Helvetiis fecerit Pal.
 Dorv. paullo ante id L. pr. et faciundum scripsi ^e L. sec. V. adz,
 6. ^e anuntiata A. fuerant L. pr. ^f ipsum L. pr.

non debere existimat Davisius. *Exempla* enim gravissimas poe-
 nas denotare. Et sane vocabu-
 lum *exempla* eo intellectu apud
 optimos Auctores occurrere, ve-
 rissimum est. Quanquam in illis,
 quae citat Vir. doctissimus, locis
 (*ego te exemplis excruciavero*
pessimis;) et, (*novis exem-*
plorum modis excruciatum;) non
 isto plane significatu usurpa-
 tur id vocabulum; quippe cum
 verbo [*excruciare*] conjunctum,
 quod verbum ipsum utique in se
 complectitur *Poenarum* notio-
 nem. Sed fatendum tamen, (ut
 diximus, *Exempla* simpliciter
 pro *Cruciatibus* usurpari posse;
 recteque id dici posse, *exempla*
edere, quod est *gravissimis poe-*
nis cruciatibusque afficere. At
 vero si, [*E X E M P L A . e d e r e*,]
 Latine dicere licet; non utique
 et, [*CRUCIATUS e d e r e*]; ne-

que, [*exempla cruciatusque e-*
dere]; sed (*exempla cruciatus*
edere;) optime. Quae proinde
 vera est Lectio; neque altera il-
 la a Caesaris manu fluere potuit.
 CLARK. Non permovet me Cl.
 Clarkius, quin MStorum aucto-
 ritatem sequar, quos et plerique
 Editores, tam primi, quam po-
 sterior, in quibus Aldus, Ste-
 phanus, Gryphius, expresserunt.
 Mei enim omnes MSS. si forte
 Egmondanum excipias, *crucia-*
tusque edunt. Nec video, cur mi-
 nus *edere cruciatus* dicere liceat,
 quam *edere ludos, pugnam* apud
 alios, *edere clades* apud Lucan.
 3, 680. et Tac. Ann. 16, 16. *Edere*
caedem apud Livium, Justinum,
 Frontinum, etc. Hoc sensu enim
 ponitur pro exhibere, inlituere,
 facere, quomodo et *facere exem-*
pla saepius occurrit. Elegans au-
 tem, in hanc rem Donati locus est

^a recenti victoria, vel nomine populi Romani deter-
rere posse, ne major multitudo Germanorum Rhe-
num ^b transducatur, Galliamque omnem ab Ariovi-
sti injuria posse defendere.

XXXII. Hac oratione ^c ab Divitiaco habita, om-
nes, qui aderant, magno fletu auxilium a Cae-
sare petere coeperunt. Animadvertit Caesar, ^d unus ^e
ex omnibus Sequanos nihil earum rerum facere,
quas ceteri facerent; sed tristes, capite demisso,
terram intueri. Ejus rei causa quae esset; miratus,
ex ipsis quaesivit ^e. Nihil Sequani respondere, sed
in eadem ^f tristitia taciti ^g permanere. Quum ab ^h

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a recentibus victoriis B. tert. ^b al. trad. reducat Lov. et 3.
alii cum Ed. Inc. ^c ab. sic MSS. potiores magno numero, et Edd.
pp. non a. ^d Unus MSS. fere omnes et Ed. Inc. unum B. tert.
^e quaesivit vulgo. ^f tristis p. Edd. Rom. Med. ^g permansere B.
pr. sec. L. pr. sec.

ad Terent. Eun. 5, 6, 22. *Uter-
que in te exempla edent*: id est,
*nova et mira tormenta, quae
pro exemplis narrentur*. ubi ex-
empla videmus explicari per tor-
menta, ut hoc loco Caesar per-
spicitatis, cujus adeo amans fuit,
gratia per vocem *cruciat*:
quod et in plurali extulit 5, 56.
omnibus cruciatibus adfectus. sic
statim ad nutum, aut ad volunta-
tem, et millia similia, quae temere
alii aliquando delere voluerunt.
Certamen et contentio 5, 44.
Adde ad 7, 30. *patienda et per-
ferenda*, et 8, 18. et saepissime.

Sustineri] MS. Reg. Eliens.
et Edit Rom. *sustinere*. Aequè
latine. Nisi quod illud (*susti-
nere*) cum sit minus vulgaris lo-
cutio, verisimile sit, ut sit verior
lectio, neque ex *sustineri* muta-
ta. CLARK. *Sustinere* ex meis
habeat Codices 10, inque iis ve-

terrimi, item Leidenfis prim. et
Voss. prim. a manu secunda, et
Ed. incerta. Quod tamen admitti
non posse, pitem, nisi vel se posse
posse addas vel subintelligas.

Nisi quid] MSS. et Edit. Vett.
elegantè *nisi si quid*. Quod a
Scaligero et recentioribus cur
mutatum, equidem non video.
CLARK. Non hoc mutavit Sca-
liger. nam, si non compareret in
Edd. Rom. Ven. Mediol. Vasc.
Gryph. Stephani, et plerisque.
Nihilominus agnoscunt hanc par-
ticulam Bongars. prim. sec. Pe-
tav. Voss. prim. Lovan. et quin-
que vel sex alii, verissime. Quo-
modo saepe Terentius, et alii,
Nepos Att. c. 13. *Nisi si quid ve-
rustate coactus est*. Cicero ad
Fam. 14, 2. *Nisi si quis ad ma-
plura scripsit*. Vide Nic. Heins.
ad Ovid. Ep. Her. 4, 111. *nisi
si manifesta negamus*, et Col.

iis saepius quaereret, neque ullam omnino vocem
 3, exprimere posset; idem Divitiacus Aeduus respon-
 4 dit: *Hoc esse miseriorem, graviolemque fortunam*
Sequanorum, quam a reliquorum; quod soli b ne
in occulto quidem queri, neque auxilium c inplorare
auderent; absentisque Ariovisti crudelitatem, d ve-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a ceterorum G. Ed. Inc. b Sic MSS. uno alteroque e recentioribus excepto, et Edd. pleraeque Vett. ut c. 37. et passim. uti et statim neque MSS. vulgo nec, nec. c ferre V. pr. a m. pr. d veluti E. velud MSS. qdd.

Burmannum ad Quinctilianum 3, 10. et alibi. Duk. ad Flor. 4, 7. *Nisi si hoc quoque ex persuasionem defuit.* Nec obstat, quod hic subunctivo jungatur: nam ita quoque in Ovidio, Columella, Cicerone occurrere, docent exempla ab Heinio prolata. Vide etiam ad 6, 16.

Unos ex omnibus Sequanos] Incredibile videtur *Fr. Hottomanno*, Sequanos, qui diuturna bella cum Aeduis gesserant, et Ariovistum subsidio evocarent, in illo Aeduorum concilio interfuisse, et de Ariovisto expellendo Caesarem rogasse. At, cum Sequani non minus, imo magis, quam Aedui, ab Ariovisto opprimerentur, facile fieri potuit, ut in gratiam cum Aeduis redierint, amborumque Principes ad Caesarem confugerint; quo eos a communi calamitate liberaret. Apparet certe ex c. 35. Sequanos Aeduis obsides fuisse reddituros, nisi ab Ariovisto essent impediti. DAVIS.

Quaesivit] Bongars. pr. sec. Petav. Lov. Vossian. pr. sec. Oxon. Egmond. et 4. alii *quaesivit*. Quod a Caesaris manu esse nullus dubito. Sic supra habuimus c. 28. *rescivit*. Sic etiam MSS. Plinii, et Appul. Adi Cort. ad Plin. Ep. 3, 14, 11.

Exprimere posset] In MSS. nonnullis recentioribus et multis Editis, etiam R. Stephani, est *possent*. Male, nisi cum Bongars. tert. scribas *expromere*. *Expromit* vocem, qui loquitur; *Exprimit*, qui loqui cogit, et verba extorquet. licet saepe haec in Codd. confundantur. V. ad Lucan. 1, 360. Cicero Ep. ad Attic. 2, 21. *Multa cum seditiosissime diceret, vocem exprimere non potuit*. Phaedr. 5, 5, 33. *Et cum dolore vocem naturae exprimit*. Ita *exprimere laetitiam* B. Alex. c. 56. *gemitum, indignationem, aliaeque*, apud Phaedr. 4, 19, 22. Vell. 2, 19. quibus locis consule Gronovium, Heinium, Burmannum, et focerum ad Valer. Max. 3, 1, 2. *Expressa est itaque illa vox homini*. Sic enim legendum esse docet quoque Cod. Harlem.

Graviolemque fortunam] MSS. Reg. et Eliens. et Edit. Rom. *miseriorem fortunam et graviolem*. CLARK. fort. et gr. Dorrill. quoque et Ed. Mediol. ac Ven. Ceterum solus Dukeri Cod. ex mois servat a Scaligero ceterisque vulgatum *graviolemque*, quomodo Faernum legisse ex veteribus libris ait Urfinus: nostri cum Edd. vett. habent *et graviolem*: nisi quod Voss. sec. non habeat et. Gruterus suo more

lut si coram adesset, horrerent: propterea quod reliquis tamen fugae facultas daretur; Sequanis vero, ⁵ qui intra ^a fines suos Ariovistum ^b receperunt, ^c quorum oppida ^d omnia in potestate ejus essent, omnes cruciatus essent perferendi.

XXXIII. His rebus cognitis, Caesar Gallorum,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a fores Pet. ^b receperunt Duk. ^c quorumque MS. Ciacc. et Reg. cum Metaphr. rectius forsan. ^d omnium Edd. Rom. Med. Ven.

glossam esse opinatur *tā miserio-rem et. cur non et graviorem?* Utrumque, ut supra, retineo.

Quam reliquorum.] Oxon. Cod. prae r. sc. fortuna. Quomodo cum comparativo non raro jungitur. V. Sanctium in Minerva 4, 7. p. 681, 682.

Quod reliquis tamen fugae etc.] Sic MSS. Reg. et Eliens. et Edit. Romana. Al. [*quod reliquis tantum fugae etc.*] MS. Vossii unus exhibet, *tantum*; alius, *tanta*. Vera Lectio est, *tamen*. Et est elegans ἀνοσιώπησις. [*quod reliquis*, si Ariovistum expellere non poterant, at *fugae tamen facultas* etc.] Vide infra ad 8, 19. et de Bello Civ. 1, 64. CLARK. Ita jam olim Faërnus, Manutius, Hotomannus cum MSS. et Edd. primis legerunt. Male Ferrarius, Gryphius, Brantiusque ex hoc vel illo codice substituere conati sunt *tantum*, quod ex meis Bong. duo, Leid. pr. Scalig. et Voss. sec. agnoscunt; uti in hisce voculis variatur passim. Adinotata ad Frontin. 1, 1, 4. *Nihil nuncio respondit: Tamen virga* etc. Gronov. ad Liv. 33, 19. Et sic lege e MSS. in Appulejo l. 3. Met. p. 67. et l. 5. p. 91. Hic vero in Vossiano primo legitur *tanta*, et in Carrariensi ac Duleriano *tuta*. quod prae ceteris

mihi arridet. *tuta fuga* frequens est locutio. *tuta fugae* apud Lucan. l. 6. *tutum iter* B. G. 5, 27.

Sequanis vero — omnes cruciatus essent perferendi] Jac. Perizonius ad Sanctii Minerv. p. 139. hunc locum ita laudat: *Sequanis vero omnes cruciatus esset perferendum*. Sed cum omnes Codd. vulgatam lectionem exhibeant, memorialapsum crediderim virum eruditum. DAVIS.

Beneficio suo] Caesar nimirum suo consulatu fecerat, ut Rex atque amicus a Senatu Rom. appellaretur, cum neque aditum, neque causam postulandi justam haberet. Vide c. 35. 42. et 43. nec non *Dionem* l. 38. p. 81. DAVIS.

Temperaturos] MSS. plerique *obtemperaturos*. Corrupte. CLARK. Mei omnes agnoscunt *tō obtemp.* Nihilominus cum Ciacconio, Hotomanno, Brantio, ac Lambino praefero simplex. quod servarunt Edd. Romana, Mediol. Veneta, et R. Stephani. Ad praeter nostri Interpretes Lambin. ad Horat. Od. 3, 24. *Matre carentibus Privignis mulier temperat innocens.* et Cort. ad Sallust. B. Cat. c. 11. *Victoriae temperarent*; ubi eadem confusio. Ciaccon. ex Taciti Ann. 3,

animos verbis confirmavit: pollicitusque est, sibi eam rem curae ^a futuram: magnam sc habere spem, et beneficio suo, et auctoritate adductum Ariovistum, ² finem injuriis facturum. Hac oratione habita, concilium dimisit. Et ^b secundum ea multae res eum hortabantur, quare sibi eam rem cogitandam et suscipiendam putaret: Inprimis, quod Aeduos, fratres consanguineosque saepenumero a senatu adpellatos, ⁵² in ^c servitute atque in ^d ditione videbat Germanorum teneri; eorumque obsides esse apud Ariovistum, ac Sequanos intellegebat: quod in tanto imperio populi Romani turpissimum sibi ^e et Reipublicae ³ ^f esse arbitrabatur. Paullatim autem Germanos consuescere Rhenum transire, et in Galliam magnam

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a futurae L. pr. ^b super ea V. sec. eo B. tert. statim eum non habet Pet. cognoscendam V. C. Samb. ^c servitutem et ditionem E. ^d deditione Cuj. L. pr. V. pr. sec. in deest Pet. Lov. V. sec. Dorv. Edd. R. M. V. ^e ac MSS. 4. et Ed. R. M. V. ^f deest in Dorv. et Ed. M. V. bene.

31. citat, *Bebriaci victoriae obtemperassent*. Verum et illic in plerisque Edd. rectius est *temperassent*. de hoc verbo cum tertio casu juncto, plena manu exempla vide apud J. F. Gro-nov. et Drakenb. ad Liv. 1, 29.

Ut ante Cimbri, Teutonique] Indifferenter *Teutonos* et *Teutones* vocat *Caesar* l. 2. quamquam alii codices ibi habent *Teutonas*. Etl. 7. *Cimbrorum, Teutonumque*. De eorum adventu in Italiam *Eutropius* lib. 4. et 5. *Epitome Liviana* l. 67. et 68. Et *Tacitus* hiil. l. 4. p. 553. et de moribus German. *Ciaccon*. Vide *Florum* 3, 3. et *Vellejum Paterculum* 2, 12. DAVIS.

Legatos mitteret] In Petav. scribitur *pl. ei ad A. l. mittere*. In Palat. est *legatum*. Quomodo et Graec. Interp. *ἐπεμπε τινὰ ἀποστέλλον*. Ex qua discrepantia suspicor veram esse scripturam Goitorp. et Voss. tert. ut *ad A. mitteret*, ejecta voce *legatos*. Et ita conjecerat olim Gruterus; neque aliter exhibet Ed. Incerta. Immo in Edd. Romana, Mediol. et Veneta non legas quoque illa, *qui ab eo postularent*. Et rectum foret, *placuit ei ad A. mittere, uti aliquem*. nam sic pro vulgato ut habent MSS. fere omnes. Vide omnino ad 2, 3. *legatos miserunt, qui dicerent*. ubi MSS. nonnulli non agnoscunt, *qui dicerent*. *Mittere* autem absolute non solum pro *legatos*, sed et

eorum multitudinem venire, ^a populo Romano periculofum videbat: ^b neque sibi homines feros ac ⁴ barbaros temperaturos existimabat, quin, quum omnem Galliam ^c occupassent, ut ante Cimbri; Teutonique fecissent, in provinciam exirent, atque inde in Italiam contenderent; praesertim quum ^d Sequanos a provincia nostra ^e Rhodanus divideret: quibus rebus quam ^f maturrime occurrendum putabat. Ipse autem Ariovistus tantos sibi spiritus, ⁵ tantam adrogantiam sumserat, ut ferendus non videretur.

XXXIV. Quamobrem placuit ei, ut ad Ariovistum legatos mitteret, qui ab eo postularent, ^h uti aliquem locum medium ⁱ utriusque colloquio ^k di-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a P. R. *periculo* L. tert. Ed. Inc. ^b nec MSS. et Edd. qdd. ^c MSS. plerique *occupavissent*. ^d *Secusianos* Ed. R. Steph. ^e *Rhenus* Pal. Duk. Edd. R. M. V. inepte. ^f *maturissime* B. tert. g. t. sibi Egm. ^h vulgo *ut*. ⁱ *utrique colloquii* L. pr. *utrisque* Ciacc. ^k vulgo *deligeret*.

nuncium, litteras mittere, jam tironibus notum est. 7, 65. *Mittit ad eas civitates.* B. Civ. 2, 20. *Ad Caesarem mittit.* ut et c. 37. *In Siciliam misit.* Ita et *dimittere* vulgo B. Civ. 3, 112. Cicero ad Fam. Ep. 11, 16. *Mitte ad Lupum nostrum, ut is conficiat.* Sed adi Manut. ad l. 2. ad Att. Ep. 2. et ult. Gronov. ad Liv. 8, 27. 32, 29. Graev. ad Cic. ad Att. 3, 19. Justin. 5, 3. Comment. ad Phaedr. 1, 2. Cort. ad Sall. Catil. 31. Eadem varietas infra c. 47. 2, 6. 4, 16. 5, 57. 8, 17.

Deligeret] More solito multi Codd. *deligeret*: quod hodie ubivis placet quibusdam doctis: sed recte judicat Cl. Dukerus ad Flor. 4, 2, 5. hoc pacto a fer-

mone Latino exterminandum esse verbum *deligere*. Verum hic aliud latet. Nam in MSS. Andino et Oxoniensi est *diceret*. Optime pro *constitueret*. Hoc sensu *diem dicere* aliquoties Caesar. Ita supra c. 6. infra c. 42. 5, 27. 57. et alibi saepe, ac passim hoc apud alios. Et, ne quid dissimulem, ita jam ex optimis membranis hunc locum emendavit Gronovius ad Livii 25, 16. *Locum se consensu dixisse*. Sic c. 43. *Erat erat dictum ad colloquium venerunt.*

Summis utriusque rebus] Quae utrique maximae curae esse debebant. Sic Antigono *de summis rebus erat dimicandum*, ut loquitur Corn. Nepos Eumen. c. 10. scilicet de regno, aliisque,

ceret: velle sese de Republica et summis utriusque
 rebus cum eo agere. Ei legationi Ariovistus respon-
 dit: *Si quid a ipsi a Caesare opus b esset, sese ad*
eum venturum fuisse: si quid ille c se velit, il-
lum ad se venire oportere. Praeterea se neque sine
exercitu in eas partes Galliae venire audere, quas

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Ei L. pr. sibi Ed. Inc. b deest G. Ed. Inc. c a se Reg. L. sec.
 V. tert. Duk. et Edd. qdd. male.

de quibus maxime solliciti sunt
 homines. DAVIS.

Commeatu] Quaesere libet,
 cur comitatu reponendum cen-
 fuerint Ciacconius, et Ursinus.
 Ait Ariovistus, se ad Caesarem
 sine exercitu venire non audere,
 exercitum sine commeatu con-
 trahere non posse. Rectissime.
 nam opus commeatu in itinere,
 quid comitatu opus ad contra-
 trahendum exercitum? Non ca-
 pio: neque illos, quid dixerint,
 cepisse arbitror. VOSSIUS.

Atque emolumento] Haec illa
 vox, quae tot eruditos fatigavit,
 Urfinum, Ciacconium, Hotto-
 mannum, et, ne plures nomen,
 quicumque Caesarem emendare
 aggressi sunt. Victorius unus Var.
 Lect. 22, 10. sustinet, rectam scri-
 pturam esse: alii *molimento* re-
 ponebant: qua conjectura adeo
 sibi placet Hottomannus, ut ve-
 reatur, ne ex altero eum sumsis-
 se quis credat, quia forte Fa-
 erno idem in mentem venerat.
 Sed Victorio vix argumentum
 ullum praeter Varronis locum
 de re rustic. 3, 14. ubi ait:
Neque enim magnum emolu-
mentum esse potest. Nec incom-
 mode locum hunc interpretatur,
 sed est tamen, cur quis ambigat,
 et fortassis *emolumentum* pro
operae pretium acceperit Varro.

Ut ut est, sive recte hunc locum
 pro se allegavit, seu minus, ve-
 rissima tamen dixit, et certiora,
 quam forte ipse ratus. Egregius
 sane Gellii locus 11, 13. et ha-
 tenus a nemine observatus: *Ad-*
moniti, inquit, a Castricio su-
mus, ut consideraremus, quae
vis, quodve emolumentum ejus
sententiae sit. Ubi ne de signi-
 ficatu vocis *emolumenti* ambi-
 gas, ipse paullo post subdit: *In-*
spicite, inquit, penitus, quid
efficiant verba haec. Venit *emo-*
lumenti vox ab *emolior*, ut cui-
 vis notum. Quod verbum Sene-
 cae in Agamemnone 3, 1, 473. u-
 surpatum. Ait enim: *Sua quis-*
que mittunt tela, et infesti fre-
tum Emoliantur, turbo convolvit
mare. Fretum emoliri idem
est, quod Maro 1. Aeneid. dixit:
— totumque a sedibus imis Una
Eurusque Notusque ruunt. Id
 est, commovet e loco suo. Ut
moliri est movere, quemadmo-
 dum *moliri agmen, classem*, etc.
 Igitur *emolumentum* est commo-
 tio, ut ita loquar. Itaque mens
 Ariovisti est, si contrahere exer-
 citum velit, frumentum conqui-
 rendum, dimittendos nuncios,
 qui huc illuc cursitent, militem-
 que convocent, et operae mul-
 tum insumendum. VOSS. F. Ur-
 sinus, Hotomannus, Ciacconi-
 us, aliique reponunt *molimen-*
to; cum autem omnes MSS. fient

*Caesar possideret, neque exercitum sine magno
 a commeatu, atque emolimento in unum locum con-
 trahere posse: sibi autem mirum videri, quid in sua 4
 Gallia, quam bello vicisset, aut Caesari, aut omni- 54
 no populo Romano negotii esset.*

XXXV. His responsis ad Caesarem relatis, ite- 1

V A R I A E L E C T I O N E S.

a comitatu Pet. et MSS. Urs. Vide ad 8, 30.

a vulgata lectione, commoda videtur *P. Victorii* sententia, qui docet, *emolumentum* hic significare, quod operosum est et magnum studium requirit. Sic *Varro* de Re Rust. 3, 14. *Nec de cochleis, et gliribus quaero, quod reliquum est: neque enim magnum emolumentum esse potest.* Iudicat Romanorum doctissimus, se nolle quempiam occupari in disputatione de cochleis et gliribus, quae reliquae partes erant sermonis ad venationem pertinentis, quia cognitio illarum rerum obscura difficilisque non foret. Hoc apparet ex eo, quod sequitur: *Non istus tam simplex est, inquit Appius, quam tu putas.* Reprehendit enim ille *Axi-um*, quod existimet rem illam apertam et proclivem esse, ac non parvas difficultates in illa recte ordineque tractanda esse declarat. Haec fere *Vir doctissimus Var. Lect. 22, 10.* Fieri etiam potest, ut haec vox *ἐπαμφοτερεστῆς*, et jacturam aequè ac commodum significet. Adeatur *Is. Vossius* ad *Catullum* p. 312. At hujus frater *Dionysius* contendit *emolumentum* hic commotionem denotare; quam potestatem ut huic verbò convenire probet, excribit locum *A. Gellii*, qui extat *N. Attic. 11, 13.* Sed nihil prorsus ad rem facit; *emolumentum* enim ibi vult bonam frugem, quae in sententia continetur. *DAVIS.*

Cum iis, qui *molimento* legunt, inter quos est *Brutus, Lambinus* ad *Cic. pro L. Manil. c. 6.* et *Giphani* in *Obs. L. Lat. p. 139.* facit quoque *Cellarius*, vel potius *emolimento*, ut simpliciter sit compositum pro simplici *molimento*. Recte. Modo statuas perinde esse, an scribas *per u an per i*, et prima significatione notare ipsum illud *molimentum* sive molitionem magnae et difficilis rei. Sic *monumentum* et *monimentum* aliaque; quamquam malim *per i*, ut hic est in *Voss. tert.* Unde miror, tot turbas hic dedisse viros doctos. Consule tu, *Lector*, *Heinsium* et praecipue *Cl. Burm.* ad *Vellej. 1, 17.* *In studium par et in emolumentum.* Recte *Graec. commeatum* et *emolumentum* vertit *μεγάλην δαπάνην καὶ πολλὴν ἀσχολίαν.*

Sibi autem mirum videri, quid in sua Gallia] *Anonymus: Proinde fateor me mirari, quid ad Caesarem nostra Germania, id est, Germani. nam ex Floro haec explicanda, qui ait: Cum legati dicerent, Veni ad Caesarem. Quis est autem Caesar? et, si vult, veniat, inquit, et quid ad illum, quid agat nostra Germania? non ego me interpono Romanis. VOSSIUS.*

Relatis] Sic vulgo edi videas; cum tamen id in nullo invenerim Codice: qui vel habent *legatis*

- rum ad eum Caesar legatos cum his mandatis mittit :
 2 Quoniam tanto suo populiue Romani beneficio adfectus, (quum ^a in consulatu suo rex atque ^b amicus a senatu adpellatus ^c esset) hanc sibi populoque Romano gratiam referret, ut in conloquium venire invitatus gravaretur, neque de communi re ^d dicendum sibi et cognoscendum putaret; haec ^e esse, quae ab
 3 eo postularet: primum, ne quam hominum multitudinem amplius trans Rhenum in Galliam transduceret; deinde obsides, quos haberet ab Aeduis, redderet; Sequanisque permetteret, ut, quos illi ha-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a deest praepositio in Oxon. quando in Carr. quin in Duk. b am. p. R. Carr. Duk. c foret B. sec. d discendum Faern. male. In Andin. et Oxon. defunt sibi et cogn. e itaque ab Pet.

vel legatis redeuntibus, et red. leg. quod est in MSS. quinque, sed recentioribus, et Edd. primis, Rom. Med. Ven. vel delegatis, quod exaratur in Gottorp. Leid. et Voss. tertio ac Incerta Ed. Latet quid, et forsitan olim fuerit delatis. quod in legatis corruptum tam variantes protulerit lectiones. 4, 26. mandata deferret in MSS. multis. V. Doct. ff. juvenem Aug. v. Staveren ad Nepot. Dion. c. 8. Res elata deferretur ad Aristomachen.

Si id fecisset.] MSS. et Edit. Vett. Si id ita fecisset. Quae et vera Lectio. Gr. Interpr. καὶ ἐπεὶ ὥς ποτε. CLARK. MSSti et veteres editi dant, si id ita fecisset, eamque lectionem veram iudicat Cl. Clarkius. At prorsus abundat vox penultima. Non tamen est expungenda, quod post Faernum fecit Scaliger; sed levissima mutatione facta reponendum, si is ita fecisset. Graecus: ἐπεὶ οὕτω ποτε. DAVIS. Cur.

sec. In textum rō ita revocavi, auctoribus MSS. omnibus: quamquam nil mutandum cenfeo. Quaeque vox suas habet Veneres. Potius id abjicerem. 6, 32. si ita fecissent, fines eorum se violaturum negavit. Nepos Alcib. c. 4. Quo si exisset, ut absentem aggredierentur. Itaque fecerunt. Sic e MSS. legendum. Ceterum male ibi margini libri olim adscripseram idque. Quod nonnominis placuit. In Hirt. B. Alex. c. 70. si fecisset, iam tunc sibi mitteret dona.

Quoniam] Ante hanc vocem in MSS. omnibus et Editionibus usque ad Plantinianam additur sese; et insuper in Leid. pr. Cujac. et Petav. est scire sese. In Edd. Vascos. Gryphii, Stephani et Stradae comparet quidem; sed post defenderet rō se non legitur; quod reciprocum illic quoque abest a Vossiano sec. et Bongars. tert. Nullus ego dubito, quin sese, quod suo loco repo-

berent, voluntate ejus reddere illis liceret; neve Aeduos injuria lacesseret; neve his ^a sociisque eorum bellum inferret. Si id ^b ita fecisset, ^c sibi ^d populoque Romano perpetuam gratiam atque amicitiam cum eo futuram: ^e si non ^f impetraret, ^g sese (quo-⁵⁵ niam M. Messala, M. Pisone COSS. Senatus censuisset, uti, quicumque Galliam provinciam obtineret, quod commodo Reipublicae facere posset; Aeduos ceterosque amicos populi Romani defenderet,) sese Aeduorum ^h injurias non neglecturum.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a sociisque MSS. et Edd. qdd. dein ipsorum MSS. 3 et Edd. primae. ^b vulgo deest ita. ^c sui E. ^d populi R. E. L. pr. tert. populi Ri G. V. tert. Ed. Inc. ^e si id n. Edd. Vasc. Steph. Gryph. aliaeque male. V. ad c. 9. ^f impetrasset Carr. Duk. ^g vulgo abest sese. ^h injuriam Edd. R. M. V.

sui, repetierit post parenthesin Caesar, hoc modo: sese (quoniam etc. defenderet) sese, ut est in Voss. tert. vel se Aed. etc. Perperam alterutrum extruxit Ursinus, ceterique. Videant acutiores, an certius quid ex MStorum lectione elicere possint. Scire videtur e Glossa esse pro sciret, vel natum ex sese. Sic scire in MSS. et Edd. quibusdam additur 5, 41. Easdem autem voculas post inserta alia saepius repeti, aliquoties a Viris doctis animadvertum est. V. infra ad 3, 20. c. 22. Cum dc. devotis (quos illi etc. cum iis. 8, 30. Qua ex fuga quum constaret Drappeten (qui etc.) milibus ex fuga collectis, provinciam petere. c. 44. Quum in potestatem venisset Epasnacti Arverni (crebro enim etc.) hunc Epasnactus Atvernus. Immo B. C. 3; 47. magnam se inopiam perpressos, majorem etiam ad Avaricum, maximarum gentium victores discessisse. ubi etiam turbant viri docti. Appulej.

l. 1. Metam. Thessaliam (nam et illic etc.) eam Thessaliam ex negotio petebam, puero unico sequente. Sic enim legendum e MSS. (V. Colvii Addenda) et Luciani Asino cum Ed. Junf. A. 1522, et Scriverii. Vulgo tres ultimae voces defunt. Adde Davis. ad B. Hisp. c. 35. Cort. ad Plin. Ep. 2, 18. p. 170. Liv. 3, 19, 9.

M. Pisone] Ita Glandorpius et Ciacconius emendandum iusserunt: quod secuti sunt sequentes. Bene quidem: cum MSS. et Edd. priores exhibeant L. vel Lucio, ut factum quoque vidimus c. sec. ubi conjecimus, forsitan a Caesare relictum fuisse Pupio M. Pisone, cujus conjecturae nondum me poenitet; licet Graecus quoque habeat Μδρnov. Hic vero L. videntur librarii fecisse ex loco priore, jam corrupto.

Senatus] At vero culpa plane non vacavit Caesar, cum hoc bellum Ariovisio intulerit, ut de-

1 XXXVI. Ad haec Ariovistus respondit : *Jus*
esse belli, ^a *ut*, qui vicissent, iis, quos vicissent,
quemadmodum vellent, imperarent : *item populum*
Romanum victis non ad alterius praescriptum, *sed*
² *ad suum arbitrium imperare* ^b *consuesse*. Si ipse
populq Romano non praescriberet, quemadmodum
suo jure uteretur; non oportere *sese a populo Ro-*
³ *mano in suo* ^c *jure inpediri*. *Aeduos sibi*, quoniam
belli fortunam tentassent, et armis congressi, ac su-
⁴ *perati essent*, stipendiarios esse factos. *Magnam*
Caesarem injuriam facere, qui suo adventu vectiga-
⁵ *lia sibi deteriora faceret*. *Aeduis se obsides red-*

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *ut hi* V. tert. G. ^b *consuevisse* Carr. Duk. ^c *jure deest* Carr. Duk. male. paullo ante *sese* pro *se* edidi ex B. pr. et sec.

et *H. Grotius de Jure B. et P.* 8, 3, 10. DAVIS.

Quod commodo Reip. facere posset] De hac formula vide *Brissonium* l. 2. Form. p. 216. IDEM. *Infra* 6, 33.

Item populum] Sic legimus, non *idem*, ut edidit *Scaliger*, quem secuti sunt recentiores. DAVIS. *Itidem*) Sic MS. Vossii. Edit. Romana, et *Davisius item*. MS. Eliensis, *Scaliger* et *Recentiores corrupte, idem*. CLARK. In nullo Vossiano ego reperi *idem*. Nam in primo et sec. scribitur *id ē*. sive *id est*: quod habent quoque Bong. pr. et tert. *Idem* inveni in MSS. novem, in quibus Carrar. et Ed. Incerta. Ceteri *item*; nisi quod Cl. Wassenhil notaverit ex Oxon. Cod. ut videatur ibi exaratum esse *itidem*: ut est etiam in Ed. Elzev. A. 1675. Si id MSto confirmaretur idoneo, amplecterer. Sed c. 43. *Item equites A. pari int. constituerunt*. c. 44. *Sic item*

nosse iniquos; uti scribendum esse illic docemus. 2, 1. *litterisque item Labieni certior fiebat*. Adde c. 13. *Item, quin* etc. c. 21. *item cohortandi causa*. c. 27. 3, 9. 25. 4, 17. et in seqq. passim. Eadem confusio B. Civ. 3, 28.

Longe ab his — abfuturum] Iis minime profuturum, non impediturum, quo minus poenas luant. Locationis ratio est, quia quae procul absunt, ne minimum quidem auxilium possint subministrare. *Gabriel* tamen *Faërnus*, *F. Ursinus*, et *J. Lipsius* Elect. 2, 19. scribunt *longe his — futurum*: quam emendationem amplectitur *Freinsheimius* in Indice ad *Florum*. Sed nihil opus est, ut vulgatam lectionem sollicitemur, nisi forte scribendum sit, omissa praepositione, *longe his — abfuturum*, ut habet MS. Norv. cum editis nonnullis. Eo sane modo locuti sunt veteres. *Statius Theb.* 3,

diturum ^a non esse; neque iis, neque eorum sociis ^b injuria bellum inlaturum, si in eo manerent, quod ^c convenisset, stipendiumque quotannis ^d penderent: si id non fecissent, longe ^e iis fratrum no-
men populi Romani afuturum. Quod sibi Caesar de-
nunciaret, se Aeduorum injurias non neglecturum; neminem secum sine sua pernicie contendisse. Quum
vellet, congregaretur: intellecturum, quid ^f invicti Germani, exercitatissimi in armis, qui ^g inter annos xiv tectum non subissent, virtute possent.

XXXVII. ^h Haec eodem tempore Caesari mandata referebantur; et legati ab Aeduis et ⁱ a Trevi-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a minime neque etc. B. tert. ^b injuriis L. pr. abest a B. tert. ^c convenissent male MSS. et Edd. qdd. ^d non p. B. tert. Dorv. ^e impenderent L. sec. ^f Vulgo ab his etc. afuturum. illis L. pr. ^g invictissimis L. pr. juncti Edd. R. M. V. ^h vulgo intra. et quod Scal. pro quasi. ⁱ haec autem Pal. L. sec. Dorv. Edd. R. M. V. ⁱ Sic MSS. et Edd. Vett. nisi quod multi et MSS. Urs. hic et deinde Treveris. vulgo deest a. V. ad 2, 10.

666. *Procul haec tibi mollis Infula, terrificique aberit dementia Phoebe*, id est, tibi non proderit. Hujusmodi plura collegit doctissimus Jesuita Lud. Cerdanus not. in *Virgilii Aen.* 12, 52. DAVIS. MSS. Reg. Eliens. et Vossii, *Longe his*; quod perinde est. Quam autem emendationem amplectuntur Faërnus, Ursinus, Lipsius et Freinsheimius, ut *futurum* legant pro *afuturum*; prorsus nihili est. CLARK. Primo *his* sive potius *iis* exhibui, deleta praepositione *ab*, secutus auctoritatem MStorum omnium praeter Bong. tert. et Editionum veterarum. Male Hotomannus intrusit *to ab*. Deinde minime rescribendum est *futurum*, quod itidem in solo est Bong. tert. codice recentissimo,

sed *afuturum*. quod servarunt veterrimae membranae Andinae, Bongars. pr. sec. Egmond. et Vossian. prim. a M. secunda. cum Aicard. In nonnullis est *affuturum*. Non enim modo dicitur *longe alicui esse*, sed et *longe alicui abesse*. Tibull. 1, 5, 2. *At mihi nunc longe gloria fortis abest*. Ovid. Metam. 4, 649. *Ne longe gloria rerum, Quas mentiris, ait, longe tibi Jupiter absit*. Praeterea de hoc loco qui egerunt, consule viros doctos, A. Muretum Var. Lect. 10, 4. Salmas. ad Flor. 2, 6, 34. Gronov. ad Senec. Hippol. 974. N. Heins. ad Ovid. Met. 8, 435. Broukhus. ad cit. Tibulli locum. Ac de Orthographia *tu afuturum* Lambin. ad Hor. Sat. 1, 4. Barth. ad Stat. Theb. 7, 229. et Drakenb.

² ris ^a veniebant. Aedui questum, quod ^b Harudes, qui nuper in Galliam transportati essent, fines eorum popularentur: sese ^c ne obsidibus quidem datis pacem Ariovisti redimere potuisse. Treviri autem, pagos centum Suevorum ^d ad ripas Rheni consedisse, qui Rhenum transire conarentur: iis praesse ^e Nasuam, ^f et Cimberium fratres. Quibus rebus Caesar vehementer commotus, maturandum sibi existimavit, ne, si nova manus Suevorum ^g cum veteribus copiis Ariovisti sese conjunxisset, minus ^h facile resisti posset. Itaque, re frumentaria, quam

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a videbantur Pal. ^b Sic MSS. potiores. nonnulli recentiores *Arudes*. Reg. autem, Palat. Dorvil. et Ed. Rom. *Harudes Tergali*. Edd. Med. Ven. *H. Targali*. MS. Duk. *H. Tergalli*. B. tert. *H. et Tergali*. ^c non V. pr. tert. ^d Vulgo *ad ripam*. ^e *Nasuam* E. ^f *Cimbreum* MS. Hotom. Edd. R. M. V. ^g *cum* pr. L. inter lin.

ad Sil. 13, 168. Liv. 4, 12. Sic *afuisse* 5, 53. 6, 3. *pro abfuisse*. *afuerunt* 7, 63. et saepius.

Intra annos xiv.] Placet scriptura libri *Steph.* qui habet *inter*; nam *inter annos* antiqui dicebant pro *Per annos*, ut in Verr. 2. jam pridem notavimus. *Cicero* in *Quintiana*: *Qui inter tot annos ne appellavit quidem Quintium* etc. *Titinnius* apud *Nonium*: *Quae inter decem annos nequisti unam togam detexere*. HOTOMAN. Lectionem a viro erudito propugnatam exhibent etiam MS. *Brant.* et editio *Lipsiana*. DAVIS. MSS. nonnulli *inter*. quod et Latine item dicitur. CLARK. *Inter* habent *Bongars.* primus, *Lovaniensis*, *Egmond.* *Leidenses* tres, *Gettorp.* *Vossian.* tert. et Ed. *Incerta*. Et sic omnino scribi debet. Aliud est *intra tot annos* i. e. prius-

quam finem ceperunt, aliud *inter* i. e. per tot annos. Prior significatio huc non quadrat. Ad omnino Gronov. et Drakenb. ad Liv. 1, 10. *bina postea inter tot annos opima parta sunt spolia*. Nihil frequentius est harum praepositionum confusione, e solo sensu discernenda.

Pagos centum Suevorum] Cum centum tantum fuerint Suevorum pagi, nonnullis visum est, totum genus ad ripam Rheni convenisse. Sed hoc eorum consuetudini prorsus adversatur. *Caesar* B. G. 4, 1. *Ii (Suevi) centum pagos habere dicuntur, ex quibus quotannis singula milia armatorum, bellandicausa, suis e finibus educunt. Reliqui domi manent, pro se atque illis colunt*. Per pagos itaque centum, CM hominum intelligenda crediderim, quorum singula

^a celerrime potuit, comparata, magnis itineribus ad Ariovistum contendit.

XXXVIII. Quum tridui viam processisset, nunti-
ciatum est ei, Ariovistum cum suis omnibus copiis
ad occupandum Vesontionem, ^b quod est oppidum
maximum Sequanorum, contendere, triduique viam
^c a suis finibus processisse. Id ne accideret, ^d ma-
gno opere sibi praecavendum Caesar existimabat.
Namque omnium rerum, quae ad bellum usui e-
rant, summa erat in eo oppido facultas: idque
natura loci sic muniebatur, ut magnam ad ducen-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *celeriter* B. tert. ^b deest *quod* in Ed. incerta, non male, ut haec verba *c. o. m. S.* parenthesi includantur. ^c *a* abest a L. pr. suis a Carr. ^d vulgo *magnopere*.

e singulis pagis erant collecta. Tacitus tamen Germ. c. 39. tradit, solos Semnones, Suevorum partem, *centum pagis habitari*. Forsan pagus ibi vicum denotat, cum alia sit apud Caesarem huiusce vocis potestas. Vide not. ad c. 12. DAVIS. V. Comment.

Ripam] MSS. Reg. Eliens. et Vossii *ripas*. Graecus ὤχραις. Quod mutarunt ii, qui *ripas* etiam ex una parte fluminis dici nescierunt. Infra 6, 29. Quae ad RIPAS. (sic in optimis Codicibus scriptum est) Ubiorum continebat. Et alibi saepe. CLARK. Bene Clarkius probat *ripas*, quod habent MSS. mei quindecim vel plures, et Ed. Incerta. Quare in textum recipere non dubitavi. c. 54. Suevi, qui ad Ripas Rheni venerant. 7, 58. In ripis Sequanae. Mela 3, 2. Ad ripas Rheni amnis expanditur.

Processisse] Nihil hic notant interpretes: cum tamen in MSS. meis valde varietur. Nam Got-

torp. Leid. tert. Voss. tert. et Ed. Incerta exhibent *discessisse*. Sed Bongars. prim. et secund. Lovan. Egmond. Palat. Petav. a manu pr. Dorvill. et Edd. Rom. Mediol. Ven. edunt *profecisse*. quod rectum puto, et e Glossa, ac praecedentibus verbis, *tridui viam processisset*, suppositum esse vulgatum. 4, 19. *satis profectum*. ubi vide etiam; ut et ad 5, 47.

Magnopere] Vossianus primus et Andin. *magno opere*. Vers. vide ad c. 13. dein *usi* pro *usui* Voss. tert. forsitan pro *usu*. ut Ciacconius malebat, et Caesarem semper in Dativo scribendum iudicasse docet Gellius; de quo supra pluribus diximus.

In eo oppido facultas] Copia. Sic B. G. 3, 9. Navium facultas. Vide et c. 11. Hoc cum non intelligerent Librarii, in plerisque Codd. exhibetur, *in eo oppido difficultas*, quae lectio sensum fundit menti Caesaris omnino contrarium. DAVIS. Gru-

58 dum bellum ^a daret facultatem, propterea quod flumen ^b Dubis, ut circino ^c circumductum, paene
 5 totum oppidum cingit: reliquum spatium, quod
^d est non amplius pedum DC, ^e qua flumen intermit-
 tit, mons continet magna altitudine, ita ut radices
^f montis ex utraque parte ripae fluminis contingant.
 68 Hunc murus circumdatus arcem efficit, et cum
 7 oppido conjungit. Huc Caesar magnis ^h nocturnis
 diurnisque itineribus contendit; occupatoque oppi-
 do, ibi ⁱ praesidium conlocat.

XXXIX. ^a Dum

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *faceret* Lov. Dorv. Edd. R. M. V. ^b al. *Alduasbis*, *Alduas-*
dubis, *Adduasbis*, *Abduasdubius*, etc. ^c *circumdultum* V. pr.
^d *non est* vulgo. ^e *quia* Carr. et Ciacc. ^f vulgo additur *ejus-*
^g *hanc* Dorv. Edd. R. M. V. ^h Sic MSS. et Edd. Vett. vulgo
diurn. noct. MSS. 4. *diuturnisque*, inter quos Voss. pr. qui ca-
 ret *etq* nocturnis a m. pr. ⁱ *praesidia* Car. Duk.

rus cum in MSS. suis invenerit etiam *difficultas*, sequaturque vox *facultas*, non admodum male conjiciebat, intrusam esse a Glossariis vocem, et a Caesare relictum, *omnium rerum summa*. Mirum certe, tam constantes esse Codices, etiam antiquissimos, in voce *difficultas*, quam cum multis editoribus retinuit R. Stephanus. Nihilominus tamen ut Donatus Jannocius in vetusto Codice, sic ego in Dukeriano et Ed. Incerta reperi *facultas*, et in Leid. sec. ad marginem erat *copia*: quas variatio Gruteri conjecturam non parum confirmat. Interim de voce *facultas* adi Manut. ad Ciceron. Ep. Fam. 5, 20.

Flumen Dubis] Sic legendum, ut recte monuit Ch. Cellarius Geogr. Antiq. 2, 2. p. 109. alii-
 que. In MSS. enim corrupte scribitur *Alduabis*, *Alduadubis*,

Alduadusius, *Adduadubis* etc. Nomina propria, ac proinde minus nota, saepissime Librarios in errorem induxerunt. Vides quae hanc in rem notavit Is. Vossius ad *Melae* 2, 3. pag. 212. ed. Franck. DAVIS. Qui Vossius de hoc loco prior ita statuit pag. 201. Forsan tamen ex vitiata MSSorum lectione reponendum, *propterea quod flumen altum Dubis, ut circino circumductum* etc. Ammianus *Marcellinus* 14, 2. *Ad supercilia venissent fluvii Melani alti et verticosi*. Hunc certe fluvium *πλωτόν* dicit *Strabon* 4. pag. 186. IDEM. *Cur. Sec.* In nostris etiam MSS. et Edd. Vett. varie corruptum hujus fluvii nomen scribitur. Verum in MSS. duodecim veterioribus et Ed. Inc. est *Alduasdubis*: unde deceptus Graecus Interpr. sic quoque vocat. Mibi non est dubium, quin *Alduas*, quod

XXXIX. ^a Dum paucos dies ad Vesontionem, rei frumentariae commeatusque causa, moratur, ex ^b percunctatione nostrorum, vocibusque Gallorum, ^c ac mercatorum, qui ingenti magnitudine corporum Germanos, incredibili virtute, atque exercitatione in armis esse praedicabant, saepenumero sese cum eis congressos ne vultum quidem, atque aciem ^d oculorum ferre potuisse; tantus subito timor omnem exercitum occupavit, ut non ^e mediocriter omnium mentes animosque perturbaret.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a cum MSS. 4. ^b percontatione MSS. aliquot. *perconct.* Pet. ^c atque MSS. 3. et Edd. R. M. V. ^d singulorum oc. L. tert. et Ed. Inc.

in plerisque aliis etiam est Codd. et *Dubis* sint duo fluvii nomina e varia lectione nata. Quod clarius patet e Bongars. secundo, qui solum *Alduas* agnoscit, cum *Dubin* dare debuisset. Fortan illud *al* ortum est ex liberiorum nota pro *aliter*. Solum *Dubis* probavit et edidit etiam Clarkius. Glandorpius fingit fluvium *Alduasdubin* hic; quia ad Vesontionem confluentes fuissent ex *Aldua* et *Dubi*.

Non est amplius] MSS. omnes, *est non amplius*. Quod a Recentioribus sine causa mutatum. CLARK. Recte hoc a Clarkio observatum est, eoque ordine hac voculae exarantur in meis Codd. longe plurimis et Edd. Vett.

Qua flumen intermitit] Ciacconius iudicat legi etiam posse, *qua a flumine intermittitur*, quia ¹, ¹. habetur: *ad eam oppidi partem, quae intermissa a flumine et palude*. Vido etiam ad c. 23. *intermissae trabes*. Verum constanter vulgatum servant acri-

pti. *Intermittere* neutraliter ponitur pro cessare, desinere, abrumper. Cicero Fam. 7, 10. *Sed jam hercule intermiseram*. et ita passim remittere usurpatur.

Radices ejus montis] Vetusissimi Bongars. pr. et sec. Petav. Lovan. eum quatuor aliis et Ed. Incerta carent *et ejus*: quare, cum nequaquam hoc pronomine opus sit, delevi.

Ex utraque parte ripae fluminis contingant.] MSS. Reg. et Vossii, — *ex utraque parte fluminis contingant*; omissa voce, *ripae*. Quae Lectio ferri quoque potest. Neque enim minus latius dicitur, *radices montis ex utraque parte fluminis contingere*, (nimirum *contingere flumen ex utraque parte*;) quam *ripas fluminis contingere ex utraque parte radices montis*. Interpr. Graec. ὅπου κέλει ἀναστῆναι τὸν ποταμὸν καὶ τῆς πόλεως. CLARK. Durius illa mihi videtur ellipsis, quam quae perspicuitati Caesaris convenire possit. praeter quod non elegans sit.

G

Jul. Cass. Tom. I.

- 2 Hic primum ortus est ^a a tribunis ^b militum, ^c praefectis, reliquisque, qui ex urbe, amicitiae causa, Caesarem secuti, magnum periculum miserabantur, quod non magnum in re militari usum habebant.
- 3 Quorum alius, alia causa inlata, quam sibi ad

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a ab And. deest in L. soc. ^b abest haec vox a Duker. ^c vulgo additur sc.

locutio, *contingere flumen ex utraque parte fluminis*. Adhaec ceteri MSS. omnes servant *ri-pae*.

ferre pot.] MSS. Reg. Eliens. et Vossii: *Dicebant ferre*. CLARK. Verbum hoc addunt MSS. longe plurimi; et Edd. pleraeque usque ad Scaliger. Imo ne vacare videretur, addiderunt Ms. Carrar. Vascos. Strada et Gryphius copulam et ante *saepenumero*. Verum rectius Gruterus et Faernus veteris codicis ope tollendum iudicarunt. Nec sane comparet in Leidensi primo, nisi in margine, uti nec in Duk. Dorvill. nec Edd. Rom. Mediolanensi, aut Veneta. Plura alibi.

Ortus timor] Hanc vocem, *Caesaris* perspicuitati congruenter, ex MS. Regio et vet. Edit. Romana, reduxi; cum in aliis desit. Graecus, καὶ ἔτος πρώτων ὁ ΦΟΒΟΣ etc. CLARK. Licet a Graeco sic dicatur, nihil hoc ad Caesarem facit. nam interpretes vocem eam addere debuit, quia praecedat apud eum ὡς ἐπαρτήσθαι: non, ut apud Caesarem, *timor mentes occupavit*. Nihil ergo opus vocis hujus repetitione, quam MSS. non confirmant, praeterquam Carrar. et tres mei recentiores et Edd. Mediol. Ven. Sine dubio e Glossa marginali in textum hic irrepsit.

Ac praefectis] Delevi conjunctionem, non necessariam, aucto-

ritate Bongars. pr. sec. Petav. Leid. pr. Voss. pr. Lovan. multorumque aliorum: nec agnoscunt eam Codd. Ursini, Edd. Inc. et R. Steph.

Magnum periculum miserabantur] Carrio Ant. Lect. 3, 8. in VV. CC. reperiri haec negat, ut etiam Hottomannus in Vaticano. et merito, ut illis videtur. Mihi genuina videntur: et egregia comparatio est, *Magnum periculum miserabantur, quod non magnum in re militari usum habebant*. Nugatur quoque Ursinus, cum pro *miserabantur*, legit *esse rebantur*. Sic paullo post: *Cum familiaribus suis commune periculum miserabantur*. VOSS. *Magnum periculum miserabantur, quod etc.* Desunt haec in plurimis MSS. Unde excidisse videntur, propter vocem [*magnum*] proxime repetitam. Pro, *miserabantur*, legunt Muretus et Ursinus, *esse rebantur*. Quos ineptiae recte arguit Vossius, cum Caesar jam infra eodem modo loquatur: *commune periculum miserabantur*. CLARK. Ex nostris libris haec verba agnoscunt Cujacianus, Bongarsiani prim. et sec. Andin. Oxon. Vossiani pr. et sec. Leidens. prim. ita ut Vossiani et Bongars. sec. addant *non*. In Dorvill. margine ut *magnum per*. Ceterum *miserabantur* habet Bong. pr. *mirabantur in arse* sec. *miserabantur* Leid. pr.

proficiscendum necessariam esse diceret, petebat, ut ejus voluntate discedere liceret; nonnulli, pudore adducti, ut timoris suspicionem vitarent, remanebant. Hi neque vultum fingere, neque interdum lacrimas tenere poterant: ^a abducti in ^b tabernaculum.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a abducti Carr. ^b tabernaculum Dorv. Edd. Med. V. R.

quare Ursinus et cum eo A. Muræus Ant. LL. 10, 4. non adeo male conjecerunt esse rebantur, quamquam tunc mallet inesse. Sic Castalio Obs. 1, 8. e suo codice hæc verba quoque delenda censet; et certe non comparent quoque in ulla Editionum primarum: neque in Vascos. Stradae, Steph. Gryph. Edd. Et quid hic faciant, non video; cum infra idem dicat Caesar, et rectius loco eo. Praeterea non agnoscit quoque Graecus Interpr. Quare suspicor hæc si non abundare, saltem corrupta esse, et fors pro miserabantur scribendum aversabantur, sensu sane commodissimo. Graecus ait: ἐπὶ τὸν πόρον ἐπὶ τὸν ἀλκιμοί. Celsus: *belloque inexpti*, et ideo ad omnia trepidantes. Aut an potius scribendum murmurabantur? quod verbum deponenti forma aliquoties adhibet Varro et alii: ipse Cicero ita *Conmurmuratus est secum* in Pison. c. 25. Vide Falskeri Supplem. Ling. Latinae.

Alia causa illata] Frustra Ciacconius et Ursinus *allata* legunt. Sic locutus Caesar B. G. 1, 25. *Hujus adventu spe illata militibus*. Et Hirtius c. 2. belli Alexandrini: *Neque vero Alexandrinis in gerendis negotiis cunctatio ulla, aut mora inferebatur*. VOSS. Vide Cl. Burm. et Prasch. ad Phaedr. F. 1, 1, 4. *Jurii causam intulit*. Davis. ad

B. Hispan. c. 1. *aliqua inferebatur causa*.

Necessariam esse diceret] Sic recte MS. Norvic. cum vetustioribus editis: Recentiores enim habent, *necessariam esse duceret*. Sed perperam; ea enim, quam prae se ferebant, causa ne his quidem ipsis videbatur talis, ut proficiscendi necessitatem imponeret; hujus vero praetextu tantum sunt usi, quo iis abundi copiam faceret Imperator. DAVIS. *Diceret*] Sic optime, ex Edit. Vett. *Davisius*; cum *Scaliger* et Recentiores male edidissent, — *duceret*. Graecus, ἐλεγον. CLARK. Confirmant id mei omnes praeter Dukeri Cod. qui, ut semper fere, cum Carrariensi, cujus auctoritate mutasse Scaliger videtur, consentit. Ceterum eleganter Lovan. *alius* etc. *dicerent, petebant*. quod cum Heinssio non dubito, quin verum sit, per *aliu*m enim plures intelligit, nec aliter Graecus, ἄλλος ἄλλην πρόφασιν προβαλλόμενοι ἐλεγον. 2, 26. *alius alii auxilium ferrent, neque timerent*, ut illic legendum, ac plura videri possunt.

Vultum fingere] *Spem vultu simulat, premit altum corde dolorem*. Σχηματίζεσθαι Graeci, vel πλαττεσθαι πρόπον dicunt, quando quis constantiam, aut quid aliud fingit, re ipsa destituitur. VOSS. Ita componere, ut non appareret metus; licet enim

culis aut suum ^a fatum querebantur, aut cum familiaribus suis commune periculum miserabantur. ⁵ ^b Volgo totis castris testamenta ^c obsignabantur. Horum vocibus, ac timore paullatim etiam ^d ii, qui magnum in castris usum habebant, milites, centurionesque, quique equitatu praeerant, perturbantur. ⁶ Qui se ex his minus timidos existimari volebant, non se hostem vereri, sed angustias ^e itineris, ^f et magnitudinem silvarum, quae ^g intercederent inter ipsos, atque Ariovistum, aut rem frumentariam, ut satis commode subportari posset, ti-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a a statum MS. Urs. factum qdd. ^b Sic Oxon. et V. pr. a m. s. recte. ^c designabantur Carr. ^d hi Al. deest in Oxon. ^e locorum Carr. Reg. Duk. Dorv. Edd. R. M. V. ^f et deest in MSS. pleisque et Edd. pp. Urs. et Faern. magnitudinemque. Ed. Scal. sed magn. ^g vulgo inter eos a. A. interc.

ora ipsa cernere iratorum, aut eorum, qui aut libidine aliqua aut METU commoti sunt, aut voluptate nimia gestiunt; quorum omnium VULTUS, vox, motus, statusque mutantur. Verba sunt Ciceronis de Offic. 1, 29. DAVIS. Sic fere Seneca de Tranquil. c. 15. Illa inutilis humanitas flere, quia aliquis filium efferat, et frontem suam fingere. Quintilianus Inst. Orat. 12, 3. qui subito fronte conficta immissaque barba, veluti despersissent oratoria praecepta, paulum aliquid sederunt in Scholis Philosophorum. Quem locum variis conjecturis temere sollicitant viri docti. IDEM. Cur. sec.

Vulgo totis castris testamenta obsignabantur] Milites in bellum profecturi, aut jam ad aciem parati, celeriter absque ulla solemnitate testamenta faciebant, quod in procinctu dicebatur.

De quo vide passim Jurisconsultos. Brantius. Adi etiam Joan. Freinshemium ad Flori 3, 10, 12. DAVIS.

Quique equitatu praeerant] Nemo interpretum hic de varietate scripturae monet: cum tamen vulgatum non inveniatur, nisi in MSS. Oxoniensi et Vossiano primo, aliisque sex, sed recentissimis. Bongars. tert. exhibet quisque. primus vero, secund. Petav. Lovan. Egmond. et tres alii cum Ed. Incerta ut quisque. Leidensis autem primus quique qui, eleganter per tmesin pro et qui. An et quisque vel ut et quisque pro quisque. Sive quicumque. Vide Gronov. et Drakenb. ad Liv. 1, 24. Infra 6, 15. Ut quisque est genere amplissimus, ita plurimos ambactos habent, atque ubique fere in MSS. corruptum est. 8, 42. quam quisque poterat maxime insignis flammæ se obferebant. B. Civ. 1, 87.

mere dicebant. Nonnulli etiam Caesari ^a renuncia-
bant, quum castra moveri, ^b ac signa ^c ferri jus-
sisset, non fore dicto audientes milites, neque ⁶¹
propter timorem signa laturos.

XL. Haec quum animadvertisset, ^d convocato ¹
^e consilio, ^f omniumque ordinum ad id consilium
adhibitis centurionibus, vehementer ⁸ eos incusavit:
Primum, quod, aut quam in partem, aut quo con-
silio ducerentur, sibi quaerendum aut cogitandum
putarent. Ariovistum, se consule, cupidissime po-
puli Romani amicitiam adpetisse. ^h *Cur hunc tam* ³

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a MSS. plerique et Edd. pp. *nunciarant* vel *nunciabant*. ^b aut
MSS. 2. et Edd. pp. *c ferre* V. pr. E. ^d vulgo *Caesar* add: ^e al.
concilio et *concilium*. male. ^f *omnium* o. B. pr. et Ed. Inc. ^g *eos*
abefi a B. pr. ^h *Cur igitur* MSS. et Edd. qdd.

Quid quisque eorum amiserit.
Adde B. G. 5, 33. 7, 36. B. Civ.
1, 21. B. Alex. 14. et saepius. Mu-
tatum insuper hoc ab ineptis, qui
non sciebant, *quisque* cum plu-
rali construi; unde et in Petav.
eū *praeterat*. perperam, ut sae-
pissime jam docuerunt viri docti,
quos laudat Cl. Drakenb. ad Liv.
5, 23. 7, 19. V. etiam VV. LL.
2, 11. 25. 5, 8. B. Civ. 3, 1. Dein
equitatu reposui ex Vossiano pro
equitatu. de quo supra.

Inter eos] MSS. veterum ple-
rorumque et Editionum prisca-
ram auctoritate reposui: *interce-
derent inter ipsos atque Ariovi-
stum*.

Rem frumentariam] Quod at-
tinet ad rem frumentariam. Sio
Livius 2, 57. *Distractam lace-
retamque Remp. magis quorum
in manu sit, quam ut incolumis
sit, quaeri*. Ubi solita syntaxeos
ratione postularetur *distracta la-
cerataque Resp.* ut hic *res fru-
mentaria*. Plura hanc in rem

collegit doctissimus Perizonius
ad Sanctii Minerv. 2, 5. p. 204.
qui huiusmodi locutiones esse El-
lipticas notavit. Vide et Joan.
Frid. Gronovium ad Senecae de
Benef. 4, 32. DAVIS.

Animadvertisset Caesar] De-
levi ultimam vocem, ut quae sa-
tis per se intelligatur: quoniam
eam nec aliorum nec mei scri-
pti, tribus exceptis recentiori-
bus, agnoscant: non est etiam in
Ed. Incerta. Sic non agnoscunt
vocem hanc MSS. 2, 17. et alibi
saepius.

Consilio — consilium] Sic ha-
bent edit. veteres (et MSS. po-
tiores) non *concilio — concili-
um*, ut nuperae. DAVIS.

*Omniumque ordinum ad id
consilium adhibitis centurioni-
bus*] Contra quam fieri solebat;
vulgo enim e Centurionibus pri-
mipili tantum ad consilium sunt
adhibiti. Vide J. Lipsium de Mil.
Rom. l. 2. Dial. 8. IDEM. .

temere quisquam ab officio discessurum ^a judicaret? sibi quidem persuaderi, cognitis suis postulatis, atque aequitate ^b conditionum ^c perspecta, eum neque suam, neque populi Romani gratiam repudiaturum.

4 Quod si furore atque amentia impulsus bellum intulisset, quid tandem vererentur? aut cur de sua virtute, aut de ipsius diligentia desperarent? Factum ejus ^d hostis periculum patrum nostrorum memoria, quum, Cimbris et Teutonis a ^e C. Mario pulsus, non

V A R I A E L E C T I O N E S.

a judicasset siquidem persuadere B. pr. b et conditione Cuj. And. L. pr. Scal. V. pr. sec. B. tert. Duk. Carr. conditionis Edd. qdd. c perfecta MSS. 3. perspecta Ed. Inc. d hosti B. pr. e G. vel Gaja MSS. et Edd. Vett. semper.

Quod, aut quam in partem, aut quo consilio ducerentur, sibi quaerendum aut cogitandum putarent] Egrege Tacitus Hist. 2. Miles alacer, qui tamen jussa ducum interpretari, quam exsequi mallet. Et 1 Hist. Otho ait: Parendo potius, commilitones, quam imperia ducum sciscitando res militares continentur. Et mox: Vobis arma et animus sit, mihi consilium et virtutis vestrae regimen relinquit. VOSSIUS.

Cognitis suis postulatis] Si immensam Caesaris ambitionem perpendamus, qua factum, ut omnes belli gerendi occasiones captarit, non erit dubium, quin vere tradiderit Dio, Romanum Imp. haec ab Ariovisto postulasae, ἢ ὅτι καὶ καταπληξέιν αὐτόν, ἀλλ' ὅτι ἐξοργίσιν, καὶ τῷ πρόφασιν πολέμῳ καὶ μεγάλῃν καὶ ἐν κρηπῇ λήψεσθαι ἠλπιδεν. Vide l. 38. p. 81. Haud sane negandum est, Caesarem in hisce Commentariis aliquando fictas bellorum causas obtendisse, cum veram dissimularit. Lu-

cius Ampelius l. Memor. c. 40. Belli (Civilis inter Pompejum et Caesarem) species magis, quam causa fuit, negatus a Senatu Caesari consulatus. Ceterum utriusque aemulatio et cupiditas imperii occupandi eo ortum revera praebuerunt. Confer et B. G. 4, 11. ubi invadendae Britanniae rationes narrat, cum iis, quae habet Suetonius in Julio c. 47. DAVIS.

Non minorem laudem exercitus etc.] C. Marius; ut quivis, Latine peritus, facile perspicit. Sed Plutarchus vel imperito utens interprete, vel ipse minus peritus, ita Caesaris sententiam pervertit: μήτε κρείττοσι μέλλων Κίμβρων μάχεσθαι πολέμοις, μήτε αὐτὸς ὢν Μάρτυ Χερσωνερατῆρος. Hofm. Extat locus vit. Caes. p. 717. A. Ita etiam cepit Jul. Celsus, qui p. 34. ita loquitur: aut minus de se sperarent, tali viro ac certe nobili saltem, ac quod de C. Mario rustico Arpinate sperassent Patres eorum etc. adeo ut videantur Plutarchus et Celsus aliam

minorem laudem exercitus, quam ipse imperator,
 •meritus videbatur. ^b Factum etiam nuper in ^c Ita-
 lia, servili tumultu; ^d quos tamen ^e aliquid ^f usus ^{6a}
 ac disciplina, ^g quam a nobis accepissent, subleva-
 rent: ex quo ^h judicari ⁱ posset, quantum haberet ⁶
 in se boni constantia: propterea quod, quos aliquam-
 diu ^k inermes sine causa timuissent, hos postea ar-
 matos, ac victores superassent: ^l denique hos esse ⁷
 eosdem, ^m quibuscum saepenumero Helvetii congressi,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^ameritus esse MSS. et Edd. nonnulli. ^b propter f. Carr. Duk.
 L. sec. Dorv. ^c Italiam servilem tumultum G. V. tert. B. tert.
^d licet t. Duk. licet Dorv. L. sec. B. tert. et Edd. R. M. V. ^e vul-
 go aliquis. ^f usus ad disciplinam L. pr. ^g quae B. pr. Lovan.
 E. G. V. tert. Ed. Inc. ^h judicare E. ⁱ posse MSS. et Edd. qdd.
 non male. V. ad c. 7. ^k vulgo inermes. ^l ac d. MSS. 4. recen-
 tiores et Edd. qdd. Vett. Dein vulgo hos esse Germanos. ^m cum
 quibus MSS. et Edd. nonnulli.

lectionem secuti, quae tamen re-
 cepta est deterior. DAVIS:

Aliquis usus] MSS. omnes, et
 Editi. Vett. *aliquid*. Quae et ve-
 rior lectio. Graec. Interpr. μέ-
 γα. CLARK. Recte ita Clarkius.
Aliquid confirmatur a MSS. meis
 quindecim, item Ursini et Bran-
 tii, atque Edd. primis, quare
 revocavi, ut et *sublevarent*, quod
 scripti et olim editi constanter
 servant; nisi quod in Florent.
 situm ac d. *sublevarentur*, et in
 nonnullis *sublevant*. Fors et re-
 ctius est *quae*, quod e MSS. ali-
 quibus enotavi.

*Quantum haberet in se boni
 constantia*] *Constantia* hic si-
 gnificat animum timori non ob-
 noxium. Curtius 3, 12. postquam
 narraverat, Darii filium nihil con-
 spectu Alexandri tum primum a
 se visi conterritum esse, subdit,
*notum fuisse Regem constantia
 Pueri*, id est, audacia et animo
 intrepido. Sic apud Phaedrum

Fab. 5, 2, 12. *Constantior fuissem
 vera existimans*, pro eo quod
 est, minus fuisset perterritus.
 DAVIS. Hanc constantiae po-
 tatem multis adstruit J. Fr. Gro-
 novius ad Taciti Agricolam c. 27.
 IDEM. *Cur. sec. Σωπποσύνη* In-
 terpr. Vide infra ad 3, 25. Cort.
 ad Plin. Ep. 1, 12, 9. *Perseveran-
 tem constantia fugit*.

Inermes] Optimi Bongarsia-
 nus prim. et Lovaniens. *inermos*.
 Sine dubio vere; ut Sallustius,
 Cicero alique olim locuti sunt.
 Adi Serv. ad Virg. Aen. 1, 484,
 10, 425: Victor. et Manut. ad Ci-
 cer. Ep. Fam. 10, 34. *Ex reli-
 quis legionibus magnam multi-
 tudinem, sed inermorum*. Rur-
 sus B. Civ. 1, 68. *milites inermi*
 in MSS. et Hirt. B. Alex. c. 76.
Inermi nihil proficere poterant.
 Vide passim de similibus viros
 doctos, et Collect. nostra in Lu-
 can. 3, 746. ita in MS. veterrimo
 Bonon. *Constantii passim inbecil-*

non solum ^a in suis, sed ^b etiam in ^c illorum finibus plerumque ^d superarint, qui tamen pares esse ⁸ nostro ^e exercitu non potuerint. Si quos adversum proelium, et fuga Gallorum ^f commoveret, ^g hos, si ^h quaerere, reperire posse, diuturnitate belli ⁱ defatigatis Gallis, Ariovistum, quum multos menses castris se ac paludibus ^k tenuisset, neque sui potestatem fecisset, desperantes jam de pugna, et dispersos subito ^l adortum, magis ratione ^m et consilio, quam virtute, vicisse. ⁿ Cui rationi contra ho-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a in s. sedibus MSS. mei 10. cum multis Edd. finibus MSS. duo. ^b deest in B. tert. ^c suis MSS. 3. ^d vulgo superassent. ^e Sic MSS. Achill. non exercitui. ^f moveret B. pr. a m. pr. ^g hoc et reperiri MSS. 9. et Edd. Vett. ^h quaerere vellent Leid. pr. ⁱ defatig. B. pr. ^k vulgo continuisset. ^l Ad austrum L. pr. Ariovistum Egm. ad ortum, adortis, adortus vitiose Edd. p. ^m Sic MSS. non ac. ⁿ cui quidem L. sec.

lus, ut 1, 3. 4, 13. etc. Alibi in Caesaris MSS. adclivus, declivus, proclivus.

Hos esse eosdem] Mire haec interpolata sunt in Editis et MSS. recentioribus, quae omnia reoensere non vacat. Vide Brantium, et alios. Germanos addunt plerique, etiam Clarkius e MS. Regio: cum tamen Davisius jam exhibuisset tantum: *Hos esse eosdem*. Pro quo Scaliger ex Ursini eodice, alique, *hos esse Germanos*. Davisianae editioni accedunt Hotomannus, et MSS. Bongarsiani, Petavianus, Lovan. Oxon. Egmond. alique cum Ed. Incerta. *Germanos*, quaeque nonnulli addunt *scirent illos*; mera sunt glossemata; toleranda in Interprete: *πὸς τούτοις ὁ ἐνέχων αὐτοὶ ἔσσι εἰσὶν οἱ Γερμανοί*. Dein *superarint* pro *superassent* restitui e MSS. plurimis, in quibus Bongars. et ex Edd.

primis, Rom. Mediol. Incerta, Ven. aliisque.

Castris ac paludibus se tenuisset] Ita vulgo nunc exhibent, sed MSS. aliorum ac mei tantum non omnes praebent cum aliquot Edd. vetustis, *C. se ac pal. tenuisset*: recte omnino. Vide quaedam ad Frontin. 2, 5, 4. *Intra Panormum copias tenuit*. Apud Livium nihil est frequentius, ut docet Cl. Drakenburgius ad 8, 2. infra c. 49. *Ubi eum castris sese tenere intellexit*. 3, 17. *castris sese tenebat*. Emendandus etiam locus 5, 57. *quum castris sese teneret*. Nam illic etiam *contineret* vulgo. 8, 2. *castris se tenere*. B. Civ. 3, 30. *castris sese tenuit*. sic domo *se tenuit* Nep. Epam. c. 10. ubi vide Comm.

Hac ne ipsum quidem sperare nostras exercitus capi posse]

mines barbaros atque inperitos locus fuisset, a hac, ne ipsum quidem sperare, nostros exercitus capi posse. Qui suum timorem in rei frumentariae simulationem, angustiasque b itinerum conferrent, facere adroganter; quum aut de officio Imperatoris c desperare, aut d praescribere viderentur. Haec si bi esse curae; frumentum Sequanos, Leucos, e Lingonas subministrare: jamque esse in agris frumenta matura: de itinere, ipsos brevi tempore judicatu- Quod non fore dicto audientes milites, neque signa 12

V A R I A E L E C T I O N E S.

a ac MSS. et Edd. Vett. b itineris MSS. et Edd. qdd. ac MSS. fere omnes conferret. c desperarent B. tert. d vulgo ei praesc. et auderent MSS. mei 6 cum Edd. quibusdam. videretur Carr. e Sic L. pr. non Lingones.

Puerilia sunt, quae Brantius ait, sperare ἀνίπας pro timere poni. Ait Caesar, Ariovistum ratione, et consilio Gallos superavisse, at Romanos ut aliu superet, ne sperare quidem audere. Videtur illud ipsum ad Caesarem Brantius retulisse, ineptissime profecto, cum Ariovistus intelligatur. VOS- SIUS.

Qui suum timorem in rei frumentariae simulationem angustiasque itinerum conferrent] Ursinus et Ciacconius legunt: Qui sui timoris simulationem in rem frumentariam angustiasque itineris conferrent. Deliramenta certe sunt tantis viris indigna. Quid illud simulationem timoris? Non simulabant timorem, sed revera timebant. Vulgata lectio est optima. Ait Caesar arroganter facere, qui timori suo frumentariae rei et itinerum angustias obtendant. Nam illud simulationem Caesar distin- guit ab re ipsa, et dicit simulare eos rei frumentariae angustias.

ubi nullae sint. Potest quoque ἐν δία δύοτιν esse. ut simulationem rei frumentariae, et itinerum angustias, dicat pro simulatas rei frumentariae et itineris angustias. Sic B. G. 7, 26. natura et virium infirmitas, pro ἀσθένεια τῆς φύσεως. VOSS. Notom. mallet difficultatem. perperam. 6, 8. Usus simulatione itineris. ubi. itidem Ursinus reponerat timoris; sic B. Civ. 2, 35. per simulationem vulnerum. Vid. etiam Cort. ad Plin. Ep. 7, 9, 8. descriptionum necessitas.

Ei praescribere] Cum pronomen non agnoscat ullus meorum Codicum, neque Edd. Antiquae; jussi, ut non necessarium, exfulare.

Dicto audientes milites] Ultimam vocem addidi ex edit. Rom. Ven. Beroald. quae plane videtur necessaria; ad gregarios enim milites haec verba non fecit Caesar, ut ex initio hujus capituli liquet, de quibus tamen omnino sunt intelligenda, quae sequun-

laturi dicantur, nihil se ea re commoveri: scire enim, quibuscumque exercitus dicto audiens non fuerit, aut, male re gesta, fortunam defuisse; aut, aliquo facinore comperto, avaritiam esse convictam: 13 suam innocentiam perpetua vita, felicitatem Helve- 14 tiorum bello esse perspectam. Itaque se, quod in 64 longiorem diem conlaturus ^a esset, ^b repraesentaturum, et proxima nocte de quarta vigilia castra mo-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Fuisset* MSS. quidam et Edd. primae. ^b *tentaturum* Edd. Rom. Ven. Med. Beroaldi. *esse* addunt MSS. multi et Edd. qdd.

tur. DAVIS. *Milites*) Vocem hanc, in plerisque Codd. omis- sam, recte restituit ex quibus- dam Vett. Editionibus *Davisius*. Graecus, *spatiorat*. CLARK. Agnoscunt *to milites* etiam Edd. Mediolan. et Veneta. At vero nullum vidi MStum, qui haberet, nisi forsitan sit Oxoniensis, nam ex eo nullam variationem adnotavit Cl. Wasse: cum collationem instituerit ad Ed. Clarkii. Neque mihi videtur ea vox adeo necessaria: nam licet forsan re- spexerit ad praeced. c. 39. facili- lime tamen subintelligi possunt ipsi centuriones, vel etiam ipsi milites; licet non expresse nomi- nentur. Celsus: quod vero signa illos non secuturos audierit.

Avaritiam esse convictam] Alibi quoque convincere peccata, scelera etc. occurrit. Sed MSS. tres Bongarsiani, Petavianus, Leidenses tres, Vossiani tres, Lovaniensis, Egmond. Got- torp. Duker. Dorvillian. cum Edd. Romana et Incerta conjunctam vel convictam habent. An fuit *injunctam*? ut respondeat praecedentiv *fortunam defuisse aut avaritiam esse injunctam*, scilicet illis. quasi diceret, avaritiae notam eis esse inultam, Vi-

de Gronovium ad Livium 8, 34. *Fabiae genti injungeret ignominiam*.

Suam innocentiam perpetua vita, felicitatem etc.] Sic optime emendabant Barth. Ricius, Ald. Manutius et F. Hotomannus, cum in omnibus MSS. ut testatur Brantius, pessime legatur, *suam innocentiam perpetua vitae felicitate Helvetiorum bello esse perspectam*. Metaphras- tes tamen in suo Codice aut veram lectionem invenit, aut conjiciendo est assecutus; habet enim: ἐμοῦ δὲ τὴν μὲν δικαιοσύνην διὰ παντός, τὴν δ' εὐτυχίαν ἐκ τῆ πρὸς τῷ Ἑλβετίῳ πολέμῳ ἐγνώκατε. *Perpetua vita* est per totum vitae cursum, ut *perpetuae mensae* apud Virgilium Aen. 7, 176. sunt eae, quae ab initio ad finem coenaculi excurrunt. Hoc cum non intelligerent Librarii, videntur Caesarem corripisse. DAVIS. Corn. Nepos Caton. c. 1. *Ab eo perpetua dissensit vita*. Ammianus Marcellinus 18, 6. *Ceteraque instrumenta* — *perpetua hieme parabantur*. Paulo tamen propius legerim: *suam innocentiam perpetua vita. et felicitatem Helvetiorum bello esse perspectam*. Sic certe vitiosa

turum, ut quamprimum intellegere posset, utrum apud eos pudor atque officium, ^a an timor ^b valeret. Quod si praeterea nemo sequatur, tamen se ¹⁵ cum sola decima legione iturum, de qua non dubitaret, sibi ^c eam Praetoriam cohortem futuram, Huic legioni ^d Caesar et induxerat praecipue, et propter virtutem confidebat maxime.

XLI. Hac oratione habita, mirum in modum ¹

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a male Ed. Dav. aut. ^b vulgo plus valeret. ^c deest V. pr. ^d vulgo et Caesar contra MSS. alii *Caes. leg.* ¹⁰ et abest a L. pr. Cuj. Oxon.

sunt plurima veterum loca; quod exemplis offendimus ad *Cicero-* nis de *Divin.* 1, 15. p. 38. Contrario mendo laborat *Quintili-* anus *Instit. Orat.* 12, 6. ubi legitur: *dum et venia, et spes est, et paratus favor.* Reponere: *dum et veniae spes est et paratus favor.* IDEM. *Cur. sec.* Mei codices habent vel *perpetuae vitae felicitate*, vel *perpetua vitae felicitate*. Egmund. *perpetuam vitae felicitate*. Goltorp. *perpetuae vitae felicitatem*. Andinae membranac cum Vossiano tertio, *perpetuam vitae felicitatem*. Ex Lovan. et Oxon. nihil varietatis adnotatum, quasi illic legeretur, *perpetua vita felicitatem*, ut debet sine dubio.

Collaturus] *Dilaturus*; ἀνεβαλόμεν, ut recte Graecus. Vide *Calvinum* in *Lexico Juridico*. At in *Epist. Bruti ad Cicronem Fam. Ep.* 11, 13. *In posterum diem iter suum contulit eandem vim habet, ac postero die proficisci statuit.* DAVIS.

Repraesentaturum] *Juris vox repraesentare*, est ante diem facere. Sic solutionem repraesentat, qui pecunias ante diem numerat. Itaque nugantur, qui ten-

taturum legunt. Recte Celsi scriptor accepit haec, cum ait: *Experturum tamen se quamprimum, quod alioquin dilaturus fuerit.* et Graecus: ὁ ἐπὶ πλείον ἂν ἀνεβαλόμεν, τῷ νῦν παραστήσω. Notandus autem Caesaris mos, qui non raro juris vocabulis utitur. sic passim *maleficii* vocem usurpat, quam non temere apud alios historicos reperias. VOSS. Adi omnino Comm. ad *Frontin.* 1, 11, 2. *pecuniam conferret, ut repraesentari merces proditoribus posset.* et Davis. ad *Hirt. de B. Alex. c.* 70. *si, quae polliceretur, repraesentaturus esset.*

Castra moturum] Eleganter veterrimus Codex Bongars. primus non agnoscit *castra*. quomodo veteres per Ellipsin esse locutos jam lexica docent. *Flor.* 2, 8, 8. *Quam ingenti tumultu ex Asia movisset.* *Curt.* 5, 13. *Audito Darii movisse ab Ec-batanis.* ubi vide, et *Davisium* ad *Hirt. B. Afric. c.* 7. *Inde movit.* Suspiceris tamen, maluisse hic quoque id addere *Castra* pro solito sibi pleniore stylo: ut passim notari in nostra usu venit. Certe aliis in locis

65 ^a conversae sunt omnium mentes, summaque ala-
 2 critas et cupiditas belli gerendi innata est: prin-
 ceptusque decima legio per tribunos militum ^e ei gra-
 tias egit, quod de se optimum iudicium fecisset;
 seque ^b esse ad bellum ^c gerendum ^d paratissimam
 3 confirmavit. ^e Deinde reliquae legiones per tribu-
 nos militum et primorum ordinum centuriones ege-
 runt, uti Caesari satisfacerent: ^f se neque umquam
 dubitasse, neque timuisse, neque de summa belli
 suum iudicium, sed Imperatoris ^g esse, ^h existima-
 4 visse. Eorum satisfactione accepta, et itinere ⁱ ex-
 quisito per Divitiacum, quod ex aliis ^k ei maximam

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Conversae* B. tert. ^b deest in V. pr. ^c deest in Reg. ^d *pa-
 ratissimum* Ed. Med. Ven. Rhell. et V. tert. ^e Sic MSS. uno al-
 terove excepto, et Edd. antiquae. *denique* Leid. pr. vulgo *inde*.
^f *sese* Lov. Edd. Rom. Med. V. *seque* L. pr. dein plerique MSS.
 et Edd. vett. *nec umq.* ^g deest in B. pr. ^h *existimasse* MSS. 4.
ⁱ *conquisito* Edd. Rom. Med. Ven. ^k vulgo adest *Gallis*.

addit. Ita vide de *solvere* et *na-
 vesolvere* ad 4, 23. ad 5, 20.
contingens Gallia etc. ad 2, 5.
in unum locum cogere, quod
 alii *in unum* dicunt. Plura de
 his ad 7, 85. Sed cum et *solvere*
 aliquando tamen dicat simplici-
 ter, et *exponere* 5, 9. Hirt. B.
 Afr. c. 3. cum aliter addant *in
 terram*, (vide ad B. C. 1, 31.)
 sic hic quoque *movere* uti potuit.

Plus valeret] Ejeci compara-
 tivum *plus*, quod et olim Gru-
 tero displicuit, motus auctori-
 tate MSS. Bong. pr. sec. Lovan.
 Petav. a m. pr. aliorumque qua-
 tuor et Ed. Inc. Liv. 1, 30. *A-
 pud vagos merces valuit*. Terent.
 Heaut. prol. *vestrum arbitrium
 valebit*.

Per tribunos — centuriones]
 MSS. Brant. et Norv. cum editt.
 Rom. Ven. habent: cum Tribu-

*nis militum et primorum ordi-
 num Centurionibus*, quam le-
 ctionem probavit Joan. Brant-
 tius. Nihil tamen mutandum cen-
 seo; militibus enim per Tribu-
 nos et Centuriones erat agen-
 dum, quod praefectis quidem fa-
 cilis erat sermonis aditus. Vul-
 gam scripturam in suo Codic-
 e invenit Metaphrastes. DAVIS.
 In meorum Codicibus undecim,
 in quibus Bongars. Petav. et Lo-
 van. ac Edd. Mediol. Ven. aliis-
 que ante Beroaldum inveni quo-
 que *cum tribunis m. et centurio-
 nibus*; quae lectio si admittatur,
 utpote satis proba et Latina, in
 sequentibus malim, *uti per eos
 C. satisfacerent*; quomodo exhib-
 ent Cujacian. Vossian. pr. Leid.
 prim. Bongars. tert. et Duker.
 ut supra, *per tribunos ei gratias
 egit*.

fidem habebat, ut milium amplius ^a quinquaginta circuitu locis apertis exercitum duceret, de quarta vigilia, ut dixerat, profectus est. Septimo die, ⁵ quum iter non intermitteret, ab exploratoribus certior factus est, Ariovisti copias a nostris milibus passuum ^{iv} et ^{xx} abesse.

XLII. Cognito Caesaris adventu, Ariovistus le-^a gatos ad eum mittit: quod antea de conloquio postulasset, id per se fieri ^b licere, quoniam propius accessisset; seque id sine periculo ^c facere posse ^d existimare. Non respuit conditionem Caesar: ^e jamque eum ad sanitatem reverti arbitrabatur;

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a vulgo *xl.* ^b *liceret* Edd. Med. Ven. ^c *facile* MSS. 2. et Ed. Inc. ^d vulgo *existimaret.* ^e *itaque* B. tert.

Ex aliis Gallis ei] Gallis de- est in plerisque MSS. CLARK. *Lovan. Norvic. Beroald. Gryph. Florent.* exhibent: quod ex aliis ei maximam fidem habebat. Lege: quod ex Gallis ei maximam etc. deleta voce supervacanea. DAVIS. *Cur. Sec.* Non comparet etiam vox *Gallis* in meorum ullo, nec in Edd. primis. In suis etiam non invenit Ciacconius: quare ille jam eji- ciendam putavit vocem *aliis*. In Leidensi primo exaratur *ex aliis ei causis fidem m. h.* Adscripsit vir doctus margini *ex Aeduis*. Divitiacus enim Aeduis.

Millium amplius xl.] Celsi exscriptor quinquaginta habet. VOSS. MS. *Norvic.* cum editt. *Rom. Ven. Beroald.* exhibent millium amplius quinquaginta, ut et Julius Celsus Vit. Caes. p. 25. Numerum longe majorem in suo Codice aut legit, aut legisse somniavit Graecus interpres; scripsit enim: τὴν ὁδὸν ἀμφοτέρω

ἑκάστη διακόσια καὶ πενήκοντα στάδια πάντοθεν ἐξέρχεται. DAVIS. MSS. Reg. Eliens. et Vossii et Edit. Rom. quinquaginta. CLARK. Mei etiam cuncti Codd. et Edd. usque Scaligerum, qui e Carrariensi Codice XL reposuisse videtur, habent quinquaginta vel L. quare hoc reposui: deinde, ut Caesar conveniat cum Plutarcho et Plinio, Cl. Cluverius scribi vult, non male V et XX, non IV et XX. Vide in Germ. Antiq. Prooem.

Existimaret] Bong. pr. et fec. Petav. *Lovan.* et septem alii cum Ed. Incerta *existimare.* Vere, ut *licere.* de hoc corrupto infinitivo adi notata ad c. 7. 5, 28. *Quidesse levius,* in multis MSS. esset. 7, 20. *Quin jam ipsis remittere:* ubi in plerisque idem error. Adde B. Civ. 2, 10. B. Alexand. c. 8.

Interposita caussa] Praetextu. Noster B. C. 3, 24. *Per causam exercendorum remigum.*

- 66 quum id, quod antea petenti denegasset, ultro pol-
 3 liceretur: magnamque in spem veniebat, pro suis
 tantis, populique Romani ^a in eum beneficiis, co-
 gnitis suis postulatis, fore, uti pertinacia desisteret.
 4 Dies conloquio dictus est, ex eo die quintus. Inte-
 rim, quum ^b saepe ultro citroque legati inter eos
 mitterentur, Ariovistus postulavit, ne quem peditem
 ad conloquium ^c Caesar adduceret: vereri ^d se, ne
 per insidias ab eo circumveniretur: ^e uterque cum
 equitatu veniret: alia ratione ^f se non esse venturum.
 5 Caesar, quod ^g neque conloquium, interposita caus-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Absunt in eum ^a B. tert. ^b deest saepe in L. pr. et in V. pr. est inter lineas. quum in plerisque MSS. et Ed. Inc. ponitur post citroque. in Edd. Rom. Ven. Med. est dum. ^c deest Edd. Rom. Ven. Med. ^d sese Lov. deest in Pal. ^e sed uterque L. pr. B. tert. ^f MSS. 8 et Edd. primae sese: in L. pr. deest. ^g Sic MSS. et Edd. Vett. vulgo nec.

Vide et Suetonium in Othone c. 3. DAVIS. Ac Is. Casaubonum ad eundem Julium c. 2. IDEM. Cur. Sec.

Eo legionarios] Vulgo leg. eo contra MSS. et Edd. Vett. In eos leg. Voss. pr. Petav. a m. s. Reg. et 3 alii cum Edd. quibusdam. eis Ed. Ven. In eis Edd. Rom. Med. aliaeque. Sed tum malim in eos. Adi Cl. Drakenb. ad Liv. 1, 18. Dextra in caput Numae inposita. et nos ad B. Civ. 3, 14. legionibus in naves inpositis. Sed eo non mutandum est. V. ad 5, 14. Eorum habentur liberi, quo etc.

Maxime] Sic MS. Reg. al. quam maxime. CLARK. At in meis omnibus adparet tō quam; nisi quod Bongars. habeat quod. Cur deleri debeat, nullam video causam. Ter. Heaut. Pr. 50. quam maxime servire commo-

dis. B. Civ. 1, 2. quam maxime conlaudatur. c. 81. quam maxime demoretur. Vide ad B. Civ. 3, 94. cui maxime confidebat.

Non irridicule] Facete, et modo ad risum inveniendum apto. DAVIS. Hujusce potestatis plura dabit exempla vel unus Quinctilianus Inst. Orat. 6, 3. IDEM. Cur. Sec.

Facere] Auxi contextum voce ei, quam agnoscunt Bong. pr. sec. Petav. Lovan. Leid. pr. et alii sex cum MSS. Brantii, et Edd. ante Beroaldum. Uti satisfacere alicui. Sic dicitur plus facere alicui, et bene facere alicui. Vide insuper in Observ. Miscell. ad Appulej. l. 6. Metam. p. 128. Ed. Pric.

Pollicitum in cohortis praetoriae loco X. legionem habiturum, nunc ad equum rescribere.

sa, tolli volebat, neque salutem suam Gallorum
 a equitatui committere audebat; commodissimum
 b esse statuit, omnibus equis Gallis equitibus detra-
 ctis, eo legionarios milites legionis decimae, cui
 quam maxime confidebat, inponere; ut praesidium
 quam amicissimum, si quid c opus facto esset, ha-
 beret. Quod quum fieret, non inridicule quidam 6
 ex militibus decimae legionis dixit: *Plus, quam pol-
 licitus esset, Caesarem d ei facere: pollicitum, se in
 cohortis praetoriae loco decimam legionem habiturum,*
 e nunc ad equum f rescribere.

V A R I A E L E C T I O N E S.

a equitibus Reg. et mei 3 cum Edd. pp. equitatibus Lov. equi-
 tatu Ed. Scal. b deest in L. pr. a m. pr. c facto op. L. pr. V.
 pr. esset exsulat a MSS. 3 et Ed. Inc. d vulgo deest ei, et statim
 se. e abest nunc a MSS. meis 13 et Edd. Inc. Steph. aliisque. et nunc
 Edd. multae. et non MSS. 4. recentiores. f deest in L. pr.

re] Ex Petav. Norvic. Lovan. Bongars. pr. sec. Gottorp. Egmond. et Palat. lege pollic-
 itum, SE in cohortis etc. Quid
 vero sit ad equum rescribere,
 fuse docet J. Fr. Gronovius ad
 Senecae de Benef. 5, 6. DAVIS.
 Cur. sec. Se etiam inveni in sex
 meis, quod et de suis fatentur
 Ciacconius et Brantius: primae
 quoque agnoscunt Edd. uti et
 Vascos. Stephani etc. quare fe-
 cure addidi. In multis praeter-
 ea τὸ esse comparet, corruptum
 ex τῷ se vel sese.

Ad equum rescribere] Miror
 quaerere Ciacconium, quid sit ad
 equum rescribere. Miles cum
 primum legebatur, scribi dictus,
 quia indicibus nomen inscriptum.
 Postea si ordinem mutasset, ne-
 cessario quoque nomen expun-
 gebatur, atque alium in locum
 transcribatur. Talium, aut
 alioqui mortuorum in locum qui

successissent, adscriptitios, prae-
 terea et supplementum dictos
 fuisse ex Festo discimus. Uti idem
 ait, Patres conscriptos appella-
 ri, qui ex equitum numero in
 Senatum adscripti erant, ut nu-
 merus suppleretur. Val. Max.
 et proprie idem transscribere
 dixit. sic ait: Turmasque equi-
 tum, quibus praefuerat, adem-
 tis equis in funditorum alas
 transscripsit. Graecis ἀπογρα-
 φεύσαι est adnotari in indice
 militum: seu nomen dare: et
 iam transscribi, apud Xenoph.
 pag. 42. Ὁ μὲν χρηζὼν ὄπλα
 λαμβανέτω ταῦτα, καὶ ἀπογρα-
 φεύσῃ πρὸς τὸν ταξίαρχον εἰς
 τὴν ὁμοίων τάξιν ἡμῶν. Qui in-
 diget armis, capiat, et a co-
 hortis praefecto in nostrum or-
 dinem transscribatur: nisi for-
 te mercenarii (de quibus illic
 loquitur Cyrus) olim non scri-
 bebantur in indicibus; ideoque
 hic vertendum sit adscribi, quia

XLIII. Planicies erat magna, et in ^a ea tumu-
 67 lus terrenus satis grandis. Hic locus ^b aequo fere
 spatio ab castris utrisque aberat. Eo, ut erat ^c di-
 2 ctum, ad conloquium venerunt. Legionem Caesar,
 quam equis devexerat, passibus cc ab eo tumultu
 constituit: item equites Ariovisti pari intervallo con-
 3 stiterunt. Ariovistus, ^d ex equis ut ^e conloqueren-
 68 tur, et praeter se, denos ^f ut ad conloquium ad-
 duce-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Itinere* Egm. ^b *aequatio* V. pr. *aequum* f. *spatium* MS. Urs.
 et Oxon. non male. ^c *d. est* Egm. *ventum*. Leg. Carr. et Duk. ce-
 teris omisiss. sed v. c. 34. ^d Sic MSS. et Edd. Vett. vulgo *ut ex*
eq. equo Egm. ^e *colloqueretur* Pal. Dorv. L. sec. Ed. Inc. ^f *deest*
 in Ed. Steph.

tunc primum scribi incipiebant. Merito autem miles ille dixit, plus
 facere Caesarem, quam promi-
 sisset: nam honorum magis equo,
 quam pedibus militare. Livius
 lib. 3. *Consul advolat ad equi-
 tes: agite juvenes, inquit, prae-
 state virtute peditem, ut hono-
 re atque ordine praestatis.* Sed
 haec cuivis nota. VOSS. *Ad e-
 quum rescribere* est legionem
 eam, quae peditum erat, in nu-
 merum equitum transcribere;
 quam esse singularem Caesaris
 nostri formulam observo. Sic fe-
 re Seneca epist. 4. ad Lucilium:
*Quum puerilem animum depo-
 sueris, et te in virum philoso-
 phia transcripseris. Quo tran-
 scribendi verho ad rem propo-
 sitam valde utitur apposite Va-
 lerius Maximus 2, 7. Cum enim
 Tarentino bello magnum capti-
 vorum civium suorum numerum
 a Pyrrho rege ultro missum rece-
 pissent Romani, decreverunt, in-
 quit ille, ut ex iis, qui equo me-
 ruerant, peditum numero mili-
 tarent; qui pedites fuerant, in
 funditorum auxilia transcribe-*

rentur. Et ibidem paullo ante de
 L. Calpurnio Pisone, turmasque
*equitum, quibus praefuerat (C.
 Titius) adeptis equis in fun-
 ditorum alas transcripsit.* Fuit
 igitur haec militiae mutatio pro
 poena militari: pro proemio ve-
 ro, cum contra pedites in equi-
 tum numerum transcribebantur,
 ut ex hoc Caesaris loco collige-
 re est. Brantius. Hunc locum
 multo aliter explicat Sam. Pe-
 titus Observat. lib. 1. cap. 6. quem
 videsis. DAVIS.

Terreus] Primum haec vox
 comparat in Editione Beroaldi-
 na, eamque sat bene Latinam
 esse. multis probavi exemplis ad
 Frontin. 4, 1, 31. quibus addo
 Appulej. de Deo Socratis p. 292.
 Ed. Colv. *Animalia neque tam
 bruta, quam terrea.* Marl. Ca-
 pell. 1. 2. p. 36. Ed. Grot. *vis
 terrea cedit.* Verum tamen in
 aliorum meisque MSS. omnibus
 et Edd. primis ac Stephani exa-
 ratur *terrenus*; et ita MS. Me-
 lae a me visus 1, 9. ubi vulgo,
animalia ex parte terrea visun-

ducerent, postulavit. ^a Ubi eo ventum est, Caesar 4
 initio orationis sua Senatusque in eum beneficia
^b commemoravit; quod rex adpellatus esset a Se-
 natu, quod amicus, quod munera amplissima missa;
 quam rem et paucis contigisse, et ^c pro magnis ho-
 minum officiis consueisse tribui ^d docebat: illum, 5
^e quum neque aditum, neque causam postulandi
 justam haberet ^f beneficio ac liberalitate sua ac
 Senatus, ea praemia consecutum. Docebat etiam, 6

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a ut And. Oxon. cum B. pr. tert. ^b praedicavit Oxon. ^c vulgo
a Romanis p. maximis h. o. consuevisse. ^d illum d. V. pr. di-
 cebat Cuj. ^e quando V. pr. sec. Leid. pr. et Ed. Steph. quod L.
 sec. ^f beneficium hac Egm.

fur. adeo ut vix ausim alteram
 terminationem Caesari adscri-
 bere. Ex Otoniensi tamen nul-
 lam varietatem enotavit Clar.
 Wasse. [Terreus agger apud
 Varr. de R. R. i, 14. Sed hic
 [Sueton. Calig. c. 19.] non ad-
 miserim: nec temere in classico
 auctore prosaico post Varronem.
 Nam deprehendi, in plerisque
 MSS. optimis terrenum scribi,
 ubi vulgo terreum occurrit: ut
 apud Melam i, 9. Inspice Miscell.
 Observ. V. 8. p. 126. et Caesar.
 B. G. i, 43. OUDENDORP. ad
 Sueton. Calig. c. 19. p. 496.]

Ab castris utrisque] In MS.
 Norv. et plerisque editis legitur
ab castris Ariovisti et Caesaris.
 Eos nempe Codices invasit Glos-
 sema. DAVIS. Vero judicat Da-
 visius, et recte restituit Aldina
 Editio: atque ita est in Celso, et
 interprete Graeco, qui habet,
ἀπὸ τῶν τῶν σπαρτόνων,
 et alter p. 27. *ab utrisque castris*
sequo spatio remotus. Licet
 MSS. si excipias Scal. Andin. et O-
 ron. Edd. que Aldina antiquiores,
 aliaeque servant *Ariovisti et Cae-*

saris. sed utrisque c. c. 50. 51.
 Sic et 5, 50. *Utrique* (sc. Cae-
 sar et Galli) *sese suo loco con-*
continent. 8, 13. *in conspectu utro-*
rumque castrorum a castris u-
triusque est in Edit. R. Steph.
 aliisque.

Devexerat] Nihilo pejus esse
 pronunciat Gruterus, quod in
 Petav. et Bongars. pr. ac sec. in-
 venit *vexerat.* quod habet etiam
 Lovaniens. cum 4 aliis et Ed. In-
 certa. Elegantius tamen mihi vi-
 detur vulgatum, quod servant
 optimi quoque Codd. ut Vossian.
 prim. Leid. prim. Andin. Oxon.
 cete. rique. Intelligit, editiora
 fuisse loca, e quibus in planitiem
deduxit, sive, quia de equis agi-
 tur, *devexit* eos Caesar.

Denos ut ad c. adducerent] Graecus interpres modo *δύο* ha-
 bet, quasi hic *binos* legisset in
 suo exemplari, ut monet Junger-
 mannus, quo facit Palatini co-
 dicis scriptura *denuos.* Praeter-
 ea ita haec vertit idem, quasi
 Ariovistus solus voluisset secum
 ducere equites: et certe *addu-*

H

Jul. Caes. Tom. I.

quam veteres, quamque iustae causae necessitudi-
 7 nis ipsis cum Aeduis intercederent; quae Senatus
 69 consulto, ^a quoties, quamque honorifica, in eos
 facta essent; ut omni tempore totius Galliae prin-
 cipatum Aedui tenuissent, prius etiam, quam no-
 8 stram amicitiam ^b adpetissent. Populi Romani hanc
 esse consuetudinem, ut socios, ^c atque amicos non
 modo ^d sui nihil deperdere, sed gratia, dignitate,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *quotiens* MSS. *quotienscumque* Lov. Leid. pr. sec. Pal. Duk. Dorv. *quamque* deest Edd. Rom. Med. Ved. ^b *acceperissent* V. sec. ^c deest L. pr. ^d vulgo contra MSS. et Edd. Vett. *nihil sui dis-*
perdere Petav.

ceret exhibent Bongars. prim. Lovaniensis, et alii quinque cum Edd. incerta.

Amplissima missa] Romanis in more positum erat, ita se erga eos gerere, quos Regum titulo ornavant. Sic apud Livium 30, 15. *Scipio Masinissam primum Regem appellatum eximisque ornatum laudibus, aurea corona, aurea patera, sella curuli et scipione eburnea, toga picta et palmata tunica donat.* Vide et Barn. Brissonium Form. lib. 2. p. 234. et seq. DAVIS. In MSS. duodecim et Edd. Vett. exhibetur *amplissime*; ut B. civ. 3, 53. *amplissime donare.* sed optimi codices Cujac. Andin. Oxon. Scalig. et Leid. pr. dant *tam amplissima*; quod non spernendum videtur. *Tam* enim jungitur aliquando ob emphasin superlativo. Ter. Heaut. 5, 2, 45. *Tam facillume.* Apulej. l. 4. non procul a fine, *hominis extremi, tamque infimi.* adde Sciopp. susp. lect. 3, 20. G. J. Voss. de Confr. c. 17. et Oct. Ferrar. in Elect. 1, 19.

A Romanis pro maximis hominum officiis consuevisse tri-

bui docebat] Otiosae sunt voces *a Romanis*, et absunt a Bongars. pr. sec. Petav. Lovan. Norvic. et Pal. Eas igitur omnino delendas censeo, cum non minus perfecta magisque rotunda hoc modo futura sit oratio. DAVIS. *Cur sec.* Non comparent *to a Romanis* etiam in Egmond. Gotorp. Dorvill. Voss. tert. et Leid. tert. ac Ursini libris, neque in Edd. Rom. Med. Ven. Incerta aliisque. In Vossiano primo et tribus aliis est *a Romanis proximis*. Certo indicio haec esse glossmata: dein MSS. Ursini, meique 16. cum iisdem Edd. habent *magnis*: quod cur alii ex hoc vel illo codice mutarint nescio. Praeterea Bongarsiani, Vossiani, Leidenses, Lovan. Petav. Oxon. alique et Edd. veteres pleraque *consuesse*; ut alibi crebro, quare cuncta e MSS. restitui. *consuerint* c. 44. et 2, 14. ac 4, 33. 6, 27. *consuerat* 4, 6. et 5, 1. 7, 50. 4, 24. 5, 21. 27. 56. 6, 1. 43. 7, 21. B. civ. 2, 40. 41. B. Afric. c. 73. *consuerunt et consuerant.* Et sic passim Livius. V. Drak. ad 4, 46.

Consecutum. docebat etiam]

honore auctiores velit esse. Quod vero ad amicitiam ^a populi Romani adtulissent, id iis eripi, quis pati posset? Postulavit ^b deinde ^c eadem, quae legatis in mandatis dederat, ne aut Aeduis, aut eorum sociis bellum inferret; obsides redderet; si nullam partem Germanorum domum remittere posset, ^d at ne quos amplius Rhenum transire pateretur.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a a populo Ro. MSS. 3 et Inc. Ven. *populum* R. Egm. ^b abest haec vox a MSS. 2 et Edl. pp. ^c ea B. tert. ^d aut, ac, ut, MSS. quidam.

Membranae Andinae et Oxonienses *c. docebat. Referebat etiam.* Unde cum Grutero crederet quis, verbum *docebat* vel hic vel supra, esse e Glossa: quae faciunt ea, quae congessit Clar. Cortius ad Sallust. B. Catil. 47, 1. Verum non raro Caesar solet paucis interjectis idem adhibere vocabulum. 3, 3. *natura loci confidebant*: et in eadem periodo diutius apud se morari posse confidebant. Vide etiam ad c. 44. hujus libri. 2, 25. in MSS. et Edl. primis, *impedimento esse vidit*, et dein *rem in angusto esse vidit.* vulgo prius *ejiciunt.* 4, 21. *Eos domum remittit, et cum his una Commium etc. mittit.* Immo 5, 1. *legatos mittunt, qui doceunt, nihil p. factum consilio, seseque paratos esse demonstrant.* ubi Gruterus vellet demonstrant, quoque ejicere; cum nihil opus sit. Adde 5, 28. et Var. Lectiones. item 5, 41. *commemorant et dein dicunt.* c. 47. *perscribit: docet.* B. C. 1, 7. *his queritur.* Alii autem Codd. volunt, alterum esse supposititium. nam Ursini V. C. et Leid. pr. habent *dicebat*, item Cujacian. cum Glossa *al' referebat.* Immo

in Vossiani primi margine scripta offendi, *id est referebat, vel dicebat.*

Quam veteres, quamque justae etc.] Aedui nimirum primi e Gallis amicitiam Romanorum sunt amplexi. Strabo Geogr. libr. 4. p. 192. C. *Οἱ δὲ Ἐδῆοι καὶ συγγενεῖς Ῥωμαίων ὠνομάζοντο, καὶ πρῶτοι τῶν ταύτῃ προσήλθον πρὸς τὴν φιλίαν καὶ συμμαχίαν.* Tacitus. Annal. 11, 25. *Primi Aedui Senatorum in urbe jus adepti sunt. Datum id foederi antiquo, et quia soli Gallorum fraternitatis nomen cum populo R. usurpant.* Ad hunc locum plura Lipsius, quem videsis. DAVIS. ut et Eumenium Pan. 3, 4, 1. et Pan. 6, 22, 4. IDEM. Cur. sec.

Sui nihil] Quia Gruterus in Bongarsianis duobus, uti et Petav. ac Palat. invenerat *suis*, conjecit olim, scripsisse Caesarem solum, ut non modo suos nihil d. at non persuadet, licet *suis* exstet quoque in Lovan. ac sex aliis cum Edl. primis. rectius conjicias *e suis* scilicet bonis. Sed non opus est: nam *sui* retinent Oxon. And. Leid. pr. Voss.

XLIV. Ariovistus ^a ad postulata Caesaris pauca respondit; de suis virtutibus multa praedicavit; ² *Transisse Rhenum* ^c sese non sua sponte, sed ³ rogatum, et accessitum ^a Gallis; non sine magna ⁴ spe, magnisque praemiis ^d domum propinquosque ⁵ reliquisse: sedes habere in Gallia, ab ipsis ^e concessas; obsides, ipsorum voluntate datos; stipen-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a qui ad Oxon. ^b transire Gott. L. tert. Ed. Inc. ^c deest in Lov. Reg. et 3 aliis, ac Edd. nonnullis. ^{al. se.} ^d praedicavit d. MSS. 3 et Edd. Rom. Med. Ven. ^e concessa V. pr.

pr. sec. Duker. et aliorum MSS. Frontin. 4, 3, 15. *nil ex tantis manubiis in suum convertit.* ubi vide, et passim.

Auctos] Ita ediderunt primi inpressores; deinde Aldus, Vascos. Gryphius, Stephanus, aliique exhibuerunt *auctiores*, sed post Faernum *auctos* reposuit Scaliger, ac cum aliorum, tum mei codices nonnulli firmant. Integerrimi tamen MSS. ut Bongars. prim. Voss. pr. Leid. pr. Oxon. et 4. alii *auctiores* agnoscunt: quare id revocavi. *augeri honore, imperio* frequens est locutio, ut nemo nescit.

Rhenum sese] Ursinus a veteri Codice vocem *Rhenus* abesse testatur, suspicans eam esse subdititiam; neque ego hinc plane alienus sum: nam non compareret quoque in Oxoniensi, et satis e superioribus subintelligitur. V. 2, 23. et 4, 4. *Germanos transire prohibebant.*

Accersitum a Gallis] Ab Arvernibus et Sequanis, ut docuit Caesar hujusce libri c. 31. DAVIS.

Stipendium] Plerique Codd. (*stipendium* capere.) In MS. Reg. deest, *capere*. Et forte elegantius abesse poterit: Ut Syntaxis sit una; *Sedes habere in*

Gallia, ab ipsis concessas: obsides, ipsorum voluntate datos; stipendium, jure belli etc. CLARK. E sua editione *to capere* ejecit Clarkius, satis temerarie: quippe omnes ceteri MSS. agnoscunt, ut debent. *habere* pertinet ad *sedes* et *obsides*, quia semel illa acceperat, et in perpetuum habebat; at non habebat stipendia; sed ea quotannis capiebat, ut vectigal iis inpositum suosque redditus. Nepos in Alcibiade c. 9. *ex quo L. talenta vectigalis capiebat.* ubi vide. Sueton. de Gramm. c. 23. *quamquam ex schola quadragena annua caperet.*

Fusas ac superatas] Bongars. primus, Vossian. prim. et alii novem cum Edd. primis habent *pulsas ac S.* A vulgata vero lectione stant Bongars. sec. Andin. Lovan. Oxon. Petav. Leid. primus et ceteri, quare quid praferam, haereo adhuc incertus. 2, 24. *Romanos pulsos superatosque.* 3, 28. *nationes pulsas superatasque esse; et pulsas ac proturbatis* 2, 19. *pulsus fugatusque* B. Afric. c. 28. *fugatis pulsus perterritisque* c. 31. Sed 3, 6. *fusis armisque exutis*, passim Livius *fusi fugatique*. Malim tamen hic *pulsas*.

dium capere jure belli, quod victores victis inponere ^a consuerint; non sese Gallis, sed Gallos sibi ^b bellum intulisse: ^b omnes Galliae civitates ad se ^c obpugnandum venisse; ^d ac contra se castra habuisse: eas omnes copias ^e a se uno proelio fusas ^f ac superatas esse. si iterum experiri velint, ^f iterum ^g paratum sese decertare; ^g si pace uti velint, ini-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. et Edd. Vett. vel *consuerunt*. vulgo *consueverunt*. ^b omnis Oxon. ^c *expugnandum* Cuj. Leid. pr. Scal. imp. B. tert. ^d deest *ac* in L. sec. Dorvill. Edd. R. Med. V. ^e sic MSS. et Edd. Vett. *a se in proel.* Egm. vulgo *uno abs se*. ^f Vulgo deest *iterum* ^g Sic MSS. et Edd. Vett. V. ad 7, 10. vulgo *sin et malint*.

Si iterum experiri velint; paratum se decertare.] MSS. Reg. Eliens. et Vossii (— se iterum paratum esse decertare.) Edit. Rom. (— iterum paratum esse decertare.) Unde vera videtur lectio esse haec, (— iterum paratum se decertare.) Ut tota periodus isto modo se habeat: (*Si iterum experiri velint; ITERUM paratum se decertare.*) Graec. Interpres: *ἐὰν καὶ ἔτι ἰτοῦσιν ἐκ τῶν μάχων*. Certe istud posterius, *iterum*, omnino male omiserunt Scaliger. et Recentiores. CLARK. Petav. Bongars. pr. sec. tart. Gottorp. Voss. Egmond. et Norvic. dant *si iterum experiri velint se iterum paratum esse decertare*. eaque vera est lectio. DAVIS. Cur. sec. Consentiant quoque MSS. Ursin. Brant. et omnes moi ac Edd. Vett. in *totis se iterum paratum esse*, vel *sine se* aut *sine esse*. quare reposui *iterum paratum sese*. Repetitiones has apud Caesarem, Livium etc. frequenter occurrere docet Drakenburg. ad Livium 1, 3. et Duker. ad eundem 1, 53. infra c. 49. in duobus versibus quater repetit locum, c.

50, 51. ubi quater occurrit *hostes*. c. 54. ter *Rhenum*. Adde 1, 7. 2, 6. 3, 9. 14. et 7, 13. ubi quater *omnis* vel *omnes*. 4, 4. *Aedificia habebant. ex his aedificiis*. ibidem ter *eorum* in fine, nec non 4, 7. 10. 30. 31. 38. 5, 3. 50. 52. 6, 30. 34. B. Civ. 1, 9. *Quoniam haec omnia etc. ad omnia se descendere paratum atque omnia pati.* et sic singulis fere paginis. Vide etiam notam sequentem.

Pace uti malint] Codex Ursini et Andinus, cum Edd. Beroaldi, Aldi, Stephani, Gryphii *pacem m*. Sed rectius ceteri *pace uti* servant 2, 23. *Et die pace sunt usi*. Sic *usi tempestate* B. Civ. 3, 15. dein pro *malint* nonnulli scripti et Editi *mallent*; Verum Brantii, Anglici, et mei quatuordecim cum Edd. primis hic quoque habent *velint*. Quae repetitio convenit stylo Juliano. sic c. 45. *Quod si etc. spectari oporteret p. R. esse inperium, si iudicium S. servari oporteret, liberam debere esse Galliam*. 2, 9. *Ut si possent etc. si minus potuissent vel possent*, quod et ibi male delent. 7, 55. *si ab re*

- quum esse de stipendiis recusare, quod sua voluntate ad id tempus pependerit. Amicitiam populi Romani sibi ornamento, et praesidio, non detrimento, esse oportere: ^a idque se ea spe ^b petisse.
- 11 Si per populum Romanum stipendium remittatur, et dedititii ^c subtrahantur, non minus libenter sese recusaturum populi Romani amicitiam, quam ^d ad-
- 12 petierit. Quod multitudinem Germanorum in Galliam ^e transducatur, id se ^f sui muniendi, non Galliae ^g inpugnandae, causa facere; ejus rei ^h testimonium esse, quod, nisi rogatus, non venerit, et

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a id per se ac saepe L. pr. idque se eam saepe Pet. se deest in Duk. hac spe V. c. Urs. Bong. pr. sec. ^b petiisse Duk. ^c retrahantur L. tert. Ed. Inc. ^d adpetiverit MSS. et Edd. qdd. ^e transducatur plerique deducatur L. tert. Ed. Inc. ^f facere addit V. pr. suos MS. Urs. et And. ^g obpugnandae L. pr. Edd. A. Gr. Steph. et aliorum. ^h testimonio Cuj. And. V. pr. L. pr. V. sec. B. tert. et Ed. R. Steph.

frumentaria Romanos excludere aut adductos inopia provincia excludere. Vide etiam ad 8, 3. Cato de Re rustica t. 3. Aedificare diu cogitare oportet, conserere cogitare non oportet, sed facere etc. oportet.

Pependunt] Ita quidem exaratur in plerisque Codicibus, et Edd. primis. sed Vossian. primus, Leid. prim. Scalig. Oxon. cum Edd. Aldi, Stephani, Gryphii etc. dant *dependerint*: quod mihi non displicet. *Dependere* est integrum stipendium pendere, sine ulla defraudatione persolvere. Cicero ad Fam. Ep. 1, 9. *Dependendum tibi est, quod mihi pro illo spondesti.* Apul. Apol. p. 188. Edd. *Scrives, quae etsi possunt ab his utiliter, blatterata ob mercedem et auctoramento inpudicitiae, depensâ haberi.* Sic enim bene edidit Vir. Doctiff. aliter alii. Brutus e Flo-

rent. cui adstipulatur Egmond. malebat hic *perpenderint*. Et certe favent quoque Carrar. et Duker. in quibus *propenderint* et *praependerint*.

Bellum non intulerit sed defenderit] Arcuerit, propulsaverit. Noster B. C. 1, 7. *Conclamant legionis 13. quae aderat, milites — sese passatos esse Imperatoris sui tribunorumque plebis injurias defendere.* Quadrigarius apud Gellium N. A. 9, 1. *Milites Metelli a pinnis hostes defendebant facillime.* Eodem sensu usi sunt Arnobius l. 1. p. 17. ed. Plant. et Virgilius Eclog. 7, 47. aliique, quorum loca suppedabit Jac. Emmenensius. Hinc abunde liquet necessariam non esse Ciacconi emendationem, qui legit *illatum defenderit*; licet haud negem ita locutum esse Caesarem cum alibi;

quod bellum non intulerit, sed defenderit. Se prius ¹⁴
in Galliam venisse, quam populum Romanum;
numquam ante hoc tempus exercitum populi Romani
Galliae provinciae fines egressum. ^a Quid sibi vel- ¹⁵
let? ^b cur in suas ^c possessiones veniret? ^d pro-
vinciam suam hanc esse Galliam, ^e sicut illam no-
stram. Ut ^f ipsi concedi non oporteret, si in no- ¹⁶
stros fines inpetum faceret, sic iterum nos esse ini-
quos, ^g qui in suo jure se interpellaremus. Quod ¹⁷
^h fratres a senatu, Aeduos adpellatos diceret; non
se tam barbarum, neque tam inperitum esse rerum, ⁷²

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a quod si B. pr. ^b vellet, quod Voss. pr. ^a m. pr. non male.
^c ingressiones ^b. passiones Ed. Inc. ^d et prov. MSS. 4. ^e Sic
MSS. plurimi. ^{al.} sicuti, uti, ut. deest in L. pr. ^f vulgo sibi et
statim iterum. ^g Sic MSS. qdd. et Edd. Vett. vulgo quod. ^h vulgo
ex S. C. Aed. ap. amicos.

tum B. G. 2, 29. DAVIS. Ciaccopii conjectura si esset necessaria, confirmaretur quoque ex 6, 15. injurias inferrent aut inlatas propulsarent, immo c. 23. bellum civitas aut inlatum defendit, aut infert. de verbo defendere plura ad 8, 9.

Fines egressum] Vehementer hic turbant MSS. et Edd. Plerique habent cum Hotomanno *finibus egressum*, alii *fines ingressum*. Verum Carrariensis, Duker. et Cujacianus receptam hodie lectionem servant: quam ego quoque praefero. Variatio haec nata videtur, quod olim scriptum fuerit *finis egr.* quodque nesciverint librarii *egredi* cum quarto casu construere. Sed vide, quae notavi ad Frontin. 3, 2, 38. *Urbem egressa erat*. Lucan. 5, 510. *Tentoria postquam Egreduntur*, aliaque ibidem in Indice. Valer. Max. 3, 2, 2. *custodiam*

egressa et passim. Adde Arntzen. ad Aurel. Victor. Epit. 5, 7. *egressus urbem*. Curt. ad Plin. Ep. 7, 33. Noster ipse B. Civ. 3, 52. *Munitiones nostras egressi*. Variatur etiam B. Afric. c. 92.

Sibi concedi] Bongars. pr. sec. Vossian. pr. Lovan. Petav. Leid. pr. multique alii cum Edd. *Vetustis ipsi*: quod cur ex uno alteroque codice mutarint, nescio. V. c. 36.

Sic iterum] MSS. *sic item* etc. Quod non erat temere mutandum. CLARK. Revocavi *to item*: quod male Scaliger. ^c Carran. codice, quicum facit Dukeri MS. mutavit *in iterum*. Omnes mei et Edd. priores exhibent *item*. quod saepe in his commentariis occurrit. Quaedam exempla collegimus c. 36. *item populum Romanum*. 4, 1. *Usipetes et item Tencheri*.

Quod ex S. C. Aeduos appel-

- ut non sciret, ^a neque, bello Allobrogum proximo, Aeduos Romanis auxilium tulisse, neque ^b ipsos in his contentionibus, quas ^c Aedui secum, et cum Sequanis habuissent, auxilio populi Romani usos esse.
- 18 Debere se suspicari, ^d simulata Caesarem amicitia, quod exercitum in Gallia habeat, sui obprimendi
- 19 causa habere: ^e Qui nisi ^f decedat, ^g atque exercitum deducat ex his regionibus, sese illum non pro
- 20 amico, sed ^h pro hoste habiturum; quod si eum interfecerit, multis sese nobilibus, principibusque

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a nec propter bellum A. ipsos Aeduos B. tert. L. sec. bellum B. pr. ^b ipsis V. pr. Egm. Dorv. ipsi Lov. ^c glossam putat Hotom. ^d simulatam Caesaris amicitiam V. C. Urs. Caesaris Ort. esse am. B. sec. ^e vulgo quod. ^f discedat Gott. ^g vulgo auf. ^h pro abest a MSS. 10. et Edd. primis. male.

latos amicos diceret] Editio Gryph. habet, quod fratres ex S. C. et amicos appellatos Aeduos diceret. Rom. quod a Senatu Aeduos etc. MS. Carrar. et impressus Florent. Quod fratres a se et amicos Aeduos appellatos diceret; quo modo videtur legendum, sed ita ut post verbum se, interpunctio, quae Librarii imperitia sublata est, restituatur, et a se hoc est, a Senatu scribatur. J. M. Brutus. Ita exhibent, ut voluit vir eruditus, editt. Rom. Ven. MS. autem Norv. Quod fratres Heduos appellatos diceret. DAVIS. MSS. Reg. et Vossii, interponunt vocem (fratres:) et, pro (ex S. C.) substituunt (a Senatu,) isto modo: (Quod fratres a Senatu et amicos Aeduos appellatos etc.) Quam lectionem erudite tuetur J. M. Brutus. Nimirum, quod in MSS. plurimis erat scriptum, a Se, (scil. a Senatu;) id a Librariis esse mutatum in, ex S. C. MS. Eliensis, omittis

illis vocibus, habet; (Quod fratres Aeduos appellatos etc.) CLARK. Primo sine dubio respondendum est fratres. nam praeter aliorum Codd. et Editiones plerasque veteres, codices mei sexdecim et Celsus eam vocem agnoscunt. Vide de ea Brantium. Dein ex S. C. habet nullus MStus: nam vel omittunt omnino, vel a se exhibent novem, inter quos Cujac. Scalig. et Leidensis primus cum Edd. Rom. Ven. et Incerta. id est a senatu, uti jam edidit Stephanus. Sic supra quod rex adpellatus esset a senatu. Porro nullus Codex sequentia habet eo ordine, quo vulgo ponuntur Aeduos adp. amicos. Sed septem recentiores dant cum Edd. Rom. Ven. Med. ac Vascos. et Stradae et amicos adp. Aed. vel Aed. adp. Verum in Bongars. pr. sec. Voss. prim. Petav. Lo. van. Egmond. Gottorp. et tribus aliis, ac Ed. Inc. et Celso non compareret vox amicos. praeterea Vossianus primus pro varia le.

populi Romani gratum esse facturum. Id se ab 21
 ipsis per eorum nuncios compertum habere; quorum
 omnium gratiam atque amicitiam ejus morte redi-
 mere ^a posset. Quod si ^b decessisset, et liberam 22
 possessionem ^c Galliae sibi tradidisset, magno se il-
 lum praemio remuneraturum, et quaecunque bella
 geri vellet, sine ullo ejus labore et periculo confectu-
 rum.

XLV. Multa ^d ab Caesare in eam sententiam ¹
 dicta sunt, quare negotio desistere non posset, ^e et

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a posse MSS. 3. ^b vulgo discessisset, ac ^l. sibi p. Galliae
 contra MSS. et Vett. Edd. ^c Galliam Egm. ^d Sic MSS. optimi
 magno numero. vulgo ^a. ^e et abest ab Oxon. et Ed. Steph.

etione adscriptum habet si ami-
 cos, certissimo argumento, eam
 vocem hic loci fuisse Glossam
 τοῖς fratres: quare hac reposita
 amicos delevi.

Neque bello Allobrogum pro-
ximo] Non intelligit, ut impe-
 rite censuit Joan. Goduinus,
 bellum, quod cum Allobrogibus
 gessere Domitius Aenobarbus et
 Fabius Maximus, (Vide *Florum*
 3, 2.) sed id quo eos debellavit
 Cn. Pontinus. Vide not. ad c. 4.
 DAVIS.

Debere se suspicari] Verbum
Debere *faernus* auctoribus an-
 tiquis libris tollendum putabat.
Hotomannus ex *Eare* conflatum
 arbitrabatur; non autem necesse
 est, ut vel huic vel illi aures
 praebeamus; commoda enim est
 vulgata lectio, eamque in suo
 Codice invenit Metaphrastes.
 IDEM.

Quod nisi decedat aut exer-
citum deducat — *sese illum* —
pro hoste habiturum] MSS*ti* et
 vett. editi, qui *nisi decedat*, at-

que exercitum etc. Lege minima
 mutatione *Quin nisi decedat* at-
que exercitum deducat — *seil-*
lum — *pro hoste habiturum*.
 DAVIS. *Cur. sec.* Cur non po-
 tius servamus constantem omni-
 um M*ss*orum lectionem *qui se*.
 Caesar atque etiam omnes mei.

Quod si discessisset] Alii *re-*
cessisset; sed rescripsi, ut jus-
 sit ad marginem sui libri N.
 Heinsius, *decessisset* auctoritate
 Codd. Oxoniensis, Leidensis pri-
 mi, tertii, et Vossiani primi pro
 var. lect. ac Ed. incertae. respi-
 cit enim ad supra dictum *qui nisi*
decedat; et quasi *sibi cedat de*
Gallia, ut 6, 14. *Iis omnes de-*
cedunt. ac passim Livius. V. 2,
 26. *ni decedatur Volsco agro*.
 Sed et B. Alex. c. 35. *Cappado-*
cia se decessiisse, et seqq. ut et
 c. 70. Aliter *discedere* hic non
 damnamus. Vide ad Lucan. 1,
 335. Sic de aestu maris dicitur
decedere et *discedere*. Consule
 notata ad 3, 13. Cort. ad Sall.
 Jug. 21. *Legati Africa disces-*
sisse.

73 neque ^a suam, neque populi Romani ^b consuetudinem pati, ^c uti optime meritos socios desereret; neque se judicare, Galliam potius esse Ariovisti, ² quam populi Romani. Bello superatos esse Arvernos, et ^d Rutenos ^e ab Q. Fabio Maximo, quibus populus Romanus ignovisset, neque in provinciam ³ redegisset, neque stipendium inposuisset. Quod si antiquissimum ^f quodque tempus ^g spectari oporteret, ^h populi Romani iustissimum esse in Gallia imperium: si iudicium Senatus ⁱ observari oporteret,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *suum* Edd. Rom. Med. V. ^b *deest* Edd. Rom. M. V. *cons. esse p.* Egm. ^c *al. ut m. populos* Pal. *m. sociosque* B. tert. ^d *Rutones* B. pr. *Ruthenos* nonnulli. ^e *Sic rursus* MSS. meliores ⁶ cum Ed. Inc. ^f *deest* in L. pr. ^a *m. pr. quoque* MSS. multi. ^g *exspectari* Egm. *spectare* B. pr. ^h *populo* Ro. L. pr. ⁱ *in vulgo servari.*

Meritos S.] Ita habent ex meis Andin. Scalig. Leid. prim. et Oxon. cum Bongars. tert. quod primus invexit Aldus. ceteri omnes scripti et Editi priores *merentes*; nec male. Non olim modo optime meriti erant: sed adhuc dum merebant; licet res fere eodem recidat.

Arvernos] MSS. plurimi et Edd. Vet. hic et alibi *Avernus*. sed recte Bongars. prim. Petav. et alii *Arvernos* servarunt. V. Cl. Duker. ad Flor. 3, 2, 4. aliosque.

In provinciam redegisset] *In provinciae formam redigi* dicebantur, quae vectigal pendere jubebantur, quibusque suae leges adimebantur, ut in eas iuris dicendi causa quotannis Magistratus a populo Romano cum summo imperio mitterentur ut eodem illo anno de Narbonensi provincia factum est. Quae vero suis legibus utebantur, *Liberæ*

dicebantur: ut mox, paucis interjectis. *Hotoman.* Multis haec confirmat G. J. *Vossius* in Etymol. voce *Provincia*, quem vide. DAVIS.

In Gallia] Vossian. prim. *in Galliam*, ut dicimus *imperium in belluas*. Verum is hujus loci non est sensus. Sed intelligitur imperium in aliqua Galliae parte. Immo licet in totam Galliam vellet dicere imperium, Ablativus haberet locum. Plaut. Mil. 3, 1, 17. *facile est imperium in bonis.* ubi vide.

Servari] Recte quidem; sed MSS. mei 13. et in his antiquissimis Bongarsiani, Vossian. pr. Leid. prim. Andin. Scalig. ac Edd. Inc. Vascos. Steph. Gryph. *observari*. Verissime. ut *observare leges, aequum*, et similia passim.

Ad nostros adequitare] Sic

liberam ^a debere esse Galliam, quam ^b victam suis legibus uti voluisset.

XLVI. Dum haec ^b in conloquio geruntur, ^a Caesari ^c nunciatum est, equites Ariovisti propius tumultum accedere, et ad ^d nostros adequitare; lapides telaque in nostros ^e conjicere. Caesar lo-²quendi finem fecit; seque ad suos recepit; suisque imperavit, ne quod omnino telum in hostes ^f rejicerent. nam, etsi sine ^g ullo periculo legionis ³ ^h delectae ⁱ cum equitatu proelium fore videbat,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a deest V. pr. Dorv. ^b deest in L. pr. sec. ^c *denunciatum* Edd. Rom. Med. Ven. ^d vulgo deest *ad*. ^e *conicere* MSS. ut apud nostrum et alios ubique in compositis ^a *jacio*. *coicere* Leid. pr. Oxon. ^f *rejicerent*, MSS. *jacerent* Pet. ^g deest Dorv. Edd. Rom. Med. V. ^h *dilectae* V. sec. ⁱ *commissum cum e*. Oxon. V. pr. L. pr. et quatuor alii cum Edd. Beroaldi, A. Steph. Gr.

MSS. et Edd. Vet. Graecus intem *καὶ ἵππους* etc. Quae Lectio cum sit minus ambigua, male a Scaligero et Receptioribus editum est *et nostros adequitare*. CLARK. Recte Cl. Clarke revocavit *to ad*, quod ejecit Scaliger fide MS. Ursini. solus consentit Cujacianus, et Hotoman. Ceteri MSS. omnes, et Edd. servant *ad*. quam perspicuitatem requirit Caesaris stylus. Praepositionis autem repetitionem in hisce compositis esse frequentem, etiam tirones sciunt; licet minime sit inculcanda; ubi eam abnuunt MSS. Sic utrumque c. 50. et 51. *educere e castris et castris*. ubi ultimo loco addiderunt *e* contra MSS. 2, 2. *abesse a periculo*. c. 33. *ex oppido exire*. Vide etiam ad 3, 9. *ex nave gredi* 4, 26. etc. *per partes perequitare* 4, 33. 5, 44. *in eam inrumpere*. c. 45. *In jaculo inligari*. et singulis fere paginis. Sic *adire ad aliquem* et *ad aliquid*. V. ad 4, 20.

ad jugum adscendere Hirt. B. Afric. c. 38. 74. *ad oppidum accurrere*. Similia in Livio vide apud Cl. Drakenb. ad Praef. *in civitatem immigraverunt*. Immo idem *adequitare alicui et ad aliquem*. Consule notas ad 1, 14. et alibi.

Fecit] Rescribendum facit, auctoritate Bongarsiani pr. et sec. Petav. Femond. nec non quatuor aliorum ^{ult} Ed. Incertae; ac *recepit* e Bong. pr. licet sequatur *imperavit*. Elegans et frequens haec temporis est mutatio apud Historicos. Vide quae laudantur in Miscell. Observ. Vol. 2. p. 81. Eadem variatio 1, 3. *suscepit, persuadet*. 2, 5, 13. *accepit et ducit*. 5, 2. *reliquit et proficiscitur*. et innumeris in locis, quod in plerisque perperam Davisius et Clarkius ferre non poluerunt, ut suis locis patebit. contra ita e MSS. dedi quoque B. Afric. c. 53. *vela in altum dederunt, et per-*

tamen committendum non putabat, ^a ut, pulsus hostibus, dici posset, ^b eos ab se per fidem in con-
4 loquio circumventos. Posteaquam in ^c vulgus militum ^d elatum ^e est, qua adrogantia in conloquio Ariovistus ^f usus, ^g omni Gallia ^h Romanis interdixisset, inpetumque in nostros ejus equites fecissent, eaque res conloquium ut diremisset; multo

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a ne Cuj. ^b deest V. sec. ^{ab} reposui e MSS. pro ^a. ^c Sic V. pr. et Oxon. non vulg. ^d delatum V. sec. B. tert. Reg. Eliens. collatum L. tert. Ed. Ine. ^{relatum} Ald. Vasc. Steph. Gryph. Str. male. V. Ciacc. ^e Exsulat ab Egm. ^f usus non est in L. pr. ^{us}. ^{esset}. L. sec. ^g omnem Galliam Carr. Duk. et 2 alii. V. ad l. 6. ^f. ^h Romanos Dorvill. Edd. Rom. Med. Ven.

veniunt. Adde ipsos Davis. et Clark. ad B. Hisp. c. 22. Cort. ad Plin. Ep. 2, 14, 10. et Ep. 9, 13, 20. Drak. ad Liv. 3, 46, 9. Nep. Alc. 10, 2.

Legionis delectae] Ciacconius ex ingenio scribit *legioni delectae*, cui tamen non accedo; MSSorum enim auctoritate suffulta lectio non est rejicienda, cum commoda sit, et sensum idoneum fundat. DAVIS.

Per fidem in colloquio] Hunc locum temere sollicitat Fr. Hotomannus, dum vel *perfide*, vel *per fidem colloquii* legendum censet; retinenda enim est vulgata lectio. Livius 38, 25. *Major multo pars* (Gallorum) *per fidem violati colloquii poenas morte luerunt*. Ibi etiam H. Grotius de jure B. et P. 3, 24, 3. reponit *perfide*. Sed aliud egit vir maximus. Seneca de Prov. c. 3. ubi de Sullae crudelitate: *Multa millia civium Romanorum uno loco post fidem, imo per ipsam fidem, trucidata*. Ceterum *Per fidem* in colloquio circumveniri dicimus eos, qui, ob fidem da-

tam colloquentes, circumveniuntur. DAVIS. Adde Gruter. ad Livii 1, 9. *per fas ac fidem decepti*. Cortium ad Sallustii Histor. 1. p. 950. *per fidem violasti*: infra legunt viri docti 8, 48. *Vulnera per fidem inposita*. Ubi vide plura. Male itaque Petavianus Hotomanni conjecturam *perfide* firmat.

Ut diremisset] Priorem voculam addidi ex Ven. aliisque vett. edit. Recentiores enim illam prorsus omittunt, quae tamen sententiae videtur necessaria. Significat autem *quomodo* vel *quemadmodum*, ut apud Terentium Andr. 1, 1, 8. DAVIS. Scribit Davisius ex Edit. Vett. [*colloquium UT diremisset*;] istamque voculam, *Ut*, sententiae necessariam existimat. Et sane non modo Edit. Vett. verum et MSS. quoque Reg. Eliens. et Vossii, voculam istam agnoscunt. Attamen Syntaxin attentius perpendenti, aut omittenda videbitur ea vox in posteriori parte sententiae, aut interponenda in priori. Si enim istud, [*ea res colloquium diremisset*,] cohae-

^a major alacritas studiumque ^b pugnandi majus ^c exercitu injectum est.

XLVII. Biduo post Ariovistus ad Caesarem legatos mittit, velle se de his rebus, quae inter eos ⁷⁵ agi coeptae, neque perfectae essent, agere cum eo: uti ^d aut iterum conloquio diem constitueret; aut si ^e id minus vellet, ^f ex suis legatis aliquem ad

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *magis* MSS. 2 et Edd. eadem. et ante *dirimisset* MSS. et Edd. qdd. ^b *bellandi* Ed. Inc. V. ad c. pr. ^c Sic Voss. sec. non *exercitui*. ^d *Aut* abest ab Edd. quibusd. ^e *deest id* in Lov. Gott. V. tert. et Edd. primis. ^f MSS. plerique et Edd. Vett. *e* Egm. caret *res ex* Pal. a.

rere nequit cum eo, quod praecessit, [*qua arrogantia*;] utique nec superius illud, [*impetum ejus equites fecissent*,] cum eodem satis apte cohacere poterit: non enim *Equitum*, (quantum perfidorum,) sed *Ariovisti*, erat proprie arrogantia. Adeoque legendum erit, [*impetumque — ejus equites ut fecissent, eaque res colloquium diremisset*.] Sin autem priori illa in parte recte omitti potest vocabulum, *ut*; (quomodo in omnibus quidem MSS. omisum est;) recte quoque et in posteriori poterit omitti. CLARK. Recte quidem Clorkius docet non necessarium esse *ut*, verum tamen retinent hanc voculam Ursini Codd. et Bongars. prim. Petay. Scalig. Vossian. prim. Lovan. et alii multi, in Bongars. sec. est *et*, in tertio ac. Conjicio ab auctoris manu esse *vi diremisset*. Saepe *vi* corruptum abiit in *ut*. Consule Heins. et Cl. Burm. ad Ovidii Epist. 17, 186. *Vi mea rusticitas excutienda fuit*. Drakenb. ad Liv. 4, 51, 6. *quos vi teneret*. *Vi inrumperet*. Hirt. B. Afric. c. 39. *expugnare vi* c. 36. ubi vide. Favet etiam Celsus, qui addit *impetu*.

Injectum est] Cum Graecus Interpres habeat ἐνέειν; ingeniose conjicit Vir Doctissimus Jos. Wasse (in *Addendis suis* ad Sallustium pag. 398.) in antiquis Codd. scriptum fuisse *innatum est*: quomodo et alibi locutus est Caesar. CLARK. Sic c. 41. *summaque alacritas et cupiditas belli gerendi innatu est*. B. Civ. 3, 92. *Animi incitatio atque alacritas naturaliter innata omnibus*. Verum nihil mutant scripti et Edd. nisi quod in *Incerta sit invectum*, vitiose. *inijci* passim adhiberi de animi affectionibus, notissimum est. Ut hic, ita Justin. 3, 5. *Tantum ardorem militibus injecit*. Nep. Alcib. c. 3. *Magnus multitudini timor est injectus*. Frontin. 2, 4, 11. *suis alacritate et hostibus metu injecto*. et infra 7, 55. *Add. Comm. ad Liv. 3, 64.*

Legatis aliquem ad se mitteret] Vel abundat vox *legatis*, quam non expressit Graecus; sic enim vertit: τινά τῶν αὐτοῦ πρὸς ταῦτα πρὸς αὐτὸν πέμψειν. vel legendum *ex suis legatum aliquem ad se mitteret*, et hoc malo. DAVIS. *Cur. sec.* Si placet legi *legatum*, malim depre-

2 se mitteret. Conloquendi Caesaris causa visa non
 est, et eo magis, quod pridie ^a ejus diei Germani
 retineri non ^b poterant, quin in nostros tela ^c con-
 3 jicerent. Legatum ^d ex suis sese ^e magno cum pe-
 riculo ad eum missurum, et hominibus feris obje-
 4 cturum, existimabat. Commodissimum visum est,
 C. Valerium ^f Procillum, C. ^g Valerii ^h Caburi fili-
 um, summa virtute et humanitate ⁱ adolescentem
 (cujus pater ^a C. Valerio Flacco civitate donatus

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a adefunt *ej. diei.* in Pet. ^b Sic MSS. plerique et Edd. pp. Nonnulli cum Edd. Vasc. Aldi, Steph. Gryph. aliisque *potuerint.* Scal. et Edd. Vulg. *potuerant.* ^c MSS. et Edd. Vett. *conicerent,* et *coicerent.* ^d MSS. omnes fere *e.* Bong. tert. *legatumque e.* ^e *ex magno* V. pr. *quod m.* Gott. V. tert. ^f *Procilium* Edd. quaedam. ^g *Valeri* L. pr. V. pr. et 3 alii cum Ed. Inc. Confule Bentlej. ad Terent. A. 2, 1, 19. Noris. ad Cenot. Pis. Diff. 4, 2. et infra 8, 26. *Durati.* ^h *Cabuli* Petav. Lovan. L. pr. *Cabari* Ed. Inc. *Caburii* Edd. qdd. ⁱ *adulescentem* B. pr. a m. pr. et Oxon. uti semper Terentii et Plauti MSS. ac saepius alibi.

to aliquem, quae vox exsulat a Lovaniensi, et manu prima Dukeriani: et ita responderent his verbis sequentia *Legatum ex suis* etc. quamquam vel retenta voce *legatis* abesse poterat vox *aliquem*; ut monitum jam ad c. 34.

C. Valerium Procillum] Marcum nonnulli putant legendum. Sane v. c. Scal. et Anonymus Cajum habent. Meminit Valerii interpretis Cicero in Epist. ad Atticum. Graecus constanter *Μάρκον*. VOSS. Perperam Graecus Interpret hic et infra c. 63. hunc virum Marci Praenomine insignit, cum supra c. 19. eum recte *Cajum* vocaverat; sed inepte hunc ab illo diversum existimabat. Idem mendum hic videre est in Antiquissimis editt. Rom. et Ven. DAVIS. Meorum nullus habet Marcum; sed constanter

Cajum vel *Gajum* cum Ed. Incerta servant, nisi quod unus et alter praenomen omittat. Ceterum in sequentibus mire turbant Ursmi codices, quorum tamen lectio, a nullo meorum confirmata, ipsi melius placebat: *donatus erat, quorum amicitia jam Ariovistus longa consuetudine utebatur et propter fidem et propter L. G. scientiam, et quod etc.*

Longinqua consuetudine utebatur] Frustra viri docti hic *longa* emendant pro *longinqua*. Sic Plautus in Milite, *longinqua vita* dixit. Et Gellius lib. et cap. ultimo operis sui: *Sed quoniam longinquis per hyemem noctibus in agro, sicuti dixi, terrae Atticae commentationes hasce ludere ac facere exorsi sumus: idcirco eus inscripsimus noctium Atticarum.* Plura adducere

erat) et propter fidem et propter linguae ^a Gallicae scientiam, qua multa jam Ariovistus, longinqua consuetudine, utebatur, et, quod in eo peccandi ⁷⁶ Germanis caussa non esset, ad eum mittere, et ^b M. Mettium, qui hospitio Ariovisti usus erat. His mandavit, ut, quae diceret Ariovistus, cognos- ⁵ cerent, et ad se referrent. Quos quum ^c apud se ⁶ in castris Ariovistus conspexisset, exercitu suo praesente, conclamavit: *Quid a se venirent? d an spe-*

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Galliae* Egm. ^b Sic bene Ursini. et ita MSS. Bened. Floriac. *Metium*. Cujac. Carr. et Edd. R. M. V. ac Celsus. Reliqui MSS. *Marium Titium* vel *Titum*, vel *Marc. Titium*, et Edd. multae, cum Interp. Gr. plurav. ad c. 53. ^c desunt ^a voces in Cujac. Oxon. et Leid. pr. qui habet *in castris suis*. ^d *an* abest ab Oxon. insp. Ed. Med.

supervacuum. VOSS: Si pluribus opus sit, pleno modio supeditabit vir summus J. Fr. Gronovius Observ. 4, 11. qui hac in re Ciacconii et Brantii errorem notavit. Observandum etiam est, frustra esse Fr. Hottomannum aliosque, qui ex hoc loco colligunt, linguam Germanicam a Gallica prorsus fuisse diversam, cum ejusdem tantum linguae erant Dialecti, ut multis probavit Ph. Cluverius Germ. 1, 5. Et sane discrepans pronuntiatio, verba nova paullatim introducta, multusque inter suos linguae Germanicae usus possent facere, ut complures anni transirent, priusquam Gallica commode usus fuerit Ariovistus. DAVIS. Vide etiam Cellarium, et Davis. ad 5, 19: *longinqua ob- sitione. Temporis longinquitas* B. C. 1, 19. in Edd. primis, non vero MSS. est *longa*. Ceterum Ciacconius coniecit rescribendum *multum*, perperam. Non enim Ariovistus *multum uteba-*

tur scientia Gallicae linguae, quod innueret, eum Gallice frequenter locutum esse, et istam ostentare scientiam, sed *utebatur multa scientia*, i. e. habebat magnam ejus linguae cognitionem. Offendit forsitan Ciacconium *multum* pro magno dici. at vid. N. Heins. ad Ovid. Rem. Amor. 632. Infra 5, 11. *multae operae res*. ubi alii *multi operis*.

M. Mettium qui hospitio Ariovisti usus erat] Sic est: nihil sanctius olim apud Germanos hospitii jure. Caesar l. 6. *Hospites violare fas non putant: qui quaque de caussa ad eos venire, ab injuria prohibent, sanctosque habent, iis omnium domus patent, vicusque communicatur*. Etiam apud Graecos: Isac. Tzetz. in Lycophron. Παλαιὸν ἔθος τό μή τῆς συμφορῆντας ἀλλήλοις ποτε παρ' ἀλλήλων ἀνίσκειν, εἰ μήπε τότο ἀνισίως συμβῆι. Ilinc Parius ille jamhorum scriptor

culandi * *caussa*? ^b conantis dicere prohibuit, et in ^c catenas conjecit.

1 XLVIII. Eodem die castra ^c promovit, et milibus passuum ^{vi} ^d a Caesaris castris sub monte con-
2 sedit. Postridie ^e ejus. diei, praeter castra Caesaris suas copias ^f transduxit, et milibus ^g passuum ^h
7 ultra eum castra fecit; eo consilio, ^h uti frumento, commeatuque, qui ex Sequanis et Aeduis subpor-
3 taretur, Caesarem intercluderet. Ex eo die dies continuos ^v Caesar ⁱ pro castris suas copias produxit,

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *gratia* Edd. R. V. M. ^b sic Oxon. V. pr. sec. *causam conantes* MS. Ciacc. et B. tert. ^c *catenis* Pet. ^d *permovit* V. tert. ^e *deest a* in L. pr. ^e *absunt 2 voces a* Pet. ^f MSS. plerique *trad.* Edd. R. V. M. *Red.* ^g *ibi pass.* l. pr. ^h *Ut* MSS. et Edd. qdd. ⁱ *pro c.* exsulant a Lov. suis Egm. et Leid. pr. a m. pr.

(ut Origenes l. 2. contra Celsum appellat,) sive Archilochus Lycambae violatum hospitii jus exprobens, ait: Ὅρκον δὲ ἐνοσφίσης μέγαν, ἄλῃς τε καὶ τράπεζαν. Sacramentum, inquit, mensa et sale conciliatum. Sal indicium perpetuae et incorruptae amicitiae, unde et המלה

הברית pactu salis Hebraei vocant, aeternum foedus. Sic Par. 2, 13, 5.

יהוה אלהי ישראל נתן כמלה לרוח על ישראל לעולם לו ולבניו

הברית מלה. Dominus Deus Israël

dedit regnum Davidi super Ierusalem in aeternum, illi et filiis ejus pactum salis. VOSS. Pro usus erat inveni in MSS. Bongars. Peta. Vossianis, Leidensibus, Scalig. aliisque magno numero et Edd. primis ac Vascos. Steph. Gryphii aliisque,

item Ciacconii et Brantii libris, utebatur, i. e. jus hospitii cum eo exercebat. Celsus simpliciter vocat eum *Ariovisti hostem*. Verum quum nihil varietatis ex Anglicis MSS. adnotant viri docti, et Metaphrastes habeat ἐνόν ποτε γεγόμενον, nihil innovare rursus ausus fui: quamquam alterum malim, mutatum ab Aldo et illis, quibus non placebat repetitio imperfecti utebatur. At illam amatam esse a Caesare, innumbris locis patet: quare etiam restitui jubebat Gruterus.

Conclamavit] Sic omnes Codd. MSS. et veteres typis excusi. Recentiores enim *verbum simplex* exhibent, quod, ut opinor, compositum non nisi de multitudine clamantium dici arbitrarentur. At perperam. Virgilius Aen. 3, 523. — *Italiam primus conclamat Achates*. ubi Servius, valde, inquit, aut saepius clamat. Vide et Aen. 6, 259. DAVIS. Consen-

xit, et aciem instructam habuit; ut, si vellet Ariovistus proelio contendere, ei potestas non deesset. Ariovistus his omnibus diebus exercitum castris ⁴ ^a continuit: equestri proelio ^b quotidie ^c contendit. Genus hoc erat pugnae, quo se Germani exercuerant. Equitum milia erant vi, totidem numero pedes ⁵ velocissimi, ac fortissimi; quos ex omni copia singuli singulos, suae salutis causa, delegerant. cum ^d his in proeliis versabantur: ad hos se ⁶ equites recipiebant: hi, ^e si quid erat durius, concurrebant: si ^f qui, graviore vulnere ^g accepto,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *continens* L. pr. constituit Oxon. ^b *cottidie* MSS. nonnulli. ^c *contendebat* L. pr. ^d *iis* et statim eos MSS. multi et Edd. Vett. ^e *ciet* et V. sec. ^f *quis* Petav. Leid. pr. Egm. et alii tres cum Ed. Inc. ^g deest L. tert.

tiant in *tas* conclamavit MSS. Brantii et mei omnes praeter Vossian. sec. et Duker. recte. Ovid. Met. 6, 690. *Conclamat virgo*. 13, 73. *Conclamat socios*, et alibi. Valer. Flacc. 3, 159. *Adtonito conclamat ab agmine Titybys*. Petron. c. 114. *hospites conclamans*. et saepius alii. Hinc forsan non male Mediceus Cod. in Frontino habet 2, 4, 10. *conclamare coepit*. vulgo *clare praedicavit*. Male Scaliger o Carra-riensi inculcavit hic *clamavit*.

Frumento commeatuque, qui] Vossian. primus caret *tas* *que*, et pro eo in margine habet *quod*. Quod pro *qui* legitur quoque in Oxoniensi et Leid. primo: quasi fuerit olim *frumenti commeatus quod*. Sed supra jam dixit c. 39. *Rei frumentariae commeatusque causa*. Adi omnino, quae congestissimus 3, 7. *frumenti commeatusque petendi causa*. 7, 38. *numerum frumenti commeatusque*. B. Civ. 3, 42, 78.

Jul. Caes. Tom. I.

Quos ex omni copia] *Copia* hic exercitum significat. Sic in Epist. Cn. Pompeji ad M. Marcellum et L. Lentulum Cosl. apud Ciceronem Ep. ad Attic. 8, 17. *Uti ipse cum omni copia ad nos venerit*. Vide et Sallustium Catil. c. 56. DAVIS. Adde not. ad B. Civ. 1, 45. *Augebatur illis copia*.

Equo deciderant] Bongars pr. sec. Petav. Lovan. Vossiani omnes, Oxon. Leid. prim. Egmond. et tres alii cum Ed. Incerta *deciderat*; verissime; *qui* pro *quis* est singularis numeri, quod nescientes librarii in *quis* *deciderat* vel, *qui deciderant* corruerunt. Graecus etiam Metaphrastes haec habet in numero singulari. passim *qui* et *si qui* pro *quis* apud optimos scriptores, sed crebro corruptum occurrere, sciunt docti; uti infra 6, 13. *si qui aut privatus*, et *si qui ex reliquis excellit dignitate*. B.

7 equo ^a deciderat, circumsishebant; si quo erat longius prodeundum, aut celerius recipiendum, tanta erat horum, exercitatione, ^b celeritas, ut, ^c jubis equorum sublevati, cursum adaequarent.

1 XLIX. Ubi eum castris ^d se tenere Caesar intellexit, ne diutius commeatu prohiberetur, ultra eum ^e locum, quo ^f in loco Germani ^g consederant, circiter ^h passus ^{nc} ⁱ ab eis, castris idoneum locum delegit; ^k acieque triplici instructa, ^l ad eum locum venit. Primam et secundam aciem in armis ^m esse, tertiam castra ⁿ munire iussit. ^o Hic locus ab hoste circiter passus sexcentos, uti dictum est, ⁷⁸ aberat. eo circiter hominum ^p numero xvi. milia, expedita cum omni equitatu Ariovistus misit; quae

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a vulgo *deciderant*. ^b Dorvill. interponit *Velocitas*. ^c *caudis* L. tert. pro var. lect. et Ed. Inc. idem Cod. mox *sublati*. ^d Sic MSS. fere omnes et Edd. Vett. non *sese*. ^e *idoneum locum* G. L. tert. Ed. Inc. et statim carent. ^f defunt in loco Petav. ^g *considerint* Oxon. *considerant* Ed. Ine. non male. ^h *passum* L. pr. ⁱ al. *ab hisc*. abundare haec videntur Ciaconio. ^k *acie tr.* Oxon. ^l in Voss. tert. ^m *sese tenere* Oxon. ⁿ *muniri* Pet. B. pr. ^o *is l.* L. pr. Scal. et Ed. R. Steph. ^p vulgo *numerum*.

Civ. 1, 84. *si qui locus misericordiae*. 2, 24. *si qui vitare voluerit*. B. Alex. c. 16. *si quicessisset*. Sic enim MSS. optimi, et B. Hispan. c. 22. *si qui transfugerit*. MSS. et Edd. Vett. Appuleji l. 1. Met. p. 3. *si qui velit dicere*. nam et ibi vulgo *quis* ab Elmenhorstii Edit. usque. p. 8. *si qui agitarit*. Vide hic Colv. et Drak. ad Liv. 3, 17, 7.

Circumsistebant] Ut eos ab incursu hostium tutos et incolumes praestarent. DAVIS.

Hominum numerum xvi milia] Quoad numerum. Hoc cum non intelligerent nonnulli edi-

tores, vocem *numerum*, ut superfluum prorsus omisere. Frustra. Gratius Cyneg. vs. 31. *Et bis vicinos spatium praetendere passus Rete velim*: ubi *proten-dere* legendum crediderim. Curtius 5, 1, 25. *Spatium xxx et duorum pedum latitudinem amplectitur*, hoc est, quoad latitudinem; non enim necesse est, ut cum doctissimo viro Ioan. Freins-hemio in latitudinem reponamus. DAVIS. Forsan tamen ex *Pal.* primo rescribendum *latitudine*; quod si fiat hic locus ad rem nostram minime faciet. Alter itaque succenturiandus est. Suetonius Calig. c. 19. *Bajarum*

copiae nostros ^a perterrerent, et ^b munitione prohiberent. Nihilo ^c secius Caesar, ^d ut ante consti- 4
tuerat, duas acies hostem propulsare; tertiam opus perficere iussit. Munitis castris, duas ibi le- 5
giones reliquit, et partem ^e auxiliorum: quatuor ^f reliquas in castra maiora reduxit.

L. 5 Proximo die, instituto suo Caesar ^h e ca- 1
stris utrisque copias suas eduxit: ⁱ paullumque a
majoribus ^k progressus ^l aciem instruxit; ^m hosti-
busque pugnandi potestatem fecit. ubi ne tum qui- 2
dem ⁿ eos prodire intellexit, circiter meridiem ex-
ercitum ^o in castra reduxit. Tum demum Ariovi-
stus partem suarum copiarum, ^p quae castra ^q mi-
nora ^r obpugnaret, misit. ^s Acriter utrimque, us- 3

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *deterrerent* Lovan. L. sec. Dorv. et Edd. R. V. M. *terrerent* Pet. Egm. et 3 alii cum Ed. Inc. ^b *munitiones* Pet. Leid. pr. ^c *segnius* MSS. quidam. sed V. ad B. C. 2, 7. *minus* sec. Duk. ^d *uti* idem. ^e *auxiliaribrum* Lov. ^f *r. legiones* MSS. et Ed. nonnulli. alii sine *totis quatuor*. ^g *primo* V. sec. ^h Sic MSS. et Edd. Vett. ⁱ *paullulumque* MSS. 4 et Edd. quidam. ^k *castris* addunt MSS. plurimi et Edd. usque ad Scal. V. ad c. 44. ^l *acies* Duk. ^m *hostibus* MSS. 10 et Edd. Vett. sine *que*. ⁿ *eo* B. sec. deest in Lov. Dorv. et Edd. primis. ^o *in* deest Voss. pr. a m. pr. et V. sec. ^p *ut* c. L. pr. ^q *maiора* Pal. Duk. Dorv. et Edd. R. M. V. ^r *obpugnarent* Oxon. ac 4. recentiores et Edd. quaedam. ^s *acriterque* MSS. 2 et Ed. Inc.

medium intervallum Puteolanas ad motes trium millium et sexcentorum fere passuum spatium ponte conjunxit. Sic praestantissimus Codex Memmianus; nam spatium praetermittunt editi. DAVIS. Cur. sec. MSS. Reg. Eliens. et Vossii numero. Utrumque satis Latine. CLARK. Non necesse erat recurrere ad Ellipsis: nam posset esse adpositio, misit numerum XVI. milia: ut observavit jam Cl. Perizon, ad

Sanct. Min. Addend. p. 735. Sed MSS. mei numero viginti, si forte Oxoniensem excipias, et omnes, quotquot vidi, Edd. usque ad Scaliger. habent numero, praeter Edd. Rom. Mediol. et Venet. quae hac voce male carent. Latinae linguae Idiotismus est, ut addatur in his vox numero. Capite praec. Equitum milia erant VI, totidem numero pedites. c. 5. appida sua omnia numero ad duodecim. 2, 4. V. 5. numero M.

que ad ^a vesperum, pugnatum est. Solis ^b occasu
 suas copias Ariovistus, multis et inlatis et acceptis
 4 vulneribus, in ^c castra reduxit. Quum ex captivis
 quaereret Caesar, quam ob rem Ariovistus proelio
 non decertaret, hanc reperiebat causam: Quod
^d apud Germanos ^e ea consuetudo esset, ut ^f ma-
 79 tresfamiliae eorum sortibus ^g et vaticinationibus de-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a a vesperam Egm. ^b occasum Pet. ^c castris MSS. 2. Ed. Inc.
^d d Germanis Reg. ^e ea abest a L. pr. ^f vulgo matres familias ^g
^g g Vaticinationibusque declarent L. pr. a m. pr.

IV. 7, 64. Equites, XV. milia
 numero. B. Civ. 1, 36. Naves
 numero XII. Vide et ad B. Civ.
 3, 53. B. Afric. c. 70. 77. et pas-
 sim. Stat. Theb. 6, 613. Tunc
 septem numero turmas. Valer.
 Maxim. 5, 1, 1. Juvenes numero
 duum millium et DCCXLIII,
 expletissimos rerum. Sic etiam
 MSS. Justin. 24, 7. Peditum nu-
 mero LXXV. milia. Sic MS. Dor-
 villii. vulgo abest 20 numero.
 Adde Scheffer. ad J. Obseq. c.
 106. corvi duo numero. Cel.
 Burm. ad Ovid. Art. Am. 3, 355.
 Et modo tres jactet numero.
 Cort. ad Sallust. B. Jug. c. 93.
 numero quinque. Neque aliter
 hunc locum laudat J. F. Gronov.
 de Pec. Vet. p. 33.

Ut matres familias sortibus
 ac vaticinationibus declararent]
 Quibus ex rebus hanc divinationem
 colligerent, docet Plutarch.
 in Caes. p. 712. Ἐτι δὲ, inquit,
 μᾶλλον αὐτῆς (Γερμανῆς) ἤμ-
 βλυε τὰ μαντεύματα τῶν ἱερῶν
 γυναικῶν, αἱ ποταμῶν δῖναι
 προσβλέπεσαι, καὶ βρυμάτων
 ἐλιγμοῖς καὶ ψόφοις τεκμαιρό-
 μιναι, προεξέσπιζον, ἐκ ἐῶσαι
 μᾶχην τίθασθαι, πρὶν ἐπιλάμψαι
 νέαν σελήην. Mulieribus autem
 quam maximam fidem habebant,

quod iis inesse sanctum aliquid
 et providum putarent; unde fa-
 ctum, ut earum nonnullae inter
 Deas fuerint numeratae. Tacitus
 Hist. 4, 61. Vetere apud Ger-
 manos more, quo plerasque fe-
 minarum fatidicas, et auge-
 scente superstitione arbitrentur
 Deas. Sic Aurinia, sic Velleda
 numinum loco positae, ut docet
 idem Germ. c. 8. Vide et Sche-
 dium de Diis Germ. Syngr. 2.
 c. 43. Obiter monebo errasse Po-
 lyaeum, qui Strateg. 8, 23, 4.
 observat, Caesarem cum Germa-
 nis proelio contendere non au-
 sum, priusquam certior fieret,
 Ariovistum a vatibus esse prohi-
 bitum, quo minus ante Novilu-
 nium pugna certaret, quod cum
 ex hoc loco, tum ex c. 48. falsi
 arguitur. Praeterea Strategema-
 tum Scriptor vates, a quibus di-
 vinationem accipere Germani,
 virilis sexus fuisse perperam est
 arbitratus; dicit enim ὁπότε
 ἔγνω ΤΟΥΣ παρ' αὐτοῖς μάντις
 ἸΠΟΕΙΡΗΚΟΤΑΣ etc. non mo-
 do contra fidem nostri et Plu-
 tarchi, ut ex dictis liquet, sed
 etiam Dionisl. 38. p. 90. et Ju-
 lii Celsi vit. Caesaris p. 40. DA-
 VIS. Ut Polyaeus, ita etiam
 Frontin. 2, 1, 16. ubi de hoc ritu
 plura Tenulius.

clararent, utrum proelium committi ex usu ^a esset, nec ne: eas ^b ita dicere, *Non esse fas Germanos superare, si ante ^c novam Lunam proelio contendissent.*

LI. Postridie ^d ejus diei Caesar praesidio ^e utrisque castris, quod satis ^f esse visum est, ^g reliquit: ^h omnis alarios in ⁱ conspectu hostium pro castris

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a deest in L. tert. In V. pr. est inter versus. ^b *Itaque* MSS. 3. ^c *novam* Oxon. V. pr. male. ^d desunt *ei. d.* Pet. ^e *utriusque* B. tert. ^f deest in L. pr. a m. pr. B. tert. ^g vulgo *reliecto. reliquisse* L. tert. ^h sic Lov. et *halarios* B. pr. sec. ⁱ *conspectum* Carr. Duk. et Ed. Inc. V. ad 4, 12.

Matres familias] MSS. *matres familias eorum*. Quod cur emitteretur, nihil erat. CLARK. Restitui *to eorum* fide omnium MSSorum excepto Egmondano, et Edd. Veterum. In uno *earum*. Librarium culpa videtur excidisse ex Ed. Amstelædamensi cum notis Vossii. nam in ea prima non compareret. Praeterea editi *matres familias*, ut exhibent iidem Codices praeter Oxon. Egm. et Bong. tert. et Ed. Incerta: quod miror ab Interpretum nemine e suis MSS. esse monitum: quum tamen ita, et *patres familias* loqui cum aliis amet Caesar, ut e MSS. docebimus 6, 19. et jam attigerunt Vossius ad B. G. 7, 26. et Davisius ad 7, 47. 48. ubi vide. sic etiam vulgo B. Civ. 2, 4. *Matrum familias virginum precibus*. et c. 44. *militum patresque familias*. Locuti etiam ita sunt alii veteres, ut Grammatici recte adverterunt. Vide etiam Festum, et omnino J. F. Gronovium ad Livium 34, 2. Apud Val. Max. 5, 2, 1. MSS. Daniel. et Harl. *mater familias*. aut 8, 1, 12. in *Absol.* et sic Harl. et Leid. Codd. ibid. in *Amb.* 2. Vide etiam Soceri notas ad 7, 3, 1. Cort. ad Plin. Ep. 5, 19, 2.

Non esse fas etc.] *Fas* hic sumitur pro eo quod fieri potest; ut apud Lactantium Div. Inst. 2, 1. *Qui non agnoscunt cultum ejus (Dei) quem prorsus ignorari ab homine fas non est.* Vide et Ovidium Trist. 3, 5, 16. E contra *nefas* ab Horatio et Cicero dicitur de re plane *advvato*. Consule D. Lambinum ad Horatii Od. 1, 11, 1. DAVIS.

Praesidio — relicto, omnes etc.] MS. Reg. et Edit. Rom. *praesidium — reliquit; omnes etc.* Quae et verior esse lectio videtur: Quippe et MSS. Vossii habent, *reliquit*; et MS. Eliensis corrupte, *reliquisse*. CLARK. *Praesidio relicto*, videtur primus reposuisse Scaliger e Codice Ursini, atque ita saepissime loquitur Caesar. Verum praeter recentissimum Bong. tert. meorum nullus haec agnoscit, sed vel *praesidium reliquit*, ut habent veteres Editi etiam vel *praesidio reliquit*, ut exaratur in Vossiano primo et secundo ac Leidensi primo. Recte ni fallor: *Reliquit illud*, quod satis videbatur, *praesidio castris, sic esse alicui praesidio* et similia passim occurrunt. Hoc qui non ca-

minoribus constituit; quod minus multitudine militum legionariorum, ^a pro hostium numero, valebat, ut ad speciem alariis uteretur. Ipse, triplici instructa acie, usque ad castra hostium accessit. Tum ^b demum necessario Germani suas copias ^c castris eduxerunt, ^d generatimque ^e constituerunt, ^f paribusque intervallis, Harudes, ^g Marcomanos, ^h Triboccos, Vangiones, Nemetes, ⁱ Sedusios,

V A R I A E L E C T I O N E S.

a deest L. pr. b vero demum Edd. qq. vero Voss. pr. pro v. 1. c Sic MSS. omnes et Edd. Vett. non e castr. ut supra. d gregatim Ed. Inc. male. V. 7, 19. B. Civ. 2, 21. e constiterunt MSS. 3 et Edd. primae male. instituerunt V. pr. et 3 alii. f paribus MSS. 9 et Edd. Vett. g Marcumannos Gott. Ed. Inc. Marcomanos B. pr. et alii. Quidam per duplex an cum Edd. quibusdam. h Ariboccos MSS. 2. Triboces et Triboccos multi. i Sedunos V. tert. G. seducios Ort. Ed. Inc. desunt cum a praecedentibus nominibus Leid. pr.

piebant, mutarunt in praesidium, vel relicto. 2, 29. Inpedimentis custodiae ex suis ac praesidio VI milia hominum reliquerunt, ubi etiam vide. 5, 9. praesidio navibus Q. Atrium praefecit. 5, 11. copias praesidio navibus reliquit c. 32. praesidio inpedimentis legionem reliquit. 7, 40. legatum castris praesidio relinquit. Adde cap. 60. B. Civ. 1, 41. 11, 39. et saepius. Quod ita adhibet omisso pronomine demonstrativo saepissime. 3, 16. navium quod ubique fuerat, coegerant. Adde 5, 8. 7, 4. 52. et quos laudat Eruditissimus A. V. Staveren. ad Nepot. Dion. c. 8.

Omnes alarios] Alae ex sociis constabant, ita dictae, quod circum legiones dextra sinistraeque tanquam alae in avium corporibus locabantur, ut docet Cincius apud Gellium N. Att. 16, 4. Vide et J. Lipsium Mil. Roman. 2, 7. DAVIS.

Quod minus valebat] Sic rursus innovarunt Veneti vel Aldus. Nam priores Edd. aliaeque multae et MSS. mei octodecim habent quo. Recte, subintellecto eo magis. Plin. 19, 6. Grandescunt, quo saepius sarriuntur. quem locum citat Cel. J. Fr. Gronov. ad Liv. 1, 25. Vel simpliciter ponitur pro quoniam; quasi praecessisset eo. Eadem confusio B. Civ. 1, 58. Quo minus exercitatus remigibus utebantur etc. sic MSS. meliores, vel qui, vulgo quod. B. Alex. c. 30. Non quoid difficile factu putaret. MSS. et Edd. plerique quod. vide etiam c. 35. Confer Cortium ad Salust. B. Cat. c. 33. Non quo sibi tanti sceleris conscius; sed uti respublica quieta foret. Ubivis fere in Caesaris MSS. quo corruptum est in quod. sic 7, 65. etc.

Ut ad speciem] Legionarii videlicet majorem virtutis opinionem habebant. DAVIS.

Generatim constituerunt] Eo-

^a Suevos: omnemque aciem suam ^b rhedis et car-
ris circumdederunt; ne qua spes in fuga relin-
queretur. Eo mulieres inposuerunt, quae in proe-
lium proficiscentes milites ^c passis crinibus flentes
inplorabant, ne se in servitutem Romanis trade-
rent.

LII. Caesar ^d singulis legionibus singulos le-
gatos, et quaestorem ^e praefecit; uti eos ^f testis

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Suebos B. pr. sec. Egm. ^b redis MSS. et Edd. Vett. mox ad
pr. L. pr. ^c expansis L. pr. pansis B. tert. passim Egm. sparsis in V.
pr. suprasc. ^d In sing. Pet. ^e praeficit G. L. tert. Ed. Inc.
^f Sic B. pr.

dem modo Xerxes apud Diodo-
rum l. 11. p. 14. Ἦσαν δὲ αἱ τρι-
ῆρεις διατεταγμέναι κατὰ ἔθνος
ἐξῆς, ἵνα διὰ τὴν ὁμοφωνίαν καὶ
γνώσιν προθύμως ἀλλήλοις βοη-
θῶσιν. VOSSIIUS.

Sedusios] Miror Ciacconium
Sedunos reponere, quia Pfinius
eos Alpinos esse populos ait. Ego
non video causam, cur Alpinum
militem in exercitu habuerit Ari-
ovistus, vel quomodo habere po-
tuerit. Itaque omnino arbitror
Sedusios Germanos fuisse. In O-
rosio tamen et Freculpho con-
stanter est *Edures*. In MS. nostro
Orosio *Eduses*. Quod corruptum
arbitror ex *Sedusii*. Nisi quis
aliam gentem, quam *Sedusios*
conjectaret. Erant olim *Eudoses*
in Germania, sed procul ab Ari-
ovisti regno, quippe siti locis quae
nunc Pomerani tenent. Sed ni-
hil hi ad Ariovistum. VOSS. Alii
volunt *Sebusios*. de his et cete-
ris hic nominatis vide Comment.
Ed. Jungerm.

Milites] Deest in MSS. Reg.
Eliens. et Vossii, et in Edit. Vet.
Rom. etc. CLARK. Dele mili-

tes, quam vocem non agnoscunt
Bongars. pr. sec. Petav. Lovan.
Gottorp. Egmond. et Pal. DA-
VIS. Cur. sec. Deest in Oxon.
Voss. tert. et Leid. sec. ac tert.
item Dorvilliano. ac Ed. Inc.
Ven. et Med. Quia tamen optimi
etiam Codices Vossianus pr. et
Leid. prim. cum Scaligerand et
Andin. servant, eicere protinus
nolui. Durior etiam foret oratio
proficiscentes passis cr. flentes.
Eadem confusio supra c. 40.

Passis crinibus] Frequentis-
sime ita describuntur mulieres
in luctu. Consule notas Hoto-
mani et Brantii ac Doctorum Vi-
rorum, in primis Cl. Drakenb.
ad Livium 1, 13. *Sabinae mulie-
res crinibus passis, scissaque
veste*. et 7, 40. *conjugesque cri-
nibus passis obviae ab urbe ve-
niant*: ubi male plerique Codd.
MSS. *sparsis*: uti et infra 7, 48.
ad Justin. 24, 3, 1. *spoliata fune-
ribus filiorum, scissa veste et
crinibus passis*: et illic vulgo
sparsis, ac MSS. quod defendi
posset et ex Lucano 10, 84. *Tri-
stis adit laceros veluti dispersa
capillos*. Sed *sparsi capilli* ali-

2 suae quisque virtutis haberet. Ipse a dextro cornu,
 quod eam partem minime firmam hostium ^a esse ani-
 3 mum adverterat, proelium commisit. Ita nostri
^b acriter in hostes, signo dato, inpetum fecerunt.
 Itaque hostes repente celeriterque ^c procurrerunt;
 ut ^d spatium pila in ^e hostes ^f conjiciendi non da-
 4 retur. ^g Rejectis pilis, comminus gladiis pugna-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a abest non male a Petav. Egm. V. pr. sec. ^b etiam *alacriter*
 L. tert. Ed. Inc. ^c *praecc.* iidem. *procurre* Carr. *procucurre-*
runt Egm. V. ad Frontinum et infra saepius. ^d *ad spat.* V. pr.
^e *nostros* Hotom. contra Cellsum etiam et Interpr. Gr. ^f *coni-*
ciendi MSS. et semper. ^g *relictis* Cuj. And. L. pr. V. pr. pro
 v. l.

ter melius conveniunt furibun-
 dae, ut bene observavit Cl. Dra-
 kenburgius. Verum hoc loco
 Bongg. tres. Petavian. Cuiac. Lo-
 vaniensis, Vossiani tres, Leid.
 prim. Egmond. et duo tresve re-
 centiores mei praeter aliorum
 MSS. Stos, ac Edd. Inc. Aldi, Steph.
 Gryph. et ceteras exhibent *man-*
ibus. Diserte etiam Metaphra-
 ses Graecus: *τὰς χεῖρας πρὸς*
τὴν spatiώτασ ἀπερρέοναι. Hisc
 adde l. 2. c. 13. *pueri mulieres-*
que e muro passis manibus pa-
cem ab R. petierunt. 7. 40. 47.
pectoris sine prominentes passis
manibus obtestabantur Roma-
nos. uti ille locus est scribendus.
 B. Civ. 3, 98. *passisque palmis*
projecti ad terram salutem pe-
tierunt. Nec raro *passa brachia,*
manus occurrunt. V. Cl. Burm.
 ad Ovid. Art. Am. 3, 350. *Ut mo-*
veat posito brachia passa mero.
 German. in Arat. v. 61. *Suppli-*
citer pansis ad numina palmis.
 Hinc forsitan aliquis putet adhi-
 buisse Caesarem utrumque *passis*
manibus crinibusque. Certe sic
 jungit 7, 48. *Matres familiae,*
quae paullo ante Romanis de
muro manus tendebant (obte-
 stantes ut sibi parcerent) *suos*

obtestari et more Gallico pas-
sum capillum ostentare etc. At
 inde patet, eas manus *tetendis-*
se in rogatione veniae et pacis;
Crines demisisse passos in obte-
 statione suorum. Nil ergo mu-
 tandum.

Quod eam partem minime
firmam hostium esse animad-
verterat] Suspectus mihi locus.
 An igitur Caesar quod facilli-
 mum sibi sumsit? Certe contra
 morem fortium Imperatorum, et
 quibus aliqua gloriae cupido.
 Qualem fuisse Caesarem nullus
 negaverit. Tacitus 2. Annal. de
 Germanico: *Quod arduum, sibi,*
caetera, legatis permisit. Et re-
 pugnat mox ipse Caesar; quippe
 ait, Germani a dextro cornu ve-
 hementer multitudine suorum
 nostram aciem premebant. Quo-
 modo infirmiore exercitus sui
 parte Romanos maxime preme-
 bant. Ex ingenio quamvis nullo
 v. c. adjuvante emendo. *Quod*
eam partem maxime firmam
hostium esse animadverterat.
 Vel si id minus placet, dele vo-
 cem *hostium*. VOSS. Suspectum
 habet hunc locum Vossius; quod
 Caesaris gloriae et fortitudini
 minus consentaneum existimet,

tum est. At Germani celeriter, ex consuetudine sua, phalange facta, ^a in petus gladiatorum exceperunt. Reperti sunt ^b complures nostri ^c milites, ⁵ qui in phalangas ^d insilirent, ^e et scuta ^f manibus revellerent, ^g et desuper vulnerarent. Quum ho- ⁶ stium acies ^h a sinistro cornu pulsa, atque ⁱ in fugam conversa esset; ^k a dextro cornu vehemen-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Inpetum* B. tert. ^b *quamplures* V. sec. B. tert. ^c *deest* L. pr. ^d *insilirent* MSS. 3. ^e *et* *abest* ab Oxon. et L. pr. *rectius*. ^f *in m.* V. sec. et *revelarent* Ed. Inc. ^g *ut* L. sec. ^h *in* B. tert. ⁱ *in fuga* B. pr. *desunt* Ed. Inc. *conjecta* Oxon. ^k *a* *abest* ab Ed. Inc.

eam sibi partem *Ipsam* deligere, qua parte hostes minus essent firmi; ideoque e contrario, *maxime firmam*, scribendum con- jicit. Verum non tam id hic agitur, quo in loco ipse versaretur *Caesar*; quam qua in parte proelium primum committendum juberet: Quod dubitare, quin ea in parte iniri debeat, qua parte minime firmi sint hostes; non utique fortis est, sed insipientis Imperatoris. Porro; quod urget Vir Doctissimus, repugnare ipsum sibi *Caesarem*, (cum hoc in loco narret, *se a dextro cornu proelium commisisse*, quod eam partem minime firmam hostium esse animadverterat; infra autem ajat, *hostes a dextro cornu vehementer*, *multitudine suorum, nostram aciem premere*;) fefellit minus attentum verborum ambiguitas. Nam in posteriore loco, *dextrum cornu intelligitur hostium*; in priorē autem, *dextrum cornu intelligitur Romanorum*, quod proelium erat utique cum sinistro cornu hostium commissum. CLARK. His argumentis convicit jam Vossium Cl. Bos. Animadvers. ad *Caesar*. pag. 14.

Animadverterat] *Leidensis* primus *animo adu.* Nempe scribendum erat *animum adu.* cum Gronovio ex Membris Andinīs. Vide ad 1, 24. *Postquam id animum advertit.*

Rejectis pilis] *Ἀποβίθαιτες.* Anonymus Celsi exscriptor: *Projectis igitur missilibus, res gladiis acta est.* Dion. libro 38. *Καὶ ἔτι γε οὐκ οὐδὲ αὐτοῖς, (οἱ Ῥωμαῖοι) ἐχώρησαν, ὥστε σφᾶς μήτε τοῖς κοντοῖς, μήτε τοῖς ξιφασὶ τοῖς μακροτέροις χρῆσασθαι. ἀδύνατόν τε ἔν, καὶ τοῖς σώμασι τὸ πλεῖον, ἢ τοῖς ὅπλοις ἐμάχοντο.* Itaque congressi sunt (Romani) cum illis, ut neque contis neque gladiis uti possent. Igitur barbari jactare sua corpora, trudereque: iisque magis, quam armis uti. Ubi idem contra quam *Caesar* tradit, Romanos adeo propere in Germanos incurrisse, ut spatium illis non darent acies ordinandi. Sed ignoscendum *Caesari*, dum famae suae gloriam auget. VOSSIUS.

Phalangas] Sic recte *Petavian.* et *Bongars.* prim. Plerique cum plurimis Edd. *Phalanges*,

ter multitudine suorum nostram aciem premebant.

7 Id quum animadvertisset P. Crassus ^a adolescens, qui ^b equitatu praeerat, quod expeditior erat, quam hi, qui ^c inter aciem versabantur, tertiam ^d aciem laborantibus ^e nostris subsidio misit.

1 LIII. Ita proelium restitutum est, atque omnes hostes terga verterunt, neque prius fugere destite-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *adulesc.* B. pr. ^b *Sic Duk.* ^a *m. pr.* Ed. Scal. ^c *intra V. pr. Ox. Duk.* ^d *partem V. C. Urs. And. V. pr. sec.* ^e *deest Pal. Dorv. Edd. R. V. M. nostro Ed. Inc.*

phalangis, phalangem. At Vossian. prim. Leid. prim. et Oxon. *phalanga*, superscripto — pro *phalangam*. Sed tum ego malim *phalanga*. Vide notata ad Frontin. 2, 2, 1. et infra B. Civ. 2, 10.

Millia passuum ex eo loco circiter L.] Libris omnibus repugnantibus ita corrigendum arbitror. Primum quoniam hunc numerum vetus Orosii impressus liber prodit. Deinde quia *Plutarchus τετρακοσίους στάδια* posuit. Nam cum octo stadia miliarium unum conficiant, sequitur ut quadringenta efficiant miliaria quinquaginta. Neque me movet, quod in vulgatis *Plutarchi* libris legitur, *τετρακοσίους*. Nam et vetus Interpres *Quadringenta* posuit, et *Henr. Stephanus*, Graecae linguae peritissimus, et harum rerum observator diligentissimus, *τετρακοσίους* in aliis libris legi testatus est. Itaque *Beato Rhenano*, summo ac singulari viro, assentiri non possum, qui proelium hoc omis- sum putat ad aedem Apollinaris, quae milliare unum Germanicum a Basilea et Rheno distat. Nam paulo superius Caesar scribit, eo se loco castra habuisse, quo a Sequanis et Aeduis commea-

tus supportaretur. Neque mirum videri oportet, si quinquaginta passuum millia fugientes fecerint: cum Caesaris exercitus interdum uno die xx, interdum xxv millia confecisse constet; ut 5, 47. et 7, 40. *Vegetius* autem 1, 9. scribat, tyrones horis quinque aestivis viginti aut viginti quatuor passuum millia ambulare aut pleno gradu conficere. *Hotoman.* Huic *Hotomanni* notae adde Ciacconium. Inepte vero Glandorpius *τετρακοσίους στάδια* exponit per *triginta stadia*, et *τετρακοσίους* *quadraginta*. Hoc enim designat *τεσσαράκοντα*, ut hoc loco vertit Interpres Graecus: unde patet, eum in suo exemplari quoque invenisse *quinque*. Verum *Jungermannus* et hunc emendare conatur reponendo *τετρακονδία*. Ceterum MSS. aliorum et mei omnes constanter servant *quinque*. Ciacconii tamen et *Hotomanni* emendationem praefero. Adde *Cjuver. Germ. Ant.* in prooem. quamquam alii aliter iudicant. Sic *quatuor* et *quadraginta* confunduntur B. Civ. 1, 17. et *quinque* et *quinquaginta* c. 23.

Transnatare] Hoc ex Ursini Codice adripuit Scaliger et seqq. At in nullo meorum adparet. Ple-

runt, quam ad flumen Rhenum ^a milia passuum ex eo loco circiter quinquaginta ^b pervenerint. Ibi ² perpauci, aut viribus confisi, transnatare contenderunt; aut, linitibus inventis, ^c sibi salutem re- 83 pererunt. In his fuit Ariovistus, qui, naviculam ³ deligatam ^d ad ripam nactus, ea profugit: reliquos omnes consecuti equites nostri interfecerunt. Duae ⁴

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a milibus L. pr. ^b Sic B. pr. Lov. Egm. et 3 alii cum Edd. Rom. Med. Ven. *pervenirent* L. pr. vulgo *pervenerunt*. ^c Sic MSS. et Edd. Vett. vulgo *sal. sibi petierunt*. ^d apud L. sec.

rique cum Edd. habent *tranare*. Bong. tert. *transnare*, ut vulgo in Caesare scribitur passim. *transnatare* Andinae membranae Scalig. Leid. pr. et tert. Ex Anglicis Codicibus variationis nihil enotarunt viri docti. Quid praeferam, incertus sum, et parum refert. *Transnaret* et *transnatare* confusa videas etiam apud Hirt. B. Alex. c. 20. et apud Liv. 2, 10. etc. ubi vide Cl. Drakenb. nec non apud Valer. Maxim. 1, 8, 2.

Petierunt] Non nego hoc Latinum esse; nam ita et 3, 15. et saepius; sed quaeritur, an heic loci a Caesare adhibitum sit. quippe primum in officina Aldina natum videtur. Nam MSS. Ursini, et omnes mei cum Edd. primis, item Vascos, Gryphii, Stradae, Stephani, aliisque *reppererunt* vel *repp.* exhibent; nisi quod tres recentiores vitiose *reperierunt*, unde forsitan illud *petierunt* suam originem hausit. *Reperire* sexcenties pro *acquirere* sumi notum est. Terent. Heaut. 1, 1, 60. *simul rem et gloriam armis belli repperi*. *Invenire* autem et *reperire* juncta, ut hic. vide apud Cl. Burmann. ad Ovid. Metam. 1, 655. *tu non*

inventa reperta Luctus eras levior. Non opus itaque est, ut Ill. Heinsii conjecturam admittamus *pepererunt*.

Equites consecuti] Longe praeflare credidit Gruterus, quod praebet Bong. pr. et secundus cum Palat. *equitatu*. quomodo insuper novem mei Codd. et Clarkii cum Edd. primis exhibent. *equitatus* Bong. tert. *equitatum* Lipsii Cod. Lovan. vero, Leidens. prim. Scalig. et Petavianus *equites* servant, nisi quod in Leid. sit *consecuti equites*, ut edidi, et in Petav. eq. *nostri cons. nostri* exsulat ab Egmondano. Forsan scripserat auctor *equite* i. e. *equitatu*. Vide ad Frontin. 2, 3, 17. *per levem armaturam et equitem*. vulgo erat *equitatum*. Hirt. B. Afric. c. 61. *frenatus eques*: ut Ursinus bene emendavit. Adde B. Hisp. c. 23. Ad i. etiam viros doctos ad Livium, et passim.

Quam domo secum adduxerat] V. c. Scalig. *quam a domo secum eduxerat*. Anonymus: *quarum primum domo digrediens eduxerat*. Ut videri possit Caesar scripsisse, *quam domo secum eduxerat*. Sed nihil muto,

fuerunt Ariovisti uxores, una Sueva natione, quam ^a ab domo secum eduxerat; altera ^b Norica, regis ^c Vocionis soror, quam in ^d Gallia duxerat, a fratre missam. ^e Utraeque in ea fuga perierunt. Duae filiae ^f harum, altera occisa, altera capta est. C. Valerius ^g Procillus, quum a custodibus in fuga trinis catenis vinctus traheretur; in ipsum

VARIÆ LECTIONES.

a domum L. tert. et Ed. Inc. V. notas. vulgo domo et adduxerat. b Norici G. V. tert. c Voccionis, Voctionis, Boccionis, Bozionis, etc. MSS. et Edd. Vett. d Galliam MSS. 3 recentiores et Ed. Inc. e utraque periit vulgo. f earum L. pr. g Pric. Egm.

quia proba vulgata lectio. VOSS. MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Edit. Rom. duxerat. CLARK. Soli Voss. sec. et Duker. e meis habent adduxerat. plurimi duxerat cum Edd. primis. Sed eduxerat inveni in Cujaciano. Leidensi primo, Scalig. Vossiano primo, item Beroaldi, Stephani, aliisque editionibus: quarum idcirco auctoritate id reposui, quamvis et rectum sit duxerat. Consule viros doctos ad Phaedri F. 1, 19. dum firmiores posset catulos ducere. Terent. Hec. 3, 3, 4. Eduxi me foras. B. G. 4, 1. ex finibus educunt. Ceterum a domo exaratur in Leid. primo, Scalig. Vossianis primo, secundo, et Cujaciano; ab domo in Bongars. secundo. Quod itaque ex tam vetustis Codd. amplexus sum. saepius ita Livius et alii. a conspectu abducere Front. 2, 8, 13. a fano tollere infra B. Civ. 3, 33. Vide G. J. Vossium de Constr. c. 46. Horat. O. 4, 5. dulci distinet a domo.

Utraque periit] MSS. Reg. et Vossii, et Edit. Vett. utraeque perierunt. CLARK. Utraeque etiam meorum longe plurimi, et

vetustissimi. Ut Bong. pr. sec. Lov. Leid. pr. Voss. pr. Petav. et alii. Omnes vero cum Carriensi perierunt. quae vera lectio forsitan fecit, ut utraque in utraeque abierit. Vide Cl. Burmann. ad Ovidium cum alibi, tum Art. Am. 2, 283. Utraque laudentur per carmina. Quamquam omnino ego putem, utraeque rectum esse, et mutatum tantum a recentioribus librariis, qui nesciebant utrique in plurali de duobus dici. Adi omnino Socerum ad Val. Max. 6, 5, 3. Cortium ad Sallust. B. Catil. c. 30. Utrique ad urbem Imperatores erant. Vossium ad Justin. 9, 7. Utrique creduntur. 41, 6. Magni uterque viri, inveni in MSS. 2. utrique. Gronov. ad Liv. 36, 16. utraeque manus. B. Afric. c. 61. utrique duces, Caesar et Scipio. B. Hisp. c. 24. Utrorumque copiae: uti est in MSS. Passim Caesar utrisque castris de duobus, et Lucan. 4, 196. Utraque latera Livius, Frontinus, alii. Immo clare Caesar B. Civ. 1, 83. utrique in castra discedunt. et 2, 6. utraeque laborant.

Caesarem, ^a hostis equitatu ^b persequentem, incidit. Quae quidem res Caesari non minorem, 6 quam ipsa victoria, voluptatem adtulit: quod hominem honestissimum provinciae Galliae, suum familiarem, et hospitem, ^c ereptum e manibus hostium, sibi restitutum videbat: neque ^d ejus calamitate de tanta voluptate et gratulatione

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo *hostium equitatum*. ^b *Insequentem* Cujac. Leid. pr. tert. Ed. Inc. R. Steph. et Cels. utrumque recte. V. 5, 15. *prosequentem* Plant. Ed. Margo. ^c *eruptum* B. pr. ^d *ei* V. sec.

Hostium equitatum persequentem] MS. Norvic. exhibet *hostes equitatu persequentem*, cum quo faciunt editt. Rom. Ven. nisi quod illae *sequentem*. Sed a vulgata lectione fiat Graecus interpres. DAVIS. MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Edit. Vett. *hostes equitatu*. CLARK. *Hostes equitatu* e meis exhibent MSS. Lovan. et alii quinque. *hostium equitatu* Leid. sec. et Cujac. *hostis equitatum* Bongars. pr. sec. Leid. pr. Scalig. Petav. At vero Egmondanus *hostis equitatu*. Optime. Depravationis causam fuisse liquet, *hostis* in Genitivo sumptum esse, cum esset Accusativus. Interpres Graecus incidit in corruptos jam codices, quos inter etiam Vossian. prim.

E manibus] Leid. prim. Vossian. prim. *de m.* non quidem male. Sed praefero vulgatum. *Ereptum e* et *restitutum videre* sic junxit Cicero Orat. 3. in Catil. c. 1. *Ex faucibus fati ereptam, et vobis conservatam ac restitutam videtis*. Infra 7, 47. *se ex manibus praedantium militum eriperet*.

Videbat] ex Petav. Bongars. pr. sec. Gottorp. Egmond. Lo-

van. scribendum *viderat*. DAVIS. Cur. sec. *Viderat* etiam Palat. et tres mei recentiores cum Edd. primis. *Videret* Carrar. et Voss. tert.

De se ter sortibus consultum] Ille mos Germanorum, et adhuc septimo saeculo post Caesaris tempora eum viguisse legimus apud Bekam in vita Willebrordi, p. 5. *Radbodus vero injuriam Dei sui ferociter ulcisci disponens, jugulari jussit unum de collegio Sancti Sacerdotis, per casum sortilegii*. Beka vero haec ex Alcuino hausit, qui Willebrordi vitam conscripsit, et ait quotidie cum ter sortes jecisse. verba haec sunt: *Radbodus nimio furore succensus, in sacerdotem Dei vivi, suorum injurias deorum ulcisci cogitabat: et per diem semper tribus vicibus suo more mittebat sortes, et nunquam damnatorum sors, Deo vero defendente suos, super servum Dei, vel aliquem ex suis, cadere potuit: nec nisi unus tantum ex sociis sorte monstratus, et martyrio coronatus est*. VOSS. Graecus Interpres, neque Celsus mentionem faciunt ullam de numero ternario, sed vide Scalig. ac Brouk. ad Ti-

- 7 quidquam fortuna ^a deminuerat. ^b Is, se praesonte, de se ^c ter sortibus consultum dicebat, ^d utrum igni statim ^e necaretur, an in aliud tempus reservaretur: sortium beneficio se esse incolumem.
- 8 Item M. ^f Mettius repertus, ^g et ad eum ^h reductus ⁱ est.
- 1 LIV. Hoc proelio trans Rhenum nunciato,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *diminuerat* MSS. plerique et Edd. Vett. ^b *Hic* L. pr. Oxon. *Ipsa* pr. Duker. et V. sec. ^c *tergoribus* B. pr. sec. Petav. Egm. Lov. Gott. L. tert. V. tert. et Ed. Inc. ^d *utr. igitur st.* MSS. ^e *utrumne st.* MS. Ciacc. ^f *cremaretur* V. pr. a m. pr. *veperaretur* V. sec. ^g *Metius* MSS. longe plurimi et vetustiores cum Ed. Inc. *Titius* MSS. 2. et Edd. Vett. *Petilius* Oxon. ^h *est et* Reg. deest in L. pr. qui et habet *ipsum*. ⁱ *adductus* Reg. Pal. L. sec. Derv. et Edd. Rom. Med. Ven. ⁱ deest Reg.

bulli 1, 3. *Ipsae sacras pueri sortes ter sustulit.*

M. Mettius repertus] Extat et nummus averso latere bigas representans, insidente Pallade, vel quod potius crediderim, Bel-lona. Circumscriptum est M. METTIUS. itaque forte innuitur vi eum hostibus ereptum. Vel, si, ut aliis visum, bigae Lunae consecratae, fortassis obscure indicatur vaticinium Germanarum foeminarum, quae ut ait Caesar, dicebant, *Non esse fas Germanos superare, si ante novam Lunam proelio contendissent.* Sed haec, ut incerta, mitto. Illud miror Aeneam Vicum ignorasse, quis hic Mettius sit. Nisi forte, ejus aetate in excusis Codd. Caesaris *Titius* erat, uti et Plantinus excudit. VOSS. Addo Ursinum ad Familias Romanas.

Quos Ubii — insecuti] Ita re-stituerunt B. *Rhenanus* rerum Germa. l. 3. et *Fr. Hotomannus*;

quae quidem emendatio mihi vehementer arridet; Ubios enim proxime Rhenum habitasse constat ex *Plinii* H. N. 4, 17. et veteres inimicitias cum Suevis exercuisse docet *Caesar* B. G. 4, 3. In antiquis tamen editis et MSS. legitur: *quos ubi qui proxime (vel proximi) Rhenum incolunt perterritos senserunt insecuti* etc. Quam lectionem quin imperiti Librarii aut Correctores intulerint, nullus dubito. Adservatur in Bibliotheca Collegii *Petrensis* apud *Catabrigenses* Q. *Curtii* scriptum exemplar, quod A. D. 1495. innumeris in locis corroxit *Raphael de Marcatellis*, Episcopus Rossensis et Abbas S. Bavonis juxta Gandavum, ut ipse in calce libri testatus est. At sane quam plurimum antiquam lectionem temere mutavit, ut liquet ex ejus vestigiis non penitus erasis. Hoc si contigerit viro tum temporis inter doctos numerato, nemo dubitet, quin idem indoctis Librariis potuerit evenire, prae-

^a Suevi, qui ad ripas Rheni venerant, ^b domum reverti coeperunt; quos Ubii, qui ^c proximi Rhenum incolunt, perterritos insecuti, magnum ex his numerum occiderunt. Caesar, una aestate duobus maximis bellis confectis, maturius paullo, quam tempus anni postulabat, in ^d hiberna in Sequanos exercitum deduxit: hibernis Labienum

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Suebi V. pr. ^b domi V. tert. ad d. V. sec. ^c vulgo proxime. ^d Hibernis B. sec. hibernia V. pr.

cipue cum de nominibus propriis aut paullo rarioribus ageretur. Sic apud *Julium Firmicum* de err. prof. Rel. p. 36. legitur; *Hic (Saturnus ex Creta fugiens; in Italia a Spartanis absconditur. Scribe Sicanis, qui primi Italiam incoluerunt. Vide Dionysium Halicarnasenum l. 1. Ant. p. 8. ed. R. Steph. et Servium ad Virgilii Aen. l. 2. Librarios fefellit vox minus nota. Joan. Frid. Gronovius Obs. Eccl. c. 9. reponit Jano Patre. Sed haec emendatio nimium abit a receptae lectionis vestigiis; ideo me meae conjecturae non poenitet.* DAVIS. Quos Ubii, qui proxime Rhenum incolunt, perterritos insecuti etc.) Pulchra Rhenani et Hotomanni emendatio; Quam et Graecus in suo Codice repperit. MSS. et Editt. Vett. Quos ubi, [vel, ubi ii,] qui proxime Rhenum incolunt, perterritos senserunt; insecuti etc. CLARK. Optime viri docti ex quos ubi, pro quo in MS. Duker. a m. pr. est q. nisi, et in Ed. Incerta est quo nisi, emendarunt q. Ubii. Nomina propria creberrime esse corrupta, constat inter omnes. Sed quod viri docti, quos jam R.

Stephanus et Scalig. in suis Edd. secuti sunt, tam audacter ejiciant verbum *senserunt*, in omnibus ac vetustissimis membranis repertum, nescio, an probari debeat. Hotomannus hoc videtur sensisse; nam ille legebat, quos cum Ubii etc. *perterritos senserunt*. Carrariensis Codex habet quos ubi cuncti, alii ubi ii. Vide, num olim fuerit repetitio, mendae fuerit causa; vel ut Ubii. Friburg. Ed. A. 1527. exhibet Q. Ubii, q. p. R. i., ubi perterr. *senserunt*. Favet Rhenano et Brantio ceterisque Graecus Interpres, qui non agnoscit vocem *senserunt*.

Proxime Rhenum] Ita primi, quod sciam, ediderunt Lipsius et Scaliger. Priores cum MSS. omnibus *proximi*. nisi quod ex meis Goltorp. et Voss. tertius habent *proximum* cum Ed. Incerta. Ill. N. Heinsius in margine sui libri conjecerat *proximi Rhena*, ut c. 6. *proximum Helvetiorum finibus*. 2, 12. *proximi Remis*. 3, 11. *proximi flumini Rheno*. 6, 35. *qui sunt proximi Rheno*. B. Afric.

praeposuit: ipse in ^a citeriorem Galliam ad conventus agendos ^b profectus est.

C. JU-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *interiorem Carr.* ^b *profectus.* V. sec.

c. 56. *proxime Uzitae.* Sed vide ibi notas. At rectissimum est *proximi Rhenum.* Solet Caesar adjectivum hoc, non adverbium, adhibere. Sic 3, 6. *proximus mare Oceanum in Andegavis hiemabat.* 6, 31. *qui proximi Oceanum fuerant.* ubi vide. Atque ita alii quoque. Livius 8, 32. *qui proximi tribu-*

nal steterant, ubi vide Gronovium, et Heins. ac Burmann. ad Ovid. Art. Am. 1, 139. ac Gronov. rursus Obs. 3, 2. *Incolunt* neutraliter adhibet, suo et optimorum scriptorum more. c. 1. et 5. et 2, 35. *trans Rhenum incolunt.* 2, 3. *cis Rhenum incolunt.* et sexcenties.

86

C. JULII CAESARIS
COMMENTARIORUM
DE
BELLO GALLICO
LIBER II.

ARGUMENTUM LIB. II. DE BELLO GALLICO.

Belgae omnes contra P. R. conjurant: III. exceptis Rhemis, V. Caesar contra eos exercitum Axonam flumen transducit. VII. Bibracti oppido, VIII. atque item Q. Titurio Legato, a Belgis obpugnatis, subsidia mittit. X. Illi, frustra istis obpugnationibus tentatis, ad tuendos suos quisque fines, copias partiuntur. XII. Caesar discedentes insequutus, Suessiones, XIII. Bellovacos, XV. et Ambianos in deditionem accipit. XVI. Nervios, fortiter se defendentes, debellat. XXIX. Item Aduatucos.

---

1 I. Quum esset Caesar in ^a citeriore Gallia ^b in
hibernis, ita ^c uti supra demonstravimus, crebri
ad eum rumores adferebantur, litterisque item La-
bieni certior fiebat, omnes Belgas, quam tertiam
esse Galliae partem dixeramus, contra populum Ro-
2 manum conjurare; obsidesque ^d inter se dare:
^e conjurandi has esse causas: primum, quod vere-
rentur, ^f ne, omni pacata Gallia, ad eos exer-
3 citus noster adduceretur: deinde, quod ^g ab non-
nullis Gallis sollicitarentur, partim qui, ut Ger-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Interiore* V. pr. a m. pr. sed corr. ead. m. ^b *in deest* Oxon.
^c *ut* MSS. 2. *supra deest* MS. Urs. et Oxon. *superius* MS. Brant.
L. pr. Lov. Pal. B. tert. Dorv. et Edd. R. V. M. aliaque. ^d *de-*
sunt i. se Pet. ^e *conjurando* V. sec. ^f *quod et duceretur* Ed.
Inc. ^g *a* MSS. et Edd. quid.

Partim qui ut Germanos] Pen-
ultimam vocem reposui ex edi-
tione Veneta, et Metaphraſte;
nec sine ea constat sententia, ut
vidit acutissimus vir, J. F. Gro-
novius ad Livii 23, 27. DAVIS.
Voculam hanc, Librariorum in-
curia in MSS. omisſam, nec a
Scaligero aliisque Recentiorum
observatam, optime ex Graeco
et Vett. quibusdam Editt. resti-
tuit Davisius. CLARK.

Versari noluerant] Ita omni-
no legendum esse, (non, ut Sca-
liger et Recentiores omnes, *nol-*
lent;) ostendit tum temporum ra-
tio, (jam enim ante ejecti erant
e Gallia Germani;) tum Interpre-
Graecus, qui habet, *ΗΡΟΤΕ-*
ΡΟΝ ἐκ τῆς βελγικῆς; tum MSS.
codices, in quibus omnibus, uni-
ca tantum corrupta literula, le-
gitur, *voluerant*. IDEM. Legen-
dum *noluerant*, ut recte Cl.
Clarkius: et ita dudum edide-
rant Gryphius et Ursinus: ex
Gallia enim Germani jam erant

expulsi. MSSi *voluerant*. Per-
peram; ita tamen ut indicent,
quae vera sit lectio. DAVIS. *Cur.*
sec. Primo ut recte docet addi
debere Gronovius, sed male ca-
pit pro *quamvis*, licet, deceptus
scilicet vulgari lectione *nō*
nollent. Ut jam habent omnes
fere Edd. ante Scaligeranam, item
Lovan. et Dukeri Codd. Ursinus
primus dixit, in suis MSS. illud
non videri, qui et sequens *nol-*
lent produxit; cum antea editum
esset *noluerant*, quod et flagitat
sensus, et MSS. mei ad unum
omnes praeter Andinum et Sca-
liger. exhibent; nisi quod unus
det *noluerunt*. E meorum nullo
enotavi *voluerant*. quamquam
perparva in MSS. sit distinctio
inter *n* et *u*.

Ab nonnullis etiam, quod in
Gallia a potentioribus] Legen-
dum censet Fr. Hotomannus, *ab*
nonnullis enim potentioribus.
Quae quidem conjectura mihi vi-
detur paullo audacior; (omittit

manos diutius in Gallia versari ^a noluerant, ita populi Romani exercitum hiemare, atque ^b invetera- 87. scere in Gallia, ^c moleste ferebant: partim ^d qui mobilitate et levitate animi novis imperiis studebant: ab nonnullis etiam, quod in Gallia a potentiori- 4 bus, atque ^e his, qui ad conducendos homines facultates habebant, vulgo regna occupabantur; qui minus facile ^f eam rem imperio ^g nostro consequi ^h poterant.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a vulgo *noſſent*. ^b *Inveterescere* Egm. ^c deest Lev. ^d deest G. Voff. tert. Edd. quaedam *quis* et supra. Mox *a n.* V. pr. Duk. Edd. quaed. ^e Sic MSS. non iis. *ab his* B. sec. ^f *ea sine rem* Egm. ^g deest V. tert. Egm. non V. pr. sec. Dorv. ^h non p. G. V. tert.

enim quatuor voculas, quae in omni- bus MSS. comparent) nec tunc opus est, ad eam contagiamus: nam repetendam *oro* novus *soliciterentur Belgae*; et omnia evadent clara. DAVIS. et CLARK.

Imperio nostro consequi] Corrupte codd. nonnulli *in imperio*. quod frustra Caesari asserere Hotomannus nititur. *Imperio nostro* tantundem est quam si dicat, quando imperium nostrum est; vel quando imperium nos habemus. Sic quoque Caesar locutus 1, 18. *Imperio P. R. non modo de regno, sed etiam de ea, quam habeat, gratia desperare*. VOSS. Fatendum tamen, illud in comparere in Bongars. sec. Cuj. Palat. Egm. Gott. Vossianis omnibus, Levant. duobus Leid. Duk. Dorvill. et cunctis Edd. Vett. 1, 33. *In tanto imperio populi R.* quare cum Cortio ad Sall. B. Jug. c. 14. *In imperio vestro extorrem patriam*, heic loci in imp. praetuli: non tamen cum eo ubi- vis id volumus intrudi: uti 1, 18.

ait a se in MSS. repertum esse. In nullo meorum illic est, neque opus esse, alijs exemplis patet, nisi velimus ubique ^e MSS. novitiis quibusdam praepositionem inculcare. Vossio hic ad stipulatur Clarkius, et carent in Bong. pr. Scalig. Leidensis pr. et alii. *Imperio* i. dum nos ibi imperamus. Vide ad J. Obseq. c. 61. et Cel. Drakenb. ad Livium 2, 36. *Ladis. mane* etc. Adde c. 25. et 8, 96. *Galliae defectione*. B. Giv. 2, 30. *militum consiliis*. Hirt. B. Alex. c. 2. *incendio tuta est Al.* c. 34. *occupatione belli civilis*. Nep. Pelop. c. 4. *Leuctrica pugna*. Sic MSS. non in L. Ut videre est in notis. Adleverat orae libri sui N. Heinsius, *ea sub imperio n.* [*Imperio omnino praefero*. Livius 5, 34. *Imperio ejus Gallia fertilis*. ubi eadem varietas.]

Ineunte aestate] Sic MSS. Reg. et Vossii, et Edit. Rom. Graecus item: *APXOME NOY 100 Sépus*. Scaliger et Recentiores, [*finita aestate*:] quod et in MS.

1 II. ^a his nunciis litterisque commotus Caesar
 duas legiones in cⁱteriore Gallia novas conscripsit,
 et inita aestate, in interiorem Galliam qui deduce-
 2 ret, Q. Pedium legatum misit. Ipse, quum pri-
 mum pabuli copia esse ^b inciperet, ad exercitum
 3 venit. Dat negotium Senonibus, ^c reliquisque Gal-
 lis, qui finitimi Belgis erant, uti ea, quae apud
 eos gerantur, ^d cognoscant: seque de his rebus
 4 certiores faciant. Hi constanter omnes ^e nuncia-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a his MSS. plerique. ^b inceperat L. pr. ^c ceteris vel rel. Pal.
^d agnoscant Lov. Dorv. ^e nunciabant L. pr.

Elensi reperitur. CLARK. *In-
 eunte* legitur quoque in Leid. pr.
 sec. Voff. pr. Oxon. Andin. et
 tribus aliis, ac plerisque Edd.
 Antiquis; sed Ursinus, Faërnus,
 Hotom. et Brantij Codices, item
 Bongarsiani tres, Cujac. in quo
hieme pro *aestate*, Petav. Egm.
 et ceteri cum Ed. Incerta prae-
 bent *inita*: quod idcirco minime
 proscribere velim. In fine hujus
 libri, *inita proxima aestate*. 3, 7.
Inita hieme. 5, 23. *inita secun-
 da vigilia*: ubi vide tamen. Sed
 et Hirt. B. Afric. c. 26. *aestate
 inita*.

Interiorem Galliam] Lego *ul-
 teriorem Galliam*; uti recte in
 prioribus editionibus fuerat,
 quod Scaligerum mutasse miror.
 Anonymus quoque, *eosque per
 Q. Pedium legatum suum ul-
 teriorem in Galliam transmittit*.
 VOSS. Haec vera est lectio, licet
 refragetur D. Vossius, ac indi-
 gnetur Scaligero, antiquissimas
 editt. secuto; ita enim exhibent
 non solum MS. Norv. sed etiam
 editt. Rom. Ven. Beroald. Et
 optime quidem, id enim vocat
interius, quod ab extremis
 finibus longe removetur. Cl. Ma-

merlinus Pan. 2, 14, 1. *Vos in
 teriora imperii vestri secesserit-
 is*. Tacitus Annal. 2, 24. *Redem-
 ptos ab interioribus* (Germanis)
reddidere. Pomp. Mela 1, 2. p.
 18. *Interiora, et littora tenent
 usque ad sinum Persicum*. Plura
 sunt ad manum exempla, sed rei
 notissimae non immorabor. DA-
 VIS. Omnes mei Codd. et alio-
 rum ac Edd. Vett. habent quo-
 que *interiorem*, praeter optimos
 Codices Oxon. Scalig. et Leid.
 prim. Quare, licet retinuerim
 receptam scilicet lectionem, *ul-
 terior* rectius mihi videtur, ut ob-
 positum *citeriori*, quam alterum,
 praesertim cum magis amet Cae-
 sar Galliam vocare *ulteriorem*,
 quam *interiorem*.

Ad eos proficisceretur] Grae-
 cus ΩΞ ΤΑ ΧΙΖΤΑ itva. Cu-
 jusmodi vocabulum aliquod de-
 esse videtur. Recentiores Editt.
 (ad eos duodecimo die *proficis-
 ceretur*.) Quod tamen in pleris-
 que MSS. non reperitur. CLARK.
 Gruterus quoque *duod. die* cre-
 didit esse spuria, et ex Ursini
 MSto in textum intrusa, et certe
 praeter Vett. Edd. quae eas vo-
 ces ignorant, desunt quoque in

verunt, ^a manus cogi, ^b exercitum in unum locum ⁸⁸
^c conduci. Tum vero dubitandum non existimavit, ⁵
 quin ad eos [XII. die] proficisceretur. Re frumen- ⁶
 taria provisa, castra ^d movet, ^e diebusque circi-
 ter xv. ad fines Belgarum pervenit.

III. Eo quum de inproviso, celeriusque omni- ¹
 um opinione venisset, ^f Remi, qui proximi Galliae
 ex Belgis sunt, ad eum legatos ^g Iccium et ^h An-
 tebrogium, primos civitatis, ⁱ miserunt: qui dice- ²

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a manum L. pr. magnum ex. cogi et B. sec. ^b exercitus L. pr.
 Scal. V. pr. sec. Duk. Oxon. Beroaldi et Aldi Edd. bene. exerci-
 tusque Lov. L. sec. Reg. Edd. R. M. V. Vasc. Gryph. Steph. Plant.
 aliaque. ^c Educi Pal. ^d movit Egm. ^e et diebus L. pr. ^f Remi.
 sic MSS. plerique et Edd. Vett. semper. V. Cellar. et C. seq. Da-
 vis. vulgo Rhemi. ^g Siccium MSS. fere omnes et Ed. Inc. So-
 cium, vel Sucium, vel Jocium alii et Edd. primae. Nullus ante
 Aldum Iccium. ^h Sic fere pro var. l. V. pr. Antebrogium. Gr.
 Ἀντιβρόγιον. MSS. et Edd. Vett. Andocium Borium, Andecum-
 borium, Andecomborium, Andocumborium, Anodocuborium.
 Carr. Andocum Bojum. ⁱ vulgo adest suae.

Bongara. primo, sec. Petav. Palat. Oxon. Lovan. Duker. Leid. tertio et Dorvill. Uncis itaque eas in-
 clusi; nam ejicere ob aliorum
 codicum auctoritatem non ausus
 fui cum Clarhio. Forſan ſcripſe-
 rat Caſar primo die i. e. quam
 primum; vel, ut aliter dicitur,
 primo quoque die: quod non in-
 tellectum abierit in XIImo die.
 quae verba celerrimi Caſaris
 praecipiti ingenio plane sunt
 contraria.

Provisa] MSS. Reg. Eliens.
 et Vossii comparata. CLARK.
 Hanc lectionem a Scaligero ex
 Ursini et suo Codice adreptam
 confirmant membranae Andinae,
 Oxonienses et Cujacii. 3, 19. re
 frumentaria provisa. 4, 19. fru-
 mentum provisum. Ceteri o-
 mnes cum olim editis compara-
 ta: ut 1, 37. 4, 17. et passim.

quod praeferebat hic Gruterus
 ob seq. inproviso. Sed aptius
 et celeritati convenientius vide-
 tur fuisse, Caesarem modo pro-
 vidisse, quomodo sibi suppor-
 taretur frumentum, quam hic
 in longum iter comparasse. V.
 1, 23. 40. infra c. 5, 3, 17.

Celeriusque omnium opinione]
 Nemo dubitare potest, quin haec
 bene Latina sint: attamen in nul-
 lo codice ita reperio. Omnium
 enim deest in Leid. tert. et Ed.
 Incerta, ut apud Sallust. B. Jug.
 c. 85. Opinione asperius: ubi
 adi Cortium. Cicero ad Famil.
 Ep. 14, 23. Opintone celerius ven-
 turus esse dicitur. Verum tres
 Bongarsiani, Petav. Lovan. Scal.
 Leidens. pr. Voss. prim. Carrar.
 Egmund. et quinque alii cum edi-
 tionibus primis exhibent omni
 opinione. quod recipere non has.

rent, se suaque omnia in fidem atque ^a potestatem populi Romani permittere, neque se cum Belgis reliquis consensisse; neque contra populum Romanum omnino conjurasse; ^b paratosque esse, et obsides dare, et imperata facere, et oppidis recipere, ⁴ et frumento, ceterisque rebus juvare: reliquos omnes Belgas in armis esse: Germanosque, qui cis Rhenum ^c incolunt, sese cum his conjunxisse; ⁵ tantumque esse ^d eorum omnium ^e furorem, ut ne

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a in pot. B. pr. Voss. pr. Egm. et ⁴ alii cum Ed. Inc. rectius. nam ita alibi saepius. ^b paratos *c.* Duk. V. sec. ^c incolant B. pr. sec. Lov. et ⁴ alii. ^d deest L. pr. ^e furores B. pr. *f* nec Egm. et *Suessones* Edd. quaedam, et MSS. 8, 6. ubi tamen eadem Edd. *Suessiones*.

sitallem, nisi haberemus etiam 6, 30. *Celeriter contraque omnium opinionem.* 7, 56. *Contra omnium opinionem.* B. Alex. c. 71. 78. *Celerius omnium opinione.* *Omnes voluntates* sic forsitan dixit pro *omnium mente* 5, 53, ubi vide.

Primos civitatis suae] Ejeci ultimam voculam auctoritate Bongars, sec. Petav. Lovan. Egm. et septem aliorum ac Edd. Vett. quibus accedunt Ursini et Brambii Codices. V. etiam 1, 3.

Qui dicerent] In optimis membranis deesse verba *qui dicerent* testatur J. Fr. Gronovius ad Senecae de Benef. 7, 30. Neque a Caesare esse constat. Eadem mihi in animo stat sententia, cum *Caesarem* alibi sic locutum esse sciam. Igitur ille B. G. 3, 8. *communem legationem ad P. Crassum mittunt, si velit suos recipere, obsides sibi remittat.* Similiter etiam scriptor de bello Milpan. c. 19. *Caesarem adierunt: Si sibi vitam concederet,*

sese insequenti die oppidum esse dedituros. Nostri tamen libri voces eas retinent. DAVIS. *Cur. sec.* Scilicet absunt haec verba a membranarum Andinis, quibus suffragantur Oxonienses: et certe facile ita carere possemus. Vide 1, 17. et 34. et B. Civ. 1, 69. ubi plura. Verum quam ceteri MSS. ea retineant, nihil temere mutare velim, praesertim cum et alibi sic loquatur quoque Caesar. 1, 7. *Legatos ad eum mittunt nobilissimos civitatis, qui dicerent, sibi esse in animo etc.* B. Civ. 2, 36. *Nuntii praemissi ab rege Juba venerunt, qui illum adesse dicerent.* B. Afr. c. 57. *missus, qui diceret etc.* B. Gall. 5, 1. *Legatos ad eum mittunt, qui doceant, nihil etc.* Eodem modo 6, 9. Scilicet variavit haec eleganter Caesar. Omisit enim B. G. 2, 7. adde B. Civ. 2, 20. Hirt. B. Alex. c. 34. In aliis locis ait, *quorum haec fuit oratio, qui ad hunc modum locuti sunt.* et similia. In quibus sine MStorum consensu innovare aliquid fau- non est, quomodo Clar. Cortium

Succiones quidem, fratres ^a consanguineosque suos, qui ^b eodem jure, ^c et eisdem legibus utantur, ^d unum imperium, unumque magistratum cum ^e ipsis habeant, deterrere potuerint, quin ^f cum his consentirent.

IV. Quum ab his ^g quaereret, quae civitates, ^h quantaeque in armis essent, et quid in bello possent, sic reperiebat: plerosque Belgas esse ortos ⁱ ab Germanis, Rhenumque antiquitus ^k transdu-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a et cons. L. pr. ^b eorum MSS. 3. ^c Sic MSS. et Edd. Vett. vel et iisd. vulgo tantum iisdem. ^d et unum Carr. et Edd. qdd. ^e illis L. pr. Scal. ^f desunt cum his Edd. Med. Ven. ^g quaeretur MSS. 4. deest Dorv. Ed. Inc. ^h quantique Pet. ⁱ Sic MSS. vetustiores, non ^a. ^k traductos MSS. O. et Edd. Vett.

ad Sallust. Jug. c. 62. *Mittuntur legati, qui Jugurtham imperata facturum dicerent*, temere contra omnes MStos e textu ejecit, qui dicerent.

Cum reliquis Belgis] MS. Norvic. cum *Belgis reliquis*; editiones antiquissimae Rom. Ven. Berold. cum *Belgis reliquisque*: quam lectionem ipse verissimam arbitror: nam Germani, qui cis Rhenum incolebant, sese cum Belgis conjunxerant; illi autem erant Condrusi, Eburones, Caeraesi, et Paemani, qui uno nomine Germani appellantur, ut ait noster c. 4. DAVIS. Editiones aliquot Vett. (*cum Belgis, reliquisque*.) Quam et verissimam esse lectionem arbitratur Davisius; quia non *Belgae* solum, sed et *Germani* conjurant. Verum cum *Rhemi* ex *Belgis* essent ipsi; *Belgae*que in conjuratione principes et praecipui essent, quibuscum postea tantum se conjunxerant Germani; librique MSS. habeant, (*cum Belgis*

reliquis), eademque locutio (*reliquos omnes Belgas*) in eadem hac oratione jam proxime sequatur: utique illam lectionem omnino retinendam existimavi. CLARK. *Reliquisque* est etiam in Recentiore Codice Palatino. Ceteri MSS. et Edd. Vett. *Belgis reliquis*, ut edidi.

Neque Contra P. R. ominis conjurasse] Penultimam vocem nesciunt MSSti; quae proinde delenda est. DAVIS. *Cur. sec.* Deest quoque Carrar. et meis plerisque: sed quia reperi in Leidensi primo; et agnoscent hanc vocem excerpta Codd. Andin. Oxon. et Scalig. Davisium sequi non potui; licet ea quoque careant Editiones Aldinae priores.

Cis Rhenum incolunt] Cellarius ex Graeco Interprete et Edd. quibusdam reposuit, et, ut iudicat, emendavit *Ripas Rhemi inc.* Ea etiam lectio recepta est ab Aldo et Vascosano, quos secuti sunt quidem Stephanus,

2 ctos, propter loci fertilitatem ibi consedisse; Gal-
 losque, qui ^a ea loca incolerent, expulisse: solos-
 que esse, qui, patrum nostrorum memoria, omni
 90 Gallia vexata, ^b Teutonos, Cimbrosque intra fines
 3 suos ingredi ^c prohibuerint: qua ex re fieri, uti ea-
 rum rerum memoria magnam sibi auctoritatem, ma-
 4 gnosque spiritus in re militari sumerent. De nu-
 mero eorum omnia se habere explorata, Remi di-
 cebant; propterea quod ^d propinquitatibus affini-
 tatibusque conjuncti, quantam quisque multitudi-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Scal. in *ea l.* ^b Vulgo *Teutones*. ^c *prohibuissent* Oxon. et Edd. quaedam. ^d *affinitatibus adpropinquantibus* V. sec. consilio Edd. aliquot.

Gryph. Ed. post. et Strada, habetque, quod sciam, solus Codex Oxoniensis. Ceteri omnes cum Editionibus vetustioribus *cis Rhenum*; quod Græccus interpretatus est, *πρὸς ὧν ὁμοίαν τοῦ ῥήνου*, nisi in corruptum incidit codicem. Passim Caesar, Livius et alii *incolere* absolute sumunt. Vide ad præced. libri c. 54. et h. loco commentarios Ciaccionii, Hottomanni, et Brantii, et infra ad 4, 1. *Incolendi causa*.

Teutonos Cimbrosque] Ursinus *Teutones* emendat. alii *Teutonos*. Utrumque probum. Sic Caesar dixit hoc libro: *ipsi erant ex Cimbris, Teutonisque creati*. Anonymus habet, *Cimbros et Theutones*. Quemadmodum *Santones*, et *Santoni* dicitur. Unde et frustra Glareanus pro *Santonis* emendat *Santoni*-bus l. 3. de bello Gall. Lucan. *Gaudetque amoto Santonus hoste*. Et Schottus Observat. Hist. 8, 29. ait, se in MS. reperisse *Atrebatis*, pro *Atrebatibus*. VOSS. Ursinus non *Teutones*, sed *Teu-*

tonos legi voluit. Atque ita exhibent MSS. mei tantum non omnes; in quibus Bongarsiani, Vossiani, Lovan. Leid. prim. Egm. Scalig. etc. ac Edd. primæ, item Vascos. Steph. Scalig. aliorumque. Neque aliter in MSS. invenit Scottus, quem vide ad Aurel. Victor. c. 67. atque ita in Fastis et Inscriptionibus, necnon MSS. et Edd. Flori, Valerii Maximi, Frontini, Obsequentiis aliorumque *Teutoni* vocantur. *Cimbrorum Teutonumque* tamen est 7, 77. Vide Duk. ad Flor. 3, 37. De *Santonis* vide ad 1, 2.

Rhemi dicebant] De prioris vocis Orthographia lis est inter eruditos; sunt enim; qui adspirationem tollendam esse censent, quia Gallicæ est originis. Utro modo scribamus, parum quidem interest, nec de huiusmodi rebus vitiligarem. Observabo duntaxat, rationem Ch. Cellarii, quam profert Orthog. p. 56. firmam non videri; licet enim verbum sit Celticum, non necesse est, ut adspirationem rejiciamus, quæ

nem in communi Belgarum concilio ^a ad id bellum pollicitus ^b sit, ^c cognoverint. Plurimum inter eos ^d Bellovacos et virtute, et auctoritate, et hominum numero valere: hos posse conficere armata milia centum, pollicitos ^e ex eo numero ^f electa ^{lx}; ^g totiusque belli imperium sibi postulare. Suessio-⁶ nes suos esse finitimos; latissimos, ^h feracissimosque agros possidere: apud eos fuisse regem nostra ⁷ etiam memoria ⁱ Divitiacum, totius Galliae potentissimum; qui quum magnae partis harum regio-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a et ad Duk. Carr. V. sec. ad ^b Pal. Dorv. et Edd. R. M. V. ^b esset L. pr. et Edd. qdd. ^c cognoverunt, cognoverant MSS. et Edd. qdd. ^d Bellovacos L. pr. Scal. Egm. And. MS. Urs. ^e etiam ex eo n. L. sec. Edd. R. M. V. etiam ex n. Cuj. ^f vulgo electa millia. ^g totius Egm. ^h ferocissimas Voss. pr. sec. ⁱ Divitiacum V. pr. Lov. Egm.

in aliis verbis omnino Gallicis locum obtinet. Sic Rhedones memorantur B. G. 2, 34. et alibi. Sic Rheda nostro, Horatio et aliis. Gallicam originem testatur Quintilianus Inst. Orat. 1, 5. *Plurima Gallica valuerunt, ut Rheda ac petoriturum*; et postea Rheda Gallicum, puta vocabulum. DAVIS. At in exemplis, quae adfert Davisius, eadem est incertitudo, et MSS. saepe efferant sine adspiratione. Remi certe semper MSS. Caesaris.

Lecta millia lx.] Non male: sed contra MSS. Nam in Codicibus aliorum et meis tantum non omnibus et Edd. ante Aldum exaratur *electa*; v. ad Frontin. 1, 2, 1. et *millia* non compareret in Bongars. pr. sec. Petav. Lovan. Egmund. et aliis quinque, neque in Ed. Incerta, et intelligitur satis et praecedentibus. Nullus est locus, in quo non variant MSS. et Editi in vocibus *lectus* et *ele-*

ctus: quare secure consensus Codicum hic sequi possumus.

Suos esse finitimos; latissimos etc.] Testatur Brantius, editionem Beroald. habere *suos esse finitimos, fines latissimos etc.*, quod etiam de MS. Carrar. et impresso Flor. docet J. M. Brutus. DAVIS. Idem testatur de suo Codice Ursinus, et de Regio Clarkius. Inveni quoque ego in Vossianis pr. et sec. Leid. pr. et sec. Palat. Duker. Dorvill. Petav. a m. sec. et Edd. Rom. Mediol. Ven. At contra etiam *latissimos* non compareret in Bongars. pr. nisi a m. sec. quare nihil adhuc determino. *Lati agri, campi, arva* apud auctores passim. *Laetos et fertiles*, ut hic, jungit Cicero Orat. 3. in Verr. c. 51. ut quidem legit Gronovius ad Liviam 23, 46. At Gruterus ibi Graeviusque praeferunt *laetos*, sollemniter scilicet variatione. *copiosissimos agros et latos fines* jungit Hirtius 8, 2.

91 num, tum etiam Britanniae, ^a imperium ^b obtinuerit: nunc esse regem Galbam: ad hunc, propter iustitiam, ^c prudentiamque, ^d totius belli summam
8 omnium voluntate deferri: oppida habere ^e numero XII; polliceri milia armata ^f quinquaginta: totidem Nervios, qui maxime feri inter ipsos ^g habeantur,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a regnum Lov. B. sec. Dorr. Ed. R. V. M. ^b obtinuerat Edd. eadem. ^c pr. suam Bruti, Hottomanni, meique Codd. 16. et Edd. Vett. ^d ita MSS. et Edd. Vett. vulgo summ. tot. ^e milia p. Egm. ^f quingenta V. pr. ^g habebantur L. pr. V. sec.

Galbam] *Adram* Dio nominat; forsán praenomen hoc, illud cognomentum est. Ait Clacconius, Galbam esse Romanam familiam. Atqui disertim Gallicum nomen esse ait Suetonius. Et nos hodie retinemus, dum piaguem *een kalf* vocamus. Sed hoc aliis notatum. VOSSIUS.

Longissimeque absint] Non patior hanc lectionem, quamvis a viris doctis tramissam. Omnino vel alieno haec loco leguntur, vel omisum aliquid est, a cultu aut omni humanitate, ut supra locutus Caesar. Itaque malim legere: *longissimeque ab omni cultu absint*. Sane Anonymus Celsi, et plerumque Caesaris etiam, si non verborum, at certe mentis exscriptor, tantum habet, *Nervios omnium ferocissimos*. Nec temere omisisset, *longissime eas abesse*. Nam quod Graecus transtulit, *τοχάρης τῶν Βελγῶν*, nihil me movet, et manifeste falsum est. An ergo Nervii minus remoti Menapii, et qui his adjacent? Quare, si quid iudico, legendum ut dixi; vel expungenda verba *longissimeque absint*, vel denique transferenda in eum locum, ubi ait, *Paemanos, qui uno nomine Germani appellantur*, ubi subderem *longissimeque absunt*. VOS-

SIUS. Putarim his vocibus longum solummodo intervallum denotari; non autem Nervios a Rhemis omnium Belgarum esse remotissimos; adeo ut *Vossii* medicina nihil sit opus. Sarta itaque tecta maneat lectio vulgata. DAVIS. Sic apud Appulejum Metam. l. 10. p. 212. mulier marito suadet ad longissime *dissitas destinare villulas*. Lampridius in Heliogabalo c. 23. In longissimis a mari locis omnia marina semper exhibuit. Amm. Marcellinus 20, 6. Propugnatores viso hoste longissime etc. Et 31, 5. Castraque a Fritigerno locavere longissime. In his exemplis non omnium remotissima, sed valde remota denotantur. IDEM. Cur. sec.

Morinos — totidem] In vetustissimis editt. Rom. et Ven. hic locus ita legitur: *Morinos xv. millia, Menapios vii. millia, Velocasses et Veromandos totidem, Caletes*, vel *Caletos*, x. millia. Sic et aliae antiquitus impressae; num vero rectius, nescio. DAVIS.

Menapios ix. millia] Anonymus l. 2. p. 43. vii. habet, et Graecus *ἐπτακισχίλις*. sed relinquo vulgatam. VOSSIUS. VII. plerique MSS. et Edd. Vett.

^a longissimeque absint: ^{xv} ^b milia ^c Atrebates; Am-
bianos ^x milia: Morinos ^{xxv} milia: Menapios ^{ix}
milia: ^d Caletos ^x milia: ^e Velocasses et Veroman-
duos totidem: ^f Aduatucos ^{xix} milia: ^g Condrusos, ¹⁰
Eburones, ^h Caeraefos, ⁱ Paemanos, qui uno no-
mine Germani adpellantur, arbitrari ad ^{xl} milia.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *longissimoque* B. pr. Egm. *longissimique* Pet. *longissime* V.
sec. *absunt* L. pr. ^b Abest hic et infra a Lov. Cujac. Oxon.
^c *Atrebatas* B. sec. non male. Vide ad ^c. 16. ^d Sic MSS. et Edd.
Vett. V. Rhellio. et Ciacc. vulgo *Caletes*. quod inveniit Ursinus.
Vide tamen ad 7, 75. ^e *Vellocasses, Melocasses, Ceulocasses,*
MSS. nonnulli. ^f MSS. et Edd. Vett. *Catuacos, Catuatos*, vulgo
Aduaticos. ^g *Condrusos, Condrusos, Condrivenses*, et similia
monstra MSS. et Edd. Vett. ^h *Ceroesos* MSS. plerique et Ed. Ine.
Cerosos L. pr. et Cuj. *Ceresos* alii et Edd. R. V. M. *Καιρησους* Gr.
Int. ⁱ *Cemanos* L. pr. Cuj.

Aduaticos ^{xxix} milia]. Anonymus ^{xix} milia. Oros. *Atuatici* ^x et ^{viii} millia, sed in v. c. est *septem* pro octo. in MS. alio ^{xviii}. quod probum secundum Orosii supputationem. Graecus habet *μυρία καὶ ἑννακχίλις*. Etiam Freculphus ^{xviii} millia: itaque emenda hic quoque ^{xix}. Orosius in universum ait fuisse *ducenta octoginta duo* millia. nam ita ex v. c. apud eum legendum est. in vulgatis est male ^{lxxii}. Caetera quod attinet, congruunt Caesar et Orosius, nam demis ^{xv}. Atrebatum millibus, quae Orosius omisit, et praeterea positis ^{xix} milibus, pro ^{xxix}, quae ab Aduaticis missa, idem ac Orosianus numerus efficietur, videlicet *ducenta lxxii* millia, praeterquam, quod uno millenario Caesaris numerus major, nam in Orosio ^{xviii}. Aduatici est, in Caesare idem scribere non ausim, propter auctoritatem Graeci, Anonymi et MS. codicis, qui omnes refragantur. Notandus autem hic error Orosii, qui ait omnes hos populos

ex sylva in Caesarem erupisse, ejusque exercitum propemodum delevisse: quod a Nervio factum ipse infra Caesar ostendit. Anonymus vero in hoc numero *Velocasses* et *Veromanduos* omittit. IDEM. In *Julio Celso* l. 2. p. 42. scribitur *Catuanos decem novem millia*, lege *Aduaticos* vel *Atuaticos*, quod mendum a Graevio sublatum non esse miror. Sic in vet. editt. Caesaris legitur *Catuatos*, sed ex *Orosio* *Hottomannus* recte emendavit. DAVIS. *Morinos, XXV. millia: Menapios, IX. millia: Caletes, X. millia: Velocasses et Veromanduos, totidem: Aduaticos, XXIX.*) Vett. quaedam Editt. exhibent: *Morinos XV. millia: Menapios, VII. millia*; (Sic et Graec. Interp. et MSS. Reg. et Vossii:) *Velocasses et Veromanduos, totidem: Caletes, X. millia: Aduaticos, XXIX. millia*, (MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Interp. Gr. *XIX. millia*.) Utra verior sit lectio, non constat. CLARR. Numeris hisce inmerari, meque

V. Caesar Remos cohortatus, liberaliterque oratione prosecutus, omnem senatum ad se convenire, principumque liberos obsides ad se adduci iussit. quae omnia ab his diligenter ad diem facta sunt. Ipse Divitiacum Aeduum magno opere cohortatus, docet, quanto opere Reipublicae communisque salutis intersit, manus hostium destineri, ne cum tanta multitudine uno tempore

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *Principiumque* V. tert. b desunt *ad se* Ed. Vasc. Str. Steph. Gr. p. c *magnopere* vulgo. d *adhortatus* Carr. Duk. e vulgo *quantopere*, f *omnium h. V. pr.* g MSS. et Edd. qdd. *destineri*, *destineri*.

lectoremque fatigare non lubuit. Dixisse solummodo sufficiat, in meis quoque Codicibus eandem esse confusionem, quam viri docti, qui in Jungermanni Editione recentur, ac in mea, reppererunt, nec tamen rite conciliare potuerunt. *Aduaticis* tamen solum dedi XIX. milia, ut recte legi voluerunt Brantius et Vossius; non XXIX. nam MSS. mei tantum non omnes habent *decem et novem*. seu *novendecim XIX*; nisi quod Bong. sec. Voss. sec. et Duker. habeant *decem et octo*. Immo omnes Editiones priscæ, itom Vascos. Aldi, Steph. Gryphii post. XIX. exhibent. Ceterum *Aduaticos* rescripsi e Codice Cujaciano, sive, ut alibi, *Atuaticos*. Vide notata a viris doctis et Schotto Observ. 3, 19. et infra c. 16. 5, 27. per d malo. quia hinc nata est corruptio *ad Vaticanam* 6, 32. et apud Antoninum in Itiner. *Aduaca*. Vide p. 378. Ed. Wes. sel. *Aduaticos* pro *Catuacas* emendavit etiam Petrus Divaeus de Galliae Belg. Antiq. 1. 1. p. 28. Antv. 1566.

Liberaliterque oratione pro-

secutus] Benigne eos allocutus. Sic B. G. 4, 18. *Quibus* (Sicambri) *pacem et amicitiam petentibus liberaliter respondit*. Sic cum alibi, tum B. C. 3, 104. DAVIS. B. G. 4, 19. et B. Alex. c. 71. *liberaliter pollicitus*.

Quanto opere] Sic rescripsi rursus auctoritate Bongarsiani primi, Vossiani primi, Leidensis primi, Lovan. Egmondani, et aliorum trium cum Ed. Incerta. V. ad c. 13. et t. 38. *magno opere*, ut paullo ante hic etiam ex Voss. primo repofui.

Reip. communisque salutis intersit] Pro *reip.* in Vossiani primi. margine scriptum est *magnum antiqua Rei popularis. Salutis* non agnoscunt Bongars. prim. nec Petavian. sed in margine Bong. inepte additum est *Reip. privatae*. Forsan per *Reip.* intellexit Romanam, per *commune* innuit Remorum statum. Vide nos ad Frontin. 3, 2, 6. *rebus ad commune pertinentibus*. Ovid. Metam. 12, 7. *Gentisque simul commune Pelasgae*. Lucan. 2, 390. *In commune bonus*. Infra 7, 2. *Communis salutis*

confingendum sit. Id fieri posse, si suas copias ³ Aedui in fines ^a Bellovacorum introduxerint, et eorum agros populari coeperint. His mandatis, eum ⁹³ ab se dimittit. Postquam omnes Belgarum copias ⁴ in unum ^b locum coactas ad se venire vidit, neque jam longe ^c abesse, ab his, quos miserat, exploratoribus, et ab Remis cognovit; flumen ^d Axonam, quod est in extremis Remorum finibus, exer-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Bellobacorum B. pr. ^b deest vulgo locum, et statim vidit. ^c exsulat a Lov. Dorv. esse Duk. ^d Anxonam Scal. Axona Cuj. B. tert. Anxonem L. 3.

caussa. Oxon. Codex non habet salutis. Sed nil temere mutata. B. Civ. 1, 34. Interesse Rei. publ. et communis salutis.

Manus hostium destineri] Eorum copias in partes diversas trahi. Dis enim separantis est, ut recte Servius ad Virgilii Aen. 11, 381. Lucretius l. 5. Et mare, quod late terrarum distinet oras, hoc est, a se invicem dividit. Male igitur nonnullae Caesaris editiones habent *destineri*. DAVIS. Vide ad Lucan. 4, 675. Tennul. ad Frontin. 1, 3, 5. et hic Brantium. 3, 11. Qui eam manum destinendam curet. 7, 37. Victoriam destineri. ubi vide quoque. c. 51. Manus destinendae causa. c. 59. legiones flumen distinebat. c. 84. Romanorum manus tantis munitio-nibus destinetur. B. Civ. 3, 44. Caesaris copias, quam maxime posset, destineri. Adde Hirt. B. Alex. c. 17. B. Afric. c. 55. distentus triplici bello. Adi etiam ad B. Civ. 2, 17.

omissam in Ed. Amstel. A. 1697. Nam habent eam MSS. omnes et Edd. ea priores, atque ita plene loqui amat Caesar. 1, 34. exercitum in unum locum contrahere. 3, 16. in unum locum coegerant. 6, 10. et 7, 9. unum in locum copias cogere. B. Civ. 3, 73. coactoque unum in locum exercitu. conferre in unum locum 6, 17. Aliter scio, Latinissime dici in unum cogi. Sed non agitur, quid magis minusve eleganter scriptum sit, sed quid scripserit Caesar.

Ad se venire vidit] Non temere vocem vidit omisere viri docti. Admonere tamen volui, et in antiquissimis membranis eam ab Schotto repertam, et apud Flodoardum legi Histor. Eccles. Rhem. 1, 11. Ubi haec verba Caesaris exscribit. Ait quoque Schottus, vocem abesse, quae statim sequitur, in membris. desiderari. VOSS. Monuit Ciacconius, non esse vidit in aliis codicibus; et Brutus id testatur de Carrar. neque habent Edd. Vascos. Steph. Stradae, et aliae. Verum MSS. quos ego vidi, et Gruterus ad Ed. Gryphianam A. 1538. contulit, ad unum o-

In unum locum coactas] Ad-didi vocem locum, quam vulgo nunc non agnoscunt, sine dubio typographi tantum culpa primum

citum ^a transducere ^b maturavit, atque ibi castra
 5 posuit. Quae res et latus unum castrorum ^c ripis flu-
 minis muniebat; et, post ^d eum ^e quae ^f essent,
 tuta ab hostibus ^g reddebat, et, commeatus ab Re-
 mis, reliquisque civitatibus, ut sine periculo ad
 6 eum ^h portari possent, efficiebat. In eo flumine
 pons erat. ibi praesidium ponit; et in altera parte
 fluminis Q. Titurium Sabinum legatum cum vi. co-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a traducere MSS. et Edd. Vett. semper. ^b maturat Duk. ^a m. pr. ^c rip. fl. defunt Edd. R. M. V. ^d vulgo *ea*. ^e quo B. sec. *quem* B. sec. ^f *erant* vulgo, et Cuj. *erat* L. pr. et post etc. usque ad *et com.* defunt B. pr. ^a m. pr. et Edd. R. M. V. ^g *redderet* Pal. ^h *deferri* G. V. tert. *venire* L. tert. Ed. Inc.

mnes et Edd. veteriores vidit servarunt; nec video, cur temere ex uno alteroque Codice deleri debeat. *Copias Belgarum ad se venire*; vidit nunciis litterisque Labieni (v. c. 1.) aliisque rebus, quas animadvertibat; eas vero non longe abesse, cognovit ab exploratoribus et Remis. de similibus vide supra ad c. 43.

Flumen Axonam] Anonymus Maronem, lege Matronam. Videtur ignorantia peccasse, quia aterque amnis Rhemos attingit. Sed Axonam hic recte scribi situs locorum evincit. VOSSIUS.

Post ea quae erant — reddebat] Ita in recentioribus edit. legitur ex conjectura P. Ciacconii; MSS. vero et impressi veteres exhibent *post eum quae erant*, quae sane lectio potest retineri, si pronomem ad exercitum referas, ut fecit Metaphrastes. DAVIS. Ita Scaliger et Recentiores, ex conjectura Ciacconii. MSS. autem (*post Eum quae essent*). Quod ideo mutavit Ciacconius, quia; vox *eum*

quo referretur, non intelligeret. Vidit Davisius veram esse illam, quam haberent MSS. lectionem. Sed vocem *eum* minus recte ad exercitum refert: cum Caesar multo elegantius intelligatur. Quomodo et id, quod proxime sequitur *ad eum*, intelligitur utique ad Caesarem. CLARK. *Eum et essent* consensu MStorum et Edd. Vett. reposui. *erant* tamen video jam in Ed. R. Steph. *eam* in Plantin.

Posset] Scalig. Leidens. prim. et sec. Vossian. prim. Duker. et Ed. R. Stephani *possent*. Quod placet. Celsus: *Venturis commeatibus*. Passim Caesar cum reliquis scriptoribus *commeatus* numero plurali adhibet. 3, 3. *Neque commeatus subportari, interclusis itineribus, possent*. ut ibi constanter est in MSS. 8, 30. 37. *Commeatus complures intercipiebat*. B. Civ. 1, 36. *Reliquas merces commeatusque*. B. Alex. c. 15. *Insidiabantur nostris commeatibus*. B. Afric. c. 8. *Auxilia, commeatus, frumentum mittenda curarent*.

hortibus ^a relinquit. Castra in altitudinem pedum 94
xii. vallo, fossaque ^b duodeviginti pedum munire
^c jubet.

VI. Ab ^d his castris oppidum Remorum, no-
mine Bibrax, aberat milia passuum viii. id ex iti-
nere magno inpetu Belgae obpugnare coeperunt.
Aegre eo die sustentatum est. Gallorum eadem, ²
atque Belgarum, obpugnatio ^e est haec. Ubi cir-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Reliquit MSS. et Edd. qdd. V. ad 1, 46. ^b duo et v. Pet. un-
de v. B. sec. ^c jussit L. pr. ^d vulgo ipsis. ^e vulgo est. Hi ubi

Relinquit] Sic recte MS. Norv. in editis *relinquit*. DAVIS. *Relinquit* plerique etiam mei.

In altitudinem] Sic quidem cum Edd. mediae aetatis vulgo edunt; nec quisquam de alia lectione admonet. At vero ita in meorum Codicum nullo reperitur. Omnes Gruteriani, meiique exhibent *Altitudine*, neque aliter Edd. primae, quotquot vidi, item nuperae Amstel. et Lugdunensis. Et hoc Latinum esse, nemo sanus negaverit. Sed 1, 8. *Murum in altitudinem pedum sedecim fossamque perducit*, quomodo ibi constanter habent MSS. praeter Vossianum secundum. 7, 8. *discussa nive VI in altitudinem pedum*. Ibi tres MSS. *altitudine*. c. 73. *tres in altitudinem pedes fodiebantur scrobes*. ubi eadem varietas. 2, 29. *aditus in latitudinem*, sed et ibi MSS. variant. alibi *in circuitu*; de quo vide ad 5, 42. sed *Accusativum in altitudinem et longitudinem* praefero. *in latitudinem patere* 1, 2, 2, 7, 8. ut bene scripti et Editi, paucissimis exceptis. 3, 13. *ex pedalibus in latitudinem trabibus*. 5, 14. et saepissime. At 7, 46. MSS. pluri cum vulgatis, *in longitu-*

dine VI. pedum murum prae-
duxerant.

Munire jubet] Bangars. pri-
mus *muniri*; ut volunt quidam
semper legi, si non addatur Ac-
cusativus personae. Sed ille sa-
tis subintelligitur. Vide me ad
Lucan. 10, 347. et Frontin. 2,
5, 46. 3, 15, 6. *frumentum in fo-*
rum comportare jussit. Liv. 41,
3. *ligna projicere jubent*; et
saepissime. Cicero Catil. 3, 8.
idemque jusserunt, simula-
crum Jovis facere majus. Va-
riatur in his crebro. sic idem
Bangars. pr. 5, 11. *Revocari at-*
que desistere jubet, habet; rev-
ocare. Immo omnes fere MSS.
a. 33. *jusserunt pronunciare*.
ac B. Civ. 2, 26. *pronunciare o-*
nerariis jubet. B. G. 7, 47. *Re-*
ceptui canere jussit Leid. pr.

Ab ipsis, c.] MSS. *ab his ca-*
stris. Quod et melius convenit.
Graec. Ἀπὸ ΤΟΥΤΟΥ etc. CLAR-
KE. Mei omnes quoque *his*, ex-
cepto Leid. primo. *his, hiis*,
is etiam Vet. Edd. posset fuisse
istis. Ab Aldo profectum est
ipsis. Sed haec leviora sunt.

Gallorum eadem atque Bel-
garum obpugnatio est] Sunt,

cumjecta multitudine hominum, totis a moenibus,
 b undique lapides in murum jaci coepti sunt, mu-
 3 rusque defensoribus nudatus est; testudine facta,
 95 c portas succedunt, murumque subruunt. Quod
 tum

V A R I A E L E C T I O N E S.

a mentibus L. pr. Scal. Cuj. pro var. lect. b deest Dorv. Lov.
 Edd. R. M. V. c vulgo portis.

quos ea verba offendant: ego quamvis nihil hic improbem, volui tamen indicare! Flodoardi locum, qui 1, 2, ita haec citat, Gallorum atque Belgarum oppugnation haec: ubi circumjecta multitudine, etc. VOSS. MSS. Reg. Eliens. et Vossii: (— oppugnation est haec: Ubi etc.) Quo modo si scribatur, delenda erit vox, (eadem) quae proximo praecessit: ut desuisse quidem in hoc loco, a Flodoardo citato, indicat Vossius. Nec tamen quiequam mutandum. CLARK. In nullo MSS. est hi. Eo est in Andinis. At Pet. Cujac. Leid. prim. Bong. tert. Scalig. ac Bong. prim. Duker. Voss. sec. Hic Gott. Voss. tert. haec vel haec Bong. sec. Voss. prim. Egmond. Lovan. cum quinque aliis et Ed. Incerta. Quod idcirco interim reposui, donec quid certius proferratur. Neque video, necesse esse, ut eadem deleatur, licet exulet plane a Vossiano primo, quod egregie Clarkii confirmaret conjecturam. Sensus est: Obpugnatio, quae Gallis atque Belgis est communis, est haec. B. Civ. 1, 78. Genus erat. hoc pugnae etc. Quamquam, ut verum fatear, cum Grutero potius suspicer, turbatricem voculam haec seu hi, esse subditiuam, ac delendam. Hic idem jungitur tamen alibi. B. Civ. 1, 13. Qui hunc eundem ordinem duxerat. 1, 74. et 3, 102. Idem hoc

fit etc. 3, 66. Eadem haec occurrerat. B. Alex. c. 28. Eadem haec accidisse. Lucan. 5, 257. Haec eadem est hodie. Vide tamen, quae de eo versu illic notavi.

Portis succedunt, murumque subruunt] Adeo vetus prava lectio portas succedunt est, ut etiam Anonymum Celsi exscriptorem deceperit. ait enim l. 2. p. 44. Denique jam murum subruui, jam portas incendi, etc. At ridiculus nimium Hottomannus, cum adeo anxie se fatigat, quid sit murum subruere. Nec putat locum id in subita oppugnatione habere. Ego contra statuo, et ipse sua verba Caesar explicat, cum ait portis succedunt. nam facilius avellitur lapis, ubi terminatur murus, quam aliis partibus, ubi compages tota firmitudinem habet, et ubi lapis alter alterum claudit. Itaque illud subeunt murum, quod reponit Hottomannus, etiam indignum puto, quod vel in mentem Caesaris veniret. VOSS. Succedunt in suo Codice legit quoque Interpres. Vertit enim τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ἐπιβάντες. in Ed. Incerta est portes succedunt, vitiose. Basil. Vascos. et post Aldum editores omnes vulgarem receperunt lectionem. At nemo adhuc dum Interpretum id in Mito codice invenit. MSSi constantissime tum aliorum et Scotti

^a tum facile fiebat. ^b nam quum tanta multitudo ⁹⁵
lapides ac tela ^c conjicerent, in muro consistendi
potestas erat ^d nulli. Quum finem obpugnandi nox ⁴
fecisset, ^e Iccius Remus, summa nobilitate et gra-
tia inter suos, qui tum oppido praeerat, unus ex

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Tam B. pr. tamen Ed. Inc. ^b vulgo deest quum. ^{q.} forte B. sec.
^c vulgo conjiciebant ut esset. Leid. pr. conjiciebat. conjecerit Pal.
Dorv. conjecerant MS. Lips. ^d nulla L. pr. ^e Jacius L. pr.
Scal. suprasc. Ictius, ut G. Ed. Inc. Icius B. sec. Egm. siccius
Duk. ut supra. Joctius Ed. Med. Loctius Ven.

Observ. 3, 19. tum mei, numero
viginti, ac principes Edd. prae-
ferunt *portas succendunt*. Idque
contra Ursinum, qui multis exem-
plis, quibus infinita addi possent,
portis succedere probavit, revo-
candum censebat Gruterus. Mihi
tamen secus videtur, sed omnino
retinendum judico *portas*, quod
non intelligentes librarii succe-
dunt mutarunt in *succendunt*;
eo magis, quod in Vett. libris
n. soleat in hisce addi; ut *then-
saurus, formonsus* etc. ad Pier.
ad Virgil. Ecl. 2, 1. et alios plu-
res. 2, 20. *Sontiates* MSS. pro
Sotiates. 4, 19. *frumentis succen-
sis* MSS. plerique pro *succisis*.
Resciderant pro *resciderant*
saepae et 7, 58. *Cingentorix* saepe
pro *Cingetorix*, *Orgentorix*, pro
Orgetorix, *Vercingentorix* pro
Vercingetorix. *Adrumetum*
pro *Adrumetum* B. Civ. 2, 23. B.
Afr. c. 3. etc. *Chersonensus* pro
Chersonesus B. Alex. c. 10. *tri-
centismus* etc. pro *tricesimus*.
adi Ursin. ad B. Afric. c. 97. *A-
gedicum* et *Agedincum* pro *A-
gedicum*. l. 6. inf. et alibi. Adde
notata ad B. Civ. 2, 9. *Succedere*
autem tam Accusativo, quam
Dativo jungi docuit jam olim Ser-
vius ad Virgil. Ecl. 5, 6. exem-
plo Sallustii, cum *murum ho-
stium successisset*. Consule in-
super J. F. Gronov. ad Livii 31,
Jul. Caes. Tom. I.

45. *Tam prompte succedentium*
muros. et quos laudat Cel. Burm.
ad Calpurnii Declam. 29. *Peco-
ra jugum succedunt*, et ad Gra-
tii Cyneg. vers. 165. *Succedere*
Tigrim. Tacit. Ann. 2, 20. *Ut*
si murum succedrent. ubi male
tentant reponere *muro*. Silius
10, 596. *Ut hostis Nequicquam*
armatos ausit succedere muros.
Appulej. l. 5. Met. p. 162. Ed.
Elm. *Tectum et larem nostrum*
succedite. Avienus in Arat. p. 89.
Ed. Grot. *Tectaque justa virum*
passim succederet. et in Orbis
descr. 916. *Succedunt flumen*
Araxis. Immo MSS. B. Civ. 2,
24. *Itinere*, quod *mare succe-
dit*. Hinc corrigendus etiam Mart.
Capella init. l. 2. *Succedit plau-
stra Bootes*. Inepte vulgo editur
succendit. Saepius ahibi succe-
do, succido, succendo, accedo,
accendo sunt permutata. Vide
me ad Obseq. c. 116. et Lucan.
7, 607. Ceterum *testudine succe-
dere*, ut hic, jungit Tacitus Hist.
3, 27. *Elati super capita scutis*,
densa testudine succedunt. *Suc-
cedere* autem et *subruere* Sallust.
Jug. B. c. 57. *Alii succedere, ac*
murum modo subfodere, modo
scalas aggredi. ubi vide Cortium.

Nam tanta — conjiciebant,
ut — esset) MSS. Reg. Eliens.
et Vossii, et Edit. Vett. (Nam,

L

96 ^a iis, qui legati de pace ad Caesarem venerant, nuncios ^b ad eum mittit, *Nisi subsidium sibi* ^c submittatur, sese diutius sustinere non posse.

1 VII. Eo ^d de media nocte Caesar, ^e iisdem du-
cibus usus, qui nuncios ab ^f Iccio venerant, Numi-
das, et Cretas sagittarios, et funditores ^g Balceares
2 subsidio ^h oppidanis mittit. quorum adventu, et

V A R I A E L E C T I O N E S.

a his MSS. plerique. b defunt ad e. L. pr. c vulgo mittatur se. d die Lov. Ed. Rom. sed vide ad B Afric. c. 63. e hisdem, isdem MSS. nonnulli. f Ictio, Joctio, Loctio, Iaco MSS. et Edd. qdd. a Siccio Duk. et Carr. g Baliares Ursini. Balceares Duk. Balcearesque MSS. 4. h oppugnatis Oxon.

eum tanta — conjicerent: — erat) Quod perinde est, dein iisdem Codd. unum nuncium. CLARK. Perinde cum sit, revocavi ego eam lectionem, quam video in MSS. extare. Omnes enim mei et Edd. optima habent *quum conjicerent, erat*, praeter Oxon. et Leid. prim. in quibus *namque*, quod non displicet: Vide etiam Notom. Brantii et Bruti varias Lectiones.

. Praecerat, unus etc. nuncios ad eum mittit] Ciaconii conjectura est *praecerat*, quam confirmant Oxon. et Egmund. Ceteri MSS. omnes et Edd. priores, item Aldi, Vascos. Gryphii post. Steph. praefuerat. dein omnium etiam, Clarkii, meique Codd. et Edd. primae usque ad Aldum unum nuncium, quod quid sit, capere non possum. Gruterus putabat praef. esse scriptum pro praefectus erat, et nuncium e Glossa esse additum, sed quid tum fiet voce unum? An fuit: *inter suos, qui eum* (pro tum) *oppido praefecerant, unum ex iis etc. venerant, ad eum mittit? vel quem tum?* Prius magis ad MStorum accedit lectionem. *Mit-*

tite elegantius dici subaudito nuncio vel nunciis (nam plures fuisse patet e c. seq.) vidimus ad 1, 34.

Nisi subsidium sibi mittatur] Iidem Codices *submittatur*. CLARK. Simplex verbum legitur in Leid. primo, Scalig. et Oxon. ut cap. seq. *subsidio oppidanis mittit*. 5, 15. *Missis subsidio cohortibus*. Ceteri tum Ursini et Brantii, tum mei et Edd. primae *submittatur*. Quod idcirco restitui. Adi Davis. ad B. G. -, 85. 2, 25. *Subsidium, quod submitti posset*. 4, 26. *iis subsidia submittebat*. 1. 5. in f. *submittit cohortes equitibus subsidio*. B. Civ. 1, 43. *submissis subsidis*. c. 45. *subsidia a lateribus submitti*. 3, 64. *cohortes subsidio misit*. Forsan sibi hic quoque delendum est, per se satis subintelligendum. *sese* etiam rescripsi pro *se*, auctoribus cunctis MSS. et Edd. plerisque,

Decessit] In editis *discessit*. Nos autem sequimur conjecturam J. F. Gronovii, quem vide ad Livii 4, 3. DAVIS. *Davisius*, ex conjectura Gronovii,

Remis cum spe defensionis studium propugnandi accessit; et hostibus eadem de causa spes ^a potiundi oppidi ^b discessit. Itaque paullisper apud oppidum ³ morati, agrosque Remorum depopulati, omnibus vicis, ^c aedificiisque, ^d quos adire ^e poterant, incensis, ad castra Caesaris omnibus copiis ^f contenderunt: et ab milibus passuum minus ii. castra po-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a potiendi B. pr. a m. pr. V. pr. sec. sed v. 3, 6. ^b decessit Edd. Davis. et Clark. ^c aed. Remorum B. pr. a m. pr. ^d quo vulgo. ^e potuerant MSS. 13. et Edd. Vett. ^f contenderent V. pr.

scribit (decessit.) Quae Lectio et in Vossii MS. reperitur. CLARK. At refragatur Gronovio et Davio Cl. Cortius ad Sallust. B. Jug. c. 41. ubi ille et Cl. Waffius docent, MStos constanter retinere, *formido mentibus discessit*. Et certe hic quoque MSS. omnes servant *discessit*; nisi quod in recentissimo Voss. tertio exaretur *decessit*. Verum cum hae praepositiones perpetuo in compositis confundantur, mihi magis placet *decessit*. Idem Sallust. Jug. c. 88. *Postquam invidia decesserat*. quomodo MSS. illie habere docet Cortius. Curt. 8, 1. *postquam ira mente decesserat*. Adde Cel. Burm. ad Quintil. Declam. 6, 6. *postquam mei cura discesserat*. et quae nos adduximus ad Lucan. 4, 284. *Recessit metus Vellejo* 2, 62. sed et illie Cl. Burm. conjecit *decessit*. Nihil ego adhuc definio: quare auctoritate MStorum motus *discessit*, quod temere nimis e Gronovii conjectura ejecit Davius, reposui. Plura exempla pro *decedere* adfert Celeb. Drakenburgius, ut nuper deprehendi ad Livii locum indicatum; ubi vulgo et in MSS. *hae sollicitudines discessere*. Adde Cort. ad Plin. Ep. 6, 20.

[Quo adire poterant] Ut 7, 14. *Vicos atque aedificia incendi oportere hoc spatium quoquo versus, quo adire poterant*. Edd. Rom. Med. Ven. quae. Lovan. Carr. et 6. alii quot. At Bongars. prim. sec. Vossian. prim. Petav. Egmond. Leid. tert. et Ed. Incerta quos. Recte, ni fallor. *Adire locum* passim occurrit. Vide ad Frontin. 3, 9, 3. *Castellum, quod una semita adibat*. Fraudi fuit librariis, quod masculinum genus junxerit propiori neutro, ut patet ex Bong. primo, in quo inde additum *Remorum*. Sed Syllepsi usus est Auctor, et pronomem digniori generi accommodavit. Vide quos laudavi ad Obseq. c. 79. et quae habet Cortius ad Sallust. B. Jug. 49, 5. *Ipsi atque signa militaria obscurati*. et ad Plin. Ep. 5, 19, 3. Hirt. B. Afric. c. 26. *Oculos mentemque dispositos*. c. 80. *die et nocte confecto*. Sic enim MSS. meliores. Idque hic eo magis locum habet; quod *vici aedificiisque* tantumdem est, ac si dixisset, *vicorum aedificiis*.

[Cum omnibus copiis] Sic omnes MSS. et veteres impressi; recentiores enim praepositionem omiserunt, quam reducen-

4 suerunt: quae ^a castra, ut ^b fumo, atque ignibus
97 ^c significabatur, amplius milibus passuum VIII. in
^d latitudinem patebant.

- 1 VIII. Caesar primo, et propter multitudinem
hostium, et propter ^e eximiam opinionem virtutis,
2 ^f proelio supersedere statuit: quotidie tamen eque-
stribus proeliis, quid hostis ^g virtute posset, et quid
3 nostri auderent, periclitabatur. Ubi nostros non

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest Pet. ^b ex fumo igneque L. pr. ^{ac} ign. Duk. ign. Ed. Inc. ^c significabantur MSS. 3. ^d latitudine L. pr. tert. Ed. Inc. ^e nimiam B. pr. a m. pr. ^f proeliis L. sec. Carr. ^g virtutis Cuj.

dam censuimus, cum haec lectio Grammaticae non repugnet. DAVIS. et CLARK. Vehementer discrepant Interpretes in hac praepositione. Hotomannus et Ursinus delendam censebant; Brantius autem ex MSS. omnibus revocavit; posteriores rursus eiecerunt: at Davisius et Clarkius rursus eam inseruerunt ex MSS. ut ajunt, omnibus. Bene, si quidem hoc verum est. nam sic 1, 26. Cum omnibus copiis eos sequi coepit. Item c. 38. cum omnibus suis copiis Vesontionem contendere. 4, 21. cum omnibus copiis in Morinos etc. 7, 77. B. C. 1, 19. 2, 36. Verum errat vehementer Davisius. cum non adparet in Bongarsianis, nec Vossianis, nec Petav. Oxon. Lovan. Leid. primo, Egmond. neque in 3. aliis ac Ed. Incerta, Stephani aliisque. Et sic c. 19. Subsequatur omnibus copiis. ibid. omnibus copiis provolaverunt. c. 44. omnibus copiis auxilio venerunt. Adde 2, 33. 4, 24. et ad 5, 49. tantulis copiis. et omnibus copiis B. Civ. 1, 41. Leid. pr. solus cum omnibus copiis. ed c. 63. omnibus copiis transeunt, et pluries. Eadem variatio B. Civ.

2, 38. Adde Cl. Drak. ad Liv. 1, 14. Egressus omnibus copiis. Quum ita praepositionem tantum agnoscant recentissimi Codices, ut Duker. Dorvill. Palat. Leid. sec. eieci eam, nec quemquam rursus intrusurum esse confido.

Periclitabatur] Periculum faciebat, tentabat. Plautus Amphit. 2, 2, 56. An periclitamini, quid animi habeam. Vide et 3, 2, 33. DAVIS. Jam Hotomannus hanc lectionem vindicavit loco Caesaris 7, 36. Quin equestri proelio, quid in quoque esset animi, periclitaretur, uti quidem vulgo legitur: nam plerique ibi Codd. perspiceretur vel perspiceret. ubi vide plura de utroque loco. B. Civ. 1, 72. Cur fortunam periclitaretur? cum hic Ursinus videretur e suo Codice malle, sollicitationibus exquirebat. Quae verba inperiti interpretis scholion esse Hotom. existimat. Inveniuntur tamen etiam in veterrimis membranarum Andinensibus, Leidensibus primo, Oxon. Cujaciano Vossiano primo, et secundo; ac Bongars. tertio et margine. Ed. Vasc. et Stradae. In Leid. secundo utrumque legas.

esse inferiores intellexit, loco pro castris ad aciem instruendam natura obportuno atque ^a idoneo, quod is collis, ubi castra posita erant, ^b paullulum ex planitie editus tantum ^c adversus in latitudinem patebat, quantum loci acies instructa ^d occupare poterat, atque ex utraque parte lateris dejectus ^e habebat; ^f et frontem leniter fastigatus ^g paullatim ^g ad planitiem redibat: ab utroque latere ejus collis

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Post hanc vocem deesse censet capto Glar. et Glandorp. ^b paulum Pal. Darv. Edd. M. V. ^c idversus Pal. ^d tenere Apd. Scal. Cujac. Urs. Cod. ^e habebatur L. tert. ^f vulgo in fronte leviter. ^g paullulum MSS. 4.

in Petaviano ad Marg. al. exquirebat. In Leid. tertio et Ed. Incerta experiebatur; quo modo et Celsus; quae certe mera est Glossa. Vocem sollicitationibus temere damnare non ausim. Sed forsan pro equestribus proeliis scribendum: equestris proelii (quomodo Lipsius suilibri margini adlevit, quasi ^e MSto) sollicitationibus periclitabatur, vel perspeculabatur. Sollicitationes proelii sunt leves velitationes, quibus hostem lacessimus. Eo sensu passim lacessere et commovere proelium: de quibus ad 1, 13. vide notas. Jam autem commovere et sollicitare sunt synonyma. Hinc crebra sollicitare terram, citharam, mare, et similia; quae nemo nescit. Vid. Gronov. Obs. 2, 8. Broukh. ad Tib. 1, 8, 30. aliosque. Martialis de Spectat. c. 28: Et freta navali sollicitare tuba. Sollicitare pacem Livius 1, 21. Immo sollicitare, pro lacessere hostem, Ovid. Fast. 5, 40. Et magnum bello sollicitare Jovem. Lucan. 4, 665. Sollicitatque feror non aquis viribus hostem.

Ex utraque parte lateris de-

jectus habebat] Ejicio vocem habebat. Sic infradicit: magis ut loci natura, dejectusque collis, et necessitas, etc. Nec, quod sciam, quisquam auctorum dejectus pro defectione usurpavit. Graecus: καὶ ἐκάστην μὲν τῶν πλευρῶν κατωφερίῃ ἦν. VOSS. Memoria lapsus est vir eruditus. Livius 9, 2. Angustias septas dejectu arborum saxorumque ingentium objacente mole invenerunt. Seneca Cons. ad Marciam c. 18. Dejectus fluminum, et ex uno fonte in Orientem Occidentemque defusi amnes. Sed et hujusce libri c. 22. dejectus substantive est accipiendus. Inanis igitur est Vossii conjectura. DAVIS. Adde Cl. Drakenburg. ad Silium 12, 190. et socerum meum ad Valer. Max. 3, 2, 1. Altitudine dejectus.

In fronte] Longe plurimi MSS. tum aliorum, tum mei, et Ed. Inc. Steph. Gryph. aliaeque in fronte: rectius sine dubio. Vide ad c. 5. atque ita suo e codice voluit Gifan. Ind. Lucret. V. in. Sed Leidensis primus, Scallig. et Cujac. solum habent fron-

transversam fossam ^a obduxit circiter passuum ^c 4 et ad extremas fossas castella ^b constituit, ibique tormenta conlocavit: ne, quum aciem instruxisset, 99 hostes (^e quod tantum ^d multitudine poterant) ^e ab 5 lateribus pugnares suos circumvenire possent. Hoc

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *duxit* And. ^b *instituit* Carr. ^c *qui* MSS. 2. et Edd. quaedam. ^d *in multitudine* Petav. V. Misc. Obs. vol. 2. ad Appul. Met. 11. p. 239. et infra. ^e Sic MSS. meliores, vulgo *a l. suas pugn.*

tem, de cuius lectionis veritate non dubito. Adi Davis, ad 1, 49, et Observ. Miscell. Vol. sec. ad Appuleji Metam. l. 8. p. 171. ac Ovidii Indicem V. *frontem*, et *faciem*. Infra c. 18. *Infima apertus*.

Leviter] MSS. Eliens. et Vossii, (*in frontem leviter*.) MS. Reg. (*leniter*.) Quae est vera lectio, Sic enim alibi loqui solet Caesar. 7, 19. (*leniter acclivis*.) 7, 83. (*leniter declivi*.) CLARK. Lege *leniter*; quod Clarkius ex Regio, nos ex Petav. Bongars. pr. sec. Pal. Lovan. Gottorp. Voss. Egmond. monemus. DAVIS, Cur. sec.

Fastigiatus] Proba lectio, nec mutanda. Frustra ex membranis Andreas Schottus *castigatus*, corrigit. Frustra quoque Ciacconius et alii (ut Hotom. et Brantius), parum probam putant vocem *fastigiatus*, pro qua *fastigatus* reponunt. Sic Caesar ipso l. 5. de ponte, *prona ac fastigiata, ut secundum naturam fluminis procumberent*. Pomponius Mela quoque 1, 4. de Africa, *pergit incurva ad occasum, fastigiatque se molliter*. Ubi frustra Pintianus legebat *fastigatque*. Schottus edidit curavit *castigatque*. Etiam Plinius 2, 25. ait, *easdem breves et in mueranem fastigiatas*. Sed et Livius

1. 7. *Ipse collis est in modum metae in acutum cacumen a fundo satis lato fastigiatus*. Nihil clarius dici poterat: metae pyramidum formam habent, et in cacumen tenue desinunt, hoc fastigiatum vocavere veteres. Sunt quoque vv. cc. qui *leniter* habent: utrovis modo proba lectio. Sic *leviter inflexum* Cicero dixit 1. de Divinatione. *Leviter hominem, clementerque accepit*, 6. Verrina. Tacitus pro eo *clementer assurgens* dixit. Itaque idem sunt *leviter, leniter, et clementer*. VOSS. *Fastigiatus*. Sic scribendum, non *fastigiatus*, ut veteres edidi. Silius Italicus 5, 50. *Sensim fastigans, compressa cacumina nectit*. Vide Is. Vossium ad Melae 1, 4. p. 24. et J. Fr. Gronovium ad Livii 1, 38. DAVIS. *Leniter* cum Editis quibusdam praefert quoque Hotomannus et Cellarius. Idem ego inveni in omnibus Vossianis, Leid. pr. sec. Scalig. Dorvill. et Edd. Aldo antiquioribus: neque aliter Gronovius notarat e membranis Andinis. c. 29. *Una ex parte leniter adclivis aditus*. 7, 19. *Collis leniter ab infima adclivis*, ubi etiam plerique *leviter*, ut quoque c. 83. *laco leniter declivi*, et B. Civ. 2, 24. *Leniore fastigio*, et saepe alibi. Livius 26, 36. *fastigio leni subvecta*. Vide omnino Cl. Drak. 2, 50. in editum *leniter collem*, et

facto, duabus legionibus, quas proxime conscripserat, in castris relictis, ut, si ^a qua opus esset, subsidio duci possent, reliquas sex legiones pro castris in acie constituit. Hostes item ^b suas copias ex castris ^c eductas ^d instruxerant.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a vulgo quid. MSS. Edd. Vett. quo. ^b et suas VV. CC. Urs. ^c adductas Egm. ^d instruxerant B. pr. instruxerunt MSS. et Edd. qdd.

me ad Lucan. 4, 11. *Lenique excrevit in altum Pingue solum tumulo.* Eadem varietas apud Lactant. L. de Opif. Dei c. 10. *Inferius quoque genarum non indecens tumor, in similitudinem collium leniter exurgens.* Antiquissimus Cod. Bonon. rectius illic *Leviter*. ut Cicero de Nat. Deor. 2, 57. *Genae leviter eminentes.* at Walterus illic et in Lactantio ac alibi praefert *leniter*. Deinde *fastigatus* hic, et 4, 17. et de B. Civ. 2, 10. amplectitur quoque ad Silii locum Cl. Drakeburg. qui multis ibi doctissime de hoc verbo disputat. Verum miror, Viros doctos aliam hic lectionem ita negligere, ut vix ejus mentibnem faciant, et eam *plane absurdam* appellet Hotoman. nempe *castigatus*. Quam exhibuerunt tamen omnes Edd. praeae usque ad Beroaldum, et in suis MSS. effatantur Brutus, Faernus, Brantius, ac Scottus Observ. 3, 19. Immo assermare ego possum, nullum meorum habere *fastigatus* aut *fastigiatus*. Omnes ad unum numero viginti et plures *castigatus*; nisi quod in Bong. pr. Petav. Egm. Dorvill. L. tert. et Lipsii ac Scotti, aliisque cum Ed. incerta exaretur *castigatus castratus*, unde vir doctus conjiciebat *cast. ac stratus*. Tot autem MStorum, tam antiquorum, auctoritati ego refragari vix au-

sim. Corruptos tamen eos autumat Gronovius, et addit, vulgares olim Pomponii Melae editiones 1, 4. habuisse, *castigat se moliter*. Illa etiam *ad planitiem redire*, nescio, an non melius quadrent *et castigari*, quam *fastigari*, ut metaphoram adhibeat a fronte humana, quomodo supra vidimus in Lactantio de genis. Statius Carm. 2, 1, 43. *Et castigatae collecta modestia frontis.* Adde Bersm. et Burm. ad Ovid. Amor. 1, 5, 21. *Quam castigato planus sub pectore venter.* Ubi plane infra *castigatum pectus est planus venter*, ut hic *castigata frons* i. e. leniter depressa, non nimis extuberans, *redit ad planitiem*. praeterea illa Glossa, quae in tot MSS. additur, *castratus* docet, jam antiquitus *castigatus* in MSS. fuisse lectum. nam ea non exculpi potest e sensu *tot fastigati*. Gruterus quoque *castigatus* amplectitur, seque in Suspicionum libellis de hoc loco contra Hotomannum differere ait. At illa Suspicionum pars numquam lucem vidit, sed tamen *to fastigatus* confirmatur 8, 14. *in summam planitiem jugi pervenit, quae declivi fastigio muniebatur*; et B. Civ. 1, 45. *declivis locus tenui fastigio vergebat*, et 2, 24.

Redibat] MS. Scotti Animadvers. 3, 19. item Bongars. prim.

IX. Palus erat non magna inter nostrum atque hostium exercitum. ^a hanc si nostri transirent, hostes expectabant; nostri autem, si ab illis initium transeundi fieret, ut impeditos adgrederentur, ^b parati in armis erant. Interim proelio equestri inter duas acies ^c contendebatur. Ubi neutri transeundi initium ^d faciunt, secundiore equitum proelio ^e nostris, Caesar suos in castra redexit. Hostes protinus ex eo loco ad flumen ^f Axonam ^g contenderunt, ^h quod ⁱ esse possit nostra castra demon-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a hac VV. CC. Urs. ^b in deest Edd. R. V. M. ^c contendebant Pal. et Edd. qdd. ^d facerent MSS. ^e et Ed. Inc. ^f vulgo nostrorum. ^g Axona B. tert. ^h contenderant Duk. ⁱ idem ibi suprasc. quem, et corr. quod. ⁱ deest Ed. Inc.

sec. Petav. Egmund. et tres alii rediebat. Apud Flor. 3, 13. In perniciem redibant. MSS. 3. Vossiani rediebat. Eadem varietas in Frontino 2, 5, 31. ubi vide. infra 7, 82. MSS. multi interiebant. Suet. Jul. 32. MS. Harlem. deperiebat. Et sic passim ludunt librarii.

Si quid opus esset, subsidio duci possent] Sic in suo Codice invenit Metaphrastes; vertitenim, *et τι δέον εἶναι*, cum in MSS. et antiquis editt. legatur, *si quo opus esset subsidio, duci possent*; vel alia interpunctione, *si quo opus esset, subsidio etc.* Sed probam lectionem amplexi sunt editores nuperi. DAVIS. Hotomanni conjectura est *quid* contra Editos et MSS. etiam Scotti, in quibus quo. Leid. prim. quod. sed optime Petavianus qua. quod merito Grutero adrisit. Vide ad 1, 6. *qua vix singuli carri ducerentur.*

Sec. equitum nostrorum proelio] Sic Egmund. Bongars.

tert. Leid. sec. *equitum* deest in Petav. *nostrorum* exulat ab Edd. Rom. Med. Ven. Ceteri cum Ed. Inc. item Petav. *proelio nostris*. recte omnino, vel, ut est in Leid. pr. *sec. nostris equitum pr.* Equestre proelium erat secundum Caesarianis.

Sin minus] Flodoardus: *Si minus potuissent*. VOSS. Plerique e vett. Codd. habent, *sin minus* possent, *agros etc.* Flodoardus vero, MSS. Norv. et Steph. *potuissent*. Utraque vox ex Glossmate in textum irrepsit, ut notavit etiam Fr. Hotomannus. Recte igitur ac prudenter se gessit Graecus interpres, qui nec hujus, nec illius rationem habuit. DAVIS. MS. Reg. et Edit. Rom. *si minus* possent. MSS. Eliens. et Vossii, *si minus* potuissent. CLARK. Manut. Hotom. Brantius, aliique in suis MSS. esse testati possent, vel potuissent, nihilo minus Glossam putant. Contra censet Scott. Ob-serv. 3, 19. In nullo meorum de-

stratum est. * Ibi vadis repertis, partem suarum 4
copiarum transducere conati sunt; eo consilio, ut,
si possent, castellum, cui praeerat Q. Titurius le-
gatus, expugnarent, pontemque ^b interscinderent:
* si minus potuissent, agros Remorum popula- 5
rentur, qui magno nobis usui ad bellum gerendum 100
erant; ^d commeatuque nostros prohiberent.

X. Caesar certior factus * ab Titurio omnem 1
equitatum, et levis armaturae Numidas, fundito-
res, sagittariosque pontem transducit, atque ad

V A R I A E L E C T I O N E S.

a ubi Pet. b intersiderent Egm. c Sic MSS. meliores; non sin
et saepissime. d vulgo *commeatusque n. sustinebant.* e Sic B.
pr. V. pr. Oxon. Egm. Ed. Inc. vulgo a,

est. Sed habent cum Edd. pos-
sent vel potuissent; quod est in
pluribus et melioribus libris. V.
ad 1, 44.

*Commeatusque nostros susti-
nebant*] Commeatus nostris sup-
peditabant. Sic Cotta in orat.
inter fragm. Hist. Sallustii di-
xit: *Cum interim vectigalia par-
va et bellis incerta vix partem
sumtum sustinent.* MSS. tamen
Carrar. Norvic. alique cum E-
ditt. *Flor. et Steph.* exhibent,
*commeatuque nostros prohibe-
rent*, ut et Graecus interpres;
sic etiam *Rom. et Ven.* nisi quod
in illis legatur *commeatusque*.
Sed mihi perplacet vulgata le-
ctio, quam e nonnullis Codd.
eliminavit Librarii, quod phra-
sin paullo difficiliorem non in-
telligerent. Si qua opus esset mu-
tatione, facile possem, *commea-
tuque nostros sustinebant*, id est,
alebant, ut etiam habet editio
Vascos. DAVIS. MSS. Reg. E-
liens. et Voßii: *commeatuque —
prohiberent.* Graecus: *τὸν ἐπι-
τηρείων ἀποκωλύειν*; sensu ni-

hilo minus commodo. CLARK.
Loco notae meae repone: *Com-
meatusque nostros sustinebant*]
Ex *Carrar. Petav. Cujac. Nor-
vic. Bongars.* tribus, aliisque
MSSis lege: *commeatuque no-
stros prohiberent*; quod ex ve-
terrimo *Lovan.* reposuit etiam
Nic. Heinsius ad *Claudiani*
Rapt. Pros. 1, 104. DAVIS. *Cur.
seo.* Vulgata lectio in officina Al-
di nata est. Nostri etiam omnes,
et Scotti aliorumque cum Edd.
*Vett. Commeatuque nostros pro-
hiberent*: nisi quod in uno alte-
roque recentiore et Ed. *Rom.
Med. Ven.* sit *commeatus. 1, 49.
ne diutius commeatu prohibe-
retur. 4, 30. frumento commea-
tuque nostros prohibere.* Adde
8, 7. B. G. 1, 17. Vide Doct. A.
van Staveren ad *Nepot. Hannib.
c. 3. prohibere transitu.* Olim
solummodo credidi, *commea-
tusque* mutandum esse in *commea-
tu*, ad *Front. 3, 15, 3.* sed tunc
nondum tot MStos consulueram.

Caesar certior factus] Vocem
Caesar in membranis desiderari

2 eos contendit. Acriter in eo loco pugnatum est. Hostes inpeditos nostri in flumine adgressi, magnum
 3 eorum numerum occiderunt; ^a per eorum corpora reliquos audacissime transire ^b conantes, multitudine telorum repulerunt; ^c primos, qui transie-
 4 rant, equitatu circumventos interfecerunt. Hostes, ubi ^d et de expugnando oppido, et de flumine transeundo spem ^e se fefellisse, intellexerunt, neque nostros in locum iniquiorem progredi pugnandi causa viderunt, atque ^f ipsos res frumentaria ^g deficere coepit; ^h concilio convocato, constituerunt,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a et per Pet. ^b conatos Ox. ^c primosque L. pr. Carr. Ox. et Edd. qdd. ^d deest Pet. L. sec. Dorv. et Edd. R. M. V. ^e sese L. pr. et Edd. R. V. M. deest in MSS. 2. ^f Sic plurimi MSS. et Edd. Vett. vulgo eos. ip̄is Carr. B. sec. L. pr. tert. Duk. Ed. Inc. eis B. tert. male. V. ad 3, 5. ^g decipere Oxon. ^h consilio MSS. plurimi et Edd. qdd. vocato Oxon.

Schottus affirmat, etiam Flodardus omittit, sed retinenda est. VOSS. Hic etiam omittunt *Caesaris* nomen decem MSS. mei, et Edd. Vett. sed Leid: pr. Egm. et duo alii cum iisdem Editis ponunt post *Titurio*. Ridicule Voss. prim. ab *Titurio Ariovistus*. Scriptum videtur olim per compendium *C.* quae littera dein ob seq. certior neglecta est.

Levis armaturae Numidas] Equites erant jaculis tantum armati, ut multis probat J. Lipsius Mil. Rom. l. 3. Dial. 8. DAVIS.

Per eorum corpora reliquos audacissime transire conantes] Erravit itaque *Plutarchus*, qui Vit. Caes. p. 717. E. docet eos a Romanis oppressos fuisse, ἀνὰ χροῖς ἀγωνισαμένους, ignaviter procliantes. Hoc certe parum iis convenit, qui ab universa antiqui-

tate Gallorum fortissimi vocitantur. IDEM.

Convenire] Corruerunt hic rursus Manutius et Hotomannus Caesarem, dum sanare credunt. Ante eos edebatur *convenirent*; atque ita omnes MSS. *constituerunt optimum esse, reverti, et, scilicet ut, convenirent*. Modorum variationem non raro ab auctoribus adhiberi, illos fugit. at vide, lector, soceri notas ad Val. Max. 2, 6, 11. et quos laudavi ad Frontin. l. 3. Praef. quae usui sunt, tum quae instruere possint. ut et Cort. ad Plin. Ep. 5, 7. Infra 5, 1. qui doceant etc. et demonstrant. Forsan hinc etiam praefenda est MSS. lectio 4, 35. *Etsi idem fore videbat, et, si hostes essent pulsus, celeritate per. effugerent*, vulgo us. 6, 19. 20. quae visa sunt, quaeque judicaverint: ubi itidem variatur.

optimum esse, domum suam quemque reverti; et quorum in fines ^a primum Romani exercitum ^b introduxissent, ad eos defendendos ^c undique ^d convenirent; ut potius in suis, quam ^e in alienis ^f finibus decertarent; et domesticis copiis rei frumentariae uterentur. Ad eam sententiam, cum reliquis caussis, haec quoque ratio eos deduxit, quod, & Divitiacum atque Aeduos finibus ^h Bellovacorum adpropinquare, cognoverant. His persuaderi, ut diutius morarentur, ⁱ neque suis auxilium ^k ferrent, non poterat.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *primi* Edd. R. V. M. ^b *retrodux.* Ed. Med. *inretrod.* Ven. ^c *utique* V. C. Urs. ^d *vulgo convenire.* ^e *vulgo abest in.* ^f *deest* MSS. 3. et Ed. Inc. ^g *D. quaque* MSS. 7. et qdd. post Aldum. Recte Faernus delendum jam censuit. ^h *Bellovagorum* V. pr. L. pr. Scal. Egm. et V. sec. ⁱ *vulgo nō.* ^k *ferre* L. pr. sec. Scal.

7, 17. *praestare, perferre calamitates quam non parentarent.* c. 54. *Exposuit quos accepisset, et in eam fortunam deduxisse.* Immo plane, ut hic, c. 78. *constituunt ut experiantur, et utendum cons.* B. Civ. 1, 83. *Tenebant propositum, proelium committere, et ut impediret opera.* sic enim MSS. uti suo loco offendam. Adde Clark. ad B. Civ. 3, 19.

In suis, quam alienis f.] Ita post Scaligeri editionem hodie omnes edunt; et adstipulatur unus alterque Codex. Verum Bongarsiani, Vossiani, Leidenses, Lovan. Egmund. Gottorp. Palat. Duker. Dorvill. aliique cum Editis praeis addunt repetitam praepositionem *in*. Quod et apud alios occurrit. Vide Cel. Burm. ad Phaedr. F. 4, 4. *In uno saepe quam in turba;* et quos landat Cort. ad Plin. Ep. 6, 2. *in hoc aut in illud.* Nec aliter passim

Livius. Vide Cl. Drak. ad 1, 57. *In ea regione atque in ea aetate;* et ad 4, 58. *in senatu quam in tribunis.* sed praesertim Caesaris stylo convenit. at saepe non observarunt librarii, et interpretes. 1, 21. *in exercitu L. Sullae et postea in M. Crassi fuerat.* c. 33. *In servitute atque in ditione.* c. 40. et c. 42. *Non solum in suis, sed etiam in illorum finibus.* 2, 3. *In fidem atque in potestatem populi Romani permittere.* 2, 25. *In conspectu Imp et jam in extremis rebus.* 3, 9. *in concluso mari atque in apertissimo Oceano.* Unde quoque c. 29. non male ex MSS. quibusdam legas: *in Autercis, reliquis item in civitatibus.* 6, 10. *In civitatibus, in pagis et in domibus.* c. 16. *in furto aut in latrocinio etc.* c. 21. *in venationibus atque in studiis rei m. B. Civ. 1, 5. in incendio atque in desperatione.* sic enim MSS. Ad.

1 XI. Ea re cōstituta, secunda vigilia magno cum
 strepitu ^a ac tumultu castris egressi, nullo certo or-
 dine, neque imperio, quum sibi quisque primum
 itineris locum. ^b peteret, ^c et domum pervenire
^d properaret, fecerunt, ut consimilis fugae profe-
 2 ctio videretur. Hac re statim Caesar per specula-
 tores cognita, insidias veritus, ^e quod, qua de
 102 caussa discederent; nondum ^f perspexerat, exer-
 3 citum, equitatumque castris continuit. Prima luce,
 confirmata re ab exploratoribus, omnem ^g equita-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a ac tum habentur solum in marg. L. pr. ^b peterent B. tert. ut alibi. ^c et abest And. ^d properarent Edd. R. V. M. non male. *properando* And. Oxon. *præpar.* Pal. ^e deest V. pr. ^f *prosp.* MSS. 4. ^g equitum B. pr. a m. pr. ^h pro equitem.

de B. Civ. 2, 35. 3, 82. et VV. LL. 1, 1. 2, 3. sic repetitur pro B. G. 1, 44. cum 3, 1. ubi vide plura. ad 4, 24, 5, 1. 27. 7, 32. propter c. 8. supra, et aliae sæpissime.

Domesticis copiis] Pro copia domestica. Vide not. ad B. G. 1, 31. DAVIS.

Ne suis auxilium ferrent non poterat] Lego: ut diutius morarentur, neque suis auxilium ferrent. Ita sane repræsentant *Buclid. Norvic. Beroald. Gryph.* eandemque lectionem Graecus exprimit. DAVIS. *Cur. sec.* Non solum illi codices, sed et Bongarsiani, Leidenses, Scaliger. Vossiani, Lovan. Oxon. Egm. et reliqui cum Edd. quotquot vidi, ante Plantinianam exhibent neque. In MS. per Lipsium consulto sub littera O, sive Ortelii, est neu, non male profecto. Cl. Wasse coniciebat ne qua. Sed quid mutatione opus est?

Insidias veritus etc.] Si *Dionis* credimus, locorum insipientia

in causa fuit, cur Caesar Belgas non statim insequeretur. Καίσαρ, inquit, ἥσθετο μὲν τὸ χιζνόμενον, eos nempe abiisse, ἐκ ἐπὶ ὁλμῆσε δὲ σφᾶς ἐνθ' οὖν ἀγνοῖα τῶν Χωρίων ἐπιδιδῶσαι. Vide l. 39. p. 93. DAVIS. De simili fugae protectione vide, si tanti sunt, collectanea Cl. Bosii *Animadv.* ad Caesar. p. 14.

Eique Q. Pedium] Bongars. prim. sec. Petav. Lovan. Egmundi et tres alii cum Ed. Incerta his Q. Palat. et Edd. priscae usque ad Beroaldum iis. Optime: immo Leid. prim. a m. pr. *morarentur.* Pulcherrimam Synthesin pessima corruperunt novatores. Equites enim intelliguntur. Lucan. 4, 366. *Decurrit miles ad amnes. Incumbunt rhipis, permissaque flumina turbant.* Sic praeter Reg. pr. etiam Codd. a Cortio visi. Adi illio ad 3, 672. et quae congesti ad Frontin. 1, 4, 8. quem tamen locum illustr. ac doctissimus Buke-rius in litteris ad me datis con-

tum, qui novissimum agmen moraretur, praemissit. ^a His Q. Pedium, et L. Aurunculeium Cottam, legatos praefecit. T. Labienum legatum cum legionibus ^b tribus subsequi iussit. Hi novissimos ⁴ ^c adorti, et multa milia passuum prosecuti, magnam multitudinem eorum ^d fugientium ^e conciderunt: quum ab extremo ^f agmine, ^g ad ^h quos ventum ⁱ erat, consisterent; fortiterque inpetum nostrorum ^k militum sustinerent; ^l priores, quod ⁵ abesse ^m a periculo viderentur, neque ulla neces- 103

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a vulgo *eique*. ^b deest Egm. ^c *adorsi* L. pr. ^d *fugientum* MS. ^e *occid.* Carr. ^f *ordine* Carr. MS. Brant. Pal. Lov. Duk. Dorv. Edd. R. M. V. ^g vulgo *adeft hi*. ^h *quod* L. pr. B. tert. ⁱ *fuerat* L. pr. ^k deest Duk. ^{a m.} pr. ^l *prioresque* Pal. *prioresque quod* Carr. Duk. Dorv. Edd. R. M. V. *aliaeque*. ^m *a* deest L. pr. Duk.

jecit hoc modo legendum esse: *in eam tandem persuasionem h. perducto, se illam viam ad processum* (pro processione, ut apud Modest. p. 372. Ed. 1670. et Appul. l. 9. Met. p. 149. Ed. Colv. v. ad B. Afr. c. 75.) *Romanorum tenere*. Cort. ad Sallust. multis locis. Infra 4, 2. *Quibus Gallia delectatur, quaeque impenso parant pretio; ut e MSS. legendum. 7, 21. conclamat multitudo; quod facere consuerunt*. B. Civ. 3, 49. *Caesaris exercitus utebatur; quibus etc. c. 93. aciei etc. Illi celeriter procucurrerunt*. B. Alex. c. 11. *navis; licet illis gravius accidisset, ut habent MSS. B. Afric. cap. 61. pars . . . progressi. c. 79. ala, qui occurrerent*. B. Hisp. c. 11. Sic etiam ex MSS. tum Cl. Dukeri, tum Leidd. tribus legendum in Flori 2, 6, 48. *Ad magnanimitatem populi Romani probandam, quod illis ipsis, quibus obsidebantur, diebus: vulgo obsidebatur*. Adde Cl. Duke-

rum tum alibi, tum ad 1, 9. in f. et ita millies.

Sustinerent. Priores] Mutata distinctione scribendum, *sustinerent; priores* etc. ut etiam legit Metaphrastes. DAVIS. — *Conciderunt. Quum — hi — sustinerent; priores* (quod abesse a periculo viderentur) — *continuerentur*; — omnes in fuga sibi praesidium posuerunt] Diversa interpunctione turbatur in plerisque Editis. haec sententia. Plerique MSS. pro *posuerunt*, habent *ponerent*. Tumque hoc modo interstinguendum: [*con- ciderunt; quum — hi — sustinerent; priores* (quod abesse a periculo viderentur, neque — *continuerentur*), omnes in fuga sibi praesidium ponerent.] Verum isto modo turbat sententiam vox, *Omnes*. MSS. Vossii habent, *ponere*; quod idem est ac, *posuerunt*. Graecus, ΠΑΝ *ἐλαττα*; ac si *Omne*, non *Omnes*, legisset. Quam esse veriore de-

sitate, neque imperio continerentur, exaudito clamore, ^a perturbatis ordinibus, omnes in ^b fuga sibi ⁶ ^c praesidium ^d ponerent. Ita sine ullo periculo tantam eorum multitudinem nostri interfecerunt, quantum fuit ^e diei spatium: sub occasumque Solis ^f destiterunt, seque in castra, ^g ut erat imperatum, receperunt.

XII. ^h Postridie ejus diei Caesar; prius quam se hostes ex ⁱ terrore ac fuga reciperent, in fines Sueffionum, qui ^k proximi Remis erant, exercitum ^l duxit; et, magno itinere confecto, ad oppi-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a et pert. L. sec. ^b fugas. Pet. B. sec. ^c vulgo *subs.* contra MSS. o. ^d vulgo *posuerunt.* V. C. Urs. *sumerent.* ^e deest B. sec. ^f vulgo *sequi d.* ^g Sic MSS. et Edd. pp. non *uti.* ^h *post tridie* Egm. et Dorvill. passim. ⁱ *pavore* Oxon. et Edd. qdd. mediae. *errore* Aic. ^k *proxime remanserant* Egm. ^l *deduxit* MS. Hot. cui placet. frustra.

mum lectionem existimo, (quamquam proba est et illa, quam edidi;) totamque *περικοπήν* hoc modo scribendam, [*Quum ab extremo agmine hi, ad quos ventum erat, consisterent, fortiterque impetum nostrorum nilitum sustinerent: priores, (quod abesse a periculo viderentur, neque ulla necessitate, neque imperio continerentur,) exaudito clamore, perturbatis ordinibus, omne in fuga sibi praesidium ponere.*] Observandum porro, in MS. Reg. et Editt. recentioribus, pro *praesidium*, legi *subsidium*: sed *praesidium* saepius a Caesare hoc sensu usurpatum. Item vocem *Hi*, [*Quum ab extremo agmine hi, ad quos ventum erat, consisterent.*] in MSS. deesse; nec ullo quidem sententiae detrimento. CLARK. Primo exclusi *to hi*, quod non compareret neque in MSto, neque Edi-

tione veteri; quare et R. Stephan. non admisit. Dein cum Clarkio *praesidium* quoque revocavi, ex iisdem et aliorum MStis et Edd. praeiis. In Oxon. tamen et Andino est *subsidium*, ut primus edidit Plantin. Tandem *ponerent* restitui, quod testantur Viri docti in suis se reperisse Codicibus; in meis etiam est omnibus praeter Leid. prim. et Egmund. qualem Codicem nactus Aldus primus *to posuerunt* expressit. *Ponere* vero, quod Cl. Clark. dicit esse in Vossiano, ego quidem invenire non potui. Imperfectum hoc dependet a superiori *quum*; quare cum Davisio post *consisterent* sustuli punctum, minoremque admisi distinctionem. Sensus est: *Quum ultimi consisterent, et priores tantum fugerent, omnes, quod itidem mutare e conjectura non necesse est.* Fateor tamen, clario-

dum ^a Noviodunum contendit. Id ex itinere ^b ob- 2
pugnare ^c conatus, quod vacuum ^d ab defensori-
bus ^e esse audiebat, propter latitudinem fossae,
murique altitudinem, paucis ^f defendentibus, ^g ex-
pugnare non ^h potuit. Castris munitis, vineas age- 3
re, ⁱ quaeque ad obpugnandum usui erant, com-
parare coepit. Interim ^k omnis ex fuga Sueffio- 4
num multitudo in oppidum proxima ^l nocte conve-
nit. ^m Celeriter vineis ad oppidum actis, aggere 5
jacto, turribusque constitutis, magnitudine ope-
rum, quae neque viderant ante Galli, neque ⁿ au-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Novod. L. pr. Novidomum B. tert. ^b oppugnatus q. obpu-
gnatum q. Edd. R. M. V. exp. L. pr. ^c cognatus B. pr. ^d MSS.
et Edd. multi ^a. ^e deest Dorv. Edd. R. M. V. ^f defen-
soribus Gott. Ed. Inc. ^g opp. Edd. Inc. M. V. ^h potuerit Pal.
ⁱ quae ad L. pr. ^k omnes B. pr. Pal. ^l luce Ed. Inc. in nocte
B. pr. dein pervenit Edd. R. M. V. ^m celeriterque Duk. ⁿ ab-
diderant Pal.

rem fore locutionem, si *prio-
resque* legamus; quod idcirco
fere amplexus forem; si antiqui-
ores, quam quos nominavi in
VV. LL. addicerent Codd. Pe-
nes lectorem arbitrium esto. Mo-
nendum praeterea, Grutero su-
specta esse, ut Glossam, verba,
ad quos ventum erat. Nec valde
hic refragor ob MStorum variet-
tatem. Satis per se intelliguntur
novissimi.

*In fuga sibi subsidium posue-
runt*] Schottus in membranis
ponerent reperit. Neutrum male.
VOSSIUS.

Sub occasumque solis] *Sub
occasum sine que* quaedam Edd.
sub occasu solis Carr. Urs. MS.
Leid. pr. Oxon. Bong. tert. *sub
occasumque* Duk. Leid. tert. et Ed.
Inc. Unde adparet rectum esse

vulgatum, aut saltem ab pluri-
mis et optimis MSS. confirma-
tum *sub occasumque*. Adi colle-
ctanea ad Frontin. 1, 5, 9. *sub oc-
casum solis*: et Cl. Drak. ad Liv.
2, 55. ubi eadem, ut fere semper,
est variatio. *Sub luce et lucent*
infra 7, 61. 83. 8, 49. *sub decessu*.
B. C. 1, 28. *sub noctem*.

Sequi destiterunt] Testantur
Brantius et Scottus, in suis MSS.
non reperiri *to sequi*. Addo, non
legi istud verbum in Bongars. pr.
sec. Petav. Lovan. Palat. Dor-
vill. Leid. sec. tert. Gottorp. a
m. pr. uti nec in Edd. Rom. Me-
diol. Ven. Incerta, aliisque. Quod
multo elegantius mihi visum est.
Destiterunt scilicet interficere.
Sequi natum videtur ex seq. *se-
que*. Vide Heins. ad Ovid. Epist.
Her. 4. 8.

Vineas agere] Non dubitat

104 dierant, et celeritate Romanorum permoti, legatos ad Caesarem de deditio-
ne mittunt, et, petentibus Remis, ut conservarentur, inpetrant.

1 XIII. Caesar, obsidibus acceptis, primis civitatis, atque ipsius ^a Galbae regis duobus filiis, armisque omnibus ex oppido traditis, in ^b deditio-
nem Sueffiones accepit; exercitumque in ^c Bello-
2 vacos ^d ducit. Qui quum se, suaque omnia in oppidum ^e Bratuspantium contulissent, atque ab eo oppido Caesar cum exercitu circiter ^f milia passuum ^g abesset, omnes majores natu ex oppido egressi, manus ad Caesarem tendere, et voce significare coeperunt, sese in ejus fidem ac potestatem
3 venire; neque contra populum Romanum armis contendere: item, quum ad oppidum ^g accessisset, castraque ^h ibi poneret, pueri, mulieresque ex muro ⁱ pallis manibus, suo more, pacem ^k ab Romanis petierunt.

XIV. Pro

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Galliae* L. pr. ^b *deditiones* Pal. ^c *Bellovagos* L. pr. Sc. Egm. Voff. pr. sec. et passim. ^d Sic MSS. et Edd. Vett. vulgo *duxit*. V. ad. 1, 46. male Edd. qdd. *accipit*. ^e *Brantusp*. Lov. ^f *deest* B. 2. Egm. ^a m. pr. ^g *accessissent* Pet. *venisset* Leid. pr. ^h *deest* Duk. dein *ponerent* Pet. ⁱ *sparsis* V. pr. ^a m. sec. *expansis* B. tert. V. ad 1, 51. ^k Sic MSS. meliores et Edd. Vett. ut et mox *ab suis*.

Hotomannus, quin legendum sit *aggerem*, eum intelligens, quo fossae explentur. Sed, ne *κακοφωνία* memorem, omnes libri reclamant, nec res ipsa postulat, ut quidquam mutemus. In eum enim finem agebantur vineae, ut iis tecti milites urbibus expugnandis operam darent, V. Turneb. Adv. 11, 24. DAVIS.

Armisque MS. Reg. *Armis*. Quali oratione *ἀδυνάτοισι* saepissime in hujusmodi utuntur Caesar et Hirtius. Vide supra 1, 24. et infra §. 36. l. 7. §. 34. De Bello Civ. l. 3. §. 12. 35. et 84. De Bello Alexand. c. 44. §. 42. et §. 62. Annot. ad l. 7. de Bello Gallico §. 62. item Annot. ad §. 22. et §. 24. de Bello Africano, et alibi pas-

XIV. Pro his Divitiacus (nam post discessum a Belgarum, dimissis Aeduorum copiis, ad eum a reverterat) facit verba. Bellovacos omni tempore in a fide, atque amicitia civitatis Aeduae fuisse: in pul- 3 sos ab suis principibus, qui dicerent, Aeduos, b a Caesare in servitutem c redactos; omnes indignitates contumeliasque perferre, et ab Aeduis defecisse, et populo Romano bellum intulisse. Qui d hujus 4 consilii principes fuissent, quod intellexerent, quantam calamitatem civitati intulissent, in Britanniam profugisse. e Petere non solum f Bellovacos, sed 5 etiam pro his Aeduos, ut g sua clementia ac mansuetudine in eos utatur. Quod si fecerit, Aeduo- 6 rum auctoritatem apud omnes Belgas amplificatum: quorum auxiliis atque opibus, si qua bella h inciderint, i sustentare k consuerint.

XV. Caesar honoris Divitiaci, atque Aeduo- 1 rum causa, sese eos in fidem recepturum, et con- 105 servaturum, dixit: l sed, quod erat civitas magna

V A R I A E L E C T I O N E S.

a reversus erat L. pr. b ad Caesarem B. pr. L. tert. Ed. Inc. scribe ab C. c reductos Ed. Inc. d hujusmodi Carr. Duk. ejus Bong. tres, Pet. Egm. et 6. alii cum Edd. R. M. V. Vasc. e praeterea V. sec. praeterea petere Edd. R. M. V. propterea pet. Pal. L. sec. Dorvill. f pro Bellovacis B. tert. g sua exulat a L. pr. h incident Egm. i sustentari Lovan. et Ed. Inc. quod verum puto. k Sic MSS. sedecim et Edd. pp. V. ad 1,43. consuerit Dorv. vulgo consueverint. l vulgo et.

sim. CLARK. Sed omnes mei hic servant encliticam.

In oppidum Bratuspantium] Idem videtur ac Caesaromagus Ptolemaei, mutato nomine in honorem aut Julii aut Augusti Caesaris. Vide Hadr. Valesium in Gall. notit. p. 113. et Chr. Cellarium Geogr. Apt. 2, 3. p. 245. DAVIS.

Jul. Caes. Tom. I.

Petere non solum Bellovacos] Editt. Antiquissimae hunc locum exhibent auctiorem; in iis enim legimus, praeterea petere etc. quae quidem lectio vulgata non est deterior, nam ad aliam rationem transit Divitiacus, cur servandi sint Bellovacae. IDEM.

Et, quod erat.] Hoc profectum est a libris Ursini, habent.

M

^a inter Belgas auctoritate, ^b atque hominum multitudine praestabat, ne obsides poposcit. His traditis, omnibusque armis ex oppido conlatis, ab eo loco ^c in fines ^d Ambianorum pervenit, qui se, suaque omnia, sine mora, dederunt. ^e Eorum fines Nervii adtingebant: quorum de natura moribusque Caesar quum quaereret, sic reperiebat: *Nullum aditum esse ad ^f eos mercatoribus: nihil pati vini,*

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a a vulgo m. et inter. ^b vulgo ac. ^c usque in B. tert. L. sec. ^d Ambionorum B. pr. ^e eorumque Duk. ^f hos L. pr. Ox.

que nonnulli mei, ut Oxon. Scalig. Antea edebatur *Sed*; quomodo etiam MSS. Regius, Palat. Duker. Leid. sec. Porvill. et Edd. multae: melius profecto. quare probat etiam Cl. Wasse; creditque, in MS. olim fuisse *set* vel *at*. Graecus etiam *ὅτι δὲ*. Celsus, *ta men*. Verum Bong. pr. sec. Petav. Lovan. Voss. omnes, Egmond. Gott. et Leid. tert. cum Ed. incerta neutrum habent. Mox *et inter* etc. conjunctionem non agnoscunt Codices Ursini, Bongars. Vossiani, Leid. pr. tert. Gott. Egmon. Lovan. Eliens. Duk. et Ed. Inc. Verissime. Aliter enim his idem dicit, *civitas magna; et multitudine hominum praestabat*. Deinde pro *ac* MSS. tantum non omnes et Edd. quaedam *atque*. Sic ergo locus hic scribendus: *sed, q. er. civ. magna inter B. auctoritate, atque h. m. praest.* vel, quia prius et in optimis MSS. deest, hoc pacto: *Dixit; quod erat civ. magna inter B. auctoritate; at, quod hom.* Ut duas rationes dicat, quare eos conservaret. prima fuit honor Divitiarum, et Aeduarum, quam publice prae se ferebat. Altera ratio quod erat civitas magna auctoritate, quae

eius clementiam tam late praedicaret, ut facile reliqui Belgae sese quoque in deditionem, ejusque fidem permetterent.

Ad luxuriam pertinentium] Haec verba in MS. non extare monet Scottus Observ. 3, 21. Absunt etiam a Bongars. primo et secundo, item Petav. a m. pr. Egmond. Lovan. Gottorp. Luslid. Leid. tert. ac Voss. tertio et Ed. incerta. Quasi vellet Caesar innuere, nullam omnino rem extraneam illuc inferri licere; et hoc videntur firmare praecedentia de nullo ad eos mercatorum aditu. Unde, licet Celsus et Graecus. Interpres, qui inciderunt in interpolatos Codices, agnoscant; mihi tamen vehementer suspecta sunt, et orta ex verbis seqq. ac 1, 2. *Minimeque ad eos mercatores saepe commeant, atque ea; quae ad effeminandos animos pertinent, inportant.* Juvat meam sententiam locus 4, 2. *Mercatoribus est ad eos aditus, magis eo, ut, quae bello ceperint, quibus vendant, habeant, quam quo ullam rem ad se inportari desiderent.* Gruterus saltem abjici volebat participium *pertinentium*.

reliquarumque rerum, ad luxuriam pertinentium, inferri: quod^a iis rebus^b relanguescere animos^c eorum, et remitti virtutem existimarent: esse homines feros, d magna^dque virtutis: e increpitare, atque incusare reliquos Belgas, qui se populo Romano dedidissent, f patriamque virtutem projecissent: confirmare, g sese neque legatos missuros, neque ullam conditionem pacis accepturos.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic vetustiores multi, non *his*. ^b *elanguescere* Pal. Leid. sec. tert. Carr. Duk. Dorv. Edd. R. V. M. aliaque. *languescere* L. pr. ^c vulgo *animos, eorumque*. ^d *magnae* v. Oxon. L. sec. ^e *increpare* L. sec. ^f vulgo *et patriam* ab Aldo contra MSS. et Edd. Vett. Steph. Gryph. aliosque. ^g *se* Leid. pr.

Animos, eorumque remitti etc.] Hanc etiam ob causam vimum ad se omnino importari non siverunt Suevi, ut docet *noster* 4, 2. Num ratio sit idonea, non quaeremus; lectionem certe eo nomine dignamur, licet repugnet P. Ciacconius, qui reponendum censuit: *his rebus relanguescere animos eorum, remittique etc.* sed non vidit effectum esse generale, adeo ut pronomen *eorum* ad *animos* sit referendum. Si quid esset mutandum, reponerem ex MSS. *Norv. Brant.* et editis nonnullis: *His rebus relanguescere animos eorum, et remitti.* Qui sensus idem est, ac is, quem exudit vir eruditus. DAVIS. *Animos eorum, et rem. virt. vel et virt.* rem. MSS. mei longe plurimi optimique, ut Bong. Lovan. Vossiani, Egmond. et alii magno numero, item Reg. Eliens. ac omnes Edd. ante Aldum, quantum scio: quare secure ita reposui: nisi quis malit delere *eorum*: nam in aliis MSS. hoc ordine scribitur, *virtutemque remitti eorum.*

Dedidissent] Bong. pr. Vos-

siani pr. sec. Egmond. Duker. Dorvill. Leid. tert. et Ed. Incerta *dedidissent*. Quod fors non temere spernendum. Notat enim: se Romanis permisissent, suique copiam fecissent; quo sensu, neque tantum obscoeno, Terent. *se dare*, saepe, aliique utuntur: ut jam in Lexicis monitum. Malim tamen retinere vulgatum, tum quia usitata est formula *dedere se*, ut contra *dare obsides* etc. vido Erud. Arntzen. ad Aul. Victor. de Vir. Ill. c. 23. tum quia haec varietas in MSS. est perpetua; ut vidimus in Frontino; et infra occurreret saepius. Sic c. 32. 3, 27. Adi etiam ad B. Civ. 3, 11.

Confirmare] Affirmare. Eadem potestate occurrit apud Ciceronem cum alibi, tum de Amic. c. 3. DAVIS. 6, 33. *Reversurum confirmat.* B. Civ. 1, 74. *se statim signa translaturus confirmant.*

Triduo iter fecisset] Ursinus ait, *Faërum* legisse *triduum*, non *triduo*. Et merito quidem; M 2

1 XVI. Quum per eorum fines ^a triduum iter fecisset; inveniebat ex ^b captivis, ^c Sabim flumen ^d ab castris suis non amplius milia passuum ^x abesse: 2 trans id flumen ^e omnis Nervios consedisse; adventumque ibi Romanorum exspectare una cum Atrebatibus, ^f et Veromanduis, ^g finitimis suis. 3 nam his utrisque persuaserant, ^h uti eamdem belli 4 fortunam experirentur. exspectari etiam ab his 5 Aduatucorum copias, atque esse in itinere: mulieres, quique per aetatem ad pugnam inutiles ⁱ viderentur, in eum locum coniecisse, quo propter paludes exercitui aditus non ^k esset.

1 XVII. ^l His rebus cognitis, exploratores, centurionesque praemittit, qui locum idoneum castris

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a vulgo *triduo*. ^b *capt. eorum* Carr. V. pr. sec. L. pr. sec. Cuj. Pet. a m. s. Duk. ^c Sic MSS. et Edd. Vett. et infra. ^d a MSS. et Edd. qdd. ^e Sic Ox. ^f *Viromanduis* Leid. pr. ^g *finitissimis* B. pr. ^h Sic MSS. plerique et Edd. qdd. non ut. ⁱ *esse* vid. Carr. V. pr. L. pr. et duo alii. MSS. Ursini *esse* videbantur. ^k *essent* L. pr. Oxon. ^l vulgo add. *Caesar*.

sic enim repraesentant *Petav. Gottorp. Bongars.* pr. sec. tert. *Norvic.* alique MSSi, a quorum fide sumus. Alioquin utraque locutio aequae est Latina. DAVIS. *Cur. sec. Triduum* etiam Clarkii. MSS. et Brantii, omnesque mei, praeter Leid. prim. et Oxon. neque aliter habent Veteres Editiones. Male rursus mutarunt Veneti vel Aldus. 1, 26. *triduum migrati*. 4, 4. *triennium vagati*. et *reliquam partem htemis*: ubi eadem variatio, uti et 6, 36. *omnes superiores dies*. ubi etiam vide.

Atrebatibus] MSS. Scott. Bongars. prim. sec. Lovan. Egmond. cum septem aliis et Ed. Incerta *Atrebatibus*. V. ad 2, 4. et G. Voss.

ad Vellej. Patere. c. 105. *Caninefates Attuarii, Bruteri recepti, Cheruscae gentis, et Inguiomerus*. Ita enim lego cum Doctiss. Cannegiet. Diff. de Brittenb. p. 100. sed malim derivare tum a Nomin. *Atrebatæ*. ut *Massagetæ, Dahæ, Persæ* etc. *Atrebatum* tamen vel *Atrebatum* in Genitivo effert.

Et Veromanduis] Hoc Jul. Celsus Vit. Cac. l. 2. p. 48. nominat *Viromandos*; memoria autem lapsus est doctissimus Graevius, cum ibi notavit, *Veromandos* *Cæsari* dictos esse. *Antoninus* sane in Itin. eos appellat *Veromandos*, quod nomen fere hodieque servant. DAVIS.

Etiam ab his Aduaticorum co-

^a deligant. ^b Quumque ex ^c dedititiis Belgis, reli-
 quisque Gallis complures, Caesarem secuti, una
 iter facerent: quidam ex his, ut postea ex captivis
 cognitum est, eorum dierum consuetudine ^d itineris
 nostri exercitus perspecta; nocte ad Nervios per-
 venerunt, atque iis ^e demonstrarunt, inter singulas
^f legiones impedimentorum magnum numerum in-
 tercedere; neque esse quidquam negotii, quum pri-
 ma legio in castra venisset, reliquaeque legiones
^g magnum spatium abessent, hanc sub sarcinis ^h ado-
 riri: qua pulsa, impedimentisque direptis, futu-
 rum, ut reliquae ⁱ contra ^k consistere non aude-
 rent. ^l Adjuvabat ^m etiam eorum consilium, qui
 rem ⁿ deferebant; quod Nervii antiquitus, ^o quum

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *delegant* V. sec. ^b *Quum ex* MSS. 13. et Edd. Vett. ac R. Steph. ^c *deditiis* vel *deditiis* MSS. quidam. ^d *deest* Pal. B. tert. L. sec. Dörvill. Edd. R. V. M. et MS. Scotti; cui placebat. Sed Gr. Interpr. etiam *ὁδῷ*. ^e *demonstraverunt* G. V. tert. ^f *legio- num* G. ^g *magno spatio* L. pr. *magna spatia* Scal. *per m. sp.* B. tert. L. sec. ^h *ad. posse* B. tert. L. sec. ⁱ *deest* Duk. ^k *sistere* Pet. V. sec. ^l *adjuvabant, adjurabant, adjurabat* MSS. nonnulli. ^m *deest* L. pr. ⁿ *differebant* B. pr. sec. Pet. Egm. G. sed vide ad 1, 35. *deferebat* V. pr. ^o *Exsulat* a B. pr. sec. Pet. Pal. Lov. Egm. G. Busl. Dörv. et Edd. pp.

pias] Anonymus: *Aduatici quoque, (sic enim scriptum invenio) sive, ut reor, Aduaci, ut eis se conjungerent, properabant.* VOSS. Edd. quaedam, ut Scal. Clarkii etc. habent *Atuaticorum*. Sed mei omnes servant. d. praeter Cuj. et Scalig. at Bong. prim. Vossiani, et Leidenses, item Cujac. Scalig. et alii pro *i* habent *u*, *Aduatucorum*. Egm. *Aduatinorum*. *Aduatucos* itaque hic et infra exhibui. Vide jam supra ad c. 4.

Caesar his rebus cognitis] MSS. Anglici, meique ad unum om-

nes, et Edd. primae, ac R. Steph. non agnoscunt vocem *Caesar*: neque magis necessarium est, quam Cap. praec. *Quum iter fecisset*. Quare delevi rursus membranarum auctoritate. V. 1, 28. et ad 5, 49. 6, 32. 34. 7, 11. 54. 8, 13. 17.

Perspecta] Davisius edidit *tacite prospecta*, quod et invenit in Leid. tert. sed frustra. c. 11. *Quod, qua de causa discederent, nondum perspexerat.* Curt. 8; 10, 30. *Non tamen ante se recepit in castra, quam cuncta perspexit.* Sic MSS. potiores, vulgo *prosp.* Plura vide ad Frontin. 1,

equitatu nihil possent, (neque ^a enim ad hoc tempus ei rei student, sed, quidquid possunt, pedestribus valent cōpiis) quo facilius finitimorum equitatum, si praedandi causa ad eos ^b venissent, impedirent, teneris arboribus incisis, atque inflexis
108 crebrisque in latitudinem ramis, (*enatis*) et rubis

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a deest Oxon. ^b Sic MSS. 17. et Edd. Vett. vulgo *venisset*.

2, 1. *Quibus curae esset, perspicere regias vires.* Appul. l. 7. init. *cuncta membra curiose perspexerat*: ubi itidem MSS. aliquot *prospexerat*. ut rectius est l. 4. p. 71. *suspendit se fenestra sagaciter prospecturus omnia*, scilicet ex alto. Quomodo emendavimus quoque de B. Afric. c. 3. *de vallo prospectaretur*: atque ita *prospicere* ex alto vel longinquo passim: quod hic locum non habet.

In castra venisset] MSS. Reg. et Eliens. (*in castris venisset*.) Quae Lectio defendi potest. *venisset* (et *consedisset* scilicet,) *in castris*. Quomodo dixit Cicero, *venit in Senatu*. Vide infra ad 4, 12. CLARK. Lovan. quoque et quinque alii, sed recentissimi cum Ed. Incerta, *in castris*. Vide praeter alios Cort. ad Sall. Catil. cap. 42. et Hirt. B. Afric. c. 70. *In castris suos reduxit*. Sic enim ibi servant Codd. optimi. Vide tamen Davisium. Verum talia contra plurimos et longe meliores Codd. ut hic, temere inculcanda non sunt.

Atque inflexis, crebrisque in latitudinem ramis enatis] Ultimam vocem delendam censuit Jos. Scaliger, sed perperam, ut videbimus. Editt. Rom. et Ven. habent, *atque inflexis crebris in latitudinem ramis enatis*. Unde puto legendum, *atque imple-*

xis crebris etc. Certe hae voces non raro confunduntur. Sic apud Marcianum Capellam l. 4. p. 134. ed. Grot. *Ne inflexa tortos stringat intimatio*, ubi optimae notae MS. CCCC. habet *implexa*, et recte quidem. Fulvius sane Ursinus testatur, in nonnullis Codd. legi: *Teneris arboribus incisis atque inflexis, crebrisque in latitudinem ramis curvatis*. Sed haec mera est παραδιόρθωσις, quae ταυτολόγον facit Caesarem. Porro non absimilia de Morinis, Atrebatibus, Eburonibus et Menapiis tradit Strabo Geogr. l. 4. p. 104. ac de Mardis Curtius 6, 5. DAVIS. Conjicit Davisius legendum, *atque implexis crebris in etc.* Sed nulla mutatione opus. Scaliger de voce (*enatis*) dubitat: sed sine causa: sententiam enim recte exhibet Graecus, πολλὰς κλάδους ΕΝΕΦΥΤΕΥΣΑΝ. CLARK. Errat Davisius, legens *inplexis*. Incidebant arbores, et inflectebant i. curvabant ramos, quo illi in latitudinem enascebantur. Curt. loco per ipsum laudato: *teneros arborum ramos manu flectunt*. Sed dubium mihi non est, quin hic locus in seqq. sit interpolatus. Nam illa *inflexis crebrisque* non comparent in MSto Scotti, qui deleri volebat Observ. 3, 21. Non videntur certe etiam in Andinis, Bongars. primo, Egmond. Lovan. Oxon. Petav. ac tribus

sentibusque interjectis, ^a effecerant, ut instar muri
hae sepes munimenta praeberent: ^b quo non modo
^c intrari, sed ne perspicere quidem ^d possit. His re- 5
bus quum iter agminis nostri inpediretur, non
^e omittendum ^f sibi consilium Nervii aestimaverunt.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a effecerat V. pr. effecerunt Egm. ^b quod L. pr. que L. tert. Ed.
Inc. qua Hott. e conjectura. ^c vulgo non int. ^d Sic MSS. longo
plurimi et Edd. Vett. quaedam. al. posset. ^e obmittendum B. pr.
tert. V. pr. Oxon. ut saepe MSS. apud alios quibque. ^f deest in
MSS. 8 et Edd. Vett. dein vulgo existimaverunt.

aliis cum Ed. Incerta. sed *inflexis crebris* retinenda. In Straboni loco, ex hisce Caesaris verbis desumpto, L. 4. p. 194. Ed. Par. *συμπλέκοντες* i. e. incidentes *ταύτων δάμνων λύγυς*. In MSS. est *συπλεγόμενοι* i. e. incidentes. Ibi consule Casaubon. Infra 5, 9. *Crebris arboribus succis omnes introitus erant praecclusi*. Dein *enatis* non comparat in Scalig. Leidensi primo, ac varia lectione Petaviani; in Leid. tert. ac Ed. Inc. *renatis*. Omnino putem ego, vocem *enatis* esse a mala manu, et ab iis, qui crediderunt, ramos illos rursus e terra repullulasse, radicibus pluribus actis: atque ita copulam *quæ et crebris* adsutam; quæ abest a nonnullis. Sic certe etiam cepit Gruterus, immo Graecus Interpretes vult aperte, ramos ab iis terrae insitos esse. Verum quomodo rami e terra in latitudinem enasci possunt? Clare deprehendere mihi videor, e vocis *inflexis* Glossa, quæ erat *curvatis* (ut patet ex Ursini MSS.) corrupta alias Glossas, ut *enatis*, *renatis* etc. effictas esse, ac dein in textum inrepsisse. Curt. 9, 1, 10. *Rami instar ingentium stipitum flexi in humum, rursus, quæ se curvaverant, erigebantur adeo*. Si servare omnia malis, lege et distingue cum MS.

Dorv. Edd. Rom. Med. Ven. *in-
cisis, atque inflexis crebris in
lat. ramis, enatis et rubis, sen-
tibusque int.*

Interjectis] Eleganter Leidens. prim. *intertextis*. Quod verum puto, et corruptum ex c. 22. *Se-
pibusque densissimis interjectis,
prospectus inpediebatur*. sed ibi
alius est sensus. Proprie texere
adhibent Veteres de vimine, sen-
tibusque. Adi prae ceteris Ill.
Heins. ad Ovid. Fast. 4, 435. *ca-
lathos e vimine textos*. infra c.
33. *scutis ex cortice factis aut
viminibus intertis*. 5, 40. *pinnæ
loricæque ex cratibus adtexun-
tur*. 6, 16. *Contexta viminibus
membra*. B. Civ. 2, 2. *contextæ
viminibus vineæ*. Vide et B. A-
fric. cap. 47.

Munimenta] Petav. Scalig. et
Leid. pr. *munimentum*. At Bon-
gars. prim. sec. Vossian. prim.
sec. Egmund. Leid. tert. et Ed.
Inc. *munimentis*. Latet quid,
quod nunc forsitan eruere nequi-
vi. At si constaret, *munimen* ab
aliis, quam poetis, esse adhibi-
tum, conjicerem, *munimen* *is* p.
Certe in plerisque MSS. Livii 2,
10. scribitur, *Id munimen illo
die etc.* Sed vide Cl. Draken-
burg. At idem *hortamen* æque
ac *hortamentum* usurpavit. V.
etiam ad c. 25. *Hæc abest* ab Eg-
mund.

XVIII. Locī natura erat haec, quem ^a locum
 nostri castris delegerant. Collis ab ^b summo aequaliter
^c declivis ad flumen Sabim, quod supra nomina-
 vimus, ^d vergebat: ab eo flumine pari ^e adclivitate
 collis nascebatur adversus-huic, et contrarius, ^f pas-
 sus circiter cc. ^g infima apertus, ^h ab superiore
 parte silvestris; ut non facile introrsus ⁱ perspicī
³ ^k posset. ¹ Intra eas silvas hostes in occulto sese

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a vulgo deest locum. quae Pal. Dorvill. ^b a MSS. et Edd. qdd.
^c declivius V. pr. declivus V. sec. ut alibi saepe. V. ad 7, 88.
^d urgebat V. sec. ^e declivit. MSS. Urs. Cuj. L. pr. ^f passibus MSS. 5.
^g vulgo infimus. ^h a MSS. et Edd. qdd. superiori Edd. R. M.
ⁱ prospici Ed. Elz. ^k possit MSS. 4. et Ed. Inc. ¹ inter L.
 pr. V. sec. B. tert.

Non modo intrari] Ita ex Vett. Editt. Rom. et Venet. restitui. Scaliger et Recentiores, *non modo non*. Sed optimi Auctores secundam negationem saepius omittunt. CLARK. Ante Clarkium Brantius et Scottus docuerunt, alterum *non* auctoritate suorum MSS. et Ed. Vet. esse ejiciendum. Deest quoque Leidensi primo, secundo, Lovaniensi, Dorviliano, Voss. tertio, Palatino, Bongars. tertio, Edd. Mediol. ac Ven. Saepissime *non modo pro non modo non* ponitur, sequente scil. *sed ne*. Adi ante omnes Sanctium et Perizon. Minerva 4, 7. §. 5. 6. nec raro nosse ipse. Vide Davis. ad 3, 4. *Non modo defesso, sed ne saucio quidem*. 8, 33. *Non modo equitatum, sed ne legiones quidem*. Adde Cort. ad Plin. Ep. 8, 7.

Existimaverunt] Bongars. pr. *extimaverunt*. Petav. Lovan. Egmond. *estimaverunt* i. e. *aestimaverunt*. Verissime hoc loco, ubi agitur de perpendendo, quid praefendum, quidve postponendum sit. Saepe nimis temere

admittunt viri docti *aestimare* pro *existimare*: quum semper fere in MSS. permutentur. Vide Casaub. ad Sueton. Aug. c. 2. Cort. ad Sallust. Cat. c. 8. Davis. ad B. Civ. 3, 95. sed inprimis Cel. Burmann. ad Quintil. Instit. 5, 10. et Phaedr. F. 3, 4. *Ridicule magis hoc dictum quam vere aestimo*. Restituendum quoque infra 5, 13. *Ut aestimatur*. 7, 14. *Multo illa gravius aestimavi*. 7, 39. *levi momento aestimare*. V. et B. Civ. 3, 1. 26. *levius aestimaverunt*. ubi adi etiam Ciacccon. de *existimare* vide ad B. Civ. 3, 102.

Quem] MSS. Eliens. et Vossii, *quem locum*: quomodo et saepius loquitur Caesar. CLARK. Oxoniensis etiam, probante Cl. Waffio, immo Bongarsiani, Vossiani, Petav. Leid. prim. Scal. aliique, uno aut altero recentiore excepto, item Edd. Inc. Aldi, Stephani, Gryphii, Plantini aliaeque addunt *locum*. Quod flagitat Caesaris perpetuus stylus; ut taceam de aliis auctoribus, qui

continebant : in aperto loco , secundum flumen , paucae stationes equitum videbantur. Fluminis erat altitudo circiter pedum III.

XIX. Caesar, equitatu praemisso , subsequetur a omnibus copiis : sed ratio , ordoque agminis 2 aliter se habebat , ac Belgae ad Nervios detulerant. nam quod b ad hostis adpropinquabat , consuetudine sua Caesar VI. legiones expeditas ducebat : post eas 3

V A R I A E L E C T I O N E S.

a cum o. Egm. b vulgo deest ad.

crebro ea repetitione utuntur. 1, 6. *Erant itinera duo , quibus itineribus.* c. 16. *Diem instare , quo die.* c. 29. *tabulae sunt re-pertae , quibus in tabulis.* c. 31. *proelio vicerit , quod proelium.* 2, 35. *ab his nationibus , quae nationes.* ut est in Leid. pr. 3, 1. *In vico , qui vicus.* c. 3. *Con-silium. quo in consilio.* 4, 7. *ea in loca , quibus in locis.* c. 19. *his rebus , quarum rerum causa.* c. 32. *in ea parte , quam in par-tem.* 5, 12. 13. 17. 7, 12. 69. ubi etiam vide. Adde 8, 54. *praesi-dia : ex quibus praesidiis.* B. Civ. 2, 23. 25. 31. 35. et in seqq. plu-ries.

Infimus apertus] Recte Ce-leb. Burmannus vulgatum minus eleganter dictum putat , et ex va-riata scriptura patet , aliter paullo locutum esse Caesarem. Nam in Oxoniensi scribitur , *infimus ape-ritur.* in Leidensi primo , *infimis ap.* In Dukeriano , *inferius aper-tus.* in Bongars. sec. *in fine ap.* At Petavian. *infima apertus.* Ve-rissime , sive in Accusativo per Graecismum capias , sive in Ab-lativo , retractis huc verbis , *ab parte.* Sic 7, 19. *Collis ab infi-mo adclivis* c. 73. *ab infimo re-vincti.* Adi virum laudatum ad

Ovid. Fast. 5, 382. supra vidimus legendum , *frontem fastigatus* cap. 8.

Fluminis erat altitudo circiter pedum trium] Giaeconius et Ur-sinus emendant , *latitudo pedum trecentorum* , vel *altitudo pe-dum xxx.* Causam addunt , quia infra Caesar ait , ausos transire latissimum flumen , et altissimum. Sed fide parum bona allegant ver-ba Caesaris , nam ille non ait al-tissimum flumen , sed *altissimas ripas* : quae longe diversa sunt. Nam potuit decessisse aqua flu-minis , ut pedum non plus quam trium esset , nihilominus ripae al-titudinem retinebant.] Graecus : ὅρη ἀνοτόμωτα ἀναβαίνειν. Ego sane scire velim , quomodo , si fluminis altitudo erat pedum xxx , transire Nervii illud potue-rint. Atqui infra Caesar : *Ipsi transire flumen non dubitave-runt , et in locum iniquum pro-gressi.* VOSSIUS.

Quod hostis adpropinquabat] Non Nervii , sed ipse Caesar ap-propinquabat. *Cujac. Voss. et Bongars.* tert. exhibent , *quoad hostis* , vel *hostes.* Lege : *Quod ad hostes adpropinquabat.* Vido scriptorem de Bell. Hispan. capp.

totius exercitus impedimenta ^a conlocarat: inde duae legiones, quae ^b proxime conscriptae erant, totum agmen claudebant, praesidioque impedimentis erant.

4 Equites nostri cum funditoribus sagittariisque flu-
110 men ^c transgressi cum hostium equitatu proelium

5 ^d commiserunt. Quum se illi ^e idemtidem in silvas ad suos reciperent, ac ^f rursus ^g ex silva in nostros in-
petum facerent, neque nostri longius, quam ^h quem ad finem porrecta ac loca aperta pertinebant, ceden-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS.o. et Edd. Vett. Steph. ac Ciaec. vulgo collocabat. ^b *proximae* Dorv. ^c *transgressis* V. pr. a m. pr. d Sic MSS. et Edd. Vett. Scal. et Recentiores cum Carr. *committunt*. ^e *itidem* L. pr. ^f *rursum* L. sec. Dorv. Edd. R. M. V. ^g Sic B. pr. sec. Pet. Lov. V. pr. Egm. et 6 alii cum Ed. Inc. Steph. etc. non *e*. ^h *quae* Pal. B. tert. Dorv. inverse Oxon. *quem quam*.

3. 9. DAVIS. *Cur. sec.* Jam olim animadvertit Faërnus, Caesarem debuisse in motu esse, non hostes, qui trans flumen Sabim expectabant; quare ille quidem, testante Ursino, legebat *hosti*. atque ita etiam Liphus. *quo h.* Palat. Duker. et Dorvill. sed *quo ad* etiam Leid. prim. secund. Voss. sec. et Petav. pro varia lectione. Immo diserte Vossian. pri-
mus a manu prima habuit, *quod ad hostis*, suprascripto *e. hostes* etiam Ed. Incerta, sed *hostis* est retinendum; qui accusativus cor-
rumpendi locum causam praebuit.

Porrecta ac aperta loca] Hoc modo verba collocamus, fidem secuti editt. *Rom.* et *Ven.* quum recentiores cum MSS. plurimis habeant, *porrecta ac loca aperta*, qui quidem ordo est durissimus. Videntur Librarii ultimam vocem, quam incuria omiserant, alieno loco donasse in eorum gratiam, qui *pulchros habere ma-*
lunt Codices, quam emendatos,

ut loquitur Hieronymus Praef. ad Jobum e Græc. vers. et emend. Ex hac observatione corrigendus est Corn. Severus in Aetna, vs. 274. ubi sic legitur: *Haec rerum maxima merces Scire quid occulto naturae terra coer-
cet.* Legendum *terrae naturae*, hoc est, ipsa terra, ut apud Lucretium *omnis natura animantum* passim denotat *omnes animantes*. Vide, si opus est, *Tan. Fabrum* ad 1, 132. Ex simili incuria natum est mendum apud Lactantium de ira Dei c. 4. *Cum putaret Epicurus, alienum esse a Deo, malum facere atque nocere — ademit ei etiam beneficentiam, quoniam videbat consequens esse, ut, si habeat iram Deus, habeat et gratiam.* Manifestum est, legi oportere: *Ut, si habeat gratiam Deus, habeat et iram*, quod et sequentia docent. DAVIS. *Loca aperta*] Sic MSS. Davisius ordinem hunc verborum durissimum existimat; ideo sic scribit, *porrecta ac aperta loca*. Et, si vox *porrecta*

tes insequi auderent; interim legiones ^a sex, quae ^b primae venerant, opere dimenso, castra munire coeperunt. Ubi prima impedimenta nostri exercitus ab his, qui in ^c silvis abditī latebant, visa sunt; quod tempus inter eos committendi proelii ^d convenerat, ita ut intra ^e silvas aciem ordinesque constituerant, atque ipsi sese confirmaverant, subito omnibus copiis ^f provolaverunt, inpetumque in nostros equites fecerunt. His facile pulsīs, ^g ac 7

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a deest L. pr. ^b ante MSS. Urs. Cuj. L. pr. dein *dimisso* Scal. ^c *silva* L. pr. V. pr. sec. B. tert. *silvas* L. tert. Ed. Inc. ut 1, 12. *in silvas se abdiderunt*. ^d *convenerant* Pet. V. pr. ^e Sic MSS. plures et meliores et Ed. Inc. vulgo *silvam*. ^f *pervolaverunt* MSS. et Edd. qdd. *provolarunt* al. ^g *atque* Duk.

referatur ad loca, durissimus quidam esset verborum ordo. Verum cum *porrecta* saepe usurpetur absolute; jam *porrecta ac loca aperta*, tale est, quale si dixisset auctor, *porrecta camporum, ac loca aperta*: qui ordo verborum nequaquam durus est. CLARK. Verborum tamen ordinem, quem praetulit Davisius, firmant Duker. MS. et Edd. Med. ac Veneta: quare cum non tanto opere damnare possum: debuisset etiam Cl. Clarke exemplum protulisse, ubi duo adjectiva in eodem genere conjungantur, quorum alterum ad substantivum adpositum non pertineat. Quid quod in istis omnibus, *plana, porrecta, deserta, invia* et similia, intelligatur substantivum *loca*. Verum in Davisiana lectione durius est, *ac aperta*. Forte hinc cum Hotomanno et Grutero aliquis crederet, *aperta* e Glossa esse natum, praefertim cum non compareat in Petaviano, qui habet, *porrecta ad loca*. In aliis etiam *ad* reperiri monet Hotom. Sed ita 4, 23. *aperto ac plano*

litore. in nonnullis abest *aperto*. Plura vide ibi. 7, 18. *in loco edito atque aperto*. B. C. 1, 71. *in loco aequo et aperto*. Si in aliquibus MSS. idoneis abesset *loca*, facile paterer. V. ad 5, 7. [et ad 6, 38.]

Ut intra silvam] Hoc est, *postquam*. sic Livius 2, 47. *Ut cessit*. Vide et c. 52. In editis legebatur, *ita ut intra silvam etc.* sed voculam primam, quae sensum turbabat, delendam censuimus, fide nixi MS. *Norvic.* et Graeci Interpreti, quod etiam Pet. Ciacconio ex conjectura placuit. DAVIS. Ita edidit Davisius, interpretaturque *postquam*. Editi plerique et MSS. *ita ut*, hoc est, *eo modo quo*. Quae lectio ferri quoque potest. MSS. Eliens. et Vossii: *Ut intra silvam aciem ordinisque ita constit. etc.* CLARK. Ut MS. Eliens. sic etiam habent Bong. pr. sec. Petav. Lovan. Egm. Gott. et Leid. tert. cum Ed. Inc. sed Leid. prim. sec. Oxon. Vossiani a me inspecti alique retinent *ita ut*: quod revocavi. Certe ut non capio de tempore,

proturbatis, incredibili celeritate ad flumen decurrerunt; ut paene uno tempore et ad silvas, et in flumine, et a jam in manibus nostris hostes videntur. Eadem autem celeritate adverso colle ad nostra castra, atque eos, qui in opere occupati erant, contenderunt.

V A R I A E L E C T I O N E S.

a deest Cuj. L. pr. Oxon. Duk. et Ed. Steph. al. *etiam*.

sed modo: nam aliter ubi, ut eodem sensu subjungeret Auctor. 7, 76. *Ita ut ante demonstravimus: ubi itidem in MSS. multis deest ita.*

Constituerant] Cónjicit Ciaccon. scribendum esse *construxerant*. de qua locutione quaedam ad B. Civ. 1, 43. Hic vero vulgatum, quod omnes confirmant Codices, retineo. 4, 35. *Legiones in acie constituit*. Immo 5, 51. *aciemque iniquo loco constituunt*. 7, 67. MSS. plerique, *aciemque constitui jubet*. Adde ad B. Civ. 1, 41. *copias sub castris constituit*. Sic MSS. Frontin. 2, 1, 12. *sic constituit aciem. signa, agmen* Livius. V. Gronov. ad 27, 16. et passim noster aliique. sic et *instituere*, de quo vide ad 3, 24. Utrumque, tam *instituere*, quam *constituere*, in MSS. 4, 12.

His facile pulsus] Caesar ait, equitibus suis pulsus Nervios in legiones invasisse. Aliter Anonymus l. 2. p. 49. *Jam Romani exercitus*, inquit, *pars maxima ad metandum castra praecesserat, proxima impedimenta medium de more locum occupabant: duae legiones ad eorum custodiam sequebantur. In hos Nervii omnes, ut a proditoribus docti erant, praecipiti impetu irruerunt: atque inde*

praeter spem repulsi, pari velocitate conversi ad eos, qui in opere erant, miram perturbationem Romanis injecerunt. VOSSIIUS.

Proturbatis] Sic primum e V. Cod. legit Faërnus, quod adripuit Scaliger et sequentes. Antea cum MSS. plerisque edebatur *perturbatis*. Sed pro servant Bongars. prim. Egm. et Vossian. prim. pro var. lect. Adi notata ad Frontin. 2, 2, 4. *Equitatum pedites proturbantem*. Aliud est *Ordines proturbare* 5, 37. et B. Civ. 2, 26. *Auxilia regis inedita et perturbata*. B. Alex. c. 75. *permixtos milites perturbant*. passim autem ut in aliis compositis, sic in hoc turbant libri. Vide ad 7, 80. *de vallo proturbare*.

Decucurrerunt] Recte ita Ursinus e suo Codice et Charisio: quod merito amplexus est Scaliger. Habent enim optimi meorum, ut Andin. Bongars. prim. Leidens. pr. aliique. Plurimi tamen cum Edd. Vett. *decurr*. V. ad Front. 1, 5, 15. 2, 2, 4. 2, 4, 7. C. seq. *decucurrit*. Cel. Drak. ad Livium 1, 12, 8. *Ab arce decucurrerat*. Saepius infra, ut et *decucurrit, procucurrit*. B. Civ. 2, 41. 3, 91. etc. Hirt. B. Afr. c. 31. 68.

Et jam in manibus nostris]

XX. Caesari ^a omnia uno tempore erant agenda : ¹
 vexillum proponendum, ^b quod erat insigne, quum ¹¹²
 ad arma concurrere ^c oporteret : ^d signum tuba dan-
 dum : ab opere revocandi milites : qui paullo lon-
 gius, ^e aggeris petendi causa, processerant, ^f ar-
 cessendi : acies instruenda : milites cohortandi : si-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a autem o. B. pr. ^b Hae 8 voces suspectae sunt Manutio, Lipsio. et Grutero. Carr. et Duk. MSS. *quidem er. propon. ins. c oportebat* B. tert. Carr. ^d Tria verba desunt in Cuj. Cl. Wasse conj. *signum ab op. rev. mil. tuba d. quo facit L. pr. et Scal. revocari. Pet. revocandum. e agri Pet. f* Sic MSS. *arcessiendi* Egm. Vide supra.

Ultimam vocem delendam censet J. F. Gronovius ad Livii 2, 46. Cujus emendationi suffragatur scriptorum usus. Retineo tamen vulgatam lectionem, cum innumeris exemplis constet, Caesarem ea plene extulisse, quae alii fere ἐλλειπτικώτερος. Sic et in vet. Inscript. apud Gruterum p. 499. plus vice simplici habemus, in animum nostrum inducere, cum alii fere dixerint, in animum inducere. Vide Chr. Cellarii App. ad Curas Poster. p. 407 — 409. Phrasis, quam hic adhibet *noster*, denotat, ita propinquos esse hostes, ut pene manibus nostris tangi possent. Adi J. Lipsium Var. Lect. 3, 12. DAVIS. Adde Cort. ad Sall. B. Jug. c. 57. *Cupere proelium in manibus facere*. Recte autem *ro nostris* e Caesaris pleno stylo descendit Davisius.

Vexillum proponendum, quod erat insigne, quum ad arma concurrere oporteret: signum tuba dandum Cum infra iterum dicatur *signum dandum*, docti viri fuere, qui vel hoc vel illud expungendum putarent. Tradit hoc Giaeconius. Hottomannus sana putat: caeterum idem a

Caesare repetitum, quasi tumultuariæ pugnae indicium. Sed Caesaris mentem non cepit. Tria hic sunt, Vexillum, Clasticum, Tessera. Observatum id Rhellicano, cui honorem bene intellecti loci inviderunt reliqui, qui postea scripsere, vel malignitate, vel quia ignorarunt. Graecus etiam recte cepit. Nam *signum* postremo loco σύνθημα vertit, quod *tesseram* notat, quae militibus dari solita, ut socium ab hoste discerneret. Arnobius quodque *symbolum* vocat, quod alii σύνθημα. unde l. 5. p. 220. *Ipsa denique symbola, quae rogati sacrorum in acceptionibus respondentis*. At quam necessaria in bello sit, vel sola Diodori Siculi verba ostendant l. 11. p. 9. Ubi ait, Persas mutuum in caedem versos esse: διὰ τομήτη ἡγεμόνος παραγγελίαν, μήτε σύνθηματος ἐρώτησιν, μήτε ὅλως διανοίας κατάσασιν ὑπάρχειν. Propterea quod nec ducis imperium, nec tesserae inquisitio, nec certus animorum status esset. Itaque et apud Graecos fuisse observo nuntios, qui eam ad ducem singulos perferrent. Unde Euripides in Phoenissis vs. 1146. Nam ibi de se ipso ait nuntius:

2 gnum ^a dandum. Quarum rerum ^b magnam partem
^c temporis brevitās, et ^d successus et incursus hosti-
 3 um inpediebat. ^e His difficultatibus duae res erant
 subsidio, scientia atque usus militum; quod su-
 perioribus proeliis exercitati, quid fieri oporteret,
 non minus commode ipsi sibi ^f praescribere, quam
 ab aliis doceri, poterant: et quod ab opere sin-
 gulisque legionibus singulos legatos Caesar disce-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a tuba d. Cuj. ^b curam magna p. B. sec. non male, si ma-
 gnā serves. ^c temporum L. pr. ^d subcessus B. pr. ^e in his
 Carr. Duk. ^f magis pr. VV. CC. Ura.

Παρήν δ' ἐκάτω τῶν δὲ μοι δε-
 ματα Σύνθημα παρφέροντι ποι-
 μέσι λόγων. Fui autem specta-
 tor horum omnium, Tesseram
 ferens ducibus ordinum. Ubi
 Graecus Σύνθημα interpretatur,
 σημεῖον τι, ἴδιον εἰ γινώσκουσιν,
 ὑπὲρ τοῦ μὴ τὰς ἰδίας φρονεῖν.
 Apud Romanos tesserarii nun-
 cupati. unde Veget. 2, 7. Tesse-
 rarii, qui tesseram per contu-
 bernium militum nuntiant. At la-
 psus idem interpres, cum vexil-
 lum αἶτόν vertit. Vexillum tu-
 nica punicea erat, ut satis ex ve-
 teribus notum. Nec aquilae hic
 usus ullus, nisi quando impera-
 tor ante proelium exercitum al-
 loquebatur. Tunc enim aquilae et
 vexilla cohortium ante imperato-
 rem locari solita. Sed allocutione
 hic Caesarem non loqui satis ar-
 guant, quae sequuntur, quod
 erat insigne, quum ad arma
 concurrī oporteret. Dein, quae
 paullo post subdit, milites co-
 hortandi. VOSS. Videatur de
 tribus hisce signis, vexillo, tuba
 et tessera omnino Lips. l. 4. Mil.
 D. 2, 12. unde patet, vulgatam
 lectionem satis sanam esse. De
 Vexillo et Tuba adde Curtium
 5, 2. De Tesserariis vide Inscript.
 Gruter. Florent. et Gudii; Cu-

jac. Observ. 6, 33. et Stewech. ad
 Veget. Unde apud Frontinum 3,
 14, 1. forsan legendum, Munatius
 in tessera, vel simile quid.

Et incursus hostium] Ita non-
 nulli Codd. Graecus item, ἡ τῶν
 πολεμίων ἐπιδρομή. MS. Eli-
 ens. successus hostium. Quod
 idem est. Al. et successus et in-
 cursus. Quorum alterum forte
 est Glossēma. CLARK. Et suc-
 cessus et incursus hostium in-
 pediebat. Scribe, et successus
 hostium impediēbat, deletis
 duabus voculis, quas nesciunt
 Lovan. Norvic. Petav. Bongars.
 pr. sec. Gottorp. et Egmond.
 Explicationis enim causa sunt ad-
 ditae. DAVIS. Cur. sec. Non
 agnoscunt etiam Faërnei ac Bran-
 tii libri, neque etiam duo ex
 meis ac Ed. Incerta cum excer-
 ptis Pulm. Verum amat Caesar
 duas voces jungere, quarum al-
 tera alterius est interpretatio, ut
 saepe monendum erit. Ita 7, 30.
 patiēda et perferēda. B. Civ.
 1, 5. extremum et ultimum SC.
 2, 4. invisīs, latitantibus etc. 3,
 13. et alibi. Adde Dav. ad B.
 Alex. c. 71. et passim. Incursus
 et inpetus alibi. V. ad 8, 18. Nam
 male Clarkius cum Aldo, Vascos.

dere, nisi munitis castris, vetuerat. Hi, propter 4 propinquitatem et celeritatem hostium, nihil jam Caesaris imperium spectabant; sed per se, quae videbantur, administrabant.

XXI. Caesar, necessariis rebus imperatis, ad i cohortandos milites, quam ^a in partem fors obtu- 113 lit, ^b decucurrit; et ad legionem ^c decimam devenit. Milites non longiore oratione ^d cohortatus, 2

V A R I A E L E C T I O N E S.

a quas i. partes L. sec. b Sic B. pr. L. pr. V. pr. Pet. et alii. MSS. et Edd. qdd. decurrit. c decumam B. pr. a m. pr. Egm. Vide ad c. 24. d vulgo est coh. Edd. qdd. hortatus.

Gryphio, Stephano aliisque exclusit et successus: licet etiam ita egerit Leidensis primi librarius. Rarioris enim usus vocis successus interpretamentum esse rō incursum, non contra, satis patere opinor. Successus enim hic notat celerrimum et prosperum incursum. Ita 1, 24. *Ipsi confertissima acie rejecto nostro equitatu, sub primam aciem successerunt.*

Spectabant] Legatur *expectabant*, quod jubent Gottorp. Voss. Egmond. reliquique codices. DAVIS. Cur. sec. *Spectabant* ab Ursino e suis MSS. est profectum, quod primus recepit Scalliger; et confirmatur solummodo ab Andino et Leid. primo. Recte; licet alterum videri alicui possit rectius, ut *expectabant* sit: non morabantur, dum imperaret Caesar, sed per se agebant. Terent. Eun. 3, 5. *Sto expectans, si quid imperent.* At *spectare* nihil imperium est nihil revereri, non curare, non expectare, an videant, quid imperet. ut 6, 39. de usus militaris imperitis. *Ad tribunos ora convertunt. Quid ab his praecipitur,*

expectant. Crebro haec confunduntur. Adi Viros doctos ad Senec. de Vita B. c. 11. Justin. 12, 3. *Reditum in patriam spectantibus, conjugesque ac liberos animo jam complectentibus.* Sic enim lego cum Vossio et MSS. multis, in quibus unus a me inspectus; non *exp.* Cicero pro Lig. c. 1. *Domum spectans et ad suos redire cupiens.* Infra 5, 29. *non hostem, sed rem spectare.* V. etiam ad c. 44. et B. Civ. 3, 43.

Quam in partem sors obtulit] Non improbarem, si fors legeretur: quae vox huic loco magis congrua. Sic 8, 19. *Victi tamen, percussique, majore parte amissa, consternati, quo sors tulerat, confugiunt.* Sed hic in V. C. legitur *fors*, quod probō. Etiam lib. de Bello Alexandrino, ubi nunc est, *nam in operibus hostium expugnandis, in proeliis quotidianis, quandocumque sors obtulerat*, etc. malim et hic *fors*. VOSS. In aliis *sors obtulit*; sed nos secuti sumus editionem Francof. A. D. MDLXXV. aliasque nonnullas, in quibus *fors* legitur. Optime;

quam uti suae pristinae virtutis memoriam retine-
rent, neu perturbarentur animo, hostiumque inpe-
3 tum fortiter sustinerent; ^a quod non longius hostes
aberant, quam ^b quo telum adjici posset, proelii
4 committendi signum dedit. Atque ^c in alteram par-
tem

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a vulgo *Et q.* Edd. qdd. *et quia.* ^b quod Cuj. ^c Hoc ordine
MSS. vulgo *item i. a. p. ipse* Duk. deest L. tert.

ut vidit Joan. Frid. Gronovius ad Livii 22, 5. DAVIS. Fors exhibent Bongarsiani, Petav. Vossian. prim. Leid. sec. Oxon. et alii multi cum Edd. Inc. Vas. Str. Steph. Gryph. et Plantin. V. ad Lucan. 2, 12. 4, 503. *fors invida*: sic enim jam malo. 7, 335. *fors isto in Marte locasset*, ex vera conjectura Cl. Wesselingii, Probab. c. 31. p. 272. 9, 550. *Fors obtulit, inquit, Et fortuna viae.* Sic Cortius; bene, si e MSS. B. Alex. c. 22. *Quandocumque fors obtulerat.* Adi eum ad Salust. Jug. c. 1. et Davis. ad B. G. 7, 87. *quas fors obtulit*, et prae omnibus Cl. Drakenb. ad Sil. 15, 105. *Quae fors infida dedisses.* Val. Max. 2, 4, 5. *Quae fors obtulerat.* ubi itidem turbant. MS. Harl. *sors foris*: atque ita lege e MSS. apud Nemes. Ecl. 3, 47. ubi forsitan fuit, *quod fors dedit, hoc capit usu. pro usui, vel in usum, vel usu suum facit*, jure primum occupantis.

Oratione est cohortatus — *Et, quod etc.*] MSS. Reg. et Eliens. omisiss voculis [*est et et,*] legunt: [*oratione cohortatus* — : *quod etc.*] Quae vera Lectio est, et Caesarem sapit. Sic enim et Graecus, *τοίς τε σπαρτάταις παρὰ κλεινόνδευος*, etc. Et in MS. Vossii deest istud, *Et.* Et in Edit. Vet. Rom. deest, *Est.* Quorum utrumque igitur a Librariis,

longioris periodi contextum non capientibus, insertum videtur. CLARK. Meis quoque MSS. quatuordecim et Ed. Inc. ac Mediol. abest, et statim et non compareret in ullo Codice nec Ed. Inc. quare delevi subdititias vocus.

Adjici] Nove MSS. et Ed. Inc. solemni more *adici*; *addici* unus, alter *abduci*. *Abjici* Pal. *abici* And. et Leid. pr. *Jaci* Bong. sec. sed Cuj. *adigi*, quomodo ille et Brantius hic et infra legi volebant. Sed *adjici* recte servat Gruterus ob causas, quas promere dicit se in Suspicionum libellis de coenis adjiciabilibus. Crebro haec composita in nostro et aliis confunduntur. *Adjicere telum* optime exposuit Cl. Bos, ita mittere, ut perveniat ad locum destinatum, qui intra teli jactum est. V. eum Animadv. ad Caes. c. 3. plura de his infra dicenda erunt. nam idem *adigere* notat.

Ad galeas induendas] In VV. CC. est *inducendas*, quod non rejiciendum Ursino videtur. Sed frustra est. Caesar vult ostendere brevitatem temporis, itaque ait, vix tantum spatii fuisse, quod induendis galeis sufficeret. Nam Romani iter facientes galeas ple-ramque pectori aut tergo appensas gestabant. Quibus induendis sane haud multum temporis

tem item cohortandi ^a causa profectus, pugnanti-
bus ^b occurrit. Temporis tanta fuit exiguitas, ho- 5
stiumque tam paratus ad dimicandum animus, ut 114
non modo ad insignia adcommodanda, sed etiam
ad galeas induendas, ^c scutisque tegimenta detra-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a gratia V. pr. suprascr. causa. ^b deest in B. pr. et Edd. Vasc.
Gryph. al. in quibus est coh. c. pr. ^c scutorumque B. pr. suprascr.
que deest Lov. Dorv. L. sec. m. tegmenta vulgo.

requiritur. Praeterea quo fine in-
duxissent galeas, qui in proeli-
um ruunt? Nam tegumenta tunc
detrahi solita, vel sequentia ver-
ba ostendant. Anonymus etiam
l. 2. p. 49. *et tam nihil spatii
fuit, ut, ne dicam consuetue so-
lemnitates proeliorum omitte-
rentur, sed vix galeas induendi
licentia superesset.* VOSS. Indu-
cendas legitur in Petav. Bongars.
primo, sec. Vossiano primo, Lei-
densi primo, Lovaniensi, Egm.
Voss. sec. et aliis ac Edit. Plant.
^a Lipsio procurata. quod temere
non spernendum reor: non ta-
men eo sensu, quo Ursinus ci-
tat c. 33. *scutis, quae pellibus
induxerant.* de ea signific. vide
ad Lucan. 4, 132. Heins. ad Ovid.
Met. 12, 408. Infra B. Civ. 2, 10.
et alibi. *Inducere galeas* idem
notaret, quod induere, capiti in-
nectere. ut apud alios *inducere
calceos.* Consule me in Animadv.
Misc. V. 2. ad Appulej. l. 7. Met.
p. 137. Ovid. Art. Am. 2, 495.
*sacris inducta capillis Laurus
erat.* quod non mutandum. Virg.
Aeneid. 2, 579. *manibusque in-
ducere coestus.* quod aliis indu-
ere. In genere omnia dicuntur
induci, quae aliquid tegunt;
unde et galeae recte *induci* di-
cantur, quae tegunt caput. Paullo
ante etiam exsulat a Duker. non
male. Saepe enim in locutione
non modo, sed omittitur et vel
etiam. Vide supra ad 1, 18.

Jul. Caes. Tom. I.

*Scutisque tegmenta detrahen-
da*] Nimirum curiosi talium Ro-
mani: nam ornata vel picturis,
vel aliis insignibus scuta habu-
ere. Imprimis sub Caesare id fu-
isse crediderim, de quo ait Sue-
tonius, *habebatque tam cultos*
(sc. milites) *ut argento et auro
polititis armis ornaret. Simul et
ad speciem, et quo tenaciores
eorum in proelio essent metu da-
mni.* Graecorum etiam antiquis-
simis observatum, clypeos ima-
ginibus ornare, non ad speciem
tantum, sed velut omina belli,
et terrendis hostibus. Hinc apud
Euripidem Phoenissis legas: Τύ-
δεus λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἄ-
σπίδος Χαίτη πεφρηνός: δεξιὰ
δὲ λαμπάδα Τίταν Προμηθεὺς
ἔφερεν, ὡς πρὴσων πόλιν. Ty-
deus, habens in clypeo pellem
leonis, Setis horrentem, dexte-
ra vero facem Gigas Prome-
theus ferebat ut incensurus ur-
bem. Et paullo post de Capanei
clypeo: Σιδηρονῶτος δ' ἀσπί-
δος τόποις ἐπὶν Γίγας ἐπ' ὤμοις
γηνεῆς ὅλην πόλιν Φέρων, μο-
χλοῖσιν ἐξανασπᾶσας βίβ', ὕπό-
νοιαν ἡμῖν οἷα πείσεται πόλιν.
Ferreo vero clypeo tergo impres-
sus erat Gigas e terra natus, in
humeris totam urbem Sustinens,
vectibus convulsam vio-
lenter: Ut esset signum nobis,
qualia passura esset urbs. VOS-
SIUS. Tegmenta erant e corio
facta. Taxiles ad Tigranem de

N

6 henda, tempus defuerit. Quam quisque ^a in partem
 115 ab opere casu devenit, ^b quaeque prima signa con-
 spexit, ad haec constitit; ne, in quaerendis suis,
 pugnandi tempus dimitteret.

1 XXII. Instructo exercitu, magis, ut loci na-
 tura, ^c dejectusque collis, et necessitas ^d temporis;
 quam, ut rei militaris ratio, atque ordo postulabat:
 quum diversis locis legiones aliae alia in parte ho-
 stibus ^e resisterent, ^f sepibusque densissimis, ut

V A R I A E L E C T I O N E S.

a MSS. fere omnes et Ed. Inc. ac Steph. *ab op. in part.* et ar-
 ridet Hotomanno. b *quaque* L. 1. Idem cum Oxon. Sc. et Ed. Steph.
signa prima. c *delectus* B. pr. Pet. L. pr. Sc. V. pr. Lovan. Egmont.
 Scott. et alii cum Ed. Inc. sed v. ad c. 8. *delectatus* V. sec. d *de-*
 est Edd. R. V. M. e *insisterent* L. sec. f *sentibusque* V. pr. c c. 17.

Luculli militibus apud *Plutar-*
chum in Luc. p. 510. Οὐτ' ἐσθλῆ-
 τα λαμπρὰν οἱ ἄνδρες λαμβά-
 νουσιν ὁδοιποροῦντες, ὅτε θυρεοῖς
 ἐκκεκαθαμένους χρῶνται καὶ
 πρᾶντες γυμνοῖς, ὥσπερ νῦν,
 τὰ ΣΚΥΤΙΝΑ τῶν ὀπλῶν σκε-
 πάσματα περισπᾶσαντες. Nimi-
 rum solebant Romani non mi-
 nus ac Barbari varias formas aut
 colores scutis addere, ideoque
 iis tegmenta inducebant, ne pul-
 vere aut aëris injuria corrumpen-
 rentur. Vide *J. Lipsium* in Anal.
 ad Mil. Rom. l. 3. Dial. 2. DAVIS.

Tegmenta] Leid. tert. et Ed.
 Inc. *inlumenta* e Glossa. *tegu-*
menta Edd. Rom. Med. Ven. et
 Plantin. cum Cl. Wasseo. Vide
 Duk. ad Flor. 3, 20. sed Bon-
 gars. prim. Petav. Vossian. prim.
 Leidens. prim. Egmond. et duo
 alii recte *tegimenta*, quomodo 6,
 21. B. Civ. 2, 9. et 3, 44. 62. 63. et
 passim scribunt vetustissimae
 membranae. Consule Steweck.
 ad Vegetium 5, 14. et Drak. ad
 Liv. 4, 39. Ill. Heins. ad Silium
 1, 402. et Ovid. Art. 3, 112. Cui

tegimen septem terga fuere bo-
um. De tegimentis scutorum adi
 Drakenb. ad Silium 2, 473. —
nudos Linquentes clipeos armo-
rum tegmina mandunt.

Detrahenda] Bongars. prim.
 Carrar. et novem alii cum mar-
 gine Ed. Plantin. *detrudenda.*
 quod forsitan notat, raptim et cum
 subita vi deripienda. Vide no-
 tata a Cl. Drakemb. ad Liv. 2, 10.
inpetu detrudere virum.

Ne in quaerendis suis] Ita le-
 gimus ex MS. Norv. et edit. Rom.
 Ven. aliique plurimis, cum non-
 nullae habeant, *neque inquiren-*
dis suis; unde Pet. Ciacconius
 scribendum existimavit, *ne in-*
quirendis suis. Cujus autem fide
 recentiores exhibeant, *ne in quae-*
rendo suos, me quidem fugit.
 DAVIS. *In quaerendis suis*) Sic
 MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et E-
 ditt. Vet. et Davisii. Scaliger et re-
 centiores: *in quaerendo suos.*
 CLARK. E suo Codice Scaliger
 exhibuit *quaerendo suos*; quo-
 modo est etiam in Andino. *In-*
quirendo suos habet Leid. prim.
 cum V. C. Ursini.

ante demonstravimus, interjectis, prospectus ^a impediretur; neque ^b certa subsidia conlocari, ^c neque quid in ^d quaque parte opus esset, provideri, neque ab uno omnia ^e imperia administrari poterant. Itaque in tanta rerum iniquitate, fortunae quoque ^a eventus varii ^f sequebantur.

XXIII. ^g Legionis nonae et decimae milites, ut ⁱ in sinistra parte acie ^h constiterant, pilis ⁱ emissis, cursu ac ^k lassitudine exanimatos, ^l vulneribusque ¹¹⁶

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a impedirent Dorv. Edd. R. M. V. ^b ita certa Carr. qua Duk. ^a m. sec. ^c nec L. pr. ^d qua Carr. Duk. quid qua in p. Aic. ^e deest Duk. ^f e Carr. Brutus subseq. ^g Legionum Ed. R. Steph. non male. ^h vulgo aciei. et constiterunt Edd. R. M. V. ⁱ missis V. tert. ^k lacessitudine B. pr. ^l Sic Oxon.

Quum diversis locis legiones aliae] MSS. Carrar. Brant. et Norv. cum editis nonnullis habent, cum diversis legionibus aliae etc. Hinc Pet. Giacconius legendum conjecit, cum diversae legiones aliae alia in parte etc. Sed qui omnino videt, satis videt, sanam esse vulgatam scripturam, quam etiam in suo Codice invenit Graecus, qui hoc modo locum vertit: Τῶν τε τὰ γράμματα ΠΟΛΛΟΙΣ ΤΟΠΟΙΣ ἁλλήλων (leg. ἁλλων) ἁλλήτοις πολεμίοις ἀνδισαμένων. I nunc, et ex corruptis Codd. sanam lectionem sollicita! DAVIS. MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Edit. Vett. diversis legionibus alii etc. Cum Davio tamen lectionem vulgatam amplector. CLARK. Etiam MSS. Scotti, Bongars. prim. Petav. Lovan. Vossiani, Leidenses, quorum unus cum Edd. Ven. Med. et Rom. alii, Egmund. Gotorp. Duk. Dorvill. et Ed. Inc. ac Florent. quum diversis legionibus aliae. Quod non video, cur admitti nequeat. Diversis legionibus ablativus est, ut ita dicam,

absolutus; pro discretis, sejunctis, divisis, ut statim: alia in parte diversae duae legiones. Diversus gurgis, diversa juvenus, et similia. V. ad Lucan. 3, 235. 10, 235. et sexcenties. diversus equitatus in MS. Lov. infra 7, 67. B. Civ. 1, 40. diversam aciem in duas partis constituit.

Aciei] Faërnus e MSS. legit acie, telle Ursino. Nec dubito, quin vere. Sic enim habent ex meis Bongars. prim. Petav. Scalig. Lovan. Buslid. Leidens. prim. et tert. item Egm. et Aicard. cum Ed. Incerta et Excerptis Pulm. docetque Gellius 9, 14. Caesarem in libro de Analogia secundo hujus die et hujus specie dicendum putasse Hirt. B. Afric. c. 51. pars acie instructa MSS. et Edd. post Ursinum. de eo genitivo vide prae ceteris Viros doctos ad Virgil. Georg. 1, 208. Wasse Ind. Sallust. V. Acie et ad Jug. c. 56. Cruc. Heins. et Burm. ad Ovid. Metam. 3, 341. Cortium denique ad Sall. Jug. c. 52. et Plin. Ep. 8, 6, 6. et quos laudant. Die

confectos Atrebates (nam his ea pars obvenerat) celeriter ex loco superiore in flumen compulerunt; et transire conantes, insecuti gladiis, magnam partem eorum inpeditam interfecerunt. Ipsi transire a flumen non dubitaverunt; et in locum iniquum b progressi rursus c regressos ac resistentes hostes, 3 d redintegrato proelio, in fugam dederunt. Item alia in parte diversae duae legiones, undecima, et octava, profligatis e Veromanduis, quibuscum erant congressi, ex f loco superiore in ipsis fluminis ripis 4 proeliabantur. At g tum totis fere a fronte, et h ab

V A R I A E L E C T I O N E S.

a deest Ed. R. b *congressi* L. tert. Ed. Inc. c *regressos ac* defunt MSS. Urs. Hotom. Brant. Eliens. Bong. pr. Lov. Pet. et 6. aliis cum Edd. R. M. V. Inc. sed Graec. agnoscit cum ceteris. *regressi* V. pr. d *sed int.* Pet. *redintegrato* And. e *Virom.* B. pr. Pet. L. pr. V. pr. Egm. et alii cum Ed. Inc. f *ex eo loco* V. pr. g vulgo *ac totis* vel *at t.* h Sic B. pr. Lov. Egm. aliique et Edd. qdd.

pro diei saepe in MSS. invenias: ut apud Justin. 2, 11. vulgo apud Obseq. c. 125. *fide* pro *fidei* in Leidensi primo 5, 3. *die* pro *diei* in Dorvill. 7, 11. et B. C. 1, 14. 3, 76. in Petav. et Pal. B. Afric. c. 61. 69. in Scal. Vide et 7, 16. et omnino c. 83. *Meridie.* *Re* pro *rei* in Scal. 7, 56.

Exanimatos] Crebro hac voce usus est Caesar pro eo, qui ob lassitudinem aegre spiritum trahit. Sic et Plautus Asin. 2, 1, 17. *Sed quid illud quod exanimatus currit hic Leonida?* Haec significatio ex eo est orta, quod *anima* interdum oris halitum denotat. Terentius Phorm. 5, 6, 28. *Animam compressi, aurem admovi.* Vide et Plautum Asin. 2, 11, 24. DAVIS. Vide ad 3, 19. *cursum contenderunt, exanimati-que pervenerunt.*

Dederunt] MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Editt. Vett. *conjecerunt.* CLARK. *Conjecerunt* mei longo plurimi, ut 3, 6. et saepe. sed *dederunt* exhibetur ab MStis Ursini, Scalig. Cujac. Andin. Leid. primo, et Oxon. qui codices ex diverso exemplari, quam alii, videntur esse descripti, quod multis locis patere potest. Utrumque Latinum esse, negabit nemo. quare recepta nunc lectio non movenda est. 5, 51. *hostes in fugam dat.*

At totis fere etc.] MSS. Brantii, Scotti, et mei omnes, quantum scio, cum Edd. primis praebent *attonitis.* Edd. mediae, *ac totis.* Nempe scribendum erat, ut feci, *at tum totis*, id est, eo tempore et ea re, quia legiones a sinistra et a fronte Atrebates et Veromanduos longius prose-

sinistra parte nudatis castris, ^a quum in dextro cornu legio duodecima, et non magno ab ^b ea intervallo septima constitisset; omnes Nervii ^c confertissimo agmine, duce ^d Boduognato, qui summam imperii tenebat, ad eum locum contenderunt: quorum ⁵ pars aperto latere legiones circumvenire, pars summum castrorum locum petere coepit.

XXIV. Eodem tempore equites nostri, levis-
que armaturae pedites, ^e qui cum iis una fuerant, quos primo hostium inpetu pulsos dixeram, quum se in ^f castra reciperent, adversis hostibus occurre-

V B R I A E L E C T I O N E S.

^a quo MSS. Br. et mei 8. et Ed. Inc. quod Pet. Oxon. et Edd. qdd. non male. ^b ea deest Oxon. ^c cum ferocissimo V. sec. ^d Boduagnato Duk. V. sec. Boduegn. V. tert. Boduognato Egm. Bodogn. Ed. Inc. ^e quique Carr. V. pr. Duk. Oxon. Edd. Flor. et R. Steph. forsan rectius. Vide c. 19. ^f castris L. pr.

quebantur, iis in partibus nudata sunt castra; inde Nervii occasio nata est, confertissimo agmine in XII. et VII. legionem intruendi. Neque aliter Graecus interpres: ἐν τέρῳ δέ.

Nervii confertissimo agmine, duce Boduognato] Ergo perperam Anonymus Celsi exscriptor Boduognatum Veromandorum vocat ducem. VOSSIUS.

Coepit] Eleganter Leidensis primus coeperunt. Synthesi sive Syllepsi, non Poëtis tantum, sed historicis omnibus frequentissima, cuius exempla ex aliis proferre, me puderet. Idem cum aliis 5, 45. pars necabantur. 6, 40. Egmond. pars ceciderint. 7, 76. pars eruptionem, pars deditionem censebant. ubi eadem confusio. Adde B. African. c. 3. in fine. Male autem et contra MSS. omnes editi, locum castrorum.

Aliam in partem fugam petebant] Usitatio est loquendi formula, aliam partem fugam petebant, sicut et hoc in loco scribendum censuit Pet. Ciacconius. Attamen fugam petere dixit etiam Virgilius Aeneid. 12, 263. Claudian. in Rufinum 2, 132. Incertus, peteretne fugam, veniamve subactus Posceret —. Sextus Rufus in breviar. c. 17. dum fugam petit, occisus est. Idco nihil mutandum. DAVIS. Hoc abunde demonstrant complura veterum loca. Livius 9, 23. Qua potest quisque fugam per diversa petunt. Ovid. de Art. amandi 1, 552. Terque fugam petiit, terque retenta manu. Claudianus in Rufin. 2, 132. incertus, peteretne fugam veniamve subactus posceret —. Sextus Rufus in Brev. c. 17. Dum fugam petit, occisus est. Similiter Aur. Victoris Epit. c. 41. et Lucanus 4, 749. IDEM. Our. sec.

bant, ac rursus aliam in partem fugam petebant:
 2 et calones, qui ^a ab Decumana porta, ^b ac summo
 117 jugo collis, nostros victores flumen ^c transisse, conspexerant, praedandi causa egressi, quum respexissent, et hostes in nostris castris versari vidissent,
 3 praecipites fugae sese mandabant: simul eorum, qui cum impedimentis veniebant, clamor fremitusque oriebatur; alique aliam in partem ^d perterriti fere-
 4 bantur. Quibus omnibus rebus permoti equites
^e Treviri, quorum inter Gallos virtutis opinio est

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a vulgo abest *ab*. ^b vulgo *a*. ^c vulgo *transire*. ^d *perterriti*-
que L. tert. ^e MSS. et Edd. qdd. *Treveri*.

Qui *a Decumana porta ac summo jugo collis nostros victores flumen transire conspexerant*; *praedandi causa egressi*] Ita MSS. Reg. et Vossii exhibent, (*qui a decumana etc.*) Scaliger Alique, *qui Decumana etc.* Deinde MSS. Reg. Eliens. et Voss. et Editt. Vett. habent, *ac summo jugo etc.* Scaliger Alique, *ac summo jugo etc.* Graecus, ἀπό τε τῆς μεγάλης πύλης καὶ τῆς τῷ ὄρει κορυφῆς etc. Ego, re tota perpensa, vix me contineo, quin (cum Scaliger et Recentiores hoc modo ediderint, *Calones, qui Decumana porta a summo jugo collis nostros victores flumen transire conspexerant, praedandi causa egressi, etc.* quae est perplexior constructio:) transpositis solummodo duobus vocabulis scribam: (*Calones, qui a summo jugo collis nostros victores flumen transisse conspexerant, Decumana porta praedandi causa egressi, etc.*) Istud transisse est ex MSS. Reg. Eliens. et Vossii et Editt. Veteribus. Meliusque hic convenit, quam *trans-*

ire. CLARK. Non male quidem hunc locum constituit Clarkius, sed necessitatem mutandi lectionem, ut ante Scaligerum edebatur, non video. Conspexerant in vel ab porta, quae erat in jugo montis, ut patet c. 18. adeoque a jugo ipso, victores transisse flumen: inde castris egressi erant, quod necessario intelligitur factum esse ab eis eadem Decumana porta. Habent autem *ab Dec. porta* Vossian. prim. Scalig. Leidens. prim. et secund. Oxoniensis et alii. *a Dec.* Voss. sec. *ac summo jugo* servant MSS. omnes praeter Ciacconii librum, unde videtur mutasse Scalig. nisi quod in Bongars. primo sit, *ac de summo jugo*; quod certe non est spernendum. *Ab porta* est ab ea parte, qua est porta. De qua locutione alibi, ut 7, 82. latius egimus. Sic 3, 25. *ab Decumana porta castra munita*. 6, 37. *ab Decumana porta in castra irrumpere conantur*. Juven. 5. 29. *A limine moverat unum, Protuleratque pedem*. Sic plerique MSS. et Edd. Vett. vulgo *de*. Vide Burm. ad Ovid. Ep. Her. 18, 10.

singularis, qui, auxilii causa ^a ab civitate ^b missi, ad Caesarem ^c venerant, quum multitudine hostium ¹¹⁸ castra nostra compleri, ^d legiones premi, et paene circumventas teneri, calones, equites, funditores, Numidas, ^e diversos ^f dissipatosque in omnes partes fugere vidissent, ^g desperatis nostris rebus, domum contenderunt: Romanos pulsos superatosque, ca- 5 stris impedimentisque eorum hostes potitos, civitati ^h renunciaverunt.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. 10. et Edd. pp. ^b ad Caes. missi MSS. plerique et Edd. Vetl. ^c advenerant V. sec. Edd. R. V. M. ^d MSS. et Edd. qdd. nostras leg. nonnulli castra compleri, nostras leg. alii c. comp. nostra, leg. forsitan delendum est nostra cum Petav. et Aic. sic c. 26. et castra, et legiones. ^e divisos Carr. Duk. male. ^f dissipatos Duk. ^g desperantes V. sec. desperati L. sec. ^h nunc. L. sec. Dorv. Edd. R. M. V.

A portu navita movit iter. Lucan. 8, 204. *a littore occurrere.* Appul. l. 5. p. 107. *emergit a mari.* Male Edd. Elmenh. Scriv. aliaque, *e mari.* Ibid. *a foribus boas.* Ceterum *decima* est in Leid. pr. et supra scriptum Bongars. pr. *decimana*, uti idem cum aliis in ultimo citato loco: at contra c. 21. pro *decimam* idem scribit *decumam*. Quid praeferam, haereo. Nam veteres Grammatici etiam hic incerti fuere. Constat quidem, Antiquiores talia per *u* expressisse. Sed pro *u* scriptum esse *i* alii dicunt a C. Julio Caesare, alii a C. Caesare Caligula. Consule, quos laudat G. J. Vossius de Gramm. l. 1. p. 55. 56. Burm. ad Quintil. Inst. 1. 7. Drakenb. ad Liv. 3, 17. Dein transisse reposui cum Bong. primo, Petav. Voss. primo, Egmont. et 5. aliis, et Edd. primis, Vascos. Gryph. sec. Steph. aliisque.

Clamor fremitusque oriebatur] Edit. Ven. Beroald. Basil.

Vascos. exaudiebatur; quae lectio, si Fr. Hotomannum sequamur, non est rejicienda. DAVIS. Etiam Romana, Ven. Mediol. ac Steph. etc. Quasi id hauserint ex Graeco Interprete: *Βοητὴ καὶ βοῶνος ἐξηκούετο*. Sic lege cum Cl. Wasseo, non, ut vulgo, *φόβος*. In nullo MS. illud *exaudiebatur* comparet. Ita tamen 6, 48. *clamorem exaudiunt*. 7, 48. *exaudito clamore*. Adde c. 61. 81: Si vel unus addiceret Codex, crederem, verum esse, *exoriebatur*. Virg. Aen. 2, 313. *Exoritur clamorque virum, clangorque tubarum*. Nunc vulgatum servo. 7, 47. *Orto clamore*. Saepius haec turbantur. Vide Cl. Drak. ad Liv. 4, 45.

Caesar ab decimae legionis cohortatione ad dextrum cornu profectus] Vir maximus, Iustus Lipsius, cui aeternum et Caesar, et omnes Romanae militiae scriptores debebunt, Elect. 2, 7. corrupta haec verba existimat. Causa

- 1 XXV. Caesar, ab ^a decimae legionis cohortatione ^b ad dextrum cornu profectus; ubi suos urgueri, signisque in unum locum conlatis duodecimae legionis confertos milites sibi ^c ipsos ad pugnam esse inpedimento; quartae cohortis omnibus centurionibus occisis, ^d signiferoque interfecto,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a a MSS. 3. et Ed. Vasc. ^b a dextro Egm. ^c vulgo *ipsis*. ^d *signifero* L. pr. *signiferosque interfectos* Dorv. *signiferisque interfectis* Edd. R. M. V.

illi, quod jam ante Caesar dixit, se a decima legione in aliam partem ad cohortandum militem abisse. Itaque cum in v. c. legisset *cohorte* pro *cohortatione*, non dubitavit rescribere, cum *decimae legionis cohorte*. Nam solitum Caesari ait, assumere plerumque ex hac legione cohortem aliquam ad tutelam sui. Sed enim nequaquam mihi unius codicis, aut potius sola Lipsii, quamvis maximi viri, auctoritas antehabenda videtur omnium codicum auctoritati. Nam non dubito, illud *cohorte* per abbreviaturam scriptum pro *cohortatione*. sed lineolam superscribere librarium omisisse. Quantum autem ad verba Caesaris, et historiae ordinem, ego illa rectissima, hunc omnino bonum non puto modo, sed pro certo habeo. Dixit primo Caesar, se decimam legionem cohortatum; exin in alteram partem decurrisse. tum digressionem facit, ac commemorat rationem proelii, non autem eorum, quae ipse fecit. Mox, his expositis, reddit, unde digressus erat, ad decimam legionem. Et verba illa: *Caesar ab decimae legionis cohortatione ad dextrum cornu profectus*; tantundem valent, ac si scripsisset: *Igitur Caesar, ut supra dictum, ab decimae legionis cohortatione ad dextrum*

cornu profectus. Ita cuncta clara esse nullus ambigo. VOSS. *Cohortamine* exaratur in Vossiano primo: quomodo *hortamen*, *adhortamen* apud Livium et alios. et fors *molimen* supra c. 17.

Sibi ipsis] MSS. Reg. et Vossii, (*sibi ipsos*.) Quae elegantior lectio est. CLARK. *Ipsis* rectum quidem; sed exararunt etiam *ipsos* Bongars. Vossiani, Leideneses, Petav. Lovan. Oxon. Egm. cum ceteris omnibus et Edd. Incerta, Vasc. Gryph. Steph. aliisque. Melius omnino, sed non contra Edd. ubique inculcandum. Vide praeter alios de hoc crebro loquendi modo Rivium ad Cicer. Famil. 7, 1. et Cel. Burm. ad Phaedr. F. 4, 18. et quo nos dimittit cum Cl. Dukero ad Flor. 3, 18. ac Cort. ad Sallust. B. Cat. 20. Drak. ad Liv. 2, 19. Infra 7, 10. *se ipsi inpediunt*. c. 82. *se ipsi induebant*. B. Civ. 3, 72. *sibi ipsos majus adtulisse detrimentum*. B. Afr. c. 93. *sibi ipsum manus adtulisse*. et passim.

Impedimenta] Codd. plerique, (*esse impedimento* vidit.) Quod erat ex inscitia Librariorum, periodi longioris syntaxin non advertentium. CLARK. Adnotat etiam Hotomannus, omnia haec pendere a verbo *vidit*, satis lon-

signo amisso, ^a reliquarum cohortium omnibus ^b fere centurionibus aut vulneratis, aut occisis, in his ¹¹⁹ Primopilo, P. Sextio Baculo, fortissimo viro, multis ^c gravibusque vulneribus confecto, ut jam ^d se sustinere non posset, reliquos esse ^e tardiores, et nonnullos ^f ab novissimis desertos proelio excedere,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a reliquarumque V. tert. Gott. ^b deest Eliens. Edd. R. Inc. et Gr. Int. ^c gravioribus L. pr. *gravibus vulneribusque* MSS. 3. ^d sese Duk. ^e traditores B. pr. ^f Sic MSS. potiores.

ginquo, nisi forte aliud ejusmodi absit; quare etiam, cum in Steph. et Aldino inveniret hic quoque *vidit*, incertus haesit, num admitteret. Certe ego quoque inveni hoc *vidit* in Cujac. Bong. Leidenfisibus, Vossianis, Petav. Oxon. Egm. Gottorp. Duker. Dorvill. et Edd. Rom. Incerta, Mediol. Ven. aliisque, et consule notata ad 1, 41. 42.

Primipilo] V. c. *Primopilo*. Vide Urs. Lips. alios. VOSS. *Primopilo* ex meis habent Leidenfis primus, et Scalig. quod receperunt Scaliger et Davisius, me non refragante, ex MSS. Ursini. at *primipili* legas in MS. Scotti, Lovan. Duker. Dorvill. et Edd. Rom. Mediol. ac Ven. ut subintelligatur *ἀνὸ κοινῆς Centurione*: quod placet. Sall. Jug. c. 38. *Centurio primipili*, ubi vide. Infra 3, 6. *Baculo primipili centurione*. B. C. 1, 13. *Pupius primipili centurio*: item c. 46. Atque ita bene vindicavit Lips. Mil. lib. 2. Dial. 8. locum Livii 7, 41. *Primus centurio erat, quem nunc primipili adpellant*. De hac crebra variatione consule etiam Cl. Drakenburg. ad Livium 1, 27. *Primipili centurioni*, et A. Manutium de *Primipilo* in Tomo 1. Thes. Saleng. Diff. 11. *Primipilus* Latinum esse non putō, licet

in plerisque MSS. existet, sed depravatum ex *Primipili* vel *Primipilo*.

P. Sextio Baculo] Viri docti *Bibaculo* emendant. Ego delibendum cenfeo. Anonymus, Graecus interpres, v. c. et MS. noster *Baculo* retinent. Vid. Inscript. VOSS. Vide Hotom. et Brant. *Pactio* est in Andinis membranis. *Baccio* in Vossiano primo; sed correctum eadem manu *Baculo*. 3, 5. nihil mutant Libri. 6, 38. in Leidensi secundo est *Bibaculus*. quomodo ibi legit quoque Davisius.

Ut jam se sustinere] Notandum est, in Oxoniensi et MS. Scaligeri non scriptum esse illud *se*, quomodo cum aliis auctoribus sine casu noster *se sustinere* adhibet. Vide ad Frontin. 2, 1, 6. supra c. 6. *se diutius sustinere non posse*. 4, 3a. *suos ab hostibus premi, atque aegre sustinere*, scilicet *proelium*; quod et addit auctor: ut 6, 38. B. Civ. 1, 64. *Nonnumquam sustinere extremum agmen*. item c. 71. 3, 94. *sustinere Pompejani non poterunt*. B. Alex. c. 15. *sustinent illi*.

Desertos] In Bongars. primo exaratur tantum *deserto*: quod

ac tela vitare, ^a hostis neque ^b a fronte ex inferiore loco subeuntes intermittere, et ab utroque latere ^c instare, et rem esse in angusto vidit, neque ullum ^d esse subsidium, quod submitti posset; scuto ^e ab
 120 novissimis uni ^f militi detracto (quod ipse eo sine
 2 scuto venerat,) in primam aciem processit, centurionibusque nominatim adpellatis, reliquos cohortatus milites, signa inferre, et manipulos laxare iussit,
 3 sit, quo facilius gladiis uti possent. Cujus & ad-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Sic B. pr. Egm. b deest a L. pr. Scal. c intrare Pet. d abest a L. pr. et Scal. e a MSS. et Edd. qdd. uno Gott. V. tert. f militum L. sec. V. sec. g vulgo hujus.

egregie confirmaret Lipsii conjecturam, qui margini sui codicis adscripserat, *nonn. e novissimis deserto proelio*. Atque ita videtur cepisse Interpres Graecus: καὶ ἐν τῷ γ' (al. ἐν τῶν γ') αὐτῶν τὸς ὑσάτους ἐκ τῆς μάχης ἐξέρχαι. Celsus vero: quosdam sensim cedere, quosdam proelio excedere. Deserere proelium esset omittere proelium, desinere a proeliando, quomodo *deseri bellum*, *decus* et omnia dicuntur, quae inchoata omittuntur deinceps. Adi Cel. Burm. ad Phaedr. Prolog. l. 3. et Doct. A. Gronov. ad Justin. 2, 8, 1. Sic *deserere ceremonias* Val. Maxim. 1, 1, 2. Haec vero lectio licet admittatur, non tamen opus est, ab vel a mutare in e. Praepositio enim ab videtur tum corruptionis fuisse causa. *Nonnulli ab novissimis pro ex nov. novissimorum*: uti statim, *ab novissimis uni*. Apud Val. Max. 4, 5, 2. Ex. unum e Lacedaemoniis, MS. optimae notae Harlem. habet, a L. Ut verum tamen fatear, non admodum placent juncta *deserto excedere* (nam vel *deserere proelium*, vel *excedere proe-*

lio, satis fuisset) nisi vel *recedere* legas, vel aliud nomen addas, quod forsan absorptum a sequenti ac; ut fuerit: *deserto proelio, excedere acie, ac tela vitare*. Videant acutiores: nam vulgatum nequaquam se mihi probat, et aliud quid latere, e Celso ac Metaphraسته patet.

Rem esse in angusto vidit] Nempe loco, haec enim vox non raro subintelligitur. Hinc emendare licet *Pedonem Albinovanum* El. 1, 379. ubi in vulgatis legitur, *Nata quod es alte*, quae quidem scriptura metro repugnat. Cum igitur *Naugerii* Codices habebant, *Nata quod ex alte es*, quemadmodum testatur *Nic. Heinsius*, legendum plane, *Nata quod ex alto es*, non *es celse* vel *excelso es*, ut ille voluit. Vide vs. 62. et 349. DAVIS. Alibi, *Erat res in magna difficultate*. ut 7, 35. B. Civ. 3, 15. Vide omnino Cel. Drakenb. ad Liv. 3, 6. *Quum exitus haud in facili essent*.

Scuto ab novissimis uni militi detracto] Florus 3, 10. fu-

ventu spe inlata militibus, ac redintegrato animo, quum pro se quisque in conspectu Imperatoris, ^a et jam in extremis suis rebus ^b operam ^c navare ^d cuperent, ^e paullum hostium inpetus ^f tardatus est.

XXVI. Caesar quum septimam legionem, quae iuxta constiterat, ^h item urgueri ab ⁱ hoste vidisset, ^k Tribunos militum monuit, ut paullatim sese legiones conjungerent, et conversa signa in hostes inferrent. Quo facto, quum alius ^l alii subsi-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic distinx. et L. sec. Dorv. vulgo etiam. ^b opere And. ^c novare L. 1. Pet. Egm. et Gott. ^a m. sec. ^gnavare ^a m. pr. ^gnavere Ed. Inc. ^d vulgo cuperet. ^e paullulum Leid. pr. ^f retardatus Edd. qdd. ^g vir L. pr. Egm. Scal. ^h iterum Dorv. Edd. R. M. V. ⁱ hostibus L. pr. ^k et Tr. B. pr. ^l vulgo aliis.

gientem vocat: Anonymus p. 50. *lentius dimicantem*, quod praeferam. VOSSIIUS.

Hujus] Codd. omnes fere, *Cujus*. CLARK. MSS. tum aliorum, tum mei ad unum omnes et Edd. Vett. *cujus*: quod idcirco reposui. Si quid mutari debet, rectius foret *Ducis*.

Spe illata] Conjicit Vir Doctissimus, Jos. Wasse (in Addendis suis ad *Sallustium*, p. 308.) legendum (*innata*:) quomodo et alibi loquitur *Caesar*. Sed perinde est. CLARK. Adi 1, 46. passim ita *inferre metum, terrorem, desperationem* apud nostrum et auctores optimos occurrit. Immo 6, 43. *spe consequendi inlata*: B. Civ. 3, 38. *Inlata suspicione*.

Pro se quisque] *Per se*, reponerat amicus quidam meus. Sed vetus locutio est, quae idem valet, ut *Pro sua virili parte*. Livius l. 2. *Cum hostes adessent, pro se quisque in urbem ex a-*

gris demigravit. Sic noster B. C. 1, 33. *Maximeque timoris causa pro se quisque id munus legationis recusabat*. Hotom. Cum amico Hotomanni sentiebat Graecus interpres, qui vertit, *ἐκείνη τ' αὐτῶν δι' ἐαυτῶν*. Sed neuter phrasin intellexit. DAVIS. *Pro se*] Merito hic ridet Davisius et Hotomannum, et amicum ejus; quorum alter, *per se*, reponit; alter illud (*pro se*,) interpretatur, *pro sua virili*. CLARK. Minime Davisius ridet Hotomannum, qui exponit *pro sua virili parte*: nam haec interpretatio vera est; sed ejus amicum et Graecum Interpretem. Sollemnis est formula *pro se quisque*, seu, quantum quisque potest. Sic Plautus, Terent. Livius et alii saeculentes. Vide ad Ovid. Metam. 3, 642.

In extremis suis rebus] *In* deest in plerisque Codicibus. CLARK. Adest sane a Bongars. primo, Petav. Vossianis omnibus, Buslidiano, et 4. aliis, ac

dium ferrent, neque timerent, ne ^a aversi ab hoste circumvenirentur, audacius resistere, ac fortius
 3 ^b pugnare coeperunt. Interim milites legionum duarum, quae in novissimo agmine praesidio impedimentis fuerant, proelio ^c nunciato, cursu ^c incitato,
 4 in summo colle ab hostibus ^d conspiciebantur: et
 121 T. Labienus, castris hostium potitus, et ex ^e loco superiore, quae res in nostris castris ^f gererentur, conspicatus, decimam legionem subsidio nostris
 5 ^g misit. Qui, ^h quum ex equitum et calonum fuga, quo in loco res ⁱ esset, quantoque in periculo et castra, et legiones, et Imperator ^k versaretur, cognovissent, nihil ad celeritatem sibi reliqui fecerunt.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *adversus* MSS. qdd. ^b *repugnare* L. pr. ^c *incitati* Hotom. Vide ad B. C. 1, 79. ^d *circumspic.* Edd. R. M. V. ^e *eo loco* V. tert. et Leid. pr. ^f *a cuius m. pr. abest superiore.* ^g *gereretur* L. sec. Reg. Edd. R. M. V. *gerebantur* Duk. ^h *inmisit* Dorv. L. sec. ⁱ *equitatu* L. pr. ^j *essent* Egm. ^k *versarentur* MSS. 3. *veraretur* Leid. pr.

Edd. primis, et plerisque veteribus. Vide, quae diximus ad c. pr. *Imperio nostro*. 2, 4. *Extremo tempore*. Malim tamen cum aliis MSS. hic retinere ad Amphiboliam vitandam; nam tum dativus videri posset. Repetitionem praepositionis a nostro amatam esse vidimus ad c. 10. *In extrema spe salutis* c. 27. Dein optime Leidens. primus *cuperent*, quod reposui. V. 1, 39. Pro omnibus adi N. Heins. et Burm. ad Ovid. Metam. 5, 212. et Commentat. ad Sallustium.

Alii alii — ferrent MSS. Reg. et Vossii, et Edit. Rom. *alii alii — ferret*. MS. Eliens. corrupte, *alias alii — ferre*. CLARK. Pro *aliis* in Bong. pr. Voss. pr.

Petav. Lovan. et sex aliis atque Edd. priscis *exaratur alius*. pro *alii* tres recentissimi modo *aliis*. Egmund. *in aliis ferret* etiam iidem, qui habent *alius* praeter Duker. qui elegantissime servavit *ferrent*, ut *timerent. ferre* L. tert. et Ed. Inc. *alius* cum plurali, ut 1, 39. *Quorum alius, alia causa inlata, quam s. a. p. n. e. dicerent, petebant*: ut habet Cod. Lovan. Dictys Cret. 2, 43. *super alium alius ruinae modo praecipitarentur*. Adde Cort. ad Sallust. B. Catil. c. 6. *alius alio more viventes*. Drak. ad Liv. 3, 50, 12. *alius in aliam partem discurrunt*. V. et 4, 26. Vulgato tamen opem fert locus 5, 16. *alios alii exciperent. Alius ferret* confirmari etiam pos-

XXVII. Horum adventu tanta rerum ^a commu-
 tatio facta est, ut nostri, etiam qui vulneribus con-
 secti procubuissent, scutis ^b innixi, proelium red-
 integrarent; ^c tum calones, perterritos hostes con-
 spicati, etiam inermes armatis ^d occurrerent; equi-
 tes vero, ut turpitudinem fugae virtute delerent,
 omnibus in locis ^e pugnae se legionariis militibus
 praeferrent. ^f At hostes, etiam in extrema spe sa-
 lutis, tantam virtutem praestiterunt, ut, quum primi
 eorum cecidissent, proximi jacentibus insisterent,
 atque ex eorum corporibus pugnarent: his dejectis, ^g
 et ^h coacervatis cadaveribus, ⁱ qui superessent, ut
^j ex tumulo, tela ^k in nostros conjicerent, ^l et pila

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a a commutgione B. pr. V. sec. ^b innisi V. sec. ^c deest Cuj. Ed. R. Steph. ^d occurrerunt MSS. plerique et Edd. Vett. in Ed. Steph. primum adparet occurrerent. ^e vulgo pugnabant, quo se. ^f deest Egm. ^g coacerbatis B. pr. et his d. Ciacc. male. ^h scilicet qui Pet. et superfuierant L. sec. ⁱ ex eo t. L. pr. ^k nostris Egm. conicerent MSS. coicerent L. pr. ^l Sic MSS. uno aut altero excepto; et Edd. primae. vulgo pilaque. et proelia Ed. Inc.

set ex B. C. 1, 21. ut alius in aliam partem mente atque animo traheretur. et 2, 29. alius alii tradiderat. Sed et ibi variant MSS.

Decimam legionem subsidio nostris misit] Falsus est Plutarchus, qui de vit. Caesar. Tom. 1. p. 718. A. δωδεκάτη τάγματι, duodecimae legioni, hoc facinus attribuit. DAVIS.

Nihil ad celeritatem sibi reliqui fecerunt] Quam maxima celeritate progressi sunt, ut suis auxilium ferrent. Hanc elegantiam non cepit Metaphrastes, qui habet, ἔδεν ἀνέσταν τῆς ταχίστης. IDEM. V. Graev. ad Cic. l. 4. ad Am. Ep. 6.

Omnibus in locis pugnabant, quo se leg.] Editis adstipulantur soli recentissimi Codices Leid. sec. Duker. et Dorvill. Ceteri magno numero habent cum Ed. Inc. pugnant. Scilicet cum occurrerent abierat in occurrerunt, hic quoque fingere debuerunt Indicativum: sed omnia pendent a praecedentibus, tanta commutatio facta est, ut: quare obsecutus sum auctoritati vetustissimorum MSS. Andini, Oxoniensis et Ed. R. Stephani: in locis pugnae se etc. sensu claro et aperto.

In extrema spe salutis] Andreas Schottus Observat. Poëticar. 2, 36. probare hinc niti-

5 intercepta remitterent : ut non ^a nequidquam tantae virtutis homines ^b judicari deberet ausos esse trans-
 122 ire latissimum flumen, adscendere altissimas ripas,
^c subire ^d iniquissimum locum : quae facilia ex difficillimis animi magnitudo ^e redegerat.

1 XXVIII. Hoc proelio facto, et prope ad ^f inter-
 necionem ^g gente ^h ac nomine Nerviorum ⁱ redac-
 to, majores natu, quos una cum pueris, mulieri-
 busque in aestuaria ac paludes conlectos dixeramus,
^k hac pugna nunciata, quum victoribus nihil inpe-
 2 ditum, victis nihil tutum arbitrarentur; omnium,
 qui supererant, consensu, legatos ad Caesarem
^l miserunt, seque ei ^m dediderunt, et in commemo-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *nequidquam* B. pr. V. pr. Lov. V. ad Luc. 2, 491. Cort. ad Sall. Cat. 20, 2. b *indicari* Lov. c *ac s.* MSS. 2. Edd. qdd. d *nequis-
 simum* G. V. tert. e *redegerant* V. pr. f *internitionem, inter-
 tionem* MSS. et Edd. qdd. g *gentis* L. sec. Dorv. Edd. R. M. V. h *agnomine* Pet. V. pr. ac *nominis* Edd. R. M. V. i *redacta* Pet. k *ac* B. pr. V. pr. L. pr. a m. pr. Glossam putat suo more Gruterus. l *mittunt* V. tert. G. Ed. Inc. m *dederunt* Ed. Inc.

tur, *spem* pro desperatione poni. Mihi nihil absurdius dici potuisse videtur. aliud enim *spes*, aliud *extrema* vel *nulla spes*. VOSS. V. et c. 33. *Extremum tempus* B. Civ. 2, 4.

Ut ex tumulo tela] Tanquam ex tumulo, *ὡς ἀπὸ τῆς ἡλὸφου*, ut recte Graecus. Interpunge igitur, *ut ex tumulo, tela etc.* picta post vocem penultimam minima distinctione. DAVIS.

Deberet ausos esse] Ita rep-
 ni jussit G. Canter. Novant. Lect. 2, 28. habentque Edd. Basil. et Vascos. teste Brantio; priores cum MSS. quantum scio, omnibus, *deberent*. quod ut locum habere posset, Faërnus legit,

ausi quod essent; quomodo diserte exaratur in cod. Oxoniensi. *Ausi sunt* Leid. sec. *ausos sese* Lovan. et Dorvill. Post *deberent* Hotom. cum Edd. primis plenam ponit distinctionem: et *Ausos esse* per admirationem dictum autumat. Quales infinitivi non raro, apud Justinum praesertim, occurrunt. sed quid tum praecedentia significabunt? For-
 san fuerat olim simpliciter, *ut non nequidquam t. v. h. judicari deberent ausi transire*: ut ex affuto verbo *esse* nata sit omnis variatio. *Debuerint* mallet Ciacconius.

Quae facilia ex difficillimis animi magnitudo redegerat] Reddiderat. Phrasis est rara, qua

randa civitatis calamitate, ^a ex DC, ad III senatores; ex hominum milibus LX, ^b vix ad D, qui arma ferre possent, ^c sese redactos esse dixerunt: quos 3 Caesar, ut in miseros ac subplices usus misericordia videretur, diligentissime conservavit; suisque finibus atque oppidis uti iussit; et finitimis imperavit, ut ab ^d injuria et maleficio se suosque prohiberent.

XXIX. ^e Aduatuci, ^f de quibus supra scripsimus, quum omnibus copiis auxilio Nervii venirent, & hac pugna nunciata, ex itinere domum ^h reverserunt: ⁱ cunctis oppidis castellisque desertis, sua 2 omnia in unum oppidum, egregie natura munitum, contulerunt. Quod quum ex omnibus in circuitu 3

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Non convenit in numero cum Gr. et aliis. V. Comment. Cellarius in textu reposuit c. ^b deest V. tert. G. Duk. Dorv. et Edd. R. M. V. Inc. ^c deest L. pr. a m. pr. ^d injuriis L. pr. ^e Sic rursus MSS. meliores. ^f hae 4 voces desunt L. pr. a m. pr. ^g ac B. pr. V. pr. ^h reversi sunt L. pr. ⁱ cunctisque Edd. R. M. V. et castellis L. pr. que deest V. sec.

tamen alibi usus est noster. Sic B. G. 4, 3. *Vectigales sibi fecerunt ac multo humiliores infirmioresque redegerunt.* Ita enim ex MSS. et vett. Editt. restitui-
mus, cum in recentioribus sit *reddiderunt*, pro Genio Correctorum, qui mutarunt ea, quae non intelligebant. DAVIS. *Hermas* Paft. l. 3. Sim. q. c. 2. *Quod si volueris eos quadratos redigere, plurimum mihi ex his recidendum est.* et c. 32. *tu eum totum inutilem redequisti.* Vide sis Ausonium, Mosella vs. 224. IDEM. *Cur. sec.*

In aestuaria ac paludes collectos dixeramus] Ex veterrimo Lovan.: scribendum *conjectos*; ut recte conjecit Joqn. Glandor-

pius. Vide supra c. 16. 3, 24. et Cl. Drakenborchium ad Silii 17, 93. DAVIS. *Cur. sec.* MSS. omnes retinent *collectos* seu *collectos*; etiam Lovan. Deceptus est Davisius nota litterae H. quia Heinsius eum consuluerat Codicem; sed hoc loco notatur, ita Heinsium conjecisse, ut meo exemplari patet. Eadem varietas 3, 24. *Auxiliis in mediam aciem conjectis.* ubi tamen MSS. pluri *conjectis* vel *conlocatis*. Vid. etiam ad 8, 4. et doct. Juvenem A. V. Staveren ad Nep. Alcib. c. 7.

Supererant] Edd. Rom. et Med. *superant*. Veterrimus Vossianus *superarant* i. e. superstites erant, locutione satis jam no-

partibus altissimas rupes despectusque haberet, una ex parte ^a leniter adclivis aditus, in ^b latitudinem non amplius ^c cc pedum, relinquebatur: quem locum duplici altissimo muro ^d munierant: ^e tum magni ponderis saxa, et praeacutas trabes in muro ^f conlocarant. Ipsi erant ex Cimbris, Teutonisque ^g prognati; qui, quum iter ^h in provinciam nostram, atque Italiam facerent, iis inpedimentis, quae secum agere, ⁱ ac portare non poterant, ^k citra flumen Rhenum depositis, custodiae ex suis ac

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *leviter* Reg. Eliens. V. ad c. 8. ^b *altitudinem* Carr. B. pr. Lovan. et 4. alii cum Edd. pp. aliisque. *altitudine* Egm. V. sec. *Latitudine* Petav. V. pr. V. ad c. 5. ^c *cc milium* V. pr. sec. male. V. Gr. Interpr. ^d *muniebant* Carr. *munierunt* Egm. ^e *tunc* MSS. et Edd. qdd. ^f *conlocabant* MSS. ferè omnes et Edd. pp. *conlocaverant* L. pr. Praecedentes. ^g *voce* desunt V. tert. G. Ed. Inc. ^h *procreanti* Oxon. et Ed. Ald. Plant. ⁱ *per prov.* MSS. Urs. Carr. L. pr. V. sec. pr. pro V. Lect. et Edd. quaedam. ^j *vel* L. tert. al. et. ^k *circa* V. pr.

ta. Inspice modo Fabri thesaurum, et quos laudat Socer meus ad Val. Max. 1, 1, 20. Titium ad Nemes. Cyneg. vs. 115. Infra 6, 19. *Uter eorum vita superarit.* Non tamen ubivis haec temere inculcanda. nam *superesse* pro *supervivere* recte dicitur, et sexcenties. Adi omnino Gellium 1, 22. Capite praec. dictum erat, *qui superessent.*

Ex itinere] Notatu dignum est, in Vossiano primo legi *inere* superscripto *fi*; at in Bongars. primo, omnium codicum antiquissimo, *itere*. quod viri docti non citant modo e Naevio et Attio, aliisque antiquis; sed et probant in Propertio 2, 10, 40. *Memento, Hoc itere ad lapides cana venire meos.* Vide etiam

Sosip. Charis. 1. 1. p. 108. Ed. Putsch. et infra 7, 55. Contra aliis in Nominativo est *itiner*.

Ipsi erant ex Cimbris] Dion. 1. 39. *κᾶν τὰς Ἀττατικοῖς, πληθύνοντες τε αὐτοῖς ὄντες, καὶ τὸ γένος τὸ τε φρόνημα τὸ τῶν Κλυβρωνέωντες:* Interim Attatici, vicini illorum, qui et genere et animis Cimbri erant. Putabam primo, *φρόνημα* legendum, ut diceret, Aduaticos et genere et lingua Cimbro fuisse; quod quamvis verum credam, retineo tamen lectionem vulgatam. Nam vult Dio, ut genere Cimbri erant, ita nec animo minus Cimbro, id est, hostiles et infensos Romanis fuisset. VOSS. Male hoc Nervius adscribit Appianus Epit. B. Gallici p. 1163.

ac praesidio vi milia hominum ^a una ^b reliquerunt.
^c Hi, post eorum obitum, multos annos a finitimis ⁵
 exagitati, quum alias bellum inferrent, alias inla-
 tum defenderent, ^d consensu eorum omnium ^e pace
 facta, hunc sibi domicilio locum delegerunt.

XXX. ^f Ac, primo adventu exercitus nostri, ¹
 crebras ex oppido excursions faciebant, parvulis-
 que proeliis cum nostris contendebant: postea, ²
 & vallo pedum xii, in circuitu xv milium, crebris-
 que castellis circummuniti, oppido ^h sese contine- ¹²⁴
 bant. Ubi, vineis actis, aggere ⁱ exstructo, tur- ³

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a deest MS. Urs. ^b reliquerant Duk. Edd. R. M. V. ^c deest Pet. ^d deest Carr. Duk. ^e patefacto Duk. ^a m. pr. ^f at MSS. 5. Ed. Inc. ^g vallum V. tert. G. ^h XII deest male B. pr. Pet. Lov. L. pr. Egm. et 4. aliis et Edd. pp. Crediderunt jungenda *pedum xv milium*. Sed recte Voff. Vide ad 1, 15. ⁱ se B. pr. ^k constructo L. pr.

Quum iter in provinciam nostram atque Italiam facerent] Ineptit Ursinus, cum legendum putat, *per provinciam nostram*. Cimbri per provinciam iter non fecere. Pars ad Rhodanum a Mario caesi, pars Alpes transgressi Tridentinis jugis, quae procul a provincia. Consule historicos. VOSSIUS.

Custodiae ex suis ac praesidio] MSS. Norv. et Brant. cum edit. Rom. Ven. Steph. habent, *custodiam ex suis ac praesidium*, quod non repudiandum censuit Fr. Hotomannus, vulgatae autem lectioni praetulit *Gabr. Faernus*, nec forsan inmerito. DAVIS. MSS. Regius item et Eliensis, Bongarsiani, Petav. Palat. Leidenses, Scalig. Egmund. et 3. alii cum Edd. primis habent *custodiam*. Idemque, exceptis Leid. primo, et Scalig. Jul. Caes. Tom. I.

praesidium. Quod satis Latinum esse scio. sed solet aliter Caesar. *praesidio*, vel *custodiae ac praesidio*, bene retinent Vossian. primus et secundus, Carrar. Oxon. Andin. Leid. prim. Duker. et alii. Vide omnino, quae notavimus ad 1, 51. *praesidio utrisque castris, quod satis visum est, reliquit*: ubi alii corruperant in, *praesidium reliquit*, alii, *praesidio relicto*. 7, 49. *Quem minoribus castris praesidio reliquerat*.

In circuitu xv milium] Vocem *passuum* desiderari ait Hotomannus. miror, tantum virum adeo ignarum Romani moris, quasi non plerumque ea subintelligatur. Sic 3, 22. *Viridovix contra eum duum millium spatio consedisset*. Sed innumera in Caesare, Tacito, aliis loca occurrunt. itaque citare supersedeo. VOSS. Vide supra ad 1, 15. fin.

rim procul constitui viderunt, primum inridere ex muro, atque ^a increpitare vocibus, quo tanta machinatio ab tanto spatio ^b institueretur? quibusnam manibus, aut quibus viribus, praesertim homines ^c tantulae staturae (nam ^d plerumque homi-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *crepitare* L. pr. *increpare* L. sec. ^b vulgo *instrueretur*. ^c *tantillae* L. tert. Ed. Inc. ^d vulgo *plerisque hom.* vel *plerumque omnibus*.

Quò tanta] Sic Lips. Scalig. et ceteri. Sed MSS. et Edd. Vett. quod. forsan fuerat quò hic et alibi, pro quo deinceps invaluit cui. Vide ad 7, 55. quò esset usui. Haec certe caussa est, cur corruptus sit locus Lucani 10, 166. *Infudere comae, quod nondum evanuit aura, Cinnamon.* Immo lege quò sive cui: ut commendavit jam Ill. Heins. ad Lactant. de Phoen. vers. 83. *Cinnamon hinc, auramque procul spirantis Amomi.*

Ab tanto spatio instrueretur] Sic omnes Editi. veteres, nec in diversarum lectionum συλλογὰς ulla est notata varietas. Recentiores tamen habent, ab tanto spatio institueretur, quam lectionem exulare jussi, cum altera locutio sit proba. Seneca de Vit. Beati. c. 26. *Ignari machinarum segnes laborem obsidentium spectant, nec, quo illa pertineant, quae ex longinquo instruuntur, intelligunt.* Vide et Hirtium Bell. Afr. c. 51. DAVIS. *Instrueretur*) Sic ex MSS. et Editi. Vett. omnibus, restituit Davisius. Scaliger. et Recentiores, *institueretur*. CLARK. Male *institueretur* Scaligero ascribunt. nam ita jam edidit R. Stephanus, et comparet in margine Gryph. ac Plantin. Edd. Immo existat in MSto Scaligeri, per Vossium collato, Cujaciano,

Leidensi primo et Oxon. Non itaque tam temerè haec lectio fuerat proscribenda, sed retinenda. 4, 18. *pons institui coeptus est.* 6, 11. *naves instituit.* 40. *magnus muralium pilorum numerus instituitur.* ubi in nonnullis, *instruitur.* c. 52. *Institutas turres, testudines, munitionesque hostium admiratur.* Rurfus B. Civ. 1, 54. *pontem institutum biduo perficit.* et alibi. 3, 46. *institutae fossae.* B. Alex. c. 63. *instituta opera* in MS. Petav. Plura similia vide apud Cl. Burmann. ad Val. Flacc. 4, 487. *Instituere toros.* Crebro autem et alibi hae voces permutantur. V. Graev. ad Justin. 2, 15. *bellum instituit,* et notata ad Frontin. 3, 15, 6. *conviviis sub id tempus institutis.* vulgo *instructis.* adeo ut non dubitem, quin *institueretur* verior sit lectio, et altera sit Glossa. Sic et *instituere remiges* 3, 9. *exstrueretur* memoriae culpa citat Lipsius l. 2. Poiliore. Dial. 4. ubi illum Senecae locum adducit.

Plerisque hominibus] MSS. et Editi. Vett. *plerumque omnibus.* CLARK. Beroald. Ursin. Gryph. alique vett. editi dant, *plerumque omnibus Gallis.* Legi queat: *plerisque omnibus Gallis.* Elegans est locutio satisque nota vel ex Terentii Andr. 1, 1, 28. Forfan tamen Caesar rellr-

nibus Gallis, ^a prae magnitudine corporum suorum, ¹²⁵ brevitatis nostra contemptui est,) tanti oneris turrim ^b in ^c muros sese conlocare confiderent?

XXXI. Ubi vero moveri, et ^d adpropinquare, ^e moenibus viderunt, nova ^f atque inusitata specie

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a pro Edd. qdd. ^b *turrem*. ^c *muro* L. pr. Scal. et Edd. Paris. sed v. ad B. Civ. 1, 17. ^d *adpropinquari* Carr. ^e *muris* And. L. pr. Oxon. Scal. Ed. R. Steph. ^f *et* V. pr. Lov. Dorv. Edd. R. M. V.

quit, *plerumque hominibus Gallis*, ut habent Gottorp. Egmond. Petav. Bongars. pr. sec. text. aliique MSSi. DAVIS. *Cur. sec.* Deceptus est Cl. Davisus exemplari Celeberrimi Fabricii, cui illae variantes adscriptae erant, at desumptae ex Ed. Gryphii, in qua non *hominibus*, sed *omnibus* editum est: adeoque nulla adnotata erat varietas. Omnes enim illi Codices (Bongarsianum primum ipse contuli) reliquique a me visi et Edd. quotquot consului, ante Scaligerum, habent, *plerumque omnibus*, praeter MS. Carrar. et Dukerianum: *plerumque hominibus*. *plerisque omnibus* coniecerunt etiam ex Terentio Manutius, Hotoman. et Wasseus. ac, ni excerpta fallunt, sic exhibet clare Codex Scaligeri, unde ille sine dubio haurit *plerisque*. Adde Heaut. 4, 7, 2. Phorm. 1, 3, 20. *plerique ingeniosus omnes*, et alibi. Confer Gell. 8, 12. Sic *omnes reliqui alii* Hirt. B. Afric. c. 63. Sed *plerumque*, sive *omnibus* sive *hominibus* legas, non moveri hinc debet. Graec. πολλὰν οἱ Γάλλοι. Duo jam dicit Caesar, *sepe semper* et ab *omnibus* Gallis Italorum brevitatem contemni. Sic 5, 57. *Equites plerumque omnes tela intra vallum conjiciebant*. ubi etiam malebant Viri docti; *plerique*. quamquam *hominibus*

ego praefero, cum hic non opus sit, *to omnibus* addi, et elegantius dictum sit, *hominibus Gallis*. Vide omnino J. F. Gronov. Observ. 2, 13. Haec vox autem cum *omnibus* non raro confunditur. Confule Cl. Waff. ad Salust. B. Catil. p. 154. et quae notantur ad Nepot. Them. cap. 9. *Omnium Grajorum*, ac Cl. Drak. ad Liv. 3, 54, 6. Plura dicam infra ad 6, 16. *Natio est omnis vel omnium Gallorum*. *Plerumque et homines* sic jungit B. Civ. 1, 85. *Plerumque hominibus accidere soleat*. nisi ibi leg. *homini*, ut suo loco patebit.

Turrim in muros] Juxta muros. Gabr. Faërnus et Fulv. Ursinus reponunt, *in muro*. Frustra: cum in eo turres locari non potuerint, ut notavit J. Lipsius Poliorc. l. 2. Dial. 4. DAVIS.

Non se existimare] Bongars. prim. Petav. Lovan. Egmond. et alii cum Ed. Incerta omittunt *to se*. sexcenties in hac constructione pronomen *se* per Ellipsin omittitur. V. socerum meum ad Valer. Max. 4, 1, 8. Cort. ad Salust. B. Cat. 31, 7. Plin. Ep. 3, 14. Nepot. in Dion. c. 6. si MSS. fides. Drakenb. ad Liv. 1, 23. Innumera addi possent exempla; sed his minutiis parco. Vide paullo post c. 32. §. 3. et 5, 27.

commoti, legatos ad Caesarem de pace miserunt;
 2 qui ad hunc modum ^a locuti: *Non se existimare,*
Romanos sine ope ^b *divina bellum gerere; qui tan-*
tae altitudinis machinationes tanta celeritate promo-
 3 *vere [et ex propinquitate pugnare]* possent: se,
suaque omnia eorum potestati permittere, dixerunt.
 4 *unum petere, ac* ^c *deprecari; si forte pro sua cle-*
mentia ac mansuetudine, quam ipsi ab aliis ^d *au-*
dirent, statuisset, e *Aduatucos esse conservandos,*
 5 *ne se armis* ^f *despoliaret. sibi omnes fere finitimos*

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a loc. sunt V. sec. ^b *deorum* vulgo. ^c *precari* L. pr. ^d vulgo *audissent*. ^e Sic MSS. plures et meliores, non *Atuaticos*. ^f MSS. et Edd. qdd. *disp.*

29. 36. 41. ac 7, 2. B. Civ. 2, 12. 20.

Ope deorum] MSS. et Edit. Vett. *divina*. CLARK. Carrar. quoque et omnes mei, exceptis Leid. pr. Scalig. et Oxoniensi, exhibent *divina*; Graec. *ἑταρ ἐμπύκτας*. Celsus: *Coelesti auxilio*. V. Cicero, de Nat. Deor. 2, 66. An fuit olim, *Deum* vel *divum*.

Promovere, et ex propinquitate pugnare possent] Legendum censet Pet. Ciacconius, *promoverent, ut ex propinquitate etc.* sed cum Codd. vulgatam lectionem magno consensu retineant, haec loco suo non est dimovenda; aequae enim est commoda, ac viri doctissimi conjectura. Ceterum tradit Jul. Celsus l. 2. Vit. Caes. p. 52. cum haec agerentur, machinas muris fuisse admotas, quod minus verum est, ut ex *Caesare* apparet. DAVIS. Codices magno consensu non retinent vulgatam lectionem. nam praeterquam quod Regius et Lei-

dens. sec. habeant, ut *ex etc.* omnia haec: *et ex propinquitate pugnare*, non comparent in Bongars. primo, Andin. Petaviano, Lovaniensi, Oxon. Egmond. et tribus aliis, atque Ed. Incerta: ut omnino suspicer, supposita haec esse, vel saltem aliud quid latere, quod me adhucdum fugit. Agnoscit ea verba Metaphrastes, non autem Celsus. Unctis ea inclusi, nec minus suspectum est sequens *et dixerunt*. Vide supra.

Audissent] Ursini Codices, Bong. prim. Petav. Lovan. off. pr. Leid. prim. Egmond. et multi alii cum Edd. Incerta et R. Stephani, *audirent*: quod idcirco repositui. Fors fuerit, *audirint*.

Si prius, quam aries murum attigisset] Proditum Plinio 7, 56. Arietem primo equum appellatum; et inventionem ejus tribui Epeo, qui Trojano bello interfuit. Unde non dubito, equum Trojanum, quo urbs expugnata, non revera molem fuisse

esse inimicos, ac suae virtuti ^a invidere; a quibus se defendere, traditis armis, non possent. sibi prae-
stare, si in eum casum deducerentur, quamvis fortunam a populo Romano pati, quam ab ^b his per,
^c cruciatum interfici, inter quos dominari ^d consueverant.

XXXII. ^e Ad haec Caesar respondit: Se magis ¹ consuetudine sua, quam merito eorum, civitatem ¹²⁶ conservaturum, si prius, quam ^f murum aries attingisset, se ^g dedidissent; sed deditionis nullam esse ²

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a irridere V. sec. ^b aliis L. pr. aliis his L. sec. ^c cruciatus L. pr. bene. ^d consueverant L. tert. Ed. Inc. ^e quibus addunt V. pr. sec. L. pr. sec. et 2. Urs. ^f Hoc ordine MSS. ^g acies L. sec. ^g dedissent MSS. 7. et Ed. Inc. ut saepe. V. ad c. 15.

illius animalis forma, sed arietem. Et eodem cuncta illa, quae a poetis facta, referri possunt. Nam hac machina disiecti urbis muri, quod ab ipsis Trojanis factum, nullus adeo insipiens sit, qui credat. Praeterea cum Q. Smyrnaeus ait l. 12. de equo loquens: — *ἐπεὶ ῥα ὁ ἐσθλὸς Ἐπειὸς Πόσειδον ὑπὸ βριαροῖσιν εὐτροχα δούρατα ἔσθην*: — Nam ille industrius Epeus Validis pedibus versatiles rotas subiecerat. quodque Maro dixit: — *pedibusque rotarum Subjiciunt lapsus*; manifeste indicat, ambulatoriam turrim fuisse. Adeoque miror, Palaephatum de Incred. c. 17. aliter haec accepisse. Jam quid utero manifestius? An non arieti tabulata sua? VOS-
SIUS.

Deditionis nullam esse conditionem nisi armis traditis] Hoc est, sine armorum traditione deditio non procedet, ut loquitur J. Celsus Vit. Caes. p. 52. DAVIS.

In Nervios fecisset] MSS. Reg. et Eliens. in *Nerviis*. Nihilominus eleganter. CLARK. *Nerviis* exstat quoque in Bongars. primo, Lovan. Egmond. et plerisque aliis ac Ed. Incerta. Recte: atque ita legendum docuit Cel. Burmann. ad Quinctil. Dedl. 15, 6. *In te solo venefica*. Corrigendus quoque Appul. l. 3. Met. p. 52. *Cape in perfida muliere vindictam*. Sic enim MSSi quatuor. vulgo *de*. Ad etiam Doct. A. Gronovium ad Justin. 1, 7. *si quid in Croeso crudelius consulisset*. uti praeter alios Codices habet Cantabrig. et uterque Dorvillii mei Codex. Ovid. Metam. 1, 441. *numquam talibus armis Ante, nisi in damis, capreisque fugacibus, usus*. Art. Am. 2, 545. *Hoc in legitima praestant uxore mariti*. Valer. Max. 3, 17. *Ausurum se in tribunis etc.* 5, 9, 3. *Idem fecit in filio*. Quod et restituendum Nepoti in Dion. c. 6. *in filio suam vim exercevit*. ubi vide Doct. van Sta-
veren. Atque ita ex unico MSSo

conditionem, nisi armis traditis: se id, quod in
^a Nervius fecisset, facturum, finitimisque imperatu-
 rum, ne quam ^b dedititiis ^c populi Romani injuriam
 3 ^d inferrent. Re nunciata ad suos, quae ^e impera-
 4 rentur, facere dixerunt. Armorum magna ^f mul-
 titudine de muro in fossam, quae erat ante oppi-
 dum, jacta, & sic, ut prope summam muri agge-
 risque ^h altitudinem acervi armorum ⁱ adaequarent:
 et tamen circiter parte tertia, ut postea ^k perspe-
 ctum est, celata, atque in ^l oppido retenta, por-
 tis patefactis, ^m eo die pace sunt usi.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a vulgo Nervios. ^b dedititiis Pet. ^c populo V. sec. ^d facerent
 Edd. R. M. V. ^e vulgo illi se quae. ^f multitudo Pet. ^g fuit Pet.
^h deest Carr. ⁱ coaeq. V. pr. Sed eadem manu suprascr. ad. ad-
 aequarentur Egm. ^k compertum L. pr. et Edd. Aldi, Gryph. Ste-
 phan. Plant. aliaeque. ^l oppidum MSS. ^{2.} recentissimi, et Edd.
 R. M. V. oppida V. sec. ^m ea D. pr. Edd. Gryph. Steph. aliae-
 que. parte Scal.

reposuit Erasm. Cortius in Sallust.
 B. Cat. c. 11. *foeda in civibus*
facinora facere; ubi vide. Infra
 7, 21. *Quod facere in eo consue-*
runt.

Illi se] Defunt hae duae voces
 in MSS. et Edd. Vett. CLARK.
 In solis Leid. primo, Oxon. et
 Scalig. haec verba adesse viden-
 tur. A ceteris exulant, et jure.
 Quare ego quoque relegavi. V.
 Cap. superius. 7, 90. et B. Civ.
 3, 12. *Quae imperaret, facturos*
pollicentur. ubi eadem variatio,
 ut passim.

Facere dixerunt] Perperam
 Hotomannus conjicit, melius for-
 tasse legi, *facturos.* Notissimum
 est, sub praesenti latere vim fu-
 turi, ut 7, 83. Drak. ad Liv. 3,
 56, 4. et vel *posse*, vel *velle*, vel
debere (ut 7, 14. 8, 24.) subin-

telligi. Ne innumeros gitem, adi-
 modo Cl. Graev. ad Cic. Ep. ad
 Att. 4, 16. *adfirmat, se vivo illum*
non triumphare; et quos laudat
 Cel. Duker. ad Flor. 1, 12. *Ada-*
ctus miles jurejurando, nisi ca-
pta urbe non remeare, pro re-
 meaturum, seu velle remeare.
 Hinc sexcenties agebat pro *age-*
re volebat, et similia. Vide et
 infra ad 3, 13. *regi arbitraban-*
tur. Ut et viros doctos ad 4, 21.
Obsides dare polliceantur. et 6,
 9. *si obsides velit, dare polli-*
centur. 7, 21. *penes eos summam*
victoriae constare intellegebant.
 c. 36. *prohiberi videantur.* c. 62.
libertatem se consequi videant.
 quod etiam temere sollicitatur.
 8, 52. *Judicabat causam suam*
facile obtineri.

Sub vesperum] Hoc bene di-
 ctum esse, vidimus ad 1, 27. *ad*

XXXIII. Sub vesperum Caesar portas claudi, ¹ militesque ^a ex oppido exire iussit, ne quam noctu ¹²⁷ oppidani ^b ab militibus injuriam ^c acciperent. Illi, ² ^d ante inito, ut intellectum est, consilio, quod, deditione facta, nostros praesidia deducturos, aut denique ^e indiligentius servaturos crediderant, partim cum his, quae retinuerant et celaverant, armis; partim, scutis ex cortice factis, aut viminibus intextis, quae subito (ut temporis exiguitas postulabat) pellibus ^f induxerant; tertia vigilia, qua minime arduus ad nostras munitiones adscensus vi-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Defunt Duk. ^b Sic rursus MSS. ^c *reciperent* Duk. et Margo Plant. Ed. ^d *autem* G. Ed. Inc. ^e *indulgentius* L. 1. Scal. V. pr. inter versus. *intelligentius* V. tert. ^f *induderant* MSS. Ursini. *incluserant* MS. Urs. L. sec. Carr. Duk. Dorv. Edd. R. M. V. aliaeque male. V. ad c. 21.

vesperum; et 2, 11. *sub occasum solis*. Monendum tamen, egregios Codices, Andinum, Scalig. et Leidensem prim. hic exhibere *sub vespere*. B. Civ. 2, 43. *primo vespere*. Virgil. Aen. l. 5. init. *vespere ab atro*. nam *sub* hoc sensu etiam ablativum recipere, exemplis, ad quae ibi lectorem remitto, videri potest. *Sub bruma* 5, 13. Adde Periz. ad Sanctii Min. p. 675. et Cl. Duker. ad Flor. 2, 11. *sub adventu hostis*.

Praesidia non inducturos] Sic MSS. Reg. et Vossii. Graecus item, *μη κατασφειν*. Al. *praesidia deducturos*. Quod perinde est. CLARK. Probavit hoc etiam Manutius, edideruntque ita Beroaldus et R. Stephanus. Et sene ita quoque exaratur in Andino, Scalig. Oxon. Leid. primo, secundo, Voss. primo. (qui habet *indulturos*) et secun-

do, ac Cujaciano, habentque *Vascos*. et Strada in Marg. adeo ut, si ita in Vett. Edd. admissum fuisset, non temere eiecissem. Nunc tamen cum Clarkio intrudere nolui; quia constat, milites jam in urbe fuisse, licet fatear, illos non posse dici esse *praesidium*, sed et quia vulgatum servant MSS. Ciacconii, Brantii, meique ceteri, inquis Bongars. Petav. Lovan. Egmond. etc. *Deducere* hoc sensu 5, 27. *eductos ex hibernis milites ad habiendum deducere*. Liv. 25, 25. *deducto praesidio tradidit tumultum Romanis*. ubi vide Gronovium. Vide et 7, 68. 87. *cohortes ex castris deducit*; ubi vulgo *educit*. Immo videtur potius dicturus fuisse, *non introducturos*. ut B. Civ. 1, 13. ut statim, *intromissis militibus nostris*: nisi quod ibi *inmissis* cum aliis MSS. vel *intro inmissis*, (vide Variantes) aequè probum sit; si

debat, omnibus copiis repente ex oppido eruptionem fecerunt. Celeriter, ut ante Caesar imperarat, ignibus significatione facta, ex proximis castellis eo concursus est: pugnatumque ab hostibus ita acriter, ut a viris fortibus, in extrema spe salutis, iniquo loco, contra eos, qui ex vallo turribusque tela jacerent, pugnari debuit; quum in una virtute omnis spes salutis consisteret. Occisus ad hominum milibus IV, reliqui in oppidum re-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Sic MSS. fere o. et Edd. pp. vulgo *imperaverat*. b Sic MSS. et Edd. Vett. non *una in*. in deest B. pr. c *salutis* deest Oxon. adscripsit Ill. Heinſius, *spes salusque*. Sed vide ad 6, 22. d *milia* MSS. et Edd. nonnulli. male. V. infra ad B. Civ. 3, 53. e *oppido* Lov. L. sec. Dorv. Edd. R. V. M.

non melius. *Inmitti milites* frequenter occurrit, hostili animo et, ut praedentur vel occidant, venientes.

Repente] Bongars. prim. Lovan. Egmond. Gott. Leid. tert. Vossian. tert. Excerpta Pulm. Ed. Incerta *repentino* habent. Recte: nam et Plautus et Cicero ita locuti sunt. et de similibus vide Heins. et Cl. Burm. ad Ovid. Am. 3, 3, 11. *aeterno*. nisi malis, quod videtur mihi elegantius, *repentinam* cum Petaviano. ut *repentinum periculum* 3, 3. *consilium* c. 8. *res* 5, 28. *adventus* 5, 39. *excursio* 6, 23. *inpetus* 7, 29. vel potius *repentem*; unde ceterae Glossae vel corruptelae natae sunt. Curt. 10, 2. *Quid haec repens consternatio*. Plena manu exempla vide apud Cuper. Obs. 1, 12. et Heinsium ac Burm. ad Ovid. Met. 12, 61. *Seditioque repens*. et quos insuper laudat Drakenb. ad Sillii 15, 604.

Ita acriter] MSS. Eliens. et

Vossii, et Edit. Vett. [*ita acriter* est.] MS. Reg. [*ita jam acriter* est.] CLARK. Est legitur quoque in MSS. Ursin. et Carrar. ac undecim meis. in Gott. Leid. tert. et Vossiano tert. ac Ed. Incerta exaratur, *pugnatum est ab h. i. ac*. si post *acriter* placet reponi *est*, delendum ex Carrar. post *et concursum*.

Quum jam defenderet nemo] In Codice Carrar. et edit. Rom. Ven. et Flor. additur, *captum oppidum*, sine quibus vocibus locus J. M. Bruto plane mutilus videtur. Ego vero non dubito, quin studiosi cujusdam sint additamentum, qui materiam, de qua hic agitur, contractam margini adleverat: haec autem adnotatio tandem, ut fit, in contextum orationis est adscita. Sic apud Silium Italicum 2, 375. haec leguntur: *Factaque censendi patrum de more potestas Hic Anno, reddi prope certamine rapta Instat et auctorem violati*

jecti sunt. Postridie ^a ejus diei, refractis portis, ⁶ quum jam defenderet ^b nemo, atque ^c intromissis militibus nostris, sectionem ejus oppidi universam Caesar vendidit. Ab his, qui emerant, capitum ⁷ ^d numerus ad eum relatus ^e est milium LXX.

XXXIV. Eodem tempore a P. Crasso, quem ¹ cum legione una miserat ad Venetos, Unellos, ^f Osismios, Curiosolitas, ^g Sesuvios, ^h Aulercos,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *ej. d.* defunt Pet. ^b *captum oppidum nemo* Reg. L. sec. Dorv. Edd. M. R. V. inepte. ^c *inmissis* Oxon. Ed. R. Steph. *ultra inm.* L. pr. Scal. ^d *numeros* Oxon. ^e *abeſt* a Duk. ^f *Osisinios* vel *Osismos*, *Osimos* MSS. et Edd. Vett. sed vide Ursin. Giaccon. et Brant. et Cas. ad Strab. p. 298. Ed. Amſt. *Οσίσιμος* etiam male Graec. ^g *Sesunios* Pet. *Sesineios* Duk. *Sesuvicos* L. tert. *Sesuiuos* Edd. R. M. V. *Sesumos* Ed. Inc. *Sesuinios* al. ^h *Aulericos* Edd. R. M. V.

foederis addit: Qui ad haec vel minimum sapit, hos versus, licet refragetur *Dausquius*, ineptos esse videt et *Silio* indignos, quod *Fr. Modio* Epist. 81. suboluit; ille tamen non tradit, unde factum, ut ibi compareant. Nimirum quidam in animo habens, Annonis orationem paucis complecti, tres hosce versiculos orae Codicis sui adscripsit, qui a Librariis in textum postea sunt recepti. Simili scribarum incuria, dicam? an nimia diligentia corruptus est *Sulpicius Severus* Hist. Sac. 2, 24. *Adversus hos*, inquit, *Alexander acie configit. Eo proelio vincitur Ptolemaeus, cadit Alexander. Vincitur Ptolemaeus et paullo post interficitur.* Non modo τολόως, sed etiam contra fidem Historiae. Lege: *Adversus hos Alexander acie configit; eo proelio vincitur: Ptolemaeus cadit. Alexander etiam (quae*

vox ab et in MSS. lineola tantum distinguitur) paullo post interficitur, adeo ut voces, *vincitur Ptolemaeus*, e Glossa in textum irrepperint. Haec maxime concinna videtur *Sulpicii* emendandi ratio. DAVIS.

Sectionem ejus oppidi universam vendidit] *Cicerò* l. 1. de Inventione: *Hoc commode reprehenditur, si dici potest ex hostibus equus esse captus, cujus praedae sectio venierit, etc.* Qui vero sectionem emebant, *sectores* appellabantur. *Asconius* in *Verrem* 3. *Sectores autem dicti sunt, qui spem lucri sui secuti bona condemnatorum simul auctionabantur, proque his pecunias pensitabant, postea pro compendio suo singula quaeque populo vendituri etc.* Ea autem auctio hasta proposita fiebat. *Festus*: *Nastae subjiciebantur ea, quae publice venundaban-*

Rhedones, quae sunt maritimae civitates, ^a Oceanae numque adtingunt, certior factus est, omnes eas civitates in ditionem potestatemque populi Romani esse redactas.

XXXV. His rebus gestis ^b omni Gallia pacata, tanta hujus belli ad barbaros opinio ^c perlata est, ^d uti ab his nationibus, quae trans Rhenum ^e in-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Haec usque ad civitates defunt Pet. ^b omnique L. sec. ^c perlata est Bong. pr. venit Egm. ^d Sic MSS. et Edd. Vett. vulgo ut ab n. ^e incolunt L. sec. colerent L. tert. et Ed. Inc. non male. Sed v. ad 1, 54.

tur, quia signum proelii est hasta. Cicero Philipp. 2. Hasta posita pro aede Jovis Statoris, bona Cn. Pompeji Magni voci acerbissimae subjecta praecognis. Qui ad illud scelus auctoris auderet accedere inventus est nemo, praeter Antonium. Et l. 2. Offic. Sic par est agere cum civibus, non hastam in foro ponere, et bona civium voci subicere praecognis. Ciaccon. Vide P. Nannium Misc. 9, 2. DAVIS. Vide Comment. reliquos.

Sesuvios] Nullus veterum hunc populum memorat. Ne Caesar quidem alio quam hoc loco. Ursinus et Ciacconius suspicabantur, Lexovios legendum. Ego omnino ita corrigo. Nec dubitasset eorum alteruter, si attendisset, quae verba 3, 9. legantur. sunt autem haec: Socios sibi ad id bellum Osismios, Lexovios Nannetes, Ambiliates, Morinos, Diablintes, Menapios adisciscunt. et c. 11. Q. Titurium Sabinum legatum cum legionibus 111. in Unellos, Curiosolitas, Lexoviosque mittit. ac postea eodem libro conjungit ite-

rum Aulercos cum Lexoviis: ait enim, Aulerci Eburonices, Lexoviique. uti superiore loco. nam triplices Aulerci, Diablintes, Cenomani, Eburonices. Denique 3, 29. Exercitum in Aulercis Lexoviiisque, reliquis item civitatibus, quae proxime bellum fecerant, collocavit. In vet. Cod. Scal. erat Esbios, quod fortassis corruptum quis arbitretur ex Essuos, quorum 5, 24. meminit. Sed corrupte ibi legi notabimus, ubi ad eum locum deventum erit. Facile autem Lexovii vel Lexovii mutari in Sesuvii potuit, nam saepe videas in Vett. Codd. haec nomina a minore litera incipere, et tum persimiles sunt s et l. itaque unum tantum x in s mutari praeterea opus. tum habes pro Lexovios. Sesuvios. VOSS. Vide Hadr. Valesium not. Gall. p. 494. DAVIS. Adde 7, 75.

In ditionem potestatemque redactas] Sic recte Ursinus et Ciacconius, ac Scaligeri et seqq. Edd. atque ita forsitan MS. Oxoniens. Reliqui tum editi, tum scripti, quod sciam, deditionem. Sed vulgo Viri docti ubivis jam malunt, ditionem. Vide Ferrar.

colerent, mitterentur legati ad Caesarem, quae se obsides daturas, imperata facturas, pollicerentur. Quas legationes Caesar, ^a quod in Italiam Illyri-² cumque properabat, ^b inita proxima aestate ad se reverti iussit. Ipse in ^c Carnutes, Andes, ^d Turo-³ nesque, quae civitates propinquae ^e his locis erant, ubi bellum gesserat, legionibus in hiberna deductis,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a eo quod B. pr. a m. sec. V. 1, 23. ^b initio proxima aestatis Cuj. et Leid. pr. Vide ad C. sec. ^c Carnotes B. pr. ^d Turones vulgo. sed MSS. et Edd. Vett. addunt *que* vel *quae*. B. pr. *T. quaeque*. ^e in iis locis prop. Edd. R. M. V.

ad Cicer. Phil. 4, 5. et Gronoyium ad Livium plurimis in locis, Cl. Duker. ad Flor. 1, 18. aliosque. Sic etiam MSS. Salm. et Harlem. apud Sueton. Caes. 79. *Piratas quum in ditionem redigisset.* vulgo. *deditionem.* ut *venire in deditionem*, de quo agemus ad B. G. 6, 9. Vide tamen, an ubique contra MSos ejici debeat *de*; si construatur cum verbo *redigere* et *venire*. et an non significare possit, redigere hostem eo. ut se dedat; et *venire in deditionem* sit dedere se, praesertim quando, ut hic, additur, *in potestatem*. quae vox temere Grutero suspecta est, et male a Leidens. primi contextu abest. *Ditio* et *potestas* junguntur a Cic. Orat. de lege Agraria contra Rull. c. 27. *Redigas in istam decemviralem ditionem ac potestatem.* pro Quinctio c. 2. *Cujus in ditione ac potestate sunt.* Discernit etiam Livius 26, 43. *Qui simul in potestate vestra erunt, ex templo omnia in ditionem tradent.*

Quae se obsides daturas MSS. R. x. et Eliens. *qui.* CLARK. *Qui* etiam est in Oxon. Duker. Leid.

tert. Gott. et Ed. Inc. quod probari posset. *qui daturus et facturus* Leid. sec. et Celsus. Sed vetustiores rectius servant *quae*; immo Leid. prim. addit *nationes*; quod optime Caesaris filio convenit. Adi notata ad c. 18. *Loci natura erat haec, quem locum*, et 3, 1.

In hiberna } Frequens et ubi-
vis obvia locutio. Sed Bongars.
primus, Lovan. Buslid. Egmond.
Petav. et Gottorp. a m. pr. Leid.
tert. Excerpta Pulm. et Edd. In-
certa ac Plant. a Lipsio procura-
ta exhibent, *hibernacula*. Eo-
dem sensu, quo *hiberna*. Et
certe sic ea vox sumitur apud
posteriores scriptores, et Clau-
dian. Cons. Hon. 4, 322. ubi vide
Barthium. nam aliter sumi solent
a Livio et aliis *hibernacula* pro
tentoriis, quae hieme pellibus
erant contexta. Vide tamen Cel.
Wasse ad Sallust. B. Jug. c. 110.
(103.) *Marius exercitu in hi-
bernaculis composito*. Sic certe
MSS. uno alteroque recentiore
excepto, et Edd. Vett. Cl. ta-
men Cortius ibidem et c. 37. ubi
eadem variatio, negat, *hiber-
nacula* poni posse pro *hibernis*

4 in Italiam profectus est. Ob ^a easque res, ex litte-
 130 ris Caesaris, dies xv subplicatio ^b decreta est, quod
 ante id tempus ^c accidit nulli.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Eas* Edd. Fl. Scal: et recentiores contra MSS: o. et Edd. Vett. quas ob r. Carr. ^b *decreta concessa* Dorv. ^c Sic MSS. mei omn. item Urs. Carr. et Ed. Inc. aliaque. *accidat* corrupte Edd. R. M. unde vulgo *acciderat*.

in urbe actis; quare confidenter in textum admisit *hiberna*. Concedo quidem, ita rarissime usurpari; sed inveni tamen apud Nepotem in vita Agesilai c. 3. ubi, cum antea dixisset, *cum Ephesum hiematum exercitum reduxisse, etc.* subjicit: *Huic quum tempus esset visum, copias extrahere ex hibernaculis.* Ergo et illic scribendum *ex hibernis* contra MSS:os Codices. Adde vitam Eumenis c. 8. Livius etiam, cum scripsit 22, 32. *hibernaculis mature communitis*, aequae

potuisset relinquere *hibernis*. nam semper *hiberna* non fuerunt in urbibus, sed modo in locis munitis, ut vel e solo Caesare saepius potest patere. Ceterum hic in Bongars. primo, Voss. primo, Lovaniensi, Egmond. item in vetustissimo Cod. S. Benedicti Floriacensis atque Scaligerano per D. Vossium collato, majusculis characteribus inter alia haec erant adscripta, de quibus ad inscriptionem operis monui:

JULIUS CAESAR CONSTANTINUS VC LEGI.

FLAVIUS LICERIUS FIRMINUS LUPICINUS LEGI.

131

C. JULII CAESARIS
 COMMENTARIORUM
 DE
 BELLO GALLICO
 LIBER III.

ARGUMENTUM LIB. III. DE BELLO GALLICO.

Ser. Galba Legatus quasdam inter Alpes et Rhodanum sitas gentes, secundis aliquot proeliis, subigit. II. Sedunos Veragrosque rebellantes gravi clade affligit. VII. Eodem tempore et rebellant Veneti, Unelli, Curiosolitaeque, et alii ad Oceanum in Celtica populi. XII. Caesar, diu frustra terrestri bello lacessitis Venetis, XIV. tandem navali eos superat. XVII. dum interea etiam legati, Q. Titurius cum Unellis; XX. P. Crassus cum Aquitaniae compluribus populis, feliciter bellum gerunt. XXVIII. Caesar, Morinos Menapiosque adgressus, ob anni tempus exercitum reducit.

- 1 I. Quum in Italiam proficisceretur Caesar, Serv. Galbam cum legione duodecima, ^a et parte equitatus, in ^b Nantuatis, Veragros, Sedunosque misit, qui ab finibus Allobrogum, et lacu Lemanno, et flumine Rhodano ad summas Alpes pertinent.
- 2 Caussa mittendi fuit, quod iter per ^c Alpīs, quo magno cum periculo, magnisque ^d cum portoriis
- 3 mercatores ire ^e consueverant, patefieri volebat. ^f Huic
- 13² permisit, si opus esse arbitraretur, uti in ^g eis locis legionem, hiemandi caussa, conlocaret. Gal-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Ac Egm.* ^b MSS. plerique et Edd. Vett. usque ad Ed. Plant. hic et infra male *Antuates* vel *Mantuates*. V. Comment. et Cas. ad Strab. p. 313. Ed. Amst. Pet. *Nantuatos*, sed *is* Accus. est in B. pr. L. pr. Sc. V. pr. sec. ^c sic V. pr. ^d vulgo deest *cum*. ^e sic B. pr. V. pr. Egm. et ^g alii cum Edd. pp. ^f *hic omisit* V. sec. ^g sic Lov. et Edd. qdd. alii *his* vel *iis*.

Serv. Galbam] Errat vehementer Glandorp. quando hic legi vult, *Sergium Galbam*. Nam *Sergius* gentis est nomen; *Servius* vero praenomen, et peculiare quidem gentis Sulpiciae. Ad Urinum et Cafaubon. ad Sueton. Galb. c. 6. Scott. ad Aurel. Vict. de Viri. c. 47.

Quo itinere] Deest in plerisque Codicibus. CLARK. Hanc praecedentis substantivi repetitionem frequentem esse in Caesare, multis ostendi ad 2, 18. et 35. Sic mox in *vico*, qui *vicus*. b, 2. *Ad portum Itium*, quo ex *portu*. Verum contra MSS. ubi vis intrudendam esse non opinor: quare hic Cl. Clarkio non ausculto, quippe *itinere* non compareret, quantum scio, neque in ullo Codice, nec in Ed. Veteri.

Magnisque p.] MSS. et Edd. Vett. *cum portoriis*. Quae verior lectio. CLARK. Recte hic judi-

cat Clarkius. agnoscunt praepositionem repetitam tum aliorum tum mei MSS. omnes et Edd. primae, ex constanti Caesaris stylo. Ad collectanea ad 2, 10. Sic 1, 44. *Secum et cum Sequanis*. Infra c. 23. *magna cum auctoritate, et magna cum hominum multitudine*. quae loca adscripserat Cl. Wasse. 5, 53. *quanto cum periculo, et quanto cum virtute*; ut est in plerisque MSS. 6, 11. *In omnibus civitatibus et in omnibus pagis*, e MSS. Non nego, facile abesse posse; sed nec prius cum erat necessarium: at aliter visum Caesari. Sic e MSS. restituimus 4, 44. *ad lacesendum et ad committendum proelium*. 8, 41. *sine periculo et sine suspicionem hostium*. B. Civ. 1, 72. *sine pugna et sine vulnerum suorum*. c. 73. *sine timore et sine stationibus*. 2, 28. *Apud Domitium et apud se Quaestorem*, 3, 6. *ex victoria et ex liberalitate*.

ba, secundis aliquot proeliis ^a factis, castellisque compluribus eorum expugnatis, missis ad eum ^b undique legatis, obsidibusque datis, et pace facta, constituit, ^c cohortis duas in Nantuatibus conlocare, ^d et ipse cum reliquis ejus legionis cohortibus in vico Veragrorum, qui adpellatur ^e Octodurus, hiemare. qui vicus, positus in valle, non ^f magna ^f adjecta planicie, altissimis montibus ^g undique continetur. Quum hic in duas partes flumine ⁶ divideretur, alteram partem ejus vici Gallis con-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest Edd. R. V. M. ^b deest Lov. in Voss. pr. inter versus. ^c Sic V. pr. ^d exsulat *zō* et vulgo. ^e Sic B. pr. recte. V. Ciacc. MSS. reliqui et Edd. Vett. *Octodorus*. ^f *abjecta* L. pr. ^g deest Lov.

Portoriis] Ita vocat pecuniam, quam a mercatoribus exigebant incolae, ut per ea loca merces suas liceret *portare*. Sic apud *Suetonium* Jul. c. 43. *peregrinarium mercium portoria* sunt pretium, quod ob importatas merces peregrinas solvitur. Vim vocis non intellexit *Metaphraſtes*, qui vertit *πολλοῖς φορτίοις*, quasi *portoria* idem denotarent, ac *onera*. DAVIS.

Ipse etc. hiemare] Ut videtur, Scaliger et Recentiores eiecerunt copulam *et* Ursini suasu, qui duobus Codd. abesse eam dicit, sed causam non video tam temere eam proscribendi. Agnoscunt eam mei MSS. et Edd. priores, ad unum omnes. Quare revocavi. Idem *Ursinus* supra, *in eis locis*, frustra suspicatur, *locis* esse adjectitiam vocem, explicandi causa.

Hic in d. p. flumine dividere. Parum vel nihil refert. Monendum tamen, ex Codicum ye-

stigiis legendum videri, *hunc flumen divideret*; nisi altius vulnus inhaereat latenter, de quo inquirendum erit. Primo pro *hic* comparet *hinc* in Bongars. primo, Petav. Leid. pr. Scalig. Lovan. Egmond. et duobus aliis. *Huic* in Ed. Inc. hac Dorvill. *hunc divideret* habent Andin. Gottorp. et Voss. tert. Dein *flumen* exaratur in Bongars. primo, Petav. Lovan. Egmond. Gottorp. et tribus aliis. Verum *Metaphraſtes* non facit mentionem *τοῦ fluminis*: ait enim: *διηρημένης ὑν. εἰς δύο μέρη ταύτης, ἕτερον μὲν* etc. quasi ipse per juratum agrimensorem limites divisisset. Immo vix video, quomodo hic flumini locussit in vico, qui undique altissimis continebatur montibus; stagnum potuit esse aquarum de montibus in hanc vallem decidentium. Atque ita cepit *Orosius* 6, 8. *Mediamque oppidi partem, quae torrente distinguatur*; nec raro *flumen de torrente* dicitur: unde junctim occurrit *flumen torrens*. Sed ini-

cessit, alteram, vacuum ab ^a illis relictam, cohortibus ad hiemandum adtribuit. Eum locum vallo ^b fossaque munivit.

1 II. Quum dies hibernorum complures transissent, ^c frumentumque eo comportari iussisset, subito per exploratores ^d certior factus est, ex ea parte vici, ^e quam ^f Gallis concesserat, omnes noctu discessisse, ^g montesque, qui ^h inpenderebant, a maxima multitudine Sedunorum et Veragrorum teneri.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a iis et his MSS. et Edd. qdd. ^b deest Oxon. ^c et fr. MSS. Urs. et L. pr. defunt usque ad subito in Edd. R. M. V. ^d Caesar f. e. certus V. sec. inepite: ^e qua V. sec. ^f deest V. tert. G. ^g que abest a V. pr. ^h inpedirent L. pr. Egm. V. sec.

rum, alibi in tota hac historia fluminis non haberi rationem; cum ab hac parte aliquo modo tutus esse potuerit Galba.

Alteram partem — attribuit MSS. et antiquitus editi habent: *alteram partem ejus vici Gallis ad hiemandum concessit, alteram vacuum ab illis relictam cohortibus attribuit.* Voces autem transpositas loco suo restituit insignis Hotomanni et Ciacconii conjectura. Suspicio tamen, bigam illam vocum ex Glossemate ortum habuisse; cum enim oris Codicum essent adlitae, ut doceretur, quamobrem altera pars vici cohortibus fuit attributa, tandem, ut fit, in textum irrepsere, licet imperitia scribarum loco non commodo illas donaverit. Hoc eo fit probabilius, quod Graecus interpret verba, de quibus agimus, in suo Codice non invenit. Certe hujusmodi Glossis non paucetiamnum foedantur veterum loca. Sic apud *Minucium Felicem* in Oct.

p. 27. legimus: *Audis eos* (Christianos) *turpissimae pecudis caput asini consecratum inepta nescio qua persuasione venerari*, ubi vocem *asini* nescio quis inserit, ne scilicet nesciremus, quodnam animal nomine *turpissimae pecudis* intelligeret *Minucius*. Similiter apud *Justinum* Martyrem Apol. 2, 6. p. 12. edit. Oxon. voces *Ποσειδῶνος καὶ Πλάτωνος* e margine in textum sunt admissae, sed alieno loco positae; cum, ut sensus aliquis eliciatur, essent post verba, *τῶν λεχθέντων ἐκεῖνι ἀδελφῶν*, inserendae. DAVIS. Transpositio ex conjectura Hotomanni et Ciacconii, quos secuti sunt Recentiores. Habent enim MSS. et Vett. Edit. (— *Gallis ad hiemandum concessit; alteram — cohortibus attribuit.* Caeterum cum haec voces. *ad hiemandum*, a Graeco Interprete sint praetermissae; ingeniose conjicit Davisius, eas, oris Codicum primo adscriptas, in Textum deinceps irrepsisse. CLARK. Gott. et

neri. Id ^a aliquot de caussis acciderat, ut subito ² Galli belli renovandi, legionisque obprimendae consilium caperent. ^b Primum, quod legionem, ne-³ que eam plenissimam, detractis ^c cohortibus duabus, et compluribus ^d singillatim, qui, commeatus petendi causa, ^e missi erant, ^f absentibus, propter paucitatem despiciebant: tum etiam, ^g quod, pro-⁴ pter iniquitatem loci, quum ipsi ex montibus in vallem ^h decurrerent, et tela conjicerent, ne primum quidem posse impetum ⁱ suum sustineri, exi-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a aliquibus MSS. ². ^b primo Edd. B. M. V. ^c cohortis cohortibus V. pr. ^d vulgo *sigillatim*. ^e amissi B. pr. a m. pr. ^f deest B. pr. Lov. Egm. et 3. aliis ac Inc. Ed. In Petav. est interversus. ^g deest Cuj. L. pr. Scal. ^h decucurrerent B. pr. ⁱ vulgo abest suum.

Voss. tert. non agnoscunt illa: alteram partem ejus vici Gal-
lis ad hiemandum concessit. In
Scaligero est, altam partem.

Næque eam plenissimam] Oro-
sius et Freculphus vix mediam
vocat. VOSS. Tam plenissimam
exaratur in Bong. Vossiano pr.
Lovan. Egmund. cum sex aliis,
et Edd. Rom. Inc. Mediol. Ven.
Vir doctus conjecit jam, sed vul-
gata non est sollicitanda temere;
aut tam e MSS. recipiendum.
Adi ad 1, 44. Munera tam am-
plissima.

Sigillatim, qui] Reponit Ho-
tomannus, qui sigillatim. Ejus
conjecturae favet Graecus inter-
pres; vertit enim: οὐ κατ' ἑνα.
DAVIS. Sed nihil opus. CLARK.
Recte autem Ursinus et Brantius
monent, in MSS. et Edd. Vett.
esse singulatim, vel singillatim.
Quorum posterius cum Graevio,
aliisque praefero. Ex meis sin-
Jul. Caes. Tom. I.

gillatim praeter Edd. primas et
insequentes habent Bongars. pr.
Petav. Lovan. Oxon. Egmund.
Dorvill. pluresque. Singulatim
vero Vossianus prim. et Duker:
quod nonnullis magis placet.
Utrumque servant Codices prae-
stantissimi, nec obstat analogia.
Vide Faern. ad Ter. Phorm. 5,
9, 42. qui singillatim edidit, Cl.
vero Benth. singulatim. Eodem
modo Wasse et Curtius differunt
in loco Sallustii Cat. 49. ubi vi-
de. sed singillatim etiam MSS.
5, 5. 51.

Ne primum quidem posse im-
petum sustineri] MSS. et Edit.
Vett. (ne primum quidem posse
(scilicet legionem illam) impe-
tum suum sustinere.) Quae Le-
ctio elegantior est, et sine causa
a Scaligero ac Recentioribus mu-
tata. Graecus ὅτε τὴν πρώτην
ΣΦΙΝ ὁρμήν τὴν ΠΙΝΑΜΙΟΥΣ
ΔΕΞΕΘΑΙ. CLARK. Suum
consensu omnium MStorum, et
P

5 timabant. Accedebat, quod suos ^a ab se liberos
 b abstractos ^c obsidum nomine dolebant; et Roma-
 nos, non solum itinerum causa, sed etiam perpe-
 tuae possessionis, culmina Alpium occupare conari,
 et ea loca finitimae provinciae adungere, sibi per-
 suasum habebant.

III. His nunciis ^d acceptis, Galba; quum ne-
 34 que opus ^e hibernorum, munitionesque ^f plene essent
 perfectae, neque de frumento, g. reliquoque com-
 munitu satis esset provisum; quod, de ditione facta,

V A R I A E L E C T I O N E S.

a a MSS. 3. b *abstrahi* L. tert. et Ed. Inc. c *obsidii* V. sec.
 d *deest* Ed. R. V. M. e *tempus* h. MSS. Urs. Ciacc. Oxon. V.
 pr. pro Var. N. f *plene* B. pr. V. pr. L. sec. Dorv. et Edd. pp.
 g *aliquo* Duk.

Edd. ante Scal. (qui Faernum id
 delentem secutus est,) et postu-
 lante Caesaris perspicuitate, re-
 posui; at *sustineri* in Activum
 mutari non opus est; licet vari-
 ent MSS. nam Vascos. Aldus,
 Gryph. Steph. Strada, Plantin.
 alique etiam habent *sustineri*,
 et servant Bongars. Potav. Oxon.
 Leid. prim. Scalig. Egmund. et
 alii multi.

[*Itineris*] Sic MS. Reg. Al. MSS.
 Editt. Vett. *itinerum*. CLARK.
 Causam non video, cur ex una
 Regio codice *itineris*, quod jam
 Hotom. et Brantius e MSS. cor-
 roxerant in *itinerum*, in textu
 restituerit Clarkius. Accedunt
 quidem Carr. Leid. sec. Dorvill.
 et Edd. Rom. Med. ac Ven. sed
 ceteri, iique vetustiores omnes,
 retinent *itinerum*; quomodo sae-
 pissime loquitur Caesar.

Sibi persuasum habebant]
 Minus usitata, imo insolens lo-
 cutio. Nullus, quod sciam, vete-
 rum dixit, *mihi persuasum ha-*

beo; sed, *mihi persuasum est*. Ita-
 que cogitabam, an alia distinctio-
 ne, et litera tantum una mutata,
 scribereliceret: *Et Romanos,*
non solum itinerum causa. sed
etiam perpetuae possessionis,
culmina Alpium occupare co-
nari, et eo loco, finitimae pro-
vinciae adungere sibi, persua-
sum habebant. VOSSIUS.

Opus hibernorum munitiones-
que plene essent perfectae] Hic
 ferrum et ignem adhibet P. Ci-
 acconius: vel enim legit, *opus*
hibernorum plene esset perfec-
tum, vel deleta prima vocola,
hibernorum munitiones plene
essent perfectae; sed nulla opus
 mutatione; est enim ἐν δὴ δυνάμει
 et opus hibernorum munitiones-
 que idem significat, ac opus mu-
 nitionum hibernorum. Sic apud
 Virgilium Aen. 1, 65. — *molem-*
que et montes insuper altos Im-
posuit — hoc est, *molem alto-*
rum montium. Vide G. J. Vos-
 sium Inst. Orat. l. 5. p. 313. DA-
 VIS. Nodum hic in scirpo quaerit

^a obsidibusque acceptis, ^b nihil de bello ^c timendum existimaverat; consilio celeriter ^d convocato, sententias exquirere coepit. quo in consilio, quam ^e tantum repentini periculi praeter ^f opinionem accidisset, ac jam omnia fere superiora loca ^g multitudine armatorum completa conspicerentur, neque subsidio veniri, neque commeatus subportari, interclusis itineribus, possent; prope jam desperata ^h salute, nonnullae ⁱ hujusmodi sententiae dicebantur, ut, impedimentis relictis, eruptione facta, ^j iis-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *que exfulat* ab Edd. R. M. V. ^b *nihil existimaret* Ed. Dav. contra MSS. et Edd. o. ^c *timendo* B. pr. ^d *revocato* G. L. tert. pro V. l. Ed. Inc. ^e *in tant.* V. pr. sec. Egm. Scal. Ed. Inc. ^f *opinionem* B. pr. a. m. pr. ^g *deest* Duk. V. sec. ^h *hujusmodi* Ge. ejusm. dic. sent. L. pr. ⁱ MSS. et Edd. qdd. *hisdem, isdem.* et semper.

Ciacconius, dum vel (*opus*) vel (*munitionesque*) delendum existimat. Nam praeterquam quod, *opus hibernorum munitionesque*, idem significare possit ac, *opus munitionum hibernorum*, (id quod annotavit Davisius;) liquet porro, vocem, *opus*, latiore omnino significato usurpari, quam *munitiones*. CLARK. Refellitur Ciacconius maxime simili nostri loco B. Civ. 1, 20. *Opera munitionesque prope esse perfectas*. Hirt. de B. Alex. c. 1. *Munitiones operibus augentur.*

Existimaverat) Sic MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Edit. Rom. Recentiores, *existimaret*. IDEM.

Consilio celeriter convocato] Ita hic et paullo post legitur in editt. Rom. et Ven. quemadmodum etiam ex conjectura reposuit J. F. Gronovius ad Livii 44, 11. Alii Codd. habent, *consilio celeriter convocato*, et, quo in

concilio. Mendose. DAVIS. *Consilio* hic et paullo post recte Bong. pr. Lovan. Oxon. Egm. et tres quatuorve aliorum Edd. primis. V. et ad 5, 28. *ad consilium rem deferunt.*

Possent] Codd. plerique *possent*. CLARK. Male itaque revocavit ille singularem, nam praeter Edd. primas, etiam Stephanus, Scaliger, Davisius alii que ediderunt *possent*: quod exhibent mei omnes. Adi ad 2, 5. *Commeatus ut sine periculo ad eum portari possent*, ut legendum diximus.

Rei eventum experiri] Ne haec quidem phrasia sueta scriptoribus antiquis. Fulvius Ursinus non incommode *opperiri* commendabat. Anonymus: *Quo tamen consilio non rejecto, sed dilato, elagerunt armis potius experiri, quam fuga, siqua esset ad salutem vis.* Etiam Graev-

dem itineribus, quibus eo pervenissent, ad salutem
4 contenderent. Majori tamen parti placuit, hoc re-
servato ad extremum consilio, interim rei ^a even-
tum experiri, ^b et castra defendere.

1 IV. Brevi spatio interjecto vix, ut ^c his rebus,
135 quas constituissent, conlocandis, atque ^d admini-
strandis tempus daretur, hostes ex omnibus parti-
bus, signo dato, ^e decurrere; lapides, gaeaeque
2 ^f in ^g vallum conjicere. Nostri primo integris viri-
bus fortiter repugnare, neque ullum frustra telum

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest rei Edd. R. V. M. ^b et abest copula a B. pr. ^c deest his
sive iis a B. o. Pet. Lov. Egm. et 3 aliis cum Ed. Inc. ^d ministr.
MSS. 5. et Ed. Inc. *quas* non est in Pal. Dorv. ^e *dec.* in *pedes*,
L. V. pr. sec. Duk. ^f Sic recte Urs. et seqq. MSS. duo *gessa* et
Edd. Vett. vel *gessa*, ut in Glossis Philox. *tela* male MSS. plurimi
et Ed. Inc. *caesa* B. pr. V. pr. Lov. *iesa* Pet. *hastas*, *tela* L. pr.
quae merae Glossae; ut alibi. ^g *vallem* L. pr. V. sec.

ous: τῆς τέρου τοῦς πράγματος ἀποβάδους περιβάσαι. Itaque
ego omnino reor Caesarem scri-
pisse, *experiri*. Et puto licere
dicere, *experiri quomodo res
procedat*, nam idem hic even-
tus est. VOSS. Haec loquendi ra-
tio insolens visa est F. Ursino,
qui propterea emendavit, *rei
eventum* opperiri. Sed absque
causa socratica. Curtius 5, 8, 17. *Ut
eadem constantia animorum,
qua praeterita tolerastis, expe-
riamini, quicquid deinde fors
tulerit.* Sed et noster B. G. 3,
16. *belli fortunam experiri* di-
xit. DAVIS. Recta haec omnino
et sana sunt. Livius 25, 27. *for-
tunam navalis certaminis expe-
riri.* Justin. 2, 11, 19. 5, 6, 7. *for-
tunam maris experiri.* Eadem
conjuncta verba habet Curtius 8,
13, 12. *Parva rei discrimine,
summas experiebatur eventum.*
Noster 1, 31. *fortunamque, quae-
cumque accidat, experiantur.*

Vide etiam ad 7, 78. B. Civ. 2,
30.

*Rebus quas constituissent col-
locandis*] In V. V. CC. legitur
quoque *colloquendis*, quod Ho-
tomanno impense placet. Ego ne-
minem ita locutum memini. Plau-
tus Milite *colloqui aliquem* di-
xit: at non, *colloqui rem ali-
quam*. Tacito frequens, *disse-
rere rem aliquam*, sic 1 Annal.
*bona pacis in casum dissere-
bant.* Sed minus id usitatum ae-
vo Juliano. Itaque damno pror-
sus sententiam Hotomanni. Prae-
sertim cum Caesar dicat jam con-
stitutum de rebus fuisse, quid
igitur postea colloquio opus?
VOSS. Haec locutio non satis
proba videtur J. M. Bruto; ejus
nimirum animo non obversaba-
tur locus Hirtii, qui *rebus om-
nibus confectis et collocatis* usus
est Bell. Alex. c. 33. DAVIS. Mire
augantur, qui emendant, collo-

ex loco superiore mittere: ^a ut quaeque pars castrorum ^b nudata defensoribus præmi videbatur, eo occurrere, ^c et auxilium ferre: sed hoc superari, quod ³ diuturnitate pugnae hostes defessi ^d proelio excedebant, alii integris viribus succedebant: quarum ³⁶ rerum a nostris propter paucitatem fieri nihil poterat; ac non modo defesso ex pugna excedendi, sed ⁴ ne saucio quidem ^e ejus loci, ubi constiterat, relinquendi, ac sui ^f recipiendi facultas dabatur.

V. Quum jam amplius horis vi continenter pu-

VARIÆ LECTIONES.

^a et quaecumque And. L. pr. Scal. MSS. Urs. Cuj. Ed. Steph. ut quaeque Egm. ^b denud. Car. Duk. ^c et ei Pet. ^d cum, pr. V. pr. inter versus, Edd. Aldi; St. Gryph. Plant. male. ^e et L. pr. eq Scal. ^f parciendi. L. pr.

quendis. CLARK. Bene defendunt hanc lectionem contra MSS. tos aliquot, in quibus et Bongars. prim. cum Edd. quibusd. et viros doctos, Vossius et Davisius. Geminus plane locus est Ciceronis ad Famil. Ep. 2, 13. in f. Cum prima aestiva adtigissem, militaremque rem collocassem: ubi itidem Ursinus reponendum conjicit, militemque in ea. Gruterus hic coniecerat: vix ut de rebus, q. c., conloquendi, ne dum administrandi.

Gaesaque in vallum conjicere] Gaesa tela sunt Gallica. Servius ad Virgilii Aen. 8, 662. Gaesa, inquit; hastae viriles; nam etiam viros fortes Galli Gaesos vocant. Vidæ quae collegit J. Lipsius Pol. 4, 4. DAVIS.

Neque ullum frustra telum ~~de~~ loco superiore mittere] Iterum pugatur Hotomannus, et legit inferiore. Nam, inquit, Galli edita loca armatis compleverant. Factor, sed iidem decurrant in

vallem subjectam. Jam qui e vallo in planitiem tela conjicit, ille ex loco inferiore jaculatur? *ἄσπος*. VOSS. Nec minus mire hic dormitarunt viri eruditi, Ant. Muretus, (Var. Lect. 10, 15.) qui hoc ad Gallos et montes transferendum vellet; et Hotomannus, qui emendat, (ex loco inferiore.) Cum nihil manifestius sit, quam (ex loco superiore,) idem esse videlicet atque (ex vallo.) Uti annotavit Brantius et Vossius. CLARK. Adi 1, 26. et Yv. Villiom. in Controv. Titul 6, 11. quae recte citat Brantius.

Occurrere] Ill. Heinsius margini pro conjectura adlevit, *accurrere*: et Leidenfis prim. ac tert. cum Ed. Incerta exhibent *concurrere*. frustra. *Occurrere* idem est, quod celeriter *accurrere*, et, ut suo more explicat Caesar, auxilium ferre; sive simpliciter, praesto esse. Adi Cels. Burm. et quos laudat, ad Sabini Epist. Demoph. vers 19. *Forsitan*

gnaretur, ac non solum vires, sed etiam tela nostris deficerent, atque hostes acrius instarent, languidioribusque nostris, vallum scindere, et a fossas complere coepissent, resque esset jam ad extremum a perducta b casum, P. Sextius Baculus, primipili centurio, quem Nervico proelio compluribus confectum vulneribus diximus, et item c G. Volusenus, tribunus militum, vir et consilii magni et virtutis, ad Galbam d accurrunt, atque unam e esse spem salutis docent, si, eruptione facta, extremum auxilium experirentur. Itaque, f convocatis centurio-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a fossam B. pr. b vulgo *ded.* c MSS. et Edd. pp. *Gajus* vel *G.* et statim *vir* MS. Scalig. d *occurrunt* L. pr. Ed. Scal. V. cap. praec. *accurrerunt* MSS. 3 Ed. Inc. e *deest* MSS. Urs. et Oxon. f *vocatis* Duk.

aut nondum fractis occurrere rebus. ac sacerum ad Val. Max. 1, 7. Ext. 10. et Snakenburg. ad Curt. 7, 5, 10. *Ut filiis suis occurrerent.* Infra 7, 24. *Ut quo primum occurreretur, vel cui rei ferretur auxilium, vix ratio iniri possit.* c. 84. *Nec facile pluribus locis occurrit.* Hirt. B. Afric. c. 17. *Subsidio suis occurrunt:* ubi eadem varietas. c. 85. *ut suis subsidio occurrerent.* c. 31. *donec sibi veteranorum pars in secundo commatu occurrisset.* Adde c. 79.

Non modo defesso] Pro eo, quod est *non modo non*; alteram enim e particulis negativis omittunt boni auctores. Vide notat. ad B. G. 8, 33. DAVIS. V. et ad 1, 27.

Vires et tela nostris deficerent] Dativum hic mordicus retinent MSS. et Edd. Vett. cum tamen 1, 10. *Atque ipsas res fr-*

mentaria deficere coepit: ubi nonnulli *ipsis.* Quare emendat Heinsius hic quoque pro loquendi more, optimis scriptoribus adhibito, *nostros*, ad Ovid. P. 3, 665. additque locum B. Civ. 2, 4. *Nostros vires lassitudine deficiebant,* sed et illic vulgo, et in plerisque MSS. exstat *nostris*; sed Leid. *nostro*, et Petav. Vossian. alique, *nostros.* B. G. 5, 32. *Ut cum omnia deficere viderentur.* ubi itidem variatur. Accusativum tamen omnes MSS. retinent 7, 50. *quem jam sanguis viresque deficiunt,* et longe plurimi B. Civ. 3, 99. *eum vires deficerent:* eumque praefero; forsitan hic abesse posset, praesertim quia sequitur *nostris:* etiam *vi-res deficere exercitum* dixit Livius 28, 15. Plura vide in notis Cl. Burm. ad Phaedr. 5, 5. *turbam deficiunt loca;* Drakenb. ad Silium 8, 661. et 10, 193. *Non hasta viros, non deficit ensis:* quoutroque loco constanter MSS.

nibus, celeriter milites certiores ^a facit, paulisper intermitterent proelium, ac tantummodo tela missa exciperent, seque ex labore reficerent; post, ^b dato signo, ex castris erumperent, atque omnem spem salutis in virtute ponerent.

VI. Quod jussi sunt, faciant; ac subito omnibus portis eruptione facta, neque cognoscenda, ¹³⁷ quid ^c fieret, neque sui conligendi hostibus facultatem relinquunt. ^d Ita commutata fortuna, eos, qui in spem ^e potiundorum castrorum venerant, undique circumventos, interficiunt, et ex hominum mi-

V A R I A E L E C T I O N E S .

^a *facti* V. prim. acute. ^b Sic MSS. plerique. ^{a. d. e} vulg. *ex* deest Edd. B. V. M. ^c *facerent* L. pr. ^d *itaque* L. pr. V. pr. sec. ^e vulgo *potiendorum*.

tamen Dativum habent; uti et apud Valer. Maxim. 5, 1. Ext. 3. *Nisi vinum nobis defecisset.* et 7, 10. Ext. 1. *Tempus deficiet externa narrantem,* multi, *narranti.* Consule saceri mei notas, et Cort. ad Plin. Ep. 3, 9, 9. Et fors utrumque casum usurparant antiqui: unde et *defecio* neutrum et *deficio* formatum. de passivo plura ad 8, 3.

Deducta] Male Scaliger Ciacconii conjecturam in textum recepit. In Marg. Ed. Plant. *producta.* Omnes vero MSS. et Edd. habent *perducta*, id est, plane deducta: quae vis praepositionis *per* in omnibus fere compositis.

P. Sextus Baculus] Orosius et exscriptor ejus Freculphus *Pacuvius* corrupte habent. In Anonymo nostro, ut antea, constanter est, *P. Sextius Baculus.* VOSS. Editt. Rom. et Ven. (ae Med.) exhibent, *P. Sextius Bibaculus*, et hoc modo ubique re-

ponendum censuerunt. *Joan. Brantius et Fr. Hotomannus*, quem vide ad B. G. 2, 25. DAVIS.

Eos qui in spem potiendorum castrorum venerant] Ciacconius et Urfinus, qui spe p. c. venerant legunt, absurde profecto. Nam omnino haec differunt: ait Caesar, barbaros iam spem habuisse castra expugnandi: illi, eos venisse, ut castris potirentur. Sic etiam locutus 1, 18. *Si quid accadat Romanis, summam id spem regni per Helvetios obtinendi venire.* VOSS. *Sid quoque* 7, 12. *In spem auxilii venerunt.* c. 29. *Simul in spem veniebant de reliquis etc.* B. Civ. 1, 71. *In eam spem venerat.* Cort. ad Cic. l. 9. ad Fam. Ep. 1. *In spem tamen venio.* Dein potiendorum Bong. prim. Petav. Egm. et 6 alii cum Edd. praeis. Recte, ut saepius alibi. *spes potiendi oppidi* 2, 7. *faciendi, interficiendi etc.* 1, 7, 13. 31. 5, 29, 41. 7, 56. B. C. 1, 41. 2, 39. 3, 2

libus amplius xxx, quem numerum barbarorum ad
 2 castra venisse constabat, plus tertia parte interfecta,
 reliquos perterritos in fugam conjiciunt, ac, ne in
 locis quidem superioribus, consistere patiuntur. Sic
 3 omnibus hostium copiis fufis, armisque ^a exfutis,
 se ^b in castra munitionesque suas ^c recipiunt. Quo
 proelio facto, quod saepius fortunam tentare Galba
 nolebat, atque alio ^d se in hiberna consilio venisse
 meminerat, aliis occurriffe rebus ^e viderat, maxime
 frumenti, commeatusque inopia permotus, postero
 die omnibus ejus vici aedificiis incensis, in ^f pro-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a exustis V. pr. ^b in munitiones suas And. intra munitiones S. O.
 xon. que deest quoque Viseo. suas exfulat a V. pr. ^c receperunt V. pr.
 a m. pr. ^d Sic MSS. longe plurimi; non sese. neque alio Plant. Ed. m.
 a. alio quam L. pr. ^e videbat Edd. Scal. et seqq. cum Faërno. Sed
 MSS. mei et Brantii o. viderat et Edd. Veit. aliis se MSS. Urs.
 f provincia V. pr.

Bis hoc restituit Heinſius Ovidio
 Met. 9, 751. 10, 569. aliſque aliis
 locis.

[Plus tertia parte interfecta]
 Etiam Anonymus, amplius x
 millibus. Oroſius tamen et Fre-
 culphus xxx milia caesa ajunt.
 Quod non tam librarii, quam il-
 lorum eſſe errorem arbitror.
 VOSSIUS.

[In Illyricum] Bongars. pr. et
 Leidens. pr. carent 75 in: et
 ſaepe regionum nominibus con-
 tra vulgarem Grammaticorum
 regulam non additur; uti con-
 tra urbium nomina ſaepe prae-
 poſitionem recipiunt. Conſule no-
 tata ad Lucan. 8, 108. 428. 845.
 Davis. ad Hirt. Praef. l. 8. Re-
 rum geſtarum Galliae. et ita Ap-
 pulej. l. 2. Metam. Ed. Colv. p.
 28. Meritoque ignoras, Theſ-
 ſaliae te conſiſtere. Pricaeus le-

git ſine neceſſitate, medioque.
 Vide et Colv. ad l. 1. p. 9. Ma-
 eedoniam profectus. qui tamen
 locus non eſt ſanus. Hoc ſenſu
 foret capiendum in Catalectis
 Scalig. p. 91. Qualia Trinacriae
 doctus amat juvenis. Si quidem
 vera eſt lectio. nam placet ma-
 gis, quod Cl. Broukhuſius ſui
 libri margini adlevit, Trinacria;
 ut ſit dictum Juvenis Trinacria;
 quemadmodum hospes Epheso,
 Zazyntho, Vinum Chio, Magi-
 us Cremona; de quo ad B. Civ.
 1, 24. nam Juvenis Trinacriae
 pro Siculo inepte dicitur. De Ac-
 cuſativo vide Sanctium et ad eum
 Perizon. Min. 4, 6, 3. ac quos lau-
 dat Cortius ad Salluſt. Jug. 7, 2.
 Quos Hispaniam mittebat, ali-
 osque. Juſtin. 7, 1. Cum Emathi-
 am veniſſet. Sic praetor alios
 duo etiam MSS. a me viſi. vul-
 go in E. Vide et infra Davis. ad
 5, 55. B. Civ. 1, 31. Cum Africam

vinciam reverti contendit; ac, nullo hoste prohibente, aut iter ^a demorante, incolumem ^b legionem in ^c Nantuatis, ^d inde in ^e Allobrogas, ^f perduxit, ibique hiemavit.

VII. His rebus gestis, quum omnibus de causis ¹ & Caesar pacatam Galliam existimaret, superatis Belgis, expulsis Germanis, victis in Alpibus Sedunis, atque ^h ita, inita hieme, in Illyricum profectus esset, quod eas quoque nationes adire, et ⁱ regiones cognoscere volebat; subitum bellum in Gallia ^k coortum est. Ejus belli haec fuit causa. P. Cras-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a demonstrante And. ^b exercitum Edd. R. M. V. ^c Sic per ⁱ B. pr. L. pr. et 4 alii cum Ed. Inc. *Antuatos* V. pr. sec. ^d deest V. pr. ^e *Allobrogos* V. sec. *Allobroges* MSS. plerique et Edd. Vett. ^f duxit Oxon. ^g deest L. pr. ^h exsulat a Cuj. L. pr. a Pet. ⁱ inita. ⁱ deest Lov. Duk. Dorv. Edd. R. M. V. *recogn.* V. sec. Duk. ^k ortum L. sec. Dorv. Edd. R. V. M.

venisset MSS. duo. Adde B. Civ. 3, 10. c. 41. *Macedoniam ad Pompejum pervenit* MSS. omnes fere: et omnes c. 106. *Aegyptum iter habere*. B. Alex. c. 35. *Profectus est Armeniam* MS. Petav. V. etiam c. 13. et sic MSS. omnes in B. Hisp. c. 35. *Lusitani- am proficiscitur*. In Ablativo si ponatur regionis nomen, aequè sine praepositione, ac cum ea construi solet.

Proximus mari Oceano] Mirror, Ciacconium dicere, illud *mari* abundare, et expungendum esse. Nam eodem modo dixit. l. 1. de B. G. *Eam rem non minus ex usu terrae Galliae quam P. R. accidisse*. eodem modo *flumen Rhenus*, et *digitus pollex* dixit. Nam *Oceanus* est peculiare nomen illius maris. Cui ignarum illud Taciti: *Mari Oceano, aut longinquis amnibus septum im-*

perium? VOSS. Ita ex MSS. re- tituit F. Ursinus, et ita legi in optimis quibusque Codd. testatur J. Fr. Gronovius ad Livii 8, 32. cum pleraeque editt. minus eleganter habeant, *proximus mari Oceano*. Sed sive hoc sive illo modo scribamus, nemo dubitet, quin infeliciter rem gesserit P. Ciacconius, qui vocem *mare* inducendam censuit. Catullus Carm. 116. *Usque ad Hyperboreos et mare ad Oceanum*. Lucius Ampelius lib. Memor. c. 1. *Aqua, ex qua mare Oceanum*. Pomponius Mela 2, 6. p. 246. *Paullatim se in nostrum et Oceanum mare extendit*. Idem 3, 3. dixit *Oceano litore*, si Manuscriptis ab Is. Vossio laudatis fidem habeamus. DAVIS. *Mare Oceanum*) Sic MSS. et Recentiores Editt. elegantius quam Vett. quae habent, *mari Oceano*. Merito autem hic reprehen-

sus * adolescens cum legione vii proximus ^b mare
 3 Oceanum in ^c Andibus hiemarat. Is, quod in his
 locis inopia frumenti erat, praefectos, tribunosque
 militum complures in finitimas civitates, frumenti
 135 commeatusque petendi causa, ^d dimisit: quò in
 numero ^e erat T. ^f Terrasidius missus in ^g Esubios;
 M. ^h Trebius Gallus, in ⁱ Curiosolitas; Q. ^k Vela-
 nius, cum T. ^l Silio, in Venetos.

V A R I A E L E C T I O N E S.

.. a adal. B. pr. Oxon. Egm. b MSS. et Edd. qdd. *mari Oceano*.
 propius m. O. V. C. Urs. c vulgo abest praep. et est *hiemabat*,
 qui in L. pr. V. pr. d *dimiserat* Edd. R. V. M. et Faërn. *dimit-*
tit L. sec. e est MSS. et Edd. qdd. f *Considius* Dorv. g vulgo
Eusubios vel *Unellos*. h *Tribonius* MSS. Urs. i *Carios* MSS.
 qdd. k *Velonius*, *Velinius*, *Vellanius* MSS. qdd. l *Sillio* MSS.
 plurimi.

dit Davisius Claeconium, qui vo-
 cem [*mare*] delendam vellet;
 cum et alii Autores optimi, et ipse
 Caesar alibi, *mare Oceanum* di-
 cat. CLARK. Accusativum exhi-
 bent Bong. prim. Andin. Pëtäv.
 Leid. pr. Voff. pr. Scalig. Egm.
 Lovan. et quinque alii cum Ed.
 Inc. Vide ad 1, 54. *Proximi Rhe-*
num. Dein *mare* vel *mari* ser-
 vant MSS. ad unum omnes, Edi-
 tique praeter Aldin. Adl notata
 ad 1, 1. *continetur Garumnaflu-*
mine, Oceano mari; ut scriben-
 dum conjeci, necdum poenitet.

In *Andibus*] Ita ex MSS. et
 Edd. Vett. restitimus; cum Sca-
 liger et recentiores male omi-
 serint praepositionem. Nomen enim
 Urbis nomen est, sed populi.
 Quod et Cellarius observavit.
 CLARK. Legendum in *Andibus*,
 ut habent Pëtäv. Gottorp. Voss.
 et Egmond. non enim urbis, sed
 populi nomen est, quemadmo-
 dum *Cellarius* et *Clarkius* nota-
 runt. DAVIS. *Cur. sec.* In addunt
 praetera Bongars. primus, An-
 din. Scalig. Oxon. Leidenses et

Vossiani omnes, Lovan. Duker.
 Dorvill. et cuncti aliorum cum
 editis. Dein *hiemarat* reposui ex
 Bongars. prim. Scal. et MSto Ho-
 tomanni. In ceteris MSS. meis
 aliorumque *hiemaverat* praeter
 Codices ab Ursino citatos et Fa-
 ërno: a quo vel ab Aldo mana-
 vit, *hiemabat*. nam antiquio-
 res Edd. dant *hiemaverat*. Cete-
 rum in Andinis membranis exa-
 ratur, in *Andegavis*.

Frumenti petendi causa] MSS.
frumenti causa. Gr. Interpr. *ἐπὶ*
τῇ ἐκτιμήσει. Scaliger et Edit.
 recentiores, [*frumenti commea-*
tusque petendi causa.] Quod vi-
 detur esse interpretamentum Ho-
 tomannus conjicit, *frumentandi*
causa. CLARK. Delevit cum Fa-
 ërno Clarkius e textu *commea-*
tusque, quam sane vocem una
 cum *petendi* non agnoscunt
 mei Codices plerique cum Ho-
 tom. Brantii et Bruti libris ac
 primis Edd. non tamen Scaliger
 intrusit *commeatusque petendi*,
 nam eas voces jam agnoscunt
 Vascos. Aldus, Steph. Gryph.

VIII. *Hujus a est civitatis longe amplissima auctoritas omnis b orae c maritimae regionum earum, quod d et naves e habent f Veneti plurimas, quibus in Britanniam navigare g consuerant; et scientia atque usu nauticarum rerum h reliquos antecedunt; et in i magno inpetu maris; atque aperto, paucis portibus k interjectis, quos tenent ipsi, omnes fere,*

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Sic MSS. enim civ. MSS. 3. et Ed. Inc. civ. *amplissima longe* Lov. Dorv. b *horae* MSS. quidd. semper. c *maritumae* Oxon. d deest et Carr. Duk. e *habeant* L. pr. a m. pr. f *Naneti* suprasc. m. recentiore semper in B. pr. infra quoque *Nanetici belli Venetii* L. pr. passim. g Sic rursus hic et statim MSS. et Edd. Vett. *consuerint* V. pr. a m. pr. h vulgo *ceteros*, i deest praep. Gott. et Ed. Inc. k *portibus* alii.

Strada, Plantinus et alii. Immo comparent quoque in Andino, Leidensi primo, Oxon. Cujac. Scalig. quare ego quidem retinui. Et sane cur non potius ejecerunt *frumentique*, ut placebat alii Viro docto: nam praecellerat *inopia frumenti*; vel *petendi*? Sed nulla variatione opus est; multo minus inepta Hotomanni conjectura, *frumentandi*. Solet Caesar saepe jungere *frumentum comaeatumque*. Vide ad 1, 48. *Uti frumento comaeatque intercluderetur*. 3, 6. *frumenti comaeatusque inopia*. 4, 30. *frumento comaeatque prohibere*. 7, 38. *Magnum numerum frumenti comaeatusque*. B. Afr. c. 3. *Comaeatus frumentum*. *Petere* autem *comaeatum* eodem sensu jam habuimus c. 1.

Eusubios] Ciacconius legendum existimat, *Lexuvios*; Cellarius, *Unellos*. Graec. Ουνέλων. Quod et probabilius; sic enim infra, *Unellos*, *Curiosolitas*, *Lexovios*, conjunctim memorat Caesar. CLARK. Ita reposuit Ursinus ex suo Faërnique codice, nec aliter edidit Beron-

aldus. At *Eusubios* non memorant alii scriptores. Norvic. Gotzorp. Ortel. dant *Eusebios*. Lego, *missus in Unellos*. et sic exhibuit *Gryphius*. Metaphrales etiam Graecus: εἰς τὴν τῶν ΟΥΝΕΛΛΩΝ. Vide sis infra c. 11. DAVIS. Cur. sec. *Eusubios* exhibent jam Edd. Rom. Med. Ven. Habent MSS. *Esubios*, *Esobios*, *Eusebios*, *Esbios*, *Subios*, *Sesuvios* denique. Sed *Esubios* optimi, ut interim edidi. *Unellos* ediderunt jam olim Aldus, Vascos. Stephanus, *Gryphius*, Plantinus, alique. Vide ad 7, 75. *Ad Venetos Unellos*.

Hujus civitatis est longe amplissima auctoritas] Anonymus: *Is frumenti finitimas legatos singulos, ad Venetos vero geminos destinavit: quod gens illa esset omnium ejus regionis potentissima, cujus hodie, quod sciam (si transeunt res humanae) ne nomen quidem aut vestigium ullum extat*. Ubiscribe, *Is frumenti causa ad civitates finitimas, etc.* VOSSIUS.

Usu nauticarum rerum cete-

2° qui ^a eo mari uti consuerant, habent vectigales. Ab
 140 iis ^b fit initium retinendi Siliⁱ atque ^c Velanii, quod
 per eos suos ^d se obsides, quos Crasso dedissent,
 3° recuperaturos existimabant. Horum auctoritate
 finitimi adducti (ut sunt Gallorum subita et repen-
 tina consilia) eadem ^f de causa Trebium ^g Terra-
 sidiumque retinent: et celeriter missis legatis, per
 suos principes inter se conjurant, nihil, nisi com-
 muni consilio, acturos, eundemque omnis fortunae

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Sic MSS. o. praeter Egm. et L. pr. qui a manu pr. non ha-
 bet uti et Edd. Vett. item *consuerunt* praeter Pet. vulgo *eodem*
consueverunt. b fuit MSS. et Edd. qdd. c *Vellani* L. pr. Duk.
 d *sese* Duk. e *reciper*. B. pr. a m. pr. f abest L. pr. g *Consi-*
diumque Duk. a m. sec.

ros ant.] Egmund. exhibet *nav-*
tarum. nam rerum ab eo Cod.
 exsulat, uti et a Bongars. primo,
 Lovan. Vossianis, Egmund. Gott.
 Leid. sec. tertio, Dorvill. At *re-*
rum agnoscunt Scalig. Leidensis
 pr. et Oxon. item Petav. et Du-
 ker. Sed hi tantum a manu se-
 cunda. Non adparet quoque in
 Ed. Incerta. Quae vox tamen vi-
 detur modo omissa ob repetitas
 easdem syllabas; nam *reliquos*
 tum aliorum MSS. tum mei, ex-
 ceptis Leid. pr. Oxon. et Petav.
 omnes exhibent cum Edd. Vete-
 ribus. Aliter conjici posset, olim
 scriptum fuisse *nauticorum*. quo-
 modo passim vocantur illi, qui
 navem gubernant. Cui lectioni
 favet Graecus: *ἐμπειρία τῶν ναυ-*
εργῶν. de cujus vocis plurimo usu
 adi Stephanum in Thes.

In magno impetu maris atque
 aperto] Libero, quem littora in
 arctius coeuntia non impediunt.
 Miror quid in mentem venerit
 P. Ciacconio, qui legit, in mari
 magni impetus atque aperto,
 cum omnes Codd. vulgatam le-

ctionem teneant, cujus sensus fa-
 cilis est et rei congruus. DAVIS.
 Liphius orae libri adscripserat
ambitu. ut c. 9. in *vastissimo at-*
que apertissimo mari. Sed recte
 se habet vulgatum, pro *mari im-*
petuoso. V. 8, 18. et Cel. Burm.
 ad Prolog. Phaedri l. 3. *Hebri-*
que tenuit impetus.

Portubus] Sic edidit Daviscus
 rursus cum aliis Edd. sed *porti-*
bus habent Edd. primae, item
 Aldi, Plantini, Scaligeri et aliae.
 Vossius de Anal. 2, 18. scribit,
apud Caesarem in 3. de B. Ci-
vili nunc portubus, nunc porti-
bus editum invenias: sed in
MSSis est portubus per U. At
 vero hic loci *portibus* exstat in
 Bongars. pr. Leid. pr. Voss. pr.
 Lovan. Egm. et aliis multis. *Por-*
tis Voss. sec. c. 12. *Raris ac pro-*
pe nullis portubus. MSS. magno
 numero et Edd. eadem *portibus*.
 B. Civ. 1, 35. MSS. plerique cum
 Edd. primis etc. *portibus reci-*
pere, nec secus c. 73. 3, 15. *mari*
portibusque MSS. a me visi. uti
 et c. 25. *longius portibus*. Quare

exitum esse ^a laturos; reliquasque civitates sollicitant, ut in ea libertate, quam ^a majoribus ^b acceperant, permanere, quam Romanorum servitutem perferre, mallent. Omni ora maritima celeriter ad ^c suam ^c sententiam perducta, communem legationem ad P. Crassum mittunt, si velit suos ^d recipere, obsequia ^e sibi remittat.

IX. Quibus de rebus Caesar ^f ab Crasso certior ⁱ factus, quod ^g ipse aberat longius, naves interim

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a relaturos VV. CC. Urs. ^b acceperint Ciacc. ^c voluntatem L. tert. Ed. Inc. ^d recuperare L. pr. Oxon. Cuj. Pet. et Edd. quaedd. recipere V. C. Urs. ut mavult cum Brantio. V. 5, 27. deest in B. pr. ^e deest sibi V. C. Urs. Cuj. et L. pr. ^f Sic MSS. et Ed. Inc. ^g ille Edd. A. Steph. Gryph. Plant. et aliae.

portibus restitui. In Hirtio quoque variatur B. Afric. c. 97.

Retinendi Silii atque V.] Monet Urfinus, in Vett. Codd. post has voces additum esse: et si quos intercipere potuerunt. Idem testari possum de Cujaciano, Leidensi primo, et margine Petaviani. Verum nec in Graeco Interprete, nec Celso comparent. Caesare tamen non indigna videntur.

Eundemque omnis] Ultima vox est, ut videtur, quarti casus; Accusativus enim plurales terminant veteres. Vide A. Gellium Noct. Att. 13, 20. et Henr. Norisiam ad Cenot. Pis. Diff. 4. c. 3. DAVIS. Male Ciaeconius libentius legeret omnes. Vide ad initium horum Commentar.

Mallent] Ita exarant MSS. Hotomanni et mei cum Edd. primis, praeter Oxon. (forte etiam Petav.) in quo malint, ut exhibuerunt Vascos. Ald. Gryph.

Steph. aliique. Sed et alibi Caesar post praefens adhibet imperfectum subiectivi, si MSSis habenda est fides. V. ad 1, 8. B. Civ. 2, 39. Accelerat, ut posset. Bell. Civ. 3, 109. Ut in potestate haberet, efficit. B. Afric. c. 37. imperat, ut essent praesto. c. 85. Ut fuga salutem pararent, egrediuntur. c. 88. hortatur, ut servitia manumitterent: et cohortatur, ut portae aperirentur.

In flumine Ligeri] Bongars. pr. Lovan. Petav. et 4 alii cum Edd. primis, Ligere. Sed MSS. Scalig. et Leid. prim. dant Ligeris. ut flumen Rheni etc. flumine Tiberis Valer. Max. 2, 4, 5. ubi alii Tiberi. Vide et VV. LL. B. Alex. c. 28. Mons Cevennae MSS. 7, 56. Oppidum Thapsi MSS. B. Afric. cap. 28. ubi plura.

Quod influit Oceanum] Sic B. G. 1, 8. Quem flumen Rhodanum influit. In aliis legitur, quod influit in Oceanum. Sed praepositio, ut monet F. Ursinus,

longas aedificari in flumine Ligeri, quod influit ^a in Oceanum, remiges ex provincia ^b inflitui, nautas ² ^c gubernatoresque ^d comparari jubet. His rebus ¹⁴¹ celeriter administratis, ipse, quum ^e primum per 3 anni tempus potuit, ad exercitum ^f contendit. Veneti, reliquaeque ^g item civitates, cognito Caesaris adventu, simul quod, quantum in se facinus admisissent, intellegebant, legatos, quod nomen ^h ad

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Vulgo praepositio deest. b nostra i. L. tert. Ed. Inc. instituit L. pr. constitui Edd. R. V. M. c quae deest L. tert. Ed. Inc. d comparare V. pr. suprasc. i. e vulgo quam pr. f pervenit V. pr. suprasc. eadem m. contendit. - g deest Edd. qq. et MSS. a. h vulgo apud. et mox abs contra MSS. et Edd. Vett.

abest a Vett. Codicibus, quam ideo expungendam censuimus. DAVIS. Abest sane haec praepositio a Leid. primo, Oxon. Scalig. et una vel altera editione. Sed in ceteris MSS. et Edd. comparet, et magis respondet stylo Caesaris, qui praepositionem geminare amat. Certe ubique retinendam esse, ubi plurimi et meliores jubent Codices, negabit nemo, ut contra non inculcanda est, ubi Codd. abnuunt. Vide ad 1, 48. ad nostros adequitare. B. G. 1, 8. non habent MSS. Quem, sed qui in flumen Rh. influit: ubi adduxi 7, 57. in flumen Sequanam influit. 4, 10. in Oceanum et in Rhenum influit. Ibid. multisque capitibus in Oceanum influit. 6, 33. Quod influit in Mosam. B. Alex. c. 29. Quod in Nilum influebat.

Quam primum potuit] Sic Scaliger. et seqq. MSS. omnes et Edd. Vett. quum primum. ut c. 11. quum primum posset. Sed jam restituit id Clarkius.

Cognito C. adventu] Turbant hic rursus MSS. nam Bongarsia-

ni, Vossiani, Leidenses, Cuiac. Petav. Egm. Lovan. Gott. Duk. Dorvill. nec dubito de aliis, item Edd. Rom. Incerta, Mediol. Ven. addunt, certiores facti. quod genus quidem duplici ratione recte se habet, et forsitan etiam ab Auctore profectum est. Vide ad 2, 7. et multis locis Frontini, Curtium ad Sallust. B. Cat. c. 6. Civitates, quos luxuria atque avaritia vexabant. B. Civ. 3, 81. Nulla fuit civitas quin imperata facerent. Sic MSS. quidam 7, 36. unam esse civitatem. Ejus auctoritate reliquos contineri, ubi vide plura. c. 61. legiones atque omnes perturbatos. B. Civ. 2, 41. prima et secunda post hoc. B. Afric. c. 53. legiones, veriti etc. et similia saepissime, praesertim, quando nomina urbium ponuntur cum Adjectivis et verbis Pl. Num. et Mascul. Gen. de quibus vide Voss. ad B. Civ. 2, 19. et praeter alios inprimis saepe ad Livium Gronov. ut 8, 11. infra 6, 3. 7, 37. Sed quid erit, cognito adventu certiores facti? Certe vel superest aliquid, vel deest, vel ascribendum erat, de subito C. adventu, sive inopi-

omnes nationes sanctum inviolatumque semper fuisset, retentos ab se, et in ^a vincula ^b coniectos; pro magnitudine periculi bellum parare, et maxime ea, quae ad usum navium ^c pertinent, providere ^d instituunt, hoc ^e maiore spe, quod multum natura loci confidebant. Pedestria esse itinera ^f concisa ^g aestuariis, navigationem inpeditam propter ^h inscientiam locorum, paucitatemque portuum scie-

VARIÆLECTIONES.

^a *vincla* Lov. V. pr. sec. Dorv. Egm. ^b *convinctos* V. sec. *re-jectos* Ed. Inc. ^c Sic MSS. Bongg. Leidd. Voff. Pet. Egm. alii-que et Edd. R. Inc. Steph. aliaque *pertinerent* Edd. A. Gr. Plant. Elz. Dav. et Clarkii, cum aliis. ^d *instituere* Egm. ^e *majori* Edd. R. V. M. ^f *conscisa* MSS. 3. ^g *aestuariam* n. L. sec. Dorv. Edd. B. V. M. ^h *inscitiam* Edd. qdd. male.

nato, vel inopino. Cognoscit et certior factus in MSS. et Edd. vulgo jungitur quoque 7, 1. ubi vide.

Legatos, quod nomen apud omnes nationes] An legati vocandi, quos supra tribb. militum dixi, emissos ad frumentum conquiendum? Sane licet. Dio tamen l. 39. p. 109. ait, primo missos milites frumenti causa: ubi illi retenti sunt, legatos, qui repeterent. Quod non displicet. Tamen Caesar ipse dicit infra: *re-tentio equitum Romanorum*. Quibus verbis manifeste ostendit, framenti conquistores, quia publico missu venerant, abs se legatos appellari. Et legati apud Livium *nuncios se populi Romani* vocant. VOSS. Legatos — retentos *abs se et in vincula con-jectos*] Lege: Quod, quantum in se facinus admisissent, intel-legebant, legatis retentis *abs se, et in vincula coniectis*: hoc enim facinus est, quod admiserant. Ac ita vel in suo codice legit, vel legendum coniecit Graecus, ut

ex ejus versione patet. DAVIS. Cur. sec. MSS. nihil mutant, ne-que mutandi causam video. *ad-misisse scelus erat, legatos ab iis fuisse retentos*.

Nomen apud omnes nationes sanctum] Gottorp. Voss. et Egmond. dant *ad omnes*, nec im-merito sic legit Cl. Drakenbor-gius ad Silii 13, 606. DAVIS. Cur. sec. Placet hic describere inedita Gruteri verba: *Ad omnes nationes. Sic MSS. nostri, aliorumque, sic Edd. principes annorum centum: Substitutum exinde apud Frustra. Eadem notio etiam alteri praepositioni: quemadmodum diu est, quod ad Ciceronis Philippicas demon-stravit Hier. Ferrarius: heicque ad marginem Codicis sui anno-tavit P. Daniel, carum nomen Musis. Hactenus Gruterus. Adde Urbin. et Brantium. Et sic quo-que Vossiani omnes, Lovan. Duker. Dorvill. Leid. sec. ac tert. et Edd. Stephani ac Elzev. 4, 16. Tantum esse nomen atque opi-nionem ejus exercitus etiam ad*

5 bant: neque nostros exercitus, propter frumenti
 inopiam, diutius apud se morari posse, confide-
 6 bant. ^a ac jam, ut omnia contra opinionem ^b ac-
 14 ciderent, tamen se plurimum navibus posse. Ro-
 manos neque ullam facultatem habere navium, ne-
 que eorum locorum, ubi bellum gesturi essent, va-
 7 da, portus, ^c insulas ^d novisse: ac longe aliam esse
 navigationem in ^e concluso mari, atque in vastis-
 8 simo atque apertissimo Oceano, ^f perspiciebant. His
 initis consiliis, oppida muniunt, frumenta ex agris
 9 in oppida comportant: naves in Venetiam, ubi Cae-
 sarem primum ^g bellum gesturum constabat, quam
 10 plurimas possunt, cogunt. Socios sibi ad id bel-
 lum

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a et Pet. ^b acciderant B. pr. V. pr. sec. Lov. Dorv. Duk. ^a m. pr. forsan *acciderint. accidissent* L. sec. ^c Sic MSS. o. praeter unum alterumque recentiore, item Ed. Inc. aliaque. vulgo *insulasque*. ^d nosse L. pr. ^e cluso L. pr. tert. *intercluso* Ed. Bas. ^f respiciunt L. pr. *prosp.* V. tert. G. ^g *esse bellum vel bellum esse* vel *b. g. esse* MSS. plurimi et Edd. Vett. Scal. ^e MSS. Urs. *delevit*, nec habent *esse* Cuj. L. pr. Ox. Duk.

ultimas Germanorum nationes. et saepius. Adde Ill. Heins. ad Ovid. Fast. 4, 310. *Ad rigidos promptaque lingua senes.* et Perizonii ac Soceri mei notas ad Valer. Max. 3, 7, 5. plura vide ad 1, 31. *ante fuerant ad Caesarem.* 5, 53. *ad exercitum manere decrevit.* 8, 2. *Cohortibus ad impedimenta relictis* MS. Andin. vulgo additur, *tuenda.* B. C. 3, 60. *contentionem illis ad omnes adtulit.*

Romanos neque ullam etc.] Nemo hic quidquam de varietate admonet: quum tamen Bongars. Leidenfes, Scalig. Vossiani, Egmond. et alii plures cum Ed. In-

certa exhibeant: *posse, quam Romanos.* in Petaviano videtur esse *que. ullam* deest a M. prima in Bong. pr. An scripsit auctor, *namque R.?*

Vastissimo atque apertissimo] Uncis fere inclusissem verba quaedam, et alio charactere expressissem, quae omnino arbitror e Glossa in textum irrepsisse: sed cum incerta sint, quae nam supposita sint, nihil novare ausus fui. At non agnoscunt *vastissimo atque Oxoniensis* neque Andinus; uti nec Edd. Rom. Mediol. Ven. In Leidensi primo et Scaligerano per Vossium conlato: *incluso vastissimo mari* at

lum ^a Osismios, ^b Lexovios, Nannetes, Ambiliatos, Morinos, ^c Diablintes, Menapios adsciscunt: auxilia ex Britannia, quae contra eas regiones posita est, ^d arcessunt.

X. Erant hae difficultates ^e belli gerendi, quas supra ostendimus. sed multa Caesarem tamen ^f ad id bellum incitabant; ^g injuriae retentorum ^h equitum Romanorum, rebellio facta post deditionem, defectio datis obsidibus, tot civitatum conjuratio: in primis, ne, hac parte neglecta, reliquae nationes sibi idem ⁱ licere, arbitrarentur. Itaque, quum ^j intellegeret, omnes fere Gallos novis rebus studere, et ad bellum ^k mobiliter celeriterque excitari; omnes autem homines natura libertati studere, et

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Eaedem hic LL. in MSS. quae 2, 75. ^b Sic Pet. Cuj. L. pr. et alii, ut c. 17. 7, 75. et saepe: non *bios*. ^c *Diabrintes*, *Diablintres* MSS. plurimi et Edd. Vett. *Diablintes* L. pr. Scal. V. Cellar. ^d *arcessiunt* L. pr. V. 1, 31. ^e *belligerandi* L. pr. et alibi. ^f id ad G. ^g *injuriam* MSS. 2. ^h *militum* Carr. Duk. Lips. ⁱ id est V. pr. ^k *molliter* Duk. a. m. pr.

que in ap. Contra atque apertissimo non visitur in Bongars. primo, nec MS. Hotomani. uti 4, 23. *Aperto ac plano litore*, MSS. plerique carent *et aperto*. in ante aperto rursus addit Dorvill. et alius. Pro atque in MSS. et Edd. quibusdam ac. Sed vastissimo atque videtur delendum; intrusumque ex c. 12. *Vasto atque aperto mari*. Hic unum sufficit, quod obponatur *concluso*. c. 8. In magno impetu maris atque aperto. Verum tamen, cum varie quoque legatur *apertissimo*, nam Carrar. habet *amplissimo*, Leid. pr. *aperto*, Scalig. in *patatissimo*; immo in optimo Bong. alioque non adpareat, nec obposita

captasse Caesarem pateat, possunt facile duo ultima esse supposititia. *Vastum et olausum* sic jungit Lucanus 3, 651. 652. quem locum notaverat etiam Cl. Wasse: *Brachia nec licuit vasto jactare profundo, Sed clauso periere mari. Vastum mare, vasti campi*, milites pro lato aperto aequore ponuntur.

Ambialites) Miror, ipsi Scaligero id nomen adeo placuisse, ut editioni suae infereret. Ego omnino *Ambianos* ex MS. meo et v. c. emendo. quam lectionem quoque Ciacconius et Ursinus in eodd. suis reppererunt. Nisi magis placeat, quod in Orofio et

Jul. Caes. Tom. I.

Q

* conditionem servitutis odisse; prius quam plures civitates conspirarent, partiendum sibi, ac latius distribuendum exercitum putavit.

1 XI. Itaque T. Labienum legatum ^b in Treviros, qui proximi flumini Rheno ^c sunt, cum equitatu ^d mittit. Huic mandat, Remos, reliquosque Belgas adeat, atque in officio ^e contineat; ^f Germanosque, qui auxilio ^g a Belgis arcessiti dicebantur, si per vim navibus flumen transire conentur, prohibeat. P. Crassum cum cohortibus legionariis XII, et magno numero equitatus in Aquitaniam proficisci

V A R I A E L E C T I O N E S.

* a conditiones Carr. b inter L. pr. c deest L. pr. Oxon. d misit V. pr. e teneat Carr. Duk. f Germanos G. Aic. et Ed. Inc. g ab B. pr. G. V. pr. inter versus.

Freculpho est, *Ambivaritos*. Prius tamen retinuerim. VOSS. *Ambianos* etiam Andin. Oxon. et Leid. pr. quod etiam recepit Clarkius. *Ambururitos* Ortellii Cod. a Lipsio conlatus. Ceteri *Ambiliatos*, ut dodi, vel *Ambiliates*, et Edd. Vett.

Multa Caesarem ad id bellum incitabant] Dissentit Strabo, qui bellum susceptum a Venetis ait, prohibendae navigationis Britannicae causa, quod ea insula pro emporio ipsis erat: *ἔτοιμοι γὰρ ἦσαν κωλύειν τὸν εἰς τὴν Βρεταννικὴν πλῆθος Χρώμενοι τῷ ἐμπορίῳ*. VOSS. MS.

Libertati studere] En rursus eodum discrepantiam. Bongarsiani, Vossiani cum plerisque vulgatum retinent. Sed Ursini Codd. Petav. Cujac. Leid. prim. Scalig. Andin. Oxon. *libertatis studiose incitari*, vel *studio inc.* quod tamen fere explicationem putarem alterius locutionis cum

Ursino, cui olim etiam placuerat. Nisi *incitare se et incitari studio* locutiones essent Caesari admatatae. Vide infra ad c. 12. et B. Civ. 1, 79. *Incitati cursu*.

Auxilio a Belgis arcessiti] Vetrerimus Codex Petavianus initio habuit, *in auxilio*, sive inter auxilia, vel auxiliares copias. quod si plures confirmarent Codices, non damnares. Sic enim omnino legendum, ut conjeci, e MSS. apud Frontin. 2, 13. *Quum in auxilio Aegyptiis adversus Persas venisset*. Jullin. 5, 11. *In eo proelio milia Graecorum in auxilio Cyri fuere*: ubi male Schefferus contra plerosque MSS. ejici vult *το in*. Val. Max. 3, 2, 12. *a Thracibus, quorum is magnum numerum in praesidio habebat*, i. e. Auxiliares. Florus 3, 3, 13. *Quae quasi subsidio Noricos insederat Alpium tumulos*. MSS. aliorum et quatuor Leidd. *in subsidio*; nec dubito quin recte:

jubet, ne ex his nationibus auxilia in Galliam mit-
tantur, ac tantae nationes conjungantur. Q. Titu- 4
rium ^a Sabinum legatum cum legionibus III in Unel-
los, ^b Curiosolitas, ^c Lexoviosque mittit, qui eam
manum ^d destinendam curet. D. Brutum ^e adoles- 5
centem classi, Gallicisque navibus, quas ex ^f Picto-
nibus, et ^g Santonis, reliquisque pacatis regioni-
bus convenire jusserat; ^h praeficit; et, quum pri-
mum posset, in Venetos proficisci jubet. Ipse eo
pedestribus copiis contendit.

XII. Erant ⁱ ejusmodi fere situs oppidorum, ut 1

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deeſt Lov. ^b MSS. plerique et Ed. Inc. *Corſoſolites. Curioſo-
lotos* Duk. ^c Sic L. pr. ut c. 17. -^d MSS. nonnulli *deſtin. detin.
deſtinandam* male. ^e *adul.* B. pr. Ox. Egm. ^f *Pecton.* MSS. 7.
^g *Sanct.* MSS. qq. male Glar. *Sanctonibus.* V. ad 1, 11. ^h MSS.
et Edd. qdd. *praefecit.* ⁱ *hujusmodi* L. sec. Dorv. Edd. R. M. V.

Salmaſius et Dukerus legunt, *in
ſubſidium.* Infra 6, 33. *legioni,
quae in praefidio relinqueba-
tur.* Sed et illic locum denotare
poſſe. Eutropius 6, 22. *Qui Pom-
pejo in auxilium apud Theſſa-
liam fuerat.* MS. *auxilio.*

D. Brutum adolescentem] Brutus egregiae erat indolis, ea-
que prudentiae ſpecimina edide-
rat, ut Caefar ei tantum munus
non ſine gravi ratione credidiſſe
videatur. Fieri tamen poſſe, ut
amor paternus in cauſa partim
fuerit, cur adoleſcens ad tantam
dignitatem ſit proventus; Cae-
ſar enim cum Servilia, Bruti ma-
tre, conſuevit, καὶ καὶ ὅς ἦν ἡ δ-
λιστα χρόνος ὃ ἔρωις ἐπέφλεγγεν,
γενόμενον τὸν Βρούτον ὑπέκτισό-
πως ἐξ ταύτης γενόμενόν. Verba
ſunt Plutarchi in Bruto p. 986.
Vide et Suetonium in Jul. c. 1.
DAVIS. Dele Notam. nam Deci-
mum Brutum cum M. Bruto im-

prudens confuderam. IDEM. *Cur.
sec.*

*In extremis lingulis promon-
toriiſque*] Meliores libri habent,
linguis. Feſtus: *Lingua pro-
montorii genus non excellentis,
ſed molliter in planum deſexi.*
Pacuvius in Chryſe: *Id promon-
torium, cujus lingua in altum
proſicit,* apud Gellium 4, 17. Sic
et Livius ſaepe. Ciaccon. Si plu-
ribus exemplis opus eſt, ſup-
peditabit A. Schottus Obs. 3, 28.
DAVIS. *Linguis*] Sic MSS. Reg.
et Voſſii, MS. Eliens. et Editi
plerique, *lingulis.* Quod idem
eſt. CLARK. Quinam ſint illi me-
liores libri, quos laudat Ciac-
conius, nescio. *linguis* habet
Carrar. et Edd. Flor. Vascoſ.
Stradae, Steph. Gryph. A. 1546.
(nam priores exhibent *lingulis*)
et Elzev. Qualis etiam ille Codex
Voſſii ſit, quem Clarkius laudat,
itidem ignoro. Nam omnes Vos-

Q 2

posita in extremis lingulis ^a promontoriisque, neque pedibus aditum haberent, quum ex alto se aestus ^b incitavisset; quod ^c his ^d accidit semper, horarum xii spatio; neque navibus, quod, rursus ^e minuyente aestu, naves in vadis adflictarentur. Ita ^f utraque re oppidorum obpugnatio ^g impediabatur: ^h ac, si quando magnitudine ⁱ operis forte superati, extruso mari ^k aggere ac molibus, atque his ferme ^l oppidi moenibus adaequatis, suis fortunis desperare coeperant; magno numero navium adpulso, cujus rei summam facultatem habebant, suam deportabant omnia, seque in proxima oppida

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *promunt.* MSS. plerique de more. *promunturiisque* V. pr. ^b *incitasset* MSS. 3. ^c *bis* deest Oxon. ^d *accedit* Egm. *eminuyente* L. pr. ^f *varia* V. sec. deest Lov. G. ^g *impediabatur* B. pr. a m. pr. antique, et ita alibi MSS. apud nostrum. *h* at L. pr. tert. Ed. Inc. non male. ⁱ deest Lov. ^k *pro agg.* L. pr. *pro mari agg.* Scal. ^l vulgo deest *oppidi*. ^m Sic MSS. et Edd. Vett. o. *dep. al.*

siani a me visi cum reliquis cunctis Bongarsii, Leidenſibus, Andino, Lovan. Petav. Palat. Oxon. Duker. Dorvill. aliorumque MSS. et Edd. priscis servant *lingulis*. Ex Egmund. et Gott. nihil adnotatum erat. *Lingulae* sunt *tenuēs linguae*, ut ait Lucanus 1, 614. ubi etiam vide, et hic Hotom. ac Brantium et Salmas. Plin. Exercitat. p. 57.

Quum ex alto se aestus incitavisset] Cum aestus accessisset, nam, ut verbis utar Sillii Italici 3, 59. Luna, immissis per caerula bigis, fertque refertque fretum, sequiturque reciproca Tethys: ita enim ob metrum lege, non Thetis, ut habent editi. Sic locutus est noster 4, 17. Ut quo major vis aquae se incitavisset, hoc arctius illigata tenerentur. DAVIS. Pro xii. Petrus Bertius

Diff. de Agg. et Molibus c. 10. T. 2. Th. Saleng. legit xxiv. ut debuit scribere, nisi errarit Caesar.

Extruso mari aggere] Lipsius margini adlevit, *excluso*, quomodo varia habet lectio Bong. primi. At nil muto. Graecus bene: ἐξωδύσσης χόμασι τῆς θαλάσσης. *submotum* dixit eo sensu Seneca, et Lucan. 8, 445. Vide Torrent. et alios ad Horat. Od. 3, 1, 33. *Contracta pisces aequora sentiunt, lactis in altum molibus.* Alio sensu Mela 2, 6, 7. *extrudere montem, promontorium in mare* dixit loca, quae in mare excurrunt, ut si hic construas: *extruso aggere in mare.*

Ferme] MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Editt. Vett. *oppidi*. CLARK. *His ferme moenibus adaequatis*) Ex Petav. Gottorp.

^a recipiebant: ibi se rursus iisdem obportunitatibus ⁴
^b loci defendebant. Haec eo facilius ^c magnam par- ⁵
 tem aestatis faciebant, quod nostrae naves tempe-
 statibus ^d detinebantur; summaque erat vasto atque
 aperto mari, ^e magnis aestibus, raris ac prope nul-
 lis ^f portibus, ^g difficultas navigandi.

XIII. ^h Namque ipsorum naves ad hunc modum ⁱ
 factae, armataeque ⁱ erant. Carinae aliquanto pla- ¹⁴⁵
 niores, quam nostrarum navium, quo facilius va-
 da, ac decessum ^k aestus excipere possent: prorae ²
 admodum erectae, atque item puppes ad magnitu- ³
 dinem fluctuum ^l tempestatumque adcommodatae.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *reiciebant* Lov. ^b male Ciacc. delet. ^c *magna parte* Egm.
 et Edd. qdd. male. ^d *deteneb.* B. pr. a m. pr. ^e *magno* Lov. Egm.
 V. sec. ^f vulgo *portub.* ^g *facultas* G. V. tert. ^h *Nam* MSS. 4. et
 Edd. pp. ⁱ *deest* L. pr. ^k *aestuum* Edd. R. V. M. ^l *tempestatium*-
 que V. C. Urs.

Norvic. aliisque codicibus legen-
 dum, *his oppidi moenibus ad-*
aequatis. Sic etiam Graecus. DA-
 VIS. *Cur. sec. Fere,* pro *ferme*,
 habet solus Oxoniensis; ceteri
 MSS. omnes, ut et Urſin. dant,
oppidi. Cujac. et Leid. pr. *isdem*
m. oppidi. Reposui itaque *oppi-*
di, ut etiam habent Edd. ple-
 raeque, sed ita, ut *ferme* reti-
 nuerim cum MS. Brantii et Edi-
 tis nonnullis. Ejecit *oppidi* Al-
 dus; dein Gryph. in pr. Ed. ac
 Plantin. et seqq.

Hoc eo facilius] Sic MS. Re-
 gius. Al. *haec.* CLARK. Carrar.
 quoque et Duker. *hoc.* Reliqui
 omnes cum Edd. *haec.* quod cur
 mutaverit Clarkius, causam non
 video. Dein *portibus* dedi per *i*
 ex MSS. optimis duodecim, plu-
 ribusvo, et multis Editis. V. ad
 cap. 8.

Namque ipsorum naves ad
hunc modum factae] Orosius:
Barbarorum naves solido ro-
bore intextae, cavernisque prae-
validis obduratae. Nescio, quid
 per cavernas velit, quare dispi-
 ciendum censeo. Nec, si *catenis*
 legas, satis commodum sensum
 video. VOSSIUS.

Ac decessum aestus] Petav.
 praebet, *ad dec.* sive *cum aestus*
decedit. Recte quidem, ut *vada*
 sit Nominativus. Nunc verbum
excipere videtur rectius conve-
 nire cum *decessu*, quam *vada*.
 Ea sane esset hypallage pro, *va-*
dum excipit navem. Sexcenties
 enim *excipere* aliquem dicantur
 loca, in quae se contulit. Phaedr.
 1, 12. *Silva tum excepit serum.*
Excipere alnos ordinibus cupa-
rum Lucan. 4, 421. *Excipere ta-*
men decessum recte possunt dici

^a naves ^b totae factae ex robore, ad ^c quamvis ^d vim
⁴ et contumeliam perferendam. transtra ^e pedalibus
 in latitudinem trabibus confixa clavis ferreis, digiti
⁵ pollicis crassitudine; ^f anchorae, pro funibus, fer-
⁶ reis catenis revinctae; pelles pro velis, ^g alutaeque
 tenuiter¹ confectae. Hae sive propter lini inopiam,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a navesque Carr. Duk. Dorv. et Edd. R. M. V. aliaeque. ^b ma-
 ximo robore MS. et Edd. Par. Vasc. ad marg. ^c quasvis etc. per-
 ferendas Egm. ^d vim et defunt Carr. ^e ita B. pr. Pet. Lov. V.
 pr. Egm. Carr. et 7 recentiores, atque Edd. pp. vulgo ex p. dein
 MSS. et Edd. o. quod sciam usque ad Seal. altit. Sed solenni
 confusione. ^f uncorae MSS. plerique hic et infra passim. ^g sa-
 luteque, salliteque et similia MSS. pauci et Ed. Inc. Mox vulgo
 deest Hae.

naves: ut omnia, quae incurrunt
 in nos, etiam Metaphorice ex-
 cipere dicimur. Idem 1, 221. Ex-
 cepturus aquas sonipes. Atque
 ita ultimo substantivo junxisset
 verbum proprium, licet praece-
 deret aliud, quod alius signifi-
 cationis verbum postulare vide-
 tur. Quomodo sexcenties loqui
 veteres notum est. Adi modo quos
 laudat Cel. Duker. ad Flor. 2, 7,
 8, 17, 12. et Cel. Burm. ad Phaedr.
 4, 17, 31. et quos non? Vide et-
 iam Frontin. 2, 5, 31. et plura ad
 Hirt. 8, 5. Argute vero, sed ni-
 mis poetice, Leidenfis sec. hjo
 habet *decipere*, hoc est *deludere*,
 transire vada, licet aëlius de-
 cedat.

Decessum aestus] Carrar. Cod.
discessum. Utrumque recte; sed
 male Sambucus e Voteri, ut ait,
 Codice, probat *desessum*. Adi
 notata ad Frontin. 3. c. 9. *sub*
discessum aestus maritimi. Ali-
 ter et *recessum* dicebant.

Anchorae pro funibus ferreis
catenis revinctae] Manifestus er-
 go error Strabonis est; quando
 ait l. 4. p. 195. *κατεναυμάχης*

*δὲ ῥαδίως, ἕκ ἐμβόλοις χρώμε-
 νος* (ἦν γὰρ παχέα τὰ ξίλα)
ἀλλ' ἀνέμῳ φερούμενον ἐπ' αὐτὸν
κατέσπων οἱ Ῥωμαῖοι τὰ ἱστία
δορυδρεπάνοις. ἦν γὰρ σκίτινα,
διὰ τὴν βίαν τῶν ἀνέμων δ' ἔτει-
νον ἀντὶ κάλως. id est: Facile
 autem Caesar eos vicit, non com-
 mittendis navibus (quippe Vene-
 torum naves e crasso ligno) sed
 cum vento incitatae in eos fer-
 rentur, Romani falcibus hastis
 praefixis, vela detrahebant.
Nam pellicea erant, ob vim
ventorum, catenas autem pro
rudentibus tetenderant. Unde
 videmus, primo non de anten-
 nis, sed velis detractis Strabo-
 nem dicere, et quando ait, pro
 funibus catenas habuisse, non
 potuerunt funes praecidi, qui
 non erant. Etiam Dio l. 39. p. 3.
 vela discissa ait. VOSSIUS.

Sive propter lini inopiam]
 Addidi Hae auctoritate MStorum
 Bongars. primi, Andin. Petav.
 Lovan. Vossiani primi, Leiden-
 sis primi, Egmund. cum quinque
 aliis, uti et Variantibus Bruti,
 et Ed. Incerta. quasi diceret, hoc
 quidem fiebat. qualis Glossa est

atque ejus usus ^a inscientiam; ^b sive eo, quod est magis verisimile, quod tantas tempestates Oceani, tantosque inpetus ventorum ^c sustineri, ac tanta ^d onera navium regi velis non satis ^e commode arbitrabantur. Cum his navibus nostrae classi ejus-7 modi congressus ^f erat; ut una celeritate, et pulsu

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a inscitiam Edd. multae. inscientia And. ^b vñlgo sive quod. ^c e sustinere B. pr. V. pr. Egm. G. Lov. Duk. Dorv. et Edd. pp. d opera Lov. Duk. Dorv. Edd. R. V. M. ^e commoda And. ^f esset Oxon.

in Leid. sec. haec faciebant. haec etiam Carrar. et Duk. alique, antiquo more pro haec de quo alibi. praeterea inferui eo ante, quod est m. verisim. quod, jubentibus id MSS. quatuordecim, et Edd. primis, aliisque. eo, quod i. e. ideo quia. Vide ad 1, 23. sive eo, quod refrumentaria intercludi posse considerent.

Posse] Hanc vocem ex MSS. et Vett. Editt. restitui; quam Scaliger et Recentiores omiserant. Graecus item, δύνασθαι. CLARK. In erratis monuit etiam Davifius, inferendum esse το posse: quod sano agnoscunt MSS. praeter Cujac. Andin. Scallig. Oxoniensem et Leid. prim. a manu prima: neque habent eam Edd. Manutii, et Aldi, Gryphii prima aliaque. Reposuit forsitan Davifius et Clarkius, quod putarent, tum praestare, adverbia praemitteri verbo regi. Mihi a librariis intrusum videtur, quam sciam, passim illud verbum omitti. 2, 30. sese conlocare confiderent. 5, 26. controversias minque posse sperarent. In uno ex optimis non adparet posse. Vide insuper ad 2, 32. et B. Civ. 2, 31. expugnari posse confidimus. Eadem confusio in Nepot. Alcib. 4, 6. Ceterum judicat Hotom. re-

ctius videri arbitrantur. Mihi secus videtur. totam gentem delevit Caesar. Adi c. 16.

Ut una celeritate, et pulsu remorum praestarent]. Corruptus Dionis locus l. 39. p. 110. ubi ait, Romanorum naves celeritate, Venetas mole praestitisse. nam ibi legitur de Venetis, καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῇ ταχύτητι πρὸς τοὺς καὶ τῇ μεγέθει καὶ τῇ ταχύτητι πρὸς τοὺς. et magnitudine et celeritate praestabant. lege, παχύτητι, crassitudine, qua voce usus eadem de re Strabo, ait enim. τὴν γὰρ παχέα τὰ ἐνθα. VOSS. In una cel. exaratur in Leidensi primo et Oxoniensi, probante Cl. Waffio. Certe sic invenitur apud Lucret. 5, 1354. Nam longe praestat in arte. Et alias saepissime eam praepositionem addi vi significationis τοῦ per contra Grammaticorum regulas saepe monuimus. Vide etiam Sciopp. Veris. 1, 4. et Observ. Misc. Vol. quart. Cl. Drak. ad Liv. 1, 52. Simile est in agris vastandis hosti nocere 5, 19. Adde varias lectiones 5, 30. 7, 38. In mendaciopermovere. B. C. 1, 22. In ea re civitate expulsi. Restituenda etiam Val. Max. c MSS. 1, 8, 9. In ista flamma Pompejus cremetur.

Pulsu remorum praestarent]

remorum ^a praestaret; reliqua, pro loci natura, pro vi tempestatum, illis essent aptiora ^b et adcommo-
8 datiora: neque enim his nostrae rostro nocere poterant; (tanta in ^c eis erat firmitudo) neque propter altitudinem facile telum adjiciebatur; et ^d ea-
147 dem de causa minus ^e commode scopulis contine-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a vulgo praestarent. ^b ac comm. Carr. et comm. L. pr. ^c Sic L. pr. vulgo his. ^d ea L. tert. Ed. Inc. ^e Sic MSS. o. et Edd. Vett. incommode Edd. Manut. Aldi, Plant. et seqq. usque ad Clark.

Quia Cujacius testatus est, in suo codice legi, *p. r. incitatione pr.* Gruterus suspicabatur, *pulsu* esse e Glossa in textum admissum. *incitationem* additur quoque in Leidensi primo. Quare vehementer adridet egregia Gruteri conjectura: licet nequaquam negem, *pulsu remorum* bene dictum esse. Sed magis verisimile est, librarios *to incitatione* explicuisse per *pulsu*, vocem vulgarem, quam contra, quamquam et legi posset, *pulsu remorum incitata*, delecta copula. Solet etiam Caesar id verbum haec in re adhibere. c. 14. *Navigio remis incitato*. 4, 25. *Naves longas remis incitari*. 7, 60. *lintres magno sonitu remorum incitatae*. B. Civ. 2, 6. *naves sese in eam incitaverant*. 3, 24. *scaphae se in hostes incitaverunt*. Sic fere Valer. Max. 3, 2, 10. *vehemente ictu remorum concitata classis*. Aliter passim *impellere* dicunt. Vide VV. DD. ad Ovid. Met. 8, 103. *impulsae tonsis carinae* Lucan. 3, 527. id est, *incitatae* nostro auctori. Deinde praestaret rescripsi; ut est in MSS. meis omnibus, Petavianum si excipias, et Editionibus primis, aliisque quam plurimis. Pertinet enim ad *classen*, oppositam *tals navibus*. Nimis ambigue hic lo-

cutus esset Caesar, si plurali fuisset usus.

Neque enim his nostrae rostro nocere poterant] Sic iterum *no-*
ster infra c. 14. sic et Strabo Geogr. l. 4. p. 159. At Florus 3, 10. ita scribit de navibus Venetorum: *Illae rudes et informes, et statim naufragae, quum nostrae sensissent*. Hunc vero Scriptorem graviter errasse, vel ipsa navium descriptio satis ostendit. DAVIS. Vide illic Cel. Duker.

Telum adjiciebatur] Sic, vel more solito *adicebatur*, MSS. et Edd. Vett. nisi quod in nonnullis sit, *adjiciebant*. Solus MS. Andinus et Edd. quaedam, ut Aldi, Plantini etc. praebent *adigebatur*: quod praeferebat Brantius. Vide ad 4, 23. *In litus telum adjici posset*.

Et eadem de causa minus incommode scopulis continebatur] Hotomannus legebat: *minus commode copulis continebantur*. Ut copulae sint manus ferreae, quae navibus injiciuntur. Sed copulae ea significatione apud veteres reperiri, id vero nequaquam ostendit. Alioqui vox non absurda est. Ego non video,

bantur. Accedebat, ut, quum saevire ventus coe-
pisset, et se vento dedissent, ^a et tempestatem fer-
rent facilius, ^b et in vadis confisterent tutius, et ab
aestu derelictae ^c nihil saxa et ^d cautes timerent:
quarum rerum omnium nostris navibus casus erant
extimescendi.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a et deest L. pr. ^b in undis cons. Carr. ^c nil L. pr. V. sec.
^d cotes L. pr. et Scal. solita variatione,

quomodo haec conciliari possint, quam si, retenta veteri lectio-
ne, *minus commode*, dicamus, naves Venetorum propter alti-
tudinem ac latitudinem non fa-
cile haesisse inter angustias sco-
pulorum, quippe quo intrare,
aut recipi propter molem nequi-
rent. Contra Romanas naves,
quia minores, facilius intra sto-
pulos compelli et allidi iisdem
potuisse. Quod si probemus, *mi-
nus commode* Caesar dixerit, pro
minus facile. Graecus sane ha-
bet, *ἡτε παδίων*. VOSS. (*Minus
commode*) Sic MSS. omnes.
Graecus, *ἡτε παδίων*. Scaliger et
Recentiores, *minus incommode*.
CLARK. Norvic. et alii MSS. ti,
minus commode. Pal. autem,
copulis. Mihi ergo dubium non
videtur, quin *ἐν σκόλῳ* reposue-
rit Hotomannus, *minus com-
mode copulis continebantur*: na-
ves enim altiores erant, quam
ut iis manus ferreae commode
posset injici. D. quidem Vossii
us legit, *minus commode sco-
pulis continebantur*, censetque,
Venetorum naves propter altitu-
dinem non facile haesisse inter
angustias scopulorum. Sed alti-
tudo nihil ad hanc rem confert,
ideoque rescicienda est ejus expli-
catio. DAVIS. *Cur. sec. Copulis*
etiam videtur amplexus esse Li-
pius. Eam enim vocem orae li-
bri sui adleverat; mihi vero vi-

detur esse verissima, licet exem-
plum geminum plane adferre ne-
queam, quod solum desiderabat
Vossius. Sed cur solus omne *ma-
nuum ferrearum, harpaginum,
corvorum* etc. genus Caesar non
potuit adpellare *copulas*? Sicut
solus Lucanus, vel fors etiam
Frontinus (V. ad 2, 3, 24.) de il-
lis dixit *manicas*: praesertim
cum *copula* et *manica* sint Sy-
nonyma, et manuum vincula u-
trumque notent. Plura de *copu-
la* vide apud Salmas. ad Capito-
lin. Maximinum Junior. c. 1. *Dex-
trocherium cum copula de hy-
acinthis* quatuor.

[*Saevire*] *Se saevire* Voss. pr.
Lov. *saevire ventus coep. et de-*
sunt ab And. et Oxon. *et se non*
leguntur in B. pr. Pal. Lov. Gott.
Voss. tert. Leid. tert. Petav. a m.
pr. Dorv. et Ed. 4nc. et solum
aest *a* Voss. pr. sec. Egm. Duk.
Leid. sec. Non male Gruterus su-
spicatur, *se saevienti vento d.*,
aut *et se v. ded.* esse subposita.
forte: ut *quum se, saevire v.*
quum c.; vento dedissent. Sed
quis se vento dat, quando sae-
vire ventus incipit? Considerent
acutiores. Posteriora poetis ma-
gis, quam historicis usurpata ab-
undare omnino videntur: sed ag-
noscit utrumque Graecus.

[*Derelictae*] MSS. Ursini, Pe-
tav. a m. sec. Gott. Voss. sec. et

- 1 XIV. Compluribus expugnatis ^a oppidis, Caesar, ubi intellexit, frustra tantum laborem sumi, neque hostium fugam captis oppidis reprimi, neque his ^b noceri posse, statuit expectandam classem; 2 quae ubi convenit, ac primum ^c ab hostibus visa est,

V A R I A E L E C T I O N E S .

^a *oppugnatis* addit V. pr. ^b MSS. et Edd. qdd. *nocere*. ^c *de* est L. pr.

tert. *relictæ*. Et sane recte *relinqui*, sive *derelinqui*, naves dicuntur ab aestu recedente, cum in vadis haerent; quomodo et *deseri*, et *destitui* passim dicuntur, quae in sicco relinquuntur, aqua minuente, sive *ἀπὸ πρὸς πρὸς πρὸς πρὸς*, ut vertit Graecus. Verum hoc dixerat auctor supra: *in vadis consisterent*. Praeterea optimi Codices, Bengars. Vossian. prim. Leid. prim. et tert. Lovan. Egmond. et Ed. Incerta habent, *rei relictæ*. Quare cum Ill. Heinsio malim *rejectæ*. Saeviente vento, et aestu recedente in vadis consisterent tutius, et ab aestu redeunte per tempestatem *rejectæ* etc. Quod verbum hac in re proprium cum aliis non raro adhibet noster. B. G. 5, 5. *Naves tempestate rejectas cursum tenere non potuisse*. c. 23. *paucae locum caperent, reliquae fere omnes rejicerentur*. V. Cel. Burm., ad Vell. 1, 1. *Tempestate in Cretam rejectus. Refferri et dejici* ait infra 4, 28.

Erant extimescendi] MSS. et Edit. Vett. *erat extimescendus*. Quod perinde. CLARK. Pluralem cum Faëno et Ursino recepit Scaliger et seqq. eumque confirmant Leidens. prim. et Scalig. cum Graeco Interprete. Ceteri omnes. tam MSti, quam Editi singularem agnoscunt; quem ego temere non mutatum malle.

Expectandam classem] Ce-

leb. Drakenburg. e MSto Gotorp. forsan restituendum arbitrat, *expectandum*, ad Silium 15, 105. *Nec bona censendum*. Adde Erudit. Arntzen. ad Aurel. Victor. de Viris Illust. c. 10. *ad recipiendum Tarquinius*. sane ita exaratur quoque in Vossiano tertio, qui semper fere illi consentit, et Ed. Incerta. In iisdem legitur quoque 5, 1. *ad multitudinem transportandum*. 7, 14. *ad detractandam militiam*, Edd. Rom. Ven. et Med. per u. Adde 8, 18. B. Alex. c. 9. Sed ii libri tantae non sunt apud me auctoritatis, ut ceterorum omnium Codicum lectionem ideo spernam; licet sciam, vulgo, sed vulgo tantum, et forsan in uno alteroque MS. ita quoque scribi B. Civ. 1, 34. *ad occupandum Massiliam*. Vide ibi, et quae notavimus ad Frontin. 3, 6, 7. *ad liberandum eorum rempublicam*; et Cel. Duker. ad Florum 1, 9. *ad augendum populi majestatem*: sed tres MSS. Leidd. ut edidit Duker. *augendam*. Nam in hisce dubiis nihil tutius est, quam optimos sequi Codices; ut apud Appulej. l. 10. Metam. p. 222. Ed. Pric. *ad explorandum mansuetudinem*. Sic enim optimi MSS. Florent. et Bertin. cum Edd. Antiquis. vulgo, *explorandum*. In quibusdam editis, ut Vascos. Gryph. Steph. etc. est, *expectare*. Margo Plant. Ed. *expectari*.

circiter cccx naves eorum ^d paratissimae, atque om- 148
ni genere armorum ornatissimae, ^a profectae ex
portu, nostris adversae constiterunt: neque satis 3.
Bruto, qui classi praeerat, vel ^b tribunis militum,
centurionibusque, quibus singulae naves erant ad-

V A R I A B L E C T I O N E S.

^a potissimae Carr. ^b Sic MSS. et Edd. pp. vulgo *e portu prof.*
profecta B. pr. ^c vulgo *neque*.

Circiter cccx naves paratissi-
mae] Bong. prim. Petav. Vos-
siani omnes, Egmond. Gottorp.
expressis litteris dant in accusa-
tivo, *ducentas* xx. Quod viden-
dum, num alibi ita adhibeat no-
men cum substantivo in Nomin.
casu.

Paratissimae atque omni ar-
morum genere ornatissimae] Dio Venetos fiducia navium sua-
rum nulla in proelium arma at-
tulisse ait. Quod adversatur Cae-
saris verbis. Et fortasse veriora,
quae Dion ait, hauseritque ex E-
phemeridibus, quae meliori fide,
ut supra ostendimus, conscriptae
erant. VOSS. *Dion* l. 39. p. 110.
ait, Venetos fiducia navium sua-
rum nullum telorum genus se-
cum adduxisse, qua de causa P.
Giacconio et Vossio frontibus ad-
versis inter se pugnare visi sunt
noster et celeberrimus Histori-
cus. Mihi vero non placet com-
mentum: crediderim enim, arma
hic denotare vela, funes, reli-
quaque navibus ornandis neces-
saria. Sic supra c. 13. *Naves ad*
hunc modum factae armataeque
erant. Sic et 5, 1. *Ea, quae sunt*
usui ad armandas naves, ex Hi-
spania apportari jubet; spartum
videlicet, quo conficiuntur
funes ac rudentes, qui et Grae-
cis ὀπλα dicuntur. *Hesychius*:
ὀπλα, τὰ τῆς νεὸς χοινία. *Op-*
pianus etiam Cyneg. l. 1. 121. ὀ-
πλα νηὸν pro armamentis na-

vium dixit. *Caesari*, verbum ser-
vavit *Paulus Orosius*; qui 6, 8.
hanc historiam ita narrat: *Con-*
tinuo cccx naves eorum paratae
et omni armorum genere instru-
ctissimae, progressae portu, ex
adverso resisterunt. DAVIS. *Ar-*
mamentis navem armare B. Civ.
1, 36. et saepissime. Amantenim
magis armamenta dicere, quam
arma. Apud poetas tamen non
raro eo sensu *arma* occurrunt.
Adi Cel. Burm. ad Ovid. Art. A-
mat. 2, 50. Vide et Davis. ad B.
Civ. 2, 4. *Naves armaverant*. et
passim alios,

Neque tribunis] MSS. Reg. E-
liens. et Vossii, et Edit. Rom.
[vel *tribunis*.] CLARK. MSS.
omnes et Edd. ante Plantinianam
^a Lipsio procuratam exhibent
vel. quod idcirco restitui, im-
merito sede sua expulsum. 4, 20.
Neque quem usum bellū habe-
rent, aut quantae pationes in-
colerent, neque etc. reperire po-
terat. 5, 6. *Neque recusandi aut*
deprecandi causa. Sic enim
MSS. c. 16. *Neque consistendi*
aut ex essedis desiliendi. Adde
7, 64. 8, 15. *Neque pernoctare*
aut diutius permanere, vulgo
neque. B. Civ. 3, 15. *Neque li-*
gnandi atque aquandi, neque
naves ad terram religandi. ubi
vulgo etiam *neque*. Corruerunt
ita etiam Appul. l. 3. p. 50. Ed.
Pric. *Neque tuae dignitatis, nec*
etiam prosapiae tuorum ignari

tributae, constabat, quid agerent, aut quam ratio-
 4 nem pugnae insisterent: ^a rostro enim noceri ^b non
 149 posse cognoverant: turribus autem excitatis, ^c ta-
 men has altitudo puppium ex barbaris navibus su-
 perabat; ut neque ex ^d inferiore loco ^e satis com-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a a rostris Duk. ^b non p. defunt V. pr. ^c vulgo tantum tamen.
^d super. And. inferiori Ed. R. ^e satis commode defunt And. O-
 xon. satis abest a Dorv. Edd. B. M. V.

sumus. MSS. enim et Edd. Vett.
 vel etiam.

Quam rationem pugnae in-
 sistent] Non necesse est, ut
 cum P. Ciacconio reponamus,
 quam rationem pugnae institu-
 erent. Terentius Eun. 2, 3, 3.
 Ubi quaeram? ubi investigem?
 quem perconter? quam insistam
 viam? Cicero de Orat. 3, 45. Quo-
 nam igitur modo tantum mu-
 nus insistemus, ubi in nonnul-
 lis Codd. legitur, instituemus.
 Sed est Glossema. DAVIS. Pleri-
 que MSS. et Edd. Vett. quara-
 tione. Sed praeter alios et Ed.
 Stephan. bene quantum casum
 servant Bongars. Petav. Egmond.
 Vossian. prim. atque ita MSS.
 quidam apud Terent. Phorm. 1,
 4, 15. quaquagere insistam via.
 Appulej. l. 3. Init. Angiportum
 insistimus. Locum Terentii ex
 Eunuchō ipse Ciacconius, alios-
 que ex Virgilio adduxit Branti-
 us, et Lambinus ad Lucret. 1,
 407. Institerunt vestigia certa
 via. De verbo insistere adi et-
 iam Cel. Burm. ad Sueton. Vi-
 tell. c. 2. Insistere autem et in-
 stituere saepius permutantur. vi-
 de ad c. 23. Et sic Plaut. in Sti-
 cho 3, 1, 26. si hanc rationem in-
 stituisti. Infra 6, 9. instituta ra-
 tione. Verbum vero insistere vi-
 detur in se habere significatio-
 nem ardoris, studii, maximae-
 que intentionis ad eam rem, quam
 agere instituimus. Sic 6, 5. To-

tus et mente et animo in bel-
 lum Ambiorigis insistit. Plaut.
 Mil. Glor. 2, 4, 4. Age jam nunc
 insiste in dolos. Virgil. Aen. 4,
 533. Sic adeo insistit, secum-
 que ita corde volutat. ubi viden-
 dus Servius, c Plauto adducens,
 Hunc sermonem insiti. Studi-
 um rei notat etiam in Vellejo 1,
 1, 17. temporumque institerit no-
 tis. Quo sensu capi posset etiam
 Appulej. l. 10. Met. p. 186. Ed.
 Pric. Insistens jubebat. quam-
 quam et simpliciter pro consti-
 stens ibi non damno. Vide Mis-
 cell. Obs. T. 3. Vol. 2. p. 397.

Noceri] MSS. et Edit. Vett.
 nocere. Quod rectius est. Grae-
 cus, μή διασθαι σφάς τῶν Γάλ-
 λων ΒΑΛΛΗΤΕΙΝ. CLARK. No-
 cere est quoque in Lovan. cum
 tribus aliis, sed recentissimis:
 quare alterum, utpote rectum,
 loco moveri nolim.

Tantum tamen] Priorem vb-
 culam addidi ex edit. Rom. et
 Ven. cum in aliis perperam o-
 mittatur; quod factum, ut opi-
 nor, ex similitudine, quae in-
 ter hanc et sequentem vocem in-
 tercedit. Vide not. ad 1, 15. DA-
 VIS. Scribit Davisius, ex Edit.
 Rom. et Ven. Tantum tamen;
 et priorem vocem perperam in
 aliis omissam censet. Sed inte-
 gra est sententia sine ista voce.
 CLARK. Editio quidem Mediol.

mode tela adjici possent, et missa ^a ab Gallis gravius acciderent. Una erat magno usui res praeparata a nostris, falces praecutae, insertae adfixaeque ^b longuriis, ^c non ^d absimili forma muralium ^e falcium. His quum funes, qui ^f antemnas ad ma-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. et Edd. Vett. non *a*. ^b MSS. plurimi *longuris* et Ed. Inc. ^c non deest L. sec. ^d *a simili* L. sec. tert. V. tert. ^e *fascium* V. pr. *falcum* L. sec. *fascium* V. tert. *fastium* Ed. Inc. ^f Sic MSS. vetustissimi et Edd. hic et ubique.

quae semper fere cum Romana conspirat, utramque vocem habet; sed sine dubio inde id ortum est, quod e varia scriptura, quae est perpetua in *tantum* et *tamen*, in textum ambae sint receptae. *Tantum* hic etiam Petavian. et placebat Grutero. Sed elegantius negligitur. nam solet ut subjungi; licet omittantur *tam*, *ita* vel *adeo*. ut hoc ipso capite bis, ut *quum omnis Gallicis etc.* et, ut *nullum etc.* et cap. seq. ut *perpaucae etc.* Observavit hoc contra Davisium quoque Cl. Bos. Animadvers. in Caes. p. 16. Verbulo id monui ad Frontin. 1, 1, 5. Sic *adeo* olim intruserant in Appulej. l. 1. Metam. p. 7. Ed. Colv. in fin. *Ut grabatulus etc.* Intrusum etiam infra 5, 15. *Tamen ut nostri etc.* vulgo enim *ita tamen*. et 7, 28. *Silentio ex fuga excepit, ut etc.* vulgo sic *ex fuga*. V. etiam 6, 24. 7, 57. *Liger ex nivibus creverat, ut transiri vado non posse videretur.* et 8, 41. 48. B. Civ. 2, 6. 3, 56. 96. B. Alex. c. 19. ubi vulgo male exulabat *ut*. Adde B. Afric. c. 47. *Ita transportaverat, ut*. ubi Leid. pr. non agnoscit *ita*.

Non absimili forma muralium falcium] Sunt qui *ruralium* legant, sed absurde. Nec me Graecus moverit, qui *ῥωρῶν*.

ῥωρῶν *δρεπῶν* ait. Meminit falcium, quibus lapides evelluntur, Vegetius. Sed Lipsius diversas illas a muralibus arbitratur. et has tantum detergendis moenium pinnis institutas arbitratur. An vere, nequaquam affirmaverim. Potuerunt sane eadem et idoneae esse pinnis detergendis, et subruendis muris, aut lapidibus evellendis. VOSS. *Ruralium* est in MS. Ursini, Scalig. et Petaviano, sed egregie *muralium* defendit contra Robortellum Car. Sigonius c. 27. Thes. Critic. T. 2. p. 167. et seqq. qui consulendus est. *Moralium* exaratur in Voss. pr. Lovan. Bualid. Egm. Gott. et Ed. Incerta. *Ruralium* R. Stephanus jam exhibuit.

Destinabant] *Distinebant* plerique legunt, etiam Lipsius 7, 22. ubi est, *quas cum destinaverant, tormentis introrsus reducebant*. Libro quoque primo B. C. c. 25. legas: *has quaternis anchoris ex quatuor angulis destinabat*. Codicum magna varietas est, ut non temere statuendum sit, quae lectio praestet. Scio quidem, esse viros doctos, qui *destinare* pro deligare usurpatum vet. dicant, sed auctoritatem desidero. Nam Appuleji (ejus verba enim adducunt) testimonio Caesaris comprobare dictionem velle, id non facile faciendum mihi videtur.

150 los destinabant, comprehensi, adductique erant,
 7 navigio remis incitato, praerumpchbantur. quibus
 a abscisis, antemnac necessario concidebant, ut,
 quum omnis Gallicis navibus spes in velis arma-
 mentisque b consisteret, his ereptis, * omnis usus
 8 navium uno tempore eriperetur. Reliquum erat
 certamen positum in virtute; qua nostri milites fa-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Vulgo *abscissis*. b *esset* Lov. Edd. R. M. V. *essent* Dorv.
consisterent Ed. Inc.

Apud Varronem 1, 20. reperias minus usitatam notionem vocis *destinara*, ait enim: *Novellos quum quis emerit juvencos, si eorum colla in furcas destinata incluserit, ac dedit cibum*. Ubi *destinare* nihil aliud esse putarem, quam *dirigere*, uti cum dicitur, *destinare certos ictus*, quod et *dirigere ictus*, aut *vulnera*, Tacitus dixit. Sed jam *destitutas* ibi legendum, ex MSS. ostendit Victorius. Proinde nullus veterum, quod sciam, juvat. In glossis est: *Destinat: περιπαῖν*; vercor ne *distinet* legendum sit. nam *περιπαῖν* inter caetera est, *distinere, distringere negotiis*. Illud magis miror, quod in Glossis Philoxeni legitur: *destinat, ἀποστέλει*. quid enim commune τὸ *destino* cum *ἀποστέλλω*? Dicam, quod subito in mentem venit. Puto legisse autorem illa Maronis: — *et me destinat arae*. et intellexisse, *destinat* hic esse *devovet*. Quod verbum in Antiquario suo Laurenbergius hic explicat, *deligat*, imperite prorsus. Sed ne temere Glossarii verba trahere ad Maronis locum videar, est simile quid in Glossario, quod MS. habemus. Ibi enim legitur, *Malagrama, herba venenosa*. lego, *Mala gramina*. Et respexit ad illud ejus-

dem poetae, 1. 2. Aeneid. — *coluber mala gramina pastus*. Quantum ad Caesaris verba, non arbitror mutandum quidquam, cum et Vitruvius, Augustei aevi scriptor, 5, 12. *destinare* pro *deligare* ter usurpaverit. Et *destinare* apud veteres significationes complures habuisse certum est. Sic ex Nonio discimus, *parare*, et *emere* notavisse. ait enim: *Destinare dicitur parare. Destinare, emere*. Lucilius 1. 28. *Facio, ad lenonem venio, tribus in libertatem millibus destinator*. Etiam pro *designare* usus Curtius, cum ait, *conjectum oculorum, quibus ut fur destinabatur, ferre Dioxippus nequivit*. Suetonius et medii aevi Scriptores pro *mittere* usurpant. Corippo *destina* columnen est seu fulcrum, cum ait: *Et Thomas Libycae nutantis destina terrae*. Eodem modo usus Arnobius. VOSS. Ut probet Ciacconius vulgarem lectionem *distinebant*, adfert locum 4, 17. *binis utrimque fibulis ab utraque parte distinebantur*, sed et illic Davisius legendum putat, *destinabantur*; licet eo loco abnuant MSS. nam ceteris locis hic a Vossio adductis MSS. exhibent *destinabantur*, vel *distinabantur*. Vide ibi Comment. Hic quoque Coll.

cile superabant, atque eo magis, quod in conspectu Caesaris, atque omnis exercitus res ^a gerebatur; ut nullum ^b paullo fortius factum latere posset: omnes enim colles, ^c ac loca superiora, unde ^d erat propinquus despectus in mare, ab exercitu tenebantur.

XV. ^e Disjectis, ut diximus, antemnis, quum

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a agebatur L. tert. Ed. Inc. *gerebantur* L. sec. ^b deest Lov. ^c Sic MSS. non et. ^d deest Lov. ^e *disjectisque* Pet. *d. igitur* V. pr.

Voss. sive Cod. Scal. Leidens. primus et tertius cum Ed. Incerta servarunt *destinabant*, ut bene edidere Davinius et Clarkius. Ceteri MSS. potiores *distinebant* cum plerisque Edd. Recentiores Codd. ut et Voss. prim. *detinebant*, quod tamen foret melius, quam *distinebant*, quod *dividere*, *separare* notat, sive quovis modo curare, ut, quae disjuncta sint, non coeant; non vero *alligare*, ut hoc et illis locis debet.

Praerumpebantur] Leidens. prim. *prorumpebantur*. Ursini Codd. Lovan. et Ed. Princeps *perrumpebantur*: ut malebat Faernus. Nil muto. Solemnis est variatio. Ovid. Metam. 14, 547. *Stupea praerumpit Phrygiae retinacula classis*. Potius malim pro *abscisis* cum MSS. Ursini et eodem Leidensi *praecisis*. de quo composito adi Heinsum ad Ovid. Epist. Her. 20, 143. Frontinus cum alibi, tum 4, 1. *Cinctu togae praeciso*; quamquam hic potius notaret, ante *abscisis*. nam sic saltem ceteris MSS. et Edd. vetustis, quibuscum facit Scaliger, reposui. V. ad Frontin. 1, 4, 7. et Davis. ad 7, 73. *firmiss ramis abscisis*. Colv. ad

Appul. 1. 4. p. 70. *Manum prorsus abscidimus*. male Edd. no, vitiae, *abscindimus*.

Disjectis ut d. antemnis] Ursinus videndum ait, an non legendum sit, *dejectis*; quia supra dixerat auctor: *antemnae concidebant*. Est qui *dissectis* malit: sed probo omnino *dejectis*. id est, de summo malo in naves vel mare jactis, idque confirmatur ab optimis membranarum Andinis, creberrima confusione. Sic *dejectum in pelagus corpus* Lucan. 3, 660. et 691. *Tela mari dejecta*. Sed ibi praestat *disjecta*, i. e. sparsa. Ovid. Metam. 12, 289. *Insani dejectam viribus auri forte trabem nactus*. quem locum egregie vindicavit Cel. Burmann. ad Valer. Flacc. 8, 289. et ita *avem coelo dejicere* proferire, ut cadat: de qua locutione consule Cel. Drakenb. ad Silium 2, 96. Propius accedit J. Obsequens c. 87. *Navis velum fulmine ex antemna in aquas dejectum, et impensas omnes ignis consumsit*. Sic nunc eum locum lego cum Cl. Lipsio pro, *fulmine examinatum*. Huc faciunt Dig. 1. 14. Tit. 2. §. 6. *Navis adversa tempestate deprensa* (Vide Bentl. ad Horat. O. 1, 14,

151 ^a singulas binae ^b ac ^c ternae naves circumsteterant,
 1 milites summa vi transcendere in hostium naves
 2 contendebant. Quod postquam barbari ^d fieri anim-
 adverterunt, expugnatis compluribus navibus, quum
 ei rei nullum reperiretur auxilium, fuga salutem
 3 petere ^e contenderunt. Ac, jam conversis in eam
 partem navibus, ^f quo ventus ferebat, tanta sub-
 ito ^h malacia, ac tranquillitas exstitit, ut se ⁱ ex
 4 loco movere non possent. Quae quidem res ad ne-
 5 gotium conficiendum maxime fuit obportuna. nam
 singulas nostri ^k consecrati expugnaverunt, ^l ut
 perpaucae ex omni numero, noctis interventu, ad
 terram ^m pervenerint, quam ab ⁿ hora fere IV, us-
 que ^o ad Solis occasum, pugnaretur.

XVI. Quo

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a singulis And. ^b Sic MSS. o. non aut. ^c trinae MSS. 3. Ed. Inc. et vulgo *circumsisterent* ^d deest L. pr. ^e Edd. qdd. *animadverte-
rent*. Beroald. *animadvertunt*. *animadvertere* V. sec. *animadverte-
rant* Egm. ^f contendebant L. pr. Ox. Sc. Ed. Steph. ^g in quam
MS. Urs. Pet. Ox. Sc. et L. pr. ^a m. sec. ^h MSS. et Edd. qdd. *malicia*
et *malitia* inepte. *Mollities* L. pr. ⁱ Sic MSS. o. et Edd. pp. vulgo
deest *ex*. dein *commovere* iidem MSS. et Edd. praeter Pet. Cuj. L.
pr. sec. Ox. Scal. ^k sectati Egm. *consecuti* Lov. dein *ita exp.* L. sec.
Carr. et Edd. qq. male. V. c. praec. ^l et Edd. R. M. V. ^m pervenere
Edd. R. M. V. *pervenirent* L. pr. ⁿ vulgo *hora IV*. ^o deest *ad* Duk.

10.) *ictu fulminis deustis ar-
mamentis et arbore et antemna
etc.* *Inpensas* vero ibidem reti-
neo; sive pro armamentis cap-
pias eum Burmanno ad Ovid.
Epist. 7, 188. sive pro mercibus
cum Cl. Wesselingo Probabil. c.
7. p. 67.

Circumsisterent] MSS. et E.
ditt. Vett. *circumsteterant*. Quae
lectio aequae ferri potest. CLARK.
Imperfectum solus retinet de tot
meis Codd. Leidensis primus et

Scalig. cum Carrar. ut ediderunt
etiam Vascos. Gryphius. Steph.
Strada et deinceps. Alterum ita-
que revocavi. Contra 4. 26. *pau-
cos circumsistebant* MSS. om-
nes. at Clarkii Editio, *circumsta-
bant*. V. et 4, 37. 5, 7. 44. Male
etiam Ed. Elzev. *descendere* ex-
hibet, pro *transcendere*.

Tanta subito malacia] Quid
sit *malacia*, docet Festus. *Flu-
stra*, inquit, *dicuntur, cum in
mari fluctus non moventur*,

XVI. Quo proelio bellum Venetorum, totius-^a que orae ^a maritimae confectum est. nam quum ² omnis juventus, ^b omnes etiam ^c gravioris aetatis, ^d in quibus aliquid consilii aut dignitatis fuit, eo convenerant; tum, navium quod ubique fuerat, in unum locum coëgerant: quibus amissis, reliqui ne-³ que, ^e quo se reciperent, neque, quemadmodum oppida defenderent, habebant. Itaque ^f se, sua-⁴ que omnia ^g Caesari dediderunt: in quos eo gra-^{15a} vius Caesar ^h vindicandum statuit, ⁱ quo diligentius in reliquum tempus a barbaris jus legatorum ^k conservaretur. Itaque, omni senatu necato, reliquos sub corona ^l vendidit.

XVII. Dum haec in Venetis geruntur, Q. Ti-¹ turius Sabinus cum iis copiis, quas a Caesare acce-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *maritumae* Egm. ^b *omnis* MSS. quid. ^c *graviores* Ed. Inc. ^d *a q.* Edd. R. M. V. ^e *deest* Duk. ^f *sua omnia* Ox. ^g *abest* a Lov. ^h *judic.* Ed. Inc. ⁱ *quod* L. pr. Egm. ^k *observ.* L. pr. ^l *tradidit* vendiditque L. sec.

quam Graeci μαλακίαν vocant. Hanc Sulpicius Severus Dial. 1, 4. p. 381. ut vocis Graecae vim exprimeret, molliciem maris nuncupavit. DAVIS. V. Comment.

Quae quidem res ad negotium conficiendum maxime fuit opportuna] Aliter Florus 3, 10. Cum Venetis etiam navale bellum, sed major cum Oceano, quam cum ipsis navibus rixa. — Haerebat in vadis pugna, cum aestibus solitis cum ipso certamine subductus Oceanus intercedere bello videretur. Hunc autem scriptorem insigniter esse lapsum, cum res ipsa clamat, Jul. Caes. Tom. I.

tum ex Dionis l. 39. p. 110. abunde patet. DAVIS.

Maxime fuit obportuna] Non spernenda sane est lectio MStorum Urfini, Cujac. Andin. Leid. primi, Oxon. et Scalig. maxime fuit obportunitati. ut saepe magno usui esse. Fraudi librariis videtur fuisse, quod scriptum invenerint maxime.

Ab hora quarta] Graec. τέτταρα τετάρτης. MSS. et plerique Editi, (hora fere quarta.) CLARR. Addidi fere: quod solummodo videtur operarum vitio ex Editione Amstelædamensi A. 1697. excidisse. Priores enim, quod sci-

R

perat, in fines Unellorum pervenit. His praeerat
^a Viridovix, ac summam imperii tenebat earum omnium civitatum, quae ^b defecerant; ex quibus exercitum, magnasque copias coegerat. Atque his paucis diebus Aulerci ^c Eburovices, ^d Lexoviique, senatu suo interfecto, quod auctores belli esse volebant, portas clauferunt, ^e seque cum Viridovice
 4 conjunxerunt: magnaue praeterea multitudo undique ex Gallia perditorum hominum latronumque ^f convenerant, quos spes praedandi, studiumque bellandi ab agricultura, ^g et quotidiano labore revocabat. Sabinus idoneo omnibus rebus loco castris ^h sese tenebat; quum Viridovix contra eum
 5 duum milium ⁱ spatio confedisset, quotidieque productis copiis pugnandi potestatem faceret, ut jam non

V A R I A E L E G T I O N E S.

^a *Uridovix* MSS. Urs. Cuj. Ox. *Virodovix* Pet. *Viriduovix* Egm. et deinceps. ^b *desciverant* L. sec. a m. pr. ^c *Aulerci* B. pr. Pet. V. pr. sec. Egm. Duk. *Aurelici* L. pr. Sc. *Eburonices* MSS. et Edd. qdd. ^d *Lexobitque* Egm. et Edd. V. supra c. 9. ^e *seque* *Virodovici* L. pr. ^f vulgo *convenerat*. ^g *cotidianoque* G. V. tert. ^h *set* L. pr. *se retinebat* B. pr. ⁱ *duorum* L. pr. ^k *spatium* L. sec.

am, omnes cum MSS. cunctis agnoscunt.

Reliquos sub corona vendit] Bello captos coronari, atque ita venundari solere, et Cato, et ex eo Gellius, tradidere. Ille in libro de re militari, hic Noct. Atticar. 7, 4. Hotomannus tamen quamvis in re manifesta novas conjecturas adfert, scilicet, servos in orbem dispositos fuisse, quo facilius ab emporibus considerari possent. Ego, etiamsi veteres nihil hac de re prodidissent, tamen iustissimas me habere causas putarem, cur ineptam hanc opinionem dicerem. Primo enim confundit or-

bem cum corona. in orbem stare dicuntur, qui rotundum globum sua multitudine faciunt, *Coronam faciunt*, qui aliquem, vel aliquid circumstant. Neque hoc pro illo usquam usurpatum scio. *Corona* semper de illis dicitur, qui cingunt vel urbem, vel concionantem, aut tale quid. *Orbis* (de militia loquor) de illis, qui cinguntur ab aliis. Praeterea si in orbem stabant servi, quare dicti, *sub corona* venire? Nam *sub hasta*, causam habet, cum sub eam transirent. Sed ineptire Hotomannum luce clarius. Et vel vulgatus hodieque mos ostendat, quo venalibus corona appen-

solum hostibus in ^a contemtionem ^b Sabinus veniret, sed etiam nostrorum ^c militum vocibus nonnihil carperetur: tantamque opinionem timoris prae-buit, ut 6 jam ad vallum castrorum hostes ^d accedere auderent. Id ea ^e de causa faciebat, quod cum tanta multi- 7 tudine hostium, praesertim eo absente, qui sum- 153 mam imperii teneret, nisi aequo loco, aut obpor- tunitate aliqua data, legato dimicandum non existi- mabat.

XVIII. ^f Hac confirmata opinione timoris, ido- 1 neum quemdam hominem et callidum ^g delegit Gal- lum ex his, quos auxilii causa secum habebat. Huic ^h magnis praemiis pollicitationibusque persuadet, uti ad hostes transeat: ⁱ et quid fieri ^j velit, edocet. Qui ubi ^k pro perfuga ad eos venit, *timorem Ro-*

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *contemptum* L. pr. et Edd. Aldi, St. Gr. Sed v. Urs. Brant. Brut. *contempnacionem* Ed. Inc. ^b deest Löv. *Titurius* V. sec. ^c de- est Gott. L. tert. Aic. et Ed. Inc. non male. ^d *accederent* id Edd. R. M. V. ^e Sic MSS. et Edd. Vett. *de* abest Edd. Plant. Elz. Dav. Clark. ^f *Ac* MSS. multi. ^g *at* G. V. tert. Ed. Inc. ^h *deligit* L. pr. *dirigit* Ox. ⁱ Sic MSS. et Edd. o. ante Scalig. qui cum seqq. omi- sit *et. hostem* paullo ante Edd. R. M. V. non male. ^j *vellet* V. pr. ^k *m. pr.* ^h *profuga* L. pr. V. tert. *pro* deest Aic.

di solet. Arbitror quoque, ser- vos olim, si non omnes distrahi eodem die poterant, inclusos fu- isse publico alicui loco, et sus- pensam prae foribus coronam, quae indicio esset, venalia intus mancipia haberi. VOSSIIUS.

Aulerci, Eburovices] Legen- dum ostendunt Viri docti, Cella- rius, Brantius, etc. *Aulerci Ebu- rovices*, sine distinctione, ut sit unus scilicet populus. CLARK. Monent id quoque Glareanus, Ursinus et Ciacconius, neque ali- ter est in MSS. vetustioribus.

Hinc malim quoque 7, 76. *Lexo- viis, Aulercis Eburovicibus*. Vul- go, *Eburonibus*.

Convenerat] Lovan. Gottorp. et quatuor alii cum Edd. Rom. Incerta, Mediol. Ven. *conven- rant*. Verissime: sic 2, 6. *Quum tanta multitudo lapides ac tela conjicerent*. 5, 27. *Haberen- in se juris multitudo* Vossian. prim. Hirt. B. Alex. c. 23. *Multitudini esse impedimento, quo minus se dederent*. c. 32. *Multitudo oppi- danorum Caesari occurrerunt*. B. Hisp. c. 4. *multitudo cum ex-*

3 manorum proponit: quibus angustis ipse Caesar a
 4 Venetis ^a prematur, docet: neque longius abesse,
 quin proxima nocte Sabinus clam ex castris exerci-
 tum educat, et ad Caesarem, auxilii ferendi causa,
 5 proficiscatur. Quod ubi auditum est, conclamant
 omnes, occasionem negotii bene gerendi amitten-
 6 dam non esse: ad castra iri oportere. Multae res
 ad hoc consilium Gallos hortabantur: superiorum
 dierum Sabini ^b cunctatio; ^c perfugae confirmatio;
 inopia cibariorum, cui rei parum diligenter ab iis
 erat provisum; spes ^d Venetici belli; et quod ^e fere
 7 libenter, homines id, quod volunt, credunt. His

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a premebatur L. pr. ^b percunctatio L. pr. ^c profugae L. tert.
 Ed. Inc. ^d Veneti Pet. Venetii MSS. 3. Ed. Inc. V. ad 4, 21. ^e de-
 est G.

issent. Sic MSS. Hinc emendan-
 dum reor Corn. Nepotem partim
 e MSS. partim conjectura, in
 Epaminonda c. 7. Cujus errore eo
 esset deducta res, ut illa mul-
 tudo militum de salute perti-
 mescerent. vulgo, deducta illa
 mil. mult. ut omnes etc. Sae-
 pissime Livius. V. Cl. Drak. ad
 3, 21. Multitudo consulum fidem
 inplorant. Et ita saepe in colle-
 ctivis noster, ut aliquoties mo-
 nendum. 5, 8. antiquissimus Bon-
 gars. magna manus convenis-
 sent. pro magnae, sed ibi per-
 territae sequitur. B. Civ. 2, 6.
 magna vis telorum vulnera in-
 ferebant. ubi omnino consulenda,
 quae notantur.

Nisi aequo loco, aut opportu-
 nitate aliqua data] Eleganter
 Graeci *πλεονεξίαν* vocant, cum
 quis in pugna meliori conditio-
 ne utitur. sic Xenophon l. 1. Cy-
 ropæd. p. 33. τί δὲ λέγεις, καὶ

ἀρκεῖς, καὶ παρδάκεδιν ἐκ εἰς
 τὸ ἴσον καθίσταμενα ἐμάχεσθε,
 ἀλλὰ μετὰ πλεονεξίας τινὸς ἐπει-
 ρᾶσθε ἀγωνίζεσθαι πρὸς αὐτά.
 cur autem cum leonibus, et ur-
 sis ac pardis non aequo Marte
 congredebamini, sed ita sem-
 per adversus hasce feras certa-
 re conabamini, ut conditione
 vos meliori essetis. Latinis nul-
 la vox est, quae *πλεονεξίας* hunc
 significatum exprimere possit.
 Belgis *voordeel* est, ut cum dicunt,
 met voordeel vechten. VOSSIUS.

Legato dimicandum non exi-
 stimabat] Proba vox legati hoc
 loco, et retinenda. Opponit Cae-
 sar hic imperatorem, et lega-
 tum. Sabinus non putabat sibi,
 quippe legato tantum, pugnan-
 dum esse cum magna hostium mul-
 titudine, absente Caesare, qui
 summum imperium tenebat. Mi-
 ror, Urfinum et Ciaconium eji-
 cere vocem hanc voluisse. IDEM.

rebus ^a adducti non prius Viridovicem, reliquosque duces ex ^b concilio dimittunt, quam ab his sit concessum, arma uti capiant, ^c et ad castra contendunt. Qua re concessa, laeti, ^d ut explorata victoria, ^e sarmentis, virgultisque collectis, quibus fossas Romanorum compleant, ad castra pergunt.

XIX. Locus erat castrorum editus, et paullatim ab imo ^f adclivis ^g circiter passus ^m. Huc magno cursu contenderunt; ut quam minimum ^h spatii ad se conligendos armandosque Romanis daretur, exanimatique ⁱ pervenerunt. Sabinus suos ² ^k hortatus, cupientibus signum dat. Inpeditis ho-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *abducti* Ep. Inc. ^b *consilio* Lov. L. pr. et 2. alii. Edd. R. M. V. ^c *deest* copula Pet. ^d Sic MSS. 16. et aliorum cum Ed. Inc. vulgo *velut*. ^e *sacramentis* B. pr. ^f *Abclinis* Ox. *acclinis* Ed. Plant. ^g *et circ.* Ed. Elzev. ^h *spatium* L. pr. ⁱ *exanimatis qui pervenerant* Pet. *exanimatisque perv.* B. tert. *pervenerunt* *deest* Pal. ^k *hortatur* V. pr.

Multae res ad hoc consilium Gallos hortabantur] Tradit Dio lib. 39. p. 3. Gallos nulla consideratione adhibita hoc facinus suscepisse: *πάν γὰρ τοι διανοπεῖς καὶ τῆς τροφῆς καὶ τῆ ποτῆς ἦσαν*. Sed Caesar multas huiusce consilii rationes protulit, et, inter alias, cibariorum inopiam. DAVIS.

Sarmentis virgultisque collectis] Putat Hotomannus, Hirtium 8, 15. cum ait, *Gallos in acie sedere solitos in fascibus stramentorum ac virgultorum*, et addit, hoc in superioribus commentariis demonstratum esse, ad hunc locum respexisse. Video quidem et hic et illic stramentorum virgultorumque mentionem, sed nulla sedendi hoc loco mentio, qua in quaestione cardo rei

versatur. Itaque non temere affirmaverim, Hirtium hunc locum intellexisse. Praesertim cum hic Caesar dicat, Gallos collegisse fascies; et Anonymus l. 3. p. 61. *sarmentis variaque materia ex agris collecta*. VOSSIUS.

Exanimatique pervenerunt] *Exanimatus* pluribus locis Caesar dixit, pro eo, qui fatigatus aegre spiritum trahit. Quod non facile apud alios autores reperias. Quibus *exanimatus* plerumque consternatum et pavidum notat. Graecus sane significanter transtulit, *ἀπεινώτων*. Nam *ἀπεινέτω* ita lassari est, ut vix spiritum ducere possis. Libro septimo *exanimatus* Caesar pro mortuo usurpavit: *ab dextro latere transiectus exanimatusque concidit*. Quomodo et Valer. Ma-

stibus, propter ^a ea, quae ferebant, onera, subito
 3 duabus portis eruptionem fieri jubet. Factum est
 obportunitate loci, hostium inscientia, ac ^b defa-
 tigatione, virtute militum, ^c superiorum pugnarum
 exercitatione, ut ne unum quidem nostrorum inpe-
 4 tum ferrent, ac statim terga ^d verterent. quos ^e in-
 peditos integris viribus milites nostri consecuti, ma-
 gnum numerum eorum occiderunt; reliquos ^f equi-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest *ea* L. pr. MSS. Urs. *propterea quod* f. statim Bdd. ple-
 raeque *inscitia*. ^b *defetig*. B. pr. Egm. ^c Sic MSS. non *ac*. ^d *ver-*
terunt Egm. ^e deest And. Ox. *inperitos* L. sec. Duk. ^a m. pr.
^f *equos* V. tert. *eq. eorum* L. pr. Ox. Scal.

ximus usus 9, 11. *Altera cum fal-
 so mortis filii nuntio domi moe-
 sta sederet, ad primum conspек-
 tum redeuntis exanimata est.*
 Qua notione *exanimis* plerum-
 que alii autores dicunt. VOSS.
 Cursu lassati ac proin aegre spi-
 ritum trahentes. Sic cum alibi,
 tum B. C. 3, 92. *Simul fore, ut*
duplicato cursu Caesaris mili-
tes exanimarentur, et lassitudi-
ne conficerentur. Hujusce signi-
 ficatus rationem suppeditabunt
 not. ad B. G. 2, 23. DAVIS.

Hostium inscientia] In editis
inscitia: sed alteram lectionem
 servat optimaе notae Codex An-
 dinus, ut testatur J. F. Grono-
 vius, nec aliter MS. Norvic. Re-
 cte. Sic supra c. 9. *Navigatio-*
nem impeditam propter insci-
entiam locorum paucitatemque
portuum sciebant. Vide porro
 c. 13. et B. G. 6, 43. Ita etiam
 loqui solent optimi quique au-
 ctiores, ut notat vir doctissimus
 ad Livii 22, 25. DAVIS. Non mo-
 do Eliensis et Andinus, sed et
 Bongars. Vossiani, Leidenses,
 Petav. Lovan. Egmund. Oxon.
 Duker. Gottorp. et Regius, teste

Clarkio, cum Ed. Incerta exhi-
 bent *inscientia*. Adde Munker.
 ad Fulgent. p. 101. et Doctiff. A.
 Gronovium ad Justin. 4, 5. *in-*
scientia ducum. et inprimis Cel.
 Burmann. ad Quinctil. Instit. O-
 rat. 9, 4. *librariorum insectari*
inscientiam. Infra 7, 43. *propter*
inscientiam levitatemque vulgi.

Ut ne unum quidem nostro-
rum impetum ferrent] Petr. Ci-
 acconius reponit, *ut ne primum*
quidem etc. Sed mutatione nihil
 est opus. Livius 23, 42. *Te ad u-*
num modo ictum vigentem, ve-
lut aculeo amisso, torpere. La-
ctantius 5, 4. *Uno simul impetu*
profligare. Sic ex MSSis le-
 gendum; nam editi perperam re-
 praesentant, *uno semel impetu*.
 Cl. Mamertinus Pan. 1, 5, 2. *a-*
perto Marte atque uno impetu
perculisti Vide et Nazarium
 Pan. 9, 18, 6. ac Tacitum Ann. 1,
 51. DAVIS. In Add. et Cur. sec.

Ex tertia parte Galliae] Li-
 pfus libri sui orae adlevit, de-
 leto *ex tertia pars*. Certe sca-
 bri quid inest in hac locutione.
 Verum optime medetur Bongars.

tes consecrati, paucos, qui ex fuga ^a evaserant, reliquerunt. Sic, uno tempore, et de navali pugna ⁵ Sabinus, et de Sabini victoria Caesar certior ^b factus: ^c civitatesque omnes ^d se statim Titurio ^e dederunt. nam, ut ad bella suscipienda Gallorum ⁶ alacer ac promptus est animus, sic mollis ac minime ¹⁵⁵ resistens ad calamitates ^f perferendas ^g mens eorum est.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *evaderent* conjicit N. Heins. ^b Sic Bong. pr. V. pr. Pet. et 4 alii. Ed. Inc. vulgo *f. est*. Lov. Aic. *est fact.* ^c *civitates* Carr. ^d *sese* Pet. ^e *dederunt* L. pr. ^f *ferendas* And. L. pr. prof. Ed. Inc. ^g *delent* haec verba Grut. et Lips. *est* saltem recte abest a Carr. et Duk.

primus ac Voss. tertius: *Gallia*. Ea pars est aestimanda *Gallia* pro parto tertia. Cicero pro domo c. 14. *Populus R. habebit neque ex parte dimidia reliquos Sacerdotes*. de Divin. 2, 9. *Senatum majore ex parte ipse cooptasset*. Sic passim *ex parte* i. e. pro parte. contra *ex toto*. 4, 22. *Ex magna parte Morinorum legati ad eum venerunt*.

L. Valerius Praeconinus legatus, exercitu pulso interfectus esset, atque unde L. Manilius Procos. impedimentis amissis profugisset] Graecus habet: *Δέκιος Βαλήριος Πρηκόνιος, στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων*, et *Δέκιος Μάλλιος αὐτὸς ὁ πρέπας*. Loc. haud dubie mendosus, quem Hotomannus quoque tentavit, pro *L. Valerius* legens *M. Aurelius*, pro *L. Manilius Procos.*, *C. Manilius consul*. Nomen illud Mallii in aliis quoque Graecis Siculis tabulis reperit Pighius, et praeterea in vet. inscriptione. Itaque non dubito hic describere, *Cn. Mallius*. Urfinus hoc anno proconsulem fuisse ait,

quod nescio, unde probari possit. Et pro *L. Valerius* scriberem quoque *M. Aurelius*, sed nescio, quorsum illud *Praeconinus* spectet. Nam Aurelius hic, uti ex Orolio liquet, *Scaurus* cognominatus. An *Praeconinus* corruptum dicemus ex *Proconsul*? Sed videndum, quid tum *legati* vox. In v. c. Scal. erat, *L. Valerius, P. Coninus*. Vid. Vellejum p. 29. b. VOSS. Cum nec *L. Valerii Praeconini*, nec *L. Manilii Procos.* in Gallia victorum recordaretur *Fr. Hotomannus*, pro *L. Valerio* reposuit *M. Aurelium*, nec *Praeconini* ullam habuit rationem; *C.* autem *Manilium Cons.* in locum *L. Manilii Procos.* suffecit, cujus emendationes amplexus est *D. Vossius*. Sed, ne dicam nimias esse mutationes, et *M. Aurelium* non fuisse *legatum*, sed *Consulem*, annus, quo *P. Crassus* in Aquitaniam pervenit, erat U. C. DCXCVIII. *M.* vero *Aurelius* a Cimbris et Teutonis victus est U. C. DCXLVI. *C. Manilius* U. C. DCXLIX. ut docet *D. Petavius* Doct. Temp. l. 13. p. 644. Quandoquidem igitur in-

- 1 XX. Eodem ^a fere tempore, P. Crassus, quum in Aquitaniam pervenisset, quae pars, ut ante dictum est, et regionum latitudine, et multitudine hominum, ex tertia parte Galliae est ^b aestimanda, quum intellexeret, in ^c his locis sibi bellum geren-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest Ox. ^b existimanda Duk. et Edd. qdd. V. supra. ^c Sic MSS. et Edd. Vett. non illis.

ter P. Crassi adventum in Aquitaniam et C. Manilium victum annorum sit XLIX. intercapedo, vix quisquam est, cui tantum spatium paucis annis significari videbitur, praesertim cum quadriennio ante ipsius Caesaris natalem haec clades accideret. Adio igitur confugiendum est, de quo adeunda notarum appendix; longioris enim disquisitionis res est. DAVIS. Pace doctorum virorum hic locus frustra de mendo suspectus est: nam civitates hic memoratae clare ostendunt, Crassum non agitasse circa ea loca, quae antea Silani, Scauri, Cassii, Manlii, Servilii copiae deletae sunt, ad quos respicit Auctor de Bell. Gall. 1, 7. et 12. aliter pro, *Lucius Valerius Praeconinus*, ipse illico reposuisset *Pisonem Caesoninum*, qui Caesaris cognatus fuit; sed vel ex Caesaris verbis patet, aliam esse pugnam Manilianam, aliam vero illam, in qua occubuit Piso. Hic, inquit, *pagus quum domo exisset, patrum nostrorum memoria L. Cassium Consulem interfecerat*, c. 7. et paucis interjectis: *Qua in re Caesar non solum publicas, sed etiam privatas injurias ultus est, quod ejus soceri Pisonis avum, Lucium Pisonem Legatum, Tigurini eodem proelio, quo Cassium, interfecerant*. Hoc proelium commissum dicit *Patrum nostrorum memoria*. De Manliano verosic

memorat B. G. 3, 20. *Eodem fere tempore P. Crassus quum in Aquitaniam pervenisset*; et paullo post, *quum intelligeret in iis locis sibi bellum gerendum, ubi paucis ante annis Lucius Val. Praeconinus etc.* unde nihil mihi planius, quam quod haec bella diversis temporibus administrata sint; illud nimirum Patrum, hoc ipsius Caesaris memoria. Inducto igitur *Pisone Caesonino*, alius quaerendus est, cujus nomen salva annalium fide retineatur. Puto itaque Bellum Sertorianum hoc in loco respici, fractus ipsomet Caesare B. G. 3, 23. *Duces vero ii deliguntur, qui una cum Sertorio omnes annos fuerant*. Si vero iidem idonei duces erant sub adventum Crassi, qui Sertorii aetate ducum munia obierant, nihil ex ratione temporum depremi possit, quod probet, *to paucis abhinc annis* ab hujus belli tempore dissidere. Sed Lucius Manilius, vel, ut alii, Manlius, ab Herculejo, Sertorii Quaestore, copiis, impedimentis, postremo vita exutus est. Quod accidit in primo congressu Pompei et Metelli cum Sertorianis. Nec sane quidquam video, quod magnopere facit contra nostram hanc de bello Sertoriano conjecturam, nisi quod vel *paucis abhinc annis* a Caesare res gesta narratur, vel quod *Praeconini* nomen in fastis non occurrit. At vero ex *Macrobio* constat, Cae-

dum, ubi paucis ante ^a annis L. Valerius ^b Praeconinus legatus, exercitu pulso, interfectus esset, atque unde L. ^c Manilius Procos., impedimentis ^d a-¹⁵⁶ missis, profugisset, non mediocrem sibi diligentiam adhibendam intellegebat. Itaque, re frumentaria ^a

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a ante a. L. pr. ^b Praeconius MSS. et Edd. qdd. *Praeconitius* Lov. et V. sec. *Cominius* Duk. *P. Communis legionum* L. pr. ^c MSS. et Edd. plerique more solito *Mallius*. Al. *Manlius*. *drlictis* V. tert.

saris natalem incidisse in annum U. C. 653. qui propterea (hocce proelio facto U. C. 675.) annum egit vicesimum primum, et illo etiam anno, quo Crassus Aquitaniam obtinuit U. C. 698. octavum supra quadragesimum. Cecidit ergo Manlius anno ante Crassi adventum vicesimo septimo. Quod si Caesaris, *paucis abhinc annis*, ad istam annorum intercapedinem extendi possit, res ex parte acta est. Sed hoc demum est, quod Interpretes male habet; nempe auctores, qui acta Sertorii et Metelli fuisse persecuti sunt, de Praeconino nostro dixere ne gru quidem. Sed quid tum postea? Num ideo corruptus noster, quod forte dicit, quod non dictum prius? Imo res illos prorsus latuit, proinde sedulo advertendum, *Praeconinus* non fuisse solum et unicum cognomen gentis Aeliae: quidni ergo lateat alicubi noster legatus, sub nomine alieno? Fortasse vulgo non adeo per hoc cognomen innotuit, cum fuerit et novum et ex officio inditum. Utcunque se res habet, *Pighius*, haud secus atque interpretes, quod duplex Gentis Aeliae cognomen ignorabat, locum hunc intactum praetermisit. Quod si aliquod nomen hujusce aevi erui potuerit, *Praeconini* aut *Stilonis* cognomine insignitum, de hoc no-

do solvendo non prorsus desperarem: donec id fiat, conjecturis insistendum. Itaque sic censeo. Probabile est primo, ex locis Caesaris inter se collatis, Praeconinum et Manlium non eodem proelio fuisse aut tempore peremptos: contrarium saltem neque ab illo, nec ab alio ququam probabitur. Ab illis itaque Auctoribus, qui Manlium Proconsulem, M. Domitium legatum, Antonium (qui tamen ex partibus Sertorianis fuit) et Thorium ab Hirculejo fufos memorant, nihil adduci potest contra *Praeconinum*, quem alicunde oppetiisse haud absurda suspicio est. Neque enim Domitius eodem proelio cecidit, quo Laelius; quam in rem contende *Florum* 3, 22. et *Frontinum* 2, 5. cum *Plutarchi* Sertorio. Secundo excute universos hac de re historicos: invenies solummodo quatuor legatos; tametsi 2. Imperatores, si non plures, uno eodemque tempore Sertorium hinc inde premebant; Domitium Manlii, nempe, legatum, Thorium Metelli, Memmium, et, si *Julio Obsequenti* fides habeatur, Didium Laelium, Pompeji. Unde perspicue palam est, duos ad minimum legatos et forte inter eos Praeconinum non solum vita, sed fama etiam et rumore spoliatos; utroque Imperatore nunquam ex

157 provisa, auxiliis, equitatuque comparato, multis praeterea viris fortibus Tolosa, a Carcafone, et

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Sic MSS. Urs. Cuj. L. pr. Sc. Ox. And. et Edd. qdd. In ceteris et Edd. pp. deest haec vox.

more Romano pauciores tribus legatis, saepius plures secum ducente. Denique locum hunc levi mutatione ad veteris memoriae fidem sic accomodandum censeo: *Lucius Aelius Praeconinus*; aequae enim potuit Caesar omittere alterum ex Cognominibus, *Stilonem* nempe, atque alii *Praeconinum*. Neque te moveat, quod cognominis hujusce Consulares Fasti plane sint immemores: cum et *Plinius* N. Hist. 33, 2. et 37, 1. et *Suetonius* de illustr. Gram. c. 3. diserte asserunt, Stilones Praeconinos a Praeconis officio nuncupatos, anno ante *Ciceronis* aetatem quinquagesimo, ut ex ejus de Claris Orat. c. 56. colligitur. Aelium porro hunc Varionis praeceptorem fuisse idem tradit; *Festus* vero et *Agellius* Orationibus in usum Pompeji, Caepionis et Rufi condendis inclaruisset, cum Metello in exilium usque profectum: quod sane conjecturae nostrae maxime favet; nam cum Imperatores eos ut plurimum in legatorum numerum adsciverint, qui eos vel sanguinis vel amicitiae necessitudine attigerunt, vix dubito, quin ipse *Aelius Stilo* (ad quem saepius provocant Grammatici) pater fuerit ejus *Lucii Aelii*, quem hoc loco intelligit Caesar, qui propter honorem, infelici filio habitum ab Metello, illum in exilium abeuntem persecutus est. Neque audiendus *Lipsius*, dum *Stilonem* de Catasta emptum narrat libro de *Magnitudine Urbis Romae*; de *Daphnide* autem vera sunt, quae ex *Suetonio* in legati nostri ignominiam transseri-

psit. *Cicero* alicubi *Stilonem* equitem vocat, et *Spartianus* in vita Severi *Lucium* quendam *Stilonem* inter Nobiles recenset. *Haec rescripsit vir amicissimus Josephus Wasse, de hoc loco sententiam rogatus. IDEM.*

Tolosa] MS. Reg. a *Tolosa*. Quomodo saepissime loquitur Caesar. CLARK. A addit quoque *Leidens. sec. V. infra ad 6, 3. sed Tolosae* hic est in Bong. primo.

Narbone] *Narbonae* Bongars. prim. Quomodo et in Accus. *Narbonam* summus *Casaubon*. testatur se perpetuo in optimo Caesaris Codice vidisse ad *Strabon. l. 4. p. 281. Ed. Amst. Narbona* Leid. prim. *Lovan. et quinque alii cum Ed. Incerta*; ut alibi *Narbonam* in Accus. V. 7, 7. 8, 46. B. Civ. 2, 21. passim in MSS. *Salaminam* pro *Salamina. V. ad Nep. Arist. c. 2. Ancon et Ancona* B. C. 1, 11. ubi vide. *Carmon* et *Carmona* B. Alex. c. 57. sic *Leucadam* pro *Leucada* MSS. nonnulli *Flori* 4, 2. ubi vide *Dukerum*. vulgo ibi *Leucadem*, sed praestat *Leucada*. Plura congesti ad *Frontin. 2, 3, 6. qui Persida intraverant*, et 3, 6, 4. nec non *Cl. Drakenb. et Duk. ad Liv. 1, 18.*

Quae sunt civitates Galliae provinciae finitimae, ex his regionibus] Non displicet conjectura *Ciacconii*, emendantis, *quae sunt civitates Galliae provinciae, finitimae de his regionibus*. *Ursinus* nugatur, cum vocem *Galliae* delendam censet. Nam *Gal-*

Narbone, quae sunt civitates Galliae provinciae finitimae, ex his regionibus nominatim evocatis, a in 158

VARIAE LECTIONES.

a Vulgo in *Sontiatum* vel *Sotiatium*.

lia provincia dicitur, ut Gallia Belgica. quod autem plerumque provincia appellatur ἀπλῆς ea Galliae pars, id κατ' ἔξοχην factum. VOSS. Hunc locum P. Ciacconius eumque secutus Vossius sic corrigunt: *Tolosa*, etc. *quae sunt civitates Galliae provinciae, finitimae his regionibus*; nec sane haec inconcinna est emendatio, haud tamen necessaria, ut exemplis monstravit J. Fr. Gronovius ad Livii 25, 27. Nimirum is est optimorum scriptorum usus, ut, propter interjecta verba Parenthesi inclusa, easdem voces aut eundem sensum repetant. Sic noster infra c. 22. *Adcantuannus, qui summam imperii tenebat cum dc. devotis (quos illi Soldurios appellant etc.) cum iis Adcantuannus eruptionem facere conatur*. Hunc etiam locum temere sollicitat idem Ciacconius, quapropter pluribus opus est exemplis. Silius Italicus 3, 425. *Letique Deus (si credere fas est) Causa fuit leti miseræ Deus*. Nullum est in verbis ulcus, quod tamen Ch. Cellarius et Cl. Dausquius censuerunt, fortasse ob sequentia, ubi sic legitur: *Edidit alvo (Namque, ut serpentem, patrias exhorruit iras) Confestim dulces liquit turbata parentes*. Haec quidem corrupta sunt, nec tamen iis medicinam invenere Critici. Scribendum, *edit ut alvo* etc. Consulas et hanc in rem ejusdem Silii 10, 480. ac Aelianum Hist. Anim. 2, 30. et 2, 21. DAVIS. *Finitimae his regionibus*) Ita hunc locum feliciter emendavit Ciacconius. Vulgo: [—et Narbone, (quae sunt

civitates Galliae provinciae finitimae,) ex his regionibus nominatim etc.] Davissius, quamvis Ciacconii emendationem laudet, necessariam tamen non putat; quia isle nimirum sit optimorum Scriptorum usus, ut post verba Parenthesi inclusa easdem voces aut eundem sensum repetant. Et sufficit quidem haec ratio, quamobrem voces, ex his regionibus, post Parenthesin possint tolerari. Verum ista non est maxima, in vulgata Lectione, difficultas. Multo majoris momenti est, quod quaerit Cellarius, quomodo nimirum istae civitates finitimae appellari possint Romanorum Provinciae, quae non sint utique finitimae, sed in ipsa Provincia sitae. Nisi forte, etiam in vulgata lectione, ita construi possint haec voces, ut [provinciae] non sit scilicet dativi, sed genitivi casus; et [finitimae] intelligatur [finitimae his locis:] quae tamen durior est constructio. Verum totam denique difficultatem tollit MS. Regius; in quo ita plane scriptum est, quomodo legendum conjecit Ciacconius, — (*quae sunt civitates Galliae provinciae, finitimae his regionibus*;) nominatim etc. CLARK. Notam meam sic refingo: Hanc Lectionem defendit J. Fr. Gronovius ad Livii 25, 27. Nimirum, quod probe vir summus animadvertit, is est optimorum scriptorum usus, ut, propter interjecta verba quaedam Parenthesi conclusa, vel easdem voces, vel eundem sensum repetant. Sic noster infra c. 22. *Adcantuannus* etc. Hunc enim locum temere sollicitat Petr. Ci-

3 Sotiatum fines exercitum introduxit. Cujus adventu cognito Sotiates, magnis copiis coactis, equitatuque, quo plurimum valebant, ^a in itinere agmen nostrum adorti, primum equestre proelium commiserunt; deinde, ^b equitatu suo pulso, atque insequentibus nostris, subito ^c pedestris copias, quas in convalle in insidiis conlocaverant, ostenderunt. Hi, nostros disiectos adorti, proelium ^d renovaverunt.

1 XXI. ^e Pugnatum est diu, atque acriter; quum

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a in deest L. pr. male. ^b equitatuque G. ^c Sic Ox. ^d Sic MSS. et Edd. Vett. vulgo *renovaverunt*. ^e MSS. et Edd. qdd. *pugnatumque e. d. acriter*.

acconius: quapropter pluribus opus est exemplis. *Silius Italicus* 3, 425. — *Letique Deus (si credere fas est) causa fuit leti miseræ Deus* —. Nullum est in verbis ulcus, quod tamen *Dausquejus* et *Cellarius* statuerunt. Idem 10, 480. — *Quondam sub Regibus illa, Quæ Libycos tenuit frenos, sub regibus olim Roma fuit.* *Consulas et Aelianum* Hist. Anim. 1, 30. 2, 21. Cum tamen Tolosa, Carcaso, et Narbo sint urbes ipsius Galliae provinciae, non ei tantum *finitimae*; omnino cum *Petr. Ciacconio* et *Vossio* rescripserim: *Tolosa, Carcasone, Narbone, quæ sunt civitates Galliae provinciae finitimæ his regionibus, nominatim* etc. et Cl. quidem *Clarkius* hanc lectionem auctoritate MSti Regii munivit, ac merito probavit. *DAVIS. Cur. sec.* Mei omnes servant *ex. finitimæ cum Galliae* jungendum: donec certius quid idonei Codicis auctoritas suggerat. V. 1, 16.

Viris fortibus nominatim evocatis] Ad illum morem respexit

haud dubie Donatus, cum ad Terentii ait hæc verba: *Simalio, Donax, Syrisce sequimini. Hujusmodi, inquit, militia per tumultum repente suscipitur, et dicitur Evocatio, ubi dux alloquitur cives. Qui Remp. salvam esse vult, me sequimini.* Nam et hic nominatim *Simalio, Donax, et Syrisce* vocantur. Sed fallitur in eo Donatus, quod ait, *evocationem per tumultum fieri.* De conjuratione illud verum, et tum dux dicere solet, *Qui Remp. salvam esse vult, me sequatur.* neque illud *evocatio*, sed *conjunctio* dicebatur. Neque, quod quidem ego sciam, nominatim in conjuratione illud fieri solitum, sed simpliciter illa, quæ diximus, verba dicebantur, et simul tum jurabant. unde et conjurationi nomen. *VOSSIUS.*

Sotiatum] Sic hodie passim edunt ex Plinio, et MSS. Ursini. Immo audacter *Cellarius* ait, in Vet. Codicibus esse *Sotiates*, et male in Editis *Sontiates*: quasi nullus codex *Sontiatum* et *Son-*

Sotiates superioribus victoriis freti, in sua virtute totius Aquitaniae ^a salutem positam putarent; ^b nostri autem, quid sine Imperatore, et sine reliquis legionibus, adolescentulo duce, efficere ^c possent, perspicere cuperent: tamen ^d confecti vulneribus hostes terga ^e vertere: quorum magno numero interfecto, Crassus ex itinere oppidum Sotiatum obpugnare coepit: quibus fortiter resistentibus, vineas ¹⁵ turresque egit. Illi, alias eruptione tentata, alias ³ cuniculis ad aggerem vineasque actis, cujus rei

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *spem* Edd. R. M. V. ^b *nihil* Lov. Ed. Inc. ^c *posse* MSS. 5. Ed. Inc. ^d *vulgo tandem tamen*. ^e *verterunt* L. pr.

tiates mox exhiberet. At ego testari possum, in MStis novem a me ipso inspectis, item Lov. Petav. Egmond. et ceteris cum MSS. aliorum *Sontiatum* vel *Soncia-tum*, et mox *Sontiates* et in Graeco Metaphrasae extare: quamvis veram esse lectionem non putem, et n inrepsisse eodem modo, quo supra 2, 6. *succedunt*, pro *succedunt*. Nam et Athenaeus l. 4. ut Cellarius observat, vel potius Nicol. Damascen. *Σωτιάδης* vocat. Ad Casaub. ad Athen. p. 436. Sed saltem *Sotiatum* edere, non *Sotiatium* debuerant: cum eam terminationem non confirmet Codices.

Cujus adventu cognita Sotiates] *Antatas* vocat Dio, sed corrupti libri, ut jam alii notarunt, et facilis error ex *Σωτιάται*: nam *σ* in *a* abiit, ut in π. VOSS.

Tandem tamen] In MSS. Reg. Eliens. et Vossii, deest vox *Tandem*. In Edit. Vet. Rom. deest *Tamen*. CLARK. Deest *tandem* in MSS. meis omnibus et Carrar.

ac Ed. Incerta. contra *tamen* abest a ceteris cunctis Editionibus, quod sciam, usque ad Scaliger. qui primus junctim exhibuit *tandem tamen*. Sed male. *Tamen* idem valet, quod *denique*, *tandem*. Ovid. Metam. 2, 336. *Exanimisque artus primo, mox ossa requirens Reperit ossa tamen, peregrina condita ripa*. Justin. 30, 2. *Mors ejus diu occultata fuit. Retamen cognita*: ubi eodem modo, ut hic, subjungitur *et diu*: ac Schefferus male mutare conatur in *tandem*: quo nomine bene eum reprehendit Broukhusius, qui cum Passeratius videndus ad Propert. 2, 1, 76. *Unde tamen veniant tot mala, coeca via est*. Adde Davis. ad 8, 19.

Alias eruptione t. alias] Eleganter Lovanienfis et Dorvillii mei Codd. ac Edit. princeps, Mediol. et Ven. omittunt primum *alias*. Vere, ut solet aliquoties cum aliis noster. Vide omnino ad 1, 8. *Helvetii ea spe defecti, alii vadis Rhodani etc.* Forsan et efficiendum est c. 25. *Quum*

sunt longe peritissimi Aquitani, propterea quod multis locis apud eos aerariae secturae sunt; ubi diligentia nostrorum, nihil his rebus profici posse intellexerunt, legatos ad Crassum mittunt; seque in deditionem ut recipiat, petunt. Qua re inpetrata, arma tradere jussi, faciunt.

XXII. Atque in ea re omnium nostrorum a in-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *intenti animi* V. pr.

alii fossas complerent, alii, multistelis coniectis: certe Leidensis primus non agnoscit.

Cujus rei sunt longe peritissimi] Ait Gellius 9, 14. *C. Caesar in libro de Analogia secundo hujus die, et hujus specie, dicendum putat.* Ciacconius et Ursipus hinc affirmare ausi, non rei hoc loco, sed re scribendum. apage cum talibus nugis. *dies, species, facies*, et quae alia Gellius memorat, desinunt in *es* post vocalem, sive, ut in Graecis dicimus, *es purum*: nihil tale in *res, spes*, aut similibus. VOSS. Adi 2, 23.

Aerariae secturae sunt] Variant codices, nam alii *stricturae* habent. Ciacconius utrumque et *stricturae* et *secturae* glossam esse arbitratur. Vix crediderim, nam non adeo vulgaris illa vox *stricturae*, vel *secturae*, ut temere quis eam inferatur fuerit. Tamen nescio quis hac notione usurpaverit praeter Caesarem. Stricturam esse scintillam, item ferri laminam, et percussionem, docet ex Lucilio et Marone Nonius. Et in glossis: *strictura, πύραλλον*. *Secturas* ajunt notare fodinas a secando. Sed auctoritatem velim. VOSS. In MS. Andino legitur, *Afariae*

structurae. In Oxon. vero, *secturaeque Afariae structuraeque*. In quatuor membranis et Ed. Incerta, *securaeque*; Petav. *saturaeque*. Ceteri fere omnes, *secturaeque*. Edd. *secturae* praeter Scaliger. in cujus ἐκδόσει est *structurae*. Forsan non male: ut intelligat subtractiones, quibus metalli fodinas apertas tenebant, et suffulciebant columnis. V. Pol. luc. 7, 23. Has *structuras* certe Diodorus Siculus l. 16. p. 514. *κατασπενάς* vocat. *strictura* pro massa ferri videtur sumpta a Plinio 34, 14. ubi consule Comment. et omnino Cafaub. ad Strab. l. 5. p. 342. Ed. Amst. ubi multa vocis *stricturae* habet exempla; unde patet, notare ferrum vel aes, jam decoctum in fornacibus, et in massam quamdam coactum. Videat eruditus lector, an duorum generum fodinas intelligat auctor, tam ferri nempe, quam aeris: sane non de nihilo est, quod in MSSis tantum non omnibus addatur *que*, quod miror ab Interpretum nemine animadversum vel monitum. Simpliciter sine substantivo 7, 22. *apud eos magnae sunt ferrariae*.

Adcantuannus, qui summam imperii tenebat, cum de devotis, quos illi Soldurios appellant] Lege *Adiatomus*, vel *Adia-*

tentis animis, ^a alia ex parte oppidi Adcantuannus, qui summam imperii tenebat, cum ^b de devotis, (quos illi ^c Solduriq; adpellant; quorum haec est 2 conditio, uti omnibus in vita commodis una cum ¹⁶⁰ his ^d fruantur; quorum se amicitiae ^e dediderint: si quid iis per vim accidat, ^f aut eundem casum ³ & una ferant, aut sibi mortem ^h consciscant. neque

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a alias L. pr. ^b deest numerus in V. sec. *conductis dev.* Egm. ^c Soldunos Pet. et Ed. Inc. ^d perfruantur L. pr. ^e vulgo *dederunt*. MSS. 2. *dederint*. Ed. Inc. *dederunt*. ^f ut et statim ac Edd. R. V. M. ^g deest L. pr. ^h *advocent* vel *inferant* B. pr. pro var. lect. a m. sec.

tumnus. Illud Athenaeus habet, hoc V. C. Scalig. ubi scriptum, *Adcantuannus* vel *Adiatumnus*. facile mutatur i in c, et m in an. Ambigebat librarius, an a lineam superscriptam haberet hoc modo *Adeātuanus*. itaque scripsit utrumque. Apud Athenaeum autem ex Nicolao Damasceno legere est: Ἀδιάτομον τὸ τῶν Σωτιατῶν βασιλεῖα, ἔθνος δὲ τῦτο Κελτικόν, ἑξακοσίαις ἔχειν λόγας περὶ αὐτόν, ὅς καλεῖσθαι ἀπὸ Γαλάτων τῇ πατρίῳ γλώττῃ Σιλοδύναι, τῦτο δ' εἶναι Ἑλληνιστὶ ἐν Χωλισταί. Simile apud Graecos iuramentum fuit, quod post secundam irruptionem Mardonii in Atticam dixerint. nam teste Diodoro l. 11. pag. 23. iuraverant ii, ὅ καταλείψω τὴν Ἠγεμόνας ἕτε ζῶντας ἕτε ἀποδαμόντας. Forsan eo modo apud Carthaginienses quoque ἱερὸν λόχος dictus, tanquam devotus, et quia sacramento se adstrinxerant milites ii, ducem se nequaquam deserturos esse. Scribit de iis Diodoro l. 20. Γενναίαις δὲ μάχῃς γενομένης, Ἀντων μὲν ἔχων συν-αγωνιζόμενον τὸν ἱερὸν λόχον τῶν ἐπιλέκτων ἀνδρῶν, καὶ σπυριδῶν ποιῆσαι διὰ τῶν τὴν

νικῆν, ἐνέκειτο βαρὺς τοῖς Ἑλλησι, καὶ συχρὺς ἀνῆρει. Et paullo post tradit, acerrime hos pugnasse, nec nisi occiso Hannone, (is autem dux erat) et prementibus acerrime hostibus cessisse. At libro 16 affirmat, omnes, qui in sacra hac acie erant, ad internecionem caesos: Τέλος δὲ οἱ μὲν ἱερὸν λόχον ἀπαπληρῶντες, καὶ τὸν μὲν ἀριθμὸν ὄντες διχίλιοι καὶ πενταλόσιοι ταῖς ὁ ἀρεταῖς καὶ δόξαις ἐτι δὲ ταῖς ἰδίαις πρωτεύοντες ἅπαντες ἀγωνισάμενοι λαμπρῶς κατεκόπησαν (l. κατέπεσον.). Prorsus simile Germanorum instituto, de quibus Tacitus ait: *Esse illis infame in omnem vitam ac probrosum, superstitem principi suo ex acie recessisse.* Ubi videmus, ἱερὸν hunc λόχον similem Praetoriae cohorti apud Romanos in eo fuisse, quod fortissimus quisque in eum deligebatur. Addit de opibus Diodorus, qualis hodie apud Turcas Janizarorum ordo. Quibus locis inducor, idem prope Carthaginiensibus ἱερὸν λόχον fuisse, quod apud Romanos praetorianus miles. certe videmus, utriusque religionem fuisse, imo nefas, Imperatorem

adhuc hominum memoria repertus est quisquam, qui, eo interfecto, cujus se amicitiae devovisset, 4 mori recusaret) cum iis Adcantuannus eruptionem facere conatus, clamore ab ea parte ^amunitionis sublato, quum ad arma milites concurrissent, vehementerque ibi pugnatum esset, repulsus in oppidum, ^b tamen uti eadem deditionis conditione uteretur, ^c ab Crasso inpetravit.

XXIII. Ar-

VARIAE LECTIONES.

^a eruptionis Cuj. L. pr. ^b vulgo est. uti tamen. ubi V. pr. ^c Sic MSS. 6. optimi. vulgo a.

deferere. VOSS. Florentina editio satis antiqua *Adiantimus* habet. Aliae veteres, *Adiatonnnus*. Legendum vero, *Adiatomus*, ex *Nicolao Damasceno*, quem citat *Athenaeus* 6, 13. p. 249. Ἀδιάτομον τὸν τῶν Σωτιατῶν βασιλέα, ἔθνος δὲ τὸτο Κελτικόν, ἔξακοσίς ἔχειν λογάδας περὶ αὐτὸν ἢς καλεῖσθαι ἀπὸ Γαλασῶν, τῇ πατρίᾳ γλώττῃ, Σιλοδόνους. τὸτο δ' ἐστὶν ἐνχλωλιμαῖοι. Ex quo videndum, an apud Caesarem legi debeat, *Solidunos*. Item an haec verba, quae post longam parenthesis repetuntur, delenda sint, cum iis *Adcantuannus*. *Ciaccon*. Cave, *Soldurios* cum viro erudito mutes in *Solidunos*; nam et apud *Athenaeum* *Σιλοδόνους* vera est lectio, ut ex *Eustathio* docet *Is. Casaubonus* Anim. col. 436. Quod autem suspicatur *Ciacconius*, in nostro verba quaedam esse delenda, id vero jam confutavimus ad hujusce libri c. 20. Vide et *J. F. Gronovium* ad *Senec.* de ira 1, 3. *DAVIS*. *Adiatomus*) Ita legendum, ostendit *Davisius*. Vulgo, *Adcantuannus*. MS. Reg. *Adiatunus*. MSS. *Vossii*, *Adiatonus*. Edit. Rom. *Adiatonnnus*.

CLARK. MSS. meliores, *Adiatunus*, *Adiatunnnus*, vel *Adiatonnnus* cum Edd. primis. Vulgatum servant *Lovan.* *Oxon.* et *Leid.* prim. cum *Cujac.* quare nihil temere muto. Ἀδιαντῆνος Graeco Interpreti. *Celfo*, *Adiaterinus*. Ceteri MSS. variant; sed pro *c* habent constanter *i*. At lubricum est, in hisce nominibus certi quid statuere sine vel *MStorum* vel plurium auctorum consensu. Acque enim *Nicol. Damascenus* potuit esse corruptus, ac noster: quare, ut dixi, cum *Ciacconio*, *Ursino* et *Vossio*, non ausus sum recipere *Adiatomus*; ut fecit *Cl. Clarke*, male eam emendationem *Davisio* adscribens. Haeret etiam *Casaubonus*. *i* tamen loco τοῦ *c* videtur esse admittendum.

Se amicitiae dediderint] Sic rescripsi e Codd. longe plurimis ac Vett. Edd. *dediderunt* minus bene *Ed. Davis.* et quaedam aliae. Perperam autem *Ciacconius* legendum conjicit, *devoverunt*, quia statim sic loquitur *Caesar*: vcrum haec causa debebat ei fuisse, cur nihil mutaret; ne bis idem inculcaret verbum citra

XXIII. Armis, obsidibusque acceptis, Crassus 1 in fines Vocatium et ^a Tarusatium profectus est. Tum 2 vero barbari commoti, quod oppidum et natura loci, et manu munitum, paucis diebus, quibus eo-
ventum ^b erat, expugnatum cognoverant, legatos quoquo versus dimittere, conjurare, obfides inter se dare, copias parare coeperunt. Mittuntur etiam ad 3

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Tarausatium* Gott. V. tert. et Ed. Inc. *Caras*. al. ^b *fuerat* Ed. Clark.

necessitatem. Eiusdem autem significationis esse *to dedere*, nemo nescit. *Dedere* se alicui, *patriae*, *reip.* locutio frequens est Terentio, Cicéroni, Livio, Nepoti, aliisque. Unum itaque sufficiat exemplum And. 1, 1, 36. *Cum quibus erat cumque una, iis sese dedere; Eorum studiis obsequi: adversus nemini.* Atque ita e MSS. rescribendum iudico in Nepot. Them. c. 1. *totum se deditit reip. diligentius amicis famaeque serviens:* ubi vide Doct. Juvenem, A. van Staveren.

Mori recusarent] Sic apud Justin. 1, 10. *regnum ut eriperent Magis, mori non recusarent.* Curt. 4, 14, 22. *Pro quibus ipse mori non recuso.* et ita cum Infinitivo millies. Verum MSS. antiqui et integerrimae fidei, Andin. Oxon. et Leid. prim. dant *mortem.* ut idem Curt. 5, 9, 1. *Victoriam ut speremus, mortem non recusemus.* Val. Max. 3, 2. Ext. 8. *filios mortem non recusantes.* Infra B. Civ. 3, 33. *Recusare munus.* Nec secus alii passim. Consule Cel. Burm. ad Phaedri F. 3, 13. *Non recusassent fidem.*

Repulsus in oppidum est. Uti tamen] Sic vulgo exhibent. Sed MSS. tam aliorum, tum mei, *Jul. Caes. Tom. I.*

tantum non omnes, et Edd. Inc. Stephani, aliaeque praebent: *repulsus, tamen uti* etc. quod, ut multo elegantius, idcirco reposui.

Vocatium] Sic recte legit Graecus. In plerisque MSS. et editis habemus *Vocontiorum.* Sed haec lectio aperte est falsa; cum enim Caesar Aquitanos intra flumen Garumnam contineat; ut patet ex l. 1. ipitio, fieri non potest, ut hic locum habeant Vocontii, qui trans Rhodanum incolentes ad Alpes pertinebant. Vide Hadr. Valesium not. Gall. p. 586. *Ch. Cellarium* Geogr. Ant. 2, 2. p. 156. DAVIS. Sic jam emendarunt plurimi Viri docti; atque ita editum est a R. Stephano, Scaligero, aliisque. Edd. primae *Vocatorum*, vel *Vocantium*: in meorum Codicum uno reperi tantum *Vocontiorum.* Plerique *Vocaturum*, *Vocatinum*, et similia habent.

Quoquo versus] Per *m* exhibent Bong. prim. Vossian. prim. alique plurimi cum Edd. Vases. Stephani, Stradae, et aliis. Edd. primae cum Petav. Lovan. et octo aliis *quaquaversum.* Sed id notat magis locum, ubi quid inest. Alterum designat locum, quorsum quid vergat. Vide Fer-

S

eas civitates ^a legati, quae sunt citerioris Hispaniae,
^b finitimae Aquitaniae: inde auxilia ducesque ^c ar-
 cessuntur. quorum adventu magna cum ^d auctori-
 tate, et magna cum hominum multitudine bellum
 gerere conantur. Duces vero ii ^e deliguntur, qui
 una cum Q. Sertorio ^f omnis annos fuerant, sum-
 mamque scientiam rei militaris habere existimaban-
 tur. Hi consuetudine populi Romani loca capere,
 castra munire, commeatibus nostros intercludere
 instituunt. Quod ubi Crassus animadvertit, suas

V A R I A E, L E C T I O N E S.

^a Suprasr. in B. pr. ^b finitimae B. pr. vide supra. ^c Sic MSS.
 nop accers. arcessiuntur L. pr. ^d maturitate Egm. ^e delegun-
 tur L. tert. ^f Ita Ox.

rar. ad Cicer. Phil. 9. in f. *pe-
 des triginta quoquo versus ad-
 signer.* Appulej. 1. 2. Met. p. 21.
 Ed. Fric. *Oculi in adpectu mi-
 cantēs; prorsus aquilinum os,
 quoquo versus florum,* ut le-
 gendum videtur ^e MSS. 1. 8. p.
 172. *quoquo versus fluente pur-
 pura.* Sic undique *versum.* de
 quo vide Gronov. Observ. 1, 7.
 per s exprimit tamen auctor 7,
 41. *Dimittit quoquo versus lega-
 tiones.* et c. 14. *quoquo versus,
 quo* etc. B. Civ. 1, 25. *Quoquo
 versus pedum XXX.* c. 36. *quo-
 quo versus classem dimittunt.*
 B. C. 2, 8. *patebat quoquo ver-
 sus pedes XXX.* item B. Afric.
 cap. 24.

*Quae sunt citerioris Hispan-
 iae, finitimae Aquitaniae* Per-
 peram Ciacconius eiecit vocem
Aquitaniae. Ipse supra emenda-
 verat, *quae sunt civitates Gal-
 liae provinciae, finitimae his
 regionibus.* Et ea verba ad hunc
 quoque locum adducit. Itaque
 nescio, cur hic absurde adeo
 mutet. Videri possit non intelle-

xisse correctionem, quam ante
 non malam fecerat. VOSSIUS.

*Commeatibus nostros inter-
 cludere instituunt*] V. c. et MS.
 noster insistunt. Sic Catullus
 carmine ad Hortalum: *Et qui
 principio sub terra quaerere ve-
 nas Institit, ac ferri frangere
 duritiem.* IDEM. *Insistunt* inve-
 nitur quoque in Leidensi primo,
 Oxoniensi, Andino atque Editio-
 nibus S. Gryphii et R. Stephe-
 ni, obvia commutatione. Adino-
 tata ad c. 14. *Rationem pugnae
 insistere:* ubi alii quoque *insti-
 tuere:* sed et confer omnino Ce-
 leb. Burm. quosque laudat, ad
 Quinctil. Instit. Orat. 1, 5. *Insti-
 tuerunt dare. Instituire* autem
 hoc sensu tam frequens est Cae-
 sari, ut contra ceteros MSS. om-
 nes nihil innovare ausim. Vide
 loca quaedam apud J. F. Gronov.
 ad Livium 28, 46. *Montanos in-
 stituit obpugnare.* c. 28. *castra
 munire instituisse.* c. 29. *silvas
 caedere instituit.* 5, 23. *depor-
 tare instituit,* non const. ut
 vulgo.

copias propter exiguitatem non facile ^a diduci, ^b ho- 163
stem et vagari, et vias obsidere, et castris satis
praesidii relinquere; ob ^c eam causam minus com-
mode frumentum, commeatumque sibi subportari;
in ^d dies hostium numerum augeri; non cunctandum
^e existimavit, quin pugna decertaret. Hac re ad ⁸
consilium delata, ubi ^f omnes idem sentire intelle-
xit, posterum diem pugnae constituit.

XXIV. Prima luce productis omnibus copiis, i
duplici acie instituta, auxiliis in mediam aciem con-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *deduci* MSS. plerique et Edd. Vett. ^b *hostemque* v. Carr. h. *evag.* Egm. ^c *eamque* Carr. L. sec. Edd. Vasc. Steph. ^d *diesque* Carr. Edd. Vasc. Steph. *aliaeque.* ^e *putavit* L. pr. ^f *homines* Edd. R. V. M.

Non facile diduci] *Facile hic*
tuto est, recte Graecus: ἀσφα-
λῆς. VOSSIIUS.

Hac re ad consilium] Sic re-
lituimus ex edit. Rom. et Ven.
Aliae concilium habent: sed per-
peram, ut multis docet J. F. Gro-
novius ad Livii 44, 2. DAVIS.
Consilium est in Bongars. primo,
Voss. pr. sec. Egmund. Scalig.
Oxon. aliisque multis et Edd. Med.
Ven. V. ad 5, 28.

Acie instructa] Sic MS. Re-
gus et Edit. Rom. Al. *instituta.*
CLARK. *Instructa* quidem legi-
tur in recentissimis MSS. Duker.
Dorvill. Leid. sec. et multis Edi-
tis; non male: ut B. Civ. 1, 82.
et saepe. Sed *instituta* praefer-
unt Bongarsiani, Petav. Lovan.
Leid. prim. Voss. prim. Cujac.
Scalig. Oxon. Egmund. ceterique
cum Ed. Incerta, Beroaldi, Sca-
ligeri, Davisii, aliisque. quod
expungi idcirco non oportuit, uti
sec 4, 14. *Acie triplici instituta.*
Vide ibidem, et quae notantur

ad 2, 30. Ita et Petav. Cod. 8, 28.
instituit aciem. et Leid. sec. B.
Civ. 2, 26. *Acie instituit,* pro
instruit. Leid. pr. 3, 41. *acie in-*
stituta. Immo MSS. omnes B.
Alex. 9, 37. *parte copiarum pro*
vallo instituta. vulgo *instructa.*
Sic *instituere vineas, arbores,*
pro certo ordine collocare. Vi-
de Erud. Arntzen. ad Aurel. Vi-
ctor. Epit. c. 40. *Constituere aci-*
em 2, 19. ubi nonnulli maluerunt
construere. Sed vide illic con-
lecta.

Auxiliis in mediam aciem con-
jectis] Ut ea in fide contineret;
alioqui Socialis exercitus in alas
erat divisus. Vide J. Lipsium
Mil. Rom. lib. 1. Dial. 7. DAVIS.

Conjectis] Sic primus e suo
codice videtur edidisse Scaliger.
Antea edebatur vulgo *collocatis*;
quod non est in MSS. nisi re-
centissimis. Longe plurimi mei
aliorumque cum Ed. Inc. *colle-*
ctis. Sed tamen in Cujac. Andin.
Oxonien. et Scalig. servatur con-

jectis, quid hostes consilii caperent, expectabat.
 2 Illi, etsi propter multitudinem, et ^a veterem belli
 gloriam, paucitatemque nostrorum, se tuto dimica-
 turos existimabant, tamen tutius esse arbitrabantur,
 b obsessis c viis, d commeatu intercluso, sine e ullo
 3 vulnere victoria potiri: et, si propter inopiam rei

V A R I A E L E C T I O N E S.

a propter v. L. pr. veterum V. pr. b deest obs. in Edd. R. M. V. aliisque. c nostris Ed. Inc. d commeatuque Edd. qdd. e deest ullo L. pr. Ox. V. sec. V. B. Civ. 1, 72.

jectis. uti viri docti legunt quoque 1, 28. quos una cum pueris mulieribusque in aestuaria ac paludes coniectos dixeramus. ubi vide. Adde 6, 40. Hinc de-jecti se in ligna manipulosque conjiiciunt. B. Afric. c. 15. Intra cancellos coniecti. Liv. 3, 28. Sarcinas in unum conji-ci ju-beant.

Inpeditos agmine] MSS. mei omnes, item Clarkii, cum Edd. primis, nec non Vasc. Steph. Gryph. pluribusque addunt prae-positionem: in agmine. Recte; ut saepe in itinere. unde excidit quoque in MSS. praepositio 7, 42. V. et ad Front. 1, 27. 2, 5, 42. Hirt. B. Alex. c. 43. In agmine dimicare. 8, 27. sub sarcinis in itinere adgressi. quare eam Caesari restitui. Sic plane 7, 65. In agmine inpeditos ad-orientur.

Sub sarcinis inferiores animo] Quia, sarcinis onusti, aequa conditione pugnae non uterentur, ac proinde, desperata victoria, animos demitterent. Nemo sane non videt, Pet. Ciacconium nimia emendandi licentia utum esse, cum reponat, sub sarcinis in itinere adoriri; cui lectioni ne unus quidem favet Codex. DAVIS. Inferiores in

nullo MSto, aut Ed. ante Scaligerum inveni, sed inferiore habent Edd. quaedam et MSS. Brantii, Eliens. Scalig. Cujac. Andin. Leid. pr. et Oxoniens. ut puto. Inferioresque est in Carrar. At infirmiore MSS. longe plurimi vetustissimique et plerique Editi. Infirmioreque vel rique legas in MSS. Reg. Leid. sec. Duker. Dorvill. Edd. Rom. Ven. Vascos. aliisque. Neque aliter Interpretes Graecus: ἀμφὶ τὰ σπνενοφόρα ἀσκολυμένους, ἀδυσποτάτοις τ' αὐτοῖς ἐπιτιθεσθαι. Ceterum non quidem penitus damno infirmiores; mihi tamen placet magis inferiores, tum quia id integerrimi servant MSS. tum quia altera videatur expositio τῶν inferiores. quamvis infirmior militaris sit vox. Nam passim apud omnes occurrunt firmi et infirmi milites; ut alibi saepius monitum. Fere, ut hic, B. Civ. 1, 64. Infirmiores milites, quorum aut animus aut vires videbantur sustinere non posse. c. 3. terrentur infirmiores, dubii confirmantur. Sed inferiores hoc sensu usus est Hirtius 8, 14. Aut aetate aut viribus inferiores aut inermes. ut est in MSS. omnibus. Vide ibi Davis. infirmiores illic malebat quoque Ciacconius.

Quum sua cunctatione, at-

frumentariae Romani sese recipere coepissent, in-
 peditos ^a in agmine, et sub sarcinis inferiores ani- 163
 mo adoriri cogitabant. Hoc consilio probato ab 4
 ducibus; productis Romanorum copiis, sese castris
 tenebant. Hac re ^b perspecta, Crassus, quum sua 5
 cunctatione, atque ^c opinione, timidiore hos-
 tes

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo deest *in. in amne* V. sec. ^b *prospecta* L. sec. V. sec.
perfecta Edd. M.^o V. ^c *ea op.* Ed. Inc.

*que opinione, timidiore hos-
 nostros milites ad pugnandum
 alacriores effecisset*] Nugatur
 iterum Hottomannus, cum opi-
 nionem hic pro auctoritate et o-
 pinione virtutis positam ait.
 Prorsus hic idem Caesar vult,
 quod superius de Sabino dixit:
*hac confirmata opinione timo-
 ris.* Ursinus in v. c. reperit,
 quum sua cunctatio atque opi-
 nio. Emendo omnino: *Hac re
 perspecta Crassus, quum sua
 cunctatione atque opinione ti-
 moris hos-tes nostros milites ad
 pugnandum alacriores effecis-
 sent.* Juvat me Graecus, qui ha-
 bet: ὁ γνῶς ὁ Κράσσος, καὶ τὸς
 μὲν πολεμῖς τῇτε σφῶν ἀναβό-
 λῃ καὶ ἡ (lego ἦν) φόβῳ παρει-
 χον δόξῃ, τὸς ταυτοῦ στρατῶτας
 προθυμότερος εἰς τὴν μάχην ἀ-
 περγάσασθαι. Quin et Anony-
 mus Celsi exscriptor, qui habet
 p. 63. *Romani hostium tardi-
 tatem non consilio imputantes,
 sed pavori, et hortante duce, et
 militibus pugnae signum una
 voce poscentibus, signo dato ca-
 stra aggrediuntur.* Vel si hoc
 minus placet, lege cum v. c. *cum
 sua cunctatio atque opinio timi-
 diore hos-tes, nostros milites a.
 p. & effecisset.* Et dicat tunc
 Caesar, hostilem militem, quippe
 ignarum, quo consilio duces sui
 cunctarentur, timere coepisse,
 Romanos alacriores factos. Et

sic Livius l. 7. *Cum ipsa cuncta-
 tio et hosti animos minuisset,
 et auxisset nostris.* Hic hos-tes
 expone, hostium gregatios mili-
 tes, nam nullus timorem induit
 ob id, quod consulto facit. Il-
 lud autem sua in ipsa cum Ciae-
 conio mutare supervacuum est.
 Philippus Rubenius Elect. 1, 8.
 legebat: *cum sua cunctorumque
 opinione timidiore hos-tes, n.
 m. a. p. a. effecissent.* quod re-
 jicio: et primam conjecturam
 veram esse nullus ambigo. VOSS.
*Quum sua cunctatio atque opi-
 nio etc.* Ita ex vet. Cod. optime
 restituit Ursinus. Scaliger, editi-
 que omnes, et MSS. fere: (*Cras-
 sus, quum sua cunctatione atque
 opinione — effecisset.*) Quod ine-
 ptissimum est. In Crasso enim
 nulla cunctatio. E contrario; non
 cunctandum (jam ante dixerat
 Auctor) existimavit (Crassus,) *quin
 pugna decertaret.* Quod si
 istud, sua cunctatione, intelli-
 gatur utique hostium; jam ne-
 que Latinitas, neque sensus pa-
 tietur, ut Crassus timidos dica-
 tur effecisse hos-tes, sua (hoc est,
 ipsorum,) cunctatione. Quocirca
 Ursinum omnino sequendum ex-
 istimo. Digna tamen notatu est
 Fossii conjectura: (quum sua
 cunctatione atque opinione TI-
 MORIS hos-tes, nostros milites
 ad pugnandum alacriores EF-
 FECISSENT.) Juvat eum Grae-

^a nostros milites alacriores ad pugnandum ^b effecissent, atque omnium voces audirentur, expectari diutius non oportere, quin ad castra iretur; cohortatus suos, omnibus cupientibus, ad hostium castra contendit.

1 XXV. ^c Ibi, quum alii fossas complerent, alii,
164 multis telis coniectis, defensores vallo munitionibusque depellerent, auxiliaresque, quibus ad pugnam non multum Crassus confidebat, ^d lapidibus telisque subministrandis, et ad aggerem cespitibus comportandis, ^e speciem atque opinionem ^f pugnantium praeberent; quum item ab hostibus constanter, ac

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Nostrosque L. sec. Edd. R. M. V. ^b vulgo *effecisset*. ^c Ubi L. pr. ^d lapidibusque et telis V. pr. ^e *spem* Ed. Inc. ut vulgo corrupte in Celfo p. 63. *speciemque* Ed. R. V. ^f *pugnantum* Ed. Inc.

cus, qui habet: ὁ γὰρ ὁ Κράσος, καὶ τὴν μὲν πολέμιον τῆς σφῶν ἀναβολῇ καὶ ἡ (emendat Vossius ἦν, sed perperam) ΦΟΒΟΥ παρελχόν δόξῃ, τὴν ταύτῃ στρατιώταις προθυμότερος εἰς τὴν μάχην ἀπερχάσασθαι. Juvisset cum et MS. *la. Vossii* codex, (si forte in manus ei incidisset,) qui habet, *effecissent*. Atque hujus demum Codicis Lectio forte non inferior est *Ursini*; praesertim, quod a vulgata Lectione MSS. omnium una solum literula differat: (*Crassus, quum sua cunctatione atque opinione timidores* (jam facii) *hostes, nostros milites alacriores ad pugnandum EFFECISSENT*; etc. CLARK. *Ursiniani* codicis lectio egregie confirmatur a Dukeriano, qui *cunctatio atque opinio*, uti Clarkius jam edidit, exhibet, et maxime simili loco Caesaris b, 33. *Quod consilium nostris spem*

minuit, et hostes ad pugnam alacriores effecit. At vero multo magis mihi adridet Vossii conjectura, sive potius R. Stephani, in cuius correctissime editione *timoris et effecissent* expressa sunt. Immo *effecissent* dant Bongars. prim. Voss. prim. Egm. Lov. Leid. tertius, Dorvill. et Ed. Incerta A. 1473. Quod idcirco rescribi jussi: et sic nulla emendatione violenta opus est. *Timidores hostes* est Nominativus.

Alii foss. compl., alii etc.] Primo loco *et alii* deest in Leidensi primo. Non male. Vide ad 1, 8. *Ratibusque compluribus factis; alii etc.*

Ab hostibus constanter] Audacter et intrepido. Perperam Graecus vertit *φρονιμῶς*, quasi haec vox idem denotaret, ac *sapienter*. *Suetonius Tiber. c. 19.*

non timide, pugnaretur, telaque, ex loco superiore missa, non frustra ^a acciderent; equites, ^b circum-² itis hostium castris, Crasso ^c renunciaverunt, non eadem ^d esse diligentia ab Decimana porta castra munita, facilemque aditum habere.

XXVI. Crassus, equitum praefectos cohortatus, ¹ ut magnis praemiis pollicitationibusque suos excitarent, quid fieri ^e velit, ostendit. Illi, ut erat im-² peratum, eductis quatuor cohortibus, quae, praesidio castris relictæ, intritæ ^f ab labore erant, et longiore itinere circumductis, ne ex hostium castris ^g conspici possent, omnium oculis mentibusque ad

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *accedere vel accederent* MSS. 11. et Ed. Inc. male. V. c. 14. ^b Sic B. pr. Lov. V. pr. sec. L. pr. Pet. Egm. non *circuit*. ^c *denunc.* L. sec. ^d *deest* Lov. Edd. R. V. M. *dil. esse* L. pr. ^e *Vellet* Carr. et mei 10. Ed. Inc. ^f *vulgo integrae*. ^g *circumspici* L. pr. sec. Dorv.

Proelia aliquanto constantius inibat. Vide etiam notat. ad B. G. 1, 11. DAVIS. Hirt. B. Afric. c. 84. *In periculo constanter agendum.*

Eductis quatuor cohortibus] MSS. et Editt. Vett. *eductis his cohortibus.* Nimirum, aut vox (*quatuor.*) interpretamentum est; aut potius, cum scriptum esset, III. Librarii legerunt iis. vel *his*. Graec. Interpr. *ὁσίων τε*. CLARK. *his cohortibus* etiam Celsus et plurimi meorum Codd. vel *is*, seu *hiis*. Tota vox deest in Carrar. et MS. Sambuci. *Inde* habet Egmund. Sed tamen *to quatuor* restat in Cujac. Andino, Leid. primo, Scalig. et Oxoniensi. quare nil innovo.

Integrae ab labore] Sic quoque Celsus, sed nullus Codex

MStus. *Intritæ vel interritæ* plerique cum Edd. Vett. sed Andin. Oxon. Duker. et Voss. secundus habent *intritæ*; quomodo ex vitiosa *τοῦ intritæ* scriptura coniecit jam olim Gruterus, et pluribus legendum esse contendit J. F. Gronov. ad Livium 22, 39. *Intritæ* pro non tritæ, non defatigatae, *ἀνπαύρηται*, ut ait Graecus Interpres, cuius glossa est, *integrae*.

Atque his prerruptis] In vv. cc. erat *proruptis*. Unde Faërnus *prorutis* faciebat. Ego etiam *to proruptis* probum aio. Caesar reciproce *per* et *pro* usurpat. Sic dixit *perturbare* pro eo, quod vulgo *proturbare*, sic *prosequi* pro *persequi* passim habet. VOSS. *Prorutis*] Haec lectio debetur Gabr. Faëрни libro; MSS. enim et editi *proruptis* exhibent; quae

pugnam intentis, celeriter ad eas, quas diximus, 3 munitiones ^a pervenerunt, atque, his ^b prorutis, prius in hostium castris constiterunt, quam plane 165 ab iis videri, aut, quid rei gereretur, cognosci 4 posset. Tum vero, clamore ab ea parte audito, nostri, redintegratis viribus, quod plerumque in spe victoriae accidere consuevit, acrius ^c inpugnare coe- 5 perunt. Hostes undique ^d circumventi, desperatis omnibus rebus, ^e se per munitiones ^f dejicere, et 6 fuga salutem petere ^g intenderunt. Quos equitatus apertissimis campis ^h consecratus, ex milium ⁱ nu-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a pervenerant B. pr. ^b vulgo proruptis, perruptis. ^c pugnare Carr. L. sec. ^d circumveniri L. sec. Ed. Sc. ^e sese Edd. qdd. ^f dejecere Duk. ^g vulgo contend. ^h insectatus Dorr. Edd. R. M. V.

sane lectio videtur reducenda. Curtius 4, 13, 26. atque ille prorupto vallo exire copias jubet. Tacitus Annal. 15, 40. finis incendio factus, proruptis per immensum aedificiis. et Hist. 1, 86. Prorupto ponte sublicio. Utrobique frustra esse crediderim virum summum J. F. Gronovium, qui prorutis et proruto reponit. DAVIS. MSSi fere dant proruptis, quam lectionem sanam putat Vossius, ego vero non item. Curtius tamen 4, 13, 26. Atque ille prorupto vallo exire copias jubet. At optimi MSSi, proruto vallo. Recte. Tacitus Annal. 15, 40. Finis incendio factus, proruptis per immensum aedificiis. Lege prorutis, ut bene J. Fr. Gronovius. Idem Hist. 1, 86. prorupto ponte sublicio. Scribe proruto cum eodem viro doctissimo, quem vide ad Annal. 1, 68. et ad Livii 4, 29. IDEM. Cur. sec. Proruptis est in MSS. omnibus primisque Editionibus, item Gry-

phii, Clarkii, aliisque. Sed bene Vascosanus, Stephanus, Brutus, Scaliger, Davissiusque exhibuerunt prorutis, eorumque posterior recte mutavit sententiam, et Gronovio adsensum praebeuit. Proclivis est librorum lapsus, ut litteram p interponant. Frequens est locutio prorutere vallum, et similia. Praeter Gronovium vide Cl. Drakenb. ad Livium: proruto vallo. et Silium 1, 373. Prorutus agger. Lucan. 9, 490. Saxa discussis proruta muris. Vellej. 2, 63. Per aversa castrorum proruto vallo. Frontin. 2, 5, 8. Desertum proruit vallum et castra cepit. Idque restituendum arbitror B. C. 3, 68. prorutis his munitionibus. vulgo protinus. proruta opera, quibus rura cinguntur, Plin. Ep. 8, 17. Proruptis dederunt Aldus, Plantinus, alique vulgo, ac videtur placuisse Ill. Heinsio. 7, 82. Nulla munitione perrupta.

Contenderunt] Sic ex meis 20.

mero, quae ex Aquitania Cantabrisque ^a convenisse constabat, vix quarta parte relicta, multa nocte se in castra ^b recepit.

XXVII. Hac audita pugna, maxima pars Aquitaniae sese Craffo ^c dedit, obsidesque ultro ^d misit: quo in numero fuerunt Tarbelli, Bigerriones, Preciani, Vocates, Tarusates, Elusates, ^e Garites, Ausci, Garumni, Sibuzates, ^f Cocosates. Paucae ¹⁶⁶ ultimae ^g nationes, anni tempore confisae, quod hiems suberat, ^h hoc facere neglexerunt.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo *venisse*. ^b *recipit* B. pr. V. pr. sec. Egm. et Edd. qdd. *recipiunt* Carr. ^c *dedit* MSS. 4 et Ed. Inc. V. ad 2, 15. ^d *obtulit* And. L. pr. ^e *Gates* vel *Gaites* MSS. et Ed. Inc. ^f *Cocosatesque* vulgo. ^g *civitates* MS. Sc. Ox. Edd. R. Steph. Vasc. et Marg. Strad. ^h Sic MSS. plerique, et Edd. pr. vulgo *id*.

lus Dukerianus a manu prima. Nam correctum est *Intenderunt*, quod servant ceteri omnes, et Edd. primae ac Vett. pleraeque, uti et Gryphii, Stephani etc. Neque mutatum id in *contend.* oportuit. *Intendebant* Petav. *Intendunt fuga salutem petere* idem est, ac *Intendere fugam*, quod crebro apud auctores occurrit. Cum infinitivo hoc verbum saepe etiam construitur. Sallust. B. Jugurth. 107. *Quo ire intenderant*. c. 92. *locum summa vi capere intendit*. Tacit. Ann. 11, 32. *Ire obviam et aspici a marito intendit*. Hektor. 2, 12. *Arcere Othonianos intendit*. Et sic alii. Consule Sabetium in Min. ac ibidem Perizon. 4, 4, 8. et Ill. N. Heins. ad Valer. Flacc. 7, 114. Eadem variatio infra 4, 18. *in fines Siganborum intendit*. ubi plura. Mox *convenisse* reposui, pro *venisse*, ex Bongarsianis, Petaviano, Leidensi primo, Scalig. Duker. aliisque. Nec aliter Edd.

Inc. Vascos. Gryphii, Stephani, et Stradae.

Preciani] Quinam hi sint, ignorant Interpretes. Alio etiam nomine vocandos fuisse, docent MSS. in quibus et Ed. Ven. est *Ptiani*, vel *Pitani*, aut simile quid. *Lacianii* Leid. sec. *Proci-anti* Duker. Verum in hisce nominibus tam vehementer turbant libri manu exarati, ut extricari vix queas.

Elusates] Ita bene emendavit Ursinus, pluribusque confirmavit Scalig. Auson. Lect. 2, 7. ac clare exhibet Cujacianus Codex, teste Grutero. Adde Surit. ad Itiner. Anton. p. 358. Ed. Wessell. Harduin. ad Plin. 4, 19. Ceteri MSS. et Edd. Vett. cum Graeco Interprete *Flustates*, vel *Frustates*. Dein post *Cocosates* delevisse, auctoribus MSS. omnibus (praeter unum alterumque recentissimum) et Ed. Incerta.

- 1 XXVIII. Eodem fere tempore Caesar, etsi prope exacta jam aetas erat; tamen quod, omni Gallia pacata, Morini, Menapiique supererant, qui in armis ^a essent, neque ad eum umquam legatos ^b de pace misissent; arbitratus, id bellum ^c celeriter con-
- 2 fici posse, eo exercitum ^d adduxit: qui longe alia ratione, ac reliqui Galli, bellum agere instituerunt.
- ^c Nam, quod intellegebant, maximas nationes, quae proelio contendissent, pulsas, superatasque esse;
- ^f continentisque silvas ^g ac paludes. ^h habebant;

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *erant* B. pr. ^b *desunt de pace* Lov. Dorv. Carr. a m. s. Edd. R. V. M. ^c *breviter* Edd. R. M. V. ^d *advenit* Duk. *abduxit* Dorv. *duxit* MS. Urs. Ed. R. Steph. *eo* deest Gott. V. sec. Ed. Inc. ^e *deest* Cuj. Sc. And. L. pr. ^f *continentes* L. pr. sec. Duk. ^g *atque* MSS. 2. Edd. R. M. V. ^h *quas hab.* Cuj. Sc. L. pr.

Sibuzates] Sic vetustissimi MSS. Bongars. Petav. Leid. prim. Scalig. aliique cum Graeco Interprete. Vulgo *Siburzates*, vel *Sibutzates*. In quibusdam, ut et Ed. Inc. non comparere hoc nomen. *Sibyllates* videntur esse Plinio loco citato, ubi vide.

Bellum agere] Testatur F. Ursinus, hunc locum in Vett. Codd. ita scribi; unde factum, ut hanc lectionem in *textum* reciperem: licet enim rarus sit loquendi modus, probus tamen est, ut docuit J. Fr. Gronovius Obsrv. 2, 3. Vulg. *bellum gerere*, quod ex Glossa ortum habuit. DAVIS. Hic locus docet rursus, duo diversa fuisse Caesaris exemplaria, ex quibus vulgati codices descripti sunt. Nam MSS. Scalig. Cujac. Andin. Oxon. Leid. prim. qui solent conspirare, etiam cum Ursini libris saepe, soli habent, *agere instituerunt*: cum Bongarsiani, Vossiani, Lovan. Petav.

ceterique magno numero retineant, *gerere coeperunt*. *Agere* elegantius certe est, quam ut a librariis proficisci potuerit. Pompon. Mela 1, 16. *Ut aliena etiam bella mercede agerent*. Lucan. 4, 2. *Martem Caesar agit*. Claud. Cons. Probi et Olybr. vers. 78. *agere proelia*. qui aliquoties etiam, *agere bella*. Sed lege omnino Gronov. quoque Obs. 4, 14. ad Livii 28, 46. Burmann. ad Quintil. Inst. Orat. 10, 1. p. 98. *Quis enim caneret bella melius, quam qui sic egerit*. Item cum, ut et Barth. ad Gratii Cynege. vs. 220. B. Afric. c. 40. ubi *res agebatur* Leid. pr. pro *gerebatur*, et saepius. Sic *agere regnum*, *provinciam*. Vide Er. Arntzen. ad Aurel. Vict. c. 47. de Vir. Illust. *Agere curam*, pro *gerere curam* alicujus. Consule Heins. et Burm. ad Ovid. Epist. Her. 16, 302. *Agere consulatum* Valer. Max. 3, 8, 3. ubi adiocer. et ita MS. Harlem. 9, 7, 1. pro *gerere*. Et paa-

eo se, suaque omnia contulerunt. Ad quarum initium silvarum quum Caesar pervenisset, castraque munire^a instituisse; neque hostis interim visus esset; dispersis in opere nostris, subito ex omnibus partibus silvae evolaverunt, et in nostros inpetum fecerunt. Nostri celeriter arma ceperunt, eosque in 4 silvas repulerunt; et, compluribus interfectis, longius^b inpeditionibus locis secuti, paucos^c ex suis deperdiderunt.

XXIX. Reliquis deinceps diebus Caesar silvas 1

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *constituisset* Pet. V. tert. ^b *in imp.* Pet. V. sec. ^c *de s.* Lov. Pet. Egm. et 3. alii. Edd. pp. etc.

sim confunduntur. V. Comm. ad Nepot. Timol. 4. De verbo *instituerunt* diximus quaedam ad c. 23. idque jam ab aliis Editoribus, ut R. Stephano et Scaligero, receptum est. Invenit etiam in suis Aicardus. *cepit et instituit* confunduntur statim quoque c. 29.

Quum perv. Caesar] MSS. plerique et Edd. primae, *quum Caes. perv.* quo exhibui ordine. Alii: *Caesar quum perv.* unde suspicor, an non *Caesaris* nomen e marginali glossa in textum hic irrepserit, ut sacpe.

Deperdiderunt] Sic MSS. optimi plurimique, quod bene defendit Brantius loco 5, 54. *tantum ejus opinionis deperdidisse.* Sic *deperderint* MSS. quidam, pro *peperderint*, B. G. 1, 44. *derelictae* 3, 13. *perdiderunt* est in Petav. et alio per Gruterum collato, item Leid. sec. Dorvill. et Edd. Rom. Mediol. Ven. Sed *disperdiderunt* visitur in Leid. primo et tertio, Ortelii, et Gotorp. ac Ed. Incerta, uti et in

quibusdam l. v. Non mala etiam est lectio, quam Beroald. Aldus, Gryph. Stephan. Plantin. alique amplexi fuerunt, *desideraverunt*: at ea confirmatur solo MS. Oxoniensi: cum tamen propria sit dictio in re militari, de occisis, captis perditisque militibus, ut quivis notum est: et aliquoties ab ipso Caesare adhibetur. Et ita 5, 23. *nulla navis desiderabatur.* ut et B. Civ. 2, 7. B. G. 7, 51. *milites sunt DCC. desiderati*; et B. Alex. c. 40.

Omnem eam materiam] Sic et alibi lignum vocat. Ita etiam Curtius 6, 6, 28. *Multam materiam ceciderat miles.* Vide et Quintilianum in Praef. ad l. 7. Inti. Orat. p. 329. DAVIS. Sic passim omnes Latini.

Sub pellibus] Vetus locutio, pro eo, quod est, *sub tentoriis*, quae pellibus constabant. *Valerius Maximus* 2, 7. *Nevetentorium ex pellibus haberet.* Tacitus lib. 13. *Retentusque omnis exercitus sub pellibus,*

167 caedere ^a instituit; et, ne quis inermibus ^b imprudentibusque militibus ab latere inpetus fieri posset, omnem eam materiam, quae erat caesa, conversam ad hostem conlocabat, et pro vallo ad utrum-
 2 que latus ^c exstruebat. Incredibili celeritate magno spatio, paucis diebus, confecto, quum jam pecus atque extrema inpedimenta ^d ab nostris tenerentur, ^e ipsi densiores silvas peterent; ejusmodi sunt tempestates consecutae, uti opus necessario ^f intermitteretur, et continuatione imbrium diutius sub pel-
 3 libus milites contineri non possent. § Itaque, vastatis omnibus eorum agris, vicis aedificiisque incensis, ^h Caesar exercitum ⁱ reduxit, et in Aulercis, ^k Lexoviisque, reliquis item ^l civitatibus, quae proxime bellum fecerant, in hibernis conlocavit.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a coepit L. pr. ^b imprudentibus B. pr. ^a m. pr. ^c instruebat Pet. exturbat V. sec. ^d a L. pr. et Edd. qdd. ^e ipsique defensores s. L. sec. ^f mitteretur, ut c. Pet. ^g Ita Edd. R. M. V. ^h deest L. pr. ⁱ MSS. plerique perd. cum Ed. Inc. eduxit B. tert. L. sec. ^k Lexoviisque MSS. plurimi et Edd. Vett. ^l in civ. Sc. L. pr. Ox. V. ad 2, 10.

quamvis hieme saeva adeo, ut obducta glacie, nisi effossa, humustentoriis locum non praeberet. Hirtius de Bell. Afric. c. 47. Perquam pauci sub pellibus acquiescebant. Livius lib. 23. Ubi primum sub pellibus haberi coepti sunt. Hotoman. Vide J. Lipsium Mil. Rom. l. 5. Dial. 5. DAVIS.

Proxime bellum fecerant) MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Edit. Rom. maxime. CLARK. Etiam omnes mei et Edd. Vett. uti et MSS. Bruti et Brantii habent maxime. Maximum in Leid. tertio est. An legendum, quae quum,

sive cum maxime b. f. Graecus tamen vulgato adstipulatur, in quo legitur, *vevsi*. Immo proxime videtur scriptum esse in Cujac. atque Oxoniensi; quoniam ex illis nihil varietatis est adnotatum. Crebro autem hae voces in MSS. permutantur, ut 8, 34. Vide Cel. Burm. ad Vellej. 2, 36. Cort. ad Plin. Ep. 5, 12. Monui etiam quaedam ad Frontinum. Nec secus variatur in Appul. A-pol. init. *reprehensionem pro maximo crimine aspernatur*. Sic enim Elmenh. e Flor. Cod. cui accedunt Lips. et Ed. Junt. *proximo crimine*: in alio *crimen*. Vulgo, *proximam crimini*.

168

C. JULII CAESARIS
COMMENTARIORUM
DE
BELLO GALLICO
LIBER IV.

ARGUMENTUM, LIB. IV. DE BELLO GALLICO.

Usipetes et Tenchtheri Germani, metu Suevorum, novas sibi sedes in Galliis quaerunt: .IV. Menapiosque finibus expellunt. VI. Inde ad Eburones et Condrusos translati, a Caesare, XII. quamvis primum equestri pugna superiores, XV. post tamen castris exuuntur: ac reliquiae ad Sigambros trans Rhenum se recipiunt. XVII. Caesar fabricato ponte, XVIII. Rhenum transit; Sigambros ulciscitur; XIX. Ubios liberat. XXI. Inde in Galliam reversus, XXIII. e Morinis in Britanniam trajicit: XXIV. atque aegre in terram exposito exercitu, XXVII. incolas in deditionem accipit. XXX. Qui tamen, quod adflictam tempestate Romanam classem, equitatumque abesse, viderent, animati rebellant. XXXV. Sed denuo subacti, XXXVI. obsides tradunt: Caesarque in Galliam redit.

- 1 I. Ea, quae secuta est, ^a hieme, qui fuit annus
 Cn. Pompejo, ^b M. Crasso Coss. Usipetes ^c Germani,
 et item ^d Tenchtheri, magna cum multitudine ho-
 minum, flumen Rhenum transierunt, non longe a
 2 mari, ^e quo Rhenus influit. Causa transeundi fuit,
 quod ^f ab Suevis complures annos exagitati, bello
 3 premebantur, et ^g agricultura prohibebantur. Suc-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a quievit ann. V. pr. ^b et M. Cr. Consule L. pr. et addit etiam
 R. Steph. male. ^c Usipennes V. sec. ^d MSS. Tenchtheri. Tan-
 ctheri, Tonctheri, Tencatheri, Tenchatheri, Tenchetæ. Tenc-
 theri praeferit Cellarius. ^e cui MSS. Urs. Ox. V. ad 1, 8. ^f a MSS.
 et Edd. qdd. ^g ab agr. L. pr. ex agr. suprasc. ab ag. Duk. V.
 ad 1, 10.

*Usipetes Germani, et item
 Tenchtheri*] Plutarchus in Cae-
 sare: δύο Γερμανικῶν ἔθνων με-
 γάλων, ὅς ἴπας καλῶσι τὴν ἐτέ-
 ρην, τὴν δὲ Τεντερίδας. Sanepas-
 sim in Graecis scriptoribus vi-
 deas propria nomina librario-
 rum inscitia corrupta, et ple-
 rumque primores vocabulorum
 partes avellunt, indeque aliquam
 particulam copulativam, aut ar-
 ticulum fingunt, ut hic ὅς ἴπας,
 pro Οὐσίπεταις. Simile apud Pto-
 lemaeum οἱ Πομάνδρες, pro Οὐ-
 ρομάνδρες. Sic apud Dionem quo-
 dam loco legi καὶ Σσελλαν, pro
 Κασσέλλαν, nam Cassivellau-
 num designat. Etiam in Caesare
 MS. ubi secundo commentario-
 rum legitur, in Nantuates, in-
 venio, in Antuates. ubi puta-
 runt exscriptores, n litteram a
 priore vocula in adhaesisse τῷ
 Nantuates. VOSSIIUS.

*Bellandi causa suis ex fini-
 bus ed.*] Primum cum pronomem
 suis non compareat in MSS. op-
 timis, Bongars. pr. Petav. Vos-
 siano pr. Lov. Carrar. aliisque
 multis, neque in Edd. primis,
 exfulare istud iussi. Dein bellan-

di ex causa Voss. sec. item pri-
 mus a m. sec. et Bongars. pri-
 mus, qui simpliciter habebat,
bellandi ex fin. educunt; quam
 vix dubito veram esse lectionem,
 immo. forsan e suis librarii, ali-
 quid deesse credentes, fluxerunt
caussa. nam solet saepius pro-
 nomen addere Caesar. Sed amant
 historici, casum Genitivum po-
 nere, omitta *caussa* vel *gratia*,
 seu ἐνεκα vel *ergo*, quod sex-
 centies docuerunt Viri Docti.
 Consule modo Stewech. ad Ar-
 nob. l. 6. p. 192. et quos conges-
 sit Arntzen. ad Aurel. Victor. de
 Vir. Ill. c. 2. *Quae aquae hauri-
 endae descenderat.* Noster ipse
 4, 17. *Naves, deijciendi operis,
 a barbaris essent missae:* uti
 legendum e MSS. videbimus; uti
 et 5, 8. *Quas sui quisque com-
 modi fecerat.* B. Civ. 2, 12. 3, 9.
 71. Adde etiam c. 26. 44. 7, 54.
 77. 8, 4. B. Civ. 1, 82. *Illi impe-
 diendae rei legiones educunt.*
 Sic enim recte Davis. qui viden-
 dus, uti et ad B. Alex. c. 85. *dis-
 solvendae disciplinae essent.* neo
 non Sanctius eum Perizonio in
 Min. 4, 4. 9. 14. ac Ger. Vossius
 ad Vallej. 1, 12. ubi ait, se idem

vorum gens est longe maxima, et bellicosissima Germanorum omnium. Hi centum pagos habere dicuntur: ex quibus quotannis singula milia armatorum, 169 bellandi caussa, ^a ex finibus educunt. ^b reliqui, qui domi manserint, se atque illos alunt. Hi rur- 5 sus ^c in vicem anno post in armis sunt: illi domi remanent. Sic neque agricultura, ^d nec ratio, at- 6

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Vulgo suis ex f. & fin. MSS. et Edd. qdd. ut et educuntur. producant L. pr. a. m. pr. V. ad 1, 53. b vulgo r. domi manent: pro se atque illis colunt. alios MSS. 3. et Ed. Inc. c deest V. pr. d Sic MSS. vulgo neque r. neque.

genus locutionis ter Mstorum ope Caesari restituisse, et in notis suis de eo acturum promittit. quod fato praeventus praeflare nequit.

Reliqui domi manent, pro se atque illis colunt) MSS. Brant. Norvic. et Editt. Rom. Ven. aliaeque veteres habent, *Reliqui, qui domi manserunt* (vel *manserint*) *se atque illos alunt*. Solus, quod equidem scio; Codex Ursinianus vulgatae lectioni fidem facit. DAVIS. *Reliqui, qui domi manent, pro se atque illis colunt*) Scaliger, et Recentiores: *Reliqui domi manent: pro se etc.* Verum cum MSS. omnes habeant, *reliqui QUI*; vocem istam restituendam existimavi. *Pro se atque illis colunt*, ex MS. Ursini est: alii omnes, *se atque illos ALUNT*. Graecus: οἱ μὲν ἐν τῇ πατρίδι καταμεινάντες ἐαυτοὺς τε καὶ ἐκείνους ΤΡΕΦΟΥΣΙ. CLARK. Primo reposui, *qui domi manserint*, ut habent, vel *manserunt*, MSS. mei omnes, et Edd. Vett. nisi quod Oxon. servat, *qui d. manent*, et Edd. Aldi, Gryphii, Steph. aliaeque dant *remanserint*. Durissima est auribus repetitio, *reliqui domi manent*,

et statim, *illi domi remanent*. Gruterus omnia haec, *qui domi manserint*, ut superflua resecare mallet.

Pro se atque illis colunt) Ex utriusque Latini Latini Viterbientis ebdice Ursinus, Hotomannus et Scaliger cum Aicardo hoc ceperunt. Verum cum nec aliorum, nec mei Codd. numero viginti et plures, uti et Graccus interpres, vulgatum servant, *se atque illos alunt*, puto me jure merito illam lectionem Caesari reddidisse, quamvis alteram, *pro se colunt*, satis Latinam esse, probari possit.

Neque agricultura, neque ratio atque usus belli) Ita ex MSS. omnibus et Editt. Vett. restitui. Scaliger et Recentiores: *neque agricultura, neque ratio neque usus belli*. Perperam. Bimembris enim, non trimembris est sententia. CLARK. *Neque usus belli*) Legendum *atque usus belli*, quod ex MSSis et Vett. editis C. Clarkius adnotavit. DAVIS. *Cur. sec. atque cuncti nostri quoque, excepto Vossiano primo, uti et nec vetustiores omnes pro neque.*

7 *que usus belli intermittitur: sed privati, ac separati agri apud eos nihil^a est: neque longius anno re-*
8 manere uno in loco, incolendi caussa, licet: neque
 170 *multum frumento, sed^b maximam partem lacte*
^c atque pecore vivunt, multumque sunt in venatio-
 9 *nibus: quae res et cibi genere, et quotidiana exer-*
citatione, et libertate vitae (quod a pueris nullo
 offi-

VARIAE LECTIOES.

^a sunt G. V. tert. Ed. Inc. ^b per m. p. L. sec. maxima parte
 L. pr. Egm. ^c ac MSS. et Edd. qdd.

Uno in loco incolendi caussa licet] MS. noster *colendi*, quod Ciacconius probat. Ego prius malo. Caesar hic non de agricultura, sed habitatione loquitur. Explicat se ipse Caesar, cum 6, 21. de moribus Germanorum scribens ait: *anno post alio transire cogunt. et paullo post, ne accuratius ad frigora atque aestus vitandos aedificent.* Graecus quoque *κατοικεῖν* habet VOSIUS. Proba videtur *colendi* lectio, quae *incolendi* significatione apud bonos Auctores occurrit. Pomponius Mela 1, 19. de Ponto Euxino: *Olim, inquit, ex colentium saevo admodum ingenio Aenus—dictus. Silius Italicus* 5, 242. *Nisi quem Deus ima colentum Damnasset Stygiae nocti.* 8, 69. *Non coeli, non illa soli, non gnara colentum.* Cum haec vocis potestas fuerit paullo rarior, Librarii orae Codicum notius eo sensu vocabulum adlevare, quod tandem in contextum orationis est receptum. DAVIS. Codex etiam Ciacconii, et membranae Andinae, atque Oxonienses cum Ed. Clarissimi praefarunt *colendi*. Et certe nemo sanus negaverit, passim *colere* occurrere pro *inhabitare*, absolute. Verum non minus eun-

dem usum habet *τὸ incolere*, praefertim in Caesare. B. G. 1, 1. *Qui trans Rhenum incolunt.* c. 5. *qui trans R. incoluerant.* 2, 3. *qui cis Rhenum incolunt:* ubi etiam vide. 4, 20. *quantae nationes incolerent.* et crebro. Livius 1, 1. *qui inter mare Alpesque incolebant.* Sueton. Caes. c. 25. *qui trans Rhenum incolunt*, et passim omnes, Curtius 7, 6, 12. *Qui super Bosporem incolunt:* sic recte MSS. vulgo *Bosporo*. Acidalius vult, *Bosporum colunt*. Nulla igitur caussa est, cur a vulgari lectione ob unum alterumque Codicem discedamus.

Sed maximam partem lacte atque pecore vivunt] Id est, maxima ex parte. Graecismus Caesari familiaris. Infra: *et reliquam partem hiemis se eorum copiis aluerunt.* Supra 3, 12. *haec eo facilius magnam partem aestatis faciebant.* 5, 7. *Qui magnam partem omnis temporis in his locis flare consuevit.* 7, 25. *Ne maiorem aestatis partem flumine impediretur.* Cui simile est illud Ciceronis de reditu suo ad populum: *magnam partem tectis ac tenebris continebantur.* Plura suggeret Graecorum schola, quorum id proprium; κατὰ

officio aut disciplina adsuefacti nihil omnino contra voluntatem faciant) et vires ^a alit, et immani ^b corporum magnitudine homines efficit. At-¹⁰ que in eam se consuetudinem ^c adduxerunt, ut locis frigidissimis ^d neque vestitus, praeter ^e pellis; ^f habeant quidquam, quarum propter exiguitatem magna est corporis pars aperta, et laventur in fluminibus.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest Duk. Dorv. ^b corporis L. tert. Ed. Inc. Mox vulgo abest *homines*. ^c *abduxerunt* Voss. o. Egm. G. Ed. Inc. ^d non Egm. ^e Sic B. pr. v. pr. sec. L. pr. Ox. Duk. et alii, non *pelles*. ^f *haberent* MSS. fere. o. et Ed. Inc. *habent* L. pr. dein male ab Ox. et Edd. aliquot abest *quidquam*.

enim libenter exaudiant. *Brant.* Vide et *Lambinum* ad *Lucretii* l. 3. p. 297. Ed. Francof. DAVIS. Adde quae dicta ad 1, 12.

Et immani corporum magnitudine efficit] MSS. et Editt. Vett. *et immani corporum magnitudine homines efficit*. Quod cur a Scaligero et recentioribus mutatum, equidem non video. Graecus item, καὶ πελώριος μεγέ-
θους ἄνθρωποι παρέχεται. CLARK. MSSti fere, addita vocula, dant *magnitudine homines efficit*, vel *efficit homines*. Sed verbum *homines* in vetustissimo *Carrariensi* fuit inductum; et ejus incerta positura facit, ut Librariis debere videatur. Lego: *et vires alit*, et immanem corporum magnitudinem *efficit*. Hoc modo nitida sit oratio, cum plerorumque Codicum lectio prorsus infrunita sit. DAVIS. Cur. sec. Perperam Scaliger deleuit vocem *homines*, quam constantissime servant omnes omnium meique Codices et Edd. Nec scio, quomodo infrunita possit audire. Certe est Latinitissima, *homines magnitudi-*
ne, sc. praediti, vel magnitudi-

Jul. Caes. Tom. I.

nis. quare non opus erat, ut Cl. Perizon. conjiceret scribendum *afficit*, ad Sanctii Minervam 4, 4, 5. ubi plena manu hujus locutionis habes exempla. Ovidius *Metam.* 2, 639. *Fit longo corpore serpens*. Sed et adde Cl. Burm. ad *Phaedr.* 2, 5. *tunica cirris dependentibus*. Infra 6, 7. *Difficili transitu flumen, ripisque prae-ruptis*. B. Civ. 3, 37. *rivus difficilibus ripis*. B. Afric. c. 40. *corpora mirifica specie amplitudineque*. Immo sic MSS. 6, 10. *silvam ibi esse infinita magnitudine*, et c. 16. *immani magnitudine simulacra*. V. etiam B. Civ. 1, 64.

Magna est corporis pars aperta] Vide notat. ad B. G. 6, 21. DAVIS.

— *Aperta; et laventur in fluminibus*] Sic Scaliger et recentiores. MSS. et Editt. Vett. (— *aperta. Et lavantur in fluminibus*.) Quae Lectio aequae ferri potest. CLARK. *Laventur* a Berroaldo ortum jam legas in Edd. Veneta A. 1517. Aldi, Gryph. Steph. Rosseti, Plantini et alia.

T

- 1 II. Mercatoribus est ad eos aditus ^a magis eo,
 171 ut, quae bello ceperint, quibus vendant, habeant;
 quam quo ^b ullam rem ad se ^c inportari ^d desiderent.
 2 Quin etiam jumentis, quibus maxime Gallia delectatur,
 quaeque inpenso ^e parant pretio, Germani in-
 portatis ^f his non utuntur; sed, quae sunt apud eos

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. plerique et Edd. Vett. al. *eo magis*. ^b *ulla ad E.* pr. ^c *comport.* L. tert. Ed. Inc. ^d *desiderant* B. pr. L. tert. *desiderent* Dorv. ^e *vulgo parat.* et *inmenso* Cuj. ac L. pr. ^f *vulgo deest his.*

Sed in MSS. si forte unum alterumque excipias, est lavantur.

Est ad eos aditus, eo magis] Voces ad eos non agnoscunt MSS. Bongars. Petav. Andin. Leidens. prim. Oxon. Scalig. Vossian. prim. sec. et Egmond. In Scalig. et Leid. primo, *est aditus eo magis*, quasi eo pro ad eos fuerit, ut alibi, sumtum. at B. Civ. 2, 1. *qua est aditus ad id mare*. Sed ceteri, ut reposui, *magis eo*.

Quam quo] Codices nonnulli *quam quod*. Sed utrumque aequae Latine dicitur. CLARK. Mei omnes exhibent *quo*. Vide tamen ad 1, 23. *sive eo quod* etc.

Galli delectantur — parant] Sic MSS. Reg. Eliens. et Vossii: Vett. quoque Edd. et Interpr. Graecus. Scaliger et Recentiores, *Gallia delectatur: parat*. Minus, ut mihi quidem videtur, eleganter. CLARK. Ut Scaliger edidit, habent Codex Ursini, et Andin. Ceteri omnes praebent *Galli delectantur — parant, vel parent*. Quare medium elegi, et scripturam Codicis Oxoniensis sum amplexus: *Gallia delectatur, quaeque parant*, sc. Galli. Haec autem numeri variatio an-

nam dedit loci corrumpendi. c. 4. *Vulgus circumstat, cogantque*. Pluribus hoc docui ad 2, 11. *Equitatum*. *His praefecit*. Adde quam plurima exempla allata a Cortio ad Sallust. Cat. 23, 6. Jug. 14, 13. 85, 38. etc. et infra 7, 10. et 35. *Uterque extitisset, fereque castra ponerent*. c. 71. *multitudo advolaret, aut tela conjicere possent*.

Impenso parat pretio] Ursinus reponit *Immenso*, quod non placet. Sic enim etiam locutus Livius 2, 9. *Salis quoque vendendi arbitrium, quia impenso pretio venibat in publicum omnium sumptu, ademptum privatis*. Hotoman. Vide et Ciceronem ad Atticum 1, 14. Epist. 12. et Festum. DAVIS. Nec secus plussemel Appulejus. V. Scip. Gentil. in Apolog. p. 161.

Germani importatis non utuntur] MSS. omnes, *Germani importatis his non utuntur*. Unde, omissa voce, (*Germani*,) quod interpretamentum esse potest, legendum conjecerim, (*importatis hi non utuntur*.) Favet Graecus, *εἰσαγομέναις ἄγτοι ὁ Χρῆνται*. CLARK. Recte Clarkius advertit, in MSS. addi particulam *his*. nam et ita reperi in 19. meis,

nata prava atque deformia, haec quotidiana exercitatione, summi ut sint laboris, efficiunt. Equestribus proeliis saepe ex equis desiliunt, ac pedibus proeliantur; equosque eodem remanere vestigio adsuefaciunt; ad quos se celeriter, quum usus est, recipiunt. neque eorum moribus turpius quidquam, 4

V A R I A E L E C T I O N E S.

a eosque MSS. quidam et Edd. Inc. Dav. Clark.

et Edd. Rom. Mediol. Ven. et Inc. Verum non recte illum huic loco medicinam facere, existimo. Nisi me enim adridens fallat conjectura, scripsit Caesar: *Quin etiam fumentis Germani inportatiis non utuntur.* Sic discrete Hirtius B. Afr. c. 20. *frumento in Africa nisi inportatio uti non posse.* ubi ante Urfinum erat quoque tato. sic congestitius agger B. Civ. 2, 15. Alibi tamen aere utuntur inportato 5, 12 et B. Civ. 3, 42. *frumento utuntur inportato.* ubi in Leid. pr. *inportatu.*

Quae sunt apud eos nata prava atque deformia] Sic recte in Petaviano quoque codice est: quamvis Cujac. habeat *parva*. Locutus similiter Xenophon lib. 1. Cyropaed. pag. 20. ἀλλ' ἐν πονηποὶ γε φαίνόμενοι, καὶ ἐν πονηρῶν ἱππασίων ὄχλοι. Sed et praevidentur, et pravis equis vehuntur. Πονηρὸς est nullius pretii, nec aspectu, nec incessu pulcher, inhabilis, ineptus ad usum. VOSIUS. *Prava*) Sic MSS. Graecus, μικράς, *parva*. Quem nonnulli sequuntur. Sed vera est vulgata Lectio. CLARK. Licet non damnum temere *prava*, quod plurimi confirmant Codices, et Edd. antiquitas, atque ante Gryphium fere, si excipias Venetiam A. 1494. cusae, quodque amplecti videntur Gronov. ad Liv.

4, 26. et Burmann. ad Gratii Cyneget. 499. et 289. *Jamque inde excernere parvos:* habet tamen et vox *parva*, quibus se defendat. Nam sic est in Cod. Brantii, Scaligeri, Leidensi primo, Oxoniensi, Duker, Gottorp. et Vossiano tertio et aliis, atque Edd. Gryph. et Stephani. Praeterea Tacitus c. 5. de Mor. Germ. ait: *Pecorum secunda, sed plerumque haec inprocera: ne armentis quidem suis honor aut gloria frontis.* Immo praevidetur non fuisse, sive, ut Vossius explicat, ineptos ad usum, satis videtur patere e sequentibus; quia summum laborem perferre poterunt. Quare magis inclino in *prava*. quo etiam vocabulo strictius Germanorum equos descripsisset, quam generali voce *parvus*. nisi *vara*, sive incurvis et lunatis pedibus, reliquit auctor. *parva* etiam praetulit Ill. Heinsius, ut patet ex ipsius Codicis ora. In Bong. primo est *pava*, supra scripto r ante a. In Ed. Inc. *prima*.

Summi ut sint laboris] Hoc est, ut maximum laborem tolerant. DAVIS.

Adsuefaciunt] MSS. et Edd. Vett. *assuefecerunt*. Quod aeque fert temporum ratio. Graec. διδάσκατες. CLARK. Sed *adsuefaciunt* existat in Cujac. Andin,

T 2

5 aut inertius habetur, quam ^a ephippiis uti. Itaque ad quemvis numerum ephippiatorum equitum, quam-
 6 vis pauci, adire audent. Vinum ad se omnino inpor-
 tari non ^b sinunt, quod ea re ad laborem ferendum remollescere homines, atque effeminari ^c arbitran-
 tur.

1 III. Publice maximam putant esse laudem,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a ephippiis et ephippiatorum etc. MSS. nonnulli et Ed. Inc.
^b patiuntur MSS. Urs. And. Ox. ^c dicuntur Pet.

Scalig. Oxon. Leid. primo, et Edd. Aldi, Ursini, Gryph. ac Stephani: quare nihil innovo.

Quum usus est] Vulg. *Cum usus poscit*. Sed cum omnes MSS. et editt. veteres lectionem a nobis receptam tueantur, causa visa non est, cur Codicum auctoritatem deseramus; utraque enim locutio aequae est Latina. DAVIS. Sic MSS. et Edd. Vett. Scaliger et Recentiores (*quum usus poscit*). Quod nihilo elegantius. CLARK. Mirum, non accuratius consultas esse a viris doctis veteres Editiones. Nam Aldus, Gryph. Stephanus et Plantinus alique jam exhibuerant *poscit*; quod etiam Scaliger in suo invenit Codice. Neque aliter Cujac. Andin. Leid. prim. et Oxon. mores solito eorum Codicum, qui a ceteris MSS. passim dissentiant. Infra tamen 6, 15. *Quum est usus, atque aliquod bellum incidit*.

Audent] Ita MSS. et Edd. Vett. Scaliger et recentiores *audeant*. Minus recte. CLARK. Nisi Carrar. et Duker. a m. pr. habere *audeant*, crederem modo typographorum esse erratum in Scaligeri Ed. nam et in Elzev. A. 1675. scribitur *audent*, ut debet salvo sensu.

Civitatium] De voce *civitatium*, quam nonnulli rejecerunt, vide G. J. Vossium de Anal. 2, 14. DAVIS. *Civitatium* hic exhibet solus Bongars. primus, sed vide 7, 36. Ceteri MSS. et Edd. fere *civitatum*; ut solent ubique minus integriores libri. 5, 22. MS. Scal. *civitatium*; uti 7, 83. Egmond. et 8, 23. Bong. et Voss. pr. c. 30. MS. Andin. ac B. Alex. c. 26. Scalig. *paludium* c. 73. MS. Oxon. *obsidium* nonnulli 6, 9. *necessitatum* 7, 89. Voss. pr. *simultatium* nonnulli B. Alex. c. 49. Adde praeter alios Cl. Burm. de Vectig. c. 11. et Drak. ad Liv. 1, 9, 43. 4, 33.

Non potuisse] MSS. et Editt. Vett. (*non posse*). Mutarunt Scaliger et recentiores; quod non adverterent, vocem (*posse*) tam imperfecti esse temporis, quam praesentis. CLARK. Aldus et Gryph. etiam *potuisse* contra MSS. omnes. Non solum hac re significant, civitates multas suam vim non sustinere potuisse, sed etiam adhucdum non posse.

Una ex parte a Suevis] MS. a Suis. Ita quoque in suo codice Ciacconius repererat, et ab iis emendarat, perperam. Vulgata lectio clara et proba est. VOSSIUS.

quam latissime ^a a suis finibus ^b vacare agros: hac re ^c significari, magnum numerum civitatum suam vim sustinere non ^d posse. ^e itaque una ex parte a ² Suevis circiter millia passuum ^{de} agri vacare dicuntur. Ad alteram partem succedunt Ubii, quorum ³ fuit civitas ampla atque florens, ut est ^f captus Germanorum, et paullo, ^g quam sunt ejusdem generis,

V A R I A E L E C T I O N E S.

a ab L. pr. b. *vagari* V. pr. sec. Egm. *vagari* nec habere agros Pet. pro var. lect. *vastari* MSS. Samb. et Ciac. c. *significare* Lov. et 2 alii. d. vulgo *potuisse*. e. ita V. pr. f. *campus* Pet. cultus V. C. Samb. sed v. Ciaccon. g. vulgo *qui s. ej. g. etiam*.

Millia passuum sexcenta agri vacare dicuntur] Foedissimus error, et nihilominus a Scaligero quoque transmissus. Lipsius Elect. 2, 7. et Hottomannus LX rescribent. Et facile de potuit fieri ex LX. Graecus habet: *σαδία πεντακσίχλια διακοσίωv δέοντα*, quod tantundem est ac passuum millia sexcenta. Ego ex MS. nostro rescribo *centum*. VOSS. Eruditissimi viri Fr. Hottomannus et J. Lipsius Elect. 2, 7. legunt, *millia passuum LX*. Idem etiam ante eos suspicatus est Joan. Glandorpius. Sola, qua innixi sunt, ratio est, quia *millia passuum de*. spatium nimis enorme videbantur. Sed me non habent adficientem; cum enim constat, in hisce De Bell. Gallico libris *civitatem* regionis incolas denotare, si una ex parte a Suevis circiter millia passuum LX. tantum vacarent, perexiguas oporteret esse regiones, si hac re significaretur, *magnum numerum civitatum* suam vim sustinere non potuisse. Ob hanc etiam causam nihil moror lectionem Codicis Vossiani, qui exhibet, *circiter millia passuum C.* praeterquam enim quod alii omnes vulgatam retineant, facile

fieri potuit, ut vel casu excideret *de*, vel emendatorculus aliquis expunxerit. Haud tamen negandum, cum haec a Germanis acceperit Caesar, famam timori conjunctam, ut sit, aliquatenus auxisse. DAVIS. Probat Davisii defensionem Clarkius. Nihilominus mihi nequaquam displicet Vossiani Codicis lectio *Centum*: utpote quam confirmant Cujacianus, et Oxoniensis cum margine Ed. Gryphianae. Celso tamen dicitur: *ingens atque incredibilis solitudo*. Sic enim scribendum, non *solicitudo*.

Ut est captus Germanorum] Male noster MS. *ut est campus Germanorum*. Recte Graecus, *ὡς ἔχει κατὰ Γερμανίαν*. VOSSIUS.

Et paullo qui sunt ejusdem generis, etiam ceteris humaniores] Mutant Ciacconius, et Hottomannus, sed nihil opus. Fateor trajecta paulum verba, quae non male ita legas: *et paullo etiam ceteris, qui sunt ejusdem generis, humaniores*. VOSS. Legit P. Ciacconius: *Et paullo, quam sunt ejusdem generis etiam ceteri, humaniores*, cui emendationi favet MS. Norv. ha-

174 et ceteris humaniores; propterea quod Rhenum adtingunt, multumque ad eos mercatores ventitant, et ipsi propter propinquitatem Gallicis sunt moribus

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Vulgo multique.

bet enim, et paullo, quam sunt etc. Hotomannus autem reponit, et qui paullo sunt ceteris ejusdem gentis humaniores. Sed majore, quam par est, libertate utitur vir eruditus; non enim modo vocem unam transponit, et alteram omittit, verum etiam vocabulum generis in gentis mutavit; absque causa sontica, cum genus pro natione sumatur, ut patet ex Curtii 5, 1, 40. Mibi nihil simplicius videtur, quam quod in edit. Rom. et Ven. inveni: Et qui paullo sunt ejusdem generis etiam ceteris humaniores, licet ob crebras in Caesare et Hirtio vocum transpositiones nihil mutandum consueverim; idcirco nec audiendus est Vossius, qui eas hoc modo disponit: Paullo etiam ceteris, qui sunt ejusdem generis, humaniores. DAVIS. Et qui paullo sunt ejusdem generis etiam ceteris humaniores) Sic ex Edit. Rom. et Ven. restitui. Quam Lectionem optimam et simplicissimam judicavit quoque Davisius, Vulgatam tamen retinet, [et paullo qui sunt ejusdem generis etc.] propter crebras (inquit) in Caesare vocum transpositiones. Atqui in Caesare nullae sunt durae vocum transpositiones. Quas sparsim affert Vir Doctissimus exempla, eas non sunt transpositiones, sed naturalis et elegantissimus verborum ordo; uti suis in locis ostendetur. Vide infra ad 5, 50. Hoc in loco, cum scriptum esset, [et qui paullo sunt] mutavit (opinor) Librarium incuria qui inquam, abbreviate scriptam, [et quam paullo sunt etc.] Deinde,

ne nulla videretur Syntaxeos facies, transpositis vocibus scripserunt, [et paullo quam sunt;] quomodo et hodie in MS. Eliensi videre est. Denique, postulante sententia, restituerunt Viri docti vocem qui, [Et paullo qui sunt etc.] Unde rescribendum, [et qui paullo sunt etc.] Possem tamen, si conjecturae indulgere liceret, quandoquidem in plerisque MSS. scriptum est, non [et qui paullo] sed [et paullo qui;] et in Editis Stephani, Vascosani et Rosseti, omissa prima ista vocula [ET,] legitur [paullo qui sunt etc.] possem, inquam, conjicere legendum, [PAULLOQUE sunt etc.] Porro, quod conjecit Hotomannus, legendum [ejusdem gentis;] id in MS. Reg. ita plane scriptum reperitur: neotamen quidquam mutandum. CLARK. Sic agunt viri docti, quasi illud qui in plerisque inveniretur MSS. unde etiam Cl. Heinsius conjecit: Et qui sunt ejusdem gentis paullo quam ceteri, h. Verum qui paullo sine et comparet modo in recentissima, Leid. sec. Bong. tert. Dorvill. et Edd. Mediol. Ven. aliisque Edd. Sed Bongars. prim. sco. Petav. Lovan. Vossiani omnes, Cujac. Scalig. Leid. pr. et tert. Oxon. Egmond. Gottorp. alique cum Ed. Incerta, Stephani et pluribus exhibent, et paullo quam sunt, Duker. et qui paullo quam s. dein pro etiam Leid. pr. sunt, Ceteri fere omnes MSS. et, Quare donec certius quid probetur, meam MStorum lectionem repositui bono sensu: Succedunt Ubi etc. et paullo humaniores, quam

^a *adsuefacti*. Hos quum Suevi, multis saepe bellis ⁴
 experti, propter amplitudinem gravitatemque ^b ci-
 vitatis, finibus expellere non potuissent, tamen ve-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *adsueti* Pet. ^b *civitatis et grav.* L. pr.

sunt homines ejusdem generis, et Sc. humaniores ceteris, nempe Germanis. Fraudi videtur librariis et interpretibus quibusdam fuisse, quod duo diversos casus addiderit uni comparativo; sed hoc ut in multis adjectivis, et verbis diversos casus regentibus est fræquens (vide ad 8, 46.) sic non insolens quoque in Comparativis. Horat. Sermon. 1, 6, 120. *Hoc ego commodius, quam tu, praeclure senator, Milibus atque aliis vivo.* Haec si non placent, et praestat intelligere solum de ceteris Germanis, (quomodo etiam cepit Graecus verrens, καὶ ἡμετέροισι τῶν ἄλλων ὁμοθυμῶν εἶναι) legere malim sine quam vel qui, et paullo sunt ej. generis etiam ceteris h. Tunc interpolationi aniam dedisset ignoratio nominativi ἀπό κοινῆς repetendi, quorum fuit civitas, et sc. qui sunt h. qui tamen loquendi modus est fræquens, ut alibi multis offendérunt docti. Vide loca, quo lectorem ablegem, ad Frontin. 4, 1, 39. Voss. de Art. Grammat. 7, 55. et J. Perizon. ad S. Minerv. 1, 18, 1. Eodem plane modo Hirt. de B. Afric. c. 64. *Ligarius, quem Caesar in Hispania cum reliquis dimiserat, et postea se ad Pompejum contulerat, sc. et qui.* Qui locus effugit diligentiam laudatissimi Viri, B. Huidekoperi, in libro dicto: *proeve van Tael en Dichtkunde*, p. 388. Idem Hirt. c. 97. *Leptitanos, quorum Juba bona diripuerat, et ad senatum questi* etc. pro et qui ad S. B. Alex. c. 56. *Quibus pecunias imperasset, neque contulissent,*

pro neque qui c. Sallust. B. Jug. c. 101. *Quos Volax adduxerat, neque adfuerant, pro et qui non adf.* Ciacconius autem legebat, et paullo quam sunt ejusdem generis ceteri etiam h. At Rob. Stephan. edidit: et paullo quam sunt ejusdem gentis et generis h. Aicardus emendabat, an e MSS. nescio, qui paullo sunt ej. generis ceteris h. ut ad Germanos, non Ubios haec referantur. *Gentis pro generis* est quoque in Bongars. tertio, ut et Edd. Vasc. et Stradae. Sed hoc perinde est. *Genus* poni pro gente, populo, natione passim jam in Lexicis adnotatum est. c. 21. *genus hominum perspexisset.* 7, 22. *Ut est summae genus sollertiae.* ubi eadem variatio. B. Civ. 1, 39. *optimi generis hominum.*

Multumque] Ita MSS. Reg. et Vossii, et Edit. Rom. Al. *multique*. CLARK. Recte Clarkius revocavit *multumque*; quod in meorum longe plurimis, et Edd. Vett. ac sec. Gryph. et Stephan. restat. Sic c. 1. *Multum pecore vivunt, multumque sunt in venerationibus.* Ceterum in MSS. Gott. Leidensi tertio, Voss. tert. et Ed. Incerta scribitur modo, quod *Rhenum adtingunt, quod Gall.* resectis ceteris. Immo quod ante *Gall.* licet et alia servant, addunt etiam Bongars. Vossiani omnes, Leid. pr. Scal. Lovan. Duk. Dorvil. et Edd. Rom. Mediol. aliaeque. Et certe conjunctiones repetere amat Caesar.

Gravitatemque civitatis] Hoc est populi frequentiam, ut alibi

ctigales sibi fecerunt, ac multo humiliores infirmioresque redegerunt.

1 IV. In eadem caussa fuerunt Usipetes, et Tench-
theri, quos supra diximus, qui complures annos
2 Suevorum vim sustinuerunt: ad extremum tamen
agris ^a expulsi, et multis Germaniae locis ^b trien-
nium vagati, ad Rhenum pervenerunt: ^c quas re-
175 giones Menapii incolebant, ^d et ad utramque ri-
pam fluminis agros, aedificia, vicosque habebant.
3 sed tantae multitudinis ^e aditu ^f perterriti, ex ^g his
aedificiis, quae trans flumen ^h habuerant, demigra-
verunt; ⁱ et cis Rhenum dispositis praefidiis Ger-
4 manos transire prohibebant. Illi, omnia experti,
quum neque vi contendere, propter inopiam navi-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a repulsi Duk. V. sec. ^b triennio L. pr. ^c qua regione Edd. Vasc. Steph. contra MSS. ^d hi Cuj. Sc. Ox. l. pr. et Edd. quaedam. ^e vulgo adventu. ^f pertriti V. sec. ^g deest L. pr. ^h habebant MSS. et Edd. qq. ⁱ eo Egm.

humilitatem infrequentiam hominum vocat. VOSSIUS.

Humiliores infirmioresque redegerunt] Sic restituimus ex MS. Norv. et Editt. Rom. Ven. aliisque Vett. impressis, cum in recentioribus legatur, *humiliores infirmioresque reddiderunt*, quae quidem lectio ex Glossmate ortum habuit. Vide not. ad B. G. 2, 27. DAVIS. Sic quoque omnes mei. *Reddiderunt* Scaliger temere recepit e Faëni libro.

Qui complures annos — sustinuerunt] Plerique MSS. et veteres cusi habent, qui, cum plures annos Suevorum vim sustinuerint etc. Vulgatam tamen lectionem retineo. Simile fere men-

dum occurrit apud Senecam in Cons. ad Helviam c. 16. ubi in edit. Gronov. sic legitur: *Nunquam tibi placuit vestis, quae nihil amplius nudaret, cum poneretur*, sensu quidem egregio, sed qui non e Manuscriptis, sed Lipsii ingenio profluxit. Cum Pal. sec. teste Grutero, *habeat, vestis, quae ad nihil aliud, quam ut nudaret, componetur*; ad quam lectionem alii etiam MSS. tantum non accedunt, mihi dubium non videtur, quin scribendum sit: *vestis, quae ad nihil aliud, quam ut nudaret, componeretur*. Sic fere Hieronymus in Epist. ad Laetam: *Talia vestimenta paret, quibus pellatur frigus, non quibus vestita corpora nudentur*. DAVIS. Codd. nonnulli, *Cum plures — susti-*

um, neque clam transire, propter ^a custodias Menapiorum, possent, reverti se in suas sedes ^b regionesque simulaverunt: et tridui viam progressi rursus ^c reverterunt: atque omni hoc itinere, una nocte, equitatu confecto, inscios ^d inopinantesque Menapios obpresserunt, qui de Germanorum discessu per exploratores certiores facti sine metu trans Rhenum in suos vicos ^e remigraverant. His ^f interfectis, ^g navibusque eorum occupatis, priusquam ea pars Menapiorum, quae ^h citra Rhenum ⁱ quiescit in suis sedibus erat, certior fieret, flumen transierunt; atque omnibus ^j eorum aedificiis occupatis, ^k reliquam partem hiemis se eorum copiis aluerunt.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a custodiam Lov. et alii cum Edd. R. M. V. ^b desst Lov. ^c reversi sunt Pet. ^d inopinosque Duk. V. ad Front. 3, 1, 2. ^e migraverant Carr. Duk. *demigr.* Dorv. Edd. R. M. V. *transmigr.* V. pr. ^f navibus Dorv. Edd. R. M. V. ^g circa L. pr. V. sec. ^h vulgo 4 voces q. in s. sed. desunt. ⁱ abest a L. pr. sed v. ad 1, 43. ^k reliqua parte Scal. L. pr. Carr. Duk.

puerint. Sed vera est vulgata Lectio. Si enim, cum *plures*, scriptum esset; scribendum erat deinceps, *sustinuissent.* CLARK. Haec vero varietas tantum orta est ex eo, quod cum *plures* scripserint librarii pro *complures*. Hoc patet inde, quod Bong. pr. Voss. primus, Egmond. et alii habeant *complures*, licet servant *sustinuerunt*: quod adeoque cum melioribus MSS. ut Cujaciano, Scalig. Oxon. Leidensi primo etc. retineo. Recentiores modo Codices dant *sustinuerint.* Petav. *sustinerent.* Camerar. *sustinuerant.* Hotom. *sustinuissent.* c. 11. Haec arbitrabatur: tamen sese etc.

Rursus reverterunt] *Pleonasmus* est, optimis quibusque scriptoribus frequens. Curtius 3, 11, 14. *Rursus in proelium redeunt.* Petronius Satir. c. 10. *Rursus in memoriam revocatus injuriae.* Vide et c. 23. DAVIS. 7, 9. *Rursus exercitum reducit.*

Obpresserunt] Rectum hoc et inopinata praesertim aggressionem proprium. Notabilis tamen est lectio vetusti Codicis Vossiani primi, *percusserunt*, id est, conlernerunt, vel etiam conciderunt.

Quae citra Rhenum erat] MS. nosse, *quiescit in suis sedibus erat.* Tum pro *citra* male circa

1 V. His de rebus Caesar certior factus, ^a et infirmitatem Gallorum veritus, quod sunt in consiliis capiendis mobiles, et novis plerumque rebus ² student, nihil his committendum existimavit. Est ^b autem hoc Gallicae consuetudinis, ^c uti et viatores etiam invitos consistere ^d cogant; et quod quisque eorum de ^e quaque re audierit, aut cognoverit, quaerant; et mercatores in oppidis ^f vulgus circum-sistat, ^g quibusque ex regionibus veniant, quasque ³ ibi res cognoverint, pronunciare ^h cogant. ⁱ His rusticis moribus atque auditionibus permoti de summis saepe

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a in infirmitate And. ^b enim MSS. Ūrs. et mei 5. ^c Sic MSS. non ut. ^d agant V. sec. statim Hotom. ex Aimonio quid q. ^e qualibet Pet. qua L. pr. ^f Sic Ox. ^g Sic rursus MSS. tantum non o. et Edd. Vett. vulgo sine que. Boroald. sine ex. ^h cogat L. pr. male. ⁱ et his Edd. quaedam Vett.

habet. VOSS. Miror, Interpretum neminem praeter solum Vossium aliquid hoc loco monuisse: persuasum tamen mihi est, illa verba, *quieta in suis sedibus*, profecta esse a Caesare, quare ea suo auctori restitui; nam etiam Andinae membranae exhibent, *quae citra R. qui in suis sedibus*; et Oxon. *quae c. R. quae in suis sedibus*. Immo Scaligeri Codex et Ed. R. Stephani jam habent, *quieta in suis sedibus*. Ad haec vertit quoque ea Graecus: *τὴς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ νότου καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ βορρᾶς*. Confer notata ad Frōtin. 1, 1, 8. pro aedificiis Lipsius margini adlevit vicis.

Rumoribus] Ita praeter Ursinianos Codices etiam Scaligeri And. Leid. prim. Oxon. et Cujac. et Edd. aliquot, Sed ceteri MSS. et Edd. primae rebus inculcant. *Rumores adferuntur* 7, 59. et saepe. V. etiam B. Civ. 1, 53.

E vestigio] Ut extemplo. sic B. Civ. 2, 12. *e vestigio diriperentur*. c. 25. *Qui non ex vestigio ad castra Corneliana vela direxisset*. et cap. seq. et *e vestigio temporis primum agmen erat in conspectu*. Sive ut illic habent MSS. et Edd. Vett. *e vestigio* sine praepositione, ut h. loco Duker. a manu prima, et Ed. Veneta. 8, 21. *e vestigio mittunt legatos*. Verum Bongars. prim. Andin. Leidenenses et Vossiani omnes, Egmond. Lovan. alique cum Ed. Romana et Incerta, *in vestigio*. Cicero in Pison. c. 9. *eodem in templo, eodem et loci vestigio et temporis*. Appulej. 1, 6. Met. p. 192. Ed. Paris. *In ipso vestigio ipsaque semita collapsam possidet*. Infra 7, 25. *salutem in illo vestigio temporis positam*. at B. C. 2, 7. *urbs eodem vestigio capta videretur*.

Quum incertis rumoribus serviant] Frustra Ciacconius lege-

rebus consilia a ineunt: quorum eos e vestigio poenitere necesse est; quum incertis b rumoribus o serviant; et plerique ad voluntatem eorum ficta respondeant.

VI. Qua consuetudine cognita, Caesar, ne gravi-
viori bello occurreret, maturius, quam d confue-
rat, ad exercitum proficiscitur. Eo quum venisset, 2
ea, quae e fore suspicatus f erat, facta cognovit;
missas legationes g ab nonnullis civitatibus ad Ger- 3
manos; invitatosque h eos, uti ab Rheno i disce-
derent; k omniaque, quae postulassent, ab se fore

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *ineant* Lov. Dorv. *inessent* Ed. Inc. b *moribus* MSS. Urs. et 8 mei et Edd. pp. male. c *saevant* MSS. Samb. qui statim perperam legit *pleraque*. d Sic MSS. fore o. et Edd. pp. non *consueverat*. V. ad 1, 43. o *fieri* Ed. Elz. f *fuerat* L. pr. g Sic MSS. o. et Ed. Inc. non a. h *invisitatos* V. sec. i non disc. Pet. Lov. *descenderent* V. sec. Carr. k *omnia quaeque* MSS. et Edd. pp.

bat, cum incerta, ut eorum au-
ribus serviant, et plerumque ad
voluntatem eorum ficta respon-
deant. Nam cur primo incertae
dicit Caesar, postea ficta? Ano-
nymus Celsi exscriptor p. 65. re-
gunturque rumoribus etiam fal-
sis. VOSS. Fidem adhibeant, et iis
permoti ad res gerendas se com-
ponant. Eadem phrasi usus est
Plautus Trinum. 3, 2, 14. *Nec
tuis depellor dictis, quin rumo-
ri serviam.* In MS. Norv. et edit.
Rom. Ven., aliisque perperam
scribitur, *incerfis moribus ser-
viant.* Ita tamen legit Aimoi-
nus 1, 9, DAVIS.

Ne graviori bello occurreret)
Cum vox, *occurrere*, idem per-
saepè significat, ac *praevenire*,
quidam editi habent, *UT gra-
viori bello occurreret.* CLARK.
Ut Edd. Vascos. et Stradae con-
tra MSS. omnes. Intelligit Cao-

far, ne in gravius bellum inci-
deret.

Invitadosque) Languldius vi-
detur dictum (invitados *hostes
ut discederent.*) Quid si lega-
mus supplicatos, aut aliquid si-
mile? Graecus habet *ἐκτενέως*,
Non enim id jam vult Caesar,
Gallos invitasse Germanos, ut in
Galliam transirent, (quomodo
supra in primo libro fecerant)
sed suppliciter rogasse, ut dis-
cederent. CLARK. Recte defen-
dit vulgatum Cl. Wasse, subin-
telligendo promissis vel simili-
re: quomodo alibi *invitari prae-
da*, ut 6, 35. et similia dicuntur,
Celsus etiam p. 65. *Invitantes
hortantesque; ut a leva Rhēni
abscederent, seque inferrent in
intima Galliarum, nihileis de-
futurum omnium, quae petis-
sent.*

Adducti) Vossian. prim. et

4 parata. Qua spe adducti Germani latius ^a jam vagabantur, et in ^b finis Eburonum, et Condrusorum, 5 qui sunt ^c Trevirorum clientes, pervenerant. Principibus Galliae ^d evocatis, Caesar ea, quae cognoverat, dissimulanda sibi existimavit; eorumque animis ^e permulsis et confirmatis, ^f equitatuque imperato, bellum cum Germanis gerere constituit.

1 VII. Re frumentaria comparata, ^g equitibusque delectis, iter in ea loca facere coepit, quibus 2 in locis esse Germanos audiebat. ^a quibus quum paucorum dierum iter abesset, legati ab his venierunt. 3 quorum haec fuit oratio. Germanos neque priores populo Romano bellum inferre; neque tamen

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest MSS. plurimis et Edd. Vett. *jam latius* L. pr. ^b vulgo *finis. funus* B. pr. *finibus* L. pr. ^c *Treverorum* MSS. ^d *vacatis* MSS. plerique et Edd. pp. ^e deest Lov. ^f *equitatum imperat* et Pet. ^g *equitatibusque* L. pr.

Leid. sec. *abducti*, sive abrepti. Ne muta tamen. B. G. 1, 3. *His rebus adducti et auctoritate O. permoti.* et saepe B. Afric. c. 40. *pretio pollicitationibus adducti*, et c. 55. Crebro etiam apud Ciceronem l. 1. Fam. 9. *quibus rebus adductus*. Nepos Dion. 2. *precibus adductus*, et passim. Hinc patet MSS. plurimos esse sequendos in Con. c. 3. *ad credendum adducebatur.* vulgo *induc.* Infra 6, 10. *inopia cibarium adducti*, nisi mecum ibi malis, *adfecti*, vel *adfecti*. c. 12. *qua necessitate adductus.* pro quo etiam MSS. nonnulli apud Hirt. B. Alex. c. 57. *abductum necessitate*: sed et idem c. 6. et c. 71. *necessitate est adductus*. B. Afric. c. 84. *dolore adductus*. V. et 7, 36. 50. B. Civ. 2, 20. *Timore adductum.* ubi itidem variatur. *opinionem adductus* 2, 27.

Condrusorum] MSS. et Vett. editi *Condrusonum*, quod mutavit P. Ciacconius; forsitan autem immerito, cur enim non aequae dici poterit *Condruso* et *Condrusus*, ac *Teuto* et *Teutonus*? Certe *Caesar* secundam et tertiam *declinationem* in *nominibus propriis* saepe permiscuit, DAVIS. Adsensum hic fere tribuisssem Davisio; cum MSS. plerique habeant *Condrusonem*. Adde Glareanum ad c. 10. *Mediomatricum* vel *Mediomatricorum*. Sed cum Leid. prim. et Vossianus tert. praeter alios *Condrusorum* clare exhibeant, Ciacconio aliisque Caesaris locis considerare tutius credidi, *Condrusorum* Cod. alius, et Ed. Rom.

Quibus in locis] Leidensis primus non agnoscit *locis* contra Caesaris morem, de quo cgi ad

recusare, si laessantur, quin armis contendant: quod Germanorum consuetudo a haec sit a maioribus tradita, b quicumque bellum inferant, resistere, neque deprecari: c haec tamen dicere, venisse invitos, ejectos d domo. Si suam gratiam Romani velint, posse eis utiles esse amicos: vel sibi agros adtribuant, vel patiantur eos tenere, quos armis e possederint: f sese unis Suevis concedere; quibus ne dii quidem immortales pares esse g possint: reliquum: quidem in terris esse neminem, quem non superare possint.

VIII. Ad haec h Caesar, quae visum est, respondit. sed exitus fuit orationis: sibi nullam cum

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Deest B. pr. et Aic. non male. b ut quic. L. pr. sec. Egm. qui eis Edd. Vasc. Str. et aliae. c vulgo hoc contra MSS. Bong. Leid. Voff. Pet. Lov. Egm. etc. et Edd. R. M. V. d de domo L. pr. que inserit L. sec. e possiderent, possederunt MSS. et Edd. qdd. f se jus Suevis Ed. Inc. se G. sed L. tert. g possent B. pr. V. tert. possunt L. pr. sequentia usque ad possint desunt Egm. h MSS. plerique et Edd. pp. quae v. e., Caesar. Nonnulli MSS. et Edd. quod.

2, 18. Sed et facere coepit ponit post audiebat. MSS. etiam fere omnes, et Edd. Vett. ut edidi, esse Germanos, habent pro G. esse. Forsan mallet quis, ea omnia quibus etc. audiebat rescare. Me tamen, Caesarianae perspicuitatis gnarum, non adsentientem haberet.

Ad eum] Sic MS. Reg. Graecus, πρὸς αὐτόν. Alii, ab iis. CLARK. Ad eum habet Ed. Vascosani et Stradae. Ceteri MSS. mei et aliorum omnes ab his. Gruterus et hoc quoque deletum mallet.

Quibus ne dii quidem immortales pares esse possint] Vetust et jactabunda formula: sic Ho-

mero ἀντίθεοι heroës appellati. Tale, Tydidem superis parem. VOSS. Similiter fere Caesar in Orat. apud Auctorem de B. Hisp. c. 42. An me deletum non animadvertetis decem habere legiones populum Romanum, quae non solum vobis obsistere, sed etiam coelum diruere possent? Homerus etiam Deos inducit ab hominibus victos et vulneratos, quam ob causam eum merito reprehendit Plato Rep. l. 2. p. 530. Vide et Lucianum Jov. Trag. Tom. 2. p. 139. Sic Ethnici, ancipiti furore acti, quos impie in Deorum numerum adsciverant, hominibus imbecilliores, dum Deos esse crederent, inepte finxerunt. DAVIS.

478 his amicitiam esse posse, si in Gallia remanerent. neque verum esse, qui suos fines tueri non potuerint, alienos occupare: neque ullos in Gallia vacare agros, qui ^a dari tantae praesertim multitudini sine injuria possint: sed licere, si ^b velint, in Ubiorum finibus ^c considerare; quorum sint legati apud se, et de Suevorum injuriis querantur, et a se auxilium petant. Hoc se ^d Ubiis imperaturum.

1 IX. Legati ^e haec se ad suos relatueros dixerunt: et, re deliberata, post diem tertium ^f ad Cae-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Desit dari in L. sec. sed pro eo post injuria additur sufficere. b vellent MSS. et Edd. qdd. c considerare MSS. 3: dein ab se L. sec. d vulgo ab Ubiis impetraturum. e ea Pet. f ad C. desunt MS. Brant. Dorv. L. sec. Edd. R. M. V.

Neque verum esse] Verum hic aequum aut rectum denotat, quomodo Horatius l. 2. sat. 3. dixit: *An quaecumque facit Maecenas, te quoque verum est?* Et lib. 1. epist. 7. *Metiri se quemque suo modulo ac pede verum est.* Et quod hic non verum dixit Caesar, non aequum dicunt postea Germani, cum Caesari respondent: si, se invito, Germanos in Galliam transire, non aequum existimaret, cur sui quidquam esse imperii, aut potestatis trans Rhenum postularet? Cicero pro domo sua, ut quidem in libris calamo exaratis legitur: *Qui negas esse verum (vulgati juris) ulli rei extra orlinem praefici.* Brantius. Vide J. F. Gronovium ad Livii 3, 43. et ad Senecae de ira 2, 19. DAVIS. Aude Cl. Drakenb. et alios ad Liv. 2, 48. *Verum esse habere eos, quorum sanguine ac sudore parvus sit.*

Hoc se ab Ubiis impetraturum] Anonymus Celsi exscriptor

pro his verbis habet: *se Suevis imperaturum, ut ab eorum offensionibus abstineant.* Non dubito corrupta esse: vel malo cum Caesaris codice usam. VOSS. In Carrar. Codice scribitur, *hoc Suevis imperaturum*; unde ita opinor locum emendari oportere, *hoc se his imperaturum*: verisimile enim est, cum crebra hoc loco mentio Suevorum fieret, Librarium incititia Suevis pro se his vel se ipsis reposuisse. J. Mich. Brutus. Carrariensis Codicis lectionem exhibent Jul. Celsus p. 66. MS. Norv. et editi Rom. 1472. In Veneta autem legitur, *hoc Suevis impetraturum.* DAVIS. Cum MSS. habeant corrupto (*hoc Suevis imperaturum.*) felicissima videtur J. Mich. Bruti conjectura, legendum (*hoc se eis ac. Ubiis imperaturum*) Favet Græcus, ταῦτα παρ' αὐτῶν ἀποκρινέσθαι. CLARK. MSS. plerique et Edd. primæ, *hoc Suevis imperaturum*; nisi quod vetustiores, ut Bongars. pr. sec. Voss. prim. et alii, dent

sarem reversuros: interea, ne propius se castra
 a moveret, petierunt. Ne id quidem Caesar ab se 2
 inpetrari posse dixit: cognoverat enim magnam par- 3
 tem equitatus ab iis aliquot diebus ante, praedan-
 di frumentandique caussa, ad b Ambivaritos trans
 Mosam missam. Hos c expectari equites, atque
 ejus rei caussa moram interponi, arbitrabatur.

X. Mosa profluit ex monte d Vosego, qui est in 1
 finibus e Lingonum, et parte quadam f ex Rheno 179
 recepta, quae adpellatur g Vahalis, insulamque ef-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a moveat Ox. moverent petiverunt L. pr. b Ambibaritos MSS.
 Urs. et Pros. Ambimaratos Duk. Ambivarritos Lov. Dorv. *Αμ-
 ψιβάρων* Gr. Aduaticos Cluver. Germ. Ant. l. 2. p. 53. 74. c spe-
 ctari Egm. d vulgo *Vogeso*. e *Linguonum* L. pr. f vulgo *Rhe-
 ni*. g vulgo *Walis*, insulam eff. B. neq. l. ab eo m. p. LXXX in
Oceanum etc.

Suebis, et Ubiis pro varia le-
 ctione sit in Leid. tert. ab Ubiis
 impetraturos Petav. Sed Orte-
 lian. et Leidensis primus veris-
 sime, ut reposui, hoc se Ubiis
 imperaturum.

Mosa profluit ex monte Vo-
 geso] MSS. Brant. Norv. et
 editt. Rom. Ven. aliaeque, trans-
 positis vocabuli elementis, ha-
 bent *Vosego*, quemadmodum et-
 iam legit Metaphrastes. Ad hanc
 fere formam accedunt medii ae-
 vi scriptores, ut docet *Christ.
 Cellarius* Geogr. Ant. 2, 2. p. 112.
 DAVIS. Cum Viris doctis et
 MSS. omnibus praeter solum An-
 drium, itemque Edd. primis et
 R. Steph. rescripti *Vosego* pro
Vogeso, *Vosago* P. Divaei de
 Antiq. Gall. Belg. p. 56. Vide ad
 Lucan. 1, 397. *Castraque, quae
 Vogesi curvam super arduarum
 Pugnaces pictis cohibebant
 Lingonas armis*. Adde Gudium
 ad Iascrip. Grut. p. 94. n. 10.

VOSEGO MAXSIIMINUS

V. S. L. L.

neque aliter in ineditis observa-
 tionibus Gruterus.

Parte quadam ex Rheno re-
 cepta] Sic constantissime MSS.
 cum aliorum tum mei omnes,
 uti et Edd. Vett. *Rheno* Edd.
 Ven. 1517. Vascos. Stradae et
 Gryph. unde in posteriores vide-
 tur *Rheni* inrephisse; quod con-
 fidenter expunxi; nisi quis ma-
 lit, ex parte q. *Rheno recepto*;
 quia *recepto* scribitur in Andino
 Codice. Vide ad 3, 20. ex parte
 tertia Gallia.

Vahalis] Sic ediderunt etiam
 Davis. et Clark. Alii *Walis*, ut
 est in MS. Cujac. et Ciacconii.
 alii *Valis*, uti, vel *Valos*, legen-
 dum putat Cellarius; alii *Vaha-
 les*, vel *Vahalis*, ut Glarean. et
 Cluverius de tribus Rheni Alveis

2 *ficit* ^a *Batavorum*, in *Oceanum* *influit*; neque longius ab *Oceano* milibus passuum LXXX. in *Rhenum*
 3 *transit*. *Rhenus* autem *oritur* ex *Lepontius*, qui *Alpes* incolunt, et longo spatio per fines ^b *Nantuatum*,
 Hel-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Vatavorum* Bong. And. Pet. Egm. aliique. ^b Sic fere MSS. vel *Natuantium*, *Vatuantium*, *Matuantium*. Glar. *Actuatium*, ut vulgo male apud Strab. p. 293. Ed. Amst.

p. 71. quod secutus sum. MSS. vetustiores, uti et Edd. antiquae *Vacalos*, *Vacalus*, cum Metaphrasie, vel *Vaculus*. *Valustamen*, et *Vallus*, *Valis* invenitur in aliis. Immo *Vualis* in Marg. Vossiani primi, uti et in Carrar. Duker. Voss. sec. Aicardi, et aliis, ac quibusdam Edd. exhibetur. *Vulgo* additur quoque in recentioribus nonnullis.

Insulam efficit Batavorum, neque longius ab eo m. p. LXXX. in Oceanum transit. Ita hunc locum, vel in *O. influit*, exhibent Editores medii ac praecedentis seculi plerique, hodieque omnes: et innumeri Viri docti hunc Caesaris locum suis commentariis illustrare, ac veterem patriae nostrae Geographiam inde constituere conati sunt. Dum interim tam in diversas saepe abeant partes, ut hodie facile magnum volumen conscribere possimus de variis huius loci interpretationibus. Interim, quod mirum, sic agunt cuncti, quasi in his verbis nulla sit Codicum varietas, quae tamen hic maxime advertenda fuerat, et certe memorabilis est. Etenim MSS. Bongars. Vossiani, Leidenses omnes, item Egmund. Gottorp. Lovan. Duker. Dorvill. et Edd. Rom. Inc. Mediol. Ven. aliaeque exhibent: *Insulamque efficit B., in Oceanum influit*;

neque longius ab Oceano m. p. LXXX. in Rhenum influit. At vero Petav. And. Oxon. Scalig. Bouhier. pr. Elions. Reg. et alii aliorum, quod verbo monuit Clarkius, dant: *Insulam efficit Batavorum, neque longius ab Oceano m. p. in Rhenum influit*; nisi quod in Andin. sit, *insula, quam eff.* pro secundo *influit* in nonnullis, teste Manutio, est, in *Rhenum transit*; atque ita etiam Ill. Bouhierii Cod. alter. Pessime ergo Hotomannus scripsit, in omnibus libris existare, in *Oceanum influit*; qui videtur non attendisse, *influit* in plerisque MSS. his repeti, aut intellexisse Editiones, quas vidit. Sic enim offendi in Gryph. Stephani, aliisque excusum esse. Quomodo vero hic locus jam constituendus sit, me nescire fateor. Certissima tamen videtur haec lectio, quam e MSS. reposui: *Mosa etc. quae adpellatur Vahalus, insulamque efficit Batavorum, in Oceanum influit; neque longius ab Oceano m. p. LXXX. in Rhenum transit*. Forsan ut uno cornu et suo nomine in Oceanum, altero cornu et Mosae nomine in Rhenum mutato, cum quo per Vahalem commixtus erat, juxta Brielam per latum Helium in Oceanum effundi dicat. Certe Tacitus Hist. 4, 12. et Plin. 4, 15. et reliqui veterum, diserte scripserunt, In-

Helvetiorum, Sequanorum, a Mediomatricorum, b Tribucorum, c Trevirorum citatus fertur: et, ubi d Oceano e adpropinquat, in plures f diffluit partes, 180 f multis ingentibusque insullis effectis; quarum pars, magna a feris barbarisque nationibus insolitur (ex

V A R I A E L E C T I O N E S.

a MSS. et Edd. quidam *Mediomatricum*. V. Glar. et Manut. et 7, 75. b Sic MSS. constanter et Edd. primae. vulgo *Triboc.* et alibi ac Cas. ad Strab. l. 4. p. 193. Ed. Par. c *Treverorumque* MSS. nonnulli et Edd. d vulgo *adpropinquavit*. e MSS. plerique et Edd. pp. *defluit*. f *multisque ing.* L. pr.

ulam Batavorum ab divortio Rheni, usque ad Oceanum, includi ab utroque latere a Rheno. Clare etiam testatur Tacitus Hist. 5, 13. *Mosae fluminis amnem per Rhenum Oceano affundi.* et *Rhenum* vocatum esse, eo quo dixi loco, non *Mosam*, certissimum est. Vel, ut apertius me explicem, pro accuratatione, qua solet Caesar, simplicissima intelligit, Mosam variis scilicet ostiis in Oceanum influere, sed ita ut post receptum a se ad S. Andreae infra Thielam castellum *Rhenum*, sive ejus partem *Vahalim*, ipse rursus inferiore loco in *Rhenum* ejusve nomen uno cornu transeat. nempe non longius ab Oceano m. p. LXXX. quo autem loco Caesar cum transitum intellexerit, pro certo adfirmare non amsim. Vulgaris lectio; *ab eo in Q. influit*, esset explicanda durissime, ut sit *ab eo*, scil. loco, quo recipit Vahalim. Immo, in *Rhenum transit*, auctorem scripsisse, non obscure videntur innuere verba, *Rhenus autem*. Praeterea in *Oceanum transire*, pro *influere*, dubito an Latinum sit. Certe ita nusquam Caesar. Nec obstat repetitio *Oceanum* et *Oceano*. Frequens enim id Caesaris esse docuimus ad 1, 43. 44. et 2, 9. Aliis conjecturis olim ten-
Jul. Caes. Tom. I.

tare hunc locum aggressus fui; quas, quia ipse jam damno, proponere operae pretium non duxi. Quidquid sit, copulam *que* necessario inserendam judico. postquam enim Vahalim a Mosa receptus est, non primo efficitur insula Batavorum; sed Vahalim jam diu ante confluentes (de quibus c. 15.) cum Rheno sine Mosa id praestiterat: Quid si ex lectione Cod. And. et aliorum *eo*, efficias: *insulamque cum eo efficit Batav.* etc. Verum quidem est, Graecum interpretem, ut vulgo, legisse, sed ille corruptos Codices non secus ac illi, qui hunc locum tam misere interpolaverunt, secutus est. Ceterum ex meis Codd. Bouh. pr. Leid. sec. et Voss. sec. post *Batavorum* inferciunt e Glossa, *quae adpellatur Batua*. Pot. quoque dat., *milibus passuum per fines* LXXX. Plinius toti insulae modo dat spatium *C milium* p. Sed vide Pont. de Rheni Divort. c. 4.

Oceano adpropinquavit] Membranae Andinae et Oxoniens. *Oceanum adpropinquat*. quod sane non temere spernendum; licet saepius dativo utatur auctor. Certe *adpropinquat* praetuli: quia ita quoque dant cum aliis Leidenfes, Egm. Voss. tert. Sea-

U

5 quibus sunt, qui piscibus, atque ^a ovis avium vivere existimantur) multisque capitibus in Oceanum influit.

1 XI. Caesar quum ab hoste non amplius passuum ^b XII milibus abesset, ut erat constitutum, ad eum legati revertuntur: qui in itinere congressi, ^c magnopere, ne ^d longius ^e progrediretur, orabant.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a ovisque Lov. Dorv. L. sec. Edd. R. M. V. atque qui ovis L. pr. ^b XX Pet. ^c deest Lov. ^d ulterius L. pr. ^e procederetur And. Ox. V. ad 5, 47. prodiretur Pet.

lig. Duk. Dorvill. Edd. primae et R. Stephani, Vasc. Stradae, aliaeque. 7, 82. *Munitionibus adpropinquarent*, in Voss. primo munitiones. Auctor B. Hisp. c. 5. *fluminis ripas adpropinquantes*. Sic enim MSS. ibid. c. 30. *iniquum locum adpropinquassent* est in Leid. pr. Ita *propinquare, proximare* cum Accus. apud alios. Vide in Miscell. Observat. ad Appulej. l. 11. Met. p. 248. *Ripam proximamus. Naves adnare* nolter B. Civ. 2, 44.

Atque ovis avium vivere existimantur] Graeci, et Plinius ac Mela *Oonas* appellant. Sane, ut multi volunt, hodieque vetus nomen retinet insularum una, quam *Eyerlandt* vocamus. Negat tamen Cluverius de hac insula scribere Caesarem potuisse. Vide German. ejus part. 2. p. 134. VOS. SIUS.

Multisque capitibus in Oceanum influit] Harum sane apud veteres, imo, quod quidem ego sciam, a nemine alio usurpatum vocabulum hac notione. Nam *ἐκβολαί* plerumque vocant *ostia*. Utcumque Lambinus comment. ad 1. Horat. odam contendat, caput, quando de fluvio dicitur,

semper notare ostium. Quod inter caetera probatum it his Maronis verbis, ex Georg. 4, 319. *Tristis ad extremi sacrum caput astitit amnis*. Sed fallitur. Nam hic caput omnino notat fontem amnis, uti et Servius affirmat; et abunde vel sola vox *sacri* indicat. Nam fontes fluviorum sacri credebantur nymphis, earumque sedes esse. Unde et Maro paulo post ait, *Aristaeum pastorem* (de quo hic sermo) cum matrem implorasset, receptum ab ea in domicilium, subditque: *Jamque domum mirans genitricis, et humida regna, Speluncisque lacus clausos lucosque sonantes, Ibat*. Nam hic speluncae loca sunt, unde fontes oriuntur. Sic et Horatius ode 1. lib. 1. — *nunc viridi membra sub arbuto Stratus, nunc ad aquae lene caput sacrae*. Ubi *Acro*: *Sacrae aquae*, *omnis enim fons in origine sua sacer est*. Sed illud videndum, qua ratione Caesar dixerit Rhenum capitibus multis influere in Oceanum. Fortassis synecdoche est totius pro parte, ut quemadmodum *ora* vel *os* saepe pro toto corpore aut capite apud historicos invenias, ita hic *caput* pro ore vel ostio fluminis dicatur. Forsan et simile sit ab

Quum id non inpetrassent, petebant, uti ad eos ^a equites, qui agmen antecessissent, praemitteret, eosque pugna prohiberet: sibi ^b uti potestatem faceret in Ubios legatos mittendi: quorum si principes ac senatus sibi ^c jurejurando fidem fecissent, ea conditione, quae a Caesare ferretur, se usuros ostendebant: ad has res conficiendas sibi tridui,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest Lov. Derv. Edd. R. M. V. ^b MSS. plerique ut. Exulat ab Edd. R. M. V. ^c jure faciendo Lov. Derv.

arboribus, quarum radicem appellare pedem possis, ut rami cacumina sunt. Caput autem in homine supremum, ita et in flumine fons pes sit, ossia, capita. VOSS. Virgilius Aen. 8, 727. Rhenum bicornem nominat, et Asinius Pollio hoc humen *διχομωρ* fuisse dixit, *μεμφαμενος τὰς πλεῖστας λέγοντας*, ut docet Strabo Geogr. l. 4. p. 193. Inter eos fortasse Caesar, nam Asinium hunc parum diligenter parumque integra veritate compositos hosce Commentarios putasse, narrat Suetonius in Julio c. 56. DAVIS. Vide omnino Clav. de Rheni alveis, Junium, Pontanum, aliosque plurimos. Temere autem agere Viros doctos, qui capitibus, id est, ossiis, mutant in capitis viis, vel egressibus, exitibus etc. ostendi ad Lucan. 3, 201. *Sparsamque profundo Multifidi Peuceen unum caput adluit Histri.* Cujus loci mea explicatio confirmatur a Statio Silv. 5, 2, 137. *Hister et undoso circumflua conjuge Peuce.* ubi vide Doct. Markl. Adde Cl. Mamert. Pap. 2, 16. *Citra Maeotim sub extrema septemtrionis plaga, qua fervidum caput Danubius evoluit.* qui locus citatur etiam a Davis. ad 8, 41. Immo ossia fluviorum capitis humani barpati forma, depingi

polere, existimat Doct. Cannellet. disert. de Brittenb. c. 9. Mihi tamen potius videntur eos simpliciter ipsi fluvii designari, qui *senes et patres* passim audiunt.

Principes ac senatus fecissent] Duk. a m. pr. et Voss. tert. dant *Princeps*, errore orto a seq. verbo *fecissent*: nam pro illo plurali numero habent Bongars. prim. Leidens. prim. Egmond. Duker. et Vossianus secundus *fecisset*. Quae constructio apud optimos quosque scriptores frequens est. Vide ad Lucan. 1, 200. 422. et alibi saepius. Virgil. Georg. 2, 495. *Illum non populi fascies, non purpura regum Flexit.* Sic etiam MSS. Lactantii in Phoen. 129. *Hoc humeri, pectusque decens velamine fulget. pro fulgent.* Infra 6, 12. *Summa auctoritas erat magnaevae clientelae.* Sic enim MSS. potiores. Vide etiam c. 13. 7, 52. *Non castrorum munitiones, non murus oppidi potuisset.* Hinc etiam B. C. 1, 2. *Intercedit Antonius. Q. Cassius, tribuni pl. non, intercedunt.* Adde ibid. c. 76. et B. Alex. c. 2. *finis Aegyptii regnumque pertinet.* quae loca adi.

Quum ipsi non amplius vccc.

4 spatium daret. Haec omnia Caesar a eodem illo pertinere arbitrabatur, ut, tridui mora interposita, equites eorum, qui b abessent, reverterentur; tamen sese non longius milibus passuum iv auationis 5 causa processurum eo die dixit: c huc postero die quam frequentissimi convenirent, ut de eorum postulatis d cognosceret. Interim ad praefectos, qui cum omni equitatu e antecesserant, mittit, qui f nunciarent, ne hostes proelio lacefferent: et, si ipsi lacefferentur, sustinerent, quoad ipse cum exercitu propius g accessisset.

1 XII. h At hostes, ubi primum nostros equites i conspexerunt, quorum erat k v milium numerus,

V A R I A E L E C T I O N E S.

a etsi Ox. b aberant Lov. Dorv. Edd. R. M. V. c hinc Pet. hunc V. pr. hoc V. sec. et frequentissime L. pr. Egm. V. sec. sed v. c. 13. §. 4. d agnosc. Duk. V. sec. e praecess. Edd. R. M. V. prot. Dorv. f renunc. Gott. Ed. Inc. g accederet Edd. R. M. V. h deest Egm. i vidissent Pet. k duorum Egm.

equites haberent] Mirum sane videretur, tam paucos Germanos tantum Romanorum numerum fuisse aggressos, nisi nostra rationem docuisset Caesar supra c. 2. *Neque eorum moribus, inquit, turpius quidquam aut inertius habetur, quam ephippiis uti; itaque ad quemvis numerum ephippiatorum equitum, quamvis pauci, adire audeant.* Ephippiatos autem fuisse equites Romanos satis constat. Vide *Hier. Magium* Misc. 2, 14. DAVISIUS.

Rursus resistentibus] Sic recte editio Rom. In recentioribus virgula inter duas hasce voces fuit posita, quam ideo delevi, quod non appareat, Germanos in hoc proelio antea ad pedes de-

siliisse, sed certum sit, Romanos semel perturbatos iterum repugnasse. IDEM. Male antea ediderant *rursus, res. nostris*. Ceterum in MSS. plerisque et Edd. multis non comparet vox *nostris*. In Edd. Basil. R. Steph. aliisque, item MSS. Ursini, Leid. pr. *his* vel *iis resistentibus*; quod tamen eodem redit, nempe ad *nostros*, qui praecesserant: forsan ex *nō fecerunt iis, pro nostris*. nam in membranis Andinis habetur, *r. in resistentibus cons.*

Suffossisque equis] Non suis, sed Romanorum; ut recte observavit Hotomannus. CLARK. Que bene inferunt Codd. Ursini, Scal. And. Oxon. et Leid. prim. cum Edd. Rom. et Med. Nam Ed. Incerta et aliae cum ceteris MSS.

quum ipsi non amplius ^a DCCO equites haberent, quod ii, qui frumentandi causa ^b ierant trans Mosam, nondum redierant; nihil timentibus nostris, quod legati eorum paullo ante ^a Caesare discesserant, atque is dies ^c induciis erat ab eis petitus, inpetu facto, celeriter nostros ^d perturbaverunt; ^{da} rursus resistentibus nostris, consuetudine sua, ad ^a pedes ^e desiluerunt; subfossisque equis, ^f compluribusque nostris ^g dejectis, reliquos in fugam ^h coniecerunt; atque ita perterritos egerunt, ut non prius fuga desisterent, quam in conspectum agminis nostri ⁱ venissent. In eo proelio ex equitibus nostris 3 interficiuntur IV et LXX. in his ^k vir fortissimus Piso 4

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a quam DCCC Pet. cccc. V. C. Urs. sed v. Ciaccon. ^b erant tr. *M. profecti* MSS. Urs. And. L. pr. tr. *M. profecti sine tō erant* Ox. ^c MSS. et Edd. qq. addunt *ind. dictus*, sane non eleganter hoc loco. *inditus erat* V. pr. ^d turbaverunt B. pr. ^e Sic B. pr. Voff. o. Duk. Gott. Dorv. et Edd. R. M. V. vulgo per *i*. ^f compluribus L. pr. ^g disjectis MSS. 4. et Ed. Inc. ^h coegerunt Scal. L. pr. ⁱ venirent Lov. Dorv. Edd. R. M. V. *ni ven.* V. pr. ^k vir fuit L. pr.

habent *subfossis equis*; unde nata Hotomanni explicatio. Neque aliter Metaphrasica.

In conspectum agminis nostri venissent] MSS. Reg. et Vossii, *in conspectu*. Quae vera Lectio. Sic enim saepissime loquitur Caesar. l. 7. §. 45. l. 8. §. 7. 19. 22. et 23. De bello Civ. l. 2. c. 27. et 32. Non quod Motus ad locum, in *ablativo* (ut ajunt Grammatici) proprie offerri quoad; sed quod, *in conspectu venire*, sit, cum in locum venire, ubi res videlicet, vel ambules, vel pugnae deinceps *in conspectu*. Sic apud Caesarem, *venire* [et *considerare* scilicet] *in castris*; vide

supra 2, 17. Sic Cicero: *Venit in Senatu*, hoc est, *inter Senatores*; vel *venit* [et *consedit*] *in Senatu*. Sic infra apud *Hirtium*, de Bello Africano c. 36. *oppido, in quo* — *comportata fuerant*; hoc est, in quo *reposita* erant — *quae comportata fuerant*. Et ibid. *in quod* (MSS. *habent in quo*) *Juba frumentum comportaverat*. Sic apud Poëtam, *Pilam projecit in herba*; hoc est, non simpliciter *projecit in Terram*, (quomodo interpretantur Grammatici,) sed *ita* in Terram motu obliquo *projecit*, ut deinceps *in herba provolveretur*. Sic apud Plinium l. 2. c. 103. *in Piceno lacu* (in aquam,

Aquitanus, amplissimo genere natus, cujus avus in civitate sua regnum obtinuerat, amicus ^a ab senatu
 5 nostro adpellatus. Hic quum fratri intercluso ab hostibus auxilium ferret, illum ex periculo eripuit; ipse equo vulnerato dejectus, quoad potuit, fortis-
 6 sime restitit. Quum circumventus, multis vulneri-
 183 bus acceptis, ^b cecidisset; atque id frater, qui jam proelio excefferat, ^c procul ^d animum advertisset, incitato equo, ^e se hostibus obtulit, atque interfectus est.

1 XIII. Hoc facto proelio, Caesar neque jam sibi legatos audiendos, neque condiciones accipiendas arbitrabatur ab his, qui, per dolum atque insidias,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a a MSS. 4. ^b decidisset L. pr. Ox. ^c deest L. pr. ^d Sic Angl. V. ad 1, 24. vulgo animadv. ^e Ita MSS. tantum non O. et Ed. Inc. non sese.

nimirum,] *dejectum*. Vide etiam infra, de Bello Civ. l. 1. c. 22. et l. 2. c. 2. CLARK. *In conspectu quoque Leidens. prim. ut venire in castris legi voluit Clarius 2, 17. quod et alibi in MSS. nonnullis occurrit. Sic in conspectu constituere 1, 51. quidam: 7, 48. in conspectu proferre quidam. 8, 8. In conspectu adducere. et B. Civ. 1, 22. in conspectu deducatur* Codices multi habent. quos locos edi. Item Erud. Arntz. ad Aurel. Vict. de Vir. Ill. c. 14. *In conspectu protulerunt*. Plura tum Caesaris, tum aliorum loca, in quibus haec variantur, congesti ad Frontin. 1, 10, 1. At talia ex uno alterove MSto, et quidem recentiore, qualia notae sunt Reg. et Voff. séc. ubique inculcanda non arbitror. Majoris auctoritatis est Bongars. primus c. 47. *In conspectu venit*. Vide etiam ad 8, 8. 48. et alia loca.

Ex equitibus nostris interficiuntur [v et lxx] Anonymus Celsi exscriptor p. 67. *Id, inquit, cum hostes advertissent, quam (lego quanquam) numero longe impares, repentino impetu invecti, quadringentos septuaginta ex eis occiderunt.* VOSSIUS.

Illum ex periculo eripuit] Ita edidi, fidem secutus Manuscriptorum et antiquissimarum edit. Sic infra 7, 46. *Vix se ex manibus praedantium militum eriperet*. Vulgati Codic. praepositionem hic omittunt. DAVIS. *Ex periculo eripuit*] Ita optime, pro Caesaris loquendi ratione, ex MSS. et Vett. Edit. restituit Davisius. Scaliger et Recentiores, *illum periculo eripuit*. CLARK. Solut Leidens. primus omittit praepositionem, haud dubie contra Julianum Styllum. 5, 37. *ex proelio elabi*, MSS. ple-

petita pace, ultro bellum intulissent. Expectare^a vero, dum hostium copiae^a augerentur, equitatusque reverteretur, summae dementiae esse judicabat; et cognita Gallorum infirmitate, quantum^b jam³ apud eos hostes uno proelio auctoritatis essent consecuti, sentiebat: quibus ad consilia capienda nihil spatii dandum existimabat. His constitutis rebus,⁴ et consilio cum legatis et quaestore communicato, ne^c quem diem pugnae praetermitteret; ^dobportunissima res accidit, quod postridie ejus diei mane eadem^e et perfidia, et simulatione usi Germani^f frequentes, omnibus principibus, majoribusque natu adhibitis, ad eum in castra venerunt; simul,⁵

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Duk. pro var. lect. *jungerentur*. ^b deest Pet. ^c *quam* Duk. ^a m. sec. ^d *obportunissime* MSS. et Edd. plerique. ^e deest et L. pr. ^f *frequentibus* MSS. 5. et Ed. Inc.

rique^e carent. Ceterum *servo vuln.* nescio unde, videas in Edd. Ursini et Manutii.

Intermitteret] Sic MS. Reg. et Edd. Vett. nonnullae. Al. *praetermitteret*. CLARK. *Intermitteret* probavit e suo MSto etiam Brantius: etsane ita habent quoque Andin. Lovan. Duker. Dorvill. Leid. sec. alique cum Edd. Rom. Mediol. et pluribus. id est, interponeret. Vide hic Brantium et Davisium ad 1, 27. Nocte *intermissa*, c. 1. *Obsides dare intermiserant*, pro *praeterm.* 5, 7. *Intermissa projectione*, id est, *praetermissa*. V. et c. 8. 7, 9. *neque diurno neque nocturno itinere intermisso* c. 23. *ne tempus ab opere intermitteretur*.

Eadem perfidia et simulatione usi Germani] Immerito vo-

cem *Germani* ejicit Hottomanus et suspectam habet Scaliger. ego hic ἀπλότητα καὶ σαφήνεια Caesaris agnosco: qui omnem tollere vult ambiguitatem. Nam quia proxime dixit, Gallos, hoc uno proelio audito, de novis rebus cogitasse, ne hic rursus de iisdem loqui videatur, addit *Germani*. Porro desidero hic bonam fidem in Caesare: nam Dion l. 39. p. 113. A. B. disertim ait, equitatum Romanorum a Germanorum junioribus in fugam coniectum: non probantibus id senioribus, quos invitis junioribus maleficii excusandi causa ad Caesarem profectos dicit. VOSSIUS.

Simul ut dicebatur etc.] Eru- ditissimus vir, Fr. Hotomannus, non meminit se primam vocem hoc modo ante omnia positam videri, ideoque eam loco suo de-

ut dicebatur, sui purgandi causa, quod contra, atque esset dictum, ^a et ipsi petissent, proelium pridie commisissent; simul, ut, si quid possent, de 6 induciis fallendo inpetrarent. Quos sibi Caesar oblatos gavisus, illos retineri ^b iussit: ^c ipse omnes copias ^d castris eduxit; ^e equitatumque, quod recenti proelio perterritum esse existimabat, agmen subsequi iussit.

1 XIV. Acie triplici instituta, et celeriter iuxta
184 lium itinere confecto, prius ad hostium castra per-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a atque Edd. R. M. V. ^b iubet L. pr. vulgo autem deest illos. ^c ipse autem L. 2. ^d ex c. Carr. Duk. ^e equitatum vulgo, et in MSS. uno alteroque recentiore contra vetustiores scriptos et Edd. pp.

trudit, et nescio, quid mutat. Sed perperam. Quintilianus Inst. Orat. Praef. simul ut pleniori obsequio demererer amantissimos mei, simul ne vulgarem viam ingressus, alienis demum vestigiis insisterem. Vide et Curtium 4, 10, 2. DAYIS. Adde Cl. Burm. ad Vellej. 2, 4, 4. Simul exitiali hausto spiritu, simul incluso suo.

Oblatos gavisus retineri iussit] Primo pro gavisus MSS. quos Hotomannus et Brantius videre, dant *gravius*; neque aliter Bongars. Petav. Vossiani, Leidenses, Scalig. Egmund. Lovan. Gottorp. Duker. Dorvill. alique cum Edd. praeis: unde Lipsius conjiciebat *gratis*. Mallem tunc *ingratis*. Verum post hanc vocem in MSS. Andin. Scalig. Bongars. Vossiani, Petav. Egm. Gott. Leid. tert. Duker. et Ed. Incerta additur *illos*. Et ita plane Graecus: *εἰς τοὺς δὲ παρῶν τοὺς Καίσαρ ἡδύσετο, ἐκείνους μὲν κατέχευε*. Non male: saepissime enim pronomi-

na *is* et *ille* abundare docuerunt viri docti. Confer quos laudat Arniz. ad Aurel. Vict. de Viris Ill. c. 27. 43. Et hoc perspicuitati Julianae apprime convenit. Ut verum tamen fatear, aliud hic quid latere propter *το* *gravius* videtur. An *gratulatus*? Vide 1, 54.

Instructa] Sic MS. Reg. et Editt. Vett. nonnullae. Al. *instituta*. Quod idem est. CLARK. Errat Vir doctus, dum pro *instituta* reponit *instructa*. *Instituta* mei constanter habent MSS. et Ed. Incerta. Adi notata ad 3, 24. *duplici acie instituta*. Petav. tamen exhibet *constituta*; itidem bene. Confer dicta ad 2, 18. *Aciei ordinesque constituerant*, ubi male Ciacconius malebat, *construxerant*.

Discessu suorum] Mire dictum pro *retentione suorum*, ait Hotomannus. Frustra. Ait Caesar, Germanos imparatos fuisse, quia senioribus ad impetrandas indu-

venit, quam, quid ageretur, Germani sentire possent. qui, omnibus rebus subito perterriti, et celeritate adventus nostri, et discessu suorum, neque consilii^a habendi, neque arma capiendi spatio dato, perturbantur, copiasne adversus hostem^b educere, an castra defendere, an fuga salutem^c petere, praestaret. Quorum timor quum fremitu et concursu significaretur, milites nostri,^d pristini diei perfidia incitati, in castra inruperunt. quorum qui celeriter arma capere potuerunt, paullisper nostris

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *consilium* L. pr. ^b *ducere* MSS. plerique et Edd. Vett. *castris ed.* L. pr. *hostem* deest in Edd. R. M. V. ^c *quaerere* Pet. ^d *pristine* L. pr. *tridiani* MS. a Lipsio coll.

cias digressis, nihil jam proelium timebant. Sed saepe aliquanto infelicior Hottomannus in explicandis Caesaris verbis. VOSS. Merito hic *mirandum* proponit Vossius Hottomannum, qui *mire dictum* putat, [*discessu suorum,*] pro [*retentione suorum.*] Quasi verò qui apud Caesarem detinerentur, non *discessissent usque a Suis*. CLARK.

Consilii habendi] Sic MSS. et Edd. constanter. Malim tamen cum Gronovio ad Liv. 44, 2. *Concilii*; quia agitur de toto populi, vel exercitus conventa, non de paucis consiliariis. c. 10. *More suo concilio habito* e MSS. et saepissime, ut crebro monitum in Caesare. 5, 2: *ad concilia venire*. praefertim cum de barbaris agatur. 7, 65. *convocatisque ad concilium praefectis equitum Vercingetorix*, ubi alii malunt *consilium*.

Perturbantur] Ita MSS. et Edd. Postulare tamen videtur temporam ratio, ut legatur *per-*

turbabantur. Quanquam in re praeterita tanquam praesenti narranda, ferri quoque potest. Lectio vulgata. CLARK. *Perturbabantur* est in solo Duker. et Edd. Aldi, Vasc. Stradae, Gryphii ac Stephani. Praefens Historicorum stylo convenit. Vide ad Frontin. 1, 2, 1. et supra ad 1, 8. Ceterum perperam in Edd. Aldi, Gryphii, Plantini aliisque additur: *ut copiasne etc. nescirent, quid praestaret*, contra MStos, et Edd. primas. Horum verborum vis satis latet in verbo *perturbantur*. Sic 7, 35. *Erat in m. Caesari difficultatibus res, ne etc.* ubi subintelligi debet *metuenti*. Plura vide apud Curt. ad Sallustii B. Cat. c. 46. *anxius erat, quid facto opus*. vulgo additur *dubitans*.

Pristini diei] *Pristinus dies* pro eo, qui proxime antecedit, quem vulgus *Pridianum* diceret. Hoc idem animadverti apud Ciceronem de Orat. 1, 8. *Ibi ut ex pristino sermone relaxarentur animi omnia, solebat Cot-*

185 restiterunt, atque inter carros impedimenta^{que} proe-
 5 lium commiserunt. at reliqua multitudo puerorum,
 mulierumque (nam cum omnibus suis domo excesse-
 rant, Rhenumque transierant) passim fugere coepit.
 ad quos consecrandos Caesar equitatum misit.

1 XV. Germani, post tergum clamore audito,
 quum suos interfici viderent, armis abjectis, signis-
 que militaribus relictis, se. ^a ex castris ejecerunt;
 2 et quum ad ^b confluentem Mosae ^c et Rheni perve-
 nissent, reliqua fuga desperata, magno numero in-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Deest Oxon. b *fluentem* Carr. c *Rhenique* Duk.

ta narrare, etc. Nam ibi pri-
 dianum sine dubio significat. *Ho-*
tomannus. Hujusce significationis
 plura, quam forte putavit *Ho-*
tomannus, extant exempla. *Cur-*
tius 8, 4, 2. *Primus dies quietum*
iter praeiuit, proximus ei non-
dum quidem procellosus et tri-
stis, obscurior tamen pristino.
Macrobius Saturn. 1, 4. Die pri-
 stine eodem modo dicebatur,
 quod significabat die pristino,
 id est, priore; quod nunc pridie
 dicitur, converso compositionis
 ordine, quasi pristino die. Haec
 sublegit ex *A. Gellii* Noct. Attic.
 10, 24. DAVIS. Suetonius Aug.
 c. 94. somnium pristinae noctis
 familiaribus forte narrabat. Vi-
 de sis et B. C. 1, 74. IDEM. *Cur-*
sec. Adde Brantium.

Quo in loco qui etc.] Sic MSS.
 et Editt. Vett. Graecus item, καὶ
 ἘΝΤΑΥΘΑ μὲν. Recentiores,
 Quorum qui etc. Quod perinde
 est. CLARK. Edd. quidem vete-
 res habent quo in loco; non ve-
 ro MSS. nisi unus et alter re-
 centior; sed quo loco cum Ed.
 incerta. At quorum Scaliger edi-
 dit e suo, ut videtur, codice;

cui adstipulantur Cujac. Andin.
 Oxon. et Leidens. primus. Quod
 librarii non intellexisse viden-
 tur. Certe id rursus inmutare,
 non erat opus. quorum sc. ca-
 strorum homines.

Ad quos consecrandos] Lege-
 bat *Hotomannus, conservandos*.
 Quia putat, Caesarem potius
 praetermissurum fuisse hoc, quam
 ut memoraret equitatum a se
 emissum ad concidendum sexum
 et aetatem imbellem. Quasi non
 frequens illud sit et citra crude-
 litatis notam. Hinc Tacitus, et
 alii toties: *Non aetas, non se-*
xus miserationem invenit. Cae-
sar ipse 7, 28. Sic et *Genabensi*
caede, et labore operis incitati,
non aetate confectis, non mu-
lieribus, non infantibus peper-
cerunt. VOSSIUS.

Ad confluentem Mosae et Rhe-
 ni] Graviter hallucinatus est *Ph.*
Cluverius, qui German. 2, 14.
 legit, ad confluentes Mosellae et
 Rheni, ut multis demonstrat *Jo-*
an. Is. Pontanus discept. Cho-
 rogr. de Rheni divortio c. 5. p.
 27. DAVIS. *Confluens* et *conflu-*

terfecto, reliqui se in ^a flumen praecipitaverunt; atque ibi timore, ^b lassitudine, vi fluminis obpressi, perierunt. Nostri ad unum omnes incolumes, per-3 paucis vulneratis, ex tanti belli timore, quum ^c hostium numerus capitum CDXXX. milium ^d fuisset, se in castra receperunt. Caesar his, quos in castris 4 retinuerat, discedendi potestatem fecit. Illi sub-5 plia cruciatusque Gallorum veriti, quorum agros ^e vexaverant, remanere se apud eum velle, dixerunt. His Caesar libertatem concessit.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *flumine* Scal. L. pr. V. sec. ^b *et lass.* G. Ed. Inc. dein vulgo *et vi fl.* ^c *et h.* L. pr. *ad h.* V. tert. ^d *fuissent* L. tert. Ed. Inc. ^e *vexaverint* Lov. G.

entes utrumque dicitur. Vide Drak. ad Liv. 4, 17. *ad confluentes consedit.*

Magno numero interfecto, reliqui se in flumen praecipitaverunt Nemo tam rudis, aut imperitus rerum, qui fraudem Caesaris ex ipsiusmet verbis non facile colligat, qui Germanotrium dierum induciis confisos, itaque jam animis otiosos, et tale nihil metuentes, interea, dum cum legatis et Principibus agere crederetur, ex improvise oppressit. Advertit hoc et conqueritur Joan. Goropius Becanus in Atuat. ut jure merito, cum huius victoriae causa supplicatio a Senatu Romae decreta esset, Cato sententiam tulerit, dedendum esse Barbaris Caesarem, expiandamque urbis nomine violationem foederum, vertendasque in sontis caput execrationes, ut scribit Canusius apud Plutarchum in Caesare. Brantius. Huc etiam referendum, quod habet Suetonius in Julio c. 24. DA-VIS.

Et vi fluminis Optimi Codices, Bongars. primus, Leiden- sis prim. Scalig. Oxon. et Aicardi non agnoscunt copulam *et.* ut non raro loqui amant Caesar et Hirtius; licet saepius corruerint librarii vel editores. Vide modo c. seq. §. 5. c. 20. §. 2. *loca, portus, aditus cognovisset;* et innumeris locis. vide etiam c. 25. 38. h. libri. 5, 33. 6, 2. 12. *rebus, gratia, dignitate amplificata.* Sic enim MSS. plura dicenda ad 6, 22. 8, 51. B. Civ. 1, 84. 3, 55. B. Al. c. 66. Afr. c. 8. 57. Itaque et delevi. Praefertim, cum videam, hunc scribendi modum hic corruptioni ansam dedisse. Nam in Petav. legas, *in flumine* ~~p~~ in Egmond. vero, *in fluminis alveo sine et.* Vossianus prim. olim habuerat, *lassitudine obpressi*: sed dein additum *flumine*; uti legas quoque in secundo. Pro *vi fluminis* MSS. quoque prave *in flumine* B. Civ. 1, 64. vide etiam B. Civ. 3, 71.

Ad quos quum Caesar nuncios

1 XVI ^a Germanico bello confecto, multis de
 186 caussis Caesar statuit, sibi ^b Rhenum esse transeun-
 dum; quarum illa fuit iustissima, quod, quum vi-
 deret, Germanos tam facile inPELLI, ut ^c in Galliam
 venirent, suis quoque rebus eos timere, voluit;
 quum intellexerent, et posse, et audere populi Ro-
 2 mani exercitum Rhenum transire. Accessit etiam,
 quod illa pars equitatus Usipetum, et Tenchthero-
 rum, quam supra ^d commemoravi, praedandi fru-
 mentandique caussa Mosam transisse, neque ^e proc-
 lio interfuisse, post fugam suorum se trans Rhenum
 in fines ^f Sigambrorum receperat, seque cum iis
 3 conjunxerat. Ad quos quum Caesar nuncios misis-
 set, qui postularent, eos, qui sibi, Galliaeque bel-
 4 lum intulissent, ^g sibi dederent, responderunt: *Populi Romani imperium Rhenum finire: si, se invito,*

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Germano Lov. ^b esse Rh. MSS. qdd. et Edd. pp. deest non male Leid. pr. a m. pr. ^c in deest Egm. ^d memoravi MSS. 3. Edd. R. M. V. ^e in pr. And. ^f Sugamb. Sicamb. MSS. qq. et Edd. Vett. V. Urs. et Brant. et infra. ^g vulgo uti s.

misisset] Usipetum et Tenchtherorum reliquias a Sicambriis non petiit Caesar, quod id se impetraturum speraret, sed ut, iis negatis, Rheni transeundi occasionem captaret, si *Dioni* fides lib. 39. p. 113. Hoc facile credent illi, quibus satis spectatum est huiusce Imperatoris ingenium. Vide et *Plutarchum* in *Caes.* Tom. 1. p. 718. DAVIS.

Uti sibi dederent] MSS. se-
 decim, et in iis vetustissimi qui-
 que cum Ed. Incerta carent *ut*
uti. Quare expunxi, ut olim sae-
 pius debui in Frontino. Vide ad
 1, 4, 7. et 4, 5, 7. uti et infra h. l.

c. 21. 5, 58. 6, 10. 23. 7, 38. 63.
 85. 8, 20. B. Civ. 1, 21. 32. 76. 3.
 25. B. Alex. c. 59. *mittit*, sibi
subsidio veniret. Item B. Afric.
 c. 39. Adde Doct. Juvenem A. V.
 Staveren ad Nepot. Milt. c. 1.

Legatos miserant] Leid. pr.
leg. ad Caes. m. Sed Andin. et
 Oxon. non agnoscunt *legatos*;
 ut suspiceris, insititiam esse vo-
 cem. Adi notata ad 1, 34. *Ut ad*
Ariovistum legatos mitteret.

Reipub.] MSS. et Edd. Vett.
populi Romani. Graecus, *τῷ*
Ρωμαίων. CLARK. Ut Scaliger
 e suo codice primus edidit, ex-

Germanos in Galliam transire, non aequum existimaret; cur sui quidquam a esse imperii aut potestatis trans Rhenum postularet? Ubii autem, qui uni 5 ex Transrhenanis ad Caesarem legatos miserant, amicitiam fecerant, obsides dederant, magnopere b orabant, ut sibi auxilium ferret, quod graviter a ab Suevis premerentur; vel, si id facere occupationibus Reipubl. prohiberetur, exercitum modo d Rhenum transportaret: id sibi e ad auxilium, spemque reliqui temporis f satis futurum. tantum esse nomen atque opinionem ejus exercitus, Ariovisto pulso, et hoc novissimo proelio facto, g etiam ad ultimas Germanorum nationes, h uti opinione, et amicitia 107 populi Romani tuti i esse possint. Navium magnam 8 copiam ad transportandum k exercitum pollicebantur.

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Deest Gott. Ed. Inc. b postulabant Lov. Dorv. Edd. R. M. V. c a S. MSS. et Edd. qdd. d trans Rh. Duker. e MSS. plerique et Edd. pp. carent rōf ad. forsan, auxilii in spem rel. f deest et haec vox in Lov. Dorv. L. sec. Edd. R. M. V. g ut etiam Edd. quaedam. efficere uti et. Pet. h deest Edd. quibusdam. i essent Pet. k Rhenum ex. L. pr.

hibent MSS. Ursini, Cujac. Oxon. Leidenses, Petav. ad oram alique; quare Reip. contra ceteros retinui.

Tantum esse nomen atque opinionem] Edit. Recentiores habent; nomen apud eos atque opinionem; nos autem, ex fide Manuscriptorum et antiquitas eorum, voces plane superfluas omisimus. DAVIS. E suo Codice rursus tā apud eos intrusit Scaliger, quae et in suo reperit Ursinus. Comparant etiam in Cujac.

Leidensi primo; minus bone, ut ego quoque existimo.

Opinionem exercitus Romani, Ariovistop.] Sic quidem cum multis editis MSS. Scal. Cujac. Oxon. et Leid. pr. vel *Romani exercitus*. Verum ceteri omnes et Edd. primae pro *Romani* habent *ejus*. sc. Caesaris; quod cur mutatum sit, nescio. Praeterea pro *exercitus*, *Ariovisto* in Lovan. Gott. Voss. tert. Leid. tert. Dorvill. Ortellii aliisque, ut et Edd. Rom. Mediol. Ven. In-

XVII. Caesar his de causis, quas commemoravi, Rhenum transire decreverat: sed navibus transire ^a neque satis tutum esse arbitrabatur, neque suae, neque populi Romani dignitatis esse statuebat. Itaque etsi summa difficultas ^b faciundi pontis ^c proponebatur, propter ^d latitudinem, rapiditatem, altitudinemque fluminis; tamen id sibi contendendum, ^e aut aliter non ^f transducendum exercitum existimabat. Rationem ^g pontis hanc in-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *se neq.* et statim abest *esse* L. pr. ^b *faciendi* MSS. et Edd. pp. ^c *proponeretur* L. tert. ^d deest Edd. B. M. V. ^e *haud* V. pr. ^f *trad.* MSS. et Edd. pp. ^g *vulgo igitur p. et sequip.* B. pr. *sexquip.* MSS. 6.

certa, Beroaldi etc. existat, *exercitu Ariovisti pulso*, quod nonnemi placere poterit.

Rationem igitur pontis] Secunda vox comparat in solis recentissimis MSS. Leid. sec. et Dorvill. Ceteri, ut et Ed. Inc. et Aicard. non agnoscunt hanc particulam a librario connectendae orationis ergo insertam.

Sesquipedalia] Hoc est, Sesquipedali crassitudine, ut omnes putant. Hieron. Magius Misc. 4, 20. DAVIS.

Demissa in flumen defixerat] Primo *demissa* primus, quod sciam, edidit Scaliger e MSto Ursini, cui adscriptus solus Oxoniensis, Ceteri MSS. et Edd. priores *inmissa* exhibent. Scilicet *e terra in aquam* intelligit: unde patet, rectius cum plerisque MSS. legi *in flumen*, quam *in flumine*. quod inveni in Leid. primo et Edd. Rom. Mediol. Ven. Aldi, Gryphii aliisque. Illi nempe conjunxerunt, *in flumine defixerat*. Nam hoc verbum utrum-

que casum admittere, vidimus jam ad Frontin. 2, 3, 17. *In terram defigerent*, et usu veniet infra B. Civ. 2, 2. *asseret in terra defigebantur*. Male autem Editores quidam *cum* pro praepositione sumserunt, et *ελεϊον σιγμα* post *procumberent* posuerunt.

Fistucisque] Quid *fistuca* et *fistucio* sit, dudum docuerunt viri docti; quare frustra est Leo Baptista Albertus, legens *figistucis*; et in menda cubant MSS. Cujac. Scalig. Leidens. pr. item pro var. lect. Petav. in quibus est *festuculis*. in Egm. *fusticis*, in Lovan. et Sambuci *fistulis*, in Leid. sec. *festucis*.

Directa ad p. s. prona ac fastigata] Notandum, in Edd. primis et MSS. omnibus, praeter Hotom. librum et unum Bouhier. exarari, *Directae*, sive potius *derectae*, ut habent vetustiores quique, vel *directe*. eadem variatio 7, 23. 27. B. Civ. 2, 9. 24. 3, 46. et statim, *prona ac fastigatae*, sive *fastigatae*, praeter unicum Leid. secundum recen-

stituit. Tigna bina sesquipedalia, ^a paululum ab imo ³ praeacuta, ^b dimensa ad altitudinem fluminis, intervallo pedum duorum inter se ^c jungebat. Haec ⁴ ^d quum ^e machinationibus inmissa in flumen defixerat, fistucisque ^f adegerat, non sublicae modo directae ad perpendiculum, sed prona, ac fastigata, ut secundum naturam fluminis procumberent; iis item ⁵ contrariaq; II ad eundem modum juncta, intervallo pedum ⁶ quadragenum ^h ab inferiore parte contra ¹⁸⁸

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a paululum L. pr. ^b dimensa B. pr. in Marg. ^c jungebant L. pr. Edd. R. M. V. ^d deest V. C. Urs. ^e adactionibus V. C. Samb. et vulgo demissa. ^f adhaeserat Edd. R. M. V. ^g quadraginta G. V. tert. ^h inferiori Lov. V. pr. Edd. qq.

tissimum, vel prone ac fastigiate: ut et in Urs. MS. quin etiam Ed. Incerta directe et prone ac fastigiate praefert. Et sane nihilo deterius vulgato; sed parum aut nihil refert.

Fastigata] Sic scribendum, non *fastigiata*, ut habent editi. Vide not. ad B. G. 2, 8. DAVIS. Clar. tamen Clarkius cum D. Vossio et Barthio praetulit *fastigata*. Sed doctissimorum virorum emendationem omnino confirmant integerrimi Codices, Bongars. prim. et Andin. *fastigatae*, et Leidens. prim. *fatigatae*. hinc *fastigatio*, non *fastigatio*.

Contraria duo etc.] Scripserat Caesar, (*His item contraria II.*) Legendum existimo, (*His item contraria bina.*) Sic enim supra, *Tigna bina*. Quod et sententia omnino posulat. CLARK.

Juncta] V. Cod. Ursini, Andin. Leidens. prim. et Oxon. dant

dijuncta, vel *divincta*. Quasi hoc composito intelligere voluisset Caesar, se ita bina tigna junxisse, ut tamen intervallo duorum pedum distarent, uti scribit supra et mox. *Conjuncta* male Gottorp.

Ab inferiore parte] Fluminis, ut opinor, licet aliter visum J. Lipsio (l. 2. Poliorc. in f.) Sic locutus est noster B. G. 1, 1. *Pertinent ad inferiorem partem fluminis Rheni*. Sic et *Phaedrus* Fab. 1, 1, 3. de Lupo et agno ad eundem rivum venientibus: *Superior*, inquit, *stabat Lupus, longeque inferior agnus*, hoc est, propius ad fluminis osium. DAVIS. *Ab inferiori parte*] Fluminis. Ut recte interpretatur Davisius. Haec nimirum Tigna in *inferiori parte fluminis* procumbebant prona *adversus flumen*; sicuti altera illa in *superiori parte fluminis* procumbebant prona *secundum flumen*. Ae mire erravit Lipsius, qui has voces (*ab inferiori parte*) refert ad praecedentes (*pedum*

vim atque inpetum fluminis conversa statuebat:
 6 haec a utraque insuper bipedalibus trabibus inmissis,
 quantum eorum tignorum b junctura distabat, binis
 7 utrimque fibulis ab extrema parte distinebantur: qui-
 bus disclusis, atque in contrariam partem revinctis,
 tanta erat operis c firmitudo, atque d ea rerum na-
 tura,

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Vulgo deest *insuper*. b *vinotura* MSS. quidam. c *fortitudo* L. pr. d *earum* MSS. et Edd. qdd.

quadragenum;) ac si Caesar intervallum tignorum ab inferiore SUI parte demonstrasset. CLARK.

Haec utraque] MSS. et Edit. Vett. *Haec utraque insuper*. CLARK. Revocavi vocem *insuper* auctoribus MSS. omnibus, et Edd. plerisque. Male ab Aldi, Scal. et seqq. Edd. exsulabat. 7, 23. *alius insuper ordo additur*. B. Civ. 2, 9. *Centones insuper injecerunt*. Appulej. l. 1. Met. in f. *insuper pisces inscendere*. Perperam autem Jucundus Veronensis, *Haec utraque bipedales trabes inmissae distinebant* legebat; quae certe inepta et supervacua est correctio, ut jam ostendit Glareanus; licet sit in veteri Hotomanni Codice. *Inmissa* exaratur in Leid. primo.

Bipedalibus] Crassitudine. Quod erat scilicet intervallum juncturae tignorum. CLARK.

Distinebantur] Huic verbo ligandi significatus non competit, quem tamen postulat fibularum mentio. Lege *destinabantur*. Appulejus Metam. l. 1. *Membris ejus destinatis, virilia exsecamus*. Vide etiam not. ad B. G. 3, 14. DAVIS. Non favent tamen MSti. Sed pauci habent *destin.* vel *detinebantur*. De usu verbo-

rum *distinere* et *destinare* egimus loco citato. unde videtur non male Hotomannus explicuisse: *Quod bipedalis trabs utroque suo cavo contraria tigna distinebat i. e. utrique incumbens quodammodo propellebat*. nam hae trabes inmittebantur binis ab utraque fluminis parte tignis. De horum verborum confusione monuimus etiam quaedam ad Lucan. 4, 675. *vasti plaga servida regni Distinet Oceanum*. Immo *distineri* non esse mutandum, patet e sequentibus *disclusis* et *revinctis*: per quae se ipse explicat Caesar.

Haec directa materia] Secundum longitudinem Pontis. CLARK. e Lipsio.

Materie] Sic excudi curavi pro vulgato *materia*, ex Codd. Cujac. et Leidensi primo. quo vitatur concursus litterae a. Vide ad Lucan. 8, 137. Infra 7, 14. *materiem* MSS. Bong. Lovan. etc.

Sublicae ad inferiorem partem fluminis oblique adigebantur] Fatetur Hotomannus, se non intelligere, quod miror. putabat *superiorem partem* legendum, et sublicas has idem esse, quod *defensores* postea Caesar appellat. Sed frustra. Sublicas Cae-

tura, ut, quo major vis aquae se incitavisset, hoc artius ^a inligata tenerentur. Haec ^b directa materiae ⁸ injecta contexebantur, et longuriis, cratibusque consternebantur: ac nihilo secius sublicae ^c et ⁹ ad inferiorem partem fluminis oblique ^d agebantur, ¹⁸⁹ quae, pro pariete subjectae, et cum omni opere conjunctae vim fluminis exciperent: et aliae item

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a alligata Edd. R. M. V. Fl. ^b Sic MSS. non dir. ^c vulgo deest et. ^d vulgo adigebantur.

lar ad inferiorem partem fluminis posuit, et contra impetum aquarum, ne in alterum latum possimpelleretur. Quod fieri poterat violento amnis cursu. De fensores autem non aliud erant, quam pali supra pontem defixi, ne injectae flumini arbores contingere pontem possent. Plana res est, et ipse Caesar semet explicat. Quamvis et Lipsium l. 2. Poliorc. D. S. de sublicis dubitasse videam. Mihi nihil ambigendum videtur. VOSS. Eruditissimus vir, Joan. Clericus, Art. Crit. P. 3. S. 1. C. 6, 21. legit, ad inferiorem partem flumini, ut intelligenda sit inferior pars, non fluminis, sed pontis; censet enim, sublicae vim fluminis excepturas ad partem ejus, quae erat supra pontem, collocari oportere. Sed hanc emendationem necessariam esse non arbitror; plane enim mihi satisfecit Vossii explicatio, quae et J. Lipsio in mentem venerat. Accedit, quod Caesar paullo post has sublicas ad inferiorem partem fluminis adactas aliis supra pontem sitis opponere videatur, adeo ut utraque series supra pontem non fuerit collocata. DAVIS. Hotomannus conjicit, superiorem partem. Quem merito reprehendit Vossius. Addit enim statim

Jul. Caes. Tom. I.

Caesar, (Et aliae item supra pontem.) Quamobrem erravit itidem et Vir doctissimus, Joan. Clericus, qui emendat, (ad inferiorem partem (scil. pontis,) Flumini oblique adigebantur;) quasi inferior pars Pontis hic opponeretur superiori, quae jam supra materia directa constrata narrabatur; cum e contrario manifestum sit, (ut recte annotarunt Vossius et Davisius,) sublicas has ad inferiorem partem Fluminis opponi alteris illis mox supra pontem (hoc est, in superiori parte Fluminis,) adactis. Adde, quod vox proxima (nihilo secius) manifesto referat haec, non ad id, quod dictum est de materia directa, sed ad id, quod ante narratum est de tanta operis firmitudine: ut adeo etiam Latinitatem Caesaris corruerit vir doctissimus. CLARK.

Quae pro pariete subjectae] In aliis codicibus erat, pro ariete. Et Graecus habet: οἱ δίκην κρήνην γέφυραν ἐπειδοντες. Mihi illud pro pariete minime placet. Et tamen ne de ariete quidem satis clara res est. Magnus Turnebus Advers. 24. 30. illud pro ariete tantumdem hic esse putat, quam pro defensione, aut munimento. Et citat locum Ciceronis in To-

To^a supra pontem mediocri spatio: ut, si arborum trun-
ci, sive naves, dejiciendi^b operis, essent^c a bar-

VARIÆ LECTIONES.

a super L. pr. b vulgo operis causa. c ab L. sec. Mox defen-
sionibus MSS. Bouh.

piciis, ubi ait: *Nam jacere telum voluntatis est; ferire, quem nolueris, fortunæ. Ex quo aries ille subjicitur in vestris actionibus, si telum manu fugit magis, quam jecit.* Sed alio respicere Tullium, jam egregie observatum est Hottomanno. VOSS. Ut tigna illa sustentarent. Miror sane, *Lipsium* hæc non intellexisse, prout ingenue fatetur Poliorc. l. 2. Dial. 5. In aliis Codd. est *pro ariete*, quemadmodum etiam legit Metaphrastes. Sed ex ea lectione sensum idoneum non exsculpere viri eruditi, licet operam dederit inter alios *Hadr. Turnebus* Advers. 24, 30. DA. VIS. Ad sustentanda tigna. MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Vett. Editt. pleraque *pro ariete*. Graecus, *διηρυκρίσ*. CLARK. Maximo opere hic defudarunt viri docti; nihilo minus parum profecerunt; dum nimis adhaerentes vocibus, *ad inferiorem p. fluminis*, et, *pro pariete*, subodorari nequiverunt, alibi mendam latere, quæ locum reddit obscurissimum, sed, ut spero, MStorum ope tandem tollitur. Editur vulgo, *sublicae oblique adigebantur. Sublicae*, sive *subliquae*, ut exaratur in veterrimis membranis Leidensibus, (vide Scalig. ad Festum) si proprium vocis usum spectes, numquam oblique adiguntur, sed *directe ad perpendicularum*, sicut ipse loquitur auctor, ut *sublicas* distinguat ab aliis trabium inferiorum formis. B. Civ. 3, 49. *Sublicis in terram demissis*. Quid ergo? primum Bong. prim. Vossiani omnes, Leid. sec. et tert. Egmund. Gottorpi. Lovan. Dor-

vill. Duker. Bouhier, et alii, item Edd. primæ, Rom. Med. Inc. Ven. uti et R. Stephani addunt copulam et, post *sublicae*. Recte omnino. Non jam demissas in fundum trabes intelligit Caesar; quales erant, quæ vel sub ponte et trabibus bipedalibus directe infixæ sunt, vel ante pontem in superiore parte fluminis. Sed intelligit trabes *Oblicas* sive *obliquas* ad inferiorem fluminis partem, adhexas ponti in longitudinem ab Gallica ripa ad Germanicam, atque ita cum omni opere conjunctas, et pro pariete positas. Si *Obliquas sublicas* capis ea positura, quam vulgo effingunt, nec Latine locutus est auctor, nec, quid sequentia significent, intelligo. *Obliquæ* enim trabes nequeunt dici *illic*, quæ in fluminis fundum, non directo perpendiculo defixæ sunt; nam hæc vocantur *pronaæ*, *fastigatae*, *supinae*, *adclivæ*, et similiter. At *obliquæ* sunt, quæ in longitudinem et ad latus operis applicantur. Sic *navis* dicitur *obliqua*, quando non contra fluminis cursum, vel undarum impetum recta dirigitur, sed latere vim aquarum excipit. Vide notas ad Lucan. 3, 628. *Per obliquum crebros latus accipit ictus*. Cui navi obponitur *directa* apud Hirt. B. Alex. cap. 64. 7, 73. *obliquis ordinibus*. ubi vide. κατὰ πλάγιον vertit Graecus. Interpret. sensus ergo Caesaris est: trabes præterea et ad inferiorem partem esse. et ad superiorem. Primæ Sc. *oblique*, ut pro pariete subjectæ vim fluminis exciperent, alteræ in flumen

baris missae, his defensoribus earum rerum vis minueretur, a neu ponti nocerent.

VARIAE LECTIONES.

a nec L. pr. al. ne.

mediocri inter se spatio forsan *directe* actae, ut defenderent a ponte arborum truncos, aut alia deijciendi pontis causa ab hostibus missa. Ceterum Vett. Edd. et multi Codices, in quibus Voss. pr. scribunt per diphthongum *ae*. Quod perinde est. Dicit enim potest *trabs obliqua agitur*, tam commode, quam *oblique*. ut paulo ante habuimus, *igna fistucis adegerat, non directae, sed pro-na*: ubi vide; sed et pro vulgato *adigebantur* convenientius meae sententiae exaratur in MSS. omnibus, Petavianum et Oxoniensem si forte excipias, uti et Edd. priscis, *agebantur*. Quod verbum crebro quidem usurpatur pro *adigere*: ut *agere gladium, telum* etc. Confer Celeb. Burman. ad Vellej. 2, 80. et ad Ovid. Metam. 10, 179. et me ad Lucan. 3, 469. *ingenti verberis actu*: quod nunc etiam cum aliis praefero. Sic *agere ictum* Liv. 42, 63. Praesertim tamen de iis operibus, quae in longitudinem vel latitudinem extenduntur; ut passim *agere turrem, aggerem* (vide ad B. Alex. cap. 73.) *fossam, limitem, vineas* etc. Ergo *sublicas oblique agere* notat, per totam pontis longitudinem tignis fastigatis adnectere. His jam ita constitutis, facile patet, lectionem istam, *pro ariete*, quae servatur in Mss. plerisque, quamque Ursinus, sed plane ἀποσθίωνων, explicare conatur, falsam esse; retinendamque, ut hodie recte edunt, *pariete*; quod habent Faerni, Ursini et Lipsii Codd. uti et Oxon. *Arietem* fabricarunt ex figura obliquarum trahium, quam sibi perversae sinxerunt li-

brarii. At cui usui ille aries, qualem machinam nostrates vocant *hircum, een bok*, in sinistra atque inferiore pontis parte? Ego profecto non video. Obliquas egit trabes, et inde quasi parietem fecit, ut, aestu fluminis ibi represso et *excepto*, vis ingruentis aquae ad superiorem pontis partem ea quoque re minueretur. Hinc etiam *subjectas* dicit: quum aliter *objectas* vel *projectas* scribere debuisset; ac cum omni opere *conjunctas*. Pro *pariete* idem fere, quod *instar muri* 2, 17. Est forsan, quod hisce obponi possit; sed quia hoc pacto MSS. torum lectionem servo, et majori difficultati medeor, in textum immittere ausus fui. [Quae hic de *sublicis oblique actis*, et praesertim de *pariete* disputavi, non admodum mihi satisfaciunt, ut delenda paene pronunciem. Certiora tamen proferre non habeo.]

Et aliae] Sic rescripsimus ex MS. Norv. et editt. veteribus, cum manifestum sit, *sublicas* intelligi. Recentiores perperam habent *alia*. DAVIS. Ita optime restituit Davisius ex MSS. et Edd. Vett. Scaliger typographico (ut opinor) errore edidit (*et alia item*) quem secuti sunt recentiores. CLARK. Has quoque trabes nimis prope pontem collocant Interpretes. Ne nocerent inmissa, mihi videntur longiori spatio a ponte fuisse statuendae. *ποσθίονας* eas vocat Plutarchus, qui consulendus, in Vita Caesaris p. 719. Ed. Paris.

Deijciendi operis causa] Bon-gars. prim. Vossianus prim. cum

1 XVIII. Diebus x, quibus materia ^a coepta erat
 191 comportari, omni ^b opere effecto, exercitus ^c trans-
 2 ducitur. Caesar, ad utramque partem ^d pontis fir-
 mo praesidio relicto, in fines Sigambrorum conten-
 3 dit. Interim a compluribus civitatibus ad eum le-
 gati veniunt, quibus, pacem atque amicitiam pe-
 tentibus, liberaliter respondit, obsidesque ad se ad-
 4 duci jubet. ^e At Sigambri ex eo tempore, ^f quo
 pons institui coeptus est, fuga comparata, hortan-
 tibus iis, quos ex Tenchtheris atque Usipetibus

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Accoepta* Duk. ^b *ponte* And. L. pr. ^c *traduc.* MSS. plerique et Edd. Vett. ac semper. ^d *fluminis* Pet. ^e vulgo *deest at.* ^f *quod* V. pr.

secundo, Leidens. tertius, Lovaniensis, Egmondan. Petav. a manu prima et alii cum Editione Incerta et excerptis Pulmanni non agnoscunt vocem, *caussa*. Docte sane et eleganter. Vide omnino ad l. hujus c. 1. *bellandi causa e finibus educunt.*

[*Earum*] Sic MS. Reg. Graecus item, ἐκείνων. Al. *earum rerum*. Quod perinde est. CLARK. Non sane perinde est. Nam Julianus Stylus flagitat addi *rerum*: quam vocem servant MSS. mei omnes; et solet addere infinitis locis et singulis fere capitibus Caesar, licet aliud substantivum praecedat; quo pronomen posset referri. Sic h. l. c. 2. *Vinum importari non sinunt, quod ea re*, i. e. vino, *ad laborem ferendum* etc. et passim. Immo hoc loco pertinet tam ad *arborum truncos*, quorum etiam cit. l. mentionem facit Plutarchus, quam ad *naves*. c. 31. *adeas res erant usui praecedit, ad naves reficiendas*. Vide etiam Brutum

ad c. 34. *His rebus* etc. ubi MSS. quidam *diebus*. Immo ipse Clarlius bene restituit 5, 26. *quae de re communi dicere vellent; quibus rebus controversias minui posse sperarent*. Adi quoque 1, 19. 6, 30. 7, 13. et ad B. Civ. 1, 2. 26. 52. *Annona crevit, quae fere res* etc. ubi Hotom. etiam deleri volebat. Vide et B. Civ. 2, 25. 3, 47. *Pecus vero, cujus rei copia*. Adde c. 59. Hirt. B. Alex. 1. *aqua pabuloque, quarum alterius rei*. Idem fecit Sallustius, ad quem vide Cortium, B. Jug. 84, 3.

[*In fines S. contendit*] Codices Fulviani, Cujacii et Leidensis prim. *intendit*. Non male. Terent. And. 2, 24. *Sed ubi quae-ram, aut quo nunc primum intendam?* Plura vide supra ad 3, 26. *Salutem petere intenderunt*.

[*A compluribus civitatibus ad eum legati veniunt*] Hinc emendandus est Jul. Celsus vit. Caes. p. 71. ubi de hac re ita loquitur:

apud se habebant, finibus suis exceſſerant, ſuaque omnia ^a exportaverant, ſequē in ſolitudinem ac ſilvas abdiderant.

XIX. Caefar, paucos dies in eorum finibus moratus, omnibus vicis aedificiisque incenſis, ^b frumentisque ſuccis, ſe in fines Ubiorum ^c recepit, atque iis auxilium ſuum pollicitus, ſi ^d ab Suevis premerentur, ^e haec ab iis cognovit: Suevos, ^f poſt-²eaquam per exploratores pontem fieri comperiſſent, more ſuo, ^g concilio habito, nuncios in omnes

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *aſportav.* G. V. tert. Edd. Amſt. Lugd. ^b *deest quae* Egm. L. ſec. Dorv. Edd. H. V. M. ^c *recipit* V. ſec. ^d Sic vetuſtiores MSS. et Edd. non *a. Suebis* B. pr. alique hic et infra. paullo ante *pollicitus est* L. pr. *e et h. V. pr. h. omnia congr.* L. pr. *f* Ita ruſus MSS. Urſ. et mei 12. meliores et Ed. Inc. Steph. vulgo *poſtquam.* ^g et hoc *e* MSS. plerisque et Edd. Vett. reſtitui. vulgo *conſilio.* V. ad c. 14.

Pergenti multarum urbium legiones occurrerunt amicitiam pacemque petentium. Scribe *legationes*, quod J. G. Graevium fuſſe miror. DAVIS.

Sigambri] Urſinus in MSS. invenerat, ut *Sig.* Hinc merito coniecit, ſcribendum eſſe. at *S.* quod confirmant MSS. Cujacii, Scaligeri, ac Leidensis primus, et Graecus, *οι δε ην Σιγ.* quare iſerui eam voculam.

Frumentisque succis] Sic ex ingenio emendavit Fr. Hotomanus, quam conjecturam poſtea firmavit Joan. Brantii MS. Alii perperam exhibent, *frumentisque succensis.* DAVIS. Accedunt Codd. Urſini, Petavian. Lovan. et Ed. R. Stephani. Confer III. Heins. ad Ovid. Epist. Her. 20, 143. Corruptionis cauſſam vide ad 2, 6. *Portas succedunt.* c. 38. huius libri: *agris vastatis, fru-*

mentis succis, aedificiis incensis. ubi nonnulli etiam, *succensis.*

Misſe] Sic MSS. Reg. et Voſſii. Al. *dimisſe.* CLARK. Temere Clarkius eiecit *to dic* quod ſervant MSS. plurimi, et Edd. priſcae praeter unam et alteram, ac Leid. pr. ſec. Voſſ. prim. ſec. et Oxoniensem. Atque ita ſaepeſſime loquitur cum aliis Caefar. Conſule Doct. Boſium Animadv. ad Caefarem p. 17. Cel. Barm. ad Ovid. Metam. 3, 381. *Atque aciem partes dimiſit in omnes.* Cl. Drak. ad Liv. 4, 52. *dimisſis circa omnes populos legatis.* Infra c. 34. *Nuncios in omnes partes dimiſerunt.* 5, 49. *Speculatoribus in omnes partes dimisſis.* c. 53. *Nuncios in omnes partes dimittebant.* 6, 43, 8, 5. ut in MSS. legitur. et paſſim.

In ſilvas deponerent] Bongars. Voſſiani omnes, Egmund. Got-

^a partes dimisisse, uti de oppidis demigrarent, liberos, uxores, suaque omnia in silvas deponerent; atque omnes, qui arma ferre possent, unum in locum cum convenirent: hunc esse delectum ^b medium fere regionum earum, quas Suevi obtinerent: ^c hic Romanorum adventum expectare, atque ibi decertare ^d constituisse. Quod ubi Caesar comperit, omnibus his rebus confectis, quarum rerum causa transducere exercitum constituerat, ut Germanis metum injiceret, ut Sigambros ulcisceretur, ^d ut Ubios obsidione liberaret, diebus omnino ^e x et iix trans

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a suas p. Carrar. ^b Medio Pet. et V. pr. ^a m. pr. ^c vulgo ibi R. ^d et U. Carr. Duk. ^e Sic MSS. plerique et Ed. Inc. vulgo XVIII. xviii. L. pr. Scal.

torp. Leid. tert. Scalig. Oxon. et Ursini cum Edd. Inc. Beroaldi, Stéph. Stradae, aliisque et Clarkii, in silvis. Nil temere tamen muto. In silvas abderestatim habuimus et 5, 3. Idem est, ac intra silvas; ut alibi loquitur.

Ibi Romanorum adv. exsp. atque ibi decertare const.] MSS. et Editt. Vett. (hic Rom. adv. exsp.) Quod optime respondet verbis praecedentibus (hunc esse locum delectum etc.) In MSS. Reg. deest, atque ibi decertare. Quod forte Glossema esse poterit. CLARK. Hic etiam MSS. mei omnes, et Editt. ante Scaligerum, quod sciam; quare revocavi; sequentia agnoscunt etiam cuncti libri praeter recentissimum Vossian. quo frustra de glossematē suspecta habet vir doctus. Nam et Celsus et Metaphrales exhibent.

Profectum] Leid. tertius cum Ed. Incerta profectus. Sed Bon-

gars. prim. Leid. prim. Scalig. et Gottorp. perfectum. Cave, quid mutes. Ovid. Art. 2, 589. Hoc tibi profectum, Vulcane: uti emendavit N. Heinsius. Immo Livius 3, 14. ibi plurimum profectum est. 31, 6. Satis ad utrumque profectum ratur. Noster 7, 65. Ad reliqui temporis pacem parum profici. B. C. 1, 24. Neque idem profici longo itineris spatio, ac si coram disceptetur; uti legendum e MSS. B. C. 3, 15. Profectum aliquid existimabant. 3, 59. Nihil profici equitatu. B. Alex. c. 3. Neque quidquam profectum. c. 3. neque multum profici. Adde Clar. Drakenb. ad Liv. 3, 61, 12.

Ad Septemtrionem] Bongars. prim. Leidens. pr. Scalig. Oxon. Aicardi et R. Stephani Septemtriones: verissime. B. G. 1, 1. Vergit ad Septemtriones. Atque ita e MSS. legendum 5, 13. Tertium est contra Septemtriones: ubi similiter peccant. 7, 83. Erat

Rhenum consumtis; satis ^a et ad laudem, et ad utilitatem profectum arbitratus, se in Galliam ^b recepit, pontemque ^c rescidit.

XX. Exigua parte aestatis reliqua; Caesar, etsi ¹ in his locis, quod omnis Gallia ad ^d Septemtriones vergit, ^e maturae sunt hiemes; tamen in Britanniam proficisci contendit, quod, omnibus fere Gallis bellis, hostibus nostris inde ^f subministrata auxilia intellegebat ¹ et, si tempus anni ad bellum ² gerendum ³ deficeret, tamen magno sibi usui fore arbitrabatur, si modo insulam adisset, ^h genus ho-

VARIA DILECTIONES.

^a Deell Duk. V. sec. ^b recipit L. tert. G. Ed. Inc. ^c rescindit Ox. ^d vulgo Septentrionem. ^e maturesunt B. pr. et in marg. mansuescunt. ^f summa min. Dörv. Edd. R. M. V. ^g defecerat Scal. L. pr. Ed. Ber. ^h MSS. plerique et Edd. Vett. et genus.

^a Septentrionibus collis. Neros in Milt. c. i. Ventis a Septentrionibus oriens: et alii.

Quod omnibus fere Gallis bellis, hostibus nostris inde subministrata auxilia intellegebat] Suetonius Jul. c. 47. ait fuisse qui prodiderint, Caesarem Britanniam petisse spe margaritarum, quarum amplitudinem conferentem interdum sua manu exegisse pondus. Quippe deliciarum ejusmodi cupidissimum Caesarem fuisse. Unde et subdit Suetonius: Gemmas, toreumata, signa, tabulas operis antiqui, semper animosissime comparasse. Miror ego, hic loci neminem doctorum voce animosissime offensum, Etenim aliena est. Emendo proptus, *avidissime*: et nequis audacis hic plus quam rationis dicat, eandem vocem reperi in Celso, qui Tranquilli complura tantum non ad verbum excrispsit. Et si quis attendat, facile

videbit causam lapsus. Scripserat librarius avidissime, unde alter (nam facile u et n confundi solita) animosissime fecit, solum d littera in os resoluta; et kneola rō in superducta. VOSIUS.

Magno sibi usui} Usus hic utilitatem denotat. Sic cum alibi, tum H. C. 2, 8. Inventum est, magno esse usui posse, si haec esset in altitudinem turris elata. Similiter Corn. Severus in Aetna vers. 260. Callent rure manus, glebarum usum experiuntur. Id est, commodum, quod ex diversi generis glebis provenire potest, experientia compertum habont. Usum autem emendavimus, cum editt. vett. habeant: Glebarum usu experiuntur. Nuperus quidem interpres, vir eruditissimus, legit, *Glebasque usu experiuntur*; sed minore mutatione locus sanari potest, ut vidimus. DAVIS.

193 minum perspexisset, loca, portus, ^a aditus cognovisset: quae omnia fere Gallis erant incognita. neque enim temere praeter mercatores illo ^b adit quisquam: neque iis ipsis quidquam, praeter oram maritimam, atque eas regiones, quae sunt contra 4 Gallias, notum est. Itaque, ^c evocatis ad se ^d undique mercatoribus, neque, quanta esset insulae magnitudo; neque quae, aut quantae nationes in-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a aditusque L. sec. ^b adiit MSS. plerique et Edd. Vett. ^c valgo convocatis. ^d deest V. pr.

Si modo insulam adisset] Insulam vocat Britanniam fama tantum motus; nam rem ita se habere, non nisi multo post *Caesaris* tempora compertum est. Vide not. ad B. G. 5, 13. IDEM.

Illo adit quisquam] Sic ex Ursini Codicibus deinceps recte rescripserunt Scaliger ac multi Viri Docti. Antea cdebatur vulgo, *adit ad illos*; quod inveni solum in Oxon. forsan et in Cujac. ac Andino. Sed *adit illos*, vel *illos adit*, cum Ed. Inc. habent quatuor vel quinque mei, in quibus Leidensis primus et Petav. Verum Bongars. Vossian. pr. Egmond. alique cum MSS. Ursini et Brantii, *illo adit*: quod idcirco temere in Edd. Amstel. ac Lugdun. mutatum rursus in *ad illos adit*; licet nequaquam damnamus, si MSS. addicerent. V. ad 1, 46. *Ad extremum vitae periculum adire*. B. Civ. 1, 87. *Ad Caesarem adierunt*. 2, 7. et passim alii.

Galliam] Clarkii codices, meique numero undecim vel plures, in quibus optimi Bongars. Lov. Vossian. primus, uti et Edd. Rom. Mediol. Ven. Incerta, aliaeque

praebent *Galkias*: quod saepe est in Cello. Recte. Sic dictae, ut *Hispaniae*. ita Hirt. 8, 49. Sueton. Caes. c. 12. et passim.

Convocatis] MSS. Clarkii, item mei tantum non omnes *vocatis* cum Ed. Incerta. Scilicet scripserat Caesar *evocatis*, quod servarunt codices Ursini, Andin. Leidensis prim. et Oxon. ^e periit per praecedentis vocis itaque litteram finalem. 5, 4. *Quos nominatim evocaverat*. ubi itidem sequitur *convocatis*, vel *vocatis*. c. 53. *Principibus ad se evocatis*. c. 57. *Equites undique evocat*. Sic MSS. utrobique; vulgo *vocatis* et *convocat*. B. Civ. 3, 105. *Senatores omnes ex provincia evocasse*. 6, 34. *Omnes ad se evocat*. Sic enim MSS. ubi plura. B. Civ. 1, 3. *Misso ad vesperum senatu, omnes, qui sunt ejus ordinis, a Pompejo evocantur*. Eadem variatio apud Ovid. Fast. 6, 322.

Majorum navium multitudinem] MS. Vossii, *majorem*. Graec. *πυλοχώρατοι λιμένες*. Neutra lectio mala. Priori favet, quod infra ait Caesar de *Magnitudine* navium, c. 24. Post-

colerent, neque quem usum belli haberent, aut quibus institutis uterentur; neque qui essent ad majorum navium multitudinem idonei portus, ^a reperire poterat.

XXI. Ad haec cognoscenda, prius quam ^b periculum faceret, idoneum esse arbitratus, C. Volusenum, cum ^c navi longa praemittit. Huic mandat, ^d uti, exploratis omnibus ^e rebus, ad se quam

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a reperiri B. pr. L. pr. Scal. ut dicitur *comperiri* et *camperire*.
^b periculum B. pr. ^c nave L. pr. ^d G. L. pr. Oxon. Ed. R. Steph.
^e deest Egm.

riori, quod de Numero, c. 22. CLARK. *Majorem* etiam Ursini Codd. et Voss. sec. ac tert. Sed primus cum ceteris rectius *majorum*; nisi quod Scalig. et Leid. primus exhibeant, *majoris navigium multitudinis*. quasi *navigium* posset significare *stationem navium*. quod notandum.

Ad haec cognoscenda, priusquam periculum — praemittit] Emendat Hotomannus, *prius qui*. Quod rectius esse quis facile videt: non enim Volusenum misit Caesar, ut ipse postea periculum faceret. Quod si ita est, an non memoria lapsus Suetonius in Julio cap. 58. cum ait: *Neque in Britanniam transverxit, nisi ante per se portus, et navigationem, et accessum ad insulam explorasset*. Quomodo enim *per se*, cum Caesar ipse hic praemisisset ait C. Volusenum cum longa navi? Nisi quod, ut Jurisconsulti nostri affirmant, *per se* egisse videatur. quod mandato ipsius legatus. Brantius. Malim equidem Suetonium cum summo viro, Is. Casaubono, *πρωτονικῆ ἀπαρτήματος* postulare; licet enim Imperator dici possit id se-

uisse, quod ejus jussa et auspiciis peragunt Ministri, ut notavimus ad B. G. 1, 12. nemo tamen *per se* res gessisse perhibetur, nisi quas ipse perpetravit. Certe ita statuit Jul. Celsus, ut apparet ex iis, quae habet de vita Caes. p. 72. Nec audiendus est Vossius, qui pro altera fiat sententia. DAVIS. Priusquam periculum faceret, — *praemittit*] MS. Reg. *faciat*. Sed utrovīs modo confiat temporum ratio, cum tanquam praesens narretur res praeterita. Hotomannus emendat, *prius qui* etc. Quod rectius esse, inquit Brantius, quis facile videt: non enim Volusenum praemisit Caesar, ut ipse postea periculum faceret. Verum longe errant isti Viri eruditi. Quamvis enim non Volusenum praemisit Caesar, ut ipse per se postea rerum earundem cognoscendarum periculum faceret; at cum ideo praemisit, ut ipse postea cum exercitu periculum faceret *insulam adeundi*. Quae est Authoris mens, satis manifesta. CLARK. *πρὸ τοῦ περιπῶσαι* Metaphrastes. Male etiam Ciacconius mavult *prius, qui*.

- 3 primum revertatur. Ipse, cum omnibus copiis, in
 Morinos proficiscitur; quod inde erat brevissimus
 4 in Britanniam * transiectus. huc naves undique ex
 finitimis regionibus, et, quam superiore aestate ad
 Veneticum bellum fecerat, classem jubet convenire.
 5 Interim, consilio ejus cognitò, et per mercatores
 perlato ad Britannos, a compluribus ^b ejus insulae
 civitatibus ad eum legati veniunt; qui ^c polliceantur

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a a trajectus MSS. et Edd. pp. ^b MS. Reg. cum plerisque mssis
 et Edd. pp. non agnoscunt ejus. addit tamen Metaphrastes ταυτης
^c c pollicerentur Scal. L. pr.

[*C. Volusenum cum navi longa praemittit*] Anonymus Celsi exscriptor, cum narrasset, praemissum a Caesare Volusenum quinto die revertisse, subjicit: *Haec ita communis quidem habet historia. habeo tamen non ignobiles auctores, qui Caesarem per seipsum portus et navigationem, et accessum ad insulam explorasse confirmant. Quod ut credi posset, ipse duris animus facit, et similibus in rebus audacia.* Haud dubie petivit ex Tranquillo, qui fere eisdem verbis ait: *Exercitum neque in Britanniam transvexit, nisi ante per se portus et navigationem et accessum ad insulam explorasset.* Sed decepit Anonymum, quod recte Imperatori tribuuntur, quae per ministros suos gerit, ut supra ostendimus lib. 1. Animadverforum. VOSSIUS.

[*Veneticum*] MS. Reg. *Venetum*. Quod et rectius. CLARK. Eademque varietas 3, 18. *spes Venetici belli.* ubi Petav. *Veneti*, alii *Venetii*. Cellus, *Veneto in bello.* nil muto. *Nanetici* pro varia lectione rursus Bong. primus.

[*Fecerat classem*] Sic MSS. ut puto, Ursini, Cuj. Scal. Leid. pr. et Oxon. Ceteri mei omnes et Carrar. cum Editionibus primis *effecerat.* c. 18. et 7, 35. de ponte: *omni opere effecto*: et 6, 9. *opus efficitur.* 8, 35. *opus effectum.* et saepissime composito pro simplici. B. Civ. 3, 39. *super qua turrim effectam obposuit.* de navibus 1, 36. *Quibus effectis armatisque.*

[*Obsides dare atque imp. p. R. obtemperare*] Hoc est, *daturos et obtemperaturos.* Sic supra 2, 32. *Illi se, quae imperarentur, facere dixerunt.* Et 7, 14. *Necessario dispersos hostes ex aedificiis petere.* Ciaccon. Sic et Terentius Phorm. 3, 1, 46. *Cras mane argentum mihi miles dare se dixit.* Sulpicius Severus Hist. Sacr. 1, 25. *Ille vero abnuere se, infractis suorum viribus, cum ipse minimus esset, tantum opus suscipere.* Quidam sane hunc loquendi modum suspectum habuere, sed satis eos confutant illa, quae attulimus, exempla. DAVIS. Hinc tamen factum est, ut Ursini Codex, eo probante, dederit, *obsides dare atque imperitò populi Romani paratos obtem-*

tur, obsides dare, atque imperio populi Romani obtemperare. Quibus auditis, liberaliter ^a pollicitus, hortatusque, ^b ut in ea sententia permanerent, eos domum ^c remittit, et cum his una Commium, quem ipse, Atrebatibus superatis, regem ibi constituerat, cuius et virtutem, et consilium probabat, et quem sibi ^d fidelem arbitrabatur, cuiusque auctoritas in iis regionibus magni habebatur, ^e mittit.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a pollicetur L. pr. ^b uti MSS. 3. et Ed. Med. V. ^c vulgo remissit. ^d Sic soli Carr. et Duk. Ceteri MSS. et Edd. ante Scalig. addunt *f. esse*: et statim vulgo *magna*. ^e Absit hoc verbum a Celso, neque opus est; sed vide ad 1, 43. et alibi.

perare. Sed penultima vox necessaria non est, ut pluribus comprobabo. Ovidius Heroid. 3, 57. *Quin etiam fama est, cum crastina fulserit Eos, Te dare nubiferis linea vela notis*. Et Metam. 8, 739. *Census dare me pro morte patiscor*. Plautus Menaechn. 3, 3, 15. *dicam curare? M. dicito: curabitur*. Ubi Lambinus, quod hanc loquendi rationem in memoriam non revocaret, perperam curassere reposuit. Vide sis et J. Fr. Gronovium ad Livii 2, 5. IDEM. *Cur. sec.* Erudite tuctur hanc lectionem Davisius, exemplis ex optimis Authoribus et ex ipso Caesare adductis; ut audiendi non sint, qui emendant, *daturos*. Infra 6, 9. *Si amplius obsidum velit, dare pollicentur*. Vide etiam Annot. ad 7, 36. CLARK. Et ad ipsum Ursinum in Curis secundis, Ciaecon. ac nos ad 2, 32. *facere dixerunt*.

Domum remisit] MSS. Reg. Eliens. et Vossii, *remittit*. quae lectio, quamquam et altera quoque defendi potest, verior videtur. Sequitur enim (*Et cum his*

una Comium mittit.) CLARK. Legendum *remittit*; et sic Petav. Norvic. Gottorp. Voss. Egmond. DAVIS. *Cur. sec. Remittit* etiam Codd. Ursini, et mei, uno alteroque recentiore excepto, item Celsus et Edd. Inc. Vascos. R. Steph. Stradae aliaque. quare id tempus reposui.

Comium] Recte Cellarius monet, in Diono scribi Κομνιον, ut et nummo Thes. Brandenb. p. 305. Nam ita exaratur quoque in optimis MSS. Bongars. primo, Vossiano pr. Leidensi pr. Scaliger. Petav. Lovan. Egmond. aliisque et Ed. Romana: quod idcirco reposui hic et infra. Adi etiam notata ad Frontin. 2, 13, 11. *Commus Atrebas*.

Magna habebatur] Recte, si ita esset in vetustis libris: verum Codices mei Bongars. pr. Vossian. pr. Leid. pr. And. Scalig. item Voss. sec. et Leid. tert. exhibent *magni*. quod cur posponamus, causa nulla est. *Magni aestimare, putare, esse* locutiones sunt notissimae: atque ita etiam habere. Cicero in Verrin. lau-

8 Huic imperat, quas possit, ^a adeat civitates; hor-
teturque, ut populi Romani fidem sequantur; ^b se-
9 que celeriter ^c eo venturum nunciet. Volusenus,
perspectis regionibus, quantum ^d ei ^e facultatis dari
potuit, qui ^f navi egredi, ac se barbaris commit-
tere non ^g auderet, ^v ^h die ad Caesarem revertitur;
quaeque ibi ⁱ perspexisset, renunciat.

1 XXII. Dum in his locis Caesar navium paran-
darum causa moratur, ex magna parte Morinorum
ad eum legati ^h venerunt; qui se de superioris
temporis consilio excusarent, quod homines barba-
ri, et nostrae consuetudinis inperiti, bellum populo

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a impleat V. sec. ^b sedque B. pr. ^c deest Pet. ^a m. pr. alii
transponunt *eo cel.* ^d et MSS. et Edd. qdd. ^e facultas perpe-
ram MSS. plerique et Edd. Vett. contra And. V. pr. Ox. Pet. Egm.
^f ex nave L. pr. ^g audebat Pet. ^h diem Egm. ⁱ prosp. Duk. ^a
m. s. ^h veniunt L. pr. Reg.

datus a J. G. Vossio de Confir.
c. 19. *Quantum auctoritas ejus ha-
beretur.*

taphraestes, uti et Codd. And. Scal.
Leid. pr. Oxon. et Edd. Vascos.
Gryphii, Stephani, Plant. et seqq.

Ut — sequantur] In iisdem
Codd. deest *ut*. Neque ullo sen-
tentiae detrimento. CLARK. Con-
tra rectius hic adesse censet Cl.
Wasse; quia ante eleganter ab-
erat, *imperat, adeat et horte-
tur*. Exulat quidem a plerisque
MSS. et Edd. primis, sed in ve-
ustioribus comparet; uti in Bon-
gars. Petav. And. Leid. pr. Oxon.
Lovan. aliisque. quare eam hic
particulam retinere satius est.

Regionibus] In iisdem Codd.
regionibus omnibus. CLARK.
Omnibus invenias quoque in
Bongars. Petav. Vossianis omni-
bus, Lovan. ac multis aliis, et
Edd. plerisque Vett. Sed ratio
et mens Caesaris ei adversari vi-
detur: quare rectius omisit Me-

*Se de superioris temporis con-
silio excusarent*] Quo fiebat, ut
legatos ad Caesarem non mitte-
rent, bellumque iis illatum pro-
pulsarent. Romani enim, ut ipsis
visum est, singulari jure gaude-
bant; illis enim licitum erat,
quosvis pro libitu aggredi, po-
pulus autem, qui se, suaeque
non dederet, piaculum admitto-
bat. Nec soli hac in re contra ju-
stitiam peccarunt, ut apparet ex
modo, quo erga Mithridatem se
gessit Alexander. Vide *Arrianum*
de Exp. Alex. l. 5. p. 134. DA-
VIS.

*Nostrae consuetudinis impe-
riti*] Ignari, Populum Romanum
non modo erga dedititios huma-
nitatem exercere, sed et eos a

Romano fecissent, ^a seque ea, quae imperasset, facturos ^b pollicerentur. ^c Hoc sibi satis obportune ² Caesar accidisse arbitratus, quod neque post tergum hostem relinquere volebat; neque belli gerendi, propter anni tempus, facultatem habebat; neque has ^d tantularum rerum occupationes sibi Br- 196 tanniac anteponeudas judicabat, magnum his ^e obsidum numerum imperat. Quibus adductis, eos in ³ fidem recepit. Navibus circiter LXXX onerariis coactis, contractisque, ^f quot satis esse ad duas transportandas legiones ⁸ existimabat: ^h quidquid praeterea navium longarum habebat, ⁱ quaestori, lega-

VARIAELECTIONES.

^a sed quae B. pr. ^b MSS. multi et Edd. Vett. qq. pollicentur. Sed jungenda excusarent, et pollicerentur. L. pr. pollicebantur. ^c haec L. pr. Edd. A. Vasc. Gr. Steph. etc. praeterea MSS. fere Caesar s. obp. fors abundat nomen proprium. ^d MSS. plerique et Edd. primae tantarum. sed v. ad 5, 49. ^e Sic L. pr. non num. obs. ^f Sic MSS. et Edd. Vett. plerique. vulgo quod et leg. transp. ⁸ aestimabat MSS. 2. ^h quod vel quot, quotque, quidem MSS. et Edd. qdd. ⁱ id q. Pet. Scal. L. pr. quaestoribus Cuj. Scal.

vicinorum injuriis tutos praeflare solitum. IDEM.

[Sibi] Deest in MSS. et Vett. Edd. CLARK. In suis codicibus tamen esse monuit Ursinus, atque servatur item in Scalig. et Leid. pr. uti et a Metaphrasie.

[Navibus circiter LXXX] MS. Norv. editt. Rom. Ven. aliaeque habent CCCCLXXX. Sed pro vulgato numero stat Orosius l. 6. ut et res ipsa. DAVIS. Eos in fidem recepit. Navibus — coactis) Ita ex MSS. Editt. vett. et Graeco Interprete resitui. Scaliger et recentiores omnes, pessima interpunctione, sententiam prorsus turbant: eos in fidem recepit navibus etc. MSS. Reg. et

Eliens. et Edit. Rom. aliaeque habent 880. CLARK. Octingentis octoginta etiam MSS. mei undecim, in quibus ipsi Bongars. pr. et Voss. pr. Ineptissime sane. Verum numerum servant Petav. Scalig. Leid. prim. Oxon. et alii. Menda sine dubio e Glossemate nata est.

[Navium longarum] Sic vocat quascunque militares, ac onerariis opponit, ut et Graeci *μακρὰ πλοῖα*. Vide J. A. Eosium, ad Corn. Nepotis Themitt. 2, 5. et Joan. Schefferum Mil. Nav. 2, 2. DAVIS.

[Quae ex eo loco millibus passuum] Ciaconius ambigebat, an loqueret, ex eo loco a millibus

4 tis, praefectisque ^a distribuit. Huc accedebant ^b xix
 onerariae naves, quae ex eo loco ab ^c milibus pas-
 suum viii vento tenebantur, quo minus in eundem
 5 portum ^d pervenire possent. Has equitibus distri-
 buit, reliquum exercitum Q. Titurio Sabino, et L.
 Aurunculeio Cottae, legatis, in Menapios, atque
 in eos pagos Morinorum, ^e ab quibus ad eum legati
 6 non venerant, deducendum dedit. P. Sulpicium
 Rufum legatum cum eo praesidio, quod satis esse
 arbitrabatur, portum tenere iussit.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a tribuit MSS. Urs. ^b VIII. B. pr. ^c vulgo deest ab. ^d MSS. plurimi et Edd. quaedam venire. ^e a q. MSS. et Edd. qdd.

p. Quia l. 5. Caesar ait, *a milibus passuum duobus*. Sed attendere debuerat, aliud esse, *ex eo loco a millibus passuum duobus*, aliud, *a millibus passuum duobus*. Nam quando illud, *ex eo loco*, retines: abundabit *to a*: quando *a* retines, supervacuum erit illud, *ex eo loco*. VOSS. Nonnulli Codd. (*ex eo loco a millibus*). Et aibi quidem ait Caesar (*a millibus passuum*.) Sed Vossius contendere non sine ratione videtur, locutionem istam post voces, *ex eo loco*, minus convenire. CLARK. Nihilominus *ab milibus* exhibent MS. Brantii, Bongars. pr. Voss. pr. Leid. pr. Petav. Lovan. Egmund. et alii quatuor cum Ed. Jac. *a milibus* Duker. Voss. tert. et Edd. Rom. ac Mediol. quem consensum ego veneratus *ab* inserui. V. infra ad 6, 7.

Deducendum d. MSS. Reg. Eliens. et Vossii et Edd. Vett. *ducendum*. CLARK. *Deducendum* e suis codicibus produxit Ursinus; et ex meis agnoscunt Andinus, Cujac. Scalig. Leid. prim. et Oxon. qui sup more

conspirant: quocirca etiam nihil inuito. Frequens autem in his est confusio. Vide Cl. Drakenb. ad Livium 3, 62. Cort. ad Sall. Catil. 55. supra 1, 43. *legionem equis dederat*. MSS. plerique male, *vexerat*. Eadem variatio c. 38. *In M. fines legiones duxerat*. 5, 24. *legionem in Morinos ducendam dedit*. et millies. praefero simplex. nam *deducere* notat vulgo vel *abducere*. (v. ad 2, 33.) vel *in planum ducere*, aut *in longum ducere*. quarum significationum nulla hic locum habet: forsan fuerat *adducendum*. ut 5, 46. *in Atrebatium fines legionem adducat*. 3, 28. *Eo exercitum adduxit*. Front. 1, 6. quibus locis alii *ducere*. Infra 8, 35. *jumenta ad oppidum adducit*. ubi itidem plerique MSS. *ducit*. c. 36. *legionem armatam adducit*. B. Alex. c. 68. 69. et passim. Nihilominus, ut dixi, optimorum Codicum lectionem lo eo movere non sustinui. Vide ad B. Civ. 2, 19. *Deductis in arcem cohortibus*. Immo et *deducere* *coloniam* obvium est. V. ad Lucan. 4, 399.

XXIII. His constitutis rebus, nactus idoneam ^a ad navigandum tempestatem, tertia fere vigilia sol-¹⁹⁷ vit, ^a equitesque in ulteriorem ^b portum progredi, et naves conscendere, ^c et se sequi, iussit: a qui-² bus quum ^d id paullo tardius esset administratum, ipse hora diei circiter iv cum primis navibus Britanniam adtigit; atque ibi in omnibus collibus expositas hostium copias armatas conspexit. Cujus ³ loci haec ^e erat natura: ^f adeo montibus angustis mare continebatur, uti ex locis superioribus in litus

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a equites in et mox navesque L. pr. equites quos Egm. ^b partem ret. et congedi Edd. qq. ^c Sic MSS. o. et Edd. Vett. non ac et ab q. ^d vulgo etiam deest id. ^e deest Carr. Duk. L. pr. a m. pr. ^f al. atque ita.

P. Sulpicium Rufum] Indicio, arbitrator, numinus Caesaris est, qui averso latere navem impressam habet addita inscriptione: ΠΟΥΒ. ΣΟΥΛΠΙΚΙΟΥ ΡΟΥΦ. VOSSIIUS.

Tert. f. vigilia solvit] MSS. Urs. Pet. And. Leid. prim. naves solvit: quod videri posset e Glossa natum. *Solvere* enim pro *navesolvere* saepius occurrit. Videndum tamen, an plenus Caesaris stylus non praeoptet id addi. Certe aliis locis solet adponere. ut B. C. 1. 28. 3. 6. 14. 26. et saepius. Sed, uti hic, ita 5. 23. *secunda quum solvisset vigilia*. Vide de his ad 7. 85. Amplius addit Leid. pr. *noctis*. Sed hoc, sine dubio, Glossema sapit.

Id paullo tardius] Graec. *νεπὶ τάρτα*. In MSS. Reg. Eliens. et Vossii et Edd. Vett. deest. CLARK. Cum Clarkio hanc particulam revocavi e MSS. Scal. Leid. primo, Oxon. Petav. aliam

que, uti et Edd. Vascos. Stephani, Gryph. sec. et aliis.

Copias armatas] Lovaniensis, Leidens. secundus, item Dorvillii codices cum Editionibus primis, Romana, Mediolanensi et Ven. exhibent, *turmas armatas*. In Leidensi primo vox *armatas* non comparet, nisi a manu secunda inter versus; et in Ed. Elzevirii editur *firmitas*. Forssan *copias armatas* Glossa fuerit τοῦ *turmas*.

Natura, Adeo] Ita Scaliger et Recentiores: MSS. et Edd. \ ett. et Interpres Graec. (*haec erat natura, atque ita montibus etc.*) CLARK. *Adeo* legas in MSS. Ursini, Cujacii, Scaligeri, Andenis, Leidens. pr. et Oxoniensi. praecedat atque ibi.

Montibus angustis mare continebatur] Locum hunc suspectum habet P. Ciacconius, legitque, *montium angustis, vel*

4 telum adjici posset. Hunc ^a ad egrediendum nequaquam idoneum arbitratus locum, dum reliquae na-
ves eo convenirent, ad horam ix in anchoris ^b ex-
5 spectavit. Interim legatis, tribunisque militum con-
vocatis, et quae ex Voluseno ^c cognosset, et quae
198 fieri vellet, ostendit: monuitque, (ut rei militaris
ratio, ^d maxime ut maritimae res postularent, ut
quae

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *adgrediendum* Cuj. *adgrediendi loc. neq. omisso idoneum* L. pr. a m. pr. *locum* varie transponitur in MSS. et Edd. ^b *spectavit* Egm. ^c Sic vetustiores MSS. vulgo *cognovisset*. al. *cognosceret*, *cognoverat*. ^d *est maxime* Duk. a m. pr. Dorv. Edd. R. M. V. *maximeque* Cuj. Scal. L. pr. et Edd. multae Vett. dein contra MSS. vulgo *res mar.*

montibus mare continebatur. Sed mutatione nihil est opus; vult enim *Caesar*, mare montibus in magnam latitudinem diffusis circumdari, *περιέχεται*, ut recte Metaphrastes. *Aditus insulae esse munitos mirificis molibus*, narrat et *Cicero* ad Attic. l. 4. Epist. 16. DAVIS. Metaphrastes in sua versione vocis *angustis* rationem non habuit. Perperam. Nam pari modo *montem angustum* dixit Tacitus Ann. 4, 47. IDEM. *Cur. sec.*

Adjici posset] Ita, vel *adici*, exaratur in Palat. Bongars. tert. Leid. sec. Duk. Dorvill. Pulm. (forfan et Scalig. Oxon. et Andin.) atque Edd. Rom. Med. Ven. et plerisque. Sed MSS. Bongars. pr. sec. Vossiani omnes, Leid. prim. et tertius, Lovan. Egmund. Gotthorp. aliaeque cum Ed. Incerta, Aldi, Gryphii et aliis habent *adigi*. quod ob Codicum praestantiam hoc loco praefendum videtur eodem sensu, quo *adjici*. Ut enim *agere telum* aeque dicitur, ac *jacere*; de quo

vide ad c. 17. quidni ita *adigere* idem erit, ac *adjicere*? Sic etiam *agere turres*, et *adigere turres* 5, 43. Certe *adigere telum*, *ferrum alicui*, *in pectus* et similia saepius occurrunt. V. Ovid. Met. 5. 70. 78. 6, 27. 12, 324. 453. 15, 562. Justin. 1, 9. in quibus tamen alia quaedam ratio. Propius accedit locus in Ibin. 307. *jaculis moriaris adactis*. et Valer. Max. 3, 2, 23. *Pila hostium corporibus adegisti*. ubi vide etiam soceri notas. B. G. 2, 21. tamen plerique MSS. *quam quo telum adici posset*; et 3, 13. *Neque facile telum adjiciebatur*. et c. 14. *satis commode tela adjici possent*. B. Civ. 2, 34. *priusquam telum adjici posset*. ubi MSS. *abici*. B. Afric. c. 56. *quo telum adjici* (MSS. *abici*) *non posset*. at B. Civ. 3, 51. et 56. MSS. constanter dant, *telum tormentumve adigi*; nec non B. Afric. c. 72. *Cui parti corporis telum adigi possit*. Confusionis causa est crebra permutatio litterarum c et g. Sic *subicere* et *subigere* confunduntur in Lucan. 7, 574.

quae celerem, atque instabilem motum haberent) ad nutum ^a et ad tempus omnes res ab iis administrarentur. His dimissis, et ventum, et ^b aestum ⁶ uno tempore nactus ^c secundum, dato signo, et sublatis anchoris, circiter milia passuum ^d VII ab eo loco progressus, ^e aperto ac plano litore naves constituit.

XXIV. At barbari, consilio Romanorum co-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Voces quatuor et ad t. o. defunt J. tert. et Ed. Inc. omnes abest a Gott. et Aic. ^b aestatem L. pr. ^c simul L. pr. ^d vulgo VIII. ^e B. pr. V. pr. et 8 alii carent τῷ aperto. Edd. R. M. V. Inc. carent ap. ac male. 5, 9. litore molli atque aperto. V. et 2, 19.

Ut res maritimae postularent] Legendum: *ut maritimae res postulabant*. Ordo verborum est a MSSis. DAVIS. Cur. sec.

Ut quae celerem atque instabilem motum haberent] Ob aestus et ventorum inconstantiam. Fr. quidem Hotomannus et P. Ciacconius legunt, *ut quoniam celerem* etc. Malo autem exemplo sollicitatur recepta lectio, cum sensus rei sit congruus, et oratio bene Latina. IDEM. Reponunt Ciacconius et Hotomannus (*ut quoniam*.) Quos merito arguit Vir doctissimus, Davisius, sententiam perspicuam turbantes. Si quid conjecturae indulgendum esset, celerem equidem illud *ut*, jam tertium in eadem sententia repetitum. Sed sine codicibus nihil mutandum. CLARK. Videtur tamen hic turbatum esse: nam in Petaviano post vocem *postularent* additur verbum *adhiberetur*. Pro *quae* in MSS. meis omnibus, si forsan Oxoniensem excipias, et Edd. vetustis scribitur *quam*. unde R. Stephanus fecit *quia*. Singularis est lectio Leidensis secundi, *quae quam c. postulabant* etiam Hotomannus Jul. Caes. Tom. I.

voluit. Sed rectius forsan hinc legas, *monuitque* (*ut r. m. ratio, maxime, vel maximeque, ut res maritimae postulant, quae quam celerem* etc. quamvis *ut quae*, si in MSS. esset, non damnum. Recte me conjecisse postulant, videtur patere e MSS. in quibus exaratur, *ratio est*. Posset etiam legi: *uti* (sic enim Oxon.) *rei m. ratio maximeque uti res maritimae, quae c. a. i. m. h. ad n. et ad t. ab iis adm. resectis postularent ut, et omnes res*.

Millia passuum VIII.] MS. Norv. habet *millia passuum VII*. quam lectionem secutus est Jul. Celsus vit. Caes. p. 74. Pro ea in editt. Rom. et Ven. male legitur *centum*. Vitium a scribente Librario profuxit, qui dictantem non satis audivit. Graecus hoc in loco: τὰ δῖον ἑντὺ δὲν πορτολῶν. Mendose quidem, ut apparet: Gothof. tamen Jungermannus se nequirit expedire. Scribendum *σάδια v'*, hoc est, *quinquaginta*, qui stadiorum numerus ad millia passuum septem tantum non assurgit. DAVIS. MSS. Bongars. Vossiani, Leidenses, Petav. L.

Y

gnito, praemisso equitatu, et essedariis, quo plerumque genere in proeliis uti ^a consuerunt, reliquis copiis ^b subsecuti, nostros navibus egredi prohibebant. Erat ob has causas summa difficultas, quod naves propter magnitudinem, nisi in alto, constitui non poterant: militibus autem, ignotis locis, inpeditis ^c manibus, magno et gravi armorum onere ^d obpressis, simul et de navibus desiliendum, et in

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a consuessent Carr. Duk. ^b subsecutis Ed. Elz. ^c navibus MSS.
^d vulgo pressis. et mox abest in.

van. Egmund. Duker. Dorvill. Gottorp. et Ed. Incerta unanimiter exhibent septem vel VII. quare de eo numero non dubitans, VII tantum in textu excudi curavi.

Et essedariis] *Essedum* Gallica vox, ut vett. produnt. In glossis veterib. invenio, *Adseda, sella quadrijugis*. An igitur et *essedum* vox Latina ab assidendo, vel insidendo? Si Servio credimus, in Belgio inventa sunt *essedae*, unde Maro dixerit 3. Georg. *Belgica vel molli melius feret esseda collo*. Ubi ille, *Gallicana*, inquit, *vehicula*. Nam *Belgae civitas est Galliae, in qua hujuscemodi vehiculi reperiuntur est usus*. Jornandes c. 2. de rebus Geticis ait, vocem Britannicam esse, quod tantundem fere, ac si Gallicam dicas. Verba ejus sunt: *Bellum gerunt* (Britanni) *non tantum equitatu vel pedite, verum bigis, curribusque falcatis: quos more vulgari Esseda vocant*. Fallitur, nisi idem est *Essedum*, ac *Covinus*. Nam Mela, ex quo pleraque haec Jornandes descripsit, disertim ait 3, 2. *Dimicant non equitatu modo, aut pedite, verum et bigis et curribus, Gallice armati*. *Covinos*

vocant, quorum falcatis aribus utuntur. Pincianus pro *pedite* proponebat *peditatu*, sed frustra, ut vel, silente me, Jornandes arguat. Caeterum saepe miratus sum, nihil in omnibus hisce commentariis Caesarem de falcatis curribus Gallorum vel Britannorum dicere. Unde omnino verum credo, quod olim Asinius Pollio dicere solitus, Caesarem multa mutaturum fuisse, si diutius vixisset. Imprimis cum disertim apud Frontinum 2, 3. Strategem. legam: *C. Caesar Gallorum falcatas quadrigas eadem ratione palis defixis excepit, inhibuitque*. Haec autem ex Ephemeridibus Caesaris hausta vix ambigo. VOSSIUS.

Onere armorum pressis] MSS. et Vett. Edd. *oppressis*. Quod et elegantius. CLARK. Bene hoc observat Clarkius. *oppressis* exaratum est in omnibus meis, aliorumque. Quare reduxi, et repositui *armorum onere* e Leid. primo. Quod concinnius.

De navibus desiliendum] Edditt. nuperae praepositionem omittunt, quam reducendam censuimus, cum in MSS. et veteribus impressis compareat. Sic Ci-

fluctibus consistendum, et ^a cum hostibus erat pugnandum; quum illi ^b aut ex arido, aut ^c paullulum ³ in aquam progressi, omnibus membris ^d expediti, notissimis locis, audacter tela conficerent, et equos ^e insuefactos incitarent. Quibus rebus nostri per- 4 territi, atque hujus omnino generis pugnae inperiti, non omnes eadem alacritate, ac studio, quo in pedestribus uti proelii consueverant, utebantur.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest praepos. in L. pr. a m. pr. ^b *vel ex a. vel* L. pr. c MSS. longe plurimi et vetustiores *paulum*. V. c. seq. ^d *expeditis* Aud. L. sec. Ed. Steph. ut obponantur *manibus impeditis*. ^e *assuef.* L. sec. Edd. Vasc. Aldi etc. male.

cero pro Milone c. 10. *Hic de rheda, rejecta penula, desiliisset.* DAVIS. Ursini haec culpa est, qui monuit, a Cod. suo exulare *de*; uti abest quoque a Scaligeri MSto, qui ideo ejecit; in Leid. pr. est *cum*. Ceteri retinent rectius e Juliano stylo. *ex equis desiliunt* cap. sec. *ex navi* c. seq. ubi itidem Leid. pr. *de navi*.

Et fluctibus cons.] MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Edd. Vett. (*et in fluctibus*). Quod magis Latinum. Graecus, *ἐν τῷ ῥῆϊ*. Crediderim equidem, in Scaligerana Editione errore typographico omisam praepositionem. Quam secuti sunt recentiores. CLARK. Carrariensis Cod. auctoritati, cui adspulatur Duker. ejecit Scaliger *in*. Sed nostri omnes etiam servant; quocirca revocavi praepositionem hic quoque.

Non eadem alacritate] Sic MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Interpretes Graecus et Edit. Vett. Scaliger et Recentiores, (*non omnes eadem alacritate*.) Quod illorum assumentum esse puto, qui, ne Caesar suorum fortitu-

dinem narrando minuisse videretur, verebantur. CLARK. Omnes Scaliger e suo Codice videtur addidisse. Eamque vocem agnoscit Oxoniensis; forsan etiam Petav. et Cujac. sed in ceteris MSS. non comparet. Delendum ego quoque suspicor. Statim MStorum jussu *consueverant* rursus edidi tantum non omnium, et Edd. primarum. Vide ad 1, 43. In Vossiano primo solo vidi, *consueverant*.

Utebantur] Non male. Saepissime ita idem verbum repetit Caesar, et male *ut* delere tentat Ciaccon. At in Oxon. Codice non minus eleganter hic scribitur *nitebantur*. Vide 7, 63. B. Civ. 1, 35. *Tamen virtute et patientia nitebantur*. Valer. Max. 3, 2, 23. *Summo studio ad id capiendum niteretur*. ubi vide Voss. Idem 8, 6. *forum summo studio nitebatur*. Infra B. Alex. c. 20. *animo nixi*. B. Civ. 2, 6. *Celeritate navis enisus est*. MSS. multi *usus*. Eadem confusio B. Civ. 3, 43. *Auctoritate niti*; et c. 35. *vi nitebatur*. Idem reponit Ciacconius in B. Alex. c. 56. Eadem varietas in Nep. Phoc. c. 3. *Insidiis niterentur* apud nostrum

1 XXV. Quod ubi Caesar animum ^a advertit, na-
 100 ves longas, quarum et species ^b erat barbaris inusi-
 tator, et motus ad ^c usum expeditior, ^d paullum
 removeri ab onerariis navibus, et remis incitari, et
 ad latus apertum hostium constitui, atque inde fun-
 dis, sagittis, tormentis, ^e hostis ^f propelli, ac sub-
 2 moveri iussit: quae res magno usui nostris fuit. nam
 et navium figura, et remorum motu, et inusitato
 genere tormentorum permoti barbari, constiterunt;
 3 ac paullum modo ^g pedem retulerunt. Atque no-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo *animadvertit*. ^b MSS. 7. et Edd. R. V. M. non male
 carent *et erat*. ac MSS. 2. et Ed. Inc. in Leid. sec. ponitur post
expeditior. in alio post *usum*. ^c *usus* Edd. R. M. V. ^d Sic MSS. et
 Edd. pp. non *paullulum*, et *torm. sag.* ^e Sic B. pr. ^f *PELLI* Pet.
^g deest L. sec. *paullulum* Edd. R. M. V. cum Dorv.

quoque B. G. 1, 13. Contra in
 Appul. 1.3. Met. p. 43. scriben-
 dum auctoritate MS. a me con-
 sulti, *violentia utitur*, non *ni-
 titur*: ut vidit jam olim e con-
 jectura Sciopp. Susp. Lect. 3, 16.

Animadvertit] Membranae
 Andinae et Oxonienses optime,
animus advertit: ut edidi. Vi-
 de ad 1, 24.

Et motus ad usum expeditior] Pro η χρεία πρὸς τὴν κινήσιν
 ταχύτερα. Simile illud, — *Dare
 classibus Austros*. Sic Hirtius
 principio libri de bello Africa-
 no: *Tabernaculum secundum
 litus ipsum constituit, ut prope
 fluctus verberaret*. Eodem modo
 1. de bello Civili: *Naves factae
 subito ex humida materia non
 eundem usum celeritatis habebant*. VOSS. Frustra est P. Ci-
 acconius, qui legendum conji-
 cit, *usus ad motum expeditior*;
 est enim Hypallage, cujus non
 rara sunt exempla apud optimos

auctores. *Corn. Severus* in Aet-
 na vs. 55. — *Removet caligine
 mundum*; hoc est, removet ca-
 liginem e mundo. Sic et vs. 226.
 habemus in editt. antiquis: — *Ca-
 pitique attollere coelum*, cum
Jos. Scaliger, eumque secutus
 nuperus editor, perperam re-
 posuerint, *caput atque attollere
 coelo*, quod hanc figuram in ani-
 mum non revocarent. Eodem
 plane modo *Silius Italicus* 10,
 204. dixit: *Sublatum pulvere
 campum Vulturis rotat*, pro
 eo, quod est, *pulverem sub-
 latum campo*. DAVIS. Ineptis-
 sime Ciacconius legendum con-
 tendit, (*et usus ad motum ex-
 peditior*.) Nec quicquam felicius
 Viri Doctissimi, *Vossius* et *Da-
 visius*, qui veram lectionem tu-
 entur, sed *Hypallagen* esse ajunt,
 pro eo, quod dici potuisset, *usus
 ad motum expeditior*. Quasi ve-
 ro aut *Usus* recte dici posset *ex-
 peditus*, (Graec. ταχύτερα;) aut,
Motus ad usum expeditior, non
 esset maxime naturalis et rerum

fris militibus cunctantibus, maxime propter altitudinem ^a maris; qui x legionis aquilam ferebat, ^b contestatus deos, ut ea res legioni feliciter eveniret: ^c Desilite, inquit, commilitones, ^d nisi vultis aquilam hostibus prodere. ego certe meum Reipub. atque Imperatori officium praestitero. Hoc ⁴ quum magna voce dixisset, ex navi se projecit, atque in hostes aquilam ferre coepit. Tum nostri ⁵ ^e cohortati inter se, ne tantum dedecus admitteretur, universi ex navi ^f desiluerunt: hos item ⁶ ex ⁶

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a a navisque L. sec. ^b obtestatus Cuj. L. pr. ^c Inepte And. et Ed. Basil. ac Gryphii *deserite i. m. si v. a. atque h. prodite*. ^d deest nisi MS. Urs. et L. sec. per interrogationem. vulgo etiam *militēs*. ^e hortati B. pr. ^f Sic MSS. tantum non o. et Edd. pp. vulgo per i. g vulgo alii *ex proximis navibus*.

et verborum ordo. Profecto, quas constructiones ex bonis Autoribus ad *Hypallagen* referre solent Grammatici, eae aut ex corruptis fere sunt Codicibus, aut ex sinceris male intellectae. Et ridiculus prorsus est *Vossius* in eo, quem ex *Hirtio* ad hanc rem citat, loco: ubi, cum ait *Hirtius*, *Tabernaculum secundum littus ipsum constituit, ut prope fluctus verberaret*; illud (*fluctus*) ita plurali numero construit Vir doctus, ut, absurdissima *Hypallage*, *tabernaculum scilicet verberare* dicatur *fluctus marinos*. CLARK. *Lycophron* vs. 105. Στερρὰν ἐνοπλίαν σὺν ὠλέναις πλάττει. Ubi *Tzetzes*, Ἀντιστρόφως εἶπεν ἀντὶ τοῦ τὰς χειρᾶς ἐνοπλίαν σὺν ταῖς στερραῖς καὶ παῖς. In *Caesare* tamen, ut observavit *Cl. Clarkius*, naturalis est et rerum et verborum ordo, ut fallantur ii, qui vel mutationem tentarunt; vel *Hypallagen* somniant. DAVIS. *Cur. sec.* Rectius *Hypallagen* statue-

res, in *Hirtii* verbis B. Alex. c. 28. *Variis generum munitionibus*, si ab optimis Codicibus stare licet. Non temere tamen ea videtur admittenda, ut et alibi monui, praesertim apud *Historicos*; quamvis sciam, aliter videri viris quibusdam doctis.

Atque] Sic MSS. et Editt. Vett. Meliusque convenit, quam quod *Scaliger* et recentiores reposuerunt, *At*. CLARK. *At* scriptum est in *Cujac*. *Scalig.* Oxon. et Leid. primo, atque Edd. Aldi, Gryphii, Stephani aliisque. Praetuli tamen ego quoque, quod ceteri exhibent MSS. et Edd. primae, *atque*. *Ursini* Codd. ac, ipso probante. Eadem variatio 5, 3. 7. bis. 23. B. Civ. 2, 29. B. Afric. c. 18. Quod saepe male in *atqui* mutatur. *Consule* *Miscell. Observ.* vol. 4. p. 126. *Cic.* pro Arch. c. 7. *Terent.* And. 1, 3, 20. Ad. 3, 3, 28, etc.

Milites] Non damno. Praepono tamen lectionem *MStorum*

proximis primis navibus quum conspexissent, subsequuti, hostibus ^a adpropinquarunt.

- 2 XXVI. Pugnatum est ab utrisque acriter. No-
stri tamen, quod neque ordines servare, neque fir-
miter insistere, neque signa subsequi poterant, at-
que alius alia ex navi, quibuscumque signis occur-
rerat, se ^b adgregabat, ^c magno opere perturba-
3 bantur. Hostes vero, notis omnibus vadis, ubi ex
litore aliquos singulares, ex ^d navi egredientes, con-
spexerant, incitatis equis, inpeditos adoriebantur:

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a adpropinquarent V. pr. sec. Ed. Inc. *adpropinquaverunt* L. pr. ^b aggerebat G. V. tert. Ed. Inc. *aggregabant* Edd. R. M. V. Vide ad 2, 26. Occurrent etiam Ed. Inc. *occurreret* Carr. ^c Sic V. sec. V. ad 1, 13. Statim *perturbantur* MSS. et Edd. qq. ^d *na-
ve* L. pr. *n. aliquos* eg. Edd. R. M. V.

Cujac. Scalig. Oxon. Leidens. primi, Fulviani, et Aicardi cum Edd. Vascos. Gryphii, Stradae, Stephani aliisque, *Commilitones*. Hoc nomen Aquilifero conveni- entius, et ad persuadendum mi- litibus multo aptius est: quare et ipsi Imperatores, Alexander, Caesar etc. ea *Commilitonum* voce non abstinuerunt. Neque aliter hic loci Celsus et Metaphra- stea.

*Ne tantum dedecus admitte-
retur*] Aquila nimirum prodita,
quod maximae ignominiae duce-
batur. Vide J. Lipsium Mil. Rom.
lib. 4. Dial. 5. DAVIS.

Alii ex proximis navibus] Sic
recentiores ex conjectura Fr. Ho-
tomanni. In Manuscriptis autem
et antiquitus culla legimus, *ex
proximis primis*, vel *ex primis
proximis navibus*, ut forte sit
scribendum, *ex primae proxi-
mis*, aut *ex proximis primae*,
navi videlicet, ex qua milites jam
desilierant. DAVIS. *Ex proxi-*

mis primis navibus) Sic MSS.
et Edit. Vett. Quod cum non
intelligeret Hotomannus, vo-
cem (*primis*) ejecit. Quem se-
cuti sunt Scaliger et recentio-
res omnes. Davisius, aliquanto
propior vero, coniecit legen-
dum, (*ex proximis primae*.)
Sed nihil opus. Sententia enim
perspicua est: *ex navibus, quae
proximae essent primis*: vel,
*ex aliis navibus in primo ordi-
ne proximis*: *proximis* nimirum
ei navi, e qua desilierat Aquil-
ifer; *in primo* autem ordine,
scilicet eo in ordine, qui erat
earum, quae ante caeteras essent
littori appulae. CLARK. Etiam
MSS. mei omnes ad unum; sed
in iis, uti nec in Edd. Vett. non
comparat *eo aliis*. Quod ab Al-
do primum intrusum credo, quem
tamen non secutus est R. Stephe-
nus. Pro ea voce alii inserue-
runt *nostri*, ut est in MSS. Duker.
Dorvill. et Leid. sec. At in Edd.
Rom. Mediol. et Ven. habetur,
nostri cum ex primis proximis

plures paucos ^a circumstitebant; alii ab latere aperto 3
in universos tela conjiciebant. Quod quum animum ⁴
^b advertisset Caesar, scaphas longarum navium, item
speculatoria navigia militibus compleri jussit, et, ²⁰²
quos laborantes conspexerat, iis subsidia ^c submit-
tebat. Nostri, simul in arido constiterunt, suis om- 5
nibus consecutis, in hostes inpetum fecerunt, at-
que eos in fugam dederunt; neque longius prose-
qui potuerunt, quod equites cursum tenere, atque
insulam capere non ^d potuerant. Hoc unum ad pri-
stinam fortunam Caesari defuit.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a circumstabant Ed. Clark. V. ad. 3, 15. ^b vulgo *animadv:*
^c *Mittebat* Pet. sed v. ad 1, 6. ^d MSS. o. et Edd. Vett. *potue-*
runt.

consp. In Florentina vero, *no-*
stri proximis ex primis etc. unde
scribendum coniecit Brutus,
nostri proximi ex primis. Mihi
non dubium est, et alii, et nostri
esse Glossatorum; nec placet ta-
men *proximis primis*: quamvis
MStos sequens ita exhibuerim.
An scripsit Auctor: *hos item ex*
proximis navibus primi qui con-
spexissent? vel etiam, *primi*
quum, sensu eodem: sed prius
malim. Graecus solummodo ha-
bet: *οἱ ἐκ τῶν ἐγγύς νεῶν κατα-*
νοήσαντες. Qui eiecerunt τὸ *pri-*
mis, natum certo crediderunt e
varia lectione. [An *maximis*?
de quarum vocum variatione egi
ad 3, 29. Cl. Burm. ad Suet. Claud.
c. 33. Sed magis inclino, ut unam
haram vocum Glossam censeam.
Sic 6, 15. MSS. *audisse, adisse.*
Plura vide ad c. 22. *octingentis,*
octoginta. 5, 1. *transjectum,*
transmissum. OUDENDORP. in
Addend. Ex *proximis primis*
navibus forsitan posset explicari:
ex iis navibus, quae in primo

navium ordine erant proximae
illi navi, de qua praecessit. IDEM
ad Sueton. Caesar. cap. 50. p. 82.]

Pugnatum est ab utrisque a-
criter] Hoc in proelio fortissi-
me se gessit, et egregia facino-
ra praestitit M. Scaeva, ob quae
Centurionatus honore illum au-
xit Imperator; cujus tamen be-
nignitas modum excessisse mihi
quidem non videretur, si ea li-
teris consignasset. Historiam vi-
de apud Val. Maximum 3, 2. et
Jul. Celsum vit. Caes. p. 76. DA-
VIS.

[In *aversos*] Vulgo, *in uni-*
versos. Codex Ursini habet, (*in*
adversos.) Unde felix Ciacconii
conjectura, (*in aversos.*) CLARK.
Si *aversi* essent Romani, non
tantum pedem retulisse, sed tur-
piter terga dedisse debuerunt:
quod hic loci de suis militibus
factum fuisse Caesarem non est
credibile. *οἱ σὺμπαντες* etiam
Graecus.

- 1 XXVII. Hostes proelio superati, simul atque
 a se ex fuga receperunt, statim ad Caesarem b le-
 gatos de pace miserunt: obsides daturus, quaeque
 2 imperasset, sese facturos, polliciti sunt. Una cum
 his legatis c Commius Atrebas venit, quem supra
 d demonstraveram a Caesare in Britanniam praemis-
 3 sum. Hunc illi e navi egressum, quum ad eos Im-
 peratoris mandata perferret, comprehenderant, at-
 4 que in vincula conjecerant. e tum, proelio facto,
 remiserunt; f et in petenda pace ejus rei culpam

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Deest Pet. 2. a m. pr. b de p. leg. V. pr. c Sic rursus MSS. longe plurimi, et deinceps. d demonstravimus Aic. e Sic MSS. vulgo tunc f. p. f deest in MSS. plerisque et Edd. pp. quod vel quo impetranda p. Edd. R. M. V.

Animadvertisset] Petav. *ad-vertisset*, eleganter quidem, sed sollemni variatione. Vide ad Frontin. 1, 5, 16. 2, 7. Infra 7, 45. 8, 16. et alibi. At Codd. Andinus et Oxon. rursus, *animum advertisses*. ut rescripsi etiam eap. praecedenti.

Simul in arido constiterunt] Ita MSS. et veteres impressi: recentiores autem, *simul atque in arido constiterunt*. Sed a Codd. perperam abiit. Auctor de Bell. Hisp. c. 34. *Ad quem simul nuncius allatus est, confestim sequi coepit*. Curtius 3, 11, 4. *Tela — simul erant emissa, in eisdem concurrentia implicabantur*. Vide et ejusdem 6, 3, 9. DAVIS. *Simul in arido constiterunt*). Ita optime ex MSS. et Edit. Vett. restituit Davisius. Scaliger et Recentiores, ex Librariorum imperitorum emendatione, (*simul atque in arido constiterunt*. CLARK. *Atque* comparet jam in Edd. Ven. 1517. Aldi. Plantini, aliisque, perperam. B. Civ. 1, 30.

simul ad se mitti audierunt. Male Brutus, *simul atque*. Eadem varietas B. Civ. 3, 26. B. Afric. c. 35. *simul ad eum sunt adducti*. Adi viros laudatos ab Erud. Arntzenio ad Aurel. Vict. Epit. c. 10. *Simul imperium accepit*, et quae notantur ad Frontin. 2, 3, 14. *Simul ad pedites ventum esset*. Hinc emendandus quoque Appulej. 1. 2. Metam. p. 23. Ed. Pric. *Nam simul quemquam conspexerit*. Sic enim MSS. et Edd. Vett. Colvius, et seqq. ediderunt cum. l. 4. p. 65. *simul eum prostratum desepit*.

Ad Caesarem legatos de pace miserunt] Legati, quos miserunt, erant Morini, Britannis amicitia juncti. Vide Dionem l. 39. p. 114. DAVIS.

Sese facturos] Deest in MSS. *sese*. Al. *facturos*. Al. *facturos esse*. CLARK. Vulgatum servant Cujac. Scal. Leid. pr. et Oxon. Ceteri cum Edd. primis, *facturos esse*.

in multitudinem ^a contulerunt, et, propter imprudentiam, ut ignosceretur, ^b petiverunt. Caesar questus, quod, quum ultro in continentem legatis missis pacem ab se petissent, bellum sine causa intulissent, ignoscere imprudentiae dixit, obsidesque imperavit: quorum illi ^c partem statim dederunt, partem ex longinquiore locis arcessitam ^d paucis diebus sese daturus, dixerunt. Interea suos remigrare in agros iusserunt; principesque undique convenire, et se, civitatesque suas Caesari commendare coeperunt.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic Urs. Cuj. L. pr. Ox. And. cum Edd. Scal. et seqq. Ceteri et Edd. Vett. ac Cellar. *conjecerunt*. ^b *petierunt* MSS. et Edd. qdd. et statim *a se*. ^c *partim s. d. partim* Pet. ^d *P. post dieb. se daturus esse* L. pr. *post* addunt quoque Cuj. Edd. Al. Gryph.

Imperatoris mandata perferret] Plerique MSS. et omnes impressi usque ad *Manucianam* editionem exhibent, *Oratoris modo Caesaris mandata perferret*; sed probe se habet lectio vulgata. Oratorem enim pro legato nuppiam usurpavit Caesar, praeterquam quod duae primae voces Glossam olent. DAVIS. MSS. et Editt. *Oratoris modo, Caesaris mandata deferret*. Quod, ut recte observat Davisius, glossam olet. Scaliger et recentiores, *perferret*. CLARK. *Imperatoris mandata*, ut vulgo editur, in solis Andino et Oxoniensi MSS. reperias. Ceteri MSS. omnes consentiunt cum olim Editis, uti et Metaphrastes Graecus: τὸ Καίσαρος ἐντάλματα ὡς πρέσβυν. Quod nimis temere non damnandum videtur: cum antiquissimi servant Codd. *Oratoris modo* addere potuit Caesar; ut eo clarius pateret, ius gentium ab Britannia in eo vi-

ciendo violatum fuisse; quod nefas et in Ariovisto reprehendit auctor 1, 43. Immo miratur Gruterus, eam lectionem cuiquam mortalium sordere potuisse praeter altera plane, ut ait, inepta, *Imperatoris mandata*. Male autem Clarkius *perferret* credit a Scaligero ortum. Nam et Aldus, Stephanus, Gryphius alique sic ediderunt, et exstat in Scalig. And. Leid. pr. Oxon. ac Cujac. et Ursini Codd. qua propter iterata mutatione non opus fuit. Utrumque jungit B. Civ. 1, 9. *Per quos ea, quae vellet, ad eum perferrentur, petit ab utroque, quoniam Pompeji mandata ad se detulerint. Fama ad eum perlata* 5, 39. Vide et B. Civ. 2, 27. Quid sit *perferre*, patet ibid. ex c. 40. *Mittuntur a Cicerone litterae, magnis propositis praemiis, si pertulissent*. Nep. Paus. c. 4. *si epistolam pertulisset*. Eadem variatio 5, 45. Appul. l. 6. p. 22. *Veneream pertulit legatio*,

1 XXVIII. His rebus pace ^a confirmata, post diem
 iv, quam est in Britanniam ventum, naves ^b xviii,
 de quibus ^c supra demonstratum est, quae equites
 sustulerant, ex ^d superiore portu ^e leni vento solve-
 2 runt: quae quum adpropinquarent Britanniae, et
 ex castris viderentur, ^f tanta tempestas ^g subito
^h coorta est, ut nulla earum cursum tenere posset:
 sed aliae eodem, unde erant profectae, ⁱ referren-
 tur, aliae ad inferiorem partem insulae, quae est
^k propius Solis occasum, magno sui cum periculo
 3 dejicerentur: ^l quae tamen, anchoris jactis, quum
 fluctibus complerentur, necessario, adversa nocte
 in altum provectae, continentem ^m petierunt.

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Vulgo *firmata*. et supra *commendarunt*. b x et viii. Egma.
 c deest B. pr. d *superiori* Edd. qdd. e *levi* MSS. 2. f *tum t.* Pet.
 g deest Lov. *sub temp.* L. pr. h *orta* L. pr. Duk. i *reverterentur*
 Carr. Lov. Duk. Dorv. Edd. R. M. V. k *proprie* suprasc. *prope*
 B. pr. l deest Carr. m Sic MSS. fere o. et Edd. Vett. *pro peti-*
verunt.

nem: minus bene Wouw. et Pric.
protulit.

retinuerim, aptissimo; ni fallor,
 sensu.

Convenere — commendarunt]
 MSS. et Edd. *convenire*, et *com-*
mendare coeperunt: CLARIS.
Convenerunt Ed. R. Steph. et
 MS. Scal. Vulgatis ad stipulatur
 Oxoniensis, ut videtur: quia ni-
 hil ex eo adnotatum est. Ceteri
 omnes et Edd. primae *convenere*,
 vel *conveniunt*, et *commendare*
coeperunt. Ursinus reperit, in
 suis esse infinitivum sine *et* *coe-*
perunt historicorum more. Sed
 credo in notis errasse, et vocem
coeperunt omisisse librarios. Mi-
 ter et *jusserunt* posset subintel-
 ligi. Revocavi ego, quod pluri-
 mi et antiquissimi dant Codices:
 nisi quod *convenere* cum multis

Pace firmata] Licet hoc per
 se non damnum, excusandum ta-
 men fuit, quod offendant MSS.
 Jam vero Bongars. Leidenfes,
 Vossiani, Lovan. Egmond. Sca-
 lig. et tres alii cum MSS. Car-
 rar. et Brantii ac Ed. Incerta ha-
 bent, p. *confirmata*.

Dejicerentur] Proba vox. De-
 jicitur, qui deorsum impellitur.
 Male Ciacconius *rejicerentur* le-
 gebat. Nam Caesar ut rationem
 hujus vocabuli ostendat, ipse paul-
 lo ante ait, *ad inferiorem in-*
sulae partem. VOSS. Andin. et
 Oxon. c Glossa *dissiparentur*.
Deferri ait c. 36. et 5, 8.

XXIX. Eadem nocte accidit, ut esset Luna plena: qui ^a dies maritimos ^b aestus ^c maximos in Oceano efficere consuevit; nostrisque id erat incognitum. Ita uno tempore et longas naves, quibus Caesar exercitum transportandum curaverat, quasque in aridum subduxerat, aestus ^d complebat: et onerarias, quae ad anchoras erant deligatae, tempestas adflictabat. neque ulla nostris facultas aut administrandi, aut auxiliandi dabatur. ^e Compluribus navibus fractis, reliquae ^f quum essent, funibus, anchoris, ^g reliquisque armamentis amissis, ad navigandum inutiles, magna, ^h id quod necesse erat accidere, totius exercitus perturbatio facta est: ne-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo quae. ^b marinos Pet. maritimos Ox. V. supra ^c plurimos Pet. ^d deest B. pr. a m. pr. ^e cum pl. B. pr. V. pr. And. Urs. mox confractis Carr. et Duk. ^f deest Urs. And. ^g deest L. pr. ^h exfulat a G. V. tert.

Quae dies] Hoc rursus intrusum est ab recentioribus. In MS. Oxon. item Edit. Aldin. Steph. Gryph. aliisque non compareret *dies*. Sed MSS. tantum non omn. et Edd. primae exhibent *qui*. Quod ideo repoſui. Sic B. Civ. 3, 22. *jussu Pompeji, quae mandata etc.* Sallust. R. Jug. c. 36. *ante comitia, quod tempus.* ubi v. Cort. [Omnino legendum: *Luna plena: qui dies.* Horat. Od. 4, 11, 14. *Idus tibi sunt agendae. Qui dies etc.*]

Maritimos aestus maximos — nostrisque id erat incognitum] Maximi fiunt aestus, cum Luna est plena, quia subjecta spatia magis premit, propterea quod tum sit in Perigeo. Cum autem Romani Mare Mediterraneum navigabant, quod in ple-

risque locis aestum non patitur, ob causas, quas dicit *Joan. Clericus* Phys. l. 2, c. 8, 20. facile fieri potuit, ut aestum rationem ignorarent. DAVIS.

Complebat] MSS. et Edd. Vett. *compleverat*. Quae lectio aequae ferri potest. CLARK. Imperfectum servant de more MSS. Cuj. And. Scal. Oxon. et Leid. pr. Ceteri *compleverat*; nisi quod in Carr. *complemat*, et in Petav. *complexerat*.

Hiemare] Scaligeri Cod. et Leid. primus, *hiemari*. Quod rectum esse suspicor, ut *navigari* c. 31. *hibernari* hoc loco *Celsus*. *Veniri* e MSS. 6, 36. ubi plura. *Concurritur* c. 79. at plerique, *concurrunt*. Adde ad c. 85, *contendi*.

que enim naves erant aliae, quibus reportari possent; et omnia deerant, quae ad reficiendas ^a eas usui sunt, et, ^b quod omnibus constabat, hiemari in Gallia oportere, frumentum his in locis in ^c hiemem provisum non erat.

- 1 XXX. Quibus rebus cognitis, principes Britanniae, qui post proelium ^d factum ad ea, quae jusserat Caesar, facienda convenerant, inter se conlocuti, quum equites, et naves, et frumentum Romanis deesse intellegerent, et paucitatem militum ex castrorum exiguitate cognoscerent; quae hoc erant etiam angustiora, quod sine impedimentis Caesar legiones transportaverat; optimum factu esse duxerunt, rebellionem facta, frumento, commeatuque nostros prohibere, et rem in hiemem producere;

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic Urs. Cuj. Scal. And. L. pr. Ox. Ceteri cum Edd. primis naves erant usui. ut c. 31. sed aliae et Clark. n. essent u. Vide ad 5, 42. ^b deest V. sec. ^c hiemes V. sec. hieme L. pr. V. pr. ^d vulgo deest factum.

Post proelium] MSS. Cuj. Scal. And. Oxon. Leid. pr. et Edd. R. Stephani ac Gryphii, *p. proelium factum*. Optime. millics, ut ita dicam, jungit Caesar *proelium factum*, et *facto proelio*. B. Civ. 3, 72. *Non ex concursu acri facto, non proelio* etc. Nec obstat sequens *facienda*. Nam haec ipsa verbi repetitio, Caesari familiaris, omissionis causa fuit librariorum. V. ad 1, 44. eaque singulis fere paginis in Caesare occurrit.

Ad ea, quae jusserat Caesar, facienda convenerant] Pulchra Manutii emendatio. MSS. et Vett. Editt. *ad Caesarem conveniant*. Graecus Interpr. rectius: *οἱ πρόσθεν τὰ ὑπὸ τῷ Καίσαρι*

προσάχθησόμενά σφισι ποιήσεν ὁμολογήσαντες. CLARK. Antea vulgatae lectioni adstipulantur plerique MSS. et ipse auctor c. 28. *principesque undique convenere, et se commendare coeperunt*. Dubitat autem Hottomannus, an Manutius ex ingenio, an ex libro vetere hanc emendationem hauserit. Sciendum igitur, e MSS. esse prolatum. Nam habent ita iidem Codices, qui et post proelium *factum* servarunt.

Optimum factu] Vossian. pr. Leid. pr. Oxon. ut et Voss. sec. ac Leid. tert. item tres, Duker. scilicet, Egmond. et Gottorp. a manu prima, et Ed. Incerta ex-

quod, iis superatis, aut reditu interclusis, neminem postea belli inferendi causa in Britanniam transitu-¹⁰⁵ ram confidebant. Itaque, ^a rursus conjuratione facta, paulatim ex castris discedere, ^b ac suos clam ex agris deducere coeperunt.

XXXI. At Caesar, etsi nondum eorum consilia ¹ cognoverat, tamen et ex ^c eventu navium suarum, et ex eo, quod obsides dare intermiserant, fore id, quod accidit, suspicabatur. Itaque ad omnes casus ² ^d subsidia comparabat. nam et ^e frumentum ex agris quotidie in castra conferebat; et, quae gravissime afflictæ erant naves, earum materia atque aere ad reliquas reficiendas utebatur; et, quae ad eas res erant usui, ^f ex continenti ^g comportari jubebat. Itaque, quum ^h id summo studio ^a militi-³

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *rursum* V. pr. ^b MSS. plerique *aut*. Scal. L. pr. Ed. R. Steph. *et*. Gr. *nat*. *mox agnoverat* Carr. Duk. ^c *deest* praep. Egm. ^d *consilia* Dorv. Edd. R. M. V. ^e *fructuum* V. sec. ^f *in c.* L. pr. ^g *comparari* Urs. Cuj. L. pr. *comparare* Edd. Amst. Lugd. ^h *deest id* MSS. 12 et Ed. Inc.

hibent, optimum factum. Quomodo multi viri docti passim scribere ament. Vide Colvium et Pricaeum ad Appulej. l. 1. p. 8. Ed. Colv. *Optimum itaque factum visum est.* MSS. tamen plerique et Edd. Vett. *factu.* Item Waffium et Cortium ad Sallust. B. Cat. c. 14. et 32. *Optimum factum credens, exercitum augere.* Supra 1, 3. et 7, 64. *perficile factu esse, in aliis est facto; in aliis factum.* et Hirt. B. Alex. c. 30. etc. 42. *difficile factu.* In nonnullis *factum.* B. Afric. c. 48. *facile intellectum* MSS. plerique; sed ibi alium sensum etiam admittit.

Reditu interclusis] Imo aditu,

inquit Hotomannus. Quod perperam dictum: nam Caesar ait putasse Britannos, si Caesarem cum suis delere potuissent, aut reditu in Galliam intercludere, nullos posthac Romanos in insulam transjecturos fuisse, metum eorum, quae Caesari accidissent. Haec scripseram, cum forte incidi in locum Roberti Titii, ubi hanc Hotomanni sententiam damnat, et merito quidem, sed tanta malignitate, ut, quantum bona observatione laudis, tantum impotentia animi reprehensionis meritis sit. VOSSIUS.

Ex eventu navium suarum] Ex eo, quod evenerat navibus suis.

bus administraretur, xii navibus amissis, reliquis ut
 a navigari b commode c posset, effecit.

- 1 XXXII. Dum ea geruntur, legione, ex consue-
 tudine, d una frumentatum missa, quae e adpella-
 batur vii, neque ulla ad id tempus belli suspicione
 f interposita, quum pars hominum in agris remane-
 ret, pars etiam in castra ventitaret, ii, qui pro por-
 tis g castrorum in statione erant, Caesari h renun-
 ciaverunt, pulverem majorem, quam consuetudo
 ferret, in ea parte videri, i quam in partem legio
 2 iter fecisset. Caesar, id quod erat, suspicatus, ali-
 quid k novi a barbaris initum consilii, cohortes,
 quae in l stationibus erant, secum in eam partem
 proficisci, duas m ex reliquis in stationem succe-
 dere, reliquas armari, et confestim n scse subsequi,
 3 jussit. Quum paullo longius a castris o processisset;

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *navigare* MSS. 3. b deest Pet. et 3 aliis, ac Ed. Inc. c *pos-
 sit, efficit* L. pr. et Edd. qdd. *effectum* R. Steph. d deest L. pr.
 e *adpellatur* L. pr. Vide infra. f *posita* Edd. R. M. V. g deest
 G. V. tert. Ed. Inc. *castris* V. sec. h MSS. plerique et Edd. pp.
nunciaverunt. nunciarunt Pet. al. *renuntiaverunt.* i *in qua leg.*
 Ox. k *novum* L. pr. *aliquidque* Egm. statim *consilii* exulat a V.
 tert. L. tert. Ed. Inc. l *statione* Pet. m desunt *ex rel.* vulgo.
 n Sic MSS. uno alteroque excepto et Edd. Vett. non de. deest Pet.
 et Oxon. nec male. V. B. C. 1, 8. o *processissent* Pet. *proc. et* MSS.
 et Edd. qdd.

Sic *Valerius Maximus* 1, 6. Ex-
 empl. ext. 1. *Quo genere mon-
 stri tanti apparatus significa-
 tus est eventus.* Ultimam vocem
P. Ciaeconius frustra delendam
 censet: nam et sic apud *Curti-
 um* 4, 5, 18. *Amphoterus et He-
 gelochus suas copias vocant,*
*quae eorum fidei erant commis-
 sae.* DAVIS. *Hirtius* B. G. 8, 21.
*Quae Bellovacorum specula-
 bantur eventum.* Similiter *Li-*

vius 7, 9. *Duorum eventum* dixit.
 Item 33, 48. *Ita Africa Hannibal
 excessit, saepius patriae, quam
 suorum eventus miseratus.* Ibi
J. Fr. Gronovius reponit suos *e-
 ventus.* malim *suarum rerum
 eventus*, quod MSS. *lectio-*
ni propius accedit. IDEM. *Cur.*
sec. exitus fortunarum 7, 77. Im-
 mo B. Civ. 2, 5. *suarum omnium
 fortunarum eventum* ait.

Pars hominum in agris rema-

suos ab hostibus premi, atque aegre sustinere, et ²⁰⁶
^a conferta legione ex omnibus partibus tela conjici,
^b animum advertit. nam quod omni ex reliquis par- ⁴
 tibus demesso frumento, pars una erat reliqua; sus-
 picati hostes, ^c huc nostros esse venturos, noctu
 in silvis delituerant. tum dispersos, ^d depositis ar- ⁵
 mis, in metendo occupatos subito adorti, paucis
 interfectis, reliquos incertis ordinibus ^e perturba-
 verant: simul equitatu, atque essedis circumdederant.

XXXIII. Genus hoc est ex essedis pugnae: pri- ¹
 mo per omnes partes ^f perequitant, et tela conjiciunt,
 atque ipso terrore equorum, et strepitu rotarum, or-
 dines plerumque perturbant: et quum se inter equi-
 tum turmas ^g insinuaverint, ^h ex essedis desiliunt,
 et ⁱ pedibus proeliantur. Aurigae interim ^k paulla- ²

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a conserta L. pr. ^b Sic rursus And. vulgo animadvertit. ^c hoc Duk. ^a m. pr. ^d dispositis V. tert. G. Dorv. ^e perturbaverunt et ex essedis circumdederunt L. pr. circumdaverant B. pr. ^f equitant L. pr. male. V. 7, 65. ^g Sic MSS. et Edd. Vett. vel insinua-
 verunt. Al. insinuavere, et. vulgo insinuavere. ^h deest praep. Duk. ⁱ Sic c. 2. pedites L. pr. cum Edd. Ald. Vasc. Gryph. Steph. Str. aliisque. ^k vulgo paullum e. p. et deest curru.

neret] Non Romanos intelligit, sed Britannos. Expressit Metaphrastes, qui habet: μέγας τῶν Βρεταννῶν ἔτι ἐν τοῖς ἀγροῖς ἀνόντων, quo modo dilucidior multo et clarior est oratio. DAVIS.

Duas in stationem succedere] MSS. omnes tam aliorum, quam mei et Edd. usque ad Scaligeranam duas ex reliquis, vel ex rel. duas; quas voces contra perspicuitatem Caesaris, ob repetitio-

nem vocis reliquas sine dubio, temere eiecit vir summus. Nihil frequentius hac copia in nostro auctore ubivis occurrit: V. ad 1, 44. quare revocavi. Immo addidisse pene cohortes; quod itidem est in MSS. et Edd. primis. Sed inhibuerunt me Codd. Scal. Leid. pr. Oxon. et alii forsitan, a quibus abest quoque.

Paucis interfectis] Aliter Dion haec refert: Δεξάμενοι δὲ (Βρεταννοὶ) τινὰς αἷς καὶ ἐς φιλίαν

tim ex proelio excedunt, atque ita curru se conlocant, ut, si illi a multitudine hostium premantur, 3 expeditum ad suos receptum habeant. Ita mobilitatem equitum, stabilitatem peditum in proeliis praestant; ac tantum ^a usu quotidiano, et exercitatione efficiunt, ^b uti in declivi, ac praecipiti loco incitatos equos sustinere, et brevi moderari, ac flectere, et per temonem percurrere, et in iugo insistere, ^c et inde se in currus citissime recipere ^d consuerint.

1 XXXIV. Quibus rebus, perturbatis nostris novitate pugnae, tempore ^e obportunissimo, Caesar auxilium tulit: namque ejus adventu hostes constituerunt, nostri se ex timore receperunt. Quo facto, ad laceffendum ^f et ad committendum proelium, alienum esse tempus arbitratus, suo se loco continuit;

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a in usu L. sec. ^b Sic MSS. et Edd. pp. non ut. ^c ac se deinde L. tert. se inde MSS. plerique et Edd. pp. ^d Sic rursus MSS. o. et Edd. Vett. V. ad 1, 43. vulgo consueverint. ^e oportuno Pet. ^f vulgo l. hostem et comm. et paullo ante contra MSS. ex tim. se. In Scal. deest τό se.

Χώραν σφῶν πρὸς κοιμίδην τῶν ἐπιτηδείων περιφθέντας, αὐτὰς τε πλὴν ὀλίγων πάντας ἐφείραν. Vide lib. 39. p. 115. A. DAVIS.

Ita se collocant] MSS. Reg. Eliens. et Vossii, (*ita currus collocant.*) Quod idem est. Quare nihil opus est Hotomanni conjectura, qui reponit, (*Ita se et currus collocant.*) *Ad suos*, ad Aurigas curribus suis insidentes. CLARK. Quis primus *se* ediderit, certum mihi non est. Hoc scio, ita scribi in solis MSS. Andino et Oxon. qui tamen hic tan-

tac non sunt auctoritatis, uti ceterorum in immenso numero codicum lectionem, *curru*, damnare possim, quam etiam secuti sunt Editores Prisci. *Cursus* Scal. et Leid. pr. Vix dubium mihi est, quin scripserit auctor, *curru se conlocant*. Paullo ante reposui, MSS. omnibus et sensu ipso flagitante cum Edd. primis, *paullatim ex pr.* Vulgatum *paullum* e contractione natum est. *ex pro* e habent etiam Bong. prim. Lovan. Egmond. multique alii. (Non respuo nunc *se et currus c.* licet non obstat singularis numerus *curru*. V. ad 5, 8. fin. B. Civ. 1,

nuit; et, brevi tempore intermisso, ^a in castra legiones ^b reduxit. Dum haec geruntur, nostris omnibus occupatis, qui erant ^c in agris, reliqui discesserunt. Secutae sunt ^d continuos complures dies ⁴ tempestates, quae et nostros in castris continerent, et ^e hostem a pugna prohiberent. Interim barbari nuncios ^f in omnes partes dimiserunt; paucitatemque nostrorum militum suis praedicaverunt; et, ⁵ & quanta praedae faciendae, atque in perpetuum sui liberandi facultas daretur, si Romanos castris expulissent, ^h demonstraverunt. His ⁱ rebus celeriter magna ^k multitudo peditatus equitatusque coacta, ad castra venerunt.

XXXV. Caesar, etsi idem, quod superioribus ¹ diebus acciderat, fore videbat, ut, si essent hostes pulsi, celeritate periculum effugerent; tamen nactus

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a intra G. V. tert. Edd. Inc. Amst. Lugd. ^b conduxit V. pr. ^c inter agros Egm. ^d continuo Carr. Lov. Duk. G. V. tert. et Edd. quaedam, male. dein vulgo *dies complures temp.* contra MSS. plerosque, Edd. Vett. ac perspicuitatem Caesaris. ^e hostes L. pr. ^f per G. Ed. Inc. ^g quanta MSS. Urs. ^h demonstraverant V. pr. Egm. ⁱ diebus MS. Br. Cuj. And. L. pr. Edd. Ald. Gryph. male. ^k multitudo B. pr.

67. sub oculis Domini suam probare operam studebant. B. Alex. c. 20. *Expeditas ad anchoram naves.* ubi Edd. aliae, *anchors.*]

Ad suos receptum habeant] Minime necessum est, Fr. Hottomanno adsentiamur, qui legit *ad eos*: illi enim, quae vox antecessit, sunt ii, qui ex essedis defiliunt, et pedibus proeliantur. DAVIS.

Ad lacessendum hostem, et committendum proelium] Ho-
Jul. Caes. Tom. I.

stem nesciunt Carrar. Voss. Egmond. locumque sic exhibent, *ad lacessendum et ad committendum proelium.* Cum iis faciunt Norvic. Gottorp. et Lovan. nisi quod non compareat geminata praepositio. Ac *hostem* addidisse videntur Librarii, quod *ppdōiv* non intelligerent. Livius 33, 7. *Principio a paucis procurrentibus lacessita pugna* est. Lucanus 4, 720. *Mittitur, exigua qui proelia prima lacessat, Eliciatque manu.* Vide Virgili-
um Aen. 5, 429. 11, 253. et Sta-
Z

equites circiter xxx, quos Commius Atrebas, de quo ante dictum est, secum transportaverat, legiones in acie pro castris constituit. Commisso proelio, diutius nostrorum militum inpetum hostes ferre non potuerunt, ac terga ^a verterunt: quos tanto spatio secuti, ^b quantum cursu et viribus efficere potuerunt, complures ex iis occiderunt; deinde omnibus longe lateque ^c adflctis, incensisque, se in castra receperunt.

1. XXXVI. Eodem die legati ab hostibus missi ad

V A R I A E L E C T I O N E S.

a dederunt G. V. tert. Ed. Inc. b quanto Ox. c vulgo aedificiis incensis, et aedif. adflctis incensisque.

tium Theb. 1, 413. DAVIS. Cur. sec. Optime Davilius in sec. curis hanc adnotavit observationem: nam etiam Bongarsianus prim. Leidenfes et Vossiani omnes, item Duker. et Dorvill. cum Edd. Romana, Mediol. Veneta atque Incerta non agnoscunt *to hostem*; sed quidem repetunt praepositionem *ad*. *Lacessere pugnam* elegans est locutio, de qua egi ad Lucan. 3, 553. Sed *Grajis habiles pugnamque lacessere pinus*. Et ita MS. Taurin. apud Stat. 11, 158. *privamque lacessere pugnam*. Alibi notior dicit, *commovere proelium*, 1, 23. ac *proelii sollicitationes* 2, 8. quibus locis vide plura. Deinceps Juliano stylo egregie convenit praepositionis geminatio; de qua adi ad 1, 44. et 3, 1. 6, 31. in f. 7, 32.

Ut si] Bongars. primus, Voss. prim. Petav. Lovan. Egmond. Aliique sex cum Ed. Incerta et. Forlan non male. Vide ad 2,

10. *Constituerunt optimum esse*, etc. et *convenirent*.

Equites circiter xxx] Hotomannus ait ccc, et errorem credit ortum ex 300, pro quo librarius scripserit 30. Sed non arbitror ipsum Hotomannum putasse in ullo alicujus autoritatis vel antiquitatis codice tales numerorum notas reperiri, quibus vulgo utimur. Nullus adeo imperitus, qui nesciat, notas eas a Gothis et Vandalis in Hispaniam illatas. VOSS. Memoria lapsus est vir eruditus: Hispani enim non a Gothis et Vandalis, sed a Mauris barbaras hasce numerorum notas accepisse dicuntur. Vide Jos. Scaligeri Epist. 223. p. 435. ed. Francof. et G. J. Vossium de Scient. Math. c. 8. §. 6. et 7. Is tamen Vossius ad *Melae* 1, 12. docet, cifras has, quibus jam utimur, non ab Indis aut Arabibus fluxisse, sed antiquissimis et Romanis fuisse cognitatas. Utcunque vero haec

Caesarem de pace venerunt. His Caesar numerum ^a obsidum, quem ^a antea imperaverat, duplicavit; eosque in continentem adduci iussit; quod propinqua die aequinoctii, infirmis navibus hiemi navigationem subjiaciendam non existimabat. Ipse idone- ³ am tempestatem ^b nactus, paullo post mediam noctem naves solvit: quae omnes incolumes ^c ad continentem pervenerunt; sed ex his onerariae ⁱⁱ eosdem, quos reliquae, portus capere non potuerunt, et paullo infra delatae sunt.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a MSS. plurimi et Edd. Vett. *ante*. ^b *nactus* B. pr. ^c *in cont.* L. pr.

res se habeat, non necessaria est Hotomanni conjectura, ut apparet ex Hirtii Bell. Afr. c. 6. DAVIS.

Aedificiis adflictis incensisque Vulg. *aedificiis incensis*: sed lectionem, quam exhibuimus, in Codice Andino reperit vir summus, J. F. Gronovius, eamque pluribus confirmat Obs. 4, 8. p. 110. seq. IDEM. Errat Cl. Davisius, et cum eo Clarkius, putantes, magnum Gronovium ex MS. Andino legere, *aedificiis adflictis incensisque*. Nequaquam, sed pro *aedificiis incensis* in illo invenit et probavit optime, *adflictis incensisque* scil. omnibus tam vicis, et frumentis, quam aedificiis, ut alibi saepius loquitur auctor. Confule, quaeso, Observat. ejus: neque aliter restat in Oxoniensi: quare delevi *to aedificiis*, quae vox pro altera *adflictis* in plurimos MSS. inrepsit. De verbo *adfligere* eo sensu pro sternere, evertere, plura vide apud Celeb. Drakenb. ad Silium 1, 674.

B. Civ. 3, 27. *tempestat adflicta naves*. *Adflicta urbs* pro eversa Valerio Maximo 5, 1, 4.

Hiemi navigationem subjiaciendam] In plerisque Codd. (*hiemis navigationem subeundam*.) Sed verior est vulgata Lectio. CLARK. Sic recte Urfinus et Hotomannus e suis Codd. restituerunt; iisque adstipulantur mei praeter aliquot recentiores. Ita enim exhibent Cujac. Bongars. pr. et sec. Petav. (nisi quod in eo sit *a m. pr. hieme*) Andin. Oxon. Sealig. Leid. prim. Egmond. etc. In Voss. pr. et sec. *hiemis n. subjiaciendam*. In tertio ac Gottorp. *hiemi n. subeundam*.

Ex his] MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Edit. Rom. (*Sed ex his*.) CLARK. Ex Petav. Norvic. Gottorp. Voss. Lovan. et Egmond. lege: *sed ex iis onerariae ii. easdem, quos reliquae, portus capere non potuerunt, et paulo infra delatae sunt*. DAVIS. *Cur. sec.* *ſiti*

- 1 XXXVII. Quibus ex navibus quum essent ex-
 positi milites circiter ccc, atque in castra conten-
 derent; Morini, quos Caesar, in Britanniam pro-
 ficiscens, pacatos reliquerat, spe praedae adducti,
 primo non ita magno suorum numero ^a circumstete-
 runt; ac, si sese interfici nollent, arma ponere
 2 jusserunt. Quum illi, orbe facto, sese defenderent,
 celeriter ad clamorem hominum circiter milia vi con-
 venerunt. Qua re nunciata, Caesar omnem ex ca-
 3 stris equitatum suis ^b auxilio misit. Interim nostri
 109 milites inpetum hostium sustinuerunt; atque am-
 plius horis iv ^c fortissime pugnaverunt; et paucis
 vulneribus acceptis, complures ex iis occiderunt.
 4 Postea vero quam equitatus noster ^d in conspectum
 venit; hostes, ^e abjectis armis, terga verterunt;
 magnusque eorum numerus est occisus.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *circumstiterunt* Ed. R. Steph. dein *se* MSS. Urs. L. sec. ^b *auxilium* B. pr. ^c Sic MSS. et Edd. Vett. vulgo *fort. IV.* ^d *in conspectu* B. pr. V. ad c. 12. hujus libri. ^e *acceptis* G. V. tert. Ed. Inc.

scribendum ex illis MSS. voluit Davisius, sic olim ante Aldum fuit editum, et confirmatur a meis, si forte unum alterumve excipias. Immo et Vascosanus, Stephanus, aliique ac recentiores Amstel. et Lugdun. ita exhibuerunt, nisi quod *eosdem portus* junxerint ultimi. Aldus et reliqui fere: *Ex his o. ii e. p. q. r. c. n. p. Sed* etc. Ceterum pro *reliquae* in Bong. pr. Voss. pr. sec. Egmond. et Leid. tert. est *reliqui*. Ut ad nautas per Synthesin eleganter referatur, de quo vide ad 3, 9. ac Cl. Burm.

ad Ovid. Met. 1, 160. Et ita clare B. Civ. 3, 24. *Quadriremes V. misit: quae quum adpropinquassent, nostri refugerunt; illi incitati* etc. 3, 87. *Copiae* etc. et plerique ^e MSS. Adde B. Alex. c. 2. *Cohortes et opportuni*. In Ed. Incerta, *reliquis*.

Amplius horis } Praefero, quod exstat in Lovan. et Dorvill. codicibus ac Editionibus primis Romana, Mediol. et Veneta, *horas*. Sic enim, subintellecto *quam*, cum aliis loqui

XXXVIII. Caesar a postero die T. Labienum 1 legatum cum b iis legionibus, quas ex Britannia reduxerat, in Morinos, qui rebellionem fecerant, misit. qui quum propter c siccitates d paludum, quo 2 se recipere, non e haberent, (quo perfugio superiore anno fuerant usi) omnes fere in potestatem Labieni venerunt. At Q. Titurius et L. Cotta, 3 legati, qui in Menapiorum fines legiones f duxerant, omnibus eorum agris vastatis, frumentis g succicis, h aedificiis incensis; quod Menapii i se omnes in densissimas silvas abdiderant, se ad Caesarem k receperunt. Caesar in Belgis omnium legionum 4 hiberna constituit. Eo duae omnino civitates ex Britannia obsides miserunt: l reliquae neglexerunt.

V A R I A E L E C T I O N E S.

a vero postremo d. Duk. b deest L. pr. idem mox Et quum. c siccitatem Carr. L. pr. Ed. R. Steph. sed v. 5, 24. caecitatem Ox. d paludium Oxon. V. ad c. 2. e habebant L. pr. f deduxerant Carr. Dorv. sec. Edd. R. M. V. Adi ad c. 22. g succensis G. V. tert. Ed. Inc. h Sic MSS. et Edd. praeter Scal. L. pr. et Ox. sed vide ad c. 15. i Sic MSS. et mox. vulgo omnes se et ad Caes. se. k recipiunt Dorv. et Edd. pp. l reliqui L. pr. de quo alibi.

non raro amat Caesar. Vide ad 8, 10. Adde Davis, ad Hirt. B. Afric. c. 45. et Viros doctos ad Vell. 2, 1. Sic longius milia VIII 5, 53. ubi in aliis milibus perperam. Sed tamen 1, 15. Amplius V milibus passuum interesset. et alibi. 8, 16. Non amplius patentem passibus mile. Sed MS. Leid. pr. passus. B. Civ. 1, 82. non amplius 11 milibus distabant. et ita in plerisque MSS. Hirtii loco indicato, amplius XXXVI annis.

Quo perfugio s. a. fuerant usi etc.] Vehementer hic turbant veteres libri. Nam primo vox perfugio non adparet in Bongars. pr. sec. Pet. Gott. a m. pr. Egmond. Lovan. Duk. Dorvill. et tribus aliis, atque Edd. Rom. Mediol. Veneta et Incerta. In Vossiano primo etiam non est, sed vacuum relictum est spatium. Dein perfuerant Bongars. prim. sec. Voss. pr. sec. semper fuerant Lovan. et sex alii cum iisdem Editis. erant usi Cujac. et Leidens. primus. Tandem

His rebus gestis, ex litteris Caesaris dierum xx sub-
 plicatio a senatu decreta ^a est.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a deest MS. Ura.

omnes fere exsulant a Cuiac. Scalig. Oxon. et Leid. primo, sed agnoscunt eas voces Celsus quoque et Gr. iidem scripti retinent venerunt. At ceteri omnes et Edd. primae, pervenerunt, sollemni variatione. Quid hinc extricandum sit, videant acutiores. An: per superiorem annum fuerant usi? Vide ad 6,

36. per omnes superiores dies. an latet verbum perfugerant, vel superfuerant? Mihi non liquet. Tota periodus salvo sensu abesse poterat; quare uncis inclusi.

In Belgis] Aut potius cum Cluverio Germ. Antiq. 2, 2. in Belgio, id est, Bellovacis. Vide ibid. et saepius infra.

210

C. JULII CAESARIS
C O M M E N T A R I O R U M
D E
B E L L O G A L L I C O
L I B E R V.

ARGUMENTUM LIB. V. DE BELLO GALLICO.

Caesar grandem in Gallis per Legatos instrui classem jubet. Ipse in Illyricum profectus, Pirustas cohibet. II. in Galliam reversus, turbisque Trevirorum compositis, VIII. In Britanniam trahit, IX. Cum insulanis citra ultraque Thamesim bella gerit. XXIII. Quibus confectis, in Galliam reductas legiones, in varias partes distribuit. XXVI. Plerique Galli deficiunt: primique Eburones, duce Ambiorige, castra Titurii Legati adoriuntur: ac desperata expugnatione, XXXII. dolo ipsum cum omnibus copiis circumveniunt. XXXVIII. Victor Ambiorix, junctis Nervii, castra Q. Ciceronis obsidet. XLIX. Obsidione, ob adventum Caesaris, soluta, totus ejus exercitus profligatur. LIV. Senones nihilominus et Treviri res novas moliantur. LVIII. Sed interfecto Induciomaro, res paullum pacatae.

- 1 I. ^a Lucio Domitio, Ap. Claudio Coll., discedens ab hibernis Caesar in Italiam, ut quotannis facere ^b confuerat, legatis imperat, quos legionibus praefecerat, uti, quamplurimas possent, hieme naves aedificandas, veteresque reficiendas curarent.
- 2 Earum ^c modum, formamque ^d demonstrat. Ad celeritatem onerandi, subductionesque, paullo ^e facit
- 311 humiliores, quam quibus in ^f nostro mari uti con-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest MSS. plerisque et Ed. Inc. ^b vulgo *consueverat*, *instituerat*. ^c *rerum* V. pr. ^d *demonstrant* Scal. *demonstravit* L. pr. *monstravit* Ox. ^e *fecit* L. sec. ^f vulgo deest *in. mari* exsulat a B. sec.

Instituerat] MSS. plerique, et Edd. Vett. *consueverat*. Graecus, *εἰς* Del. CLARK. Scilicet *instituerat* ex Ursini Codice receptum est, qui tamen pro varia lectione adscriptum habebat, *consueverat*: neque aliter exstabat in Scaligerano. Saepe Caesar *instituit agere* adhibet; quotannis vero *instituire* mira est locutio. Quare reposui, non quidem *consueverat*, quod ante Ursinum vulgo editum, sed *consueverat*; ut servatur in MSS. Brantii, meisque Codicibus quindecim et Ed. Incerta. Vide ad 1, 43. Ceteri *consueverat*. Nisi velles quotannis jungere potius res *facere*. *Instituire* exponit per solere Vossius ad 6, 44. *Ut instituerat, in Italiam ad conventus agendos profectus est*. qui locus hunc maxime confirmaret, nisi plurimi Codices aliud juberent.

Subductionesque, paullo] MS. Reg. et Edit. Rom. *subductiones, paulloque* etc. CLARK. Sic etiam Lovan. Leid. sec. et Edd. Med. Ven. sed Carr. Palat. Gott. et Voss. tert. *subductionesque*: un-

de nata est altera inepta lectio. Humiliores fecit naves Caesar, ut facilius *subduci* et in arido collocari possent: si quid esset mutandum, rescribi placeret *subductionisque*, quod in aliis esse notavit Ciacconius. *Substrictiones, paulloque* Vascos. *subductiones navium* hoc sensu apud Vitruvium quoque occurrere, ut c. 11. et passim verbum *subducere*, jam in Lexicis observatum est. Adde hic Hotomannum.

Nostro mari] Ita Mediterraneum vocabant Romani. *Pomponius Mela* 1, 1. post descriptum illud mare, *Id omne, inquit, qua venit, quaque dispergitur, uno vocabulo nostrum mare dicitur*. Vide et 3, 1. DAVIS. *In n. m.*) Sic MSS. et Edit. Vett. Scaliger et recentiores omittunt *in*. Sunt, qui legant: *in reliquis utimur maribus*. Sed haec ex sequentibus in alienum locum transcripta. CLARK. Etiam mei omnes agnoscunt praepositionem; quare reponi eam curavi.

Minus magnos] Sic ex v. c. restituit Gabr. Faernus, et ita

suevimus; atque id eo magis, quod propter crebras commutationes aestuum minus magnos ibi fluctus fieri cognoverat; ad onera, ^a et ad multitudinem jumentorum ^b transportandam paullo ^c latiores, quam quibus in reliquis utimur maribus. Has om- 3 nes actuarias imperat fieri: quam ad rem multum humilitas ^d adjuvat. Ea, quae sunt usui ad arman- 4 das naves, ex Hispania ^e adportari jubet. ^f Ipse, 5

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a MSS. carent *et*. alii *ad*. in L. pr. ac. sed v. ad 2, 10. et alibi. ^b *transportandum* G. V. tert. Ed. Inc. at vide ad 3, 14. ^c *altiores* And. L. pr. male. ^d *adjuvabat* L. pr. Ox. Contra MSS. vulgo *hum. m.* ^e *comportare* Pet. B. tert. ^f *Ita* And. Ox. Hinc usque ad *qua re* defunt in G. V. tert. Ed. Inc.

exhibent MS. *Norv.* et edit. *Rom.* *Ald.* cum aliis nonnullis: ple-
raeque enim *magis magnos* re-
praesentant, unde *Hadr. Vale-*
sius in *Valesianis* p. 178. legen-
dum coniecit, *maris magnos*;
sed ita loqui non solitus est *Caes-*
ar, et lectionem, quam reti-
nuimus, res ipsa postulat. DA-
VIS. Codd. nonnulli *magis ma-*
gnos perperam. CLARK. *Ma-*
gis comparet in solis Andino et
Oxonienſi. ceteri omnes cum
Edd. primis *minus*; ut ipsa ra-
tio et experientia, iudice etiam
Grutero, legi jubent. Ex praec-
edenti *magis* inrepsit et huc
loci. Confunduntur hae voces
quoque 7, 53.

In reliquis utimur maribus]
Sic recte Urſinus et Hotomannus
e MSS. ac Prisciano l. 7. c. 70.
Ed. Puts. scribendum esse docu-
erunt. Nec secus exſtat in MSS.
aliorum et meis quindecim, et
Edd. prioribus. Aldus, Gryphi-
us et alii exhibuerunt, *in alio*
mari uti adsueverant: quod ha-
betur quoque in Andino et Oxon.
male tamen, respectu *tū mari*:

cum Priscianus expresse hunc ci-
tet locum, ut ostendat, probum
esse *tō maribus*. Quare vide, num
praestet bona lectio, mihi certe
valde adridet, quam servarunt
MSS. Cujacianus, Scaliger. et
Leidenſis primus: *q. q. in reli-*
quis maribus uti adsueverant.
Utuntur Ed. Beroaldi.

Omnes actuarias] Naves actu-
ariae celeritate praestabant, et
velis simul ac remis agebantur.
Vide *Isidorum* Hispalensem 19,
1. De iis fuisse *Voan*. Schefferus
Mil. Nav. 2, 2. p. 81. seqq. DA-
VIS.

Quae sunt usui ad armandas
naves] Funibus reliquoque ap-
paratu instruendas. Vide not. ad
B. G. 3, 14. Spartum praecipue
intelligit, cujus mirificum esse
in Hispania proventum docebunt
Strabo Geogr. l. 3. p. 160. B. et
Plinius H. N. 19, 2. IDEM.

Demonstrant] Malit Ciaceo-
nius *demonstrent*, ut *tō doceant*
respondeat. Sed vide notata ad
Frontia. l. 3. Praef. et supra ad

conventibus Galliae citerioris peractis, in Illyricum proficiscitur, quod a ^a Pirustis ^b finitimam partem 6 provinciae incursionibus vastari audiebat. ^c Eo quum venisset, civitatibus milites imperat; certum- 7 que in locum convenire jubet. Qua re nunciata, Pirustae ^d legatos ad eum mittunt, qui doceant, ni- hil ^e earum rerum publico ^f factum consilio: & sese- que paratos esse demonstrant, omnibus ^h rationibus 8 de injuriis satisfacere. Accepta oratione ⁱ eorum, 212 Caesar obfides imperat, eosque ad ^k certam diem adduci jubet: nisi ita fecerint, sese bello civitatem 9 persecuturum, ^l demonstrat. His ad diem adductis,

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *Piratis* Cuj. et Scal. pro var. lect. Pet. a m. s. ut mox a m. pr. b *finitumam* B. pr. Egm. c Haec usque ad qua re exsulant a Lov. Dorv. Edd. R. M. V. d ad eum l. L. pr. e eorum p. Egm. f facto L. pr. g s. par. defunt Pet. a m. pr. que abest non male a Duk. et 4 aliis. seque L. pr. h deest And. Ox. V. sec. Ed. Flor. i deest B. tert. Pal. L. sec. Dorv. Edd. R. M. V. k cer- tum L. sec. l demonstrans Pet.

2, 10, ac 7, 35. Adde B. Civ. 1, 80. Gruterus vellet delere, ut et seq. demonstrat. Sed consule di- eta ad 1, 43.

Accepta oratione] Adsentior Hadr. Valesio, qui in Vales. p. 178. legit, *accepta ratione*, id est, satisfactione, excusatione. Quod et Ursino ante eum in men- tem venerat, cui Hotoman- nus temere refragatur. DAVIS. Ursinus et Valesius conjiciunt legendum, (*accepta ratione eo- rum*.) Quibus adsentitur Davi- sus. Sed nihil opus. Graecus, ἀκούσας αὐτῶν. MSS. plerique, *Percepta oratione* etc. CLARK. Fulv. Ursinus et Hadr. Valesi- us in Vales. p. 178. legunt, *acce- pta ratione eorum*. Aequius au- tem est, ut cum Petav. Norvie.

Bongars. tribus, Gottorp. Voss. et Egmond. reponas, *percepta oratione eorum*. DAVIS. Cur. sec. Non coniecit ita Ursinus, sed in veteri libro scriptum re- perit; quod et ego inveni in Sca- lig. et Leid. primo. Non adeo male, si ejicias cum quibusdam MSS. *rationibus*. Sed non opus: si enim audivit orationem, etiam rationem accepit, nisi partici- pium *accepta* velis capere cum Ciacconio eo sensu, quo Caesar saepe dicit, *accipere satisfactio- nem*, id est, eorum ratione con- tentum esse. *accipere iusjuran- dum* B. Civ. 3, 28. Nam *accepta* existat in Cujac. Scal. Oxon. et Leid. pr. Reliqui codices mei cum aliorum MSstis et Edd. priscis *percepta*; quod tamen Hotoman- no non magis placuit, quam al-

ut imperaverat, arbitros inter ^a civitates dat, qui litem ^b aestiment, poenamque constituent.

II. His confectis rebus, ^c conventibusque ^d per-¹ actis, in citeriorem Galliam revertitur, atque inde ad exercitum proficiscitur. Eo quum ^e venisset, ² ^f circuitis omnibus hibernis, singulari militum studio, ³ in summa omnium rerum inopia, circiter de ejus generis, ⁴ hujus supra demonstravimus, naves, et longas ⁵ ^{xxix} invenit instructas, neque multum abesse ⁶ ab eo, quin paucis diebus deduci ⁷ possent. Conlaudatis militibus, atque iis, qui negotio prae-³ fuerant, quid fieri ^m velit, ostendit, atque omnis ad portum ⁿ Itium convenire jubet: quo ex portu ²¹³

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *civitatem* B. pr. paullo ante ut imp. deleri volebat Hotom. ^b *existiment* MSS. ² male. V. Ciacc. et Gebh. etc. ad Nep. Milt. 7. *aestiment* Egm. B. pr. ^c *conventisque* B. pr. Egm. ^d *paratis* L. pr. ^e *pervenisset* L. pr. et c. G. V. tert. ^f *circum-* *itis* L. pr. V. tert. ^g *et s.* Carr. omni. r. e MSS. vulgo *rer. o.* ^h *quas* L. pr. ⁱ *XXIX* G. V. tert. L. tert. Ed. Inc. *duodetri-* *ginta* L. pr. et Scal. totidem litteris cum Edd. qq. Male Graecus *ὄνο καὶ τριάνοντα*. XXX. Ox. Mox vulgo *constructas*. ^k *deest* ab V. tert. I MSS. plerique, et Ed. Inc. *possint*. ^m *Vellet* MS. Br. Faërne, et 8 mei recentiores, ac Edd. pp. V. Ciacc. et Br. et ad 1, 8. paullo ante Lovan. quos ⁿ *praefecerat*. Ox. *omnis qui n.* *praefuerat* corrupte ex seq. atque *omnis*. Sic enim idem pro *omnes*. ⁿ Sic Urs. et mei Codd. praeter recentem B. tert. *Icium*, ut in Edd. qq. Al. *Icium* vel *Ictium*. *Ytium* MSS. 2.

terum ratione. *praëcepta* est in Palat. Ego quoque nil temere muto. et *accepta oratione* explico, audita oratione, qua contentus fuit et adiecit ob rationes in ea expositas. Eadem varietas apud Sallust. B. Jug. c. 22. *Quorum Jugurtha accepta oratione respondit.*

Constructas] MSS. Bongars. pr. sec. Andin. Vossiani omnes, Petav. Lovan. Egm. Leid. pr. et

alii cum Edd. Incerta, Aldi, Gryphii, Cellarique habent, *instructas*. Non tantum aedificatas naves, sed et armamentis ornatas invenit, ita ut paucis diebus deduci possent. Proprium autem hoc in re navali bellica est verbum. c. 5. *Reliquas paratas ad navigandum atque omnibus rebus instructas invenit.* Vide et B. Civ. 1, 36. 3, 100. *tectas instructasque scaphas.* Virgil. Aen. 2; 254. *Phalanx instructis navi-*

commodissimum in Britanniam transjectum esse cognoverat, circiter milium passuum xxx^a transmissum a continenti. Huic rei quod satie^b esse visum est militum, reliquit: ipse cum legionibus expeditis iv, et equitibus dccc in fines^c Trevirorum proficiscitur: quod hi neque ad^d concilia veniebant, neque imperio parebant, Germanosque Transrhenanos sollicitare dicebantur.

III. Haec civitas longe plurimum totius Galliae equitatu valet, magnasque habet copias pedi-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Vulgo deest. b abest a Reg. Edd. R. M. V. non male. statim vulgo relinquit. c *Treverorum* MSS. plerique. d *consilia* L. pr. tert. et Edd. R. M. V. Inc. male. V. ad 4, 14.

bus ibat. Justin. 5, 4, 1. *Instructis navibus exspectabant*. Frontin. 2, 5, 47. *Instructa classis ad pugnandum processisset*. et passim illi, ceterique historici. Delevi itaque vulgarem lectionem *const.* quae non confirmatur, nisi a Carrar. et recentissimis Codd. Duk. Bong. tert. Pal. et Leid. sec. forsan etiam ab Oxon.

Neque multum abesse ab eo [Ultimam vocem cum penultima abundare censent P. Ciacconius et Jos. Scaliger. Sed aliquoties observavimus, *Caesarem* nonnulla plenius extulisse, quam alii fere solent; idcirco nihil mutarim, praecipue cum libri omnes vulgatam lectionem constanter retineant, ac Cicero Tusc. Quaes. 1, 31. dicat: *Tantum autem abest ab eo, ut malum mors sit*: qui loquendi modus non differt ab eo, quem hic noster adhibuit. DAVIS.

Commodissimum in B. transjectum e. c. c. milium p. xxx a continenti] MSS. plerique et

Editt. Vett. (transmissum a continenti.) Sed vox (*transmissum*) interpretamentum videtur illius (*transjectum*) in linea superiore positae. CLARK. Temere Scaliger et seqq. e Fæрни unico codice tacite eiecerunt vocem *transmissum*, quae in ceteris omnium, inisque codicibus reperitur, ut et in Edd. Veteribus, ac Gryphii, Stephani, Lipsiique, scilicet post numerum XXX. In Palatino vero *milia* scribitur: quasi *transmissus* idem posset notare, ac *distans* vel simile. Non puto. Multo verior est Hotomanni conjectura, qua censet, *trajectum*, ut est in MSS. e Glossa substantivi rarissimi *transmissus* in textum inrepisse: addo ego, et dein *transmissum* pro adjectivo sumtum, et in seq. versum detrufum esse. *Transmissus* hoc sensu usurpatur hoc ipso libro c. 13. *Pari spatio transmissus atque ex Gallia est in Britanniam*. Hanc emendationem vehementer confirmat Lucani locus 4, 137. ubi pari modo vulgo *transjecta* vel *trajecta* le-

tum, Rhenumque, ut supra demonstravimus, tangit. In ea civitate duo de principatu inter se contendebant, ^a Induciomarus, et Cingetorix: ^b ex ³ quibus alter, simul atque de Caesaris legionumque adventu cognitum est, ad eum venit; se suosque ²¹⁴ omnes in officio futuros, neque ab amicitia populi Romani ^c defecturos, confirmavit; quaeque in Trevis gererentur, ostendit. ^d At Induciomarus equi- ⁴ tatum peditatumque ^e cogere; iisque, qui per aetatem in armis esse non poterant, in silvam ^f Ar-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. plurimi et Vetusiores cum Edd. Vett. et Metaph. Alii per t. ut in Dione. *Indiciom.* Pet. ^b e. q. MSS. qdd. ^c *defuturos* L. sec. d Carr. Duk. atque. inde Brutus atqui. sed v. 4, 25. ^e *congerere* Pet. ^f *Arduemnam* B. pr. Egm.

gas, uti hic; sed in veterrimo Vossiano recte *transmissa. transductis et transmissis* confunduntur 7, 35. *transverisset et transmississet* B. Civ. 3, 39. ut B. G. 7, 61. *exercitus transmittitur.* Ea itaque tuto forsan acquiescere possumus. Verum tamen hic inveni in Voss. secundo, *transmissurus.* Recte et sano sensu. Caesar transmissurus a continente cognoverat, ex eo portu trajectum esse commodissimum. Sic *transmissus*, pro *transmissurus*, exaratur in Mediceo Cod. Frontini 4, 1, 31. Distinctio tum ponenda erit post XXX. Eleganter etiam legi posset *transmissuris.* Commodissimus illinc est trajectus iis, qui transmittere volunt e continenti. De quo loquendi more ad summum virum J. F. Gronov. ad Liv. 1, 8. *Locus, qui nunc septus descendentibus inter duos locus est.* 26, 26. *Sita Anticyra est in Locride laeva parte sinum Car. intrantibus.* Mela 2, 1. *In Maeotida remeantibus, ad dex-*

tram Europe est. Curt. 5, 1, 11. *Euntibus a laeva Arabia campestre iter est.* et passim omnes Historici. Lectori idcirco liberum relinquens arbitrium ^e tribus hisce conjecturis unam eligendi, edi curavi, quod in MSS. innumeris exstat, *transmissum.* priori conjecturae favent et Metaphrastes et Celsus, qui tantum unam vocem agnoscunt. Ceterum perperam omnino Doct. Clarkius cum Faërno *transmissum* putat esse interpretamentum vulgarissimae vocis *trajectus*; licet occurrat et apud Hirt. B. Alex. c. 56. *Auxilia mittit ad Trajectum*, sive Fretum Herculeum. Porro de discrepantia spatii, qua differt Caesar ab aliis, vide post Giaecon. et Casaubon. ad Strabon. l. 4. p. 193. et 199. Ed. Par. qui legit XL, Cl. Cannegiest. Diff. de Brittenb. p. 70.

Relinquit; ipse proficiscitur 1 MSS. Bongars. pr. sec. Leid. pr. Voss. prim. Lovan. Oxon. et multi alii cum Edd. principibus, *re-*

duennam abditis, quae ingenti magnitudine per medios fines Trevirorum a flumine Rheno ad initium
 5 Remorum pertinet, bellum parare instituit. sed postea quam nonnulli principes ex ea civitate, et familiaritate Cingetorigis adducti, et adventu nostri exercitus perterriti ad Caesarem venerunt, et de suis ^a privatim rebus ^b ab eo petere coeperunt, quo-
 6 niam civitati ^c consulere non ^d possent; Induciomarus veritus, ne ab omnibus defereretur, legatos ad Caesarem mittit; sese idcirco ^e ab suis discedere, atque ad eum venire noluisse, quo facilius

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *privatis* Cuj. And. Ox. L. pr. sed v. ad 1, 17. ^b *ad eum* L. pr. *c* *solvere* V. tert. ^c Sic C. A. O. L. pr. cum Graeco. Ceteri omnes et Edd. pp. *posset*: ut ad Induciomarum referatur, vel *consuli* sit scribendum. Nil tamen muto. Dein vulgo *Induciom.* ponitur post *desereretur*. ^e Sic MSS. non *a*. Mox bene Petav. *per inp.*

liquit. recte. Mutarunt, quia sequitur *proficiscitur*. Sed hanc temporum permutationem frequentem esse, vidimus jam ad 1, 36. *facit et recepit*, vel *fecit et recipit*.

Ut supra demonstravimus] Grutero haec verba, saepius in Caesare occurrentia, pro Glossmate hic quidem suspecta sunt. Favet ei, quod in Lovaniensi scribatur *diximus*. Dein illa *inter se* etiam ejecta mallet. neque conspicias ea in Edd. Rom. Mediol. Ven. Trajecta etiam sunt ante *ta de princ.* in Leid. primo. sed aliud suadet perpetua Caesariani styli copia.

A flumine Rheno ad initium Rhemorum pertinet] Cum Caesar 6, 28. dicat: *Arduenna a ripis Rheni finibusque Trevirorum ad Nervios pertinet*, Ciac-

conius putabat legendum et hic *Nerviorum*, motus auctoritate Orosii, qui *Nervios* habet. Sed mihi non persuadet. Probum utrumque est: nam Arduenna a flumine Rheno incipiens paulatim latius diffunditur, et una parte Rhemos, altera Nervios attingit. Et sane, si non alium ejus rei auctorem habeam, facile tamen crediderim Anonymo Celsi exscriptori, qui ait: *Per Arduennam sylvam maximam omnium Galliarum, quae inter Treviros Nerviosque et Rhemos est, et eo amplius passuum milibus, in longum, ita enim proditum a scriptoribus rerum, in latum vero, unius, aut circiter aestivae lucis itinere, quod ego ipse sum emensus, extenditur.* VOSSIUS.

Et familiaritate Cing. adducti] MSS. duo Urfini. Cujac. Sca-

civitatem in officio contineret, ne omnis nobilitatis discessu plebs propter imprudentiam laberetur: itaque esse civitatem in sua potestate: ^a seque, si ⁷ Caesar permetteret, ad eum in castra venturum, ^b et suas, civitatisque fortunas ejus ^c fidei permisurum.

IV. Caesar, etsi intellegebat, qua de causa ¹ ^d ea dicerentur, ^e quaeque eum ^f res ab instituto ²¹⁵ consilio ^g deterreret; tamen, ne aestatem in Treviris consumere cogeretur, omnibus ^h ad Britannicum bellum rebus comparatis, Induciomarum ad se cum

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *sese vel seseque* MSS. nonnulli et Edd. Vett. paullo ante *esse* ponitur vulgo post *pot.* contra MSS. plerosque et Edd. primas. ^b *et deest* MSS. longe plurimis et Edd. priscis, non male. *suasque* Duk. ^c *fide* L. pr. V. ad 2, 23. ^d *Haec dicebantur* L. pr. ^e *quaeve* L. pr. *quaecumque* Lov. E. V. pr. sec. ^f *deest* Pet. ^g *deterrent* Pet. ^h Sic MSS. fere o. et Edd. Vett. Urs. ad *Br. b.* *omnibus c. rebus vulgo o. rebus etc. deest rebus* G. V. tert. Ed. Inc. *Britanniam* Edd. R. M. V.

lig. Oxon. Leidens. prim. et margo Petav. atque Ed. R. Steph. auctoritate. Neque aliter Metaphraſtes, ἀξιωματι. Videtur tamen librarii cujusdam inventum esse ex 1, 3. *His rebus adducti, et auctoritate Orgetorigis permoti.*

Indutiomarus] Ad simplicitatem *Caesaris* attendisse non videntur *Jos. Scaliger* et *P. Ciacconius*, cum hoc verbum putarent expungendum: auctores enim, qui βαρβαριὰ student, saepe hoc modo voces repetunt. *Minucius Felix* Oct. p. 52. *Sit Thales Milesius omnium primus, qui primus de coelestibus disputavit. Idem Thales Milesius reum initium aquam dixit.* Vide et B. G. 4, 13. DAV. *Indutiomarus*) Delendam existimant hanc

vocem *Ciacconius* et *Scaliger*. Et sane, ad sententiam, supervacanea est. Habet tamen momentum suum id, quod affert *Davisius* de simplicitate et βαρβαριὰ hujus Auctoris. CLARK. Agnoscunt etiam mei omnes, *Celsus*, et *Metaphraſtes*, sed rectius *Petav.* *Cujac.* *And. Leid.* pr. *Oxon.* et *Ed. R. Stephani* ponunt ante vocem *veritus*: quos secutus sum. Ea tamen sedis mutatio nonnihil favet doctis Viris, quibus deleri placebat.

Permissurum] Edd. Rom. Mediol. Ven. et Flor. *commisurum*. Qua scilicet praecedebat, *permitteret*. Sed v. ad 1, 44. et de verbo *permittere* ad *Lucan.* 7, 286. *Liv.* 36, 27. *Ut in fidem se permitterent* Rom. similis confusio apud *Ciceron.* *Ca.*

2 cc obsidibus venire iussit. His adductis, in ^a iis filio, propinquisque ejus omnibus, quos nominatim evocaverat, consolatus Induciomarum, hortatus-
 3 que ^b est, uti in officio ^c permaneret: nihilo tamen secius principibus Trevirorum ad se ^d convocatis, ^e hos singillatim Cingetorigi conciliavit. quod ^f quum merito ejus ^g ab se fieri intellegebat; ^h tum magni interesse arbitrabatur, ejus auctoritatem inter suos ⁱ quam plurimum valere, cujus ^k tam egregiam in
 4 se voluntatem perspexisset. Id factum graviter tulit Induciomarus, suam gratiam inter suos minui: et, qui

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo et fil. vel in iis f. evocarat Ed. Steph. ^b deest L. pr. Duk. ^c maneret B. pr. sec. V. pr. Pet. aliique 4. reman. V. tert. Ed. Ino. ^d vocatis L. pr. ^e Sic MSS. et Edd. pp. non eos sigill. ^f tum L. sec. Dorv. Edd. R. M. V. ^g Sic MSS. Sc. L. pr. Ox. Ed. Steph. ^h tamen L. pr. Ox. ⁱ multum v. V. pr. ^k deest Cuj. Ed. Steph.

til. 1, 2. C. Mario et L. Valerio Coss. est permissa Resp. quod mutari non debuit. Infra c. 11. Summa imperii permissa Cassivellauno. B. C. 1, 9. Respub. senatui populoque Romano permittatur. Appul. l. 8. Met. p. 168. Cui cunctam familiae tutelam dominus permiserat suus. Sic MSS. et Edd. Vett. male Elmenhorst. Scriv. et Flor. commiserat contra vulgarem Appuleji stylum, quamquam is non semper sibi constet. V. Pric. Add. ad l. 4. p. 67. plus notat quam comm. Cic. Verr. 1, 32. Incommoda sua nostris committere legibus, quam dolori suo permittere maluerunt.

Et in iis filio] Bongars. prim. Scaliger. Leidenfes, Vossiani, Lovan. Egmond. aliique multi

cum Edd. primis ac R. Steph. carent ^q et. Vere. In iis desunt in Petav. Pal. Oxon. et Edd. quibusdam. filiis exstat in Cujac. Scalig. et Leid. primo contra Celsum et Metaphrasen.

Consolatus Indutiomarum] Eo, ut arbitror, certiore facto, filium propinquosque ejus nihil detrimenti capturos, licet secum in Britanniam obsidum loco ducerentur. Vide c. 5. et 6. DAVIS.

Sigillatim] In MSS. constanter praeter unum alterumque recentiorem, et Edd. priscis singillatim. Adi ad 3, 2.

Id factum gr. tulit] MSS. aliorum et mei 11. cum multis Edd. Id tulit factum.] Unde prona ori-

qui jam ^a ante inimico in nos animo fuisset, multo gravius hoc dolore exarsit.

V. His rebus constitutis, Caesar ad portum Itin-
um cum legionibus pervenit. Ibi cognoscit, ^b LX. ²
naves, quae in Meldis factae erant, tempestate re-
jectas, cursum tenere non potuisse, atque eodem,
unde erant profectae, revertisse: reliquas paratas ²¹⁶
ad navigandum, atque omnibus rebus instructas in-
venit. Eodem totius Galliae equitatus ^c convenit, ³
numero milium IV, principesque ^d omnibus ex civi-
tatibus, ex quibus ^e perpauca, quorum in se fidem
perspexerat, relinquere in Gallia, reliquos obsidum

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Exsulat *zò ante* et dein *esset* Lov. Dorv. Edd. R. M. *essent*
Ed. V. ^b vulgo *XL. et Belgis*, ac *relatas*. ^c *perv.* Egm. Edd.
R. M. Fl. ^d Sic L. sec. non *ex o.* ^e *paucos* B. pr.

tur suspicio, *zò factum esse* e
Glossa; quae confirmatur MSS.
Gott. Leid. tert. Voss. tert. et
Ed. Inc. in quibus ea vox non
compareret. Carrar. *Id in se fa-*
ctum.

XL. *naves*] *Julius Celsus* de
vit. Caes. p. 80. habet *sexaginta*,
quem etiam numerum retinent
MS. Norv. ac editt. antiquissimae
Rom. Ven. et Beroald. Stat au-
tem pro vulgata lectione *Meta-*
phraëtes. DAVIS. MSS. Reg. Eli-
liens. et Vossii, et Editt. anti-
quae plurimae habent: *LX.*
CLARK. *LX.* etiam MSS. mei
septemdecim, in quibus Petav.
et Egmund. expressis litteris ha-
bent *sexaginta*. In corruptum
Cod. ut in Lovan. et Oxon. vel
similem inciderit *Metaphraëtes*.

In Meldis] *Belgis.* Sic MS.
Reg. Al. *Meldis.* CLARK. Cum
Clarkio faciunt Beroaldus, Rhel-
Jul. Caes. Tom. I.

licanus, Hotomannus, et Bran-
tius, atque Editores Rom. Me-
diol. Ven. Verum *Belgis* non
invenitur, nisi in MSS. recen-
tissimis; quales sunt Bongars.
tert. Palatin. Leid. sec. Dukeri-
an. Dorvill. sed tamen Carrar.
qui forsan et ipse est notae re-
centioris Codex, ut suspicor sae-
pius, licet aliud de eo testetur
Brutus, et Bongars. primi mar-
go a m. sec. agnoscunt quoque
Belgis. Ceteri vetustiores qui-
que servant *Meldis*; praeter-
quam quod in Andino et Oxo-
niensi scribatur, *Meluis Heduis*;
et in ora *Meldis*: quod et re-
tinent Celsus ac *Metaphraëtes*.
Varius. Nec enim credibile, e
notissimis *Belgis* librariorum se-
cisse *Meldis*, ignota fere gente.
Et unde, quaeso, scit Hotoman-
nus, veritatem lectionis *Belgis*
ex superioribus plane intelligi.
De hac re ne *ypò* quidem su-
pra. Magis stringit, quod Pto-

A a

loco secum ducere decreverat: quod, quum ipse abesset, motum Galliae verebatur.

¹ VI. Erat una cum ceteris Dumnorix Aeduus, de quo ^a ab nobis antea dictum est. Hunc secum ^b habere in primis constituerat, quod ^c eum cupidum rerum novarum, cupidum imperii, magni animi, magnae inter Gallos auctoritatis, ^d cognoverat. Accedebat huc, quod ^e jam in concilio Aeduum Dumnorix dixerat, *Sibi a Caesare regnum civitatis deferri*: quod dictum Aedui ^f graviter ferebant: neque recusandi, ^g aut deprecandi causa legatos ad Caesarem mittere audebant. Id factum ex ³ suis ^h hospitibus Caesar cognoverat. Ille omnibus

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic B. pr. Lov. et 3. alii cum Ed. Inc. defunt *a nobis* in B. sec. *ante ab n.* MSS. plerique et Edd. Vett. *ante dictum* B. sec. et Ed. Steph. ^b vulgo *ducere*. ^c deest Ox. ^d *agnov.* Carr. Duk. V. sec. ^e Sic L. pr. Ox. And. Ceteri cum Edd. Vett. carent *et jam*. ^f *grave* V. pr. a m. pr. non male. ^g vulgo *neque*. ^h *hospitibus* B. pr.

Iemaeus et Plinius *Meldos* collocant in Gallia Lugdunensi ultra Aeduos et Parisios versus Galliam Narbonensem; ubi naves factas ad transmittendum in Britanniam, nequam verisimile. At vero huic difficultati succurrit Strabo, a Rhellicano adductus, l. 4. p. 194. Ed. Paris. ubi clare infra Parisios ponit, et ad mare: *Ἐἰς καὶ οἱ Παρίσιοι, etc. καὶ Μέλδοι καὶ Ἀηξουῖοι, παρωκτανῖται ὑποί.*

Relatas] MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Editt. vott. exhibent: *revertisse*. CLARK. Loco vocis ultimae rescribatur *revertisse*; quod volunt *Bongars.* tres, *Petav.* Norvic. *Palat.* *Gottorp.* *Voss.* et *Egmond.* DAVIS. *Cur.*

sec. Etiam *revertisse* Cujac. Vossiani et Leidenenses omnes, Scaliger. Lovan. Duker. Dorvill. et Edd. Vascos. Stradae, ac Gryphii A. 1546. cum primis. Quare hoc loco tanti mihi non sunt Andinus et Oxon. ut cum iis retineam *relatas*: cum sequatur, *reliquas paratas*. Licet participium per se non damnum. *passim ferri, deferri, referri* naves dici, notissimum est.

Secum ducere] Non male; licet modo praecesserit. Sed aliud verbum hic reponere MSS. flagitant. *Abire* enim est in Scalig. Voss. primo, Cujac. et Petav. Marg. Egm. et tribus aliis cum Ed. Incerta. *Habere* vero, quod unice rectum est, scribitur in

^a primo precibus petere contendit, ut in Gallia ^b relinqueretur; partim, quod insuetus navigandi mare timeret; partim, quod ^c religionibus sese diceret impediri. Posteaquam id obstinate sibi negari videret, ⁴ omni spe inpetrandi adempta, principes Galliae sollicitare, ^d sevocare singulos, hortarique coepit, uti in continenti remanerent; ^e metu territare, non sine causa fieri, ut Gallia omni ^f nobilitate spoliaretur: id esse consilium Caesaris, ut, quos in conspectu ⁵ Galliae interficere vereretur, hos omnes in Britanniam ^g transductos necaret: fidem ^h reliquis interponere; iusjurandum poscere; ⁱ ut, ^k quod esse ex usu Galliae intellexissent, communi consilio administrarent.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. non pr. om. ^b remitteretur L. pr. Scal. pro V. l. ^c legionibus L. pr. dein MSS. plerique et Edd. Vett. imp. sese d. ^d Sic B. sec. V. pr. Duk. Ox. et Urs. Codd. Alii Revocare cum Edd. Vett. evocare non male Urs. unus. dein uti, non ut, MSS. meliores. ^e desunt 2. verba a Codd. Urs. ^f dignitate Edd. R. M. V. mox in conspectum MS. Scal. ^g inductos G. V. tert. Ed. Inc. ^h de reliq. V. sec. ⁱ Id V. tert. G. Ed. Inc. ^k quid esset L. pr. quae Edd. R. M. V.

Bongarsianis, Leidensi primo, Oxoniensi, Petav. Cujac. Marg. Duker. aliisque, uti et Edd. Vascos. Stradae, Stephanique. 8, 6. quas secum habebat.

Neque deprecandi] MSS. et Edit. Vett. (aut deprecandi). Quod rectius, non enim bimembris, sed simplex est sententia. CLARK. Etiam mei septemdecim vel plures aut, quod reposui. Vide ad 3, 14. Edd. primae, neque dep. causa aut recusandi. Liplius, quod sciam, primus exhiberi curavit neque. Ciaccon. delet dictum, ac tamen post ferbant inserit.

Religionibus sese diceret impediri] Fortasse, quod omina vel auspicia sibi adversa esse prae se ferret. Sic Pharnaces apud Hirtium de Bell. Alex. c. 74. auspiciis et religionibus inductus — descendere praerupta valle coepit. Eo verisimilior est haec sententia, quod apud Gallos erant vates, qui διὰ τῆς οἰωνοσκοπίας καὶ διὰ τῆς τῶν τεπετών θυδίας, τὰ μέλλοντα προλέγουσι, καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἐκυσιν ὑπήκουον, teste Diodoro Siculo l. 5. p. 380. ed. Rhodom. DAVIS. Ita etiam exponit Rhellicanus, et Glandorpius. Hottomannus capit de voto obeundo,

A a 2

- 1 VII. Haec a compluribus ad Caesarem defer-
bantur. qua re ^a cognita, Caesar, quod tantum
^b civitati Aeduae dignitatis ^c tribuerat, coërcendum,
atque deterrendum, quibuscumque rebus posset,
2 Dumnorigem statuebat: quod longius ejus amentiam
progredi videbat, ^d prospiciendum, ne quid sibi
3 ^e ac Reipublicae ^f nocere posset. Itaque 8 dies cir-
citer xxv in eo loco commoratus, quod ^h Corus
ventus navigationem inpediebat, qui magnam par-
tem omnis temporis in his locis flare consuevit; da-
bat operam, ⁱ ut in officio Dumnorigem contine-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a a *recognita* Lov. ^b *civitatis* V. sec. ^c *Sic A. Sc. Ox. L. pr. Ed. Steph. non tribuebat.* ^d *perspic.* MSS. quidam. ^e *aut* Duk. ^f *noceri* Scal. ^g *deest* V. In Lov. Eg. Dorv. *circ. xxv. diebus.* ^h *Chorus* MSS. plerique. *ventus* abest a Lov. ⁱ *exulat* a V. sec. Ordo est e MSS. vulgo *Dumn. in off. et temp. n.*

vel iustis solvendis. Minus bene. Sueton. in Caesare c. 86. *Ideo-que et quae religiones monerent, et quae renunciarent amici, neglexisse.* Adde. c. 59. *Ne religione quidem ulla a quoquam incepto absteritus.* Vide etiam Liv. 1, 31. Nec secus alii.

Tantum civitati Aeduae dignitatis tribuebat] Permutatis casibus, describit P. Ciacconius, *Tantum civitatis Aeduae dignitati tribuebat*; sed priore modo locutus est *Minucius Felix*. Octav. p. 18. *Antiquitas*, inquit, *ceremoniis atque fanis tantum sanctitatis tribuere consuevit* etc. Ideo vulgata lectio loco suo non est movenda. DAVIS.

In his locis flare consuevit] In MSS. Vossianis, Bongars. primo et sec. Lovan. Gott. Duker. Dorvill. Leid. sec. ac tert. item Edd. Rom. Med. Ven. et Inc.

non conspicitur vox *locis*: in Petav. est *partibus*. doctius. Ad i ad 6, 2. Nihilominus spuria videtur. Vide ad Frontin. 1, 6, 25. Cort. ad Plin. Epist. 8, 17, 5. Nisi quis totam periodum cum Liplio Glossematis suspectam habere malit. Praesertim cum in Dorvill. Lovaniensi ac Leid. sec. et Edd. Rom. Med. Ven. exaratur, *consuevit sufflare*. Gruterus conjiciebat, tantum scribendum esse, *temp. his fl. cons.* scil. Gallis ejus loci.

Conscendere naves jubet] MS. Norv. *conscendere in naves*, quod etiam probum. Ovidius in Epist. Hyppolytes Jasoni vs. 65. *Ultimus e Sociis sacra conscendis in Argo.* Lentulus in Epist. ad Ciceronem l. 12. Fam. Epist. 14. *Idque Dolabellam ea mente comparasse, ut, si Syriae spes cum frustrata esset, conscenderet in naves, et Itali-*

ret; nihilo tamen secius omnia ejus consilia cognosceret; tandem idoneam nactus tempestatem, milites, equitesque conscendere ^a in naves jubet. At omnium impeditis animis, Dumnorix cum equitibus Aeduorum a castris, ^b insciente Caesare, domum discedere coepit. Qua re nunciata, Caesar, intermissa profectione, atque omnibus rebus postpositis, magnam partem equitatus ad eum insequendum ^c mittit, retrahique imperat; si vim faciat, neque pareat, interfici jubet: nihil ^d hunc, se absente, pro sano ^e facturum arbitratus, qui praesentis im-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo deest in. ^b nesciente Egm. ^c misit et imperavit Scal. L. pr. Ox. ^d eum Scal. L. pr. Ed. Steph. ^e futurum L. pr. et mox neglexerit Ox.

am peteret. Vide et l. 14. Epist. 7. DAVIS. In n.) Sic MSS. Reg. Eliens. et Vossii: quod et exemplis allatis tuetur Davisius. Al. *conscendere naves.* CLARK. MSS. Bongars. Vossiani, Leidens. pr. Oxon. Scalig. Petav. Lovan. alique magno numero cum Ed. Inc. in *naves*. quare cum Clarkio id reposui. Eadem varietas apud Frontin. 1, 12, 2. *conscendens navem.* Petrens. Cod. in *nav.* Sic dicitur *adscendere navem*, et in *navem*. V. ad Nepot. Them. 8. in *navem omnibus ignotus nautis adscendit.*

Atque] Ita MS. Reg. Al. at. Quod parum interest. CLARK. Sed mei omnes retinent at. Vide ad 4, 25. Dein vulgo contra plerosque MSS. *imped. omn.* In Bong. pr. et Leid. tertio legas *omnibus*. 2, 3. in MSS. *omni opinione*, pro *omnium*.

Impeditis omnium animis] Dum sarcinais componendis, re-

liquisque rebus ad iter parandis distinerentur. Sic Cicero de Legg. 1, 3. *Neque impedito animo res tanta suscipi potest*, pro occupato et curis obruto. DAVIS. Vide ad 6, 20.

Pro sano facturum] Tanquam sanum, vel, ut sanum et prudentem facere par erat. Sic de Bell. Civ. 3, 109. *Isque maxime vellet pro communi amico atque arbitro controversias Regum componere.* Plautus Menaech. 5, 5, 28. *Hoc quidem aedepol haui pro insano verbum respondit mihi.* Et mox vs. 42. *Satin' haec pro sano maledicta maledictis respondeo?* Et multo ante 2, 2, 24. *Pro sano loqueris, cum me meo appellas nomine.* Ubi tamen mendose legitur, *pro sane.* Hotoman. Vide Nic. Heinsium in Ovidii Epist. Briseid. Achilli vs. 98. DAVIS. Similiter Sallustius: *Populum Romanum haud pro bono facturum, si jure gentium sese prohiberet.* VOSSIUS.

8 perium neglexisset. Ille enim revocatus resistere, ac se manu defendere, suorumque fidem implorare coepit, saepe clamitans, *Liberum se, liberaeque civitatis esse*. Illi, ut erat imperatum, circumstunt ^a hominem, atque interficiunt: ^b at Aedui equites ad Caesarem omnes ^c revertuntur.

1 VIII. His rebus gestis, Labieno in ^d continente cum III legionibus, et equitum milibus II relicto, ut portus tueretur, et ^e rem frumentariam provideret, ^f quaeque in Gallia gererentur, cognosceret, 219 ^g consiliumque pro tempore, et ^h pro re caperet;

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Vulgo *hominemque*. b *atque* Carr. Duk. unde Brutus rursus atqui. male. c *referuntur* Edd. Amst. Lugd. d *continentem* Duk. Dorv. L. sec. *continenti* L. pr. Scal. alique, ac Ed. Steph. e vulgo *rei frumentariae*. f *ne quae in G. fierent* And. L. pr. *fierent* etiam Cuj. Ox. g Sic MSS. et Edd. Vett. non et cons. h *Per se et pro se* MSS. qq. male.

Ille enim revocatus resistere] Enim hic affirmativa particula, et pro *enimvero*. Usus eodem modo Tacitus. Saepius quoque apud Plautum et alios invenire est. Unde frustra *enimvero* emendabat Ciacconius. IDEM. *Ille autem revocatus, resistere*) Codd. plerique, (*Ille enim revocatus resistere*). Quae et proba Lectio est. Ut illud *enim* idem sit, quod *At enim* vel *Enimvero*. CLARK. Soli Petav. et alius recens cum Edd. primis retinent *autem*. Sed *enim*. pro *at enim*, non raro ponitur. Terent. Phorm. 5, 8, 90. *Enim solus nequeo*. ubi in nonnullis MSS. *at enim*. Adde Elmenhorst. Indic. in Appulejum, et hic Urfin. atque Hotom. Vide et B. G. 1, 21. et 81. *Illi enim adverso vitio castrorum*. Nam sic MSS. 2, 32. *Desertos enim* etc.

Circumsistunt, hominemque

interf.] MSS. Reg. et Vossii, et Editt. Vett. aliquot: *Circumsistunt hominem, atque interficiunt*. Quod perinde est. CLARK. atque Urfini, Brantii, meique MSS. magno numero, et quotquot sunt notae melioris cum Edd. primis; quare revocavi. *Circumsistere aliquem* passim dicit Caesar. V. ad 3, 15.

Rem frumentariam provideret] Sic MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Edit. Rom. Quomodo et alibi Caesar loquitur. Al. *rei frumentariae*. Utrumque recte. CLARK. Hoc e suis praefert quoque Hotom. propter 6, 10. *Rem frumentariam providet*. Saepissime noster, *re frumentaria provisa*. et 6, 44. *frumento proviso*. Ad stipulantur Mss. Brantii, Bongars. sec. Egm. et sex septemve alii cum Edd. Mediol. Ven. et Incerta. In Bongars. pr.

ipse cum ^a legionibus et pari numero equitum, quem in ^a continenti relinquebat, Solis occasu naves solvit: et ^b leni Africo proventus, ^c media circiter nocte vento intermisso, cursum non tenuit; et longius delatus aestu, orta luce, sub sinistra Britanniam relictam ^d conspexit. Tum rursus aestus ³ commutationem ^e secutus, remis contendit, ut cam partem insulae caperet, qua optimum ^f esse egressum, superiore aestate cognoverat. Qua in re ad ⁴ modum fuit militum virtus laudanda, qui ^g vectoriis, gravibusque navigiis, non intermisso ^h remi-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic hoc loco MSS. fere o. et Edd. Vett. vulgo *continente et reliquerat ad S. occasum*, ac mox *profectus*. ^b *leni* MSS. nonnulli. ^c *mediam c. noctem* Duk. ^d *asp.* Ox. ^e *consec.* L. pr. ^f *deest* Car. D. V. sec. *superiori* Edd. R. M. V. ^g *vectoribus* G. V. tert. L. tert. Ed. Inc. ^h *navigandi* L. pr. tert. V. tert. Ed. Inc. *remigii* Ox. non male.

Voss. pr. et sec. *Re frumentaria*, omissa lineola, *m* denotante.

Quem in continente reliquerat, ad Solis occasum naves solvit), Nihil mutant Codices nostri; at Joan. Frid. Gronovius se in membranarum Andinis invenisse testatur, *Quam in continente relinquebat, Solis occasu naves solvit*, cujus quidem optimi MSti lectionem propugnat vir summus Observ. 4, 4. DAVIS. Sed et vulgata aequae est proba. Nam et, *Solis occasu*, et *ad Solis occasum*, usurpant optimi Auctores. Et, *pari numero* (ei) *quem*, idem est ac, *pari numero quam*. Et sive, *reliquerat*, scribatur; sive, *relinquebat*; aequae constat temporum ratio. Nam et, cum naves conscendisset Caesar, equites in continente reliquerat; et, cum naves solveret, eosdem

relinquebat. CLARK. Retinui ego quem cum MSS. ceteris omnibus; sed *relinquebat, solis occasu* ostendunt quoque Cujac. Scalig. Oxon. Leid. pr. et *solis occasu* jam edidit R. Stephanus.

Proventus] Sic MSS. Reg. E. liens. et Vossii, et Edit. Rom. Graecus item, ἀνιχθῆν. Scaliger et recentiores: *profectus*. CLARK. Cum Clarkio et MSS. Bongars. Petav. Scal. Oxon. Vossianis duobus, Egm. et tribus aliis, ac Edd. Vetustis rescripti, *proventus*. Quae locutio in re navali est frequentissima. Vide Cl. Burm. ad Quinctil. Inst. 4, 2. *Solvimus oram, proveci sumus*. Arntz. ad Aurel. Vict. de Vir. Ill. c. 22. *Antium proveci sunt*. B. Civ. 2, 5. *freto Siciliae provehitur*. Sed aliter ibi MSS. 3, 8. *A terra proveciae naves*. V. etiam B. Afric. c. 3. c. 97. *A Ca-*

gandi labore, longarum navium cursum ^a adaequa-
 5 runt. Accessum est ad Britanniam omnibus navi-
 6 bus meridiano fere tempore: neque in eo loco ho-
 stis est visus, sed, ut postea Caesar ex captivis
^b comperit, quum ^c magnae manus eo convenissent,
 multitudine navium perterritae, quae cum annoti-
 nis, privatisque, quas sui quisque commodi ^d fe-
 220 cerat, amplius mille ^e uno erant visae tempore, a
 litore discesserant, ac se in superiora loca abdi-
 derant.

V A R I A E L E C T I O N E S .

^a Sic MSS. uno alteroque excepto, et Edd. Vett. ^b cognovit
 MSS. plurimi et Edd. pp. ^c magna B. pr. ^d vulgo com. caussa.
^e vulgo una e v., timore. dein superiore loco B. sec. et pr. pro
 var. l. male.

ralibus secundum terram pro-
vectus. Sic enim MSS. et Edd.
 Vett. nunc profectus.

Militum virtus.] Hic significat
 patientiam, quam praestiterunt
 in subeundo remigandi labore.
 Cum virtus proprie sit *animi for-*
titudo, qua mala toleramus, ut
 docet Cicero Tusc. Quaes. 2, 18.
 noster adhibuit ad denotandum
 corporeum laborem fortiter la-
 tum. DAVIS.

Quae cum annotinis.] Primo
 ridere eos libet, qui *annotinas*
naves annonas interpretantur,
 quod Glareanus et Rhellicanus
 et alii crediderunt. Annotinus
 est, qui unius tantum anni est.
 et recte Graecus, *ὁν τοις τῷ*
πρόσθεν ἔτος. In Glossis lego:
Annotini, ἐτησίαι, ἐνιαύσιοι. Ne-
 scio an probem. Neque enim an-
 num et annotinum idem esse ar-
 bitror. Scaliger notis ad Festum
 vocem hanc ab *annos, annotis*
 deducebat; ita annotinus sit *πο-*
λυετής, sive annosus, quod fal-

sum. *Annotinus* est ab *annus*,
 ut a *sero serotinus*, a *vesper ve-*
spertinus. Sic usus Columella 4,
 24. *Ungues custodum annoti-*
nos resecato. Eodem modo ab
hornus factum *hornotinus*, quo
 usus idem Columella, et Cato de
 R. R. VOSS. Docuit idem Peta-
 vius ad Themistii Orat. 13. p. 665.

Commodi caussa.] Bongars.
 tres, Voss. primus, Egmond. Got-
 torp. Palat. et quatuor alii cum
 Ed. Incerta optime omittunt *ro*
caussa: quare ejeci. Adi 4, 1.
Bellandi caussa. Praeterea *fe-*
cerant non male profecto recen-
 tiores Palat. Dorvill. et Bongars.
 tertius cum Edd. Rom. Mediol.
 Ven. et aliis. V. ad 1, 39.

Una erant visae, timore a li-
tore discesserant.] In MS. nostro
 est, *uno erant visae tempore*,
 quod fere praeferam vulgatae le-
 ctioni. Nam cum Caesar paullo
 ante dicat *perterritae*, cur hic
 repetat, *timore?* VOSS. lidem
 Codd. (— *uno erant visae tem-*

IX. Caesar, exposito exercitu, et loco castris, idoneo capto; ubi ex captivis cognovit, quo in loco hostium copiae confedissent, cohortibus x ad mare relictis, et equitibus ccc, qui praesidio navibus essent, a de iii vigilia ad hostes contendit, eo minus veritus navibus, quod in litore molli, atque aperto, deligatas ad b anchoram relinquebat; et c praesidio navibus Q. Atrium praefecit. Ipse d noctu progressus milia passuum e circiter xii, hostium copias conspicatus est. Illi equitatu, atque effedis f ad flu-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Absit Cuj. b Sic MSS. plurimi et meliores cum Edd. pp. non *anchors*. c *praesidium* Duk. d *nocte* Ed. Inc. e *deest* Ox. f a *flumine* L. sec.

pore; a *littore discesserant*. Quod et rectius videtur. Super-
vacuum enim illud, *timore*; cum
jam praecessisset, *perterritae*. Ut
recte annotavit Vossius. CLARK.
Uno tempore etiam exhibent
MSS. mei et aliorum omnes prae-
ter unicum Urfini et varias le-
ctiones Scaligerani; quod temere
illi adriperunt. Ceterae Edd.
consentiunt cum MSS. quare et-
iam restitui, et mox *anchoram*,
fide MSS. de qua locutione adi
Cel. Burm. ad Sueton. Claud. c.
34. *expirantium faciem*. c. 12.
utuntur taleis pro nummo. plu-
ra alibi.

Eo minus veritus navibus] Phra-
sis est paullo rarior, qua ta-
men usus est et Cicero Acad.
Quaest. 4, 45. DAVIS.

Q. Atrium praefecit] Urfinus
negat, notam sibi familiam Atri-
am, et Arrium hic legere ma-
vult. Ego nihil muto, cum in In-
script. antiqua Atrii quoque no-
men occurrat:

Q. ATRIO. CLONIO
LEG. AVG. PR. PR.
PROVINCiarUM
THRACIAE. CAPPADOCIAE.
SYRIA MAIORIS.
HISPANIAE CITERIORIS
CLAUDIVS. IVSTVS. 7
LEG. VII. GEMIN. P. F
SEVERIANAE. ALEXANDRI-
NAE
PRAESID. ABSTINENSIS.
SIMO.

VOSS. *Titurium* exhibent Du-
ker. et Vossian. secundus, et sta-
tim *Titurio* Leid. pr. *Attio* Ed.
Rom. contra Cellsum et Meta-
phrasten. *Atriorum* nomen ali-
quoties occurrit in Inscr. Gru-
ter. corpore. Vide Indicem, et
in Gudianis p. 152. N. 5.

L. ATRIO L. F. VEL. PRIMI
GENIO VET. AUG.

Praefecit] Non necessum est,
ut cum P. Claeconio legamus,
Q. Atrium praefecerat, nam ver-
ba, *eo minus* — *relinquebat*, ha-

men progressi ex loco superiore nostros prohibere,
 4 et proelium committere coeperunt. Repulsi ab equi-
 tatu se in silvas abdiderunt, locum ^a nacti, egre-
 gie et natura, et opere munitum; quem, domestici
 belli, ut ^b videbatur, causa, jam ante praepara-
 5 verant. nam crebris arboribus succisis omnes in-
 6 troitus erant praeclusi. Ipsi ex silvis rari propu-
 gnabant, nostrosque intra munitiones ingredi pro-
 7 hibebant. at milites legionis VII, testudine facta,

VARIAE LECTIONES.

^a nacti V. pr. ^b videbantur MSS. 5. et Ed. Inc.

benda sunt tanquam Parenthesi inclusa. DAVIS. Ciacconius legit, *praefecerat*; ut cohaereat cum eo, quod praecessit, *relinquebat*. Sed, *praefecit*, vera est Lectio; et cohaeret, non cum (*relinquebat*;) sed cum praecedente (*contendit*;) quod et observavit Davisius. CLARK.

*Et aggere ad munitiones ad-
 jecto*] Proba lectio. Ciacconius, quia infra legitur, *adacta turri*, et hic emendabat *adacta*. Frustra. Agger proprie jaci dicitur, turris agi. VOSS. Merito hic reprehendit Vossius Ciacconium; qui, quoniam infra legitur, *adacta turri*, et hic emendat *adacta*. Inscite admodum. Nam (ut optime adnotat iste Vir Doctissimus) Agger proprie jaci dicitur, Turris agi. CLARK.

Longius persequi] MSS. omnes Bongarsiani, Leidenenses, Vossiani, Petav. Lovan. Egm. Duker. et tres alii cum Edd. Rom. Mediol. Ven. et Incerta *prosequi*. Quem consensum veneratus, id reposui. licet sciam, quod plerumque *persequi* dicatur inimicus, *prosequi* amicus et comes. Sed aliter Caesar. Vide

Voss. ad 3, 26. Sed hoc libro c. 52. *Longius prosequi veritus, quod silvae paludesque intercedebant*. ubi eadem confusio. V. et varias lectiones cap. seq. 4, 26. *Atque eos in fugam dederunt, neque longius prosequi potuerunt*. B. Civ. 2, 8. *Hinc ad repellendum et prosequendum hostem procurrebant*. c. 41. *Neque fugientes longius prosequi*. ubi vide Ciaccon. 3, 51. *Insequentes nostros, ne longius prosequerentur, revocavit*. Eadem varietas B. Afric. c. 15. B. Hispan. c. 10. *longius ad Cordubam versus prosecuti sunt eos*. sic enim MSS. et Edd. Vett. Sic fortuna prosequitur inimica apud Hirt. B. Alex. c. 25. Si tamen ibi a MSS. nonnullis standum quidem est.

Milites equitesque in expeditionem misit] *Milites* pro *pedite* dixit eodem modo l. 2. de bello civil. c. 41. *Ne militibus quidem, ut defessis, neque equitibus, ut paucis, et labore confectis, studium ad pugnandum virtusque deerat*. ut Livius viros decade III. l. 1. *Jamque omnibus satis comparatis ad trajiciendum, terrebat ex adverso*

^a et aggere ad munitiones adjecto, locum ceperunt, eosque ex silvis expulerunt, paucis vulneribus acce-²²¹ptis. sed eos fugientes longius Caesar ^b prosequi ⁸vetuit, et quod loci naturam ignorabat, et quod, magna parte diei consumpta, munitioni castrorum tempus relinqui volebat.

X. Postridie ejus diei, mane, ^c tripartito mili-¹tes ^d equitesque in expeditionem misit, ut eos, qui fugerant, ^e persequerentur. His ^f aliquantum iti-²

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Dicit *τὸ* et L. pr. Scal. et ad aggerem V. sec. ^b vulgo *persequi*. ^c *tripertito milite* B. pr. V. pr. ^d *peditesque* G. Ed. Inc. ^e *proseq.* B. sec. Duk. L. tert. ^f *aliquantulum* Duk.

hostis, omnem ripam equitesque virique obtinentes. Nec difficile conjectu est, cur ita solus pedes, non eques appelletur. Nam prima inter mortales pedestria proelia fuere. Solus id Palaephatus satis docuerit de Incr. c. 1. cum ait, *νεανίσκοι δὲ τινες ἐπινοοῦσιν ἱππὺς κέλητας διδάξαι. πρότερον γὰρ ἢκ ἡπίσταντο ἐφ' ἱππῶν ὀχεῖσθαι, ἀλλὰ μόνον ἄρμασιν ἐχράντο.* Adolescentuli vero nonnulli equos domare tum primum aggressi, quomodo equites sessoresque dorso gestarent, illos docere excogitant. Prius enim homines equis vehi nesciebant, verum curribus duntaxat utebantur. Et hinc ob insolentiam rei, cum primi sessores equorum conspecti, *κρυαῦρον* nomen reportare. nam homines esse non putabant. Itaque similis locutio in illo Caesaris l. 2. de Bello Civili c. 30. *Capti homines equitesque producebantur.* Ubi fortasse emendatorculus quispiam reponat *equique*; non ego: qui in quatuor probis codicibus et omnibus editis *equites* invenio. Aut

si alte adeo repetere causam hujus non placeat (non est tamen adeo absurda, quam prima fronte forte aliqui judicabunt) dicendum, militem vocari *peditem*, quia exercitus potissima illa pars. Quemadmodum autem prima proelia terra fuere, priusquam mari pugnaretur: ita Caesar supra 4, 24. *terrestria proelia dixit pedestria.* nam, ubi de Romanis loquitur, qui in fluctibus stantes pugnabant, ait: *Quibus rebus nostri perterriti, atque hujus omnino generis pugnae imperiti, non omnes eadem alacritate, ac studio, quo in pedestribus uti proeliis consueverant, utebantur.* VOSS. Vide quos congesti ad Frontin. 2, 3, 14. Adi et infra ad 7, 61. et sexcenties in his commentariis.

In litore ejectas] Leidens. pr. Cuj. Scalig. Oxon. cum Edd. Aldi, Steph. Gryphii aliiisque, *in litus*. Sed Faerni, Hotomanni, Brantii, meique ceteri Codd. cum Edd. primis servant *litore*. Recte. nam praeterquam quod saepe in cum ablativo ponatur,

neris progressis, quum jam extremi essent in ^a prospectu, equites a Q. Atrio ad Caesarem venerunt, qui ^b nunciarent, ^c superiore nocte maxima coorta tempestate, prope omnes naves adflictas, atque in
 222 litore ^d ejectas esse; quod neque ^e anchorae, funesque subsisterent, neque nautae, gubernatoresque
 3 vim pati tempestatis possent. Itaque ex eo concursu navium magnum esse incommodum ^f acceptum.

1 XI. His rebus cognitis, Caesar 8 legiones, equitatumque revocari, atque itinere desistere jubet:
 2 ipse ad naves revertitur: eadem fere, quae ex nun-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a conspectu Ox. et alius cum Edd. Ald. Vasc. Str. Steph. Gryph. ^b nunciaverunt G. V. tert. L. tert. Ed. Inc. ^c Sic MSS. o. non per i. ^d projectas G. V. tert. *dejectas* Duk. a m. pr. male. ^e *anchora* Ed. Ven. *neque funes* L. pr. ^f *conceptum* Ox. paullo supra *ex eo* absunt a Duk. *eo* delet Aic. *g equit. rev. et leg.* L. pr. *revocare* B. pr. non male.

licet vel infit motus significatio, sive potius ille motus praecesserit, ut notatum saepissime, haec ipsa vox *litore* ita usurpatur a Lucano 2, 710. *Hic haesere rates geminae, classique paratas Excepere manus, tractoque in litore bello Hic primum* etc. ubi vide notas. Adposite magis Virgil. Aen. 4, 373. *Ejectum litore, egentem Excepi.* Consule et ibi Commentarios.

Subsisterent] Pulmanni Excerpta, Duker. Dorvill. et Edd. Romana, Mediol. Ven. *substin.* vel *sustinerent.* Non male, sed cave, admittas. Est enim hoc loco Glossa *ut subsistere.* de quo verbo consule summum Gronovium Observ. 1, 17. et ad Livium 27, 7. *Vix Annibali atque ejus armis subsistentem.* Ovid. ex P. El. 3, 4, 83. *Res quoque tanta fuit, quantae subsistere, sum-*

mo Aeneidos vati grande fuisset onus. Adde Glandorp. et ad 8, 28. *toto agmine subsistentes.*

Itinere desistere] Edit. primae et Beroald. habent, *in itinere consistere*, MSS. Brant. et Norvic. cum Ed. Steph. *in itinere resistere*, quam lectionem probat Hotoman. DAVIS. MSS. Reg. Eliens. et Vossii, *in itinere resistere.* CLARK. MSS. etiam mei plerique, *in itinere resistere*, et in Pal. *consistere.* Petav. vero non agnoscit praepositionem: immo *desistere* servant MS. antiquissimus Urfini, Andin. Cujac. Scalig. Leidens. pr. et Oxon. ac cum plurimis editis etiam Stephani Ed. A. 1544. multisque hanc lectionem optime propugnat Cl. Bos in Animadvers. ad Caes. p. 18. Adde B. G. 1, 8. *Hoc conatu destiterunt.* 4, 12. *Ut non prius fuga desisterent.* Vim hu-

ciis ^a litterisque cognoverat, coram ^b perspicit, sic ut, amissis circiter ^c XL navibus, reliquae tamen refici posse magno negotio viderentur. Itaque ex 3 legionibus fabros delegit, et ex continenti alios arcessiri jubet; Labieno scribit, ut, ^d quam pluri- 4 mas ^e posset, iis legionibus, quae sunt apud eum, naves instituat. Ipse, etsi res erat ^f multae ope- 5 rae ac laboris, tamen commodissimum esse statuit, omnes naves subduci, et cum castris una munitione ^g conjungit. In his ^h rebus circiter dies x consumit, 6 ⁱ ne nocturnis quidem temporibus ad laborem mili-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Absēque a L. pr. ^b prospicit Carr. Duk. V. sec. Ed. Fl. praesp. Egm. ^c LX, MS. Br. Lov. L. Duk. Dorv. Pal. B. tert. L. sec. ^d quas L. pr. ^e possit Scal. Edd. Steph. et Hotom. ^f multi operis MSS. 6 recentissimi, Edd. R. M. V. aliaque. V. ad 1, 47. erat omisum in Edd. Amst. Lugd. ^g subjungi B. pr. tert. Pal. L. sec. Dorv. ^h deest V. pr. ⁱ nec MSS. et Edd. qdd.

jus verbi, ac mutatae mentis consiliique significationem pluribus inlustrat elegantissimus Broukhuis. ad Tibull. 1, 9, 71. Eadem τὸν *de, re*, con variatio in hoc verbo est apud Ovid. Epist. Her. 4, 8. et saepius.

Deligit et jubet] MSS. omnes Leidenfes, Gottorp. Voss. tert. Duker. et Ed. Incerta *delegit*. Recte. vide notata ad 1, 8. 4, 14. et statim *reliquit, proficiscitur*. c. 49. *conedit et castra communī*. V. et 6, 4. 9. *Acceptit et perquirat*. 7, 4. *non destitit et habet*. c. 12. *obpugnatione destitit et proficiscitur*. 8, 1. *praefecit et proficiscitur*. c. 19. 45. In Andino vero quod scribitur *deligit*, librarii inventum est, qui consentire id voluit cum *arcessiri*. Adi 7, 13. *Equitatum educi jubet, proeliumque committit*. Immo ipse per se delegit, non de-

ligi iussit. 7, 58. *Oppidum incendunt, pontesque rescindi jubent*.

Arcessiri] Sic e MSS. ut semper, scribendum, non *accers*. Ceterum MSS. plerique et Edd. quaedam habent *arcessi*. At vulgatum retinetur a Bongarsiano sec. Leidensi primo, Scaligerano, Cujac. Duker. ac quatuor aliis cum Edd. priscis, praeter Incertam. Vide Cellar. et supra nos ad 1, 31.

Ad laborem militum intermissis] Legit quidem Joan. Brantius, *ab labore militum intermissis*; sed nihil est causae, cur quidquam mutemus. Sic infra hujusce libri c. 39. *Nulla pars nocturni temporis ad laborem intermittitur*. Quem etiam locum simili modo depravare conatus est Phil. Beroaldus; in ejus enim editione contra omni-

7 tum intermissis. Subductis navibus, castrisque egre-
 223 gie munitis, easdem copias, ^a quas ante, praesi-
 dio navibus ^b reliquit: ipse eodem, unde ^c redierat,
 8 proficiscitur. Eo quum venisset, majores jam undi-
 que in eam locum copiae Britannorum convene-
 9 rant; summa imperii bellicae administrandi, com-
 muni consilio, permessa ^d Cassivellauno, cujus fines
 a maritimis civitatibus flumen ^e dividit, quod ad-
 pellatur Tamesis, a mari circiter ^f milia passuum

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a quae a. vel antea p. n. fuerant Cuj. Sc. L. pr. Ox. Edd. Bas. Vasc. Ald. Str. Steph. Gr. ut c. 9. sed v. ad 1, 51. ^b Sic MSS. o. et Edd. pp. praeter Sc. et Oxon. ^c venerat L. pr. ^d vulgo est C. ^e deest G. V. tert. Ed. Inc. Mox *Thamesis* MSS. et Edd. qdd. ^f millibus Edd. R. M. V. al. pass. m.

um Codd. fidem legitur, *ab labore intermittitur*. DAVIS. Recte hic arguit Davisius Brantium et Beroaldum, qui legunt, *ab labore*. Inelegantem admodum, praeterquam quod prior illa constructio Caesari valde familiaris. CLARK. Id est, ut laborarent nihilominus, etiamsi nox esset. *a labore* tamen hic exaratur in vetusto Bongars. sec. ut B. Civ. 1, 32. *ut reliquum tempus a labore intermitteretur*. B. G. 7, 24. *ne quod tempus ab opere intermitteretur*. Frequenter tamen *ad* et *ab* confunduntur. Vide omnino ad 8, 41. Sic 2, 12. *a defensione desistere*, in Leid. pr. *ad defensionem*. B. Civ. 1, 2. *Rapidity fluminis ad transeundum non impedirentur*.

Permissa est Cassivellauno] In Dione corrupte *Συλλάαν* legi, et unde ortus error, supra ostendimus initio notarum ad l. 4. In Polyaeo, *Κασόλανλον*, non minus depravate legitur. VOSSIUS. *Casibellano* vel *Casivellano* MSS. quidam. Ceterum, ut

exhibui sine verbo *est*, inveni in MSS. meis antiquioribus, Bongarsianis, Petav. Vossianis, Lovan. Leid. primo, Oxon. et aliis multis ac Ed. Incerta. vulgo *conveniant*. *Summa etc. permissa est C.*

Quos natos in insula ipsa] Quorum majores ex ipsa terra Britannica prorepserunt. Similis est locutio apud *Thucydidem* l. 1. init. *Τὴν γὰρ Ἀττικὴν ἀνδρωποὶ ἦσαν οἱ αὐτοὶ αἰ.* Ubi Scholiae, *τῷ γένει δηλονότι*, inquit, *ἡ γὰρ ἦσαν Ἀσάνατοι*. Antiquissimae autem nationes sese putarunt *αὐτόχθονας*, quod in eadem terra diu moratae, originis tandem obliviscerentur. DAVIS.

Memoria proditum] Hotomanus ubique et apud nostrum et alios dicit inveniri in casu tertio *memoriae*. Sed fallitur vir doctus. Aliquando enim occurrit in Ablat. *memoria*. Vide ad Obseq. c. 86. *Proditum est memoria*. Vossium ad Valer. Maxim.

LXXX. Huic ^a superiore tempore cum reliquis civi-¹⁰ tatibus ^b continentia bella intercesserant. Sed, ^c nostro adventu permoti Britanni, hunc toti bello imperioque ^d praefecerant.

XII. Britanniae pars ^e interior ab iis incolitur, ¹ quos natos in insula ^f ipsa, memoria proditum dicunt. ^g Maritima pars ab iis, qui, praedae ac belli ² inferendi caussa, ex ^h Belgis transierant, qui omnes fere iis nominibus civitatum adpellantur, quibus ¹²⁴

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. et Edd. Vett. non per *i*. ^b continua MSS. 5 male. ^c nostrorum Pet. ^d praefecerunt Egm. ^e deest B. pr. inferior L. pr. Sc. dein *Ambiis* pro *ab iis* Pet. ^f Sic Cuj. Scal. L. pr. Ox. Ceteri, et Edd. ante Scalig. *ipsi*. ^g *Maritima* B. pr. Lov. *Maritimi* Egm. mari. Tum V. pr. ^h vulgo *Belgio*. transierunt MSS. et Edd. qdd.

2, 6, 10. *Memoria proditum est*, Appulej. Apol. p. 329. Ed. Colv. *Eum memoria prodiderunt*. Variatur etiam in MSS. saepissime apud Livium, ut 3, 54. 9, 27. 40, 29. et alibi. Ad ea vero loca consule omnino Celeb. Drakenburgium. Apud nostrum quoque variant codices 5, 25. et B. Civ. 3, 17.

Ex Belgio] MS. Norv. et edit. Ven. *ex Belgis*, et ita loqui solet noster: itaque reponendum videtur; neque enim credibile est, *Caesarem* de solo Belgio agere, de quo infra c. 24. quod tamen *Hadr. Valesius* not. Gall. p. 80. arbitratus est. DAVIS. *Belgis*) Sic MSS. Reg. et Eliens. al. *ex Belgio*. CLARK. Monet quoque Glareanus, in aliis codicibus scribi *Belgis*, et ita legi contra suos MSS. jam voluit Hotomannus. Verum hoc loco MSti mei retinent *Belgio* praeter recentiores, Duker. Gottorp. et Voss. tertium. At c. 24. *Tres* (le-

giones) in *Belgio* conlocavit, habent fere omnes libri, *Belgis*. Iidem vero *et Belgio* retinent c. 25. Medio loco rectius Davisius et Cluverio *Belgium* capit de Belgicae Galliae regione, proprie dicta *Belgio*. Et sane non aliter sumendum est: nam Glareanus et Glandorp. perperam intellexerunt oppidum. Quod reprehendit jam olim Petrus Divacus libro Galliae Belgicae Antiquit. edito Antv. 1566. l. 1. p. 10. ubi inbecillum tamen addit rationem: quod addatur praepositio, quam a nemine Latine docto putat additam nominibus urbium. Contrarium patet ex ipso Caesare alibi. Hic *Belgis* e novitiis licet Codicibus cum viris doctis post Clarkium retinui: nam etiam Cluverius putavit hic *Belgis* esse restituendum, quia loquitur Caesar de pluribus civitatibus, iisque, qui Belgis erant adtributi, ut Atrebates alique. Vide Germ. Ant. 2, 2. Nec non Cl. Wesseling. ad Anton.

orti ex civitatibus eo pervenerunt, et bello inlato ibi
3 remanserunt, atque agros colere coeperunt. Homi-
num est infinita multitudo, a creberrimaque aedifi-
cia,

V A R I A E L E C T I O N E S.

a celeberr. Edd. R. M. V.

Itiner. p. 478. ubi *Belgae* in Bri-
tannia recensentur.

*Et bello illato ibi remanse-
runt*] Operam ludit *Fr. Hotomannus*, dum reponit, *bello il-
lato ibi pervenerunt*. Recte se
habet vulgata lectio. Antecedens
est pro consequente. DAVIS.
Plerique Codices, *permanse-
runt*. CLARK. Hotomannus non
pervenerunt scribi voluit, sed
ex civ. *bello illato eo pervase-
rant*. at refellit jam eum Bran-
tius. Rectius autem *remanse-
runt* est in MSS. Cuj. Scal. Leid.
prim. Oxon. et Edd. quibusdam.
nam ceteri cum Edd. primis
dant *perm*. Paulo post revocavi
rō *pecorum* ex MSS. cunctis,
si forte Oxoniensem excipias,
et Edd. primis. Cur id mutarint
ex unico Ursini Codice, nescio.
Eadem variatio infra 5, 21. sed
tamen 5, 3. et 6. *Magno peco-
ris atque hominum numero*. uti
et 5, 35. ubi etiam variatur.

*Aedificia fere Gallicis consi-
milia*] Jornandes 2, 2. *Virgeas
habitant casas, communia te-
cta cum pecore, sylvaeque illis
saepe sunt domus*. VOSSIUS.

*Utuntur aut aereo, aut taleis
ferreis*] In MS. nostro est, *utun-
tur aut aere, aut nummo aereo,
aut aliis ferreis ad certum pon-
dus examinatis*. In aliis legitur,
aut annulis ferreis, et sic Græ-
cus legit, qui habet, *δακτυλίου
σίδηριον*. Hotomannus, Ciac-
conius, Faërnus *laminis* emen-

dant. Scaliger *taleis* edidit. Non
dubito, quin auctoritate v. c. Et
sic videmus hodieque in Suecia
pro pecunia usurpari aeris qua-
si praesegmina diversa forma,
quae taleas haud immerito ap-
pelles. Non tamen temere ideo
recipiendam hanc lectionem cen-
seo, praesertim si nullus vv.
cc. juvet. In aliis codd. erat,
lanceis ferreis. Ego amplius de-
liberandum arbitror. Fortassis
autem illud annuli adeo absur-
dum non sit, cum in Oriente
Chinensibus usurpentur nummi
hac forma: ubi si, quae interius
quadrata forma excis-
sa sunt, ad rotundam
redigas, habes annuli
formam. Et potuere
Britanni talibus uti.

Sed Britannorum sim-
plicitati illud de taleis magis con-
gruit. Quare retinendum tantis-
per statuo, donec commodius
quid succurrat. Imprimis cum
Solinus dicat: *Nummum refu-
tant, dant merces et accipiunt*.
VOSS. Ita edidit Jos. Scaliger;
Just. autem *Lipsius*, aut *num-
mo aereo, aut annulis ferreis*;
uterque conjectura sua fretus:
in Codd. enim aliter exaratum
est. *Vossii* MS. habet: *aut aere,
aut (ut editt. Rom. Ven. Bero-
ald.) nummo aereo (aureo
MSS. Brant. et Norvic. cum an-
tiquitus editis) aut aliis ferreis*,
cum in praedictis MSS. et im-
pressis libris legatur, *aut annu-
lis ferreis*. *Gabriel Faërnus* alii-
que reposuerunt, *aut laminis
ferreis*; absque causa sontica.

eia, fere Gallicis consimilia; a pecorum b magnus numerus. Utuntur aut c aere, aut taleis ferreis ad 4 certum pondus examinatis, pro d nummo. Nasci- 5 tur e ibi plumbum album in mediterraneis regioni- 156

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Vulgo pecoris. b ingens MS. Urs. Cuj. Sc. L. pr. c vulgo aereo. d vulgo nummis et numero. e deest ibi Lov. bene.

Nos quidem totum locum ita scribendum existimamus: *Utuntur aut aere, aut annulis ferreis* etc. Voces enim, *aut aereo nummo*, inanis sunt explicatio *zoo aere*; quod cum deprehenderent nonnulli librarii, scripserunt, *aut nummo aureo*. Perperam: nam, praeterquam quod eos nummo aureo usos non quasi singulare aliquid notaret *Caesar*, tum temporis aurum in Britannia non erat inventum. *Cicero* Epist. ad Famil. 7, 7. *In Britannia nihil esse audio neque auri, neque argenti*. Idem ad Atticum 4, 15. *Illud jam cognitum est, neque argenti scrupulum esse ullum in illa insula, neque ullam spem praedae, nisi ex Mancipiis*. Haec etiam ostendunt, operam luisse *Fr. Hotomannum*, qui legit, *aut minimo aere, aut auro, aut laminis ferreis* etc. ex eo, quod *Tacitus* scripserit in Agric. *Fert Britannia aurum et argentum et alia metalla*; fieri enim potest, ut horum fodinae post *Julium* sint apertae. Fatendum tamen est, *Strabonem*, qui *Augusto* imperante vixit, idem esse testatum Geogr. l. 4. p. 199. Sed eo etiam scribente res comperta esse potuit, quae priores fugit. DAVIS. *Aut aere, aut annulis ferreis*) Hanc lectionem cum doctissimo *Davasio* amplector. MSS. variant, foedati glossematis, quae ex margine irrepperunt. *Scaliger* edidit, *aut aereo, aut Taleis ferreis*; sed MSS. Reg. Eliens. et Vossii habent:

aut aere — aut Annulis. Graecus item, *δακρυλοῖς*. Videtur *Scaliger* istud *taleis* excudisse ex voce *aliis*, quae in quibusdam MSS. pro *annulis* scripta reperitur. Faernus reposuit *laminis*. Judicet lector eruditus. CLARK. Mirum in modum hic turbant librarii veteres. Pro *aereo*, quod nihil esse existimo, habent tamen *aere* MSS. mei omnes, ni fallor, et Edd. Veteres. Unus et alter Codex aliorum exhibet quidem: *Ut autem nummo aereo* cum Edd. Aldi, Stephani, Gryphii, aliisque. Sed hoc natum est ex eo, quod multi Codices addant, *aut nummo aereo, vel aureo*, sine dubio ex Glossa vocis *aeris*; autem vero pro *aut* inveni in MSS. septem, inter quos *Petavianus*. Deinceps *aut aliis ferreis* est in MSS. quibusvis vetustioribus, ut *Bongars. pr. sec. Petav. Vossianis pr. sec. Egm. et Oxon. certo indicio*, *Scaligerum* egregie restituisse, *taleis*. Absorpta est littera *t* a vovula *aut*: quia, quid esset *talea*, non capiebant librarii. Immo quid dubitandum? *taleis* diserte scriptum inveni in excerptis *Msti Scaligerani*, *Leidensi primo*: uti et in *Cujaciano*; ex quo edidi: *utuntur aut aere aut taleis*, id est, *laminis, ἑλασμαῖς* (v. *Strab. l. 3. p. 233.*) *ferreis*: quod addidit, quia proprie *talea* est e ligno. 7, 73. *Taleae pedem longae ferreis hamis infixis*. ubi etiam MSS. et *aliae, taliae*. Eamque vocem restituendam ar-

B b

bus, in ^a maritimis ferrum: sed ^b ejus exigua est copia: aere utuntur inportato. Materia cujusque generis, ut in Gallia est, praeter fagum ^c atque abietem. Leporem, et gallinam, et anserem gustare, fas non putant. haec ^d tamen alunt, animi voluptatisque causa. Loca sunt ^e temperatoria, quam in Gallia, ^f remissioribus frigoribus.

VARIAE LECTIONES.

^a maritumis B. pr. ^b abest L. pr. ^c et MSS. nonnulli. ^d enim Edd. R. M. V. ^e temperantiora G. V. tort. Ed. Inc. ^f remissior et Scal. rem. etiam L. pr.

bitror Nepoti in Paus. c. 3. *legatos ad eum cum talea miserrunt.* MSS. enim habent *lana, lancea, clava*: vulgo *scytala* ^e Graecis auctoribus. Quare errant Viri docti, qui existimant, aliis in MSS. corruptum esse ex *annulis*; uti aliter solet scribi pro *annulis*; quae vox non existat, nisi in Codd. recentioribus.

Pro nummo] Invenio in Ed. Elzevir. *pro numero*, contra MSS. omnes, excepto Leid. tert. In aliis Edd. uti et Lugdun. ultima, atque Edd. primis est, *pro nummis*. In MSS. Andino et Oxon. haec duo verba non comparent. Verum ceteri MSS. omnes, tam aliorum, quam mei et plerique Edd. exhibent *nummo*, seu *numo*: unde corruptum, *numero*. *Ἀντὶ νομισμῆς* Metaphrastes. Vide ad c. 9. *naves deligatas ad anchoram*.

Plumbum album] Stannum. *Κασσίτερος*. Vide Plinium H. N. 36, 16. DAVIS.

Insula natura triquetra] Ex accurata hac Britanniae descriptione erant qui colligerent, hosce Commentarios non esse *Caesaris*, cum, nisi Claudio impe-

rante, non constiterit, utrum Insula fuerit necne. Dion l. 39. p. 114. *Τοις μὲν πάνιν πρώτοις καὶ Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων ὅδ' ὅτι ἐστίν, ἐγινώσκοντο. τοῖς δὲ ἔπειτα, ἐς ἀμφισβήτησιν, εἴτε ἡπειρος εἴτε καὶ νῆσος εἴη, ἀφίκετο — Προϊόντος δὲ δὴ τῷ χρόνῳ, πρότερόν τε ἐπ' Ἀγρικῶλιν ἀντιστρατήγῳ καὶ νῦν ἐπὶ Σεβήρῳ αὐτοκράτορος νῆσος ἴσα σαφῶς ἐλήλεγκται.* Vide et Tacitum in Agric. c. 10. Sed haec ex fama dicit *Caesar*, ut et illa, quae de interioribus Britannis scribit, ad eos enim nunquam penetravit; unde factum, ut *Pomponius Mela* 3, 6. Britanniam tandem apertam Claudio gratuletur. DAVIS. In Egmond. Codice scriptum est: *Insulae natura*. Sane neutiquam male. B. G. 1, 21. *Qualis esset natura montis*: quo ex loco aliisque (in quibus tum apud alios, tum nostrum crebro occurrit *loci natura*) patet, errasse virum doctum, qui legendum esse, *figura*, sui codicis margini adleverat. Notandum autem, in Petav. Scalig. et Leid. pr. Codd. scribi, *triquadra*, id est, triquetra, in tres quadras distincta. Nam inde formari vocem volunt. Sed *Sicilia triquetra*, non *triquadra* dicitur. Cur vero Sca-

XIII. *Insula natura a triquetra, cujus unum latus est contra Galliam: hujus lateris alter angulus, qui est ad Cantium, quo fere b omnes c ex Gallia naves adpelluntur, ad orientem Solem; inferior, ad Meridiem d spectat. Hoc latus tenet circiter milia 2 passuum e d. Alterum vergit ad Hispaniam, atque 226 occidentem Solem: qua ex parte est f Hibernia, di-*

V A R I A E L E C T I O N E S.

a MSS. plerique ineptissime *utrique, utriusque, utrisque, utique. triquatra* G. V. tert. b vulgo deest. c *Galliae* L. pr. Dorv. Bouh. pr. Edd. R. M. V. *adpellunt* Bouh. pr. d *exspectat* V. pr. Lov. Pet. Egm. et infra. e *octingenta* Duk. f *Ivernia* MS. Ura.

liger mox omnes cum Carrar. Cod. ejecerit, et post eum sequentes, subodorari nequeo. Recte MSS. mei cuncti, et Edd. Vett. *fere omnes*: qua verborum conjunctione nihil apud nostrum est crebrius. c. 23. *Reliquae fere omnes.* c. 53. *omnes fere civitates.* 7, 19. et sexcenties.

Hoc latus tenet c. milia MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Editt. Vett. hoc (scil. latus) *pertinet*. Quae lectio ferri quoque possit. CLARK. Vulgatum servant Cujac. Scalig. Leid. pr. et Oxon. nisi quod ille cum Ed. Ald. det *Hujus*, male. *Continet* unus Lipsii. quod voluit et Leid. tert. in quo *continenter*. Praefero vulgatum, quod et receperunt Vascos. Gryphius, Stephanus, alii. que.

Hibernia MSS. Cujac. Scalig. et Leidens. prim. addunt *Insula*. quod pro Caesaris perspicuitate credo inferendum esse. Addidit etiam Graecus: *Ἰβερία καλυμένη νῆσος*. Dein *aestimatur* reposui ex MSS. novem, in quibus Leid. prim. atque Edd. primitus *cusis*. Spatii enim *ae-*

stimatio proprie dicitur, uti ponderis. Plin. H. N. 7. 1. *aestimatione nocturnae quietis dimidio quisque spatio vitae suae vivit*. Infra 6, 19. et B. Civ. 1, 87. *aestimatione facta*. De hoc verbo adi ad 2, 17. Bis statim sequitur *existimare*.

In hoc medio cursu est insula, quae appellatur Mona Apud Jornandem corrupte *Memma* legitur pro *Mona*. quod Lipsio quoque observatum, post emendationem advertimus. At Hotomanni stuporem mirari satis nequeo, qui, cum apud Florum 3, 10. legisset de Caesare: *In Britanniam transit mira celeritate: quippe qui tertia vigilia Morino solvisset a portu, minus quam medio die insulam ingressus est*, haec inquam cum legisset, non dubitavit, pro *Morino* referibere *Monino*, et putat respici ad Monam insulam. Nequeo satis mirari, doctissimum virum foede adeo sui oblitum esse. VOSS. Diu est, ex quo hunc Fr. Hotomanni errorem notavit Is. Casaubonus not. ad Strabonis l. 4. p. 93. DAVIS. Vide commentarios ad Florum.

B b 2

midio minor, ut ^a aestimatur, quam Britannia: sed
 pari spatio ^b transmissus, atque ex Gallia; est in
 3 Britanniam. In hoc medio cursu est insula, quae
 adpellatur ^c Mona: complures praeterea ^d minores
 objectae insulae existimantur. de quibus ^e insulis
 nonnulli scripserunt, dies continuos xxx sub bruma
 4 esse ^f noctem. nos nihil de eo percuntationibus re-
 227 periebamus, nisi ^g certis ex aqua mensuris, brevio-
 res esse, quam in continente, noctes videbamus.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo existimatur. ^b transitus L. pr. sec. Bouh. male.
^c Mons Ed. R. Motia Ed. Med. Notia Ed. Ven. paullo ante cursu
 deest L. pr. ^d more B. sec. ^e deest V. pr. ^a m. pr. male. ^f no-
 ctes MSS. 4 et Edd. R. M. V. sub una esse nocte Bouh. pr. ^g quod
 B. tert. et alii cum Ed. Gr.

Objectae] MSS. Reg. Eliens. et Vossii et Edd. Vett. *subjectae*. CLARK. *Subjectae* e suis quoque malebat Hotomannus, et ita cum MSS. Editiones pleraeque. Quo notaretur, ejus Monae propinquas esse, et quasi ad eam pertinere. B. Civ. 3, 79. *Heraclaea, quae subjecta est Candaviae*. At vero Cujac. Andin. Seal. Leid. prim. Oxon. et Edd. Aldi, Stephani, prima Gryphii *objectae* exhibent, cum Metaphraسته, *أخرى من بلاد*. *Objectis silvis* 6, 37. statim *objecta terra*: et rursum B. Civ. 3, 79. *Aeginium, quod est objectum obpositumque Candaviae*. c. 100. *insula objecta portui*. *Objectus insularum* apud Plinium et alios passim. ^s adhaerens ex praec. voce *minores*, (unde in ora Bong. sec.) procreavit *sub*. quae variatio crebra est. Paullo post male Petav. cum quatuor aliis et Edd. Rom. Med. Ven. *continuo*. Vide Ciaccon. ad 4, 34. *Continuos complures dies*. Praeterea non opus est, cum Faëрно contra

MStos codices reponere *sub brumam*. Vide ad 2, 11.

De quibus insulis — noctem] Qui ita scripserunt, ignaris Aëronomiae fumos vendidere. Similiter ineptierunt ii, qui tradidere, continuos dies esse senis mensibus, et totidem continuas noctes in Mona, *quae distat a Camaloduno Britanniae oppido circiter ducentis millibus*. Vide Plinium H. N. 2, 75. DAVIS.

Percuntationibus reperiebamus] Ita se restituisse confirmat Godef. Stewechius ad Vegetii 3, 8. cum in Vulgg. legeretur: *percuntantibus reperiebamus*. MS. tamen Norvic. ac editt. Rom. et Beroald. ita exhibent, ut emendavit vir eruditus. Pet. Ciacconius hic reponendum censuit, *percuntati omnino reperiebamus*. Sed nihil est causae, cur quidquam mutemus. IDEM. *Percuntationibus* sive potius *percontationibus* MSS. omnes, et Edd. Stewechius in corruptam

*Hujus est longitudo lateris, ut a fert illorum opinio, 5
 dcc b milium. Tertium est contra septemtriones. cui 6
 parti nulla est objecta terra: sed ejus angulus late-
 ris maxime c ad Germaniam spectat. Huic milia
 passuum dccc in d longitudinem esse, existimatur.
 Ita omnis insula est in circuitu vices e centum mili- 7
 um passuum.*

XIV. Ex his omnibus longe sunt humanissimi, a
 qui Cantium incolunt quae regio est f maritima

V A R I A E L E C T I O N E S.

a eorum f. L. pr. Ox. Scal. Ed. Steph. fere Duk. inepte. b vul-
 go m. passuum et septentrionem. c deest praepos. in Ox. d la-
 titudinem Egm. Bouh. pr. sed v. Plinii 4, 16. e vulgo centena
 millia. f maritima B. pr.

editionem inciderit necesse est. Paulo post habent MSS. tantum non cuncti et Edd. priscæ, ut edidi, non *noctes, quam in continente. et videbamus* non absurde exulat ab Oxoniensi: sed nisi pro sed saepe etiam in Terentio occurrit. Adi Paræum ad Eunuch. 3, 4. extr. *Nisi quidquid hic est. et Pric. ad Appul. l. 4. p. 78. Nisi tandem lanius etc. despoliavit latronem.*

Nisi — videbamus] Vocula prior vim adverbativam hic obtinet. Sic et apud Ciceronem ad Famil. Epist. 13, 73. *De re nihil possum judicare, nisi illud mihi certe persuaideo, te, talem virum, nihil temere fecisse.* Vide etiam J. F. Gronovium ad Plauti Menaechm. Prol. vs. 59. DAVIS.

Ex aqua mensuris] Intelligit quas vulgo clepsydras vocamus, quibus olim ufos Romanos, enique gnarum est. VOSSIUS.

dcc milium passuum] Ultima vox non compareret in ullo meo-

rum Codicum, numero viginti duorum, nec etiam in Edd. Rom. Med. Ven. ac Incerta. recte. Saepe enim haec vox subintelligitur: ut jam vidimus ad 1, 15. *Non amplius quin milibus interesset.* Mox septemtriones iidem MSti et Edd. aliaeque praeter Leid. sec. dixi de iis 4, 20.

Huic millia etc. esse existimatur] MSS. et Edd. Vett. hoc m. passuum. Forte legendum, hoc millium passuum. CLARK. Hoc etiam reperi in meis sexdecim. In Duker. Voss. sec. ac Ed. Flor. et Incerta est haec. Huic habent. Cujac. Scalig. et Leid. primus. Tota vox deest Oxoniensi. Pro existimatur vero scribitur arbitrantur in Scalig. Leid. primo, Andino, Oxon. et Edd. Aldi, Vascos. Gryphii, Steph. et aliis. Unde conjicio legendum esse huic, et existimantur. vel cum aliis Edd. hoc arbitrantur. Sed malim prius. Dein pro centena milia MSS. et Edd. quidam, centum milibus. Sed Bonarsiani, Petav. Vossiani, Egmond. Leid. prim. et alii, cen-

omnis; neque multum a ^a Gallica differunt ^b consuetudine. Interiores plerique frumenta ^c non serunt: sed lacte et carne vivunt; pellibusque sunt

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Gallia B. sec. V. sec. b consuetudinem V. sec. c conserunt Egm.

tum vel C milium. Quod vel ob Codicum antiquitatem praefendum erat.

Neque multum a Gallica differunt consuetudine] MSS. Carrar. et Norvic. omittunt praepositionem. Sic et Plinius H. N. 9, 35. Origo atque genitura conchae est haud multum ostrearum conchis differens. Ab antiquissimis etiam editionibus Rom. Ven. Beroald. abest eadem vocula. DAVIS. A Gallica differunt) MSS. et Editt. Vett. Gallica differunt; omissa Praepositione. CLARK. Meorum etiam MSS. quindecim, in quibus Bongars. prim. Voss. prim. Egm. non habent; sed tamen alii, ut Bongars. sec. Lovan. Scalig. Leid. prim. Oxon. etc. retinent a. Quod ideo delere nolui: nam et apud Plinium conchis potius videtur esse Dativus: uti eodem libro c. 8. haud differens Suillae: et ita 2, 103. Ceteris differentes. Adde Bos. ad Nepot. Ages. c. 7. Sic enim domus erat instructa, ut nulla in re differet cuius inopis. Cum Ablativo si construat, solet addere praepositionem, nisi designetur res, per quam differunt; uti si hic dixisset, a Gallis differunt consuetudine. Sed ita 6, 21. Germani multum ab hac consuetudine differunt; et c. 16. hoc ab reliquis differunt. c. 25. differunt ab ceteris. 8, 25. cultu et feritate non multum a Germanis differebat. Adde ad 6, 28. a cornibus differt. Nisi eadem sit

ratio et usus verbi differre ac distare: quod eadem significatione habet Dativum et Ablativum. Vide Quid Lucan. 8, 487. et Arntzen. ad Aurel. Victor. Epit. c. 5. Distare principes Neronis quinquennio.

Omnes vero se Britannii vitro inficiunt, quod caeruleum efficit colorem] Vocem vitri jam plerique doctorum ex antiquissimis codicibus receperunt. In nonnullis codd. est glasto, et hanc quoque Graecus interpret retinuit. Sunt qui ex Plinio irrepsisse putent, qui 21, 1. ait: Simile plantagini glastum in Gallia vocatur, quo Britannorum conjuges nurusque toto corpore oblitae quibusdam in sacris et nudae incedunt, Aethiopum colorem imitantes. Ciacconius ait, hunc locum efficere, ut quidam multo minus apud Caesarem glasti vocem ferant, cum dicat Plinius, Aethiopum colorem glastum imitari. Et ita putabat etiam vir doctus, P. Victorius Var. Lect. 19, 3. Sed hoc argumentum nullius pretii, neque enim, quando quis aliquid imitatur, statim sequitur, hoc per omnia simile esse illi, quod imitatur. Et glastum efficit fuscum colorem, et Aethiopum color idem est, itaque non temere Plinius hoc dixit. Ego pro certo habeo, glastum et vitrum idem esse. Non adspernandum hac in re est testimonium Humfredi Lhuyd, Cambro-Britanni, qui in patriae suae descriptione ait:

vestiti. Omnes vero se Britanni vitro inficiunt, quod caeruleum ^a efficit colorem. atque hoc ^b horridiore sunt in pugna ^c adspectu: capilloque sunt pro-3

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a efficiat Edd. R. M. efficiebat Ed. Ven. ^b vulgo horribiliore. ^c adspectu capillorum sunt promiscuo L. pr.

Nec hi, sed Britanni, ut Caesar et alii referunt, corpora glasto in caeruleum colorem, ut hostibus terribiliores viderentur, pingere soliti. Et nobis in hunc diem, (quod antiquitatem probare videtur) caeruleus color glas dicitur, quo nomine et herba illa plantagini haud dissimilis, et mercatoribus nunc optime cognita, nuncupatur. Sane hodieque Belgis vitrum glas vocatur. Caeterum ut dubitem, glasto Caesar, an vitro scripserit, facit, quod video saepe illi exoticas voces usurpatas. sic in alce, et ambacti, et soldurii, aliaque. Nec frustra Planudes, vel quisquis Caesaris interpres, eandem vocem retinuit. Rursum ut credam, vitro scripsisse, movet me non modo autoritas Melae, qui 3, 6. habet, incertum ob decorem, an quid aliud, vitro corpora infecti. Jornandes c. 2. qui verba Melae exscribit, ob decorem, ait, nescio, an aliam ob rem, ferro pingunt corpora. Ubi audacter dicerem scribendum esse vitro, nisi scirem, Britannos non vitro tantum, sed et ferro prius pingere corpora solere, ut facilius cicatrices imbibere colorem caeruleum. Testis est Herodianus, qui l. 3. ait: τὰ δὲ σώματα σιζονται γραφᾷ ποικίλων ζωῶν παντοδαπῶν εἰκόσιν. ὁθεν ἔδ' ἀμφιέννυνται, ἵνα μὴ σκῆπτωσι τοῦ σώματος τὰς γραφάς. Ubi recte usurpat vocem ἀμφιέννυνται, nam Britannis erat ex pelle vestis, ut Caesar docet. Itaque anterior pars aperta, po-

sterior tecta. Sed clare Solinus sine c. 25. Regionem partim tenent barbari, quibus per artifices plagarum figuras, jam inde a pueris variae animalium effigies incorporantur, inscriptisque visceribus hominis incremento pigmenti notae crescunt. Neque quidquam magis patientiae loco ferae nationes ducunt, quam ut per memores cicatrices plurimum fuci artus bibant. Notas eas stigmata recte Isidorus nuncupat 19, 23. Nonnullae etiam gentes non solum in vestibus, sed et in corpore aliqua sibi propria quasi insignia vindicant, ut videmus cirros Germanorum: granos et cinnabar Gothorum: stigmata Britonum. Caeterum quod de omnibus Britannis Caesar ait, id de Siluribus prodit Tacitus in Agricolae vita; et ex eo quoque Jornandes, qui ait: Sylorum colorati vultus, torto plerique crine et nigro nascuntur, lege Silurum. nam saepe in eo scriptore nomina corrupta sunt. Claudianus l. 2. de laudibus Stiliconis obscurius eandem rem tangit, cum ait: Inde Caledonio velata Britannia monstro. Ferro picta genas: cujus vestigia verrit Caerulus Oceanique aestum mentitur amictus. Ubi caerulus amictus non vestis, aut simile quid est, sed ita appellat vitrum, quod verrit vestigia ferri, sive inditur cicatricibus, ut colorem bibant. Similem morem ferro incidendi corpora habuerunt quoque Illyrii et Thraces. Autor Stra-

misso; ^a atque omni parte corporis rasa, praeter ca-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a et L. pr. Sc. Ed. Stephan.

bo est l. 7. p. 218. etiam Japodes, Liburniae populi, de quibus ait: κατάσκιτοι δ' ὁμοίως καὶ τοῖς ἄλλοις Ἰλλυριοῖς καὶ Θραξί. Notis compuncti sunt corpora, ut et Illyriorum caeteri et Thracēs. Viget hodieque mos ille in gentibus, quae Magellanicum sinum propter habitant. VOSS. Mira est hoc loco et veterum codicum et interpretum varietas. Nam libri quidam habent, *glasto inficiunt*, alii *ulstro*, nonnulli *nitro*, major pars *vitro*; quae lectiones, fere omnes, suos sunt assertores nactae. Sunt enim qui *glastum* probent, quod scribat Plinius 22, 1. *Simile plantagini glastum in Gallia vocatur, quo Britannorum conjuges nurusque toto corpore oblitae quibusdam in sacris et nudaē incedunt, Aethiopum colorem imitantes*. Sed id aliis non placet, quod non *caeruleum*, ut est apud Caesarem, sed *Aethiopum colorem* efficiat: et quod eo non *Britanni omnes* aut *semper*, ut ait Caesar, sed *foeminae*, quae *viris junctae* sunt, et in *sacris* tantum *quibusdam* oblini solent. Sed praecipue, quod in nullo Caesaris exemplari paullo vetustiori *glastum* reperiatur. Sunt qui ex *ulstro* parva mutatione *luteo* fecerunt, auctoritate Vitruvii adducti, qui 7, 14. ita scribit: *qui non possunt chrysocolle propter caritatem uti, herba, quae luteum appellatur, caeruleum inficiunt, et utuntur viridissimo colore*. Sed id propterea non admittitur a viris doctis, quod *luteum* non efficiat *caeruleum* colorem, ut Caesar ait; sed *caeruleus luteo infectus viridem* reddat colorem. Ac vidi, qui *nitro* legendum esse contendunt, quod

apud Vitruvium 7, 11. *nitro caeruleum temperetur*. Verum cum ea temperatura non solo *nitro* fiat, sed *arena* insuper et *aere Cyprio*, nihil Vitruvius hac parte juvat, neque si quis *nitro* corpus inficiat, *caeruleus* efficitur color. Cum autem in codice Fulvii Ursini, qui antiquior multo emendatiorque aliis est, legatur *vitro*, eaque scriptura in aliis manuscriptis reperiatur, ea lectio omnino vera esse videtur; est enim *vitrum* herba, quae in Gallia frequentissima nascitur, quae *caeruleum* colorem efficit. Eam Graeci *Isatim* vocant, Galli ipsi *pastellum*. Vitruvius, ut quidem legitur in duobus manuscriptis, quibus sum usus, et uno antiquae editionis, 7, 14. sic scribit: *Idem propter inopiam coloris Indici, cretam Selinusiam, aut anulariam, vitro, quod Graeci Isatin appellant, inficientes, imitationem faciunt coloris Indici*. In aliis duobus libris item manuscriptis erat *visallin*, aut *visalsin*, in nullo vero ὑαλον, ut quidam imprimendum curarunt. Quin vero apud Vitruvium legi debeat *Isatim*, dubitari non potest, cum Oribasius scribat, *Isatim infectores Vitrum appellare*. Plinius 35, 6. de Indico loquens sic ait: *Qui adulterant vero Indicum, stercora columbina, aut certam Selinusiam: aut anulariam vitro inficiunt*. Sic enim legitur in excusis. Herodianus 3, 47. de Britannis: τὰ δὲ σώματα τίζονται γραφαῖς ποικίλων χρωμάτων παντοδαπῶν ἐκόςιν. ὅθεν ἐδ' ἀμφιένονται, ἵνα μὴ σκέπῃσι τὸ σώματος τὰς γραφαῖς. Ergo apud Melam 3, 6. cum de Britannis ait, *incertum ob decorem, an*

put., et labrum superius. Uxores habent deni^a duo-4

V A R I A E L E C T I O N E S.

a duas denique B. sec. Egm.

quid aliud, ultro corpora inficiunt, reponendum est vitro. Ciaccon. Hujus animadversionem hic exflare volui, quod expositis doctorem virorum sententiis, earum plerasque refutarit. Plerasque dico, non omnes; mihi enim perplacet opinio Joan. Brodae, qui Miscell. 5, 2. legit *Glasto*; nec rationes, quibus contra eam militat Ciacconius, ullius plane sunt momenti. Nam I. Plinius H. N. 22, 1. non tradit, *Glastum* efficere Aethiopum colorem, sed imitari; quod verum: color enim caeruleus, cum satur est, ad fuscum accedit. Hinc Homerus cum alibi passim, tum II. A, 350. *πόντον vocat οἷονα*, hoc est, ut recte Scholiastes, *μέλανα*, licet mare caeruleo colore sit tinctum. II. Cum *glastum* et *vitrum* eadem sit herba, ut ostendit Is. Vossius ad Melae 3, 6. non magis contra *glastum*, quam contra *vitrum* militat, quod Plinius prodiderit, eo Britannorum conjuges nurusque toto corpore oblitae esse quibusdam in sacris, quasi nunquam ipsi Britanni, nec feminae quidem semper, eo uterentur. At contrarium liquet vel ex Solini c. 25. adeo ut Plinium *μνημονικῶς ἀμαρτήματι* lapsum arbitrer. III. In eo plane falsus est Ciacconius, quod scripserit, in nullo Caesaris exemplari paullo vetustiore *Glastum* reperiri, cum non solum in suo Codice ita legit Metaphrastes, sed et antiquitas cusa ex optimis MSS. edita hanc vocem repraesentent. Verum quidem est, editt. Rom. Ven. Beroald. aliasque retinere ultro (pro vitro) *glasto*; adeo ut eorum verborum alterutrum ex Glossemate sit ortum; utri vero hoc contigerit, non dif-

ficile erit aestimatu, si reputemus, moris non fuisse Librariis, vocem Romanam et usu vulgari tritam peregrina et rariore explicare: cum igitur *Glastum* sit vox Britannica, *vitrum* autem Latina, haec illius Glossema est habenda. DAVIS. Cum in aliis MSS. scriptum sit, *vitro*; in aliis, *glasto*: permultis argumentis inter se contendunt Viri docti, utram scripserit Caesar. Ego in eam partem propendo, ut (*vitrum*) scripsisse Caesarem existimem, voce scilicet Latina: propterea quod voce Britannica si usus fuisset, addidisset utique, quod vocant, quod appellant, aut aliquid simile. Sic enim aliis in locis, ubi voces Gallicas adhibet, hujusmodi aliquid apponere solet. Supra in Libro tertio: Quos illi, inquit, Solduros appellant. Libro sexto: Sunt item, quae appellantur Alces. Libro tertio, de Bello Civili: Pontones, quod est genus navium Gallicarum. Inferius, in eodem libro: Est etiam genus radicis inventum, quod appellatur Chara. Nec magni est, quod affert doctissimus Davisius: exemplaria antiquitus cusa ex optimis MSS. retinere utrumque *vitrum* et *glastum*; adeo ut eorum verborum alterutrum ex Glossemate sit ortum; utri vero hoc contigerit, non difficile fore aestimatu, si reputemus, moris non fuisse Librariis, vocem Romanam et usu vulgari tritam peregrina et rariore explicare: cum igitur *Glastum* sit vox Britannica, *Vitrum* autem Latina, hanc illius Glossema esse habendam. Hoc, inquam, quamvis ingeniose excogitatum, non tamen magni est. *Vitrum* enim,

330 denique inter se communes, et maxime fratres cum
5 fratribus, ^a parentesque cum liberis: sed, ^b si qui
sunt ex his nati, eorum habentur liberi, quo ^c pri-
mum virgo quaeque deducta est.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. Edd. pleraeque et par. abest quae ab Egm. L. sec.
^b si deest B. pr. L. pr. Ox. Scal. Ed. Steph. rectius. ^c vulgo a
quibus p. virgines q. ductae sunt.

quamvis sit vox Romana, at non tamen (isto significato) usu vulgari trita. Atque ista de causa, ad eam explicandam, Librarii adposuerunt vocem Britannicam, *Glastum*. CLARK. Optime refellit Ciacconius varias Virorum doctorum conjecturas, quos etiam recensitos videre potes in notis Brantii, quibusque adde Sambucum, qui inepte *luto*, ac Hotomannum, qui *lutro*, pro herba *Lysimachia* vulgo dicta, ridicule conjecerunt. *Vitro* vera lectio est, ut optime etiam Turnebus Advers. 6, 17. 23, 22. et Vossius aliique ad Melam, et imprimis Salmasius in Plin. Exerc. p. 180. docuerunt. Egregie autem Clarkius hic docet, si voce *glasto* voluisset uti Caesar, additurum eum fuisse, *adpellato*, vel simile. Praeterea testari possum, in nullo Codice meorum numero viginti et plurium adparere *glasto*. Sed in MSS. quatuordecim et Ed. Inc. esse, *ulstro*: quomodo et in MSS. Melae ac Vitruvii (quod et de Palat. Cod. Gruterus, et de suo Pulmannus in schedis, quae penes me sunt, testantur) Viri docti esse docuerunt. *ultra* in MS. Melae quoque inveni. *Nitro* est in margine Duker. (qui in textu habet *ulstro*), Pulmanni et Gott. ac Voss. tert. Sed *vitro* disertissime exaratur in Urfini Cod. item in Andino, et Oxoniensi, ac Leid. sec. in quo est, *ulstro vel vitro*. Recte etiam

defenderunt eruditi *to caeruleum*, pro quo *cerineum*, vel *cerinum*, id est, luteum, reponi volebat Sambucus. Ab hoc autem colore ipsum *Britannorum* seu *Britonum* nomen esse ortum, existimant non male nonnulli. V. Cl. Cannegiet. Diff. de Brittonburgo. Ceterum in Lovaniensi exstat: *Omnis vero se Britannia*; argute, non tamen vere, ut existimo. Vide ad 4, 2. *Gallia delectatur, et impenso parant pretio*.

Horribiliore sunt in pugna adspectu] MSS. Reg. Eliens. et Voss. et Editt. Vett. (*horridiores sunt in pugna adspectu*.) Quod idem est. CLARK. Atque hoc *horribiliore sunt in pugna adspectu*) MSS. habent *horridiores*. Lege: *atque hoc horridiore sunt in pugna adspectu*, quemadmodum *Gryphius* edidit. DAVIS. Cur. sec. *Horribiliore* retinent Andinus, Scal. et Oxon. *horribiliores* Leid. pr. Ceteri omnes *horridiores*; nisi quod Vascos. et *Gryphius* cum Ed. Stradae *horridiores* exhibuerint, quos sequor cum Davisio, licet ipsum *horridiores* retineri posset ex Plinio 11, 18. *apes horridae sunt adspectu*: quamvis sciam, ibi *horridum* dici et hominem, non tam ob colorem, quam hirsutiem et squalidos et promissos capillos. Unde illa omnia dicantur *horrere*, quae hirsutas setas,

XV. Equites hostium ^a essedarii^{que} acriter proe-
lio cum equitatu nostro in itinere conflixerunt; ^b ta-
men, ^c ut nostri omnibus partibus superiores fue-
rint, atque ^d eos in silvas collesque ^e compulerint:

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Essedarii sine que* L. pr. Lov. Dorv. Edd. R. M. V. ^b *vulgo ita tamen.* ^c *utrum omn.* V. pr. sec. Egm. *in nostris* Ox. *domnes* Reg. El. V. o. Lov. Carr. Duk. Egm. G. alii^{que} et Ed. Inc. ^e *compulerunt* MSS. 3.

folia densa, squalentes capillos, barbamque habent, et ita incomta et formidabilia sunt. Vide Cel. Burm. ad Petron. c. 99. Heins. ad Ovid. Met. 11, 176. aliisque locis multis, et passim viros dictos, quo sensu etiam *horrida ora* Ovidio ex Ponto 3, 3, 17. *Horrida pendebant molles super ora capilli.* Verum ipse ille locus juvat, quia hic quoque, ut ibi, *horridus adspectus* jungatur cum *capillis promissis*, quo horridi erant Britanni, et vitro illito horridiores fiebant. Sed et de *adspectu* Valer. Max. 4, 4, 1. *Illarum frons hilaris etc. et huius horridior adspectus solidis bonis abundet.* Curt. 8, 9, 31. de Brachmanibus: *Agreste et horridum genus est.* Praeterea dicitur et de aliis rebus, ut *horrida tempestas, verba, horridus clamor* etc.

A quibus primum virgines quaeque ductae sunt] MSS. Eliens. et Vossii: (quo (MS. Reg. quorum) *primum virgo quaeque deducta* (Edit. Rom. *adducta*) est. CLARK. Primum pro quibus in Bongarsianis, Vossianis, Lovaniensi, Bouhier. pr. Egmund. Gottorp. Duk. Dorvill. Leid. tert. et Ed. Incerta scribitur, Quo. In Ursin. et Brant. *a quo.* In Leid. sec. Bonh. sec. quorum. At in Leid. primo et Oxon. quibus sine praespositione. deia confiant

MSS. omnes et Ed. Incerta, *virgo deducta est*, praeter Scalig. Oxon. et Leid. prim. ita tamen, ut in Oxon. sit *primo*, et in Leidensi *deductae*. In uno Urs. *ducta*. Quare confidenter reposui, *quo virgo deducta est.* Quo enim valet *quorsum*, ad quos. Vide Heinsum ad Ovid. Ep. 13, 34. et alios. Nec obstat, quod praecedat plurimis; ut monui ad 1, 6. Adde Perizon. ad Sanctii Minerv. p. 489. Sic 7, 58. *Navibus conjunctis, atque eo m. inpositis.* B. Civ. 3, 24. *Scaphas contextit, eoque milites inposuit.* B. G. 1, 42. *equis equitibus detractis, eo legionarios inponere.* Deduci autem proprie dici virginem, quae alicui conciliatur, quis nescit e Suetonii loco in Caes. c. 60. *Tertia deducta est?* ubi vide Comment. et omnino Ciofan. ac Burm. ad Ovid. Epist. Her. 16, 313. *Pene suis ad te manibus deducit amantem.*

Proelio] MSS. et Vett. Editt. *proelium.* CLARK. Non omnes. Nam *proelium* ex meis tantum habent perperam Vossiani, Gott. Leid. sec. tert. et Dorvill. et Edd. primae. Latinum non est, *proelium confligere.*

Tamen] Sic MSS. et Vett. Edd. Scaliger et Recentiores, *ita tamen.* Sed nihil opus. CLARK. Errat Clarkius, cum ita a Scali-

2 sed, compluribus interfectis, cupidius insecuti non-
 3 nullos ex suis amiserunt. At illi, intermisso spatio,
 imprudentibus nostris atque occupatis in ^a munitione
 castrorum, subito ^b se ex silvis ejecerunt; inpetu-
 que in ^c eos facto, qui erant in statione pro castris
 4 conlocati, acriter pugnaverunt: duabusque missis
^d subsidio cohortibus a Caesare, atque his primis
 legionum duarum; quum ^e hae, perexiguo inter-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a munitiones Egm. ^b deest Ox. ^c nostros Egm. ^d subito L. sec. ^e haec vel haec B. pr. L. pr. Duk. V. tert. vulgo interim per. contra MSS.

gero intrusum censet. Nam et Vascos. Aldus, Gryphius, Stephanus, Lipsius, alique sic exhibuerunt, et confirmatur a MSS. Scalig. Leid. primo, atque Oxoniensi: forsan et aliis. Verum Bongarsiani, Lovan. Vossiani, Egmund. ac plures non agnoscunt. Et rectius quidem. Ad notata ad 3, 14. *Turribus excitatis. tamen etc. ut neque tela arjici possent.* Delevi itaque cum Clarkio, ut supervacuum vocem. Ita ut in nostro aliud quid notat 2, 19.

In silvas collesque] Non hoc damno, confirmatum ab omnibus MSS. et saepe ita junctum. Quia tamen mox dicit tantum, *e silvis se ejecerunt*; et, *postero demum die in collibus constituerunt*, ut ait c. 17. ac Metaphrales vertit simpliciter, *eis tā vάπη*, adridet nonnihil conjectura, *in silvas collesque*: invios scilicet, ut addunt saepe scriptores: quo tutius latere possent. *Callis enim in collis abiit saepe.* Vide Torrent. ad Caesar. Suetonii c. 19. *Silvae collesque decernerentur.* uti et Misc. Observ. Mart. et April. 1733. p. 307. *Sil-*

vestres calles ait Curtius 5, 4. Non placet vero, eam vocem e MSS. quibusdam cum Cortio reponere in Lucano 4, 129. *Tolle-re silva comas, stagnis emergere colles Incipiunt, visoque die durescere valles.* Si quid ibi mutandum foret, pro *colles* scribere *calles*, non vero loco *tā valles*, mallem; namque tam plana et jacentia, quam edita, refluus aquis, et cessantibus imbribus, apparuisse, innuit Auctor.

Atque his primis legionum duarum] Primae cohortes ceteris praestabant, non hominum numero, ut perperam arbitratus est Joan. Glandorpius, sed virtute; erant enim ex praestantissimis et fortissimis viris confectae. Vide Just. Lipsium Mil. Rom. l. 1. Dial. 4. DAVIS.

Intermisso perexiguo loci spatii inter se, constitissent] Ita hunc locum, mutata solum interpunctione, restitui. Editi omnes: *intermisso perexiguo loci spatii, inter se constitissent.* Qui sensus est nullus. Ideoque Hotemannus existimavit, voces,

misso loci spatio inter se, constitissent, novo genere pugnae perterritis nostris, per medios audacissime perruperunt, seque inde incolumes receperunt. Eo die Q. Laberius Durus tribunus militum 5 interficitur. Illi, pluribus submissis cohortibus, repelluntur.

XVI. Toto hoc ^a in genere pugnae quum sub oculis omnium, ^b ac pro castris ^c dimicaretur, in-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest Reg. El. V. sec. D. Edd. R. M. V. Vasc. Ber. Ciacc. ^b exulat a Pet. V. sec. ^c *dimicarentur* B. pr. V. sec.

inter se, delendas esse. Sed Graecus recte intellexit, ὀλίγον ἀπ' ἀλλήλων ἀπεχθῶν. CLARK. Voces *inter se* tollendas censuit Hotomannus. At si distinguas, quum haec, intermisso perexiguuo loci spatio *inter se*, constitissent; locus integritati suae restituitur, ut Cl. Clarkius observavit. DAVIS. Cur. sec.

Perterritis nostris] Ταράξαντες recte vertit Metaphraſtes. Britanni novo pugnae genere scilicet perturbaverunt Romanos. Verum in Vossiano sec. est *peremptis*. At in Voss. primo et Bongars. pr. *pertemptis*: in posteriore autem a manu secunda, uti et in Bong. sec. *pertemptatis*. Quod quid sibi velit nescio: nisi forte Auctor scripserit *Praetentatis*, ut dixerit, novo genere pugnae expertos fuisse Britannos, quid in Romanos valerent. Sic *praetentato sinu* Sueton. Aug. c. 35. Lucan. 9, 397. *Fatoque pericula vestra Praetentate meo*. Veget. 1, 8. *tiro exercitio praetentandus*. Ad omnino quos laudat Cl. Burmann. ad Ovid. Metam. 14, 189. *Praetentate manu silvas*. Utcumque tamen haec conjectura adrideat,

nil temere mutari velim. Novum erat enim pugnae genus Romanis, non vero Britannis, qui ita pugnare solebant.

Per medios proruperunt] Sic quidem Leid. pr. sec. et Oxon. cum Edd. primis, uti et Aldi, Gryphii et aliis. Sed ceteri MSS. item Vascos. Strada, Stephan. cum Ciacconio praeferunt, *perruperunt*. Id quod magis mihi placet. Quamvis et vulgatum se satis defendere queat. Liv. 26, 7. *per castra ad Capuam perrumpere*. Vide ad Frontin. 1, 5, 12. *Per stationes hostium perrupit, vel prorupit*. Eadem variatio B. G. 1, 8. *perrumpere possent, conati*. 6, 40. *per medios hostes perrumpunt*. et 7, 19. *Paludem perrumpere*. Adde B. Civ. 1, 67. *Omni ratione perrumpendum*. Sic *rates perrumpere* B. Civ. 1, 26. *Prorumpere* magis videntur illi dici, qui ex ordinibus ad hostes procurrun, et laceſſunt proelium. *Perrumpere* ii, qui ordines hostium turbant. V. Drak. ad Liv. 3, 61, 9. vel munitiones transcendunt ac diffingunt. Ceterum perperam Hotomannus hic inferi volebat, *hostes*. Romanos intelligit Auctor, sive *nostros*.

tellectum est, nostros, propter gravitatem armorum, quod neque insequi cedentes possent, neque^a ab signis discedere auderent, minus aptos esse ad² hujus generis hostem; equites autem magno cum periculo^b proelio dimicare, propterea quod illi etiam consulto plerumque cederent; et, quum²³³ ^c paullum ab legionibus nostros removissent, ex essedis desilirent, et pedibus^d dispari proelio contendere. Equestris autem proelii ratio, et cedentibus et insequentibus, par atque idem periculum⁴ inferebat. Accedebat^e huc, ut numquam^f conferti, sed rari, magnisque intervallis proeliarentur, stationesque dispositas haberent, atque alios^g alii

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a a MSS. 3. *a suis* Edd. R. M. V. ^b deest vulgo. ^c Sic MSS. praeter unum alterumque recentissimum, et Ed. Inc. non *Paullulum*. *ab* non comparet in L. pr. Sc. Al. ^d *Dissipati* Ox. *dissipato* And. paullo ante *et ex e.* Carr. D. ^e *ad haec* Pal. Edd. R. M. V. ^f *conserti* L. pr. ^g deest L. pr. Ox.

Q. Laberius Durus] Orofius, Freculphus, Celsus, aut potius Anonymus exscriptor ejus constanter habent *Labienus*, sed corrupte, aut valde ego fallor. VOSS. *Labienus* est et in Urfini Codice, ac Cujacii, et Leid. pr. Voss. sec. et tertio.

Submissis coh.] Non damno hoc. Cum ceteris enim crebro noster *submittere*, pro subsidio mittere usus est. Adtentionem tamen meretur alia lectio, quae restat in MSS. Cajac. Andin. Scallig. Oxon. et Leidens. primo, *inmissis*. Confer notata ad Lucan. 6, 291. *Cum super e totis inmisit collibus agmen*, *Effuditque acies obseptum Magnus in hostem*. Quod jam malo, adscriptantibus etiam Cortii MStis, et

in primis ad 7, 523. *Inque latus belli, qua se vagus hostis agebat, Inmittit subitum, non motis cornibus, agmen.* (quo loco cum MSS. plerisque *emittit* tamen nunc praefero. solent enim saepe variari praepositiones, ut tam denotetur locus, ex quo, quam ad quem locum fiat motus: adi Cl. Drak. ad Liv. 1, 57. *Avolant Romam*; et 4, 18. *equites in hostem emisit.*) Frontin. 2, 7, 8. *Turmas, quae eos sequerentur, inmisit.* Immo infra 7, 40. *Agmen Aeduum conspicatus, inmisso equitatu, iter eorum moratus.* V. et B. Civ. 2, 41. et Hirt. B. Afric. c. 18. *Subito inmittit cohortes, turmasque suorum.* item c. 39. 75. 78.

Gravitatem armorum] Non male. Placet tamen magis, quod

deinceps exciperent, integrique et recentes ^a defatigatis succederent.

XVII. Postero die ^b procul a castris hostes in collibus constituerunt, rarique se ostendere, ^c et lenius, quam pridie, nostros equites proelio lacesere coeperunt. Sed meridie, quum Caesar pabulandi ^d causa III legiones, atque omnem equitatum cum C. Trebonio legato misisset, repente ex omnibus ^e partibus ad pabulatores advolaverunt, sic, uti ab signis legionibusque non absisterent. Nostri, ³ ^f acriter in eos inpetu facto, repulerunt: neque finem ³ sequendi fecerunt, quoad subsidio confisi equites, quum post se legiones viderent, praecipi-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *pro defetig.* inepte Egm. ^b *cum pr. etc. constitissent, rari* Duk. *cum pr. etc. constitissent rarisque* V. sec. ^c *vulgo et lentius.* ^d *gratia* Lov. Dorv. L. sec. Edd. R. M. V. Mox Q. Tr. L. pr. Scal. ^e MSS. 13. et Ed. Inc. carent *τῶν partibus.* non male. V. ad c. 7. Solet tamen Caesar alibi addere. *πάρτοθεν* Graec. ^f *acriter* Duk. ^g Sic MSS. o. praeter Ox. et Edd. primae. non *ins.* quibus parui.

legitur in iisdem, quos de *τῶν inmissis* laudavi, Codicibus, quodque procul dubio e suis MSS. recepit R. Stephanus, *armaturae, ὀπλίδων*, ut vertit Graecus. *Armatura* enim proprie est ipsum genus armorum. Hirt. B. Alex. c. 34. 68. *disciplina atque armatura nostra.* Consule omnino Manutium ad Ciceron. Epist. Fam. 7, 1. *Armatura varia equitatus peditatusque.* *Armatura* etiam hoc sensu in MSS. et Edd. quibusdam apud Curt. 3, 2, 5. et Liv. 26, 5. Sed malim ibi cum aliis *armatq*, atque ipso Gronovio ad locum Livii: ubi vide.

Magno cum periculo dimicare MSS. et Edit. Vett. *magno cum periculo proelio dimicare.*

CLARK. *Bongars.* tres, *Petav. Norvic. Lovan. Gottorp. Voss. Egmond. et Pal.* exhibent, *magno cum periculo proelio dimicare*; nec aliter, iis volentibus, lego. DAVIS. *Cur. sec.* Mei aliorum libris MSS. et Pulm. schedis consentiunt praeter ante dictos Codd. qui suo more a reliquis secessionem faciunt. Restitui tamen eam vocem: cum eam non respueret Caesaris Stylus, et facile ob praecedens *periculum* excidisse credibile sit. *Proelio dimicare* Latina et obvia est locutio. 6, 17. *Quum proelio dimicare constituerunt.* c. 31. *proelio dimicandum.* 7, 7. B. Civ. 3, 37. *proelio decertare.* unde et *certamen proelii* B. Alex. c. 16.

4 tes hostes ^a egerunt: magnoque eorum numero interfecto, neque sui conligendi, neque consistendi, ^b aut ex effedis desiliendi facultatem dederunt.

5 Ex hac fuga protinus, quae ^c undique convenerant, auxilia discesserunt; neque post id tempus umquam summis nobiscum copiis ^d hostes contenderunt.

1 XVIII. Caesar, cognito consilio eorum, ad
234 flumen ^e Tamesin, in fines Cassivellauni exercitum duxit. quod flumen uno omnino loco pedibus, atque

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a egerunt magno e. n. interfecto, n. L. pr. V. sec. et Ed. Steph. ^b neque L. tert. male. ex deest L. pr. ex equis Ox. ^c deest L. pr. ^d exulat ab Ox. paullo ante male vir doctus suis n. c. ^e Thame-sim MSS. et Edd. plerique.

Equestris autem proelii ratio] Ambigebat Glareanus de Britannis, Romanis, an utrisque Caesar loquatur. Sed nulla hic difficultas est. Nam equestre proelium proprie hic accipiendum: nempe, ubi utrimque equis concurritur; alioque frustra bonum hic sensum quaeras. Sane sic et Graecus intellexit: et sicl. 1. ubi de equestri proelio Romanorum cum Helvetiis loquitur. VOS-SIUS.

Lentius] Bongarsiani, Petav. Egm. Lovan. Voss. prim. cum quinque aliis et Edd. primis *lenius*, vel *aclenius*. Carrar. cum tribus meis recentioribus et Ed. Inc. perpetua fere variatione *lenius*, quod placebat Bruto; minus bene. *Lenius* idem est, quod *lentius*. *Leniter* idem, quod *lenite*. Unde passim *lenis fluvius* obponitur rapido et torrenti. *Leniter ire* Hirt. B. Afric. c. 6. *procedere* et similia crebro. Vide Cel. Burm. ad Phaedri Fab. 25. *Pota leniter*. Adde ad B. Civ. 1,

1. *Sin cunctetur atque agat lenius*. ubi male alii *lentius*. *Lentius* est in Leid. primo.

Fecerunt, quoad subsidio] MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Ed. Rom. *fecerunt*. *Quo subsidio* etc. CLARK. Etiam MSS. mei tantum non omnes. Nam Oxon. et Cujac. *quoad* servant: quibus accedunt Bongars. pr. et sec. in quibus legas *quod*. Reliqui *quod* cum Edd. Mediol. Ven. et Incerta; sine sensu, sed sollemni mutatione. *Quoad* hic valet, *donec*. Dicit Auctor, pedites hostium copias, quas repulerant, tam diu secutos esse (quod hinc patet etiam paullo melius esse, quam *inseq.*) donec sequi amplius eos nequiverunt: quia equites confisi jam subsidio peditum irruerunt quoque in ipsos, atque *praecepites* in fugam dederunt. Unde gravis armaturae milites eos ultra persequi non poterant. De hac particula plura vide apud Cl. Perizon. ad Sanct. Minerv. 3, 6, 1. et Cortium ad Sallust. Jug. 41,

atque hoc aegre, transiri potest. Eo quum venisset, 2
 animum advertit, ad ^a alteram fluminis ripam ma-
 gnas esse copias hostium instructas. Ripa autem erat 3
 acutis sudibus ^b praefixis munita; ejusdemque ge-
 neris sub aqua defixae sudes flumine tegebantur,
 His rebus cognitis a captivis ^c perfugisque, Caesar, 4
 praemisso equitatu, confestim ^d legiones subsequi
 iussit. Sed ea celeritate, atque eo inpetu milites ie- 5
 runt, quum capite solo ex aqua exstarent, ut ho- 135

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a aliam Duk. a m. pr. ^b praefixisque B. pr. L. pr. Scal. Oxon.
 Ed. Gryph. ^c profugisque V. tert. Ed. Inc. ^d legionem Edd. R.
 M. V.

9. Quod semet ipsa praecipita-
 vit. c. 14. Quoad legiones col-
 locasset. Eadem confusio in Ap-
 pul. l. 1. Met. p. 6. Quoad semet
 ad istam faciem fortuna perdu-
 xit. Sic Ed. Scriv. Sed MSS. et
 Edd. vulgares quo, vel quod, de-
 fendente hoc Sciopp. Susp. Lect.
 4, 6. et Ferr. El. 1, 19. Quod pro
 quoad valet in quantum. Cete-
 rum mox *tò se* non comparet in
 MSS. meis quindecim, neque in
 Edd. primis. Nec forsan opus est,
 ut adverbialiter ponat *post* eod-
 em sensu, quo Graecus hic *ὀπί-
 σθην*. Mihi tamen retinere *tò se*
 magis placet cum MSS. Cujac.
 And. Scal. Oxon. et Leid. primo.

Cassivellauni] *Συέλλαν* cor-
 rupte apud Dionem legi, alibi
 monuimus. Etiam Polyaeo vo-
 catur *Κασσέλλαυλος*, scribe apud
 utrumque, *Κασσέλλαυρος*. VOS-
 SIUS. V. ad c. 11.

Animum advertit] Vulgg. *ani-
 madvertit*. Nos autem MSSt. Nor-
 vic. lectionem sequimur. Vide
 not. ad B. G. 1, 24. Observavit
 etiam vir doctissimus, J. Georg.
 Graevius, ad Ciceronis Offic. 2,
Jul. Cass. Tom. I.

19. librarios plurimis in locis ele-
 gantem hunc loquendi modum
 mutasse, ut alterum substituerent.
 DAVIS. Sic etiam quatuordecim
 ex meis.

Ejusdem generis sub aqua de-
 fixae sudes flumine tegebantur]
 Lipsius in Poliorceticis l. 5. dial. 3.
 quaerit, cur *flumine* hic legatur,
 cum paullo ante dixerit Caesar,
 cum paullo ante dixerit Caesar,
 sub aqua. Itaque pro *flumine*
 ambigit an reponat *plumbo*. Sed
 ambigit, non statuit. Sane juva-
 re videtur opinionem illius Bedae,
 cum l. 1. c. 11. Hist. Angl. ait:
*Quarum vestigia sudium ibidem
 usque hodie visuntur, quod singu-
 la earum ad modum humani
 femoris grossae, et circumfusae
 plumbo, immobiliter haereant
 in profundum fluminis infixae.*
 Sed considerare oportet,
 sudes illas acutas ab Caesare
 dici: nam cum antea dixisset,
 ripam acutis sudibus praefixis
 munitam fuisse, subdit, ejus-
 dem generis sudes sub aqua la-
 tuisse. Itaque plumbum habue-
 rint ima sudium. Atqui quomodo
 tunc dicat Caesar, tectas plumbo
 fuisse? Nam plumbum acutas fa-

C c

stes inpetum legionum atque ^a equitum sustinere non possent, ripasque dimitterent, ac se fugae mandarent.

1. XIX. Cassivellaunus, ut supra demonstravimus, omni deposita spe contentionis; dimissis amplioribus copiis, ^b milibus circiter ^c iv essedariorum reli-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *equitatum* Lov. Carr. Dorv. L. sec. ^b *militibus* Ort. G. V. tert. Ed. Inc. ^c *CCCC* Ort. *IIII* C. Ed. Inc.

cere sudes nequibat. Ego itaque malo vulgatam retinere lectiōnem. Quod autem Caesar primo ait sub aqua defixas sudes, tantundem est, ac si dicat, fundo fluminis infixas sudes fuisse: dein subdit, *flumine tegebantur*, ut ostendat, non exstitisse cacumina earum ex aqua. Beda de plumbo dicit, sed videor mihi occurrere illi argumento posse. Nam quis affirmet, illas sudes, quarum vestigia Bedae tempore deprehensa, easdem fuisse, quae Caesaris tempore flumini infixae fuerunt? Inquit Caesar, flumen illud uno tantum loco pedibus transiri potuisse. Forſan Britanni postea bellis intestinis concussi prohibendis transitu amnis conterraneis sudes illas posuere. Equidem ego id crediderim: nec temere muto in Caesare; nisi veteris codicis auctoritas accedat. Sed illud notandum, quod Polyaeus ait Strateg. 8, 23. Caesari elephantum unum in Britannia fuisse, cui imposita turris; cujusque terrore Britanni dilapsi custodiam amnis deseruerint. Nihil tamen de bestia illa in Caesare legitur; unde suspicor, Polyaeum id hausisse ex Ephemeridibus Caesaris, in quibus multa a Caesare annotata fuisse, quae his Commentariis non memorantur, jam initio notarum observavimus. VOSIUS.

Atque impetu] MSS. Reg. Eliensis: et Vossii, *ea celeritate, atque eo impetu*. CLARK. *Eo agnoscunt quoque Bongars. prim. et secund. Vossiani omnes, Petav. Egmund. Lovan. et quatuor alii, cum Ed. Incerta, Vascos. Stradae, Gryphii posteriore, et recentioribus. Et quamvis alicui videri possit morari sententiam, unde Grutero etiam atque impetu ejicere placebat, tamen mihi videtur stylo Caesaris magis convenire, qui pronomina et Adjectiva aequae ac praepositiones saepe geminare solet. 6, 42. Omnes vici atque omnia aedificia. Vide etiam ad 6, 11. B. Civ. 1, 7. Qua voce et quo Scito. Hist. B. Afric. c. 19. Hac spe atque ea fiducia.*

Ut supra demonstravimus, omni deposita spe contentionis] In editis omnibus ita interpunctus est hic locus, ut ambiguum sit, quo referantur hae voces, ut *supra demonstravimus*; cum manifestum sit, eas ad istud solum, *omni deposita spe contentionis*, referri debere. Quanti interdum sit momenti res tam perexigua, vide infra, quae annotavimus, de bello Civili 3, 39. CLARK.

Relictis] Recentiores retentis; sed omnium MStorum et antiquitus casorum lectionem ab-

ctis, itinera nostra servabat; ^a paululumque ex via excedebat, locisque inpeditis, ^b ac silvestribus sese occultabat; atque iis regionibus, quibus nos iter facturos cognoverat, pecora, atque homines ^c ex agris in silvas compellebat: et, quum equitatus no- ² ster liberius, praedandi vastandique causa, se in-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic V. pr. Ox. B. tert. Duk. Ceteri cum Edd. Inc. Steph. *paul-
lumque*. ^b Sic MSS. et Edd. Vett. quaedam. non *atque*. Mox *se*
L. pr. Sc. Ed. R. M. V. Steph. ^c Caret *ex agris* Lov.

que causa sontica deseruerunt, ut exemplis monstravit Her. G. J. F. Vossius ad Velleji Paterculi 2, 81. DAVIS. *Relictis*) Scaliger et recentiores, contra omnium Codicum fidem, et sine ulla om- nino causa, scripserunt, *reten- tis*: voce admodum ineleganti in locum elegantioris suffecta. Quos proinde merito carpit Davisius. CLARR. Male Clarkius pronun- ciat, *retentis* a Scaligero indu- ctum esse. Nam multae ante ip- sum Edd. ita jam exhibent, ut Ald. Vascos. Steph. Gryph. Plant. aliaeque. In nullo tamen inveni Codice, nisi quod nullam varietatem enotatam vidi e Scalige- rano. *Relictis* ergo idem erit, ac *reliquis* sc. secum, ut conje- cit rescribendum Gruterus: quo- modo *Relinquebatur* mox et ali- bi apud nostram, (docente Cl. Bosio Animadv. in Caes. p. 19. et restituumus nos B. Civ. 1, 79.) ponitur pro, *reliquum erat*. Alio- quin facilis esset conjectura, *ele- ctis*, vel *selectis*. 5, 52. *Non esse relictum militem sine vulnere*. ubi MSS. plurimi *reliquum*. Vide et 7, 70. et clare B. Civ. 1, 41. Quos sibi praesidio reliquerat. ubi vide, et ad c. 80. *relictis le- gionibus subsequitur*. uti et B. C. 3, 74. *Relictis munitionibus*. Liv. 4, 27. *nulla in proelio justo relictia spe*. i. e. reliqua.

Itinera nostra servabat) Ob- servabat, *παρτηρε*; ut recte Graecus. Silius Italicus 6, 384. Servabam vultus Ducis, et proden- tia sensum Lumina. Vide et va. 565. DAVIS. Rectius adduxisset Vir doctus Terent. locum in And. 1, 3, 7. *Me insensus servat*. Hoc enim animo id agebat Britannus. Passim *servare* pro *obs.* invenias. Vide ad Lucan. 1, 601. et alibi.

Effunderet) MSS. Reg. Eliens. et Vossii, *Ejecerat* cum Editt. Vett. CLARR. In *Petav.* est *eji- ceret*. At *Bongars. Ares, Lovan. Norvic. Gøttorp. Voss.* et *Eg- mond* habent, *ejecerat*, ac eo- rum ductu sic rescribas velim. Vide c. 21. DAVIS. *Cur. sec.* Hoe monet et ita legendum conten- dit Cortius ad Plinium Epist. 8, 17, 3. Brantius esuo codice praec- tulisse etiam videtur, *ejecerat*. Citat enim l. 4. *se ex castris eje- cerunt*, et 7, 28. 47. ac Hirt. B. Alex. c. 19. 20. *se ex oppido eje- cerant*, ut est mox c. 21. *se ex ca- stris ejecit* B. Civ. 3, 96. Et sane, ut aliorum Codices, sic etiam mei exhibent, *ejecerat*, praeter Lei- densem prim. Oxon. Cuj. Andri- num, et Scalig. qui cum Edd. Vascos. Aldi, Steph. Gryphii, Urs. ceterisque, quod sine du- bio e MSS. et illi admiserunt, *servant, effunderet*. Rectius om-

36 agros effunderet, omnibus viis notis semitisque es-
 sedarios ex silvis emittebat; et, magno cum peri-
 culo nostrorum equitum, ^a cum iis confligebat; at-
 3 que hoc metu latius ^b vagari prohibebat. Relinque-
 batur, ut neque longius ab agmine legionum dis-
 cedi Caesar pateretur, et tantum in agris vastandis,
 incendiisque faciendis hostibus noceretur, quantum
 labore atque itinere legionarii milites efficere po-
 terant.

1 XX: Interim ^c Trinobantes, prope firmissima
 earum regionum civitas, ex qua ^d Mandubratius
 adolescens, Caesaris fidem secutus, ad eum in con-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Defunt Ed. Inc. ^b *evagari* Carr. Duk. ^c *Trenob.* Lov. *Trinobantes* L. pr. et mox idem ac B. pr. V. o. G. atque ita Cels. et MSS. apud alios. *Τριβοναται* Metaph. ^d *Mandubracius* MSS. plerique. per *ων* Metaph. V. Jungerm.

nino. *Ejicere se ex loco* amavit Caesar, non simpliciter in lo-
 cum: quamvis id Latinum esse non negem. Vide enim ad Fron-
 tin. 2, 9, 6. Liv. 1, 40. *ambo se foras ejiciunt.* et saepe. Accon-
 tra praetulisset videtur, *effundere se in locum*, non, *ex loco*. Sexcenties autem *Effundi in ho-*
stes, in campum et effundere se dici de hostili impetu subito, si probare vellem, putidus forem. Praeterea *ejicere* rectum esset, si e castris vel oppido se in agros effudisse dixisset, sed hic notat modo liberiores per agros dis-
 cursum a palantibus praedatori-
 bus factum. *se ad cognoscendum effudit* B. Civ. 2, 7. *Ejiceret* est in Duker.

Viis notis] Ultima vox non comparet in MSS. neque Edd. primis, uti nec Vascos. Steph. aliorumque. Ex meis soli Andi-

nus et Oxon. cum Aldo, Gryphio, Plant. etc. servant. Nec etiam supervacuum esse hanc vocem, credo. Angustas vias intelligit, quas noverant soli Britanni, adeoque ad infidias Romanis ponendas erant aptissimae. De hac vocis *notus* emphasi vide omnino, quae laudat Cel. Burm. ad Phaedr. F. 1, 11. *Quae dum paventes exitus notos petunt.* Frontin. 2, 5, 7. *Quum ipse per solidos ac notos sibi transitus evaderet,* etc. Adde 1, 5, 5. et alios.

Ex qua Mandubratius adolescens] Cambdenus aliique ajunt, Mandubratium hunc Orosio vocari Androgorium: quia ait Orosius 6, 9. *Interea Trinobantum firmissima civitas cum Androgorio duce, datis xl. obsidibus, Caesari sese deditit.* Sed ego hinc affirmare non a-
 sim, eundem esse Androgorium

continentem Galliam venerat, cujus pater Imanuentius in ea civitate regnum obtinuerat, ^a interfectusque erat a Cassivellauno, ipse fuga mortem vitaverat, legatos ad Caesarem mittunt: pollicenturque, sese ^a ei dedituros, ^b atque imperata facturos: petunt, ³ ut Mandubratium ab injuria Cassivellauni defendat; atque in civitatem mittat, qui praesit, imperiumque obtineat. His Caesar imperat obsides XL, frumentumque ^c exercitui; Mandubratiumque ad eos mittit. Illi imperata celeriter fecerunt: obsides ad numerum, frumentaue miserunt.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *interfectus a C. B. pr. a m. pr. erat ab eis a MSS. 3 et Ed. Inc. F. interfectoque eo. b* Sic MSS. et Ed. Inc. non et. *c ad exercitum V. sec. Mox vulgo frumentumque.*

et Mandubratium. Nam inquit Caesar Mandubratium in continentem ad se venisse, rogasseque Trinobantes postea, ut eum cum imperio ad se mitteret Caesar. Orosius vero ait, Androgorium tunc ducem fuisse Trinobantibus. Sed quis hinc colligat, eundem utrumque esse? Mihi non videtur. Potuit Androgorius absente Mandubratio Trinobantibus imperare. VOSSIUS.

In continentem Galliam] Injuriam mihi facere simplicitati Caesaris videntur et Ciacconius, in notis suis, et Scaliger in editione sua, cum vocem *Galliam* suspectam habent, atque expungi volunt. IDEM. Ultimam vocem expungendam censuere Fr. Hotomannus, P. Ciacconius et Jos. Scaliger. Sed nihil opus est, ut eorum calculis nostrum adjiciamus, cum Livius 31, 45. *continentem Atticam* dixerit, et *continentem terram* Corn. Nepos Themist. c. 3. et Eumenius Pa-

neg. 4, 3. DAVIS. Suspectam habuerunt vocem (*Galliam*) Ciacconius, Hotomannus, et Scaliger. Sed prorsus sine causa, ut ostenderunt Viri doctissimi, Vossius et Davius. Deest tamen in Graeco Interprete. CLARK. Exsulat etiam a Lovaniensi contra plenum et solitum: Caesaris stylum.

Imanuentius] Sic etiam Graecus, et Edd. Vett. ac Novae. Sed hujus nominis nullum exstat vestigium in MSS. Bongarsianis, Leidenfibus, Vossianis, Lovaniensi, Egmond. Oxon. Petav. et, ut semel dicam, in nullis meorum, neque etiam in Ed. Incerta.

Frumentumque miserunt] Eleganter ad varietatem Leidens. prim. et Oxoniensis, *frumentaue*: quo ostendat etiam, non tantum *celeriter* et *ad numerum*, sed et copiosius imperata subministrasse. Sic 4, 19. et alibi, *frumentis succisis.* 14. 16. fru-

XXI. Trinobantibus defensis, atque ab omni
 37 militum injuria prohibitis, Cenimagni, Segontiaci,
 Ancalites, Bibroci, Cassi, legationibus missis sese
 a Caesari a dedunt. Ab his cognoscit, non longe b ex
 eo loco oppidum Cassivellauni abesse, silvis, paludi-
 busque munitum, quo satis magnus hominum c pe-
 3 corisque numerus d convenerit. Oppidum autem
 Britanni vocant, quum silvas inpeditas vallo atque
 fossa e munierunt, quo, incursionis hostium vitandae
 4 caussa, convenire f consueverunt. Eo proficiscitur
 cum legionibus: locum reperit egregie natura at-
 que opere munitum: tamen hunc duabus g ex par-
 5 tibus obpugnare contendit. Hostes paullisper mo-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Vulgo *dediderunt*. b *ex loco* Ed. Elz. *ab eo* l. Duk. Aic. c *pecorumque* Carr. G. V. tert. Ed. Inc. *aliaeque*. V. 5, 12. d *convenerint* Heins. e *munierint* L. pr. Scal. et statim *incursiones vitandi*. f Sic MSS. *consueverunt* Duk. Edd. R. M. V. vulgo *consueverunt*. V. 1, 43. g *deest* Car. D. *to ex*. Utraque vox a V. sec.

menta in agris matura non erant. Adde 6, 43. B. Civ. 2, 37. MS. Petav. B. Civ. 3, 80. et passim: quare reponere id non sum veritus.

[*Cenimagni*] Tametsi temere et sine auctoritate veteris codicis mutandum nihil putem, est tamen our paullum corruptum esse hoc nomen arbitror. Ait Caesar eodem hocce libro: *Maritima pars ab iis, qui praedae, ac belli inferendi caussa ex Belgio* (scilicet in Britanniam) *transierant, qui omnes fere iis nominibus civitatum appellantur, quibus orti ex civitatibus eo pervenerunt, et bello illato ibi remanserunt*, etc. Sunt autem non in Belgio quidem, verum in Celtica Gallia Aulerci Cenomani, unde mihi illud *Ce-*

nimagni depravatam videtur; sane Graecus interpret habet, *Κενιμαγοι*: quam levis autem mutatio in o? Itaque fere legam, *Cenomani*. Sane mox quoque video vestigia alterius Gallici nominis in *Cassii*: nam in Belgica sunt Velocasses, vicini Veromanduis. Etiam *Ancalites* non abhorret ab *Ambialites*. Sed potuerunt etiam Caesaris tempore nomina illa paululum degeneravisse. Quare nihil muto. VOSS. Alibi factam hujusce populi mentionem non reperiet, qua de causa J. Lipsius ad *Taciti* 12, 32. *Icenos* et *Cangos* intelligi existimat, quorum meminit Annalium scriptor. *Guil-* autem *Cambdenus* Britann. p. 329. Edit. Lond. 1607. hanc vocem ex *Icenis* et *Regnis* constatam arbitratur, praefertim quod

rati, militum nostrorum inpetum non tulerunt; se-
 sequae ^a alia ex parte ^b oppidi eiecerunt. Magnus ⁶
 ibi numerus ^c pecoris repertus; multique ^d in fuga
 sunt comprehensi, atque interfecti.

XXII. ^e Dum haec in his locis geruntur, Cas-
 sivellaunus ad Cantium, quod ^f esse ad mare supra
 demonstravimus, quibus regionibus ^{iv} reges prae-
 erant, Cingetorix, ^g Carvilius, Taximagulus, ^h Se- 238
 gonax, nuncios mittit: atque his imperat, ⁱ uti,
 coactis omnibus copiis, castra navalia de improvviso
 adorianantur, atque obpugnent. Ii quum ad castra ^a
 venissent, nostri, eruptione facta, multis eorum in-
 terfectis, capto etiam nobili duce Lugotorige, suos

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. meliores, non *ex alia*. ^b desit G. V. tert. Ed. Inc.
^c *pecorum* rursus Duk. et Edd. Vett. ^d *in fugam*. L. rec. ^e *Cum*
 MSS. 11. ^f *est ad mare, ut s.* Edd. R. M. V. ^g *Carnilius* Scal.
 et vulgo contra MSS. et Edd. Vett. *Cartulius* L. pr. *Καρυλιον*
 Gr. ante *Cingetorix* Dorv. Edd. R. M. V. ^h Sic etiam Gr. sed
 MSS. B. pr. sec. V. pr. L. pr. sec. Pet. Lov. Egm. et 4 alii *Sego-*
var. ⁱ Ita MSS. meliores multi, non *ut*.

MS. quem inspexerat, diviso vo-
 cabulo exhibebat, *Ceni Agni*.
 Praestat autem vulgatam lectio-
 nem retinere; fieri enim potest,
 ut horum, quia ignobilis esset po-
 pulus, nulla apud scriptores al-
 ios supersit memoria; quod et-
 iam ceteris hoc in loco memo-
 ratis contingit. DAVIS. Juvat
 vehementer Vossii conjecturam
Codex Egmund. Cenomagni: im-
 mo idem in margine habebat,
Cenomanni. Sé magni sic Leid.
 sec. sed plerumque in MSS. va-
 ria occurrunt monstra in nomi-
 nibus propriis: quare illa omnia
 enotare, operae non est pre-
 tium.

Caesaridederunt] *Dederunt*

unus et alter. Sed recte, quod
 rescripsi, *dedunt*, Bong. prim.
 Vossian. prim. Leid. prim. Petav.
 Egmund. Oxon. Lovan. Scalig.
 et alii multi cum MSS. aliorum
 et Edd. Vascosani, Stephani, et
 plurium.

Oppidum Cassivellauni] Be-
 da 1, 11. Historiae Anglicae op-
 pidum hoc Cassibellaum vocat.
 Errone an recte, non dijudica-
 verim. Prius tamen facilius cre-
 dam. VOSSIUS.

Oppidum autem Britannivo-
cant etc.] Usi sunt voce *Caer*;
 haec autem radicem habet ver-
 bum *καί*, quod *convocare* si-

3 incolumes ^a reduxerunt. Cassivellaunus, hoc proelio nunciato, tot detrimentis acceptis, vastatis finibus, maxime etiam permotus defectione ^b civitatum, legatos per Atrebatem Commium de deditione
4 ad Caesarem mittit. Caesar, quum statuisset hie-
mem in ^c continenti propter repentinos Galliae motus agere, neque multum aestatis superesset, atque id facile extrahi posse intellegeret, obsides impe-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *dedux.* Dorv. ^b Ita MSS. Scal. V. ad 4, 2. ^c Sic MSS. et Edd. Vett. vulgo per *e*.

gnificat, quia eo convocati ex agris conveniebant, ut notavit vir doctissimus, *Joan. Clericus*, Art. Crit. P. 2. S. 2. c. 3, 9. DAVIS.

Locum] Sic etiam Celsus et Metaphrastes cum MSS. Solus Dorvillianus *lucum* non ineliganter. *Silvas inpeditas* vocat paullo ante. Crebro autem haec vox in *locus* prae facillima mutatione depravata est. V. Front. 1, 2, 10. 3, 2, 5. Infra 6, 13. Cl. Drakenb. ad Livium 21, 48. [*Locum* retineo. Nam ut *lucus* in *locus*, sic contra *locus* in *lucus* aliquando abiit. Consule Salmas. ad Tertull. de pall. p. 193. Infra 6, 13. *luco* jam olim bene legit Is. Casaub. Praefat. ad Diog. Laërt.]

Nobili Duce Lugotorige] Plerique MSS. et omnes antiquitus impressi cum Metaphraste huic duci idem nomen attribuant, ac Regulorum primo paullo ante memorato. MS. autem Norv. utrobique Lugotorigem exhibet; adeo ut nullus dubitem, quin unus idemque vir denotetur. Adversantur quidem Fr. Hotomanus et Joan. Brantius, quoniam hic *Ducis*, superius autem *Regis* fiat mentio; quasi scilicet Rex,

nobilis Dux esse non potuerit! Et sane *Jul. Celsus* vit. Caes. p. 87. diferte testatur, *unum Regem esse captum, cui Lugotorix nomen erat*. Hinc medicina, ut videtur, fieri potest *Floro*, qui 3, 10, 18. ita loquitur: *Caesar unum quoque e Regibus Cavelanis (vel Cavelianis) in vincula dedit*. At nullus Britannorum Rex captus est praeter hunc sive Lugotorigem, sive Cingetorigem. Fidenter itaque scribo, *Unum quoque e Regibus CANTIANIS in vincula dedit*. Non me quidem fugit, a veteribus Cantii incolae, *Cantios* fuisse vocatos, sed *flori* aevo aliter res habere potuit. *Joan. Freinsheimius* et *J. G. Graevius* reposuerunt, *e Regibus Cassivellauni*; sed praeterquam quod haec emendatio nimium recedat a lectionis receptae vestigiis, mira est locutio, *unus e Regibus Cassivellauni*, pro eo quod est, *unus e Regibus, qui Cassivellauno suberant*. DAVIS. *Cingetorige*) Sic MSS. plerique et Edd. Vett. Ut sit idem videlicet, qui supra *Rex* appellatus fuerit. Scaliger edidit, *Lugotorige*. Quomodo et in MS. Eliensi scriptum est. Sed cum in isto Codice et supra quoque scriptum sit *Lu-*

rat; et, ^a quid in annos singulos vectigalis populo Romano Britannia penderet, constituit. interdicat ⁵ atque imperat Cassivellauno, ne ^b Mandubratio, neu Trinobantibus bellum faciat.

XXIII. Obsidibus acceptis, exercitum reducit ¹ ad mare, naves invenit refectas. His deductis, ² quod et captivorum ^c magnum numerum habebat, ³⁹ et nonnullae ^d tempestate deperierant naves, duo-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a quod vel quot MSS. plerique. Sed quod vetustiores et Ed. Inc. quasi *vectigalis* sit adj. ^a Britannia pendens; aut quod ponatur pro *quantum*. de quo consule Periz. ad Sanct. Min. 3, 6, 1. *vectigalia* Duk. ^b Mandobrigio And. et vulgo noceat. ^c in magnum B. pr. ^d deest Edd. R. M. V.

gotorix; unus idemque esse videtur. Non tamen dissimulandum, in priore loco, eum initio scriptum fuisse *Cingetorix*, manu deinceps emendatrice factum *Lutogorix*. Graecus utrobique habet, *Κιγγετόρις*. CLARK. *Lutogorix* etiam MS. Hotom. et Brantii; ut et Bongars. prim. sec. Vossiani omnes, Egmund. Dukerian. Dorvill. et Ed. Incerta. In Palat. *Lutogorix*. Leid. tert. *Logogorix*. Non video causam, cur id nomen non praeferamus: cum per voces, *nobili duce*, eum clarissime a praecedentibus regibus distinguat. *Cingetorix* in quosdam MStos ^e praecedenti irrepsit, uti in Andinum, *Orgetorix*: qui erat Helvetiorum dux l. 1.

Statuisset hiemem agere] MSS. Reg. Eliens. et Vossii, *constituisset hiemare*. CLARK. *Constituisset* (*instituisset* Bong. sec.) *hiemare* exhibent cum Ed. Inc. mei omnes, ut et aliorum; praeter Ursin. Cujac. Scalig. Andin. Leid. prim. et Oxoniensem, solito more. Brantii liber, et Edd.

aliquot, ut Beroaldi, Vase. Aldi, Gryphii etc. *statuisset hiemare*. quod Brantius defendit duobus, Caesaris locis, quibus plura addi possent: sed *statuisset hiemem agere* elegantius est, quam ut a librario profectum fuisse, credi fas sit.

Trin. noceat] Cujac. Andin. et Oxon. cum Edd. Romana, Mediol. et Veneta, *bellum faciat*. Locutione elegantissima, nec tantum ab optimis quibusvis scriptoribus, sed et ab ipso auctore adhibita l. 3. in fine: *civitatibus, quae proxime bellum fecerant*; ubi vide Cellarium. 5, 28. *populo Romano bellum facere*; quo loco consule Davisi-um. 7, 2. *bellum facturos pollicentur*. B. Afric. c. 88. *ad bellum faciendum*. ac Cl. Burm. ad Ovid. Metam. 8, 58. *Justa facit certe pro nato bella*; et socerum meum ad Valer. Maxim. 5, 4, 3. *Cortium ad Sallust. B. Catil. c. 26. Constituit bellum facere*. Livius 1, 38. *Inde priscis Latinis bellum fecit*. Cicero pro Font. c. 12. *si illi bellum facere*

3 bus commeatibus exercitum reportare ^a instituit. ac sic accidit, uti, ex tanto navium numero, tot navigationibus, neque hoc, neque superiore anno, ulla omnino navis, quae milites portaret, ^b desideraretur: ^c at ex iis, quae inanes ex ^d continenti ad eum remitterentur, et prioris commeatus expositis militibus, et quas postea ^e Labienus faciendas curaverat numero ^f LX, perpaucae locum caperent,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo *constituit* et ut contra MSS. tantum non O. ^b *deficeret* L. sec. B. tert. ^c *atque* L. pr. Carr. *atque* Brut. sed v. ad 4, 25. in his G. V. tert. Ed. Inc. ^d Sic MSS. et Edd. pp. non per *e*. ^e *Labienus* B. pr. V. pr. et alii. ^f *XL* L. sec. dein vulgo deest praepos. *a*.

conabuntur. Merito igitur adrisit haec lectio summo Gronovio ad Livium, ut et margini adlevit Heinſius, et nos in textum admisimus.

Duobus commeatibus exercitum reportare constituit] *Commeatum* vocabant, ut recte *Be-roaldus*, cum plures una naves aliquo appulſent. Graecis, πορευτικοῦ σόλος, ut ex veteri inscriptione docet *Casaubonus* ad *Suetonii* Aug. c. xcvi. *Brant*. Hanc *commeatus* significationem multis exemplis adduxit *Phil. Rubenius* Elect. 2, 13. *DAVIS*. *Hirt*. B. Afric. c. 31. *Donec* sibi *veteranarum legionum pars aliqua in secundo commeatu occurrisset*. Adde c. 37. et 44.

Reportare] *Burfus* *Cujacian*. *Leidens*. prim. et *Oxon*. cum Ed. *R. Stephani*, *deportare*. Recte. 3, 12. *sua omnia deportabant* sc. navibus. B. Civ. 1, 27. *Naves, quas priorem partem exercitus eo deportaverant*. Vide et B. Civ. 2, 43. *Deportari* praeteras dicebatur ea, quae ex provincia ad-

vehebantur. *Consule* *Gronov*. *Observ*. 1, 12.

Constituit] MSS. *Reg. Eliens*. et *Vossii*, *instituit*. *CLARK*. *Instituit* efficacius MSS. aliorum et mei, quod sciam, omnes cum Ed. *Incerta*, praeter *Oxoniensem*. E *Caesaris* stylo id reposui. Vide ad 3, 23. *Commeatibus nostros intercludere instituunt*, et alibi.

Ulla navis] *Cujacian*. *Bongars*. et *Leidens*. prim. optimi Codices, habent *nulla*. More Graeco *neque nullus*, vehementiore negatione. *Propert*. 2, 15, 5. *Nulla neque ante tuas oritur rixa tabernas*. *Nemesian*. *Ecl*. 2, 46. *Nullos nec myrtus nec laurus spirat odores*. Vide laudatos ad *Lucan*. 1, 642. et a *Corſio* ad *Sallust*. B. Jug. c. 13. et *Ne-pet*. Att. c. 11. *Neque non malebat ulcisei*. Immo apud nostrum 7, 77. *Nolite* etc. *neque proster-nere*. ubi, vide *Davis*. quamquam ibi secundo loco *velitis* potest subintelligi. B. Civ. 2, 17. *neque se in nullam partem movebat*, in *MSto*.

reliquae fere omnes rejicerentur, quas quum ali- 5
quamdiu Caesar frustra expectasset, ne anni tem-
pore a navigatione excluderetur, quod aequino-
ctium suberat, necessario angustius milites conloca-
vit: ac, a summa tranquillitate consecuta, secunda 6
inita quum solvisset vigilia, prima luce terram b ad- 240
tigit, omnesque incolumes naves perduxit.

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Vulgo *summam tranquillitatem consecutus*. b *adtingit* Egm.

Locum caperent] Ad locum destinatum pervenirent. Sic supra 4, 26. dixit, *insulam capere*. Fr. tamen Hotomannus *Caesarem* non intellexit; ait enim, obscuram sibi esse sententiam, nisi forte *locum capere* dicantur naves, quae cursum tenent; cum is sit sensus, quem supra dixi. DAVIS.

Rejicerentur] Inepte MSS. fere omnes cum Ed. Incerta habent, *reficerentur*. Recte Graecus: *ὐπὸ τοῦ ἀνέμῳ ἀπέωσθησαν*. Bongars. tert. *referentur*, pro *referrentur*, rectius. *Rejici* et *referri* utrumque hoc sensu adhibet Auctor. Confer notata ad 3, 14.

Navigatione excluderetur] MSS. Reg. Eliens. et Voss. a *navigatione*. CLARK. a *navig.* est in MS. Brantii, Edd. Inc. et Be- roaldi ac meis codicibus, prae- ter Leid. prim. et Oxon. In Scal- lig. et *navig.* *Excludi a gubernaculis civitatum* Cicero de Orat. 1, 11. Infra 7, 55. *si ab re frumentaria Romanos excluderet*, uti est in MSS. Ibi vide plura.

Summa tranquillitate conse- cuta] Sic MSS. Reg. et Vossii, et Editt. Rom. MS. Eliens. *se- cuta*. Graecus, *παλλή; συνεχεῖς*.

σῆ; γαλήνης. Scaliger et Recen- tiores, *summam tranquillitatem consecutus*. CLARK. Non ita re- scripsit Scaliger. Nam jam ante Aldus, Gryphius, Plantinus, al- lique sic exhibuerant, et confir- mātur ab Oxoniensi, forsan et Cujac. atque Andino. Ceteri cum priscis editis *tranquillitate conse- cuta*, vel *secuta*, quod est in plerisque recentioribus.

Inita vigilia] Cujac. Andin. et Oxon. Edd. Rom. Mediol. Ven. non agnoscunt vocem *inita*: et certe abesse poterat. Sed et 2, 2. *Inita aestate*, Oxon. et Andin. *ineunte* habent. Ubi vide plura. Addit etiam Graecus, *ἀρχομένης*, ut notaverit Caesar ipsum secundae vigiliae initium. Sic certe B. Civ. 3, 54. *tertia inita vigilia exercitum eduxit*.

Tertiam in Essuos] *Essuorum* Caesar nusquam alibi, nec, quod sciam, ullus veterum Geogra- phorum meminit. Unde subit su- spicari, corruptum esse locum. Reponendum existimo, *Aeduos*. Nam plerumque Aedui et Rhemi junguntur. Accedit, quod Caes- sar hanc pacatissimam esse par- tem dicit, quod de nulla alia ter- ra aequae dici poterat. Inquit et- jam auctor, haec hiberna con-

XXIV. Subductis navibus, ^a concilioque Gallorum ^b Samarobrivae peracto; quod eo anno frumentum in ^c Gallia, propter siccitates, angustius provenerat, coactus est aliter, ^d ac superioribus annis, exercitum in hibernis conlocare, legiones ^e que in plures civitates distribuere: ex quibus unam in Morinos ^e ducendam C. Fabio legato dedit; alteram in Nervios Q. Ciceroni; tertiam in Efluos L.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *concilio* G. Ed. Elz. ^b MSS. quidam recentiores et Edd. Vett. male *Samarobrinae*. V. Surit. ad Anton. Itin. p. 380. L. pr. *Samarobrinae*. ^c *Gallias* Lov. Duk. Dorv. L. sec. fr. *Galie* V. sec. d a L. pr. ^e V. C. *deducendam*, ut alibi. V. ad 8, 54.

tenta fuisse centum passuum milibus, exceptis Roscii hibernis: at vero Geographorum foedus mihi hac parte error videtur, qui Efluos juxta Nervios collocavere. Nam ita medii sint inter omnes illas nationes, quas Caesar statim nominavit. Praeterea cum Caesar legiones accivit, iussit Crassum ex Bellovacis venire, qui passuum milibus circiter xxv. a Samarobriva aberat. Dein Labienum ex Rhemis, Fabium ex Morinis accivit, qui multo longius aberant. Cur non potius usurus fuisset Roscii legione, quae et propior, et in pacatiori parte? Mihi sane *to Aeduis* rectum videtur. Putabam antea *Cuessionibus* legendum, sed hoc penitus damno. VOSS. Eo probabilior est *Vossii* conjectura, quod etiam apud *Plinium* H. N. 4, 18. *Aedui* in vet. Cod. corrupte legantur, *Esui*. *Ciacconius* scribit *Itesuos*, qui etiam sunt Celticae populus ab eodem *Plinio* memoratus. DAVIS. *Aeduos* reposuit Clarkius, quomodo rescribi etiam voluit Valesius, ut Cellarius monet. *Suessiones* vel *Vesones* conjecerat etiam Rhellicanus. MSS. omnes constanter cum

Metaphraste *Essuos* retinent; unde *Itesuos* Ciacconii praeferebam. Vix videntur librarii notissimam vocem *Aeduos*, quae sexcenties in Caesare occurrit, corrupturi fuisse: quare interim *Essuos* servavi.

Tres in Belgio collocavit) Cum omnes fere hae legiones, de quibus hic Caesar loquitur, in Belgica Gallia positae fuerint, nec verisimile sit, Caesarem de solis his dicturum fuisse separatim, quod de omnibus dici poterat; Commentatorum nonnulli *Belgium* hic esse nomen urbis putaverunt, quae caput fuerit Bellovacorum. Quorum opinionem vel solum id convincat, quod Caesar hic dicit, *in Belgio*, et postea, *ex Belgio*, qualia de urbibus dici nequaquam solita. Sed et ipsa repugnat historia. Nam Caesar ait anguste hoc anno frumentum provenisse, eoque dividendas fuisse legiones in plura hiberna: quomodo igitur in urbem unam compulerit? Absurdum sane id, ut jampridem observatum magno Geographo, Philippo Cluvero. Sed quæri possit, ubi et quibus terminis clausa fuerit regio illa?

Roscio; quartam in Remis cum T. Labieno in confinio Trevirorum hiemare iussit; tres in Belgio collocavit. His M. Crassum quaestorem, et L. a Munitium Plancum, et C. Trebonium legatos praefecit. 24
Unam legionem, quam proxime trans Padum conscripserat, et cohortes v in Eburones, quorum pars maxima est inter Mosam b ac Rhenum, qui sub imperio Ambiorigis et Cativolci erant, misit. His mi- 5

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *Municipium*, *Minutium*, *Minycium*, *Munacium* MSS. more solito in hac voce. b Sic MSS. optimi, et plurimi, non *et* aut *Cativulci*.

Cluverus claudit eam Sequana, Etsiaque fluminibus, hinc linea ab Esia ad Samarim flumen, et Samari inde Oceano ac postremum linea recta Belgas a Calatibus ac Vellocassibus discernit: sane non arbitror accuratius describi potuisse. Itaque in Belgio fuerunt Bellovaci, ut satis Caesar ipse ostendit, cum infra Crassum ex Bellovacis revocat, quem hic in Belgio collocatum dicit: sed fortassis tamen haud peccet, qui latius Belgium extendat, nimirum ab ea parte, qua jacent Vellocasses. Nam Caesar superius de Britannia loquens dixit: *Maritima pars ab iis incolitur, qui praedae ac belli inferendi causa ex Belgio transierant, qui omnes fere iis nominibus civitatum appellantur, quibus orti ex civitatibus eo pervenerunt.* Erant autem Vellocasses contemini illis tractibus, et in Britannia Cassos fuisse, ex Caesare discimus. Unde suspicari possumus, nomen hoc ex illo factum, et Vellocasses etiam in Belgica fuisse. Scio equidem supra dixisse, me arbitrari, *Cenimagni* corruptum ex *Cenomani*. Sed illi Celticae populi, et hucusque Belgium extansum fuisse, nemo puto

tam infipidus est qui arbitretur, aut me putare existimet. De Vellocassibus verisimilior res est. Aut dicendum, cum Caesar ait, ex Belgio nationes in Britanniam transiisse, id dictum, non quia ex solo Belgio, sed vicinis etiam tractibus, omnique adeo maritima ora eo transgressas in Britanniam fuisse, quod facile crediderim; praesertim cum sciam, Venetis quoque commercia cum Britannis fuisse. Sed illud magis miror, in nemine alio veterum auctorum hujus Belgii mentionem inveniri. Nisi quod Servius obiter ad Georgic. 3, 204: *Belgica vel molli melius feret esseda collo, Belgica esseda, inquit, Gallicana vehicula. Nam Belgae civitas est Galliae, in qua hujusmodi vehiculi reperiuntur est usus.* Ubi Belgiam ab eo intelligi, dubium non est, nam omnem Belgicam Galliam nemo ejusdem civitatis nomine complexus est. VOSS. Cum pleraque legiones, de quibus antea locutus est Caesar, in Gallia Belgica fuerint collocatae, Ph. Cluverius Germ. 2, 2. asserit, Belgium proprie dictum Galliae Belgicae fuisse partem, quae Bellovacos paucosque alios populos contineret.

litibus Q. Titurium Sabinum, et L. Aurunculeium
 6 Cottam, legatos, ^a praeesse iussit. Ad hunc modum
 distributis legionibus, ^b facillime inopiae frumenta-
 7 riae sese mederi posse existimavit. Atque harum
 tamen omnium legionum hiberna (praeter eam,
 8 quam L. Roscio in pacatissimam et quietissimam
 partem ducendam dederat) milibus passuum c con-
 tinebantur. Ipse interea, ^c quoad legiones conlo-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a esse Sc. L. pr. ^b facillime B. pr. dein se Edd. R. M. V.
^c Quod Lov. quod ad L. sec.

Et sane ita se res habeat oportet, cum et *Lucanus* de B. C. 1, 426. postquam Lencos et alios Galliae Belgicae populos commemoravit, ait, *Et docilis rector rostrati Belga Covini*. Vide *Hadr. Valesium* not. Gall. p. 79. 80. DAVIS. Non rechte Hotmannus in *Belgis* hic praetulit, quamvis fatendum sit, ita scribi in Codicibus tantum non omnibus; nam ubi ita loquitur Caesar, intelligit totam Galliam Bellicam. Hic vero capi debet de Belgicae parte, proprie dicta *Belgio*. quod idcirco cum Cujac. et Andino bene servarunt Edd. primae, et aliae. Vide ad c. 12. et ad 8, 46. *iv legiones in Belgio collocavit*.

Crassum Quaestorem et L. Mun. etc.] Ita Petav. Lovan. Oxon. et Bong. tert. forsan et And. ac Cujac. In ceteris MSS. pro *quaestore* legas *Quintum*, et Ed. Incerta, sine dubio male: nam singulis legionibus singulos praefecit legatos. Unde Cl. Duker codex et Edd. Rom. Mediol. ac Ven. abijciunt totam vocem. Sed vide ad cap. sequens. Rursus ubi eum nominat Caesar c. 46. ad *M. Crassum quaestorem mittit*, ibi quoque non compa-

ret *Qu.* in Oxoniensi, immo 6, 6. cum *C. Fabio legato et M. Crasso Quaestore*, And. et Oxon. simpliciter *legatos*.

Cativolci] Sic in nullo legitur Codice. In 14. MSS. et Edd. Rom. Mediol. est *Catuolci*. In Ven. *Catuloeci*. In Lovan. *Cativolci*. in ceteris et Ed. Inc. *Catuloeci*. *Κατιβύλκις* Graecus. Restitui igitur *o*, quamvis c. 26. in plurimis sit, *Catuvulco*. unde maluit Clar. Gudius, *Catuvolco*. uti plerique habent MSS. 6, 31.

Millibus passuum c.] Aut nota numeralis excidit, aut lapsa est *Caesar*, nam ab *Atuatica* Eburonum castello ad *Crassi* hiberna circiter clxxx. millia passuum. Vide *Ph. Cluverium* Germ. 2, 2. Sed ut *Caesar* aut Librarii defectu, *Metaphraistes* excessu peccavit: habet enim, ἐν ὀγδοήκοντα σαδίων μυριάδι περὶ τὸ χίλιοι, cum millia passuum C. a stadiis decc. conficiantur. DAVIS.

Legiones collocatas] Sic reposuimus *MStorum* *Ciaccon.* et *Norvic.* ac editt. *Flor. Steph. Gryph.* fidem secuti; quae quidem lectio confirmatur ex c. 25. hujusce libri, ubi sic loquitur: *Certior factus in hiberna per-*

catas, munitaque hiberna cognovisset, in Gallia morari constituit.

XXV. Erat ^a in Carnutibus summo loco natus ¹ Tasgetius; ejus majores in sua civitate regnum obtinuerant. Huic Caesar, pro ^b ejus virtute, atque ² in se ^c benivolentia, quod in omnibus bellis singulari ejus opera fuerat usus, ^d majorum locum restituerat. Tertium jam hunc annum regnantem ini- ³

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Carnotibus Scal. L. pr. et mox. dein MSS. multi *Tasgecius*. et *Hujus* plerique cum Edd. pp. ^b sua L. pr. ^c Sic MSS. non *benevol.* ^d in *maj.* Ox.

ventum, locumque hibernis esse munitum. In Vulgg. collocasset, quasi ipse Caesar collocandis legionibus operam dedisset. IDEM. Ita ox MSS. Eliensi, et *Ciacconii*, et veteribus quibusdam excusis, edidit *Davisius*; quomodo et in MSS. Reg. et Vossii legitur. Editio vetus Romana, Scaliger, et Recentiores habent, *collocasset*. Quod idem fere est. CLARK. *Conlocasset* diserte exhibent Andinus, Oxoniensis et Leid. prim. cum Editis Beroaldo antiquioribus. Nec video cur Caesar dici non possit, *conlocare legiones*. qui paullo ante dicitur, *angustius milites collocasse in navibus et exercitum collocare in hibernis*. Scilicet jussu suo, praesentia, et cura. Verum quum jam *conlocatas* ex ceteris MSS. receptum sit, rursus novare quid nolui. Statim Edd. Rom. Mediol. et Vett. dant in *Galliam*, pro *intra Galliam*; quod satis defendi potest ex Conlectaneis ad Frontin. 1, 3, 6. et innumeris locis, ut MSS. praebent in B. Alex. c. 44. In *Illyricum gesta*. Sed vide Clark. ad B. Afric. c. 47. in *Africam*. et cuncti MSS. hic constanter ha-

bent *Gallia*. in adhaesit e seq. voce *morari*.

Inimici palam, multis etiam ex civitate auctoribus, interfecerunt] Ita omnes fere Editi. Suspicor tamen potius interpungendum: *inimici, palam multis etiam ex civitate auctoribus, interfecerunt*. Si enim cum *palam interfecerunt inimici*; jam illud, *multis etiam ex civitate auctoribus*, paulum admodum ad sensum adaugendum conferet. At si, *inimici cum interfecerunt*, simpliciter dicas; jam illud, *palam multis etiam ex civitate auctoribus*, ad atrocitatem rei augendam multum conferre videbitur. Verum tamen, ut quod res est dicam, post *multis etiam* deesse videtur vocabulum aliquod (*PRINCIPIBUS*, vel aliquid simile;) quod in MSS. corrupte scriptum est (*ex his*, vel *ex eis*;) et quod Graecus expressit, *πολὼν τῆς πόλεως* (*APXONTΩN*) *τῶν τοῦ πράγματος αἰτίων γεγεννημένων*. Cujusmodi vox aliqua si inserta sit, jam, utro modo interpungatur sententia, perinde erit. CLARK. Vetus *Faërne* codex, *Bongars*. pr. *sec. Lovan.*

mici, ^a jam multis palam ex civitate auctoribus,
 4 eum interfecerunt. ^b Defertur ea res ad Caesarem.
 243 Ille, veritus, quod ad plures ^c pertinebat, ne civi-
 tas eorum impulsu deficeret, L. Plancum cum le-
 gione ex ^d Belgio celeriter in Carnutes proficisci ju-
 bet, ibique hiemare; quorumque opera ^e cogno-
 verit Tasgetium interfectum, hos comprehensos ad
 5 se ^f mittere. Interim ab omnibus legatis, quaestori-
 ribus-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo palam, multis etiam ex c. a. interf. ^b Refertur And. Ox. ^c vulgo res pert. ^d Belgis D. G. V. tort. Aic. Ed. Inc. vide supra. ^e cognoverat MSS. et Edd. plerique. ^f venire L. pr. sese Duk.

Gottorp. Voss. Egmond. et Norwic. exhibent, *Tertium jam hunc annum regnantem inimicis jam multis palam ex civitate et his (vel, et iis) auctoribus eum interfecerunt.* Unde rescribendum videtur: *Tertium jam tunc annum regnantem inimici, etiam multis palam ex civitate caedis auctoribus, eum interfecerunt.* Graecus habet, πολλῶν τῆς πόλεως ἈΡΧΟΝΤΙΝ τῶν τοῦ πράγματος αἰτίων γεγεννημένων. Ex suo videlicet ingenio nomen ἀρχόντων supplevit. DAVIS. Cur. sec. Faërnus e Vet. Cod. legebat: *Inimicis tam multis palam ex civitate, et his auctoribus eum interf.* Hotomannus cum Brantio simpliciter: *Inimici multis etiam ex civ. palam auctoribus interf.* Sed accuratius Codices perpendamus. Primo pro hunc habent Edd. Romana, Mediol. Ven. nunc. Dein inimicis jam multis palam etiam est in Petav. Scalig. aliisque quam plurimis, et Ed. Inc. Nam Leid. prim. secundus, Oxon. Palat. Bong. tert. et Voss. tert.

habent, *Inimici. etiam abest ab Oxon. dein et iis vel his auct.* est in MSS. plerisque et Ed. Inc. ex his Leid. sec. multis a. Palat. iis a. Edd. Rom. Med. Ven. eum interf. addunt caedem Edd. et praeter citatos a Davisio MSS. etiam octo meorum. Sed neque ex iis, neque eum agnoscent Leid. pr. Scal. neque Ox. Nihilominus puto restituendum esse locum hoc modo: *Tertium jam hunc annum regnantem inimici, sed jam multis palam ex civitate necis auctoribus, eum interfecerunt. ex inimici sed, vel sed jam, corruptum est, inimicis etiam. Ex necis, n. elapsa, restitit, et iis, vel et is; ut est in Vossiano primo. Placet mihi, hunc et eum simul scribere, non ut eum per pleonasmum abundet, et, hunc referas ad Tasgetium, licet sciam saepissime illud pronomen ita addi. Vide citatos ad 8, 3. Sed jungo hunc annum tertium. quod videtur sensisse etiam R. Stephanus, qui edidit: *Tertium hunc jam.* Sed librarius hunc ad Tasgetium referens eje-*

ribusque, quibus legiones ^a transdiderat, certior factus est, in hiberna perventum, locumque ^b hibernis esse munitum.

XXVI. ^c Diebus circiter xv, quibus ^d in hiberna ^e ventum est, initium repentini tumultus ac defectionis ortum est ab Ambiorige et ^f Cativolco: qui, quum ad fines regni sui Sabino Cottaeque ^g praesto fuissent, ^h frumentumque in hiberna com-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a trad. MSS. et Edd. plerique. ^b in hib. G. V. tert. Ed. Inc. ^c dies Lov. ^d deest MSS. 2. ^e perv. G. V. tert. L. tert. Ed. Inc. est exulat a Carr. ^f Sic nasc. vulgo Cativulco. plerique MSS. et Edd. primae hic Cativulco. alii aliter corrupte. Cautusulco L. pr. ^g frumentaue Duk. frumentoque V. sec. que exulat ab Oxon. dein comportassent MSS. recentiores et Edd. qdd.

cit eum: unde id in nonnullis Codicibus non adparet: uti recte censet Erud. Wopkens Tull. Lect. 3, 4. Alii vero hunc et eum non concoquentes nunc substituerunt, non adeo male, jam nunc; quae etiam particulae ita saepe junguntur. Hunc ob consensum tamen codicum praestat. Sensus est, jam ab eo tempore fuisse hunc annum tertium, quo regnaret. Hoc enim pronomen, tempori additum, proxime praecedens et continuum tempus notat. Vide quos ibi laudavit vir doctus, et Cl. Cort. ad Sallust. B. Jug. 11, 6. His proximis annis. et ad B. Civ. 1, 5. Iisque V primis diebus. Ex MSS. itaque hunc locum constitui, non ausus tamen, sed et necis, vel, si id mavis, caedis inferere.

Ad plures res pertinebat] Nullam causam video, cur hic retineamus illud res, praecedente ea res, et nullo codice, saltem meorum, nec Carr. nec Ed. In certa eam vocem hic agnoscente; quamquam alicui videri posset excidisse ob praecedentem syll.

Jul. Caes. Tom. I.

ham vocis plures. Sed ego MSTis cedere malim. Statim pro impulsu Carrar. et Dukerianus cum Aicardo habent impulsione. quod praeferre videtur Brutus: ut contemtionem, pro contemptu. Verum eorum codicum auctoritas mihi tanti non est, ut ideo a vulgatis recedam et sollemni quasi formula, meo, tuo etc. impulsu. Praeterea inpenso amat Caesar quartae declinationis nomina. c. 27. missu, coactu. ubi vide Brant.

Cum legione] Oxon. cultilegione. unde suspicabatur Cl. Wasse, an non legionis numerus sub eo lateret. quam suspicionem augere potest scriptura codicis Bongarsiani primi, cum religione. quasi fuisset cum Vileg. Sed quam ei legionem dederit, supra quoque non addit, c. 24.

Legatis quaestoribusque] Doctiss. Clacconius legi volebat, quaestoreque; quomodo ait. scribi in duobus MSS. Codicibus. quia in singulis provinciis unus tantum erat quaestor. Hinc qui-

D d

portavissent, Induciomari Treviri nunciis impulsis,
 244 suos concitaverunt; subitoque ^a obpressis lignato-
 ribus, magna manu castra obpugnatum venerunt.

3 Quum celeriter nostri arma cepissent, vallumque
 adscendissent, atque una ex parte Hispanis equiti-
 bus ^b emissis, equestri proelio superiores fuissent;
 desperata re, hostes ab obpugnatione suos reduxe-
 runt. Tum suo more conclamaverunt, uti aliqui

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *adprehensis* Pet. ^b *missis* Scal. L. pr. Ed. Steph.

dem multos legatos habuit Cae-
 sar, sed unum *quaestorem*, qui
^a populo, ut *legati* ab Imperato-
 re, legebantur. 1, 54 *singulis*
legionibus singulos legatos et
quaestorem praefecit. ubi plura
 Ciaccon. 4, 31. *Consilio cum le-*
gatis et quaestore communicato.
 Cap. praec. multos *legatos*, sed
 unum *quaestorem* Crassum no-
 minat. et alibi saepius. At in
 MSS. plurimis et Edd. Vett. et-
 iam Roscius vocatur *quaestor* c.
 53. sed ibi vide. MSS. tamen
 mei et aliorum constanter exhi-
 bent, *quaestoribus*, nisi quod
 in Voss. secundo non compa-
 reat *que*. Quid ergo dicemus?
 corruptumne esse locum? sic cer-
 te 4, 22. *quaestori, legatis*, in
 MSS. duobus optimae notae scri-
 bitur male, *quaestoribus*. an sub
quaestorum nomine intelligi et-
 iam *proquaestorem*? nam et ille
 vivo quackore aliquando in pro-
 vincia aderat: ut docet Sigonius
 de Ant. Jure Provinc. 2, 3. *Χ-*
λαίρηξ vertit Metaphrastes:
 quasi *tribunos* legerit vel intel-
 lexit.

Castra obpugnatum] Variant
 Codices. Alii habent, *ad castra*
oppugnandi, (scil. *causa*.) Alii,
ad castra pugnatum; Alii, *ad*
castra obpugnatum. CLARK. Uti

ab Hotom. et nunc vulgo editum,
 in nullo, si forte Faërne exci-
 piās, scribitur codice; habent
 enim MSS. et Edd. Vett. *ad ca-*
stra oppugnatum, (*expugnatum*
 Lipsii unus. *pugnatum* Edd.
 Rom. Med. Ven.) Recte: *ad ca-*
stra venerunt oppugnatum. Sed
 pro eo *oppugnanda* est in Leid.
 pr. Scal. Oxon. et alio, atque
 Edd. Aldi, Steph. Gryphii etc.
 atque ita saepius Caesar. Vide
 Ciacconium; sed tamen inde sus-
 piceris, hic olim fuisse *obpug-*
nandi, scilicet *gratia*; quod
 (nescio an e MSS. an Edd.) pro-
 tulerunt Rhellicanus et Manuti-
 us, ac probaverunt. Adi omnino
 ad 4, 1. notata.

Aliqui prodirent] Leid. pr. et
 tert. *aliquis*. scilicet quia statim
 illi librarii invenerunt, *prodi-*
ret: nam ita, praeterquam in
 iis, exaratur quoque in Bongar-
 siano primo, Lovan. Egmond.
 Vossianis omnibus ac Gottorp.
 et Ed. Incerta. *prodesset* Voss.
 sec. Videndum, num *aliqui* di-
 xerint pro *aliquis*, ut *qui* pro
quis: quod notum: nisi forsan
 lineola omisa numero singulari
 praeberit ansam. Certe Meta-
 phrastes et Celsus pluralem ag-
 noscunt.

Quibus rebus] Sic MSS. et

ex nostris ad conloquium prodirent : habere sese, quae de re communi dicere vellent, quibus rebus controversias minui ^a posse, sperarent.

XXVII. Mittitur ad eos ^b conloquendi causa, C. Arpinejus, eques Romanus, familiaris Q. Titurii, et Q. Junius ex Hispania quidam, qui jam ante, missu Caesaris, ad Ambiorigem ventitare consueverat : apud quos Ambiorix in hunc modum locutus 145

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest L. pr. bene. V. ad 3, 13. paullo ante vulgo abest *rebus*. ^b *conl.* c. exsulant ab Oxon. dein vulgo C. Carpinejus, C. Arpinus, vel Carpinejus et Carpinus hic et c. seq.

Editt. Vett. Scaliger et Recentiores omittunt, *rebus*. CLARK. *Rebus* addunt omnes omnium MSS. et Edd. Veteres: sed Vasc. Aldus, Strada, Stephanus, Gryphius aliique ante Scalig. jam omiserunt male; uti patet ex notatis ad 4, 17. et B. C. 1, 2. Si quid ejiciendum esset, potius extruderem *re*; quia *commune* pro re communi passim ponitur, ut vidimus ad 2, 5. sed non opus est contra MStos quid innovare.

C. Arpinus) Ita Scaliger ex Ursini Cod. primus, quod sciam, edidit, eique lectioni adstipulatur omnino Leidensis primus, in quo, Gajus Arpinus. Ceteri scripti et editi, quantum scio, C. vel G. Carpinejus. Graecis Καρπινίος. Seq. etiam cap. pro C. Arpinus editi ante Scalig. et plerique MSS. cum Metaphraste, Carpinejus. Ex eo tamen loco rectum esse Arpin. sine C satis patet. Nam illic optimi quivis Codd. quos ibi enumeravi, habent Arpineus simpliciter sine C. At in aliis ibi Carpinus vel Carpitius exaratur: quod indicio est, praenomen Caji seu Gaji adhaesisse genti non Arpinio, sed

Arpinejo. Hoc enim verissimum puto. Arpinejus gentili nomine dictus hic homo, ut Appulejus, Aurunculejus, Fontejus, Livinejus, Pompejus, Sausejus, Proculejus, et alii plurimi gentili nomini in ejus exeunte. quod viris doctis non suboluisse miror.

Missu Caesaris consueverat] Turbant hic rursus libri. Nam Pulm. Schedae, Carrar. Duker. a m. pr. Petav. Gott. Voss. et Leid. tert. cum Ed. Incerta ad Gryphii, jussu; immo pejus injussu Edd. Rom. Mediol. Ven. missi Bong. pr. missum Voss. sec. dein consuerant Bong. pr. et consueverant Leid. prim. et Oxon. consuerunt autem Lovan. Gottorp. Voss. et Leid. tert. cum Ed. Incerta, quasi uterque ad Ambiorigem jussu Caesaris soliti fuissent ventitare. Nihil minus. Hispanus solus ad Ambiorigem jam ante ibat, ut bene Cellus et Metaphrastes, missu Caesaris, id est, mittente Caesare, ut apud alios, missu Galbae, missu Ephorum etc. immo nosse 6, 7. venisse legiones missu Caesaris. Contra jussu Bruti, pro

2 est: ^a Sese, pro Caesaris in se beneficiis, plurimum
 ei ^b confiteri debere, quod ejus opera stipendio libe-
 ratus esset, quod ^c Aduatucis, ^d finitimis suis, pen-
 dere consuesset; quodque ei et filius, et fratris fili-
 us, ab Caesare ^e remissi essent, quos Aduatuci
^f obsidum numero missos ^g apud se in servitute et
 3 catenis tenuissent: neque id, quod fecerit de obpu-
 gnatione castrorum, aut judicio, aut voluntate sua
 fecisse, sed coactum civitatis: suaque esse ^h ejusmodi
 imperia, ut non minus haberet juris in se multitudo,
 4 quam ipse in multitudinem. Civitati porro hanc
 fuisse belli causam, quod repentinae Gallorum con-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a saepe se L. sec. ^b confidere MSS. 7. et Edd. pp. male. ^c Sie per ^d MSS. fere omnes. u etiam B. pr. V. pr. L. pr. sec. Cuj. Egm. et alii. V. 2, 4. vulgo *Atuaticis*. ^d finitumis B. pr. V. pr. Egm. e missi B. pr. Lov. et 3 alii cum Ed. Inc. f obsidium V. tert. g defunt G. V. tert. Ed. Inc. h hujusm. Duk.

missu, retinendum B. Civ. 2, 22. videtur. *Consuevat* etiam, ut saepe, Vossian. primus, Egmund. et quatuor alii. Ob incertam tamen Codicum lectionem hic vulgatum retineo.

In hunc modum locutus] Sic quidem Cujac. Petav. Scal. Leid. pr. et Oxon. At ceteri cum Edd. primis aliisque, *ad hunc m.* Parum refert; sed quid Caesar tamen scripserit, editoris est inquirere ac lectori proponere. 2, 31. *qui ad hunc modum locuti*. B. Civ. 3, 88. *Ad hunc modum instructa acies*.

Fecerit] Ita MSS. Reg. Eliens. et Vossii. Quomodo ubique ferme loquitur Caesar. Scaliger alii-que, *fecerat*. CLARR. Etiam Edd. primae et Aldi, Gryphii etc. *fecerat* cum MSS. aliquot, ut male ubique variatur, et paullo ante

in c. 25. sed *fecerit* est in MSS. 13, iisque melioribus, ac Ed. R. Steph. c. 28. *quae audierint*. c. 38. *quas acceperint*. c. 58. *viderit et occiderint*. ubi vide. 6, 10. *postquam venerint*. sic enim MSS. c. 17. *quae ceperint* 6, 42. 7, 1. B. C. 1, 66. 87. et crebro. In Cod. Scal. et Leid. prim. *Neque hii quod fecerint*. Quod tamen non sequor. Melius forsitan in Leid. primo est, *de Impugnatio- ne*; nisi et hoc sit librarii lusus, licet non inelegans.

Haberet juris in se] Hoc ordine est in Bong. pr. Voss. pr. Scal. Leid. pr. aliisque et Ed. R. Steph. non, *in se juris*. Praeterea Vossian. primus exhibet *haberent*: quod praestat. Vide ad 3, 17. *Magnaue multitudo convenerant*.

Legio alteri legioni] Bongars.

jurationi resistere non potuerit; id se facile ex a humilitate sua probare posse; quod non adeo sit inperitus rerum, ut suis copiis populum Romanum b se superare posse, confidat; sed esse c Galliae commune consilium: omnibus hibernis Caesaris obpugnandis hunc esse d dictum diem, ne qua legio e alterae legioni f subsidio venire posset. Non facile 6. Gallos Gallis negare potuisse: praesertim quum de g recuperanda communi libertate consilium initum, videretur. Quibus quoniam pro pietate h satisfecerit, 7 habere i nunc se rationem officii pro beneficiis Caesaris; monere, orare Titurium pro hospitio, ut suae

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *humanitate* L. sec. b *superari* p. Edd. Vett. et MSS. praeter Cuj. Sc. Leid. pr. And. Oxon. se abest ab Ed. Steph. uti aliquoties subintelligitur. *posse* non est in G.V. tert. Ed. Inc. c *in Gallia* Carr. Duk. d *indictum* L. sec. male. e *vulgo alteri*. f *subvenire* MSS. Faëni, B. sec. Ed. Steph. *possit* G.V. tert. Ed. Inc. *possent* V. pr. g *recipienda* And. Ox. pro *reciperanda* forte. V. Var. Lect. 3, 8. h *proprietas* MSS. 8. *properitate* Ed. Inc. i *vulgo se nunc r. officii*: pro b. Caesaris vel Caesarem monere. dein Pet. magnum numerum G. conductum etc. hunc.

prim. Andin. Lovan. et Dorvil. Iii Codices cum Edd. Romana, Mediolanensi, Ven. aliisque veteribus, teste Brantio, *alterae*: quo faciunt etiam Vossian. prim. sec. et Egmond. *altere*: quod, licet obsoleta intrudendo non deditus sim, hic tamen auctoritate MStorum admisi. nam et apud Terent. est Heaut. 2, 3, 30. *alterae dum narrat*, ubi vide, et confirmatur a Prisciano l. 6. p. 678. et l. 13. p. 959. Ed. Putsch. et Nopod. Eum. c. 1. *praefuit alterae equitum alae*. ubi vide Comment. Sic alibi *totae, solae, ullae*, et similia, a Grammaticis et Criticis saepe animadversa. Huc referendum *altero* forsan 7, 15.

Pro pietate satisfecerit] Pie-

tas hic amorem patriae significat. Cicero de Invent. 2, 22. *Pietas erga patriam — officium conservare monet. Silius Italicus 4, 398. Felices leti, pietas quos addidit umbris*. Vide etiam 8, 329. et 10, 593. DAVIS.

Pro beneficiis Caesarem monere, orare Titurium pro hospitio] Sic edidit primus, quod sciam, Scaliger; et secure ceperunt posteriores: quum in omnibus Editis et MSS. scribatur *Caesaris*, ut debet. Fraudi videtur fuisse Viro magno, quod locus interpunctione mala laboret. Ita enim distinguendum erat, *habere nunc se rationem officii pro beneficiis Caesaris; mo-*

ac militum saluti consulat; magnam manum Ger-
 8 manorum conductam Rhenum transisse; hanc ad-
 9 fore biduo: ^a ipsorum esse consilium, velintne prius,
 quam ^b finitimi sentiant, eductos ex hibernis milites
^c aut ad Ciceronem, aut ^d ad Labienum deducere,
 quorum alter milia passuum circiter L, alter paullo
 10 amplius ab his ^e absit. illud se polliceri, et jureju-
 rando confirmare, tutum iter per fines suos daturum.
 11 quod quum faciat, et civitati sese consulere, quod
 hibernis levetur, et Caesari pro ejus meritis gra-
 tiam referre. Hac oratione habita ^f discedit Am-
 biorix.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a ipse cor. e. c. velitne Ox. ne deest Duk. ^b finitimi B. pr. Egm.
^c abest a Scal. Ox. L. pr. Ed. Steph. ^d male exsulat a L. pr. V. ad
 2, 10. ^e vulgo desunt; dein vulgo tutum se iter. ^f discessit L. pr.

nerere, orare, etc. Ait, se Gallia
 satisfecisse pro pietate, nunc ha-
 bere rationem officii sui pro Cae-
 saris beneficiis; quare se monere,
 immo orare pro hospitio Titu-
 rium. ipsum Caesarem monere
 non poterat, qui aberat. Atque
 ita hunc locum ceperunt recte
 Metaphrastes et Celsus, qui con-
 ferri merentur, uti et sequentia.
 Pro *orare* in Bong. sec. *quare*
 inepte.

Absit] MSS. Reg. Eliens. et
 Vossii, et Editt. Rom. exhibent
 (*ab his*). CLARR. Solus cum Ur-
 sini libro Faërnus ante Scalige-
 rum eiecit *ab his*, vel *ab iis*;
 neque voces hae comparere vi-
 dentur in And. aut Oxon. quo-
 niam ex iis nihil excerpti hic ha-
 beo. Verum in Hotomanni, Bran-
 tii, ceterisque meis MSS. et Edi-
 tis *ab his* visuntur, scilicet *Aj-*
bernis. Perspicuitas Juliani styli
 agitare videtur, ut adfint hae

voces; quare restitui. c. 46. *Cu-*
jus hiberna aberant ab eo mi-
lia passuum XXV. 6, 7. *ab eo*
non longius aberat, et passim.
 V. ad Nepot. Milt. c. 4. *Is abest*
ab oppido. Rectius statim *eo se*
ejecisse me puto auctoritate Bon-
 garsianorum, Vossianorum, Egm.
 Lov. et sex aliorum, atque in
 Edd. Rom. Inc. Ven. Mediol. In-
 grata est repetitio, *illud se pol-*
liceri, se. V. ad 2, 31. et cap.
 seq. Immo et *suos* in nullo ante-
 dictorum Codd. nec Editionum
 adparet, uti nec in Petav. Illud
 tamen ob ambiguitatem, quae
 forsan alicui suboriri posset, et
 quia And. Leid. pr. Scal. Oxon.
 et forsan Ursini MSS. servant,
 servavi quoque. *fines suos* etiam
 sexcenties jungit Caesar.

Arpinejus] Sic Bongars. sec.
 Andin. Petav. Leid. prim. Scalig.
 Voss. prim. et Egmond. In Voss.
 sec. *Arpinus*. Lovan. et alii cum

XXVIII. ^a Arpinejus, et Junius, quae ^b audierint, ad legatos deferunt. Illi repentina re perturbati, etsi ab hoste ea dicebantur, non tamen ^c neglegenda existimabant; maximeque hac re permovebantur, quod, civitatem ignobilem atque humilem Eburonum sua sponte populo Romano bellum facere ausam, vix erat credendum. Itaque ad consilium rem deferunt: magnaue inter eos existit controversia. L. Aurunculejus, compluresque tribuni militum et primorum ordinum centuriones, nihil temere agendum, neque ^d ex hibernis injussu Caesaris discedendum ^e existimabant. quantavis, ma-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo *C. Arpinus*. ^b Sic Edd. Cell. et aliae. *audierunt* MSS. plerique et Edd. quaedam. vulgo *audierant*. ^c Sic B. pr. V. pr. Egm. non per *i*. ^d deest Ed. Inc. ^e *docebant* And. Oxon. *existimabant* Lov. Egm.

Edd. primis *Carpinejus*, alii *Carpitius*. Sed solum est verum, *Arpinejus*. cui adhaesit praenomen; et inde factum *Carp.* quod hic non magis necessarium est, quam *Quinti*, in nomine *Junii*. Omisit sine dubio Caesar tam illius, quam hujus praenomen.

Bellum facere] Hunc loquendi modum inter Sallustii raros et insolentes ponit Seneca Epist. 114. Sed perperam. Corn. Nepos Ages. c. 2. *Persuasit Lacedaemoniis, ut exercitum in Asiam emitterent*, bellumque Regi facerent. Sic etiam loquuntur praestantissimi Linguae Latinae auctores, ut offendit Ch. Cellarius Cur. Poster. p. 91. seq. DAVIS. V. ad c. 22. *Trinobantibus bellum facit*.

Ad consilium rem deferunt] Sic restitui ex MS. Nqv. et ita

legit Graecus interpres; vertit enim, *τῶτα τῇ βουλῇ ἀνακοινώσαντες*. Vulgg. ad *Consilium*. Male omnino. De vocum *consilii* et *consilii* differentia videndus J. F. Gronovius ad Livii 44, 2. DAVIS. Consentiant MSS. mei plerique cum Edd. Rom. Inc. Mediol. Ven. R. Stephani aliisque, ut debent. V. ad 3, 3. 23. et alibi. Hoc et restituendum 6, 7. *Loquitur in consilio*. non per *c*. et 7, 60. *Consilio convocato*. vulgo per *c*, uti et B. Civ. 1, 67. *Disputatur in consilio* e MSS. V. et B. C. 2, 30. *Consilio convocato*; ut et 3, 86. 87. ubi vulgo etiam male *consilio* legitur, ut et B. Alex. c. 57.

Exstitit] Sic MS. Reg. Al. *exstitit*. Utrumvis recte; cum res praeterita, tanquam praesens, narretur. CLARK. *Exstitit* etiam Loid. pr. et sec. sed recte se ha-

gnas etiam, copias Germanorum ^a sustineri posse,
 5 munitis hibernis, docebant: rem esse testimonio,
 quod primum hostium inpetum, multis ultro vulne-
 6 ribus inlatis, fortissime ^b sustinuerint: re frumen-
 taria non premi: interea et ex ^c proximis hibernis,
 7 et ^d a Caesare conventura subsidia. postremo quid esse
 levius aut turpius, quam auctore hoste de summis
 rebus capere consilium?

i XXIX. Contra ea Titurius, sero facturos ^d cla-
 mitabat, quum majores hostium manus, adjunctis
 Germanis, condonissent, ^e aut quum aliquid cala-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *sustinere* L. pr. et 3 alii cum Ed. Vep. ^b *sustinerent* V. sec. *sustinuerunt* MSS. 2. et Edd. R. M. V. ^c *proximis* B. pr. ^d *clamat* Duk. ^e *ut* V. pr. soc. Egm. et Lov. et 4 alii cum Edd. R. Inc. M.

bet vulgatum: cui rei indicio est scriptura Codd. Andin. Cujac. Oxon. et Edd. Aldin. Gryphique prima, *ex iis tot causis controversia orta est*. Nam de existit factum ex iis tot; ut jam advertit Hotomannus. Orta ex Glossa. B. C. 1, 20. *inter eos dissensio existit*. Plura vide ad 6, 5. *motus existat*. Liv. 2, 32. *si bellum existat*.

[*Quantasvis magnas copias*] Recte notavit Fr. Hotomannus, vulgo dici *quantumvis magnas*, vel *quantasvis copias*. Nihil tam mutarim, cum hujusmodi *πλεονασμὸς* non desint exempla. Livius 44, 27. *Ut quanta maxima posset praeda ex victo Romanis reservaretur*. Curtius 5, 6, 12. *Quanto maximo possumus cultu*. Minucius Felix Octav. p. 11. *Certum aliquod de summa rerum ac Majestate decernere, de qua tot omnibus saeculis — Philosophia deliberat*. DAVIS. Male

magnas exsulat ab Ed. R. Stephani, item MSS. Andin. et Oxon. et *etiam* a Lovan. ac 4 recentioribus et Edd. Rom. ac Med. *quamvis* Florent. Ed. Sed meliori ordine plerique MSS. exhibent, et Ed. Inc. *magnas etiam copias*. Similia notavi in Miscell. Observ. vol. 2. T. 2. p. 305. ad Appulej. l. 3. Met. p. 61. *Quanto maximo nisu poteram: ut legendum est*. Plin. l. 3. Epist. in f. *quantum maximum potuit*. ubi vide Cort. Rationem autem hujus locutionis *quantasvis, magnas etiam* videre potes apud Cl. Perizon. in Sanetti Min. p. 493. Dein optime viri docti ex Ursini codice repofuerunt, *quid esse: cui consentiant* Bong. sec. Andin. Leid. prim. Scal. Oxon. Cujac. Male in ceteris et Edd. primis, aliisque multis, etiam Gryphii, *quid esset*. Vide ad 1, 7. et saepe.

[*Interficiendi*] Bongars. prim. Leidens. prim. Lovan. Egmund.

mitatis in proximis hibernis esset acceptum. brevem consulendi esse occasionem. Caesarem arbitrari pro-²fectum in Italiam: ^a neque aliter Carnutes interficiundi. Tasgetii consilium fuisse capturos, neque Eburones, si ille ^b adesset, tanta cum ^c contemtionem no-²⁴⁸stri ad castra venturos esse. non hostem auctorem, sed rem, spectare: subesse Rhenum: ^d magno esse 3 Germanis dolori Ariovisti mortem, et superiores nostras victorias: ardere Galliam, tot contumeliis ac-⁴ceptis sub populi Romani imperium redactam, ^e superiore gloria rei militaris extincta. Postremo, quis 5

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. 10 meliores et Edd. Inc. R. Steph. etc. pro *nec*. vulgo etiam *interficiendi*. ^b deest Lov. seq. voce *magna* G. V. tert. L. tert. Ed. Inc. ^c *contentione* MSS. plurimi et Edd. Vett. nostra Edd. R. M. V. ^d *magnum* B. pr. *Germanos* L. pr. *doloris* Egm. ^e *superiorem gloriam extinctam* Cuj.

et Dorvill. optime, *interficiundi*. Vide ad 2, 6. *spem potiundi*. c. 44. *regrediundi*. c. 52. *ferendum*. c. 53. *satis faciundi*. Deinde praepositionem non agnoscunt, cum *contemt*. Bongars. pr. sec. Vossiani, Leidenenses, Egm. et duo alii, uti nec Edd. primae, ac R. Stephani; non male, nisi tamen excidisse videtur ob sequens *con*. Amat addere praepositiones Caesar.

Sed rem spectare] MSS. nonnulli et vett. cusi, *Rem expectare*, unde forte legendum, *se spectare*, licet aliquando subintelligatur Pronomen. Idem mendum occurrit apud Petronium Satir. c. 17. ubi de Quartilla: *Diu flevit, ac ne tum quidem nos ullum adjecimus verbum, sed taciti expectavimus lacrimas ad ostentationem doloris paratas*. Lege, *Spectavimus*, loquitur enim de Quartillae lacri-

mis. DAVIS. Cum MSS. nonnulli et Edd. Vett. habeant *expectare*, ingeniose conjicit Davifus legendum (*se spectare*), quamquam et subintelligi potest id pronomen. CLARK. Nihil crebrius est variatione τῶν *spectare* et *expectare*. et saepissime in Caesare occurrit. *Expectare* hic ex meis habent MSS. 9. et Edd. primae. *spectari* L. tert. Vir doctus margini adscripsit: f. *spectarem*. Frustra. Omittitur reciprocum: ut hoc ipso c. *arbitrari*. c. 27. *polliceri daturum*, ac sexcenties. de verbo *spectare* adi 2, 20. *Nihil Caesaris imperium spectabant, vel expectabant*.

Magno esse Germanis dolori Ariovisti mortem] Nihil Caesar usquam de morte Ariovisti, nisi hoc loco, scripsit. Unde Cluverius l. 3. Germ. p. 7. malebat, *sortem* legere. Sed audax haec conjectura. Nam quid attinebat

hoc sibi persuaderet, sine certa re Ambiorigem ad
 6 ejusmodi consilium descendisse? suam sententiam
 a in utramque partem esse tutam: si nil sit durius,
 nullo periculo ad b proximam legionem perventuros:
 si Gallia omnis cum Germanis consentiat, unam esse
 7 in celeritate positam salutem. Cottae quidem, at-
 que eorum, qui dissentirent, consilium quem habe-
 149 ret exitum? in quo si c non praesens periculum,
 at certe longinqua obsidione fames esset pertimes-
 cenda.

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Sic Cuj. And. L. pr. Sc. Ox. Ceteri et Edd. primae in utraque parte. et si nihil esset ac consentiret. b primam Lov. c MSS. multi et Edd. pp. praes. per. non. sit addit Leid. sec. et Edd. R. Med. Ven. Gryph. sec. et aliae. habere Ed. Steph.

mortem memorare, cum Caesari post unum illud proelium nihil cum Ariovisto res fuerit? Nec solet ille extra gesta sua evagari. Sane et Graecus *Σάβατον* vertit, et in Anonymo eandem vocem invenio, et retineo. VOSSIUS.

Sub imperium redactam] Leiden. prim. sec. Duker. Palatin. et Dorvill. *sub imperio*. Sub quo scilicet jam erant. Simile est, quod Cortius in MSS. quibusdam invenit, *sub imperio cogere*, in Sallust. B. Jug. 18, 12. Et sic quidam volunt dici posse, *sub jugo mittere*. V. ad 1, 7. Sed a vulgatis non recedo. facile haec variatio, ut dixi, oriri potuit ex pronuntiatione syllabae *om* pro *um*.

Sine certa re] Celsus *sine magna causa*. Verior est explicatio, sine cognitione certa, Gallos omnia hiberna simul obpugnatos, et rebellaturos. Sed Codd. Cuj. Oxon. et Ed. R. Steph. ac Gryphii margo habent *spe*.

quo facit Graecus, qui habet, Ambiorigem *ἀνευ τινος ἐλπίδος τὸν πόλεμον βουλευσάσθαι*. At hoc non dicit Caesar. Alios ergo Codices habuerit ille, necesse est. *res* et *spes* confunduntur quoque 7, 3. in f. et passim.

Unam esse in celeritate positam salutem] Sic Virgilius Aen. 2, 354. *Una salus victis*. Et infra: *tamen unum communis salutis auxilium in celeritate ponebat*. Et Corn. Tacitus Annal. 1. *Temporis ac necessitatis monent. Unam in armis salutem*, etc. Ciacccon. Frustra igitur est Fr. Hotomannus, cui placet una sexto casu. DAVIS. *Unam*) Emendat Hotomannus, *una*. Quomodo et in MS. Reg. scriptum est. Sed erudite exemplis allatis ostendit Davisius, alteram illam veriore esse Lectionem. Erudite quoque idem Vir Doctissimus *longinqua* vocem ex MSS. et Editt. Vett. restituit; cum Scalliger et Recentiores edidissent, *longa*. CLARK. Jam ante Scali-

XXX. Hac in ^a utramque partem disputatione ¹ habita, quum a Cotta, primisque ordinibus acriter resisteretur, *Vincite*, inquit, *si ita vultis*, Sabinus; et ^b id clariore voce, ut magna pars militum exaudiret: *neque is sum*, inquit, *qui gravissime ex vo-* ² *bis mortis* ^c *periculo terrear*: hi ^d *sapient*, et, si *gravius quid acciderit*, *abs te rationem reposcent*: qui, ³ *si per te liceat*, *perendino die cum proximis hibernis conjuncti*, *communem cum reliquis* ^e *belli casum sustineant*: *nec rejecti et relegati longe ab ceteris, aut ferro, aut fame intereant.*

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Utraque parte* MSS. multi et Edd. pp. Ordo est ^e MSS. vulgo *hab. disp.* ^b *deest* MSS. 2. Ed. R. ^c *in periculo* Scal. L. pr. V. ad 3, 13. ^d *sapienter si* MSS. 3. et Edd. quaedam. plerique non agnoscunt *et*. forsitan *hi sap. hi si gr.* ^e vulgo *deest*.

gerum Aldus, Stephanus, Gryphius, Plantin. alique ediderunt *longa*, et exaratur in MSS. Andin. et Oxoniensi. 1, 47. *longinqua consuetudine* eadem est varietas. Ceterum *peritimescenda* confirmatur ab Cuj. And. Leid. pr. Oxon. et Edd. Aldi ac Gryphii prima. Nam in ceteris MSS. et Edd. quotquot vidi, *timenda*, simpliciter. *Unam* defendit quotque Cort. ad Sall. B. Catil. 43, 1.

Longinqua obsidione] Longinquum pro diuturno poni, multis exemplis docuit elegantissimi ingenii vir, Janus Broukhusius, ad Propertii Eleg. 1, 6, 27. Vide etiam not. ad B. G. 1, 47. Hoc cum fugeret nuperos editores, *longa* hic loci intruferant; nos autem ex MSto Norvic. et antiquitus excusis suum *Caesari* verbum restitimus. DAVIS.

Rationem reposcent] Typothetarum, credo, errore in Da-

visianam editionem inrepsit, *deposcent*; quod tamen secutus est Clarkius. Sed MSS. omnes et praecedentes Edd. exhibent *reposcent*. Elegantius, et magis proprie hac in re. Valer. Max. 3, 7, 1. *Cum a L. Scipione ratio in Curia reposceretur*. De verbo *deposcere* adi Cl. Drak. ad Liv. 2, 13. *ad Cloeliam deposcendam*.

Casum] MSS. et Editt. Vett. *belli casum*. Graecus, τοῦ πολέμου τύχην. CLARK. Haec quoque vox temere, praecuntibus MSS. et Edd. ut ait, ab Hotomanno proscripta, et a Scaligero ac seqq. ejecta est. Quos Codices, quasque Edd. viderit, nescio; sed in MSS. meis omnibus, numero viginti, et Edd. quas ego consului, reperitur; quare addidi rursus. Paulo ante Clacconius e Gellii verbis 10, 26. *Sacerdotes quum condicunt in diem tertium, diem perendini dicunt*, hic quoque ita scripisse

XXXI. ^a Confurgitur ex consilio : comprehendunt ^b utrumque, ^c et orant, ne sua dissensione et
 150 pertinacia rem ^d in summum periculum deducant :
 2 facilem esse rem, seu ^e maneant, seu proficiscantur ;
 si modo unum omnes sentiant, ac probent : contra
 3 in ^f dissensione nullam se salutem ^g perspicere. Res
 disputatione ad mediam noctem perducitur. Tandem dat Cotta permotus manus : ^h superat senten-
 4 tia Sabini. Pronunciatur, prima luce ituros. Consumitur ⁱ vigiliis ^k reliqua pars noctis ; quum sua
 quisque ^l miles circumspiceret, quid secum ^m por-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a cum se consilio, c. L. pr. ^b utrimque Lov. ^c exorant Duk. V. sec. ^d in summam B. pr. ^a m. pr. summo periculo MSS. 4. recentes et Edd. R. M. V. summam in Ciacc. et Br. ut B. C. 1, 19. ^e remaneant G. V. tert. ^f discessione L. pr. dissensionem MSS. 10. et Edd. pp. ^g prospicere Ox. Duk. ^h superior est V. sec. superiore B. tert. L. sec. et Edd. qq. ⁱ in vigilias Pet. ^k deest L. pr. inedia B. sec. ^l milites V. pr. ^a m. pr. ^m portari L. pr. possit idem et Ox.

Caesarem existimat. Non ego credulus illi. Cicero pro Muraena c. 12. *Utrum diem tertium, an perendinum etc.*

Nec rejecti] MSS. et Edd. Vett. non, rejecti etc. Quod aequè Latinum. CLARK. *Nec ediderunt* Aldus, Plant. Scal. aliique. *Ne* Gryphius, Strada, et pauci seqq. quod tamen praefert Brutus. Non servavit Stephanus, et est in MSS. meis tredecim. *Nec tamen retinent* Leid. pr. Cujac. Oxon. And. et forsan alii. Sed vehementior videtur esse vis in particula non hoc loco.

Comprehendunt utrumque, et orant] *Comprehendunt*, hoc est, prestant, amplectuntur. VOSIUS.

Tandem dat Cotta permotus

manus] Hoc est, cedit, victorum infar. Sic Arnobius l. 1. p. 26. *Sed concedamus interdum, manum vestris opinionibus dantes, etc.* Usurpavit et Cicero, cum ait de amicitia: *Qui litigare se simulans blandiatur, atque ad extremum det manus.* Erat autem ille mos dedititiorum, sed de illis proprie dicitur, *tendere manus.* Unde Caesar 7, 40. *Litavici fraude perspecta Aedui manus tendere, et deditionem significare, et projectis armis mortem deprecari incipiunt.* Zosimus l. 2. πολλὰς δὲ ζωγρίας ἐλὼν τὸ περιλειφθὲν πλεῖστον χειρὰς ἀνατίειν ἐδέξατο. VOSS. Si hujusce phraeseos plura desideres exempla, adunda Ch. Cellarii notae ad Corn. Nepotis Hamile. 1, 4. DAVIS. In Adino scribitur permotas. ut dictum.

tare posset, quid ex ^a instrumento hibernorum relinquere cogeretur. Omnia excogitantur, quare ^b nec ⁵ sine periculo maneatur, et ^c languore militum, et vigiliis periculum augeatur. Prima luce sic ex ca- ⁶ stris proficiscuntur, ut, quibus esset persuasum, non ab hoste, sed ^d ab homine amicissimo Ambiorige consilium datum, longissimo agmine, ^e maximisque impedimentis.

XXXII. At hostes, postea quam ^f ex nocturno ¹ fremitu, ^g vigiliisque de profectione ^h eorum senserunt, ⁱ conlocatis insidiis bipartito in silvis, ob-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a frumento B. sec. ^b ne L. pr. ^c languor MSS. 2. ^d deest Carr. male. ^e Sic MSS. mei et Edd. Inc. Steph. Gr. sec. aliaque. vulgo *magnis. incedunt* addit Vascos. ^f de L. pr. *noctis* Pet. ^g deest Duk. ^a m. pr. ^h ejus L. pr. Ox. ⁱ conlatis V. pr. a m. pr.

effet, ac *victas manus dare*: quod frequens apud Poetas. At in Caesare nil mutas; nisi malis *manum* auctoritate antiquissimi Bongarsiani. In singulari *dare manum* non raro occurrit. Variatur in MSS. quoque in Nepotis loco per Davilium citato, *victi manum dedissent*: ubi vido Comment. *permotum* est in Voss. sec. Cur autem Clarkius ordinem mutaverit, edideritque, *dat manus Cotta permotus*, scire velim; nisi offenderit eum, *permotus manus*. cui malo optime medetur Bong. *manum*. Alii Editores *permotus* etiam locant post *manus*: et jungunt cum *superiores* contra MSS. immo exulat id participium a Dukeriano.

Prima luce ituros] Temerariae sunt conjecturae Ursini, ac Ciacconii, quorum *Me iter* corrigit pro *ituros*, ille et veteribus Grammaticis tam hic, quam mox et alibi, *primo luci*. Uter-

que contra MSS. omnes libros; Caesaris quoque perpetuam simplicitatem. *Prima luce, nocte, primo vespere* aliquoties dicit auctor noster. Vide ad 1, 27. 7, 62.

Omnia excogitantur, quare nec sine periculo] Hoc est, ita se gerunt, quasi id operam dent, ne sine periculo etc. Contrarium sensum procudit Metaphrastes, qui hoc modo locum vertit: παν- τι τρόπῳ δὲ προενόησαν ὁμῶς, ὅπως μὴτε μένοντες κινδυνεύωσι, μὴτε καμνόντων τῇ ἀγρυπνίᾳ τῶν στρατιωτῶν ὁ κοινὸς κίνδυνος ἀν- ἔστη. Tanquam in suo Codice legisset: *Quare et sine periculo maneatur, nec languore militum* etc. Contra rem ipsam: adeo ut vel libro vitioso usus sit, vel auctoris mentem non intellexerit. DAVIS.

Obportuno atque occulto loco] Ita etiam Graecus et MSS. vetustiores. Sed attentionem tamen

portuno atque occulto loco, a milibus passuum circiter ² Romanorum adventum expectabant: ^a et, ²⁵¹ quum se ^b major pars agminis in magnam convallem ^c demisisset, ex utraque parte ejus vallis subito se ostenderunt: ^d novissimosque premere, et primos prohibere adscensu, atque iniquissimo ^e nostris loco proelium committere coeperunt.

¹ XXXIII. Tum demum Titurius, ^f ut qui nihil ante providisset, trepidare, ^g concurrere, cohortesque disponere: haec tamen ipsa timide, atque ut eum omnia deficere viderentur: quod plerumque ^h accidere consuevit, qui in ipso negotio consilium ² capere coguntur. ⁱ At Cotta, qui ^k cogitas-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest copula Scal. L. pr. Ox. Ed. Steph. ^b exulat a Scal. L. pr. Ed. Steph. ^c *dim.* MSS. plerique et Edd. Vett. male. dein vulgo *sese* contra MSS. et Edd. alias ^d *novissimoque* V. pr. ^e Sic Pet. Cuj. And. Sc. L. pr. Ox. Ceteri *nostrorum* cum Edd. pp. minus bene, nisi lateat aliud quid *nostro militi*, vel simile. ^f Sic Sc. L. pr. Ox. Edd. Vascos. Str. Steph. non uti. Ceteri MSS. et Edd. pp. non agnoscunt, ut §. 2. *dein praevid.* Carr. Duk. Dorv. *providerat* MSS. ^{2.} suspecta sunt haec 5. verba Grutero, quia mox sequitur *quod plerumque* etc. ^g vulgo *et conc.* ^h *accedere* V. pr. Egm. *Solet pro cons.* Lov. Dorv. Edd. R. M. V. ⁱ *atque* Duk. ^k *cogitasse videretur* Cuj. Ed. Steph. *cogitasse videtur* Ox.

meretur lectio Codd. Dukeriani et Leid. secundi atque Edd. Rom. Mediol. Ven. *obportuno consilio atque occulto loco*. Quae habet suas satis Veneres.

Trepidare, concurrere] Sic MS. Reg. Alii, paulo minus eleganter, (*trepidare et concurrere*). CLARK. Omnes etiam mei inferunt *et*. Nihilominus Clarkium hic secutus sum.

Atque ut eum deficere] Oxon. *utque ei d.* Leidensis etiam primus exhibet *ei*. Vide congeſta ad

3, 5. *Vires et tela nostris deficerent.*

Quumque propter l.] MSS. fere omnes, et Edd. primae, *quum*, sine *to que*. BONG. sec. *et quum*. In Leid. primo, *quod quum*. Fort fuerit, *Quoad, quum propter*.

Quoque loco] Recentiores MSS. Duker. Dorvil. et Leid. sec. cum Edd. Rom. Med. Ven. *quoquo*. ut passim occurrit *quoquomodo*, *tempore*, *pacto* etc. sed et *quisque* saepissime pro *quonquo* seu singulis invenitur. Vide ad 1, 39.

set, haec posse in itinere accidere, atque ob eam causam profectionis auctor non fuisset, nulla in re communi saluti deerat, et, in adpellandis cohortandisque militibus, imperatoris; et, in pugna, militis officia praestabat. quumque propter longitudinem agminis minus ^a facile per se omnia ^b obire, et quid quoque loco faciendum esset, ^c providere possent; jusserunt ^d pronunciare, ut impedimenta relinquerent, atque in orbem consisterent: quod ⁴ consilium, etsi in ejusmodi casu reprehendendum non est, tamen incommode accidit: nam et nostris militibus spem minuit, et ^e hostes ad pugnam alacriores ^f effecit; quod non sine summo timore ¹⁵

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Perperam MSS. plurimi et Edd. pp. *facere. non facile* L. pr. ^b *obedire* Egm. ^c *scire poterant* And. Ox. *scire etiam* MS. Urs. *non possent* Lov. Dorv. Edd. R. M. V. *posset* Ed. R. Steph. cum Metaphrasæ, qui et *jussit legisse* videtur. ^d *tamen pron.* L. pr. vulgo *pronunciari.* ^e *hostem alacriorem* L. pr. Ox. vulgo *ad pugnandum.* ^f *fecit* Cuj. And. L. pr. Ox.

Quare veteriores plurimosque Codd. sequor. Eadem confusio 7, 83. *Quid, quoque pacto agi placeat*: ubi optimi quique *quoquo.* Adi Cort. ad Sallust. B. Cat. c. 13. *Quid quoque modo audierat.*

Pronunciari] Bongars. pr. sec. Petav. Vossiani omnes, Egmund. Leid. pr. Oxon. et tres alii dant *pronunciare*, cum Ed. Incerta. Quod ob antiquissimorum Codd. auctoritatem recepi hic et cap. seq. etc. Saepe ita contra Grammaticorum canonem additur infinitivus Activus, subintellecto aliquo Accusativo. Vide ad 2, 5. *Castra munire jubet.*

Atque in orbem consisterent] Vide Joan. Brantium ad 4, 27.

DAVIS. B. Alex. c. 40. *in orbem se recepit.*

Ad pugnandum alacriores] Bong. prim. Andin. Oxon. et Leidens. primus, *ad pugnam.* eis τὴν μάχην Metaphrasæ: quod multo elegantius est vulgato; quare reposui, licet alteri lectioni suffragetur locus 3, 24. *Nostris milites alacriores ad pugnandum effecissent.* Sed 2, 16. *Ad pugnam inutiles.* et B. Civ. 3, 25. *Alacriores ad custodiam.*

Quaeque quisque] Bongars. prim. Dorvill. et Editt. Rom. Med. Ven. habent, *quae quisque*, sine copula, quod ut elegantius, ita verissimum esse patet e sequentibus: *properaret, clamore ac fl. complerentur.* Sic

6 et desperatione id factum videbatur. ^a Praeterea accidit, quod fieri necesse erat, ^b ut vulgo milites ab signis discederent; quae ^c quisque eorum carissima ^d haberet, ab impedimentis petere, atque ^e arripere properaret; clamore ac fletu omnia complerentur.

1 XXXIV. At barbaris consilium non defuit. nam duces eorum tota acie pronunciare iusserunt, *nequis ab loco ^f discederet; illorum esse praedam, atque illis*

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Propterea L. pr. ^b deest L. pr. et L. sec. ^c vulgo quaeque et mox et clamore ac. ^d habebat MSS. 3. Edd. R. M. V. ^e vulgo arripere et pronunciari. ^f discedat Ox.

enim habent MSS. Carr. Urfini, Brantii et mei omnes, vel et fl. cum Editt. primis. Vulgo illic quoque insertum, et clamore ac fletu. Saepissime illam copulam ab librariis vel editoribus intrusam contra Caesaris styllum, docuimus ad 4, 15.

Atque arripere] Andin. Oxon. Duker. et Leid. tert. abripere. quod praetuli. Non enim modo manum iis rebus injecerunt, sed et eas secum abstulerunt. Perpetua est horum compositorum in MSS. variatio. V. Cl. Drak. ad Silium 5, 220. ad Liv. 2, 33, 7. 3, 48. ab lanio cultro arrepto. unde et adripere hic defendi posset. Appul. l. 3. Met. p. 54. E me diis papillis capillos absconditos iratus arripuit. Sed et ibi forsan melius abripuit Heins. legit ad Ovid. Met. 7, 731. et Observ. Misc. V. 2. T. 2, p. 304. Dein pronunciare rursus exaratur in Bong. pr. sec. Vossianis omnibus, Lovan. Egmond. et 6 aliis, et Edd. Rom. Med. Ven. Incerta aliisque. V. cap. praec.

Erant et virtute et numero pugnando pares] Sic recte emendavit Jos. Scaliger, cum MSS. et editt. vett. habeant, numero pugnandi pares, unde Gahr. Faërnus ex ingenio legebat, numero pugnantium pares. Phil. autem Beroaldus, omissa voce, scribit: Erant et virtute et numero pares, cujus conjecturam probat Joan. Brantius. Frustra omnes: non enim tradere voluit nosser, Romanos Eburonibus fuisse numero aequales: nec id ex hoc loco conficitur, quod tamquam arbitratus est P. Ciasconius, cui propterea placet, Erant (Eburones) et loco et numero superiores: nostri tametsi a Duce etc. notat solummodo, Romanis sat fuisse et virtutis et numeri, quo acquis conditionibus iniri posset proelium: tantam enim de sua virtute opinionem conceperant, ut, ob fortitudinem, pugnare se pares existimarent, licet inferiores fuerint hominum multitudine. DAVIS. Mutila videtur et perturbata hujus sententiae pars prior. Numero enim

illis reservari, quaecumque Romani reliquissent: proinde omnia in victoria posita a existimarent. Erant 2 et virtute, et numero pugnando b pares: nostri tamen etsi ab duce, et a fortuna deserebantur, tamen omnem spem c salutis in virtute ponebant; et, 53 d quoties quaeque cohors procurreret, ab ea parte magnus hostium numerus cadebat. Qua re anim- 3 adversa, Ambiorix pronunciari jubet, ut procul tela conjiciant, e neu propius accedant: et, quam

V A R I A E L E C T I O N E S.

a esse addunt Scal. L. pr. Ox. existum. Egm. sperarent Lov. L. sec. existimare vel extimare Carr. Duk. et 2. alii. Ed. Fl. b vulgo pares nostri: tametsi a d. c deest Lov. sal. spem L. pr. d quotienscumque coh. L. pr. quotiens semper in MSS. e nec L. pr. Sc. Ed. Steph. ne ut V. pr.

nullo modo pares erant Romani tantae multitudini hostium; de virtute autem eorum in posteriori parte sententiae dicitur. Quocirca, etsi tolerari posse videtur ingeniosa Davisii explicatio, qua Romanos docet numero non quidem hostibus dici aequales, sed pares quodammodo pugnando, hoc est, satis multos, qui proelium inire possent etiam cum tanta multitudine; tamen adeo abjecta est haec locutio, adeoque hiulca et nitoris Caesareani dissimillima oratio, tamque parum cum eo, quod sequitur (*Tametsi a Duce etc.*) connexa, ut nullus dubitem, quin sensum ipsissimum Caesaris attigerit Ciacconius, licet verba nimis audacem prae se ferant conjecturam, qui hoc modo emendat: *Erant (hostes) et loco et numero superiores: nostri tametsi a duce et a fortuna deserebantur, tamen omnem sp. sal. in virt. ponebant.* CLARK. *Tametsi a duce et a fortuna deserebantur, tamen omnem spem etc.* Cum superioribus haec male cohaerent;

Jul. Caes. Tom. I.

levis tamen mutatio locum sanabit. Igitur lego, *nam etsi a duce etc.* etc. DAVIS. *Cur. sec.* Mire hic locus Criticos exercuit. Romani enim minime pares erant numero; licet ita quoque vertit Metaphrastes: *quare animo pugnandi* coniecit Glareanus; atque ita est in marg. Vascos. Invertit voces R. Stephanus: *numero et virtute.* Sed hoc eodem reddit. Scaliger quidem recte reponens *pugnando*, ut est in Bongars. sec. Petav. Leid. primo et aliis nonnullis MSS. pro *pugnandi*, quod est in MSS. plurimis, locum hunc juvit, et Davisius deinceps acuta sane explicatione. Verum tamen ipse Davisius, *tametsi etc.* non cohaerere apte cum praecedentibus fateri debuit, ideoque coniecit *nam etsi*. quas particulas sic jungit auctor 1, 46. et alibi. Alius Vir doctus tentavit hoc modo: *Erant a virtute pro numero, pugnando pares nostri, qui tametsi.* Sed praeter quod haec nimis a membranarum recedunt, de virtute Romanorum his idem fere paucis verbis intulcas-

E e

in partem Romani inpetum fecerint, cedant; (levitate armorum, et quotidiana exercitatione nihil a iis noceri posse:) rursus se ad signa recipientes insequantur.

1 XXXV. Quo praecepto ^b ab iis diligentissime observato, quum ^c quaequam cohors ex orbe excesserat, atque inpetum fecerat, hostes velocissime ^d refugiebant. Interim ^e eam partem nudari, ne-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a ex his vel hiis Scal. And. L. pr. quod notandum. Lipsius coniciebat, ea, quae parenthesi inclusa sunt, ex Glossemate esse orta. b desunt G. V. tert. Ed. Aie. Inc. c exsulat ab Ox. d *refugerant* V. sec. e vulgo *ea parte*.

set. Quare quocumque te veritas, patet satis, verbum *nostri* referendum esse ad sequentia: atque ita diserte et clare distinguitur in MSS. vetustissimis, Bongars. primo, Petav. Vossiano primo, Scalig. Leidensi primo et tertio; nec dubito, quin ita etiam sit in aliis. Vossiani certe secundum exscriptor haec de Eburonibus cepit, in quo *nostris*. An ergo recipiemus conjecturam Ciacconii, *numero superiores*? Nil minus: nam ne dicam, quod audacissima sit conjectura, quis credat, Caesarem scripsisse, Eburones suis militibus, de quibus tam egregia praedicat, virtute fuisse superiores? Ut paucis dicam. Latet mendum in *totis et numero*, et legendum contendo: *Erant et virtute Eburones pugnando pares. Nostri tametsi ab d. vel potius cum Oxon. tamenetsi ab d. sensu apertissimo. es* in Codice quodam casu excidit; hinc ex *Eburon*, quod nihil erat, fecerunt *et numero*; quod, sive de Romanis sive de Eburonibus capias, falsissimum est. *Tametsi* vel *tamen etsi*, sequente *tamen*, pro *quamvis*, est

frequentissimum. Vide quae laudant Rittershus. ad Cassian. Scioppius susp. lect. 2, 13. Cl. Duk. ad Flori Prooem. §. 3. et Cort. ad Sallust. Catil. c. 21. *Tamen etsi illis quiescit etc. tamen postulare plerique*, et aliis locis eum aliosque. Restituendum id quoque Valerio Maximo 3, 7, 8. Ext. *Tametsi ab aliis non inperat, domestico tamen acceptam iudicio refert*: ubi vide Varias Lect. vulgo, *eam etsi*. Nostro inprimis est familiare; et ita quidem, ut una, vel duae voces praecedant *tò tametsi*, vel *tamenetsi*. 1, 30. *Intelligere sese, tametsi poenas repetisset, tamen etc.* 7, 43. *Quae tametsi Caesar intelligebat, tamen*. Ibid. c. 50. *Ac tametsi animadvertantur, tamen*. quibus locis Muretus citat *tamenetsi*, Var. Lect. 11, 17. sed de his suo loco. 8, 10. *tamenetsi numero non amplius erant* 2, *tamen*. Adde 8, 20. B. Civ. 1, 26. 3, 67. Praeterea e MSS. tantum non omnibus, iisque vetustioribus magno numero, exhibui, *ab ducē et a fort*. Sic 1, 37. *ab Aeduis et a Trevisis*. 2, 23. *a fronte et ab sinistra*

cessse erat, et ab latere aperto tela recipi. ^a Rur- 3
sus, quum in eum locum, unde erant egressi, re-
verti coëperant, et ab iis, qui cesserant, et ab iis,
qui proximi steterant, circumveniebantur: sin au- 4
tem locum tenere vellent, ^b nec virtuti locus relin-
quebatur, neque ^c ab tanta multitudine coniecta
tela ^d conferti vitare poterant. Tamèn tot incom- 5
modis ^e conflictati, ^f multis vulneribus acceptis,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *et rursum* L. pr. *rursum et* And. ^b Sic MSS. et Ed. Inc. non *nee*.
^c Ita MSS. meliores ⁱⁱ. cum Ed. Inc. pro *a*. ^d *a confertis vitari*
And. L. pr. Ox. Pet. ^a m. s. Edd. Aldi, Steph. Gryph. Plant. Cell.
confecti MSS. 3. ^e *afflicti* L. pr. *conflicti* L. sec. ^f *tot* Edd. R.
M. V.

parte. B. C. 1, 25. *a fronte atque*
ab utroque latere. Adde c. 67.
3, 10. *ab senatu et a populo*. Ut
vulgo, ita legendum 7, 17. *Aflu-*
mine et a palude. vulgo deest *a*
contra Caesaris morem. c. 32. *a*
bello atque ab hoste Edd. quae-
dam, et ita MSS. et Edd. B. Civ.
3, 3. V. supra ad 2, 10. et crebro.

Quaeque cohors procurreret]
Ita legitur in MSto Norvic. et re-
cte quidem; respicit enim noster
ad id, quod factum est, postquam
in orbem constiterant Romani.
Vulgg. *procurrerat*, vel *procu-*
currerat. MS. Carrar. *procur-*
rebat, quae lectio ob *νακωφω-*
νία a me est repudiata; sequi-
tur enim: *magnus hostium nu-*
merus cadebat. DAVISIUS. Sic
MSS. Reg. Eliens. Al. *procurre-*
rat. CLARK. Consentunt Scal.
Oxon. Leid. pr. sec. *procurrebat*
Duker. Leid. sec. *procurrerat*
Edd. Rom. Med. Ven.

Interim ea parte] MS. Nor-
vic. ac editt. antiquissimae, Rom.
Ven. Beroald. et Steph. exhibent,
eam partem, hoc est, *να-*

ρὰ eam partem: quae quidem le-
ctio est recipienda. sic enim lo-
qui amat Caesar. Vide notat. ad
B. G. 4, 1. DAVIS. MSS. et Editt.
Vett. (eam partem nudari) (hoc
est, nudari agmen eam partem,
scil. ea sui parte.) Quam Lectio-
nem erudite propugnat Davisius.
CLARK. Etiam MSS. Carr. om-
nesque mei, Edd. quae Aldi, Stra-
dae, Gryph. sec. aliaeque. Quare
eum casum revocavi; de quo
quaedam etiam dixi ad 1, 12. *Ma-*
gnam partem 7, 68. et alibi?
quamquam et hoc loco ad elli-
psin refugere non necesse erat;
et exponi potest, *eam agminis*,
vel *militum partem nudari*;
quod malim: nec tamen opus est
cum Cujac. Scalig. Leid. pr. O-
xon. Aic. et Ed. R. Steph. repo-
nere: *recipere*. Constructio est:
Necesse erat, eam agminis par-
tem nudari, et tela recipi ab
aperto latere. Quod vis eligas, per
me licet.

Egressi] Placet mihi magis le-
ctio MSS. Andin. Leidens. pr. et
Ed. R. Stephani, *progressi*. Gr.
προήλθον, id est, *procurrerant*.

^a resistebant; et magna parte diei consumpta, quum a prima luce ad horam ^{viii} ^b pugnaretur, nihil, 6 quod ipsis esset indignum, committebant. Tum T. ^c Balventio, qui superiore anno primum pilum ^d duxerat, viro forti, et magnae auctoritatis, utrumque 7 femur tragula ^e transjicitur. Q. ^f Lucanius ejusdem ordinis, ^g fortissime pugnans, dum circumvento filio 8 subvenit, interficitur. L. Cotta legatus omnes cohortes ordinesque ^h adhortans in adversum os funda vulneratur.

1 XXXVI. His rebus permotus Q. Titurius, quum
 155 procul Ambiorigem, suos cohortantem, conspexis-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a consist. Duk. a m. pr. b pugnassent Urs. Ox. c vel Baluentio. Bentio Urs. Baluentino Ort. G. V. tert. Ed. Inc. Baluennio Lov. Dorv. B. sec. Balvenio Ox. d deduxerat L. pr. e trajicitur MSS. plerique. f Lucianus L. pr. g fortissime B. pr. h adiens Ox. audiens And. pro adiens non male. cohortans Edd. R. M. V.

c. 43. Quorum progredi ausus est nemo. Progredi in egredi abiit quoque 7, 35. in MSS. plerisque.

Tot incommodis] Sic legimus cum MS. Norvic. et veteribus cussis, non, tam multis incommodis, ut habent recentiores. Eadem enim vox paullo post repetita influaviorem reddit orationem. DAVIS. Tot incommodis] Ita MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Editt. Vett. Recentiores habent, (tam multis.) CLARK. Sic etiam exhibent Codices nostri. Soli Andin. et Ox. cum Edd. Aldi, prima Gryphii, Plant. Scal. Cellar. etc. tam multis. In Leid. pr. inverso ordine legas, tot tamen. quod suavius aures mulcere licet videatur, nihilominus temere non est admittendum. Solet Caesar hac voce incipere pe-

riodum: sic MSS. plerique 7, 76. Tamen tanta: ubi vulgo tanta tamen. Hirt. 8, 21. tamen magnum. rursus Leid. pr. magnum tamen. B. G. 1, 7. Tamen, ut spatium intercederet. B. C. 1, 45. Tamen virtute etc.

Primum pilum duxerat] Primi pili erat centurio. De hac dignitate videndus Justus Lipsius Mil. Rom. l. 2. Dial. 8. DAVIS.

In adversum os] Dictum hoc fere, ut apud Terentium, in os laudare, vel potius eo sensu, quo R. Civ. 3, 99. gladio in os adversum conjecto. Non tamen puto, ita a Caesare scriptum fuisse, sed sine *et* in, per Synecdochen Graecam usitatissimam. Qua in opinione me vehementer confirmant membranae Cujac. Scalig. et Leid. prim. adversus os, vel

set, interpretem suum Cn. Pompejum ad eum mit-
 tit, rogatum, ut sibi, militibusque parcat. Ille ad-
 pellatus respondit: *si velit secum conloqui, licere;
 sperare, a multitudine inpetrari posse, quod ad mi-
 litum salutem pertineat; ipsi vero a nihil nocitum
 iri; b inque eam rem se c suam fidem interponere.*
 Ille cum Cotta saucio communicat, *si videatur, pu-
 gna d ut excedant, et cum Ambiorige una conlo-
 quantur. sperare, ab eo e de sua ac militum salute
 f inpetrare posse.* Cotta se ad armatum g hostem itu-
 rum negat, atque in eo h constitit.

XXXVII. Sabinus, quos in praesentia tribunos a

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Cuj. Ox. L. pr. sec. non nociturum. b in quam r. Scal. L.
 pr. Ox. Ed. R. Steph. quod praefero. inquit eam r. B. sec. c su-
 amque MSS. 8. et Edd. primae, male. V. Ciaccon. et Brant. d cum
 salute addunt Edd. R. M. V. e de se ac m. Edd. R. M. V. suam
 ac m. salutem Ox. Edd. Bas. Aldi, Gryphii. vulgo sperare se.
 f inpetrari vulgo. g deest Carr. h vulgo perseverat.

hos. Oxon. adversus omnes. im-
 mo in excerptis Cod. Andini clare
 tantum video, adversum os. Lu-
 can. 7, 621. Ore quis adverso de-
 missum faucibus ensen Expul-
 lerit moriens anima. [Nil muta.
 Confirmatur hoc vehementer ab
 Ovid. Met. 5, 384. Inque cor ha-
 mata percussit arundine Ditem.
 quamvis etiam locus ille suspec-
 tus sit harum elegantiarum pe-
 ritissimo judici, Cel. Burmanno.]

Interpretem suum Cn. Pom-
 pejum.] Supra dixit, C. Arpini-
 um ad Ambiorigem missum, sed
 non vocat interpretem. Ut non
 ausim hunc locum suspectum ha-
 bere, quod Ciacconium fecisse
 video. Meminit Cicero in episto-
 lis ad Atticum Cn. Pompeji in-
 terpretis, sed incertum, an hunc
 designet. VOSS. Urſinus dicit in

suis esse, C. Arpinium, vel Car-
 pinejum. Gryph. Ed. habet C.
 Pompejum. Si addicerent Co-
 dices, non alienus essem a le-
 ctione, C. Arpinejum.

Ille cum Cotta saucio com-
 municat etc.] Multiplex est in
 hisce gestis referendis Dionis er-
 ror. Κόττας, inquit ille, παρα-
 χρήμα μετὰ πολλῶν ἀπώλετο,
 καὶ τὸν Σαβίνον ὁ Ἀμβιόριξ με-
 τεπέμψατο μὲν, ὡς καὶ σώσων.
 ὅτε γὰρ τοῖς γιγνομένοις παρήν,
 καὶ πρὸς αὐτῷ καὶ τότε ἐτ' ἐδό-
 κει εἶναι. Vide l. 40. p. 123. D. Ed.
 Hanov. Sed haec omnia redar-
 guit Caesaris narratio. DAVIS.

Se] Deest in MSS. Reg. et E-
 liensī. Et quidem non raro in hu-
 jusmodi locutionibus subintelli-
 gitur. CLARK. Se non comparet

militum circum se habebat, et primorum ordinum centuriones, se sequi jubet: et quum propius ^a Ambiorigem accessisset, jussus arma abjicere, ^b imperatum facit: suisque, ^c ut idem faciant, imperat. Interim, dum de conditionibus inter se agunt, longiorque consulto ab Ambiorige ^d instituitur sermo, ³ paulatim circumventus, interficitur. Tum vero, suo more, victoriam conclamant, atque ululatum tollunt; inpetuque in nostros facto, ^e ordines perturbant. Ibi L. Cotta pugnans interficitur cum maxima parte militum. Reliqui ^f se in castra recipiunt, ⁵ unde ^g erant egressi. ex quibus L. Petrosidius aquilifer, quum magna multitudine hostium premeretur, ³⁵⁶ aquilam intra vallum projecit: ipse pro castris for-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a ad Amb. Duk. ^b imperata Edd. Aldi, Gryph. ^c id ut L. pr. is ut Scal. ^d statuitur Pet. ^e ordinesque B. sec. ^f sese MSS. 2. ^g fuerant L. pr.

quoque in Bongarsianis, Vossianis, Petav. Egm. Lovan. et aliis sex, ut nec in Carr. nec Edd. primis. ut supra, sperare a multit. inpetrari posse. et sexcenties. V. ad 1, 31. Ejeci idcirco. E sue Codice primus rescribi fecit Ursinus. Dein ex optimis MSS. Bong. pr. sec. Petav. Leid. pr. et Oxon. dedi inpetrare, pro inpetrari. Hoc verbum saepe auctor in activo adhibet, omisso accusativo ejus rei, quam inpetremus. Vide ad 1, 9. Ut eo deprecatore a Sequanis inpetrarent. Hoc cum non adverterent librarii, alii se intruserunt, alii salutem, alii inpetrari repofuerunt.

In eo perseverat] Cujac. Andin. Scalig. et Ed. R. Steph. constitit exhibent; Oxon. vero, con-

sistit. Optime, constitit, ni fallor; cujus Glossa est perseverat, permanet. Cicero ad Famil. Ep. 7, 17. Quod jam videris certa aliqua in sententia constitisse. sive a constare. Idem ad Fam. Ep. 1, 9, 31. Qua in sententia si constare voluissent. B. Civ. 1, 85. omnium ordinum partes in misericordia constitisse. sive a consistere. Hirt. B. Afric. c. 31. in opere consistere, id est, permanere.

Interficetur cum maxima parte militum] Narrat Suetonius in Julio c. 4. casum hunc adversum in Germanorum finibus Caesaris contigisse: quod cum Caesaris relatione in concordiam redigere nequit Julius Celsus vit. Caes. p. 94. Ed. Lond. Sed res erat fa-

tissime pugnans occiditur. Illi ^a aegre ^b ad noctem 6 obpugnationem sustinent: ^c noctu ad unum ^d omnes, desperata salute, se ^e ipsi interficiunt. Pauci 7 ex proelio ^f elapsi incertis itineribus per silvas ad T. Labienum legatum in hiberna perveniunt; atque cum de rebus gestis certiore faciant.

XXXVIII. Hac victoria ^g sublatus Ambiorix, 1 statim cum equitatu in Aduatucos, qui erant ejus ^h regno finitimi, proficiscitur; neque noctem, neque diem intermittit, ⁱ peditatumque se subsequi jubet. Re demonstrata, Aduatucisque concitatis, 2 ^k postero die in Nervios pervenit: hortaturque, ne sui in perpetuum liberandi, atque ulciscendi Romanos, pro iis, quas ^l acceperint, injuriis, occasionem

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo *Alii*. ^b ea nocte Egm. ^c nocte Ox. ^d deest Lov. et 3 aliis atque Edd. R. M. V. ^e ipsos Pet. male. ^f lapsi MSS. 15 et Edd. pp. recte vulgatum servant Cuj. And. Sc. Ox. ^g pr. elapsi L. pr. ^h elatus Duk. Aic. et Oros. ut c. 47. ⁱ regni Pulm. V. pr. Carr. Duk. Edd. R. M. V. ^j finitimi B. pr. ^k peditatum L. pr. se carent L. pr. B. pr. V. sec. alii sese. V. pr. et alii sese sequi cum Edd. pp. ^l postremo Duk. a m. pr. ^m acceperant MSS. 7 et Edd. R. Inc. M. V. male. V. ad c. 27.

cilis: Eburones nimirum Germani vocabantur. Vide B. G. 2, 3. et 4. DAVIS.

Illi] Hoc est, Reliqui, qui se in castra receperant. Sicque habent MSS. Eliens. et Vossii, et Edit. Rom. Scaliger et Recentiores, *Alii*. Quod eo significatu vix Latinum est. CLARK. Ille recte restituit Clarkius; sed male ad Scaligerum refert *to alii*: cum ita jam ediderint Mediol. Ven. Aldus, Gryphius, Plantinus, alique. quod ex meis agnoscunt soli recentissimi Codd. Bong. tert. Duker. et Leid. sec.

Interfectos esse legatos duos] In MS. Andino *legatos duos* reperit Joan. Fr. Gronovius, qui ita legendum statuit: constat enim, casum Accusativum masculini Generis hoc vel illo modo enunciatum. Vide viri doctissimi notas ad Livii 35, 21. DAVIS. Duo rescripsi cum Gronovio. Infra 7, 33. *Duos ex una familia*, non modo Andin. sed multi Codices vetustissimi *duo* exhibent. ubi dicam plura. Numerum hic omittit Lovan.

Centrones] Cum hos populos non facile memoratos ab aliis

3 dimittant: interfectos esse legatos ^a duo, magnam-
4 que partem exercitus ^b interisse demonstrat: nihil
esse negotii, subito obpressam legionem, quae cum
Cicerone hiemet, ^c interfici: ^d se ad eam rem profi-
tetur adiutorem. Facile hac oratione Nervii per-
suadet.

1 XXXIX. Itaque, confestim dimissis nunciis ad
^e Ceutrones, Grudios, Levacos, Pleumoxios, Gei-
dunos, qui omnes sub eorum imperio ^f sunt, quam
maximas manus possunt, ^g cogunt; et de impro-
viso ad Ciceronis hiberna advolant, nondum ad eum
^a ^h fama de Titurii morte perlata. Huic quoque ac-
cidit, quod fuit necesse, ut nonnulli milites, qui
257 ⁱ lignationis munitionisque ^k causa in silvas dis-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo duos. ^b MSS. et Edd. qdd. *interiisse. interipere* V. pr.
^c *int. posse ad* Cuj. L. pr. ^d *sed* B. pr. G. V. sec. *seque* Pet. Duk.
Carr. *ad e. r. se* L. pr. ^e vulgo *Centr. et Pleumosios, Gordunos.*
^f *continebantur* Cuj. Scal. L. pr. ^g *cogant et advolent* L. pr.
^h *forma* V. pr. ⁱ *de lign.* L. pr. ^k *deest* B. sec.

invenies, nescio, cur viri docti non secuti sint optimorum Codicum fidem. Certe in Bongars. primo, sec. Vossiano pr. Leidensi pr. Petav. Lovan. Egmond. Scalig. aliisque multis exaratum est *Ceutrones*: quod idcirco reposui: donec certior ejus populi nobis fiat notitia. Dein ignoti etiam cum aliis *Pleumosii*. quare rescripsi *Pleumoxios*: non, quod tum eos noscam, sed quod ita dent MSS. Cujac. Bong. pr. sec. Lov. et 4 alii. *Pleumoximos* Leid. pr. Scalig. Voss. prim. et recentiores 6 cum Ed. Inc. *Pleumaxitos* Petav. unde patet, in omnibus servari litteram x. Denique *Gordunos* nullus agnoscit Codex, sed *Geidunos*, vel *Gei-*

dunnos, Bong. pr. sec. tert. Cujac. Voss. pr. et Ed. Inc. quod idcirco rescripsi: *Geudunnos* Leidens. pr. et Scal. *Ged.* Petav. Voss. sec. *Gundunos* Leodius legendum putat.

Huic quoque accidit] MSS. et veteres impressi, *huc quoque accidit*; scribo *hic*, quod et Fr. Hotomanno suboluit. Ita etiam legit Metaphrastes. DAVIS. *Hic*) Ita optime emendarunt Hotomannus et Davisius. MSS. et Edd. Vett. habent *huc*, vel *huic*. Graecus recte, *Ενταῦθα*. CLARR. *Hic* si legas, respiceret auctor ad dicta c. 26. *Subitoque obpressis lignatoribus*. Sed *huc* non est, nisi

cessissent, repentino equitum adventu interciperentur. His circumventis, magna manu Eburones, 3
 * Nervii, Aduatuci, atque horum omnium socii ^b et
 clientes legionem obpugnare incipiunt. Nostri celeriter ad arma concurrunt; vallum conscendunt. Aegre is dies sustentatur, quod omnem spem ho- 4
 stes in ^c celeritate ponebant, atque hanc adepti victoriam, in perpetuum se fore victores, confidebant.

XL. Mittuntur ad Caesarem confestim ^d ab Cicerone litterae, magnis propositis praemiis, si per-
 tulissent. Obseſſis omnibus viis, ^e missi intercipiuntur. Noctu ^f ex ea materia, quam munitionis ^g
 causa comportaverant, turres ^g admodum cxx ex-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Hoc ordine MSS. meliores non *Ad. Nerv.* b *clientesque* L. pr. Ox. c *celeritatem* Edd. R. M. V. d Sic B. pr. sec. V. pr. et 3 alii cum Ed. Inc. non a. e exſulat a L. pr. f *ex* deest in L. pr. Ox. Sed *ea* non compareret in MSS. 15. nec Edd. pp. g deest MS. Ox. Edd. Aldi, Basil. Gr. Scal. et aliis. male.

in 5 MSS. recentissimis et Edd. primis. unde male Brutus conjiciebat *accedit*, vel *accessit*. *Huic*, uti jam ediderunt Aldus, Vascos. Steph. Gryph. Plantin. etc. recte se habet, sc. Ciceroni accidit, quod ante Titurio, ut obprimerentur lignatores. *Hinc* est in Duker. *Hic* tamen in Schedis Pulmanni, quod non omnino damno, nam ita *hic* abiit quoque in *huic* c. 44. ubi v. VV. LL. et c. 45. *Hic servo* etc.

Atque hanc adepti victoriam] Hotomannus de mendo suspicatur, et Caesarem scripsisse, *hac adepta victoria*. Mallem, siluisset. Sic Tacitus 1 Annalium: *neve occisus Augusti pronepos no-*

centiores vos faciat. Non occiderant milites Germanici filium, sed metus erat, ne facerent. VOS-SIUS.

Turres admodum cxx.] Sic exhibent Codices manu exarati cum antiquis impressis; recentiores enim mediam vocem expunxerant. Frustra. Curtius 4, 9, 24. *Mille admodum equites praemiserat*. Et 12, 6. *Bactriani ibant equites mille admodum*. Justinus 11, 14, 2. *Inter haec dccc admodum Graeci occurrunt Alexandro*. Vide et 24, 1, 6. DAVIS. Vide et Brant. et alibi saepe Viros doctos. de turribus ipsis, a quibus exstructae fuerint, et an non haec removenda sint ad c. 43. vide ibidem Vossium.

citantur incredibili celeritate; quae deesse operi
 3 videbantur, ^a perficiuntur. Hostes postero die,
 multo majoribus copiis coactis, castra obpugnant,
 4 fossam complent. ^b Ab nostris eadem ratione, qua
 pridie, resistitur: hoc idem deinceps reliquis fit
 5 diebus. Nulla pars nocturni temporis ad laborem
 58 intermittitur: non aegris, non vulneratis facultas
 6 quietis datur. Quaecumque ad proximi diei obpu-
 gnationem opus sunt, noctu comparantur: multae
 praeustae sudes, magnus muralium pilorum nume-
 rus instituitur; turres contabulantur; pinnae, ^c lo-
 7 ricacque ex cratibus ^d adtexuntur. Ipse Cicero,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a perficiunt L. sec. ^b Sic B. pr. sec. V. pr. et alii, non *a*. ^c *lu-
 ricaeque* B. pr. sec. V. pr. L. pr. Egm. ^d *conter.* L. pr. *atteguntur*
 B. sec.

Deinceps reliquis] Cum in
 MSS. sedes vocis *tū deinceps* ita
 varietur, ut in his sit, *reliquis*
deinceps; in illis, *reliq. fit deinceps*;
 in aliis, ut vulgo; ac in
 Vossiano primo non compareat,
 nisi a secunda manu ad margi-
 nem, existimare quis posset, eam
 vocem subposititiam esse. Mihi
 tamen secus videtur; et ab au-
 ctore *reliquus deinceps* adhibi-
 tum pleonastiae, ut solent illa,
rursus reverti, et similia sexcen-
 ties. Et ni fallor, alibi quoque
 sic locutus est. *rursus reduxit* 6,
 3. Sic *deinde deinceps*, *postea*
deinceps: de quibus consule Vi-
 ros doctos ad Liv. 2, 47. *mox de-*
inde Ovid. Met. 9, 143. *Infra vul-*
go universi etc. Vide plura ad
 B. Civ. 3, 61.

Ad laborem] Brantius ex uno
 codice mavult, *a labore*. vide
 notata ad c. 11. *ne nocturnis qui-*
dem temporibus ad laborem mi-
litum intermissis.

Ad proximi diei oppugnationem] Propter oppugnationem.
 Livius 1, 7. *Quum actae boves*
quaedam ad desiderium, ut fit,
relictarum mugissent. Licet igitur
 hic de Romanis loquatur *Caesar*,
 non necesse est, ut cum *Fr.*
Hotomanno propugnationem
 reponamus. DAVIS. Lipsius et-
 iam margini adscripserat *pro*. In
 Voss. primo scribitur, *ad pr. die*
oppossunt; in Egmund. *appos-*
sent. In Voss. vero sec. Gottorp.
 et Ed. Inc. *pro opus sunt est pos-*
sunt: cujus corruptionis causam
 videmus in Voss. et Egm. In Edd.
 Rom. Med. Veneta haec desunt.
Ad autem bene defendit Davis-
 us, *pro propter* sumtum: atque
 ita Caesar saepissime. Vide B. Civ.
 2, 32. 3, 11. *Mutatis ad celerita-*
tem jumentis. B. G. 7, 85. *Exi-*
guum loci ad declivitatem fasti-
gium etc. Vide etiam 8, 50. B.
 Civ. 3, 84. *electos ad pernicita-*
tem. et ad B. Alex. c. 16. *electi*
ad virtutem.

quum tenuissima ^a valitudine esset, ne nocturnum quidem sibi tempus ad quietem relinquebat: ut ultro militum ^b concursu ac vocibus sibi parcere ^c cogeretur.

XLI. ^d Tunc duces, principesque Nerviorum, ¹ qui aliquem sermonis aditum, caussamque amicitiae cum Cicerone habebant, conloqui ^e sese velle dicunt. Facta potestate, eadem, quae Ambiorix cum ² Titurio ^f egerat, commemorant: ³ *omnem esse in 3 armis Galliam; Germanos Rhenum transisse; Caesaris, reliquorumque hiberna ^h obpugnari. Addunt ⁴ etiam de Sabini morte. Ambiorigem ostentant, fidei*

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. et Edd. Vett. ^b *incursu* Pet. Lov. Scal. ^c *videretur* addit B. sec. *oretur* Ox. ^d *tum* B. sec. L. pr. ^e *se* B. sec. Aic. ^f *egerit* V. sec. ^g *omnes Gallos* Egm. ^o *enim G. esse* Duk. ^h *obpugnasse* Edd. R. M. V.

Sermonis aditum] Prius verbum Glossematis suspectum habet Pet. Ciacconius. At non est audiendus. Eumenius Paneg. 4, 1, 5. *Jam pridem mihi — divinarum patris tui aurium aditus venerit.* Sed et noster B. C. 1, 74. *aditum commendationis* dixit. DAVIS. Ita alibi *fandi aditus, conveniendi aditus, postulandi aditus* etc. Hirt. B. Alex. e. 30. *aditus obpugnationis. Aditum sermonemque* jungit 5, 13. *aditus ad conanda ea* B. Civ. 1, 31.

Ambiorigem ostentant facientiae fidei caussa] Nimirum ut crederet Cicero, omnem Galliam in armis esse, quando videret, humilem Eburonum civitatem arma capere ausam, ipsumque Ambiorigem, tantopere Caesari devinctum, hostilia sumisse. Aut, ut ostenderent, interiisse

Cottam et Sabinum: quod verisimile non videretur, Eburones, quorum in ditione duae legiones hiemabant, aufuros alia hiberna aggredi, priusquam Cottam et Sabinum ac legiones devlissent. Nam prorsus falli Ciacconium puto, qui *Arpinium* legebat. Praefertim quod nihil de capto Arpinio aut Carpineio Caesar dixerit. VOSSIUS.

Accipere] Sic MSS. et Edd. Vett. Scaliger et Recentiores (ultram accipere.) CLARK. Scaliger non addidit primus *oullam*. Nam hanc voculam jam agnoscunt Edd. Ven. 1517. Bas. Vasc. Ald. et seqq. et comparet in Cujac. Scal. And. Leid. pr. et Oxon. Ceteri et Edd. primae non habent, ac Metaphr. *τινδ*.

Se] Deest in MSS. et Edit. Vett. ut saepe. CLARK. Licet ii-

- 5^a faciundae caussa. ^b Errare eos dicunt, si quidquam ab his ^c praesidii sperent, qui suis rebus diffidunt: sese tamen ^d hoc esse in ^e Ciceronem populumque Romanum animo, ut nihil, nisi ^f hiberna, recusent, atque hanc ^g inveterascere consuetudinem ^h nolint: licere illis incolumibus per se ex hibernis discedere, et ⁱ quascumque in partes velint, sine metu ^j proficisci. Cicero ad haec unum modo respondit: ^k Non esse consuetudinem populi Romani, ullam accipere ab hoste armato conditionem. Si ab armis

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a faciendae MSS. et Edd. qdd. sed v. ad 2, 6. ^b Tum err. Carr. L. sec. ^c praesidiis Egm. L. pr. ^d scire addunt Pal. B. tert. L. sec. et Edd. Vett. male. nisi legas scirent. sed v. ad 1, 35. ^e Cicerone Carr. L. pr. et populi Carr. Scal. L. pr. pro populo. V. ad 1, 6. ^f de hibernis Duk. ^g inveterescere B. pr. V. pr. Egm. ^h velint Lov. ⁱ Sic Pet. L. pr. Scal. Ox. Ed. R. Steph. deest praepos. a MSS. 13. et Ed. Inc. ad q. Duk. vulgo in q. p.

dem scripti et Edd. quos praec. nota enumeravi, addant se, putem tamen hic a ceteris et Edd. primis rectius abesse. V. ad c. 36.

Pro ejus justitia] Justitia hic non denotat voluntatem suam cuiusque tribuendi, sed clementiam aut misericordiam. Sic apud Ciceronem pro M. Marcello c. 4. *Haec tua justitia et lenitas animi florescet quotidie magis etc.* Terentius in Heaut. 1, 1, 33. *Meae stultitiae in justitia tua sit aliquid praesidii.* Similiter voces Graecae et Hebraicae, quae justitiam significant, clementiam notant seu bonitatem, ut ostendit Grotius ad Matthaei 1, 19. DAVIS.

Haec et superiorum] Sic MSS. Graecus item, ἐκ τε τῆς. Scaliger et Recentiores omittunt et. CLARK. Et excudi quoque curavi, auctoritate MStorum me-

orum sexdecim. In nonnullis et Edd. Rom. Med. Ven. Gryph. Inc. aliisque est ex. Aldus jam et Plantin. omifere to et, non vero R. Stephanus.

Nacti captivos] MSS. plerique, habebant captivos. CLARK. Nacti servant Cuj. Scal. Leid. pr. And. Oxon. quod rectum esse patet ex seqq. ab his. pro quibus ideo in Carr. et Leid. sec. est a quibus; aliter enim habebant, quod est in MSS. ceteris et Edd. primis, non videbant valere. Graec. ἀιχμαλώτους λαβόντες, ὡπ' αὐτῶν ἐδιδάσκοντο. In Oxoniensi, ut saepe, est nacti. Ceterum his post nulla ejeci auctoritate MStorum meorum novemdecim et Edd. primarum ac R. Stephani.

Quae esset] Ciacconius ait, se malle, essent, ut est in Gryphii libro, ut ad ferramenta refe-

discedere velint, se ad jutore utantur, a legatosque ad Caesarem mittant: b sperare, pro ejus justitia, quae petierint, inpetratos.

XLII. Ab hac spe repulsi Nervii, vallo pedum ^a xi, et fossa pedum xv, hiberna cingunt. Haec ^d et superiorum annorum consuetudine ^e a nostris cognoverant; et quosdam de exercitu nacti captivos, ab his docebantur. sed, ^f nulla ferramento-³rum copia, quae sunt ad hunc usum idonea, gladiis ^g cespitem circumcidere, manibus, sagulisque

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a legatos V. pr. ^b sp. se vulgo. ^c novem vel IX B. pr. sec. V. o. Egm. G. Duk. L. tert. Ed. Inc. et Ber. X Ox. et Orofius cum MS. Ach. Staſij. ἐνδεκα Gr. cum aliis. ^d vulgo deest et. ^e Sic Cuj. Scal. L. pr. Ox. And. sed ceteri cum Edd. primis *ab nobis* vel *a nobis*: quod est in Recentioribus. fors. *ab nostris* scribendum. ^f vulgo *nulla his et statim quae esset.* ^g cespites MSS. et Edd. plerique. *concidere* ex Orofio Ciaccon. *circumdere* B. sec.

ratur. Rectius, uti puto, atque ita Duker. et Ed. Elzev. Verum optimi Codd. Andin. Leid. prim. et Scalig. cum Ed. Stephani praebent sunt. Recte, quod et alibi mutatum erat in MSS. ut 4, 29. *Omnia deerant, quae ad reficiendae eas usui sunt.* 5, 1. *Quae sunt usui ad armandas naves.* 7, 11. *Quaeque ad eam rem usui sint, militibus imperat.* B. C. 1, 19. *Quaeque usui ad defendendum oppidum sint, parent.* Sed tamen B. Civ. 2, 35. *rebus indigebant, quae ad obpugnationem castrorum erant usui.* Ceterum Hotom. non dubitat, quin legendum sit, *cum esset.* at *nulla copia* est Ablativus: unde in Leid. sec. inepte additur, *utentur.*

Sagulisque] In quae scilicet reponente manu exhaustam terram, ut bene exponit Hotomanus. Nam et Graecus *Χιτῶν*, et

explicat Orofius 6, 10. *Gladiis concidendo terram et sagulis exportando.* Brutus tamen e Cod. Carrar. et Ed. Flor. *sarculis*, vel cum Vascos. *furculis* mavult: quia Caesar non dicit, eos nulla habuisse ferramenta, sed tantum illa, quae sunt ad exhauriendam terram idonea. Et certe *sarculis* inveni quoque in Voss. secundo et margine Dorviliani Cod. *surculis* in Duker. Verum cum hi sint recentissimi Codices, parum auctoritatis illis adscribere soleo. Quamquam *sagulis terram exhaurire*, ut mira res, sic singularis est locutio.

Cogebantur] MS. Reg. et Edit. Rom. *nitebantur.* MSS. Eliens. et Vossii, corrupte, *videbantur.* Graecus, *παραδίδωσαν.* CLARK. *Videbantur* existat in Bong. primo, sec. Vossianis tribus, Petav. Pal. Lovan. Egm. ac 4 aliis et Ed. Inc. aliisque.

4 terram ^a exhaurire cogeantur. qua quidem ex re
 560 hominum multitudo cognosci potuit: nam minus
 horis tribus, ^b milium ^x in circuitu munitionem
 5 perfecerunt: ^c reliquisque diebus turres ^d ad alti-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a haurire Egm. ^b millium passuum XV vulgo. ^c reliquis Ox.
 G. V. tert. Ed. Steph. ^d in L. sec. latitudinem And. L. pr.

nitebantur vero in Bong. tert. Ortel. Leid. sec. et alio atque Ed. Mediol. Ven. Beroaldi, Vas- cos. sed perperam. *Cogeantur*, quod a MSS. Hotom. Ursin. Cuj. Scal. Leid. pr. And. et Oxon. ser- vatur, mutarunt illi, qui cre- debant, *cogi* huc non convenire, quia faciebant volentes. Quod licet verum sit, necessitas tamen et inopia ferramentorum coge- bat eos, illis instrumentis uti, quae non idonea erant, id est, *gladiis, manibus, sagulisque*. Vide ad 6, 5. *Cum Transrhena- nis congregi cogeretur*. Cete- rum cum hinc videamus, *cogi* et *niti* confundi, malim nunc ex MSS. tribus in Frontino legere, *niterentur*, vel *eniterentur*, 1, 11, 3. Ubi Ill. Bouhierius conji- ciebat etiam, *erigerentur*.

Millium passuum xv in cir- cuitu munitionem perfecerunt, reliquisque diebus turres, etc.] Addit Orosius numerum, scilicet cxx. Ait enim 6, 10. *Vix tri- bus horis vallum pedum x, fos- sam pedum xv per millia pas- suum xv in circuitu perfecerunt. Praeterea cxx turres mira alti- tudine extruxerunt*. Sed Oro- sius confudit historiam Caesaris, qui supra dixit, Romanos tot turres una nocte extruxisse, in- credibili celeritate. Et quia hic ait quoque Caesar, turres a Gal- lis extractas, ille numerum su- pra de Romanis positum adjecit. Tamen incredibilis illa legionis auius celeritas fuerit, ut cxx tur-

res una nocte excitarent. Andri- cemus, recte in Orosio legi, et transposita in Caesare verba? VOSS. *Millium passuum XV in circuitu, munitionem perfec- runt* MSS. Reg. et Eliens. (Vallum *millium passuum XV. in circu- itu munitionum perfecerunt.*) Nonnulli eodices, (*X millium passuum circuitu, munitionem PEDUM XV perfecerunt.*) Simi- liter Graecus: *περιβολον, περι- δον ογδοηκοντα σάδια, ἕπος δὲ πεντεκαίδεκα πόδας, ἀπετέ- λεσαν*. Quae forte verior lectio. Adeo ut e plerisque Libris ali- quid excidisse videatur. CLARK. Turbant hic vehementer MSS. et Editi: unde etiam Metaphra- stes auctor est vulgatis; et ex eo e plerisque libris excidisse quid suspicatur Clarkius. Con- tra Hotomannus, qui locum, ut vulgo legitur, constituit ex Oro- sio et verbis praecedentibus hu- jusce Capituli, auctiores, quam debent, MStos factos esse opi- natur. Pro *millium passuum quindecim* habent simpliciter *X milium vel decem m.* MSS. Fa- erni, Ursini, Cujac. Scal. An- din. Leid. prim. Oxon. et Edd. Bas. Vasc. Ald. Gryph. Stephani, Cellarii aliique. Sed iidem MSS. et Ed. R. Steph. tunc post *mu- nitionem* addunt haec, *pedum XV*. quae scriptura plane con- venit cum Metaphraste. 80 stadia enim efficiunt 10 milia passuum: et certe satis amplum est spati- um pro magnitudine hibernorum auius legionis, uti bene obser-

tudinem valli, falces testudinesque, quas a iidem captivi docuerant, b parare ac facere coeperunt.

XLIII. Septimo obpugnationis die, maximo co-
orto vento, ferventes fusili ex argilla glandes c fun- 161

V A R I A E L E C T I O N E S.

a idem MSS. plerique. b patrare Pet. c fundas L. pr. deest Oxon.

vat Glareanus; at *miliū pedum XV*. quod est in MSS. multis et Edd. primis, nimis parvum in circuitu est spatium circummunitionis. *pedum XII* est in Petav. in Bong. tert. etiam X. Ex nostro ergo emendandus Orofius, qui vulgo habet *quindecim*, errore librariorum, ut puto, quia jungitur illic: *vallum pedum X*, et *fossam pedum XV per milia passuum XV in circuitu perferunt*. Sed an ergo admittendum *pedum XV* hic loci cum Stephano et Metaphrasae? Nequaquam. Quid enim significat *munitio pedum XV*? an fossa intelligitur, an vallum, an in latitudinem, an altitudinem? Immo omnia simul, et totum opus. Patet ergo, hoc inreplisse in MStos ex praecedente, ubi jam dixerat de valli altitudine et fossae latitudine. Immo *vallum* ante *miliū*, vel pro *miliū*, legas hic quoque in Lovan. Brant. ac quinque aliis cum Ed. Incerta. Vel potius ortae sunt e Glossa, *miliū p. X*. ad marginem alii exposuerunt *passuum*, alii *pedum*, et pro X notarunt alii, in nonnullis esse xv. P. adhuc restat in Cod. Achillis Statii. Bong. pr. sec. Voss. pr. Egmond. Rectius abesse iussi e MSS. optimis; nam saepissime *passuum* subintelligi, docui jam ad 1, 12. Constructio est: *munitiōnem miliū X in circuitu*. Non vero contra MStos et nostri morem jungenda *miliū circuitu* sine praepositione, uti est in Edd. Bas. Vasc. Aldi,

Gryph. Steph. Cell. aliisque. Contra in *circumitum* Pet. et *circuitum* scribitur in MSS. integerrimis, Bong. primo, sec. And. Oxon. Egmond. quomodo saepe in *latitudinem, altitudinem* et alia. Adi ad 1, 5. Immo sic MSS. tantum non omnes 8, 33. *vallum in oppidi circuitum ducere instituit*. In Ablativo tamen retinetur 1, 21. *qualis in circuitu adscensus*. 2, 29. *Omnibus in circuitu partibus*. et c. 30. *Vallo pedum XII, in circuitu XV miliū circummuniti*: ubi, ut hic, sine *toti passuum*. quod male desiderari putabat Hotomannus. et B. Civ. 3, 63. *miliū passuum xv. in circuitu munitiōnes complexus*. Hirt. B. Alex. c. 61. *In circuitu oppidi*. Variant quoque MSS. et Edd. apud Melam 1, 9, 60.

Septimo obpugnationis die] Orofius: *Et cum jam septem dies noctesque succidui hostium cunei pugnarent*. Mire usurpavit vocem *succidui* a succedendo: sed condonandum illud aervo Orosii. Veteres Romani vocem illam a succidendo derivassent, unde *succidaneus*. VOSS.

Ferventes fusili ex argilla glandes] Haeret hic Hotomannus, et primo ambigit, an *arvina* pro *argilla* legat, ut per *arvinam* sevim denotetur. Sed male. Postea, *ferventes sulphure ex argilla glandes*. Vel sic: *ferventes fictili ex argilla glan-*

dis, et fervefacta jacula in ^a casas, quae more Gallico stramentis erant tectae, jacere coeperunt. ² ^b Hae celeriter ignem comprehenderunt, et, venti magnitudine, ^c in omnem castrorum locum distulerunt. ³ Hostes, maximo clamore insecuti, quasi ^d parta jam atque explorata victoria, turres, testudinesque agere, et scalis vallum adscendere coeperunt. ⁴ ^e At tanta militum virtus, atque ea praesentia animi fuit, ut, quum ^f undique flamma torren-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a casa V. pr. ^b hec vel haec MSS. 4. Edd. R. M. V. Steph. ^c per G. L. tert. Ed. Inc. ^d peracta j. et L. pr. ^e Ac MSS. 6. Ed. Inc. ^f ubique MSS. 10. et Edd. R. M. V. ut undecumque B. sec.

des. Nescio, an usquam legatur *fictilis argilla*: *fictilia* occurrere scio. Denique postremam addit conjecturam: *fusiles ferventi ex argilla glandes*. Sed nulla ex omnibus emendationibus placet, quantum ad ultimam, idem dicit Hotomannus, quod Caesar ait, nam si argilla funditur, an liceat dicere, fusilis argilla? Ego recta esse Caesaris verba arbitror; et innuere eum argillae genus, unde hodieque staturae funduntur. Sane Graecus vertit: *διαπύρος σφαρπαί* ἐξ ἀργύλλης *τετηγμένῃς κατεσπινόμεναι*. Orosius habet: *testas fundis ferventes intorsere*. IDEM. Lipsius lib. 5. Poliorc. B. 2. explicat vasa argillacea ferventi materia repleta, quas *glandes* a simili usu dixerit. Nam eae alias solebant esse plumbeae, quae e funda missae a poetis passim finguntur motu suo incallescere et liquefieri. Confule Cl. Drakenb. ad Silium 1, 317. et Burm. ad Val. Flacc. 3, 96.

Et fervefacta jacula] Graecus,

διὰ πυρά βέλη. Si vim vocis fervefacta examines, videantur solum cuspides candentes fuisse. Sed non id voluit Caesar, quem non dubito intelligere salaricas, aut simile teli genus, quod stuppa veteres circumligabant. Orosius illustrat, cum ait, *flammatique tela focis, ac mox concepto igne rutilantia intra castra jecerunt*. Statius Papinius l. 5. Thebaidos *crinitum missile* appellat: *Spiculaque et multa crinitum missile flamma*. Ubi commentator ejus, Placidus Lactantius, per stuppam ignem insertum fuisse demonstrat. Sed dubitari possit, an temporibus illis, de quibus loquitur Papinius, inventum fuerit id teli genus. VOSS. Ignita tela, *διὰ πυρά βέλη*, ut recte Metaphrastes; qualia sunt malleoli et salaricae, de quibus videndus Lipsius Poliorc. l. 5. Dial. 5. DAVIS.

In casas quae more Gallico stramentis erant tectae] Jorandes de Britannis, *virgeas ha-*

rentur, maximaque telorum multitudine premerentur, suaeque omnia impedimenta atque omnes fortunas conflagrare intellegerent; non modo demigrandi ^a causa. ^b de vallo ^c decederet nemo, sed ^d paene ne respiceret quidem quisquam; ac tum omnes ^e acerrime fortissimeque pugnarent. Hic dies 5 nostris longe gravissimus fuit: sed tamen hunc habuit eventum, ut eo die ^f maximus hostium numerus vulneraretur, atque interficeretur; ut ^g se sub ipso vallo ^h constipaverant, recessumque primis ul-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a dim. Duk. Ed. Inc. ^b desunt MSS. 2. ^c diceret Lov. G. a m. pr. Ed. Inc. *disced.* V. tert. *descend.* V. sec. ^d exultat a L. pr. ^e acerrime B. pr. Egm. ^f magnus L. pr. a m. pr. ^g deest Ox. ^h constiparant L. pr.

bitant casas, ait, jam vero Britannorum aedificia Gallicis consimilia fuisse, supra Caesar retulit. Etiam scriptor de bello Hispaniensi: *ad casas, quae stramentis ab nostris hibernorum causae aedificatae erant.* VOS- SIUS.

Insecuti, quasi parta etc.] Ita et Graecus, *κραυγῇ ἐπακολουθεῖσιν*. Plerique tamen Codices, (*clamore, sicuti parta etc.*) Quod perinde est. CLARK. Vulgatae lectioni favent quoque Cujac. And. Scal. Leid. pr. et Oxon. et ex parte Petav. qui habet *secuti*, et quasi a m. sec. Ceteri omnes cum Edd. antiquissimis, *sicuti parta jam*.

Non modo demigrandi causa] Recte Graecus: *οὐχ' ὅπως φυγῆς ἐμὲνῃτο*. *Demigrare* hic idem Caesari, quod aliis, deferere castra aut fugere. VOSS. Animo, loci sui relinquendi. Plautus *Amphit.* 1, 1, 85. *Animam omitunt, priusquam loco demigrent.*

Jul. Caes. Tom. f.

Cave P. Ciacconio fidem habeas, qui verbum *restinguendi* aptius judicat. DAVIS.

Paene ne respiceret quidem] Desiderio commotus earum rerum, quas erat perditurus. Jul. Celsus vit. Caes. p. 96. de hac re sic loquitur: *Cum fortunae eorum incendio omnes absumerentur, nunquam aliquis ad illas oculum reflecteret.* Multis hanc locutionem illustravit vir summus, Joan. Clericus, *Art. Crit.* Part. 1. c. 2. §. 2. DAVIS.

Ut se] Hanc locutionem non intellexit Hotomannus. Emendat enim (*Ita se etc.*) Quod tamen sensum nullo modo mutat. CLARK. Quasi diceret, *ut pote qui se etc.* V. ad Front. 1, 2. in f. vel, ut dicitur: *Ut erant, sicut erant.* quae trita est locutio. Immo noster aliquoties ita hac particula utitur. Vide 6, 7. 7, 45. 61. 88. et consule Cl. Ros. *Animadv.* ad Caesarem p. 20. plane, uti hic, 7, 46. *Ut meridie conquieverat.*

F f

- 6 timi non dabant. ^a Paullum quidem intermissa flamma, et quodam loco turri adacta, et ^b contingente vallum, tertiae cohortis centuriones ^c ex eo, quo stabant, loco recesserunt, suosque omnes removerunt; nutu ^d vocibusque hostes, *si introire vellent*, vocare coeperunt: quorum progredi ausus est nemo.
- 7 Tum ex omni parte lapidibus coniectis deturbati, turrisque succensa est.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Paullulum* Duk. ^b *contingentes* Scal. L. pr. ^c defunt Pet. *d* *que* abest a G. V. tert. Ed. Inc. Contra addit *ac nutu* Ed. H. Steph. sed et *suos omnes* V. pr. *que* inter lineas addito.

c. 68. *ut pro castris collocaverat.* 8, 14. *uti consederant.* uti legendum est.

Primis ordinibus] Rhellicanus videtur haec ita capere, quasi illi jam ad primos ordines hostium venissent. perperam. Describit Caesar gradum eorum in militia: uti optime exponit Lips. l. 2. de re Mil. Dial. 8.

T. Pulpio et L. Varenus] Manu exarati Codices, tum mei, tum aliorum et Edd. antiquissimae cum Celso constanter hic et deinceps exhibent, *T. Pullo*, nisi quod unus et alter recentior et Edd. Rom. Med. Ven. dent, *Pulus. Pulsus* Andin. In Metaphrasæ scribitur, ut in vulgatis, *Πυλπίων* et *Βαρώνος*. Sed unde, velim scire. Lib. quidem tertio B. Civ. c. 67. legimus de *T. Pulcione*, quem viri Docti eundem putant. at ibi in MSS. multis est, *Pulione*, vel *Pulejone*. Etiam Valer. Max. 5, 4. in f. cuiusdam juvenis Pinnenfis, *cui Pultoni cognomen erat*, Italico bello fortissimi, meminit. Verum ille nihil ad nostrum. *Pulliorum* mentio frequens in Gruteri Inscriptionibus, uti et *Varenorum*. pro

quo hic MSS. et Edd. pp. ac Cel. aus *Vorenus*, vel *Norenus*. sed variant dein, et multi tum quoque dant *Verenus*. Nihil muto, sed constans MStorum lectio, mutandum quid esse in *Pulfionis* nomine, mihi persuadet.

Uter alteri] Bongarsiani, Vossiani, Heidenfes, Petav. Lovan. Egmund. Duker. Gottorp. Palat. Dorvill. et Edd. Rom. Ven. Incerta, Mediol. habent *quinam*; nisi quod in Leid. prim. sit *quisnam*. Recte *quinam*: de qua voce consule Cl. Burm. ad Phaedri Fab. 1, 5. Nec obset alicui, quod pro *utro* ponatur, et de duobus sit sermo. Sic enim et *quis* saepe de duobus occurrit. Flor. 1, 10. *quis sexus*. sed adi Vossium de Analog. 4, 2. Pric. ad Appul. 1. 2. Met. p. 37. ac viros doctos, et in primis Anonymum contra Bentlejum, ad Phaedri Fab. 1, 24. *Quis major esset*. Vide etiam varias lectiones ad B. G. 1, 12. B. Alex. c. 14. B. Hisp. c. 5. Vulgatum alterius lectionis videtur explicatio: nisi velis, *cui nam alter*. *Uter utri antefendus* est c. 44. uti et apud alios. Ceterum in iisdem MSS. et Codd. exaratur *de locis*, non *loco*; quod

XLIV. Erant in ^a ea legione fortissimi viri centuriones, qui ^b jam primis ordinibus adpropinquarent, T. Pulio, et L. Varenus. Hi perpetuas inter ² se controversias habebant, quinam ^c anteferretur; omnibusque annis de loco summis simultatibus ^d contendebant. Ex iis Pulio, quum acerrime ad ³ ^e munitiones pugnaretur, *Quid dubitas, inquit, Varene? aut quem locum probandae virtutis tuae* ²⁶³

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Exfulat ^a G. V. tert. Ed. Inc. dein fortissimi Egm. ^b deest MSS. plerisque et Edd. pp. ^c vulgo *uter alteri*. ^d *contenderant* Lov. paullo ante *armis* Dorv. Ed. Vasc. in *M. animis*. ^e *munitionem* L. pr.

tamen magis arridet: quare cum Scal. Oxon. et And. MSS. forsan et aliis, ut Cujac. Ursin. retinui.

Quem locum probandae virtutis tuae expectas] MSS. *Car. rar.* et *Norvic.* cum editi. vetustissimis *Rom. Ven. Beroald.* ^a recepta lectione multum abeunt: in iis enim legitur: *Quem locum tuae pro laude virtutis expectas.* Sed longe praeflat vulgata, quam retinet Graecus. DAVIS. Plerique MSS. et Edd. Vett. (pro laude virtutis tuae) sed merito amplectitur *Davisius* vulgatam lectionem; quam et secutus est Graecus. CLARK. MSS. in verborum positione mire variant: habent enim, *tuae pro laude virtutis*, vel *pro tuae l. virt.* vel *pro laude tuae v.* vel *pro laude virtutis tuae*: unde vehemens mihi nascitur suspicio, *tuae* irreptitum esse, ac delendum; quod et placebat Grutero. *Locum* autem librarii videntur cepisse de gradu militari, pro virtute merito. At rectius *locum* hic capias καί ποτὲν cum Graeco, sive opportunam occasionem et locum, quo

virtutem suam posset probare: quod verbum servatur ab Andino, Cujac, et Oxon. eoque sensu malim subintelligere *caussa*. Vide ad 4, 1. At hinc simul patet, non scribendum fuisse *expectas*; sed *spectas*, i. e. quaeris, circumspicis, quo loco virtutem maxime probare possis. *Spectas* certe scribitur in Bongarsianis, Vossianis omnibus, ^a. Leid. Petav. Pal. Lovan. Egm. Dorvill. Gottorp. et Edd. antiquissimis. Et saepe in *expectas* esse depravatum, vide ad 2, 20. *Nihil jam Caesaris imperium spectabant*: ubi contra in plurimis est, *expectabant*. Eadem confusio B. Civ. 3, 78. 85.

Hic dies, hic dies] Malim, si per MSS. liceret, *hic, hic dies*. Pro alacritate et festinatione tam ardentis militis languidior videtur repetitio vocis *dies*. Certe semel *hic dies* tantum comparet in Bongarsianis, Vossianis, Petav. Lovan. Leid. primo, Scalig. Gottorp. et aliorum MSS. atque Edd. primis, uti et in *Metaphraze*. Vide quae congestit Cort. ad Sallust. B. Catil. c. 10. *En illa, illa libertas*; et alios passim.

^a spectas? hic dies, hic dies de nostris controversiis
⁴ ^b judicabit. Haec ^c quum dixisset, procedit extra
munitiones; ^d quaque pars hostium confertissima
⁵ visa est, in eam irrumpit. Ne Varenus quidem tum

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a exspectas vulgo. ^b dijudic. Duk. ^a m. sec. Carr. ^c dum
MSS. et Edd. qdd. ^d vulgo et quae. Al. qua parte. et ex castris
munitionemque erumpit.

Procedit extra munitiones — in eam irrumpit] Haec lectio non est a MSS. sed ab ingenio profluxit. MS. Norv. *Procedit ex castris, munitiones quaque parti confertissima visa est, irrumpit.* MS. Carrar. *Procedit ex castris, munitionesque, qua parte hostium confertissima visa est, irrumpit.* Sic et edit. Rom. Ven. Beroald. nisi quod in illis *erumpit*. Recte: locus enim hoc modo legendus videtur: *procedit ex castris, munitionemque* (ut habet ed. Flor.) *qua parte hostium confertissima visa est, erumpit.* DAVIS. *Procedit ex castris; munitionemque, qua parte hostium confertissima visa est, erumpit*) Locus in MSS. perturbatus. Plerique habent, *munitionesque*. Unde forte legendum: **MUNITIONESQUE**, *qua parte — visa est, erumpit.* Quod idem est. Alii habent (*quae-QUE pars hostium — ; irrumpit:*) unde conjici posset, istud (*munitionesque* seu *munitio-nemque*) glossema esse illius (*ex castris;*) legendumque (*procedit ex castris; quaque pars hostium confertissima visa est, irrumpit.*) Scaliger et recentiores ex ingenio ediderunt: *procedit extra munitiones, et, quae pars hostium confertissima visa est, (in eam) irrumpit.* Voces (*in eam,*) quarum in MSS. nullum est vestigium, quod insererent, nihil erat; manifesto enim subintelliguntur. CLARK. Errant

Clarissimi Viri, Davisius et Clarius, quum vulgatam lectionem ab ingenio et quidem Scaligeri profectam esse, satis confidenter pronunciant. Nam diferte ita exhibent Cujac. Andinus, Scalig. Leid. prim. et Oxon. cum Edd. Veneta A. 1517. Vascos. Aldi, Gryphii, Stradae, Stephani, aliisque ante Scaligerum. Notandum tamen, *in* non comparere in Cujac. Leid. nec Oxon. et observandum, *munitiones* capi debere, quocumque modo legas, de castris Romanorum. Nam progressus tantum est e suis castris, ante quae hostibus incurrit. Hoc totius loci contextus clare docet, uti et verba praec. *ad munitiones pugnaretur.* ac seqq. *se se intra munitiones recipiunt.* unde vera hujus loci lectio facile patebit; neque aliorum correctiones esse admittendas, aut cum Celso intelligendum, ut scribit, *castris egreditur, communitio-nem hostium, qua densissima erat, irrumpit.* Nunc videamus, quid ceteri mei Codices exhibeant. *ex castris munitionesque qua parte hostium est* in Bong. pr. supra scripto m. atque ita in singul. Lovan. cum Edd. Rom. Mediol. ac Ven. *ex castris munitiones quaque parti hostium* MSS. 11. et Ed. Inc. Sed *ex castris munitione quique parti host.* Bong. sec. *ex castris munitionemque quaque parti hostium* Egmond. Unus Lipsii, *ex castris munitiones quaecumque*

vallo ^a sese continet, sed omnium veritus existima-²⁶⁴
tionem sublequitur. Mediocri spatio relicto, Pul- 6
fio pilum in hostes mittit, atque unum ex multitu-
dine procurentem ^b transjicit; quo percusso ^c et

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a se L. pr. et estim. MSS. 3. ^b trajicit MSS. plerique et Edd.
pp. trajecit V. sec. ^c exanimatoque Sc. L. pr. Ox. Ed. R. Steph.

parti host. Ortel. *ex castris munitiones qua parte.* Denique Petav. *ex castris munitionem quaeque pars hostium.* In eam nullus, nisi initio hujus notae memorati Codd. qui omnes habent *pars*, et Leid. prim. *quaeque pars*, agnoscit. *Erumpit* autem locum hic non habet, et MSS. nemo vetustior praebet, sed tantum Duker. a m. pr. Gottorp. et Vossian. tert. cum Edd. primis, Aldi, aliisque, quam mutationem in MSS. non raram esse, alibi saepius (v. ad 7, 69. et ad Lucan. 3, 600.) monitum. Ex tot variantibus lectionibus legendum puto: *Procedit extra munitiones, quaeque pars hostium conf. v. e., in eam inrumpit.* Nam *ex castris* mihi interpretamentum videtur τοῦ munitionum. Quaque, id est, et ubi. Librarii credentes, cum eo substantivum convenire debere, effecerunt *parte*: atque toti confusione ansam dedere. de hac particula vide ad 1, 6. Sic leg. 7, 84. *Qua minime visa pars firma est, huc concurritur.* Haec mihi maxime naturalis ac simplicissima emendatio videtur, quae et confirmatur a MSS. integerrimis et Metaphraste: ἐξήλθε τε τῷ spazotéδω, καὶ ἡ μάχισα συνεσπαρμένοι ἐπαίοντο, τὰν τῇ ἐπὶ δεξιῶ. Si tamen mordicus retinere quis velit *castris*, legat is: *ex castris, munitioneque, quaque*, vel et *qua, pars hostium c. v. e., in eam inrumpit.* pro quo in Leid. pr. etiam est *inrumpit*. Male autem abest praepositio a quibusdam MSS.

Frontin. 4, 5, 4. plane, ut infra 7, 50. *In medios hostes inrumpit.* Valer. Max. 3, 2, 1. Infra 6, 37. *in castra inrumpere.* Adde B. Civ. 3, 66. 70. 2, 12. sed tamen B. Civ. 1, 27. 2, 13. *oppidum inrumperent.* et saepius. V. ad Valer. Max. 3, 2, 8. *hostium exercitum inrumpit.* Sic etiam Harlem.

Nec Varenus quidem] Ita MS. Reg. Meliusque hoc in loco convenire videtur, quam quod est in vulgatis, (*Ne Varenus quidem.*) CLARK. *Nec exaratum est* quoque in Gottorp. et Voss. tertio. Recte, si *tum* deleas: ut *nec valeat et ne.* Sic in MSS. *neque quidem* B. Civ. 3, 47. nam vocola *tum* non compareret in MSS. praeterquam in Cujac. And. Scal. Leid. pr. et Oxon. In quorum ultimis tamen locum habet incertum. nam in Leid. *tum quidem*, in Oxon. et Ed. R. Steph. *sese tum* habetur. Non addunt eam quoque Edd. antiquissimae. Sed temere in tam minutis rursus mutare, operae pretium non est. et mihi videtur potius hic excidisse, et ad seqq. *Mediocri delapsa esse vocola tum.* ubi vide. Ubivis *ne quidem* in *nec quidem* depravatum est. V. Cl. Drakenb. ad Liv. 1, 10.

Sublequitur; mediocri spatio relicto. Pulfio etc.] MSS. Reg. Eliens. et Vossii: (*— sublequitur. Tum, mediocri spatio relicto, Pulfio etc.*) Quomodo et Graecus accepit: sensu nihilo

265 exanimato, hunc scutis protegunt hostes, a in illum
tela universi conjiciunt; neque dant regrediundi
7 facultatem. b Transfigitur scutum c Pullioni, et
8 d verutum in balteo defigitur. Avertit e hic casus
vaginam, et gladium f educere conanti dextram

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Vulgo et in. dein sic MSS. Al. un. t. *tela universa* Egm.
b *transigitur* MSS. 7. *transitur* Lov. V. ad Luc. 3, 587. 4, 545.
c *Pullonis* V. pr. L. pr. B. pr. a m. s. d *veruto* Egm. e *huic*
MSS. 13 et Carr. *huc* V. sec. *hinc* Ed. Inc. f *adduc*. Egm. vulgo
conantis et dexteram MSS. 9.

minus commodo. CLARK. Ut et Celsus: *Cum ad jactum teli pervenisset Pullo*. Sive ergo tum, vel tunc, addas cum Edd. primis et R. Steph. ac MSS. meis omnibus, si Cujac. Andin. et Oxon. excipias, sive omittas, quia praecessit tum, quo loco in hunc excidisse puto, sensus tamen requirit, plenam distinctionem fuisse ponendam post *subsequitur*, et spatium intelligendum inter ipsum et Varenum. Neque aliter distinguunt plerique MSS. et Editi.

In hostes mittit] Bongars. pr. sec. Voss. pr. sec. Petav. Pal. Egmund. Leid. sec. Lovan. Duker. Dorvill. et Edd. primae cum R. Steph. et Gryphii sec. dant, *inmittit*. Non male pro nostri stylo, qui repetere praepositiones adeo amat. Vide omnino ad 6, 8. *pila in hostes inmittunt*. Sed tamen ipse auctor 1, 25. scripsit: *e loco superiore pilis missis*. Infra c. 48. *tragulam mittit*. B. Civ. 1, 45. *ut nullum frustra telum in eos mitteretur*. 2, 6. *vis ominis missa telorum*. c. 9. *tela tormentis missa*. item c. 13. Hirt. B. Afric. cap. 16. et passim, et saepissime apud Livium, Lucanum, et alios. Tria ergo, *mitti*, *emitti* et *inmitti* tela, recte dicuntur, et ab MStorum auctori-

tate sola pendet, quid quoque in loco praeferamus. Simplex verbum restituendum est Vegetio 4, 22. *Tanto spicula longius mittit*. Sic enim MSS. multi et vetustissimi a me consulti, non *emittit*. ibid. c. 29. *sagittae quoque arcubus missae*.

Quo percusso et exanimato] Mortuo. Corn. Nepos Epam. 9, 4. Tum, *ferro extracto, confestim exanimatus est*. Noster 6, 15. *Circumventi flamma exanimantur homines*. Vide et 7, 25. 20 Val. Maximum 9, 12, 2. DAVIS.

Hunc scutis protegunt hostes, et in illum universi etc.] MSS. Reg. Eliens. et Vossii, (*hunc protegunt; in hostem universi etc.*) CLARK. Etiam MSS. aliorum et mei 5 cum Edd. primis, *prot. in hostem*. Duker. *in hostes tela omnes conj.* Sine dubio e Glossa *tū illum*; quod bene servant Cujac. And. Scal. Leid. pr. Oxon. cum Metaphraste. et tamen delevi cum e ceteris omnibus, tum e Leid. pr. et Scalig.

Regrediendi] Sio et Metaphr. et Celsus. Edd. Rom. Med. Ven. *Ingrrediendi*. MSS. Scalig. Oxon. Leid. prim. *progrediendi*, et Cujac. *progrediendi*. Postea demum hostes inpeditum circumstiterunt.

moratur manum. ^a Inpeditum hostes circumsistunt. Succurrit inimicus ^b illi Varenus, et laboranti subvenit. Ad hunc se confestim a Pulfione omnis multitudo convertit. Illum veruto transfixum arbitrantur. ^c Occursat ocus gladio, comminusque rem 11

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a que adest vulgo. ^b illic L. pr. deest L. tert. Ed. Inc. ^c vulgo *Illic vero occ.*

Quidquid sit, terminatio Gefundii e Cujac. recipienda fuit. V. ad c. 29. *interficiundi.*

Conantis dextram m. manum] Bongars. prim. Andin. Leidens. pr. Oxon. et Ed. Incerta, *conanti.* quod voluit etiam Bongars. sec. *conati.* Optime. unde etiam enatum est praecedens *huic* pro *hic.* Dativus hic saepissime est corruptus in Genitivum; cumque innumeris locis restituerunt viri docti. Adi notata ad Frontin. 4, 5, 16. *Thraci oculum eruit.* et Misc. Obs. V. T. 2. p. 194. ad Stat. Theb. 1, 250. *Excussaue gaudia patri.* et quos laudat Doct. van Staveren ad Nep. Paus. c. 4. Eum tamen contra MStos ubique intrudere nolim, ut optime suadet Cel. Burm. ad Phaedr. F. 3, 3, 13. Liv. 2, 25. *fugientibus terga caesa.* Apud Just. 34, 2. *De spectatoribus captivi facti, praeda hostibus fuere,* in MSto inveni pro *hostium.* Infra 8, 27. *In conspectum veniat hostibus,* ubi eadem confusio. Ceterum *manum* non comparet in Oxon. et salvo sensu abesse poterat, nisi amaret plenius loqui Caesar. Dein maiore distinctione post *manum* posita, e Cujac. Andino, et Scallig. delevi *que* post *inpeditum.* quod vulgato elegantius videtur: neque aliterlegerunt Celsus et Metaphrastes.

Veruto transfixum arbitrantur. Illic vero occursat ocus

gladio, comminusque r. gerit Varenus] E duabus diversis lectionibus haec ad unam concinnavit audacissime Hotomannus. Quare necesse est, de integro, quid in MSS. legatur, proponere. Bongars. prim. Vossian. pr. Lovan. Egm. et septem vel octo alii cum Ed. Incerta: *Illum vero obscurantur occisum. Gladio comminus rem* etc. in Carr. *obscurant.* unde Brutus fingit, hostes abscondisse Pulfionis corpus. Ceteri fere et Edd. ante Scalligerum cum Metaph. et Celso vulgares: *Illum veruto transfixum arbitrantur. Varenus gladio comminus* etc. vel *arbitrantur transfixum.* Petav. *occisum* pro *transfixum*, quod legitur ad oram. Recentissimi Bongars. tert. et Leid. sec. ac tertius cum Edd. Rom. Mediol. Ven. et Flor. ac Hotom. libris habent: *convertit. Illic vero occursat ocus gladio, cominusque* etc. *Arbitrantur Varenus qui gl. com.* est in Oxon. *comminusque* est in solo Leid. sec. Celeberr. Gruterus ex Bongars. et Petav. scribebat: *I. veruto a. defixum. Gladio comminus* etc. Mihi quidem non dubium est, quin illa verba, *illic vero occursat*, sint a mala manu: nam jam ante dictum *succurrit* etc. et nata esse ex vero *obscuratur.* Quare omnino legendum suspicor: *Illum Veruto rentur transfixum. Ocus gladio Varenus comminus rem gerit, vel*

gerit Varenus; atque, uno interfecto, reliquos
 12 ^a paullum propellit: dum cupidius instat, in locum
 13 dejectus inferiorem concidit. Huic rursus circum-
 vento fert subsidium Pulso; atque ambo incolu-
 mes, compluribus interfectis, summa cum laude
 14 ^b sese intra munitiones recipiunt. Sic fortuna in
 166 contentione, et certamine utrumque ^c versavit, ut
 alter alteri inimicus auxilio salutique esset; neque
 dijudicari posset, uter utri virtute antefendus vi-
 deretur.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *paullulum* Duk. ^b *se* L. pr. Ox. ^c *servavit* V. pr. et recen-
 tiores 7 cum Edd. R. M. V. aliisque. male.

com. rem g. Varenus. Facillima est mutatio ex *veruto* *rentur* (cujus glossa est *arbitrantur*) in *vero* *obscurantur*, et *vero* *occur-sat*. Ex ocus fecere *occisum*, quod est in aliis. Quidquid sit, saltem ista *illic* *vero*, ut spuria, ejeci; ab ingenioso lectore intem certiora expectans.

In contentione et certamine] Recentiores *certamen*. Nos autem lectionem omnium Codd. auctoritate suffultam restituimus. DAVIS. *Certamen* forsan operarum vitio in Ed. Scaligeranam inrepsit. Certe nostri etiam omnes servant: ut debent. *Contentione* pertinet ad aemulationem laudis. *Certamen* ad mutuum auxilium. In utroque ita utrumque versavit fortuna, ut etc.

Ut alter alteri inimicus auxilio salutique esset] Legendum: *ut alter alteri, inimicus inimico, auxilio salutique esset*; nisi malis, *ut alter alteri auxilio salutique esset*. Priori vero rationi favet Graecus, eaque mihi potior videtur. DAVIS. Cur. sec.

Non male, sed nihil juvant MSS. nisi quod *inimico* excidisse potuisse, pateat ex Leid. pr. et tertio, qui carent *utri*, et ex Edd. Rom. Med. Ven. in quibus deest *virtute*.

Nostrorum militum] Ultimam vocem delendam censuit Jos. Scaliger. Sed unde factum sit, ut in hanc suspicionem inciderit vir doctissimus, plane nescio: constat enim, *Caesarem* hac loquendi formula non raro usum esse. Sic B. G. 6, 39. *Nostri milites clamorem exaudiunt*. Et 7, 62. *Neque nostrorum militum victorum impetum sustinere potuerunt*. Vide et *Hirtium* B. G. 8, 42. seq. Non erat etiam, cur *Gabr. Faernus* hunc locum sollicitaret, et in conspectu nostrorum multo cum cruciatu legeret. DAVIS. Voluit etiam delere Gruterus potius, quam ad emendationes recurrere. Male. Qui id censent, non adtendunt ad *Caesaris* stylum. 4, 34. *paucitatemque nostrorum militum praedicaverunt*. 2, 33. *Intromissis militibus nostris*. 8, 22. et innum-
 ris locis, *ὅσα κόμισ*.

XLV. Quanto erat in dies gravior atque aspe-
rior obpugnatio, et maxime ^a quod, magna parte
militum confecta vulneribus, res ad paucitatem de-
fensorum pervenerat; tanto crebriores litterae nun-
ciique ad Caesarem mittebantur: quorum pars de-
prehensa in conspectu nostrorum militum cum cru-
ciatu necabatur. Erat unus ^b intus Nervius, no-
mine ^c Vertico, loco natus honesto, qui a prima
obsidione ad Ciceronem perfugerat, suamque ei ²⁶⁷
fidem praeftiterat. Hic servo, spe libertatis, ^d ma- 3

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *quidem* quod L. pr. ^b *inter Nervios* B. sec. Egm. L. sec. Ed.
sec. Gryph. ^c *Urtico* V. sec. mox vulgo *profug.* ^d *magnis* Lov.
Dorv. Edd. R. M. V.

Necabatur] Leidens. prim. et
tert. cum Vossiano tertio, Aicard.
et Ed. Incerta, *necabantur.* quod
inpenſe prae vulgato placet. Vide
etiam ad 2, 23.

Unus intus Nervius] *Unus*
hoc in loco idem denotat, ac *qui-*
dam. Sic B. G. 2, 25. *Scuto ab*
novissimis uni militi detracto.
Petronius Satir. c. 26. *Unus ser-*
vus Agamemnonis interpellavit
trepidantes; ubi vide *Joan.*
Schefferum. *Sulpicius Severus*
vit. B. Martini c. 8. *Indicatur,*
unum e familia servulum laqueo
sibi vitam extorsisse. Eodem
modo iterum locutus est ejusdem
libri c. 21. Immerito igitur hanc
unius potestatem repudiavit G. J.
Vossius de vit. Serm. 1, 33. DA-
VIS. Hoc jam e Lexicis notissi-
mum. Sed vide insuper Cel. Burm.
ad Ovidii Epist. 15, 162. *Naias*
una. et Johnson Arist. in Bent-
lej. p. 51. Aurel. Vict. Caes. c. 3.
Unus ortus Epiri. ubi etiam vide
Comm. *Unus* sic *atis* abundat
etiam apud nostrum 1, 12. B. Civ.
2, 27. *una valle non magna in-*

terjecta: ubi vide Ciaccon. c.
19. *Unum flumen tantum.*

Profugerat] Quamvis defendi
queat uno alteroque loco *profu-*
gere pro transfugere (vide ad
Frontin. 1, 6, 1.) tamen rescri-
psi hic *perfugerat* auctoritate
MSS. tum Urſini, Carrar. tum
meorum numero septemdecim,
in quibus Bong. pr. sec. Voss. pr.
Leid. pr. Petav. Lovan. Egm. et
alii e vetustioribus, cum Edd.
Flor. Vascos. R. Steph. pluri-
busque. Erat enim hic Nervius
perfuga, non *profugus*. licet
haec voces crebro permulentur.
ut in Appul. 1. 6. p. 112. *servos*
alienos profugos MSS. 2. et Ed.
Junt. post. *perfugas*. B. Civ. 2,
27. *ex castris Curionis ad Atti-*
um perfugiunt. et illic eadem va-
rietas; uti et B. Afric. c. 35. *le-*
gionarii in castra Caesaris per-
fugerunt. c. 51. *si qui perfugere*
vellent.

Hic servo] Cujac. Bong. sec.
Leid. pr. Oxon. Voss. sec. *huic*
servo. quo alludit Bong. pr. *hinc.*

gnisque persuadet praemiis, ut litteras ad Caesarem
4^a deferat. Has ille ^b in jaculo inligatas effert; et
Gallus inter Gallos sine ulla suspitione versatus, ad
Caesarem pervenit. Ab eo de periculis Ciceronis,
legionisque cognoscitur.

1 XLVI. Caesar, acceptis litteris hora circiter xi
dici, statim ^c nuncium in Bellovacos ad M. Crassum
quaestorem ^d mittit, cujus hiberna aberant ab eo
2 milia passuum xxv. Jubet ^e media nocte legionem

V A R I A E L E C T I O N E S.

a perf. L. pr. V. ad 4, 27. b deest praep. Cuj. Scal. L. pr. Ox.
Ed. Steph. contra Caesaris morem. allig. Edd. R. M. V. dein vul-
go *affert*, ut et *periculo* ac *cognoscit*. c *nuncios* L. sec. d *mi-*
sit V. pr. Lov. Dorv. Edd. R. M. V. e *mediam noctem* V. sec.

perperam. Nervius enim ille lo-
co natus honesto, non erat Ser-
vus. Rectius tum substituas *hu-*
jus, quod est in Lovan. Gottorp.
Carr. Duker. et aliis sex cum
Edd. Rom. Ven. Inc. Mediol.
aliisque, ut *persuadet* non ad
Verticonem, sed Ciceronem re-
feratur, quod et fecit Metaphra-
stes, qui inepte tamen *huic ser-*
vo etiam legit. Vertit enim: *ἔτος*
μὲν δὴ τοῦ Κικέρωνι ἐλευθερίαν
etc. *ὑποδοχόμενῳ ὑψίσταται τὰς*
ἐπιστολὰς διοίσειν etc. c. 49. Ci-
cero Gallum ab eodem Vertico-
ne repetit, qui litteras ad Cae-
sarem reseat: ubi rursus ma-
le Cujac. Leid. prim. et Oxon.
eundem Verticonem. Bene illic
Metaph. et Celsus. Nil muta. *hic*
in MSS. aliquoties abiit in *huic*.
Vide ad c. 39.

Affert] MSS. Reg. Eliens. et
Vossii et Edd. Vett. *effert* Grae-
cus, *ἐξήνεγκεν*. Quae et verior
videtur Lectio. *Affert* enim illud
est, quod deinceps dicitur, *ad*
Caesarem pervenit. CLARK, Pla-
cuit mihi *effert* cum Bong. Voss.
Petav. Lov. et plerisque, uti et

Edd. plurimis. *insert* Voss. pr.
a m. pr. Est vir doctus, qui *au-*
fert conjecerit. *Adfert* retinent
Cujac. Leid. pr. et tert. Oxon.
et Edd. Inc. Aldi, Plantini, sec.
Gryph. cum Scal. et seqq. Quo
modo si legas, *ille* non ad ser-
vum, sed ad Verticonem vel Ci-
ceronem potius referendum erit,
qui litteras jaculo inligatas servo
adtulerit. Verum sic B. G. 1, 5.
sibi quemque domo efferre ju-
bent. in Ed. Scalig. aliisque ex-
stat *afferre*. B. Civ. 1, 78. *ab*
Illeida frumentum jussi erant
efferre, in uno et altero itidem
aff.

Periculo] Bongars. pr. sec.
Vossiani omnes, Oxon. Petav.
Egmund. alique plures exhibent
periculis cum Ed. Incerta. Quod
adeoque recepi, ut Julianum.
Sic alibi in plurali *commeatus*,
frumenta, *siccitates*, *volunta-*
tes, et similia. Dein restitui *co-*
gnoscitur auctoritate MStorum
meorum omnium, exceptis Leid.
pr. et Oxon. atque Edd. Vete-
rum, quod in *cognoscit* primum
mutarunt Veneti; sed bene,

proficisci, celeriterque ad se venire. ^a Exiit cum 3
nuncio Crassus. Alterum ad C. Fabium legatum mit-
tit, ut in ^b Atrebatium fines legionem ^c adducat,
qua sibi iter faciundum sciebat. Scribit Labieno, 4
si Reipublicae commodo facere posset, cum legione 268
ad fines Nerviorum veniat: reliquam partem exer-
citus, quod paullo aberat longius, non putat ex-
spectandam: equites circiter 20 ex proximis hiber-
nis cogit.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Exit B. pr. sec. V. pr. Lov. Egm. et 7 alii cum Edd. pp.
Steph. etc. *excitus* pro V. L. Scal. ^b *Atrebatum* MSS. 8. Edd.
pp. ^c *abd.* Eg. ducat L. sec.

quod iis non obsecuti sint R.
Steph. et in sec. Ed. Gryphius.
ur excidit in MSS. nonnullis ob-
sequens *Caesar*. Sed ille nomi-
nativus rectius, ut vulgo fit, se-
quentibus est jungendus.

Qua sibi sit iter faciendum]
Sic MS. Reg. et Edit. Rom. MSS.
Eliens. et Vossii, *qua sibi iter*
faciendum. Quod idem est. Sca-
liger et Recentiores, (*qua sibi*
iter faciendum sciebat.) CLARK.
Non vidisse debuit Clarkius Edi-
tiones Veteres; nam Veneti jam
A. 1517. Ald. Steph. Gryph. alii-
que omnes exhibent *sciebat*, a
Beroaldo primo, credo, inser-
tum. Et sane ita exstat in MSS.
Cujac. Andino, Scalig. Leid. pr.
Oxon. et Metaphraste: *διαγομε-
vos*. Pro eo *esset* est in Petav.
sit tantum comparat in Carr.
Ciaceon. Pal. Leid. sec. Duker.
Dorvill. qui Codices sunt recen-
tissimi. In ceteris et Edd. primis
tantum est, *qua sibi iter facien-
dum*. Quod praesferrem, nisi
sciebat retinere satius duxissem.
Ceterum *faciundum* rescripsi ex
Cod. Carrar.

Possit] Sic MS. Reg. Quod
et Temporum ratio postulat. Sca-
liger aliique, minus recte, *pos-
set*. CLARK. Clarkio ad stipula-
tur solus Leid. primus. Reliqui
MSS. et omnes Edd. *posset*: quod
temere mutavit. Vide ad 1.8.
Mox cap. 50. *Continet Caesar, si
posset*.

Exspectandam] In Cujac.
Cod. cum sit *exercendam*, con-
jecerat ipse vir magnus *accer-
sendam*, non male profecto, si-
ve potius *arcessendam*. nam et
inveni in Scaliger. et Leid. pri-
mo *exercendam*. Quod tamen
elegantius retinere possis pro, ad
bellum adhibendam. Adi omni-
no Cel. Burm. ad Petron. c. 94.
*eum in Eumolpi sanguinem ex-
ercuissem*; vel *fatigandam* iti-
nere longo. ut apud Terent. *ex-
ercere servos*. Liv. 1, 56. *labori-
bus exercita plebs*. et passim.
hinc *laboriosus* et *exercitus* jun-
guntur. V. Comment. ad Sue-
ton. Tiber. c. 6. et Gronov. Obs.
4, 4. Verum quamvis *exercen-
dam* valde ad blandiatur, recipere
tamen nolui, quia vulgaris lectiq

- 1 XLVII. Hora circiter III ab antecurforibus de
 Crassi adventu certior ^a factus, eo die milia passuum
 2 xx progreditur. Crassum Samarobrivae praeficit,
 legionemque ^b ei adtribuit; quod ibi impedimenta
 exercitus, obsides ^c civitatum, litteras publicas,
 frumentumque omne, quod eo tolerandae hiemis
 3 causa devexerat, relinquebat. Fabius, ut impera-
 tum erat, non ita multum moratus, ^d in itinere
 4 cum ^e legione occurrit. Labienus, interitu Sabini,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo est f. cum MSS. Cuj. And. L. pr. Ox. praetuli aliorum MSS. lectionem et Edd. pp. uti et Vasc. Steph. etc. *Caesar certior est f.* L. pr. ^b MSS. plerique et Edd. pp. aliaeque carent *et ei.* ^c deest L. pr. uti et *omne.* ^d exulat ab Egm. ^e *legionibus* D. V. sec.

simplex et naturalis Caesaris consilio satis convenit, et a Metaphrasae et Celso confirmatur. Atamen in illis codicibus optimas esse plerumque, ut saepe monui, lectiones, patet vel e sequenti cogit. quod ii soli ex nostris cum Oxon. et Andino servant. Nam ceteri MSS. omnes et Edd. ante Beroaldum, aliaeque habent *collegit*, vel *collegit*; haud dubie e Glossa. Nihil frequentius est Livio, Caesari, ceterisque historicis aliisque, quam *cogere copias, exercitum, milites* etc. pro *colligere*, in unum locum redigere. V. 6, 9.

Progreditur] Hic rursus haereo; nec, quid eligam, scio. Ut enim nunc editur, existat quidem in Cujac. And. Scalig. Leid. primo, Oxon. et Edd. Beroaldi, et qui eum sequuntur. Sed in reliquis omnibus et Edd. primis est *procedit*. Utrumque adhibet auctor. Inclino tamen magis in *procedit*. ut 6, 35. Eadem variatio occurrit 7, 14. ubi plura, et B. Afr. c. 75. 4, 11. possemus con-

jicere, utrumque verbum esse Glossam verioris *prosecit* ex iis, quae diximus ad 1, 38. *tridui viam processisse.* vel *prosecisse.* Sed inhibeor voce seq. *praeficit*. pro qua MSS. 4. et Edd. primae *praefecit. praecedit* hic Ed. Inc.

Veritus — ut *hostium impetum sustinere non posset*] Meus liber habet, *ne hostium impetum.* Sed vereor, ne ab aliquo sit mutatum, qui non existimaret satis Latine dici, *vereor ut non*: cum Cicero sic loquatur in l. 2. de legibus: *quodcirca vereor committere, ut non bene provisae principia ponantur*: et in Tuscul. Quaesit. 2, 20. *Et tamen veremur, ut hoc natura non patiatur.* Ciaccon. Hujusce phrasae plura collegit exempla Fr. Sanctius Min. 4, 15. quorum auctoritatem minuere conatur Jac. Perizonius in Addit. p. 915. DA-VIS. *Veritus ne — sustinere non posset*) Variant MSS. Librario- rum infcitia corrupti. Caeterum nullus dubito, quin legendum sit

et caede ^a cohortium cognita, quum omnes ad eum Trevirorum copiae ^b venissent, veritus, ^c ne, si ex hibernis fugae similem profectionem fecisset, hostium ^d inpetum sustinere non posset, praesertim ²⁶⁹ quos recenti victoria efferri sciret, litteras Caesari ^e remittit; quanto cum periculo legionem ex hiber- ⁵ nis educturus esset; rem gestam in Eburonibus perscribit; docet, omnes equitatus ^f peditatusque copias Trevirorum III milia passuum longe ab suis castris consedisse.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. plerique et Edd. Vett. *cohortum* vulgò, ac B. pr. L. pr. Lov. et alii. Sed vide ad 6, 1. *cohortantium* Ox. *cohortis* V. sec. ^b *convenissent* Ox. ^c vulgo abest *ne* et statim *ut hostium*. ^d *inpetus* Ed. Gryph. V. ad 1, 26. ^e vulgo *dimittit*. ^f *equitatum peditatusque copiam* L. sec. Hic ordo in B. pr. L. pr. Ox. etc. vulgo *ped. eq.*

vel, (*ne — sustinere non posset*), vel, (*ut — sustinere posset*.) Quod enim edidit Scaliger, alii- que, (*ut — sustinere non posset*) Latinum non videtur; et omnino cum *Perizonio* adversus *Sanctium* existimo, quae ex bonis Autoribus afferri solent istiusmodi constructionis exempla, eorum alia ex corruptis esse Codicibus, alia ex sinceris minus intellecta. Quod assert *Ciacconius* ex *Cicerone*, (*vereor, committere*, ut *non*, prorsus ridiculum est: illud enim, (*ut non*), pendet, non a *vereor*, sed a *committere*. In loco isto (*Tusc. Quaest. 2, 20.*) *veremur*, ut *hoc natura non patiat*,) abest ex optimis Codicibus illud, *non*. Et similiter in caeteris. Quem citant viri docti locum ex *Tibullo* (*me cognita virtus Terret*, ut *infirmas nequeant subsistere vires*;) est, (*Adeo ut nequeant*.) Difficillimum omnium est illud *Horatii* (*Nam ut ferula caedas*

meritum maiora subire verbera, non vereor.) Constructio tamen ista huiusmodi est: (*Nam ut ferula caedas meritum maiora subire verbera*, id eundem *non vereor*) vel (*hoc ne facias, non vereor*. CLARK.) *Veritus si etc. ut non*. Sine dubio visiosum est, id quod *MSti* satis docent. Nam pro illo *si* in MSS. meis quindecim, inter quos *Bong. pr. sec. Voss. pr. Lovan. Egm. Petav.* etc. ac Edd. primis scribitur *ne*; immo in *Petav. a. m.* secunda clare *ne si* exaratur. Adhaec in *Leid.* primo non comparat *ut*. quod itaque delevi, et *ne* reposui ante *si*. Credo, olim fuisse scriptum: *Veritus, ne, ex hibernis fugae si similem etc.* quomodo facile si abire potuit, et dein, quia videbant librarii, si adesse debere, illud loco *si* ne intrussisse, et ut supposuisse. *Non* delet *Lambinus* ad *Horat. loc. Sat. 1, 3.* e scriptis, ut ait, codicibus, *Cl. Daviscus*, evictus *Cl. Peri-*

1 XLVIII. Caesar, consilio ejus probato, etsi,
opinione III legionum dejectus, ad ^a II redierat, ta-
men unum communis salutis auxilium in celeritate
2 ponebat. Venit magnis ^b itineribus in ^c Nerviorum
370 fines. Ibi ex captivis cognoscit, quae apud Cicero-
3 nem gerantur, ^d quantoque in periculo res sit. Tum

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Leucos V. sec. ^b itineribus B. pr. ^a m. pr. ^c Nervios V. sec. ^d quanta Ox.

zonii argumentis ad Sanctium Ed. Ult. p. 812. in iterata Ciceronis Tusc. Disp. editione priorem delavit notam, et edidit: *Veremur, ut hoc natura patiatur*. De ea variatione egit quoque Cort. ad Plinium Ep. 1, 8. *Vereor ergo, ut sit satis congruens*.

Litteras Caesari dimittit] *Dimittere litteras* est, huc illuc mittere, vel circummittere, ut B. C. 3, 22. Quod hic locum habere nequit; quare emendat Cl. Bos. Anim. ad Caes. p. 20. *remittit* ex Metaphrasio: ἀντεπέμπετον. Recte omnino, atque ita diserte scriptum est in Scalig. et Oxoniensi; habentque jam Edd. Ven. 1517. Aldi, Gryphii, Stephani aliaeque. In Leid. pr. simpliciter *mittit*, uti et in Voss. pr. a m. pr. *re* exciderat ob praecedens *ri*. *Caesaris* V. sec. Si tamen quis cum plerisque MSS. malit retinere *dimittit*; fingat is, Labionum litteras variis exemplis per varios et diversa itinera ad Caesarem misisse in responsum ejus litterarum, de quibus Cap. praec. *ille rescripsit* etiam Celsus.

Peditatus equitatusque copias] Facit hoc subinde Caesar, ut, quae plerumque ἐλλειπτικῶς effleruntur, plene exprimat. Sic ἀπλῶς *copias* alii dixissent. Eodem modo alibi dixit, *movit in*

Arvernos versus. quod alii, *Arvernos versus*. Sed haec levia. VOSS. Alii fere ἀπλῶς *copias* vel *peditatum equitatumque* dicunt; sed noster hanc loquendi formulam non infrequenter adhibet. Sic B. G. 6, 6. *Magnis coactis peditatus equitatusque copiis*. Et 7, 5. *Copias equitatus peditatusque subsidio Biturigibus mittunt*. Curtius etiam 9, 2, 16. *Copias peditum equitumque* dixit. DAVIS. Infra 7, 76. *Tantae copiae equitatus peditatusque*.

Millia p. longe] Quamquam suspectam habet hanc locutionem Scaliger, tamen saepissime ea utuntur Caesar atque Hirtius. Infra 7, 16. 8, 36. in not. de Bello Civ. 2, 37. de bello Alexand. c. 36. de bello Africano c. 24. et Annotat. ad c. 30. ibid. c. 67. 68. 77. et Not. ad c. 80. in Annotatis. Vide et Doctissimi Jos. Wasse Notas in *Sallustium*, pag. 242. CLARK. Hirt. 8, 29. *Non longius ab ea caede plus minus viii. milibus abesse*. et Davifus ad B. Civ. 2, 37. ac B. Afric. c. 30.

Communis salutis auxilium] Bongarsian. prim. *communius*, corrupte: sed e quo forsan eruditior est eruenda lectio. Nam in Leidensi pr. et Oxon. *exaratur, communi salute*: unde fere

cuidam ex equitibus Gallis magnis praemiis ^a persuadet, uti ad Ciceronem epistolam deferat. Hanc ⁴ Graecis conscriptam litteris mittit; ne, intercepta epistola, nostra ab hostibus consilia cognoscantur: si adire non possit, monet, ut tragulam cum epi- ⁵ stola, ad amentum ^b deligata, intra ^c munitiones

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a sic ad et Ox. ^b deligatam V. pr. B. sec. Pet. Eg. deligatarum L. sec. ^c munitionem MSS. plerique et Edd. Vett. Utrumque passim occurrit.

suspicio, scripsisse Caesarem, *Communi saluti. Auxilium* dativo junctum; quia auxilium erat communi saluti destinatum. 1, 5. *Domum reditio.* ubi vide Davis. Appulej. Metam. l. 7. p. 143. Ed. Pric. *Mandatis dominicis serus auscultator.* Ita enim is locus e MSS. et Edd. Vett. est legendus. Consule insuper C. Scioppium Symb. Cr. p. 56. Gronov. ad Liv. 23, 53. *exprobratio cuiquam.* quomodo et Gujetus ac Bontlejus emendarunt Terent. And. 1, 1, 17. *Exprobratio inmemori.* Sall. B. Cat. c. 40. *Miseriis suis remedium.* Neque haec repudianda est conjectura, quia *auxilium* non descendit a verbo, Dativum regente; sed contra *auxiliari* inde derivatur. Vide enim, quae adfert Cortius ad Sallust. Catil. 32, 1. *Insidiae Consuli:* et infra ad 8, 27. *Proficiscitur ad auxilium Duratio ferendum.* item ad B. Civ. 1, 85. *Urbanis praesidia rebus.* Sic B. Hifp. c. 89. *Saluti suae praesidium parare.* In nonnullis est *salutis.* Immo consule Cl. Drak. ad Liv. 3, 48. *locum seditioni quaerere.* Immo idem Livius 3, 37. *Tribuniciam potestatem, munimentum liberati:* ita enim MSS. constanter. Adde 4, 9, 2.

Hanc Graecis conscriptam li-

teris] Robertus Titius legit, *caecis* literis; id est, obscuris litterarum notis, quae non nisi lumini admotae legi possent, aut simile quid. Nugae sunt, tametsi egregie ille de Villiomaro se triumphare putet. Hotomannus ait, Gallos vulgo Graece nescivisse, sed peritioribus tantum notam hanc linguam. Fulvius Ursinus putat, Graece scriptam fuisse, sed Gallis ignaram linguam illam, solos autem characteres notos fuisse, atque id tradere Strabonem ait. Quod falsum, nam ait Strabo, ἔγω φιλέλληνα: εἶναι, ὥς καὶ τὰ συμβόλαια ἑλληνιστὶ γράφειν. Sane ἑλληνιστὶ γράφειν, quid aliud, quam lingua Graeca? Fulvii errorem quodammodo etiam secutus Ciacconius. Sed uterque errat. Gallos Graecam didicisse linguam, nullus sanior in dubium devocaverit, sed illos Gallos, qui Massiliae propiores. Quales Helvetii Allobroges, aut his vicinae gentes. Aut si quis longius sitis quoque notam fuisse linguam arbitretur: Gallis proprio dictis, sive Celtis. Nam Strabonem de his Gallis tantum loqui, res ipsa clamat. At in Belgica Gallia nullus unquam veterum dixit floruisse Graecam linguam. Nedum apud Nervios, homines ferissimos, ad quos nullus aditus mercatoribus, sed omne studium in

6 castrorum abjiciat. In litteris scribit, se cum ^a legionibus profectum celeriter adfore: hortatur, ut 7 pristinam virtutem retineat. Gallus periculum ver- 8 ritus, ut erat praeceptum, tragulam mittit. Haec casu ad ^b turrin adhaesit, neque ab nostris biduo animadversa, ^c tertio die a ^d quodam milite con- 9 spicitur; ^e demta ad Ciceronem defertur. Ille ^f per- 271 lectam in conventu militum recitat, maximaque om- nes

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *legione esse* L. pr. ^b *turrem* L. pr. ^c *tertia* L. sec. ^d *deest* G. V. tert. Ed. Inc. ^e *derapta* Ed. Inc. *tollitur* L. pr. ita ut sub ^f et *tur* sint posita puncta, et remaneat antiquum *Olli*. ^f *perlectam* And. Ox. *perfecta* L. pr.

armis. Adversus Titium vero hoc solum adferam, etsi non aliunde constaret, non dubitaturum me, quin Graece Caesar hanc epistolam scripserit. Ejus ipsissima verba hodieque extare in Polyaeo scio Strategem. 8, 23. *Κατὰρ Κι- νέωνι Δαρπέτι. Προσδέχου βου- σεϊας*. Quae optime respondent Caesaris verbis, nam paullo post ait: *In litteris scribit, se cum legionibus profectum celeriter affore: hortatur, ut pristinam virtutem retineat*. VOSS. Vide ad 6, 14.

Cum epistola ad amentum deligata] Nota ulum amenti in litteris, ubi per castra hostilia penetrari nequit, ad obsefos mittendis. Sed finis amentorum fuit, ut validius contorquerentur. Unde Numidis noxium fuisse, quod iis desituerentur, discimus ex Orozio 5, 15. ubi de pluvia loquitur: *Porro autem Numidis hastilia telorum, quae manu intorquere sine amentis solent, lubrica, ac per hoc inutilia reddidit*. IDEM.

Abjiciat] Leid. pr. *objiciat*.

Unus cum Edd. R. Stephani, Stradae, post. Gryphii, Clarkii, *adjiciat*. Quo non opus esse puto. *Adjicere* est eo jacere, ut destinatum tangat scopum. vide 2, 21. et alibi. Monuit modo Caesar, ut ab se eam projiceret ita, ut caderet intra castra. Vide Cel. Burm. ad Ovid. Am. 1, 7, 12. *Qualiter objecta de nive manat aqua*. ubi in MSS nonnullis etiam objecta. B. Civ. 3, 56. *Ut exercitus telis ex vallo abjectis protegi posset*. ubi rursus turbant, ut et B. Afr. c. 56. et B. Hisp. c. 18. *litteras oppidanis abjecit*. ut malo.

Tragulam mittit] Tanquam unus ex hostibus. *Dion.* l. 40. p. 125. A. *Ἦσας αὐτό (ἀκόντιον) ἐς τὴν πολεμὴν (lege, ὡς ἐς τὴν πολεμὴν) πρὸς πύργον ἐξενίτηδες προσέπηξε*. Sed ex Caesare liquet, non de industria, sed casu jaculum turri fuisse infixum. DAVIS.

In conventu militum recitat] Observandum arbitror verbum *Conventu*: non enim dixit, *In*

nes laetitia adficit. Tum fumi incendiorum procul videbantur: quae res omnem dubitationem adventus legionum expulit.

XLIX. Galli, recognita per exploratores, obsidionem relinquunt, ad Caesarem omnibus copiis contendunt. ^a eae erant armatorum circiter milia LX. Cicero, data facultata, Gallum ^b ab eodem ² Verticone, quem supra demonstravimus, ^c repetit, qui litteras ad Caesarem referat; hunc admonet, ³

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a MSS. add. et Edd. *hae et hae.* ^b *eumdem Verticonem* Cuj. L. pr. Ox. V. ad c. 45. ^c *reperit* Edd. Vett. et MSS. praeter Pet. et B. tert. male. mox vulgo *deferat*.

concione; quia Graece non omnes milites intelligebant: sed aliquam multis familiaribus, et Graecae linguae peritis coactis, qui deinceps ceteris exponerent. Erat ergo *Consilium*, *Concio*, et *Conventus*. Ad *consilium* adhibebantur legati, tribuni, quae-flores; ad *concionem*, omnes: ad *conventum*, proximus quisque. *Hotoman*. Inanis videtur haec inter *conventum* et *consilium* distinctio, quam tamen avidè amplexus est *Joan. Goduinus*. Eae certe voces in bonis auctoribus confunduntur. *Dictys* Cretenfis 2, 29. de omnium Graecorum concilio sic loquitur: *Tali modo conventu dissoluto*. et c. 30. *defunctorum corpora miserandum in modum confecta, undique in unum colligi jubet, atque in conventu ante ora omnium projici*. Sic *Claudianus* in *Rufinum* 1, 61. *conventum furiarum* dicit id, quod antea vs. 28. *concilium* vocaverat. DAVIS. Vide *Festum* in V. *consilium* et *conventus*.

Armatorum] Bong. pr. sec. Retav. Leid. pr. Voss. pr. Lovan. *Jul. Caes. Tom. I.*

et alii quinque cum Ed. Incerta, *armatae*. De quo amplius videntum. Nam *armati* ponuntur pro *militibus*. *Nepos* Dion. 9. *Navem armatis ornat*. quo loco, neque *Justinus* ibi adducto, nihil est mutandum. Liv. 1, 29. *Cursus armatorum*. supra 3, 3. *Multitudine armatorum*. *Hirt.* 8, 14. *Copias armatorum vias pro suis castris instruunt*. At idem c. 35. *cum cohortibus armatis ex proximis castellis inpetum fecit*. nisi ibi jungendum *arm. ex p.*

Deferat] Cujae. Oxon. et Leid. prim. habent *referat*, pro *iterum ferat*, et *repetit*, pro *iterum petit*. Quod placet: et hinc illa littera r forsan nata in praec. voce pro *repetit*. *Horat. Carm.* 1, 14. *O navis, referent in mare te novi fluctus*. Ita sacra annua vel alia ferri dicuntur, quae inflaurantur et repetuntur. Vide Cl. *Burm.* ad *Ovid. Rem. Am.* 593. *referens Trieterica Baccho*. Adde *Lucan.* 1, 180. 5, 74.

Omnemque ad eum multitudinem convertisse] *Conversam esse. Silius Italicus* 9, 646. *Con-*

G g

iter caute diligenterque faciat; perscribit in litteris, hostes ^a ab se ^b discessisse, omnemque ad eum multitudinem convertisse. Quibus litteris circiter ^c media nocte Caesar adlatis suos facit certiores; ^d eosque ad dimicandum animo confirmat. ^e Postero die, luce prima, ^f movet castra; et circiter milia passuum iv progressus trans vallem magnam, et rivum, multitudinem hostium conspicatur. Erat magni periculi res, cum tantis copiis iniquo loco

V A R I A E L E C T I O N E S.

a abesse L. tert. ab sese Ed. Inc. b discesse L. pr. c mediam noctem Ox. B. sec. Ed. Gryph. d eos ad d. confirmavit V. sec. e postera MSS. 7. Ed. Inc. f movit L. pr.

vertit Varro. Symmachus Ep. 1, 1. Nec mihi vitio vertat intermissio litterarum. Curtius 4, 6, 20. Ira deinde vertit in rabiem. Nescio enim, quam ob causam Joan. Freinshemius arbitretur, primam vocem in sexto casu positam esse. Eodem modo loquuntur etiam alii, ut multis exemplis monstravit Aldus Manutius ad Sallustii Catil. c. 6. DAVIS. Innumera hujus locutionis exempla vide in Doct. Cortii excursu 6. ad Sall. B. Jug. c. 74. quosque ibi laudat. Hirt. B. Afric. c. 9. Ruspina cum reliquis copiis convertit. Quamquam hic posset esse constructio, hostes convertisse multitudinem.

Allatis, Caesar] Sic MS. Norvic. In editis voces erant transpositae, adeo ut oratio dura fieret et confragosa; quapropter, licet crebras Caesaris *perades* non ignorarem, vetusti Codicis fide nixus, situm verborum mutavi. DAVIS. Quibus litteris — Caesar allatis, etc.) Sic MSS. et Editi. Davisius, ex uno MS. Eliensi, reponit: (Quibus litteris — allatis, Caesar etc.) Nam

in Editis, inquit, voces erant transpositae, adeo ut oratio durafieret et confragosa; crebraeque nescio quas comminiscitur Caesaris *perades*. Quod omne, merum praesudicium est, ex conatum, quod de Ablativo absolute posito ineptiunt Grammatici. Revera enim eadem plane est constructio, (Quibus litteris Caesar allatis, suos facit certiores;) ac si dixisset, (Hac Caesar oratione, aut, Oratione Caesar pulcherrima, suos cohortatur.) In qua verborum dispositione manifesto nihil transpositum, nihil durum aut confragosum. Eodemque verborum ordine saepissime utitur luculentissimus Autor noster. l. 2. §. 12. Hac re statim Caesar per speculatores cognita. l. 6. §. 9. Cognita Caesar causa. l. 7. §. 1. Indictis inter se principes Galliae conciliis. §. 16. Castris ad eam partem — positus Caesar, quae — aditum angustum habebat; aggerem apparare etc. c. 80. Uno die intermisso, Galli; atque, hoc spatio, magno cratium — numero effecto; media nocte — egressi etc. l. 8. §. 3. Toll

dimicare. ^a Tum, quoniam obsidione liberatum Ciceronem sciebat, eoque omnino remittendum de celeritate ^b existimabat, consedit, et quam aequissimo potest loco, castra communit: atque haec, ⁷ etsi erant exigua per se, vix hominum milium VII, praesertim nullis cum impedimentis, tamen ^c angustiis viarum, quam maxime potest, contrahit, eo consilio, ut in summam contemtionem hostibus veniat. Interim speculatoribus in omnes partes ^d di- 8

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo tamen. ^b existumabat B. pr. ^c in ang. Egm. ^d mis-
sis Duk. male in omnem terram Ox.

conditione Bituriges proposita. De bello Civ. l. 3. c. 11. *Recepto Caesar Orico.* c. 39. *Deductis orae maritimae Caesar praesidiis.* §. 52. *Quibus ille cognitis.* §. 63. *Quibus ad insequendum impeditis, Caesar, quod fore providerat; — exercitum educit.* De bello Alexand. §. 30. *Quo incommodo Domitius accepto.* CLARK. Luculente vulgarem verborum ordinem defendit Clarkius, et confirmant MSS. nisi quod Leidens. primus *tō Caesar* ponat post *litteris*: quod tamen praferrem. 7, 77. *Depopulata Gallia Cimbri magnaeque inl. calamitate.* Sic MSS. 8, 15. *Quorum pertinacia Caesar cognita. circiter* omittit Ed. Incerta. *adlatis* deest in Voss. sec. *Caesari* Leid. sec. ut coniecit Gruterus. Sed forsan tota vox abundat. Consule notata ad 2, 17.

Magnam] Deest in MSS. Reg. Eliens. et Vossii et Edit. Rom. CLARK. Absent a MSS. omnibus et Edd. primis, item ber. Gryph. si excipias Cujac. Scalig. And. Oxon. Leid. pr. *μεγάλην* addit Gracens. E MSS. cuncta verba-

rum ordinem mutavi. vulgo *hos. mult.*

Cum tantis copiis] Codd. nonnulli *Tantulis*. Quod idem est. *Tantis* hostium; *Tantulis* suorum. CLARK. Omnes Bongarsiani, Vossian. Leidenses, Petav. ceterique, exceptis supra nominatis, et Edd. primae, *tantulis*, sine *cum*. uti et MSS. Braut. et Beroaldi aliaeque. perinde autem est, si *tantulis* legas, an *cum* addas, nec ne. Utrumque adhibuit Caesar. paullo ante *omnibus copiis*. Vide ad 2, 7. *Tantis* si admittas, *cum* addi debet. atque ita Interpretem legisse, ex versione ejus patet. 6, 8. *tantis copiis tam exiguum manum adoriri*. Lectionem *tantulis*, quam Cl. Wasse praefert, maxime juvat nostri locus 4, 22. *has tantularum rerum occupationes*, ubi versa vice illi MSS. qui hic habent *tantulis*, illic exhibent *tantar.* et contra. *Tantulus* occurrit quoque 7, 19.

Tum quoniam] Sic MSS. Graecus item, *Τότε μὲν ὅν*. Quaedam Vett. Editiones, Scaliger quoque
G g 2

missis, explorat, quo ^a commodissime itinere ^b vallem transire ^c possit.

1 L. Eo die parvulis equestribus proeliis ad
2 aquam factis, ^d utrique ^e sese suo loco continent;
3 Galli, quod ampliores copias, quae nondum ^f con-
4 venerant, expectabant; Caesar, si forte timoris
5 simulatione hostes in suum locum elicere posset,
6 ut citra vallem pro castris proelio contenderet;
7 si id ^h efficere non posset, ut, exploratis itineribus,
8 i minore cum periculo vallem rivumque transiret.
9 Prima luce hostium equitatus ad castra accedit,
10 proeliumque cum nostris equitibus committit. Cae-
sar consulto equites cedere, seque in castra reci-
pere ^k jubet; simul, ex omnibus partibus castra

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *a commodissimo* And. L. pr. recte. ^b *valles* MSS. 12. et Edd. Vett. deest G. V. tert. et Ed. Inc. ^c *Sic* MSS. longe plurimi et optime, ut B; pr. V. pr. Ox. Scal. et Edd. Vett. non *posset*. Vide tamen ad 1, 8. ^d *uterque se continet* L. sec. sed v. ad 1, 43. ^e *se in* L. pr. ^f *venerant* MSS. 2. Edd. R. M. V. ^g *Sic* MSS. fere et Edd. Vett. vulgo *citra v., ut. ducere* Edd. R. M. V. male. ^h *fieri* Cuj. Sc. Ox. L. pr. Ed. R. Steph. Gr. *μη γένοιτο*. ⁱ *minori* Duk. ^j *m. peric.* Ox. min. pr. L. pr. Ed. R. Steph. ^k deest Carr. contra Caesaris morem.

et Recentiores (tamen quoniam etc.) Perperam et alieno sensu. Non enim id vult Caesar (quamvis magni periculi res esset, dimicare; tamen quoniam liberatum obsidione Ciceronem sciebat, ideo consedis se et castra munivisse) qui sensus est nullus. Sed (quoniam magni periculi res esset dimicare; et tum porro, quoniam jam dudum liberatum obsidione Ciceronem sciebat, consedis se et castra munivisse.) CLARR. Etiam Bong. prim. Petav. Vossiani, Egmond. Oxon. et 6 alii cum Ed. Inc. praeter MStos aliorum, habent tum,

quod bene explicat Clarkius et recepit Hotomannus. *Tunc* Leid. pr. Scal. et Ed. R. Steph. deest in Bong. sec. et Leid. sec. sed in eo corrupte *dimicarent*. Sed videte hic, ut vara vibiam sequatur. Ex eoque omnino factum dein *aequo animo*; quod est in Edd. omnibus, quod sciam, vetustis usque ad Scaliger. praeterquam in R. Stephani *ἐνδόξει*. Natum hoc tam ex tamen, quam inde, quod pro eoque in MSS. plurimis sit *aequoque*, vel *equoque*. *Animo* etiam legas in Lovan. Duker. Oxon. et aliis. Recte Graecus: *καὶ ἐν ἐν δὲ τῷ ταχύτητος ἔργον εἶναι*

altiore vallo ^a muniri, portasque obstrui, atque ^b in his administrandis rebus quam maxime ^c concurrari, et cum simulatione timoris agi jubet.

LI. Quibus omnibus rebus hostes invitati, co-¹ pias transducunt, ^d aciemque iniquo loco constituunt: nostris ^e vero etiam ^f de vallo deductis, ² propius accedunt; et tela intra munitionem ex omnibus partibus conjiciunt; praeconibusque circummissis, pronunciari jubent, ³ *seu quis Gallus, seu* ⁴ *Romanus velit ante horam tertiam ad se transire, sine periculo licere: post id tempus non fore potestatem.* ac sic nostros contemserunt, ut, obstru-⁴ ctis in speciem portis singulis ordinibus caespitum, quod ea non posse introrumpere videbantur,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *munire* L. pr. et 3 alii cum Ed. Inc. ^b deest Duk. V. sec. *c* *concurrari* Pet. *concurrum* V. sec. ^d *aciem* V. sec. *in iniquo* L. sec. Duk. *e* deest Duk. Edd. R. M. V. *f* *de* abest Lov. Edd. R. M. V. male. ^g *si q. G. vel R.* Ed. Inc. ^h *quis* R. Duk. Edd. Str. Steph. non male. Dein vulgo *scandere*.

mutavi *ordinem* *e* MSS. tantum non omnibus pro lib. obs. et mox *potest* loco ex Leid. pr. et Oxon. ac Vascos. pro *l. pot.*

Ea MSS. et Editt. Vett. *eas*. CLARK. At *ea* recte servarunt Cujac. And. Scal. Oxon. Leid. pr. Voss. tert. et Gott. a m. sec. in quo a m. prima est *ad eas*, uti et in Ed. Inc. *Ea* jam Heroaldus et seqq. dederunt. Sic *eadem transgressi* 8, 10. B. Civ. 1, 64. *ea transire flumen, qua* etc.

Vallum manu scandere Scalorum ope non adjuti, quae in hunc usum adhibebantur. Sic tunc praec. 42. *Scallis vallum adscen-*

dere coeperant. In MS^{to} Brant. nonnullisque impressis legitur, *Vallum manu scindere.* Absurde. Haec tamen vitiosa scriptio Graecum interpretem fefellerit, qui habet, τὸ ἔργον τῆς χειρὸς περιτρέχειν. Vascos. editio, eum aliis quibusdam, exhibet, *vallum vi conscendere*; sed haec etiam varietas ex librariis vulgatae lectionis sensum non capientibus ortum duxit. DAVIS. Ita edidit Scaliger, eumque secutus Davisius, qui interpretatur, (*manu scandere*) *ascendere sine scalarum ope.* Quomodo supra dixerat Caesar l. 8. §. 35. *Scallis vallum ascendere coeperunt.* In plerisque MSB. legitur, (*vallum manu scindere.*) In MS. Reg. (*vallum*

274 alii vallum manu scindere, alii fossas ^a complere
5 inciperent. Tum Caesar, omnibus portis eruptione
facta, equitatuque emisso, celeriter hostes, dat in
fugam: sic, ^b uti omnino pugnandi causa resiste-
ret nemo: magnumque ex eis numerum occidit, at-
que omnes armis exiit.

1 LII. Longius ^c prosequi veritus, quod silvae
paludesque intercedebant; neque etiam parvulo de-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a implere G. V. tert. L. tert. Ed. Inc. Dein MSS. et Edd. qdd.
Tunc. ^b ita MSS. plerique et Edd. pp. *eis* est e Lov. Voss. o.
Egm. G. aliisque. Al. *his*, *iis*. ^c *persequi*. Pulm. And. Pet. Pal.
L. soc. Ox. Sed vide ad 5, 9.

scindere.) Graecus habet, τὸ ἔργον
αὐτῇ χειρὶ ΠΕΡΙΤΕΜΝΕΙΝ.
Quam Lectionem *Davidius*, ut
valde absurdam, rejicit. Sed su-
perius dixerat Caesar, l. 3. §. 5.
(*vallum* scindere, *fossas* com-
plere.) Et illud ipsum (*vallum*
manu *scindere*) non necessario
ita est accipiendum, ac si nullis
uterentur instrumentis. CLARK.
Ad Frontin. 3, 17, 6. *fossas* imple-
re et *vi* *vallum* (sic enim malo)
detrahare coeperunt, docui re-
ctum esse omnino *scindere*, tam
ex Orosio, Polyaeo, Interpr.
Gracco, quam similibus Caesa-
ris locis, ac MSS. et Edd. Vett.
Hi enim omnes *scindere* exhi-
bent, nisi quod corruptissimus
Voss. sec. det *vi* *conscendere*, ut
est in Ed. Flor. Beroaldi et Mar-
gine Vascos. aliorumque. *manu*
abest a solius Leid. primi manu
prima. Vix dubito, quin illud
scandere typothetarum errore in
Ed. Scaligeranam inreperit.

*Omnibus portis eruptione fa-
cta*] Aliter haec Polyaeus Strate-
g. 8, 23. ait enim, Caesarem
ipsum extra castra sublimem lo-
cum conscendisse; posteaque et
simul e castris exercitum, et e

superiore loco prorupisse Cae-
sarem, ut a fronte ac tergo ho-
stes clauderentur. Et hac ratione
victos Gallos. VOSSIUS.

Veritus] Amplius exhibent
Codd. And. Leid. prim. Oxon.
Scalig. et Ed. B. Stephani, *no-
luit veritus*. Atque ita Gr. Inter-
pres, qui et plura addit: διώκειν
ἐκ ἡβουλήσῃ, δείσας μὴ ἐπείρα-
τις ἰππεί, ὅτι δρῦμα etc.

*Neque etiam parvulo detri-
mento illorum locum relinqui
videbat*] Acute Lambinus legit,
locum ullum relinqui volebat.
Codices nonnulli habent, *neque
etiam parvulo d. illorum, locum
relinqui videbat*: quos secutus
Graecus vertit: ἐτι δὲ ἐπ' ὀλί-
γη βλάβῃ τὸν τόπον τῶτον ἐκεί-
νους μὴ καταλείψασθαι ὁρῶν. Sed
prius placet: quam vellem Vet.
Cod. lectionem firmaret. VOSS.
Illum locum relinqui videbat)
Scaliger et Recentiores, (*neque
etiam parvulo detrimento illo-
rum, locum relinqui videbat*;) ut
sententia sit, *nullum fuisse
amplius relictum locum, hosti-
bus nocendi*. Sed MSS. omnes
habent, (*illum locum*;) ut adeo

trimento illorum, locum relinqui videbat; omnibus
 suis incolumibus copiis, eodem die ad Ciceronem
 pervenit. Institutas turres, testudines, munitiones- 2
 que hostium admiratur. Producta legione, cognos-
 cit, non decimum a quemque esse b. relictum militem
 sine vulnere. Ex his omnibus judicat rebus, quanto 3
 cum periculo, et quanta cum virtute, res sint ad- 275
 ministratae: Ciceronem pro ejus merito, legionem- 4

V A R I A E L E C T I O N E S.

a quemquam Sc. L. pr. b Sic Sc. Cas. A: L. pr. Ox. Ceteri MSS.
 et Edd. pp. reliquum. V. ad c. 19. statim vulgo deest cum v. et
 sint res ac sigillatim.

sententia sit: judicasse Caesa-
 rem, parvulo detrimento, quod
 ibi hostibus inferri posset, non
 posse se efficere; ut ille locus
 ab iis relinqueretur: *Εἰ δὲ ἐν
 ὀλίγῃ βλάβῃ τὸν τόπον τοῦ
 ΤΟΝ* *ἐκείνους μὴ καταλείψαι*
ῥᾶν, ut interpretatus est Grae-
 cus. Qua in sententia, relinqui,
 idem erit ac, relictum iri; quo-
 modo supra dixerat Caesar (l. 4.
 §. 19.) polliceantur obsides dare,
 pro eo quod est, daturos. Vide
 etiam ad l. 7. §. 34. Atque hanc
 quoque posteriorem in sententi-
 am accipi potest etiam prior illa
 Lectio Scaligerana. Verunta-
 men, ut, quod res est, dicam,
 neque haec neque illa Lectio,
 utrovis modo explicata, Caesa-
 ris elegantiam et perspicuitatem
 sapit. Quocirca pulcherrima vi-
 detur, si modo ex vetustis Codi-
 cibus confirmari posset, Lambi-
 ni emendatio: (neque etiam par-
 vulo detrimento. (suorum vide-
 licet,) ULLUM locum relinqui
 VOLEBAT:) quemadmodum
 infra Caesar, (l. 6. §. 39.) ne mi-
 nimo quidem cuius locum re-
 linqui debuisse ait. Vel, si haec
 nimis audax videatur conjectura;
 quid si isto demum modo lega-

mus? (neque etiam parvulo de-
 trimento, (hostium scilicet,) ULLUM locum relinqui videbat.)
 Quae Sententia et est perspicua,
 et verba ipsa ex MSS. confen-
 sientibus desumpta; una soluta
 mutata literula, ullum pro il-
 lum. Sed judicet Lector erudi-
 tus. CLARK. Locus est intrica-
 tissimus, e quo me nondum ex-
 pedio. Lambini conjecturam ad
 Nep. Hamilc. c. 1, probant etiam
 Manutius, Ciaccon. et Hotoman-
 nus cum Brantio. Pro etiam MSS.
 Ciaccon. Brant. Lovan. enim. Un-
 de Ciaccon. conjecit, neque enim
 vel. Dein illorum habent MSS.
 longe plurimi et meliores. Sed
 Edd. Vett. illum, uti et Petav.
 Pal. Gott. Bong. tert. Voss. tert.
 Duker. et Darvill. loca Andin.
 locum eos est in Leid. primo et
 Oxoniensi, certo indicio, altius
 ulcus latere. Dein copii deest
 in Andin. Leid. pr. Oxon. Scali-
 g. et Ed. R. Stephani. non ag-
 noscit etiam Metaphrastes; πάν-
 τας τὴν μετ' ταυτὶ σῶντος ἔχων.
 Forsan simplicissima Caesaris
 mens est: se revertisse, quia ve-
 rebatur insidias in silvis: quia
 eum silvestrem locum ab iis non
 relinqui videbat, parvo accepto

que conlaudat: centuriones singillatim, tribunosque militum adpellat, quorum ^a egregiam fuisse virtutem testimonio Ciceronis cognoverat. De casu Sabini et Cottae certius ex captivis cognoscit. Postero die, concione habita, rem gestam proponit; milites consolatur, et confirmat; quod detrimentum ^b culpa et temeritate legati sit acceptum, hoc aequiore animo ^c ferendum docet, quod beneficio deorum immortalium, et virtute eorum expiato incommodo, neque hostibus diuturna laetatio, neque ipsis longior dolor relinquatur.

LIII. Interim ad Labienum per Remos incredibili celeritate de victoria Caesaris fama perfertur;

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a egregie Egm. mox cognoscit Dorv. pro cognoverat. cognoscit pro scit id. et Ed. Elz. ^b et c. Duk. ^c Sic B. pr. V. pr. Egm. V. ad c. 29.

detrimento. Sed videant acutiores: et sane MStorum varietas, cogitandi amplam praebet materiam. Cl. Wasseus conjicit, suorum illum locum relinquere: scil. ab hoste: An rescribendum: detr. (Sc. suorum vel suo) illorum loca a se intrumpi, vel etiam illum locum?

Quanta virtute] Ita Scaliger et Recentiores. MSS. et Editt. Vett. (quanta cum virtute.) Quod non mutatum oportuit. CLARK. Faernus jam legit sine particula cum; ut et R. Stephanus; et a suo Codice abesse testatur Urbinus; sicuti abesse quoque a Scal. Leid. pr. et Oxoniensi. Reliquis tamen MSS. et Edd. hic adfersum praebere cum Clarkio malui: quia perpetuus Caesaris mos est praepositionem repetere, ut aliquoties monui. De hac ipsa cum adi 3; t. Magnó

cum periculo, magnisque cum portoriis. dein res sint MSS. ventuosiores, ut Bong. pr. Leid. pr. Voss. pr. Lov. Egm. alique. Item singillatim reposui e MSS. ple-risque, inter quos Bong. pr. Voss. pr. Leid. pr. Scal. Oxon. Egm. Pulm. Schedae et Edd. Vett. singulatim Lov. Duker. vide ad 3, 2.

Virtute eorum expiato incommodo] Ait Suetonius in Jul. c. 67. Caesar milites diligebat usque adeo, ut, audita clade Tituriana, barbam capillumque summiserit, nec ante demserit, quam vindicasset. Ego nihil hic singulare video. Nam perbreve illud tempus fuit, quod intercessit inter cladem Titurianam, et caesos Gallos. Ipse Caesar affirmat, prius Ambiorigem ad castra Ciceronis venisse, quam nuntii de morte Sabini ad eum allati

ut, quum ab hibernis Ciceronis milia passuum ab-
 esset ^a circiter LX, eoque post horam IX diei Caesar
 pervenisset, ante mediam noctem ^b ad portas ca-
 strorum clamor ^c oriretur; quo clamore significatio
 victoriae, gratulatioque ab Remis Labieno fieret.
 Hac fama ad Treviros perlata, Induciomarus, qui ²
^d postero die castra Labieni obpugnare decreverat, ²⁷⁶
 noctu profugit, copiasque omnes in Treviros redu-
 cit. Caesar Fabium cum legione in sta. remittit hi- ³
 berna: ipse cum III legionibus circum ^e Samarobri-
 vam trinis hibernis hiemare constituit; f. et, quod
 tanti motus Galliae exstiterant, totam hiemem ipse
 ad exercitum manere decrevit. nam, illo incom- ⁴

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo *L. abesset*. ^b ante *L. pr.* ^c *oriretur* B. pr. V. pr.
^d postera *L. pr. sec.* ^e *Samarobrium* hic MSS. vetustiores multi.
 sed v. ad c. 24. ^f *eo* Duk.

essent. Itaque facile quis conje-
 ctet, brevissimum fuisse interme-
 dium illud tempus. Sed dicere
 possumus, Caesari eo tempore,
 quo caesus Titurius, promissio-
 nem barbarum et capillos fuisse,
 nec voluisse demere, (cujus rei
 alioqui observantissimum fuisse
 alibi Tranquillus ait) priusquam
 ultus esset. Sed notabile, quod
 Polyaeus l. 8. ait de Rhodogune
 femina, quae capillos lavans co-
 gnovit subditos defecisse; itaque
 non abstersis illis, sed revinctis,
 ut erant, exercitum eduxit, ju-
 ravitque non ante se crines pur-
 gaturam, quam rebelles vicisset:
 tandemque post longum tempus
 victoria potita abluit orines et
 collegit: unde Persarum Regum
 sigillum etiamnum imaginem im-
 pressam habet Rhodogunem dis-
 pectis capillis. In Graeco est:
Ταῖς Περσῶν βασιλεῦσι σφρα-

*γῆς βασιλικῇ εἰκῶν ἐστὶν ἀναδε-
 δομένη τὰς τρίχας ἔχουσα Ῥοδο-
 γυνήν.* In aliis legitur, *ἀνατε-
 λυμένην, abluentem*; ego *καλοῦ,
 ἀναδεδυμένην*: nam dixit ante Po-
 lyaeus, non occultasse eam ca-
 pillos, sed ita, ut demissi erant,
 celeriter colligasse. Est autem
 haec Rhodogune filia Xerxis, Per-
 sarum Regis, quemadmodum ex
Ctesia discimus. VOSSIUS.

Laetatio] Praeterquam in Fa-
 erni, Hotomanni et Brantii MSS.
 sic exaratur quoque in Bong. pr.
 sec. Voss. pr. Egmond. Oxon. Pal-
 lat. Duker. Dorvill. et Marg.
 Gryphii. *Laetitia* Voss. sec. Ex-
 emplum tamen quaero apud clas-
 sicum Auctorem. Inter Glosse-
 mata reponit Vossius de Vitiis
 sermonis l. 3. p. 469. Al. *laetitia*.

Abesset] MSS. et Edit. Vett.
 circiter LX. CLARK. Hotomanni

modo de Sabini morte perlato, omnes fere Galliae civitates de bello consultabant, nuncios legationesque in omnes partes dimittebant; et, quid reliqui consilii caperent, atque unde initium belli fieret, explorabant; nocturnaue in locis desertis ^a concilia habebant: neque ullum fere totius hiemis tempus sine sollicitudine Caesaris ^b intercessit, quin aliquem de conciliis ac matu Gallorum nuncium acciperet. In his ab L. Roscio legato, quem legioni XIII praefecerat, certior ^c est factus, magnas Gal-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *consilia* MSS. 2; Edd. B. M. V. Ino. Plant; qui statim etiam male cum Ald. et Scal. omisit *fere* contra MSS. o. et Edd. ^b *intercessit* Ox. *c* *factus est* MSS. plerique et Edd. pp.

et Brantii MSS. item omnes Vossiani, Leidenenses, Bongars, Petav. Pal. Lov. Duk. Dorv. Ald. *abesset circiter* lx. neque aliter Celsus. Verum Metaphrastes habet, *σάβις τετρακοσίς καὶ ὀγδοήκοντα*, i. e. milia passuum xlvii. et D. adeoque *circiter* L. Verum L. solum habet Oxon. *circiter* *abest* quoque a Scalig. et Cujaciano. Ob quam inconstantiam rescribere placuit, quod est in longe plurimis, *abesset circiter* LX.

Cum legione in sua] Sic et Graecus: *εἰς τὰ ἐκεῖνα χειμῶδια ἀποπεμπόμενος*. MSS. autem Reg. Eliens. et Vossii; et Edit. Rom. (*cum legione sua, remittit in hiberna*). CLARK. Etiam MSS. mei omnes cum Edd. Ven. Med. et Inc. praeter Lessl. Oxon. Scalig. sed perinde est; nisi malis credere, *sua* superfluum esse, ac scribendum, *cum legione remittit in hiberna*. ut reposuit Aicardus, an e MSto, nescio.

Neque ullum fere] Ultimam

vocem a Recentioribus omissam consensu veterum Codicum tam manu, quam typis descriptorum reduximus. Metaphrastes tamen eam in suo libro non invenit; locum enim sic interpretatur: *Οὐδὲν ΠΛΑΝΤΑΠΑΣΙ τῷ χειμῶνος μέρος ἀφροντισῶν ὁ Καίσαρ διετέλῃσε*. DAVIS.

Conciliis et motu] Edd. antiquissimae cum MSS. omnibus praeter Scal. Oxon. Leid. pr. et And. *consiliis*: non male hoc loco. *ἐπιχειρησῶν* Graec. ut non coetus intelligat, sed ipsas consultationes. Talia sunt *militum consilia* B. Civ. 2, 30. Ceterum pro et rescripsi ac unanimi MStorum consensu.

Legato] Codices nonnulli Quaestore. CLARK. *Legato* primum invenio in Ed. Veneta A. 1517. quod receperunt Aldus, Gryphus, Plantinus, Scal. et ita seqq. Et profecto ea lectio confirmatur ab egregiis Membranis Andiais et Oxoniensibus. Ceteri omnes tam editi, quam scripti,

lorum copias earum civitatum, quae ^a Armoricae adpellantur, obpugnandi sui causa, convenisse; ne-
que longius ^b milia passuum VIII ab hibernis suis
^c afuisse; sed, nuncio adlato de victoria Caesaris,
discessisse, adeo ut fugae similis ^d discessus videretur.

LIV. At Caesar, principibus cujusque civitatis
ad se ^e evocatis, alias territando, quum se scire, ²⁷⁷
quae fierent, denunciaret, alias cohortando, ma-
gnam partem Galliae in officio tenuit: tamen Se-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Armonicae* L. pr. ^b *milium* MSS. 8. *millibus* B. tert. V. sec. Edd. qq. male. ^c *constitisse* V. C. Urs. L. sec. Duk. in marg. Edd. Ber. Vasc. Gryph. post. vulgo *abfuisse*. VII Ox. ^d *discessio* Ed. St. cum MS. Ox. ^e vulgo *vocatis*.

quaestore servant. At is erat *M. Crassus* c. 24. quamvis ibi multi MSS. non addant *quaestorem*. *Quaestores* nominat c. 25. si tamen sana est lectio; uti ibi videre est. Forsan nihil addiderat hic Caesar, et a librariis vel in margine primum adjecta est vox *legato*, et perperam *quaestore*. Certe nec *Metaphraſtes*, nec *Celsus* nomen honoris exprimunt.

Earum civitatum, quae Armoricae appellantur] *Armorica* dicta est *Britannia*, Galliae Celticae provincia, quia ad mare erat sita. Vide *Guil. Cambdenum* Brit. p. 24. Tradit quidem *Plinius* Hist. Nat. 4, 17. totam Aquitaniam olim *Aremoricam* dictam. Sed hoc, si verum est, hic locum non habet. DAVIS. Vide 7, 75.

Ab hibernis abfuisse] Male alii *constitisse*. Andin. *fuisse*. Scilicet scribendum fuerat *afuisse*. quod restat in Bongars. primo, Voss. primo et Egmondano.

Confer notata ad 1, 36. *afuturum*.

Ad se vocatis] Leid. pr. *convocatis*. Sed Bong. prim. Voss. prim. Lovan. Egmond. et 7. alii cum Ed. Inc. et Aic. *ad se evocatis*. Quod Caesari reddidi. Consule ad 4, 20. *evocatis ad se mercatoribus*.

Denunciaret, alias cohortando] MSS. omnes fere perturbate, *alias coh. denunciaret*. At Cujac. et Andin. habent tantum, *quum sciret deficere, alias cohortando*. Unde conjiciamus, initio tantum fuisse: *territando, se scire quae fierent, alias coh.* Nihil definitio. Gr. *ἐκφοβῶν, καὶ εἰδέναι, ἀ ποιεῖν, λέγων*. Alios autem bis est in Pulm. schedis et Edd. quibusdam pro *alias*.

Cujus frater Moritasgus] Quidam Gallorum Deus huic fuit cognominis, ut ex multis inscriptionibus patet; unde conjecit *Th. Reinesius*, aliquem *ὁ μώνυμον* e maioribus *Maritasgi* nostri

nones, quae est civitas inprimis firma, et magnae inter Gallos auctoritatis, Cavarinum, quem Caesar apud eos regem constituerat, (cujus frater Moritasgus, ^a adventu in Galliam Caesaris, cujusque majores regnum obtinuerant,) interficere publico consilio conati, quum ille ^b praesensisset, ^c ac profugisset, usque ^d ad fines insecuti, regno, domoque ³ expulerunt; et, missis ad Caesarem ^e satisfaciundi causa legatis, quum is omnem ad se senatum venire jussisset, dicto audientes non fuerunt. Tantum apud homines barbaros valuit, esse ^f repertos aliquos principes belli inferendi, ^g tantamque omnibus

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a ante, cujus maj. r. obt. ante adventum C. in G. Scal. et Leid. pr. forsan ante inferendum post majores. Graec. certe addit quod *πρὸς* Sev. Moretasgus Loy. Morcasgus L. sec. b pers. Duk. c desunt L. pr. Al. et vel atque. d in f. et sec. B. pr. pros. V. pr. a m. pr. e satisfaciendi MSS. plerique et Edd. quaed. v. C. 51. f aliquos rep. MSS. et Edd. Vett. deest aliquos B. sec. non male. inf. belli etiam plerique. ut et G. belli, et civ. fuerit MSS. o. ut dedi. non b. G. et fuer. civ. g tanquam L. pr. Vulgo t. omnium voluntatis.

a suis ob merita pro Deo habitum: hic enim erat, ut roste Plinius Hist. Nat. 2, 7. vetustissimus referendi bene merentibus gratiam mos. Adeunda est viri doctissimi Epist. 67. p. 597. DAVIS.

Tantumque] Sic MS. Reg. Graecus item: *Τοσούτω ΔΕ*. Quod et melius hic convenit, quam quod in vulgatis habetur. CLARK. Nul- lum alium codicem suffragan- tem, nec me adsentientem habet Vir Doctiss. Durissimum foret tantumque, et tantamque. Tan- tum est initium *Ἐπιφώνημα*τος. V. Cort. ad Plin. Ep. 6, 31. 14.

Tantumque omnium voluntatis commutationem attulit] E- ditt. Rom. et Beroald. habent,

Tantumque omnibus volunta- tum commutationem attulit; quibus succinunt MS. Norv. et edit: Ven. nisi quod haec Typo- graphi errore voluntatem, ille librarii imperitia voluptatum re- praesentet, nec in variarum Le- ctionum συλλογῆς ullam Codic- um discrepantiam invenio nota- tam. Non igitur intelligo, cur hanc lectionem mutarint nuperi editores, nisi forte voluntatem plurali numero carere perperam existimarint. Vide B. G. 7, 10. et B. C. 1, 40. DAVIS. Omnibus voluntatum commutationem) Sic MSS. et Edit. vett. Scalli- gor et Recentiores, (omnium vol- untatis commutationem.) Quae emendatio, ut recte annotat Da-

voluntatum commutationem adtulit, ut praeter Aeduos, et Remos, quos praecipuo semper honore 278 Caesar habuit, alteros pro vetere ac perpetua erga populum Romanum fide; alteros, pro recentibus Gallici belli officiis, nulla fere civitas fuerit non suspecta nobis: idque adeo, haud scio, mirandumne ^a sit, quum ^b compluribus aliis de causis, tum maxime, quod, ^c qui virtute belli omnibus gentibus praeferebantur, tantum se ejus opinionis ^d deperdidisse, ut a populo Romano imperia perferrent, gravissime ^e dolebant.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Non sit Ed. R. Steph. ^b pluribus Carr. ^c Sic MSS. Cuij. Ox. And. Sc. L. pr. Reliqui cum Edd. pp. Inc. Str. Gryph. post. *hi* vel *ii*. vel *ei* qui. ^d disperdid. G. V. tert. L. tert. Ed. Inc. et vulgo ut *populi R.* ^e *dolerent* Duk. et Edd. Vett. qq.

visius, omnino sine causa videtur facta. CLARK. Haec lectio, *omnium voluntatis*, non a Scaligero, sed jam a Beroaldo sive Venetis inducta, et dein ab Aldo, Stephano, Gryphio aliisque retenta, confirmatur a Codd. Andin. Scal. Oxon. et Leid. prim. et Graeco. In ceteris MSS. et Edd. est *Omnibus*, et *voluntatem*, *voluptatem*, *voluntatum*; ut in optimo Bong. et Voss. pr. Lovan. aliisque multis. *commutatio* Petav. L. tert. *commutationum* Bong. pr. et sec. *commutationemque* Egm. et alius. Ex qua codicum incertitudine satis patet, plurale *voluntatum* librarios offendisse et corruptionis causam fuisse, verum optime id vindicavit Davisius: et saepe nos monuimus, Caesarem cum numerum amasse. Adi modo ad c. 45. Nec enim puto, velle aliquem recipere *voluntatem* e Voss. pr. Egm. Petav. et *commutationum* e Bong. pr. ut sit *voluntatem*

commutationum, quomodo plano est in Bongars. sec. quibus significaretur, ut interpolavit Celsus, *rerum novarum cupiditas*. Ego revocavi cum Clarkio, *omnibus voluntatum*. Quid si tamen admittamus utramque lectionem, *omnium voluntatum*? *Omnes voluntates* pro omnium hominum animo, uti supra *Omnis opinio* 2, 3. ubi vide. Quod tamen non adfirmo. B. Civ. 1, 20. *Ne qua commutatio fieret voluntatis*.

Pro vetere ac perpetua erga populum Rom. fide] Vide notata ad B. G. 1, 43. DAVIS.

Quod, qui etc.] MS. Reg. (*quod hi qui etc.*) MSS. Eliens. et Vossii, et Edit. Rom. corrupte, (*quod ei qui etc.*) CLARK.

Populi R. imperia] Bong. pr. sec. Egm. Lovan. et 7. alii cum Ed. Incerta, a *populo Ro.* Voss.

- 1 LV. Treviri ^a vero, atque Induciomarus, totius hiemis nullum tempus intermiserunt, quin trans Rhenum legatos mitterent; civitates sollicitarent; pecunias ^b pollicerentur; magna parte exercitus nostri interfecta, multo minorem superesse dicerent.
- 2 partem. neque tamen ulli civitati Germanorum persuaderi potuit, ut Rhenum transiret: *quum se bis expertos dicerent, c Ariovisti bello, et d Tenc-therorum transitu; non esse amplius fortunam e ten-*
- 3 *tandam.* Hac spe lapsus Induciomarus, nihilo mi-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest L. pr. *quoque* Ox. ^b *pollicitarentur* G. V. tert. *sollicitarent* Ed. Inc. *ex parte* V. pr. ^c *Ariovisto* MSS. ^{b.} *Ariovistio* L. tert. Ed. Inc. ^d *Thinctherorum, Tencatherorum* etc. MSS. et Edd. pp. ^e *tentaturos* vulgo.

pr. sec. et Duk. *ea po. Ro. et quia po. Ro. imperia ferrent* Edd. Rom. Ven. Med. *ea populi Ri. imp. Carr. Imperia a populo* Ro. dictum est, quasi imperata a populo, vel jungendo, *perferrent a populo.* sive a Romani p. parte. Vide ad 7, 82. Sed potius malo primam explanationem. *Imperia a populo* sunt *imperia populi.* Ut *legiones a Dejotaro* B. Alex. c. 34. *litterae a Caesare* pro *Caesaris*: vel quae ab eo venerant. ut hic *imperia, quae a populo Ro. veniunt.* de quo adi omnino ad B. Civ. 1, 1. Plura videre potes apud Cortium ad Plinium Ep. 4, 22. *Hoc a Mauricio navum non est.*

Fortunam amplius tentaturos] Primo MSS. quos consului, tantum non omnes, alique et Edd. quaedam, *ampl. fort.* Dein MSS. Scalig. Andin. Leid. prim. et Edd. Romana, Mediol. Ven. ac R. Stephani, *tentandam.* Rectius multo et nervosius; quo-

modo et conjecerat Gruterus. Offendit etiam *to tentaturos* Ci-acconium; quare *dicerent* voluit post illud participium remove-: quod si retinere magis placuerit, melius foret, *non sese.* Ceterum Manutius venustiores putat fore lectionem, *deleto partem.* Hoc qui credit, Caesaris locupletem styllum et plene loquendi morem non observavit. quod monitum jam saepissime, et alibi innumeris exemplis demonstratum.

Exigere a finitimis, equos parare] Sic optime Ursini Codex. Caeleri MSS. et Edit. vet. (*exercere, a finitimis equos parare.*) Graecus item, *ἀναίττειν*. Quae tamen Lectio manifeste corrupta. CLARK. Accedit solus Codex Stephanicus ab Hotomanno laudatus, qui etiam probat. primus in textum admisit Scaliger, quod avide reliqui, praeter Cellarium tamen, adriperunt. Verum codices mei omnes, uno consensu, habent *exercere, a f. excepto*

nus copias.^a cogere, exercere, a^b finitimis equos²⁷⁹ parare, exsules damnatosque tota Gallia magnis praemiis ad se adlicere coepit; ac tantam sibi jam⁴ iis rebus in Gallia auctoritatem comparaverat, ut undique ad eum legationes concurrerent, gratiam atque amicitiam publice privatimque peterent.

LVI. Ubi intellexit, ultro ad se veniri, altera¹ ex parte Senones Carnutesque conscientia facinoris instigari, altera Nervios Aduatucosque bellum Romanis parare; neque sibi voluntariorum copias de-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *agere* Lov. Dorv. *augere* Vir D. ad marg. male. dein *exigere* a Ed. Scal. et seqq. fere. b *finitimis* B. pr. Qx. Egm.

Egmondano, in quo legas *exarare*. unde conficere possis *exorare*. Verum non video, *exercere* esse lectionem manifesto corruptam; immo potius ea vox convenit consilio Induciomari, qui serio in animo habebat, Romanis bellum facere, adeoque recentes copias ex militari instituto quotidie exercebat: quare revocavi veterem lectionem; donec pateat, tolerari non posse.

Exsules damnatosque tota Gallia] Sic edidi ex consensu vetustiorum Codicum; recentiores enim, voce *tota* deleta, legunt *e Gallia*. Nimirum a Grammaticis decepti, regionum nominibus praepositiones semper addi debere censuerunt. *Julius Obsequens* de Prodig. c. 63. *Adversus Caesarem Pompejus Macedonia cum invitatis gentibus amicis instrueret aciem*, ubi absque causa sontica reponunt, *in Macedonia*. *Cicero* Acad. Quaes. 1, 3. *Sic Philosophiam* (Brutus) *Latinis litteris persequitur, nihil ut iisdem de rebus Graecia desideres*, ubi alii legunt *a Grae-*

cia, alii *Graeca*, alii *a Graecis*. Frustra omnes. *Silius Italicus* 4, 372. — *Ausonia si te fortuna creasset, Ad magnos venture Deos*. — Vide et *Fr. Sanctium* Min. 4, 6. DAVIS. *Tota Gallia*) Ita optime restituit Davisius ex Codicum veterum consensu. Graecus item, *ἐκ ΠΑΣΗΣ τῆς Γαλατίας*. Scaliger, *damnatosque Gallia*. Al. *e Gallia*. CLARK. Vox *tota* librarii, ut reor, culpa ante Scaligerum jam excidit e Plantiniana Lipsii Editione; pro qua perperam e inferuerunt Amstelodamenses et Cellarius. *Tota* MSS. et Edd. omnes. De praepositionis ea ellipsi egimus ad 2, 7. Hic tamen paullum aliud notat, scilicet *totam per Galliam*. ut 7, 1. *Dilectum tota provincia habere instituit*. Ac B. Civ. 1, 26. *Tota Italia dilectus habentur*. B. G. 7, 24. *toto muro*, i. e. per murum. c. 72. *toto opere*. Sic MSS. quidam 7, 65. *Tota Gallia erant imperati*. et passim. B. Civ. 3, 1. *fides tota Italia angustior*.

Instigator] Sic MS. Reg. Al. *instigari*. Quod perinde est.

fore, si ex finibus ^a suis progredi coepisset; arma-
² tum ^b concilium ^c indicit, (hoc more Gallorum
 est initium belli,) quo, lege communi, omnes pu-
 beres ^d armati convenire consueverunt: qui ex iis no-
 vissimus ^e venit, in conspectu multitudinis omnibus
³ cruciatibus adfectus necatur. In eo concilio ^f Cin-
 getorigem, alterius principem factionis, generum
³⁸⁰ suum, quem supra demonstravimus, Caesaris secu-
 tum fidem, ab eo non discessisse, hostem judicat,
⁴ bonaque ejus publicat. His rebus confectis, in
 con-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest Edd. R. M. V. ^b *consilium* MSS. 3. Ed. Inc. et mox. ^c *in-*
ducit B. sec. *indixit* L. pr. Ox. ^d *et arm.* MSS. 12. Edd. R. Inc.
 M. V. dein vulgo *coguntur*; ^e *et q.* ^e *convenit* B. pr. sec. V. pr.
 Pet. Lov. Carr. et 9. alii cum Edd. pp. male. ^f *Vercing.* V. tert.
 G. pro Var. 1.

CLARK. Si perinde est, cur ergo
 a vulgari lectione recedit vir do-
 ctus ob unici codicis varietatem?
 Inveni etiam in solo recentissimo
 Bong. tertio. *instigare* Bong. pr.
 Oxon. et Edd. Rom. Med. Ven.

Hoc more Gallorum est initi-
um belli] Habet haec pro Glosse-
 mate Gruterus: quam opinionem
 vehementer confirmat Pet. Cod.
 a quo omnia haec absunt, ut et
 varietas, quae est in reliquis Mss.
 nam *initum bellum* est in Egm.
bellique lege Bong. sec. *bellorum*
 in Palat. Gottorp. Leid. tert. Duk.
 Dorvill. et Edd. Rom. Inc. Ven.
 ac Mediol. et aliis. *quod pro quo*
 in Leidensi primo, Voss. tert.
 Gott. a. m. sec. Quo certe non
 referendum est ad *initum belli*,
 sed ad *armatum concilium*, qua-
 re cetera verba uncis, tanquam
 per parenthesin, inclusi.

Coguntur] MSS. Reg. Eliens.
 et Vossii, et vet. Editt. *consue-*

verunt. Graecus, *εισάστ.*
 CLARK. *Coguntur* Beroaldus de-
 mum, et Veneti, ac deinceps Al-
 dus, Gryphius alique excude-
 runt; et sane ita exaratum est in
 Andin. atque Oxon. uti et seq.
 conj. et. Verum ceteri MSS.
 omnes tam aliorum quam mei et
 Edd. priores, *consuerunt qui.*
 Edd. Flor. Vascos. Steph. aliae-
 que, *consueverunt.* Sed id con-
 tra nostri est morem. Vide ad 1,
 43. Putem scribendum: *puberes*
et armati c. consuerunt: qui.
 Ut et valeat *re et quidem.* Sed
 parum haec referunt. *consuerunt*
 et *coguntur* supra quoque con-
 fusa sunt.

Hostem judicat] Sic lego, suf-
 fragante omnium Codicum con-
 sensu. Editores nuperi reposue-
 runt, *hostem judicandum cu-*
rat; quia, ut arbitror, id judi-
 cium, improbante concilio, per-
 agi non potuerit. Sed ut hoc mali
 pateretur Cingetorix, Inducio-

concilio pronunciat, arcessitum se a Senonibus, et Carnutibus, aliisque a compluribus Galliae civitatibus, ^b huc ^c iter facturum per fines Remorum, eorumque agros populaturum; ac prius, quam id faciat, Labieni castra obpugnaturum. Quae fieri velit, praecipit.

LVII. Labienus, quum et loci natura, et manu ^d munitissimis castris sese teneret, de suo ac legionis periculo nihil timebat; ^e ne quam occasionem rei bene gerendae dimitteret, cogitabat. Itaque a ² Cingetorige, ^f atque ejus propinquis oratione In-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *Quam pl.* Duk. Edd. R. M. V. b *hunc* B. sec. L. pr. c *iterum per* Edd. pp. *iturum* MSS. o. cum Edd. quibusdam praeter Sc. L. pr. And. Ox. d *munitissimis* B. pr. V. pr. L. tert. *munitis summis* L. sec. dein vulgo *sese contineret castr.* e vulgo *sed ne. nec quicquam* Scal. f *ejusque* L. pr.

mari fiebat opera, cui propterea, pro solemnī scriptorum consuetudine, factum imputatur. DAVIS. Non Editores nuperi reposuerunt, *judicandum curat.* Sed ita jam Veneti A. 1517. Aldus, Basil. Steph. Gryphius aliique exhibuerunt: atque exstat in Cujac. Scalig. et Oxon. MSS. qui etiam habet *bona*, non male, sine *que*. In Andino, *judicari curat.* Gr. *πολέμιον ψηφισάμενος*. Placet itaque magis *judicat.*

Ac prius, quam id faciat] Reponendum arbitror, *at prius*. Certe Metaphraſtes habet, *πρόσθεν ΔΕ τῶτων*. DAVIS. Reponendum censet Davisius (*at prius*). Et favere sibi existimat Graecum Metaphraſtem: *πρόσθεν ΔΕ τῶτων*. Sed et ad Graecam versionem et ad sententiam perinde est, si legatur (*ac prius*.) Et in media sententia paullo etiam simplicior et venustior est iste loquendi modus. Sic infra l. 6. §.

Jul. Caes. Tom. I.

40. (*atque ille etc.*) CLARK. V. ad 4, 25. et 6, 41. *Ac tantus fuit.*

Quaeque f. v. praecipit] Conjunctionem *que* non agnoscit codex ullus, nisi recentissimi Bong. tert. et Dorvill. quare confidenter delevi cum Ed. Incerta aliisque, majori distinctione adhibita.

Manu munitissimis] Priorem voculam ex Glossa adjectam arbitrat^r Fulv. Ursinus, sed perperam: denotat enim id, quod arte humana fit, et naturae opponitur. DAVIS. Merito hic reprehendit Davisius Ursinum, qui vocem (*manu*) delendam censet. Sine qua utique neque Latinitas constabit, neque sententia. CLARK. Adde: *Justinus* 24, 6. *Nec manu facta, sed naturalia praesidia defendunt. Cicero* Fin. 3, 21. *Quid aut in natura—aut in operibus manu factis tam compositum, tamque compactum, et coagmentatum inveniri pot-*

H h

duciomari cognita, quam in concilio habuerat, nuncios mittit ad ^a finitimas civitates, equitesque undique ^b evocat: iis certum diem conveniendi ^c dicit.

3 Interim prope quotidie cum omni equitatu Induciomarus sub castris ejus vagabatur, alias ut situm castrorum cognosceret, alias conloquendi, aut terrendi causa; equites plerumque omnes tela intra
4 vallum conjiciebant. Labienus suos intra ^d munitiones continebat; timorisque opinionem, quibuscumque poterat rebus, augebat.

1 LVIII. Quum majore in dies contemtione Induciomarus ad castra accederet, nocte una intromissis equitibus omnium finitimarum civitatum, quos ^e arcessendos curaverat, tanta diligentia omnes suos cu-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *finitimos* B. pr. *propinquas* Edd. R. V. M. ^b vulgo *convocat*. et *certam* contra MSS. et Edd. Vett. ^c *didicit* Ox. *indicit* Flor. et Lips. male. V. ad 1, 34. ^d Sic MSS. 5. et Edd. pleraeque. Reliqui MSS. et Edd. *munitioem*. ^e *arcessiendos* L. pr. Vasc. Steph. aliae.

est? Vide sis et Offic. 2, 4. *Cur-
tius* 7, 2. *Magnos recessus ha-
bent amoenosque nemoribus
manu consitis*. Quin et noster B.
C. 3, 44. *manu sata*, pro non
sponte nascentibus, usurpavit.
DAVIS. *Cur. sec.* Adi Cl. Dra-
kenb. ad Liv. 2, 5. *manuque ad-
jutum*.

Sese contineret castris] *Con-
tineret* hic exstat in solo Bong.
tert. et ille ordo in solis Gott.
Voss. tert. et Ed. Inc. Verum ce-
teri MSS. et Ed. Incerta ac Vas-
cos. item Stradae et post. Gry-
phii dant *castris sese*, vel *sese c-
tineret*. Adi omnino 1, 40. *quum
castris ac paludibus se tenuis-
set*. Eadem confusio B. Civ. 1,
69. *se castris tenuissent*.

Nuncios mittit] Oxon. *circum-
mittit*, omissa voce *nuncios*. Vi-

de ad 1, 34. statim soli Oxon. et
Andin. habent *convocat*. Reliqui
cum Edd. primis, item Vascos.
R. Steph. Gryph. post. et pluri-
bus *evocat*. quod Caesari reddidi.
Vide ad 4, 20. *Evocatis ad se un-
dique mercatoribus*. Vein *ple-
rumque omnes* retinent constan-
ter hic MSS. non *plerique*. Con-
sule notata ad 3, 30. *plerumque
omnibus Gallis*.

Magna contumelia] MSS.
Reg. et Vossii, (*magna cum con-
tumelia*). CLARK. Praepositio-
nem, quam sexcenties addit Cae-
sar, ubi alii omittere solent, in-
serui auctoritate Bongars. primi,
sec. Petav. Leidenium omnium,
Oxon. Voss. pr. sec. et Egmond.
7, 52. *Obsidibus summa cum
contumelia extortis*. B. Alex. c.
60. *cum tanta contumelia pos-*

stodiis ^a intra castra continuit, ut nulla ratione ca-
res enunciari, aut ad Treviros ^b perferri posset. In-
terim, ^c ex consuetudine quotidiana, Induciomarus
ad castra accedit; atque ibi magnam partem dici
consumit; equites tela conjiciunt, et magna cum
contumelia verborum nostros ad pugnam ^d evocant.
Nullo ^e ab nostris dato responso, ubi visum est, sub 3
vesperum, dispersi ac dissipati discedunt. Subito 4
Labienus duabus portis omnem equitatum ^f emittit;
praecipit atque interdicat, proterritis hostibus atque
in fugam ^g conjectis (quod fore, sicut accidit, vi-
debat) unum omnes ^h petant Induciomarum; neu
ⁱ quis quem ^k prius vulneret, ^l quam illum interfe-
ctum viderit: quod, mora reliquorum ^m spatium 28

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a in V. tert. ^b *pervenire* L. sec. ^c *ex* deest Carr. Pulm. V. ad 6,
27. ^d *vocant* Edd. R. M. V. ^e Sic MSS. plerique et meliores, non *a*.
^f *dimittit* L. pr. V. sec. ^g *conversis* Pet. paulo ante vulgo *perterri-*
tis, et dein *omn. un. contra* MStorum ordinem. ^h vulgo *peteret* I. n.
ⁱ *quemquam p. vulneraret, q. i. i. videret.* deest *Induc.* And. Oxon.
^j *nec* L. pr. *ne* Ed. Inc. ^k *primus* Edd. R. M. V. ^l *prius* V. pr. ^m Sic
MSS. o. et Ed. Inc. non, *illum, sp. nactum, e.*

sessions Cordubensium flam-
ma consumerentur. B. C. 2, 14.
Majore cum fiducia. et passim.
Vide tamen ad B. Civ. 2, 28. *Con-*
tumelia perfugae adpellantur.
Sed ibi notat, *e contumelia.*

Sub vesperum] Sic MS. Reg.
At. ubi visum est, sub vesperum
etc. Quae lectio, ex Codicum plu-
rium consensu, verior. CLARK.
MSS. et Edd. a me visi omnes
addunt, *ubi visum est.* quod de-
legendum non fuit. Graecus, ὁ-
ἔαν αὐτοῖς.

Proterritis hostibus] Bongars.
sec. praeterit. Sed Bongars. prim.
Vossian. prim. Petav. Egmond. et
Voss. secund. *proterritis* verissi-
me. hoc est, ita territis, ut in fu-

gam conjicerentur, quod ideo
sequitur, nostri more, qui syno-
nymæ alterum explicantia jun-
git: ut statim *dispersi dissipati-*
que. Vide de *protertere* quaedam
apud Colv. et Pric. ad l. 4. Ap-
puleji Met. p. 76. *ad proterren-*
dos, si qui evigilassent. male
Stew. Sciopp. Wouw. et Scriv.
perterr. et Pricaeum ad l. 10.
Init. *propter terrendos miseros*
viatores; et Viros doctos, atque
in primis Cl. Burm. ad Phaed.
Fab. 14. Statius Theb. 2, 644. *Par-*
maque Menoeten Proterrebat a-
gens, trepidi vestigia retro
Passibus urguentem. ubi nil mu-
tandum esse, jam olim Barthius
Virgilii loco Aen. 12, 289. offen-

5 nactum, illum effugere nolebat : magna proponit iis,
 qui ^a occiderint, praemia: submittit cohortes equi-
 6 tibus subsidio. Comprobat hominis consilium fortu-
 na, ^b et, quum unum omnes peterent, in ^c ipso flu-
 minis vado deprehensus Induciomarus interficitur;
 caputque ejus refertur in castra: redeuntes equites,
 7 quos possunt, confectantur atque ^d occidunt. Hac
 re cognita, omnes Eburonum, et Nerviorum, quae
 convenerant, copiae discedunt; paulloque habuit
 post id factum Caesar quietiorem Galliam.

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *ceciderunt* Scal. *occiderent* MSS. 3. recentissimi et Ciac. *occide-
 ret* Pal. *occiderunt* Al. male. b *ut* Edd. R. M. V. c *ipsius* L. sec.
 d *interficiunt* D.

dit. Lactant. de Mort. persec. c. 44. *Acies Maximiana proterretur, ipse in fugam versus.* quod nequaquam mutandum in *proteritur*. Appulej. l. 3. Met. p. 46. Ed. Pric. *latrones gladio fugare et proterere aggressus sum:* ubi itidem e Bertin. Cod. Sciopp. cum Edd. Wouw. ac Scriver. pert. Eadem Varietas in MSS. infra 7, 81. *Glandibus Gallos perterrent.* Vide et 8, 24. *Perterritum ac fugientem.*

Neu quisquam quemquam prius vulneraret, quam — videret MSS. Eliens. et Vossii (*neu quis quem prius etc.*) MS. Reg. (*neu quemquam prius vulnerarent, quam viderent.*) CLARK. *Quem pro quemquam* est in Bongars. pr. sec. Petav. Vossianis, Egmond. Gect. Leid. tert. et Ed. Incerta. Recte, ni fallor. Sic MS. Oxon. 7, 40. *Interdicit, ne quis quem interficiat. quemquam* voluit etiam Hotomannus, cum in Editis inveniret *quemque. quisquam alium* Leid. pr. et Petav. pro Var. lect. *quisquam alterum* Ox. *quis* deest in Leid. sec. Bong. tert. et Buslid. Dein *vulnerarent* et vi-

derent Leid. sec. sed *vulneret* est in Bong. pr. sec. Petav. Vossianis, Scalig. Egmond. Lov. Leid. pr. et tert. Oxon. Duker. Gott. aliisque, uti et Edd. primis et plerisque antiquis, nec non Vasc. Steph. Gryph. post. Male *vulneraret* Aldus reposuit, quem secuti Gryph. Plant. Scal. et de jure reliqui. *Vulnerent* Bong. tert. Nam et supra *petant, non peterent*, est in Leid. primo, Scal. et Ox. ac Ed. R. Steph. Dein pro *videret* Bong. pr. sec. Petav. Scal. Oxon. et alii cum Ed. Ven. 1517. Vasc. Steph. Gryph. post. et pluribus *viderit*. V. ad c. 27. Rescripsi igitur fide tam vetustorum Codicum: *petant Ind. neu quis quem* (id est, aliquem) *prius vulneret, quam illum int. viderit*.

In ipso fluminis vado deprehensus Induciomarus interficitur, caputque ejus refertur in castra De hac re gesta sic Florus 3, 10. *Induciomarus Treviros — convocavit. Ille fortiter a Dolabella summotus, relatumque Regis caput.* Sed memoriae vitio id Dolabellae tribuit, quod T. Labieno acceptum erat ferendum. **DAVIS.**

283

C. JULII CAESARIS
COMMENTARIORUM
DE
BELLO GALLICO
LIBER VI.

ARGUMENTUM LIB. VI. DE BELLO GALLICO.

Caesar majorem Galliae motum praevidens, copias adauget. II. Subitoque subactis Nervii, IV. et Senonibus ac Carnutibus in deditio- nem acceptis, VI. Menapios debellat: VIII. at- que interea Treviros T. Labienus. IX. Caesar secun- dum Rhenum transit. XI. Instituta per occasionem Germanorum cum Gallis collatione, primo descripti horum mores consuetudinesque. XXIX. Caesar ad Eburones, frustra tentatis Suevis, convertitur. XXXV. At dum per eorum agros late vagatur, Si- gambri, non sine caede Romanorum, castra adori- untur: XLI. Iis tamen non expugnatis, domum re- vertuntur, XLIV. et Caesar, vastatis Eburonum agris, concilioque peracto, in Italiam, ad agendos conventus, proficiscitur.

- 1 I. ^a Multis de caussis Caesar majorem Galliae motum expectans, per M. ^b Silanum, C. Antistium Reginum, T. ^c Sextium, legatos, dilectum habere instituit: simul ^d ab Cn. Pompejo proconsule petit, quoniam ipse ad urbem cum imperio Reipublicae causa remaneret, ^e quos ex Cisalpina Gallia consulis sacramento rogavisset, ad signa ^f convenire, et

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Multum* Caes. L. pr. ^b *Sill.* et *Syllanum* MSS. et Edd. qdd. *Silvanum* L. pr. ^c *Sextum* MSS. 2. *Sestium* Lov. Dorv. Ed. post. Gr. male. 7, 49. 8, 2. *Sestia* et *Sextia* sunt diversarum gentium nomina. ^d *a* MSS. et Edd. qdd. ^e *quod* L. pr. *Vulgo maneret.* ^f *venire* Dorv. Edd. R. M. V.

Titum Sextium] Hae voces absunt a MSto *Norwic.* nec eas in suo Codice legit Graecus interpres. DAVIS.

Dilectum] Pulm. Schedae, Bong. pr. sec. Voss. pr. Egm. Oxon. Lovan. et quatuor alii, *dilectum*. Quod passim, si substantivum sit, in Caesare ob consensum veterum Codicum, et Festum, recepi. Nota sunt Virorum doctorum collectanea, quae super hac voce ubivis congerere, quare ea huc non repetam: satis habens, semel monuisse id, quod crebro infra recurret; quibus in locis eos notabo codices, e quibus i repositui.

Maneret] Rescripsi auctoritate MStorum meorum 15. et Ed. Inc. *remaneret*. In And. Leid. pr. Cujac. et Oxon. est, *remanebat*. Scalig. *manebat*.

Consulis sacramento rogavisset] Pompejus hoc anno, ut statim Caesar dixit, proconsul erat, superiore consul. Unde viri docti pro *consulis* legunt *consul*. Ut sit, *quos* (Pompejus) *consul sacramento rogaverat*. Sane conjectura bona est. Quid si tamen dicamus, hic de Pom-

pejo dici: rogaverat eos consulis sacramento, ut 3. libro Caesar dixit, *Titurius legato dimicandum non existimabat*. Nam ipse Titurius legatus erat. Pro illa conjectura est, quod facile potuit ex *Cos.* depravari *Consulis*. Quod si alteri conjecturae nostrae locus est, lego, *quos consul is* (Sc. Pompejus) *sacramento rogaverat*. Sed nec dammare eo *to consulis* velim. VOSS. Cum consul fuerit Pompejus eo tempore, quo milites hosce jurejurando adstrinxit, *Petro Ciacconio* legendum videtur, *Consul sacramento rogavisset*. Si qua opus est mutatione, longe praestat *Ph. Rubenii* conjectura, cui *Consul is* divisi scriptus placet Elect. 1, 15. DAVIS. Nodum in scirpo hic quaerunt, qui, quoniam ipse tum Consul esset Pompejus, quum hosce milites jurejurando adstringeret, ideo legendum volunt, non *Consulis*, sed *Consul*, aut *Consul is*. Quasi vero non similis prorsus esset haec locutio. atque illa supra, (1. 3. §. 18.) *Cum tanta multitudo hostium legato* (hoc est, sibi, qui tantum legatus esset,) *dimicandum non existima-*

ad se proficisci juberet: magni interesse ^a etiam in 3
 reliquum tempus, ad opinionem Galliae, ^b existi- 284
 mans, tantas videri Italiae facultates, ut, si quid
 esset in bello detrimenti acceptum, non modo id
 brevi tempore sarciri, sed etiam majoribus adaugeri
 copiis posset. Quod quum Pompejus et Reipublicae 4
 et amicitiae tribuisset, celeriter confecto per suos

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest Lov. ^b *existumans* B. pr. Dorv. *aestimans* G. V. tert. Ed. Inc.

bat. Quod et recte annotavit Vossius. CLARK. *Consul is* divisim placuit quoque Grutero. Adscripsit vir¹ doctus margini sui Codicis: *K. Jul.* id est, Kalendis Juliis. *Consules* exaratur in Leid. pr. et *rogasset*: quasi fuerit *rogassent*. Graecus habet, *ἐν τῇ ὑπάρξει*. quod juvat conjecturam illorum, qui divisim legunt, *Consul is*. Et certe, ut bene defendat vulgatam lectionem Vossius, obstat tamen alicui ex amicis, qui illius Genitivi exemplum aliud quaerebat, quo *Sacramentum*, quo milites rogabantur vel adigebantur a consule in nomen suum, vocetur *Sacramentum Consulis*. In verba et nomen Consulis *Sacramento* rogari, *Sacramentum adigi* etc. passim dicitur. Sed *Sacramento Consulis* rogari an inveniretur, dubitabat. Huic reponi posset Tacitus, qui aliquoties utitur *Sacramento Caesarum*, *Vitellii*, *Vespasiani adigi*. Consule Rhenan. et J. Gronovium ad Hist. 2, 55.

Ad opinionem Galliae] Ultimam vocem ex imperiti hominis glossa ortum habere arbitratur Fr. Hotomannus, quia apud Caesarem opinio existimationem aut auctoritatem passim denotat, idoque, pro illius sententia, sub-

scribendum fuit, non *Galliae*, sed *populi Romani*. Verum locus medica manu non indiget, cum ea vox, etiam apud nostrum, id quod sentimus, aliquando significet. Vide B. C. 1, 69. *DAVIS*. Vide ad 5, 11. vel 40. Ita crebro *ad spem reliqui temporis, conficiendi negotii*. B. Civ. 1, 29. Adde 2, 39. *Ne haec quidem res Curionem ad spem morabatur*.

Brevi tempore sarciri] *Sarcire* est integrum praestare. Vox juris. Festus: *Sarcito* in XII *Servius Sulpitius* ait significare *damnum solvito, praestato*. Unde *sartus* pro integer. et hinc formula, *Sarta tecta* conservare. VOSS. Reparari. Festus voce *sarte*. *Sarcire est integrum facere*. Eodem sensu adhibuit noster B. C. 1, 45. *Dum sarcire detrimentum volunt*. Vide et B. C. 3, 67. *Metaphora sumta est ab iis, qui laceras vestes reficiunt*. DAVIS. *Resarciri*) Sic MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Edit. Rom. Al. *sarciri*. CLARK. Si Oxoniensem, forsitan et Andinum, excipias, habent MSS. mei omnes cum *Carar.* ac *Pulm.* Excerptis et Edd. primis *resarciri*. unde *re* excidisse potuit ob praecedens *tempore*, atque ita MSS. quidam B.

^a dilectu, tribus ante exactam hiemem et ^b confis-
 285 tutis et adductis legionibus, duplicatoque earum co-
 hortium numero, quas cum Q. Titurio amiserat, et
 celeritate, et copiis docuit, quid populi Romani
 disciplina atque ^c opes possent.

1 II. Interfecto Induciomaro, ut docuimus, ad
 ejus propinquos a Trevis ^d imperium deferretur. Illi
 finitimos ^e Germanos sollicitare, et pecuniam pol-
 2 liceri non desistunt. Quum ab proximis inpetrare

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic B. pr. V. o. Ox. Egm. Lov. ^b add. et const. Ox. ^c opus
 Lov. omnes Ox. ^d regnum L. pr. ^a m. pr. ^e deest And. Ox. at-
 que Germ. Edd. Ven. 1517. Ald. Gryph. aliique male. τῶν πλησίων
 Ἰερπύδης Graecus. dein ^a pr. Edd. et MSS. pauci. et vulgo ci-
 vitates.

C. 3, 67. sed *sarcire*, pro *resar-*
cire damna, usus etiam est Ci-
 cero ad Fam. Ep. 1, 9. ut e MSS.
 legunt viri docti; nam olim ibi
 erat *resarcire*. et Colum. 9, 15.
 Noster quoque B. C. 3, 71. *Ut ac-*
ceptum incommodum virtute
sarciretur. c. 74. *infamiae sar-*
ciendae. Appul. 1. 2. Met. p. 35.
id omne de facie sua defectum
sarcire compellitur. Verum et
 Sueton. in Claud. c. 6. *Damnum*
liberalitate sua resarturum.
 Quare revocari posset antiqua
 lectio. Nam et in Terentio, *Ve-*
stis resarciatur. Gloss. ἀποτινῶ,
pendo, resarcio.

Adaugeri] Non recte MSS.
 plerique et Edd. primae cum
 Vascos. Strada, posteriore Gry-
 phii, aliisque hic quoque prae-
 positionem omittunt. Servanteam
 Edd. plurimae cum MSS. Cuj.
 Scal. And. Leid. pr. et Oxon. at-
 que ita alii scriptores. Hirt. B.
 Alex. c. 12. Afric. c. 1.

Duplicatoque] Censet Ciaccio-
 nius, τὸ que abundare, ac de-

lendum esse. Ei favet Graecus,
 qui vertit: *duplicavit e. c. nu-*
merum. Immo abest quoque a
 Leid. pr. ac Voss. pr. habet *nu-*
merum, et Leid. sec. *duplicatum*
numerus. Ceterum, quod idem
cohortum mallet ex l. praec. c.
 47. *caede cohortum cognita*, in
 eo non audiendus. Nam ibi mo-
 nuimus, *cohortium* legi in MSS.
 integrioribus, uti hic MSS. om-
 nibus, et c. 29. 44. ac 7, 65. et
 passim apud nostrum, aliosque,
 atque etiam in nummis Antonii,
 et Inscript. Grut. p. 258. n. 8.
Cohortium praetoriarum. Immo
 hinc Accus. plur. *cohortis* B. Civ.
 12, 41. 46. 70. 73.

Quas cum Q. Titurio amise-
rat] Mendum perspicuum, in-
 quit Hotomannus, et legendum,
quas Cotta et Titurius amise-
rant. Nugae sunt, ne quid gra-
 vius dicam. Caesar cohortes, et
 cum iis Titurium amiserat. Titi-
 rii autem solius mentionem facit,
 quia illius, non Cottae, culpa ac-
 ceptum detrimentum. VOSS. Sic
 c. 39. *Nondum ad eum fama de-*

non possent, ultiores tentant: inventis nonnullis civitatibus, jurejurando inter se confirmant, obsidibusque de pecunia cavent: Ambiorigem sibi societate et foedere ^a adjungunt. Quibus rebus cognitis, Caesar, quum undique bellum parari ^b videret, Nervios, Aduatucos, ^c Menapios, adjunctis ^d Cisirhenanis omnibus Germanis, esse in armis, Senones ad imperatum non venire, ^e et cum Carnutibus, ^f finitimisque civitatibus consilia communicare,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *conjungunt* L. pr. non male. ^b *viderat* B. pr. *videretur* V. pr. ^c Sic Scal. L. pr. Ed. R. Steph. vulgo *ac* M. V. ad 4, 15. ^d *eis* o. L. sec. *cis Rhenum* Duk. ^e *deest* Ed. Inc. Aic. *cum exulat* a V. tert. ^f *finitimis* B. pr. E.

Titurii morte perlata: nam et tum Cotta perierat.

Civitates] Sic quidem Edd. Rom. Ven. Mediol. Vasc. Stradae, posterior Gryphii A. 1546. et deinceps Scaligeri, reliquaeque Edd. exhibent cum MSS. Oxon. et Dorvill. nisi excerpta fallunt. Nam ceteri MSS. mei omnes, uti et aliorum ac Reg. Clarckii dant *civitatibus*, quod reposui. Totam vocem non agnoscit Graecus.

Obsidibusque de pecunia cavent] Nequeo satis mirari, adeo hallucinatos hic esse Urfinum et Ciacconium, ut putarent, pro *de pecunia* scribendum *et pecunia*, vel utramque hanc vocem inducendam. Dixerat ante Caesar, Treviros pecuniam pollicitos; cujus spe cum gentes aliquas pertraxissent, cavent obsidibus de pecunia, id est, se daturos pecuniam. Nec Graecum curo, qui vertit, *ὁμήροις τε καὶ χρισμασιν ἀλλήλων ἐπισώσαντο*. Veritas et res ipsa reclamant. VOSS. Recte etiam Hotomannus jam de-

fendit hunc locum ab Ursini et Ciacconii mutatione. Cavent per obsides datos de pecunia. Obsides dati sunt in pignus, Treviros civitatibus pecuniam promissam soluturos. Sic 7, 2. *Obsidibus cavere*. ubi de male alii inculcant. perverse illi viri putarunt, eundem sensum esse locutionum, *cavere aliqua re*, et *de aliqua re*. qui plane diversus est: ut in notissimo exemplo, *de illis testamento cavisset*. Sic Terent. Eun. 4, 7, 12. *sibi cavet loco*, id est, per locum, quem elegit. Pro *de male* itaque in Ursini MSS. et Leid. sec. ac Bong. tert. atque Edd. Beroaldi, Vasc. Stradae, Steph. aliisque scribitur *et*. Rectius Leid. prim. uti et Edd. primae, *et de p.* pro, etiam. Quasi dixerit, et per obsides de foedere, immo etiam de pecunia promissa cavent.

Adjunctis Cisirhenanis omnibus Germanis] Licet plerique Belgae orti sint a Germanis, hoc tamen nomine κατ' ἐξοχὴν insiguntur cum paucis aliis Condrusi, Eburones, Caeraesi, et

^a a Treviris Germanos crebris legationibus sollicitari; maturius sibi de bello cogitandum putavit.

¹ III. Itaque, nondum hieme confecta, ^b proximis ^{iv} coactis legionibus, de improvviso in fines Nerviorum contendit; et, prius, quam illi aut convenire, aut profugere possent, magno ^c pecoris atque hominum numero capto, atque ea praeda militibus concessa, vastatisque agris, in deditionem venire, ³ atque obsides ^d sibi dare coëgit. Eo celeriter confecto negotio, ^e rursus in hiberna legiones reduxit.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a ab L. pr. *ad Treviros* B. pr. ^b *proximis* Lov. vulgo *leg. eoac.* contra MStorum ordinem. ^c *pecorum* L. 1. *ac* Edd. R. M. V. ^d *deest* G. V. tert. L. tert. Ed. Inc. ^e *exsulat* a Lov. male. vulgo *leg. in h.*

Paemani, ut docet *noster* B. G. 2, 4. *Joan.* quidem *Goduinus* ex *Plinii* H. N. 4, 17. Triboccos, Nemetes et Vangiones hic ingerit; immodeste prorsus; cum, praeterquam quod nostra sententia ipsius *Caesaris* testimonio nitatur, summopere dubitandum videtur, num Nemetes saltem et Vangiones tum temporis cis Rhenum sedes habuerint. Certe eorum, tanquam Galliam Belgicam habitantium, nusquam meminit *Caesar*. Vide *Chr. Cellarium* Geogr. Ant. 2, 3. p. 189. seq. *DAVIS*.

Senones ad imperatum non venire] Falluntur *Ursinus* et *Ciacconius*, qui malebant, *adimperandum*. Quia *Sallustius* dixit *Jugurth.* c. 62. *Igitur Jugurtha ubi armis virisque et pecunia spoliatus est, cum ipse adimperandum Tisidium vocaretur.* Imperabatur *Senonibus*, ut accederent. illi ad imperatum non veniebant. Eodem modo quod dicitur, *ad praescriptum facere,*

ita et ad imperatum venire. Et vitavit *Caesar* hac locutione ambiguitatem *ut adimperandum.* Quam et *Tullius* intellexit, cum ait: *Nunc ades adimperandum, sive adparendum potius.* Nam *imperandum* activam et passivam significationem habet, *imperatum* non item. *VOSSIUS*.

Reliqui etc.] *Oxon. Reliquae p. Senonas Carnutas Tr.* Eleganter, ut intelligat *civitates*. *Populum* quando nominat *Caesar*, cum aliis saepe addit *civitas*. Confer 3, 9. et ibi notata. Non tamen hic admiserim, quia nusquam praecessit substantivum illud. De Graeca terminatione alibi.

In Lutetiam Par. transfert] *MS. Norvic.* et editi veteres exhibent, *concilium in Lutetiam.* Praepositio ab iis expuncta est, qui hoc modo Soloecismum fieri existimarunt, qua in sententia fuere nonnulli apud *Quintilianum* Inst. Orat. 1, 5. p. 33. Ed.

Concilio ^a Galliae primo vere, ^b uti instituerat, in-
dicto; quum reliqui, praeter Senones, Carnutes,
Trevirosque, venissent; initium ^c belli, ac defectio-
nis hoc esse arbitratus, ut omnia postponere vide-
retur, concilium ^d Lutetiam Parisiorum transfert.
Confines erant hi Senonibus, civitatemque patrum
memoria ^e conjunxerant: ^f sed ab hoc ^g consilio
afuisse existimabantur. ^h Hac re pro suggestu pro-
nunciata, eodem die cum legionibus in Senones pro-
ficiscitur, magnisque itineribus eo pervenit.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Gallia* L. pr. ^b Sic So. L. pr. Ox. Ed. Steph. non *ut. const.*
L. pr. ^c *bellicae* d. G. V. tert. Ed. Inc. ^d *consilium* Edd. qdd.
male. *Pariseorum* Pet. V. pr. ^e *conjuraverant* Pet. sed alter. in
marg. *conjunxerunt* L. sec. ^f *et* L. pr. ^g *concilio* MSS. et Edd.
qdd. male. V. cap. seq. Est hic conspiratio et consilium belli ad
defectionis, ut bene Hotom. aliique. *concilio eximebantur* margo
Ed. Vasc. Str. *abfuisse* vulgo. ^h *tessera* conjicit in marg. vir doctus.

Oxon. Sed perperam. Vide *Fr. Sanctium* Min. 4, 6. et *Jac. Perizonii* addit. p. 758. DAVIS. In *Lutetiam*) Sic MSS. Reg. et Eliens. Quam Lectionem erudite tuetur Davifus. Sic enim et alibi loqui solet Caesar. Alii omit- tunt praepositionem *in*. CLARK. Praepositionem agnoscunt etiam Carr. Duker. Dorvill. Leid. tert. et Edd. usque ad Scaligerum, excepta Stephaniana. Sic 3, 20. in MSS. nonnullis *a Tolosa*. 7, 58. et 60. *a Meloduno*; ubi itidem variant MSS. c. 80. *Qui ab Alesia processerant, se in oppidum receperunt*. Adde Davis. ad B. Civ. 1, 2. *ab Arimino*. et ad 1, 15. Item 2, 17. *In Hispali*. et c. 10. ac 3, 12. et 100. Cort. ad Sall. B. Cat. 40. Valer. Max. 1, 8, 7. *Relatos Albam*. MS. Harlem. bonae notae codex, *ad Albam*. Plura dixi ad Frontin. 1, 3, 6. *in Troezena transferendi*. Non temere tamen hoc inculcaverim:

quia et ab Urfini, Ciaccon. Brantii, meisque MSS. plurimis et antiquioribus abest.

Afuisse] Sic Andin. Bongars. pr. Lovan. Egmond. Voss. prim. non *abfuisse*. Vide ad 1, 36.

Acce] Sic quidem etiam Graecus, *Ἀκκω*. sed Bong. pr. Voss. pr. Scal. Leid. pr. Petav. Egmond. Lovan. Dorv. et Edd. Rom. Mediol. Ven. *Acico*, *Accico*. Alii *Achico*, *Athico*, *Attico*, *Achilo*, *Accilio* etc. Ita ut in nullo invenerim istud *Acce*. Sed in cunctis additum *i*. Quod recipiendum putarem, nisi c. 44. et 7, 1. MSti constanter retinerent *Accone*.

Deprecandi causa] Coepta sua excusandi, ut vel ex eo patet, quod *Caesar* eorum excusationem accepisse se dixerit. Huiusce significationis exempla sup-

1 IV. Cognito ejus adventu, Acco, qui princeps
 287 ejus consilii fuerat, jubet, in oppida multitudinem
 convenire: ^a conantibus, priusquam id effici posset,
 2 adesse Romanos, nunciatur. Necessario sententia
 desistunt, legatosque, deprecandi causa, ad Cae-
 sarem mittunt; ^b adeunt per Aeduos, quorum anti-
 3 quitus erat in fide civitas. Libenter Caesar, ^c pe-
 tentibus Aeduis, dat veniam; excusationemque ^d ac-
 cipit: quod aestivum tempus instantis belli, non
 4 quaestionis, esse ^e arbitrabatur. Obsidibus ^f impe-
 5 ratis centum; hos Aeduis custodiendos ^g tradit. Eo-
 dem Carnutes legatos obsidesque mittunt, usi de-
 precatoribus Remis, ^h quorum erant in clientela;

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a et con. L. pr. ^b ad eum MSS. 7. et Ed. Inc. deest Edd. R. M. V. et Petav. τῷτο δὲ Graec. ^c praesentibus G. V. tert. Ed. Inc. ^d accepit L. pr. non male. V. 5, 11. ^e arbitratu B. pr. V. pr. Egm. et 2. alii. ^f impetratis Edd. qdd. pro Centum Caesar Edd. R. M. V. ^g tradidit L. pr. sec. dein Eod. tempore sec. ^h in q. e. cl. Oxon.

peditabit A. Gellius Noct. Attic. 6, 16. DAVIS.

Aestivum tempus instantis belli] Penultima vox abest a MS. Norvic. nec, ut opinor, sententiae est prorsus necessaria; ferri tamen potest, si cum metaphrasae πόλεμον ἐγκείμενον intelligamus. Joan. Sambucus testatur, Codicem veterem habuisse: *Aestivo tempore instante, belli, non quaestionis rem esse arbitrabatur*: sed huic lectioni omnes alii refragantur Codd. quapropter temere non est recipienda. Hotomanno placet, *Aestivum tempus instans*; haec enim vere contigisse, ex c. 3. manifestum est. IDEM. *Aestivo tempore instante* est etiam in Lovan. Gott. Voss.

tertio, et Editione Incerta. Nil muta. tempus aestivum erat tempus cogitandi de bello, quod instabat, non de quaestione. *Instans* si tamen agnoscerent MSS. facile tolerari posset.

Meruerat, odio civitatis, motus existat] In aliis codicibus *metuerat*, unde Gab. Faernus legendum conjecit, *in eum erat*. Sed vulgata lectio est retinenda, non item interpunctio; orationem enim hoc modo rectius distinguas: *Ex eo, quod meruerat, odio, civitatis motus existat*. Pro recepta tamen stat Metaphrasēs. DAVIS. *Motus* oriretur) Sic MS. Reg. Al. *motus existat*. Utroque modo satis constat temporum ratio, cum tanquam prae-

eadem ^a ferunt responsa. Peragit ^b concilium Cae- 6
sar, equitesque imperat civitatibus.

V. Hac parte Galliae pacata, totus et mente ¹
et animo in ^c bellum Trevirorum et Ambiorigis in-
sistit. Cavarinum cum equitatu Senonum secum ²
proficisci jubet, ne quis ^d aut ex hujus iracundia,
aut ex eo, quod meruerat, odio civitatis, motus
exsistat. His rebus constitutis, quod ^e pro explo- 3
rato habebat, Amborigem proelio non esse concer- 288
taturum, reliqua ejus consilia animo circumspecie-
bat. Erant Menapii propinqui Eburonum finibus, 4
^f perpetuis paludibus silvisque muniti, qui uni ex
Gallia, de pace, ad Caesarem legatos numquam

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a fere L. sec. fuerunt Edd. R. M. V. Steph. Flor. ^b Et hic MSS.
et Edd. qdd. *consilium*. Sed recte σύννοτον Gr. equites imp. MSS.
² et Edd. R. M. V. ^c bello B. pr. sed v. ad 3, 14. ^d deest L. pr.
Ox. ^e deest pro in Scal. *exprorato* B. pr. *expleto* L. sec. Dein
vulgo *certaturum*. ^f *perpetuisque* Ox.

sens narretur res praeterita. Interpunctio (— odio, civitatis motus etc.) Davisii est. Al. (odio civitatis, motus etc.) Sed parum interest. CLARK. *Metuerat* habent MSS. mei tres quatuorve recentiores cum Edd. primis, Aldi aliisque. R. vero Stephanus Faerni lectionem amplexus est, *in eum erat*. Hanc juvat non nihil scriptura MStorum Scalig. et Leid. primi, *Odii*: nam *civitatis motus* jungunt etiam antiquae Edd. quaedam. Praeterea *quod meruerat* non est in Metaphrasse, nec Celso. Ceterum *perperam* ex uno Regio *existat* in *oriretur* mutavit Clarkius; licet accedant unus Urfini et Voss. sec. Est enim merum Glossema. *Existere* significat subito oriri. Ad omnino Cel. Burm. ad Ovid. Me-

tam. 2, 264. *Exsistunt montes*. Multus est in hoc verbo noster. 5, 28. *Inter eos exsistit contraversia*: ubi itidem MSS. aliquot, *orta est*. 3, 15. *tanta subito tranquillitas exstitit*. 7, 84. *clamor post tergum pugnantibus exstitit*. 7, 42. *Repente flamma exstitit*. B. C. 3, 3. *Novusque eorum adventus exstitit*.

Certaturum] Ita Scaliger, et dein sequentes edunt, notantque in variis lectionibus, sic exstare quoque in Ed. Florent. Verum ceterae omnes cum MSS. exhibent *concertaturum*, praeter Andin. et Oxon. in quibus *contenturum*. Post *concertaturum* addit Petav. *ceterum*. Voss. prim. *tenturum*. Egmund. *temptaturum*. Adeo ut videatur, *contenturum* veriore

miserant. Cum iis esse hospitium Ambiorigi sciebat :
 item per Treviros venisse ^a Germanis in amicitiam,
 5 cognoverat. Haec prius illi detrahenda auxilia
^b existimabat, quam ipsum bello lacefferet; ne, de-
 sperata salute, aut se in Menapios abderet, aut
 6 cum Transrhenanis congregari cogeretur. Hoc inito
 consilio, ^c totius exercitus impedimenta ad Labienum
 in Treviros mittit, ^d duasque legiones ad eum pro-
 ficisci jubet : ipse cum legionibus expeditis v in

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic recte Hotom. et Gr. cum MSS. Pet. Sc. L. pr. An. Ox. et Edd. Vasc. Steph. Gr. 2. etc. Reliqui MSS. et Edd. *Germanos*.
^b *existimabat* Dorv. ^c *deest* Edd. R. M. V. ^d *duas ad e. l. Ox.*

esse lectionem. *Proelio contendere* aliquoties usus est Caesar. *Concertare* an alibi, dubito: licet Cicero, Terentius alique usurpent. Hoc tamen reposui; quia certum est, praepositionem *e* MSS. esse addendam.

Bello lacefferet] Sic MSS. et Editt. Vett. Scaliger et Recentiores, *laccessendum*. Quod perinde est. CLARK. *Laccessendum* existat in And. et Lovan. atque Edd. Ven. 1517. Ald. Gryph. et Plantin. praetuli tamen *lacefferet* *e* Bong. Leidd. Voss. Cujac. Scal. Lov. ceterisque tam aliorum, quam meis. Verum amplius non *bello*, sed *bellum*, est in Voss. primo, et sec. Egmond. Duker. et in Bong. primo *bellō. lacesere bellum* est, bellum facere, movere. Vid. ad 4, 34. *ad laccessendum et ad committendum proelium*. Hic tamen nihil temere mutato. nam et *laccessere proelio* saepe apud nostrum. ut B. Civ. 1, 42. B. Afric. c. 45. Ceterum Celeb. Cluverius in Germ. l. 2. p. 67. pro *Treviros* legi jubet *Rhemos*, et c. seq. pro *eorum finibus*, *Rhemorum* f. quia Labienus non

in Treviris, sed in Remis, eorum finitimis, castra habebat. Sed post Induciomari cladem tam in Treviris, quam Remis, sibi invicem vicinis, praesidia locasse Labienum, credibile est. aut saltem propius Treviros movisse, unde et ipsi cum bello lacefferet tentarunt.

In Menapios abderet] MS. Reg. *Menapiis*. Utrumque recte. CLARK. Ob. Gifanius Ind. Lucet. V. in evet. Cod. legit, *Menapiis*. Sed ex aliis MSis refragatur Brantius. quia Caesar supra dixit, *in superiora loca se abdere*: atque ita saepe, *in silvas se abdere*. Et sic alii passim vel cum Ablat. sine praepositione vel Dativo. Vide Cl. Burm. ad Vellej. 2, 91. *Abditusque carceri*. Sed tamen Leid. pr. et Oxon. cum Carrar. ac Duker. habent etiam *Menapiis*. Immo 1, 39. exstat, *abditus in tabernaculis*.

Congregari cogeretur] Quis? Caesare? At ille nominari debuit. Prius membrum pertinet ad Ambiorigem, posterius item,

Menapios proficiscitur. Illi, nulla coacta manu, 7
loci praesidio freti, in silvas paludesque confugiunt,
suaque eodem conferunt.

VI. Caesar, partitis copiis cum C. Fabio ^a legato, 1
et M. Crasso ^b quaestore, celeriterque effectis 189
pontibus, adit ^c tripartito, aedificia ^d vicosque incendit;
magno pecoris atque hominum numero positur.
Quibus ^e rebus coacti Menapii, legatos ad 2
eum, pacis petendae causa, mittunt. Ille, obsi- 3

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest And. Ox. ^b *legatis* And. Ox. Vide ad 5, 24. ^c *tripertito* MSS. plerique. *trip. exercitu* Carr. Duk. Dorv. Edd. R. M. V. et aliae, male. V. ad 1, 25. vulgo etiam *adiit*. ^d *vicos* Pet. *succendit* V. pr. a m. pr. ^e *ex rebus* Sc. pr. non male.

in quo nulla est Caesaris mentio. Omnino accipi debet de Ambiorige. Mallet itaque, *congrédi conaretur*, h. e. conjungere se, et coire conaretur. *Congredi cum aliquo* non tantum est pugnare, dimicare; verum etiam idem, ac coire et conjungi cum aliquo. Sic Cicero, alique. Ceterum, ut dixi, scribenda haec atque intelligenda esse, tam quae sequuntur, quam quae paullo propius antecedunt, satis confirmant Ambiorigis conjunctionem cum Germanis Transrhenanis. Caesar veritus, quod per Treviros venisse Germanos in amicitiam Ambiorigis cognoverat, haec prius illi auxilia detrahenda existimabat: quae sunt ipsa verba Caesaris: ideoque postea Caesar (c. 9.) duabus de causis Rhenum transire constituit, quarum erat altera, ne Ambiorix receptum ad eos Germanos haberet. GUDIUS. Haec vir Doctiss. ad marginem libri sui adscripserat; bene monens, haec verba referenda esse ad Ambiorigem. Nihil tamen mutandum existimo. *Cogeretur* idem notat apud Caesarem, quam, ne-

cessitate coactus conaretur, seu *Niteretur*; cum qua voce ideo plus semel confunditur. Confer 6, 42. *Manibus sagulisque terram exhaustire cgebantur*. quaeque ibi notantur. B. Civ. 1, 22. *Adeo esse perterritos nonnullos, ut suae vitae durius consulere cogantur*. ubi alii *cogitent*, alii *conentur*. Recte itaque vertit Metaphrastes: *μετὰ τῶν πέραν τῆ Πίνυ Γερμανῶν συμμαχίαν ποιεῖσθαι ἀναγκάζοιτο*. Ceterum pro *congrédi* exaratur in Andinis membranis *concedere*, in Oxoniensibus vero, *cum cede*. Quod quid velit, cogitent acutiores.

Adiit] Sic MSS. et Editi. Quod etsi fieri potest; elegantius tamen legeretur, *adit*. CLARK. Optime id monet Vir doctus. Et certe *adit* exaratur clare in Oxon. et Scaligerano; atque Edd. Vascos. R. Stephani, Stradae, Gryphiique A. 1546. Quare reposui, probante etiam Cl. Wasseo.

Habiturum numero] Scalig. et Leid. prim. *in numero*. Amat

dibus acceptis, hostium se habiturum numero confirmat, si aut Ambiorigem, aut ejus legatos, ^a finibus suis receperissent. His confirmatis ^b rebus, Commium Atrebatem cum equitatu, ^c custodis loco, in ^d Menapiis relinquit; ipse in Treviros proficiscitur.

¹ VII. Dum haec a Caesare ^e geruntur, Treviri, magnis coactis peditatus equitatusque copiis, Labienum cum una legione, quae in eorum finibus ² hiemabat, adoriri parabant: jamque ab eo non ^f longius bidui via aberant, quum duas venisse legio-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a in finibus L. pr. paullo ante eos l. MSS. qdd. et Ed. Gryph. pr. ^b deest Edd. B. Med. Ven. ^c custodiae loci Vir D. ^d Menapios Dorv. Edd. R. M. V. relinquit L. pr. ^e aguntur V. pr. dein vulgo hiemaverat. ^f amplius L. sec. longe D.

plene loqui Caesar, et facile praepositio hic excidere potuit ob praecedens m. B. Civ. 3, 57. *In necessariorum numero habere instituerat*: ubi unus Cod. non habet *et in*. Cicero l. 13. ad Fam. Ep. 6. *haberes enim in numero necessariorum meorum*. Infra c. 23. *In desertorum ac proditorum numero ducuntur*. ubi Edd. primae, *habentur*. c. 32. *in hostium numero duceret*. B. Civ. 2, 25. *in hostium loco habiturum*. quod et sine praepos. 3, 21. *tum hostis loco habendum*. Utrumque autem recte dici, docere possunt notae Cl. Burmanni ad Phaedr. 4, 24. *Quorum es in numero mihi*. ut loco, et in loco habere apud alios. *hostium numero* ergo esse potest, qualitate hostium, pro hostibus. B. Civ. 2, 44. *legatorum numero*. Vide, quem ibidem laudat Davisius, Gronovium Obs. 1, 6. infra c. 13. *si numero inpiorum habentur*. c. 21. *Deorum numero ducunt*.

B. C. 3, 82. *Consulares praetoriosque servorum habere numero*. c. 110. *militum essent numero*. B. Alex. c. 44. *numero aegrorum erant relictis*. B. Hisp. c. 16. *Dedamur hostium numero*. B. Civ. 1, 33. *eadem se habiturum loco*. Sic habere in honore, et honore. de quo ad B. Civ. 1, 77.

Hiemaverat] Immo adhucdum hiemabat. Hiems enim nondum erat exacta. quare id restitui auctoritate Leid. pr. Scal. et Oxon. cum Ed. R. Stephani et Metaphraste: *Χειμάζοντι τὸ Λαβίνωφ*. Cellus etiam recte *hiberna Labieni* vocat.

Non longius bidui via aberant] Expuncta voce *via*, legit Pet. Ciaccconius, *non longius bidui aberant*, quod Cicero Epist. ad Attic. 5, 16. dixit, *quae aberant bidui*; et Epist. 17. *a quibus aberam bidui*. Sed in his locutionibus intelligitur *via*, et plus vice

giones ^a missu Caesaris cognoscunt. Positis castris ³
a milibus passuum xv, auxilia Germanorum exspe- 197
ctare constituunt. Labienus, ^b hostium cognito con- 4
silio, sperans, ^c temeritate eorum fore ^d aliquam
dimicandi facultatem, praesidio cohortium v ^e inpe-
dimentis relicto, cum xxv cohortibus, magnoque
equitatu, contra hostem proficiscitur; et, M. pas-
sum intermisso spatio, castra communit. Erat in- 5
ter Labienum, ^f atque hostem, difficili transitu flu-
men, ripisque praeruptis. Hoc neque ipse trans-
ire ^g in animo habebat, neque hostes ^h transituros

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *jussu* Edd. Ven. Fl. et aliae. sed v. ad 5, 27. ^b deest L. sec.
cogn. h. D. et Ed. Clark. ^c *temeritatem* Sc. L. pr. per adpositio-
nem. ^d exulat ab Ox. dein vulgo contra MSS. et Edd. Vett. v.
coh. pr. ^e *cum in p.* Lov. Carr. et alii 2. cum Ed. R. M. V. male.
V. ad 1, 51. ^f et MSS. 5. *atque Treveros* V. sec. *difficile* Egm.
Adi 4, 1. ^g Sic Sc. L. pr. Ox. non h. in a. ^h *transire* L. sec.

simplici animadvertimus, *Caesarem* *ἐλλειψει* aliis usitatas vitasse.
Sic B. G. 1, 37. bis habemus *tri-*
dui viam. Vide et 4, 4. DAVIS.

A milibus] Hotomannus ait, in
Edd. nonnullis esse, *ab eis m.* in
aliis, *a militibus*. Ipse velit de-
lere a. perperam. 4, 22. *a mil-*
libus passuum VIII. ubi vide,
et Ciaccon. ad 5, 32. *A milibus*
passuum circiter II.

In consilio] Perperam vulgo
concilio edunt. Intelligit consi-
lium militare, ad quod retulit
Labienus. Ut rescripti, habent
MSS. mei quatuordecim, in qui-
bus optimi quique, et Edd. pri-
mae ac R. Stephani, aliaeque.
Vide ad 3, 3. 5, 27. *Ad consilium*
rem deferunt. et saepius.

Dicantur] Sic MSS. Editi *di-*
cuntur. minus eleganter. CLARK.
Jul. Caes. Tom. I.

Dicantur jam correxit Ciacco-
nius; ut etiam Brantii, meique
libri et Edd. Inc. Beroaldi, Vas-
cos. Stephani, aliaeque exhibent.
dicuntur solus Duker. *diceban-*
tur Leid. pr.

In dubium non devocaturum] Nonnulli ultimam vocem in re-
vocaturum mutant. Absque causa
sontica. Cicero pro lege Manil.
c. 14. *Non avaritia ab instituto*
cursu ad praedam devocavit.
Phaedrus Fab. 1, 20, 2. *Ad per-*
niciem quoque mortales devocat.
In quem locum vide Intt. et Dio-
nys. *Lambinum* ad Corn. *Nepo-*
tis Cimonem c. 4. DAVIS. B. Hisp.
c. 24. *Ea res devocabat, ut ad di-*
micandum descenderet. Sic enim
legendum e MSS.

Gallorum equitatus] MSS.
Reg. Eliens. et Vossii, et vett.
Editi. (*Gallorum equitum.*) Grae-
I i

6 existimabat. Augebatur ^a auxiliorum quotidie spes. Loquitur in ^b consilio palam; quoniam Germani adpropinquare dicantur, sese suas exercitusque fortunas in dubium non devocaturum, et postero die
 7 ^c prima luce castra moturum. ^d Celeriter haec ad hostes deferuntur, ut ex magno Gallorum equitatus numero nonnullos Gallicis rebus favere natura co-
 8 gebat. Labienus, noctu tribunis militum, primis-
 291 que ordinibus coactis, quid sui ^e sit consilii, proponit; et, quo facilius hostibus timoris det suspicionem, majore strepitu ^f et tumultu, quam ^g populi

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest Edd. R. M. V. ^b vulgo concilio et dicuntur. ^c desunt L. pr. ^d celeriterque V. pr. haec abest a MSS. 3. ^e Al. cons. sit. ^f multo Egm. ^g prior f. MSS. 5. Ed. Inc. ex P. Ri, ut est in MSS. 99.

cus, Ἰππέων Γάλλων. Quod cur a Recentioribus mutatum, equidem non video. Nonnullos Gallicis) iidem Codices (nonnullos Gallos Gallicis.) Quod a Caesaris perspicuitate non abludit. CLARK. Equitatus tamen cum Ber. Aldo ceterisque habent Scal. Oxon. Leid. prim. et Andin. ex meis; Equitatum etiam Duker. ex quo vitio forsan nata varietas, crebra in aliis etiam scriptoribus. Nisi mecum statuas hoc natum ex equitatum in plurali, ut alibi. Vide Davis. ad B. Civ. 1, 61. magnos equitatus. 1, 83. Equitatus latera cingebant in Leid. primo. 2, 37. idem: Reliqui equitatus mitterentur. Eadem confusio B. Alex. c. 4. inequitatus regis inpetum fecisset. Vide et varias LL. B. Afr. c. 11. 13. 14. equitatus se extendere coeperunt. Adde Cl. Duker. ad Flor. 3, 8. Circumfusi undique equitatus. Dein ab iisdem abest Gallos. sine dubio rectius, ni in

ταυτολογίαν incurrat turpiter Caesar.

Primisque ordinibus] Sunt, quos alibi Caesar primorum ordinum centuriones appellat. Eodem modo dixit l. 3. B. Civ. Erat plena lictorum et imperiorum provincia. Eodem modo B. Paulus, 13. c. Epist. ad Romanos, Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑποτασσέσθω. Ignoravit hoc Hotomannus, ideoque de mendo suspicabatur? Sed frustra. VOSS. Fr. Hotomanno probabile non videtur, totos ordines evocatos, ideoque locum mendi suspectum habet. Vellem tacuisset; primi enim ordines pro primorum ordinum centurionibus hic ponuntur, et recte Graecus vertit, τῶν πρώτων ταξιδρχῶν. Sic noster B. G. 5, 30. Quum a Cotta primisque ordinibus acriter resisteretur. Vellejus Paternulus 2, 112. Non incruentis Centurionibus, quibus etiam primi ordines cecidere.

Romani fert consuetudo, castra moveri jubet. His rebus fugae similem profectionem ^a efficit. Haec quoque per exploratores ante lucem in tanta propinquitate castrorum ad hostes deferuntur.

VIII. Vix agmen novissimum extra munitiones ⁱ processerat; quum Galli, cohortati ^b inter se, ne speratam praedam ex manibus dimitterent; ^c longum esse, perterritis Romanis, Germanorum auxilium ^d exspectare; neque suam pati dignitatem; ut tantis copiis tam exiguum manum, praesertim fugientem, atque inpeditam, adoriri non audeant;

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a efficit MSS. 8. fecit Lov. Dorv. et Edd. pp. ^b intra V. pr. statim paullulum V. sec. ^c locum Ort. Gott. in marg. locum non, ut V. tert. Ed. Inc. ^d exspectari MSS. 3. et Edd. R. M. V.

Vide et Just. Lipsium Mil. Rom. l. 2. Dial. 8. p. 91. DAVIS. Vide ad Front. 1, 11, 2. infra B. Civ. 3, 74.

in MSS. 2. Voss. *suspensione*, multisque aliis locis. Adde Pareum ad Terent. 3, 2, 21. *incidit suspensio*.

Coactis] Editi, *convocatis*. Sed lectionem, quam recepimus, in Codice Andino reperit Joan. Frid. Gronovius, ut testatur ad Livii 30, 4. Et sane vulgata scriptura hujusce Glossema fuisse videtur. DAVIS. Hanc lectionem confirmant membranae Oxonienses et Regiae, ^a Clarkio adductae. Sic alibi vidimus, *cogere* abiisse in *Colligere*. Frequens est auctor in hoc verbo. Quamvis et *convocare consilium* etiam utatur, ut 3, 3. etc.

Suspicionem] Veterimus Bongars. prim. *suspensionem*. de qua voce confule, qui laudantur ad Frontin. 1, 8, 5. *Ne suspensione proelii diducerent vires*. V. et 7, 54. 8, 41. In Val. Max. 7, 3, 7. MS. Harlem. *suspensionem* suam *dissimulavit*. Quint. 4, 2. p. 343.

Ne speratam praedam] Hanc lectionem retinent omnes Codices; etiam Graecus vertit, ἐπι-σπείσαν λείαν. Petrus tamen Ciacconius, solenni temeritate usus, rescribit *paratam*, vel *insperatam praedam*. Pestime; cur enim Labienum adorirentur, nisi praeda potiri sperarent? Vide c. 7. DAVIS.

Auxilia] Sic MSS. Reg. et Eliens. Vulgg. *auxilium*. CLARK. *Auxilia* habet quoque Bongars. prim. in margine, et in textu *Auxilio*. praeterea Vasco. et Strada quoque *auxilia* edidere, quo numero his capi. praec. et aeq. ac 8, 27. usus est, ac sexcenties.

Eadem usus simulatione itineris] Perperam Fulvius legibattimoris. Nam Labienus simu-

flumen transire, et iniquo loco proelium commit-
 2 tere non ^a dubitant. Quae fore suspicatus Labie-
 nus, ut omnes ^b citra flumen eliceret, eadem usus
 3 simulatione itineris, placide progrediebatur. Tum
 praemissis paullum impedimentis, atque in tumultu
 4 quodam conlocatis; *Habetis, inquit, milites, quam
 petistis, facultatem: hostem inpedito atque iniquo
 loco tenetis: praestate eandem nobis ducibus virtu-*
 5 *tem, quam saepenumero Imperatori praestitistis:*
adesse eum, et haec coram cernere, existimate.
 5 Simul signa ad hostem converti, aciemque dirigi ju-
 bet, et, paucis turmis praesidio ad impedimenta
 6 dimissis, reliquos ^c equites ad latera disponit. Ce-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *dubitabant* G. V. tert. Ed. Inc. ^b *extra* V. pr. ^c *milites* L. tert. dein vulgo *jaciunt*.

laverat, se fugere velle. Et hic Caesar intelligit iter fugae simile. Unde infra, *quos fugere credebant*. VOSS. *simulatio itineris*. Vide ad 1, 40. *simulatio rei frumentariae*.

Hostem inpedito atque iniquo L.] Vir doctus in margine coniecit, *inpeditum*, quo facit Cod. Carr. *Hostes inpeditos iniquos*. Contra Egmond. *in inpedito* et Dorv. *inpedimento*. Rectissime se habet vulgatum. *Inpeditus* locus est *iniquus*; qua voce priorem more suo explicat. passim cum aliis ita loquitur noster. B. G. 3, 28. *Inpeditionibus locis secuti*. Vide etiam ad Frontin. 2, 3, 23. *Ad inpedita ventum esset*: ubi vulgo erat, *ad impedimenta*. c. 34. *Aut locis silvestribus palus inpedita*. ubi etiam Bongars. *prim. impedimenta*. 7, 19. *difficilis atque inpedita palus*. 8, 14.

Inpedita palude castra dividente. Vide etiam ad 8, 6. *in silva inpedita circumdata palude*. c. 10. *inpeditis locis dispersi*, ut bene editur. In MSS. eadem varietas; et c. 18. *silvis inpeditis*. Vide et B. Civ. 3, 75.

Adesse eum] Sic est in And. Scal. Leid. pr. Oxon. et Ed. R. Steph. vulgo, *eum adesse*. Reliqui MSS. et Edd. primae, aliaque, *atque illum adesse*. Gr. *ἐκεῖνόν τε ἐνθάδε παρῆναι*. Forſan et hic vocula excidit.

Dimissis] MS. Reg. *relictis*. Graecus, *κατέλιπε*. CLARK. *Dimissis* ad tumulum, quo impedimenta praemisferat et conlocaverat: licet alioquin passim Caesar *relinquere praesidio* dicat. V. ad 1, 51. et saepius. 8, 2. *cohortibus ad impedimenta relictis*; ubi vulgo additur *tuenda*. Adi locum.

leriter nostri, clamore sublato, pila in hostes immittunt. Illi, ubi praeter spem, quos fugere credebant, infestis signis, ad se ire ^a viderunt, ^b in petum modo ferre non potuerunt; ac primo concursu in fugam ^c coniecti, proximas silvas petierunt; ^d quos Labienus equitatu confectatus, magno ⁷ numero interfecto, ^e compluribus captis, paucis post diebus civitatem recepit. nam Germani, qui auxilio veniebant, ^f percepta Trevirorum fuga, sese domum contulerunt. Cum iis propinqui Inducio- ⁸ mari, qui defectionis ^g auctores ^h fuerant, comitati eos, ex civitate ⁱ excessere. Cingetorigi, quem ⁹

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a a videre L. pr. ^b non modo imp. L. sec. ^c conversi Edd. R. M. V. proximas B. pr. Lov. Egm. vulgo petiverunt. ^d quo Carr. ^e compluribusque Duk. dein Edd. qdd. recipit. ^f praecepta Aic. mox se MSS. et Edd. qdd. ^g actores Egm. ^h extiterunt G. V. tert. Ed. Inc. fuerunt L. pr. ⁱ MSS. et Edd. plerique excesserant vel excesserunt. secesserant Pet. Abscesserant L. sec.

Jaciunt] MSS. Reg. et Vossii et Edit. Rom. immittunt. MS. Eliens. mittunt. CLARK. mittunt etiam Ortel. Gott. Voss. tert. Leid. tert. et Ed. Inc. Iniciunt Leid. sec. Verum Bongars. Petav. Vossian. pr. Leid. prim. Lovan. Scalig. Cujac. Egmund. et quatuor alii cum Edd. Mediol. Ven. Str. Steph. post. Gryph. et pluribus dant, immittunt: quod etiam amplexus sum. Lucan. 9, 822. Saevo sterilis se robore trunci. Torsit, et inmisit (jaculum vocat Africa) serpens. Supra 5, 44. Pulvis pilum in hostes inmittit. Sic enim e plerisque MSS. legendum diximus. B. Civ. 3, 19. subito tela inmissa. c. 92. inmissis telis occurrere. Petierunt autem reposui, pro petiverunt, e Bong. pr. Leid.

pr. sec. Scalig. aliisque et Ed. R. Stephani.

Civitatem recipit] Lege recepit, ut recte Petav. Gottorp. Voss. Egmond. Norvic. ac ita Beroaldus, Gryphius aliique ediderunt. DAVIS. Cur. sec. In praeterito habent MSS. omnes. item Edd. primae aliaeque, uti et Clarkii.

Domum contulerunt] MSS. Reg. Eliens. et Edit. Vett. receperunt. Quod idem est. CLARK. Verum praecedit recepit. Quae tamen ejusdem vocis repetitio non rara est apud nostrum. (ut mox c. 9.) Et mei quoque plerique cum Edd. ante Beroaldum, aliisque, ut Vascos. Steph. Stradae, Gryph. post. receperunt ex-

ab initio permansisse in officio demonstravimus, principatus, atque imperium est traditum.

1 IX. Caesar, postquam ex Menapiis ^a in Trevi-
293 ros venit, duabus de caussis Rhenum transire con-
2 stituit. quarum erat altera, quod auxilia contra
se Treviris miserant; altera, ne Ambiorix ^b ad eos
3 réceptum haberet. His constitutis rebus, ^c paullum
supra eum locum, quo ^d ante exercitum transduxe-
4 rat, facere pontem instituit. Nota atque instituta
ratione, magno militum studio, paucis diebus,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a ad L. tert. ^b Sic MSS. non *rec. ad eos. ad se* Edd. R. M. V. ^c *paullo* Ox. Ed. R. Steph. *paullulum* L. sec. ^d Sic MSS. et Edd. pleraeque, non *antea*. In Leid. pr. abest *exercitum*.

hibent. Alterum tamen praefero; idque servant Andin. Oxon. et Scalig. *perceperunt* Dorv. *recipiunt* Leid. sec. Verum in Leid. primo est *demo*. Fuitne olim: *domum denuo contulerunt*? Gr. *ἐπανεκχωρήκεσαν*. Vide ad 1,29. An *domum retulerunt*, vel *domos*? Certe in verbis *referre* et *recipere* inest etiam timoris significatio.

Alter] Sic And. et Oxon. cum Beroaldo, Venet. 1517. Aldo, Gryph. Ed. priore, Plantino et reliquis. atque ita c. 12. et 13. 7, 17.39. B. Civ. 3, 109. Ceteri scripti et Editi omnes, quod scio, *una erat*. Utrumque recte; quamvis prius magis Latinum et elegantius censeat Cort. ad Salust. Cat. 1, 2. At sic Cic. de Offic. 1, 31. *Cum duas cerneret vias, unam Voluptatis, alteram Virtutis*. Immo ipse auctor saepissime et plus, quam *alter et alter*, dicit *unus et alter*. 7, 5. *Una ipsi ex parte, altera Arvernii*. B. Civ. 2, 1. *duabus ex partibus etc. una erat proxima*

p. altera etc. 3, 21. *duas leges promulgavit, unam etc. alteram*. ubi in MSS. est nonnullis *aliam*. 3, 52. *Duobus locis. Uno etc. Altero etc.* c. 88. *duae legiones, quarum una prima, altera tertia etc.* item c. 106. 108. Vide et 8, 54. B. Civ. 1, 73. 2, 31. Huc vero non trahenda locutio, *unus et alter*. Ea enim notat paucos, sed indefinitos, non stricte duos. Vide Cel. Burm. ad Ovid. Rem. Am. 366.

Quod auxilia contra se Treviris miserant] Inhere vocem *Germani*, ut recte etiam observatum Hotomanno. Nec dubitandum arbitror, quando et Graecus habet, *Βοι, θείαν τοῖς Τρεῦσι τοῖς ἐπεπόμφησαν οἱ Γερμανοί*. VOSS. Inserit vocem *Germani* Fr. Hotomannus, approbante Vossio, quandoquidem Graecus habet: *βοηθείαν τοῖς Τρεῦσι τοῖς ἐπεπόμφησαν οἱ ΓΕΡΜΑΝΟΙ*. Sed id verbum facile potest subintelligi, nec ita religiosus erat Metaphrastes, quin similia addiderit, cum perspicui-

opus ^a efficitur. Firmo in Treviris ^b praesidio ad 5
pontem relicto; ne quis ab iis subito motus ^c ori-
retur; reliquas copias, equitatumque transducit.
Ubii, qui ante obsides dederant, atque in deditio- 6
nem venerant, purgandi ^d sui caussa, ad eum le-
gatos mittunt: qui doceant, neque ex sua civitate
auxilia in Treviros missa, neque ab se fidem lac-
sam: petunt, atque orant, ut sibi parcat, ne com- 7
muni odio Germanorum, innocentes pro nocentes poe-
nas pendant. si amplius obsidum ^e velit, dare 104

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a perfic. Carr. Duk. V. ad 4, 21. ^b ad p. pr. MSS. plurimi et
Edd. pp. ^c oreretur B. pr. ut supra. ^d deest Ox. Mox plerique
aux. ex s. c. ^e Sic Urs. Scal. L. pr. And. Ox. Reliqui cum Edd.
pp. aliisque vellet.

tati inservirent. Sic B. G. 4, 31. ubi Caesar habet, *Pars hominum* (intelligit Britannos) *in agris remaneret*, Graecus expressit, *μέρος τῶν Βριτανῶν ἐν ἐν τοῖς ἀγροῖς μενόντων*. DAVIS. Addidit Clarkius: Conjecerat etiam Hotomannus, *contra se Suevi Tr.*

In deditiōnem venerant] Supra c. 3. *In deditiōnem venire atque obsides sibi dare coegit.* Verum hoc loco Editio Romana princeps exhibet *ditionem*. Liv. 29, 38. *Voluntate in ditionem venerunt*. Sic Gron. e MSS. alii *ditionem*; ut et l. 30. *Concesserant in ditionem*. Vereor tamen, ne sine MSS. ubique inmutari debeat. Et videndum, an *venire in ditionem* non possit exponi, *eo venire*, ut nos *dedamus*, dedere se, quomodo et *redigere in ditionem* posset explicari per, *eo redigere populum, ut se dedat*. Sic in *ditionem recipere* 3, 21. nisi et hoc corruptum esse fingamus. *Veni-*

re et accipere in ditionem tolerari posse, non vero *redigere in ditionem*, censet sagacissimus harum elegantiarum iudex, Cel. Burm. ad Sueton. Vespas. c. 4. cui facile accedo. Confer notata ad 2, 34. Nec tamen doctissimis viris *ditionem* praeferebantibus obnixe refragari nolim. Sed et Hirt. 8, 31. *dati obsidibus veniunt in ditionem*. i. e. dedunt se. ubi *ditionem* rectius fore videtur: nisi omnes reclamarent MSS. et B. Civ. 3, 99. *In ditionem venerunt amplius xxiv milia*. [In Sueton. Jul. Caes. c. 34. pro *Domitio in ditionem redacto* Codd. Salmas. Copes. Medic. pr. et sec. habent *in ditionem*, perpetua confusione, de qua cum multis viris doctis saepius dicendum habui. Nuncita censeo, recte dici, *accipi, venire*, et praesertim *redigi in ditionem* urbes obsessas, et in primis homines, qui obsidione vel oppugnatione adducuntur, ut dedere se cogantur, sive ad ditionem compelluntur, sicuti hic Domi-

8 pollicentur. Cognita, Caesar, caussa, reperit, ab Suevis auxilia missa esse; Ubiorum satisfactionem accepit; aditus viasque in Suevos ^a perquirat.

1 X. Interim, paucis post diebus fit ab Ubiis certior, Suevos omnes unum in locum copias cogere; atque iis nationibus, quae sub eorum sint imperio, denunciare, ^b uti auxilia peditatus equitatusque ^a mittant. His cognitis rebus, rem frumentariam

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *inquirat* Egm. ^b *Sic Ox. non ut. vulgo etiam sunt.*

tius, et apud Flor. 3, 10. in fin. *Novissime civitatem in ditionem redegit*, quomodo in MSS. omnibus. Hinc malo quoque cum plerisque codd. infra cap. 74. *Piratas, a quibus captus est, quum in ditionem redegisset.* Non enim illi in ditionem Caesaris vel populi Romani venerunt, sed dediderunt se praedones, ilico mortis puniti. Ita et nunc retineo in Frontino 3, 5, 1. *Thracas obsessi tandem in ditionem venerunt.* Vide me ad Caesar. B. G. 6, 9. Sed infra in Vespas. cap. 4. omnino legendum: *Insulam Vectim, Britanniae proximam, in ditionem redegit.* Consule omnino Celeb. Duker. et Drakenb. ad Liv. 26, 21. *Civitates omnes, quae defecerant, in ditionem redegit*, et me ad Caesar. B. G. 2, 34. *Omnes eas civitates in ditionem potestatemque P. R. esse redactas.* OUDEN. DORP. ad Sueton. Jul. Caes. c. 34. pag. 55. 56.]

Ut sibi parcat, ne communi odio Germanorum innocentes pro nocentibus poenas pendant] Scribendum, *nec communi odio* etc. DAVIS. *Cur. sec.* Mutatione opus esse non video. *ne pendet a parcat* non ab *orant.* Et ita Graecus: *συγγνωσκειν, μη δια*

το αυτῷ μῆκος etc. Gott. et Voss. tert. et ut s. p. et ne comm. si quid mutandum foret, malletm neu.

Si velit, dare pollicentur] Codices nonnulli (*si velit dari, pollicentur*). Sed vera est vulgata Lectio. Sic enim supra Libro quarto (*polliceantur obsides dare*). Vide ad l. 4. §. 19. et ad l. 7. §. 34. CLARK. *Dari* exhibent MSS. Urfini, Scal. Oxon. Leid. pr. Duker. Voss. sec. et Ed. R. Steph. Vulgatae lectioni adquiesco. Vide ad 2, 32. *Quae imperarentur, facere dixerunt.*

Obsidum] Bongars. prim. et Scalig. cum Ed. R. Stephani, *obsidium.* Adi ad 4, 2.

Ubiorum satisfactionem accepit] Si sana sit vox prima, dubio procul legendum, *accipit.* At Norvic. Gottorp. Voss. Egmond. exhibent, *ubi horum satisfactionem accepit.* ac sic legit Graecus. Interpungas igitur, *missa esse.* Ubi horum *satisfactionem accepit, aditus* etc. DAVIS. *Cur. sec.* Soli MSS. Oxon. et Andin. habent *Ubiorum*; ceteri omnes tam mei, quam aliorum, et Edd. Vett. item Steph. Gryph. aliaeque: *Ubi horum.* At verisimilius,

providet, castris idoneum locum ^a deligit; Ubiis imperat, ^b ut pecora deducant, suaque omnia ^c ex agris in oppida conferant: ^d sperans, barbaros, atque inperitos homines, inopia cibariorum adductos, ad iniquam pugnandi conditionem posse deduci: mandat, ut crebros exploratores in Suevos ³ mittant, quaeque apud eos gerantur, cognoscant. Illi imperata faciunt: ^e et, paucis diebus intermis- ⁴

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *deligit* L. tert. *delegit* Duk. Edd. R. M. V. ^b *deest* Edd. Vasc. Str. Steph. V. ad 4, 16. *pec. ut* D. V. *sec. ducant* D. ^c *de* L. pr. ^d *sperat* Pet. ^e *deest* D. Carr. Aic.

uti jam animadvertit Brutus, *Ubiiorum* fuisse corruptum in *Ubi horum*; quum haec in *to Ubiorum*. In MSS. perpetua haec est corruptio. Immo supra pro *Ubi* MSS. plerique *Ubi*. *Accipit* igitur cum Urfini Codice edidit Clarkius: verum et hoc praeteritum inmutari, non erat necesse. Aliquoties jam vidimus, Caesarem cum reliquis Historicis jungere praeteritum cum praesenti tempore; *accepit* constanter servant mei cuncti. Consule modo ad 5, 11. *delegit et jubet*.

Unum in locum c. cogere] Hoc ordinem scribitur in Oxon. et Leid. primo, non ut vulgo, *in unum*. In posteriore etiam est *agere*. Sed hoc e sollemni in MSS. variatione *tos a et co*. Vide ad 2, 5. *Copias in unum locum coactas*.

Sunt] MSS. Reg. et Eliens. *sint*. Quod et elegantius. CLARK. *Sint* rescripsi auctoritate Bong. pr. Egmund. et sex recentiorum, uti et Ed. R. Stephani.

Inopia cibariorum adductos] Brutus profert e Gryph. Ed. minimae formae *abductos*. quod probat, scilicet e locis suis. Ve-

rum in Edd. Gryphii, quibus ego usus sum, reperi *adductos*. Ad etiam notata ad 4, 6. *Qua spe adducti*. 7, 20. *fame, atque inopia adductos*. Uti et c. 55. et B. Civ. 1, 81. *Inopia pabuli adducti*. 2, 22. *ad inopiam adducti*. Adde B. Civ. 3, 38. *Angustiis rei frumentariae adductus*. Singularis autem est lectio, nec inelegans Leid. primi codicis, *adfectos*, et pro *deduci*, *adduci*. Vehementer mihi placet istud *adfectos* i. e. perturbatos, ad incitas redactos; atque adeo *coactos*, ut ajunt Metaphr. et Celsus. *Resp. et Res adfectae* passim. Cicero l. 6. Ad Fam. Ep. 1. in f. *Nemo est tam adfectus*. Frontin. 2, 9, 2. *ut exercitus desperatione praesidii adfligerentur*. Val. Max. 2, 4, 4. *Vis pestilentiae civitatem domesticis mali cura adflixerat*. Infra Hirt. 8, 21. *Adfectas opes equestri proelio. vel adfectas. Adfectari* B. Hisp. c. 3. Supra etiam hoc participium librariorum culpa exulabat 4, 35. Et forsan litterae huc pertinentes delapsae sunt in aliis Codicibus ad seq. voces, *ad iniquam*. unde illi habent *in aliquam*, vel *ad aliquam*. *Conflictari inopia* B. Civ. 1, 52. *Pestilentia* 2, 22. ubi consule

295 sis, referunt, Suevos omnes, posteaquam certiores nuncii de exercitu Romanorum ^a venerint, cum omnibus ^b suis sociorumque copiis, quas coëgissent, 5 penitus ad extremos fines ^c sese recepisse. silvam esse ibi infinita magnitudine, quae ^d adpellatur • Bacenis: hanc longe introrsus pertinere, et pro nativo muro objectam, Cheruscos ^f ab Suevis, Suevos-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Sic B. pr. L. pr. Pet. Ox. et 6. alii cum Hotom. Vasc. Str. et Steph. V. ad 5, 27. *venerunt* MSS. 2. vulgo *venerant*. b desunt suis soc. a G. V. tert. Ed. Inc. c Sic MSS. o. fere et Edd. Inc. Steph. aliaeque, non *sese*. Mox vulgo *infinitae magnitudinis*. d *adpelletur* Ed. R. Steph. e *Bacinis* Sc. L. pr. *Bacensis* V. sec. *adaccessis* D. *Barcenis* Volaterr. f Sic B. pr. V. pr. Egm. et 7. alii cum Ed. Inc.

Brantium. Posset etiam conjici adfectos. Adi ad 7, 17. *difficultate rei frumentariae adfecto exercitu*.

Ad iniquam pugnandi conditionem] Hotomannus *aliquam* malebat, et, si in v. c. reperisset, haud dubie ita rescripturus erat. Atqui ego id in nostro v. c. invenio, nec tamen probo. Allegat Hotomannus, quod supra Caesar dixit, *aliquam pugnandi facultatem*. Ego recipio illud, *aliquam facultatem pugnandi*, sed quis mihi dixerit, quid sit illud, *aliquam conditionem*? Sane non memini, quemquam veterum ita locutum. Illud scio, saepe inveniri *iniquam conditionem*. Itaque et retineo hanc scriptiorem, et retineri ipse sensus jubet. Etenim nihil mirum, si qui frumenti inopia pugnare coactus iniquiore utatur conditione. Retinet veram lectionem Celsi exscriptor Anonymus, cum ait p. 107. *Ubios jubet pecora omnia campis abducere. si forte barbaros coactos inedia (cujus impatientissimum genus est)*

ad iniquum certamen possit inducere. VOSS. *Aliquam* tamen agnoscunt etiam Cujac. Oxon. Andin. et Scalig. quorum duo posteriores habent, *in aliquam*, si ne dubio male. Rationem corruptionis videor detexisse praec. animadversione. Rectius B. Civ. 1, 71. *datum iri tamen aliquo loco pugnandi facultatem*. ubi male mutant.

Infinitae magnitudinis, quae appellatur etc.] MSS. Reg. et Vossii, et Edit. Rom. *infinita magnitudine*. MS. Eliena, *infinitam magnitudine*, *appellatam* etc. CLARK. *Infinitam magnitudine* est etiam in Gottorp. ac Voss. tert. Vulgata lectio exstat in solo Leid. sec. recentissimo, In reliquis, uti et Edd. primis ac Vascos. Steph. Gryphii, aliisque, *infinita magnitudine*. Atque ita scripsit Caesar. Vide ad 4, 1. *Inmani corporum magnitudine homines*. Mox hanc servant And. Oxon. Scal. Leid. pr. et Petav. Ceteri cum Edd. primis, ac longe.

Quo modo] Sic MSS. Reg. et

que ab Cheruscis injuriis, incursionibusque prohibere. ad ejus initium silvae Suevos adventum Romanorum exspectare constituisse.

XI. Quoniam ad hunc locum perventum est, non alienum esse videtur de Galliae Germaniaeque moribus, et quo differant ^a hae nationes inter ^b sese, proponere. In GALLIA non solum in omnibus civi-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. et Edd. sinceriores, non *cae*. ^b *se* MSS. 3. et Edd. pp.

Vossii. In aliis deest *modo*. CLARK. *Modo* quidem addit Voss. sec. et superscriptum est in Bongars. primo. Quod Voss. pr. quō Duker. Quo retinent omnes reliqui: quare nil temere cum Clarkio mutes. *ἐν τῷ* simpliciter Graecus. Quo ergo valet idem ac *qui*, vel *ut*, cum subjunctivo pro *quomodo* vel *quantum* posita.

In omnibus civitatibus atque pagis partibusque] Vertit Metaphrastes, *ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι, καὶ ἐν πάσαις ταῖς φυλάσι*, adeo ut vocem ultimam in suo Codice non repererit, nec dubito, quin e Glossmate sit nata: pagi enim apud Caesarem dicuntur partes, in quas civitas quaeque divisa est. Sic B. G. 1, 12. Omnis civitas Helvetia in quatuor pagos divisa est, ubi editt. Rom. Ven. Beroald. in quatuor partes exhibent. DAVIS. Atque in omnibus pagis partibusque) Ita MSS. et Editt. Vett. Graecus item, καὶ ἐν πάσαις. Scaliger et recentiores sine causa has voces (in omnibus) omiserunt; puto, quod jam praeceperisset, in omnibus civitatibus: quae ratio nihili est. Porro in Graeca Versione deest vox, partibusque. Quam proinde, cum pagi sint partes

civitatum, delendam, ut superfluum, existimat Davisius. Sed nihil opus. Est enim elegans Climax: Non solum in omnibus civitatibus, atque in omnibus pagis, partibusque (pagorum;) sed pene etiam in singulis domibus etc. CLARK. Non primus Scaliger, sed jam Veneti, et Aldorum officina ejecerant, in omnibus. Nec comparent haec voces in Oxon. In ceteris omnibus tam aliorum quam meis, et plerisque Editis habentur, Recte omnino, et ex perpetuo ac pleno Caesaris stylo; ut non solum repetat praepositionem, sed etiam adjectivum. Adi omnino notata ad 3, 1. Magno cum periculo magnisque cum portoriis. 6, 41. Omnes vici atque omnia aedificia. 7, 54. Quam infortunam, quamque in amplitudinem. Hinc patet, retinendam quoque praepositionem statim, in singulis; licet ibi exlulet ab Edd. primis et MSS. cunctis, praeter Scal. And. Leid. pr. et Oxon. Adde ad 2, 10. in suis, quam in alienis finibus. Ceterum partibusque bene defendit Clarkius. Ut verum tamen fatear, magnopere mihi suspecta est ea vox. Nam eo loco, quem adducit Davis. etiam Codd. quidam habent partes, vel partes et pagos: uti ibi videre

296 *tatibus, atque a in omnibus pagis, partibusque, sed
 paene etiam in singulis domibus, factiones sunt:*
 3 *b earumque factionum principes sunt, qui summam
 auctoritatem eorum iudicio habere c existimantur:*
quorum ad arbitrium iudiciumque summa omnium
 4 *rerum d consiliorumque redeat. idque ejus rei caus-*
sa antiquitus institutum videtur, ne quis ex plebe
contra potentiolem auxilii egeret: suos enim e quis-
que obprimi, f et circumveniri non patitur; neque,
aliter si g faciant, ullam inter suos habent auctori-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Vulgo desunt in omnibus. et sunt pr. contra MSS. b earum autem Carr. D. earum Aic. non male. c existum. B. pr. E. d consiliumque L. pr. Sc. e Sic MSS. et Edd. Ber. Vase. Str. Steph. Gr. non obp. q. hac L. pr. f ac L. pr. g vulgo faciat, habeat et in duas p. s. div.

est; hic autem in Voss. primo non compareret *que*, quod indicio esse possit, *partibus* fuisse adscriptum ad marginem; immo et in Gottorp. Voss. tert. Leid. tert. atque Ed. Incerta est, *partibus pagisque*. In Scalig. *plagis p.* Defenditur vox *partibus* loco c. 35. Haec in omnibus Eburonum *partibus* gerebantur. ubi Steph. *finibus*. c. 43. *Alias regiones partesque peteret*. B. C. 1, 25. *Italiae partibus regionibusque Graeciae*. Hirt. B. Alex. c. 42. *Omnes illam partem regionemque*. et c. 72. Vide et ad 8, 25. *In omnes partes finium*. Plura dabit J. F. Gronov. Obs. 2, 13. passim apud Geographos, Historicos, aliosque.

Pene etiam in singulis domibus factiones sunt] Interpretatur Hotomannus extra rem et Caesaris mentem: ut nullae domus fuerint, quae non huic vel illi factioni faverent. Ait Caesar, adeo plenam factionibus Galliam

fuisse, ut iidem in domibus propinqui a propinquis diffiderent. Non multis probare opus; tantum repete, quae supra de Divitiaco et Dumnorige, infra de Vercingetorige et Gobanitione memorat Caesar. Etiam apud Tacitum de Segeste et Arminio talia legere est. VOSSIUS.

Idque] Sic Cuj. And. Leid. pr. Oxon. et Gott. pro Var. lect. cum Graeco, αὐτῇ δέ. Concilius Scalig. cum Ed. R. Steph. *Id*, quod mihi etiam praeplacet. 7, 72. *Id hoc consilio*. Reliqui scripti *Itaque* cum Ed. Incerta, et Flor. posses et rescribere, *Id* quod. Vide ad B. Civ. 3, 44. *Id* quod, vel, *idque* accidit.

Ne quis ex plebe contra potentiolem auxilii egeret] Egrege Sophocles in Ajace: *Καὶ τοὶ μικροὶ μεγάλων χωρὶς Σφαλερὸν κύρην ῥῦμα πέλονται. Μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἀριστὺν, Καὶ μέγας ὀρθοῖς ὑπὸ μικρῶν*. VOSS.

tatem. Haec eadem ratio est in summa totius Galliae : namque omnes civitates in partes divisae sunt duas.

XII. Quum Caesar in Galliam venit, alterius factionis principes erant Aedui, alterius Sequani. Hi quum per se minus valerent, quod summa auctoritas antiquitus a erat in Aeduis, magnaeque eorum erant clientelae, Germanos, atque b Ariovistum, sibi c adjunxerant, eosque ad se magnis jacturis, pollicitationibusque perduxerant. Proeliis 3

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Deest Egm. in abest a V. sec. b *Ariobixtum* V. pr. c *devin-*
xerant Carr. conjunx. D. a m. pr.

Si faciat, habeat] *Faciant* Leid. prim. et Oxon. in quo etiam *habeant. haberet* Leid. sec. Reliqui cum Edd. cunctis usque ad Scaligerum, *habet*: uti debet. Nisi malis mecum, *faciant et habent.* Cum quisque dixit, omnes intelligit, et hinc numerum mutat, ut solent poëtae et historici millicies. B. C. 1, 69. *Nemo erat tam tardus, quin putarent.* sic enim Leid. pr. c. 79. *nulli ex itinere excedere licebat, quin exciperentur.* ex eodem Cod. Hirt. B. Alex. c. 30. *multitudo defendebat. plurimum autem proficiebant.* ubi vulgo additur *hostes.* c. 71. *levis armatura exercitum sollicitum habebat, quod interficiebant* etc. id male mutavit Scaliger. Ad etiam quos laudat Cort. ad Sall. B. Cat. c. 23. et Plin. Ep. 1, 19. 5, 6, 27. Nep. Eum. 9, 2. Drak. ad Liv. 4, 16. Valer. Max. 2, 7, 15. *Neve quis eorum intra castra tenderet* etc. *neve locum etc. tingerent, neve tentorium ex p. haberent.* Ita MS. Harlem.

In partes divisae sunt duas]

Sic MSS. Editi habent, *in duas partes divisae sunt.* Sed prior iste multo concinnior est verborum ordo. Sic initio statim libri primi: *Gallia est omnis divisa in partes tres.* CLARK. MSS. etiam mei, et Edd. primae, *in p. d. sunt duas*, vel *in p. d. duas sunt.* ut et Steph. vel *divisae s. in p. duas.* Fors abundat *duas.*

Erant] Rectius haec vox abest a Cujac. Leid. pr. Oxon. Scalig. et Ed. R. Steph. Vide notata ad 4, 2. In Gott. Voff. tert. Ed. Inc. *erant eorum.*

Eosque ad se magnis jacturis] Vir maximus, Justus Lipsius, E lect. 2, 7. putabat legendum *capturis.* Sed illum erroris ipse Caesar arguit, cum de bello civili 3, 112. ait: *Magnis enim jacturis sibi quisque eorum animos conciliabat.* Jacturae Caesari sunt munera. Et puto metaphorice locutionem esse, desumptam ab iis, qui in periculo naufragii sunt. Nam jactura proprie dicitur de illis, qui merces aut onera navium in fluctus ab-

vero ^a compluribus factis secundis, atque omni nobilitate Aeduorum interfecta, ^b tantum potentia ^c antecesserant, ut magnam partem ^d clientium ab
 4 Aeduis ad se transducerent; obsidesque ab iis principum filios acciperent; et publice jurare co-
 gerent, nihil ^e se contra Sequanos consilii inituros;
 5 et partem ^f finitimi agri per vim occupatam posside-
 rent; Galliaeque totius principatum obtinerent. qua necessitate adductus Divitiacus, auxilii petendi
 caussa Romam ad Senatum profectus, infecta re,
 6 redierat. Adventu Caesaris facta commutatione re-
 rum, obsidibus Aeduis redditis, veteribus cliente-
 lis restitutis, novis per Caesarem comparatis; quod

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *quaml.* V. sec. b *tanta* L. pr. c *eorum antecesserat* vel *concesserat* Carr. D. V. sec. Dorv. d *clientum* V. sec. dein *acceperant* D. e *esse* G. V. tert. Ed. Inc. f *finitimi* B. pr. V. pr. Lov. *finitimam* D.

jiciunt. Igitur quemadmodum illi furorem Oceani injectis mercibus, ita homines aliorum animos muneribus sibi conciliant. VOSS. Cl. Salmasius ad jus Atticum et Romanum, cum hoc in loco, tum alibi, pro *jacturis* reponit *paceturis*. Sed hanc vocem pro *donis* etiam Ciceroni usitatam esse, multis exemplis ostendit J. Fr. Gronovius de Pec. Vet. 4, 4. p. 627. DAVIS. Adde Gifan. Obs. Ling. Lat. p. 111. et hic Brant. ut et Gronov. rursus ad Plaut. Stich. 5, 4, 6. *Jactura dabitur nemini*. Quo pertinent etiam *missilia*, similiaque. Vide etiam Cellar. ad B. Alex. c. 49. *Qui modo aliquam jacturam facere posset*: i. e. qui sumtus expendere posset.

Infecta re redierat] De hac re sic Eumenius Pan. 7, 3. *Quum*

finitimae nationes, ipsi illi Romanae fraternitati, non gloriae invidentes, et usque in perniciem sui odiis incitatae, Germanos sibi auxiliares invocassent, princeps Aeduus in senatum venit, rem docuit — Impetrata ope, Romanum exercitum Caesaremque cis Rhodanum primus induxit. Sed plane falsus est Rhetor, nam nec Divitiacus opem impetravit, ut diserte testatur noster, nec Caesar Rhodanum primo transiit, ut Aeduos a Germanis liberaret. Vide B. G. 1, 11. DAVIS. *Infecta* exstat in Andin. et Ox. ex formula quasi solemnī, *re Infecta*. ἀνπακτος Graec. Vetus MSS. reliqui et Edd. seculi primae *Inperfecta*, i. e. non plane ad finem perducta. Liv. 1, 54. *Ut reinperfecta redit Gabios*. Vide Drak. ad Liv. 5, 3. ubi similis varietas.

hi, qui se ad eorum amicitiam adgregaverant, meliore conditione, atque ^a aequiore imperio se uti videbant, reliquis rebus eorum, gratia, ^b dignitate amplificata, Sequani principatum dimiserant. In ⁷ eorum locum Remi successerant, quos quod adaequare apud Caesarem gratia intellegebatur; ii, qui propter veteres inimicitias nullo modo cum Aeduis conjungi poterant, se Remis in clientelam dica- ⁸ bant. Hos illi diligenter tuebantur. Ita ^c et novam, ^d et repente conlectam auctoritatem tenebant. Eo tum ^e statu res erat, ut longe principes haberentur Aedui, secundum locum dignitatis Remi ^f obtinerent.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. et Edd. castigatiores. ^b Sic L. pr. Oxon. sine *que* bene. V. ad 4, 15. etc. *amplificatis* Hotom. qua emendatione sane non est opus. ^c ut G. V. tert. ^d deest V. sec. D. ^e *in statu* Egm. erant L. pr. ^f obtinebant V. sec.

Vulgatum tamen magis placet. Infra 7, 17. *Numquam infecta re discederent.* ubi plerique Codd. *incepta*, vel *incerta*. c. 82. *Infecta re reverterunt.* B. C. 1, 33. *Infectis iis.* 2, 14. *reliquos infecta re in oppidum repulerunt:* ubi itidem variatur. 3, 40. *Re infecta inde discessit.* item c. 57. Nep. Milt. 7. *Infectis rebus discessisset.* Male vulgo ibi *a pugna* additur. et reliqui passim.

Adaequare] Donatus Jannocius emendavit ex antiquo Cod. *adaequari*: quomodo plures habere libros testatur Ciacconius. Idque placebat tanto; habentque Edd. Gryph. et Jiac. At mei omnes *adaequare* servant. Et recte, pro simili sive pares esse, neutraliter. V. omnino ad 8, 41. *Quae moribus adaequaret.*

Dein *intelligebant* ii Ciaccon. liber MStus et Edd. R. Stephani, Vascos. et Stradae, non male; licet non opus sit. *intelligebantur* ii Lovan. Leid. sec. et tert.

In clientelam dicabant] MS. Carrar. et impressi Rom. Ven. Beroald. Gryph. Steph. habent, *in clientelam dederant*; et ita legi oportere existimo. Ita *dare in potestatem* Livius, *dare in quaestionem* Cicero, *dare in manum*, nuptias, *matrimonium* Terentius dixit. J. M. Brutus. et DAVIS. MSS. Reg. et Voff. et Edd. Vett. *dederant*. Quod idem est. CLARK. *Ducebant* Egm. *dicebant* Voff. prim. quae sunt corrupta ex *dicabant*. quod ex meis servant Bong. prim. Leid. prim. et tert. Oxon. Cujac. Petav. Gott. Voff. tert. et item MSS. Brant.

- XIII.** *In omni Gallia eorum hominum, qui aliquo sunt numero atque honore, genera sunt duo. nam ^a plebes paene servorum ^b habetur loco, ^c quae per se nihil ^d audet, et nullo adhibetur consilio.*
- 2** *Plerique, quum ^e aut aere alieno, aut magnitudine tributorum, aut injuria ^f potentiorum premuntur, sese in servitutem dicant nobilibus. In hos eadem omnia*

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo *plebs* et mox *nulli*. ^b *habentur* L. pr. ^c *qui* L. pr. ^d *audet* L. pr. et *adhibentur*. Non invenisse. *habet* MSS. 11. et Edd. quaed. ut et *n. habet*, per se *n. ejecto et*, quod etiam abest ab Edd. pp. forsan *audens n.* ut Graecus *δυναμεις*. *nihil laudis habet* Ber. ^e desit L. pr. Ox. ^f *potentium* L. pr. deia *dicabant* Lov.

Eliens. Ed. Inc. Aldi aliaque. *Nicarant* V. Cod. Urfini, cui id placet; unde etiam oriri potuit istud *dederant*. *Dediderant* Berold. cap. seq. *In servitutem sese dicant nobilibus*: ubi Aimoinus habet *addicunt* e vulgari formula.

Aliquo sunt numero et honore] Ultima voce pro more suo Caesar priorem rursus explicat: neque necesse est, cum Viro docto, qui legendum nomine ad libri sui marginem adleverat, quidquam mutare. Porro in *aliquo*, praepositione addita, habent Oxon. ac Leid. prim. et sec. cum Edd. Aldi, Ven. Gryphii aliisque, quod Hotomannus ait corrigendum esse ita, ut absit praepositio. Utrumque in usu est, pro, in honore esse aliquo. Propt. El. 2, 21, 55. *Et quaecumque erat in numero Romana puella*. Lucret. 5, 83. *Nec fuit in numero*. Cicero Orat. c. 61. *Nemo, qui aliquo esset in numero*. At sine praepos. idem l. 1. ad Fam. Ep. 10. *Ubi aliquo numero sis*. et statim §. 4. *Magno sunt*

apud eos honore. Utroque modo etiam Livius. Vide ad 2, 22. *In ingenti gloria esse*. et alii. Sic supra vidimus *habere numero*, et in *numero* ad lib. hujus c. 6.

Nam plebs] Bongars. prim. Andin. Leid. pr. Oxon. Voss. pr. Lovan. Egm. Scalig. Carr. Duker. et Voss. sec. cum Pulm. Schedis, et Ed. Flor. *plebes*. Quod sine dubio a Caesare profectum est, et saepissime auctoribus restituerunt Viri docti. Vide quos laudat Cort. ad Sallust. B. Catil. c. 37. *Cuncta plebes*, aliosque passim. Recte jam ediderunt in Hirt. Bell. Alex. c. 5. *plebes ac multitudo*, quod confirmant ibi Pet. Leid. pr. et Scal. aliique.

Nulli] Bong. prim. Vossiani, Egmund. Pulm. Schedae, Carrar. et 5. alii cum Edd. Rom. Mediol. Ven. Incerta, aliisque, *nullo*. Recte. *Nulli* et *nullus* cum aliis *numeri* declinantur antiquae, *numeri* adjectiva: quod tam in *numeri* saepe intrudere ubique, in Luca- no (4, 441. 8, 8, 730.) co-

omnia sunt jura, quae dominis in servos. Sed de his 3
 a duobus generibus alterum est Druidum, alterum 199
 Equitum. Illi rebus divinis intersunt, sacrificia publi- 4
 ca ac privata b procurant, religiones interpretantur:
 ad hos magnus adolescentium numerus disciplinae
 causa concurrat; magnoque ii sunt apud eos ho-
 nore. nam fere de omnibus controversiis, publicis 5
 privatisque, constituunt; et, si quod est admissum

V A R I A E L E C T I O N E S.

a quidem d. G. V. tert. Ed. Inc. b provocant D. & m. pr.

nantur Viri quidam docti. Ex-
 stat etiam in antiquo MSto infra
 8, 55. Nullo erat dubium. Et in
 plerisque, immo Edd. vulgatis,
 B. Civ. 2, 7. Nullo usui fuere.
 Vide quoque ad B. Alex. c. 15.
 Adi Pareum ad Ter. And. 3, 5,
 2. et quos citat Cl. Munker. ad
 Fulgent. Contin. p. 139. Lips. An-
 tiq. Lect. 1, 5. Scalig. et Broukh.
 ad Prop. 1, 20, 35. Dein concilio
 praefert Leidens. primus; quod
 recipi posset, ut de ipso conven-
 tu populi, non de consultatione
 accipiatur. Quamvis frequentem
 locutionem esse, *adhibere ali-*
quem consilio, non sum nescius.
 εν υδεμια παρακαλεται βελη
 Graec.

Alterum est Druidum] Non
 arbitror absurdius fore, si Dru-
 idum nomen deducam ab Hebrae-
 is, quam cum Romani a Graeco
 δρως deduxere. Nam potuit id no-
 men mansisse ex veteribus reli-
 quiis primae linguae. Sane Dru-
 idas antiquissimos esse, vel illud
 satis ostendat, quod nullus auto-
 rum prodigio suo coeperint.
 Igitur derivatum illud vocabu-
 lum a *δρως*, quod est ex-

quirere, *δρως*, consulere.
 Unde *δρως*, est ille, qui

Jul. Curs. I.

consulitur: sane congruit haec
 vox nomini *Druis*. Et sic appel-
 lati fuerint, tanquam qui ora-
 cula reddebant. hinc sane שרררר

dourasa, Chaldaeis quoque est
 concionator, praedicator. Sed
 haec, ut incerta, mitto. VOSS.
Elias Schedius de Dijs Germ.
 Syng. 2. cap. 3. et *Vossius* Ety-
 mologiam *Druidum* a verbo He-
 braico שררר petendam existima-
 runt. Sed admodum fit verissi-
 mile, nomen a Celtica *Deru* esse
 deducendum, haec enim *quer-*
cum significat, cui affinis est
 Graeca δρως. a nonnullis ob soni
 similitudinem pro *Druidum* ra-
 dice habita. Hoc veriverbium ex
 eo firmatur, quod robora singu-
 lari veneratione sint profecuti.
Plinius H. N. 16, 44. *Nihil ha-*
bent Druidae — visco et arbore,
in qua gignatur, si modo sit
robur, sacratius. Jam per se
roborem eligunt lucos, nec
ulla sacra sine ea fronde con-
ficiunt, ut inde appellati quo-
que interpretatione Graeca pos-
sint Druidae videri. Ob eximi-
 um hunc cultum robori exhibi-
 tum, nonnulli putarunt, *quer-*
cum ab iis pro simulacro Jovis
 habitam. *Maximus Tyrius* Dis-
 sert. 38. p. 400. Ed. Cantab. Κελτοί
 K k

facinus, si caedas facta, si de hereditate, si de finibus controversia est, ^a iidem decernunt; praemia poenasque constituunt: si ^b qui aut privatus aut publicus eorum decreto non ^c stetit, sacrificiis interdiciunt. Haec poena apud eos est gravissima. Quibus ^d ita est interdictum, ^e ii numero inpiorum ac sce-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a MSS. vetustiores *idem*. ^b vulgo *quis*. ^c *steterit* Edd. Vasc. Str. Gr. Steph. Clark. cum MSS. Scal. L. pr. et sec. ^d *deest* And. Oxon. ^e *in* V. sec.

ἀέβησι μὲν Δία, ἀγαλμα δὲ Διὸς Κελτικὸν ὁρῶν ὑψηλῇ. Quin etiam Graeci eos *Σαρωνίδας ἀπὸ τῶν Σαρωνίδων*, a *quercubus*, vocarunt. *Diodor. Sicul. Bibl. l. 5. p. 308.* Ed. Rhodom. *Φιλόσοφοι τὲ τινὲς εἰσὶ καὶ θεολόγοι περὶ τῶν τιμώμενων, ὡς Σαρωνίδας ὀνομάζουσι.* Vide *Guil. Cambdenum Brit. pag. 10. seq. et Edm. Dickensonum Delph. Phoenicis. p. 188.* DAVIS.

Rebus divinis intersunt] Explicat Strabo Geogr. l. 4. p. 108. *Σύεται δὲ ἄνευ ἀπείδων*, quod ponere visum, ne cum Hotomanno (et Brantio) de veritate hujus lectionis ambigas, aut praesunt pro *intersunt* emendes. VOSS. Vide et *Diodorum Siculum Bibl. l. 5. p. 308.* DAVIS.

Si de finibus] Primam voculam a recentioribus prorsus omissam fide MS. Norv. et edit. vett. restituimus: quo modo, ut videtur, sententia longe est elegantior. DAVIS. Voculam, si, a Scaligero et recentioribus omissam, ad concinnitatem autem sententiae permultum conferentem, ex MS. Eliensi et Edit. Vett. optime restituit *Davivius*. CLARK. Temere nimis *Davivius* credidit Clarkium. Nam illud si hoc loco non comparet, quan-

tum scio, in ulla Editione, aut vetere aut recentiore; quare nescio, quas Veteres Editiones hic intelligat *Davivius*. Non exaratum etiam est in ullo MSto praeter solum *Egmondianum*, quare rursus ejicere nolui, quum eleganter repetatur.

Decernunt] Bong. prim. Vossiani, Lovan. Egm. Oxon. et quatuor alii cum Carr. et Edd. Vett. *discern*. quomodo dicimus *discernere litem*. Verum recte Hotomannus et Brantius emendarunt quoque *decernunt*, ut jam Vascos. Steph. et Gryph. ediderunt, ac servant Petav. et Scalig. cum Leid. primo et Andino, id est, dijudicant, cernendi finem faciunt, quod judiciis et cognitionibus proprium. Confule omnino Gronov. Obs. 3, 17. ad Livium 7, 9. et alibi, ac Periz. ad Sanct. Min. 3, 13. 4, 15. pag. 784. Eadem confusio B. Civ. 1, 35. *Neque sui iudicii, neque suarum esse virium, discernere.* ubi vide plura.

Si quis] Bene Andin. Lovan. Egm. et quinquaginta alii, qui cum Ed. Incerta, uti *Andin.* ac Leid. primo, in qua *quis* tamen, si qui privati. In Bong. *si quis*, superscr. autem. *Andin.* ad 1, 48. si qui equo decidit. Sic MSS. etiam §. 9. si qui *Andin.*

leratorum habentur; iis omnes decedunt, aditum eorum sermonemque defugiunt, ne quid ex ^a contagione incommodi accipiant: neque iis petentibus jus redditur, neque honos ullus communicatur. His ⁸ autem omnibus Druidibus praeest ^b unus, qui summam inter eos habet auctoritatem. Hoc mortuo, si ⁹

VARIAE LECTIOES.

^a cogitatione MSS. 7. ^b deest Ox. mox vulgo quis.

Publicus] Codices nonnulli, *populus*. CLARK. *Populus* invenitur quoque in MS. Brantii, item Bong. pr. And. Leid. pr. Scal. Oxon. Voss. pr. Leid. tert. Edd. Ven. Aldi, Steph. Gryphii, aliorumque, ut et Aimoini: idque etiam placuit Hotomanno. Quod fortasse totae civitates a sacris arcerentur, et *publicus* non ita dicant Latini, pro homine, qui magistratum gerat, in oppositionem *privati*. *δημότιον* reddidit Graecus; rectius vertisset *δημόσιον*. Mihi vero, licet rarior sit locutio, non displicet *publicus* pro eo, qui publicum munus gerat: quia hic cum *privato*, ut solent sexcenties hae voces, jungit. *Populus* autem inrepsit in MStos vetustissimos; quia forsitan scripserit Caesar *Poplicus*, ut in Ennii versu apud Ciceron. l. 7. Fam. Ep. 6. et in Inscript. Gruteri. Vide Cl. Drakenb. ad Silium l. 2. Init. *Poplicola* (et vs. 251.) Si tamen quis nihilominus mavult *populus*, per melicet: modo tum simul legat, *si qui privati*. Et potuit sequens singul. numerus stetit corruptioni ansam dedisse librariis, putantibus, tum debuisse dici *steterunt*. Sed vide ad cap. praec. et 4, 2.

Iis omnes decedunt] Hotomannus, cum Brantio et Budaeo, uti et vulgo, capiunt haec verba de obviis, qui, ne eorum contagio-

ne polluantur, occurrentes illis, *de via decedunt iis*. Recte quidem, si vulgaris lectio sana est. Verum Metaphrastes illa non vertit Graece; et MSS. Andin. ac Leid. prim. cum Scalig. et Ed. R. Steph. exhibent, *ab iis o. decedunt*. In alio descendunt sollemni confusione. *Ab* exaratur quoque in Oxon. et Petaviano inter versus, agnoscuntque praepositionem Ven. 1517. Ald. Gryph. et Plantin. Sed *decedere iis* elegantius videtur, tanquam pollutis et leprosis apud Judaeos. Rem explicat aliquo modo Cicero Catil. 1, 7. *Quid quod adventu tuo ista subsellia vacuefacta sunt? Quod omnes consulares simul atque adsedisti, partem istam subselliorum nudam atque inane reliquerunt*. Vide etiam supra ad 1, 44. *Qui nisi decedat, et si decessisset*. Ceterum eorum non est in Edd. primis, neque Vaacos. Stephani, aliisque, uti nec in Aimoino, aut MSSis meis, praeter Andin. Leid. prim. et Oxon. sed agnoscit etiam Graecus.

Hoc mortuo, si quis — *At si sunt*] MSS. Reg. Eliens. et Vossii et Edit. Rom. (*Hoc mortuo, aut siquis* — aut, *si sunt*. Nihilominus eleganter. *Adlegitur* in iisdem Codd. deest. CLARK. Post *mortuo* addunt aut etiam MSS. Brantii, aliorumque et mei cum Edd. primis, exceptis rursus Cuj.

qui ex reliquis excellit dignitate, succedit. At, si sunt plures pares, suffragio Druidum adlegitur; nonnumquam ^a etiam armis de principatu contendunt. Hi certo ^b anni tempore in finibus Carnutum, ³⁰¹ quae ^c regio totius Galliae media habetur, considunt, in loco consecrato. Huc omnes undique, qui controversias habent, conveniunt; ^d eorumque decretis ¹¹ iudiciisque parent. Disciplina in Britannia reperta,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest Duk. vulgo *de pr. arm.* contra MStorum ordinem. ^b anno in Ox. ^c qua L. pr. ^d eorum G. Ed. Inc. vulgo *jud. dec.* contra MSS. et Edd. Vett.

Scal. And. Leid. pr. et Oxon. atque ita Metaphrastes; rectius, ut mihi videtur. Cod. Egmond. ulterius interpolavit, *si mortuo succedit ejus heres, aut si.* Dein qui, non quis, optime Bong. pr. a m. pr. Voss. pr. Leid. pr. Egmond. Lovan. et multi alii cum Ed. Incerta, bene, ut monui supra. At cum Metaphraste, *eiδe*, servant eleganter soli Oxon. et And. Reliqui omnes, tum aliorum, tum mei, et Editi praeter Basil. Ven. 1517. Ald. Gryph. Plant. etc. *aut.* Non male legas, *aut succedit, aut si sunt etc.* Denique *adlegitur* restat in Cujac. Petav. Scal. And. Oxon. et Leid. pr. in quo *adligitur*. Reliqui, et Edd. primae cum Beroaldo non habent, junguntque praecedenti verbo *succedit*. In Bongars. primo a m. secunda suprascriptum, *deligitur*. *ἔνα οὐ Δρυϊδαι ἀλφύραι* Graec. Bene, at non item *adlegitur*. Hoc enim verbum adhibent auctores, quando unus cetero cuncti additur, vel in collegium quoddam adsciscitur pari auctoritate et dignitate; hoc vero loco intelligitur unus ex coetu et ex omnibus electus, ut ceteris praesit; quocirca suspectum est

mihi vehementer de Gloffemate, nisi *eligitur* subponere velles, vel *deligitur* potius, seu *delegitur*. Vide Var. lect. ad 1, 3. 7, 83. et alibi. c. 23. *Magistratus, qui ei bello praesint, deliguntur.* Nepos Ages. c. 1. et passim. Glosar. *deligo, ἐπιλέγομαι*. Certè in MSS. aliquando confunduntur. Vide Misc. Obs. Vol. 4. p. 140. ad Appuleji l. 11. p. 262. *In collegium me pastophorùm, immo inter ipsos decurionum quinquennales adlegit, vulgo elegit.* Valer. Max. 2, 2, 10. *a Censoribus in ordinem senatorium adlectum.* Sic etiam Harlem. MS. *electum* minus bene in quibusdam.

Quae regio totius Galliae media habetur] Delphi umbilicus terrae, ubi oraculum Apollinis. VOSS. Hic situs in causa erat, cur concilium eo in loco cogere-
retur: nullus enim alius Druidis ex omni Gallia confluentibus aequè fuit commodus. Non aliam ob rationem Delphis conveniebant Amphictyones, quam quod illi in Graeciae medietate fuerint collocati. Vide Strabonem Geogr. l. 9. p. 419. et Pausaniam l. 7. p. 445. DAVIS.

atque ^a inde in Galliam translata esse, existimatur, et nunc, qui diligentius eam rem cognoscere volunt, ¹² plerumque illo, discendi causa, proficiscuntur.

XIV. Druides a bello abesse ^b consueverunt, ne-
que tributa ^c una cum reliquis pendunt; militiae
vacationem, omniumque rerum habent immunitatem.
Tantis excitati praemiis, et sua sponte multi in dis- ²
ciplinam conveniunt, et a parentibus propinquisque

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest, ut et esse ab Ox. existum. Egm. ^b Sic MSS. et Edd. pp. V. ad 1, 43. ^c umquam L. pr.

Considunt in loco consecrato] Τόπος Graecus. Sed luco mallem legere, si quis vetus codex iuvaret. Nam plerumque talia loca deligi ad sacros conventus solent. Sane Lucanus 1, 453. de Druidis ait, — *nemora alta remotis Incalitis lucis*. VOSS. Vide de hac confusione supra ad 5, 21. Et sane luco superscriptum hic est in Oxon. locis tamen servant omnes quoque c. 17. *Exstructos tumulos locis consecratis conspicari licet*. Sed ibi alia res est. Adde soceri notam ad Val. Max. 1, 1, 19.

Druides a bello abesse consueverunt] Joannes Baptista Pius Annot. c. 62. ait, dicere Lucanum, in bello Druidas esse sole-
re. Verba Annaei, quibus id ad-
struere nititur, haec sunt 1, 450. *Et vos barbaricos ritus morem-
que sinistrum Sacrorum Druidae positae repetistis ab armis*. Sed aliud voluit Lucanus: nimi-
rum, quia Druidae illum, qui sacrificandus erat, sagittis conficiebant, ut Strabo Geogr. l. 4. p. 108. tradit, et mos ille a Tiberio interdictus, a Claudio sub-
latus erat, ideo dicit, positae ab armis eos repetiisse foedum mo-

rem. VOSS. Male Lucani locum exponit Vossius. *Positis armis* notat pacem et quietem, qua ja-
cent arma, vel post decennale bellum ab armis cessatum est per Gallos et Romanos; unde liberi Romanorum metu et securi sacra intermissa repetebant: uti bene Scholiastes. Adde Vir. Doct. Misc. Obs. T. 2. V. 3. p. 266.

A parentibus propinquisque] Sic MSS. Editi, *a propinquis parentibusque*. Ordine minus naturali. CLARK. Uti optime c MSS. restituit Clark. ediderant jam quo-
que Ven. Vasc. Steph. Gryph. Ed. post. alique.

Magnum ibi numerum versuum ediscere dicuntur] Lege, *magnum illi numerum etc.* ut recte Petav. DAVIS. *Cur sec.* Cur illi mavelit Davisius ex unico Codice, nescio. *Ibi* certe bonum fundit sensum pro, *in illa disciplina Druidum*. Graecus etiam, *ἐνταῦθα*.

Versuum ediscere dicuntur] Ἐπών Graecus optime. Et fallitur mirum in modum Hotomanus, qui putat, hic per *versus* intelligi involutos verborum sen-

3 mittuntur. Magnum ibi numerum ^a versuum ediscere dicuntur: Itaque ^b annos nonnulli vices in disciplina permanent; ^c neque fas ^d esse existimant, 301 ea litteris mandare, quum ^e in reliquis fere rebus,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a jussuum V. sec. ^b Sic MSS. et Edd. accuratiores. vulgo nonn. an. viginti MSS. 4. Edd. R. V. M. etc. ^c Nefas Pet. ^d deest L. pr. ^e deest B. pr.

sus. Quem erroris vel solus arguat Lucanus, cum 1, 449. ait: *Plurima securi fudistis carmina Bardi*. Nam his gentibus illud pbtissimum memoriae genus, unde Tacitus de moribus Germanorum: *celebrant carminibus antiquis, quod unum apud illos memoriae et annalium genus est*. Adde, quod antiquissima poësis sacra fuit aut paraenctica, in honorem praestantium virorum, unde apud Xenoph. primo Cyropaediae, *φύναι δὲ ὁ Κύρος λέγεται καὶ ᾄδεται ἐτι, καὶ νῦν ὑπὸ τῶν βαρβάρων*. quis augustinus aliquid carmina spirant, quam prosa oratio. Itaque nihil mirum, si apud Gallos etiam versibus divina complecterentur. Sed de vetustissima poësi si quis plura scire velit, adeat opus patris mei de arte Poëtica, ubi fuse cuncta differuntur. Ad Caesaris verba ut redeamus, ait ille, carmina edisci ab iis, qui in disciplina Druidarum erant. Horum carminum auctores Bardi. Nam, ut Strabo ait l. 4. p. 197. tria apud Gallos hominum genera in honore erant, Bardj, Vates, Druidae. Bardos ait fuisse *ὑμνηταὶ καὶ ποιηταί*, hymnorum cantores et poëtas; Vates *τεροποιῖς, καὶ φουσιλόγους*, sacerdotes, et naturam contemplantes; Druidas vero moralem quoque philosophiam exposuisse. Caesar tria haec genera sub Druidarum nomine complectitur, nam cum ait, *illi rebus divinis intersunt, sa-*

crificia publica ac privata procurant, etc. intelligendi sunt vates: eosdem quoque designat, cum ait, *Multa praeterea de sideribus, atque eorum motu, de mundi ac terrarum magnitudine, de rerum natura, etc. disputant*. Bardos notari diximus, ubi inquit, *magnum ibi numerum versuum ediscere coguntur*. Hoc, quatenus *ὑμνηταί*, alterum eorum studium respexit Lucanus 1, 447. *Vos quoque qui fortes animas belloque peremtas, Laudibus in longum, vates, dimittitis aevum, Plurima securi fudistis carmina Bardi*. Ubi vates quoque appellat eos, id est, *ποιητάς*. Druidarum philosophiam spectant, quae Caesar memorat de aeternitate animarum, aliaque, quae ethica, nam talibus, inquit Caesar, homines *maxime ad virtutem excitari putant, metu mortis neglecto*. VOSSIUS.

Graecis literis utantur] Vocem *Graecis* non sine causa videtur ejicere Hotomannus. Tamen retinuit Graecus. ego adulterinam censeo, aut, si cui audacius id videtur, non temere admittendam. VOSS. Jos. Scaliger Epist. 16. *Fr. Hotomannus et Vossius primam vocem censent inducendum. Rob. Titius loc. Controv. l. 4. reponit caecis, Sam. autem Petitus Obs. 1, 7. crassis*, rudes intelligens, quae Graecarum et Romanarum ele-

publicis ^a privatisque rationibus, Graecis ^b utantur litteris. Id mihi duabus de caussis instituisse videtur; quod neque in ^c vulgum disciplinam ef-ferri, velint; neque eos, qui ^d discant, litteris con- 303

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a et privatis L. pr. ^b Sic L. pr. Sc., Ox. Ed. Steph. vulgo l. ut. ^c vulgus vulgo. ^d Sic Ox. L. pr. V. tert. non discunt. paullo ante volunt Edd. R. M. V.

gantiam non adaequabant. Sed cum omnes libri vulgatam lectionem exhibeant, mihi omnino videtur retinenda. Massiliam coloniam deduxerunt Asiatici Phocaeenses, Graeco sermone usi. *ab his autem Galli usum vitae cultioris, deposita et mansuetacta barbaria — didicerunt*, ut tradit Justinus 43, 4. Omnino igitur crediderim, Gallis antea nullum fuisse litterarum usum, adeoque, cum eas a Massiliensibus acceperint, nihil mirum, fuisse Graecas. Hinc factum est, ut in castris Helvetiorum tabulae repertae sint Graecis litteris confectae, quemadmodum docet noster B. G. 1, 29. Non enim ibi cum Joan. Rhellicano Graecum sermonem, sed litteras tantum Graecas intellexerim, nec Gallos ullis aliis tum temporis usos fuisse, manifestum. Sed si tabulas illas Graeco sermone confectas concedamus, fieri non potest, ut eadem significatione hic locum obtineat, cum omnes Druidae linguam Graecam non callerent; Divitiacus enim, qui unus fuit e Druidis, veluti testatur Cicero de Divin. 1, 41. interprete opus habuit, ut cum Caesare colloqueretur, qui Graece fuit peritissimus. Vide B. G. 1, 19. Non est etiam, quod cum Hotomanno Francogalli. c. 2. arbitreris, phrasin, quam adhibet Caesar, non solum elementa, verum etiam sermonem ipsum necessario denotare: contrarium enim liquet ex Plinii

Hist. Nat. 7, 57. *Gentium, inquit ille, consensus tacitus primus omnium conspiravit, ut Jonum litteris uterentur.* Scio quidem, vocem Jonum viro doctissimo expungendam videri, sed vehementer erravit, ut pulchre offendit vir summus, Jos. Scaliger, in Anim. Eufeh. pag. 104. DAVIS. Graecis qui habent suspectam, eos juvat Cod. Voss. sec. in quo scribitur, *rationibus gerendis.* Sed omnino male: *Graecas litteras* cum Davisio interpretor scripturam Graecam, et litterarum formas, non linguam et sermonem. uti 1, 29. Atque ita Tacitus de Mor. Germ. c. 3. *Monumenta et tumulos quosdam exstare Graecis litteris inscriptis in confinio Germaniae Rhaetiaeque*: ubi vide Lipsium. Hinc recte distinguit Justin. 20, 5. *Ne quis Carthaginensis aut litteris Graecis aut sermoni studeat, ne aut loqui cum hoste aut scribere sine interprete posset.* Immo de Gallis tradit Strabo, quod contractum formulas scribant *Ἑλληνιστί*; quem citant Viri docti ad 5, 48. *Hanc Graecis conscriptam litteris mittit*: ubi tamen etiam de ipsa lingua capio, licet non plane necesse sit. Nam Druides et illi, qui abesse a bello solebant, litteras eas callebant, non vulgus militum.

In vulgus] MSS. mei omnes, item Edd. Incerta, Stradae, Stephani, Gryphiique, *Vulgum.*

fisos, minus memoriae studere. ^a quod fere plerisque accidit, ut praesidio litterarum, diligentiam in ⁵ perdiscendo, ac memoriam remittant. In primis hoc volunt persuadere, non interire animas, sed ab aliis post mortem transire ad alios; atque hoc ^b maxime ad virtutem excitari putant, metu mortis neglecto. ⁶ ^c Multa praeterea de sideribus, atque eorum ^d motu, de mundi ac terrarum magnitudine, de rerum natura, de deorum immortalium ^e vi ac potestate disputant, et juventuti transdunt.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a et quod Ox. ^b deest L. pr. Ox. ^c Multi L. pr. ^d motibus Dorv. Edd. R. M. V. ^e via B. pr. a m. pr.

quod mutare non debuerant editores alii. Varronem enim, Sallustium, Horatium, Nepotem, aliosque sic hoc nomen declinasse, notum est. Adi Cl. Burm. ad Phaedr. Fab. 4, 14. *Vulgi fictilis, Qui simul offendit ad fortunam, frangitur.* Appulej. l. 2. Met. p. 18. *edicit in vulgum: ubi etiam MSS. aliquot male, vulgus.*

Non interire animas, sed ab aliis post mortem transire ad alios] Haec Pythagorae fuit sententia. *Diodorus Siculus* Bibl. l. 5. p. 306. *Ἐπισχύνει γὰρ παρ' αὐτοῖς (Γαλάταις) ὁ Πυθαγόρου λόγος, ὅτι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων ἀθανάτους εἶναι διυβέβηκε, καὶ δι' ἐτῶν ἐπιστρώμενων πάλιν βιών, εἰς ἕτερον σῶμα τῆς ψυχῆς εἰσδύομένης.* Sed an a Pythagora Druides hauserint, an ipse potius ab illis, dubium videtur *Just. Lipsio* Physiol. Stoic. l. 3. Diss. 12. *Alexander* sane apud *Clementem Alexandrinum* Strom. l. 1. p. 223. Ed. Lugd. tradit, Pythagoram ἀκηκοέναι Γαλατῶν. Sed magis accederem *Amm. Marcellino*, qui hac de

re sic loquitur 15, 9. *Druidae ingeniti celsiores, ut auctoritas Pythagorae decrevit, sodaliciis adstricti consortiis, quaestionibus occultarum rerum altarumque erecti sunt; ut, despectantes humana, pronunciarint animas immortales.* Certe cum Galli litteris Massiliae operam dederint, ut apparet ex *Strabonis* l. 4. p. 181. non mirum, eos Pythagoricis dogmatibus fuisse imbutos. *DAVIS.* In hac certe sententia fuisse videtur *Jamblichus* vit. Pythag. n. 173. Diserte vero *Origenes Philos.* c. 2. p. 46. *Ὅτι Πυθαγόρου οἰκίτης Ζάμολξις τὴν παρὰ Κελτοῖς Ἀρυίδας λέγεται διδάξαι φιλοσοφεῖν τὴν Πυθαγόρειον φιλοσοφίαν.* Eadem fere repetit cap. 15. p. 168. seqq. *IDEM. Cur. sec.*

Hoc maxime ad virtutem] Fortitudinem bellicam, nam, ut Galli forent ad bella meliores, aeternas esse animas vitamque alteram ad manes Druidae docuerunt, si *Pomp. Melae* fides 3, 2. Vide et *Lucanum* 1, 454. seq. *IDEM.*

XV. *Alterum genus est Equitum. Hi, quum¹ est usus, atque aliquod bellum incidit (quod^a ante Caesaris adventum fere quotannis^b accidere solebat, uti aut ipsi injurias inferrent, aut inlatas propulsarent,) omnes in bello versantur; atque, eorum ut² quisque est genere copiisque amplissimus, ita plurimos circum se ambactos clientesque^d habent. Hanc unam gratiam potentiamque noverunt.*

XVI. *Natio est omnis Gallorum admodum de-¹ dita religionibus; atque ob eam caussam, qui sunt²*

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a MSS. plerique et Edd. pp. fere *a. adv. C.* ^b *accedere* V. pr. E. ^c *quisquis est ing.* V. sec. ^d *vulgo habet.*

Amplissimus] MS. Reg. Angl. *Amplissimis.* Leid. pr. *amplissimus copiis amplissimis, e varia lectione.* Ceterum optime idem, *habent.* Constructio enim est, *versantur, atque ita habent, ut quisque eorum, quomodo haec tria verba disponit Petav. Vulgo male post eorum distinguiebant.* Sed et per se *quisque* jungi posset plurali numero *habent.* Vide ad 1, 39.

Plurimos circum se ambactos] Merito dubitet quis, Latinum vocabulum, an Gallicum sit. Illud certum, hodieque nobis usurpari. Qui Latinum esse contendunt, citant Glossas vett. ubi legitur: *Ambactus, δῦλος μισθωτός, ὡς Έννιος.* Scaliger ad Festum vocem *ambactus*, quae apud Ennium reperitur, ait Latinam esse: at hic apud Caesarem Gallicam: Ego non frustra id recipiendum arbitror, praesertim cum sciam, et Ennium annalibus suis voces exoticas inseruisse, qualis *βοία*, aliaeque. Caesar sane pluribus locis peregrinis quoque vocibus

utitur. Cujusmodi sunt, *Vergobretus*, *urus* (quam vocem Gallicam esse, etiam Macrobius ait, et Germani hodieque *uhrochsz* appellant), item *alces*, etc. Sane ego arbitrer, vocem esse Gallicam, eo magis, quod explicat eam Caesar, et addit *clientes*. At si *ambacti* vocabulum hic Latinum esse dicamus et notare *μισθωτόν*, necessario dicendum, eum non esse clientem. Praeterea nihil Caesar hic ait de mercenariis, sed supra dixit, plebem egenam se nobilibus in servitute dicare, et eadem illis jura esse in hos, quae dominis in servos. At in mercenarios non id juris est. VOSS. Hac voce usus est Ennius: Glossae vett. *Ambactus, δῦλος μισθωτός, ὡς Έννιος.* Jos. Scaliger ad Festum, verbum *Caesarianum* Gallicis vocabulis adscripsit, *Ennianum* autem Romana civitate donavit: nec forsan abs re; cum ita dici possint servi mercede conducti, quod *circumagantur*, quo lubet conducentibus, ut animadvertit G. J. Vossius in Etymol.

304 *adfecti gravioribus morbis, quique in proeliis periculisque versantur, aut pro victimis homines inmolant, aut se inmolaturos vovent, a ministrisque ad ea sacrificia Druidibus utuntur; quod, pro vita hominis nisi hominis vita reddatur, non posse aliter*

V A R I A E L E C T I O N E S.

a ministrisque Pet. atque ministris ad Carr. Duk.

qui tamen mire lapsus est in eo, quod dixerit, *Caesarem hanc vocem usurpasse pro viris dignitate praestantibus, mancipii alicujus aut agri praefectis*; nihil enim clarius est, quam solos Equitum clientes denotari, quae vox ἐπίτιμας ἐπικειν est adjecta; praeterquam quod Caesar c. 13. testatus est, solos Druidas et Equites aliquo esse numero atque honore. DAVIS. Vide etiam de hac voce Turneb. Adv. 14, 12. Amicos male hic Oxon. et Andin. Codd. Adi omnino Cluver. Germ. Ant. 1, 41. et exactissimi judicii curaeque Virum eximium, B. Huidekoperum, in Belgico libro, *proeve van Taelen Dichtkunde* p. 586. etc. unde patet, Ambactos esse satellites, stipatores, Trouwanten.

Natio est omnis Gallorum] Non male: sed Bongars. prim. Petav. Lovan. Vossiani, Egmund. ceterique omnes MSS. cum Editis usque ad Scaligerum praeter MS. Ursin. Leid. pr. Cuj. Oxon. et Andin. exhibent, *omnium*. Unde conjicias, olim fuisse a Caesare scriptum, *hominum*. Saepe dictum, auctorem nostrum plene efferre, quod alii solent Elliptice; *omnium* autem et *hominum* mutatio facillima est, quia in MSS. solet, ut notum, adspiratio omitti. Sic *Onos* pro *honos* (etiam in Bong. pr. c. 13.) *ortus* pro *hortus*, *umerus* pro *humerus*, et similia. *Natio* igitur

hominum Gallorum idem, quod Natio Gallorum, Graecorum; aliaque. Atque ita loquitur Caesar 1, 31. *Harudum hominum*. Adde quae collegimus ad 2, 33. *plerumque hominibus*, vel *omnibus Gallis*. Ita et *homines adolescentes* c. 28. legendum est. Adde et ad c. 29. *Omnes Germani*. Eadem confusio c. 30. ut et 8, 36. B. Afr. c. 10. *Omnis vero* hic placuit etiam Hotomanno, quod temere inmutare nolui. Graec. *Οἱ δὲ Γάλλοι ἔσθ' οἱ*. Nisi *omnium Gallorum* capias pro, *omnium sive trium Galliarum*, ad differentiam unius Galliae, sive *totius*, id est, illius, de qua agit ibi. De qua vide Vossium ad 7, 4. *Procumbunt omnibus Gallis ad pedes, ne totius Galliae urbem* etc. 7, 15. in MSS. et Edd. Immo h. lib. c. 18. *Galli se omnes ferunt* etc.

Nisi vita h. reddatur, non posse aliter] MSS. Bong. Vossiani, Leidenenses, Scalig. Egmund. Lovan. Gottorp. et Ed. Inc. *non nisi v.* quo perspicue semel abundat *non*; et vel posteriore loco ejiciendum, vel potius *nisi non*, aut *nisi si*, rescribendum hoc loco est: de quo egimus ad 2, 31. *Nisi si quid auxilii sit*. Saepe invenias, *non aliter quam si*. vel, *non aliter quam*. V. ad Front. 1, 1, 10. quod tamen non credo alicui hoc loco placitum. Ceterum recte Scaliger addidit *primus tō aliter*, quod existat in

deorum immortalium numen placari, ^a arbitrantur, publiceque ejusdem generis habent instituta sacrificia. 305
 Alii ^b inmani magnitudine simulacra habent; quorum 4 contexta viminibus membra vivis hominibus complent: quibus succensis, circumventi flamma exanimantur

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a arbitrabantur Lov. Dorv. ^b m. in. sine habent Oxon. et Seal. qui et humani dat. Ibi pro alii Duk. m. limnani L. pr.

MStis Urſini, Leid. primo, Scalig. et Bongars. primo a m. secunda. Reliqui ea voce carent. Sueton. in Ner. c. 36. *tamquam aliter illi non possent, nisi morte succurrere.* Ex Oxoniensi autem et Bong. primo, *nisi hominis vita*, rescripsi; qui verborum ordo suavior est vulgato, *vita hominis.*

Publiceque ejusdem generis habent instituta sacrificia] Placidus Lactantius in l. 10. Thebaid. Statii p. 368. *Lustrare civitatem humana hostia, Gallicus mos est. Nam aliquis de egentissimis pelliciebatur prae-miis, ut se ad hoc venderet: qui anno toto publicis sumtibus alebatur purioribus cibis, denique certo et solenni die, per totam civitatem ductus, ex urbe extra pomeria saxi occidebatur a populo.* Etiam Eryc. Olaus Hist. Saec. 1. 1. *Praeter haec autem, inquit, instituta, fuerat quaedam solennitas generalis, de novennio in novennium exactissime celebranda, ad quam omnis multitudo omnium provinciarum Gothicae nationis venire, et donaria tenebatur offerre. Quando et viva offerebantur sacrificia de hominibus et brutis, quorum sanguine Deos placabant. Corpora vero in lueo quodam proximo suspendebant, putantes arbores ipsas ex morte immolatorum divas et sacras,*

quibus idcirco plurimum deferrebant. Haud absimilem morem tempore Claudii legimus indutum Tarracinis a Firmino Pontifice. De quo quaerenti Caesario S. Martyri hunc in modum responderunt oppidi cives: *Ad sex vel octo menses nutritur hic quispiam pro illius voluntate. Iis exactis mensibus, armatus et ornatus ascendit in montem, et pro salute Reip. et principum civiumque salute, atque ut immortale sibi paret nomen, cum equo se agit e monte praecipitem. Ejus vero cadaver honorifice admodum colligitur, et ad templum Apollinis perductum concrematur, cinisque ejus in templo pro civium et Reip. salute reconditur.* Haec Surius in vita Caesarii. VOSSIUS.

Immani magnitudine simulacra] Merito immani magnitudine, nam et Strabo l. 4. p. 197. *κολοσσόν* vocat. IDEM.

Supplicia eorum qui in furto] Ciacconius hic *supplicia* putat notare supplicationes, quemadmodum Sallustius, et Varro, ac Tacitus hanc vocem usurpavere. Sed Caesaris dictio vix quidquam commune habet cum Sallustio, aut Tacito: ego *supplicia* prorsus statuo hic vulgari notione pro *τιμωρία* accipienda. Nam non mini *supplicia* innocentium legere me pro *supplicationes*, quae

5 homines. Subplicia eorum, qui in furto, aut ^a in latrocinio, aut aliqua noxa ^b sint comprehensi, ^c gratiora ^d diis immortalibus esse arbitrantur: sed,

VARIAELECTIONES.

^a Vulgo deest in. ^b sunt MSS. 2. *deprehensi* Lov. Dorv. Edd. R. M. V. ^c *graviora* Lov. ^d *dis* B. pr. Egm. recte. V. Cort. ad Sallust. Catil. 1, 2.

sunt per mortem innocentium. Et mihi non recte Ciacconius *σύνταξιν* perpendisse videtur. IDEM. Non pro supplicationibus sumsit Ciacconius, sed pro victimis, immo oblationibus, et sacrificiis: quomodo aliquoties haec vox usurpatur. V. Elmenh. Indic. in Appulej. et Cort. ad Sallust. B. Catil. c. 9. In *subpliciis deorum magnifici*. Quomodo etiam capi omnino hic debet, licet *τιμωρίαν* vertat quoque Metaphrastes. Ait auctor, eos *inmolare* innocentes, non *punire*, si desint noxii: attamen gratiora arbitrantur sacrificia furum aut latronum. Porro in *furto aut in latr.* rescripsi auctoritate MSS. Bong. pr. Voss. pr. Petav. Egm. Lovan. Gott. cum quatuor aliis ac Ed. Incerta ex perpetuo auctoris stylo. Vide ad 2, 10. Immo forsitan in *aliqua* etiam est scribendum: quod restat in MSS. 4. recentioribus et Edd. primis, aliisque, ut Steph. Gryph. In *furto aut* desunt ab Edd. Rom. Med. Ven. et Graecus solum habet, *ἐν τινι κλοπῇ*.

Noxa] Bongars. prim. et Scalig. *noxia*: atque ita legit Franc. Floridus, contra Vallam disputans, *noxiam* significare culpam. Vide de Latin. Vet. Jurisc. p. 11. etc. Perizon. ad Sanct. Min. p. 568. N. Heins. ac Burm. ad Vellej. 1, 12. et quae notantur ad Ferrum, ac Drakenb. ad Liv. 2, 54. *Neminem noxiae poenitebat*. Sic enim ibi quoque vetustissimi Codices.

Deum maxime Mercurium] Ita placuit Graeco interpreti, Ciacconio, et Scaligero, vocem *Deum* legere in genitivo plurali: quia eodem modo Tacitus dixerat, *Deum maxime Mercurium colunt*. Sed illud magis e more Taciti, quam Caesaris. Mihi prorsus rectum videtur illud *Deum* accusandi casu. Eodem modo saepe in vett. lapp. reperias DEO MERCVRIO, cum aliorum Deorum nomina plerumque simpliciter habebantur. Nimirum NEPTVNO, APOLLINI. Exemplum esto lapii iste,

DEO. MERCVRIO. SING
EX. VOTO. IVL. GALLICVS
ET. AVR. SIBVLLA. P. L. L.

At aliis Diis sacratae Inscriptiones sunt

L. ARVLENVS
ANOPTES
APOLLINI.

Et,

DIANAE
TITVS. MENIVS
F. V. S.

Atque tales saepissime occurrunt. VOSS. MSS. multi *Dm*.

Mercurium colunt] Minutius in Octavio: Inde adeo per universa imperia, provincias, oppida, videmus singulos sacrorum ritus gentiles habere, et deos colere municipales, ut Eleusinos Cererem, Phrygas Martem, Epidaurios Aesculapium, Chaldaeos Belum, Astartem Sy-

quum ejus generis copia ^a deficit, etiam ad ^b innocentium subplicia descendunt.

XVII. Deum maxime Mercurium colunt: hujus ¹

VARIAE LECTIONES.

^a defecit MSS.8. ^b innocentium Egm. L. sec.

ros, Dianam Taurios, Gallos Mercurium, universa Romanos. Quem *Wodam* appellatum iis, et prodidit Paullus Diaconus l. 1. de gestis Longob. et testatur hodie lingua nostra, eum *Wodensdach* diem Mercurii appellamus. Lipsius notis ad Tacitum putat, Mercurium non *Wodam* dictum, sed *Wonsdam*, vel *Wondam*. Nempe a lucro, quod Germanis *wondst* vel *windst* dicitur. Sed argumentum illud parum validum. Possumus similiter probare, *Wodam* rectum esse, hoc modo. Ait Caesar, iterum ducem a Germanis coli Mercurium. Et nostra lingua *woud*, apud Britannos quoque *wood*, saltum, sylvam aut agrum notat. Cur ergo non aequè dicere liceat, Mercurium a *woudt* vel *wood* vocatum *Wodam*, quam a *wondst* *Wonsdam*? Imprimis cum veterum nullus tradiderit, eum ita appellatum fuisse. Mihi sane et hoc figmentum et illud aequè ridendum videtur. Si Erico Olao credimus, Suecis *Othinus*, aut *Oden* vocabatur. ait enim Hist. Sueciae 1. 1. Secundum vero scilicet *Othinum*; pro danda et conservanda eis pace, et vita tranquilla colebant Sueci; quando erant contra hostes pugnaturi, eum pro victoria invocabant, quartam seriam ei pro libaminis tempore deputantes, a quo dicta est dies illa *Odensdach*. Sed *Wodan* (ita n. scribendum jam Claver. ostendit) quoque *Teutatem*, aut, ut alii volunt, *Teutamem* appellatum fuisse discimus. Meminit Lucanus, Et qui-

bus immitis placatur sanguine diro *Theutates*. Et prodit Cicero de Nat. Deorum 3, 22. Mercurium eum, qui Argum interemerat, ideo Aegyptiis praefuisse, ac leges et literas iis tradidisse; cumque appellari *Thoth* apud Aegyptios, quo nomine et primus anni mensis vocetur. Prorsus autem congruere videntur illa nomina, *Thoth*, et *Teuth*, ac *Teuthates*. Unde suspicetur quis, ab eadem origine esse. Sane id putabat Geographorum maximus, Philippus Claverus, qui in Germania sua ostendere conatur, omnes gentes in enunciando supremi Dei nomine propemodum congruisse. Sic, qui Germanis et Aegyptiis *Theuth*, Graecis *Θεός*, vel *Zeus*, vel *Δεός*, Latinis *Deus*; quae voces valde similes sunt. Equidem ingeniosa, imo acutissima esse, quae magnus vir fuisse differit, ne invidia quidem negaverit. Et, ut falsa dicere ea, sit impudentis, nisi aliud probet, ita velim tamen scire, a qua origine omnia haec nomina defluerint: nam id si sciretur, aut magnum ad conjecturam Claveri momentum haberet, aut eam everteret. Caeterum, ad *Teutamem* ut redeam, praeterire hic non libet Taciti locum, qui 1. Annal. ait: *Profana simul et sacra, et celeberrimum illis gentibus templum, quod Tanfanae vocabant, solo aequantur*. Ignorabat Lipsius, quis *Deus* signaretur, aitque, nonnullos *εὐνομολογῶν*, quasi esset a *τὴν ἀνσφάν*, quod nostra lingua principium rerum notat. Placuitque

306 sunt a plurima simulacra: hunc omnium inventorem artium ferunt: hunc viarum atque itinerum ducem,

V A R I A E L E C T I O N E S.

a plura B. pr. deest Pet.

idem Philippo Cluvero, viro summo. Mihi tamen aliter videtur, et vix dubito, hic legendum *Teutanae*. Sane Heda, quando eandem ex Tacito historiam narrat, habet *Taufanae*. jam, quam facile est inmutatur? A vero pro e nihil novi in nostra lingua. Sane saepe Germani, ubi nos e, habent a, ut potuerit scripsisse Tacitus, *Tautanae*. Exemplum habemus apud eundem autorem eodem libro, cum inquit: *Positoque castello super vestigia paterni praesidii in monte Tauno, expeditum exercitum in Chattos rapit*. Ubi non anxie cum Lipsio inquiram, quis ille mons sit: quippe arbitror, Taunum nihil aliud esse, quam *duynen*: ut ex appellativo proprium Tacitus fecerit: aut si accuratior (ut existimo) autor ille, quam ut talem errorem impingat, dicere possumus, altiores iis locis colles per excellentiam habuisse nomen *duynen*. VOSS. Sed vide ad Lucan. 1, 445.

Hunc viarum atque itinerum ducem) Ut et aliae gentes, unde Graeci *εὐόδιον*, ut alii *εὐάδιον*. Theocritus Idyll. 25, 3. *Ἐκ τοῖς εὐεῖναι πρόφρων μνησόμεναι ὁδὸν ἐρεῖναι, Εὐρώα ἀζόμενος δεινὴν ὄπιν εὐιόδοιο, Τὸν γὰρ παστὴν μέγιστον ἐπαρὰντων κελῶσθαι, Εἶνεν ὁδὸν Χρῆστον ἀνήντα τὴν ὁδόν.* Tibi vero, *hospes, libens aperiā quaecunque quaeris, Mercurii gravem iram timens itinerum ducis*. Hunc enim ferunt maxime e coelestibus irasci, Siquis indigentem itineris aversetur viatorem. Recte etiam Graccus Caesaris interpret trans-

tulit, *ἡγέμενα*, quomodo Mercurium quoque appellavit Aristophanes in Pluto, et alii. VOSS.

Hunc ad quaestus pecuniae, mercaturasque] Unde et negotiatorem appellavere. Hinc Inscriptio anno 1599. Metis recepta:

MERCVRIO. NEGOTIATORI
SACRUM
NVMISIVS. ALBINVS
EX. VOTO

VOSS. Ipse Mercurius apud Plautum Amphit. Prol. vs. 2. *Id jam scitis concessum et datum Mihi esse ab Diis aliis, nunciis praesim et lucro*. Hinc factum, ut Mercurio lucra litorerentur, teste Eumenio Paneg. 3, 17. Quin et ejus nomen a mercibus est ductum: hunc etenim negotiorum omnium existimabant esse Deum. Vide Festum et Isidorum Hispalensem 8, 11. DAVIS.

Post hunc Apollinem] Belinum nuncupabant, vel Belinum, ut satis notum: quin et Abellionem, ut ex Inscript. vett. et autoribus colligitur. Colebatur etiam ab Aquileiensibus, uti discere est non modo ex Capitolino in vita Maximin. verum et Herodiano, qui l. 8. eum vocat *Βέλιον*, non, ut caeteri, *Relinum*: verba sunt, *Βέλιον δὲ καλεῖσι, τῶν σέβουσι τε ὑπερφανῶς, Ἀπόλλωνα εἶναι ἐθέλοντες*. Sed vereor, ut integer locus sit. Quid enim adeone incognitum Hero-

hunc ad quaestus pecuniae mercaturasque habere vim maximam, arbitrantur. Post hunc, Apollinem,

diano nomen Belini? praesertim quod pluribus saxis inscriptum Aquileiae fuisse certo constat. Nam Aquileiae et templum Beleni Apollinis, et Deum ipsum summo honore cultum fuisse, colligo tum ex verbis Herodiani, ubi oraculo Apollinis Belini confirmatos ait oppidanorum animos, qui obsesti alio contendere neque ibant ad consulendum, sed maxime quod eum nuncupat ἐπι-
Χωρίον illius urbis *Σεόν*: et denique etiam indicat haec inscriptio Aquileiae exiens:

BELENO
 AVG. SACR.
 L. CORNELIVS
 L. FIL. VELL.
 SECVNDIVS
 AQVIL.
 EVOC. AVG. N
 QVOD. IN. VRB.
 DONVM. VOV.
 AQVIL.
 PERLATVM
 LIBENS. POSVIT
 L. D. D. D.

Videmus hic, donum, quod L. Cornelius Beleno voverat, cum ipse in Urbe, seu Romae esset, primo Aquileiam pertulisse. Nimirum quia mos olim, si quid votum numini alicui, deferre id in oppidum, ubi maxime colebatur. Sic dona Fortunae vota Antium delata. Sed hoc notum. Ad Herodianum redeo, et affirmo, vix verisimile videri, tam noto omnibus Belini nomine, cum *Βέλιν* scripturum fuisse. Quare emendo: *Βέλινον* παλᾶσι τῶν, *σέβουσι τε ὑπερφύως*. Quam facile enim potuit ex ο fieri δ, ex ν, ε? Sane saepissime eo modo depravata propria nomina apud Graecos scriptores esse, jam supra ostendi. Nunc demum video idem Salmasio placuisse. Caete-

rum *Beleni* nomen factum ex *בַּל* *baal*, aut *bel*, unde pluribus gentium diis vocabula sua. Neque enim adeo cum Pithoco errandum, ut credamus, Belenum a jactu sive emissionē radiorum id nomen accepisse. Nugae sunt, et digna Graeculis commenta, neque certius quidquam, quam *Belenum*, ut dixi, venire *בַּל*. Unde et Hesychius: *Βέλα*, inquit, *ἥλιος καὶ αὐγή*. Haec manifeste rei veritatem evincunt. Nunc video recte eadem observavisse doctum virum, Seldenum, verum eadem a me cogitata, antequam ejus librum percurrerem, mihi confisus sum. Porro sacerdotes Beleni *Paterus* vocatos, ex Aufonio discimus, cum ait de Attio Patera: *Beleni sacratum ducis e templo genus: Et inde vobis nomina: Tibi Paterae: sic ministros nuncupant Apollinaris mystici*. Ubi moneo, *Apollinaris*, vel, si mavis, *Apollinares* scribendum, et tamen aliter Vincetus ac Scalliger ediderunt: quod miror. VOSSIUS.

Martem] Quem *Hesum* nuncupavere. Occurrit hoc nomen apud Lactant. de falsa Sapient. 1, 21. *Galli Esum atque Teutatem humano cruore placabant*. Quorum illum Martem esse, hinc colligitur, quod Mercurio et Marti captivi litabantur. Nam ait Caesar infra: *Martem bella regere arbitrantur. huic, quum proelio dimicare constituerunt, ea, quae bello ceperint, plerumque devolvunt*. Quin et Tacitus l. 13. *Annal. Sed bellum Hermunduris prosperum, Cattis exitio fuit, quia victor: s diversa aciem Marti ac Mercurio sacravere, quo voto equi, viri, cuncta victa occidioni dantur*. Deinde con-

307 et Martem, et Jovem, et Minervam. De his eam-
 308 dem fere, quam reliquae gentes, habent opinionem;
 Apollinem, morbos depellere; Minervam, operum
 atque artificiorum ^a initia transdere; Jovem, im-
 perium

VARIAE LECTIONES.

^a initium B. pr. et tradere MSS. o.

firmantur eadem verbis Lucani 1, 445. Ex quibus immitis placatur sanguine diro Teutates; horrensque feris altaribus Hesus. Ubi utrumque conjungit, ut vix ambigam, Lactantium sua ex Lucano sumsisse, cum paullo post hunc poetam citet. Cluverus putat, proprium Martis nomen fuisse Thies. Movet illum, quod Martis dies, qui nobis Dynsdagh, vel Dyssendagh est, magis Septentrionalibus vocetur Titsdagh, atque illas nationes veterem dialectum maxime retinere ait. Sed mihi id non placet, neque enim arbitror, in Martis nomine T litteram fuisse, quae quod occurrit in voce Thitsdagh, ex articulo factum, pro DeHesdagh: nec dubito, quantum ad hanc vocem, propius nostram linguam ad veterem illam Gallorum linguam accedero, quam Septentrionalium sermonem: dicimus enim nos Dysdagh, quasi dicas, d'Hesdagh: facile autem vocalis mutatur e in i. Sed ego arbitror, proprium et genuinum Martis nomen fuisse Cososus, uti in veteri Inscriptione est, quae inedita legitur in vico Leproso in finibus Biturigum:

FLAVIA. CVBA. FIRMANI
 FILIA
 COSOSO. DEO. MARTI. SVO
 HOC. SIGNVM. DONAVIT
 AVGVSTO.

Facile autem potuit depravari nomen illud, ut ex Cososo fieret

Chososus, inde Chosus, vel Hosus et Hesus. Porro, quia antea Caesar dixit, Gallos maxime Mercurium coluisse, et alii autores prodidere, Germanos Martem prae ceteris diis veneratos, idem Cluverus difficultatem hic esse putat, quasi non potuerint Galli summo honore coluisse Mercurium, Germani Martem. quod satis probant verba Procopii infra posita. VOSS. Esus et Teuthates MS. Bon. Lactantii. Vide et viros doctos ad Hesychii V. ἀῖοι.

Jovem] Nomen ei proprium Thor. i. e. tonitru. Unde Ericus Olaus Hist. Suecic. 1, 1. Thor tanquam potentissimus et summus Deorum in medio et aliis altior residebat, imagine viri nudi, dextera quidem sceptrum, sinistra vero septem stellas praeferebat insignis. Et mox: Propluvia et aura necessaria invocabat Thorum, tanquam potentem in sublimi, cujus etiam patrocinio se sperabant ab incommodis impressionum, tonitruo ac tempestatibus, fulmine grandineque conservari; cui singulis hebdomadis quinta feria per deputatos sacerdotes sacrificia offerebat (populus Suecorum), a quo erat dies illa dicta Thorsdagh. Britannorum quibusdam taran tonitruum est: unde et Lucano Thor vocatur Taranis: Et Taranis Scythicae non mitior ara Dianae. Dubitabam, an idem Jupiter esset, qui Sa-

perium coelestium tenere ; Martem , bella regere.
Huic , ^a quum proelio dimicare constituerunt , ea , ³
quae bello ^b ceperint , plerumque devovent. Quae ³⁰⁹
superaverint , animalia capta immolant : ^c reliquas

V A R I A E L E C T I O N E S .

^a si Lov. Carr. et ^b alii cum Edd. pp. ^b vulgo *ceperunt*. ^c Sic Cuj. Sc. Oxon. L. pr. And. et Ed. R. Steph. Ceteri MSS. et Editi ante Scal. *reliquasque*.

ranicus appellatur in veteri inscriptione , quae reperta in pago Mombach haud procul Maguntiaco. est autem talis :

I. O. M.
SARANICO
CONSERVA
TORI. HONO
RIUS. VII. AL
LEG. XXII. PR.
P. F. M. AVR. GER
MANVS. D. E
MON

IDEM. Vide quae ad Lucanum dixi.

De his eandem fere, quam reliquae gentes, habent opinionem] Diversis plane nominibus Galli suos insignierunt Deos ; nam quem Mercurium censuerunt Romani, iis dictus est Teutates, quem Martem, Hesus : Galli Belenum et Tarania nominarunt eos, quos Romani cum Apolline suo et Jove confuderunt. Vide *Elia* Schedium de Diis Germ. Syngr. 1. c. 5. seqq. Cum autem Romani non absimilia utrisque Diis munia assignari viderent, eadem esse numina facile credebant, quia Provinciales Deos cum universi Deo miscuerint. Egregia sunt, quae hac de re differuit acutissimus vir, Joan. Clericus, Art. Crit. Part. 2. Sect. 1. cap. 13, 9 — 15. DAVIS.

Jul. Caes. Tom. I.

Minervam operum atque artificiorum initia transferre] Hanc ob causam de capite Jovis nata dicitur, ut notat Servius ad Virgilii Eclog. 2, 61. Hinc etiam *Ἐγγάνη* vocabatur, quemadmodum tradit Pausanias in Attic. p. 42. IDEM.

Martem bella regere] In plerisque MSS. et impressis Codd. est, *Martem bella gerere*, quam lectionem exhibuit Metaphrastes. Sed longe praestat recepta. Lucretius 1, 33. — *Belli fera moenera Mavors Armipolens regit*. Simili modo Silius Italicus 6, 307. dixit *Martem regere*. Vido et 7, 47. IDEM. *Gerere* etiam Aimoin. et plerique mei Codd. cum Ed. primis ac Gryph. aliisque. Sed *Regere* optime servant Bongars. prim. Voss. prim. Egmond. Scalig. Leid. pr. et Oxon. cum Edd. Aldi, Stephani, Hotom. Brant. et pluribus. Consule notas ad Lucan. 4, 662. *tamquam Fortuna locorum Bella regat*. Adde Doct. Markl. ad Stat. l. 1. Silv. 2. in f. *Qui leges, qui castra regant*. Cel. Burm. ad Calpurn. Ecl. 4, 8. *Urbemque regit, pacemque togatam*.

Quae bello ceperunt plerumque devovent] Athenaeus l. 9. c. 16. p. 160. *Τῆς Γαλάτας κατ' οἷς ἔθους ἐστὶν, ἥντιν' ἂν προτέρημά τε ἐν τοῖς πολέμοις λάβωσι, δύνειν τοῖς θεοῖς τὰς ἀχμαλώτους*. Etiam Tacitus 13. Annal. *Seque bellum*

L I

4 res in unum locum conferunt. Multis in civitatibus
 a harum rerum exstructos tumulos locis consecratis
 5 conspicari b licet. neque saepe accidit, ut, neglecta
 quispiam c religione, aut capta, d apud se occultare,

VARIAE LECTIONES.

a eorum ex. D. a me pr. horum instructos V. sec. instructos
 etiam Egm. cons. loc. L. pr. Ox. b liceret G. V. tert. c relegione
 B. pr. d defunt And. Ox.

Hermunduris prosperum, Cattis exitio fuit, quia victores diversam aciem Marti ac Mercurio sacravere; quo voto equi, viri, cuncta victa, occidioni dantur. Memorat Procopius l. 2. Gothi-
 cor. p. 233. Thusitas, i. e. Scandina-
 navos, eundem suis temporibus morem retinuisse. verba sunt: Θεὸς μὲν τοι καὶ δαίμονας πολλὰς σέβουσιν. θρανίους τε καὶ ἀγρίους, ἐργείους τε καὶ θαλασσηίους. καὶ ἅλλ' ἅττα δαιμόνια, ἐν ὕδασι πηγῶν τε καὶ ποταμῶν εἶναι λεγόμενα. Δύοσι δὲ ἐνδελεχόσατα ἱερεῖα πάντα καὶ ἐναγίζουσι, τῶν δὲ ἱερείων σφίσι τὸ κάλλιστον ἀνδρωπός ἐστιν, ὅνπερ ἂν δορυλάστον ποιῆσαιτο πρῶτον. τῶτον γὰρ τῷ ἀρεὶ δύοσιν, ἐπεὶ θεὸν αὐτὸν νομίζουσι μέγιστον εἶναι, ἱερῶνται δὲ τὸν αἰχμάλωτον, ὃ δύσασθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ζύλων κρεμῶντες, ἢ ἐς τὰς ἀκάνθας ῥιπτεύντες, ταῖς ἄλλαις τε κτείναντες θανάτῳ ἰδέαις. VOSS. Ceperint, plerumque devovent. Quae superaverint, animalia capta immolant, etc.) Scaliger et Recentiores habent, ceperunt. Quod prorsus absurdum. Nondum enim bello quicquam ceperunt, quum jam proelio dimicare constituerunt tantum. Quare omnino cum Ciacconio legendum existimo, quae bello CEPERINT; hoc est, quae capturi sint; quae futurum est ut capiant; τὰ ληφ-
 5 ησόμενα, ut optime expressit Graecus; atque ita plane scri-

ptum est in MSS. Reg. Eliens. et Vossii. Porro cum eodem Ciacconio pro Quae superaverint omnino legendum puto, QUUM. Nam in MS. Eliensi scriptum est abbreviate, quam: et Librarii, qui non intellexerunt, τὸ (QUUM superaverint,) oppositum esse τῷ (QUUM proelio dimicare constituerunt;) scripserunt, (QUAE superaverint,) ut opponi videretur τῷ (Quae bello ceperint.) Denique, (quod non observavit Ciacconius,) ex Vet. Edit. Romana scribendum existimo, SUPER-AVERUNT; ut respondeat praecedenti, constituerunt. Jamque tota sententia aperta erit et elegans: (Huic, QUUM proelio dimicare CONSTITUERUNT, ea, quae bello ceperint (τὰ ληφ-
 5 ησόμενα,) plerumque devovent: QUUM SUPER-AVERUNT, animalia capta immolant, etc.) CLARK. Ceperint; scribitur in Cod. Ach. Stat. et MSS. meis omnibus, et Edd. Vascos. Stephani, Stradae, Gryphii aliisque paucis. Priores, item Aldi, plurimaeque jam ante Scaliger. male, ceperunt. In ceteris nihil variant, nisi quod superaverunt existit in Edd. Rom. Ven. et Mediol. quod non video esse necessarium.

Tumulos] Glandorp. uti et Edd. Ven. Ald. Steph. Gryph. Probi. Plantin. exhibent, cumulos. quod et praefert Cel. Duker. ad Florum 2, 4, 5. ex loco Livii

aut posita tollere auderet; gravissimumque ei rei subplacium cum cruciatu constitutum^a est.

XVIII. Galli se omnes^b ab Dite patre^c prognatos praedicant: idque ab Druidibus^d proditum

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Exfulat a Duk. V. sec. b Hic et statim ab Dr. MSS. g. recentiores, et Edd. multae a. c pronatos L. pr. Lov. publice natos V. sec. d Deum pr. Pet.

5, 39. quem locum etiam citat Glandorpheus: Galli caesorum spolia legere, armorumque cumulos, ut mos eis est, coacervare. Verum MSti omnes constanter servant tumulos. Nec male. Tumuli sunt facti, qui remanent ex coniectis olim cumulis, harum rerum. Tumuli harum rerum distincte a tumulis terrenis, ut loquitur B. G. 1, 43. Creberrime autem hae voces ob vicinitatem scripturae et significationis confunduntur. Vide etiam ad Lucan. 5, 644. et 9, 485. tumulos involvit harenae: et Cl. Burm. ad Ovid. Trist. 1, 10, 20.

Neque saepe accidit ut etc.] Lovan. Buslid. Duker. Dorv. et Voss. sec. neque ut saepe acc. In Leid. vero primo scribitur: Namque saepe sicut accidit, ut etc. R. Stephanus etiam cum Vascos. et Strada exhibuerunt, namque. Aliter hic videtur legisse Metaphrastes, vertens: *ei μὲν γὰρ τὴν κλέψαντες εὐρωῦνται, τὸν δὲ ἀπειδὴς κολάζουσι*. Quasi in suo Codice invenerit: Namque sicubi accidit, ut etc. auderet, gravissimum ei, vel illi, suppl. constitutum est. Et sane melius procederet imperfectum auderet. ad quod jam offendens Ciacconius conjiciebat audeat. praeter ea rei non agnoscit Petavianus; et ei deest in Duker. Dorvill. et Voss. secundo. Vide etiam seq. notam. Verum quum encliticam que retineant MSS. omnes, vide,

num rescribi possit: Namque haud saepe, vel saepe haud, accidit, ut quis auderet. In lectione Stephani sensus plane contrarius est.

Ei rei subplacium] Longe aliter, sed interpolate, si quid video, haec circumferunt MSS. Cujac. Andin. Leid. prim. Oxoniensis, et Petav. margo: Ibi subplacium horum delictorum, vel suppl. ibi horum del. cum cruc. etc.

Galli se omnes ab Dite patre prognatos praedicant] Hunc Samothren fuisse dictum, fido Berosi Anniani tradit Edm. Dickensonus Delph. Phoen. p. 184. sed miror, virum eruditum suppositicio illi libro et turpissimo fabularum sterquilinio credidisse. Cum Pluto locis inferis praefesse credetur, putarim, Gallos hunc generis sui auctorem fecisse, quia Druidae memorarant, revera fuisse populi partem indigenam, ut tradit Amm. Marcellinus 25, 9. adeoque e locis subterraneis proropsisse. DAVIS. Πλούτωνος Graecus, non bene. In MS. Oxon. Dite id est Plutone.

Ab Druidibus] Andin. Scalig. Leid. pr. ex Dr. Quod sane non temere spernas. Sic scire, audire, accipere, petere ex aliquo saepe eo sensu; ubi vulgus diceret a vel ab. Vide Cort. ad Sallust. B. Jug. c. 20. Ex amicis

² dicunt. Ob eam causam ^a spatia omnis temporis, non numero dierum, sed noctium, ^b finiunt: ^c dies natales, et mensium, et annorum initia sic observant, ut noctem dies subsequatur. In reliquis vitae institutis hoc fere ab reliquis differunt, quod suos liberos, nisi quum ^d adoleverint, ut munus militiae sustinere possint, palam ad se ^e adire non patiuntur; filiumque puerili aetate in publico, in conspectu patris adsistere, turpe ^f ducunt.

¹ XIX. ^g Viri, quantas pecunias ab uxoribus dotis nomine ^h acceperunt, tantas ex suis bonis, ac-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a spatium L. pr. Ox. ^b definiunt Carr. et Ed. Steph. sed vide ad c. 25. ^c Sic MSS. o. et Edd. Vett. praeter unum et alterum. vulgo et dies. ut d. L. pr. ^d adoleverunt B. pr. Pet. V. pr. ^e ire L. pr. vulgo patiantur et in p. ^f dicunt MSS. 3. Ed. Inc. ^g virique L. pr. ^h acceperunt L. sec. Egm.

apud Numantiam acceperat. Immo ex copiis suis sperare, pro a cop. Hirt. B. Afric. c. 45.

Ob eam causam — finiunt] Inepta est ratio, quam protulit noster, nec eam, ut opinor, assignarunt Druidae. Hujusce usus non alia fuit causa, quam quia diem ab occasu solis ad occasum esse statuerunt, quemadmodum etiam Athenienses (Germani) aliique. Vide Henr. Lindenbrogium ad Gensorin. de Die Nat. c. 23. DAVIS.

Non numero dierum sed noctium finiunt] Ab antiquissimis mortalium hoc acceptum. Sic et Arabes post occasum solem initium diei statuunt, quem ^{أيام} vel ^{أيام} nuncupant. VOSS.

Patiantur] Lege, patiuntur, nam sequitur, turpe ducunt. Quin

ita dant Norvic. Petav. Gortorp. Voss. Egmond. DAVIS. Cur. sec. Licet haec variatio modi satis defendi queat ex dietis ad 2, 10. et alibi, uti et cap. seq. parvi tamen hic auctoritati MStorum, qui constanter, si Oxoniensem forsitan excipias, habent patiuntur, cum Editionibus antiquissimis; uti et Vascos. Stephani, Stradae, et Gryphii poster.

Puerili aetate] Sic MSS. Reg. Eliens. et Vossii. Editi (In puerili aetate) quod minus concinnum est propter sequentes praepositiones. CLARK. Delendam hic esse praepositionem e suis Codd. jam monuit Urfinus, et ab Edd. Beroaldi et Vascos. abesse docuit Brantius; non agnoscunt eam etiam Strada, Steph. Gryphii posterior, neque MSS. mei praeter Leid. pr. et Dorvill. quare expunxi. In conspectu recte reddidit Caesari Hotomannus ex

stimatione facta, cum ^a dotibus communicant. Hu-
 jus omnis pecuniae conjunctim ratio habetur, fru-
 ctusque servantur. ^b Uter eorum vita ^c superarit, ³¹¹
 ad eum pars utriusque cum ^d fructibus superiorum
 temporum ^e pervenit. Viri in uxores, sicuti in libe-
 ros, vitae necisque habent potestatem; ^f et quum
 paterfamiliae inlustriore loco natus decessit, ejus
 propinqui ^g conveniunt; et, de ^h morte si res in su-
 spicionem venit, de uxoribus in servilem modum
 quaestionem habent; et, si compertum est, ⁱ igni
 atque omnibus tormentis excruciatas interficiunt. Fu- ⁴

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a dotis Ox. dotis bonis vel pecunia L. sec. ^b ut uter L. pr. Aim.
^c superarent MSS. 5. Ed. Inc. ^d fructu L. pr. Ox. ^e perveniat L.
 pr. sec. ^f ut L. pr. vulgo paterfamilias. pater V. sec. ^g veniunt
 MSS. 3. Ed. Inc. ^h more male Edd. qdd. perperam Ciaccon. pu-
 tat, de morte esse Glossam. ⁱ igne a. o. suppliciis L. pr.

Aimoino, cum in Ed. qua uteba-
 tur, reperisset sine *τοῖς* in, uti
 est in Leid. sec. male.

Paterfamiliae] Sic edidi rur-
 sus auctoritate MStorum Bong.
 pr. Petav. Voss. pr. Leid. pr. Scal.
 Egm. aliorumque sex cum Edd.
 Rom. Med. Ven. Incerta et plu-
 ribus. Adī ad 1, 50. *Matresfa-*
miliae eorum.

Funera sunt pro cultu Gallo-
rum] Ita et MS. noster, sed ea-
 dem manu, qua codex exaratus
 est, varia lectio in margine ad-
 scripta est, *pro captu Gallorum*,
 quod non rejicio. Graecus, *ὡς*
κατ' ἐκείνους γε, ut in ejus codice
pro captu fuisse nullus dubitem:
 nam et supra, ubi est, *ut captus*
est Germanorum, eodem modo
 vertit. VOSS. Codd. nonnulli
 (*pro captu*). Quod non rejicien-
 dum censet Vollius. Nam et Grae-
 cus habet, *ὡς κατ' ἐκείνους γε*.

Caesar utraque harum vocum ali-
 bi utitur. CLARK. *Cultu* reti-
 nent ceteri MSS. sed apud Ai-
 moinum est *captu*. ut 4, 3. *ut est*
captus Germanorum: ubi con-
 tra *cultus* in aliis. *Cultu* non
 mutandum. ratio enim vitae et edu-
 cationis, earumque rerum, quae
 eo pertinent, notat.

Justis funeribus confectis, una
cremabantur] Magna lux Cae-
 sari ex Jornandis loco c. 49. ubi
 describit morem funeris Atiliae:
Cujus manes, inquit, *quibus*
modis a sua gente honorati
sunt, pauca de multis dicere
non omittamus. In mediis siqui-
dem campis, et intra tentoria
serica cadavere collocato, spe-
ctaculum admirandum et solen-
niter exhibetur. Nam de tota
gente Hunnorum electissimi e-
quites in eo loco, quo erat po-
situs, in modum Circensium cur-
sibus ambientes, funera ejus

nera sunt pro cultu Gallorum magnifica, et sumtuosa; ^a omniaque; quae vivis cordi fuisse arbitrantur, in ignem ^b inferunt; etiam animalia; ac paullo supra hanc memoriam servi, et clientes, quos ab iis dilectos esse constabat, justis funeribus confectis, una ^c cremabantur.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a omnia Egm. omnia quaeque MSS. plurimi. ^b conferunt L. pr. ^c cremantur MSS. 3. Ed. Inc.

cantu funereo tali ordine referebant. Exinde memorantur breviter gesta Attilae, quibus recensitis subdit: Postquam talibus lamentis est defletus, strabam super tumulum ejus, quam appellant ipsi, ingenti comessatione concelebrant, et contraria invicem sibi copulantes, luctum funereum mixto gaudio explicabant, noctuque secreto cadaver est terra reconditum. Cujus fercula primum auro, secundo argento, tertio ferri rigore communiant, significantes tali argumento, potentissimo regi omnia convenisse: ferrum, quo gentes edomuit; aurum et argentum, quod ornatum Reip. utriusque acceperit. addunt arma hostium caedibus acquisita, phaleras vario gemmarum fulgore preciosas, et diversi generis insignia, quibus colitur aulicum decus. Et ut tot et tantis divitiis humana curiositas arceretur, operi deputatos detestabili mercede trucidarunt, emerisque momentanea mors sepelientibus cum sepulto. Habemus et simile exemplum congestorum hostilium armorum et occisorum captivorum in Statio 12. Thebaïd. ubi Menoecei rogum describit: At non plebejo fumare Menoecea busto Rex genitor Thebaeque sinunt, nec robora vilem Struxerunt de more rogum:

sed bellicus agger Curribus, et clypeis, Grajorumque omnibus armis Sternitur. hostiles super ipse ut victor acervos, Pacifera lauro crinem, vittisque decorus Accubat. Paulo post addit: Spirantes super inferias captiva Pelasgum Corpora, frenatosque pater solatia fortis Bellorum mactabat equos. Sed quod Vulcanius in priore Statii loco, ubi legitur, hostiles super ipse ut victor acervos, pro ut emendabat it, nugae sunt: et, si id recipias, otiosum erit verbum accubat, quod post sequitur. Nam ait Statius, primo regum extruetum fuisse, postea ipsum Menoecea, lauro, victoris instar, redimitum, rogo impositum fuisse. Porro ad hunc locum Statii Lactantius Scholiastes ait: Exuviis enim hostium extruebatur regibus mortuis pyra; quem ritum sepulturae hodie quoque barbari servare dicuntur, quem strabas dicunt lingua sua. Vulcanius putat, straffe veram vocem fuisse, ac notas supplicium vel poenam, quae de ministris vel captivis sumebatur: mihi illud parum placet. Praeferim si Lactantii verba inspicias, qui ait, strabam appellari acervum ex hostium exuviis: itaque malo ita nuncupatum ἀπὸ τῶν stroopen, quod nobis praedari. Aut si illud minus verum, possumus de-

XX. ^a Quae civitates commodius suam Rem ¹
^b publicam administrare ^c existimantur, habent le- ³¹²
 gibus ^d sanctum, si ^e quis quid de Republica a fini-
 timis rumore ^f ac fama ^g acceperit, uti ad magi-
 stratum deferat; neve cum ^h quo alio communicet:
 quod saepe homines temerarios atque inperitos falsis ²

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a quem G. V. tert. Dorv. Ed. Inc. civitatem V. tert. ^b deest
 And. non male. Rem suam publ. V. sec. ^c existimant Lov. ae-
 stimant MSS. 3. Ed. Inc. ^d sancitum MSS. 3. et Edd. Vett. scri-
 ptum Aim. et Ort. MS. ^e abest L. pr. Ox. ^f Sic Ox. L. pr. Duk.
 vulgo aut. ^g acceperint, deferant et communicent L. pr. Oxon.
^h exsulat a L. pr. Ox. Dorv. Edd. R. M. V. Fl.

ducere a streuven, quod vetere
 Francorum lingua sternere no-
 tat: unde streuve, vel struve, a-
 cervus, confiratus cumulus. Res
 incerta est. illud constat, anti-
 quissimum hunc esse morem ca-
 ptivos ad funera mactandi, unde
 Homerus Iliados ω: Δώδεκα δὲ
 Τρώων μεγαθύμων τίτας ἐδάλας
 Χαλκῆς δηϊόων. VOSS. Theod.
 Marcilius legendum putavit, mi-
 stis funeribus conferti creman-
 tur; alii, justis funebribus con-
 fectis; quemadmodum locutus
 est Livius 1, 20. Nos lectionem
 Codicum auctoritate suffultam
 retinemus, cum enim funera per
 Ellipsin post justa intelligantur,
 ut notavit G. J. Vossius de Con-
 struct. c. 6. haud mirandum, si
 noster, more suo, extulerit. Si-
 militer etiam Curtius dixisset ju-
 stas exequias, si per Criticos
 licuerat; nam 3, 12, 15. ubi vulgo
 legitur, jamque justis defuncto-
 rum corporibus solutis, MS. Pe-
 trensis et edit. Merulae habent,
 jamque justis defunctorum cor-
 poribus solutis exequiis, et ita
 reponendum arbitror. DAVIS.
 Ursinus conjecit etiam cum Liphio
 funebribus, atque ita edidit Sca-
 liger. Hotomannus cum eodem
 Ursino, mallet delere τὸ funeri-

bus. Neque defendit satis Ciac-
 conius locutione Ciceronis, justa
 funerum, aut Davisius, quum
 ait, in vulgari locutione, justa,
 subaudiendum funera: quod pu-
 tat etiam Sanctius in Minerva 4,
 4. adducto hoc ipso Caesaris lo-
 co. Verum rectius Cl. Perizo-
 nius et Scloppius subintelligunt
 officia, uti apud Appulej. l. 8.
 p. 157. Ed. Pric. posses etiam mu-
 nera, quomodo saepe funebria
 justa vocantur: adi ad Lucan. 8,
 741. extremo sed abest a munere
 busti; quod nequaquam mutari
 debet in bustis, vel justis. Immo
 justa et funera aliquantum distin-
 guit Statius Theb. 12, 34. Qui ju-
 sta ferant, qui funera ducant.
 Quod autem Davisius Cartium pu-
 tet dixisse, justis exequiis solu-
 tis, non ei adfentior; cum nulli
 praeterea Codd. exequiis agnos-
 cant, et satis aperta videatur
 esse Glossa. Ceterum Cl. Perizo-
 nius debuit inspexisse solam Ed.
 Scaligeri, cum dicto loco tam
 simpliciter pronunciet, in Caesare
 etiam legi funebribus. Quid-
 quid sit, suspectum est mihi ju-
 sta funera, et ultimam vocem e
 Glossa inrepsisse autumo; nisi fu-
 nebribus cum aliis malis. (Nihil
 nunc muto. Diserto enim sic et

rumcribus terreri, et ad facinus inPELLI, et de sum-
 3 mis rebus consilium capere, cognitum est. Magi-
 stratus, quae visa sunt, occultant; a quaeque esse
 ex usu b judicaverint, multitudini produnt. De
 c Republica, nisi per concilium, loqui non conce-
 ditur.

1 XXI. GERMANI multum ab hac consuetudine
 83 differunt. nam neque d Druides habent, qui rebus
 2 divinis praesint; neque e sacrificiis student. Deo-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a quae vero ex L. pr. quae esse Ed. Steph. ex usu esse Lov. Fors. delendum *to esse*. b judicaverunt B. pr. V. pr. Lov. et 4. alii cum Ed. Inc. c Re populi L. pr. consilium MSS. 4. et Edd. pp. Hotom. pro concilio vel per concilia conjicit. quod eodem reddit. d Druidas Edd. Vasc. Str. Steph. Gr. post. Sed contra MSS. et supra Latine Druidibus. e sacrificio Ed. Inc.

Plinius H. N. 10, 2. etiam in antiquissimis membranis: *principioque justa funera priori reddere*. Aufon. Praefat. Parent. condita funere justo. Carm. 9. *celo funere fletus*. Apage igitur Celeb. Marklandi audacem conjecturam, legentis: *mutuis vulneribus confecti*. quasi ageretur de servis Romanorum gladiatoribus. OUDENDORP. ad Sueton. Aug. c. 19. p. 184.]

Inperitos] ἀνεπίτροποι πρᾶγματων recte Graecus vertit: si recepta lectio non moveri debeat. Nam Bong. prim. Vossiani omnes, Petav. Egmond. Gottorp. Leid. tert. et Ed. Incerta habent, *inpedi-* tos, id est, suis quemque rebus occupatos, et non adtente considerantes falsum rumorem. Vide Davis. ad 5, 7. *Inpeditis omnium animis*. Terent. Hec. 3, 1, 17. *Inpeditum in ea expedivi animum*. Pallim *inpeditus curis*, occupationibus etc. Sed sana est vulgata lectio. Adi omnino ad B. Civ. 1,

85. *Homines inperitos et per conloquium deceptos*.

De Rep. nisi per concilium: Tempore concilii, dum concilium celebretur. Sic apud Suetonium in Caes. c. 80. *Cunctati, utrumne illum in campo per comitia — e ponte dejicerent*, hoc est, dum comitia agerentur. Frustra igitur est Fr. Hotomannus, qui de hujusce lectionis sanitate dubitat. DAVIS. ἐν τῇ πολιτείᾳ Graecus. Sic *per ea tempora, per hiemem*, et sexcenta talia.

Neque sacrificiis student — reliquos ne fama quidem acceperunt] Contrarium liquet ex Taciti de Mor. German. c. 9. *Deum maxime, inquit, Mercurium colunt, cui, certis diebus, humanis quoque hostiis litare fas habent. Herculem et Martem concessis hostiis placant. Pars Suevorum et Isidi sacrificat*. Facile quidem fieri potest, ut falleretur Caesar, qui paucos

rum numero eos solos ^a ducunt, quos cernunt, et quorum ^b aperte opibus juvantur, Solem, et Vulcanum, et Lunam: reliquos ne fama quidem acceperunt. Vita omnis in ^c venationibus, atque in studiis ³ rei militaris consistit: ^d ab parvulis labori ac ^e duritiae student. Qui diutissime ^f inpuberes permanserunt, ⁴ & maximam inter ^h suos ferunt laudem: hoc ali staturam, ali hoc vires, nervosque confirmari putant. Intra annum vero ⁱ vicesimum ^k feminae ⁵

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a dicunt MSS. 5. Ed. Inc. ^b Sic MSS. et Edd. qdd. non op. ap. ^c venatione D. ^d a parvis L. pr. a p. Al. ^e Edd. quaedam cum MSS. D. Dorv. duritiei vel duritiei ac l. ^f inpubes L. pr. et permanserint Pet. ^g maxime B. pr. ^h Suevos L. pr. dein vulgo deest semel hoc. ⁱ Sic MSS. ^k feminam notitiae B. pr.

tantum dies in Germanorum finibus moratus est. Vide *Ph. Cluverium* Germ. 1, 22. DAVIS.

Impuberes permanserunt] Necessesse est, ut Caesar his vocibus denotarit eos, qui cum mulieribus non confueverunt; ab hominis enim arbitrio non pendet, ut pubes serius aut ocius compareat, nec ejus defectus vires auget vel minuit. Simili fere modo hanc Germanorum a Venere abstinentiam *longissimam pueritiam* vocavit *Pomp. Mela* 3, 3. Honesto vocabulo idem hic loci significavit Graecus interpret: vertit enim, ἀγάμυς διαμένοντας. IDEM.

Ali vires] Cuiac. Petav. Leid. pr. Oxon. et Edd. Ven. 1517. Ald. et prima Gryphii, *Ali hoc vires*. Recte; nam et hanc particulam repetit Graecus: Τὴν μὲν τὸ τῷ σώματος μέγεθος, τὴν δὲ τὴν ψυχῆς τρέφεσθαι. Quare restitui. Perperam autem MSS. pluri et Edd. Vett. habent *alii* bis. Supra pro opibus citat ope-

ribus, memoriae, credo, vitio, Ill. Spanhem. de Praef. Num. T. 1. p. 429.

Intra annum vero xx feminae notitiam habuisse] Rem turpiculam modestie designat. Sic *Ovidius* in Epist. Hypsipyles Jafoni vs. 43. *Non ego sum furtim tibi cognita — Turpiter illa virum cognovit adultera Virgo*. Ita et passim sacri Scriptores. Ipsum autem Germanorum institutum calculo suo probavit *Ocellus Lucanus* de Univ. c. 4. Ἰπὸς τὴν, ait antiquissimus ille Philosophus, τῶν ἀφροδισίτων Χρήσιν ἕτως ἀγεσθαι Χρὴ τὸν παῖδα, ὡς ὑπὸ ἐπιζητεῖν πρὸ τῶν ἐκκοδῶν ἑτῶν τὴν τοιαύτην Χρήσιν. Vide pag. 534. Ed. Galeanae. DAVIS. Similiter δεῖν τὸν παῖδα ἕτως ἀγεσθαι, ὥστε μὴ ζητεῖν ἐντὸς τῶν ἐκκοδῶν ἑτῶν τὴν τοιαύτην συνουσίαν, praeceperunt Pythagorei, sicut testatur *Jamblichus* vit. Pythag. n. 210. IDEM. Cur. sec.

Perluuntur] Petav. Leid. sec. et tert. *proluuntur*. Cave, audias.

notitiam habuisse, in turpissimis habent rebus: cuius rei nulla est occultatio; quod et promiscue in fluminibus perluuntur, et pellibus, aut a parvis rhenonum tegumentis utuntur, magna corporis parte nuda.

V A R I A E L E C T I O N E S.

a parvulis L. sec. b Sic B. pr. L. pr. non per u. V. ad 2, 20.

Perluere est, penitus madefacere, et totum corpus lavare; *proluere* notat leviter adspargere. Adi Celeb. Burm. ad Petron. c. 120. *Nec mea Tisiphone sitiens perluit artus*. Ovid. Met. 4, 172. *Dumque ibi perluitur solita Titania lympa*. Appulej. l. 1. Met. p. 10. *Quoad me urinae spurcissimae madore perluerent*: ubi itidem Elmenhorst. e MS. Bertin. mallet, *proluerent*. quo facit lib. 9. pag. 205. *portentosi cruoris maculas novo sanguinis fluvio proluit*. de quo alias plura; uti spero. Adde Colv. Ibid. *lotio perlutus*: et Cl. Drakenb. ad Sil. 17, 300. *tibi proluit ense*. Colum. 6, 8. *Tum vino proluitur os*, e MSS.

Et pellibus aut parvis rhenonum tegumentis utuntur] Sic recte legitur, neque audire te Hotomannum velim, qui *renum* legebat: videtur illi inconcinna phrasis, *parvis rhenonum tegumentis*, pro *parvis rhenonibus*. Sed nulla hic difficultas, nam quod ait, *parvis sagorum tegumentis* parum recte dici, et eodem modo neque hoc sanum esse, non admitto, nec prorsus eadem ratio est. Illud *tegumentis* hic ad explicandum adjectum est, quia *rhenonum* vox minus nota. Sic *fontes Tivavi*, sic alia dicuntur, at non eo tam facile reperiatur, *fluvius Danubii*. *Rhenones* (ait Isidorus Orig. 19, 23.) sunt *velamina humerorum et*

pectoris usque ad umbilicum, atque intortis (an non melius *intonsis*?) *villis adeo hispida, ut imbres respuant, quos vulgo reptos vocant, eo quod longitudo villorum quasi reptat: de quibus Sallustius, Germani intectum Rhenonibus corpus tegunt. Dicti autem rhenones a Rheno, Germaniae flumine, ubi iis frequenter utuntur*. Meminit eorundem et Varro, et Glossae MSS. *Rheno est pellicium, vel vestis facta de pellibus, pendensque ad umbilicum*. Erant autem tunicae illae non, ut Cluverius vult, sine manicis: breviores habebant, ut legimus apud Sidon. Appollinar. epist. 4, 20. ubi describit habitum Sigismeri, regii juvenis, et ait: *Praeter hoc vestis alta, stricta, versicolor, vix appropinquans poplitibus exertis. Manicae sola brachiorum principia velantes. Viridantia saga limbis marginata puniceis, penduli ex humero gladii, balteis supercurrentibus strinxerant clausa bullatis latera rhenonibus*. Unde simul discimus, solitos etiam Germanos bullis ornare rhenones suos, ut hic Sigismerus, qui sponsus erat. Porro *rhenonum* nomen, ut bene observatum quoque Cluvero est, non ἀρὸ τῶν ῥήνων, seu *agninis pellibus*, multo minus a Rheno, quod dignum Isidoro signum est, sed a *rhen*, quod animal cervi specie adhuc Septentrioni proximis gentibus pelles

XXII. *Agriculturae non student, majorque pars victus eorum in ^a lacte, caseo, carne consistit: ne-² que quisquam agri modum certum, aut fines ^b ha-³ bet proprios; sed magistratus, ac principes in annos singulos gentibus, ^c cognationibusque hominum, ^d qui*

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo lacte et c. etc. ^b Sic MSS. et Edd. Vett. non prop. h. ^c cognationesque V. pr. tert. cognationique Egm. cognationisque V. sec. que abest a L. pr. Duk. ^d quique Pet. L. pr. Scal. quicum MSS. 11. et Edd. R. V. M. etc. qui sua Egm. coierint scripti ex L. pr. V. tert. et Ed. Inc. pro coierunt. vulgo q. eis, et attr. agri contra MSS. et Edd. pp.

et habitum sufficit. Adco ut dammandus minime sit Aimoinus, quem alii perstringunt, quia, quo loco haec Caesaris verba describit, addiderat, rhenonem esse animalis genus. Quin et vulgatum hodieque animal, caprea, idem nomen habet: nec dubito, Germanos vestes ex ejus pellibus paravisse. Sane illuc respexit Maro, cum Georg. 3, 381. ait: *Talis Hyperboreo septem subjecta Trioni Gense effrena virum Riphaeo tunditur Euro, Et pecudum fulvis velantur corpora setis.* Ubi Severus, *pecudum fulvis setis*, explicat, *rhenonibus*. nam, ut Sallustius dicit in historiis, *vestes de pellibus rhenones vocantur*. Nec, quod capreis rubri pili sunt, quis objectet, cum Maro fulvas setas nuncupat: nam ait Aelianus hist. animal. 14, 14. de capreae genere, quod *κεμάς* appellatur, *ξανθαί γε μὴν τό λοιπὸν ὄμα εἶσι.* Sed verba Sallustii, quae a Servio adducuntur, non usquequaque vera sunt, nam non omnes vestes de pellibus rhenones appellatas, id vero pro certo habeo: quare caute et recte Caesar *pellibus* primum inquit, quod generale postea ad speciem venit, *vel parvis rhenonum tegumentis*. Postea autem ab animali factum vesti nomen:

nam solitos Germanos vestium vocabula ab animalibus desumere, vel nomen Bassaris indicet. Vett. Gloss. in Persii Sat. 1. *Bassarides, Bacchae*: quibusdam videtur a genere vestis, qua *Liber Pater* utitur, demissa ad talos, quam *Thraces Bassarin*. Quidam a vulpibus, quarum pellibus *Bacchae* succingebantur. *Vulpes Thraces Bassares* dicunt. Quod verum. nam et hodieque vox illa levi mutatione *zē b* in *v* et *a* in *o*, vos dicitur nobis. VOSIUS. *Rhenonum* bene exhibent Voss. prim. Oxon. et alii. Ceteri vetustiores *Rhenorum*, vel *Renorum*; alii *Renonum*, *Rerum*, vel *Renum* cum Ed. Incerta et Beroaldi; sed recte *Rhenonum* jam defendit Carrio Ant. Lect. 3. 2. cui adde Brantium, et Cl. Duker. ad Flor. 2, 17, 4. Ceterum non Aimoinus tantum ait, hoc loco *Rhenones* esse animalis genus; nam et Metaphrastes scripsit: *ρήνων καλυμένων ζώων δέρμασιν.* Hinc tales *Renones* seu *Reni*, vel *Rhenones*, non vero *hirci*, sunt expressi in nummis gentis *Reniae*: ut docet Bertius ad Germaniae tabulam in sua Ptolemaei Editione. Adde Ursin. in Familiis Romanis, et plura de *Renonibus* vide, si vis, in Fabri Thesauro et apud Cluverium.

una coierint, quantum, et quo loco visum est, agri adtribuunt, atque anno post alio transire cogunt.

3^a Ejus rei multas adferunt caussas, ^b ne adsidua consuetudine capti studium belli gerundi agricultura commutent; ne latos fines parare studeant, potentioresque humiliores possessionibus expellant; ne accuratius, ad frigora atque aestus vitandos, aedificent; ^c ne qua oriatur pecuniae cupiditas, qua ex

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Cujus G. Ed. Inc. ^b quod neque L. pr. ^c neque MSS. 3. atque MSS. 3. et Ed. Inc.

In lacte] Sic MSS. et Edit. Vett. recentiores omittunt *in*. CLARK. *Lacte et caseo et carne consistit*) Duas illas particulas copulantes nesciunt Petav. Gotorp. Voss. et Egmund. At Lovan. dat, *e lacte*. Scribo: *m. pars eorum victus* (sic MSti) *in lacte, caseo, carne, consistit*. Scriptor de bell. Hispan. c.7. *Reliquae ex fugitivis auxiliares consistebant*. Quod Barbarismi Dodwellus infimulat. Sed legendum, *in fugitivis*. Vide Quintilianum Instit. Orat. 1, 10. et Brutum apud Ciceronem Fam. 11, 13. DAVIS. *Cur. sec.* In habent MSS. et Editi omnes ad Scaligerum usque. quare praepositionem cum aliis revocavi. 2, 33. *Una in virtute omnis spes salutis consistet*. ubi etiam variatur. 7, 84. *Quod suum periculum in aliena vident virtute consistere*. B. Civ. 2, 5. *In ejus diei casu fortunarum evenit consistere*. ubi etiam non constant sibi Codices. uti nec 3, 14. *exiguo tempore magnoque casu salus constitit*. 3, 111. *In ea re victoriam et salutem consistere*. Adde B. Alex. c. 15. Hic quoque de Lovaniensi dubito, cujus excerptorum, quae ego habeo, nota docet, quoque et et

ab eo abesse; sicut illae copulae non comparent in MSS. meis nec Edd. primis, ut et Vascos. Steph. Gryph. post. aliorumque, praeterquam in Leid. pr. et Oxoniensi, forsan et Cujac. atque And. Sed rectius e nostri more absunt. l. 1. init. *Lingua, institutis, legibus differunt*. mox c. 24. *In inopia, egestate, patientia*. B. Civ. 2, 4. Et saepissime. Adi ad 4, 15. *timore, lassitudine, vi fluminis oppressi*. Ordo τῶν victus eorum retinetur ab Petav. Leid. pr. aliisque. quocirca eum retinui, ne ambiguitas oriatur, et ad partem referri possit τὸ eorum. Ceterum Hotomannus existimat, hoc loco desiderari vocem omnes, e c. 29. *Quod, ut supra demonstravimus, minime omnes Germani agriculturae student*, et quia de Suevis supra dixerit, *agriculturam apud eos non intermitteri*. At non opus puto. Recte Glandorpius *studere agriculturae* exposuit, *non deditos esse ei praeter usum necessarium ejus rei*. Nam et agros debuisse ab iis coli, licet non magnum ei rei studium et curam adhibeant, ipse auctor in sequentibus declarat. Aliter posset etiam legi, *Agriculturae non student*

re factiones, ^a dissensionesque nascuntur: ut animi ⁴
^b aequitate plebem contineant, quum suas quisque
 opes cum potentissimis aequari ^c videat.

XXIII. Civitatibus maxima laus est, quam la- ¹
 tissimas circum se vastatis finibus solitudines ha- ^{3,6}
 bere. Hoc proprium virtutis existimant, ^d expulsos ²
 agris finitimos cedere, neque quemquam ^e prope au-
 dere consistere: simul hoc se fore tutiores arbitran- ³

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a divisionesque MSS. 6. et Edd. ^b aequalitate Lov. ^c posse vi-
 deat MSS. 2. Edd. R. M. aliacque. ^d expulsis V. pr. et 2 alii cum
 Ed. inc. finitimos B. pr. caedere Lov. ^e vulgo prope se.

major pars. Victus eorum. Sed,
 ut dixi, nequaquam est necessa-
 rium. Mela explicat nostrum 3,
 3. Quae possident: nam ne illa
 quidem enixe colunt. Omnes ve-
 ro c. 29. suspectos esse, ibi vide.

Quantum et quo] Sic MSS.
 Editi, (quantum eis et quo). Mi-
 nus eleganter, si non et minus
 Latine. Dicendum enim esset,
 (quantum sibi etc.) CLARK. Con-
 sentiant mei, nisi quod plerique
 habeant, ei quo l. cum Ed. In-
 certa. Ejeci itaque rō eis. ei et
 quo Duker. et Carr. Gerundi dedi
 ex Aimoino pro e. Belligerandi
 Cellar. Vide ad 8, 55.

Humiliores possessionibus ex-
 pellant] Tenuiores aut infirmi-
 ores. Sic Seneca de ira 1, 3.
 Nemo tam humilis est, qui poe-
 nam vel summi hominis spera-
 re non possit. Publius Syrus
 in sentent. Auxilia humilia, fir-
 ma consensus facit: ubi Tan.
 Faber perperam repofuit infir-
 ma, quod hanc vocis significa-
 tionem in animum non revoca-
 ret. DAVIS.

Ne qua oriatur pecuniae cu-
 piditas] Vere dictum. ex pecu-

nia potentiae cupido, hinc diffi-
 dia et factiones. Hotomanni acu-
 men et ingenium laudo, qui ex
 pecunia non oriri factiones et
 diffidia putat, ac idcirco repo-
 nit potentiae: quasi non habendi
 studium in scelera et nefaria
 quaeque homines agat. Egregie
 Tacitus 2. Historiar. Ubi subacto
 orbe et aemulis urbibus regibus-
 ve excisis, securas opes concu-
 piscere vacuum fuit, prima in-
 ter patres plebemque certa nina
 exarsere. Lucanus 1, 158. — sed
 publica belli Semina, quae po-
 pulos semper mersere potentes.
 Namque ut opes nimias mundo
 fortuna subacto Intulit, et rebus
 mores cessere secundis, Prae-
 daque, et hostiles luxum sua-
 sere rapinae, Non auro tectisque
 modus: et, Paupertas fugitur,
 totoque accersitur orbe, Quo
 gens quaeque perit. VOSS.

Latissimas] Codd. nonnulli,
 latissime. Quod propugnat Ho-
 tomannus, quia Caesar hac voce
 alibi utitur: sed alia constructio-
 ne; quod non videtur Vir doctus
 satis advertisse. CLARK. Scilicet
 utitur auctor 4, 1. Maximam pu-
 tant esse laudem, quam latis-
 sime a suis finibus vacare agros.

4 tur, repentinae incursionis timore sublato. Quum
bellum civitas aut inlatum defendit, aut infert; ma-
gistratus, qui ei bello ^a praesint, ut vitae necisque
5 habeant potestatem, ^b deliguntur. In pace, ^c nullus
est communis magistratus; sed principes regionum
atque pagorum inter suos jus dicunt, ^d controver-
6 siasque minuunt. ^e Latrocinia nullam habent infamiam,
quae extra fines cujusque civitatis fiunt; at-
que ea juventutis exercendae, ac ^f desidia minu-
7 dae causa fieri praedicant. atque, ubi ^g quis ex

VARIAE LECTIONES.

^a praesunt L. pr. Egm. mox et vitae Ciaccon. ^b dilig. V. tert.
^c nullis B. pr. neque in illis vel nullis Ox. vulgo comm. e. contra
MSS. et Edd. Vett. ^d que deest V. sec. Aic. ^e latrocinium Egm.
^f desidiam B. pr. ^g quisque L. pr.

Ex quo loco sine dubio librarii et hic fecerunt *latissime*. quod in MSS. plerisque et Edd. primis ac Aimoino. exstat. *Latissimis* est in Leid. primo, Oxon. et Edd. multis. Sed *latissimas* servant Ursini MS. Petav. et Edd. Vascos. Stradae, Steph. Gryph. post. Scalig. etc. Dein ejeci *to se post prope* auctoritate Aimoini et Edd. Vett. ut et Steph. Gryph. etc. ac MSS. omnium praeter Leid. pr. et Oxon.

Desidia minuendae] Tollen-
dae prorsus et eradicandae; haec enim frequens est hujusce vocis potestas. *Horatius* Epist. 2, 1, 107. *Crescere res posset, minui dam-
nosa libido*. Sic et noster paullo ante *controversias minuire* dixit, quod idem valet, ac eas dirimere, ac disceptare. Vide etiam not. (Hotomanni) ad B. G. 5, 26. Observandum porro est, Lacedaemonios ob eandem causam suis latrocinia permisisse, ut docet *Nic. Cragius* de Rep. Ilacced. 1. 3. p. 181. DAVIS.

Qui sequi velint, profitean-

tur] Sic MSS. Scaliger et Recentiores ediderunt (ut, *qui sequi velint etc.*) Longe minus eleganter. CLARK. Ita Scaliger edidit esolo Carrar. Omnino male, quare etiam delevi *to ut*. quod saepissime intrusum contra MStos in Frontino et Caesare monendum fuit. Adi ad Frontin. 2, 4, 1. et supra 4, 16.

Caussam] In Oxon. scribitur, *luti caussam*. et adscripsit excerptis Cl. Wasse, *an pro lucri?* πολέμῳ addit Graecus.

Abrogatur] Codd. plerique (*derogatur*). CLARK. In nullo meorum est *abrogatur*; uti nec in Editis, nisi Aldin. et Plantin. aut Scalig. quare restitui *to derogatur*. Quinctil. Inst. Orat. 9, 3. in f. cura verborum *deroget adfectibus fidem*. Lucan. 9, 359. *Invidus, annoso famam qui derogat aevo*.

Hospites violare fas non p.] Hinc eos hospitibus tantum bonos nuncupavit Pomp. *Mela* 3,

principibus in ^a concilio dixit se ducem fore, qui sequi velint, profiteantur; consurgunt ii, qui et caussam, et hominem probant, suumque auxilium pollicentur; atque ^b ab multitudine conlaudantur: ⁸ qui ex iis secuti non sunt, in desertorum ac proditorum numero ^c ducuntur; omniumque ^d iis rerum postea fides derogatur. ^e Hospites ^f violare, fas non ⁹ putant: qui, ⁸ quaque de caussa, ad eos venerint, ³⁷ ab injuria prohibent, ^h sanctosque habent: iis omnium domus patent, victusque communicatur.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a consilio MSS. 5. vulgo *se d.* contra MSS. dicit L. sec. et dein vulgo ut qui. ^b a L. pr. sec. *c* habentur Edd. R. M. V. d Sic MSS. et Edd. qdd. non rer. iis. et abrogatur. *Omnium rer.* propterea f. d. Ox. ^e hospitem non male MSS. plerique et Edd. pp. ^f violari L. pr. ^g quacumque MSS. Urs. L. pr. Sc. Edd. Vasc. Str. Steph. Gr. post. venerint exhibui cum Petav. L. pr. Scal. et Pulm. schedis pro vulg. venerunt. ^h sanctos *h. hisque vel iisque* MSS. plerique et Edd. Vett.

3. Hujusce φιλοξενίας insigne testimonium profert Nicolaus Damascenus, qui lib. de Mor. Gent. p. 8. notat, quod apud Celtas, quo nomine Germani continentur, μέγιστον ἐστὶν ἐπιτίμια κατὰ τὴν ἑλθόντων ἀνελόντος, ἢ πολιτῆν. ὑπὲρ τῆς μὲν γὰρ θάνατος ἢ ζημία, ὑπὲρ τῆς δὲ πολιτείας φυγῆ. DAVIS.

Ab injuria] MSS. Ursini, Carr. Leid. prim. Scal. et Edd. Vasc. Str. Steph. ac posterior Gryphii non agnoscunt *ab*. Cave, sequaris. Aliud est *prohibere injuria*, aliud *ab injuria*. *Prohibemus injuria*, quem continemus, ne eam facere possit; *prohibemus ab injuria*, quem, ne accipiat, defendimus. 5. 21. *populum ab injuria militum prohibere*. supra c. 10. *Suevosque a Cheruscis injuriis prohibere*. B. Civ. 1, 23. *Hos omnes a contumeliis militum conviciisque prohibet*. Cic.

pro L. Man. c. 7. *a quo periculo prohibete Remp.* Quamquam non perpetuo *ab* omittitur, si priora sumatur significatione. Vide ad 1, 10.

Victusque communicatur] In Ciaccon. MSto, *victumque communicant*. In Gottorp. vero et Voss. tert. atque Ed. Inc. *victusque communicantur*. Forfan non male pro Caesaris genio, qui passim adhibet pluralem numerum; ut, *commeatus, frumenta, quae-stus et mercaturas* c. 17. *venationes* et innumera similia. *pars victus* tamen c. praec. et cap. seq. *eodem victu et cultu*.

Et — ac etc.] Desunt in MSS. hae conjunctiones. Quali ratione ἀσυνδέτως saepissime utitur Caesar. Edit. Rom. pro (*et ultro*) habet (*ut ultro*.) CLARK. *Copulas et et ac* ejeci auctoritate

- 1 XXIV. ^a Ac fuit antea tempus, quum Germanos Galli virtute superarent, ^b ultro bella inferrent, propter hominum multitudinem, agrique inopiam,
 2 trans Rhenum colonias mitterent. ^c Itaque ea, quae fertilissima sunt, Germaniae loca circum ^d Hercyniam

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a At MSS. 3. ^b vulgo et ultro ^{b. i.} ac p. ^c atque L. pr. *Germ.* sunt V. pr. Ox. ^d *Hircaniam* L. pr. et dein. Alii aliter corrupte.

Bong. pr. Vossianorum, Leidensium, Petav. Lovan. Egmond. aliorumque et Ed. Inc. ut ultro etiam est in Carrar. et Edd. Mediol. ac Ven. non adeo male per ellipsin *ut adeo, ita.* de qua supra habuimus. atque ita ut in et abiit in MSS. quibusdam 7, 28. sed et copulae omissione nihil est frequentius apud nostrum.

Eratostheni] Cyrenaeo, qui geographiae scriptor ultimus a Strabone nominatur: vide opus patris mei de Historicis Graecis 1, 17. VOSS. Reponit *Ph. Cluverius* Germ. 3, 47. *Eratostheni et aliis quibusdam Graecis*, quoniam, ut censet, et ipse Eratosthenes fuerit Graecus. Sed memoria lapsus est vir eruditus; erat enim Cyrenaeus, ut summo veterum consensu traditur. Vide *G. J. Vossium* de Hist. Graecis 1, 17. DAVIS. Secutus Cluverium est Cellarius. Metaphrastes etiam, *ἄλλοι τινὲς Ἑλληνες.* sed non opus est. Sic *Jupiter et Dii, Pindarus et Lyrici*, innumeraque similia. Adi omnino Gronov. et Drakenb. ad Liv. 3, 25. *Virginus, et Tribuni*; et quos laudant, nec non Sall. B. Jug. c. 4.

Orciniam] Sic vulgo nunc edunt: cum MSS. Bong. pr. Voss. pr. Leid. pr. aliique multi et Edd. primae habeant *Orcyniam*. Re-

cte. Graecus Metaphrastes et Ptolemaeus vocant *Ὀρκύνιον*.

Vulgo Tectosages occuparunt] In nonnullis codicibus legi, *Volcae Tectosages*, etiam Ciacconius observavit. Sed, inquit, nemo veterum populos illos in Germania posuit, verum in Narbonensi. Non magna difficultas est. Nam cum disertim Strabo l. 4. memoret, Volcas in ipsam Asiam colonias misisse, atque ab iis nuncupatos, qui in Phrygia Tectosages vocabantur: quanto credibilius, in propinquiora loca facile eos potuisse pervenire? Verum, quo proprie loco consederint, non facile dixeris. Rhenanus in commentario rerum Germanicarum eos ad Nicri ripam locat, in Wirtenbergensi ditione, ubi hodieque arx *Teck* antiquissima visitur, quod vocabulum putat factum ex principe syllaba nominis Tectosages. In Caesare nostro MS. margini adscriptum erat, Tectosagum terram Franconiam postea dictam. quod si verum, an ab iis *Volkach*, quod nomen loco, in ea terra, ex *Volcarum* nomine permansit? Sane temere non adfirmaverim. Id modo dico, mirari me, quid causae Scaligero fuerit, quod in sua etiam editione depravatam illam vocem *vulgo* reliquerit, cum reperiantur MSS. qui

niam silvam, (^a quam Eratostheni et quibusdam Graecis fama notam esse video, quam illi Orcyniam adpellant,) Volcae Tectosages ^b occupaverunt, atque ibi confederunt. Quae gens ad hoc tempus iis ³ sedibus ^c sese continet, summamque habet ^d iustitiae ³¹⁸ et bellicae laudis opinionem: nunc quoque ^e in ea ⁴

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a quae. nota L. pr. *Eratosteni* MSS. o. et vulgo *Orcyniam*.
^b Sic MSS. non *occuparunt*. ^c vulgo *se. continet* V. tert. ^d *iustitiam* L. pr. Pet. ^e vulgo *nunc quod, nuncque. et eg. et p. L. sec.*

disertim habent, *Volcae*. Quin et Graecus vertit: Βόλκαι καὶ οἱ Τεκτόσαγες ἀποικοὶ τῆς Γαλατίας ὄντες, sed corruptus locus, et perperam illud καὶ repetitur. scribe, Βόλκαι οἱ Τεκτόσαγες. Nisi forte in depravatum codicem incidit ille, in quo legabatur, *Volcae et Tectosages*: quod fieri potuit, ut ex postrema litera vocis *Volcae*, et prima nominis *Tectosages*, conflateretur particula *et*, quae perperam deinde inserta. At illud vulgo originem traxit ex *Volgae*, ita enim plerique MSSi habent, pro *Volcae*; sic plerumque in iisdem codd. reperias *Bellovagi*, pro *Bellovaci*: ut saepe *g* litera pro *c* ponatur: quod, quamvis leve, notandum tamen, ut videamus, quam saepe minutae causae originem erroribus praebeant. VOSS. *Volcae* recte e MSS. rescribi iussit Urbinus: quod jam exhibuerat Florent. et Vascosanus, at Beroaldus *Volgae*; ut est in Voss. pr. Egm. et aliis. *Pervolgae* Aimoin. In plerisque, vulgo. In Petav. *Vulge. Belgae* Voss. sec. sed *Volcae* servavit Leid. sec. ut debet. *Tectusages, Toctisages, Toctusages* plerique Codices, o et v, e et g pro more confusis. In suo autem codice Metaphrasen legisse, et *Tectosages*, indidit. *Jub. Caes. Tom. I.*

cio adhuc esse potest Dukerianus, in quo plane et interponitur: quare in eo nil mutem; licet male ex uno populo faciat duos: quod saepius in priscis factum auctoribus librariorum culpa, sciunt docti. At vero negat Cl. Cluverius in Germ. Ant. 3, 30. fuisse *Volcas Tectosagas*, id est, Gallos Braccatos; sed *Bojos*; quare emendat, *Boji, Celtica gens occup.* e Tacito Germ. c. 28. aliisque. Non mihi liquet.

Nuncque in eadem — patientia, qua Germani, permanent, — Gallis autem etc. Codices nonnulli, (*Nunc, quod in eadem — patientiaque Germani permanent; — Gallis autem etc.*) Atque ita omnino legendum existimat J. M. Brutus. Verum totam periodum attentius perpendenti apparebit, isto modo, neque illud (*Nunc*) apto esse loco positum; (dicendum enim potius fuisset, *Et, quod Nunc in etc.*) neque id, quod sequitur, (*Paulatim etc.*) recte cohaerere: (dicendum enim fuisset, *Hi paulatim etc.*) CLARK. Longe plurimi MSS. habent quod, cum Edd. multis, quoniam Leid. pr. et Scal. Natum hoc inde, quod in nonnullis esset scriptum *patientiaque*, (quod vitiosum esse recte

M m

dem inopia, egestate, patientia, qua Germani, permanent, eodem victu et cultu corporis utuntur.

5 Gallis autem ^a provinciae propinquitas, et transma-
319 rinarum rerum notitia, multa ad copiam atque
6 ^b usus largitur. Paullatim adsuefacti superari, mul-
tisque victi proeliis, ne se quidem ipsi cum illis
virtute ^c comparant.

VARIAELECTIONES.

^a Vulgo deest *provinciae*. ^b *usum* L. pr. Scal. Pet. et Edd. qdd.
^c *compararunt* Ox.

monuit jam Ursinus,) et intel-
ligerent de Germanis; cum au-
ctor loquatur adhuc de Volcis:
ut bene Graecus Metaphrastes ce-
pit. Optime ergo Petav. *nunc*
quoque: quod auctori restitui
pro rancido isto, *nuncque*, licet
Hotomanno placuerit. Non male
etiam Oxon. simpliciter habet,
nunc. Dukerianus, *nunc quidem*.
quod etiam admitti posset. *qua*
autem praebent MSS. mei om-
nes; et Edd. primae. perperam
deinceps *patientiaque* ediderunt.
Vide ad c. 22. *quam* est in Gott.
Voss. tert. et Ed. Incerta.

Gallis autem propinquitas]
Nullus sensus est: inferre vocem
provinciae. In MS. nostro (reperit
idem in suo Ciacconius) est *pro-*
vinciarum, corrupte. et rectis-
sime in Graeco haec verba le-
guntur: *ἡ μὲν τῆς τῶν Ῥωμαίων*
ἐπαρχίας πλησιότης. itaque scri-
be: *Gallis autem provinciae pro-*
pinquitas. Nam duo Caesar dicit,
Gallos effeminatiores fuisse, par-
tim, quia propiores provinciae,
cujus cultum et humanitatem pau-
latim hauserant: partim ob trans-
marinarum rerum notitiam, id
est, quia mercatoribus ad eos
aditus erat, et tales plerumque
important, quae ad effeminandos
animos pertinent. VOSS. *Pro-*

vinciae) Scaliger et recentiores
hanc vocem omiserunt: sed om-
nino ad sententiam opus est. MSS.
habent, *Provinciarum*. Graecus
recte, *τῆς τῶν Ῥωμαίων ἐπαρχί-
ας*. CLARK. Non tantum Scaliger,
sed Ven. 1517. Basil. Ald. Plan-
tin. alique non agnoscunt vo-
cem *provinciae*. quam cum Ciac-
conio et Hotomanno exhibent
Vascos. Strada et R. Stephanus.
Vide ad 1, 1. *A cultu atque hu-*
manitate provinciae longissime
absunt. et ad 7, 55. 65. Atque ita
clare remanet a prima manu in
Dukeriano Codice. Verum cum
in MSS. aliorum, meisque re-
liquis omnibus et Edd. primis
sit *provinciarum*, vix dubito,
quin ortum id sit ex compendio
scripturae, et retinendum, *pro-*
vinciae nostrae. Sic enim 1, 2.
et 6. atque alibi loquitur, et ideo
τῶν Ῥωμαίων addidit Metaphra-
stes. nisi per *provincias* intelli-
gere malis et alias regiones a
Romanis subactas. Vel denique
ex *provinciarum* refinge *provin-*
ciae dum, et post *largitur* pone
minorem distinctionem. quo si-
mul medebimur orationis hiatus.
Et sane in Oxoniensi exaratur
sic: *G. autem q̄ provinciarum*
prop. Aimoinus habet *qui ante*
paullatim.

Paullatim] Quoniam haec non-

XXV. Hujus Hercyniae silvae, quae supra demonstrata est, latitudo ix dierum ^a iter expedito patet. Non enim aliter finiri potest, neque mensuras itinerum noverunt. Oritur ab ^b Helvetiorum, ² et ^c Nemetum, et Rauracorum finibus, ^c rectaque fluminis Danubii ^d regione pertinet ad fines Dacorum, et ^e Anartium: ^f hinc se flectit ^g sinistrorsus, ³

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *expedito itinere* L. pr. ^b *Helvitiorum* MSS. antiquiores. *Herustiorum* vel *Herusticorum* MSS. 3. et Ed. Inc. ^c *recta* Ox. ^d *regionibus* Edd. R. M. V. male. V. Urs. et Ciaccon. ^e *Anartum* Urs. et MS. Ciaccon. ^f *huc* L. pr. ^g *sinistrorsum* L. sec. V. sec. Edd. Vasc. Str. Steph. Gryph. poss.

nihil hiulca videtur oratio, conjicerem legendum, *Paullatimque*. CLARK.

Latitudo ix dierum] Dubitat Ciacconius, an reponi debeat latitudo *ix. dierum*, quia *Caesar* infra ait, *Neque quisquam est hujus Germaniae, qui se adisse ad initium ejus silvae dicat, quum dierum iter ix processerit, aut, quo ex loco oritur, acceperit*. Sed illic intelligitur silvae longitudo, ut cuius obvium. DAVIS.

Non enim aliter finiri potest] *Finire* hic insolentiore significato est *dimetiri*, seu spatium a finibus ad fines cognoscere. VOSS. Supra c. 18. *spatia temporis numero noctium finiunt*. Adde quos laudat Celeb. Burm. ad Vellej. 1, 10. *finito arenae circulo*. Liv. 35, 7. *Niem finiri placuit*. ubi vide Gronov.

Nemetum] Hos nominat auctor quoque 1, 51. Sed quia illi hinc longius disjuncti sunt, Rhenanus hoc loco malebat *Venetum*, ut intelligantur Rhetiae populi: at, quia *Caesar* nusquam *Veneti*

lacus ejusque accolarum meminit, alii *Rhetorum* malunt, Glareanus vero *Actuatium*, ut 4, 10. pro *Nantuatium*. Si quid mutandum, mihi cum Rhellicano *Venetum* maximo placeret; quo ducunt etiam quidam Codices. nam in Gottorp. et Ed. Incerta est *Venetum*. Immo in Voss. tert. *Venetum Nemenum* Voss. sec. *Nemetuum* Duker.

Rauracorum] Rhenanus, Beeroaldus, et Rhellic. cum longe plurimis MSS. et Edd. primis scribunt *Tauriacorum*, ficta voce, quae nusquam alibi legitur. Vulgatum fere servavit Voss. primus, in quo *Rauriacorum*, et Leid. prim. *Rauracorum*. *Taurinorum* Leid. sec. Non mutandum est *Rauracorum*. Sic 1, 5. *Helvetii persuadent Rauracis, et Tulingis et Latobrigis finitimis*. et alibi.

Neque quisquam est hujus Germaniae] Nescio quid absonum sonare mihi videntur verba illa, *hujus Germaniae*. Aliter scripta mallet. Et tamen sic omnes codices habent. Graecus habet, *ὅθεν δ' ἐν τῇ Γερμανίᾳ ἐστίν*. Omittit vocem *hujus*. Dispiciendum, a
M m 2

diversis ^a ab flumine regionibus, ^b multarumque gen-
 4 tium fines propter magnitudinem adtingit. neque
 quisquam est hujus Germaniae, qui se ^c aut adisse
 320 ad initium ejus silvae dicat, quum dierum iter ^d LX
^e processerit, aut, quo ex loco oriatur, acceperit.
 5 ^f Multa in ea genera ferarum nasci, constat, quae
 reliquis in locis ^g visa non sint: ex quibus, quae

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Sic MSS. vetustiores 5, alique, non a. b *multarum* Lov. Derf. Edd. R. M. V. dein *nec* L. pr. c vulgo abest. *hujus* mox MSS. 2. d XL. suprasc. B. pr. Edd. R. M. V. LXIX Scal. L. pr. e *processerint* B. pr. f *Multaque* Ed. Inc. et MSS. omnes praeter L. sec. forsan m. *quoque*. g *visae* L. tert. sunt Car.

tempore Caesaris divisa Germania fuerit. VOSS. Ulterioris illius partis, de qua proxime locutus est *Caesar*. Dionys. tamen *Vossio* haec verba nescio quid absconum sonare videntur, quapropter voculam priorem delendam censet. Absurde: quis enim credat, Germanos, qui prope Rhenum habitant, quum dierum iter LX processerint, ad initium ejus silvae non adisse? DAVIS.

Aut adisse] Sic MSS. et Edit. Vett. Scaliger et Recentiores vocem (*aut*) sine causa omittunt. CLARK. Non tantum Scaliger omisit *aut*, sed etiam alia duo verba, *aut audisse*. quae remanent in MSS. et Edd. cunctis. quod miror fugisse Clarkium. Vertit etiam Metaphrastes: *ὅς τις ἢ ἀκούσαι, ἢ τ' ἐν ἐνδοκίᾳ αὐτὸν τὸ τῆ δρυμὸς τῆς πέρας λέγει*. Verum ille tum non habet, *aut, quo ex loco oriatur, acceperit*. Unde satis patet, ista, *aut audisse*, e Glossa esse nata: quare recte Faernus ea delenda judicavit, ac bene delevit Scaliger, nisi quod male secundum *aut* simul eiecerit. Atque ita egregie Andinus et Oxoniensis omittunt, *aut au-*

disse. Temere vero Hotomannus vult, *vidisse initium*. Ad abest a Voss. sec. Aimoino, Edd. Vasc. Str. Steph. Gryph. post. male. *Adire ad aliquem, vel aliquem locum*, saepe cum aliis notter, qui praepositiones geminare amat.

Memoriae prodenda] Leidens. prim. Scaliger. et Carrariensis dant iterum *memoria*, uti omnes exhibent 5, 12. *Memoria proditum*. ubi vide. Inepte vero Hotomannus supra ex Aimoino praefert *ab aliis* contra cunctos Codices.

Est bos cervi figura] Nolim cum Hotomanno pro *bos* scribas *bisons*. Nam quamvis illi absurda locutio videtur, *bos cervi figura*, nihil tamen hic novi. Receptum Romanis, ignota animalia, si majora essent, *boves* appellare, ut satis *boves Lucae* innuant: quibus quid cum bove simile sit, nullus ignorat. Sic sane et Plin. 8, 15. *Paucissima animalia Scythia gignit, inopia fruticum: pauca contermina illi Germania; insignia tamen boum ferorum genera, ju-*

maxime ^a differant ab ceteris, et memoriae prodenda videantur, ^b haec sunt.

XXVI. *Est bos cervi figura: cujus a media fronte c inter aures unum cornu existit excelsius, magisque directum his, quae nobis nota sunt, cornibus. d Ab ejus summo, sicut palmae, rami quam*

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a differunt et videntur Carr. D. a c. MSS. et Edd. qdd. tradenda pro prod. L. sec. Dorv. Edd. R. M. V. Flor. ^b haec Edd. Vasc. Str. Steph. bene, si visae admittas, et confer C. seq. ^c desunt Lov. un. cor. int. a. L. pr. ^d Et L. pr. summa Lov. Edd. R. M. V.

batos bisontes, excellentique vi et velocitate uros, etc. Sed Gesnerus non bisontem hic a Caesare descriptum putat, verum rangiferum. Sane caetera facile huc aptaveris verba; de cornibus nullo modo. Rangifero est triplex cornu prope ad hanc formam. Caesar ait hinc bo-

vi esse cornu unum excelsius, et magis directum illis, quae Romani noverant, cornibus, dein addit, *ab ejus summo, sicut palmae, rami quam late diffunduntur.* Igitur necessario unum primo cornu directum postea in ramos diffunditur hoc modo, quod, quomodo de rangifero dici possit,

nulla ratione video. Si bisontem, ut alii voluere, hic a Caesare designari putes, obstat, quod nihil hic de júbis Caesar addit, quae omnes veteres memorant. Et Oppianus l. 2. de Venat. ait: *Φρικαλέην Χαίτην μὲν ἐπωμαδὸν αἰθίσουσιν: Terribilem comam super armos quatiunt.* At rursum, quae de cornibus bisontis tradit Oppianus, vix dixeris, quam congruant cum Caesaris verbis, quae hic leguntur, nam ait, *Ὅξετα κεράων δὲ πυριγλώχινες ἀκοναὶ χαλκίοις γναμποίων ἐπεικέλοι ἀγρίοις:*

Acutae sunt cornuum et flammæ specie acuminatae cuspides Aeneis et reflexis similes hamis. Profecto non poterat commodius exprimere mentem Caesaris, quando inquit, *cornua ab ejus summo, sicut palmae rami, quam late diffunduntur.* Nam palmae folia sunt *ἐπεικέλα γναμποί: ἀγρίοις.* Ob haec ego statuo, vel diversa bisontium genera veteribus fuisse, et aliam speciem a Caesare, aliam a Plinio describi atque Oppiano: vel animal hoc, de quo Caesar hic loquitur, incognitum nobis esse: aut non visum Caesari bisontem, eoque minus accurate descriptum. VOSS. Adde Cellar.

Rami late] Codices nonnulli (*rami quam late*). Plurimi corrupte (*ramique late*). Graecus, *πολλὰς κλάδους.* CLARK. *Quam* etiam non agnoscit Aimoinus aut R. Stephanus. Verum optime Cujac. Ursin. Scalig. et Leid. prim. cum Andino et Petaviano a m. sec. *quam* exhibent. Reliqui cum Edd. priscis, *que.* *Quam* Positivis jungi, ubique in Lexicis occurrat. Appulej. lib. 1. *Metam. satis quam humane.* si idoneum magis desideras auctorem, adi Cel. Graev. ad Cicer. Att. 7, 15. et Burm. ad Gratii Cyneg. 47.

3 late diffunduntur. * Eadem est feminae marisque
321 natura, eadem forma, magnitudoque cornuum.

1 XXVII. Sunt item, quae adpellantur Alces.

Harum est consimilis capreis figura, et varietas pel-
322 lium; sed magnitudine paullo antecedunt; muti-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Eademque bis Carr. Duk.

Quam comoda nostro Arma-
menta operi. 8, 11. in MS. quam
magnis itineribus. ubi plura.
Ceterum elegantissime edidit R.
Stephanus, se, ut palmae, rami
diffundunt. Vere, si ex MSS.
Certe jvant admodum Leidens.
pr. et Scalig. in quibus diffun-
dunt.

Eadem est feminae marisque
natura] Pet. Ciacconio figura
intelligi videtur, ac sane eodem
sensu dixit Caesar B. G. 5, 13. In-
sula natura triquetra. Quia ta-
men sequentibus verbis formam
memorat noscer, naturam hic
poni pro statura, lubens credi-
derim. Sic Macrobius Saturn.
2, 3. de jociis Ciceronis: Idem,
cum Lentulum, generum suum,
exiguæ naturæ hominem, lon-
go gladio accinctum vidisset,
Quis, inquit, generum meum ad
gladium alligavit? DAVIS. Φύ-
σις, Graecus.

Sunt item quae appellantur
Alces] Graecus interpretes ἄλκες
vertit, non ex more Graeco, nam
Pausanias ἀλκή et ἀλκαί dicit.
Latinis forsan in recto olim alx
erat, nam Germanis elch erat,
quae terminatio insolens Roma-
nis. Sed pleraque, quae de alce
hic prodidit Caesar, Plinius de
machli memorat, quam bestiam
alci non absimilem esse dicit. Lo-
cus est 8, 15. Item natam in Scan-
dinavia insula, nec unquam vi-
sam in hoc orbe, multis tamen

narratam machlin, haud dissi-
mitem alci. Magnus Salmasius
legebat in urbe, pro hoc orbe:
sed puto defendi priorem lectio-
nem posse, et Plinium orbem Ro-
manum intellexisse, extra quem
Scandinavia sita est. Sane sic or-
bem saepissime sumserunt vet-
ut, Orbem jam totum victor Ro-
manus habebat. Ubi orbis ille
intelligitur, qui Romanis sub-
erat. Neque ullus adeo deliret,
ut Petronium putavisse existimet,
Romanum imperium ad fines
mundi pertinuisse. In libris non-
nullis achlin legitur, unde subit
suspiciari, ita ipsum Plinium scrip-
sisse: errorem vero ortum ex
m vocis narratam, quae pro-
xime praecessit. nam ex talibus
saepissime oriri errores, certum,
et saepius supra nobis probatum
est. Illud autem achlin factum
ex elch. ut sub diverso nomine
eandem bestiam Plinius descrip-
serit: sane sic apud Albertum
Magnum quoque pro Alce scri-
bitur alches. Potuit autem facile
tantillum una gens ab altera va-
riare, ut, quod una elch effere-
bat, altera echl, vel achel pro-
nuntiaret. Nam illud m prorsus
efficiendum puto, ut adulterinum.
VOSS. Vossii emendationem in
Plinio confirmant MSS. optimi,
eamque, quasi suam, subpresso
Vossii nomine, ibi probat Al-
berti Magni loco Harduinus. Ce-
terum MSS. longe plurimi ha-
bent hic Altes.

Consimilis capris figura et

laeque ^a sunt cornibus, et crura sine nodis ^b articulisque habent; neque quietis caussa procumbunt: ² neque, si quo adflictae casu ^c conciderint, erigere sese, ^d aut sublevare possunt. His sunt arbores pro ³ cubilibus: ad eas se adplicant, atque ita ^e paul-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Mutilae* s. Dorv. *multique* s. sine c. Pet. *inutilesque* Oxon. sunt deest Carr. ^b *articlisque* B. pr. V. pr. Egm. ^c Sic L. pr. sec. Scal. Egm. Duk. Edd. Vasc. Str. Steph. Gryph. post. vulgo *conciderunt. acciderunt* V. pr. ^d ac L. pr. Edd. R. M. V. *sublevareque* Carr. Duk. ^e *Paullulum* L. sec.

varietas pellium] Optime magnus Salmasius emendabat *capreis*: quod mirum neminem doctorum hactenus observasse, cum ratio ipsa reclamet; nec capris, sed capreis sint variae pelles. In v. e. erat, *consimilis capraefigura*: unde forsan *caprae* rescribendum. Plinius 8, 15. facit *alcem*, ni proceritas aurium et cervicis distinguat, jumento similem. quod pro asino accepit Solinus. Pausanias in Boeotia inquit, esse eam *είδος ἐλάφου καὶ καμήλου μεταξύ*. Quod de camelo ait, ad collum referendum. nam et alii scriptores faciunt *alcem* mediam inter cervum et equum. Proprie tamen Caesar et Plinius mihi descripsisse videntur. VOSIUS. Recte notavit vir summus, Cl. Salmasius, legendum *capreis*: non enim *caprae*, sed *caprae* variegatis pellibus sunt insignes. Vide Exercit. Plin. p. 232. B. DAVIS. Vetus Cod. quem innuit Vossius, videtur esse Carriensis, cui consentit Dukerianus. Salmasianam autem emendationem, quam Clarkius jam in textum recepit, unice corroborat egregius Oxon. Codex, qui diserte refert *capreis*. Illustr. tamen Spanhemius adensum non praefert Salmasio, cum figura Alcis, in nummis expressa, magis caprae, quam caprae con-

veniat, putatque, *pellium varietatem* additam a Caesare, quasi voluisset innuere, figura Alcem consimilem esse caprae, sed insuper variegata pelle: eique accedo: quamvis fatear, Caesarem tum clarius dicere potuisse, *sed*, vel *sed et varietas pellium. Magnit.* cui quodammodo favet ipse Codex Oxoniensis, in quo deest *tò sed*. Jungit cap. seq. *colore et figura tauri*. Graecus tamen cum praecedentibus connectit, et perperam varietatem pellium *διδόνει* tribuit. Praeterea docet Spanhemius, Caesarem confudisse *Alchin* cum *Alce*, eamque observationem sibi ab Harduino ad Plinium sublectam esse ex priore praest. Num. Editione, queritur. Vide Edit. sec. Tom. 1. p. 198. *Capra* et *capra* confunditur quoque in MSS. Livii 1, 16. (Scribendum *capreis*. *Caprae* sunt ferae, Graeco *ζόρκες*, vel *δόρκες*, seu *δορκίδες*. *Caprae*, quae Graecis simpliciter *αἰγες*. OUDENDORP. ad Sueton. Tiber. c. 45. p. 419. 420.)

Mutilae cornibus] Ne Plin. quidem cornuum facit mentionem, unde suspicor ratum, non esse ea alci. Contra Pausanias: *ἀλκαι μὲν γὰρ καὶ κέρατα ἐπὶ ταῖς ὀφρύνουσιν ἄρβενες, τὸ δὲ θήλυ ἢ φύνει τὸ παράπαν*, ait,

4 lum modo reclinatae quietem capiunt: quarum ex vestigiis ^a quum est animadversum a venatoribus, quo se recipere ^b consuerint, omnes eo loco, ^c aut ab radicibus subruunt, aut accidunt arbores tantum, ut summa species earum stantium relinquantur. Huc quum se consuetudine reclinaverint, in-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a ut Carr. D. b Sic MSS. uno alterove excepto, et Edd. Vett. non consueverint. V. ad 1, 43. c deest MS. Br. Lov. D. Dorv. et Edd. pp. ab e MSS. melioribus pro a.

maribus cornua in superciliis esse, foeminas carere: unde suspicabatur Gesnerus, rangiferos, non alcem, ab eo describi. Ut ut est, sunt alci cornua; unde quis mirari possit, quid Caesari in mentem venerit, cum mutilas alces cornibus scriberet. Defendi potest, nam sunt quidem alci cornua, sed non omni tempore, quotannis ea amittit. Testatur id quoque Erasmus Stella libro de origine Brutorum: *Alce autem*, inquit, *quasi medium genus inter equos et cervos cornua quotannis amittit*. Et forsitan hoc Caesari et Plinio imposuit: nisi aliud genus alces ii describere. VOSIUS.

Reclinatae] MS. Reg. alique nonnulli, *acclinatae*. CLARK. Urs. Vascos. Strada et Stephanus cum Gryphii posteriore exhibent etiam, *acclinatae* et *acclinaverunt*. Verum MSS. mei constanter vulgatum servant rectius; nisi quod mox Leid. sec. *adclinarent*, et tertius *declinaverint*. *Reclinis*, et *reclinare* dicitur is, qui tergo in aliquid inclinat. Consule Zinzerling. et Barthium, quos laudat Drakenb. ad Silium 9, 470. *Priscae reclinis ab ictibus ulmi Terga tuebatur trunco*. Appulej. l. 4. Metam. in f. *cespitis gremio delapsam leniter re-*

clinat. Adpositus est Senecae locus, jam in Lexicis notatus, Ep. 36. *Solet obrepere somnus in aliquod adminiculum reclinatis*. Male itaque Turnebus Adv. 3, 19. et Brantius accl. praeferebant.

Accidunt] Andin. Cujac. Oxon. Leidenfes, cum Edd. Aldi, Gryphii aliisque, *abscidunt*. Sed *abscindere*, vel *abscidere*, est penitus recidere, ita ut a radice abcedat. quomodo Lucan. 8, 674. *trunco cervix abscisa recessit*. et alii. Rectius Ursinus, Stephanus ceterique *accidunt* praetulerunt. Hoc est, non plane abscidunt, sed ita caedunt, ut levi motu procumbant; sive *incidunt*, quod dat Petavianus, item Carr. et Duker. cum Dorvill. et Edd. Rom. Mediol. Ven. aliisque et Beroaldi, probante Turnebo ibidem, ut jam monuit Brantius. Virgil. Ecl. 8, 29. *Mopse, novas incide faces*. Seneca Agam. vs. 777. *Cervicetaurus vulnus incisae gerens*. Et ita *incidere nervos, venas, spem* alibi. Hoc tamen loco mihi videtur esse Glossa verbi, *accidunt*, i. e. fere abscidunt. Ut *accidere copias* etc. de quo ad 8, 31. Passim *accidere* abiit in *abscidere*. Adi modo Gel. Drakenb. et alios ad Livium 3, 10. *accisae rās*.

firmas arbores pondere adfligunt, atque una ipsae concidunt.

XXVIII. *Tertium est genus eorum, qui Uri ad-¹pellantur. Hi sunt magnitudine paullo infra^a ele-³²³phantos; specie, et colore, ^bet figura tauri. Ma-²gna vis eorum, et magna velocitas: ^cneque homini,*

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Elefantos* plerique. *Elefantes* MSS. 4. ^b *et f.* defunt L. pr. *mox vulgo est eorum.* ^c *et neque* L. pr. Ox.

Se ex consuetudine reclinaverint] Voculam *ex* in v. c. non reperio. Et similiter Tacitus l. 5. *Annal. ex quis ob metum paucae, plures adsuétude.* VOSS. In MSS. Reg. Eliens. et Vossii deest *ex*. Utrouque modo alibi locutus est Caesar. CLARK. Cur Scaliger hic praepositionem addiderit, nescio. MSS. et Editi omnes ea carent. Quare rursus ejeci; licet sciam, alibi addi. Variant quoque MSS. 5, 57.

Magnitudine paullo infra elephantos] Idem tradit Servius, sed miror, quod ait, uros in Pyrenaeis montibus nasci, quod non memini uspiam proditum, ad Georg. Maronis 2, 374. *Sylvestres uri assidue, capraeque sequaces. Sylvestres uri*, inquit, *id est boves agrestes, qui in Pyrenaeo monte nascuntur, inter Gallias et Hispanias posito. Sunt autem, exceptis elephantis, majores animalibus caeteris. dicti uri* ἀπό τῶν ὀρέων, *id est, a montibus.* Hic nihil prope veri; confundit Servius saltum Hercynium et Pyrenaeum. Quod de montibus ait, merae nugae sunt. *Uri* vox mere Germanica, nam et hodieque *urochz* dicitur. VOSS.

Infra elephantos] Id est, minor elephantis. *Infra infimos homines* Terent. Eun. 3, 2, 36. ubi

vide Rivium. Propert. 1, 20, 5. *Est tibi non infra speciem, non nomine dispar.* Hirt. B. Alex. c. 13. *Infra hanc magnitudinem.* Et saepissime alii. MS. Dorvilli hic habet, *infra elephantos. ut multa dicuntur esse intra aliquid, cujus terminos non excedunt, sed iis se includunt, et minores sunt.* Vide quos laudat Cel. Burm. ad Quinctil. Inst. Orat. 9, 3. *Ejus scripta intra famam sunt; et Clar. Duker. ad Flor. 1, 3. facinus intra gloriam fuit.* In Vellejo 1, 27. *intra* placet quoque magno Viro: *semper infra aliorum aestimationes se metientem.* *Infra* tamen hic servo; nam *intra magnitudinem* bene dici posse videtur, non *intra elephantos.*

Vis est eorum] Plerique, v. eorum est. Alii, *est vis eorum.* Inter lineas *to est* in Leid. pr. certo indicio, delendam esse voculam, uti et abest a Lovan. Carr. Duker. Dorvill. et Edd. Rom. Mediol. ac Ven.

Adolescentes] Optime Leidens. prim. et Scaligeranus, *homines adolescentes.* quam lectionem confirmat perpetuus Caesaris plenior stylus. ut *homines Galli, Harudes, Germani* etc. Terent. Phorm. 5, 9, 53. *homo adolescens si habet unam amicam.* Cicero

neque ferae, quam ^a conspexerint, parcut. Hos
 3 studiose foveis captos interficiunt. Hoc se labore
 durant ^b homines adolescentes, atque hoc genere
 venationis exercent; et, qui plurimos ex his ^c inter-
 fecerunt, relatis in publicum cornibus, quae sint te-
 4 stimonio, magnam ferunt laudem: sed adsuescere
 ad homines, et ^d mansuefieri, ne parvuli quidem
 5 excepti possunt. Amplitudo cornuum, et figura,
 et species multum a nostrorum boum cornibus dif-
 6 fert. Haec studiose conquisita ^e ab labris argento
 circumcludunt, atque in amplissimis epulis pro po-
 culis utuntur.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a conspexerunt MSS. et Edd. qdd. ^b vulgo abest homines. adul.
 V. pr. Ox. ^c interfecerint Scal. Lov. interficiunt Ed. post. Gryph.
^d Sic B. pr. L. pr. Scal. Ox. And. Ceteri cum Edd. primis mansueti
 facti. ^e ab latiss Ox.

1. 2. ad Fam. Ep. 15. *hominem adolescentem non tam allicere volui.* Sallust. Catil. c. 38. *Homines adolescentes summam potestatem nacti.* quibus locis vide notas et Grammaticos. Adde Liv. 2, 18. Sall. Jug. c. 6. Plaut. Trinum. 4, 2, 94. *amanti homini adolescenti.*

Relatis in publicum cornibus] Confirmat ἀόηλος autor, qui ait: *Ego Moguntiae et Wormaciae, Germaniae ad Rhenum civitatibus, ingentia boum sylvestrium capita, duplo (ut mihi videbantur) domesticis majora, cum reliquiis quibusdam cornuum, aedificiis publicis affixa (ante saecula aliquot, ut fertur) olim cum admiratione inspexi.* Citat hunc autorem Gesnerus. VOSS.

An. b. cornibus differt] Deest ^e in MSS. Reg. et Vossii, et Edit.

Rom. CLARK. *A non comparet quoque in Bong. pr. Petav. Lovan. Voss. pr. Egm. et 6. aliis, uti nec in Edd. primis. Bene, si capias in dativo casu, quamquam causa non est, cur non sequamur aliorum scripturam, quae confirmatur ab Andin. Leid. pr. sec. Scalig. Oxon. aliisque. Vide ad 5, 14.*

In amplissimis epulis pro poculis utuntur] Isidorus Orig. 12, 1. *Uri agrestes boves sunt in Germania, habentes cornua in tantum protensa, ut regis mensis insigni capacitate ex eis gerulae fiant.* Legerat Isidorus verba Solini, dicentis, *cornua in tantum protenduntur, ut demta ob insignem capacitatem inter regias mensas potuum gerulae fiant.* Unde ille pro cornua potuum gerula novam et barbaram vocem gerulae effinxit, et pro

XXIX. Caesar, postquam per ^a Ubios exploratores comperit, Suevos ^b sese in silvas recepisse; inopiam frumenti veritus, quod, ut supra ^c demonstravimus, minime omnes Germani agriculturae student, constituit non progredi longius: sed, ne ^a omnino metum reditus sui barbaris tolleretur, atque ^d ut eorum auxilia tardaret, reducto exercitu, partem ultimam pontis, quae ripas Ubiorum contingebat, in longitudinem pedum ^{cc}, ^e rescindit; atque in ^f extremo ponte turrim tabulatorum ^{iv} ³ constituit, praesidiumque cohortium ^{xii}, pontis tuendi causa, ponit; magnisque eum locum munitio-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *publicos* Ed. Ven. ^b *Se* L. pr. Edd. qdd. ^c *ostendimus* L. pr. *demonstramus* V. pr. ^d *deest* Pet. *retard.* L. sec. ^e *rescidit* Carr. D. ^f *extrema parte* Egm. *turrem* L. pr.

vase aut poculo utitur. VOSS. Vide *Cl. Salmasium* Exercit. Plin. p. 230. B. DAVIS.

Inopiam frumenti veritus] Aliam reditus causam affert Dion. l. 11. p. 135. *Ἐπὶ δὲ δὴ, inquit, τὰς Κελτίας, ὡς καὶ τοῖς Τρισηύροις βοηθήσαι ἐβέλησαντες ἐπράτευσ καὶ ἐπραξε μὲν ὕδὲ τότε ὕδην, ἀλλὰ καὶ διὰ ταχέων φόβῳ τῶν Ζηβῶν ἐπανεχώρησε.* Caesaris tamen narrationi potius crediderim, is enim, si quis alius, intrepidi et audacis erat animi. DAVIS.

Minime omnes Germani agriculturae student] Lipsius rependendum putat, *minime omnium*. Mihi scribendum videtur, *minime homines Germani* etc. Vide supra c. 22. IDEM. Cur. sec. Merito suspecta est vox *omnes* viris doctis, quam nec agnoscit Metaphraſtes, nec ipse Caesar c. 22.

Agriculturae non student, quem locum innuit auctor. Quare, si vel unicus addiceret Codex, reciperem *homines*. Vide ad c. 18. *Natio est omnium Gallorum.*

Partem ultimam pontis rescindit] Notandum, quod Caesar non dicat, *recidit*, sed *rescindit*: licet *rescindere pontem* notet penitus destruere, et tollere: *recidere pontem*, partem ei auferri. Hinc apud Flor. 1, 10. recte Viri docti docuerunt legendum esse, *ponte reciso*: ubi etiam duo Voss. MSS. male: *rescisso*. Contra in Nep. Milt. c. 3. *Ponte rescisso*, alii Codd. et in iis Leid. habent *reciso*, non bene. Noster B. G. 1, 7. *Pontem jubet rescindi.* 4, 37. *pontemque rescidit.* 7, 35. *pontium, quos rescindendos curaverat.* c. 58. *pontesque ejus oppidi rescindi jubent.* Verum recte animadvertendum, Caesarem hic non dicere, *pontem re-*

4 nibus firmat. Ei loco, ^a praesidioque ^b C. Volcatium Tullum adolescentem praefecit: ipse, quum
 325 maturescere frumenta ^c inciperent, ad bellum Ambiorigis profectus, per Arduennam silvam, ^d quae est totius Galliae maxima, atque ^e ab ripis Rheni finibusque Trevirorum ad Nervios pertinet, milibusque amplius ^d in longitudinem patet, L. ^f Minucium Basilum cum omni equitatu praemittit, si quid celeritate itineris, atque obportunitate temporis ^g pro-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a quae abest ab Egm. ^b Quintum Sc. L. pr. *Vulcatium* MSS. o. et *Tullium* nonnulli. *adol.* V. pr. Ox. *praeficit* Edd. Vasc. St. Steph. Gr. post. ^c *cepissent* L. pr. ^d desunt *q. e.* et *maximam* habet L. pr. ^e *a* MS. et Edd. qdd. ^f male MSS. *Munitium, Minutium Basilum*, ut et Edd. pleraeque; licet infra *Basilus* tum aliis, tum Lucano 4,416. ^g *perficere* V. pr.

scindit, sed partem pontis rescindit; quod idem, ac si dixisset, pontem recidit. Ovid. Metam. 1, 190. *Sed inmedicabile vulnus, Ense recidendum, ne pars sincera trahatur.* Ubi forsitan melius, quod Cel. Burmannus protulit, vel *corpus*, vel *membrum* rescribas. *Recidere membrum*, vel *corpus*, est, partem ei refecare. Lucan. 2, 141. *dumque nimis jam p. membra recidit, Excessit medicina modum*, etc. Plura de hac significatione τῶν *recidere* et *rescindere* vide apud Gron. Observ. 2, 22. et 4, 16. aliosque.

Ripam] Sic MS. Reg. Al. *ripas*. Quae et verior lectio est. Vide ad 1, 37. CLARK. *Ripam* etiam Duker. et Edd. Vasc. Stradae, Steph. Gryph. post. aliaeque: sed adi ad citatum a Clarkio locum c. 37. *Ad ripas Rheni consedisse.* Statim, *ab ripis Rheni.*

Ad bellum Ambiorigis profectus] Vocem *profectus*, quae et

in nostro et in aliorum codicibus legebatur, expunxit in sua editione Scaliger, aliorum commentatorum opinionem secutus. Movit eos, quod Caesar ipse profectus non est, sed Basilum praemisit. Verum, quam argumentum hoc ficulum sit, ostendimus ad 1, 12. ubi Caesar concisos a se Tigurinos narrat, quod a Labieno factum: nam recte sibi ipsi adscribit imperator, quod per minores duces facit. Sane et Graecus interpretis vocem *profectus* agnoscit, nam transtulit, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὸν κατὰ τὴν Ἀμβιόριγον ἐξώρμησε πόλεμον. Sed oggerat quispiam, quod Caesar ait infra, *sese confestim subsequi dicit.* respondeo, potuisse Caesarem partem itineris conficere, et postea subsistere, dein iterum sequi. Et infra dicit: *Caesar ad vexandos hostes rursus profectus.* Illud tamen negare nolim, si *proficiscens* pro *profectus* scriptum esset, magis me probaturum esse hanc lectionem. Et quis scit, an non id reperiatur in qui-

ficere possit; monet, ut ignes fieri in castris prohibeat, ne qua ejus adventus ^a procul significatio fiat: sese confestim subsequi dicit.

XXX. Basilus, ut imperatum ^b est, facit; celeriter, ^c contraque omnium opinionem, confecto itinere, multos in agris inopinantes ^d deprehendit: eorum indicio ad ^e ipsum Ambiorigem contendit, quo in loco cum paucis equitibus esse dicebatur. Multum ^f in omnibus rebus, tum in re militari pot-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest G. V. tert. Ed. Inc. ^b erat L. pr. ^c contra MSS. Urs. et mei 3. et Ed. Inc. ^d invenit Lov. ^e abest a L. pr. ^f exultat a G. V. tert. mox vulgo fort. pot.

busdam codicibus? Sane Anonymus Celsi exscriptor ita habet: *Ipsa vero adversus Ambiorigem proficiscens*, etc. VOSS. Sic omnes Codices. *Gabr.* tamen *Faernus*, *Pet. Ciacconius*, et *Fr. Hotomannus* ultimam vocem sustulerunt, quorum judicia secutus *Jos. Scaliger* in sua editione prorsus expunxit. Ipse retinendam censeo; fieri enim potest, ut Caesar, confecta itineris parte, subfiterit, Minutiumque praemisit. Hoc *Vossium* non penitus latuit; quam ob causam legit, *ad bellum Ambiorigis proficiscens*. Sed nulla opus est mutatione. *Pomp. Mela* 1, 13. de specu Corycio: *Ubi contemplati duravere*, hoc est, contemplantes. Similiter et *Minucius Felix* Octav. p. 8. dixit, *eandem emensi viam*, pro ea, quam tum temporis emeticbantur. DAVIS. Male omnino delent *to profectus*, in quo nihil difficultatis video. Cum toto exercitu peditum equitumque *profectus in via Minucium* cum equitatu praemisit. Ad verba, *cum equitatu*, non satis attendisse videntur interpretes.

Per Arduennam silvam, quae

est totius Galliae maxima, atque ab ripis Rheni, finibusque Trevirorum ad Nervios pertinet, millibusque amplius quingentis in longitudinem patet Omnia haec verba in Gracco non leguntur, unde suspicari quis possit ab alio inserta ex Orolio: malo tamen credere, ipsius Caesaris esse, certe styllum ejus hic agnosco. Illud miror, foedum adeo errorem in omnibus Caesaris exemplaribus mansisse, et pro passuum millibus quinquaginta scribi quingentis: omnino emenda ex Orolio, qui quinquaginta habet, et ipse locorum situs evincit. VOSS. Hoc viderunt jam Ciaccon. ex Orosio l. 6. et Strabonis l. 4. ubi *σάτωρ τετρακοσίων*. Item Valesius ac Cluverius: unde Cellarius *L* in textum admisit. Quod tamen in nullo MSS. restat. *passuum* vero perperam addit Petav. Vide ad 1, 15. *Non amplius quintis aut senis millibus passuum interesset*. Deim possit servant Lovan. Oxon. et Dorvill. cum Edd. primis. Reliqui MSS. et Editi, *posset*. Ad notata ad 1, 8. 3, 46. scribit, si *facere posset*. vide et c. 49. Prae-

est fortuna. Nam ^a sicut magno accidit ^b casu, ut in ipsum incautum atque ^c etiam inparatum incidere, priusque ejus adventus ab hominibus videretur, 326 quam fama ^d ac nunciis adferretur: sic magnae fuit fortunae, omni militari instrumento, quod circum se habebat, erepto, rhedis equisque comprehensis, 3 ipsum effugere mortem. sed hoc ^e eo factum est, quod, aedificio circumdato silva (ut sunt fere domicilia Gallorum, qui, vitandi aestus causa, plerumque silvarum ^f ac fluminum petunt propinquitates,) comites familiaresque ejus angusto in loco

V A R I A E L E C T I O N E S.

a MSS. plerique et Edd. pp. item Aldi carent *et* sicut. ut Aic. b usu Lov. D. Dorv. Edd. R. M. V. c Hanc vocem ejecit Scaliger contra MSS. In quibusdam tamen incautum etiam atque imp. et imp. L. pr. d aut L. pr. sec. atque V. tert. e Sic MSS. Urs. And. Ox. Carr. Ceteri cum Edd. Vett. quoque L. pr. Scal. Ed. Inc. carent, sed v. ad 1, 23. f atque MSS. et Edd. qdd. et vulgo contra MSS. eq. n. v. paull.

terea MSS. plerique, ignes in castris f. Alii, in castris ignes f. Non agnoscit in castris Metaphrastes, sed Celsus quidem. Omittere solent plerumque alii.

*Omni*bus rebus] Ultima vox exsulat a Dorvill. MS. et Edd. Rom. Mediol. ac Ven. eamque Glossema putavit olim N. Heinsius. Sed vide ad 4, 17. statim potest fortuna reposui e MSS. ubi per ἀνσπορῆν habet Voff. tert. potes, Fortuna. Sed alienae sunt tales figurae a Juliani styli simplicitate.

Priusque ejus adventus ab hominibus videretur, quam fama ac nunciis adferretur] MS. noster pro hominibus habet omnibus: ut sunt confundi nata haec vocabula: ego tamen prius malim. Graecus haec verba omisit,

aut in codice suo non reperit. VOSS. Omnibus est quoque in Bong. pr. And. Leid. pr. Oxon. Cuj. Voff. sec. Duk. et Edd. Vast. Str. Steph. Gryphii posteriore. V. ad c. 16. Ceterum plus hiebant MSS. nam Andin. et Oxon. dant: *Prius videretur ab omnibus, quam fama ac nuncius adventus adferretur.* Leid. vero primus et Cujac. cum Scaligerano: *Priusque adventus ejus ab o. vid. q. f. ac, vel aut, nuncius adventus adf. Nuncius etiam est in Bong. pr. Petav. omnibus Vossianis, Egmond. Gott. Brant. et aliis. Nam ac nuncium adventus adferre videtur rectius dictum, (sic c. 36. et 7, 59. B. Civ. 3, 7. Drak. ad Liv. 4, 55.) quam adferre adventum fama ac nunciis: de ejus locutionis sinceritate vehementer dubito, licet invenias, adventus nunciatur, et*

paullisper equitum nostrorum vim sustinuerunt. His 4
pugnantibus, illum in equum quidam ^a ex suis in-
tulit: fugientem silvae texerunt. Sic et ad subeun-
dum periculum, et ad vitandum, multum fortuna
valuit.

XXXI. Ambiorix ^b copias suas judicione non ^a
condukerit, quod proelio dimicandum non ^c existi-
marit, an tempore exclusus, et repentino ^d equi-
tum adventu prohibitus, quum reliquum exercitum
subsequi crederet, dubium est. sed certe, clam ²
^e dimissis per agros nunciis, sibi quemque consu-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *de L. pr. impulit MS. Urs. dein vulgo sic ad.* ^b *an c. s. ju-
dicio non L. sec. D. Dorv. et Edd. pleraeque. non deest Dorv. D.*
^c *Sic MSS. et Ed. Inc. existimaret Egm. estimavit Dorv. vulgo
existimaverit.* ^d *equitatus L. pr. Ox. et proh. fuerit vulgo.* ^e *mis-
sis And. male.*

similia, aut adferre aliquid nun-
ciis pro annuciare ponatur, ut
patet ad 7, 9. *Huc fama ac nun-
ciis perferuntur.* Puto, *adventus*
ejus non post priusque, sed post
nuncius, esse ponendum, vel, ibi
iis vocibus manentibus, tamen
nuncius cum iterata voce *adven-
tus* legendum esse, ut repetatsuo
more vocem *adventus*. vide cap.
praecc. et notata ad 1, 44. *Si ite-
rum experiri velit, iterum pa-
ratum sese decertare.* Immo sic
forsan hoc loco verior est lectio:
*aedificio circ. silva (ut sunt f.
aedificia.* quod est in And. Leid.
pr. Oxon. Scal. et R. Steph. Ed.
pro *domicilia*. Vide 4, 4. 7, 71.
*copias, quas pro oppido conlo-
caverat, in oppidum recipit.*

Effugere mortem] Posterior
vox expungenda, quam haud du-
bie imperitus quispiam librarius
adscriptit. Legitur tamen in
Graeco etiam. VOSS. *Pet. Ciac-*

conius, Jos. Scaliger et Vossius
posteriorem vocem expungunt.
Cum vero eam constanter exhi-
beant Codices, loco non est mo-
venda, non enim dubito, quin
Caesar in mandatis dederit, ut
Ambiorigem, seditionis aucto-
rem, interficerent, si in potesta-
tem veniret; quemadmodum et
erga Indutiomarus se gessit La-
bienus. Vide B. G. 5, 58. Nec vi-
tuperari potest loquendi ratio,
nam *effugere invidiam* dixit
Corn. Nepos Them. c. 8. et *effu-
gere casus, livorem, morbum*,
Seneca de Tranq. c. 15. DAVIS.
Delere etiam mallet Cellarius.
Sed MSS. Codd. omnes agnos-
cunt. Phaedr. Fab. 1, 22. *in-
stantem necem Effugere vel-
let.* Sávazov addit quoque Meta-
phraſtes.

Sic et ad] Ita MSS. Editi re-
centiores, *sic ad*. Minus elegan-
ter. CLARK. *Et addidi e MSS.*

lere iussit: quorum pars in Arduennam silvam, pars
 3 in ^a continentes paludes profugit: ^b qui proximi
 317 Oceanum fuerunt, ^c his insulis sese ^d occultaverunt,
 4 quas aestus efficere ^e consueverunt: multi, ex suis fi-
 nibus egressi, se, suaeque omnia alienissimis credi-
 5 derunt. Cativolcus, rex dimidiae partis Eburonum,
 qui ^f una cum Ambiorige ^g consilium inierat, aetate
 jam confectus, quum laborem ^h aut belli aut fugae
ⁱ ferre non posset, omnibus precibus detestatus Am-
 borigem, qui ejus consilii auctor fuisset, taxo,
^a cujus

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *continenti palude* Ox. ^b *qui huic p.* Cuj. Ox. ^{q.} *hinc* L. pr. Scal. ^c *vulgo ii in ins.* deest *ii* Edd. R. V. M. non male. plerique *hi.* ^d *collocav.* Carr. D. V. sec. ^e *consueverunt* Ox. L. pr. ^f *de-*
est G. V. tert. ^g *consilia* Ed. Inc. non male. ^h *Sic* B. pr. And. Sc. L. pr. Ox. reliqui *carent aut* cum Edd. plerisque, *perperam.*
ⁱ *sustinere* G. Edit. Inc. Amst. Lugd.

meis tantum non omnibus et Edd. Vett.

Prohibitum fuerit] Ultimam vocem solus ex meis Codd. quod sciam, agnoscit recentissimus Leid. sec. Reliqui omnes cum Carr. et Edd. Flor. ac Incerta carent ea. Recte. pertinent enim haec ad praecedens verbum *con-*
duxerit.

Sed certe clam dimissis] Ci-
 acconio *sed* delendum videtur. Nil muto invitis libris. Auctor vult: sed hoc non est dubium, quod dimissis etc. Potius mallet delere *clam*, quod non compareret in MSS. meis, praeter And. et Oxon. uti nec in Edd. priscis, neque Vasc. Str. Steph. Gryph. post. aliisque, neque in Metaphrasse, aut Celfo. Et profecto ea res *clam* fieri vix potuit.

Continentes paludes] Graecus,

eis τὰ πλησίον ἔλη. Non recte expressit. *Continentes* Caesari est, quod alii *continuae*. Ut alibi Caesar l. 1. *quibuscum continen-*
ter bellum gerunt, pro assidue. et sub finem l. 3. *continentesque*
sylvas ac paludes habebant, i.e. continuas, ac si diceret, plena omnia paludum esse. VOSSIUS.

Proximi Oceanum] Vulgg. *proximi Oceano*; sed nos secuti sumus lectionem, quam in optimis membranis invenit J. Fr. Gronovius, ut testatur ad Livii 8, 32. DAVIS. Andinis membranis accedunt Oxonientes. Ceteri vulgatis consentiunt. Utrumque casum adhibet auctor. Vide ad 1, 54. *Proximi Rhenum*.

Si in insulis sese occult.] Carr. et MSS. mei duodecim cum Edd. priscis, *ii in silvis sese occ.* Inepte. Aestus non faciunt silvas.

^a cujus magna in Gallia Germanique copia est, se exanimavit.

XXXII. ^b Segni, Condrusique, ex gente et numero Germanorum, qui sunt inter ^c Eburones, Trevirosque, legatos ad Caesarem ^d miserunt, oratum, ne se in hostium numero duceret, neve omnium Germanorum, qui essent citra Rhenum, ^e unam esse causam judicaret: nihil se de bello ^f cogitavisse, nulla Ambiorigi auxilia misisse. Caesar, explorata ^a re quaestione captivorum, si quid ad eos Eburones ex fuga convenissent, ad se ut ^g reducerentur, im-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a cui V. pr. ^b Sacini And. Segni Condrusi Lov. Duk. Dorv. Edd. R. M. V. ^c Eurones Egm. ^d mittunt L. pr. ^e Sic MSS. et Edd. Vett. non *e. e. u. indic.* Edd. qq. male. ^f Sic MSS. plerique et meliores. ^g reducerent Dorv. D. Edd. R. M. V. Vasc. Steph. aliaeque.

Causam aberrationis meliores praebent libri, qui omittunt *in*, uti Bongars. prim. item Cujac. et Leidens. prim. qui exhibent, *his insulis*. *his* est quoque in Voss. sec. et Oxoniensi. *In insulas se coll.* Duker. Vera est scriptura, *his insulis*. Sic occultare se latebris, aliaeque non raro occurrunt. Ex *insulis* fecerunt *in silvis*. *ἡσίστας* ait Metaphr. *paludes* Celsus.

Cativulus] V. c. *Catovolcus*. MS. noster, *Catovicus*: quod non displicet. VOSS. *Catuvolcus* Bong. pr. Leid. pr. Scal. Egm. Voss. pr. alique meliores. Quidam *Catovolcus* cum Edd. primis. *Cativulus* MSS. 2. et Ed. Inc. *Cathovoltus* Cels. Sed *Cativoltus* Petav. unde, ut supra, *Cativolcus* reposui, cum Metaphr. *Κατίβυλκος*. licet non alienus sim a *Catuvolcus*.

Omnibus precibus detestatus
Jul. Caes. Tom. I.

Ambiorigem] Familiare Caesari, ita loqui: sic libro 7. *Omnibus precibus petierunt, ne se et communes liberos hostibus ad supplicium dederet.* Et iterum eodem libro, de Mandubiis: *flentes omnibus precibus orabant, ut se, in servitutem receptos, cibo juvarent.* Hic preces sunt imprecationes, ut et Graecis *ἀπαραι*, et Hebraeis *בָּרַחַב* *barach*,

(unde Latinorum *precari*) est, diras vel bona alicui precari. Causa est, quia tam ille, qui bona alicui apprecatur, quam, qui eum detestatur, preces Numini suscipit. VOSS. Diris et imprecationibus. Sic *Lactantius* Div. Inst. 1, 7. *Cum preces in Apollinem Smyntheum rogatus expromeret.* Hujusmodi execrationes *preces* iratas vocavit Horatius Satir. 2, 6, 30. DAVIS. Dele *Lactantis* exemplum. Et addo: Idem Epod. 5, 85. *Sed dubius, unde rumperet silentium, Misit Thy-*
N n

peravit: si ita fecissent, fines eorum se violaturum,
 3 negavit. Tum copiis in ^a tris partes distributis in-
 328 pedimenta omnium legionum Aduatucam contulit.
 4 Id castelli nomen est. Hoc fere est in mediis Ebu-
 ronum finibus, ubi Titurius, ^b atque Aurunculejus,
 5 hiemandi causa, confederant. Hunc quum reliquis
 rebus locum ^c probabat, tum, quod superioris anni
 munitiones integrae manebant, ut militum laborem
 sublevaret; ^d praesidio inpedimentis legionem ^e XIV
 reliquit, unam ex iis III, quas proxime ^f conscri-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Ita B. pr. mox vulgo ad *Vat. Atuatucam*. b et L. pr. c pro-
 barat MSS. 4. et Edd. R. M. V. non pejus. *probat* L. sec. *proba-*
ret MSS. 6. et Edd. qq. vulgo additur *Caesar et tunc* MSS. 5. d in
praes. Aud. e *XIII* Ox. f *scriptas* Duk.

steas preces. Sic *Druidum pre-*
ces diras memorat *Tacitus* *An-*
nal. 14, 30. Vide *J. Fr. Gronovi-*
um ad *Agellii* 6, 16. IDEM. *Cur.*
sec. Vide *Lambinum* ad citatum
Horatii ex *Ep.* locum. et hic
Brant. Frustra ergo vir doctus
 libri sui margini adleverat, *prae-*
sensibus.

Atuatucam contulit] Hanc le-
 ctionem *F. Ursini* conjecturae de-
 hemus, quam firmat *Ptolemaeus*.
Vett. Codd. habent, ad *Vatu-*
cam, unde frustra *Lamb. Pascha-*
lis legit, ad *Ratucam*. *Hubertus*
 autem *Thomas Leodius*, ad *Va-*
rucam. Multo felicior *Hadr. Va-*
lesius, qui, nulla mutata littera,
Aduaticam reposuit. Vide notit.
Galliae p. 566. DAVIS. Per d
 scribunt *Bong. pr.* *Voss. pr.* *Pet-*
tav. Leid. prim. *Egm. Lovan.*
Seal. et alii; vel ad *Vat.* Vide
 ad 2, 4. ad *Varutam* Ed. R. *Steph.*
 Mox deleui vocem *Caesar* aucto-
 ritate *MStorum Ursini*, meorum-
 que omnium praeter *Petav.* Vide
 ad 2, 17.

Ad Oceanum versus] Haec ple-
 na locutio. alii rō ad omitterent.
 similiter antea dixit, *movet in*
Avernos versus. VOSS. Alii fere
 simpliciter dicunt, *Oceanum*
versus, sed haec plena est locutio,
 cujus exempla non desunt apud
 optimos Auctores. *Sallustius Ju-*
gurth. c. 58. *Animadvertit*, fu-
 gam ad se versum fieri. Sic et
 iterum loquitur c. 69. *Hirtius*
Bell. Afr. c. 23. *Classemque* ad
 insulas *Baleares* versus conver-
 tit. Vide etiam *Vellejum Pater-*
culum 1, 15. DAVIS. Male ergo
Petavianus omittit *in*, quasi jun-
 genda essent, *versus eas* p. *Hir-*
tius B. Afr. c. 8. ad *Cercinnum*
versus. c. 62. ad *Thapsum* ver-
 sus. et alii saepissime.

Atuaticis] MSS. ad *Atuaticos*.
 CLARK. *Aduaticis adjacet*] *Gi-*
fanius Collect. in *Lucretium* ex
 vet. codice legit, *quae Aduaticos*
adjacet. Ita sane dant *Petav. Lo-*
ven. et *Gottorp.* ac ita scriben-
 dum; vel, *quae ad Aduaticos ad-*
jacet, ut *Carrar. Voss. Egmond.*

ptas ex Italia transduxerat. Ei legioni castrisque Q. Tullium Ciceronem ^a praeficit, ducentosque equites adtribuit.

XXXIII. ^b Partito exercitu, T. Labienum cum ¹ legionibus ⁱⁱⁱ ad Oceanum versus in eas partes, quae Menapios adtingunt, proficisci iubet. ^c C. ² Trebonium cum pari legionum numero ^d ad eam regionem, quae Aduatucis adjacet, depopulandam mittit: ipse cum reliquis ^e tribus ad flumen Scal- ³ dem, quod influit in Mosam, extremasque Arduen- ^{3a}

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic B. pr. V. pr. Pet. Lov. Egm. et ². alii, non *praefec.* deinde *adtr.* L. pr. et Ed. Gryph. ^b *parthico* Egm. *partitoque* B. pr. ^c *igitur* Tr. V. sec. ^d in Edd. R. M. V. ^e *tr. legionibus* Carr. D. et vulgo *Scaldis*.

et *Norvic.* exhibent. DAVIS. *Cur. sec.* Vulgatae lectioni favent Cujac. And. Oxon. Leid. pr. et Scalig. et confirmatur optimorum scriptorum exemplis. *Aduatucos* habent etiam Voss. prim. a m. pr. Dorvill. Duker. et Ed. Incerta. eamque lectionem etiam praetuli ad Frontin. 3, 9, 5. *quae mari adjacebat.* Verum nunc vidi, reliquos MSS. cum *meos*, tum aliorum exhibere, *ad Aduatucos adjacet.* unde incertus sum, quid praeferam. Offendit profecto crebra repetitio praepositionis *ad*, quam forsitan Librarii adjecerunt, ignorantes, verbum *adjacere* posse construi cum Accusativo; qui casus frequens est, in primis Avieno, cum hoc composito. Vide vers. 564. 589. 812. 837. Deser. Orb. Terr. Nec minus verisimile est, primam Syllabam vocis *Aduatucos* exclusisse praepositionem *ad*, et praepositionem compositi iterare amat auctor. Vide ad 3, 9. Pluribus de hoc loco disquirentes videbis aliquando Viros egregios, Duker. et Drakenb.

ad Liv. 7, 12. *Etruriam adjacent.*

Ipse cum reliquis tribus] Ursini codex vetustissimus habebat viii. unde ille emendabat iv. nam inquit, *Caesar x legionibus in Gallia rem gessit, ut intelligitur ex l. 7. in quo est: Exercitum in duas partes divisit: vi legiones in Senones, Parisiosque Labieno ducendas dedit: vi in Arvernos, etc. et l. 6. duas legiones in finibus Trevirorum, duas in Lingonibus, sex reliquas in Senonum finibus, etc.* Magnus Scaliger margini codicis notarum Ursini, quem habemus, haec verba adscripserat: *Magnas admovet machinas, ut se deridendum propinet. Nam infra diserte scribitur de Q. Cicerone: nullum ejusmodi casum expectans, quo ix oppositis legionibus, maximoque equitatu, etc. ix igitur, non x legiones tum Caesar habebat.* Haec Scaliger, qui merito Ursinum reprehendit: verum et ipse lapsus est. Nam

N n 2

nae ^a partis, ire constituit, quo cum paucis equiti-
 4 bus profectum Ambiorigem audiebat. ^b Discedens
 post diem VII sese ^c reversurum confirmat: ^d quam
 ad diem ei legioni, quae in praesidio relinquebatur,
 5 frumentum deberi sciebat. Labienum Trebonium-
 330 que hortatur, si ^e Reipublicae commodo facere pos-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic B. pr. V. pr. L. sec. alique. ^b *descendens* MSS. 3. ^c *rev. esse* Pet. an corruptum e *Ciceroni*? Ejus nomen addit Graec. ^d *quem* Ciacc. ut de hac ipsa re cap. 35. *confirmabat* Duk. ^e *Reipop. Ri.* B. pr. Egm. V. pr.

perperam quidem Urfinus pro-
 tribus scribebat *quatuor*. Perpe-
 ram et Scaliger IX tantum legio-
 nes tunc fuisse Caesari ait. Ipse
 Caesar hoc loco dicit, Labienum
 cum tribus legionibus ad Ocea-
 num profectum. Parem numerum
 habuit Trebonius. Tres reliquas
 ipse Caesar. Ergo novem hic le-
 giones. Decimam Cicero habuit,
 ut diserte hic affirmatur. Itaque
 vere Urfinus X legiones tunc fu-
 isse Caesari ait, sed quando pro
 XII emendat *quatuor*, tum non de-
 cem, sed XI legiones facit, annu-
 merata illa, cui Cicero praeerat.
 Quod vero Caesar ait, *quo novem*
oppositis legionibus, ita accipi-
 endum: Cicero, quum Caesar cum
 IX legionibus ad vexandos hostes
 profectus esset, non putabat, ob-
 jectis IX illis legionibus hostes ad
 decimam, quam ipse habebat,
 pervenire posse. VOSSIUS.

Ad flumen Scaldim] In Graeco
 codice *Sabin* fuit, et in aliis
 nonnullis. Vide Cluverum, et
 dispice, quod nomen verius.
 IDEM. *Hubertus Thomas* locum
 hunc depravatum esse censet, et
 pro *Scalde* legendum *Sabin*,
 quod hic juxta Namurram, et in
 finibus *Arduennae* sylvae, in Mo-
 sam influat. Huic sententiae etsi
 non palam accedit *Henricus Gla-*
reanus, fatetur tamen, in tabu-

lis Geographicis hodie nequa-
 quam cerni posse, ut Scaldis in
 Mosam se exoneret. At *Gerardus*
Noviomagus, vir doctissimus,
 vulgatam lectionem tuetur, re-
 cteque *Caesarem* scripsisse asse-
 rit, *Scaldim in Mosam influere*,
 id quod fiat non procul a *Brile-*
nio oppido, ubi ante aliquot an-
 nos terra pagis et arcibus flo-
 rens exsisterit: sed hodie vastum
 ibi mare cerni, eoque fieri, ut
 fluviorum ostia ad veterum prae-
 scripta internosci vix queant.
Gland. Hoc affirmavit *Caesar*,
 quia flumina haec inter se aestu-
 ariis jungerentur, ut docet *Ph.*
Cluverius Germ. l. 2. p. 135. DA-
 VIS. Iis, qui negant Scaldim in
 Mosam influxisse, accedit *Cella-*
rius, quare etiam *Sabin* legit,
 uti fecit quoque *Metaphrastes* et
R. Stephanus: at MSS. omnes
 uno consensu retinent *Scaldem*
 (ut cum aliis edidi) vel *Scal-*
dim. Ascaldem, Scaldium Edd.
 quaedam. Vide et P. *Pithoeum*
 Tom. 2. *Thes. Crit.* p. 782. et *Pet.*
Divaeum *Antiq. Gall. Belg.* p. 57.
 ubi docet, *extremas Arduen-*
nae partes non fuisse ad consti-
 dentes Sabis et Mosae, ubi potius
 Meditullium fuerit, sed longe in-
 ferius mare versus, ubi et hodie
 Scaldis in Mosam infunditur ad
 Menapios et Zelandos.

sint, ad ^a eam diem revertantur; ut, ^b rursus communicato consilio, exploratisque hostium rationibus, aliud ^c belli initium capere possent.

XXXIV. Erat, ut supra demonstravimus, manus certa nulla, ^d non oppidum, non praesidium, ^e quod se armis defenderet, sed omnis in partis

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a MSS. plurimi et Edd. Vett. *Eum*. ^b *rursum* L. pr. ^c Sic L. pr. Ox. non *in*. ^b. *possint* Car. D. Ox. et Edd. pleraeque. ^d addit Petav. *nulla ratio*. vulgo *non praes. n. opp. et in omnes p.* ^e *quo* Pet.

Post diem septimum sese reversurum confirmat] Id est, post diem septimum inchoatum, ut ante diem septimum est, ante diem exactum. Nam disertim ait Caesar, ea die debitum legioni frumentum. Itaque redeundum erat, antequam ille dies septimus expiraret. Et ne dubites, ait infra ipse Caesar: *diesque appetebat vii, quem ad diem Caesar ad impedimenta legionemque reverti constituerat*. Anonymus Celsi exscriptor: *Et digrediens, inquit, se ad diem septimum rediturum spondet*. Porro confirmat Caesari hoc loco est, *adfirmat* (v. 2, 15.) ut promiscue eae voces scriptoribus usurpantur. Tacitus etiam *firmare* dixit, ait enim: *neque frustra praestantissimus sapientiae firmare solitus*. VOSS. Hasce voces in designando tempore idem significare, insigni exemplo monstravit Joan. Clericus Art. Crit. P. 2. Sect. 1. c. 10, 5. DAVIS.

In praesidio relinquebatur] Leid. sec. cum Edd. Vascos. Stradae, R. Stephani et posteriore Gryphii carent *et in*. Non male. Consule dicta ad 1, 51. *Praesidio reliquit*. Verum cum reliqui Codd. et Edd. retineant *in*, eam loco movere nolui. Vide notata

ad 3, 11. *In auxilio*. Praeterquam quod *in praesidio* hic posset capi simul de loco, castello scilicet Aduatucae. Unde c. 32. etiam in Membranis Andinis est, *in praesidio impedimentis legionem reliquit*. Immo infra c. 38. *In praesidio aeger erat relictus*. Gr. *spazontōw*. Vide et c. 42. B. C. 1, 15. *Quas ibi in praesidio habebat*. ubi itidem male a quibusdam abest *in*. 2, 20. *Quae essent ibi in praesidio*. Adde 3, 28. B. Alex. c. 23. Liv. 1, 38. *Collatiae in praesidio relictus*. Sic B. Civ. 3, 45. *praesidium* vocat collem. Liv. 2, 10. *Sepiunt urbem praesidiis*. Immo statim, *non oppidum, non praesidium*, i. e. *οὔδ' οὔδ'*. Hinc illa locutio, *milites ex praesidiis deducere*, et similes. *in praesidiis disponere* 7, 34.

Non praesidium, non oppidum] MSS. mei tantum non omnes cum Edd. quibusdam praeponunt *oppidum*: quod ideo secutus sum; licet alio ordine etiam exhibeat Metaphrastes. Dein pro *praesidium* in Bongars. pr. Voss. pr. Petav. Egmond. et tribus aliis cum Ed. Incertis, *praedium*. Quod satis defendi posse, cuius liquet. Vulgatum tamen praefero, et de quovis loco munito et firmato operibus militi-

- 2 dispersa multitudo. Ubi cuique aut ^a vallis abdita, aut locus silvestris, aut palus inpedita spem ^b praesidii aut salutis aliquam obferebat, ^c consederat.
- 3 Haec loca vicinitatibus erant ^d nota, magnamque res diligentiam requirebat, non ^e in summa exerci-
- 331 tus ^f tuenda (nullum enim poterat universis, ab perterritis ac ^g dispersis, periculum accidere,) sed in singulis militibus conservandis; ^h quae tamen
- 4 ⁱ ex parte res ad salutem exercitus pertinebat. nam et praedae cupiditas multos longius evocabat, ^k et

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *valles* B. pr. V. pr. V. ad 7, 47. ^b *praesidiave* S. L. pr. ^c *consederant* V. sec. bene. *consideret* Egm. ^d *cognita* L. pr. ^e *sine* Pet. a m. pr. ^f *tuendi* Pet. Duk. ^g *dissipatis* Carr. Duk. ut alibi. ^h *qua* MSS. 3. ⁱ *exploratae* And. Ox. ^k *ex parte* G. ^k Sic MSS. potiores, non ac.

busque sumo. Vide praecedentem notam, et Davis. ad B. Civ. 3, 45. *praesidium quoddam occupavisset*. Solent autem hae voces confundi. Sic in Appulejo l. q. Met. p. 164. Ed. Colv. *promittit ei, de praediis suis se daturum ei et frumenti et olivi aliquid*. MSS. quidam et Edd. Vett. pleraque, *praesidiis*. Quae scilicet sunt vitae subsidium, de quo huius vocis sensu adi Cel. Burm. ad Phaedr. F. 4, 21. Verum *praediis* ibi scribendum patet e seqq. *ad praedictos hortos*. Dein *omnis in partis* repofui e Bong. pr. Oxon. et Leid. primo.

Multitudo. Ubi cuique etc.] Ita hic locus concipitur quoque in Andin. Scalig. et Oxon. Reliqui MSS. et Edd. ante Beroaldum vel Vonetam 1517. item Vascos. Steph. Gryph. posterior et Strad. distinguunt post *defenderet*, et pro *ubicunque* exhibent *ubicumque*; quod placet Hotomanno. Verum hoc *dispersae*

multitudini non convenit, quae una considerare nequit. Quare Graecus vertit: *πανταχόδε τῆς χώρας πλανώμενοι ὄπτι* etc. *ἐν ταύτῃ συνήσαν*. At id non dicit Caesar.

Locus silvestris aut palus inpedita] Ursinus e veteri Cod. legebat, *locis silvestribus palus inpedita*. Quod magno opere adridet Hotomanno; quia sine silvis palus non multum praesidii adtulisset, et passim Caesar dicat, *locis silvestribus*. Ad stipulantur iis Membranae Andinae. et vide ad 8, 7. Nihilominus vulgatum, cum quo consentit Graecus, retinere malo. *Locum inpeditum* simpliciter sine adjuncta re, quae sit inpeditus, cum reliquis auctoribus dicere amat noster. Adi Libri huius c. 8. Praeterea *palus inpedita* notat locum paludibus inpeditum; palustrem, quo ob loci inscientiam adire Caesar non poterat. Hinc saepe ait, *in paludes se receperunt*, et paullo

silvae incertis ^a occultisque ^b itineribus, ^c confertos adire prohibebant. Si negotium confici, stirpem- 5 que hominum sceleratorum interfici vellet, dimittendae plures manus, ^d diducendique erant milites: si ^e continere ad signa manipulos vellet, ut instituta ratio et consuetudo exercitus Romani ^f postulabat, locus ^g ipse erat praesidio barbaris; neque ex occulto insidiandi, et dispersos circumveniendi singulis deerat audacia. At, in ejusmodi difficultatibus 7 quantum diligentia provideri poterat, providebatur:

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a occultatisque L. pr. ^b in init. L. pr. Scal. ^c confertis V. o. Egm. consertis L. tert. Ed. Inc. confectis Pet. ^d ded. MSS. 3. male. ^e contineri Ox. L. pr. ^f postulabant V. pr. Duk. Edd. Vasc. Str. Gryph. post. ^g ille Car. D. erat ipse L. pr. Ox.

ante, in continentes paludes profugit. hoc est, in loca, paludibus impedita. Alioquin submersi fuissent.

Haec loca vicinitatibus erant nota] Graecus: τῶν αὐτῶν τόπων ἐμπειροὶ ἦσαν. Vicinitates Caesar appellat eos, qui vicinis locis degebant, ut imperia, pro imperantibus; primores ordines, pro eorum centurionibus. VOSs. Arbitratur Vossius, eos Caesari vicinitates hic appellatos, qui vicinis locis degebant. Sed me non habet adsentientem; denotat enim haec vox, propter vicinitates. Sic B. G. 5, 34. Levitate armorum, et quotidiana exercitatione nihil iis noceri posse. Et 7, 10. Ne ab re frumentaria duris subvectionibus laboraret. Minucius Felix Octav. p. 5. Relicta domo, conjuge, liberis, et, quod est in liberis amabilius, adhuc annis innocentibus. Vocem penultimam male omnino delevit F. Urrinus, quod hanc sexti casus significa-

tionem memoria non teneret. DAVIS. Errat Cl. Davisius, et cum eo Donat. ad Terent. Heaut. 1, 1, 4. qui vicinitatem putat significare tantum vicinorum propinquitatem; significat enim ipsos Vicinos, ut passim vox vicinia. Nam male Leid. pr. Cujac. Duker. et quatuor recentiores cum Ed. Incerta habent, in civitatibus. cum qua voce saepe confunditur. Vide notata ad Corn. Nepot. Alcib. c. 3. Vicinitati negotium dant. ad Sallust. B. Catil. c. 36. Vicinitatem antea sollicitatam armis exornat. Adde Corium ad 24, 4. Sueton. Aug. c. 6. Tenetque vicinitatem opinio.

Poterat universis, ab perterritis ac dispersis] Sic restitui ex Codice F. Ursini, et ita coniecit Joan. Glandorpius, nec aliter legit Metaphrastes; vertit enim, ἡ μὲν γὰρ ἂν πῶποτε ἀδρόσοι πορευόμενοι, ὑπὸ τῶν πολεμίων διεσπαρμένων, καὶ καταπεπληγμένων δεινὸν ἂν τι ἐπαθόν. Vulgg.

ut potius in nocendo aliquid omitteretur, etsi omnium animi ^a ad ulciscendum ardebant, quam cum
 8 aliquo ^b militum detrimento noceretur. ^c Caesar ad
 finitimas civitates nuncios dimittit: omnes ^d ad se
 332 evocat spe praedae, ad diripiendos Eburones; ut
 potius in silvis Gallorum vita, quam ^e legionarius
 miles, periclitetur; simul ut, magna multitudine
 circumfusa, ^f pro tali facinore, stirps ac nomen
 9 civitatis tollatur. ^g Magnus undique numerus cele-
 riter convenit.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a adolescentum L. sec. Egm. ^b Hoc ordine MSS. non det. m. noceret B. pr. Pet. ^c MSS. et Edd. plerique dim. ad f. c. n. *Caes.* ^d defunt ad se vulgo. ^e vulgo legionariorum periclitaretur. ^f defunt 3 verba in Lov. ^g magnusque G. V. tert. Ed. Inc.

poterat, universis perterritis ac dispersis; sed hoc modo aliquid deesse, manifestum: unde *Fr. Hotomannus* reposuit, *universis perterritis ac dispersis hostibus*. Nos autem vidimus, MSti fide et minore mutatione locum sanari posse. DAVIS. Confirmant hanc emendationem Ursini sive potius Glandorpil Codices, Oxoniensis, et Andin. Reliqui carent praepositione.

Et silvae] Sic MSS. Editi recentiores (*ac silvae*). Quod hic minus aptum. CLARK.

Interfici vellet] Vox *Caesar*, aut abeli, aut subintelligenda est, ut recte notavit *Fr. Hotomannus*, et res ipsa clamat. In MS. tamen *Norvic.* et editt. antiquissimis est, *interfici vellent*, nimirum Romani. Insulse. Graecum tamen in fraudem duxit haec vitiosa lectio; habet enim: ἀνασπᾶσθαι ἐπιτριπτον πῦρος οἱ Ρωμαῖοι θέλουσιν. DAVIS. Vide ad 2, 17. Haec autem ellipsis sine dubio

caussa est depravationis in *vellet*, tam hic quam seq. versu, *si continere vellet*. Utrouque loco habent MSS. mei omnes pluralem praeter Andin. et Oxon. Cum antiquis editis ita dedit etiam R. Stephanus aliique.

At in] MSS. Eliens. et Vossii, *Ut*. Al. Codices, *Et*. CLARK. *Ut* exstat quoque in Codd. Urs. aliorumque et meis undecim cum Edd. Ven. Aldi, Gryphii etc. posita in nonnullis minore distinctione post *audacia*. *Et Carr.* Duk. Dorv. Voss. sec. atque Edd. prim. Vascos. et aliae. Petav. tamen cum Andino servant *At*, quod retineo cum R. Steph. Plant. et seqq. Quod si malis, *ut*, per me licet, h. sensu, *providebatur*, quantum poterat, *ut*, sive prout, solent constituti in iis angustiis. 8, 21. *Magnum ut in tanta calamitate commodum*. B. Civ. 2, 40. *ut miseris in rebus*. B. Alex. c. 64. *Secunda, ut hiberna tempestate*. Alibi, *ut est captus Gallorum*. Addo c. 72. B. Alex. et

XXXV. Haec ^a in omnibus Eburonum partibus ¹ gerebantur; diesque ^b adpetebat vii, qucm ad diem Caesar ad inpedimenta legionemque reverti constituerat. Hic, quantum in bello fortuna possit, ^c et ² quantos adferat casus, cognosci potuit. Dissipatis ³ ac perterritis hostibus, ut demonstravimus, manus erat nulla, quae parvam modo ^d causam timoris adferret. Trans ^e Rhenum ad Germanos pervenit fa- ⁴ ma, ^f diripi Eburones, atque ultro omnes ad praedam evocari. Cogunt equitum ⁵ milia Sigambri,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a omnium in Eb. finibus g. L. sec. finibus etiam R. Steph. male. ^b accedebat L. pr. adparebat L. tert. Edd. R. M. V. ^c deest Edd. R. M. V. ^d Sic MSS. non tim. ^e Rhenos Dorv. Rhenanorum Al. Lips. ad Germanos deest L. pr. Hinc possis conjicere Transrhenanos ad G. ut alibi. ^f diripiendi L. pr.

ita alii. V. Drakenb. ad Liv. 1, 18. Dein male Vir doctus ad marginem libri sui ejici volebat, *provideri*. Quod elegantissime repetitur: de talibus diximus jam saepe, et nunc adi modo Cel. Burm. ad Vellej. 1, 3. Quod quum alii faciant, *Tragicifrequentissime faciunt*.

Omitteretur] Hoc invenitur in solis membranis Andinis et Oxon. forsan et in Cujac. Reliqui cum Edd. Antiquissimis, uti et multis aliis, *praetermitteretur*. Quod cur damnarint Veneti et Aldus, causam non video. Utrumque quin Latinum sit, nemo sanus dubitabit. Vide ad Hirt. de B. Alex. c. 9. 7, 25. Quod *praetermittendum non existimavi*. Sic ibi And. et Oxon. Reliqui omnes, *praetereundum*. 7, 54. *Praetermittendum commodum non existimaverunt*. B. Afric. c. 59. 84. *Non arbitror praetermittendum*: ubi nonnulli quoque, *praetereundum*: in quibus locis fuit forsan olim, *praetermittendum*.

Evocat] MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Editt. Vett. (ad se vocat.) Forsan omiserunt Editores nuperi voces istas, *ad se*; propter eas, quae sequuntur, *ad diripiendos Eburones*. Quarum tamen neutrae vacant. CLARK. *Evocat* exhibent Cujac. Andin. Oxon. Leid. pr. et Scalig. Ceteri, *ad se vocat*. Nullum mihi dubium est, quin fuerit, *ad se evocat*: quare id reposui. Vide omnino ad 4, 20. *Evocatis ad se undique mercatoribus*. 5, 53. *Principibus ad se evocatis*. 7, 33. *ad se Decetiam evocavit*. 7, 24. *Labienum ad se evocat*. B. Civ. 1, 34. *Evocat ad se Massiliensium primos*.

Quam legionariorum] In aliis, *quam legionarius miles*, quae quidem lectio F. Ursino et Fr. Hotomanno videtur in textum recipienda. DAVIS. Idem ipse statuo: sic enim dant Cujac. Petav. Gottorp. Voss. Egmond. ac Norvic. Mox non *periclitaretur*,

qui sunt ^a proximi Rheno, a quibus receptos ex fuga Tenchtheros atque Usipetes, supra docui-
 6 mus. Transeunt Rhenum navibus, ^b ratibusque,
 xxx milibus passuum infra eum locum, ubi pons
 333 erat imperfectus, praesidiumque ^c ab Caesare relic-
 ctum: primos Eburonum fines adeunt: multos ex
 fuga dispersos excipiunt: magno ^d pecoris numero,
 7 cujus sunt cupidissimi barbari, potiuntur. Invitati

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *proximi* B. pr. V. pr. Egm. ^b *que* abest ab Egm. non male.
^c MSS. 5. et Edd. qdd. ^a. ^d *praedae* And. Ox. *pecorum* L. sec.
 Dorv. V. ad 5, 12.

sed periclitetur, ex iisdem Codd. reponendum. ac ita dederunt *Be-roaldus*, *Gryphius*, aliique. IDEM. *Cur. sec.* Codd. nonnulli, *legionarius miles*. Quod idem est. CLARK. *Legionarius miles* etiam Bongars. Leidenfes, Vossiani, Scalig. Lovan. ceterique praeter Andin. et Oxon. agnoscunt, uti et cum Edd. primis Vascos. Strada, Steph. Gryph. post. eam lectionem admiserunt, quam et ideo in textum recepi: licet verior videatur scriptura, *legionarii militis*. V. Clark. ad B. Civ. 3, 106. Dav. ad B. Afric. c. 14. 35. *Periclitetur* etiam praetuli ob rationem, a Clarkio datam, et auctoritatem Bong. pr. Voff. pr. Petav. Lovan. Egm. Scalig. et plurium cum iisdem Editis.

Periclitetur] Sic MSS. Al. *periclitaretur*. Sed melius convenit, *periclitetur*, propter sequens, *tollatur*. CLARK.

Transeunt — *Primos* etc.] Sic MSS. Reg. et Voffii. Al. *Transeunt* —, *primos*, etc. Quod parum interest. CLARK. Bene *transeunt* revocavit Clar.

kus, quod et Hotomannus vidit: et exaratum est in Bong. pr. Leid. pr. sec. Scalig. Oxon. Petav. Duk. aliisque, et Edd. Vasc. Strad. Steph. Gryph. post. *Transeunti* Voff. pr. *Transeunt et* Lovan. *transeunt hii* Egm. *ἔτοι* addit et Graecus.

Ubi pons erat imperfectus] In Codice Carrar. scribitur, *ubi pons erat perfectus*; et hanc varietatem animadversione dignam, nec oscitanter praetereundam, censet J. M. Brutus. Sed nihil opus est, ut multum temporis in hanc disquisitionem absumamus; prima enim fronte patet, lectionem illam ex sola Librarii ignorantia profluxisse: imperfectum enim *Caesar* vocat pontem, quia, *reducto exercitu, partem ultimam pontis, quae ripas Ubiorum contingebat, in longitudinem pedum cc resciderat*, ut ipse docuit supra c. 29. DAVIS. Nonnulli Codices, *perfectus*. Sed male. CLARK. Nimis levi pede hoc transilire mihi videntur viri docti. Nam *perfectus* exaratur etiam in Bong. primo, Leidensibus, Vossianis, Andino, Oxon. Petav. Lovan. Eg-

praeda longius procedunt. Non hos palus, in bello latrociniisque natos, non silvae morantur: quibus in locis sit Caesar, ex captivis quaerunt: profectum longius reperiunt, omnemque exercitum discessisse cognoscunt. Atque unus ex captivis: *Quid vos, inquit, a hanc miseram ac tenuem sectamini praedam, quibus b licet jam esse fortunatissimis? III horis Aduatucam c venire potestis: huc d omnes suas for-*

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Deest B. pr. b Sic MSS. non jam l. jam deest L. sec. libet Edd. qdd. c convenire L. pr. d deest MSS. 3 et Ed. Inc.

mund. Gott. et Ed. Incerta. Totam vocem non agnoscit Metaphraſtes: praeterea dubito, an *recisus pons* vocari queat *imperfectus*, qui potius is dicitur, qui numquam fuit effectus, et plano absolutus, ut *imperfectus commentarius* Hirtio praef. l. 8. *Imperfecta opera* Sueton. Tiber. c. 40. quamvis ibi malim cum Cel. Burmanno, *infecta*. Vide ergo, num velit innuere auctor simpliciter locum, ubi *fecerat pontem et praesidium reliquerat Caesar*. Praesidium certe ab ea parte erat collocatum, ubi pons integer erat. Vide c. 29. Infra 7, 56. *Si esset in perficiendis pontibus periclitandum*. Vel, si hoc non placet, conicere possis, *prae fractus* i. e. in parte superiore abruptus, sive praesectus aut praescissus. Quod compositum reſtitui etiam Frontino 2, 3, 20. *prae fringerent spicula*. ubi vide plura. Et ita reposui e MSS. in B. Civ. 2, 6. *Praefracto rostro praecisis pontibus* Celsus p. 101. Ed. Lugd.

Fortunatissimis] Ita exhibent And. Cujac. Oxon. Scalig. Voff. pr. a m. pr. et secundus cum Carr. et Duker. aliisque; quo adludit Pctav. *fortunatissimi*. Ut dubi-

tare non debuerit Brantius, quid esset praefendum, licet cum ipſius Codice etiam reliqui mei et Edd. antiquissimae Accusativum ostentent. Vide Clariss. Drakenb. ad Liv. 3, 50. Sed de eo pluribus agemus ad initium l. 3. de B. Civ. *ei fieri consulem licebat*.

Atuatucam venire potestis] Optimae Cl. Menardi membranae habebant, *Atuatucam venire potest*; quam lectionem probat J. F. Gronovius ad Livii 8, 34. DAVIS. Andino Codici adſtipulatur Oxoniensis. Recte, quamvis idem fere esse non negem. Vide ad 4, 29. Vulgatum vertit Metaphraſtes.

Ne murus quidem cingi] Bene haec correxerunt et exposuerunt Brutus et Hotomannus, eo militum denotari paucitatem. Atque ita scribitur in Leid. pr. Scalig. Cuj. Oxon. Reliqui, *ut numerus*. quod frustra defendit Carron. *ut murus* Duker. et Carrar. cum Edd. Rom. Ven. et Med. in quibus insuper *angi*.

Oblata spe] Alibi dicit. *inlata*. Sic saepe *occasio oblata*, et *spes oblata* Front. 3, 12, 1. et 17, 7. Valer. Maxim. 3, 8, 2. Verum

9 *tunas exercitus Romanorum contulit.* ^a *Praesidii*
tantum est, ut ne murus quidem cingi possit, ^b *ne-*
 10 *que quisquam egredi extra munitiones audeat.* Ob-
 lata spe, Germani, quam nacti erant praedam, in
 occulto ^c relinquunt: ipsi Aduatucam contendunt,
 usi eodem ^d duce, cujus haec indicio cognoverant.

1 XXXVI. Cicero, qui per omnes superiores dies
 334 praeceptis Caesaris summa diligentia milites in ca-
 stris continuisset, ac ne calonem ^e quidem quem-
 quam extra munitionem ^f egredi passus esset, VII die
 diffidens, de numero dierum Caesarem fidem serva-
 turum, quod longius eum progressum audiebat, ne-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Praesidium* Edd. R. M. V. ^b *ne* B. pr. V. sec. dein *quispiam*
 G. V. tert. *quisquis* Lov. ^c *dimittunt* L. sec. ^d *deest* Lov. Dorv.
^e *deest* Carr. ^f *exulat* a Lov.

MSS. Lovan. Gottorp. Leid. tert. Voss. tert. Dorvill. et Edd. Rom. Med. Ven. ac Incerta praebent, *objecta*. Eleganter sanc. de re in-
 provisa passim hoc verbum adhi-
 bent, in primis ad aliquem alli-
 ciendum. Vide notas ad Phaedr.
 f. 1, 23. *Objecto, tentans, an*
cibo posset capi. Immo Tacit.
 Ann. 4, 60. *Drusum traxit in*
partes spc objecta principis loci.

Per omnes superiores dies]
 Exulat praepositio a MSS. Brant.
 Norvic. et edit. antiquiss. Rom.
 Ven. Beroald. nec consuetudo
 Caesaris postulat, ut retineatur.
 Sic B. G. 1, 3. *Cujus pater reg-*
num in Sequanis multos annos
obtinuerat. Et c. 18. *Complures*
annos portoria — parvo pretio
redempta habere. Eodem modo
 persaepe loquitur noster. DAVIS.
 Deest in MSS. Et deesse potest; ut
 recte observat Dayisius. CLARK.
 Praepositio ad est tamen in An-

dino, Cujac. Oxon. Leid. pr. et
 Scaligerano. Ut delere non au-
 sim, licet saepe alio modo Cae-
 sar loquatur. Vide ad 2, 16. In-
 fra c. 38. *diem jam V. cibo ca-*
ruerat; uti legi debet. Reliquam
partem hiemis 7, 10. complures
dies et annos c. 17. et sexcenties,
 ut ita dicam. Eadem variatio in
 B. Afric. c. 96. *ubi classis per id*
tempus erat, in aliis ad, in aliis
 sine praepositione. Adde Cort.
 ad Plin. Epist. 2, 11. *hos dies ac-*
tum est. Simili modo peccant li-
 brarii apud Livium. Vide Cl.
 Drakenb. ad 2, 7. *Annum lux-*
erunt eum. Sed forsitan etiam *per*
superiorem annum 4, 38. ubi
vide.

Summa d.] Repone. *cum*
summa d. quod imperant Lovan.
Norvic. Gottorp. Voss. ac Egm.
 DAVIS. Cur. sec. Iidem tamen
 Codices, quos supra nominavi,
 uti et Petav. non agnoscunt prae-

que ulla de reditu ejus fama adferebatur; simul eorum^a permotus vocibus, qui, illius patientiam, a paene obsessionem adpellabant; siquidem ex castris egredi non liceret; b nullum ejusmodi casum exspectans, quo, ix^c obpositis legionibus, maximoque equitatu, dispersis ac paene deletis hostibus, in milibus passuum xii obfendi posset; v cohortes frumentatum in proximas segetes misit, quas inter et castra unus omnino collis intererat. Complures³ erant in castris ex legionibus aegri relictis, ex quibus^d qui hoc spatio dierum convaluerant, circiter ccc sub vexillo^e una mittuntur: magna praeterea mul-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a plane obsidionem L. pr. b nullam ej. causam G. Duk. V. tert. Ed. Inc. vulgo hujusmodi. c expositis B. pr. d quos ad huc B. pr. qui deest Dorv. V. sec. e uno Carr. Duk. V. sec. sed v. cap. 40.

positionem. quare et hic inserrere non ausus fui; licet id fecerim alibi, et Edd. prim. quoque adsit. Vide ad 5, 58.

Eum progr.] Deest in MSS. et deesse itidem potest. CLARK. Idem rursus MSS. quos duabus praecedentibus notis laudari, servant *eum*. Quidquam igitur innovare nolui: licet rectius absit vocula etiam a primis Edd. ut et Vasc. Steph. etc. Paulo ante ex MSS. omnibus verborum ordinem mutavi. vulgo erat, *Caesarem de n. d.* et mox, *ejus reditu*. praeterea *ejusmodi* MSS. uti et Edd. antiquae aliaeque cum praebent, id admisi pro *hujusmodi*.

Misit] MSS. *mittit*. Quod et melius convenit propter sequentia, *mittuntur* et *sequitur*. CLARK. Antiquum obtinent MSti: nam *misit* restat in li-

dem, quos hoc capite saepius adduxi, et Leid. prim. cum Oxon. ponit post *intererat*, elegantius. *Mittit* cum reliquis MSS. habent Edd. primae, item Vascos. Str. Steph. et Gryph. posterior. Sed hac temporum mutatione apud historicos frequentius nihil esse, sciunt lectores. Mox rursus *in castris* praeter dictos codices et Petav. ad Marg. non habent ceteri libri, neque antiquissimae editiones. Graecus, *ἐν τῇ Βαπύρᾳ*. Voluit dicere, *Aduatucae*, seu *in Aduatuca*. Dein *subse-*
derant praeter eosdem Cuj. Petav. Leid. pr. Oxon. And. et Scallig. exhibent alii omnes et Edd. primae ac Vasc. Strada, Steph. et post. Gryphii. *Quae* aequo ad *multitudinem calorum*, quam ad *jumenta*, pertinet.

Circiter ccc] In Metaphrasie, *διακόσιοι, ducenti*. Sed ex ejus

titudo calorum, magna vis jumentorum, quae ^a in castris subsederat, facta potestate, ^b sequitur.

1 XXXVII. Hoc ipso tempore et casu Germani
335 equites ^c interveniunt, protinusque eodem ^d illo,
quo venerant, cursu ab Decumana porta ^e in castra
2 inrumpere conantur: nec prius sunt visi, objectis
ab ea parte silvis, quam castris adpropinquarent,
usque eo, ut, qui sub vallo tenderent mercatores,
3 ^f recipiendi sui facultatem non haberent. Inopi-
nantes nostri re nova perturbantur; ac vix primum
4 inpetum cohors in ^g statione sustinet. Circumsun-
duntur ex reliquis hostes partibus, si quem aditum
5 reperire possent. Aegre ^h portas nostri tuentur,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a sub Edd. R. M. V. ^b subsequitur L. pr. sec. ^c superveniunt L. pr. ^d illo deest Carr. ^e defunt in c. And. Cuj. Ox. L. pr. V. ad 5, 44. in castris erump. Egm. Decimana B. pr. Egm. L. sec. V. ad 2, 24. ^f respiciendi Ed. Elzev. vulgo contra MSS. ordinem n. hab. fac. ^g stationem B. pr. ^h Sic B. pr. L. pr. Ox. Scal. et alii, non n. p. deest nostri in V. pr. sec. Pet. Egm.

Codice nota numeralis excidit; constanter enim vulgatam lectionem retinent alii. DAVIS.

Casu] Ita ex Ursini Codicibus restitui. Quod enim in Editis omnibus est, (*et casu*,) perturbat Sententiam. Graecus Interpres item recte omisit copulam. CLARK. Leg. *Hoc ipso tempore etiam casu* etc. nam sensui nocet conjunctio copulans. DAVIS. *Cur. sec.* Clarkii emendatio magis placet, eamque confirmat codex Oxoniensis: quare delendam fere copulam conseo. Leid. pr. *casu et tempore. et causa* Ed. Inc. Forlan tamen fuit, *Et h. ipso t. id est*, Et ecce illo temporis puncto. Sic Celsus, *et Sicambri interim* etc. 1, 37. *Hac*

eodem tempore mandata referebantur: et ab Aeduis legatione niebant. Appulej. l. 1. Met. p. 10. *Commodum limen evaserant; et fores ad integrum statum resurgunt.* p. 14. *Nec dum satis etc. attigerat, et jugulo vulnus dehiscit.* l. 8. p. 150. *Nec diu. Et eum aper furens invadit jacentem*, ut e MSS. legi debet. Huc refero Phædr. 5, 7. *Erat factururus ludos quidam nobiles: Et incipiebat princeps ingredi.* Id est, eo tempore, cum ecce etc. ubi consule Celeberrimos Viros, Bentlejum et Burmannum: ac quae congesti ad Lucan. 1, 231. *invadit Ariminum, et ignes Solis lucifero fugiebant astra relicto.*

Tenderent mercatores] *Ten-*

^a reliquos aditus locus ipse per se, munitioque defendit. Totis trepidatur castris, atque alius ex alio ⁶ caussam tumultus quaerit: neque quo signa ferantur, neque quam in partem quisque conveniat, ^b provident. Alius capta jam castra pronunciat: ⁷ alius, deleto exercitu atque Imperatore, victores barbaros venisse contendit: plerique novas ⁸ ^c sibi ex loco religiones fingunt: Cottaeque et Titurii calamitatem, ^d qui in eodem occiderint castello, ante oculos ponunt. Tali timore ⁹ omnibus perterritis, ^e confirmatur opinio barbaris, ut ex captivo audierant, nullum esse intus praesidium. ^f Perrumpere ^g nituntur, seque ipsi ^h adhortantur, ne tantam fortunam ⁱ ex manibus dimittant.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a reliquosque L. pr. ^b produnt Pet. providet L. pr. vulgo contra MSS. ordinem jam c. ^c ibi Egm. ^d quae in e. acciderit B. pr. a m. sec. ceciderint Carr. D. ^e adfirm. And. ^f pror. MSS. 2. Edd. pp. praer. Petav. ^g conantur MSS. 3. Edd. R. M. V. ^h coh. L. tert. Ed. Inc. ⁱ e m. L. pr. sec.

dere, tentoria habere est, unde — *hic saevus tendebat Achilles*. At cum abitus paratur, *detendi tentoria* dicuntur. Sed notandus hic mos Romanorum, ut mercatores non intra castra morarentur, sed extra ea sua haberent tentoria. VOSS. Tentoria haberent. Sic apud Virgilium, (*Hic saevus tendebat Achilles*.) Et, (*legio latis tendebat in arvis*.) Opolitum, (*Nautici tabernacula detendunt*.) apud Livium. Et apud Caesarem infra, de bello Civ. 3, 85. (*tabernaculisque detensis*.) CLARK. Perperam MSS. undecim et Edd. primae, *sub valle*. Vide Ciaccon. et Hotom. et omnino notas ad Frontin. 4, 1, 18. *Omnibus extra vallum jusis tendere*.

Novas sibi religiones fingunt Id est, metum. Nam religio pro metu ponitur. Sic Maro 8, 349. *Jam tum religio pavidos terrebant agrestes Dira loci*. Sic reciproce *metus* pro religione. Maro de lauro 7, 60. — *multosque metu servata per annos*. Ubi Servius: *Metu, id est, religione, quae nascitur per timorem*. Hinc Petronius: *Primus in orbe deos fecit timor, ardua coelo Fulmina cum caderent*. Id est, metus produxit religionem. Sic quoque apud Romanos, ut Gellius docet 4, 9. *religiosi dies dicuntur tristi omine infames impeditique, in quibus et res divinas facere, et rem quampiam novam exordiri temperandum est. Quos multitudo imperito-*

1 XXXVIII. Erat aeger in praesidio relictus. P.
 336 Sextius Baculus, qui primum pilum ^a ad Caesarem
 duxerat, cujus mentionem superioribus proeliis fe-
 2 cimus, ^b ac diem ^c jam v cibo caruerat. ^d Hic, dif-
 filius suae, ^e atque omnium saluti, inermis ex taberna-
 culo prodit: videt imminere hostes, atque in sum-
 mo rem esse discrimine: capit arma a proximis, at-
 3 que in porta consistit. ^f Consequuntur hunc centu-
 riones ejus cohortis, quae in statione erat: paulli-
 4 sper & una proelium sustinent. Relinquit ^h animus
 Sextium,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo apud C. adduxerat L. pr. sec. ^a voce qui usque ad *fecimus* desunt in G. V. tert. ^b vulgo *ad*. ^c abest a Lov. Carr. Duk. Dorv. Edd. B. M. V. ^d *Is* L. tert. ^e vulgo *ac*. ^f ita MSS. mei praeter And. et Oxon. non *seq.* Male tres cum Edd. pp. item Aldi, Gryph. *consequitur centurio*. ^g hoc ordine Codices. ^h *Relinquit* B. pr. L. pr. sec. V. sec.

rum prave et perperam nefastos appellant. Inde Allienſis cladis dies religiosus Romanis fuit. Et sic ob Titurii cladem, illis in locis acceptam, quisque infauſta quaeque sibi ominabatur. VOSSIUS.

In praesidio] Sic recte Petav. Cujac. Andin. Leid. pr. et Oxon. cum Scalig. Adi dicta ad c. 33. *In praesidio relinquebatur.* Reliqui tamen Codd. et Edd. antiquissimae, *cum praesidio*. Sed tum addi debuit locus, quo ille cum praesidio esset relictus. Jam autem eundem locum, Aduatucam, sive munita castra, unde Graecus, *ἐν σπατονέδῳ*, intelligit. de locutione *cum praesidio* vide ad 8, 2. *cum equitatus praesidio*.

P. Sextius Baculus — cujus mentionem superioribus pro-

liis fecimus] Hujusce Bibaculi (sic enim legendum censemus) Nervico et Sedunico proelio meminit *Caesar*. Vide B. G. 2, 25. et 3, 5. Licet autem multae pugnae sint postea factae, et in his libris commemoratae, in quibus nulla Bibaculi mentio, non necesse est, ut cum *Fr. Hotomanno* reponamus, *superioribus libris*, vel *commentariis*. Praeterquam enim, quod *superiora* sunt, quaecumque praecedant, si, pro viri eruditi sententia, hoc nomen restringatur ad ea, quae *ἀνέωται* sunt priora, ne illius quidem emendatio locum habeat. DAVIS. *Bibaculus* clare exstat in Leidensi secundo. Vide ad 2, 25. et hic etiam Brantium.

Apud Caesarem] Bong. prim. Volf. prim. Leid. pr. Petav. Egmond. Buslid. et sex alii cum Ed. Incerta, *ad Caesarem*. Verissimo

Sextium, ^a gravibus acceptis vulneribus. Aegre per manus tractus, servatur. ^b Hoc spatio interposito, 5 reliqui sese confirmant, tantum ut in munitionibus consistere ^c audeant, ^d speciemque defensorum praebeant.

XXXIX. Interim, confecta frumentatione, mi- ¹ lites nostri clamorem exaudiunt; ^e praecurrunt equi- 337 tes; quanto sit res in periculo, cognoscunt. Hic ² vero nulla munitio est, quae perterritos recipiat: modo conscripti, atque usus militaris ^f inperiti, ad 3 tribunum militum centurionesque ora convertunt:

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a gravius B. pr. ^b versatur Samb. V. sec. ^c possini vel aud. L. sec. ^d spemque L. pr. sec. ^e proc. Carr. ^f inperiti L. pr. g tribunos L. pr.

pro apud. Vide ad 1, 31. Qui fuerant ante ad Caesarem. vel ad 3, 9. Ad omnes nationes sanctum. 7, 5. quos ad exercitum reliquerat. Paulo post male Carr. et duo alii cum Edd. Rom. Mediol. Ven. et Edd. Amst. Lugd. ac Davisii, ad diem: unde male ea cohaerent praecedentibus. Reliqui scripti et Editi ac, ut debet. 5, 25. Tertium jam annum regnans.

Ac omnium] Non solent optimi scriptores ponere ac ante vocalem: ut docet Clar. Burm. ad Sueton. Jul. c. 27. et Calig. c. 3. Quare auctoritate MSS. Ursini, Leid. pr. Voss. pr. Scal. Egm. Duker. aliorumque, nec non Edd. Vasc. Steph. et plurium restitui atque. Hinc simul patet, male dedisse Davis. 2, 19. ac aperta loca, pro ac loca aperta, nisi malis, atque aperta. Oblitus enim ibi sum, monere, ac mutandum esse in atque, si loca deleamus.

Relinquit animus Sextium
Jul. Caes. Tom. I.

gravibus acceptis vulneribus. Aegre per manus etc.] Moritur, vita decedit. Vitruvius Archit. 1, 4. cum ad terram producuntur (piscis), animam cum aqua relinquunt. Terentis Adelph. 3, 4, 52. Animam relinquam potius, quam illam deseram. Sic et in Sacris litteris ψυχὴν vitam passim denotat. Vide Matthaei c. 16, 25. 26. Plurimi quidem MSS. et editt. Rom. Ven. Beroald. exhibent: relinquit animus Sextium gravibus acceptis vulneribus. deficiens aegre per manus etc. Sed vox deficiens ab imperito orae Codicis adscripta videtur, ut explicaret, quid sit animum relinquere; dein, ut fit, a Librariis in textum fuit recepta. DAVIS. Plurimi MSS. et Editt. Vett. post vocem (vulneribus,) addunt, deficiens. Unde Davisius conjecit legendum (vulneribus deficiens: Aegre servatur.) Sed languidior paullo est ista locutio (Relinquit animus Sextium . . . deficiens.) Elegantior

O o

3 quid ab his praecipitur, expectant. Nemo est
4^a tam fortis, ^b quin rei novitate perturbetur. Bar-
hari, signa procul conspicati, obpugnatione desi-
stunt; redisse primo legiones credunt, quas longius
discessisse, ex captivis cognoverant. Postea, de-
specta paucitate, ex omnibus partibus inpetum fa-
ciunt.

1 XL. Calones in proximum tumultum procur-
runt: hinc celeriter dejecti se in signa manipulos-
que conjiciunt: eo magis timidos perterrent milites.

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Deest MSS. 9. et Ed. Inc. b qui non L. pr. V. sec. Duk. Oz.
et Edd. qq. dein vulgo ab oppugn.

videtur interpunctio illa: (*Relinquit animus Sextium gravi-
bus acceptis vulneribus*: Deficiens, aegre per manus tractus
servatur.) Davisius in Addendis ad notas suas vocem (*deficiens*)
eliminandam tandem existimat. Sed perinde est. CLARK. Dele
notam, ac ejus loco reponere: *Relinquit animus Sextium gravi-
bus acceptis vulneribus, aegre, per manus tractus, servatur*)
In multis Codd. legitur, *relinquit animus Sextium gravibus ac-
ceptis vulneribus*. Deficiens aegre etc. Illa vox addita videtur ab
illis, quibus *relinquit animus Sextium* idem videbatur, quod,
λείπομαι, seu animi deliqui-
um patitur Sextius, ac in eo sen-
su *ῥᾶσις* adhibet Plinius 30, 16. Ut et Curtius 8, 2. Ille tamen mor-
tuus est, adeoque tuenda prorsus est recepta lectio. Sic *Homerus*
de sue intersecto, *Odyss.* ε, 425. *Τὸν δ' ἔλαπε ψυχὴ* — Vide
sis et *Lucianum* in *Toxari* T. 2. p. 73. DAVIS. *Cur. sec.* Primo in
MS. Carr. Sambuci, Duker. et Dorvill. legitur, *Reliqui dene-
gant. Sextius*. Sed *Sextium*

Duk. a m. pr. et Dorvill. Verum praestat vulgatum, *relinquit animus Sextium*, id est, *ἐλικοφύ-
χησε*, ut bene vertit Metaphra-
stes. Perperam Davisius capit pro-
moverit, et cum alia locutione,
relinquere animam, confundit.
At quomodo mortuus dici potest,
quem *servatum* fuisse statim au-
ctor subjicit? Aliud longe est,
relinquo animam, aliud, *ani-
mus*, non *anima*, ut de morte
apud Nepot. Eumen. c. 4. *relin-
quit me*, id est, deficior animo,
et viribus sive *animo linquor*.
Hinc enim illud *deficiens*; quod
sine dubio e glossa natum non
agnoscit Metaphrastes; neque et-
iam ullus, quod sciam, Codex
praeter Oxoniensem, et Edd.
quaedam, ut Basil. Vascos. Aldi,
Stradae, R. Stephani, et Gry-
phii. Ceterum in locis Plinii ac
Curtii est *liquit*, non vero *reli-
quit*. Ut hic, ita, sed alia de
caussa, apud Ovid. *Met.* 10, 459.
*fugitque Et color et sanguis;
animusque relinquit euntem*.

Oppugnatione] Sic MSS. AL
ab oppugnatione. Sed utroque

Alii, cuneo ^a facto, ut celeriter ^b perrumpant, cen-
sent; quoniam tam propinqua sint castra: et, si
pars aliqua circumventa ^c ceciderit, at reliquos ^d ser-
vari posse, confidunt; alii, ^e ut in iugo consistent, ³
atque eundem omnes ferant casum. Hoc veteres ⁴
non probant milites, quos sub vexillo una profec- ³³⁸
tos docuimus. Itaque inter se cohortati, duce C.
Trebonio, ^f equite Romano, qui eis erat praepo-
situs, per medios hostes ^g perrumpunt, incolumes-
que ad unum omnes in castra perveniunt. Hos sub- ⁵

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *facta* B. pr. ^b *perrumperent* Lov. Carr. Br. Urs. et 3. alii
cum Edd. pp. ^c *ceciderint* Egm. V. ad 2, 23. *occiderit* L. pr. ^d *con-*
servari conf. Duk. ^e *deest* G. V. tert. Ed. Inc. *in deest* Lov. Dorv.
Edd. R. M. V. ^f *milite* MSS. 3. Ed. Inc. ^g *prorumpunt* L. tert.
Duk. Ed. Inc. sed v. ad 5, 15. mox vulgo contra MSS. at alias Edd.
in c. perv. om.

modo alibi loquitur Caesar.
CLARK. Oxoniensis retinet prae-
positionem. Sed reliqui MSS. et
Edd. Veteres ante Venetas vel
Aldinas, item aliae, ut Vascos.
Steph. Gryph. carent ea. Rectius
progenio Caesaris. Aliqua exem-
pla vide ad 5, 11. *Itinere desi-*
stere jubet. 7, 11. *Obpugnatione*
desistit. ubi Leid. pr. *ab obp.* c.
26. *consilio destiterunt.* Leid.
sec. ^a *cons.* at omnes MSS. con-
stanter cum vulgatis B. Civ. 2,
13. *obpugnatione desistunt.*

Etsi] Male vulgo haec inter-
pungunt, quasi unum esset voca-
bulum *etsi*, cum et sit jungen-
dum cum *confidunt*. At valet
idem, actum saltem. Vide Gro-
nov. Observ. 4, 26. et ad Livium
24, 37. Cicero pro Milone c. 34.
si mihi rep. bona frui non licu-
erit, at carebo mala. Non ta-
men nego, *etsi* aliquando cum
subiunctivo construi. Multa enim
exempla praeter alios conlegit

G. J. Voss. de Constr. c. 67. Pom-
pon. Mela 2, 2, 24. *Etsi non re-*
deant. Variant MSS. in Livio
36, 40. *etsi nec Consulatus nec*
triumphus addatur; nec non
apud Valer. Max. 8, 14, 4. Sed
vide, quae docebit Cl. Drakenb.
ad Livium 5, 42. *Etsi omnia flam-*
mis et rapinis aequata vidissent.
ubi Faber videbant voluit.

Nulla etiam nunc usu rei mi-
litaris percepto] Illud *percepta*
expungendum, et Scaliger et Ci-
acconius putabat. Ego nescio,
an accedere illis auiam. sic l. 7.
ut aliquando pro tantis labori-
bus fructum victoriae percipe-
rent. Scio, hic paullo aliam ra-
tionem esse, sed mihi nec prius
damnandum videtur. VOSS. Re-
spicit ad tempus, quod praefens
fuit, cum ista gererentur. *Minu-*
cius Felix Octav. p. 4. *Caecilium*
superstitiosis vanitatibus etiam
nunc inhaerentem disputatione
gravissima ad veram religionem

secuti calones, equitesque, eodem inpetu, militum
 6 virtute servantur. At ^a ii, qui ^b in iugo confite-
 rant, nullo etiam nunc usu rei militaris percepto,
 neque in eo, quod probaverant, consilio perma-
 nere, ut se loco superiore defenderent, neque eam,
 quam ^c profuisse aliis vim, celeritatemque ^d vide-
 rant, imitari ^e potuerunt; sed ^f se in castra reci-
 7 pere conati, iniquum in locum ^g demiserant. Cen-
 turiones, quorum nonnulli ex inferioribus ordini-
 bus reliquarum legionum, ^h virtutis causa, in su-
 periores erant ordines hujus legionis transducti, ne
 ante ⁱ partem rei militaris laudem amitterent, for-
 8 tissime pugnantes conciderunt. Militum pars, ^k ho-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Deest L. pr. b in Duk. et V. sec. non habent. c *prodesse* MSS. plerique et Edd. pp. d *videbant* MSS. 3. et Ed. Inc. e *potuerant et poterant* MSS. multi et Edd. pp. f *sese* L. pr. sec. g *dimiserant* MSS. 9. et Edd. pp. male. h Sic MSS. plures et meliores et Edd. qdd. non c. *virt.* i *portam* inepte MSS. 8. et Edd. Inc. k *eorum* V. sec.

reformavit. Vide et *Sulpicium Severum* Hist. Sacr. 1, 34, 2. DA-
 VIS. Ultima vox *Petr. Ciacconio* videtur abundare; cujus judicium secutus *Jos. Scaliger* uncinis eam, tanquam delendam, cinxit. Quod miror, cum Caesar ipse B. C. 3, 84. dixerit, *Qui quotidiana consuetudine usum quoque ejus generis proeliorum perciperent. Vegetius* 1, 4. *Velocitas enim est, quae percepto exercitio strenuum efficit bellatorem.* Vetus igitur lectio, Codicum auctoritate suffulta, prorsus est retinenda. IDEM in *Add. et Cur. sec.* Nunc hoc sensu saepissime usurpari, adnotavi etiam post alios ad *Lucan.* 8, 41. *Qua nunc tellure latebas Moestior.* Sic enim legendum, etiam frag-

mentum MStum *Celeb. T. Hemsterhusii* docet. *Tum et nunc* in MSS. confunduntur quoque apud *Livium* 37, 16. *Conventis Scipionibus, qui tum circa Thessaliam erant.* et *Nep. Hann. c. 4.* ubi etiam nunc bene edunt, ut patet ex c. 7. §. 4.

Ac tantus fuit] Adversativa particula huic loco melius videtur convenire. Repono itaque ex MS. *Norvic.* et edit. *Rom.* *At tantus fuit etc.* DAVIS. Reponit *Davisius* ex MS. *Eliens.* et Edit. *Rom.* *At.* Sed et illud, *Ac,* eleganter retineri potest. Cujus vim optime expressit *Graccus, Toōzōs δὲ καί.* CLARK. *At exaratur* quoque in *Petav. Dorvill.* et *Voss.* tertio: sed recte *Clarkius* retinet *ac.* *Adi* 5, 56. *Ac prius.*

rum virtute submotis ^a hostibus, praeter spem incolumis in castra pervenit: pars, a barbaris circumventa, periit.

XLI. Germani, desperata ^b expugnatione castrorum, quod nostros jam constitisse ^c in munitio-
nibus videbant, cum ea praeda, quam in silvis deposuerant, trans Rhenum ^d sese receperunt. Ac ²
tantus fuit ^e etiam post discessum hostium terror, ut
ea nocte, quum C. Volusenus missus cum equitatu ³³⁹,
^f ad castra venisset, fidem non faceret, adesse cum
incolumi Caesarem exercitu. Sic ^g omnium animos ³
^h timor ⁱ praeoccupaverat, ut, paene alienata men-
te, deletis omnibus copiis, equitatum tantum se ex

V A R I A E L E C T I O N E S.

a paullisper non male addit L. pr. b oppugnatione L. pr. o de-
sunt in m. Lov. d se L. pr. e deest Carr. D. f in c. L. pr. g Sic
Cuj. And. Ox. L. pr. Sc. Urs. Reliqui MSS. et Edd. pp. omnino.
h terror G. V. tert. Ed. Inc. i occupaverat Cuj. L. pr. Scal. prae-
occuparat D. a m. pr.

Fidem non faceret] Codd. non-
nulli, (*fidem non haberet*.) Quod
absurdum: nisi legatur, *habe-
rent*, (ii scilicet, qui in castris
essent, et ad quos missus fuerit
Volusenus.) CLARK. *Haberent*
Basil. Ven. 1517. Ald. Gryph. et
aliae. *haberet* MSS. And. et Oxon.
ut, nullo sensu tamen, legi vole-
bat G. Canterus Nov. Lect. 2,
28. *habere fidem* est, credere,
facere fidem, i. e. persuadere,
facere, ut quis credat; *neisew*,
ut bene Graecus.

Alienata mente] Id est, adeo
commota, ut vix compotes sui
essent. Sic Celsus dixit 4, 2. *Ocu-
lorum caligo, alienatio mentis,
vomitus*, etc. sic ff. l. 47. Tit.
10, 15. Item apud Labeonem
quaeritur, si quis mentem medi-

*camento, aliove quo alienave-
rit, an injuriarum actio locum
habetet. Alii emotam, vel com-
motam mentem dicunt, ni fal-
lor. VOSS. V. Cl. Duker. et Dra-
kenb. ad Liv. 3, 47. Alienatus ad
libidinem animo.*

Tantum] Voculam hanc e suo
et Ursini Codice addidit Scaliger.
Consentiunt Cujac. et Petav. a
manu secunda. A ceteris scriptis
et Edd. abest, nec plane neces-
saria est: non agnoscit quoque
Metaphrastes.

Eventus belli non ignarus]
Bong. pr. Voss. pr. Petav. Egm.
Andin. Cujac. Leid. pr. Oxon.
et tres alii, *ignorans*. Optimo.
eventus est pluralis numeri, quem
a nostro amari, saepius monui;

fuga recepisse dicerent: neque, incolumi exercitu, Germanos castra obpugnatuos fuisse contenderent. 4 quem timorem Caesaris adventus sustulit.

1 XLII. Reversus ille, eventus belli non ^a ignorans, unum, quod cohortes ex statione et praesidio essent emissae, questus, ne ^b minimo quidem casu locum relinquere debuisset, multum fortunam in repen- 2 tino hostium adventu potuisse, indicavit; multo etiam amplius, quod paene ab ipso vallo portisque 3 ^c castrorum barbaros avertisset. Quarum omnium rerum maxime ^d admirandum videbatur, quod Germani, qui eo ^e consilio Rhenum ^f transierant, ut

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo *ignarus*. unum exulat a G. Ed. Inc. ^b non Duk. V. sec. *quidem* deest D. ^c exulat a Cuj. dein vulgo *avertissent*. *d* *advertendum* L. sec. ^e *animo* L. pr. a. m. pr. ^f *transissent* Edd. R. M. V.

praeterquam quod hoc loco multo aptior est is numerus, quam singularis. 8, 23. *Bellovacorum speculabantur eventus*. Sic MSS. quidam. B. C. 1, 21. *Qui quosque eventus exciperent*, uti et illis legendum e Codicibus.

Ne minimo quidem casu] Sic omnes praeter *Ursin.* et *Vatic.* in iis enim legitur, *casui*, quod longe rectius videtur *Fr. Hoto-manno*. Mallem tacuisset, cum notum sit, veteres Dativis quartae declinationis hanc vel illam terminationem dedisse. Vide G. J. Vossium de Anal. 2, 18. Quin et nos in *libris Analogicis omnia istiusmodi sine i littera dicenda censet*, ut tradit *A. Gellius* Noct. Attic. 4, 16. DAVIS. *Casui* etiam Andin. Scalig. Oxon. et Leid. sec. cum Ed. Clarkii, sed male. Vide et Ciaccon. et nos ad 1, 16. *Summo magistratu praerat*. Hoto-

mannus coniecit etiam, *ausu*. Sed bene, quod ipse damnaverit. Illi. Heinsius margini adlevit, *minimum*. Verum eodem redit. Vellej. 2, 48. *Defuisset fortunae locus*.

Potuisse indicavit] Editi omnes, *judicavit*; sed nos MS. *Norvic.* secuti sumus, postulante, ut videtur, sententia. Similiter apud *Arnobium* l. 2. p. 53. ed. *Plant.* ubi legimus, *Quibus (argumentis) ipse si Christus—populorum in conventibus uteretur, quis acquiesceret; quis eum promitteret aperte aliquid judicare: scribendum arbitror, indicare*. DAVIS. Ita ex MS. *Eliensi* resituit Davisius. Al. *judicavit*. CLARK. Tam parva in MSS. differentia est litterarum in et ju, ut vix discernere queas, utrum sic scriptum. Hinc forsitan oculos meos decipit. Alioquin

Ambiorigis fines depopularentur, ad castra Romanorum delati, optatissimum Ambiorigi beneficium ^a obtulerint.

XLIII. Caesar, ^b rursus ad vexandos hostes profectus, magno coacto numero ex ^c finitimis civitatibus, in omnes partes dimittit. Omnes vici, atque ^d omnia aedificia, quae quisque conspexerat, incendebantur: ^e praeda ex omnibus locis agebatur: frumenta non solum ^f a tanta multitudine jumentorum atque hominum consumebantur, sed etiam anni tempore, atque imbribus procubuerant: ut, si qui etiam in ^g praesentia se occultassent, tamen iis, de-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo obtulerant. obtinuerunt Lov. G. V. tert. L. tert. ^b Sic MSS. plerique et Edd. qdd. al. *ad v. rurs.* exulat *zō rursus* a Sc. ^c *finitimis* B. pr. V. pr. Egm. *civitatibus* carent Edd. R. M. V. ^d abest a L. pr. male. ^e additur in And. et Oxon. *pecora interficiebantur.* ^f Sic Cnj. Urs. And. Ox. L. pr. Reliqui cum Edd. pp. Vasc. Str. Steph. Gr. post. non agnoscunt *a.* quae et facile abesse poterat. *ab tanta hom. jumentorumque m.* L. pr. *g praesenti* V. sec.

zō indicavit exstat quoque in Leidenfibus, Vossianis et Bongars. primo. Quod tamen non credo: licet retinuerim ego quoque. *ἔγνω*, sive *agnovit*, Metaphrales. Sed et *judicavit* non sperno. Judicium iis de rebus dedit. Ceterum *avertisset* exaratur in Vossianis, Leidenfibus, Scalig. Petav. Lov. Bong. primo, Duk. Gott. et MS. Brant. ac primis Editionibus, aliisque. ut ad Ciceronem referatur, qui huic praesidio praerat. Vide c. 35. sive potius ad Fortunam: quia barbari pabulatores conspicati, et signa legionum credentes, easque redire, eo se converterunt, atque ab oppugnatione destiterunt. Vide c. 39. Sic B. Civ. 3, 79. *Caesarem Apollonia a dire-*

cto itinere averterat, ubi vide plura. In fine hujus capituli obtulerunt habent MSS. mei duodecim et Edd. multae, etiam Steph. et Clarkii. Scilicet scripserat auctor, *obtulerint*, uti bene exhibuerunt Edd. Rom. Mediol. et Ven. V. ad 5, 27.

Sed etiam] Quia statim reperitur *etiam*, et paullo post rursus occurrit, *nec etiam*, non ineleganter Oxon. hoc loco videtur carere *etiam*. Nam et alibi post *non solum* omittit Auctor *etiam*. Vide ad 1, 18. et Cl. Burm. ad Suet. Jul. c. 14. Mox malit Ciaccionius: *si qui in praes.* etc. *tamen iis etiam deducto* etc.

Diviso] Cave, ne hic contra MSS. emendare velis *diverso*, vel

ducto exercitu, rerum omnium inopia pereundum
 4 videretur. Ac saepe in eum locum ventum est,
 tanto in ^a omnis partis diviso equitatu, ^b ut modo
 visum ab se Ambiorigem in ^c fuga captivi, nec
 5 plane etiam abisse ex conspectu contenderent, ut,
 spe consequendi inlata, atque infinito labore susce-
 pto, qui se summam ^d ab Caesare gratiam inituros
 putarent, paene naturam studio vincerent; semper-
 que paullum ad summam felicitatem defuisse vide-
 341 retur; atque ille latebris ac silvis, aut saltibus se
^e eriperet; ^f et noctu ^g occultatus, alias regiones,
 partesque ^h peteret, non majore ⁱ equitum praesi-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic B. pr. V. sec. tert. G. *omnibus partibus* V. pr. a m. pr. L. sec. ^b vulgo *ut non m.* etc. *sed nec.* Pet. *plene.* ^c *figura* B. pr. ^d Sic B. pr. V. pr. Lov. Egm. et alii, non a C. ^e *eripere* MSS. 4. Edd. R. M. V. ^f *ut* L. pr. ^g *occultare* Dory. Edd. R. M. V. *occupatus* And. L. pr. Scal. *sed κρυπτόμενος* Gr. ^h *peters* MSS. 2. Edd. R. M. V. ⁱ *equitatus* Pet. *equitatum* L. pr. V. pr.

dimisso, et vide Cel. Burm. ad Ovid. Met. 3, 381. Vide et varias Lectiones infra c. 67.

Non modo etc. *sed nec plane*] Illud *sed* cum non compareat in Bong. And. Oxon. Leid. pr. sec. Vossianis, Petav. Cujac. Egm. Lovan. Gottorp. aliisque et Ed. Incerta; patet satis, non bene se habere, *non modo*. Et sane optimi illi Codices, Andinus et Oxon. non habent istud *non*: vere: *modo* notat, *paullo ante*. Quare confidenter delevi *non* et *sed*. Confule omnino Cl. Burm. ad Phaedr. 2, 8, 8.

Captivi] Ita Vascosanus et dein Strada ac R. Steph. et Gryphius Ed. sec. edidit. Sed primae, aliaeque plurimae Edd. cum MSS. omnibus addunt, *circumspice-*

rent captivi, nisi quod Cujac. Scalig. et Leid. pr. dent, *Conspicerent*. Oxon. *circumspicerentur*: et Beroald. *conspexisse dicerent*. Quidā Caesar scripserit, *circumspicientem*?

Nec plane etiam] Hoc est, *nec dum plane*. Eleganter admodum. CLARK.

Paullum] MS. Reg. *perpaullum*. Quod, hoc in loco, multo est elegantius. CLARK. *Paullum* Leid. pr. et sec. quomodo etiam alibi Caesar scribit.

Ac silvis aut saltibus] Duae voces priores non exstant in MSS. longe plurimis, nec in Edd. primis, aut Beroaldi, Vasc. Stradae, Steph. Gryph. post. Sed agnoscunt tamen Cuj. Oxon. An-

dio, quam iv, quibus solis vitam suam committere audebat.

XLIV. Tali modo vastatis regionibus, exercitum Caesar, duarum cohortium damno, ^a Durocortorum Remorum ^b reducit; concilioque in eum locum Galliae indicto, de conjuratione Senonum et Carnutum quaestionem ^c habere instituit: et de ² Accone, qui princeps ejus consilii fuerat, graviore sententia ^d pronunciata, more majorum supplicium sumpsit. Nonnulli, judicium veriti, profugerunt: ³ quibus quum aqua ^e atque igni interdixisset, ¹¹ legiones ad fines Trevirorum, ¹¹ in Lingonibus, ^f vires-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Durofortum, Durocortum, Durocotorum* MSS. et Edd. qdd. male. V. Ciacc. et Brant. Sur. ad Anton. Itin. pag. 362. ^b *deducit* Egm. ^c *hanc* L. sec. ^d *pronunciat ac* MSS. et Edd. qdd. perperam. ^e *et* Edd. qdd. ^f *et* MSS et Edd. quaed. *sed r.* Bas.

din. Leid. prim. Petavian. a m. sec. in quibus tribus ultimis scribitur, *aut silvis*, forsan rectius.

Noctu occultatus] Beneficio noctis; quod monendum duxi, ne cum *Pet. Ciacconio* ultimam vocem delcamus, quia Ambiorix nocti tempore se non inclusum teneret, sed alias regiones tum peteret. Hic enim sensus ex vulgata lectione manat. DAVIS.

More majorum supplicium sumpsit] Suet. refert in Nerone, c. 49. solitam tunc nudi hominis cervicem inseri furcae, corpus virgis ad necem caedi. Ejusdem supplicii meminit Hirtius 8, 38. cum ait de Guturvato, *adeo ut verberibus exanimatum corpus securi feriretur*. At Graecus intellexisse non videtur, cum transulit, *κατὰ τὸ τῆς πόλεως ἀρχαίων ἡθός*, nisi dicas, per πό-

λιν ab eo Romam intelligi, quod non arbitror. nam et paullo post ait, *ἐν πόλει τῶν Σερόρων*. VOSIUS. Adde Brantium.

Aqua atque igni interdixisset] Ex solemnī et frequentī apud veteres formula. Nihilominus Leidens. primus habet, *aquam atque ignem*. Verum ut concedam, *Interdicere* etiam junctum esse Accusativo, quod docuerunt Sanctius et alii in ipsius Minerva 3, 3. J. F. Gronov. ad Senec. Epist. 18. et ad Justin. 5, 4. *omnem humanam opem interdixerant*, Cel. Burm. ad Suet. Ner. c. 32. et Cl. Drakenb. ad Liv. 5, 3. ubi eadem confusio, quomodo variatur etiam apud nostrum 1, 46. *Omni Gallia Romanis interdixisset*: tamen non puto, alium casum praeter sextum, in hac formula, *aqua et igni interdicerere*, adhibuisse veteres. Citat

liquas in Senonum finibus Agendici in hibernis con-
 34 locavit; frumentoque ^a exercitu proviso, ut insti-
 tuerat, in Italiam ad conventus ^b agendos profe-
 ctus est.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic L. pr. V. sec. non *exercitui*. V. ad c. 41. ^b *peragendos*
 Dorv. Edd. R. M. V.

quidem Sanctius ibidem cum Le-
 xicis locum e Cicerone pro Do-
 mo c. 18. *Ut M. Tullio aqua et*
ignis interdicatur. Sed Edd. me-
 liores exhibent igni, verius. Sed
 et Lactantius 2, 9. *Exsilibus quo-*
que ignis et aqua interdicti so-
lebat. interdicto igitur usu ea-
rum rerum. atque ita Cod. Bo-
 non. cum aliis. Nepos Hamilc.
 c. 3. *non poterat interdicti soce-*
ro gener. Alio modo Appulej.
 in Florid. 22. *Dives ille cibo in-*
terdicitur, i. e. prohibetur.

Agendici] Sic est in nullo meo-
 rum Codicum. Sed Bong. pr.
 Leid. Scalig. Andin. Petav. dant,
Agedinci. Vide et 7, 10. Ceteri,
Agedici, *Acedici*. Vide Ortel.
 nam Ptolemaeo *Αγθίνον*, quod
 praefert et Ciacconius. Huc fa-
 ciunt, quae notavi ad 2, 6. Ridi-
 cule Duk. et Dorv. *addixit et*.
 Edd. Rom. Med. Ven. *addu-*
xit et.

Ut instituerat in Italiam ad
conventus agendos profectus
est] Recte l. 5. initio dixit: *dis-*
cedens ab hibernis Caesar in Ita-

liam, ut quotannis facere in-
stituerat, id est, solebat. Ini-
 tio l. 7. inquit: *Quieta Gallia,*
Caesar, ut constituerat, in Ita-
liam ad conventus agendos pro-
ficiscitur. Sed cum superiore
 commentario non dixerit Caesar,
 se constituisse id facere, puta-
 bat Ciacconius legendum, *ut con-*
sueverat; vel *constituerat* hic si-
 gnificare, consueverat. Neutrum
 placet. Nam Caesar, quia quot-
 annis id facere solitus, consti-
 tuerat et hoc anno proficisci. Lo-
 cus vero ex tertio de bello Ci-
 villi, quem Ciacconius allegat,
 non minus male ab eo exponi-
 tur. Ait Crassinus ad milites suos:
Sequimini me, manipulares mei,
qui fuistis, et vestro Imperatori,
quam constituistis, operam
date. Inquit Ciacconius, *consti-*
tuistis hic esse, consuevistis. Nu-
 gae. Potuerunt Crassini milites
 semet obstringere promissis ali-
 quibus. non excedendi proelio
 ante victoriam. Sed cesso, tam
 levia, in quibus tamen vir do-
 ctiss. erravit, admonere. VOS-
 SIUS.

C. JULII CAESARIS 349
C O M M E N T A R I O R U M
D E
B E L L O G A L L I C O
L I B E R V I I .

ARGUMENTUM LIB. VII. DE BELLO GALLICO.

I. Multae Gallorum gentes de recuperanda libertate conspirant : IV. ducemque eligunt Vercingetorigem Aeduum. VIII. Caesar de improvviso Arvernos invadit. X. Bojis subsidio adest. XII. Vellaunodunum, Genabum, XII. et Noviodunum oppida occupat. XV. Galli firmis minus Biturigum oppidis incensis, Avarico, quod obsidebat Caesar, praesidium injiciunt. XX. Interea Vercingetorix, proditionis apud suos insimulatus, se purgat. XXII. Avaricum, aliquamdiu probe defensum, XXVIII. vi

expugnatur. XXXII. Aeduorum turbae Caesarem a bello' avocant. XXXIV. Iis compositis, ad Gergoviam cum exercitu proficiscitur. XXXVII. Dum ad eam bellum gerit, iterum in Aeduis turbae. XLVI. Romani trinis ad Gergoviam hostium castris occupatis, XLVII. avidius oppidum invadentes, LI. magna cum clade repelluntur. LIII. Desperata expugnatione, in Aeduos castra movet Caesar. LVIII. Labienus, re prospere apud Parisios gesta, LXII. se ipsi conjungit. LXIII. Omnes Galli, (per paucis exceptis) exemplo Aeduorum deficiunt. LXVI. In Sequanos iter facientem Caesarem, Duce Vercingetorige, adgressi caeduntur. LXVIII. Ille ad Alesiam usque insequutus oppidum ipsosque circumvallat. LXXV. Galli, convocatis auxiliis, socios obsidione liberare conati, LXXXVIII. prorsus profligantur. LXXXIX. Alesia et Vercingetorix deduntur. item Aedui, et plures alii.

I. Quicta Gallia, Caesar, ut ^a constituerat, in Italiam ad conventus ^b agendos proficiscitur. Ibi cognoscit de Clodii caede: de Senatusque consulto ³⁴⁴ certior factus, ut omnes ^c juniores Italiae conjurerent, ^d dilectum tota provincia ^e habere instituit.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Instituerat* MS. Lips. Edd. R. M. V. contra 6, 3. ^b *perag.* Duk. Edd. R. M. V. Aldi, Urs. Pl. et aliae: ac vulgo *ubi* et *P. Clodii*. ^c Sic MSS. fere o. et Edd. qdd. non. *It. j.* ^d ita B. pr. V. pr. et multi alii. ^e deest Scal. L. pr. Sed v. c. 4. 6, 1. B. Civ. 1, 6. et passim. *instituunt* Lov. Dorv. Edd. R. M.

Ubi cognoscit de P. Clodii caede] MS. noster: *Ibi cognoscit de Claudii nece, Senatusque consulto certior factus, ne omnes minores Italiae conjurerent.* Quin et Graecus, similem codicem secutus, *ἐνταῦθα μὲν τὸν Κλαυδίου φονεύσῃναι ἔγνων.* Perperam uterque, nisi, ut olim pro *codex*, *caudex*, et similia dixere, ita hic, pro *Clodius*, *Claudius* scriptum dicamus. Quod non temere faciendum, cum Romae et Claudii, et Clodii fuerint. Quorum illi, ut Tacitus narrat, ab Atta Claudio nomen habuere, nec puto, pro *Clausus* posse *Closus* dici, itaque errorem in MS. et Graeco esse omnino statuo. Etiam illud *minores*, pro *juniores*, depravatum est. Probo vero lectionem codicis mei, quatenus in eo non repetitur haec particula, *de*, sed legitur, *de Claudii nece, Senatusque consulto.* VOSS. Reposui *Ibi* auctoritate MSS. tam Ciacconii, Brantii, quam meorum omnium, uno alteroque excepto; item Edd. primarum, et praerumque. Dein exclusi etiam praenomen *P.* nam illud nec MSS. nec Edd. primae habent. Satisque notus est homo sino praenomine.

De Senatusque cons.] MSS. Eliens. et Vossii omittunt prae-

positionem. Male. Sensus enim is est, quem Graecus recte expressit: *τὴν δὲ περισταίαν ψηφισασθαι μαιδών*, etc. CLARK. Non recte Vossius probat exclusionem praepositionis *de*. nisi voluerit *certior factus* simpliciter sequentibus jungere. quod tamen minus concinnum est. Aliud enim est, *certior fieri de Senatus consulto*, aliud, *certior fieri Scto.* ut quisvis sentire potest. Nihilominus in aliorum, meisque, quotquot ipse consului, Codicibus non adest *de*; uti nec in Edd. primis, multisque aliis. Cujac. tamen, Oxon. et Andinus cum Ursinianis videntur agnoscere. Et facile excidisse potuit per Syllabam praecedentis vocis, *caede*. Nisi quis cum Ciacconio malit delere verbum *cognoscit* (in Ed. Elzev. *agnoscit*), ut fuerit olim: *Ibi de Clodii caede, senatusque consulto certior factus.* Ea in lectione certe nihil desiderabis. Supra quoque 3, 9. *Cognito Caesaris adventu*, in MSS. fere omnibus additur, *certiores facti*: ubi vide.

Ut omnes Italiae juniores conjurerent] *Conjurare* est, ut recte Graecus vertit, *συννομνέν.* Unde *conjurati* illi, qui simul juravere. Maro *conjurati* vocem improprie usurpavit pro eo, per quod juratur. Nam 3. Georg. ait:

2^a Eae res in Galliam Transalpinam celeriter ^b per-
 scruntur. Addunt ipsi et adfingunt rumoribus
 Galli, quod res poscere ^c videbatur; *retineri ur-*
bano motu Caesarem, neque in tantis dissension-
 3 *bus ad exercitum venire posse.* Hac impulsu occa-
 345 sione, qui jam ante ^d se populi Romani imperio
 subjectos ^e dolerent, liberius atque audacius de
 4 bello consilia inire ^f incipiunt. Indictis inter se
 principes Galliae ^g conciliis, silvestribus ^h ac remo-
 tis locis, queruntur de Acconis morte: ⁱ hunc ca-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Eae* perfertur MSS. 3. Ed. Inc. *hec* D. ^b *proferuntur* V. pr. minus bene. ^c *videbantur* Dorv. Edd. R. M. V. ^d *deest* MSS. 2. ^e *doluerunt* D. V. sec. ^f *ceperunt* L. pr. ^g *consiliis* MSS. plerique et Edd. male. ^h *atque* D. L. sec. ⁱ *posse* praecedit in MSS. plurimis et Edd. pp. aliisque. *deest* Carr.

Aut conjurato descendens Dacus ab Istro. Quem ad locum Junius Philargyrius inquit, *Aufidius Modestus legisse se affirmabat, hunc morem esse Dacorum, ut, cum ad bella profisciscerentur, non prius rem capesserent, quam de Istro certum modum haurientes ore in modum sacri vini, jurarent, non se ad patriae sedem regressuros, nisi hostibus caesis.* Et idcirco Virgilium familiari sibi hypallage dixisse: *Istrum conjuratum, apud quem Daci conjurare consueverunt.* Maronem haud dubie imitatus est Statius, cum 1. Thebaidos ait: — *his ad actum legibus Istrum, Et conjurato dejectos vertice Dacos.* Bernartius et Lipsius putabant, illud vertice referri ad superstitionem Dacorum, quibus, ut ex Strabone discimus, mons sacer erat. Ego nullum nunc commodum satis sensum video. Malim pro vertice legere vortice, ut Da-

nubium amnem notet Papinius, et dicat, Dacos ab illo amne, per quem jurare solebant, a Vespasiano depullos. Sed conjuratio, de qua hic sermo, est ea, quam tangit Maro, cum ait, — *Simul omne tumultu Conjurat trepido Latium.* — Nam solebat tum dicere dux, *qui remp. salvam vult, me sequatur.* Et tunc jurabant omnes simul, quia spatium non erat, iurandum singulos adigendi. Solet autem haec conjuratio per edictum institui, quo convenire jubentur juraturi in unum locum. Tangit morem non obscure Caesar de bello civili 3, 102. ubi ait: *Erat edictum Pompeji nomine Amphipoli propositum, uti omnes ejus provinciae juniores, Graeci, civesque R. jurandi causa convenirent.* Idem, uti et Servius ait ad 1. Aen. p. 239. *Tumultuarii milites vocati, quia talis conjuratio plerumque fieri solita tumultus tempore.* VOSSIUS.

sum ad ipsos recidere posse, ^a demonstrant: miserantur communem Galliae fortunam: omnibus pollicitationibus, ac praemiis deposcunt, qui belli ^b initium faciant, et sui capitis periculo Galliam in libertatem vindicent. Ejus in primis rationem habendam ⁶ ^c dicunt, prius quam eorum clandestina consilia efferantur, ut Caesar ab exercitu intercludatur: id ⁷ esse facile, quod neque legiones, absente Imperatore, audeant ^d ex hibernis egredi; neque Imperator sine praesidio ad legiones pervenire ^e possit:

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *monstrant* L. pr. ^b Sic Cuj. And. Ox. L. pr. Scal. ut *c. sec.* reliqui et Edd. pp. *initia*, in quibus etiam dein non comparet *to ejus*. Potius delevi cum Leid. pr. Lov. Dorv. *to esse*. In plerisque scribitur *esse hab.* non *hab. esse*. Ceterum *faciat et vindicat* non male Ox. L. pr. et Scal. *c. deest* D. V. sec. *d. ub* D. *e posset* MSS. plerique et Edd. pp. ut et *acceperant* cum aliis *perperam*. Abest a L. pr. m. pr. ut subintelligatur *audeat*.

Addunt ipsi et affingunt rumoribus] Cave, cum *Pet. Ciacconio* reponas: *Addunt ipsi et affingunt rumores Galli*: fama enim acceperant, motum esse urbanum ob Clodii caedem; hinc affinxerunt, eo Caesarem retineri, nec ad exercitum venire posse. *Celsus* p. 116. *Ejus rei causa* (ob Clodium a Milone interfectum) *magni Romae motus fuerant; nec fama finibus Italae contineri potuit, Alpesque transcenderat. Hinc rebellantibus occasio data erat, historiam novas in Caesarem fingendi. Dicebant, vulgoque percerebuerat, Urbanis detentum simultatibus non posse deinceps in provinciam reverti.* Hinc vulgata lectio mire confirmatur. DAVIS. V. Brant.

Imperio subjectos] Lovan. et Dorvill. cum Edd. Romana, Ven. ac Mediol. *subditos*. quo sensu id adjectivum aliquoties occur-

rit apud Ovidium. Vide Cl. Burm. ad Am. 2, 9, 11. Nihil temere tamen muto vulgatum, quod omnino bene se habet.

Id esse facile, quod neque legiones] Aliam hujusce incepti rationem reddit *Florus* 3, 10, 12. sic inquit: *Aberat tunc Caesar, Ravennae delectum agens; et hieme excreverant Alpes; sic interclusum putabant iter.* Falsus est, ut solet: si enim hoc in causa fuit, cur rebellarent, quam ob causam tumultus Urbanos praese ferrent, aut, ne consilia efferantur, curarent? Sed scriptor iste Alpibus id refert, quod de Cebenna erat dicendum, ut apparet ex c. 8. hujusce libri. DAVIS.

Principesque se facturos] Bongars. pr. Andin. Leid. pr. Voff. pr. Petav. Lovan. Egm. alique cum Ed. Ven. non agnoscunt pro-

8 postremo in acie praestare interfici, quam non veterem belli gloriam libertatemque, quam a majoribus acceperint, ^a recuperare.

1 II. His rebus agitatis, profitentur Carnutes, se nullum periculum, ^b communis salutis causa, recusare; principesque ^c ex omnibus bellum facturos ² pollicentur; et, quoniam in praesentia obsidibus inter se cavere non possint, ne res ^d efferatur, ^e ut ³⁴⁶ rejurando ac fide sanciat, petunt, collatis militariibus signis, quo more eorum gravissimae caerimoniae continentur, ne facto initio belli ^f ab reliquis dese-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a recuperent Edd. qdd. ^b deest L. pr. salutis abest ab Oxon. V. ad 2, 5. salutem Dorv. ^c vulgo se ex et dein c. inter se n. possent. Exsulant inter se a Lov. et Duk. ^d efferantur Egm. ^e aut MSS. plerique. et aut fide MSS. 3. et Ed. Inc. ^f Sic MSS. 12. non a et tunc.

nomen. Bene omnino. Vide ad 2, 31.

Obsidibus cavere inter se] Lovan. Duker. Dorvill. et Edd. Rom. Ven. Mediol. aliaeque, *de obsidibus*. Quod placet Ciacconio. Sed perperam. *cavere de obsidibus* aliud esse, aliud *cavere obsidibus*, vidimus ad 6, 2. *Obsidibusque de pecunia cavent*, id est, obsides dant, in pignus et cautionem dandae pecuniae. uti hic: *obsides dant in cautionem sui invicem*. Rescripsi autem e MSS. optimis, *inter se cavere*, uti et, *possint*, cum R. Steph. et Leid. pr. et Scaligerano.

Collatis militariibus signis, quo more eorum gravissimae caerimoniae continentur] MS. noster, *quod more eorum gravissima caerimonia continetur*.

Graecus: τὰ στρατιωτικὰ σημεῖα συναθροίσαντες, οἱ ὄρκοι παρὰ τοῖς ῥάλλοις ὁσίως διαφυλάττεται. Sed vulgata lectio praeflat. Graecus vero mentem Caesaris non intellexit, qui ait, Gallos in gravissimis rebus, quas enunciarı nollent, hoc more usos. Nam caerimoniae sunt sacra omnia, quemadmodum apud Graecos ὄργια, uti ex Servio discimus. Et si glossis standum, caerimoniae δημήτρια propriasunt: quae sacra quam curiose soleant occultari, cuivis notum est. Igitur caerimoniae pro rebus sacris hic; et Caesar inquit, quando Galli signa militaria conferrent, tunc summa taciturnitate omnia semper cohibita. Nam hoc indicat vox illa, continentur. Porro illud, quod ait, per collata signa Carnutes petivisse, ne ab caeteris defererentur, simile est Romano mori;

deserantur. Tum, conlaudatis Carnutibus, a dato 3 jurejurando ab omnibus, qui aderant, tempore ejus rei constituto, ab b concilio disceditur.

III. Ubi ea dies venit, Carnutes, c Cotuato et 1 Conetoduno ducibus, desperatis hominibus, Genabum d dato signo concurrunt; civesque Romanos, qui negotiandi causa ibi constiterant, (in his C. Fuscium e Citam, f honestum equitem Romanum, qui rei frumentariae, g jussu Caesaris, praecerat) interficiunt; bonaque eorum diripiunt. Celeriter ad omnes Galliae civitates fama h perfertur. nam, i ubi major atque illustrior incidit res, clamore per agros

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Deest Egm. b consilio MSS. 6. c Catuato MSS. 4. et Conco-
neto duno, dunno, domno MSS. plerique. Conduno Duk. et Voff.
sec. d signo d. MSS. plurimi. e vulgo Cottam. f honestissi-
mum Reg. Edd. Vasc. Str. Steph. Gr. post. g causa addunt And.
L. pr. et praecerant L. pr. h transf. D. i ubique vel ubicumque
MSS. qdd. rectius L. sec. namque ubi.

nam quando conjurabant milites, imperator exercitus, prolatis duobus vexillis, dicebat: *qui vult salvam Remp. me sequatur.* Autor Servius est in 8. Aeneidos: qui ait, conjurationem talem fieri non solitam, nisi tempore Italici vel Gallici belli. VOSSIUS.

Quo more eorum gravissimae caerimoniae continentur] Codd. nonnulli, Quod, more eorum, gravissima caerimonia continetur. Sed praestat vulgata Lectio. CLARK. Ante Ursinum, ut et deinceps in multis Editis ac longe plurimis MSS. exstat, quod gravissima cerimonia continetur. Sed Ursini Codd. consentiunt rectius And. Oxon. Leid. pr. et Scalig. continentur exhibent quoque Gott. et Voff. tert. cum Ed. Incerta. Error natus ex sol. Jul. Caes. Tom. I.

lemnii confusione tū quo et quod; quam jam saepissime offendimus.

Genabum] Γήναβον Strabo nuncupat: Ptolemacus, Καίναβον: Orosius, Cenapum. In itinerario Antonini constanter omnibus locis est, Cenabum. VOSS. Adde Rhellic. et Ciaccon. Etiam Cenabum MS. Cl. Haverkampii apud Oros. 6, 11. Nullus tamen meorum hic loci habet, Genabum. Sed vel Genabin, vel Genabim, vel Genebin cum Edd. priscis. Genabi Leid. pr. a m. sec. at c. 11. plurimi retinent, Genabum. at 8, 5. etc. MSS. tantum non omnes et Edd. pp. C habent. Quod ubique contra Xyland. ad Strabon. p. 291. praefert Surita. Vide eum p. 348. Ed. Wesselingi, qui dubitat tamen p. 367.

Qui negotiandi causa ibi
P p

*regionesque significant. a Hunc alii deinceps exci-
3 piunt, et b proximis tradunt; ut tum accidit. c nam,
347 quae Genabi oriente Sole gesta essent, ante primam
confectam vigiliam in finibus Arvernorum audita
sunt: quod spatium est milium d circiter CLX.*

1 IV. Simili ratione e ibi Vercingetorix, Celtilli fi-
lius, Arvernus, summae potentiae f adolescens, cu-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Sic Hotom. cum Petav. Ox. And. hinc L. pr. et Edd. qdd. reli-
qui hanc cum plerisque Edd. sc. rem. b proxum. B. pr. Egm.
c namque cum haec L. pr. d vulgo adest passuum. deest circiter
Duk. e ubi B. pr. L. sec. et Vercingetorix passim Edd. qdd.
f adul. V. pr. E.

constiterant] Quorum varia ge-
nera fuisse, et collegia, indicant
vett. inscriptiones. sic NEGOTIATORES FRUMENTarii,
aliique fuere. *Constiterant* hic
est, morabantur, degebant. Ufus
eadem voce infra Caesar c. 42.
Idem facere cogunt eos, qui ne-
gotiandi causa ibi constiterant.
Reperitur eodem modo in veteri
lapide, qui inventus apud forum
Segusianorum:

NVMINI. AVO
DEO. SILVANO
FABRI. TIGNVAR
QVI. FORO. SECVS
CONSISTUNT
D. S. P. P.

VOSSIUS.

Fusium Cottam] *Fusium* est in
Bongars. pr. Voss. pr. et Egm.
Futium sch. Pulm. Ac *Citam* ha-
bent iidem cum Cujac. Petav.
Leid. pr. Egmund. Buslid. tribus-
que aliis, et Ed. Incerta, uti et
MSS. Ursini et Brantii. Meta-
phrasae quoque non agnoscit
Cottam; sed vertit, καλὸν κα-
γαθόν. Quasi legisset, *Catum*
honestumque, de qua voce et no-

mine adi notata ad Lucan. 3, 586.
vel *Kalenum*. Nota est gens *Fusius*
plebeja, et in ea Q. *Fusius Kale-*
nus. Quidquid sit, reposui *Ci-*
tam ex MSS. Nam *Cottam*, no-
men gentis plebejae Aureliae, huc
convenire nequaquam existimo,
uti nec *Kalenum*. De quo ad B.
Civ. 1, 87. Notandum vero, in
Leid. pr. scribi, *G. et Fusium Ci-*
tam. *Aufustius Catus* est in In-
scriptionibus.

Ante primam confectam vigi-
liam] Penultimam vocem in wo
Codice non invenit, aut inven-
tam neglexit *Jul. Celsus*; habet
enim p. 117. Ed. Lond. *ante pri-*
mam noctis proximae vigiliam.
Alii tamen omnes verbum, de
quo agitur, repraesentant, quam-
obrem retineo. DAVIS.

Millium passuum circiter CLX] In Anonymo Celsi exscriptore
invenio, *per LX millia passuum*.
Graecus habet ῥαδια 450. Con-
fer locorum situm. VOSS. Vide
Lips. Cent. 3. ad Hisp. et Ital.
Epist. 59. Ceterum vox *passuum*
non compareret in Cujac. Oxon.
ac Leidensi primo. Recte omni-
no. Consule notata ad 1, 15.

jus pater principatum Galliae totius obtinuerat, et ob eam causam, quod regnum adpetebat, ^a ab civitate erat ^b interfectus, convocatis suis clientibus, facile incendit. Cognito ejus consilio, ad arma ^c concurritur: ab Gobanitione, patruo suo, reliquisque principibus, qui hanc ^d tentandam fortunam non existimabant, expellitur ex oppido ^e Ger-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a a MSS. et Edd. quaed. defunt ab c. *er.* in L. sec. ^b *interdictus* And. Oxon. Urs. ^c *concurrat et concurrunt* MSS. et Edd. nonnulli male. V. ad c. 79. ^d *tentandi* L. pr. D. a m. pr. ^e *Gergobia* B. pr. V. pr. And. Pet. et alii cum Edd. quibusdam sollemni variatione. *Gergoviae* Edd. B. M. V. *Gorgonia* Ed. Ven. vulgo *tam. desistit.*

Celtilli filius] Anonymus Celsi exscriptor habet, *Cebali*. in Graeco *εβ*, *Κεββα*. VOSS. *Catuli* Gott. et Ed. Inc. *Catulli* V. tert. *Celtili* Voss. sec. et Edd. quaedam.

Principatum Galliae totius obtinuerat] Distingue, Galliae Celticae, seu Galliae proprie dictae, de qua Caesar ait initio operis, *tertiam partem incolunt, qui ipsorum lingua Celtae, nostra Galli appellantur*. Nam Celtillum trium Galliarum principatum obtinuisse, nullus sanae mentis crediderit. Proprie autem hic locutus Caesar: qui, quando de tribus Gallis loquitur, dicit, *omnis Gallia*. Nam (inquit Placidus Lactantius ad 1. Thebaid. Statii) cum numerum significare volumus, omnes dicimus, cum corpus, totum. Gallia Celtica corpus unum erat, at tres numero Galliae sunt. Papinius, libertate poetarum usus, 1. Thebaidos unum pro altero posuit, cum ait: *Totos in poenam ordine nepotes*. pro eo, quod est, *ordire poenam*, quae ad omnes nepotes pertingat. VOSSIIUS.

Facile eos incendit] Leid. pr. et Scal. cum Cujac. *facere intendit*. Male, nisi quod doceant, eos debere abesse. quamvis sciam, Ablativo Absoluto subjungi aliquando alium casum, licet de eadem persona sit sermo. Adi Cl. Duker. ad Flor. 4, 12, 28. Cort. ad Sall. B. Cat. c. 48. 87. Vocula eos non comparet quoque in aliis Leidenibus, nec Vossianis, neque Bongars. Lovan. Oxon. Egmund. Gottorp. uti nec Ed. Inc. Non raro Caesar, praecedente absoluto ablativo, accusativum eo subintellectum omittit. 6, 43. *Magno coacto numero, in omnes partes dimittit*. c. 25. *Examinato altero, successit tertius*; scil. *ei*. Vide et ad c. 27. ubi MSS. plerique, *legionibusque etc. expeditis, cohortatus*. c. 29. *concilio convocato, consolatus est*. c. 60. *Consilio convocato, cohortatus*. c. 88. *Clamore sublato, excipit clamor*. Adde B. Civ. 3, 17. uti et c. 34. et 3, 21. *Eo in Italiam evocato etc. sibi conjunxit*. c. 67. *signo legionis inlato, renunciarunt*. Hirtius etiam et alii sic ablativum ponunt, subintellecto nominativo. Vide ad B.

govia. non destitit tamen, atque in agris habet
 3^a dilectum egentium ac perditorum. Hac coacta
 manu, quoscumque adit ex ^b civitate, ad suam sen-
 4 tentiam perducit: hortatur, ut, communis liberta-
 tis causa, arma capiant: magnisque coactis copiis;
 adversarios suos, a quibus paullo ante erat ^c eje-
 5 ctus, expellit ^d ex civitate. Rex ab suis appellatur:
 dimittit ^e quoquo versus legationes: obtestatur, ut

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Sic B. pr. Lov. V. pr. et 4 alii. b sua c. V. tert. L. tert. Ed.
 Inc. vulgo in suam s. c dejectus Duk. d a V. sec. de Edd. Vasc.
 Str. Steph. Gr. post. et a suis cum MSS. 2. e quaque MSS. 4.
 quoque V. pr. Egm. male. V. ad 3, 23.

Afric. c. 10. Sic c. 18. cohorti-
 bus circumdatis cohortatus etc.
 Sic MSS. c. 23. Pompejo adve-
 niente, propius accedere passi.
 Rurfus c. 32. electis hominibus
 cohortatus, ubi etiam vide.

Ab Gobanitione — expellitur
 ex oppido Gergovia] MS. Norv.
 et editt. vetustissimae Rom. Ven.
 Beroald. hic exhibent, prohibe-
 tur a Gobanitione, nec video, cur
 primam vocem expunxerint re-
 centiores. sententia enim hoc mo-
 do videtur distinguenda: Prohi-
 betur a Gobanitione, patruo suo,
 reliquisque principibus, qui hanc
 tentandam fortunam non exi-
 stimabant; expellitur ex oppi-
 do Gergovia. Est ἀσυνδοτον, cu-
 jus Schematis exempla congeffit
 G. J. Vossius Inst. Orat. 5, 2. DA-
 VIS. Prohibetur ab Gobanitione
 — Expellitur ex oppido Gergo-
 via) Ita restituit Davisius ex
 MSS. et Vett. Editt. Scaliger et
 Recentiores, omissa voce (Pro-
 hibetur,) ediderunt: Ab Gobani-
 tione — expellitur ex oppido
 Gergovia. MS. Reg. habet, Pro-
 hibetur a Gergovia ab Gobani-
 tione etc. Deinde, omisso nomi-

ne, (Gergovia,) exhibet, expel-
 litur ex oppido. Sed praefiat
 prior Lectio. CLARK. Cum Re-
 gio Codice facit recentissimus
 Leid. sec. prohibetur a Gergo-
 bia. Sed id mihi indicio est, al-
 teram etiam verbum prohibetur
 esse a mala manu: licet vel ma-
 xime legeretur in MSS. omnibus.
 Non solet auctor hoc verbum
 tam simpliciter ponere sine ad-
 juncta re, qua quis prohibeatur.
 Immo non compareret in intege-
 rimis MSS. Petaviano, Ursinia-
 no, Andino, Oxoniensi, neque
 Edd. Veneta 1517. Aldi, Basil.
 ac Gryphii, adeo ut Scaliger il-
 lud non ejecerit. Alii, ut Vas-
 cos. Strada, R. Stephanus, et
 Ed. Gryph. posterior, habent,
 prohibetur, etc. expelliturque. at
 tum malim: prohibetur ab G.
 etc. reliquisque a principibus ex-
 pellitur. Nisi quis prohibetur
 non ad Vercingetorigem referre
 velit; sed ad istud, ad arma
 concurrat. Ut tō ad arma con-
 curri prohibitum sit. quo sensu
 cepisse videtur Strada, qui post
 Gergoviam addidit, Vercinge-
 torix, uti est in Leid. sec. sed
 sine dubio e Glossa. Graecus:

in fide maneant: celeriter sibi Senones, Parisios, 6
 Pictones, Cadurcos, Turones, ^a Aulercos, Lemo-
 vices, Andes, reliquosque omnes, qui Oceanum
 adtingunt, ^b adjungit: omnium consensu ad eum ³⁴⁹
 deferretur imperium. Qua oblata potestate, omnibus 7
 his civitatibus obsides imperat, certam numerum
 militum ^c ad se celeriter ^d adduci jubet: armorum 8
 quantum ^e quaeque civitas domi, quodque ante tem-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Auleurcos* MSS. plurimi. ^b *adjungunt* B. pr. V. pr. Lov.
^c Sic MSS. ^d *venire* Lov. *jussit* plerique cum Edd. pp. ^e *cum-*
que Dorv.

αὐτοὶ etc. εἰς χεῖρας μὲν αὐτοῖς
 ὁ συνέμειξε, καὶ etc. ἐξέβληθη.
 Ceterum Gobanitionis nomen
 per duo nn scribunt MSS. lon-
 ge plurimi. In Andino autem est,
 a Gobannitico, et in Leid. pr.
 Scalig. Cujac. a Gobannitino.
 Gobanitio Ursin. Βανιτιόνος vi-
 tiōse Metaphraſtes.

Non tamen desistit] In MSS.
 praecedit verbum: et in Bongars.
 pr. Petav. Oxon. Egmund. Voff.
 pr. Carrar. et quinque aliis, Edd.
 incerta ac Florent. *Non destitit*
tamen. Recte: licet sequatur
 praefens. Vide ad 5, 12.

In sententiam perducit] Non
 hoc damnarem, nisi Bong. And.
 Leid. pr. Voff. pr. Petav. Egm.
 et tres alii juberent referri, ad
 s. V. Cic. ad Att. 16, 8. Sallust.
 Jug. B. c. 80. Nep. in Epamin. c.
 4. Valer. Max. 7, 3, 6. *Vasro con-*
silio ad suam sententiam per-
duxit. Utrumque quum Latinum
 sit, obsequendum est antiquio-
 ribus libris.

Expellit ex civitate] Ex re-
 gione Arvernorum, nam in hisce
 de bello Gallico libris *civitas*
 nunquam urbem significat. (nisi

3, 20.) Sic Vellejus Pateroulus
 1, 3. *Eam regionem armis oc-*
cupavit, quae nunc ab ejus no-
mine Thessalia appellatur, an-
tea Myrmidonum vocitata civi-
tas. Similiter apud Graecos ean-
 dem potestatem interdum πόλις
 obtinet. Strabo Geogr. l. 8. p.
 356. ed. Paris. *Στησιχορος δὲ*
καλεῖ πόλιν, τὴν Χωρὰν Πύσαν
λεγομένην, ὡς ὁ Ποιητὴς τὴν Ἀέσ-
βον, Μάκαρος πόλιν. Ex Eur-
 ipide dein et Sophocle idem con-
 firmatur. DAVIS.

Turones — Andes] Bong. Vos-
 siani, Lovan. Cujac. Scal. Egm.
 aliique habent, *Turonos*. Iidem
 etiam cum plerisque reliquis et
 Edd. primis, *Andos*. Leid. pr. et
 Scalig. *Andros*. Forſan *Turones*
 et *Andes* dicti sint *Turoni* et *An-*
di. ut *Santonos* et *Santoni*, *Teu-*
tones, *Teutoni* etc. de quibus
 vide ad 1, 11. et infra c. 7. *Ga-*
bales et *Gabali*. Sed *Gabali* et-
 iam c. 64. *Cavares* et *Cavari* alibi.
 plura vide c. 75. Nisi malis cor-
 ruptum statuere ex *Turonas* et
Andas, Graeco Accusativo, de
 quo alibi. *Allobrogas* c. 64. In
Turonis tamen vulgo et in MSS.
 multis legitur 8, 46. ubi vide no-
 tas. *Andus* est apud Lucan. 1,

9 pus ^a efficiat, constituit. In primis ^b equitatu stude-
 det: ^c summae diligentiae summam imperii severi-
 tatem addit: magnitudine subplicii dubitantes co-
 10 git. nam, majore commisso delicto, ^d igni, atque
 omnibus tormentis necat: ^e levio de causa, au-
 ribus ^f defectis, aut singulis ^g effossis oculis, do-
 mum remittit; ut sint reliquis documento, et ma-
 gnitudine poenae ^h perterreant alios.

1 V. His subpliciis celeriter coacto exercitu,
 Lucterium Cadurcum, summae hominem audaciae,
 cum parte copiarum in Rutenos mittit; ipse in Bi-
 2 turiges proficiscitur. Ejus adventu Bituriges ad
 Aeduos, quorum erant in fide, legatos mittunt,
 subsidium rogatum, quo facilius hostium copias
 3 sustinere ⁱ possint. Aedui de consilio legato-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a effecerit L. sec. ^b F. equitatu. ^c et s. Pet. ^d igne MSS. 11.
 et Edd. pp. male. ^e leviori Edd. R. M. V. ^f dejectis Ox. dese-
 ptis Dorv. ^g defossis Petav. ^h det. L. pr. ⁱ possent L. pr. Edd.
 quaed.

439. Sed verum illum esse apu-
 rium, adhucdum credimus.

*Certum numerum militum ce-
 leriter ad se adduci jubet*] Nar-
 rat Strabo Geograph. l. 4. p. 191.
 Vercingetorigem ccc hominum
 millia huic bello coegisse. Sed
 hoc plane fidem superat, et in
 eo graviter errat doctissimus scri-
 ptor, cum tantum numerum ex
 solis Arvernais confectum statu-
 at, quandoquidem ex *Caesare*
 confet, plures in hanc rebellio-
 nem consensisse nationes. Vide
Plutarchum in *Caes.* p. 720. DA-
 VIS.

Alios] Vocem hanc Clar. Li-
 psio pro Glossa suspectam fuisse,
 patet e notula ipsius, suo co-

dici adjecta, quam conjecturam
 aliquantulum confirmat Dorvil-
 lii Codex: sed plenus perspicuus-
 que Caesaris stylus refecare eam
 omnino vetat.

Lucterium Cadurcum] Infra
 l. 8. creberrime *Luterius* repe-
 rias. Etiam in Livio *Lutarii* no-
 men reperitur. Nec dubita ita
 melius scribi, cum hodieque ex-
 flet id nomen, *Luther* vel *Lo-
 thar*. VOSS. Et sane Anonymus
Celsi exscriptor p. 119. hunc no-
 minat *Lutherium*. DAVIS. Sed
 et infra fere semper in MSS. *Lu-
 cterius* exaratur, uti et apud O-
 ros. l. 6. ubi in MSS. quibusdam,
Lipterius. Hoc loco *Luterium*
 habet Dukerianus, atque ita edi
 semper curavit Clarkius. MSS. 11.

rum, quos Caesar ad exercitum reliquerat, copias equitatus peditatusque ^a subsidio Biturigibus mittunt: qui quum ad flumen Ligerim venissent, quod 4 Bituriges ab Aeduis dividit; paucos dies ibi morati, neque flumen transire ausi, domum revertuntur: legatisque nostris renunciant, se Biturigum perfidiam veritos revertisse: quibus id ^b consilii fuisse ^c cognoverint, ut, si flumen transissent, una ^d ex 35. parte ipsi, altera Arverni se circumstiterent. Id, 6 eane de causa, quam legatis ^e pronunciarunt, an perfidia adducti, fecerint, quod nihil nobis constat, non videtur pro certo esse ponendum. Bituriges 7 ^f eorum discessu statim se cum Arvernīs conjungunt.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a a consilio B. pr. ^b consilium Egm. ^c cognoverunt E. ^d ipsi ex p. L. pr. Ox. ^e pronunciarint MSS. fere o. et Ed. Inc. pronunciaverint L. pr. ^f post e. discessum L. sec.

optimis ego accedo. V. ad 8, 30. Mox MSS. multi, *Lucretius. Rutenos* autem rescripsi auctoritate omnium Codicum, pro *Ruthe- nos*, quod nunc vulgo apud Caesarem obtinebat: sed jam *Perth-* vs; per *z*, non *z*, in Strabonē edidit Casaubonus, aliique apud alios scriptores.

Revertuntur] Sic MSS. et E. ditt. Vett. Scaliger et recentiores, *revertunt*. Quod minus aptum. Optimi enim authores tempore praeterito saepissime usurpant, *reverterunt*; praesenti autem tempore passim fere effecerunt, *revertuntur*. Vide infra de bello Hispan. Not. ad §. 12. Fortasse in Editione Scaligerana error erat Typographicus, quem secuti sunt Recentiores. CLARK.

Revertunt jam legas in Ed. Plantiniana Lipsii, typographico tamen errore, ut puto. MSS. omnes *revertuntur*: nisi quod Voss. tert. det, *reverterunt*, quae variatio quoque 1, 8. Vide et ad Frontin. 3, 11. in f. Ac Laurenberg. Antiq. V. *Revorto*. Quintil. Inst. Or. 9, 3. *assentior et assentio, revertor et revorto*. Verum posteriora desunt illis in MSS. plerisque, ut videantur adfutitia. Sed ita certe *deverto* et *devertor*: de quo vide Heins. ad Ovid. Am. 2, 6, 9. Appulej. l. 1. Met. ex Ed. Scriverii, *nummatio revertito*: sed aliae, *revertor*. l. 9. p. 197. *ad armillum revertit*: sed MSS., aliquot, *revertitur*.

Eane de causa] Ne frustra quaeras in MSto Dorvillii, et

- 1 VI. His rebus in ^a Italiam Caesari nunciatis, quum jam ille ^b urbanas res virtute Cn. Pompeji commodiorem in statum pervenisse intellexeret, in
2 Transalpinam Galliam profectus est. Eo quum venisset, magna difficultate adiciebatur, qua ratione
3 ad exercitum ^c pervenire posset. nam, si legiones in provinciam ^d arcesceret, se absente in itinere
4 proelio dimicaturas intellegebat; si ipse ad exercitum contenderet, ne iis quidem, qui eo tempore pacati viderentur, suam salutem recte committi videbat.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Italia L. pr. sec. ^b Hoc ordine MSS. ^c pervenisse L. pr. ^d arcessiret V. pr. a m. s. G. V. tert. L. tert. Ed. Inc. Adi 1, 31.

Edd. Rom. Ven. ac Mediol. Nec male. Saepissime in dubitatione prius *ne*, vel *an*, omitti, crebro monuerunt viri docti. Et ita noster c. 15. *Incendi placeret, an defendi.* nec secus optimi Codices B. Civ. 2, 32. *Vos vero L. Domitium, an vos Domitius deseruit:* ubi vide, ut et ibid. Davis. ad finem capituli. B. Afr. c. 8. *fieri posset, necne.* In Lucano aliquoties abesse, vidimus ad ejus 5, 569. In Cicerone ita emendat quoque Illust. Bouhier. Catil. 2, 6. *Delenda est quoque vocula ne* in Curtio 3, 8, 17. *Ipse adesset, an praefectorum aliquis.* Sic MSS. non, *ipse ne.* et in Val. Max. 6, 2. in fine: *Humi, an sublimis putrescam.* Sic enim MSS. Plura vide apud Cl. Drak. ad Liv. 2, 8, 8. 4, 55. 5, 28. et quos laudat.

Ponendum etc.] Ex hoc loco rursus patet, ex diversis exemplaribus descripta fuisse illa, quae nunc habemus. quorum optimum fuit illud, unde propagata sunt

MSS. Andin. Cujac. Urbin. Oxon. Scalig. et Leid. prim. quae habent ita, ut vulgo locus hic jam editur. At reliqui omnes Codices, Bong. Vossiani, Leidenses, Petav. Lovan. Egmond. Carr. Duker. Dorvill. Gottorp. exhibent, *proponendum*, etc. statim, *cum Arvernīs junguntur.* Atque ita etiam Edd. primae, Beroaldi, aliaeque.

Se cum Arvernīs conjungunt] MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Editt. Vett. (*Cum Arvernīs junguntur.*) Quod perinde est. CLARK.

Eo tempore pacati viderentur] Fieri anim poterat, ut inimico essent in Caesarem animo, nec hanc ejus intercipiendi occasionem praetermitterent. Hoc non vidit Fr. Hotomannus, qui locum mendii suspectum habuit, qua de causa reponebat, *eo tempore non satis pacati;* temere prorsus et inconstante. DAVIS. Codd. nonnulli, *quieti.* Graecus,

VII. Interim ^a Lucetius Cadurcus in Rutenos ¹ missus eam civitatem Arvernus conciliat. Progres- ² sus in ^b Nitiobriges, et ^c Gabalos, ab utrisque ob- sides ^d accipit; et, magna coacta manu, in provin- ciam, ^e Narbonem versus, eruptionem facere con- tendit. Qua re nunciata, Caesar omnibus consiliis ³ ^f anteverendum existimavit, ut Narbonem proficis- ³⁵ ceretur. Eo quum venisset, timentes confirmat, ⁴ praesidia in Rutenis Provincialibus, Volcis ⁵ Arc- comicis, Tolosatibus, circumque Narbonem, quae loca ^h hostibus erant finitima, constituit; partem ⁵

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Lucretius* MSS. 6. ^b *Iciob.* B. pr. *Itiobr.* D. V. sec. ^c *Ga- bales* L. pr. Sc. Duk. Busl. Edd. R. M. V. uti apud alios. V. ad c. 4. *Gebalos* Edd. qdd. ^d *accepit* L. pr. Duk. ^e *Narbonam* hic et infra L. pr. Scal. V. pr. sec. Duk. V. ad 3, 20. ^f *anteveniendum* Pet. ^g MSS. fere o. *Aretom.* al. *Artomicis* male. V. ad c. 64. ^h Sic MSS. non *er. h.*

ἡμετέην δοκύντες. CLARK. *Pacati* refiat quidem in Cujac. And. et ceteris ejus sectae Codd. sed reliqui, tum aliorum tum mei, et Edd. principes habent, *quieti*; ac vetustiores quidem, *eo tem- pore qui quieti*. In Gottorp. et Voss. tert. *eo t. quique et.* Unde Ed. Incerta, *eo t. quique etiam v.* Et videtur vox *quieti* huic loco melius convenire. Initio hujus libri, *quieta Gallia*. Optime autem locum explicuit Davius.

Et Gabalos] Straboni, *Γαβα- λεις*, Plinio 4, 19. *Gabales* nuncupantur. Quin et in v. c. Caesaris lego, *Gabales*. Ptolemaeus *Γάβαλοι* habet. VOSS. V. et Ci- accon.

Ruthenis, Provincialibus] Tolle distinctionem, ut recte observatum Ciaconio. Graecus

quoque habet, *Τῶν Ῥυθηνῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ οἰκούντων*. Sunt au- tem duplices Rutheni, alii in Aquitania, in Provincia alii. Et fortasse non male statuamus, re- gionem conjunctam fuisse, sed cujus in Aquitania pars, pars in Narbonensi Gallia esset. Sane in Strabone est: *Ῥυθηνοὶ τε καὶ Γα- βαλεῖς τῇ Ναρβωνίδι πλησιάζουσι*. Et Plinius 4, 19. Ruthenos facit *Narbonensi provinciae con- terminos*. Rursum 3, 4. eos in Nar- bonensi provincia locat. VOSS. Editi, *Ruthenis, Provincialibus*. Sed nos distinctionem induximus fide MS. *Norvic.* Graeci Inter- pretis, ac editt. *Rom. Ven. Ber- roald.* observarunt enim viri e- ruditi, duplices fuisse Ruthenos, alios in Provincia, alios in Aquitania sitos. Vide *Plinium Hist. Nat.* 3, 4. et 4, 19. DAVIS.

Volcis Arcemicis] Veteres libri typis excusi, *Volcis, Arto-*

copiarum ex provincia, supplementumque, quod ex Italia adduxerat, in Helvios, qui fines Arvernorum ^a contingunt, convenire jubet.

1 VIII. His rebus comparatis, represso jam Luterio et remoto, quod intrare intra praesidia periculofum putabat; in Helvios proficiscitur. Etsi mons ^b Cevenna, qui Arvernos ab Helviis ^c discludit, durissimo tempore anni, altissima nive ^d iter inpediebat: tamen ^e discussa nive vi in ^f altitudinem

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a attingunt V. tert. ^b MSS. plerique non agnoscunt *tò mons* contra Caesaris sylum. et vulgo *Cebenna*. ^c Al. *dividit*. et *diversissimo* Vasc. ad oram. *dur. tunc t. a.* Scal. ^d deest L. pr. sec. ^e *discissa* L. pr. Scal. *discisa* Cuj. Quo notetur, nivem securibus ac dolabris diffractam fuisse. Iidem Codd. cum Ox. VI locant post *pedum* ut alibi. ^f *altitudine* Ox. L. pr. sec. Vide ad 2, 5.

micis; quae quidem vitiosa lectio Graecum interpretem fefellit: habet enim, ἐν τῇ (Χώρα) τῶν Ἀρενομικῶν — καὶ τῶν Βόλκων, quasi Volcae et Arecomici populus essent diversus. Inepte, ut docuit Is. Casaubonus ad Strabonis l. 4. p. 186. IDEM.

Helvios] Ita et MS. noster. Strabo Ἑλῆος vocat. Notat etiam Ciacconius, in scripto codice legisse, *Iluos*. Dubium, quae scriptura praeflet. VOSS. MSS. Brant. Norvic. ac edit. Rom. hic et infra exhibent, *Helvetios*; vitiose: Cebenna enim non Arvernos ab *Helvetiis*, sed ab *Helviis* discludit. De huiusce tamen nominis Orthographia lis est inter Eruditos; Ciacconius enim in suo Codice invenit, *Iluos*, et Strabo Geogr. l. 4. p. 190. Ἑλῆος nominat. DAVIS. *Elvios* etiam est in Leid. sec. *Hiluorum* et *Iluorum* MSS. fore omnes quoque B. Civ. 1, 35. *Heduos* Leid. pr. cum 4. aliis. *Eduos* Ed. Inc. *Helvetios* MSS. 2. et Edd. primae. et

in illis omnibus eodem modo c. seq.

Putabat; in Helvios etc.] Hae interpunctione perspicua fit sententia. Nam quod Editi habent, (*putabat, in Helvios etc.*) ambiguum facit, utrum illud (*putabat*) ad Caesarem referatur, an ad Luterium. Ego ad Luterium potius referendum existimo; qui videlicet eo repressus ac motus dicitur, quod intrare intra praesidia (quae Caesar constituerat, supra c. 7.) periculosum putaret: quod cum ita esset, Caesar deinceps in *Helvios etc.* CLARK.

Mons Cebenna] Hic assidue Straboni Κέμμενος. In MS. nostro est, *Cenenna*, sed corruptum hoc ex *Cevenna*, quomodo in v. c. alio invenitur. Jam vero v pro b usurpari, usitatum. Sic in veteri lap. Transdanuviani, et alia innumera. VOSS. Vide et Brant. Male Edd. quaedam, *Gebenna*. Ego praetuli *Cevenna*. quia ita constanter inveni in vetustissimis

pedum, atque ita viis patefactis, a summo militum labore ad fines Arvernorum b pervenit. quibus ob-3
pressis inopinantibus, quod se Cevenna, ut muro, 35a
munitos existimabant, ac ne singulari quidem um-
quam homini eo tempore anni semitae patuerant;
c equitibus imperat, ut, quam latissime possint, va-
gentur, et quam maximum d hostibus terrorem in-
ferant. Celeriter haec fama ac nunciis ad Vercin-4
getorigem perferuntur: quem perterriti omnes Ar-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Deest Busl. Edd. R. V. M. b *devenit* L. tert. c *militibus*
Edd. R. M. V. d *timorem* sine *hostibus* G. vulgo *pos-*
senti.

libris, ut Bong. pr. Leid. pr. Voff. pr. Scalig. Petav. Egmund. multisque aliis: quod et de Cod. Achillis Statii testatur Ciacconius. *Cebenna* in aliis erat pro *Cev.* ut *Suebi* pro *Suevi*, *Gergobia* pro *Gergovia*. et innumeris in nominibus mutatae sunt b et v. Vide omnino praeter plurimos viros doctos Manutii excursus ad Lib. de Bello Hispan. c. 13.

Labore] Libri plerique MSS. et antiquitus cusi, *sudore*. Graecus, *σπυδρῆ*, ac si studio legisset. CLARK. *Sudore* e nostris dant quoque Bong. Vossiani, Leidd. sec. et tert. Petav. Lovan. Egm. Gott. Duker. et Dorvill. quod non ausim damnare, licet nimis poeticum videri possit, et Caesar, quod sciam, nusquam alibi eam vocem ita adhibeat. Sed Vellejus tamen 2, 128. *Quod nobilissimis summo cum sudore consequendum est.* Valer. Max. 7, 6, 1. *Provincias multo sudore et sanguine in potestatem redactas.* Plin. Ep. 1, 7. *Decus sudore et sanguine adsequi.* Eo magis autem hic locum habet, quia labor

hic non sine sudore, qui milites decet (vide ad Sallust. Jug. 85, 40.) peractus est. Quare parum abest, quin adfirmem, a Caesare, suo more Synonyma jungente, quorum alterum altero explicatur, scriptum fuisse, *sudore ac labore*. uti et locutus est Cicero pro Fontejo c. 1. *Qui cum ipso M. Fontejo ferrum ac manus contulerunt, multoque ejus sudore ac labore sub p. R. imperium ditionemque ceciderunt.*

Quod sic se] Ita MS. Reg. elegantius. Al. (*quod se etc.*) CLARK. Non capio hanc elegantiam. *Istud sic* meorum habet nullus.

Ne s. quidem umquam homini] Sic MSS. plerique et meliores, non *hom. umq.* Praeterea in Scalig. et Leid. primo non comparat vox, *quidem*. Non male. saepius enim *ne* ponitur pro *ne quidem*. Consule, quos laudat Clar. Dukerus ad Flor. 3, 17. *Ut ne prima illius flamma posset sustineri.* et Cel. Burm. ad Sueton. Aug. c. 35. Infra 8, 38. *Ne civibus se committebat*, Petav.

verni circumsistunt, atque obsecrant, ut suis fortunis consulat, ^a neu se ab hostibus diripi patiatur; praesertim quum ^b videat, omne ad se bellum translatum. Quorum ille precibus ^c permotus castra ex Biturigibus movet in Arvernos versus.

1 IX. At Caesar biduum in iis locis moratus, quod haec de ^d Vercingetorige ^e usu ventura, opinione ^f praeceperat, ^g per causam supplementi, 2 equitatusque cogendi, ab exercitu ^h discedit: Bruttum ⁱ adolescentem iis copiis ^k praeficit: hunc monet, ut in ^l omnis partes equites quam latissime

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic Cuj. Urs. And. Scal. L. pr. Ox. Reliqui cum Edd. pp. *neve diripiantur. deripi* Pgt. ^b videant B. pr. V. sec. ^c motus L. sec. ^d Vercingetore Cuj. Pet. Vercingetori Gryph. pr. ^e usus MSS. 9. et Edd. pp. ^f perc. MSS. 9. et Edd. pp. male. ^g pro causa MSS. 7. et Edd. pp. perperam. ^h discessit L. pr. tert. ⁱ adul. B. pr. V. pr. Egm. ^k praefecit L. pr. D. V. tert. Edd. R. M. V. ^l Sic B. pr. V. pr. tert. omnibus partibus L. sec. tert. Ed. Inc.

Cod. Appul. l. 1. Met. p. 17. *Ne sufficientem supellectilem parare licet, et passim, ne ipse, ne istud, ne omnino* etc. l. 4. p. 66. *ac ne cauda.* Sic enim MSS. duo: vulgo addunt, *quidem.* Ceterum possint reposui, pro possent, auctoritate Leid. pr. sec. Voss. pr. sec. Egmund. Scalig. Duker. aliorumque; quomodo et Vascon. Strada, Steph. et plures ediderunt. possunt Dorvill. cum Edd. Rom. Med.

Possent] MS. Vossii, *possint.* Quod et postulare videtur temporum ratio. CLARK.

Haec fama ac nunciis perferruntur] In Leid. pr. ac Scal. *Haec fama nuncii perfertur.* In MS. Brantii, uti et Egmund. Petav. Duker. Dorvill. Pulmanni Scher-

dis et Edd. primis, item Beroaldi, Vasc. Str. Steph. Gryph. post. aliisque, *fama ac nuncii.* Dorvill. *perferunt.* B. Civ. 1, 53. *litteris nunciisque Romam perlatis.* Vide quae dixi ad 6, 30. *Quam fama ac nunciis* (vel *nuncius*) *adferretur.* B. Civ. 3, 102. *fama de adventu perferebatur.* Nil tamen hic muta. B. Civ. 2, 37. *Res secundae nunciis ac litteris perferebantur.*

Ad se] *Arvernos* scilicet, non *Vercingetorigem.* CLARK.

In Arvernos versus] Bong. pr. Voss. prim. Lovan. Egmund. et septem alii cum Ed. Inc. *per Arv.* Male, et contra Caesaris mentem. Vide ad Frontin. 1, 4, 11. *In Italiam versus.* ut scribendum docui. Appul. l. 2. p. 18. Ed.

pervagentur; daturum se operam, ne longius tri-
duo ^a ab castris absit. ^b His constitutis rebus, suis 3
inopinantibus, quam maximis potest itineribus, Vien-
nam ^c pervenit. ^d Ibi nactus recentem equitatum, 4
quem multis ante diebus eo praemisera, neque di-
urno, neque nocturno ^e itinere intermisso, per fines
Aeduum in Lingones contendit; ubi 11 legiones
hicmabant; ut, si. ^f quid etiam de sua salute ab
Aeduis iniretur & consilii, celeritate praecurreret.
Eo quum pervenisset, ad reliquas legiones mittit, 5
priusque ^h omnes in unum locum cogit, quam de

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Al. *a. deest* L. pr. ^b *sed his* B. pr. ^c *venit* Pet. L. pr. ^d *in-*
de Ox. Urs. nactus B. pr. ^e *tempore* D. a m. pr. ^f *quod* MSS.
7. et Ed. Inc. ^g *concilii* D. ^h *Hoc ordine* MSS. plurimi. *coegit*
V. sec.

Colv. *In Deam, vel Deanam, ver-*
sum. nam et ibi sic legendum vi-
dimus alias. Justin. 5, 8. *Demissa*
in Piraceum versus muri bra-
chia. Sic MSS. vulgo abest *in.*

Rebus] Nonnulli, *Rebus om-*
nibus. CLARK. *Omnibus* exara-
tur quoque in Cujac. Leid. pr.
Scalig. Oxon. et Petav. ad mar-
ginem, uti et Edd. Bas. Vascos.
Venet. Ald. Steph. Strad. Gryph.
etc. quod si addi placet, jungere
cum illorum plerisque Edi-
toribus *τῶ suis.* *Omnes suos*
alibi quoque jungit Caesar, ut et
c. 10.

Quam maximis potest] Sic
veteres cusi. Recentiores autem,
qua maximis; quae quidem le-
ctio Typographorum vitio, ut
opinor, in *Lipsianam* editio-
nem irrepsit, ex qua eam bona
fide repraesentarunt nuperi edi-
tores. DAVIS. Recte judicat Da-
visius. *Quam* MSS. et Editi
prioribus ad unum omnes.

Gergoviam Bojorum oppidum]
MS. noster, *Gergoniam*, deia
supra scriptum est, *Gergobin-*
nam. Etiam Graecus habet, *Γερ-*
γοβίνων. In alio v. c. est, *Gor-*
tonum. Contendunt tamen viri
docti, nullum Bojis oppidum fu-
isse Gergoviae nomine. Equidem
multum obniti nolim, sed falli
nihilominus puto, qui totam vo-
cem hanc irrepsisse a librario
putant. Et dicere malo, corru-
ptum mihi nomen videri. Sane
veterem errorem esse, satis offen-
dit, quod in multis codicibus le-
gitur. Non omittenda sunt verba
Anonymi, qui Celsum exscripsit.
Ait autem: *Vercingetorix, au-*
dito Caesaris digressu, retro in
Bituriges reversus, atque hinc
profectus in Bojos transalpinos,
oppidum illorum, sub Helveti-
cae victoriae tempus aedifica-
tum a Caesare, Aeduisque tra-
ditum, oppugnare disposuit (op-
pido nomen Gergovia), glorio-
sum sibi existimans, si Aeduo-

6 ejus adventu Arvernīs ^a nunciari posset. Hac re cognita, Vercingetorix rursus in Bituriges exercitum ^b reducit, atque inde profectus Gergoviam, Bojorum oppidum, quos ibi Helvetico proelio victos Caesar conlocaverat, Aeduisque adtribuerat, obpugnare instituit.

1 X. Magnam haec res Caesari difficultatem ad
254 consilium capiendum adferebat: si reliquam partem hiemis uno ^c in loco ^d legiones contineret, ne, ^e stipendiariis Aeduorum expugnatis, cuncta Gallia deficeret, quod nullum ^f amicis in eo praesidium videret positum esse: ^g sin maturius ^h ex hibernis

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *adnunciari* Carr. D. ^b *reduxit* L. pr. ^c B. pr. V. pr. Petav. Egm. et 4. alii carent *τῷ* in cum Ed. Inc. sed addere amat Caesar. ^d *deest* Lov. ^e *stipendiis* L. pr. ^f Sic MSS. non in eo am. ea L. pr. *amicis* abest a Scal. dein vulgo *videretur*. Leid. sec. *propos.* ^g Sic Cuj. And. Ox. Scal. Reliqui cum Edd. pp. *si*, ut c. 20. et 1, 44. ac saepius. ^h *desunt ex h.* Pet. *ab esse* usque ad *ne* exfulant a L. pr.

rum receptaculum, simulque Caesareum opus everteret. Et postea iterum ait: *Quo cum venisset, Vercingetorix, ubi id sensit, Gergovius obsidione derelicta, contra eum pergit.* Nolim stare solius Anonymi verbis, sed quid prohibet, quominus duae in Gallia Gergoviae fuerint, cum Novioduni nomine etiam tres diversae urbes reperiantur? VOSS. Immerito suspectum habent hoc nomen Scaliger aliique, cum Gergovia haec dicta sit Bojorum, altera Arvernorum. CLARK. Cum Vossio sentit etiam Cellarius. Mihi tamen suspectum est magnopere Gergoviae, sive Gergoniae, ut alii, nomen. In nullo enim exstat Codice meo. Sed Gortonam habent Leid. pr. Cujac. Scalig. et Oxon. qui

etiam refert, Gorboliā; Gergobinā Cod. Hotom. et Buslid. cum Edd. Rom. Ven. et Mediol. Vascos. Steph. aliisque. Bong. Voss. Petav. Lovan. Egmund. et reliqui, Gorgobinā. Gorgobia et Gorgobina vulgo apud Celsum cum Ed. Incerta. Non alienus sum a Scaligeri sententia, supposititium nomen credentis. de Gergovia, Arvernorum oppido, agit c. 34. 36. etc.

Quos ibi Helvetico proelio victos MS. Reg. (quod ibi Helvetios etc.) MSS. Eliens. et Vossii, et Edit. Rom. (quod ibi Helvetico etc.) Graecus, sicut vulgati, "ΟΥΣ ἐν τῇ Ἑλβετῳ etc. CLARK. Quod exstat etiam in Bong. pr. Petav. Voss. sec. Carr. Duker. Dorr. et Edd. primis, ad-

educeret, ne ab re frumentaria duris subvectionibus laboraret. Praestare visum est tamen, omnes^a difficultates^a perpeti, quam, tanta contumelia accepta, omnium suorum voluntates alienare, Itaque³ cohortatus Aeduos de subportando commeatu, praemittit ad Bojos, qui de suo adventu doceant,^b hortenturque, ^c ut in fide maneant, atque hostium inpetum magno animo sustineant. Duabus^d A-4 gendici legionibus, atque impedimentis totius exercitus relictis, ad Bojos proficiscitur.

XI. Altero die quum ad oppidum Senonum¹ e Vellaunodunum venisset, ne quem post se hostem

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *petere* Edd. R. M. V. ^b *hortaturque* MSS. 3. et Ed. Inc. ^c *de* est V. tert. non male. ^d *Agedinci* MSS. tantum non omnes. V. ad 6, 44. ^e *Vellaudunum* V. pr. et 2 alii. *Vellaodunum* G. L. tert. Ed. Inc. *Melendunum* Pet. pro Var. lect.

stipulante Celso. Sibi Bong. pr. et Voss. prim. Nil muta. Caesar 1, 28. dixerat: *Bojos petentibus Aeduus, ut in finibus suis conlocarent, concessit: quibus illi agros dederunt.* Si id oppidum aedificari curasset ipse Caesar, mentionem ejus rei fecisset, ac Caesar eam *Caesarodunum*, cujus in Turonibus meminit Ptolemaeus, vel simili nomine adpellasset. Dein *Helvetios* cum quod margoctium Vascosani, sed *Helvetio* diserte codex D. Vossii et Scaligeri; uti *Helvetius* ager 1, 2. *Helvetia* civitas cap. 12. ubi adi Voss. ac de hisce Gentilibus in ius, pro icus, praeter Heinisium aliosque viros doctos ad poetas, adi A. Cuningham. Horat. Anim. c. 15. Hinc intelligendus Appulej. l. 1. Met. p. 4. Si *Thessaliam proximam civitatem perveneritis*, pro *Thessalicam*. Nugantur ibi interpretes.

Eodem l. in f. *florem Thessaliae regionis*. Consule quoque ad Lucan. 6, 403. *Thessaliae tel-luris*. Nihilominus *Helveticus* non mutò. Nam aliud est, *Helvetia* civitas, aliud, *Helveticum proelium*: quomodo aliud, *Thessalia* civitas, aliud, *Thessalicum proelium*. Sic *Veneticum bellum*, *Nervicum proelium*, et alia saepe in Nostro. Dein *Victor* non ineleganter Bongars. pr. Lovan. Porvill. et MS. Brantii ac Edd. Rom. Ven. et Mediol. *ἡττηθέντας* Gr.

Videret] Sic MSS. Reg. et Vossii. Graecus item, *ὀψάσα*. Quae et elegantior lectio. Vulgo, *videretur*. CLARK. Recte judicat Clarkius. et confirmatur *τὸ videret* ab Egmond. Scalig. Leid. primo et secundo. Forſan fuit olim *viderent* per elegantissimam Synthesin. Adi notata ad 4, 2. *Gallia delectatur, et inpenſo pa-*

relinqueret, ^a quo ^b expeditiore re frumentaria uteretur, obpugnare instituit. ^c idque biduo circumvallavit: tertio die missis ex oppido legatis de deditione, arma proferri, jumenta produci, de obsides dari jubet. Ea qui conficeret, C. Trebonium ^d legatum relinquit. Ipse, ut quamprimum iter faceret, ^e Genabum Carnutum proficiscitur: ^f qui tunc ^g primum, adlato nuncio de obpugnatione ^h Vellau-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a quod Lov. Dorv. ^b expeditius Pet. ^c id Carr. D. Pulm. eoque Scal. L. pr. ^d Abest MSS. 3. Ed. Inc. *reliquit* Lov. et 3. alii cum Edd. R. M. V. ^e *Genabin* Sc. L. pr. et infra. V. ad c. 3. *Genabim* L. sec. *oppidum* C. Ox. ^f *Quam* D. a m. pr. ^g *primo* G. ^h *Vellanduni* V. pr. et 4. alii. *Vellaaduni* L. tert. Ed. Inc.

rant pretio. et Cel. Burm. ad Suet. Calig. c. 51.

Arma proferri, jumenta produci] Non damno id quidem. Ingrata tamen est repetitio *tā pro*. Quare fere praeferam heic, *conferri*. quod existat in Bongars. pr. Vossianis, Lovan. Egmondii et sex aliis, atque Edd. primis, item Vasc. Str. Steph. Gryph. post. In unum acerbum dedititii arma conferre solebant, quando ea proferre cogebantur. Hinc non male Leidens. primus praebet, *efferrī*. Confer omaino 2, 33. *Armorum magna multitudine* etc. Eadem tamen lectio, sed et variatio, est e. 12. *Arma proferri, equos produci*, ubi iidem Codices, ut et Petav. atque eadem Edd. *conferri* exhibent. At ibi *proferri* omnino retineo, quia Syllaba *con* ter jam praeceffit.

Ipse ut quamprimum iter faceret Genabum Carnutum proficiscitur] Mirus loquendi modus,

proficiscitur, ut quamprimum iter faciat. Tamen nullus commentatorum (miror tam purgatas aures) hac locutione offensus est. Lego, *ut quamprimum iter perficeret; vel, ipse quamprimum iter facit, et Genabum Carnutum proficiscitur.* Graecus transtulit, αὐτός δὲ ὅτι τάχιστα πορεύεσθαι βυλόμενος, ἐπὶ τὴν Γέναβον, πόλιν τῶν Καρνύτων, ὠρμησεν. Si nulla ex prioribus emendationibus placet, scribe, *ut quamprimum iter perficeret.* VOSS. Vossio mirus videtur loquendi modus, *ipse proficiscitur, ut quamprimum iter faceret*, qua de causa repōnit, *ut quamprimum iter perficeret, vel, ipse quamprimum iter facit, et Genabum Carnutum proficiscitur.* Nobis neutra harum emendationum placet, et, nisi vehementer fallor, hicce locus mutata interpunctione potest sanari. Sic igitur distingue: *C. Trebonium legatum relinquit, ipse ut quamprimum iter faceret. Genabum Carnutum profi-*

launoduni, quum longius eam rem ductum iri existimarent, praesidium Genabi tuendi causa, quod
 a eo mitterent, b comparabant. Huc biduo pervenit: castris ante oppidum positis, c diei tempore exclusus, in posterum d obpugnationem differt; quaeque ad eam rem usui sint, militibus imperat; et, quod oppidum Genabum pons fluminis Ligeris 6 continebat, veritus, ne noctu ex oppido profuge- 356

V A R I A E L E C T I O N E S.

a in eo Lov. et 3 alii cum Ed. Inc. b comprobant Pet. dein vulgo Caesar perv. et c. c die Dorv. V. ad 2, 23. d exp. L. pr.

ciscitur. Certe sensus hinc commodus exsurgit, qui in vulgatis nullus est. DAVIS. *Ipse, ut quamprimum iter faceret, Genabum Carnutum proficiscitur*) *Mirus* (inquit Dionys. Vossius) *loquendi modus*, (proficiscitur, ut quamprimum iter faciat.) *Tamen nullus commentatorum* (miror, inquit, tam purgatas aures) *haec locutione offensus est. Lego*, (ut quamprimum iter PERFICERET;) *vel* (ipse quamprimum iter facit, et Genabum Carnutum proficiscitur.) *Haecille*. At vero ridiculum prorsus errorem errasse videtur Vir doctissimus. Ita enim haec accepit, ac si dixisset Caesar: *Ipse Genabum proficiscitur, ut quamprimum iter faceret GENABUM*. Quod plane ridiculum est. Atqui longe alia erat mens Caesaris. Nimirum ipse, inquit, sine mora Genabum proficiscitur, ut inde quamprimum iter institutum faceret (GERGOVIAM scilicet adversus Vercingetorigem.) Qui sensus et optimus est, et satis perspicuus. Quare neque omnino audienda Davisii est emendatio, qui, Vossio confidens, sensum utique in vulgatis nullum esse, legendum existimat, mutata distinctione,

(*Trebonium legatum relinquit, ipse ut quamprimum iter faceret. Genabum Carnutum proficiscitur.*) Quae est hiulca valde locutio. CLARK. Probo Clarkii expositionem. At vero Vossii emendationem egregie confirmat Leidenensis primus, in quo, *conficeret*, clariore locutione. Nec obstat, quod id verbum praecedat; (ea enim repetitio Caesaris est frequentissima, ut alibi monitum) nisi inde omnino iudicarem emendandum, *conficeret*. Quod verbum et apud alios in *conficere* abiit. Consule omnino Graevium ad Sueton. Caes. c. 20. *Diurna acta confierent*. Immo et Brantium ad ipsum Auctorem nostrum, huius libri c. 58. *Id difficilius confieri animadvertit*. 7, 65. *iter confici non posse*. ubi in multis MSS. *facere*. unde putem, et illic *confieri* relictum a Caesare.

Quum longius eam rem ductum iri existimarent) Corruptissimus est *Jul. Celsus*, ubi haec refert; legitur enim p. 121. *Ad hujus loci* (Genabi) *defensionem Carnutes consilia conquirebant; eo tamen lentius, quo diutius bellandum crederent*

Jul. Caes. Tom. I.

Q q

7 rent, 11 legiones in armis excubare jubet. Genabenses, paullo ante mediam noctem silentio ex oppido egressi, flumen transire coeperunt. ^a Qua re per exploratores ^b nunciata, Caesar legiones, quas expeditas esse iusserat, portis incensis, intromittit; atque oppido potitur, perpaucis ex hostium numero desideratis, quin cuncti vivi caperentur; quod pontis atque ^c itinerum angustiae multitudini fugam ^d intercluserant. Oppidum ^e diripit, atque incendit, praedam militibus donat: exercitum ^f Ligerim transducit, atque in Biturigum fines pervenit.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest Pet. ^b n. *Caesari* MSS. 9. et Edd. pp. ^c *itineris* L. pr. Carr. et *multitudinis* vulgo. ibidem paullo ante deest *vivi*. ^d *incl.* Carr. Ed. Plant. ^e *diruit* MSS. 6. et Edd. qdd. V. ad Front. 4, 1, 38. ^f *Ligerem* B. pr. V. pr. Pet. Lov. Egm. Dorv.

rem haesuram, et simillimum viri esset morem impigerrimi Ducis ignorantibus. Omnes vident, ulcus esse in verbis, cui tamen sanando medicinam non invenit J. G. Graevius. Rescribendum credo: *Ad hujus loci defensionem Carnutes auxilia conquirebant; eo tamen lentius, quo diutius Vellendini (sic enim nomen hoc supra extulit Celsus) crederent rem haesuram, et simillimum veri esset morem etc.* DAVIS.

Caesar pervenit) Recte Ursinus censuit, nomen *Caesaris* esse adjectitium, cum in suis MSS. non invenisset. Deest quoque in Brantii MSto, uti et Carrar. meisque ad unum omnibus, atque Edd. primis. Vide ad 1, 17. Sed et simul ejicere debuisset conjunctionem *et*, quam neque postulat Caesaris stylus, neque agnoscunt MSS. aut Editiones principes.

Pons fluminis Ligeris continebat] Ita placuit reponere viris doctis, etiam Scaligero: sane sic noster quoque MS. habet. Similiter dixit 1. de Bell. Gall. *ex eo oppido pons ad Helvetios pertinet*, pro *pertingit*. sic *continet*, pro *contingit*. Sed Caesar continere alio significato plerumque usurpat. Et in vv. 11. legitur etiam, *continebat*, quod temere mutare nolim. Hirtius de bello Alex. *magnis arboribus excisis, quae longitudine utramque ripam contingerent*. Nisi forte hic *continet* explicare velimus, urbem adversae fluminis ripae adjungit, aut, quasi unum cum illa continentem facit. Sed jam retineo illud, *continebat*. Sic Caesar de bello Civili 1, 54. *Continentemque ripae collem improvise occupat*. Ubi *continens* est, *adhaerens*, vel *continens*. VOSS. Sic edidit Jos. Scaliger: in aliis, *contingebat*, quae quidem lectio ex Glossmate est

XII. Vercingetorix, ubi ^a de Caesaris adventu ¹ cognovit, ^b obpugnatione desistit, atque obviam Caesari proficiscitur. Ille oppidum (Biturigum, ³⁵⁷ positum in via,) Noviodunum obpugnare instituerat. Quo ex oppido quum legati ^c ad eum venissent, ² oratum, ut sibi ignosceret, suaeque vitae consuleret, ³ ut ^d celeritate reliquas res conficeret, ^e qua pleraque erat consecutus, arma ^f proferri, equos produci, obsides dari jubet. Parte jam obsidum ⁴ transdita, quum reliqua administrarentur, centurionibus et paucis militibus intromissis, qui arma ju-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a C. adventum Carr. D. b ab obp. L. pr. male. V. ad 6, 39. et vulgo desistit. c desunt Dorv. Edd. R. M. V. d celeriter V. pr. e quas plerasque L. pr. quarum pl. Dorv. Edd. R. M. V. f Sic And. Cuj. L. pr. Ox. Sc. Al. conf. V. ad C. praeced.

orta, nec tamen eam non probavit J. M. Brutus. Perperam. Vellejus Paternulus 1, 3. Corinthum — claustra Peloponnesi continentem, in Isthmo condidit. Latinus Pacatus Pan. 12, 36, 1. Quos cursu non poterant continere, jaculis occupare. DAVIS. Contingebat, hoc est, continens erat, sive contigua oppido. Non possum accedere viris doctis, continebat hic praeferebantibus: donec clariora mihi adducant exempla ejus locutionis, pons continet oppidum, i. e. oppido adhaeret et continua est. Pacatum non moror. Velleji locus huc etiam non facit. Recte, Corinthus continet claustra Peloponnesi, i. e. amplectitur, vel, quomodo et loci natura contineri etc. de quibus v. ad 1, 2. vel alio etiam sensu, praeterquam quod locus ille mendo non vacare a plerisque viris doctis credatur. Multo minus huc facit locus Ciceronis Verr. 6. ab Hoto-

manno adductus: pars oppidi, mari disjuncta, ponte rursus adjungitur et continetur, scil. alia cum urbis parte. Nil dico de Caesaris loco per Vossium adlato: quivis videt, alienum hinc esse, et similem fore, si hic haberetur, oppido pons continens erat, ut B. Civil. 1, 54. continens ripae collis. Haec cum ita sint, verior lectio mihi videtur esse, contingebat; quod et in aliorum Edd. ac MStis habetur, et inter alios amplexi sunt Aldus ac Lipsius seu Plantinus, confirmaturque MSS. Cujac. Petav. Andino, Scalig. et Leidensi primo. 1, 38. Reliquum spatium mons continet magna altitudine, ita ut radices ejus montis ex utraque parte ripae fluminis continent.

Quin cuncti c.) Vox cuncti abest a Leid. sec. at pro ea in Andino. Cujac. Leid. primo et Oxo-niensi legitur, Vixi. Utrumque.

Q q 2

- mentaque conquirerent, equitatus hostium procul
visus est, qui agmen Vercingetorigis antecesserat:
5 quem simulatque oppidani conspexerunt, atque in
spem auxilii venerunt, clamore sublato, arma ca-
pere, portas claudere, murum complere coeperunt.
6 Centuriones in oppido, quum ex significatione Gal-
lorum novi ^a aliquid ab his iniri consilii intellexis-
sent; gladiis ^b destitictis, portas occupaverunt,
suosque omnes incolumes receperunt.
- 1 XIII. Caesar ^c ex castris equitatum educi jubet,
^d proeliumque equestre committit: laborantibus jam
suis Germanos equites circiter centum submittit, quos

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest L. pr. ^b Sic V. pr. L. pr. Egm. V. ad 1, 25. ^c exerci-
tum L. pr. ^d proelium eq. Carr. B. pr. V. pr. et 7. alii cum Edd.
pp. dein hab. sec. multi Codd. et const. Carr.

admitterem, cuncti vivi cape-
rentur. *Vivus capi* historicis non
infrequens est locutio. Infra l.
hoc c. 88. *Vivus in fuga compre-*
henditur. ubi itidem a Codd.
nonnullis exfulat, *vivus*. 8, 35.
Neminem vivum capi patiuntur.
Vide etiam Bell. Alex. c. 76. et B.
Afric. c. 95. *Vivos capit.* B. Hisp.
c. 23. *vivi capti fuissent.* item c.
41. Liv. 3, 9. mcll. *vivos captos.*
item c. 18. et 4, 59. ac saepius.

Multitudinis f. intercluserant]
Leid. prim. Cujac. Andin. Scalig.
atque Edd. Bas. Ven. Vasc. Aldi,
Str. Steph. Gryph. Plant. et aliae,
multitudini. quod cur denuo mu-
taverit Scaliger, nescio, cum si-
ne dubio sit elegantius altero.

Desistit] Sic quidem nonnulli
Codices. Praetuli tamen, *desi-*
stit, cum Bong. pr. Voss. pr. Pe-
tav. Lovan. aliisque sex et Edd.
primis. ut c. 4. *Non tamen de-*

stitit, atque in agris habet di-
lectum. ubi vide, et alibi sae-
pius.

Biturigum, positum in via
Noviodunum] Quale oppidum
hoc sit *Biturigum*, ignoratur.
Novioduni bis mentionem alibi
facit Caesar, alterius in Sueffio-
nibus 2, 12. alterius in Aeduis,
cujus situm describit hoc libro
c. 55. *Noviodunum erat oppidum*
Aeduorum ad ripas Ligeris op-
portuno loco positum. Vide et-
iam Galliae notitiam. Quare hic
Hotomanno placebat referri,
Nevidunum, vicum, quem Ai-
moinus Biturigibus conjungit.
Noviodunum Celfo. *Noboiodu-*
num Leid. pr. At recte se habet
Noviodunum. ut et c. 14. arbi-
trorque idem esse oppidum, de
quo Caesar infra loquitur, idque
ibi rebellasse, et ab incolis tum
incensum esse docet. Omnia enim
verba, *Biturigum positum in*

ab initio secum habere instituerat. Eorum inpetum ^a Galli sustinere non potuerunt, atque in fugam con-
 jecti, multis amissis, ^a se ad agmen receperunt: quibus profligatis, rursus oppidani perterriti, com-
 prehenso eos, quorum opera plebem ^b concitatum existimabant, ad Caesarem perduxerunt, ^c seseque
 ei dediderunt. Quibus ^d rebus confectis, Caesar ad 3
 oppidum Avaricum, quod erat maximum munitis-
 simumque ^e in finibus Biturigum, ^f atque agri fer- 358
 tilissima regione, profectus est: quod, eo oppido
 recepto, ^g civitatem Biturigum se in potestatem red-
 acturum confidebat.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. fere o. non sese. ^b excitatam L. pr. a m. pr.
^c seque L. pr. sec. qui caret res ei. ^d Sic Cuj. And. L. pr. sec. Ox.
 post. Reliqui non agnoscunt ^{to} rebus. uti nec Edd. pp. male. V.
 ad 4, 17. ^e a f. Scal. L. pr. pro post. ^f ac D. ^g deest Dorv. in
 pot. se L. pr.

via, (quae uncis inclusi) uti
 nec *Novioduni* nomen agnoscunt
 Bongars. Petav. Lovan. Vossiani,
 Egmond. Gottorp. Leid. sec. Du-
 ker. Dorvill. neque Edd. Rom.
 Ven. Mediol. In Lovan. tert. et
 Ed. Incerta adest nomen, sed de-
 sunt, *Biturigum p. in via.* quae
 omnino refecanda judico. Non
 erat oppidum Biturigum, sed Ae-
 duorum, in finibus Biturigum.
 Nam, hoc occupato, dein ad Bi-
 turigas ulterius profectus est, et
 Avaricum cap. sequenti etiam-
 num in finibus Biturigum obpu-
 gnatum ivit. de Avarico vide Cl.
 Wesseling. ad Anton. Itiner. p.
 460.

*Proeliumque equestre com-
 mittit*] Fr. Hotomannus mavult,
proeliumque equestre committi,
 quia Caesar nondum pugnabat,
 ut apparet ex eo, quod Germa-

nos equites postea submitteret.
 Sed hoc non impedit, quo mi-
 nus vulgata lectio possit defendi:
 nam, cum iussu Caesaris proeli-
 um erat commissum, ipse, pro
 solenni scriptorum usu, pugnam
 facere dicitur. Sic apud *Sallu-
 stium* Jugurth. c. 26. *Jugurtha*
*— omnes puberes Numidas at-
 que negotiatores promiscue, uti
 quisque armatis obvius fuerat,
 interfecit*, quod idem valet ac,
interfici jussit. Vide et B. G. 5,
 56. DAVIS. *Committitur* est in
 Leid. sec. *committi* jam edide-
 runt Vasc. Str. Steph. alique.
 Verum Infinitivo non opus esse,
 recte censet Davisius, huiusque
 generis locutionem saepe ab au-
 ctoribus adhibitam esse, multis
 ostendi ad Frontin. 2, 5, 46. Vide
 et supra 5, 11. Cl. Burm. ad Suet.
 Caes. c. 1.

Perduxerunt] Placet magis,

1 XIV. Vercingetorix, ^a tot continuis incommodis ^b Vellaunoduni, Genabi, Novioduni acceptis,
 2 suos ad concilium convocat. Docet, longe alia ratione ^c esse bellum gerendum, ^d atque antea ^e sit gestum: omnibus modis huic rei studendum, ut
 3 pabulatione ^f et commeatu Romani prohibeantur. id
 4 esse facile, quod equitatu ipsi abundant: et quod anni tempore sublevantur, pabulum ^g secari non posse, necessario dispersos hostes ex aedificiis petere:
^h hos omnes quotidie ab ⁱ equitibus deleri posse.
 5 praeterea, salutis caussa, ^k rei familiaris commoda

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a tum Egm. ^b Vellauduni MSS. 4 Ed. Inc. ^c esse L. pr. ^d quam L. sec. ^e g. sit MSS. et Edd. plerique. ^f MSS. plurimi et Edd. pp. aut. B. Civ. 1, 48. et prohiberentur Scal. Ox. ^g secare L. pr. Sc. ^h deest Cuj. L. pr. ⁱ equitatu Ox. L. pr. An equite? ^k defunt rei f. MSS. 2. et Edd. R. M. V.

quod invenitur in Carrar. Scal. et Leid. sec. *produxerunt*, scilicet e latebris protractos ad Caesarem publico in conspectu deduxerunt. c. 50. *Producuntur ii. c. 89. jubet arma tradi, principes produci: ii producuntur*, et passim. 8, 38. *In castra producitur*. ut MSS. quidam. Vulgo etiam, *perd.* B. C. 1, 23. *Ad se produci jubet.* 3, 28. *Ad eum producti.* Sic enim MSS. Adde 3, 71. V. etiam ad Lucan. 3, 105. Consule tamen Cl. Drakenb. ad Liv. 5, 15, 8. *Ad imperatorem perductus.*

Quod eq. etc.] Bong. pr. Lovan. Egmund. et sex alii cum Ed. Inc. ut *eq.* Edd. Rom. Ven. Mediol. atque. Videtur Caesar scripsisse, et quod *eq. ipsi ab. et quod etc.* ut alibi saepissime.

Deleri posse] MS. Reg. et Edit. Rom. (*diripi posse.*) MSS.

Eliens. et Vossii corrupte (diligere posse.) CLARK. *Deleri* non male quidem servant Cuj. Petav. Andin. Oxon. Scal. et Leid. prim. (nisi quod is habeat, *delere*) cum Edd. Vaheta 1517. Aldi, Gryph. pr. et Plant. aliisque. Vide Heins. et Drakenb. ad Silium 9, 39. *stratis deletis milite campis.* B. Alex. c. 27. *funditus deleti fuissent.* item B. Afric. c. 52. At Edd. primae, ut et Vasc. Str. Steph. et aliae cum MSS. quatuor, *diripi. Diripi* Ortol. Leid. tert. et Ed. Incerta. *Diligi* Bong. pr. Voss. pr. sec. Lovan. Egmund. *Deligi* Gottorp. et Voss. tert. *Diripino* taret, exceptos exui, et petito commeatu spoliari. Sed videtur aliud quid latere, ut *discidi, elidi, dejici, excipi*, vel simile.

A Boja quoqueversus] Locus corruptus, quem sanare Urvinus et Ciacconius tentavere, pro, *a Boja* reponentes, *ab hoste.* Quod

^a negligenda : vicos ^b atque aedificia incendi oportere,
^c hoc spatio a Boja quoquo versus, quo pabulandi
 caussa ^d adire posse videantur : harum ipsis rerum 6
 copiam subpetere, quod, quorum in finibus bellum
 geratur, eorum opibus sublevantur : Romanos aut 359
 inopiam non laturos, aut magno cum periculo lon- 7
 gius ^e ab castris progressuros : neque interesse, ip- 8
 sosne interficiant, ^f impedimentisne exuant, quibus
 amissis bellum ^g geri non ^h possit : praeterea, ⁱ op- 9
 pida incendi oportere, quae non munitione, et loci
 natura, ab omni sint periculo tutae? ^k ne suis sint

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic B. pr. V. pr. Egm. ^b aedificiaque L. pr. ^c Sic MSS. o. Male Edd. qdd. *hoc est sp.* Ort. et L. tert. cum Ed. Inc. *ab ora, a hora* L. sec. et quoque MSS. multi. V. ad 3, 23. ^d adiri Urs. et Ciacc. non male. V. ad 2, 7. ^e Sic MSS. plurimi et vetustiores, non *a*. ^f vulgo *impedimentisve*. ^g *gravari* Ox. ^h *posse* L. sec. non male. V. ad 1, 42. et alibi. ⁱ *ea* o. G. Ed. Inc. ^k *ne* L. pr. et Hotom. sui MSS. 2. *ne usui* V. pr. a m. pr. Lov. Duk.

mibi displicet. Graecus habet: *τοδοῦτον ἀπὸ τῆς Βοίας καίεν, ὅσον τῆς Πρωμαίης τοῦ προνομήεν ἐνκα, etc.* Illud certe, *a Boja*, omnino mihi suspectum est, nec e more Caesaris, qui dixisset, *a Bojis*. Alioqui usitatum id Celsi exscriptori, qui non raro tales ipse voces usurpat. sic *Arvernæ princeps* ait. sic et *Aeduum* appellat *Aeduos*, cum inquit: *Nulloque hostium insequenti, Aeduum versus, ubi maxime metuebat, institutum iter arripuit.* Nisi *Aeduam* legere malis. postea tamen rursus ait: *petunt, ut Aeduum accedat.* VOSS. Pro his vocibus *Pet. Ciaccionius* et *Fulv. Ursinus* reposuerunt, ab hoste. eas autem uncis inclusit *Jos. Scaliger*; omnes tamen retinent Codices, etiam Graecus habet, *ἀπὸ τῆς Βοίας*, ut Bojorum regio forte

sit intelligenda, eodem modo, ac 3, 9. *Venetiam* dixit Venetorum terram; Bojorum enim urbes et pabula non esse incensa, patet ex c. 17. Ut tamen verum fatear, me non insensum haberet, cui haec verba, *hoc est, spatio a Boja quoquo versus*, e margine in textum irrepsisse viderentur. DAVIS. Voces (*a Boja*) suspectas habet *Scaliger*. *Davisius* et *Amstelodamenses*, ex editione *Jungermanni*, scripserunt, (*Hoc EST, spatio a Boja quoquo versus, quo etc.*) Nimirum illud (*est*) errore Typographico, ut opinor, irrepsit. Quod cum sententiam prorsus perturbaret, delendum existimavit *Davisius* totum illud, (*hoc est, spatio a Boja quoquoversus.*) Sed in Vulgg. sensus est perspicuus. CLARR. *A Bojis* mallet Cellarius. In curis secundis deleri iussit *Davisius*,

ad ^a detractandam militiam receptacula, neu Romanis ^b proposita ad copiam commentus, praedamque
 10 tollendam. Haec si gravia, aut acerba videantur,
 multo ^c illa gravius aestimare debere, liberos, con-
 juges in servitutem abstrahi, ipsos interfici; ^d quae
 sit necesse accidere victis.

1 XV. Omnium consensu ^e hac sententia probata,
 f uno die amplius xx urbes Biturigum ^g incendun-
 2 tur. Hoc idem ^h fit in reliquis civitatibus. In om-
 nibus partibus incendia conspiciuntur: quae etsi
 magno cum dolore ⁱ omnes ferebant, tamen hoc sibi

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. q. et Edd. pp. V. ad Front. 1, 1, 9. et Arntz. ad Aur. Viot. de Vir. Ill. c. 82. *detractandum* Edd. R. M. V. sed adi 3, 14. ^b *posita* D. ^c *illi* L. pr. *graviora existimari* Edd. Vasc. Str. Steph. Gr. post. *existim.* etiam Lov. L. tert. et Ed. Inc. sed v. ad 2, 17. vulgo *aestimari.* ^d *quod* L. tert. Ed. Inc. *sint* L. sec. Edd. R. M. V. quae addunt *pasi.* ^e *haec* Pet. L. pr. tert. ac MSS. 4. Edd. qdd. deest V. tert. *funa* Pet. ^g *incendunt* G. Ed. Inc. ^h Sic Cuj. And. L. pr. Sc. Ox. ^a reliquis exulat. ⁱ abest ab Edd. R. M. V.

Ut tamen etc. permotus scilicet a Clarkio.

Cum periculo] Ita recte Cujac. And. Scal. Leid. pr. et Oxon. cum Edd. nonnullis. Reliqui Codd. et Edd. primae aliaeque multae carent praepositione contra perpetuum fere Caesaris morem. Sic 3, 1. *Magno cum periculo.* 5, 52. *Quanto cum periculo.* c. 75. *At ne cum periculo ex castris egredi cogantur.* et passim. Ita alibi, *cum contumelia, cum diligentia, cum dolore.*

Progressuros] De more variant MSS. et Edd. nam Bongars. prim. Leidenfes, Vossiani, Lov. Egmond. Duk. Gott. Dorvill. et Edd. principes, item Vascos. Steph. St. aliaeque *processuros*

exhibent. De hac variatione jam diximus ad 5, 47. *eo die milia XX. p. procedit*; ut et ibi dant plerique. vulgo, *progredditur.* Utrumque Caesari in usu est. 6, 36. *longius eum progressum audiebat.* l. hoc c. 73. *longius ab castris progrediebantur.* B. Civ. 1, 25. ac c. 48. bis. Sed c. 66. *qui adaquandi causa longius a castris processerant.* Immo c. 16. *Quum longius necessario procederent.* et ita crebro, ut nescias, quid praefendum sit.

Inpedimentisve exuant] Bong. Vossiani, Leidenfes, Egmond. Gott. Duk. Dorvill. et Edd. Principes ac R. Steph. *inpedimentisve.* quod mutatum sane non oportuit. Opponit auctor. *ipsos interficere, et, eos inpedimen-*

solatii proponebant, quod se, prope explorata victoria, celeriter amissa ^a recuperaturos confidebant. ^b Deliberatur de Avarico in communi concilio, incendi ^c placeret, an defendi. Procumbunt ^d omnibus Gallis ad pedes Bituriges, ne pulcherrimam prope totius Galliae urbem, quae ^e et praesidio et ornamento sit ^f civitati, ^g suis manibus succendere cogerentur: facile se loci natura defensuros, ^h dicunt, quod prope ex omnibus partibus flumine et palude circumdata, unum habeat et perangustum

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a recip. B. pr. V. pr. And. Ox. ^b Sic Cuj. And. L. pr. Sc. Ox. Pet. pro V. L. Ceteri tam aliorum, quam mei, et Ed. Inc. *dicebatur. consilio* MSS. 5. ^c placeant L. pr. cum puncto sub n. ^d Sic MSS. non G. o. cum o. G. Gott. ^e deest et MSS. plerisque et Edd. pp. male. ^f civitatis L. pr. civitatibus V. sec. deest MSS. 3. et Edd. R. M. omnibus Ed. Ven. eis omnibus Vasc. ^g suisque omnibus s. cogantur And. incendere L. pr. Lov. Dorv. Edd. R. M. V.

tis exuere. atque inter haec nihil interesse dicit. Metaphr. recte: *ἡ αὐτὴ ἀποκτείνει ἢ οὐνο-φώρων ἀποσπερν.* et Celsus: *an hostes occidamus, an bello necessariis spoliemus.* per impedimenta enim iumenta, et id genus instrumenta bellica intelligit. de quibus plura c. 45.

Praedamque tollendam] Male Hotomanno ultima vox supervacanea videtur, refragantibus MSS. omnibus, et pleno ac perspicuo Caesaris stylo. Phaedr. Fab. 2, 8. *Avem convocata jubet occidi familia, Praedamque tollit.*

Aestimari debere] MSS. (*aestimare debere.*) Quae et elegantior Lectio. Graecus, *Χρηνομιζεν.* CLARK. *Aestimare* est tum in aliorum tum in meis MSS. omnibus, uno alteroque forsan

excepto, et Edd. antiquissimis. Verum et *debere* adest a Bong. pr. Vossianis, Lov. Egm. et 5. aliis, uti et MS. Brant. et liadem editis. Quod verbum aliquoties subintelligi scio. Adi 2, 32. Hoc ipso capite: *necessario dispersos hostes ex aedificiis petere.* Hic tamen ambiguum nimis foret, et quasi id tantum aestimaret Vercingetorix. quare *debere* retineo cum Petav. Cuj. Leid. pr. And. Oxon. Scalig. aliisque.

Quod se, prope etc.] In MS. Reg. et Ed. Rom. deest, *se prope.* In MSS. Eliens. et Vossii deest, *quod se prope.* CLARK. Has voces, *quod se prope*, non inveni quoque in Bongars. Vossianis, Petav. Egm. Gott. et Ed. Inc. *se prope* absunt a Lovan. Duker. Dorvill. Edd. Ven. Med. Vasc. Str. Steph. aliisque. Ad haec pro *confidebant* in Andino,

6 *aditum*. Datur petentibus venia, ^a dissuadente primo Vercingetorige, post concedente, et precibus ipsorum, et misericordia ^b volgi. Defensores ^c oppido idonei deliguntur.

1 XVI. Vercingetorix minoribus Caesarem itineribus subsequitur, et locum castris ^d deligit, paludibus silvisque munitum, ab Avarico longe ^e milia ^f passuum ^f XVI. Ibi per certos exploratores in singula ^g diei tempora, quae ad Avaricum ^h agerentur, cognoscebat; et, quid fieri vellet, imperabat.

3 Omnes ⁱ nostras pabulationes frumentationesque observabat, ^k dispersosque, quum longius necessario procederent, adoriebatur, magnoque incommodo adiciebat; etsi, quantum ratione ^l provideri poterat, ^m ab nostris occurrebatur, ut incertis temporibus, diversisque itineribus iretur.

V A R I A E L E C T I O N E S .

. a *vix* s. Pet. b Sic B. pr. c Sic MSS. non *id. op. oppido* exsulat a Pet. *delinquantur* Egm. d *delegit* B. pr. e *miliū* B. pr. f Ita MSS. o. vel expressis litteris *sedecim*, et Edd. pp. aliaque. vulgo XV. g *dierum* Vasc. *insigni dei* B. pr. a m. pr. forte fuit *die* pro *diei*. ut alibi. V. c. 11. *opera* pro *temp*. Lov. D. Dorv. Carr. Br. h *gerer*. Ox. L. pr. Cuj. Ed. Gryph. pr. i *nostros pabulatione frumentationeque* Pet. *frumentationesque* deest Edd. R. M. V. k *dispersos* q. G. V. sec. tert. l *pervid*. Scal. m a MSS. 2.

Oxoniensi et Leid. pr. exstat, *sperebant*. Ut fere credas, olim fuisse, proponebant, explorata victoria, celeriter amissa recuperaturos.

[In singula diei tempora] Sic recte, et male codex, qui opera habebat. Tempora idem hic Caesari, quod aliis momenta, vel horae. Familiaris autem Caesari haec vox. sic supra: *castris ante oppidum positis, diei tempore exclusus*. et saepe alibi. sic an-

ni tempore sub finem l. 6. et hoc libro, *durissimo tempore anni*. VOSS. Per singulas horas, ut habet *Jul. Celsus* p. 124. Metaphrastes etiam, καὶ ἐνδεσιν ἑ-pav, qui tamen interpunxit, *exploratores, in singula diei tempora quae* etc. at placet vulgata ratio. DAVIS. C. 35. *ex diei tempore*. c. 68. *diei tempus*, et 8, 15. B. Civ. 1, 48. *tempus anni*. ut et Hirt. B. Alex. c. 3. ubi vide plura. B. Afric. c. 78. B. Hifp. c. 15. 16.

XVII. Castris ad eam partem oppidi positis, Caesar, quae intermissa a flumine et ^a a palude aditum, ut supra diximus, angustum habebat, aggerem adparare, vineas agere, turres duas constituere coepit: nam ^b circumvallare loci natura prohibebat. ^c De re frumentaria Bojos, atque Aeduos, adhortari non ^d destitit: quorum alteri, quod nullo studio agebant, non multum adjuvabant; alteri non magnis facultatibus, quod civitas erat exigua et infirma, celeriter, quod habuerunt, consumserunt. Summa ^e difficultate rei frumentariae adfecto exercitu, temeritate Bojorum, ^f indiligentia ³⁶¹ Aeduorum, incendiis aedificiorum, usque eo, ut complures dies ^g milites frumento caruerint, et, pecore ^h e longinquiore vicis adacto, extremam famem sustinent: nulla tamen vox est ⁱ ab iis

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic B. pr. V. pr. Lov. et multi alii cum Edd. pp. vulgo deest a. V. ad 5, 34. *paludibus* est in Edd. pp. aliisque et MSS. 6. praeter Cuj. And. L. pr. Sc. Ox. *flumine et palude* c. 15. ^b *circumvallari* L. pr. ^c *et de Carr. D. d* desistit L. pr. Urs. *destitit* B. pr. V. pr. Egm. ^e *cum d. Carr. D. Dorv. Edd. R. M. V. f* indulg. MSS. 3. Edd. pp. inepte. *indigentia* Egm. a m. s. ^g deest V. sec. non male per synthesin. V. Ind. In multis *frum. mil. carerent* L. pr. ^h MSS. 10. et Edd. quaedam. *ex. i ex iis* L. pr. *frustra*. V. ad B. C. 1, 1.

Adfecto] Leid. prim. *confecto*, id est, debilitato, fracto quasi, ut alibi Caesar. Nil opus tamen mutatione. c. 6. *Magna difficultate adficiebatur*. B. C. 3, 49. *aquae inopia adfectos*. ubi vide. Vellej. 2, 84. *Inopia affectissimi*. et *valetudine adfectus* B. Civ. 1, 31. B. Alex. c. 44. *vulnere*. B. Civ. 3, 84. Alibi quoque hoc in sensu *confici* et *adfici* permutantur. Vide ad Front. 2, 5, 39. *Vul-*

nere adfecit. plura de verbo *adfici* ad 8, 21.

Pecore e longinquiore vicis adacto] Ciacconius et Urſinus legebant, *abacto*, quia proprium illud vocabulum: unde et *ahactores* dicti. Sed falluntur. Nam ut *telum intra castra adigere* alibi Caesar dixit, ita hic pecora: quae e longinquiore vicis intra castra adacta ait. Sic locutus quoque Plautus Baecchid. 5,

audita, populi Romani ^a majestate et superioribus
 4 victoriis indigna. Quin etiam Caesar, quum in
 opere ^b singulas legiones adpellaret, et, si acer-
 bius inopiam ferrent, se dimissurum obpugnationem
 diceret; universi ab eo, ne id faceret, petebant:
 5 sic se ^c compluris annos, illo imperante, meruisse,
 ut nullam ignominiam acciperent, ^d numquam ^e in-
 6 fecta re discederent: hoc se ignominiae laturos loco,
 7 si ^f inceptam obpugnationem reliquissent: praestare,
 omnes perferre acerbitates, quam non civibus Ro-
 manis, qui Genabi perfidia Gallorum interissent, pa-
 rentarent. Haec eadem centurionibus tribunisque
 militum mandabant, ut per eos ad Caesarem ^g de-
 ferrentur.

1 XVIII. Quum jam muro ^h turres adpropinquas-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a potest. L. tert. b singulos adp. Vasc. ad marg. c Sic L. pr. secum plures a. imp. D. d nusquam MSS. plerique et Edd. Vett. ὑδάμιον Gr. e incepta B. pr. L. pr. V. pr. Pet. Egm. et 3 alii cum Carr. incerta Ort. G. V. tert. L. tert. Ed. Inc. sed v. 6, 12. f incertam G. V. tert. L. tert. g perf. L. pr. h Sic MSS. non adp. i. turris adpropinquasset L. pr.

2. Nam amabo, quis has huc oves adegit. Itaque proprie hic Caesar locutus. Adigere est, compellere, cogere, et quemadmodum dicimus, cogere armenta in locum aliquem, ita et adigere. VOSS. Vossio adsensum praebet quoque Clarkius: contra Ciacconio favet Hotomannus, et cum eo Edd. Romana, Ven. et Mediolanensis, Beroaldi aliaeque. Sed adducto Leid. pr. e Glossa rē ad-acto, quamvis fingi posset, h hic in d esse corruptum: ut factum saepissime in abducere, et aliis, et videatur melius convenire abigere cum, e vicis, quam adigere

e vicis, scilicet intra castra: nisi unica praepositione utrumque innuere voluerit Caesar. Nam Plauti locus parum juvat, quia ibi huc additur. Nihilominus nihil muto. Adi me ad 5, 15. ut hic adigere e vicis pecus, sic contra abigere in loca Livius 1, 7.

Quam non civibus Romanis — parentarent] Malim, quam ut non, vel, si id displicet, Ciacconium sequere, qui parentare emendabat. VOSS. Ciacconius legit, parentare; D. autem Vossio placet, quam ut non civibus Romanis parentarent. Sed

sent, ex captivis ^a Caesar cognovit, ^b Vercingetorigem, consumto pabulo, castra movisse propius ^c Avaricum, atque ipsum, cum equitatu, expeditisque, qui inter equites proeliari consueissent, ^d insidiarum ³⁶² causa eo profectum, quo nostros postero die pabulatum venturos ^e arbitraretur. Quibus rebus cognitis, media nocte silentio profectus, ad hostium castra mane pervenit. ^f Illi, celeriter per exploratores adventu Caesaris cognito, carros impedimenta- ³ que sua in artiores silvas abdiderunt, copias & omnis in loco ^h edito atque ⁱ aperto instruxerunt. Quare ⁴ nunciata, Caesar celeriter sarcinas conferri, arma expediri iussit.

XIX. Collis erat ^h leniter ab infimo adclivis. ¹ Hunc ex omnibus fere partibus palus difficilis atque

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest L. pr. ^b per n L. pr. ^c Avarico et ipso Pet. ^d insidiandi Cuj. And. Scal. L. pr. Ox. ^e vulgo arbitrabatur. ^f illie MSS. 4. dein altiores L. sec. vulgo arct. contra MSS. orthographiam. ^g Sic B. pr. V. pr. Egm. ^h arduo Pet. ⁱ abdito V. sec. ⁱ operto B. pr. ^k Sic L. pr. Cuj. Pet. Ox. And. Al. leviter. sed v. ad 2, 8. breviter Lov. D. a m. pr. Dorv. Edd. R. M. V.

fortasse sana est lectio vulgata, et vox, quam addendam censuit, potest subintelligi. Nisi ita se res habeat, minore mutatione scribendum crediderim, quam ne civibus Rom. — parentarent. Certe Celsus p. 125. ubi hanc Caesaris orationem refert, omnia, inquit, pati malumus, quam ne nostra mollitie manibus Rom. civium — satisfiat. DAVIS. Nihil hic mutandum. Subintelligitur ut per modi variationem, de qua egi ad 2, 10. Constituerunt optimum esse, domum reverti, et ad eos defendendos undique convenirent. Sic enim MSS. non, convenire. Hic quoque librarii

inmutare conati sunt. nam praestaret legas in Bong. pr. Voss. pr. sec. Lov. Egm. et Dorvill. praestare mallet etiam Ciacconius.

Eo profectum, quo arbitrabatur] Cum in Lovan. et Brantii MS. pro eo sit esse, eamque vocem omnino non agnoscant Andin. Leid. pr. Scalig. et Oxon. cum Edd. Rom. Ven. Mediol. aliisque, omnino putem esse supervacaneam, et satis e seq. quo intelligendam. Dein Arbitraretur reposui auctoritate MSS. torum Bong. pr. Voss. pr. Lovan. Cuj. And. Oxon. Leid. pr. Egmund. Scalig. aliorumque magno

2 inpedita ^a cingebat, non latior pedibus L. Hoc se
 colle, interruptis pontibus, Galli fiducia loci con-
 tinebant, generatimque ^b distributi in civitates, om-
 nia vada ac saltus ejus paludis ^c certis custodiis ob-
 tinebant, sic animo parati, ut, si eam paludem
 Romani ^d percurrere conarentur, ^e haesitantes pre-
 3 merent ex loco superiore: ut, qui propinquitatem
 loci ^f videret, paratos prope aequo Marte ad dimi-
 candum existimaret: qui iniquitatem conditionis
 perspiceret, inani simulatione sese ostentare cog-
 4 nosceret. § Indignantes milites Caesar, quod ^h con-
 spectum suum hostes ⁱ ferre possent, tantulo spa-
 tio interjecto, et signum proelii exposcentes, edo-
 cet, quanto detrimento, et quot virorum fortium
 5 morte necesse ^k sit constare victoriam: quos quum
 sic animo paratos videat, ut nullum pro suo laude

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a angebat L. sec. ^b distributis MSS. 8. et Ed. Inc. ^c Sic Cuij. Pet. And. L. pr. Sc. Ox. Reliqui carent totis certis cust. uti et Edd. pp. ac Metaphr. ^d pror. MSS. 5. et Ed. Inc. praer. V. sec. V. ad 5, 15. ^e per i Ox. ^f vulgo haec o. in plur. num. ^g indignatis militibus L. pr. Scal. quod ex indignantis ortum est pro tes; nam et exposcentis Oxon. ^h in consp. Pet. adsp. Carr. i Sic C. A. O. L. pr. Sc. reliqui cum Edd. pp. perferre. ^k vulgo esset, videret et recusarent.

numero, et Edd. Vasc. Strad. Steph. etc.

Arctiores silvas] Ita vocat densiores, quia crebris arboribus arcebatur hominum aditus. Locum recte cepit Graecus interpres, vertit enim, *δαδίζατα ὄρυμα*. DAVIS.

Viderent, — existimarent; — perspicerent, — cognoscerent] Ita edidit Scaliger, aliique. Sed ex MSS. Reg. Eliens. et Vossii

omnino restituendum existimo, (*videret, — existimaret; — perspiceret, — cognosceret.*) Ea enim multo elegantior est locutio. Et Graecus habet, *ὥστε ὁρᾶν αὐ τοῖς* etc. CLARK. Non ita primus Scaliger, sed multi jam ante ediderunt; uti Editores primi, item Beroald. Ven. Ald. Gryph. Plant. aliique, et existat quoque in MSS. Andin. Oxon. et Scalig. aliisque. *Viderent et existimarent* habet quoque Leid. pr. sed in duabus ultimis vocibus con-

periculum recusent, summae se iniquitatis condem- 363
nari a debere, nisi eorum vitam sua salute habeat
b cariores. Sic milites c consolatus eodem die re- 6
ducit in castra: d reliquaque, quae ad obpugnatio-
nem oppidi pertinebant, administrare instituit.

XX. Vercingetorix, quum ad suos redisset, a
 prodicionis insimulatus, quod castra propius e Ro-
 manos movisset, quod cum f omni equitatu disces-
 sisset, quod sine imperio tantas copias reliquisset,
 quod ejus discessu Romani tanta obportunitate et
 celeritate venissent: non haec omnia fortuito, aut
 sine consilio g accidere potuisse: regnum h illud a
 Galliae malle Caesaris i concessu, quam ipsorum
 habere beneficio. Tali modo accusatus ad haec re-
 spondit: *Quod castra movisset, factum inopia pa-* 3
buli, etiam ipsis hortantibus: quod propius Roma-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *deberi* B. pr. b *Kar. Ox.* c *consolatos* B. pr. V. pr. Pet. Lov. Egm. et 5. alii cum Ed. Inc. Non ita Caesar solet. d *reliqua* Dorr. et Edd. qdd. *reliqua quaeque* MSS. qdd. et *pert. opp.* e *Romanis* Egm. f *deest* L. pr. g *accidisse* L. pr. h *illud* MSS. 4. et Ed. Inc. i *consensu* Duk.

sentit cum Bong. Vossianis, Leidensibus reliquis, Petav. Egm. Gottorp. Lovan. etc. quod idcirco reposui. Dein elegantius multo MSS. tantum non omnes, et Edd. primae, ac Beroaldi, *necesse sit*, pro *esset*. item *videat* Leid. prim. Andin. et Oxon. ac *recusent* Leidd. omnes, Voss. pr. et tert. Petav. Egm. Oxon. And. Gott. Ed. Inc. aliasque. *Recusassent* Bong. pr. *recusassent* Lovan.

Sua salute habeat cariores) Sic omnes Codd. nec aliter legit Jul. Celsus, qui p. 126. ita lo-

quitur, *nisi vestram vitam meae praeferam saluti*. Cum autem de Caesaris salute non agatur, sed tantum de gloria, quam, omisso proelio, non reciperet, omnino legendum crediderim, *sua laude habeat cariores*. Favet Graecus, qui habet: ἢ μὴ τὴ ταυτὴ ἘΠΙΛΑΝΟΥ τὴν αὐτῶν ζωὴν περὶ πλείους ποιήσῃ. DAVIS. *Sua salute*) Graecus Interp. τὴ ταυτὴ ἘΠΙΛΑΝΟΥ. Quod cum et sensus manifestus postulet, equidem cum *Davisio* nullus dubito, quin describi debeat (*sua LAUDE.*) CLARK. Bene, sed *Salute* mor- dicus retinent MSS. sine ullo

nos accessisset, persuasum loci obportunitate, ^a qui
 4 se ipsum munitione defenderet: equitum vero ope-
 ram neque in loco palustri ^b desiderari debuisse, et
 5 ^c illic fuisse ^d utilem, quo sint profecti: summam
 imperii se consulto nulli discedentem tradidisse, ^e ne
 is multitudinis studio ad dimicandum inpelleretur:
 cui rei, propter animi ^f mollietatem, studere omnes
 videret, quod diutius laborem ferre non possent:
 6 Romani si casu ^g intervenerint, fortunae; si alicu-
 jus indicio vocati, huic ^h habendam gratiam, quod
 364 et paucitatem eorum ex loco superiore cognoscere,
ⁱ et virtutem despiciere potuerint; qui dimicare non
 7 ausi turpiter se in castra ^k receperint. Imperium se
^l ab Caesare per prodicionem nullum desiderare,
 quod habere ^m victoria ⁿ posset, quae jam esset sibi
^a atque

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a quae B. pr. L. tert. qua Ed. Inc. ^b desiderare B. pr. a m. pr. e illis MSS. plerique et Edd. pp. ^d vallem ut D. utile Lov. Edd. R. M. V. ^e sed ne Pet. ^f mollietatem Ald. Gryph. V. ad c. 7. ^g intervenire et intervenissent MSS. et Edd. qdd. ^h habenda gratia L. pr. Ox. Pet. ⁱ ac Pet. ^k receperunt MSS. 5. Ed. Inc. 1 Sic MSS. plerique. ^m victoriam Pet. Edd. R. M. ⁿ possit L. pr.

sensu. Forſan reponendum eſt, ſua vita. Sic certe variant Codd. c. 50. cum virtute confunditur ſalus 7, 84. An virtute hic dixit Caſar, ne ipſe iis videretur timidus? eſtiment, pro habeat, eſt in Leid. pr. a m. pr.

[Inſimulatus] Praefero lectionem Voſſiani ſec. quam exhibet etiam Ciaccon. liber et Vaſc. Strad. R. Steph. et Gryph. poſt. [Inſimulatur.

[Fortuito] Ita R. Steph. Scalig. et alii ediderunt. Atque id ſane

inveni in Voſſ. pr. Leid. pr. Scal. Leid. ſec. et Bong. pr. a m. ſec. teſtaturque Urſinus, per o ſcriptum quoque eſſe in ſuo ac Vaticano Cod. in reliquis MSS. et Edd. eſt, fortuito. Hirt. de B. Afric. c. 3. fortuito oblatam occaſionem. Sed et ibi MS. Scal. Latina. et Urſin. et R. Steph. fortuito: immo Leid. pr. fortuito caſu. Optime, ut ibi videbimus. Appulej. l. 7. Metam. p. 149. Ed. Pric. occurrunt fortuito. MS. Dorvillii contra, fortuitu. quomodo etiam MS. Leid. cum aliis in Hy-

^a atque omnibus Gallis explorata: quin etiam ipsis
^b remittere, si sibi magis ^c honorem tribuere, quam
ab se salutem accipere videantur. Haec ^d ut intel- 8
legatis, inquit, ^e a me sincere pronunciari, audite
Romanos milites. ^f Producit servos, quos in pa- 9
bulatione paucis ante diebus exceperat, et fame vin-
culisque excruciaverat. Hi jam ante ^g edocti, quae 10
interrogati pronunciarent, milites se esse legiona-
rios, dicunt; fame ^h et inopia adductos, clam ex
castris exisse, si quid frumenti, aut pecoris in
ⁱ agris ^k reperire possent: simili omnem exercitum 11
inopia premi, nec jam vires sufficere ^l cuiquam, nec
ferre operis laborem posse: itaque statuisse Impe-
ratorem, si nihil in obpugnatione oppidi ^m profecis-
set, ⁿ triduo exercitum ^o deducere. Haec, inquit, 12
^p a me, Vercingetorix, beneficia habetis, quem pro-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. fere o. et Edd. qdd. non ac. V. ad 6, 38. ^b remit-
teret MSS. plerique et Edd. pp. male. V. ad 1, 42. ^c honores D.
Edd. R. M. V. ^d vulgo quod. ut deest V. pr. Dorv. ^e hoc ordine
MSS. a me abest a Lov. G. V. tert. L. tert. Ed. Inc. ^f producit-
que Reg. Dorv. Edd. R. V. M. aliaeque. ἀμα τε πρ. Gr. ^g docti
G. V. tert. Ed. Inc. et Oxon. omisso ante. ^h atque i. addictos L.
pr. ⁱ agros Dorv. ^k reperiri L. pr. sec. possit L. pr. possint sec.
^l Sic Carr. Pulm. Sch. Ox. Duk. vulgo cujusquam. ^m Ita C. A. O.
L. pr. Sc. et Metaph. reliqui cum Edd. pp. profecissent ⁿ triduum
B. pr. ^o prodeduc. Egm. educ. Carr. D. ^p Sic MSS. non a m. in.

gini Astron. 2, 20. fortuito per-
venit. ubi vide Munker. Magis
tamen in Caesare inclino in rō
fortuito, uti et in Cicerone fe-
cit Cl. Graevius cum aliis. Vide
Philipp. 10, 2. tibi non incidit
fortuito. at saepissime in MSS.
et Edd. Ciceronis variatur, nec
non Livii et aliorum. Adi Cl.
Drakenb. ad 2, 28. Temere ac
fortuito ageret. et Ccl. Burm. ad
Jul. Caes. Tom. I.

Sueton. Tib. c. 40. fortuita su-
perne delapsa sunt.

Quin etiam ipsis remittere]
Graecus, ἀποποιῶσθαι. Sed haec
ita potius accipienda videntur,
ut dicat Vercingetorix, se impe-
rium, quod in eum contulerant,
ipsis libenter remittere, si id
ad suum unius honorem, potius
quam ad ipsorum omnium sa-

R r

ditionis insimulatis: *cujus opera, sine vestro sanguine, tantum exercitum victorem fame^a paene consumtum videtis: quem, turpiter se ex hac fuga recipientem, ne qua civitas suis finibus recipiat, a me provisum est.*

¹ XXI. ^b Conclamat omnis multitudo, et suo
365 more armis concrepat: quod facere in eo ^c consuerunt, *cujus orationem adprobant: summum esse*
^d Vercingetorigem ducem, nec de ejus fide dubitandum, nec ^e maiore ratione bellum ^f administrari
^g posse. Statuunt, ut ^g decem milia hominum dele-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Ita C. A. O. L. pr. Sc. reliqui, uti et Edd. pp. carent *et paene*. ^b *clamat* B. pr. D. V. sec. ^c Sic MSS. plurimi et optimi cum Edd. pp. non *consueverunt*. ^d per *n* L. pr. ^e Ita MSS. uno alteroque excepto, non per *i*. ^f *administrare st.* Dorv. ^g *XL Egm. milia deest* L. V. pr.

ludem, pertinere suspicarentur.
CLARK.

Haec } Sic MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Editt. Vett. Graecus item, *ταῦτα*. Scaliger et recentiores, *quod*. Nullo sensus discrimine. CLARK. *Haec* etiam omnes mei ad unum, quare revocavi.

Se ex hac fuga recipientem] Simili fere modo dixit Seneca Cons. ad Helviam c. 17. *Huic parrem virtutem exhibeas oportet, et animum a luctu recipias*. Non erat igitur, cur Fr. Hotomanus hanc locutionem suspectam haberet. DAVIS. Sed, quod omnem tollit scrupulum, phrasi, quam adhibet Caesar, usus est supra 4, 27. *Vellejus Paterculus* 2, 70, 4. *victus acie cum in tumulum nocte ex fuga se recepisset*. Porro Scaliger, Ursinum secutus, edidit, *se ex hac fuga*

recipientem; cum Norvic. alii-que MSSi simul ac veteres editi *pronomen demonstrativum* non agnoscant. IDEM. *Cur. sec.* *Hac* deest in MSS. Reg. Eliens, et Voss. Item in Editt. Vett. et Interpr. Graeco. CLARK. *Hac* servatur ab Ursin. Andin. Oxon. et Leid. pr. Ab reliquis abest, ut non necessarium pronomen. Et sic noller 2, 12. *Quum se hostes ex fuga reciperent*. 6, 41. *Equitatum se ex fuga recepisse dicerent*. Adde 8, 20. B. Civ. 3, 95. 101. *quascumque in partes ex fuga se recepisset, et, ex fuga in civitates se recepisse*. et Hirt. de B. Alex. 3, 47.

Milia hominum delecta] In Vossiano primo diserte scriptum inveni, *dilecti*. Quod vix a librariis proficisci potuit. Consule notata ad Frontin. 4, 2, 7. *C milia barbarorum proelio superati sunt*. Flor. 3, 20. *X amplius mi-*

cta ex omnibus ^a copiis in oppidum submittantur: nec solis Biturigibus communem salutem ³ commit- tendam censent; quod penes eos, ^b si id oppidum retinuissent, summam victoriae constare, intellegebant.

XXII. Singulari militum nostrorum ^c virtuti consilia ^d cujusque modi Gallorum occurrebant, ^e ut est summae ^f genus sollertiae, atque ad omnia imitanda, ^g et efficienda, ^h quae ab quoque tradantur, aptissimum. nam et laqueis falces ⁱ avertebant, ² quas quum destinaverant, tormentis ^k introrsus re- 366

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic Cuj. A. Ox. L. pr. Sc. Ceteri cum Edd. pp. *locis in op. mittantur.* ^b deest vulgo *id.* ^c *virtute* L. pr. ^d *hujusce* Cuj. Pet. L. pr. Scal. ^e *id* MSS. 3. Ed. Inc. ^f *gens. aptissima* Lov. Edd. R. M. sed v. ad 4, 3. ^g Sic MSS. (praeter unum alterumque) et Edd. Vett. non *atque.* ^h ita L. pr. Ox. Cuj. Sc. et Edd. Vasc. Str. Steph. Gr. post. quod elegantius vulgato *traduntur. quae ea q.* Sc. L. pr. *quoquo*, ut alibi, D. Dorv. Edd. R. M. V. ⁱ *advertebant* Cuj. male. *ἀντρέπον* Gr. ^k *introrsum* D.

lia hominum non modo effugisse contenti. ubi male MSS. aliorum, et quatuor Leidd. *homines.* B. Hilp. c. 34. *Interfecti sunt hominum milia XXII.* Ita etiam MSS. Val. Max. 9, 2, 1. et Ext. 3.

Quod pene in eo, si id oppidum retinuissent] Ita ex Antiquis quibusdam Editis relictui, addita voce (*id*) ex MSS. Reg. Eliens. et Vossii. Quo pacto sententia fit et perspicua admodum, et locutio elegantissima. Graecus recte expressit, ἐν τούτῳ γὰρ σκεδόν, εἰ ταύτην διαφυλάττειαν τὴν πόλιν, τὴν νίκην πάσαν κελύσαι. Scaliger et Edit. fere omnes recentiores (quod penes eos, si oppidum etc.) sensu, aut abstracto admodum, aut nullo. CLARK. Cl. Clarkius legit, quod

paene in eo, si id oppidum retinuissent, summam victoriae constare intelligebant. Sic certe Graecus in suo codice reperit. At penes eos retinet Cujac. Patav. Gottorp. alique libri praestantissimi; quapropter illam lectionem non moveo. Sed id agnoscunt MSS. editique veteres. DAVIS. Cur. sec. Paene in eo ex meis habent soli Andinus et Oxoniensis, cum Edd. Basil. et Vascos. ac Stradae margine et R. Stephano. Ceteri tam aliorum, quam mei MSS. et Edd. rectius, penes eos. Constare dictum est pro constaturam. Praesens pro Futuro, de quo vide ad 2, 3a. facere dixerunt. RENE Cellus: eo consilio; ne vel solis Biturigibus salus publica crederetur, vel servati oppidi gloria colorum esset Biturigum, sed

R r 2

ducebant, et aggerem cuniculis subtrahebant, eo
 a scientius, quod apud eos magnae b sunt ferra-
 riae, atque omne genus cuniculorum notum atque
 3 usitatum est. Totum autem murum ex c omni parte
 d turribus contabulaverant, atque has coriis intexe-
 4 rant. Tum crebris diurnis nocturnisque eruptio-
 nibus aut aggeri ignem inferebant, aut milites, oc-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a securius L. tert. a m. pr. Ed. Inc. b deest Lov. Brant. Ed. R.
 sunt m. L. pr. sec. c omnibus V. pr. o. partibus Carr. D. d de-
 est G. V. tert. Ed. Inc. In iisdem *texerant. contex.* Carr. D.

Gallorum omnium. Id autem re-
vocavi ex cunctis MSS. et Edd.
priscis.

Singulari m. nostr. virtuti]
 Ante haec verba lacunam esse,
 plerique hactenus docti, ipseque
 Scaliger sensit. Ego, (quod pace
 magni viri dixerim) nullum hic
 hiatus agnosco, nec vel in MSS.
 aut Graeco ullum ejus vestigium
 reperio. Anonymus quoque Celsi
 exscriptor eodem omnia ordine
 prosequitur, nulla re addita. Et,
 si recte historiam perpendamus,
 cuncta cohaerere videbimus. Nam
 primo refert Caesar frumenta-
 riae rei angustias suis in castris;
 exinde digreditur ad discessum
 Vercingetorigis, accusationem
 ejus, et quae alia eam secuta,
 quibus relatis ad institutum re-
 dit. VOSSIUS.

Quas cum destinaverant] Alii
distinuerant legunt, et in his Ju-
 flus Liplius (l. 5. Pol. D. 89.) Sed
 vide, quae differuimus ad 3, 14.
 VOSS. Codd. nonnulli, *disti-*
nuerant. CLARK. In nullo, quod
 sciam, Codice inveni, *distinue-*
rant. Sed ita ediderunt Vascos.
 Str. Steph. et alii. *Destinave-*
rant est in Andin. et Voss. uno.
distinuerant placet quoque Ho-

tomanno, pro *averterant*, *con-*
trariam in partem adtraxerant.
 At vero hoc non notat verbum
distinere, nisi de diversione dua-
 rum partium agatur: quod hic
 locum non habet. Vide ad 3, 14.
 Quare cum MSS. et Turnebo Ad-
 vers. 14, 11. et Vossio *destinave-*
rant retineo.

Quantum has quotidianus ag-
ger expresserat] Usus Caesar
 verbo artis. *Deprimere* et *ex-*
primere duo contraria, quorum
 illud, demittere, hoc, sursum at-
 tollere. Sic usus Vitruvius 8, 7.
expressum vocat violentum a-
 quarum adscensum per fistulas.
 Ait enim, *Ita per fistulas plum-*
beas aquam qui ducent, his ra-
tionibus bellissime poterunt ef-
ficere, et decursus, et circum-
ductiones, et ventres et expres-
sus. Quin, eodem capite, *ex-*
pressiones vocat eminentia loca:
Sed ea castella neque in decur-
su, neque in ventris planitie,
neque in expressionibus, neque
omnino in vallibus, sed in per-
petua fiant aequalitate. Eidem
 4, 4. *Eminentes expressiones* in
 lapide quadrato, non aliud sunt,
 quam, ut Galli dicunt, *enlevres,*
tailleure en point de diamant.
 VOSS. V. Lips. Pol. 2. D. 3, 4.
 et Voss. ad B. Civ. 2, 9.

cupatos in opere, adoriebantur; et nostrarum turrium ^a altitudinem, quantum has ^b quotidianus agger ^c exprefferat, commissis suarum turrium malis, adaequabant, et apertos cuniculos praeusta et prae-5 acuta materia, et pice fervefacta, et maximi ponderis saxis morabantur, moenibusque adpropinquare prohibebant.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a altitudini And. ^b quotidiano aggere Scal. *quotidianas aggeres* L. pr. *quotidiani aggeres* Egm. ^c exprefferant Scal. L. pr. Egm.

Commissis suarum turrium malis] Nec Ciacconio fidas, qui *alis*, nec Lipsio, qui *aliis* emendabat. Illud si recipias, dicendum, per *alas* intelligi, vacua spatia, quae inter turres erant, completa esse. Sive *interturria* novis asseribus obducta. Sed tum dixisset Caesar, connexas inter se turres fuisse: sed minime id vult, neque opus erat. Nec alterum placet, *turrium suarum aliis*, quomodo Lipsius emendabat. Nam praeterquam quod rara in Caesare talis locutio, quo sine novas turres extruxissent oppidani, cum jam haberent turres Romanorum turribus oppositas? Vera et genuina lectio in vulgatis est: illud autem, *committere malos*, Caesari nihil aliud, quam, ut hodie in tabulatis fieri videmus, transversariis tignis conjungere malos, seu facies exteriores turris, et novum iis tabulatum superstruere. VOSS. Recte. *Mali* enim sunt quaecvis longae trahes. Frontin. 3, 8, 3. *Ad moenia malos exaequantis altitudinem jugi subrexit.* *νορυγας* vertit Graecus. Est et, qui *Scalis* legat, ut monet Cellarius. Ceterum omnia ab *et apertos* usque ad finem Capituli desunt MSS. Brant. Vossianis, Lov. Egm. Gott. Dory. Leid. sec. tert. et Edd. pri-

mis, Beroaldi et aliis vetustioribus; immo et a Metaphrasae Graeco: unde patet, cum non optimis Codd. usum fuisse. *Aper-tos cuniculos* absunt a Carr. Duk.

Aper-tos cuniculos] Nota duplices cuniculos, tectos et apertos. Quorum hi similes intestinis itineribus, quae hodie *ap-proches* vocamus: nisi, quod nunc per anfractus itur, quod an olim fecerint, incertum. Tectorum cuniculorum meminit Hirtius 8, 41. *Tectos cuniculos agunt ad caput fontis, quod genus operis sine ullo periculo et sine suspicione hostium facere licebat.* Sed quaeri possit, quomodo aperti cuniculi acti sint. Ego, nisi, ut hodie fit, sinuati per artem et obiecto aggere defensi fuerint, fateor, me nullum usum videre. Hoc ipsum autem ex veteribus aegre comprobari possit. Itaque videndum, an non velit Caesar, cuniculos more solito a Romanis actos, sed ab oppidanis saxorum jactu humum, sub quam agebantur, perfractam esse, ita ut, cum viderent, quo loco hostes moenibus appropinquarent, tali arte eorum opera morarentur. Certe deliberandum amplius censeo. VOSS. Labo-

1 XXIII. *Muris autem omnibus Gallicis haec fere*
 367 *forma est. Trabes* ^a *directae perpetuae in longitudi-*
nem, paribus intervallis, distantes inter se binos
 2 *pedes, in solo conlocantur: hae revinciuntur intror-*
sus, et multo aggere vestiuntur. ^b *Ea autem, quae*
diximus, intervalla grandibus in fronte saxi ^c *effar-*
 3 *ciuntur; his* ^d *conlocatis et* ^e *coagmentatis, alius in-*
super ordo adjicitur, ut ^f *idem illud intervallum*
servetur, neque inter se ^g *contingant trabes, sed pa-*
ribus intermissae spatiis, singulae singulis saxi in-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *Derectae* And. Ox. quod praeferebam, si essent infixae, nunc non. *directe* B. pr. L. pr. et alii. *directo* B. Civ. 2, 9. Adde c. 45. b *hec* MSS. 4. Edd. qdd. c *effere*. Ox. d Sic MSS. optimi et plurimi. *collatis* D. et Edd. R. M. V. Vasc. Str. male. e B. pr. V. pr. Egm. *coagminatis coagmentatis*. Lov. Duk. Dorv. *coagminatis et coagmentatis*. Edd. R. M. V. *coagminatis et coagmentatis*. coagminatis Gott. Ort. Carr. L. tert. V. sec. tert. et Ed. Inc. Glossas in textum intrusas agnoscimus. *ῥῆτον ταχέστερον καὶ ὁρῶν* *ῥῆτον* bene Gr. f deest Edd. R. M. V. g *conjungant* Lov. Pulm. Sch.

rant Viri docti, quinam sint *cuniculi aperti*, (nimirum *cuniculitectis* oppositi,) et cui usui. Sed Caesar simpliciter intelligit cuniculos, *postquam*, vel *qua parte*, essent tandem *aperti*. CLARK.

Muris autem omnibus Gallicis haec fere forma est] MSS. plerique et Editt. Vett. *Muri autem omnes Gallici hac fere forma sunt*. Quod perinde est. CLARK. Vulgatum e suo vel Ursini Codice primus dedit Scaliger: et consentiunt Andin. Leid. prim. Oxon. Reliqui omnes cum ante editis aliam exhibent formam orationis.

Trabes directae perpetuae in longitudinem] Hoc dicit, trabes

directas in solo positas in longum, non in altum; id est, planas jacentesque, et quidem perpetuas solidasque, non e partibus factas, tot pedum. Quod autem sic accipere oporteat, non de ordine trabium recto et alto, verba sequentia mox evincunt, opus aggeratum fuisse, et crevisse, dum justa muri altitudo expleretur. Atqui, si trabes rectae posita, jam a principio altitudo iusta fuisset. Lipsius Poliorc. l. 3. Dial. 5. DAVIS. Ita scilicet, ut earum Longitudo esset Muri Crassitudo. Ut apparet ex eo, quod mox sequitur: Quae, perpetuis trabibus pedes quadragenos plerumque introrsus revincta, neque perirumpi neque distrahi potest. CLARK. Trabes perpetuae Graeco vocantur

terjectis , ^a-artē contineantur. sic deinceps omne ⁴
opus ^b contextitur , dum ^c justa muri altitudo ^d ex- 368
pleatur. Hoc ^e cum in speciem varietatemque opus ⁵
deforme non est , alternis trabibus , ac ^f saxis , quae
rectis lineis suos ordines servant : tum , ad utilita-
tem , et defensionem urbium , summam habet obpor-
tunitatem , quod et ab incendio lapis , et ab ariete
materia defendit , quae , perpetuis trabibus pedes
^g quadragenos plerumque introrsus revincta , neque
perrumpi , neque distrahi potest.

V A R I A E L E C T I O N E S .

^a *Apte* Lov. D. Dorv. Edd. R. M. V. *arce* V. sec. in *arce* L. pr.
Adverbii notam addidi , ne quis substantivè capiat. ^b *intextum*
Carr. ^c *juxta* Pet. B. pr. Egm. Ox. *vir* V. sec. ^d *compl.* L. pr.
Scal. Ox. ^e *tum* L. pr. D. Hotom. male ob *sp.* ^f *vulgo aut.*
^g *quadring.* B. pr.

διπρεκτε , vel *πρὸς τε* , uti e-
gregio Josephi exemplo ex B.
Jud. 7 , 33. illustrat Cl. Bosius
Aniadv. ad J. Caesar. p. 21.

εἰς Metaphraſtes. Adde Hotom.
et infra , *materia , quae intror-
sus revincta.*

Hae revinciuntur introrsus]
Codices nonnulli , *aere* vinciuntur
extrorsus. Sed vera est vul-
gata lectio. CLARK. *Aere* vel
Ere vinc. est in meorum MStis
septem , et Carrar. sed clare pa-
tet , eam lectionem natam esse e
scriptura *ae* sine adspiratione.
Optimi quavis , ut Bong. pr. Leid.
pr. Voss. pr. Oxon. Scalig. et
alii *hae* , vel *eae* rev. exhibent.
Ed. autem Scaligeri , *haec*. ut
supra aliquoties variatum est , an-
tique pro *hae*. *ea* Ed. Plant. dein
extrorsus in MSS. fere omnibus
et Edd. Vett. legitur. Verum op-
timum , Leidens. prim. Scalig. Cu-
jac. cum Egmund. Carr. Ciac-
con. et Lovan. *introrsus* servant ,
uti jam ediderunt Vascos. Str.
Steph. et Ed. Gryph. post. ac
deinceps cum Lipsio Poliorc. 3 ,
^h. ubi hoc totum illustrat caput.

Alius insuper ordo adjicitur]
Saxorum. Duae trabes , distantes
inter se binos pedes , initio po-
nuntur ; intervallum complent
saxa : post istarum trahium secun-
dam alius ordo saxorum adjici-
tur , *ne contingant trabes* , seu ,
ut alternatim trabes sint et saxa.
Nihil hic vidit Just. Lipsius , qui
haec verba de trabibus accepit.
DAVIS. Neque recte hoc cepit
Lipsius , qui de *Trabibus* , (quan-
quam illud ferri quidem potest ;)
neque , *Davisius* , qui de *Saxis*
intellexit. Hoc enim ait Caesar ,
secundum ordinem *Trahium Sa-
xorumque alternorum* ita infe-
riori ordini superpositum , ut
Trabes singulae *Saxis* incum-
bant , *Saxa Trabibus*. Ut in er-
rorem incideret *Davisius* , fece-
runt verba praecedentia , *Trabes*
directae — *distantes inter*
se binos pedes , quae ille ita ac-

1 XXIV. Iis tot rebus inpedita obpugnatione,
 milites quum toto tempore ^a luto, frigore; et adsi-
 duis imbris ^b tardarentur, tamen continenti la-
 bore omnia haec superaverunt, ^c et diebus xxv ag-
 gerem, latum pedes cccxxx, altum pedes lxxx,
 2 ^d exstruxerunt. Quum ^e is murum hostium paene
 contingeret, ^f et Caesar ad opus ^g consuetudine ex-
 cubaret, militesque ^h cohortaretur, ne quod om-
 nino tempus ab opere intermitteretur; paulo ante
 iii vigiliam est animadversum, ⁱ fumare aggerem,
 3 quem cuniculo hostes ^k succenderant; ^l eodemque
 tempore toto muro clamore sublato, duabus por-
 4 tis ab ^m utroque latere turrium eruptio fiebat. Alii
 faces, atque aridam ⁿ materiem de muro in agge-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic Urs. Sc. Leid. pr. Cuj. et Pet. adoram. In reliquis et Edd. Vett. ac Metaphr. deest. suspectum etiam nonnulli est. ^b Ita B. pr. Scal. Ox. et Edd. pp. item Ald. Steph. aliaeque. *turbarentur* Urs. L. sec. Vascos. et alii. *traderentur* V. pr. Egm. et Edd. qdd. *ter-
 rerentur* Carr. Lov. et 5 alii cum Ed. Inc. Fors. leg. *tererentur*,
vel tenerentur, i. e. inpedirentur, cum Ed. Flor. Ber. et Bruto.
 nisi *tardarentur* rectum esset. ^c deest Edd. R. M. ^d *extruxerunt*
 V. sec. ^e abest a B. pr. ^f exsulat a MSS. 10. et Edd. pp. *Caesar*
cum ad Edd. R. M. V. ^g *consuetum* D. *ex cons.* Pet. ut alibi.
consuetudinem B. pr. ^h Sic And. Ox. Scal. Reliqui cum Edd. pp.
 et aliis multis *hort.* ⁱ *fumigare* L. pr. ^k *incend.* citat Lips.
^l *eodem* L. pr. Sc. Ox. Ed. Steph. recte. ^m *utraque parte* L. pr.
ⁿ *materiam* MSS. plerique et Edd. qdd. sed per ^e B. pr. Ox. And.
 Lov. G. V. tert. Ed. Inc. V. 4, 17.

cepit, ac si *DUAS* duntaxat *trabes*
 dixisset Caesar, inter se *DUOS*
pedes distantes; cum ^e contra-
 rio, (Trabes — distantes inter se
BINOS pedes,) sint manifesto
 totus inferior ordo Trabium
quantumvis multarum, pro lon-
 gitudine muri, in Solo *binos*
pedes inter se distantium: quae
 binorum pedum intervalla saxis
 deinceps grandibus offarciren-

tur. CLARK. Recte porro *ἑπι-
 βάλλουσι* vertit Graccus, et *ad-
 jicitur* servat recentissimus Dor-
 vill. Codex cum Edd. primis. Ve-
 rum MSS. mei reliqui omnes
 cum Carrar. et Ed. Incerta dant,
additur. Andin. *additus*.

Intermissae spatiis] Hotoman-
 nus non dubitat, quin legendum
 sit, *intermissis*, et ita Caesaris

rem eminus jaciebant; picem, ^a reliquasque res, quibus ignis excitari potest, fundebant; ut, quo primum occurreretur, aut cui rei ferretur auxilium, ³⁶⁹ vix ratio iniri posset. Tamen, quod instituto Cae- ⁵ saris duae semper legiones pro castris excubabant, ^b pluresque partitis temporibus ^c erant in opere, celeriter factum est, ut alii eruptionibus resisterent, alii turres reducerent, aggeremque ^d interscinderent, omnis vero ex castris multitudo ad restingendum concurreret.

XXV. Quum ^e in omnibus locis, consumpta jam ¹ reliqua parte noctis, pugnaretur, semperque hostibus spes victoriae redintegraretur, eo magis, quod deustos ^f pluteos turrium videbant, nec facile ad-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo *alii rel. que* adest ^a Voss. 3. Egm. G. D. Ed. Inc. ^b *duaeque* And. Ox. Edd. Bas. Vasc. Str. et Gr. post. ^c Sic MSS. et Edd. qdd. non *in o. er.* ^d *inter se scind.* Scal. ^e deest L. sec. ^f Sic MSS. et Edd. Vett. non *t. pl.*

consuetudinem postulare ait. Et sane confirmat eam conjecturam Leidensis primus, et B. Civ. 1, 20. *Non certis spatiis intermissis.* Verum et ipsa *res* intermitti dicitur, ubi desinit. cap. 17. *ad eam oppidi partem, quae intermissa etc.* c. 70. *Planities intermissa collibus.* 1, 38. *Qua flumen intermittit.* 5, 8. *Vento intermisso.*

Ac saxis] Ita restitui ex MSS. Reg. et Vossii et Edit. Rom. Scaliger et recentiores omnes, (AUT *saxis*.) Qui sensus est nullus. CLARK. Legendum, *ac saxis*, ut ediderunt Beroaldus, Ursinus, Gryphius aliique. Altera lectio videtur in editionem Scaligeranam vitio Typographico irrep-

sisse. DAVIS. *Cur. sec. Ac* revocavi auctoribus MSS. omnibus. *Aut* jam est in Ed. Plantiniana. Non opus autem, cum Hotomanno legi, *pedum quadragenum*, vel *pedes q. longis*, quivis tiro videt, qui spatium mensurae in Accusativo millies poni, e Grammaticis didicit.

Picem alii] Vox *alii* non comparet in ullo, quod sciam, Cq. dice, aut Ed. ante Scaligerum. Primus Hotomannus scripsit, perspicue hic deesse eam vocem, ut fuerit, *alii picem*. Ex hac conjectura in textum recepit Scaliger. Verum nequitiam necessaria est. Neque habet Metaphrastes. Eruptio fiebat *ab aliis* scilicet: ubi solet omitti istud, *alii*.

ire apertos ad auxiliandum animum ^a advertebant, semperque ^b ipsi recentes defessis succederent, omnemque Galliae salutem in illo vestigio temporis positam arbitrarentur; accidit, inspectantibus nobis, quod, dignum memoria visum, ^c praetermittendum ² non existimavimus. Quidam ante portam oppidi Gallus, ^d qui per manus ^e sevi ac picis transditas glebas in ignem ^e regione turris projiciebat, ^f scorpione ab latere dextro transjectus, exanimatusque ³ concidit: hunc ^g ex proximis unus jacentem transgressus, eodem illo munere fungebatur: eadem ratione ictu scorpionis exanimato altero, successit ter-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo *animadvert.* ^b illi B. pr. deest Lov. *ipsis* L. sec. ^c Sic And. Ox. et Edd. etiam primae. Reliqui MSS. *praetereundum.* ut cap. 77. Sed v. 6, 34. ^d Sic cum Uri. Cod. etiam L. pr. Ox. et And. ut restituit Scal. vulgo *ab erat qui.* ^e *Sebi* Cuj. *Sepi* MSS. 3. Ed. Inc. V. ad Front. 2, 4, 17. et infra 8, 42. ^f *Scurp.* hic et mox B. pr. V. pr. ut alibi *lurica* pro *lorica.* ^g *et ex* B. pr. *proximis* Eg.

Alii vero ignem cujusque generis jaciebant. Et ita Graecus, *olôt*, de ignem jacentibus. Confer omnino exempla congesta ad 1, 9. *Helvetii ea spe dejecti etc.* alii *vadis Rhodani.*

Occurreretur] MSS. et Edd. Vett. *Curreretur.* CLARK. Recte tamen puto Scaligerum edidisse, *occurr.* quod exaratum est in ipsius Codice ac Leid. primo. Vide ad 3, 4. *Lo occurrere et auxilium ferre.*

Animadvertebant] Cod. Pet. *Advertebant.* Verum membranae Andinae et Oxonienses, *animum advertabant.* Egregie. ut jam vidimus aliquoties. Vide ad 1, 24.

In illo vestigio temporis] Sic

Bell. Civ. 2, 26. *et vestigio temporis primum agmen erat in conspectu.* Usus et Cicero in Pisonem: *Atque eodem in templo, eodem et loci vestigio, et temporis.* Est autem metaphora ab euntibus, qui vestigiis iisdem diu non insunt. Curtius 4, 5. *Nunquam diu eodem vestigio stare fortunam.* Alibi Caesar dixit, *punctum temporis.* Bell. Civ. 2, 14. *Ita multorum mensium labor hostium perfidia et vi tempestatis puncto temporis interit.* VOSS. Vide ad 4, 5. *E vestigio poenitere.*

Altero, successit] MSS. et Edd. Vett. *alteri.* CLARK. At *altero* servant MSS. Leid. pr. Cujac. Scalig. Oxon. et Andin. cum Edd. Aldi, Gryphii, Plantini etc.

tius, et tertio quartus; nec ^a prius ille est a pro- 4
pugnatoribus vacuus ^b relictus locus, quam, restin- 370
cto aggere, atque omni parte submotis hostibus,
finis est pugnandi factus.

XXVI. Omnia experti Galli, quod res nulla
succefferat, postero die consilium ^c ceperunt ex op-
pido profugere, ^d hortante et iubente Vercingeto-
rige. Id silentio noctis conati, non magna iactura ^a
suorum sese effecturos, ^e sperabant: propterea quod
neque longe ab oppido castra ^f Vercingetorigis ab-
erant; et palus, ^g perpetua quae intercedebat, Ro-
manos ad insequendum ^h tardabat. ⁱ Jamque hoc 3

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. dein *pugnatoribus* G. D. L. tert. V. tert. Ed. Inc.
^b deest *rel.* in Ox. *locus* in L. pr. ^c *fecerunt* L. pr. Ox. ^d *se h.*
V. sec. ^e *putabant* And. Ox. Sc. qui vulg. habet pro var. l. ^f *Ver-*
cingetorigis V. sec. *Vercingetoria* habebat Sc. l. pr. ^g hoc ordine
elegantius Sc. L. pr. non *q. perp.* ^h *tardebat* Egm. ⁱ *jam* D. V.
sec. vulgo *hoc*. Sed *haec* est in B. pr. V. pr. L. pr. Lov. Pet. et
aliis cum Ed. Inc. *nocte* D.

Recte, ut sit Ablativus more Cae-
saris, de quo egi ad c. 4. Nisi
potius hic sit antiquus Dativus,
pro alteri. Vide ad 5, 27. *alte-*
rae legioni.

A propugnatoribus] Hoto-
mannus hanc vocem hinc alie-
nam censet, legitque, *protecto-*
ribus. Verum id, quod subli-
tuere conatur, interpretamen-
tum est elegantioris vocis, *pro-*
pugnatoris. *Propugnator* enim
ut proprie dicitur ille, qui ob-
sessus defendit mœnia, vallum,
navem: ita saepe de obsessis, ut
hierant, simpliciter sumitur, vel
etiam pro quocumque alterius
defensore ponitur. Consule J. F.
Gronov. Obs. 4, 17. Hinc patet,
a viro docto male etiam adscri-
ptum esse, *projectoribus*, aut in

aliis MSS. abjici, pro. ut saepe
factum, et hinc erratum. V. ad
Liv. 26, 6. Front. 4, 5, 13.

Omni parte] MSS. et Edit.
Vett. *omnia parte*. Graecus, *πάν-*
των τῶν πάντη ὁρίων. CLARK.
Placeret Hotomanno, o. *ex par-*
te. ut alibi saepe. et c. 69. *ea* non
est in Bas. Ven. Ald. Gryph.
Plant. et seqq. neque in MSS.
Cuj. Leid. pr. Oxon. Sc. Andin.
quare nil innovo. Contra in illis
MSS. scribitur c. 28. *ex omni eo*
numero. ubi alii omittunt *eo*. ubi
vide. Malim tamen, *ex p.* ut ha-
bet Claeconii liber. *ex omnibus*
partibus c. 80. *duabus ex parti-*
bis B. Civ. 2, 106. o. *illa parte*
Leid. sec.

Consilium ceperunt ex oppido
profugere] Infinitivus est pro

facere noctu adparabant, quum ^a matresfamiliae repente in ^b publicum procurrerunt, flentesque projectae ad pedes suorum, omnibus precibus ^c petierunt, ne se, et communes liberos hostibus ad subplicium dederent, ^d quos ad capiendam fugam ^e naturae et virium infirmitas inpediret. Ubi eos ^f in sententia perstare viderunt, quod plerumque in summo periculo timor misericordiam non ^g recipit, conclamare, et significare de fuga Romanis coeperunt. Quo timore perterriti Galli, ne ab equitatu Romanorum ^h viae praeoccuparentur, ⁱ consilio destiterunt.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo *matres familias*. ^b *medium* L. pr. *perc.* Carr. L. sec. tert. Ed. Inc. *procurrerant* L. pr. Sc. ^c *petiverunt* iidem. ^d *quas* L. pr. Sc. Egm. Dorv. Edd. R. M. V. Ber. Vasc. Str. Steph. Gr. post. ^e vulgo *natura*. dein *inpediebat* L. pr. ^f Hoc ordine MSS. plerique. *praes.* B. pr. V. tert. male. *sententiam* Dorv. cum Rhell. et Gland. ^g *recepit* B. pr. V. sec. ^h *et ne* Ox. ⁱ *a cons.* L. sec. sed v. ad 6, 39.

Gerundio, qui quidem loquendi modus Poëtis ex Hellenismo est usitatissimus, nec tamen eum re-fugerunt optimi prosae orationis scriptores. *Sallustius Catil.* c. 17. *Quibus in otio vel magnifice vel molliter vivere copia erat.* Corn. Nepos *Lysandr.* c. 3. *Iniit consilia, reges Lacedaemoniorum tollere.* Justinus 36, 1, 3: *Pellere ipsum regno consilium cepit.* Vide et *Hirtium* de Bell. Afric. c. 78. DAVIS. Vide etiam ad 8, 44.

Cum matresfamilias] In v. c. *matresfamiliae*. Et ita Bell. Civ. 2, 4. inquit: *Omnium seniorum, matrumfamiliae, virginum precibus.* VOSS. Bene id hoc loco, quod tamen omisit supra, movit Vossius. *familiae* existat in

Bong. Vossianis, Leidensibus, Petav. Egmund. Sealig. Cujac. Lovan. Gott. Duk. Dorv. et Edd. primis, item Vascos. Stradae, Steph. ac Gryph. poster. Vide cum alibi, tum 1, 50. *Matresfamiliae eorum.*

Natura et virium infirmitas] Pro, naturalis virium infirmitas. ad *Seveta tñs qvōcews* Graecus. Poëtis mos loquendi familiarissimus. In v. c. est, *naturae et virium infirmitas.* VOSS. *Virium infirmitatem* dixit etiam *Lactantius* Div. Inst. 1, 9. Hic autem est *ἐν δὴ ἀδολγῇ*, *natura* enim et *virium infirmitas* idem denotat, ac naturalis virium infirmitas. Sic apud *Justinum* 2, 2. *Lanae iis usus ac vestium ignotus est*, pro eo quod est, *lanarum ve-*

XXVII. Postero die Caesar, ^a promota turri, ¹ directisque operibus, quae facere instituerat, ma- ³⁷¹ gno coorto ^b imbri, non inutilem hanc ad capiendum consilium tempestatem ^c arbitratus, quod paullo incautius custodias in muro dispositas videbat, suos quoque languidius in opere versari iussit, et, quid fieri ^d vellet, ostendit. Legiones in- ² tra vineas in occulto expeditas cohortatur, ut aliquando pro tantis laboribus fructum victoriae per- ³⁷² ciperent: his, qui ^e primi murum adscendissent, praemia proposuit, militibusque signum dedit. Illi ³ ^f subito ex omnibus partibus evolaverunt, murumque celeriter ^g compleverunt.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Permota* MSS. 3. et Ed. Inc. ^b Sic Cuj. Pet. Ox. And. Reliqui *imbre*, et Edd. Vett. ^c vulgo *arb. est: suosque*. ^d *velit* V. tert. ^e *primum* L. pr. Ed. Dav. *escend.* ^f *celeriter* L. pr. am. pr. ^g Sic MSS. o. et Edd. *quaed.*

stium. Vide Joan. Georg. Graevium ad Ciceronis Offic. 1, 44. DAVIS. MSS. Reg. et Vossii, *naturae* etc. Graecus, *τῆς φύσεως*. CLARK. Scio, satis bene defendi posse *τὴν φύσιν*. Verum id retineri contra MSS. non video esse necesse. Jam vero *naturae* exaratum est in Bong. Vossianis, Ursin. Oxon. Scalig. Leidd. Lovan. Egmund. neque dubito de aliis vetustioribus; atque ita ediderunt Vascos. Strad. Steph. et Gryph. post.

Directisque operibus] MSS. Reg. et Voss. *erectisque*. Edit. Rom. *perfectisque*. Graecus, *ὀρθοτέλειος*. CLARK. *Perfectisque* legas sane in MSS. aliquot, ut Leid. primo, Scal. Oxon. And. Cujac. Dorvill. et Dukeri a m. prima, ut et Edd. Mediol. Ven.

Ber. Vasc. Ald. Gr. Steph. Plant. aliisque. *Erectis* autem in Duker. supra scriptum ac Vossiano sec. idque placebat Hotomanno. Verum retineo ego, *directisque*, quod Ed. Incerta (in qua, *et directis*) jam habet cum MSS. reliquis, uti et Aicardi, sive *directis*, quod est in Voss. pr. et Urs. *derelectis* Leid. sec. *Directis operibus* idem est, ac *oppidum versus promotis*, et *institutis*, sive ita *dispositis*, ut operibus illis jam factis nocere et adpropinquari posset urbi. Ita passim, *dirigere aciem*. Imo, *dirigere castella*, Florus 4, 12, 26. Hinc ibidem §. 31. *Se dirigere*. ubi vide, et in Ind. ac Lexicis.

Quod paullo incautius custodias in muro dispositas] In Orosio est, *cum hostilium machi-*

1 XXVIII. Hostes re nova perterriti, muro turribusque dejecti, in foro ac locis ^a patentioribus cuneatim constiterunt, hoc animo, ut, ^b si qua ex parte obviam ^c contraveniretur, acie instructa ^d depugnarent. Ubi neminem in aequum locum sese ^e demittere, sed toto undique muro circumfundi viderunt, ^f veriti, ne omnino spes fugae tolleretur, abjectis armis, ultimas oppidi partes continenti in-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a patentibus And. Ox. L. pr. ^b supra G. V. sec. Ed. Inc. ^c contra venirent V. sec. tert. male. ^d pugn. L. pr. ^e dimittere MSS. plerique et Edd. pp. prave. ^f verito L. tert.

narum amentia nervique languerent. VOSSIUS.

Suosque languidius in opere) Vet. cod. *Suos quoque*, quod rectum esse nullus ambigo. IDEM. Vetus Dionys. Vossii codex habet, (*Suos quoque.*) Nec dubitat vir doctissimus, quin ita legi debeat. At vero id ita demum ferri potest, si, mutata distinctione, tota hoc modo interpungatur sententia: (— *arbitratus est. Quod paullo incautius custodias in muro dispositas videbat, suos quoque languidius in opere versari jussit; etc.*) Quomodo et Graecus Interpres accepit. CLARK. Cujacii etiam Cod. Scal. et Oxon. cum Pulm. Schedis et Edd. Vasc. Stradae, R. Steph. et Ed. Gryph. post. exhibent, *suos quoque*, optime, modo post *arbitratus* deleamus *est*: unde majore illa distinctione non est opus. Ed. Inc. *suos et l.*

Intra vineas) Nonnulli Codices, (*extra vineas.*) Lautusque valde est Hotomannus, qui id sine dubio rectum existimat, quia numerum *vineis* contineri legiones non poterant. Quasi vero, (*in-*

tra vineas) non illud ipsum esset, quod censet vir Doctissimus Caesarem dicere debuisse, *citra*, vel *post vineas*. Graec. ὑπὸ τῶν μυχῶν. CLARK. *Intra vineas* idem est, ac *intra vallum*, *intra castra*, *intra praesidia* B. Civ. 3, 83. et similia sexcenta. Verum tamen MSS. mire variant. Nam Bong. pr. praebet, *legionibusque extra vineas in occulto expeditis*. Vossiani vero pr. et sec. Petav. Egmund. Gott. *legionibusque extra castra vineas in o. expeditis*. atque ita Lovan. nisi quod ille habeat, *vineasque*. At Leid. sec. et Voss. tert. *legionibusque extra castra vineis in occ. expeditis*. *extra castra*, pro *intra vineas*, quoque Duker. *In occulto* deest Leid. pr. et Scalig. Leid. tert. et Buslid. *legionibusque extra castra vineas in o. expediti*. quo facit etiam Ed. Incerta, habens, *et legionibus extra castra vineas in occ. expediti*. Pro *intra* in Leid. pr. pro varia lectione est, juxta. Ex his varietatibus Codicum legi plenius posset, licet sensus eodem redeat: *Legionibusque extra castra intra vineas in occulto expeditis, cohortatur*. sc. eas, vel

petu petiverunt; parsque ibi, quum angusto ^a portarum exitu se ipsi premerent, a militibus; pars ^b jam egressa portis ab equitibus est interfecta: nec ^c fuit quisquam, qui praedae studeret. Sic, et Genabensi caede, et labore operis incitati, non aetate confectis, non mulieribus, non infantibus pepercerunt. Denique ex omni eo numero, qui fuit circiter ^d XL milium, vix DCCC, qui, primo clamore

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic L. pr. non ex. p. ^b deest Egm. ^c sed G. L. pr. sed et G. Egm. non male. *Genabi* Edd. pp. et MSS. praeter Cuj. And. Sc. L. pr. Ox. ^d milia Pet. MSS. plurimi m. XL. ut et *ejecerunt* cum Edd. pp.

militēs. Vide, quao diximus c. 4. quamvis et possit referri ad suos, quod praecessit. In occulto possit videri etiam esse interpretamentum *totū intra vineas.* Sed adi 1, 30. Saltem *cohortatur* praetuli, majore distinctione possit *perciperent* posita, ex MSS. Leidensi primo, Scaliger. Oxon. Andino, Dorvill. Carrar. et Edd. primis.

Escendissent] Vulgg. *adscendissent*, sed lectio a nobis recepta est in Cod. Andino, et eam propugnat J. F. Gronovius ad Livii 2, 28. Eadem vox *Silio* Italico videtur restituenda, in quo 2, 3. ita legitur: — *Gelidosne scandere tecum Deficiam montes.* — Repono, *escendere.* Sic Sallustius Jugurth. c. 97. dixit, *pars equos escendere.* DAVIS. Attamen MSS. omnes reliqui ad unum, etiam Oxon. qui aliter consentire cum Andino solet, hic et c. 46. *Adscensus*, ubi vide Periz. et c. 48. *Adscendere* retinent: quare, paeo summi viri manium, cum Clarkio ad hic revocavi. Ceterum innumeris locis istud *escendere* voluerunt inculcare viri docti. Vide, quos laudant Cel. Dra-

kenb. ad laud. Livii locum, et Doct. Arniz. ad Aurel. Vict. Ill. c. 58. *Muros primus adscendit*, sed et iudicium Cel. Burm. ad Suet. Jul. c. 62. B. Civ. 1, 28. *Muros adscendunt.* Ita *adscendere in navem*, non *escendere.* Vide Doct. A. V. Staveren ad Nepot. Them. c. 8.

Praemia proposuit] Pecuniā. Sic Caesar ob virtutem turmae Cassianae donavit millia XIII. ut narrat auctor Bell. Hisp. c. 26. Joan. quidem Brantius praemium, quod hic pollicetur Imperator, muralem fuisse coronam censet. Perperam; haec enim ei soli, qui primus murum subiit, erat donata. Caesar autem pluribus praemia, de quibus hic agitur, proponit. Vide A. Gellium Noet. Attic. 5, 6. DAVIS.

Obviam contraveniretur] Faernus et cum eo Ursinus e MS. delent *contra*, at Hotomanno placebat ejicere, *obviam.* Mihi non liquet, an e varia lectione nata sit quaedam vox: de qua corruptionis causa consule Drakenb. ad Liv. 3, 44. Burm. ad

audito, se ex oppido ejecerant, incolumes ad ^a Ver-
6 cingetorigem pervenerunt. Quos ille, multa jam
273 nocte, silentio ^b ex fuga excepit (veritus, ne qua
in castris ^c ex eorum concursu et misericordia vulgi
seditio ^d oriretur) ut procul in via dispositis fami-
liaribus suis, principibusque civitatum, disparandos,
deducendosque ad suos curaret, quae ^e cui-
que civitati pars castrorum ab initio obvenerat.

XXIX. Po-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Per n. L. pr. ^b vulgo sic ex f. excipit Edd. qdd. ^c conc. eorum Ox. ex cursu eorum L. pr. ^d oreretur B. pr. V. pr. ut alibi. *miseria* MS. Steph. L. sec. et Hotom. male. *mia* Gott. et Ed. Inc. e cui L. tert. V. tert. Ed. Inc.

Suet. Aug. c. 2. *candidatus petitor*. Huc forsan etiam referenda 4, 25. *proximae primae naves*. Vide etiam B. Civ. 3, 13. Codd. mei aliorumque utrumque retinent. Simile fere Ovid. Met. 4, 80. *Oscula non pervenientia contra*. Similiter B. Afric. c. 45. *Contra Caesarem adversus armatusque consistam*. De tali pleonasmo vide cum alibi, tum ad B. Civ. 3, 61. *Vulgo universi*. Similia etiam vide apud Cl. Drakenb. ad Liv. 3, 41. *ultra vocem excessisset*.

Ne omnino spes omnis fugae] Sic MS. Reg. eleganter. Alii omittunt, *omnis*. CLARK. Neque ullus ex meis agnoscit *eo omnino*: quod temere intrusum nolim, licet contra B. Civ. 3, 53. occurrat, *nemo fuit omnino militum*. Sic temere *omnino* et *omnium* his contra MSS. apud Cicero. intrudere conatur Doct. Thom. Bentlej. ad Fin. 1, 12.

Continenti] Male Faernus et Ursinus ex unico codice *Continuo* praetulere, licet iis adscripu-

letur Oxoniensis. Aliud adjectivum amavit nosser. ut saepe jam vidimus. Et ita c. 4. *labore continenti omnia superare*; et ita B. Civ. 3, 63. *Continentia bella* 5, 11. *Continens flamma* 8, 15. *Continentes dies* B. Civ. 3, 84. Atque ita passim alii. Corrigendus e MS. Dict. Cret. 3, 26. *Continente flamma*, vulgo *continuant*, ex indicio Cl. Perizonii, qui eum locum hic adscripserat.

Omni eo] Deest *eo* in MSS. et Editt. Vett. Neque ad sententiam opus est, ut retineatur. CLARK. Ad sententiam quidem non requiritur, sed videndum, num Caesaris stylus et veneres pronomen addi non flagitent. Certe agnoscunt id MSS. Cuj. Leid. pr. Scal. Ox. et And. Contra c. 25. illi codices carent *et eo* in, *omni ea parte*: ubi reliqui cum Edd. pp. admittunt. c. 57. *Illum omnem locum*. c. 75. MSS. plerique, *omnes hos*. c. 79. *Omne eam planitiem*. 8, 46. *Omne illam regionem*, uti MSS. plurimi habent. B. Civ. 3, 11. *Omnesque eas naves*. B. Alex. c. 9. *omni illa*

XXIX. Postero die concilio convocato, consolat^a cohortatusque est, ne se admodum^b animo demitterent, ^c neve perturbarentur incommodo; non² virtute, neque^d in acie vicisse Romanos, sed artificio quodam et scientia obpugnationis; cujus rei fuerint ipsi inperiti: errare, si qui in bello^e omnis secundos rerum^f proventus expectent: sibi numquam⁴ placuisse, Avaricum defendi, cujus rei testes ipsos³⁷⁴ haberet; sed factum imprudentia Biturigum, et ni-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a hort. Edd. B. V. M. est abest a Carr. ^b deest L. pr. sec. dim. MSS. 8. et Edd. pp. male. ^c MSS. plerique et Edd. pp. ne. fors. neu, ut saepe. ^d vulgo deest in. ^e Sic B. pr. V. pr. Ox. et alii. ^f vulgo eventus.

regione, item c. 26. et c. 42. et passim.

Silentio, sic ex fuga exceptit] Ursinus primus ita refinxit locum, e suo codice interponens, sic; putavitque, nisi ita legatur, vix satis aptum sensum elici posse. Eum secutus est Scaliger, et certe particulam illam agnoscunt quoque And. Oxon. et Leid. pr. qui non habet, ex fuga, ut et quidam editi. Verum cum in MSS. reliquis omnibus, etiam Scalig. Petav. Cujac. qui alias solent cum nominatis Codd. consentire, non adsit sic, suspecta mihi est vehementer, licet sequatur ut: immo ea conjunctio causa fuit, cur sciulus adderet sic, putans, sine eo sensum non constare, et Hotomannus contra pro ut vellet legere et. quod est quoque in MSS. Carr. Lovan. et 4. recentioribus cum Ed. Incerta, perperam. At vero elegantius tum alii, tum noster particulam sic, tam, ita etc. ante ut omittere solet. Multis id offendimus jam 3, 14. Has altitudo puppium superabat, ut etc. ubi intruserant tantum, aliiisque Jul. Caes. Tom. I.

locis. Ceterum Leid. sec. dat, recepit, male. Recte Hotomannus explicuit, excipere fuga, per, intercipere in ipsa via. ut 6, 35. Multos ex fuga dispersos excipiunt. B. Civ. 1, 24. Reducitur ad eum deprehensus ex itinere. Sall. B. Catil. c. 34. Ex itinere litteras mittit. Et ita passim, ex itinere obpugnare urbem, et similia.

Disparandos] Rarior hujus verbi usus est apud aurei aevi scriptores pro, sejungere, separare, unde notandum, in MSS. Gottorp. et Vossiano tert. scribi, dispartiendos, a dispartire, sive dispartire. quo aliis in locis utitur auctor. in Lov. disparandos deducendos ad s. Verum ut hic, ita clare Plautus Rud. in Prol. vers. 6. Is nos pergentis alium alia disparat. Conjecit etiam Cl. Perizonius, hoc verbum restituendum Val. Max. 2, 7, 11. manus a corporibus suis districtae, inque cruentato solo dispersae. ut legere malim.

Neque in acie] Sic MSS. Reg. S s

mia obsequentia reliquorum, uti hoc incommodum
 5^a acciperetur: id tamen ^b se celeriter majoribus com-
 6 modis ^c sanaturum. nam quae ab ^d reliquis Gallis
 civitates ^e dissentirent, has sua diligentia adjunctu-
 rum; atque unum consilium totius Galliae effectu-
 rum; cujus ^f consensu ne orbis quidem terrarum
 possit obsistere: idque se prope jam effectum habere.
 7 Interea aequum esse, ab iis communis salutis causa

V A R I A E L E C T I O N E S.

a recip. Carr. et 3 mei cum Edd. pp. b deest L. pr. Oxon. *sceleriter* B. pr. c *senat.* B. pr. V. pr. a m. pr. d *ceteris* Edd. R. M. V. *Galliae* Egm. e *desent.* B. pr. f Sic L. pr. And. Ox. Scal. Urs. Br. V. tert. et Edd. R. M. V. aliaque. V. Gland. et ad 1, 16.

Eliens. et Vossii. Editi (*neque acie*), minus bene. CLARK. Recte Clarkius addidit praepositionem in. quam agnoscunt cum Ed. Inc. et MSS. Urs. Hotom. Brant. mei Codices omnes, excepto recentissimo Dorvilliano, ex Caesaris genio, quem secutus est Hirtius B. Alex. c. 56. *Pompejum in acie victum.* c. 74. *in acie conflixisse, et vicisse.* Praepositionem hic alii quoque addiderunt. Valer. Max. 1, 5, 6. *Pompejus in acie Pharsalica victus.* 3, 2, 4. *ducem fidenatium in acie congressus interemisset.* atque ita MSS. innumeri Sallust. Jug. 54, 5. *Statuit, non proeliis, neque in acie, sed alio more bellum gerundum.* Sic quoque infra c. 64. MSS. plerique, *in acie dimicaturum.* ut et B. Afric. c. 80. *In acie dimicassent.* B. Afric. c. 42. *In acie pugnare.* Hinc nil mutandum censeo apud Quinctilian. Declamat. 12, 21. *in acie confligere.*

Secundos rerum eventus] MSS. Carrar. et Norvic. cum editt. Rom. Beroald. exhibent, *secundos rerum proventus*, quae qui-

dem lectio mihi videtur recipienda. Sic B. G. 2, 38. *superioris temporis proventus* pro successu posuit, nec aliter *rebus feliciter provenientibus* dixit Justinus 7, 6. Ita et *Appulejus* Metam. l. 9. p. 204. et l. 10. p. 210. ed. *Pricae-an.* adeo ut vulgatam lectionem e Glossmate ortum habuisse nullus dubitem. DAVIS. Ratio est, quod *provenire* non nunquam valet *accidere*, sive bonus, sive malus sit eventus. *Suetonius* Aug. c. 94. *Unique omnino magno Alexandro apud easdem aras sacrificanti simile provenisset ostentum.* Vulgo legitur, *unique olim omnino*: sed cum MS. *Memmianus* det, *unique omni magno*, vocem olim delendam censui. Idem in *Vespas.* c. 5. *Quicquid agigaret volveretque animo, quamlibet magnum id esset*, (sic cum *Salmasio* legerim) *proventurum pollicerentur. Vulcatius Gallicanus* in *Avidio Cassio* c. 3. *Nequid fatale proveniret. Vopiscus* in *Aureliano* c. 18. *Paventibus cunctis, ne eadem, quae sub Gallieno fuerant, provenirent.* Videsis et c. 21. IDEM. *Cur. sec.* *Proventus*) Sic MSS. et E-

inpetrari, ut castra munire instituerent, quo facilius repentinos hostium ^a inpetus ^b sustinere possent.

XXX. Fuit haec oratio non ingrata Gallis; ^c maxime, quod ipse animo non defecerat, tanto accepto incommodo, neque ^d se in occultum abdidit, et conspectum ^e multitudinis fugerat: plus ² que animo ^f providere et praesentire ^g existimabatur, quod, re integra, primo incendendum Ava-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *inpetum* Carr. male. ^b Sic Cuj. Pet. Sc. L. pr. And. Ox. reliqui MSS. et Edd. pp. *sustinerent*. ^c *et maxime* MSS. plur. et Edd. Vett. ^d MSS. fere carent *se*. Duk. in o. *se*. ^e vulgo *neque* ^c. ^f *prae*v. Dorv. ^g *videbatur* Lov. Dorv. Edd. R. M. V.

dit. Rom. Quam lectionem, exemplis allatis, erudite tuetur Davisius. Alii habent, *eventus*. CLARK. Hisce accedant MSS. etiam mei omnes, praeter Cuj. et Leid. pr. Item Edd. Mediol. et Incerta. Omnino recte. Ita emendavi quoque ^e MSS. Appulejum l. 10. p. 230. Ed. Pr. *Medicinae proventus adpareat*: vulgo, *probatus eventus*. Vide in Obs. Misc. Vol. 3. t. 2. Nec secus rescripsi e Codicibus infra c. 70. *pugnae proventum expectabant*. Valer. Max. 3, 2, 5. Ext. *Excellentissimos virtutis proventus miserabilis lapsus sequitur*. ubi itidem Cod. Harl. *eventus m. casus s.* 5, 10, 2. *In maximo proventu felicitatis nostrae*. ubi vide soceri notas. 8, 1, 3. *secundarum rerum proventu abuti*.

Et conspectum] Sic MSS. et Editt. Vett. Recentiores (neque *conspectum*.) CLARK. *Legge, et conspectum*, quod jubent Buslid. Norv. et Beroald. DAVIS. *Cur. sec.* Mei quoque omnes ad unum usque et Edd. pp. ac Vasc. R. St. aliaeque, et. *ἀπό κοινῆ* repetendum *non*, ut sit saepissime: nec enim opus, cum Egmundano scribi, *non fug*.

Homines insueti laboris] MS. Norvic. *laboribus*, quod probum est; sed altera loquendi ratio Caesari magis usitata. Sic B. G. 5, 6. *Insuetus navigandi*; ac B. C. 1, 44. *Insuetos hujus generis pugnae*. Vide et B. C. 3, 49. Non autem necesse est, ut verba hoc modo transponamus, *sic sunt animo consternati, ut homines insueti laboris* etc. quod tamen, adversantibus libris, P. Ciacconio faciendum videbatur. DAVIS. *Insueti laborum*) Sic MS. Reg. MS. Eliens. (*insueti laboribus*.) Vulgg. (*insueti laboris*.) CLARK. *Laboris* retinent nostri constanter. Alibi *insolens* ita utitur auctor, ut B. Civ. 2, 36. ubi vide Dav.

Patienda] Quia alibi noster dicit, *facere, quae imperarentur*, Cl. Ciaccon. hoc etiam loco substitui conatur, *facienda*; *πονητέα* certe vertit Graecus. Nihilominus frustra. Nam MSS. Andin. Cujac. Oxon. Leid. pr. et Scalig. cum Edd. Ven. 1517. Basil. Aldi, Vasc. Str. Steph. Gryphii et alii optime exhibent, *patienda et perferenda*, id est, omnia onera subeunda. Quin et ita existat in

3 ricum, ^a post deferendum censuerat. Itaque ut reliquorum Imperatorum res adversae auctoritatem minuunt, sic hujus ^b ex contrario dignitas, incom-
4 modo accepto, in dies augebatur. Simul in spem veniebant, ejus adfirmatione, de reliquis adjungendis civitatibus: primumque eo tempore Galli castra munire instituerunt; et sic sunt animo consternati, homines infucti laboris, ut omnia, quae imperarentur, sibi patienda ^c et perferenda existimarent.

1 XXXI. Nec minus, quam est pollicitus, Ver-
375 cingetorix animo laborabat, ut reliquas civitates adjungeret, atque earum principes donis pollicita-
2 tionibusque ^d adlicebat. Huic rei idoneos homines ^e deligebat: quorum quisque aut oratione subdola,
3 aut amicitia facillime capi posset. Qui, Avarico

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a postea L. pr. consuluerat pro cens. Lov. ^b e cont. L. pr. ^c et perf. vulgo defunt. ^d adlicebat B. pr. ^e dilig. V. pr. et 4. alii recentes cum Ed. Inc.

Ursinianis, ut ex ejus nota patet, dum scribit, se non dubitare, quin et perferenda sint Grammatici alicujus glossema, nec reperiri in vet. libro Faëni. Ergo quidem in suis. Synonyma sexcenties a nostro jungi, monendum fuit 2, 20. et saepe paullo ante providere et praesentire. 4, 22. navibus coactis contractisque. passim, parere et imperata facere. Praeterea patior et perfero, sive patior et fero, perperior et perfero, Cicero et Terentius crebro copulant, ut vel e Lexicis videre est. Quis nescit illud Horatii? Rure meo possum quidvis perferre patique. Hinc etiam B. Civ. 3, 15. patienter atque aequo animo ferre. Aliquoties patienter ferre etiam dicit

auctor, ut 7, 77. B. C. 1, 85. Temere ergo Faërno reliquisque MSS. crediderunt editores, quos non secutus et perferenda auctori restitui.

Earum principes donis etc. MSS. Eas (bonis corrupte pro donis) etc. Atque fieri sane potest, ut (earum principes) interpretamentum sit τῶν (eas.) CLARK. Uti exhibent vulgo, hoc confirmatur a MSS. Cuj. Scal. And. Oxon. et Leid. pr. cum Ursin. Reliqui cum Edd. primis, eas bonis pollicitationibus. quod ultimum certe ineptum esse, vel ex Brantii nota patet. Earum principes etiam Metaphrastes habet: τῶν τῶν ἀρχόντων δωρεαὶς τε καὶ ὑποχρέσει ἀναγκάμενοι.

expugnato, ^a refugerant, armandos vestiendosque curat; simul, ut ^b deminutae copiae redintegrarentur, imperat certum ^c numerum militum civitatibus; quem, et quam ante diem ^d in castra adduci velit; ⁴ sagittariosque omnes, quorum erat ^e permagnus in Gallia numerus, conqueri, et ad se mitti, jubet. His rebus celeriter id, quod Avarici deperierat, expletur. Interim ^f Teutomatus, Olloviconis ^g filius, ⁵ rex Nitiobrigum, cujus pater ^h ab senatu nostro amicus erat adpellatus, cum magno equitum suorum numero, ⁱ et quos ex Aquitania conduxerat, ad eum pervenit.

XXXII. Caesar Avarici complures dies com-
moratus, summamque ^k ibi copiam frumenti, et re- ³⁷⁶
liqui commeatus nactus, exercitum ex labore atque

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *eff.* L. pr. *conf.* L. sec. ^b Sic C. A. Sc. L. pr. Ox. Pet. reliqui et Edd. qdd. *dim.* ^c *mil. num.* G. V. tert. Ed. Inc. ^d et c. B. pr. ^e *magnus* B. pr. *permaximus* L. tert. Ed. Inc. ordo c. L. pr. al. *num. in G. paullo ante quoniam* V. C. Urs. *mox id exsulata* Dorv. Edd. R. M. V. ^f Sic sine adspiratione MSS. et Edd. Vett. *Taut.* V. pr. *Teutomotus* B. pr. L. pr. Scal. Cuj. *Theotomotus* Celsus. *Tetónavos* hic et c. 46. Gr. dein *Allov.* L. pr. Sc. Cuj. *Sollov.* Egm. ^g deest L. tert. et *Nitiobrogum* MSS. plerique, ut c. 46. ^h *a s.* MSS. 5. et Edd. qdd. ⁱ copula abest ab Edd. Vasc. Str. Steph. Gr. post. Non habet haec 5. verba *et q. ex A. c.* Metaphrasēs. ^k deest Carr. Duk.

Quare, si quid esset mutandum, mallet, *eas principesque* vel, *eas, uti et principes*. At, ut dixi, nil muta. c. 64. *Horum principibus pecunias, civitati imperium pollicetur.*

Aut oratione subdola, aut amicitia facillime capi posset MS. Norv. et editt. Rom. Ven. Beroald. penultimam vocem omitunt; sed eam Graecus in suo Codice invenit, et retinendam

censeo. In vulgg. erat, *et oratione subdola, aut amicitia*, in aliis corruptius, *et ratione*; nos autem ex Codicibus memoratis *Caesarem emendavimus*. DAVIS. Quorum quisque *aut oratione subdola, aut amicitia, facillime capi posset*) Hoc est, quorum *aut oratione subdola, aut amicitia, facillime quisque capi posset*. Recens editi, Scaligeri errorem (typographicum, ut opinor,) optima fide secuti, habent,

2 inopia ^a refecit. Jam prope hieme confecta, quum ipso anni tempore ad gerendum bellum vocaretur, et ad hostem proficisci ^b constituisset; sive eum ex paludibus silvisque elicere, sive obsidione premere posset; legati ad eum principes Aeduorum ^c veniunt, oratum, *ut maxime necessario tempore* ^d civitati
 3 ^e subveniat: summo esse ^f in periculo rem; quod, quum singuli magistratus antiquitus creari, atque regiam potestatem ^g annum obtinere consuessent, duo magistratum gerant; et se uterque eorum legibus
 4 creatum esse dicat. Horum esse alterum ^h Convictolitanem, florentem et inlustrem ⁱ adolescentem; alterum ^k Cotum, antiquissima familia natum, at-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a refecit B. pr. Ox. Dorv. ^b inst. B. pr. constituit Dorv. ^c venerunt L. pr. ^d civitatibus And. Ox. ^e subveniret L. pr. ^f deest L. sec. ^g annuam And. L. pr. ^h Convictolitavem MSS. Convictolitavim L. pr. Pet. et infra. ⁱ adul. B. pr. V. pr. Egm. ^k Cotum L. pr. et infra.

(ET oratione subdola:) sensu prorsus nullo. In MSS. plerisque deest, *capi*. Tumque sensus erit, (Quorum quisque, aut oratione subdola, aut amicitia, plurimum posset.) Sed praestat prior Lectio. CLARK. Aut or. MSS. mei omnes et Edd. ante Scalig. Dein *capi* abest a Carrar. et novem ex meis, quorum tamen vetustissimus est Voss. primus. Fraudis fuit librariis vox *quisque*, quam cum *quorum* construxerunt. Aliam enim esse constructionem, bene post Brantium docuit Clarkius. Causam hanc omissionis me vere subodoratum esse, patet ex Bongars. primo et Lovan. qui dant, *capere*. Melius certe, quam si totum verbum omittatur.

Avarici] Bongars. pr. Voss. prim. Lovan. Egmund. et septem

recentiores cum Edd. prim. aliisque, *Avarico*. Quod meretur attendi, licet non statim in textum intrudi velim, praesertim contradicentibus aliis optimaes quoque notae codicibus, et loco c. 47. Posterioris certe aevi Latinitas fuit; uti olim jam monui ad J. Obsequ. c. 114. *Asculo per ludos Romani trucidati*. Justin. 2, 13. *Pontem Abydo fecerat*. Adde Arntzen. ad Auzel. Vict. Epit. c. 37. *Sirmio in turri serrata occiditur*. Variant etiam MSS. B. C. 1, 12. Imo MSS. et Edd. 1, 33. *Corfinio captum dimiserat*, uno alteroque excepto. Item 3, 5. *hiemare Dyrrhachio*. *Apolloniae*. c. 105. *Epheso pecunias ex sano Dianae tolli*; at c. 34. est, *Ephe-si*. Sed ibi potest motus de loco intelligi. B. Afr. c. 34. *Lilybaeo*

que ipsum hominem summae potentiae, et magnae cognationis, cujus frater Valetiacus ^a proximo anno eundem magistratum gesserit: civitatem ^b omnem ⁵ esse in armis, divisum senatum, divisum populum in suas cujusque eorum clientelas: quod si diutius ⁶ alatur controversia, ^c fore, uti pars cum parte civi- ³⁷⁷ tatis confligat: id ne accadat, positum in ejus diligentia atque auctoritate.

XXXIII. Caesar, etsi ^d a bello atque hoste discedere, detrimentosum esse existimabat: tamen non ignorans, quanta ex diffensionibus incommoda oriri consueissent; ne tanta, et tam ^e conjuncta populo Romano civitas, quam ipse semper aluisset, omni-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Vedeliacus* vulgo. ^b *esse omn.* B. pr. V. pr. Ox. abest *esse* a G. V. tert. Ed. Inc. ^c *futurum* Ox. ^d *a* exsulat a L. pr. Ox. Lov. Dorv. contra Edd. Vasc. Str. Steph. Gr. post. *a b. atque ab h.* non male. V. ad 5, 34. ^e *convicta* Ox.

inponit legiones. Sic et MSS. Nep. in Chabr. c. 2. et alibi. Adi A. van Staveren ad Epam. 10, 3.

Reliqui comm.] Deest *reliqui* in Carrar. ut saepe *frumentum et commeatus* jungitur. adi ad 3, 7. sed 8, 7. *frumentatione et reliquo commeatu prohibere Romanos.*

Vedeliacus] V. c. *Valetiacus* habet. in Gracco etiam est, Βαλητιανός. MS. noster, *Valetiatius*. VOSS. *Valetiacus* rescripti auctoribus MSS. Petav. Scalig. Lovan. Cujac. Egmond. et tribus aliis, Eddque Rom. Med. Ven. Vasc. Str. Steph. et pluribus. *Valetiatius*, vel *Valeciatus*, Bong. pr. Voss. pr. Leid. pr. et tres recentiores. *Valiciatus* Ortel. *Veliciacus* Leid. tert. *Velaciacus* Ed. Inc. *Valetincus* Carr.

Populum in suas cujusque eorum clientelas] Ita primus, quod sciam, edidit Scaliger, cui ad stipulari videntur membranae Andinae et Oxonienses. nam nihil variationis ex iis adnotatum in excerptis reperio. Verum reliqui MSS. et Edd. exhibent, *populum: suas cujusque eorum clientelas*, id est, suos cuique favere clientes. atque ita legit Metaphraistes: διηρηται μὲν ὁ δῆμος. διηρηται δὲ καὶ ἡ γερυσία. διηρηται δὲ καὶ πάσαι, ὡς εἰπεῖν, αὐτὸν κτλ. Hotomanno placebat, *suas cuique e. esse cl.* Sed nisi vetus lectio sana est, verosimilis est Scaligeri correctio, quia facile in propter praec. *populum* excidere potuit.

Pars cum parte civitatis] Sic MSS. Reg. Eliens. et Vossii. Editi, *pars cum civitatis parte*, ordine

busque ^a rebus ornasset, ad vim, atque ^b ad arma
^c descenderet; atque ea pars, quae minus sibi con-
 fideret, auxilia a Vercingetorige arcefferet, huio
 2 rei ^d praevertendum existimavit: et, quod, legibus
 Aeduorum, his, qui summum magistratum obtine-
 rent, ^e excedere ex finibus non liceret, ne quid de
 jure aut de legibus ^f eorum deminuisse videretur,
 ipse in Aeduos proficisci statuit, senatumque om-
 nem, et quos inter controversia esset, ad se Dece-
 3 tiam evocavit. Quum prope omnis civitas eo ^g con-
 venisset, docereturque, paucis clam ^h convocatis,
 alio loco, alio tempore, atque oportuerit, fratrem
ⁱ a fratre renunciatum; quum leges, duo ex una

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *iisque r.* suprasc. in L. pr. ^b MSS. plerisque et Edd. pp. de-
 est ad. sed vide ad §. seq. ^c Sic Cuj. Urs. Pet. L. pr. Scal. Oxon.
 And. reliqui perperam cum Edd. pp. *discederet*. V. ad c. 78. iidem
 MSS. et Edd. qui exhibent *disced.* carent *et sibi* cum Pet. et Carr.
^d *praeveniendum* L. sec. ^e *finibus excedere* Lov. D. Dorv. Edd.
 R. M. V. ^f deest vulgo *de* et *eorum* a Lov. Dorv. Edd. R. M. V.
^g *dimin.* MSS. 4. recentes et Edd. pp. ^h *convenisse doceretur per-*
ⁱ *paucis* B. pr. ^h Sic MSS. tantum non o. nisi quod L. pr. tert.
 Ed. Inc. *evocatis*. Ita etiam Edd. Vasc. Str. Steph. aliae. vulgo
vocatis. ⁱ *et fratrem* Lov. V. sec. Reg. *ex fr.* Egm. dein vulgo
duos.

verborum longe minus concinno.
 CLARK. Ut disposuit verba Clar-
 kius, edunt MSS. plerique.

Detrimentosum] MS. Reg. *de-*
trimento suo. CLARK. *Suo* pro
 varia lect. est quoque in Duker.
detr. summum est in Voss. sec.
 suspecta habetur vox a quibus-
 dam viris doctis: quia est ἀπαξ
 λεγόμενον. Sed et plura singula-
 ria habet Caesar. Alioquin facile
 esset reponere, *detrimento sibi*,
 vel, *summae rei e.* At sanum
 mihi videtur vulgatum. ἐπικί-
 νητον ἡγήμενος Metaphr.

De jure aut legibus] MSS.
 Reg. et Eliens. *de jure, aut de*
legibus. CLARK. Convenienter
 Caesaris stylo iterant quoque
 Bong. prim. Vossiani omnes, Eg-
 mund. et tres alii cum Edd. Inc.
 et R. Stephani praepositionem
de. Id hoc ipso capite vidimus.
 Adde ad 2, 10. 4, 34. Infra c. 37.
de suo jure et de suis legibus.
 et saepius alibi.

Decetiam ad se evoc.] Sic egre-
 gie hunc locum emendavit Uri-
 nus e suo codice, et recepit
 Scaliger: cum antea et in MSS.

familia, vivo utroque, non solum magistratus creari vetarent, sed etiam in ^a senatu esse prohiberent; Cotum ^b imperium deponere coëgit; Convictoplitana-⁴ nem, qui per sacerdotes, more civitatis, intermis-³⁷⁸ sis magistratibus, esset creatus, potestatem obtinere jussit.

XXXIV. Hoc decreto interposito, ^c cohortatus ¹ Aeduos, ut controversiarum ac dissensionum obliviscerentur, atque, omnibus ommissis ^d his rebus, huic bello servirent, ^e eaque, quae meruissent, praemia ^f ab se, devicta Gallia, exspectarent, equitatum-⁴ que omnem, ^g et peditum milia ^x sibi celeriter mitterent, quae in praesidiis rei frumentariae causa

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *senatum* V. sec. ^b vulgo *magistratum*. Edd. et MSS. qdd. etiam inepte *totum*. ^c *hort.* Lov. *hortatur* Dorv. Edd. R. M. V. ^d vulgo *abest his*. ^e MSS. plerique et Ed. Inc. *ea*, *quae m.* non male. *atque* L. pr. ^f absunt a G. L. tert. V. tert. Ed. Inc. ^g *ac* G. Ed. Inc.

plerisque legeretur, *etiam ad se*, vel *ad se etiam*, aut simpliciter, *ad se. Decetiam* inveni quoque in optimis MSS. Bongars. primo, Leid. pr. Petav. Cujac. Scaliger. Andino et Oxoniensi. Sed in omnibus illis eo ordine, quo nunc exhibui. In Cujac. et Petav. marginibus additur *Decetia*, quae aliis *Decisa*. Ortelius quoque in quibusdam reperisse Codicibus se testatur, ac Ciacconius in duobus et in Stephano Hotomannus. De ea vide etiam Wesseling. ad Anton. Itin. p. 366.

Duos ex una familia] MS. Norv. habet, *duo ex una familia*, ἀρχαίως, quemadmodum ex Cod. Andin. legendum existimavit J. Fr. Gronovius ad Livii 35, 21. DAVIS. Duo restitui, con-

sentientibus Bongars. pr. Oxon. Vossiano pr. et tertio. Vide etiam ad Frontin. 1, 4, 10. et supra 5, 38. restituendum etiam Censorin. c. 24. *duo lectores* auctore MS. Colon. teste Stewech. ad Appulej. l. 6. p. 346. *Ambo* in MSS. pro *ambos* infra B. Civ. 1, 48.

Magistratum] Leidenfes, Vossiani, Bongars. Petav. Cujac. Oxon. Lovan. Egmond. Duker. Gottorp. Stephan. et Edd. Inc. Vascos. Stradae, Stephani et Gryphii poster. *imperium*. Cujus glossam, *magistratum*, perperam in textum receperunt Editores primi, et plerique deinceps ac recentiores. Codices ego sequor.

Intermissis magistratibus] His verbis denotari existimant Fr. Ho-

2 disponeret; exercitum in duas partes divisit: iv legiones in Senones Parisiosque Labieno ducendas dedit: vi ipse in Arvernos, ad oppidum Gergoviam secundum flumen Elaver, duxit. Equitatus 3 partem illi adtribuit, partem sibi reliquit. Qua re a cognita, Vercingetorix, omnibus interruptis ejus fluminis pontibus, ab altera Elaveris parte iter facere coepit.

V A R I A E L E C T I O N E S.

a e. a Vercingetorige And. Ox. L. pr.

tomannus et Joan. Goduinus, magistratum in eadem familia non fuisse continuatum; sed talis sententia ex iis vocibus deduci non potest. Legendum crediderim, *intromissis magistratibus*; inferioribus videlicet, quibus omnibus praeerat Vergobretus. Favet Graecus, qui habet, *παρόντων τῶν ἀρχόντων*. DAVIS. Cum doctissimo Davisio existimo legendum, (*intromissis magistratibus*.) Graecus, *παρόντων τῶν ἀρχόντων*. MS. Vossii (acc.) habet, *inter magistratus*. Nisi forte illud, *intermissis magistratibus*, ita accipi queat, ut dicatur scilicet, *quo tempore vacaret magistratus*. CLARK. *Intermissis* pro *admissis* num sumi posset, videndum, ut intelligat, *interfuisse* ei rei magistratus. *Intermixtis* mallet Cl. Bos. Anim. ad Caes. p. 23. Omisit haec verba Celsus.

Dissensionum] Faernus e suo Codice malebat, *dissensionis*. Et sane multi MSS. et Edd. Veteres ei suffragantur. At vero Cuij. Petav. Scalig. And. Oxon. Leid. prim. cum aliis vulgatum propugnant, uti et perpetuus Julii Aylus, qui pluralem amat. cap. praec. ex *dissensionibus*.

Omissis omnibus rebus] MSS. plerique, (*omnibus his rebus*.) Graecus, *πάντα ἄλλα*, *omnibus aliis rebus*. CLARK. Beroaldo et Faerno obsecutus est Scaliger, qui ante ipsum ejecerunt τὸ *his*. MSS. omnes et Edd. exhibent, *omnibus omissis his rebus*. Quod non potui non reponere. *Omnibus his rebus* vocat discordias et dissensionem, more suo addens *res*, ubi alii omittere solent. V. ad 4, 17. et hic Brantium. Nisi velis cum aliis et R. Stephano distinguere, *omnibus omissis, his rebus h. b. servire*. quasi dicere voluisset, *hoc agite*; aut potius describere, *suis rebus*. ut in Anct. de B. Hisp. *Omnibus suis rebus relictis*. Liv. 3, 46. *Omissis rebus aliis*. Cum alibi *rebus* soleat omittere.

Ab altera Elaveris parte] Graecus Interpres, MS. Norvic. ac editt. Rom. Ven. Beroald. legunt, *ab altera fluminis parte*, adeo ut lectio recepta ex Glossemate nata videatur. DAVIS. *Parte fluminis*) Sic MSS. et Editt. Vett. Graecus item, *ποταμῷ*. Quod habet Scaliger et recentiores, *ab altera Elaveris parte*; id equidem, cum Davisio, glossema esse crediderim. CLARK.

XXXV. Quum uterque utrique esset ^a exercitus, in conspectu, fereque e regione castris castra poneret; dispositis exploratoribus, necubi effecto ponte Romani copias transducerent; erat in magnis ^b Caesari difficultatibus res, ne maiorem aestatis partem flumine inpediretur; quod non fere ante autumnum Elaver vado transiri ^c solet. Itaque, ne ^a

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *exercitum conspectus* L. pr. *exercitui* Vasc. Str. Ed. Gr. post. ^b MSS. et Edd. qdd. *Caesaris diff. vel diff. Caesaris. Caesari* dedit Ursinus bene cum Sc L. pr. Ox. And. et aliis. Sed *males* eiecit e MS. tum malim *Caesar. Caesar diff. rei* V. sec. ^c vulgo *soleat*.

Ita agit Clarkius, quasi *Elaveris* hic loci Scaligeri foret inventum. At vero Edd. Ven. Ber. Vasc. Aldi, Str. Steph. Gryph. et Plantini ita jam exhibuerunt: immo MSS. Cujac. And. Oxon. Scal. et Leid. pr. hanc confirmant lectionem. quamvis fatear, mihi verosimilius videri, esse e Glossa natum. Utrumque admitterem, nisi jam praecederet, *ejus fluminis*, et *flumen Elaver*. Saepissime et fere semper solet auctor nomini addere *flumen*. Fors fuerit: omnibus interruptis pontibus, ab altera ejus fluminis parte. vel, o. int. fluminis pontibus, ab altera ejus p. cui alii adscripserint pro Glossa, *fluminis*, alii, *Elaveris*.

Uterque utrique esset exercitus in conspectu] MSS. plurimi, *uterque* utrimque exisset. etc. Sed vera est vulgata Lectio. Quam et Graecus secutus est, ἀλλήλοις καταφανέντων. CLARK. Pro vulgata sicut Cuj. Leid. pr. Scal. Oxon. et And. Reliqui cum Edd. primis, *utrimque* exisset. Unde conjicio, olim fuisse a Caesare scriptum, *utrique* extitissent, i. e. subito adparuissent. Quod ver-

bum hac in re adhibere solent auctores. Vide J. F. Gronov. ad Livium 25, 21. *Qui signo dato simul omnes latebris existerent;* et Burm. ad Ovid. Metam. 2, 264. Adde notata ad B. Afric. c. 7. *Latent inter convalles, et subito existunt:* ubi MSS. nonnulli et Edd. Voss. etiam, *exerunt*. Infra c. 51. in MSto Leid. *Legiones infestis contra hostem signis extiterunt.* B. Civ. 3, 105. *Palma integra ex pavimento extitisse ostendebatur.*

Castris castra poneret] Rectius videtur fore, si scribamus cum Lipsio, *obponeret*. vide ad B. Alex. c. 10. nisi mavis, *castrorum*: quod certe exstat in Edd. Rom. Ven. Mediol. aliisque. Sed praeterea aliud quid latet. Nam in Leid. pr. est, *ponerent*. Non male, sive legas, *uterque utrique extitissent*, sive illic retineas singularem. Hac enim numeri mutatione nihil est frequentius. Vide praeter alia ad 4, 2. *Gallia delectatur et inpenso parant pretio.* Immo in Bong. pr. Vossianis, Petav. Egmund. Lovan. Carrar. Brant. et quinque aliis, atque Edd. primis exhibetur, *ponebant*.

id accideret, silvestri loco ^a castris positis, e regione unius eorum pontium, quos Vercingetorix rescindendos curaverat, ^b postero die cum ⁱⁱ legionibus in occulto restitit; reliquas copias cum omnibus impedimentis, ut consueverat, misit, ^c captis (quartis) quibusque cohortibus, uti numerus legionum constare videretur. His, quam longissime possent, ^d progredi iussis, quum jam ex ^e diei tem-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Omisso castris habent sitis MSS. q. et Ed. Inc. *situs* Egm. *situm* L. sec. *positis* inter versus L. pr. Neutrum agnoscit Metaph. Forfan rectius. Ego certe non desidero ista *castris positis*. ^b *postridie* Cuj. L. pr. Ox. Edd. Vasc. Aldi, Str. Steph. Gr. ^c vulgo *demptis*. ^d Sic Cuj. And. Sc. L. pr. Ox. reliqui MSS. *egr.* ^e defest Ox. L. pr. male. V. ad c. 16.

Vere e sententia Bruti, si tollas *que post fere*: quae particula abest quoque a Lovan. et Brantii Cod. pro ea in Ed. Ven. est *peraeque*. Verum sequentia tum non cohaerebunt, nisi post *traducerent* ponas *τελειον σιγμα*. Atqui et hoc non necesse erat. Quum *exstitisset et ponebant* ferri potest per variationem Modi, de qua egi jam saepius. Vide ad 5, 1. *legatos mittunt, qui doceant etc. seseque demonstrant*. At tamen omnibus rite perpensis, nec *ponerent*, nec *ponebant*, veram esse lectionem puto. Sed vel *poneret*, quod idcirco retinui, vel potius *ponebat*, quod diserte existat in Ed. Veneta: nam cohaerere haec debent cum praecedentibus et ad Vercingetorigem referri, qui disposuit exploratores, unde bene ejus nomen addit Metaphrales. Ita ergo hunc locum legere malim: *coepit. Quum uterque utrique exstitissent exercitus in conspectu, fereque e regione castrorum castra ponebat*; etc. Videtur auctor per numeri modique varia-

tionem significare voluisse, ad Vercingetorigem se respicere, cuius nomen temere in textum recepit Beroaldus. *Uterque* plurali jungi, tiro nullus nescit.

Quod non fere ante autumnum Elaver vado transiri solet) Aestate igitur major erat Elaver, quod non aliunde factum, quam ex nivibus, quae eo anni tempore in montibus liquefunt, ac dein in flumina deferuntur. Sic noster infra c. 55. narrat, *Ligerim ex nivibus crevisse, ut omnino vado transiri non posse videatur*. Similem ob causam Rhodanus et lacus Lemannus aestate semper augentur, ut observavit Joan. Clericus Phys. 2, 7, 31. DAVIS. Non spernenda temere est Lectio Leid: primi, *non nisi fere ante Autumnum*. Non solet Elaver vado transiri, *nisi fere ante autumnum*: hinc majorem aestatis partem, non totam aestatem, impidiretur flumine. Ceterum solet edidi auctoribus MSS. omnibus, uno alteroque recentissimo excepto; quod et jam comparet

poro conjecturam^a caperet, in castra perventum; iisdem^b sublicis, quarum pars inferior integra^c remanebat, pontem reficere coepit. Celeriter effecto opere, legionibusque transductis, et loco castris idoneo^d delecto, reliquas copias revocavit. Vercingetorix, re cognita, ne contra suam voluntatem dimicare cogretur, magnis itineribus antecessit.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic C. A. Sc. L. pr. Ox. Ceteri *ceperat*. B. pr. *ceperit*. ^b *sub locis qua* L. pr. qui etiam non agnoscit *in castra*, et *proventum* dat. ^c *permaneret* Egm. ^d *electo* G. V. tert. Ed. Inc.

in Edd. Ven. 1517. Vasc. Str. Stoph. Gryph.

Cum duabus legionibus in occulto restitit] Non plenius duabus legionibus: xv tantum cohortes erant, quod ipse Caesar docet: nam sex illi legiones erant; ex his quartam quamque cohortem desumpsit, qui numerus efficit xv cohortes. In Fulvii et nostro codice est, *captis quibusdam cohortibus*. male. Etiam Fulvius nugatur, cum emendat, *demptis quaternis e quibus cohortibus*. Dein subdit: *Quaternis autem cohortibus detractis ex quatuor legionibus effiebantur xvi cohortes, quae speciem duarum pene legionum praebere suis poterant; ut scilicet numerus vi legionum constare videretur, et Vercingetorix Caesarem in occulto restitisse non suspicaretur*. Idem et Ciacconius sensit. Mihi omnino displicet. Caussam errori dedit, quod Fulvius et Ciacconius, ordinem verborum Caesaris secuti, putaverunt, primo Caesarem cum duabus legionibus restitisse: postea ex quaque legione quatuor cohortes detraxisse, ut xv legiones sex legionum speciem praebarent. Sed ego aliter accipio. Ca-

sar cum vi legionibus in Arvernos profectus est, et cum Elaverim non nisi actu transire posset, ipse cum duabus legionibus restitit. Dein ut ostendat, quare ratione illas duas legiones detrachere de exercitu potuerit, ut nihilominus vi legionum species maneret, ait, se quartam quamque cohortem sumsisse. Jam lx cohortes ubi numerantur, necessario quarta pars est xv. Fulvius *demptas* cohortes putat una cum reliquis legionibus profectas; Caesar per *demptas cohortes* intelligit duas illas legiones, vel, proprie loquendo, unam et dimidiam, quam apud se retinuit. Ego miror, vocem *quartis* Scalligero quoque adeo suspectam esse potuisse, ut eam *capere* in sua editione includeret. VOS-SIUS.

Demptis quartis quibusque] MSS. et Edd. vett. *demptis quibusdam*. Graecus item, *ἡνίκά πρὸς τὰς τετρασκάδας*. His, reliquis videlicet copiis. CLARK. *Quartis* servant MSS. Andin. et Oxon. et Leid. sec. et Vascosani margo. Sed *demptis* non agnoscunt And. et Oxon. et pro *quibusque* (quod est in solo Andino, si excerptis est credendum) habet Oxon. *qui-*

1 XXXVI. Caesar ex eo loco ^a quintis castris Gergoviam pervenit; equestrique ^b proelio eo die levifacto, perspecto urbis situ, quae posita in altissimo monte ^c omnis aditus difficiles habebat, de expugnatione desperavit: de obsessiōe non prius agens, dum ^d constituit, quam rem frumentariam expedisset. At Vercingetorix, castris prope oppidum in monte positis, mediocribus circum se intervallis, separatim singularum ^e civitatum copias conlocaverat; atque omnibus ejus jugi collibus occupatis,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *quintis* L. sec. ^b *eod. pr.* MSS. multi. ^c *Sic Ox. Egm. V. sec. d inst. L. pr.* ^e *Ita hic et §. 3. V. pr. B. pr. Lav. Egm. non civitatum. V. ad 4, 3.*

dem. Reliqui omnes nea *quartis* habent, et *quibusdam* legunt. *Demptis* etiam modo reperi in Leid. tert. Duk. et Dorvill. Ceteri, quotquot numerare possum, *captis quibusdam*, vel *q. captis*. Unde adparet, saltem *captis*, sive delectis, reponendum pro *demtis*. de reliquis vidoant acutiores: mihi non satisfacio. an, *sectis quibusdam cohortibus*, vel simile quid, ut reliquarum iv legionum cohortes ita secaverit et diviserit, ut viderentur esse sexaginta, sive sex legiones, quamvis duas eis detraxisset? vel an Vossio adfentiendum, et legendum, *detractis quartis q. c.* Certe ita MSSis propius adhaerebimus. Blasius Vigenerus, quem laudat Brantius, mavult, *deemptis tertiis quibusque cohortibus*.

Transductis] Excidit hoc vocabulum ex plerisque MSS. Graecus autem habet, *διεβίβαθεν*. CLARR. Non habent Bong. Vossiani, Petav. Egm. Gott. Leid. sec. tert. Dorvill. Ceteri plerumque, *trad.* Praefero, quod est

in Carrar. *transmissis*. Adi ad 5, 2.

De expugnatione desperavit: de obsessiōe] Haec si sana sunt, expugnatio *pervim* et *exitinere* intelligi debet; quare *ἀνὰ πύλῃ* addidit Metaphrastes. Et sane tale quid excidisse videtur, aut *pugnando*, ut dicebant, cum oppidum per vim capiebatur. Vide Cort. ad Sallust. B. Catil. 7, -. Aliquid latere, docent etiam manu exarati codices. nam illa, *desperavit: de obsessiōe*, non comparent in Bong. Vossianis, Egmund. Lovan. et quinque aliis, neque in Edd. primis. Pro *expugn.* vero in Andino, Oxon. Leid. primo habetur, *obpugnatione*. Quasi simpliciter olim fuisset lectum, *de obpugnatione non prius agendum* etc. sed vulgatum aliquo modo defendit c. 69. *Ut, nisi obsidiōe, expugnari non posse videretur.*

Prope oppidum] Codices nonnulli, *pro oppido*. Quae lectio ferri quoque potest. CLARR. *Pro*

qua despici poterat, horribilem speciem praebebat; principesque earum civitatum, quos sibi ad 3 consilium capiendum delegerat, prima luce ^a quotidie ad se ^b jubebat convenire; seu quid communicandum, seu quid administrandum videretur: ne- 4 que ullum fere diem intermittebat, quin, equestri proelio, interjectis sagittariis, quid in ^c quoque esset animi ac virtutis suorum, periclitaretur. Erat 5 e regione oppidi collis sub ipsis radicibus montis egregie munitus, atque ex omni parte circumcissus:

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Hoc ordine MSS. *quotidie* deest Cuj. L. pr. Ox. ^b Sic L. pr. Ox. non conv. *j. venire* MSS. 4. et Ed. Inc. ^c *quoquo*, ut saepe alibi, Lov. Duk. Dorv. et Edd. R. M. V. sed v. ad 1, 39.

oppido cum Edd. Bas. Ven. 1517. Vasc. Ald. Str. Steph. Gryph. habet Oxon. ut *pro castris* c. 65. 68. 70. 8. 14. B. Afr. c. 40. *pro aedibus*, et alia. Sic *pro angustis* restituimus Frontino 2, 4, 4. sed nulla est causa, cur a vulgatis recedamus. Nisi et deleamus, *in monte*: quae sane non eomparent in Bong. Vossianis, Cujac. Petav. Lovan. Egmond. et quinque aliis; neque in Edd. principibus, et e seqq. satis possunt intelligi. Ut *prope oppidum in monte* sit Glossa τῶν *pro oppido*: ἐν ὄρει addit Metaphrastes.

Periclitaretur] Nisi inponunt excerpta, habent ita Cujac. Scallig. Oxon. And. Duker. et Dorv. cum Edd. Rom. Mediol. Ven. Quare omnino retinendum iudico ex 2, 8. *Quotidie tamen equestribus proeliis, quid hostis virtute posset, et quid nostri audent, periclitabatur*. ubi MSS. plerique habent, *sollicitationibus exquirebat*. unde quid ibi legendum conjecerim, vide, si tanti est. B. Civ. 3, 10. *fortunam*

periclitari. virtutem B. Alex. c. 43. Adde B. Afric. c. 28. *frugem*, ac Hirt. B. Alex. c. 16. Appul. l. 6. p. 116. Immo plane ut hic, idem Hirtius B. Alex. c. 13. *periclitari remigio, quid quaeque efficere posset*. Hic vero in MSS. reliquis est, *perspiceretur*. nisi quod in Carr. et Voss. sec. cum Stephanico sit, *perspiceret*. In Leid. tert. Ortelii, et Ed. Inc. *perficeretur*. Etsi rescribendum, *perspiceretur*? Hirt. de B. Afric. c. 31. *Quum de vallo perspiceretur*. At illic *prosp.* legendum esse e MSS. videbimus.

Aquae magna parte, et pabulatione] Pro usitata Caesaris loquendi ratione crediderim legendum, (*AQUA* magnam partem (vel magna parte) et *pabulatione*.) Sed sine Codicum auctoritate nihil muto. CLARK.

Prohibituri hostes videbantur] MS. Reg. (prohiberi *hostes* videbantur;) hoc est, videbatur fore, ut prohiberentur. Atque

6 (quem si tenerent nostri, ^a et aquae magna parte, et pabulatione libera prohibitori hostes videbantur)
 38^a sed is locus praesidio ^b ab iis non nimis firmo
 7 nebatur. Tamen silentio noctis Caesar ex castris egressus, prius quam subsidio ^c ex oppido venire posset, ^d dejecto praesidio, ^e potitus loco, duas ibi legiones conlocavit; fossamque duplicem duode-
 num pedum a majoribus castris ad minora perdu-
 xit:

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest Pet. male. ^b defunt ab iis Duk. ^c vulgo *subsidium venire. ex deest L. pr. Egm.* ^d *dejectus V. pr. sec. L. sec.* ^e *p. est G. V. tert. Ed. Inc.*

hanc ut veram esse Lectionem existimem, faciunt similes istae locutiones, supra l. 4. c. 21. l. 5. §. 43. l. 6. §. 9. et infra l. 8. c. 52. IDEM. Non male, si MSS. vetustiores addicerent. Praefens pro futuro poni, vel verbum posse omitti, aliquoties supra jam diximus.

Praesidio ab iis non nimis firmo] Recte jam olim Ursinus monuit, inducendum tō *non. Canterus Var. Lect. 2, 28. non minus firmo* legebat. Quod damno. Celsi tamen exscriptor, *Is collis*, inquit, *quod caeteris omnibus difficilior atque praeruptior, negligentius servabatur.* Quin et Graecus *ὀλιγώρως φρουρούμενον* vocat. Itaque dubium, quomodo legi praestet. si hoc retineamus, offendit me vox *tamen.* et nihilominus, ut verum fateamur, Caesar ait, captum a se collem, priusquam subsidio venire oppidani possent, quod omnino videtur praesidii paucitatem innuere. VOSS. *Fulv. Ursinus et Pet. Ciacconius*, deleta particula negativa, legunt, *praesidio ab iis nimis firmo: eo-*

dem sensu Gulielmus Canterus Nov. Lect. 2, 28. reponit, non minus firmo; et sane sic exhibet MS. *Norvic.* sed nec hanc nec illam conjecturam admitto; si enim mons ille firmissimo praesidio tenetur, quomodo fieri potuit, ut *Caesar* eum occuparet, *priusquam subsidium ex oppido venire posset?* Sana omnino hic est lectio vulgata; at in seqq. reponi debet, *Tum silentio noctis*, ut est in ed. *Steph. DAVIS.*

Tum silentio etc.] Ursinus et Ciacconius legunt, (*praesidio ab iis nimis firmo:*) MSS. *Reg. Eliens. et Vossii* habent, (*praesidio ab iis non minus firmo:*) iidemque Codices, (*Tamen silentio etc.*) Graecus vertit. *ὀλιγώρως φρουρούμενον.* Ultra sit superior Lectio, non satis constat. Illud solummodo notandum, quod edidit Scaliger et recentiores, (*non nimis firmo, et, Tamen silentio etc.*) nullo modo cohaerere posse. Aut igitur hoc modo legenda est tota sententia: *Erat — collis — egregie munitus — ; quem si tenerant nostri, et aquae magna parte (aqua magnam par-*

xit: ut tuto ^a ab repentino hostium incurfu etiam singuli commeare possent.

XXXVII. ^b Dum haec ad Gergoviam ^c geruntur, ^d Convictolitanis Aeduus, cui magistratum adjudicatum a Caesare demonstravimus, sollicitatus ab Arvernīs pecunia, cum quibusdam adolescentibus conloquitur: quorum erat princeps ^e Litavicus, atque ejus fratres, amplissima familia nati adolescentes. Cum iis praemium communicat, hortatur- ²

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a ad repentinum ^h. incursum Carr. Br. Lov. D. Dorv. G. V. tert. et Edd. pp. Ber. ^b dum ergo G. V. tert. Ed. Inc. ^c aguntur L. pr. ^d Convictolitavis B. pr. V. pr. Pet. Egm. Lov. G. Dorv. Ed. Inc. Convictolitajus L. pr. Scal. ^e MSS. hic et infra Litavici, Lictaviceus, Lictavictus, Litaviceus, Litavictus etc. V. Lips. Poliorc. 1, 2. Paulo ante eorum Ox. adul. B. pr. V. pr. Ox. et semper.

tem,) et pabulatione libera prohiberi hostes videbantur: sed is locus (egregie munitus,) praesidio ab iis NON NIMIS firmo tenebatur. TUM silentio noctis, Caesar etc. Aut isto demum modo: Erat — collis — egregie munitus —; quem si tenerent nostri, et aquae magna parte et pabulatione libera prohiberi hostes videbantur. Sed is locus (a nostris appetendus) praesidio ab iis NIMIS firmo (vel, non minus firmo) tenebatur. TAMEN (videlicet non obstante firmo isto praesidio) silentio noctis, Caesar etc. Eligat Lector eruditus. CLARK. Tum edidit Clarkius: verum omnes MSS. retinent tamen. Hotomannus conjiciebat, non nimis firmo tamen tenebatur. Silentio. quod non temere spernendum. In Leid. primo est, non minus. In Voff. sec. nominis; in Bong. pr. a m. sec. non minimis. qui duo quid sibi velint, nescio. Ed. Incerta simpliciter, Jul. Caes. Tom. I.

citer, non firmo. Gottorp. non minis firmo. Quasi voluisset innuere, munitioni minas sive pinnae eminentes defuisse. de quibus vide Cerdam ad Virgil. Aen. 4, 88. minaeque Murorum ingentes, et alios. cui lectioni favent Voff. sec. et Bong. Non tamen ausim id admittere propter rationes prolatas a viro doctiss. in Misc. Obs. Vol. 4. T. 3. p. 435. Praeterea qui tum dici potuit egregie munitus locus? Hotomanni conjectura maxime aridet: nisi tamen modo referas ad egregie munitus, ut fecit et Celfus, subdens, sed virtuti nil difficile, nil praeruptum. Non nimis est parum. Nepos Alcib. c. 7. Haec Alcibiadi laetitia non nimis fuit diuturna: ubi alii etiam minus habent. Vide Bosii indicem.

Subsidium — venire] MSS. subsidio — venire. Quod et elegantius. CLARK. Hoc recipere

T t

que, ^a ut se liberos, ^b et imperio natos, memine-
 3 rint: unam esse Aeduorum civitatem, quae certissi-
 383 miam Galliae victoriam distineat: ejus auctoritate
 reliquas contineri; qua transducta, locum consi-
 4 stendi Romanis in Gallia non fore: esse nonnullo se
 Caesaris beneficio adfectum, sic tamen, ^c ut justis-
 5 simam apud eum causam obtinuerit; sed plus com-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo additur eos. rectius Aic. ut se et lib. ^b et imp. defunt Edd. pp. et in imp. Lov. Br. Man. quem vide. ^c deest G. V. tert. Ed. Inc.

non dubitavi confirmatum MSS. meis omnibus, et Hotomanni ac Edd. primis. Vide ad 4, 29. *hiemari*. 7, 28. *si contra veniretur*. c. 36. *subsidio venire*. c. 70. *veniri ad se*. B. Civ. 1, 67. *ad angustias venire*. c. 84. *Venitur in eum locum*.

Adjudicatum] Cujac. Andin. Oxon. Scalig. et Leid. prim. *adsignatum*. Quod verbum saepe apud Ciceronem, Tacitum, Suetonium, Valer. Maximum, aliosque reperias. unde suspicor, veriorē hanc esse lectionem, et vulgatam esse Glossam. *Imperium adsignare* Tacit. Hist. 5, 30. *principatum* Val. Max. 3, 2, 1. Vell. 2, 38. *Nullis adsignanda gloria est*.

Cum iis praemium communicat] In v. c. erat primum, placuit tamen Scaligero et aliis reponere *praemium*, quae vox in quibusdam codicibus reperiebatur. Ego illud *praemium* prorsus hoc loco alienum esse contendō. Ne Graecus quidem agnoscit, qui habet, *ἐκείνοις πρῶτος τὴν ἐν τῷ πρῶτῳ ἀνακοινωσάμενος*. Non praetermittenda Anonymi verba, qui ait: *Ille siquidem beneficio obstrictum Cae-*

saris (lego, *Caesari se*) *fassus*, quod sibi *justissima* tamen *favisset in causa*, *omissa mentione pecuniae*, quam, ut Romanis fidem frangeret, ab Arvernīs acceperat, cum nulla sit perfidia turpior, quam cui avaritia causam dedit, foedoque proposito velum causae honestioris obtendens, et plus se libertati patriaeque asserens debere, quam Caesari, nonnullis adolescentibus nobilibus ac superhis facile persuasit, ut Romanae amicitiae vinculum leve discuterent, seque non solum libertati natos, sed imperio meminissent. Nec videntur accepisse praemium adolescentes, illa enim verba, quae infra leguntur, et ratione etc. omnino depravata esse arbitror. VOSS. Ita J. Scaliger ex Codd. antiquis, quibus accedit MS. Norvic. auctoritas. In aliis est *primum*; et haec quidem scriptura *Vossio* placuit, mihi non item; *Caesar* enim adolescentes praemio fuisse deductos postea confirmat. DAVIS. In nonnullis Codicibus, (*primum communicat*). Utraque lectio ferri potest. Id solummodo notandum, si infra (ubi iterum variant Codices) legatur, *praemio deductis*, tum et hic legen-

muni libertati tribuere. Cur enim potius Aedui de suo jure, et de legibus ad Caesarem disceptatorem, 6 quam Romani ad Aeduos, veniant? Celeriter ad- 384 lescentibus, et oratione magistratus, et praemio deductis, quum se vel principes ejus consilii a fore profiterentur, ratio b perficiendi quaerebatur; quod civitatem temere ad suscipiendum bellum adduci

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Forte B. pr. *profiterentur* L. pr. b *profic.* Dorr.

dum, *praemium communicat*; sin ibi legatur, *pruemi spe ductis*, (quomodo Graecus vertit, *Χρημάτων ἐλπίδι*) tum hic legendum, *primum communicat*, (ut habet idem interpres, *ἐκεῖνοις πρώτοις ἀνακοινώσάμενοι*.) Eligat iterum lector Eruditus. CLARK. Non ausim ego, *movere praemium*, quod MSS. longe plurimi cum Ursini codice servant, uti et Ed. Incerta et Berroaldi. *Primum* tamen est in Cujac. Petav. Lovan. Leid. pr. sec. et Duker. per *praemii communicationem* Caesar intelligit partem pecuniae, qua ipse ab Arvernīs sollicitatus et corruptus erat, illis datam. Sic 6, 19. *pecunias communicare*. Dein delevi eos, quod saepissime post *hortari* omittit auctor, jubentibus MSS. Bong. Vossianis, Lovan. Egm. et 5 aliis atque Edd. pp.

Victoriam distineat] Mirum in MSS. quibusdam hic est *decompositum*, *dedistineat*, ut in Bong. pr. Voss. pr. et Egmund. Tres alii solemnī variatione, *distineat*. Alii rursus cum Edd. pp. *detineat*. id est, moretur, retardet. Sed cave, quid mutes. Elegantissime *civitas distinere victoriam* dicitur, quae ejus perpetuum tenorem interruptit, et ob-

jice suo non patitur eam esse continuam et solidam, ut apud Ovid. *freta distinet Isthmos*. Eodem sensu Cicero in Philipp. 12, 12. *per me pacem distineri*. id est, me pacis moram esse, qua interruptatur. Liv. 2, 15. *Ne quid pacem distineat*. ubi plura. Vide etiam supra ad 2, 5. et hic Gla-rean.

Reliquas] Oxon. et Leid. pr. *reliquos*. Quod satis defendi non solum potest ex notatis ad 3, 9. *Reliquae civitates cognito Caesaris adventu certiores facti*, sed omnino verum arbitror. 8, 11. *Lingorum reliquarumque civitatum*, quorum m. numerum *evocaverat*. Adde Doct. van Stareren ad Nepot. Timoth. c. 2. *Laconicen, eorum*.

Ad Caesarem disceptatorem] Ita in quibusdam MSS. legi, testatur Pet. Ciacconius, quod mecum probat J. F. Gronovius. In aliis, *disceptaturi*, quod Librarii *disceptionem* partium esse putarent, non judicis. Sed hoc falsum est, ut ostendit vir doctissimus ad Livii 38, 35. DAVIS. Sic MSS. Reg. et Vossii. Al. *disceptaturi*. CLARK. Non dubitandum est de veritate lectionis, *disceptatorem*; quam praeter Urs. et aliorum MSS. habent Bong.

T t 2

7 posse non confidebant. Placuit, ^a uti ^b Litavicus decem illis milibus, quae Caesari ad bellum ^c mitterentur, praeficeretur, atque ea ducenda curaret, fratresque ejus ad Caesarem praecurrerent: reliqua, qua ratione agi placeat, ^d constituunt.

1 XXXVIII. Litavicus, accepto exercitu, quum milia ^e passuum circiter ^f xxx ab Gergovia abesset, 2 convocatis subito militibus, lacrimans: Quo profisciscimur, inquit, milites? Omnis ^g noster equitatus, omnis nobilitas interiit; principes civitatis ^h Eporedorix et Viridomarus, insimulati prodicionis ab Ro-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic Ox. ^b Convictolitajus Sc. Lictavitajus cum L. pr. ^c mitterent Edd. R. M. V. ^d instituit L. pr. ^e passus L. pr. ^f XL Cuj. L. pr. Sed v. Met. et Cels. ^g deest Pet. ^h Eporidor. Sc. et vulgo *Viridum*.

pr. And. Leid. pr. sec. Voss. pr. sec. Oxon. Scalig. Petav. Egm. et Edd. Vasc. et Str. *disceptatorum* Cuj. *disceptaturum* Leid. tert. corrupte *e*, *disceptatorem*. *disceptatum* R. Steph. sed clare Livius 1, 50. *disceptatorem* *alt se sumtum inter patrem et filium*. Adde Manut. ad Cicer. l.4. ad Fam. Ep. 4. et alios.

Et ratione magistratus, et praemio deductis] Omnino depravata esse arbitror. Restituo: *et oratione magistratus, et praemii spe ductis*. *Oratione* in v. c. legitur. *praemii spe ductis* haud dubie in suo reperit Graecus, quando vertit: *τῆς τε ἀρχῆς καὶ τῆς δωρεῆς ἐλπίδι*. Nam illud *deductis* mihi omnino displicet. Faernus legebat *adductis*: judicent eruditiores. VOSS. Sic et in MS. Norv. ac edit. Rom. Ven. Beroald. Steph. DAVIS. *Oratione*) Sic MSS. Reg. Eliens. et Vossii.

Graecus item, *δωρηγορία*. Scaliger et recentiores perperam, *ratione*. CLARK. *Ratione* jam est in Ed. Plantin. et uno alteroque MS. recentissimo. Ingeniosa autem est Vossii conjectura, *praemii spe ductis*. quamvis vel sic malim *adductis*, ut 4, 6. *Qua spe adducti*. at male Ciacconius contra MStos reponere tentat 8, 5. *calamitate ceterorum adducti*, pro *ducti*. *Deduci* necessitatem magis notat, quam persuasionem. Confer 6, 10. Verum MSS. et Edd. omnes constanter vulgatum servant. Licet vero *spe* legas, non tamen opus, mutare supra *praemium* in *primum*: nam potuit cum iis communicare praemium, licet id numerata pecunia non repraesentaverit, sed tantum promiserit. Vossii conjecturam in textum admisit Cellarius.

Nobilitas omnis] Codex Ciacconii et MS. Reg. habent (*nobilitas nostra omnis*). Graecus

manis, indicta ^a caussa, interfecti sunt. Haec ab 3
^b iis cognoscite, qui ^c ex ipsa caede fugerunt. nam
 ego, fratribus atque omnibus ^d meis propinquis in-
 terfectis, dolore prohibeor, quae gesta sunt, pro-
 nunciare. Producentur ^e ii, quos ille ^f edocuerat, 4
 quae dici vellet: atque eadem, quae Litavicus pro-
 nunciaverat, multitudini exponunt: omnes equites 5
 Aeduorum interfectos, quod conlocuti cum Arvernīs 385
 dicerentur; ipsos se inter multitudinem militum oc-
 cultasse, atque ex media caede ^g profugisse. Con- 6
 clamant Aedui, et Litavicum, ut sibi consulat, ob-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Re Br. Lov. Aic. G. V. tert. L. tert. Dorv. Edd. pp. ^b MSS. fere omnes et Edd. pp. *ipsis*. an *istis*? ^c ab L. sec. ^d Sic MSS. ^e suprasc. B. pr. *duo*. ^f doc. L. pr. dein vulgo *multos*. ^g *fugisse* MSS. plerique et Edd. qdd. *perfug*. L. pr. *conf*. L. tert.

item, πάντες δ' οἱ τῆς ΗΜΕΤΕ-
 ΡΑΣ πόλεως ἐννευεῖς. CLARK.
 Etiam Cellus, *Omnis noster equi-
 tatus*. Atque ediderunt nostra
 Vascos. Str. Steph. et Gryph.
 post. At nostrorum nullus eam
 vocem repetit, sed tantum non
 omnes scribunt hoc ordine, *Om-
 n. equit. omnis nobilitas*, Quod
 cur mutarint alii, non video, nisi
 fuerit visum elegantius. At solet
 aliter Caesar, qui repetitam vo-
 cem primo loco plerumque po-
 nit. Vide modo B. Civ. 1, 53. 56.
*Magnum numerum Sagittario-
 rum, magnum Albicorum inpo-
 nunt*. c. 54. *prohiberi aqua, pro-
 hiberi ingressu*. 2, 5. *ut omnis
 juvenus, omnesque superiores
 aetatis*. c. 13. *nullum ex muro,
 nullum a nostris* etc. uti et c.
 19. et 3, 3. et sic passim.

Viridomarus]. Donec clarius
 pateat, quae certa in hoc voce
 Orthographia sit tenenda, repo-
 sui *Viridomarus* hic et in seqq.

auctoritate MSS. omnium meo-
 rum et Brantii, et Edd. prima-
 rum ac Vasc. Steph. aliorum. Be-
 roaldus vel quisquis alius Vene-
 tiis primum cusit, *Viridomarus*,
 quod Aldus, Gryph. Plant. et Sca-
 liger sunt secuti. *Viridomarus*
 hic Petav. sed infra cum reliquis,
Viridom. *Viridimarus* corrupte
 Gott. et Voss. tert. Confule om-
 nino Vinetum et alios ad Flo-
 rum 2, 4. et Comm. ad Aurel. Victi
 de Vir. Ill. c. 45. In quorum Codd.
 constanter, *Viridom.*

Multos equites]. Sic reposuit
 Scaliger, cum ante eum vulgo le-
 geretur, *omnes*: quod sane in-
 venit proque in Cujac. Petav.
 And. Oxon. et Scal. pro Var. lect.
 uti et Metaphraste. ut respiciat
 ad praecedentia, *Omnis noster
 equitatus interit*. Quare ea le-
 ctio videtur verior, licet *multos*
 plurimi Codd. et Edd. primae ex-
 hibeam. Nam et Cellus ait, eos
 de conficta historia nil mutavisse.

7 *secrant. Quasi vero, inquit ^a ille, consilii sit res, ac non necesse sit nobis, Gergoviam contendere, et*
 8 *cum Arvernīs nosmet conjungere. An dubitamus, quin, nefario facinore admissō, Romānī ^b jam ad nos interficiendos ^c concurrant? Proinde, si quid*
^d est in nobis animi, persequamur eorum mortem, qui indignissime ^e interierunt; atque hos latrones in-
 9 *terficiamus. Ostendit cives Romanos, qui ejus praesidii fiducia una erant. ^f Continuo magnum numerum ^g frumenti, commeatusque diripit; ipsos crudeliter excruciatos ^h interficit: nuncios tota civitate*
 10 *Aeduorum dimittit: eodem mendacio, de caede equitum, et principum, permovet: hortatur, ⁱ ut simili ratione, atque ipse fecerit, suas injurias persequantur.*

1 **XXXIX. Eporedorix Aeduus, summo loco na-**

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest V. pr. D. Mox concedere MS. Reg. ^b una Lov. D. Dorv. Carr. Edd. pp. ^c *conveniant* Ox. And. ^d Hoc ordine A. Ox. L. pr. non in n. a. est. pros. V. sec. et statim. ^e *interierint* Edd. R. M. V. non male. ^f Sic Cuj. Pet. Ox. L. pr. And. Sc. Reliqui cum Edd. pp. carent hac voce. ^g deest L. pr. ^h *intercepit* L. pr. *interfecit* Edd. R. M. ⁱ abest a Pet. V. ad 4, 16.

praeterea, si multi modo interfecti forent, poterant hi producti cum reliquis aufugisse, et sese inter militum multitudinem occultare non necesse habuissent.

Eodem mendacio permovet] Edd. Ven. 1517. Ald. Gryph. Plant. *In eodem m. permanet.* Minus bene, quāquam *permanet* invenerim in Oxon. et forsan in aliis restat. *Permovet* certe ex meis habent soli Petav. Gott. et Leid. tert. Reliqui, *permonet.* Collemni variatione zē n et u. *In eod.* exaratur in And. Leid.

pr. Seal. et Cujac. de cujus praepositionis pleonasmo vide ad 3, 13.

Suas injurias persequantur] Sibi illatas. *Injurias enim dicimus tam illorum, qui patiuntur, quam qui faciunt, ut notavit A. Gellius* Noct. Attic. 9, 12. DA\ 18. Vide ad 1, 30, *Helvetiorum injurias populi Romani.*

Perduxerat] Miror hic loci MStorum omnium consensum: cum aliis in locis semper fere variantur, et sine dubio multo ele-

tus adolescens, et summae domi potentiae, et una Viridomarus, pari aetate et gratia, sed genere dispari, quem Caesar ^a sibi ab Divitiaco ^b transditum ex humili ^c loco ad summam dignitatem perduxerat, ^d in equitum numero convenerant, nominatim ab eo evocati. His erat inter ^e se de principatu contentio: et in illa ^f magistratuum controversia alter pro ^g Convictolitane, alter pro ^h Coto summis opibus pugnaverant. Ex iis Eporedorix, cognito Litavici consilio, media ⁱ fere nocte rem ad Caesarem deferret; orat, ne patiatur, civitatem pravis adolescentium consiliis ab amicitia populi Romani deficere: quod futurum ^k provideat, ^l si se tot hominum milia cum hostibus conjunxerint, quorum salutem neque propinqui ^m neglegere, neque civitas ⁿ levi momento aestimare posset.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest Lov. D. Dorv. Edd. R. M. V. ab *D. sibi* MSS. plerique et Edd. qdd. ^b Exsulat a Br. Lov. ^c abest a L. pr. ^d et in eq. n. locaverat Margo Vasc. et Str. convenerant abest a Ber. Edd. ^e Carent se G. et V. tert. quasi fuerit hos inter. ^f magistratus L. pr. Edd. R. M. V. ^g Convictolitavi B. pr. vs MSS. 4. vio Pet. no V. pr. et 3 alii. ^{jo} L. pr. Scal. et infra. ^h Cotto L. pr. B. pr. et vulgo pugnaverant. ⁱ deest L. pr. ^k prohibeat Ox. provideret Scal. ^l ne MSS. 10. ^m Sic B. pr. V. pr. ⁿ leni L. pr. dein posset Edd. qdd. et existim. V. sec.

gantius hic legeretur, produxerat: ut luce clarius probat Cel. Burm. ad Sueton. Claud. c. 4. Per eodem gradus produendus. [Passim quidem dicitur, produci ad honores, de quo vide ad Sueton. Claud. c. 4. et Graev. ad Cic. de Amicit. c. 20. Sed tamen et perducere ad dignitatem, et similia. Nepos Phoc. c. 1. Agellus, qui me ad hanc dignitatem perduxit. Sic MSS. omnes. Quare nunc nihil muto in Caes.

B. G. 7, 39. ad summam dignitatem perduxerat. Vellej. 2, 79. Militem remigemque ad summam perduxit scientiam. cap. 96. Novitatem suam in hoc perduxerat, ut et Neronis esset socer. cap. 109. Imperium in emittens perduxit fastigium. Seneca Epist. 20. Perduceris aut ad summum. Vide et Epist. 44. Silius Ital. 13, 771. Ad decus et summas laudum perduxerit arces. Contra 15, 100. Me cinctus lauro

- 1 XL. Magna adfectus sollicitudine hoc nuncio
 Caesar, ^a quod semper Aeduorum civitati praeci-
 pue indulserat, nulla interposita dubitatione, legio-
 nes expeditas iv, equitatumque omnem ex castris
 2 educit: nec ^b fuit spatium tali tempore ad contra-
 henda castra; quod ^c res posita in celeritate vide-
 3 batur. ^d C. Fabium legatum cum legionibus ii ca-
 stris praesidio ^e relinquit. Fratres Litavici, quum
 comprehendi jussisset, paullo ante reperit ad hostes
 4 ^f profugisse. Adhortatus milites, *ne* ^g necessario
 tempore itineris labore permoveantur, cupidissimis
 omnibus, ^h progressus milia passuum xxv, agmen
 Aeduorum conspiciatus, inmisso equitatu, ⁱ iter eo-
 rum moratur, atque inpedi: interdicitque omni-
 5 bus, *ne* quemquam interficiant. ^k Eporedorigem,
 et Viridomarum, quos illi interfectos ^l existima-
 bant, inter equites versari, suosque adpellare,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a qui Cuj. Ox. L. pr. ^b fuerit Sc. ^c vulgo *res in c. p. esse*.
^d MSS. et Edd. multi carent C. ^e reliquit L. pr. et tres alii. ^f Sic
 C. A. O. L. pr. Sc. Reliqui cum Edd. pp. *fugisse*. ^g nocturno D.
 suprascr. *necessario*. ^h *praegr.* Carr. ⁱ *inter eos* G. V. tert. Ed.
 Inc. ^k *Eporid.* B. pr. V. pr. Lov. Egm. et 4 alii. ^l *existum*. B.
 pr. V. pr. E.

producit ad astra triumphus.
 Quare in hisce standum est ab op-
 timorum MSS. parte. OUDEN-
 DORP. ad Appulej. Metam. Lib.
 xi. p. 782.]

Pugnaverat] Bongars. prim.
 Lovan. Egmund. Voss. prim. et
 quinque recentiores, cum Edd.
 primis, *pugnaverant*. Rectius
 multo et elegantius: cum verbum
 pertineat ad utrumque. 8, 54. *Una*
a Caesare, altera a Pompejo
mitterentur. quod male mutavit

Clarkius. B. Afric. c. 67. *Alter*
Adrumetum, alter Thapsum ob-
siderent. Consule Celeb. Burm.
 ad Vellej. Paterc. 1, 16. *alter ab*
altero videri nequiverint. Par
 ratio est, atque in *aliis*. de quo
 supra.

In celeritate posita esse] Pri-
 mo voces transposui MStorum
 omnium auctoritate. Dein iis-
 dem iubentibus, meia, et Ursini,
 Brantii aliisque, et Ed. Inc. de-
 levi *to esse*. quod sine ulla ne-
 cessitate inculcant Editiones.

^a jubet. lis cognitis, et Litavici fraude perspecta, ⁶ Aedui manus tendere, ^b deditionem significare, et, projectis armis, mortem deprecari ^c incipiunt. Li- ⁷ tavicus cum suis clientibus, quibus, ^d more Gallorum, nefas est, etiam in extrema fortuna deserere patronos, Gergoviam profugit.

XLI. Caesar nunciis ad civitatem Aeduorum ¹ missis, qui suo beneficio conservatos docerent, quos jure belli interficere potuisset, tribusque horis noctis exercitui ad quietem datis, castra ad Gergoviam ^e movit. Medio fere itinere, equites ^f ab Fa- ² bio missi, quanto res in periculo fuerit, exponunt: ³⁸⁷ summis copiis castra obpugnata demonstrant: quum crebro integri defessis succederent, nostrosque adsiduo labore defatigarent; quibus, propter magnitudinem castrorum, perpetuo esset & eisdem in vallo permanendum: multitudine sagittarum, atque om- ³

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *jussit* G. V. tert. Ed. Inc. ^b Sic MSS. elegantius. Editi *et ded.* CLARK. Ita etiam B. pr. V. pr. Pet. Egm. Lov. et 8 alii cum Edd. pp. Vasc. Str. Steph. Gr. vulgo *et d. de ditione* V. pr. ^c *ceperunt* L. pr. *deprecare* Egm. *Litavicus* hic retinent MSS. meliores. ^d Hoc ordine MSS. cum Edd. quibusdam, non *nef. m. G.* ^e *movet* L. pr. ^f Sic And. Oxon. non *a.* ^g Sic Ox. L. pr. et alii. plerique *isdem. eodem* Egm. *iisdem eodem* Edd. R. V. M. Vasc. Str. Steph. Gr.

Ne quemquam] MS. Oxoniensis, *ne quis quem interficiat.* Bene, ex Cl. Waffii judicio, cui subscribo. Jam enim in plerisque MSS. legi vidimus 5, 58. *Ne quis quem prius vulneret.*

Eporedorigem] Sic supra hujusce viri nomen extulit. Editt. tamen nuperae hic loci *Emporedorigem* exhibent, sed nos ex fide vett. Codicum veram lectio-

nem reduximus. Illa, quae obtinuit, errore Typographico primum admitta, posteriores omnes editt. ut sit, invaserat. DAVIS.

Quanto res in periculo esset] Sic ex MS. Regio restitui. Quod in Editis est, (*fuerit.*) minus hic convenit. Non enim id nunciant equites, quanto res in periculo *fuerit*, sed quanto in periculo tum temporis *esset.* CLARK. Eo

nis generis telorum multos vulneratos: ad haec sustinenda magno usui ^a fuisse tormenta: Fabium discessu eorum duabus relictis portis, obstruere ceteras, pluteosque vallo ^b addere, et se in posterum diem ^c similem ad casum parare. His rebus cognitis, Caesar, summo studio militum, ante ortum solis in ^d castra pervenit.

1 XLII. Dum haec ad Gergoviam geruntur, Aedui, ^e primis nunciis ^f ab Litavico acceptis, nullum sibi ad cognoscendum spatium relinquunt. Impellit alios avaritia, alios iracundia et temeritas, quae maxime illi hominum generi est innata, ut levem auditionem ^g habeant pro re comperta. Bona

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest Lov. Dorv. ^b velle G. V. tert. L. tert. Ed. Inc. ^c Sic Cuj. And. Ox. Scal. L. pr. et Edd. pp. Reliqui *similemque casum adparare*. Fors. *sim.* ad c. adp. ^d castris G. ^e trinis Cuj. Scal. Ox. tribus L. pr. sed Gr. etiam *πρώτης ἀγγελίας*. ^f Sic MSS. non ^g vulgo *habeat*.

tempore fuerit, quando hic equites dimissi a Fabio proficebantur. Videtur tamen *esset* legi quoque in Oxon. nam nihil notavit Cl. Wasse, licet collationem ad Clarkii Ed. instituerit.

[*Isdem in vallo permanendum*] Cum integri nimirum nulli essent, qui defectis succederent. Quod non intellexerunt, qui reposuerunt, (eodem *in vallo*;) ut recte annotavit Hotomannus. CLARK.

[*Omnis generis*] Urs. And. Oxon. Scal. Leid. pr. *omni genere*. Rectius: nisi malis, *omne genus*. Ut *id genus* per ellipsin, et similia. Vide quae notavi ad Appulej. l. 11. p. 244. *Alio genere facium lumine*.

[*Magno usui fuisse tormenta*] Inepta sunt, quae de *tomentis* adfert Hotomannus, quomodo hic legendum putabat. Optime Graecus intellexit, qui habet: *καὶ τὰς μὲν μηχανὰς πρὸς τὴν τῶν πολέμιων ἀπείργειν ὀρμὴν μέγα ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ συμβαλέσθαι*. VOSSIUS.

[*Pluteosque vallo addere*] Nimirum, ne transcenderent hostes: terram autem subito adeo aggerere nequibat. Plutei autem hic non accipiendi pro machina illa, qua tecti milites opus administrant: sed simpliciter sunt asseres, atque ita eam vocem acceptam veteribus, autor Festus est: *Plutei crates corio crudo intentae, quae solebant opponi militibus opus facientibus, et*

civium Romanorum diripiunt, caedes faciunt, in
 a servitutem abstrahunt. Adjuvat rem b proclina- 4
 tam Convictolitanis, c plebemque ad furorem d in-
 pellit, ut, facinore admissio, ad sanitatem e pudeat
 reverti. M. Ariftium, tribunum militum, iter ad
 legionem facientem, data fide, ex oppido Cabillono
 educunt. Idem facere cogunt eos, qui negotiandi
 caussa ibi constiterant. Hos continuo f in itinere 5
 adorti, g omnibus inpedimentis exuunt; repugnan- 388
 tes h diem noctemque obsident: multis utrimque 6
 interfectis, maiorem multitudinem i ad arma con-
 citant.

XLIII. Interim, nuncio adlato, omnes eorum i
 milites in k potestate Caesaris teneri, concurrunt ad

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *servitutes* V. sec. b *inclinatam* Cuj. Scal. L. pr. c *plebem ad favorem* L. pr. d *in bellum* G. V. tert. L. tert. Hinc Ed. Inc. *in bellum incitat.* e Sic L. pr. Ox. et alii. non rev. p. et f. d. f MSS. plurimi carent *in perperam.* V. ad 3, 24. g *omnibusque* G. V. tert. h *dies* Edd. R. M. V. *die nocteque* L. sec. i Sic Cuj. Ox. L. pr. Sc. And. Edd. Bas. Vasc. etc. Reliqui MSS. et Edd. pp. *armatorum.* k *potestatem* Dorv.

appellabantur militares. Nunc etiam tabulae, quibus quid praesepitur, eodem nomine dicuntur. VOSSIUS.

— *Est innata, ut levem auditionem habeat pro re comperita*] In MSS. scriptum est, *habent.* Unde distinguendum existimo, (— *est innata: ut levem auditionem habeat pro re comperita.*) Sic Graecus, *ἐμφύεται: πᾶσι ΓΑΡ* etc. CLARK. *Habent* exaratur in Voss. pr. tert. Egm. Gott. et Ed. Inc. Verum rectius hoc loco reliqui MSS. mei et Edd. Vett. usque ad Ed. Plant. praebent, *habeant*, subintellecto *ita,*

adeo, vel simili: ut saepissime. Pari modo 4, 5. *Est hoc Galliae consuetudinis, ut viatores consistere cogant etc.*

Cabillono] MSS. ad unum omnes, quod sciam, (praeter And. et Oxon.) et Edd. Vett. hic dant, *Cavillono.* Sed c. 90. plerique *Cabilloni* retinent. *Καβιλλῶν* Metaphr. *Cabillone* Cellus. corrupte. Auctores Graeci, Strabo, Ptolem. *Καβύλλινον*, vel *Καβιλλύνον*, rectius. placet mihi magis v, ut *Cevenna* pro *Cebenna*, *Gergovia* pro *Gergobia.* Eadem confusio in Antonini Itiner. ubi vide Cl. Wesseling. p. 360. 363.

- 2 Aristium: nihil a publico factum consilio demonstrant: quaestionem de bonis b direptis decernunt: Litavici c fratrumque bona publicant: legatos ad Caesarem, sui purgandi gratia, mittunt: haec faciunt, recuperandorum suorum causa: sed contaminati d facinore, et capti compendio ex direptis bonis, quod ea res ad multos pertinebat, e et timore poenae f exterriti, consilia clam de bello inire incipiunt, g civitatesque reliquas legationibus 4 sollicitant. Quae tametsi Caesar intellegebat, tamen, quam mitissime potest, legatos adpellat: nihil se, propter h inscientiam levitatemque vulgi, gravius de civitate judicare, neque de sua in Aeduos 5 i benevolentia deminuere. Ipse majorem k Galliae motum expectans, ne ab omnibus l civitatibus cir-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a in p. Scal. b dereptis Oxon. erept. V. sec. c fr. ejus L. pr. d fac. et c. desunt Dorv. e Sic C. A. Ox. L. pr. Sc. Reliqui carent et cum Edd. pp. f extriti V. pr. g que abest ab Carr. Eg. D. V. sec. civ. derelinquendas Pet. h insciliam et lev. L. pr. male. V. ad 3, 19. i MSS. plerique beniv. dim. et Edd. pp. k deinde G. Egm. l exfulat ab And. Ox.

Tametsi] Muretus legit, *tamen etsi*, recte, si e MSSis. sed po-
firi nihil mutant, et ceteri interpretes de varietate nihil monent. V. ad 5, 35. *Tamen etsi* ab duce etc.

Ac rursus omnem exercitum contraheret] Locus *Fr. Hotomannos* subobscurus videtur, quia Caesar exercitum antea non contraxerat, et de contrahendis tantum castris est locutus. Non aliam ob causam hic desudavit vireruditus, quam quod phrasin *Caesaris* non intellexerit. Vult nos-
ter, se consilia iniisse, ut omnes copias in unum colligeret.

Hoc sensit Graecus, qui recte vertit, ἐβαλέντο πᾶσαν οὐκ τὴν σπατίαν συναλιζεῖν. Caesar enim exercitum in duas partes diviserat: iv legiones in Senones Parisiosque Labieno ducendas dederat; vi ipse duxit, ut monuit hujusce libri c. 34. Has partes iterum conjungere, et, ut loqui amat Justinus, adunare, operam dabat. Pari modo locutus est Frontinus Strateg. 1, 1, 6. nec dubitari potest, quin haec sit loci sententia. DAVIS.

Sed silvestre et angustum, quae esset aditus] MS. Brant. et editt. Rom. Ven. Beroald. *Sed hunc*

cumsisteretur, consilia inibat, quemadmodum ^a ab Gergovia discederet, ac ^b rursus omnem exercitum contraheret; ne profectio, nata ^c ab timore defectionis, similis fugae videretur.

XLIV. Haec cogitanti accidere visa est facultas ¹ bene ^d gerendae rei. Nam quum minora in castra, ^e operis perspiciendi causa, venisset, animadvertit collem, qui ab hostibus tenebatur, nudatum hominibus, qui superioribus diebus vix ^f prae multitudine cerni poterat. Admiratus, quaerit ex ^g persugis causam, quorum magnus ad eum quotidie numerus confluebat. Constabat inter omnes, quod ³ jam ipse Caesar per exploratores cognoverat, dorsum ³⁸⁹ esse ejus jugi prope aequum, sed silvestre, et angustum, qua esset aditus ad alteram ^h oppidi par-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic B. pr. ad Gergoviam Egm. ^a vulgo, quod abest ab Ox. D. ^b rursus L. pr. sec. ^c Sic MSS. 10. meliores, non ^a. Ceterum non male Oxon. *similisque fugae*. ^d Sic L. pr. Ox. And. plerique etiam *in min.* ^e *opera perfic.* V. sec. *perfic.* pro Var. I. Duk. in quo *ven. ca.* ^f *prae m.* desunt Lov. ^g *profugis* MSS. 3. ^h Sic Cuj. Ox. L. pr. Al. p. o. v. h. i. l.

silvestrem et angustum, quae quidem lectio Grammaticae repugnat. MS. Norvic. verae scriptio-
nis vestigia retinet, in eo enim est, *sed hoc silvestre et angustum*; omnino scribe: *sed hac* (parte) *silvestre et angustum*. DAVIS. *Sed hac silvestre et angustum, qua esset aditus*) Ita ingeniose restituit Davisius ex MS. Eliensi; qui habet, (*sed hoc silvestre etc.*) Scaliger, quem secuti sunt recentiores, edidit, (*sed silvestre et angustum*;) quae lectio non ex Codicibus, sed ex ingenio est. In MSS. fere est, (*sed hunc silvestrem et angustum, qua esset aditus*;) quod

manifesto corruptum est, cum (*hunc silvestrem etc.*) referri non possit ad (*dorsum*) quod praecessit. MS. Reg. habet, (*sed hunc silvestrem et angustum, qui esset aditus.*) Quae quidem Lectio ferri posset, *sed hunc* (aditum scilicet) *silvestrem etc.* Simplicior tamen est Davisii emendatio. CLARK. *Hunc silvestrem* est etiam in Bong. Vossianis, Leidensibus, Petav. Lovan. Egmond. Duk. Dorvil. Gott. Carr. et Brant. *Sed silvestrem* Cuj. Andin. Oxon. Scal. cum Edd. Basil. Ven. Ald. Gryph. Plant. qui sine dubio *aditum* intellexerunt. An *hinc* posset legi?

4 tem : huic loco vehementer illos timere , nec jam aliter sentire , uno colle ab Romanis occupato , si alterum amisissent , ^a quin paene circumvallati , atque omni exitu et pabulatione interclusi viderentur : ad hunc muniendum ^b locum omnes a Vercingetorige ^c evocatos.

1 XLV. Hac re cognita, Caesar mittit ^d complures equitum turmas ^e eo de media nocte; iis imperat,

V A R I A E L E C T I O N E S .

^a non dubitari L. pr. Cuj. et Pet. ad oram cum MS. Urs. addunt. ^b MSS. plerique et Edd. pp. carent contra genium Caesaris. ^c advoc. Dorv. ^d quampl. D. V. sec. V. alibi. *quamplurimas* L. sec. ^e Sic Cuj. And. Sc. L. pr. Ox. nisi quod Cuj. L. pr. et Ox. habeant *eodem m.* Reliqui cum Edd. pp. inepte *eisdem m. n. imperat.* L. pr. *imp. iis.* Forſan delendum *iis.*

Pervagarentur] Praepositionem servant soli Cuj. Scal. And. Oxon. Leid. pr. in quo est *pervagantur*, cum Ed. R. Stephani et Clarkii. Non male; sed non opus tamen: praefertim cum futurum tempus complectatur. Vide ad 1, 8. et infra c. 49. In ceteris MSS. et Edd. primis, *vagarentur*, ut statim.

Magnum numerum impedimentorum mulorumque ex castris produci, eque iis stramenta detrahi] Ita recte legitur. In v. o. erat, *neque in stramenta*, pro quo Scaliger reposuit, *eque iis*. Mallem, cum Ciacconio emendasset, *atque iis*. Nam *a* facile in *n*, *t* in *e* mutatur. Ego sane nusquam legi, *detrahare ex aliquo*, sed saepe, *detrahare alicui*. Non tamen Ciacconio adsentior, qui postea pro *impedimentorum* legendum putabat, *jumentorum*. Constat, impedimentorum nomine etiam mulos, et id genus animalia, contineri. Unde Frontinus, *Petrejus*, inquit, in magna aquarum et pabuli ino-

pia impedimenta interfecit. Sic et Graecis ἀποσκήνη pro *jumenta*. Glossae: ἀποσκήνη, σκευόφορα, *sarcinae, jumenta tellaria*. Prudenter tamen hoc loco Græce σκευόφορα vertit, ut ostenderet, non sarcinas, sed, quae illas gestabant, animantes designari. VOSS. Codex Ursini, *neque iis*, unde Jos. Scaliger edidit, *eque iis*; Pet. autem Ciacconius legendum conjecit, *atque iis*, cum quo facit Dionys. Vossius. Neutra placet emendatio. Melius multo et propius ad vestigia Codicis manu exarati repono, *deque iis*. Sic locutus est Cicero de Orat. 1, 9. *De hujus, inquit, genere, aut arte, aut gloria detraham.* Corn. Nepos Timol. c. 5. *De rebus gestis ejus detrahare coepisset*. In hisce quidem locis tralaticius est significatus, sed qui proprii regimen satis ostendat. Sin minus, audi Ciceronem pro Caelio c. 14. *Non virgo illa vestalis Claudia, quae patrem complexa triumphantem, ab inimico trib. plebis de curru detrahi passa non est.* Et

ut paullo tumultuosius omnibus ^a in locis pervagarentur. Prima luce magnum numerum impedimentorum ex castris mulorumque produci, eque iis ³⁹⁰ ^b stramenta detrahi, milionesque cum ^c cassidibus, equitum specie ^d ac simulatione, collibus circumvehi jubet. His paucos addit equites, qui ^e latius ³ ostentationis causa ^f vagarentur: longo circuitu eadem ⁸ omnes jubet petere regiones. Haec procul ⁴

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic Pet. Cuj. Sc. L. pr. Dorv. Ceteri cum Edd. pp. carent ⁷⁹⁵ in. non male, id est, *per omnia loca*. ^b *ferramenta* MS. Urs. ^c *quass*. V. pr. ^d *adsim*. B. pr. ^e *cautius* pro var. lect. Scal. ^f *vagentur* L. pr. ^g *deest* G.

Offic. 3, 6. *Suum cuique incommodum ferendum est potius, quam de alterius commodis detrahendum*. Sic et iterum loquitur eodem capite. DAVIS. Sic passim loquitur magnus ille scriptor; sic et alii. Adi sis Tibulum Eleg. 1, 6, 30. IDEM. *Cur. sec.* Urfiniano Codici suffragantur Cujac. Scalig. Leidens. prim. et ora Petaviani: unde adparet horum Codicum praestantia prae reliquis, qui constanter cum Metaphraste carent *totis mulorumque produci eque iis stramenta*, et Edd. Ursino prioribus. Ii autem habent, *stramenta*, (non *ferramenta*, ut MS. Ursin.) quo modo ex emendatione Ciacconii vulgo legitur; qui emendationem fulsit loco Appuleji l. 7. p. 146. Ed. Pric. *disturbato gestamine, nonnumquam etiam ipsis stramentis abjectis*. Adde l. 8. p. 174. *Cunctis stramentis me renudatum*, et Glossas. Vide et Gruteri Suspiciones. Metuo tamen ego, ne vox sit corrupta; et pro ea *strata*, quod jam Hotomannus conjecit, esse substituendum: uti amabant aurei aevi scriptores elitellas mulorum et id genus vocare. Vide ad Front. 2, 4, 6. ju-

mentorum instratorum centunculis. (ubi etiam, item ad §. 1. et 1, 8, 9. vide de hoc strategemate plura.) Seneca Epist. 47. *Equum emturus non ipsum inspicit, sed stratum ejus et frenos*: ubi itidem in MSto, per ls. Vossium collato, cujus excerpta penes me sunt, exstat, *stramentum*. quod non leviter opinionem meam confirmat, praefertim, cum *stramenta* aliud quid significant. Ill. quidem Heinsius in Lucano 6, 536. legebat, *Feralis stramenta tori, pro stratis*; sed contra MSS. omnes, qui bene retinent, *fragmenta*, quae a Magis ad incantationem aequè adhibebantur, ac *narium infelcium durantia damna*, sive iacturae aut fragmenta; quomodo ex MSS. legendum existimo in Appuleji lib. 3. Met. p. 84. Ceterum ut *stramenta* pro *strata*, ita *impedita* in MSS. saepe pro *impedita*; ut alibi docuimus. Porro neque exstat in iisdem libris: unde verosimillimo deque conjecit Davisius: quamvis frequentius Dativo jungatur; neque ineptum est Ciacconii, atque, quod Cellarius cum aliis recepit; *iisque* Hotomannus. nam ut ne-

ex oppido videbantur; ut erat ^a a Gergovia despectus in castra: neque tanto spatio, certi quid esset, 5 explorari poterat. Legionem unam eodem jugo mittit, et ^b paullo progressam inferiore ^c constituit loco, 6 silvisque occultat. Augetur Gallis suspicio, atque 391 omnes illo. ^d ad munitionem copiae transducuntur. 7 Vacua castra hostium Caesar ^e conspiciatus, tectis insi-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *procul* L. sec. ^b *vulgo paullum*. ^c Sic MSS. non *l. const.*
^d *vulgo munitionum*. ^e *conspicatur tectisque* L. sec.

que retinere non possim, facit locus Livii, a viris doctis jam adductus, 7, 14. *Mulis strata detraxi jussit, binisque tantum centunculis relictis* etc. Deque admisit Clarkius. Terent. Heaut. 4, 1, 37. *de digito annulum detraxo*. Amari a Caesare praepositionis geminationem, singulis fere paginis liquet. Nihilominus *detrachere ex aliquo* cave cum Vossio neget Latinum esse. Sueton. in Vitellio c. 7. *Ex aure unionem detractum*. Val. Maximus, cum alibi, tum 3, 5, 1. *E manu ejus annulum detraxerunt*. 5, 4, 6. *e curru violenta manu detraxi*. 7, 6, 2. *Eque* (plane, ut reposuit Scaliger) *scutis detractas pelles*. Immo multis vere defendit MStam lectionem Cel. Burmann. ad Suet. Dom. c. 10. *detractum e spectaculis*. Porro *impedimenta* sumi pro *jumentis*, docuit Hotom. hic et ad c. 14. Praeterea multa loca ab aliis et me congesta vide ad Frontin. 2, 1, 5. *Interfectis impedimentis*.

Mulionesque cum cassidibus Polyaeus Strateg. 8, 23. VOS- SIUS.

Legionem unam mittit — 3. *occultat*] Hoc Strategema me-

morat Polyaeus 8, 23, 10. ita tamen, ut ea adsperserit, quorum nec vola nec vestigium apud Caesarem. Sic non solum milites fortissimos silvis occultatos narrat, sed et ex jussu Imperatoris ἔχειν ἀκόντια βραχέα, καὶ ξιφίδια σύμμετρα, ὅπως τὰς χαμαιπετεῖς ὕλας μὴ περιέχουσιν. ἀλλὰ μὴδὲ αὐτὸς ὁρδὺς βαδίζειν, εἰς γόνυ δὲ ὀκλασάσθαι, ἥρμα διαδύεσθαι. DAVIS.

Paullum] Veterrimi, Bong. pr. Leid. prim. et Egmund. *paullo*. Quod mutarunt illi, qui crediderunt, *paullo* non dici, nisi adjuncto comparativo. Sed aliter cum optimis scriptoribus saepe Caesar, ut in *post paullo*, et *post paullum*. Vide et VV. LL. c. 50. 51. 60. 79. Curt. ad Sall. Jug. 106, 3. *paullo infra*, *paullo supra* alibi. passim autem in Leid. primo *paullo* exaratum est pro *paullum*, et *paullulum*. Ita *multum* et *multo*, *nimium* et *nimio*. etc. Adde cl. Burmann. ad Ovid. ex Pont. 3, 4, 47. *Post tanto*.

Omnes illo munitionum copiae transducuntur] Graecus ita accepit, ac si diceret Caesar:

insignibus suorum, occultatisque signis militaribus, raros milites, ne ex oppido animadverterentur, ex majoribus castris in minora transducit: ^a legatis-8 que, quos singulis legionibus praefecerat, quid fieri ^b vellet, ostendit: in primis monet, ut contineant milites, ne studio pugnandi, aut spe praedae longius progrediantur: quid iniquitas loci habeat in-9 commodi, proponit: hoc una celeritate posse ^c vi-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a legatis D. ^b velit B. pr. V. pr. Carr. et 4 alii. ^c mutari MSS. 11 et Edd. pp.

omnium munitionum, quae extra urbem erant, praesidia ad illum locum traducuntur. Non male: sed verba corrupta sunt. Emendo ex veteri codice, *omnes illo ad munitionem copiae transducuntur*. Nam ait Caesar, vehementer Gallos alteri colli timuisse, ideoque omnes copias illo ad munitionem transductas: sive ad muniendum alium illum locum, de quo antea dixit: *ad hunc muniendum locum omnes a Vercingetorige evocatos*. VOSS. Codex Vossii, *ad munitionem*. Quae lectio quoque non mala est. CLARK. Immo melior, et confirmata MSS. Cujac. Scalig. And. Oxon. et Leid. primo, et c. 48. *Qui ad alteram partem oppidi, ut supra demonstravimus, munitionis causa, convenerant.*

Tectis insignibus — signis m.] Vide notata ad B. G. 1, 22. et 2, 21. DAVIS.

Ne ex opp. animadvert.] Bong. Vossiani, Lovan. Egmund. et sex alii cum MSS. Brantii et Edd. primis, *qui ex op. an. contra auctoris mentem*. In Leid. pr. est *ad verterentur*. An dedit auctor, *qui ex oppido non adverterentur*, id est, quo, ut? sic *Jul. Caes. Tom. I.*

in MS. c. 73. *Adverti autem pro conspici, cognosci, alibi quoque occurrit*. Vide ad 8, 16. *partes adverterent equorum*. Ursinus in codice suo invenit, *animadverteretur*. quod probat, eique quodammodo adstipulatur Metaphr. *μη τὸ πρᾶττόμενον δύ- ναιτο οἱ τῆς πόλεως κατὰδεῖν*.

Atque initio adscensus] *Escensus* est in Cod. Andino; et eam vocem hic loci reponendam censuit Joan. Frid. Gronovius ad Livii 2, 28. DAVIS. Adi ad c. 27. *Adscensum* retinent omnes cap. 72. 85. 8, 14. Sequentia hic adscripsit Cl. Perizonius: Dictys Cretensis l. 3. p. 76. *Tumque primi nostrorum atque hostium escensis curribus bellum ineunt*. Ita in MS. legitur pro vulgato, *ascensu*. et p. 88. *Deinde ubi descendit, ipse Autom.* etc. p. 140. init. l. 6. et p. 147. et 150.

Circuitus] Ursinus videtur e suo codice maluisse, *circuitu*. cui accedit Oxon. pro *circuitu*. de quo alibi. Malim ego vulgatum retinere. *Quidquid circuitus accesserat huic*, scil. rectae regioni, ad molliendum clivum, et ita Metaphr.

U u

10 tari: occasionis esse rem, non proelii. His rebus expositis, signum dat, et ^a ab dextera parte alio adscensu eodem tempore ^b Aeduos mittit.

1 XLVI. ^c Oppidi murus ab planitie, atque initio adscensus, ^d recta regione, si nullus ^e amfra-
2 ctus intercederet, ^f MCC passus aberat: quidquid huic circuitus ad molliendum clivum accesserat, id
3 & spatium itineris augebat. At medio fere colle in ^h longitudinem, ut natura montis ferebat, ex grandibus saxis ^{vi} pedum murum, ⁱ qui nostrorum in-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *a d.* MSS. et Edd. qdd. *dextra* B. pr. Ox. Voss. o. ^b Sic Cuj. And. Ox. L. pr. Scal. reliqui cum Edd. pp. *ad Aed.* perperam. Confer c. 50. ^c *ad op.* Pet. B. pr. *muros* Pet. B. pr. V. pr. tert. Egm. L. tert. *muris* L. pr. *mons* L. sec. *a pl.* multi. *at pl.* B. pr. *ibi a pl.* Pet. Quasi fuerit, *Aeduos mittit ad op. muros. Ab pl.* Sc. *muris vel oppidum.* Nil temere muto. ^d *a r.* L. pr. ^e Sic B. pr. V. pr. L. pr. Lov. et alii. ^f *CC p. aberant* Ox. *M* abest quoque a Pet. *g spatio i. augebatur* And. Ox. L. pr. Ura. male. *moliendum etiam* MSS. plerique. ^h *vulgo longitudine.* ⁱ *quotardurent* L. pr. Ox. non male. *nostrum* MSS. ii.

In longitudine] Defendi hoc posse vidimus ad 2, 5. *in altitudine.* Verum Cujac. Oxon. Scal. Leid. pr. Dorvill. et Edd. Vasc. Str. Steph. Gryph. *longitudinem.* Quod praetuli, uti alibi frequenter, et cap. 69. *in longitudinem patebat.*

Praeduxerant] Sic primus, quod sciam, edidit Scaliger, cum ante legeretur, *produxerant*, pro quo Hotomannus conjecit, *perduxerant.* atque ita 1, 8. *Murum in altitudinem pedum XVI fossamque perducit.* et infra c. 72. *Duas fossas perduxit.* uti illis locis bene. Sed hic recte *praed.* et in Silio restituit Scaliger, quod confirmant MSS. Bong. Vossiani, Petav. Lovan. Egmund. Oxon. And. Leid. pr. tert. et Gott. cum Ed. Inc. Passim hoc olim fuisse

corruptum, vidimus et ad Lucan. 4, 43. *Munitumque latus laevo praeducere gyro.* uti et in Vegetio 3, 8. *Operetumultuario fossa praeducitur.* Vide ad Front. 1, 5, 8. Eadem confusio occurret infra c. 69. *Maceriam VI in altitudinem pedum praeduxerant.* et B. Civ. 1, 27. *fossas transversas praeducit.* Adde Lips. de Mil. Rom. l. 5. D. 5. Gronov. ad Plin. 33, 4. *lineas itineri praeducunt.*

Densissimis castris] Aut vehementer fallor, aut nota numeralis hic excidit; persuasum enim habeo, rescribi debere, in *densissimis castris*; nam Caesar postea narrat, suos *trinis castris potitos esse*; et Jul. Celsus p. 141. *tria ibi hostium castra munitiones insedissee memorat, quae*

petum tardaret, praeduxerant Galli; atque, ^a inferiore omni spatio vacuo relicto, superiorem partem ^{39a} collis usque ad murum oppidi densissimis castris compleverant. Milites, ^b dato signo, celeriter ⁴ ad ^c munitionem perveniunt, eamque transgressi, trinis castris potiuntur. ac tanta fuit in castris capiendis celeritas, ut Teutomatus, rex Nitiobrigum, subito in tabernaculo obpressus, ut meridie conquieverat, ^d superiore corporis parte ^e nudata, vulnerato equo, vix se ex manibus praedantium militum eriperet.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *inferiorem*, omittis o. sp. v. rel. sup. B. pr. ^b Sic MSS. non s. d. et cap. c. ^c *munitiones* Dorv. praev. Pet. dein *eandemque* Carr. D. ^d *superioris* L. sec. paullo ante ubi Pet. male. ^e *nuda* Urs. L. pr. Scal. e. m. L. pr. sec.

corripuisse Caesarianos infra testatur: atque hoc vult *Polyaenus* Strateg. 8, 23, 10. cum docet, eos κρατῖσαι τὴν λόφον, posita enim in eo castra occupaverant. DAVIS. Conjicit Davisius scribendum, *tribus densissimis castris*; propter id, quod sequitur, *trinis castris*. Graecus habet, πολλοῖς spatοντέδοις. Et forte trina castra, tam exiguo in spatio posita, poterant, sine nota numerali, recte *densissima castra* appellari. CLARK.

Eamque transgressi trinis castris potiuntur] Quae sunt haec tria castra? nihil supra de iis Caesar. Sed in Anonymo Celsi exscriptore invenio, ubi hunc collem describit, talia verba: *Erat autem natura et manu hominum aggestis perplexum iter saxis, et super duplicem difficultatem tria ibi hostium castra munitiones insederant.* VOSSIUS.

Teutomatus] Si idem hic est rex, de quo habuimus c. 51. ut est verosimile, mire hoc loco corrupti sunt Codd. Metaphraeses quidem eodem modo Τετόμαρον vocat, sed Celsus *Votimarum*. MSS. vero, Bong. pr. *Votomatus*; Vitom. Cujac. *Vicomapatus* Petav. alii, *Notomatus*, vel *Votomapatus*, *Vocomapatus*, *Vatomapatus*, *Notomapatus* cum Ed. Inc. Edd. pp. *Fontomatus*. Sed Leid. pr. et Scalig. servant vulgatum, qui priori loco cum Celso et aliis veterimis *Teutomotus* exhibent.

Superioris corporis parte nudata] Thorace deposito, quod pectoris munimentum erat, ut interpretatur *Hotomannus*. Nonnulla scripsit hoc de loco Pet. *Victorius* Var. Lect. 36, 4. sed quae omnino sunt praeter rem. DAVIS.

Legionisque decimae, quaecumque erat concionatus] Ita constanter

- 1 XLVII. Consecutus id, quod animo proposue-
rat, Caesar receptui ^a cani iussit: legionisque de-
cimae, quacum erat concionatus, signa consistere.
2 at reliquarum milites legionum, non ^b exaudito tu-
393 bae sono, quod satis magna ^c vallis intercedebat,
tamen ab tribunis militum, legatisque, ut erat a
3 Caesare praeceptum, retinebantur. Sed elati spe
celeris victoriae, et hostium fuga, ^d superiorumque
temporum secundis proeliis, nihil adeo arduum sibi

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a a canere L. pr. ^b audito L. pr. ^c vallis vulgo. ^{ab} scripsi e B. pr. V. pr. Egmont. et aliis. ^e Edd. Elz. ^d Sic C. A. Sc. L. pr. Ox. Urs. Reliqui cum Edd. pp. et superiorum t. s. p. nihil (nil V. sec.) a. a. sibi esse existimaverunt. Puto scr. existimarunt: dein pluri-
mi finem prius.

omnes codd. Etiam Graecus ha-
bet, ἐδηνυγόμενους. Gryphius
primus edidit, *qua tum erat co-
mitatus*. Hanc quoque lectionem
probat Iustus Lipsius. Illud cer-
tum est, nequaquam solitos di-
cere probos autores, *cum aliquo
concionari*, sed *apud aliquem*.
Addunt, non concionandi, sed
pugnae hic rem fuisse. Sed po-
tuit paucis Caesar anteproelium
x legionem adhortatus fuisse. In
Stephani codice erat, *concero-
natus*, unde Hotomannus repo-
nit, *commoratus*. Noster codex
habet: *legionique decimae, qua
cum erat concionatus, signa
constituit*. Ego illud, *qua tum
erat comitatus*, quia in Carra-
riensi codice repertum est, ad-
mitto, donec commodior se of-
ferat scriptura. In Anonymo Celsi
exscriptore invenio, *Substitit le-
gio, quae propinquior erat, al-
tera vero remotior, etc.* VOSS.
Codices nonnulli, *qua tum erat
comitatus*. Quam lectionem am-
plētantur quidam Viri Docti,
quia Caesar alibi non *cum mili-
tibus*, sed *apud milites*, *concio-*

nari semper dicat. CLARK. Ut
vulgo exhibent, exstat in Urbin.
Cujac. Andin. Leid. pr. et Scalig.
Reliqui MSS. et Edd. primae, *le-
gionique etc. constituit*. nisi quod
legioni habeat Lovan. *decimae*
non agnoscant Gott. Voss. tert.
Leid. tert. et Ed. Inc. et *consti-
terunt* sit in Oxoniensi et Leid.
primo. Ceterum erravit Brantius
et cum eo alii, qui putarunt, in
Carr. libro exstare, *qua tum e.
comitatus*, nam Brutus id e sola
Gryphii editione protulit, et in
Carrar. esse, uti dixi in ceteris,
adnotavit. Cum Lipsio in Elect.
2, 7. consentit quoque Brutus.
Posse conjicere, *Qua cum ma-
xime erat comitatus*. quod
compositum in participio adhi-
buit quoque Plautus. *Quum ma-
xime* optime huic loco convenit.
Vide ad Frontin. 2, 9, 6. 4, 5, 2.
Rhenan. et Acidal. ad Tacit. Hist.
1, 29. 84. Suspicio tamen, *con-
cionari quacum*, dictum esse, ut
orare cum aliquo, de quo vide
ad B. Civ. 1, 22. *Cum eo de sa-
lute sua orat.* et ut Appulej. ait
l. 3. Met. p. 57. *Multum cum lu-*

existimabant, quod non virtute consequi possent: neque prius finem sequendi fecerunt, quam muro oppidi portisque ^a adpropinquarent. Tum vero ex 4 omnibus urbis partibus orto clamore, qui longius aberant, repentino tumultu perterriti, quum ^b hostem intra portas esse ^c existimarent, sese ex oppido ejecerunt. Matresfamiliae de muro ^d vestem argen- 5 tumque jactabant; ^e et pectoris sine prominentes, pallis manibus obtestabantur Romanos, ut sibi par- 394

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a adpropinquantur vulgo. ^b Sic MSS. plerique et Edd. pp. non hostes. ^c existum. B. pr. V. pr. se L. pr. dejec. Egm. ac vulgo matresfamilias. ^d vestes L. pr. male. V. aurum arg. Duk. Sed aliter Metaph. et Cels. ^e pectore nudo vulgo.

cerna secreto collocuta. Immo Sallust. B. Jug. c. 10. dicitur hujusmodi verba cum Jugurtha habuisse, i. e. ad Jugurtham. Terent. Hec. 3, 3, 2. habere orationem mecum. pro, ad me. Ovid. Met. 6, 205. Talibus est dictis gemina cum prole locuta. i. e. eam precata est, ut Seneca Ep. 10. Sic loquere cum Deo, tamquam homines audiant. Sic passim, agere cum populo, id est, concionem habere ad populum.

At rel.) Attentius perpendenti apparebit, istud (*at*) minus apto hic loco esse positum, (signa constitere. At — retinebantur) Quare ex MS. Reg. scribendum existimo, *Ac*. Quamquam et illud (*at*), si referatur ad (non exaudito tubae sono), ferri quoque posse videtur. CLARK. *Ac* confirmant Bong. pr. Voss. pr. Petav. Egm. et quatuor alii cum Ed. Incerta. Malim tamen *at*. *Reliquarum legionum* (quo ordine MSS. plerique haec ponunt) milites distinguit a decima legione. Gr. *οι δε δι των λοιπων ταχυδρων spatιωται.* et Celsus, vero.

Magna vallis intercedebat] Ursin. Leidens. pr. Oxon. *magnae valles intercedebant.* Vossian. pr. *magna valles intercedebant*, subscripto puncto sub n. nempe dedit Caesar, *magna valles intercedebat*, uti egregie servarunt Bongars. prim. et Egmundian. *Valles* dictum et *Vallis*, ut *aedis* et *aedes*, *canis* et *canes*, *puppis* et *puppis*, *vulpes* et *vulpis*, aliaque. Vide omnino Servium et Pierium ad Virgil. Aen. 11, 522. *Est curvo amfractu valles, adcommoda fraudi.* Adde Var. LL. 6, 34. *valles abdita.* B. Alex. c. 73. *intercisae valles.* Cel. Burm. ad Phaedr. Fab. 1, 7. Drak. ad Liv. 4, 25. C. 69. in MSS. quibusdam, *colles* cingebat. 8, 8. in nonnullis, *hostes prodiret*, nisi id factum potius per omissionem lineolae solitae.

Portisque appropinquantur] MS. Reg. *Appropinquantur.* Quod idem est. CLARK. Imperfectum praetuli, auctoritate Petav. Leid. pr. et Oxon. aliorumque. *adpropinquaverunt* Voss. pr. sec. Duk.

cerent; neu, sicut Avarici fecissent, ne mulieribus 6 quidem atque infantibus abstinere: nonnullae, de a muris per manus b demissae, sese militibus trans- 7 debant. L. Fabius, centurio legionis VIII, quem inter suos eo die dixisse constabat, excitari se Avaricis praemiis, neque commissurum, c ut prius quisquam murum adscenderet, tres suos d nactus manipulares, atque ab iis sublevatus, murum adscendit: e eos ipse rursus singulos exceptans, in murum f extulit.

1 XLVIII. Interim g ii, qui ad alteram partem oppidi, ut supra demonstravimus, munitionis causa, convenerant, primo exaudito clamore, h inde etiam crebris nunciis incitati, oppidum i ab Romanis teneri, praemissis equitibus, magno k concursu

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Muro Cuj. L. pr. Ox. Sc. Edd. Vasc. Str. Steph. Gr. b dimissae MSS. 8. et tradebant plerique. c ne V. sec. D. d nactus Dorv. e ac Cuj. hos MSS. plerique. expectans MSS. 4. Ed. Inc. f intulit L. tert. Ed. Inc. g desit D. h deinde L. pr. i MSS. plerique a. ab R. defunt G. V. tert. L. tert. Ed. Inc. k conversu B. pr. cursu L. pr. Urs. cum c. Vir Doctus.

Verissimum fors fuit, adpropinquarint.

Matresfamilias de muro] MS. Norv. et ed. Rom. Beroald. hic exhibent, matres familiae. Sic et infra c. 48. ubi in vulgg. legitur, matres familias — suas obtestari, in iisdem Codd. est, matres familiae; et sane alibi hoc modo locutus est noster, ut observavit Vossius ad hujusce libri c. 26. DAVIS. Accedunt MSS. mei, quod sciam, omnes, si forsitan Oxoniensem excipias, et Edd. primae, ut et R. Steph. Vide ad 1, 50.

Pectore nudo] Optime Andin,

et Oxoniensis, pectoris fine: doctius, quam a librariis proficisci potuit; quare in textum sine scrupulo admisi. Auctor B. Afric. c. 85. Umbilici fine. Sallust. Hist. 1. 3. Inguinum fine. Appulej. Flor. N. 15. Scapularum finibus. Hygin. Astron. 4, 12. Navis Argo fine totius veli. Consule insuper Celeberr. Heinsium et Burmann. ad Ovid. Met. 10, 536. et Comment. Virorum doctorum, imprimis A. Gronov. ad Justin. 30, 4. Orientis fine. denique Gesner. ad Caton. c. 28. operito terra radicibus fini.

Ne mulieribus etc. abstinerent] Bong. Vossiani, Petav. Eg.

eo contenderunt. Eorum ut quisque primus vene-
rat, sub muro consistebat, suorumque pugnantium
numerum augebat. Quorum quum magna multitudo 3
convenisset, ^a matresfamiliae, quae paullo ante
Romanis de muro manus tendebant, suos obtestari,
et, more Gallico, ^b passum capillum ^c ostentare,
liberosque in conspectum proferre ^d coeperunt.
Erat Romanis ^e nec loco, nec numero acqua con- 4
tentio: simul et cursu, et spatio pugnae ^f defati-
gati non facile ^g recentes atque integros ^h sustine-
bant.

XLIX. Caesar, quum iniquo loco pugnari, ho- 1
stiumque augeri copias ⁱ videret, praemetuens suis,
ad T. Sextium legatum, quem minoribus castris 395
praesidio reliquerat, mittit, ut cohortes ^k ex castris

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic B. pr. Voss. Leid. Pet. Egm. Scal. G. D. Dorv. et Edd. pp.
aliaeque, non as. V. cap. praec. ^b sparsum Cuj. L. pr. parsum
L. sec. sed v. ad 1,51. ^c obtestare Dorv. ^d coepere L. pr. ^e ne-
que n. neque l. Dorv. Edd. R. M. V. nec n. n. l. Lov. conventio
V. sec. ^f fatig. B. pr. Ox. ^g recentesque i. G. r. neque i. V. tert.
^h cont. L. tert. Ed. Inc. ⁱ vidisset Lov. Br. Dorv. Edd. pp. cop.
aug. Urs. L. pr. ^k defunt ex c. Cuj. Ox. L. pr.

mund. Lovan. et sex recentiores
cum Edd. primis exhibent, *ne a
mulieribus etc. abstinerent*. U-
trumque cum Latinum sit, pro
Juliano genio praepositionis ge-
minationem praesferrem, nisi et-
iam 1, 22. diceret, *proelioque ab-
stinebat*.

L. Fabius centurio] Anony-
mus Celsi exscriptor p. 142. *L.
Sabinum* vocat, nescio, unde
hauserit, omnes enim MSS. vul-
gatam lectionem exhibent. VOSS.
Sabinus est in Duker. et cap.
50. in Bong. pr. *Labiis* Bong.
pr. Voss. pr. sec. *L. abest* a Gott.
Dorv. et 3. aliis ac Edd. pp.

Romanis de muro] Duae po-
stremae voces exulant a MS. Nor-
vic. nec eas in suo Codice repe-
rit Graecus; habet enim solum-
modo: *πρότερον τὰς χεῖρας τοῖς
Ῥωμαίοις ὀρέγμεναι*. Retinendas
tamen censeo, cum alii omnes re-
praesentent, et appareat ex c. 47.
eas feminas de muro Romanos
obtestatas esse. DAVIS. Retinent
eas, quoque MSS. mei praeter
Oxon. Gott. Voss. tert. Leid. tert.
et Ed. Inc.

In conspectu] Sic MS. Reg.
Al. *in conspectum*. Vide supra
ad l. 4. §. 9. CLARM. Suffragatur

celeriter educeret, et sub infimo colle ^a ab dextro latere hostium constitueret: ut, si nostros ^b loco depulso vidisset, quo minus libere hostes insequerentur, terreret. Ipse ^c paullum ex eo loco cum legione pregressus, ubi constiterat, eventum pugnae expectabat.

¹ L. Quum acerrime comminus ^d pugnaretur;

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *a dextero* MSS. et Edd. qdd. et passim. *latere* exsulat a B. pr. ^b Sic MSS. non *dep. l. disp.* L. pr. *puls.* Or. ^c *paullulum* Sc. L. sec. *paulatim* ab L. pr. ^d deest B. pr. V. 3. L. tert. Eg. G. Ed. Inc.

Oxon. unde tamen temere nil mutari velim. Nam reliqui retinent Accusativum. Adi ad 4, 12.

Praemetuens suis] Eleganti hoc vocabulo utitur *Lucretius* 3, 1032. ubi inquit: — *At mens sibi conscia facti, Praemetuens, adhibet stimulos, torretque flagellis.* *Phaedro* etiam *Fab.* 1, 16. dicitur, *illa praemetuens dolum.* *Graecus* transtulit, *Ἰεπὶ τοῖς ἐαυτοῦ δόμοις*, adeo ut praepositionem abundare sit arbitratus, quod in ejusmodi compositis interdum accidit. DAVIS. Plura vide in Comment. ad *Phaedr.*

Mittit] *Lege, misit*, uti quidem legitur in MSSis *Petav. Gotorp. Voss. Egmond. ac Norvic.* DAVIS. *Cur. sec.* Vulgatum defendi potest. Vide ad c. 45. Verum etiam *Bong. pr. Vossiani, Leidenenses, et Edd. Inc. ac B. Steph. dant, misit.* Vel sic tamen nihil temere muto, cum *mittit* retineant MSS. alii.

Dextris humeris exertis] *Graecus, ἀνὰ τοὺς τοῦς ὤμους.* *Lipsius* in *Electis* expungit vocem, *humeris.* Idem tamen notis ad 1. *Annal.* *Taciti* legit, *dextris au-*

dis exertis. Apud *Silium* 1. 8. legimus de *Cethego*: *Ipse humero exertus gentili more parentum Difficili gaudebat equo.* Sed hoc non eo pacati signum; et, si recte *Silii* mentem adsequor, *Cethegus* humero exerto proelium capessabat, ne arma brachio gladium aut tela vibranti impedimento essent. *Statius* 1. 4. *Thebaid.* *Exerti ingentes humeros.* Sed et hic de pugnaturis sermo. Quin potius dicere liceat, humeros exertos proelii indicium fuisse, qui postea velabantur. Unde *Stat.* 1. *Achilleid.* *Sic ubi virginis Hecate lassata pharetris, Ad partem fratremque redit, comes haeret eunti Mater, et ipsa humeros, exertaque brachia velat.* Ubi post venationem humeri velantur, quia tunc non amplius opus exerto humero vel brachio. Apud *Xenophontem* 1. 8. de expedit. *Cyri* legas, *Persas* adspectante se *Bege Candye* dextram exernisse, *διειρκότες*, inquit, *τὰς χεῖρας διὰ τῶν κανδύων, ὥσπερ καὶ νῦν ἐστὶ διειρμῶσι, ὅταν ὁπὰ βασιλεὺς.* Fortassis hoc illis subjectionis signum fuit, et manum exerebant, quo pectori admoverent, qui venerantibus mos, aut, ut ostende-

hostes loco, et numero, nostri virtute confiderent; subito sunt Aedui visi, ab latere nostris aperto; quos Caesar ab ^a dextra parte alio adscensu, ^b manus destinendae causa, miserat. Hi similitudine armorum vehementer nostros ^c perterruerunt: ac, ^d tametsi dextris humeris exertis animadvertentur, quod insigne pacatis esse ^e consueverat, tamen 396

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a latere dextro Lov. ^b deest L. pr. Sc. *destinendi* L. pr. Scal. *dest.* L. sec. Dorv. *det.* V. sec. *distrahendae* D. Carr. *destinandae* Ed. Inc. V. ad 2, 5. ^c *prot.* L. tert. ^d *tamenetsi* Muret. iuvat V. sec. *tamensi.* V. ad 5, 34. ^e vulgo *consueverat.*

rent, se ad nutum ejus paratos arma capere. Itaque frustra Lipsius quaerit, quomodo humeri exeri possint. Quod vero Caesar ait, pacatis id insigne fuisse; possis dicere, populos pacatos Romanis, quando eorum in exercitu depugnabant, solere dextris humeris exertis depugnare. Certe id Gallis usitatum fuisse, nullus ambigo. nam ut Livius lib. 22. ait, ubi exercitum Annibaliscus describit: *Galli super umbilicum nudi erant.* Itaque quod Aedui dextris humeris exertis erant, id propter proelium factum: sed simul inde agnoscebant Romani, pacatos esse seu socios. Caesar infra 2. de bello Civili ait, *humerum apertum gladio appetit*, quod idem est, quod exertum. De Heduis jam me explicio: exertos gerebant humeros ante pugnam, quod non alio spectat, quam ut Romani admonerentur, suos esse socios. VOSS. *Humeros exertos* vocavit *noster* eos, qui vestibus sunt nudati; sed eademmodum *Appulejus* Metam. l. 2. p. 35. ed. *Pric. exertos* nuncupavit oculos, quos palpebrae non tegunt. Graecus, ἀνοπλοὶ τῆς ὤμης, adeo ut vocem primam aut neglexerit, aut

in suo Codice non invenerit. Mediam vero pro Glossmate habet *Just. Lipsius* Elect. 2, 7. et nescire se profitetur, quomodo exeri possint humeri. Eo modo, quo bellaturi suos exerebant. *Statius Thebaid.* 1, 413. *Exertare humeros, nudamque lacescere pugnam.* Multa hujusmodi collegit vir doctissimus, *Janus Broukhusius*, ad *Propertii* El. 1, 20, 44. Sed hoc non quaeviserat Electorum scriptor, si *exertos* idem denotare, ac nudatos, in mentem revocasset. Frustra etiam est, cum ad *Taciti* Hist. 1, 55, reponat, *dextris nudis exertis*, praeterquam enim, quod hoc deditiois et subjectionis est indicium, quid opus est, ut vulgatam lectionem sollicitemus? Nam humeris exertis docebatur Romani, suos esse socios, qui adscendebant, quia in Gallia pacatorum hoc erat insigne. Utramque conjecturam absurdam esse, monstravit *Octavius Ferrarius* de re vest. 1, 9. DAVIS. Nec melior est huiusmodi *Joan. Meursii*, qui Exero. Crit. Part. 2. l. 1. c. 14. legit, *dextris numeri exertis*; ut *numeri* sint cohortes. At vox in eo sensu tum temporis non adhibebatur; quamvis sequioris ae-

id ipsum sui fallendi causa milites ab hostibus factum existimabant. Eodem tempore L. Fabius centurio, quique una murum adscenderant, a circum-
 4 venti atque interfecti, de muro praecipitantur. M. Petrejus, ejusdem legionis centurio, quum portas
 b excidere conatus esset, c a multitudine obpressus,
 897 ac sibi desperans, multis d jam vulneribus acceptis, manipularibus suis, qui illum secuti erant, Quoniam, inquit, me una vobiscum servare non possum, vestrae quidem certe e vitae prospiciam, quos cu-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a circumventionibus G. V. tert. Ed. Inc. b vulgo excindere. c deest praep. L. pr. d abest Ox. D. G. V. tert. Ed. Inc. e vulgo saluti.

vi scriptoribus fuit usitata. Vide sis Interpretes ad Taciti Hist. 1, 6. Hermas Paft. 1. 3. Sim. 9. c. 2. Decenter succinctae exertis brachiis dextris, hoc est, porrectis, extensis. Sic ex MSSis reponendum. Vulgo, externis brachiis dextris. Idem c. 9. Incinctae, et exertis humeris, capillisque solutis; ubi exerti humeri sunt nudati. Pariter apud Josephum Iscanum B. T. 2, 608. Venus dicitur, Nuda humeros, EXERTA sinus. Tertullianus de Pallio c. 3. Cato Juridicinae suae in tempore humerum exertus. Adeo ut in hujusmodi locutionibus duplex sit alius vocis potestas. Si plura de hoc Caesaris loco videre ge-
 818 sis, adi V. C. Jos. Wassium ad Sallustii Catil. c. 44. pag. 144. IDEM. Cur. sec. Exsertis ergo hic nil, nisi, nudatis, expeditis et liberis veste, notat. Ovid. Met. 2, 270. Ter Neptunus aquis cum torvo brachia vultu Exserere ausus erat. 9, 57. Vix tamen exserui sudore fluentia multo Brachia. ubi nil mutandum. Virgilio Aen. 1, 492. Exserta mamma,

latus 11, 649. etc. Atque ita alii. Immo et de aliis, pro demonstrare, vide in notis Scheff. ad Phaedr. F. 12. de exserere humeros consule ad Front. 2, 1, 2.

Insigne pacatis] Sic, ut videtur, exhibent MSS. Cujac. Ursin. And. Scal. Oxon. ex quibus nihil varietatis adnotatum est; sed reliqui mei omnes cum Carr. et Edd. primis dant, pacatum. quasi pro, pacatorum; φιλασθητων Gr. dein consuerat rursus edidi, auctoritate MStorum tantum non omnium, certe vetustissorum plurimum. Vide ad 1, 43.

Fabius] Celfo rursus, Sabinus, ut visum et ad c. 47. Immo Bongars. prim. cum Dukeriano ei hic adsensum praebent.

De muro praecipitabantur] In MSS. Reg. Eliens. et Vossii et Edit. Romana deest praepositio. CLARK. Exsulat quoque praepositio a meis et Edd. primis, si excipias Cujac. Scal. And. Oxon. et Leid. prim. qui bene servant;

piditate gloriae adductus in periculum ^a deduxi. Vos, ⁵ data facultate, vobis consulite. Simul in medios ^b hostis inrupit; ^c duobusque interfectis, reliquos a porta ^d paullum submovit. ^e Conantibus auxiliari ⁶ suis, Frustra, inquit, meae vitae subvenire conamini, quem jam sanguis viresque deficiunt. Proinde ^f hinc abite, dum est facultas, vosque ad legionem recipite. Ita pugnans post ^g paullulum concidit, ac suis saluti fuit.

LI. Nostri, quum undique premerentur, ^h XLVI 1

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a add. L. sec. ^b Sic V. pr. sec. E. S. irr. in m. h. Edd. qdd. erup. L. pr. pr. or. L. tert. V. tert. Ed. Inc. sed v. ad 5, 44. irrum-
pit Carr. ^c duobus D. Dorv. Edd. R. M. V. D. quoque V. sec.
^d paululum L. pr. sec. Scal. D. paulo Egm. ^e conantibusque Edd.
R. M. V. ^f Sic Cuj. And. Ox. Dorv. et Gr. ἐνθεν. Reliqui et Ed.
R. Steph. carent hinc. ^g Sic Ox. Carr. D. L. pr. sec. V. sec. Scal.
non paulum. Ox. etiam inest fac. ^h VI et XL. L. pr.

quamquam et B. Civ. 2, 11. praecipitataque muro occurrat. Posset quoque, e muro. Nam et muro, e muro, de muro bene Latina sunt. Cum iisdem et Dorv. ac Edd. primis retinui praefens, pro quo imperfectum maluit Clarkius, ad stipulantibus ei ceteris MSSis et Edd. quibusdam.

M. Petrejus] Hanc lectionem retinet Graecus; at in vet. Cod. nostro (et MSS. Brant. Norvic. nec non impressis Rom. Ven. Beeroald.) est *Petronius*, et sic quoque Anonymus *Celsi* exscriptor habet p. 143. ed. Londin. VOSS. *Petrejus* servant Cuiac. And. et Oxon. Reliqui cum MSS. Hotom. et Edd. pp. *Petronius*. nisi quod in Leidensi pr. sit, *praetor*. In Egm. et *Petronius*.

Portas excindere] Bong. pr. Leidenses, Vossiani, Oxon. Petav. Egmund. Dorvill. Gottorp, cum

Buslid. et Ed. Inc. *excidere*. Quod mutari nequaquam debuerat. Al. *excindere*. Vide Cl. Duker. ad Flor. 2, 2, 36. de *excidendis hostium moenibus*. Arntzen. ad Aurel. Vict. de Vir. Ill. c. 31. *Radicem excidi iussit. Excisis arboribus* B. Civ. 2, 15. Atque ita MSS. iubentibus, quorum duo a me etiam visi sunt, apud Statium rescribendum Theb. 10, 911. *Soceri thalamos (vel turres) excidere Cadmi*. Vulgo, *excindere*. Eadem variatio in libris 4, 753, 8, 515. et passim in *excindere* et *excidere urbem*. Vide Drakenb. ad Liv. 5, 15, 8. Lactant. 5, 3. *Veritatem penitus excidere*. At Bon. Cod. *excindere*. Sed vulgatum malo, Horat. Sermon. 1, 3, 26. *excidi penitus vitium trae*. Appulej. 1, 5. p. 104. *ferro caput excideres*.

Ac sibi] Iidem Codices habent sui. CLARK. Sui Bong. Vossiani,

centurionibus amissis, dejecti sunt loco. sed intolerantius Gallos insequentes legio x^a tardavit, quae^b pro subsidio paullo aequiore loco confiterat.
 2 Hanc rursus XIII legionis cohortes exceperunt; quae ex castris minoribus eductae, cum T. Sextio^c legato
 3 locum ceperant superiorem. Legiones, ubi primum planitiem attigerunt, infestis contra^d hostes signis
 4^e confiterunt. Vercingetorix ab radicibus collis suos intra munitiones^f reduxit. § Eo die milites^h suntⁱ paullo minus DCC^k desiderati.

1 LII. ^l Postero die Caesar, concione advocata, temeritatem, cupiditatemque militum reprehendit, quod sibi ipsi^m iudicavissent, quo procedendum, aut quid agendum videretur, neque, signo reci-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a tardat D. a m. pr. b pro L. pr. inter versus. praesidio Carr. D. Dorv. Edd. pp. c abest Dorv. Edd. R. M. V. ordo e L. pr. Ox. vulgo c. l. d hostem Ox. bene. e extit. L. pr. Recte. V. ad c. 35. constiterant Lov. et 3 alii cum Ed. Inc. f recepit reduxit L. pr. g eodem V. sec. h sunt in L. pr. Ox. ponitur post DCC. fors. delectatur. i paullum B. pr. V. pr. Lov. et 3. alii. k perdit V. sec. l postera L. sec. m iudicassent L. pr. ipsi male abest ab Ed. Gryph.

Pet. Egm. Lov. et 5. recentiores cum Carr. et Edd. primis. Sed, ut vulgo, ita passim Cicero et alii. 3, 12. *fortunis desperare*. At vi participialis nominis Genitivus satis se defendere posset. nam non solum *desperare aliquam rem*, sed et *aliquem*, occurrit. V. ad Front. 4, 5, 6.

Quidem certe saluti] MSS. Reg. et Vossii, *quidem vitae*. MS. Eliens. *quidem certe vitae*. CLARK. Rescripsi *vitae*, iuventibus MSS. quotquot sunt vetustiores: *saluti* inveni in solis Duk. Dorv. et Leid. sec. nisi *vitae saluti* jungere velis.

Intolerantius Gallos insequentes] Cupidius: et apta vox huic rei est. est enim ejus, qui nescit ipse cupidinem suam siliere. Sic *immoderate laetari* in Severo dixit Spartianus: *Septimium Severum immoderatissime, cum moreretur, laetatum*. VOSSIUS.

Eo die milites sunt paullo minus DCC desiderati] Hanc cladem memorat Suetonius in Jul. c. 25. *Per tot successus, inquit, ter, nec amplius, adversum casum expertus; in Britannia classe vi tempestatis prope absumpta; et in Gallia ad Gergoviam legione fusa etc.* Vide Jul. *Celsum* p. 144. DAVIS.

piendi dato, constitissent, neque ^a ab tribunis militum legatisque retineri potuissent; exposito, quid ^a iniquitas loci posset, quid ipse ad Avaricum ^b sensisset, ^c quum, sine duce, et ^d sine equitatu deprehensis hostibus, exploratam victoriam ^e dimisisset, ne parvum modo detrimentum in contentione propter iniquitatem loci ^f accideret; quanto opere eorum ^g animi ^h magnitudinem admiraretur, ⁱ quos non castrorum munitiones, non altitudo montis, non ^j murus oppidi tardare potuisset: tanto opere licentiam ^k adrogantiamque reprehendere, quod plus se, quam imperatorem, de victoria atque exitu rerum sentire existimarent: nec minus se ^l in milite modestiam, ^m et continentiam, quam virtutem, ⁿ atque animi magnitudinem, desiderare.

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Sic B. pr. V. pr. sec. Egm. Ox. non a. b *senserit* Carr. V. sec. sensit D. c *quid* L. pr. d *abest* Carr. D. male. e *dem.* Edd. R. M. V. perperam. f *vulgo acciperet, quantopere.* g *magnitudine* G. V. sec. tert. h Sic C. Urs. And. Ox. Sc. L. pr. reliqui cum Edd. pp. *quod.* i *muros* V. pr. *muri potuissent* Egm. k *que deest* Dorv. Lov. et *adr.* L. pr. *appreh.* G. V. tert. l Sic Urs. Cuj. And. Sc. Ox. L. pr. reliqui cum Edd. pp. *ab vel a.* m et *cont.* defunt And. Cuj. Ox. L. pr. agnoscit Metaphr. n *exsulat* a L. pr.

Exposito, quid iniquitas loci posset] Vulgg. *exposuit*; sed nos secuti sumus lectionem Codicis Andini, quam probavit J. Fr. Gronovius ad Livii 1, 41. Eleganter enim participia hoc modo absolute ponuntur. Curtius 4, 13, 37. *Adservari transfuga jusso, expositoque, quod nunciatum erat.* Idem 5, 12, 7. *Darius Artabazum acciri jubet, expositisque, quae Patron detulerat.* Si pluribus opus est exemplis, adeas G. J. Vossium de Construct. c. 49. p. 179. et 60. p. 230. IDEM. Andinis membranis accedunt

Leidens. prim. et Oxoniensis. Ad Livii locum vide laudatos a Cel. Duk. et Drakenb. et N. Heins. ad Vellej. 1, 7. et Comment. ad Aur. Vict. Orig. Gentis Rom. c. 13. *per colloquium inquisito, qui essent.* B. Civ. 1, 30. *simul Eunonem mitti audierunt, nondum profecto etc.* Adde ad 1, 39. *Audito, Pompejum etc.* ut quidam conjiciunt, ut et 2, 10. nec non Colvium ad Appuleji Met. l. 1. *comperto.* et ita p. 5. *probe curato* MSS. et Edd. Vett. Merito in textum quoque recepit Clarcius. Gr. διδάσκων.

- 1 LIII. Hac habita concione, et ad extremam orationem confirmatis militibus, ne ob hanc causam animo permoverentur, ^a neu, quod iniquitas loci adtulisset, ^b id virtuti hostium tribuerent: eadem de profectione cogitans, quae ante senferat, legiones ^c ex castris eduxit: aciemque idoneo loco constituit.
- 2 ^d Quum Vercingetorix nihilo magis in aequum locum cum descenderet, levi facto equestri proelio, atque ^e eo secundo, in ^f castra exercitum reduxit.
- 3 Quum hoc idem postero die fecisset, satis ad Gallicam ostentationem minuendam, militumque animos confirmandos factum existimans, in Aeduos ^g castra

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a neu id Lov. ^b id deest Pet. Lov. G. Egm. Dorv. Edd. R. V. M. non male. id hosti trib. And. Ox. adtr. L. sec. ^c e c. MSS. qdd. $\bar{x}$ castra B. pr. ^d Tum Lov. V. tert. ^e Sic C. A. O. Sc. L. pr. reliqui cum Edd. pp. carent eo. ^f castris V. sec. ^g mov. c. MSS. plerique.

Acciperet] Bong. Vossiani, Leidenfes, Scalig. Petav. Lovan. Egmond. Duk. Carr. Gott. cum Edd. multis vetustissimis et R. Stephani, *accideret*. Quod verum esse, nullus dubito. Alibi *incommodum accidit*, ut 8, 24. B. Civ. 1, 48. et similia. licet et *accipere detrimentum* noster cum aliis dicat aliquoties.

Quantopere] Bong. pr. Vossian. pr. Egmund. Duker. Gotthorp. Voss. sec. Leid. tert. et Ed. Inc. *quanto opere*, et statim *tanto opere* iidem, uti et Oxon. Leid. et Voss. sec. Vere. Adi notata ad 1, 13. *suae magno opere virtuti tribueret*.

Non minus] Sic MS. Reg. Al. *Nec minus*. CLARK. *Nec* mei retinent omnes, sed in Ursiniano et Vaticano etiam restat *non*.

Ad extremum confirmatis] Sic MS. Reg. Vulgg. (*ad extremum oratione confirmatis*.) MSS. Eliens. et Vossii, (*ad extremam orationem confirmatis*.) CLARK. Vulgatum confirmant MSS. Cujac. Urs. And. Oxon. Leid. pr. Scal. Carrar. Duk. Dorv. In eo tamen ulcus latere puto. Regii Codicis lectionem confirmat Lovan. *Hac habita oratione confirmatis*. Aicard. correxit, et *extrema or.* Verum Bong. pr. Voss. pr. Petav. Egmund. et quinque recentiores cum Ed. Inc. *ad extremam orationem*. Quod cur non admittamus, nullam video causam, pro, ad orationis finem. Gr. τελευτῶν.

Nihilomagis] Sic quidem edidit Vascos. Strada et R. Stephan. cum Urs. et Scalig. ac reliquis, probante Hotemanno, licet te-

movit. Ne tum quidem ^a insecutis hostibus, ⁱⁱⁱ die ⁴ ad ^b flumen Elaver ^c pontem refecit, atque exercitum transduxit.

LIV. Ibi ^a Viridomaro atque ^d Eporedorige ¹ Aeduis adpellatus, ^e discit, cum omni equitatu Litavicum ^f ad sollicitandos Aeduos profectum: opus esse ^g et ipsos praeccedere ad confirmandam civitatem. Etsi multis jam rebus perfidiam ^h Aeduorum ² perspectam habebat, atque ⁱ horum discessu ad maturari defectionem ^k civitatis existimabat; tamen eos retinendos ^l non censuit; ne aut inferre injuriam videretur, aut ^m dare timoris aliquam ⁿ suspicio-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *insecutus ab h.* Pet. *ne deest* L. pr. Sc. ^b *abest* Egm. G. *La-ber* B. pr. Pet. *Elaver* V. sec. *Claver* MSS. quidam. ^c *Sic* Urs. ^e *suis*, et ita C, And. Sc. Ox. L. pr. nisi quod Ox. *effecit*, et Scal. ac L. pr. *fecit*. reliqui cum Edd. Vett. *pontes* (v. c. 35. 56.) *refecit*, atque *e. traducit*. *efficit* etiam V. sec. *enque*, pro atque, B. pr. V. pr. et 4 alii cum Ed. Inc. *exercitumque* L. pr. ^d *Eporidor*. MSS. multi hic et infra. *Operid*. V. pr. sec. ^e *didicit* Carr. D. ^f *Bibracte* ad Pet. V. c. 55. ^g *Sic* C. A. O. Sc. L. pr. reliqui cum Edd. pp. et aliis carent *et. ipsum* G. V. tert. Ed. Inc. ^h *vulgo Aed. Caesar*. ⁱ *eorum* L. pr. ^k *civitati* Ed. R. Steph. ^l *Sic* MSS. non *ref. e.* dein *constituit* Carr. et 10 mei cum Edd. pp. ^m *daret* Urs. Ber. *daret alig. t.* L. pr. ⁿ *suspicionem* Urs. F. pro *suspect*. V. ad 6, 7.

stetur, in MSS. suis omnibus scribi, *nilominus*. Consentit vulgatis Metaphraſtes: *ἐπειδὴ δὲ οἱ πολέμιοι οὐκ ἀντεξήσαν*. Vorum Bong. Vossiani, Leidenſes, And. Oxon. Egmund. Lovan. Duker. Dorv. Gott. et reliqui, ut puto, cum Edd. primis, item Aldi. Gryphii, Plantini exhibent, *nilominus*. et Celsus, *ipse etiam in plana descendit*. Plus tamen in *τὸ magis* inclino, si idoneis confirmetur Codicibus. Eadem confusio in his vocibus 5, 1.

Præccedere) Bongars. pr. Leid.

pr. Vossian. pr. Scalig. Egmund. Duker. et 6 alii cum Edd. Ber. Vasc. Str. Steph. Gryph. post. *antecedere*. Recte. C. 12. *equitatus, qui agmen antecesserat*. c. 35. *Vercingetorix magnis itineribus antecessit*. B. Civ. 2, 24. *Ipsæ cum equitatu antecedit ad exploranda castra*. *Praegredi* 3, 78. ut legendum e Lovan. et *antecedere* rursus c. 79.

Caesar persp.] In nonnullis proprium nomen ponitur ante *etsi*. In aliis, *Caesar perf. Aed.* Sed abest a Bong. pr. Voss. pr.

3 nem. Discedentibus his, breviter sua in Aeduos merita ^a exponit; quos, et quam humiles accepisset, ^b compulsos ^c in oppida, multatos agris, omnibus ereptis copiis, inposito stipendio, obsidibus summa ^d cum contumelia extortis, et quam in fortunam, quamque in amplitudinem deduxisset; ut non solum in pristinum statum redissent, sed omnium temporum ^e dignitatem et gratiam antecessisse viderentur. His datis mandatis, eos ab se ^f dimittit.

1 LV. 3 Noviodunum erat oppidum Aeduorum, 2 ad ripas Ligeris obportuno loco positum. Huc Caesar omnes obsides Galliae, frumentum, pecuniam publi-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic Lov. Dorv. Edd. R. M. V. non *exposuit*. ^b *et comp.* MSS. plurimi et Edd. pp. ^c *inopia* Egm. ^d *deest* G. V. tert. L. tert. Ed. Inc. male. V. ad 5, 57. ^e *gratiam dignitatemque* Pet. ^f Sic Carr. L. pr. Ox. D. vulgo *dimisit*. ^g *Noviodonum* D. V. pr. sec. Edd. pp.

Petav. Lovan. Egmund. et plurimis aliis, ac Inc. Editione. Recte. V. ad 2, 17. Deinde *maturari* est in Oxon. in Leid. pr. et Scalig. *maturandi*. In Petav. *ad naturalem*. Fuitne, *discessum maturandi*, scilicet *caussa*? Vide ad 4, 1. Certe latere quid videtur.

Retinendos] Notandum, in Oxon. et Andino scribi, *pertinendos*. quod notaret, *pertinenter eos retinendos*. Hinc certe derivatur *pertinax*; nec temere spernendum videtur.

Omnibus ereptis copiis] Alii habent, *omnibus ereptis sociis*, quae quidem lectio non est aspernanda. Apparet enim ex B. G.

6, 12. Sequanos *magnam partem clientium ab Aeduis ad se transduxisse*. Nec quisquam dicat, alios esse clientes, alios socios, nam Metaphrastes B. G. 1, 31. *clientes* interpretatur *συμμάχους*, et fidem superat, multas civitates Aeduis se in servitutem *ἐκσυρίων* dicasse. DAVIS. Sociis e suis libris praefert etiam Hotom. ut Bas. Ven. 1517. Vascos. Ald. Strad. Gryph. et Plantin. ediderunt. Sed mei omnes cum Edd. primis copiis servant, praeter Oxoniensem et Cujac. Sed sub copiis facile *clientes*, non minus ac totas eorum vires, quae subintelligere.

Et quam etc.] Copulam addidi, auctoritate MStorum omni-

publicam, suorum atque exercitus impedimentorum magnam partem contulerat: huc magnum numerum 3 equorum, hujus belli causa in Italia atque Hispania ^a coemptum, miserat. Eo quum Eporedorix Vi- 4 ridomarusque ^b venissent, et de statu civitatis cognovissent, Litavicum Bibracte ab Aeduis ^c receptum, quod est oppidum apud eos maximae auctoritatis, ^d Convictolitanem magistratum, magnamque partem senatus ad eum convenisse, legatos ad Vercingetorigem de pace et amicitia ^e concilianda publice missos; non ^f praetermittendum tantum commodum existimaverunt. Itaque, interfectis ^g Novio- 5 duni custodibus, quique eo negotiandi, aut itineris causa, convenerant, pecuniam atque equos

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic B. pr. L. pr. Pet. Urs. sec. coemptus Eg. V. pr. coemptos G. V. tert. L. tert. Ed. Inc. vulgo coemptorum. dein miserant G. ^b venisset C. Ed. Gryph. ^c acc. D. ^d rursus MSS. C. tabim, C. tavim, C. tavem. ^e inter versus L. pr. ^f praetereundum L. sec. post h. verbum addit instans Ox. ^g Novioduniis V. pr. sec. L. sec.

um, Editionumque ante Scal. Dein in MS. Urfini scribitur, et in eam fortunam amplitudinemque deduxisset. Rectius, si id admittamus, habent Andin. Oxon. Leid. pr. Scal. et in eam f. amplitudinemque duxisse, scilicet exposuit. Verum utramque lectionem suspectam habeo, legoque, et in eam f. eamque in ampl. deduxisse. Nec obstat modi mutatio. Ea fuit corrumpendi loci causa. Adi ad 2, 10. Constituerunt reverti, et convenirent. Dein auctor non amat tantum, praepositiones, sed et adjectiva nominibus juncta repetere. Vide ad 6, 11. In omnibus civitatibus, atque in omnibus pagis.

Bibracte] Bong. pr. Petav. Voff. pr. Egmundi et septem alii *Jul. Caes. Tom. I.*

cum Ed. Inc. *Bibracti*, quo ab Accusativo distinguatur. Sed a *Bibracte* tamen retinent MSS. omnes 1, 23. et c. 90. infra, *Bibracte hiemare*, praeter Dörvill. 8, 1. ab oppido *Bibracte*, ubi nulla est varietas.

Aut itineris] Has voces non exhibent MSS. *Pinelli* et *Norvic.* quibuscum faciunt edd. *Rom. Ven. Beroald. Steph. Gryph.* nec in suo Codice legit Graecus, habet enim solummodo: πάντας πρὸς τῆς ἐν τῇ πόλει ὄντας ἐμ. πόρῃς Ρωμαίους. DAVIS. Deest in multis Codicibus, quos citat Davisius. Item in MSS. Reg. et Vossii. CLARK. *Aut itineris* agnoscunt MS. Ciacccon. item Cujac. And. Oxon. Scal. Leid. pr. Item

X x

6 inter se partiti sunt; obsides ^a civitatum Bibracte
 7 ad magistratum deducendos curaverunt; oppidum,
 quod ^b ab se teneri non posse ^c judicabant, ne cui
 8 esset usui Romanis, incenderunt; ^d frumenti quod
 401 subito potuerunt, navibus ^e avexerunt; reliquum
 9 flumine, atque incendio ^f corruerunt; ipsi ex fini-
 timis ^g regionibus copias cogere, praesidia, custo-
 diasque ad ripas Ligeris disponere, equitatumque
 omnibus locis, injiciendi timoris causa, ostentare

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *a civitatis* suprasc. B. pr. ^b *a se* MSS. plerique et Edd. qdd. ^c *putabant* L. pr. a m. pr. ^d *frumentum* Pet. Lov. Dorv. male. V. ad 1, 51. ^e *adv.* L. pr. Ox. Dorv. *addux.* L. sec. ^f *corrupuerunt* V. pr. ^g *civitatis* L. pr. dein *copias quaerere, cogere praes.* Edd. R. M. IV.

Ed. Ven. 1517. Ald. Gryphii Ed. 1536. et Plantin. ante Scalig. Reliquae fere cum Celso et MSS. tum aliorum tum meis, quod sciam, his verbis carent. Conjicit Cl. Wasse, ortam hanc omissionem, quod scriptum fuerit, *iteris*: idque non intellectum ejecisse librarios. Certe sic *itere* inveni in Bong. pr. 2, 29. ubi vide.

Cui] Petav. Voff. pr. Lovan. Egm. Carr. et quinque alii cum Edd. Inc. Flor. quo: sine dubio corrupte pro *quoi. quod* Leid. sec. de *quoi* confer et 2, 30. alibi *quoivis* pro *cuivis* in MSS.

Injiciendi timoris] Locutio bona et nota, et a nostro aliquoties adhibita. Monendum tamen, in Dukeriano exarari, *inmittendi*. quasi jam inmitteret equitatum ipsum, vel telum in eos: quibus in rebus *inmittere* proprium esse, sciunt docti, et alibi monendum habuimus.

Si aut refrumentaria Romanos excludere, aut adductos ino-

pia ex Provincia expellere possent] Provinciam hic noli intelligere τὴν ἐπαρχίαν, seu Narbonensem, sed ditionem, in qua tum Caesar erat. Unde infra c. 64. ait: *His constitutis rebus, Aeduis, Segusianisque, qui sunt finitimi ei Provinciae, x millia peditum imperat.* Sed recte hoc loco vet. cod. non habet vocem *ei*; ita ut multum verear, ne in eodem codice et hic locus rectius legatur. Verba sunt: *Si refrumentaria Romanos, aut adductos inopia ex Provincia excludere possent.* Duo dicit hostes agitaſſe, Romanos excludere frumento; vel, quando illo carerent, redditu in provinciam. Quam scripturam ut meliorem credam, facit, quod infra c. 59. Caesar ait: *jam Caesar a Gergovia discessisse audiebatur, jam de Aeduarum defectione, et secundo Galliae motu rumores afferebantur, Gallique in colloquiis, interclusum itinere et Ligere Caesarem, inopia frumenti coactum, in Provinciam contendisse confirmabant.* Itaque hoc prohibere vo-

coeperunt; si ^a ab re frumentaria Romanos excludere, aut adductos inopia ex Provincia ^b excludere possent. Quam ad spem multum eos adjuvabat, ¹⁰ quod Liger ex nivibus creverat, ut omnino vado ^c non posse transigi videretur.

LVI. Quibus rebus cognitis Caesar maturandum ¹ sibi censuit, ^d si esset in perficiendis pontibus periclitandum, ut prius, quam essent majores ^e eo coactae ⁴⁰² copiae, dimicaret. nam, ut commutato consilio ²

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo aut re. ^b vulgo expellere. ^c Sic MSS. non tr. n. p. pro ut male et Edd. R. M. V. Gryph. V. ad 3, 14. ^d nec esse L. pr. ^e deest L. pr. vulgo cop. c. contra MSS. post dimicaret V. sec. dimicaretur Duk. non male.

lebant: alterum autem locum optime in veteri codice scribi, qui sunt finitimi Provinciae, vel illud ostendat, quod ait, iustum illum militem, Allobrogibus bellum inferre. Et paullo post subiicit Caesar, quo facilius subsidium Provinciae ferri posset. Nimirum adversus eosdem milites. Denique nihil clarius loco Caesaris, quo ait: Caesar, quod hostes equitatu superiores esse intelligebat, et, interclusis omnibus itineribus, nulla re ex Provincia atque Italia sublevari poterat. En, hic dicit Caesar, jam perfectum illud, quod supra agebat hostes in animo habuisse. Itaque audacter hunc locum hoc pacto mecum scribito: Si aut re frumentaria Romanos, aut adductos inopia, ex Provincia, excludere possent. VOSS. Cum Aedui non id sibi propositi habuisse videantur, ut Romanos e Provincia expellerent, sed ex sua ipsorum solummodo civitate; illumque in finem eos vel commeatibus e Provincia subvehendis prohiberent, vel redditu denique in Provinciam intercluderent:

non negligenda videtur Lectio, quam in Codice vetusto reperit Dionys. Vossius, viz. si aut re frumentaria Romanos, aut adductos inopia ex Provincia excludere possent. Nisi forte et vulgata Lectio ita accipi possit, ut dicantur Aedui Romanos non ex Provincia expellere, sed adductos inopia rerum ex Provincia subvehendarum, ex sua (Aeduarum scilicet) civitate expellere posse se sperare. Utrovis tamen modo, paullo durior videtur, quam Caesaris solet esse locutio. Et fortean aliquid intercederit. CLARK. Locus est corruptus, et medicinam tentavit Vossius; sed, ut mihi videtur, parum commodam reperit. Aeduis, sicut arbitror, consilium fuit, Romanos a Ligeris transitu prohibere, quo eos re frumentaria excluderent, adeoque in provinciam regredi cogerent. Infra c. 59. Galli in colloquiis, interclusum itinere et Ligere Caesarem, inopia frumenti coactum, in Provinciam contendisse confirmabant. Hinc clare vides, quid optarint barbari. Noro. Bongars. pr. Petav.

iter in Provinciam converteret, (ut nemo non tum
 a quidem necessario faciendum existimabat,) quum
 infamia atque indignitas rei, et obpositus mons Ce-
 venna, viarumque difficultas impediēbat; tum ma-
 xime, quod b Agendico, Labieno, atque iis legio-
 3 nibus, quas una miserat, vehementer timebat. Ita-
 que, c admodum magnis, diurnis atque nocturnis,
 itineribus confectis, contra omnium opinionem ad
 4 d Ligerim pervenit; vadoque per equites invento,
 pro rei necessitate, obportuno; ut brachia modo,
 atque humeri ad e sustinenda arma liberi ab aqua

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Vulgo *id ne t. et faciendum.* b vulgo *adungi et cupiebat.*
 c *demum D. V. sec. d. nocturnisque Br. D. Ed. Inc. d Ligerem*
 B. pr. *venit* autem MSS. longe plurimi et Edd. qdd. *dein re n.*
 Scal. e *sustentanda L. pr.*

Gottorp. Voss. et Egmond. habent, si ab re frumentaria. Locum itaque sic refingo, *si ab re frumentaria Romanos excludere, et adductos inopia in provinciam repellere possent.* Levis est mutatio; sed ex ea sensus exsurgit rei congruus. Vide *Celsum* p. 147. DAVIS. *Cur. sec. Si ab re* MSS. fere omnes et Edd. Vett. vel *a.* Oxon. And. Cuj. *ut ab re.* quom. Edd. quaedam, ut Aldi, Gryphii, Plant. In Leid. pr. tantum est, *si re fr.* A Scaligero est ex Ursini Codice, *si aut re.* Dein praepositio *ex* non compareret in Cujac. Leid. pr. Scalig. Oxon. And. Pro *expellere* Duker. a m. pr. *pellere.* *Excludere* Cujac. Leid. pr. Scalig. et Oxon. fors. et Andin. Quod non dubito veram esse lectionem. Nicasius Heliebodius ejicere voluit, *ex Provincia,* vel *legere, in Provinciam,* uti et Hotomannus ac Lipsius. Sed MSS. optimos sane, sequor. Fraudi fuit librariis re-

petitio verbi *excludere.* Sed illa non est infrequens nostro. Vide omnino ad 1, 44. *si iterum experiri velint, iterum paratum sese decertare. Si pace uti velint.* Distinxisse videtur tamen Caesar inter *excludere a re frumentaria,* et *excludere provinciam,* vel *ex provincia.* nisi ex illo *ex* facere malis, *etiam.* Certe pro aut *inopia* in Dorvill. est, *atque in.* Praepositionem *a* restituiimus etiam 5, 23. *Ne anni tempore a navigatione excluderetur.* B. Hispan. c. 5. *ut eum ab oppido commeatuque excluderet.*

Id ne tum quidem necessario faciendum existimabat] V. c. *Id ne metu quidem necessario.* Graecus, τὴν μὴ ποτε ἀναγκαῖον ἤρῃσας εἶναι. Vulgatam lectionem praefero, et ait Caesar, putasse id nequaquam necessarium esse. VOSS. MSS. habent, (*ne metu quidem.*) Graecus, voce transposita, videtur legisse, (*ne*

esse possent, disposito equitatu, qui vim fluminis
 a refringeret, atque hostibus primo adspectu b per-
 turbatis, incolumem exercitum transduxit: frumen- 5
 tumque in agris, et c pecoris copiam nactus, repleto 408
 iis rebus exercitu, iter in d Senonas facere instituit.

LVII. Dum haec apud Caesarem geruntur, La- 1
 bienus eo subplemento, quod nuper ex Italia vene-
 rat, relicto e Agendici, ut esset impedimentis prae-
 sidio, cum iv legionibus Lutetiam proficiscitur.
 (f id est oppidum Parisiorum, positum in insula a
 fluminis g Sequanae) cujus adventu ab hostibus co-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a restit. L. pr. V. sec. b turb. Carr. Dorv. Edd. R. M. V.
 e Sic MSS. d Sic L. pr. Sc. f. cepit. L. tert. e Agedinci MSS.
 plerique. Agedici V. sec. Agedini D. Agedingi V. tert. Agedin-
 cum in civitate sed inp. Egm. defunt ut e. i. pr. in Edd. R. M. V.
 f quod L. pr. Sc. Ed. R. Steph. rectius, quam quod statim MSS.
 praeter Cuj. And. Sc. L. pr. Ox. habent cum Ed. Ven. quod po-
 situm est. g Sequani Egm.

cessario id ne tum quidem fa-
 ciendum existimabat:) τὸ μὴ
 ποιεῖν, ἀναγκαῖον ὑποβόατο.
 εἶναι. CLARK. Ursini liber,
 ut nemo tunc quidem. Norvic.
 autem, Bongars. pr. Petav. Got-
 torp. Voss. et Egm. dant, ut ne
 metu quidem. Reliqui codices,
 id ne metu quidem. Caesar scrip-
 sit, id minime tum quidem ne-
 cessario faciendum existima-
 bat. DAVIS. Cur. sec. Non vi-
 dentur interpretes et librarii
 Caesaris mentem et constructio-
 nem perspexisse praeter Ciacco-
 nium. Non enim jungenda, nam
 existimabat etc. sed nam cum
 infamia et Cevenna etc. inpe-
 diebat, ut converteret iter. Si
 aliter construas, non cohaerent.
 quod vidit etiam R. Stephanus,
 quare addidit, quum quod infam-
 ia, sed contra MSS. Illa
 verba, id ne tum etc. existima-

bat, in parenthesis sunt ponenda:
 unde statim adparet, quid scrip-
 serit Caesar. Vossianus primus
 etiam et Lovan. cum tribus aliis
 dant, ut ne metu quidem. Reli-
 qui omnes, id ne metu quidem,
 praeter Oxoniensem, qui Ursi-
 niano et Ciacconii libro consen-
 tit, ut nemo tunc quidem. Hinc
 rectius Ciaccon. conjecit scri-
 bendum, ut non nemo, quomo-
 do R. Afr. c. 3. vel potius, nemo
 non. Excidit non propter se-
 quenstum. Ut nemo non auden-
 ter in textu repofui. Quamvis et
 legi posset: ut, vel id, metu qui-
 dem n. f. existimabant. Sed
 alia correctio verisimilior est.
 Sic corruptus est Appulejus l. 1.
 Metam. p. 13. per somnium ju-
 gulari visus sum mihi. Nam et
 jugulum dolui. Nam e MSS. et
 Edd. Vett. scribendum, visus
 sum. Nihil non et j. dolui. id

gnito, magnae ex finitimis civitatibus copiae conve-
 3 nerunt. Summa imperii transditur Camulogeno Au-
 llerco; qui prope ^a confectus aetate, tamen pro-
 pter singularem scientiam rei militaris ad eum est
 4 honorem evocatus. Is, quum animum advertisset,
 perpetuam esse paludem, quae influeret in Sequa-
 nam, atque illum omnem locum ^b magnopere inpe-
 daret, hic confedit; nostrosque transitu prohibere
^c instituit.

VARIAE LECTIONES.

^a *conf. erat* L. pr. mox vulgo *animadvert.* ^b Gryph. *margo*
magno inped. opere. non male. V. supra. sed MSS. *vulgatam* re-
 tinent. *lacum* L. aec. ^c *const.* Vasc.

est, valde. Conjecerat etiam Ciac-
 conius, *quod, vel quoniam, illi*
eum n. f. existimabant. Sed be-
 ne conjecturam eam deferuit.
 dein etiam rescripsi *faciundum*,
 auctoritate Bong. pr. Voss. pr.
 Lovan. Petav. Egm. et multorum
 aliorum ac Edd. primarum, Vas-
 cos. Steph. et plurium. Vide ad
 2, 6.

Mons Cevenna] Per v, non b,
 MSS. fere omnes. *Cevennae*
 Voss. pr. Petav. Egm. Lovan. et
 septem alii cum Edd. primis. Non
 male. *flumen Ligeris* MSS. qui-
 dam 3, 9. ubi vide plura. Hesiod.
 vers. 2. *Θεογ. Ἐλικῶνος ὄρος.*

Adjungi Labieno, atque iis
legionibus, quas una miserat,
vehementer cupiebat] Nec alii
 codd. male, in quibus est: *quod*
abjuncto Labieno, a. i. l. q. u.
m. v. timebat. Graecus: *περὶ*
ἀπόντι τῷ Λαβινηῶς, καὶ τοῖς
σὺν ἐκείνῳ τάγμασι ἰσχυρῶς δε-
διώσ. Sane nullum adhuc codi-
 cem vidi, in quo esset, *cupie-*
bat, et ignoro, unde illa irre-
 pserit. VOSS. Editt. *Rom. Be-*
roald. Quod abjuncto Labieno

etc. vehementer timebat, nec ali-
 ter MS. *Brant.* et edit. *Ven.* nisi
 quod in iis Librarii vitio sit *ad-*
juncto. Sane haec lectio non est
 prorsus repudianda: magis ta-
 men arridet vulgatae sensus,
 quod copias suas adunare in ani-
 mo habuerit *Caesar,* ut patet ex
 c. 43. In omnibus tamen Codd.
 est, *vehementer timebat,* unde
 scribendum crediderim, *vehe-*
menter avebat, quae minima est
 mutatio, ut, qui MSS. inspexe-
 runt, facile concedent. *Pet. Ci-*
acconius reponit: *quod Agendi-*
co, Labieno, atque iis legioni-
bus, quas una miserat, vehe-
menter timebat. Sed audacissi-
 mas adhibere conjecturas, illi
 perquam nimis est familiare. DA-
 VIS. Codices MSS. habent, *ab-*
juncto (*Al.* corrupte, *adjuncto*)
Labieno — TIMEBAT. Quomo-
 do et Graecus in suo codice re-
 perit. Davisius legendum conji-
 cit, *adjungi Labieno — avebat.*
 Quae est minima mutatio ab eo,
 quod habent MSS. *timebat.* Sed
 voce ea alibi non usus est Caesar.
 CLARK. Quod adjungi *Labieno*
 — *vehementer cupiebat*) Huic
 lectioni sane litem non moverem,

LVIII. Labienus primo vineas agere, cratibus 1
atque aggere paludem explere, atque iter munire 404
conabatur. Postquam id difficilior ^a confieri anim- 2
advertit, silentio e castris tertia vigilia egressus, eo-
dem, quo ^b venerat, itinere Melodunum pervenit.
Id est oppidum ^c Senonum in insula Sequanae po- 3
situm, ut paullo ante ^d Lutetiam diximus. ^e De- 4

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Fieri Carr. Br. et mei 8 cum Edd. pp. male. V. Brant. et nos
ad c. 11. *iter confieret. animadverteret* MSS. 2. ^b *perven.* MSS.
2. Edd. R. M. V. ^c deest L. pr. et Metaph. ut et Dory. et Edd. R.
M. V. ^d Ita And. Oxon. Edd. Aldi, Ven. 1517. Gryph. Plant. Scal. etc.
Reliqui et Edd. Vett. *de Lutetia.* ^e *deprensis* B. pr. V. pr. Egm. G.
V. tert. Ed. Inc. *depressis* Ox.

si praestarent eam Codices. At
ii dant, *quod adjuncto Labieno*
— *vehementer* timebat. Cum
MSSis facit Metaphrasas Grae-
cus. Rescribendum puto, *quod*
abjuncto Labieno — *vehemen-*
ter timebat. DAVIS. *Cur. sec.*
MSS. ad unum omnes constanter,
timebat. Est, qui conjecit, *ad-*
petebat, vel *trepidabat,* id est,
fessinabat. In Oxon. enim est, *ti-*
mabat. Sed ipse ille vir doctus
has conjecturas abiecit. Pro *ad-*
jungi in MSS. meis decem ac
primis Edd. est, *adjuncto.* *Ab-*
juncto Leid. pr. Cujac. Scalig.
Ed. R. Steph. et marg. Vasc. quod
admissem, ut sensus saltem con-
staret, ni persuasum esset, nus-
quam alibi ita locutum Caesa-
rem. Pro ea vero voce exstat in
Duker. et Ed. Flor. ac Ber. Tito.
at in Gottorp. *ad Labienum.* In
Vossiano tert. *a Labieno;* in Dor-
vill. *advicto L.* Immo in Leidensi
tertio et Ed. Inc. *Agedincum La-*
bieno: unde tam alienus hic sum
a Davisii sententia, ut omnino
cum Ciacconio putem illud op-
pidum esse reponendum, sive *A-*
gedinco, seu *Agedico* malis. Pro
Agedico exararunt *Agedinco.* vi.

de l. 5. in f. et 7, 10. 57. Hinc fa-
cilis lapsus in *adjuncto:* quo sub-
stituto, necessario *timebat* debu-
erunt mutare vel librarii, vel
quisquis editorum id primus (Va-
scosanum credo) fecerit, in *cu-*
piebat, et *adjuncto* in *adjungi.*
Timebat Agedinco et Labieno,
quia is ibi erat, ut patet cap.
sequenti, et ex praecedentibus.
Concoquere non potuerunt li-
brarii, *Agedinco Labieno,* non
cogitantes, omissam esse copu-
lam. Posset etiam scribi *Agen-*
dici, vel *Agedici.* Sed prius
praefero, et in textum confiden-
ter *Agedinco* excudi curavi.

Camulogenus] Miror Anony-
mi verba p. 149. *Praeposito om-*
nibus Camulogeno quodam, co-
gnomine Aurelio, alibi Aure-
lium invenio. Lege; alibi Auler-
cum invenio. VOSSIUS.

Animadvertisset] Andin. et
Oxon. *Animum advert.* Recte.
Vide ad 1, 24. *Postquam id ani-*
num advertit.

Melodunum pervenit] Sic re-
posui, fidem secutus Codicum
MSS. et antiquitus cuforum; ita
et Celsus p. 148. *Nocturno, inquit,*

prehensis navibus circiter 1, celeriterque conjunctis, atque eo militibus inpositis, et rei novitate perterritis oppidanis, quorum magna pars ^a ad bellum erat evocata, sine contentione oppido potitur. 5^b Refecto ponte, quem superioribus diebus hostes ^c resciderant, exercitum transducit, et secundo flumine ^d ad Lutetiam iter facere coepit. Hostes, re cognita ab iis, qui ^e a Meloduno profugerant, Lu-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic Pet. Ox. L. pr. non *er.* ad *b.* *b* refacto B. pr. *c* desc. D. rescind. Ox. L. pr. et 3 alii. *d* deest Edd. R. V. M. Vide ad 1, 7. *e* abest praep. a B. pr. V. pr. L. pr. aliisque et R. Steph. sed v. c. 60. et ad 6, 3. et *fugerant* MSS. plerique et Edd. pp.

inde silentio digressus, Melodunum venit. Metaphrastes hic Νοτιόδωνον exhibet: sed infra recte Μελοδώνον legitur, adeo ut Νοτιόδωνον omni procul dubio ex Librarii imperitia sit ortum. Jos. Scaliger, quem secuti sunt recentiores, hic et alibi Metiosedum perperam receperat. Vide not. ad c. 61. DAVIS. Melodunum) Ita optime restituit Davisius ex MSS. et Editt. vet. Scaliger et recentiores pessime ediderant, (Metiosedum:) cum jam infra dicat Caesar, secundo flumine iter fieri Meloduno Lutetiam, secundo item flumine Lutetia Metiosedum. CLARK. Vide Valesii notitiam Galliae. MSS. Mellodunum, Meledunum, Miladunum etc. Non tamen sine Codicum ope mutavit hic Scaliger et his in seqq. Nam hoc loco Metiosedum est in Oxon. et Melodunum sedum in Leid. pr. Mox pro Meloduno habent aliqui Melodone, et Medodone: sed Metiosedo Oxon. Leid. pr. Scalig. Cuiac. et Petav. denique C. seq. a Metiosedo deduxerant habent Andin. Oxon. Scal. Leid. pr. Cuiac. Bong. pr. et ad Marg. Petav.

Insula Sequanae) Statim, in ripis Sequanae. Hic vero variant MSS. Nam Sequana legitur in Cuiac. Petav. Scalig. Vossianis, Leid. sec. Gottorp. Duker. Dorrill. et Edd. primis. Ut sit adjectivum pro Sequanica. Sic certe apud Lucan. 1, 425. Gens Sequana. In Leid. tert. exaratur, in Insula silva Sequana. In Lovan. I. in. silva Sequanae. in Bong. pr. I. in. silvae Sequanae. In Voss. pr. in ins. — Seq. An latet fluvii? quod vix credo tamen. Sed in ins. fluminis Sequanae habet Egmond. ut c. praeced. An de palude hic quoque mentionem fecit? ut statim, protecti a palude.

Atque eo militibus inpositis) Fulv. Ursinus in suo Codice reperit, *invectis*, unde *trajectis* rescribendum existimavit: sed Librarius repraesentare debuit *infectis*, quemadmodum legitur in MS. Norvic. ac editt. Rom. Ven. Beroald. DAVIS. Davisius recte vidit legendum, *infectis*, ex MS. Eliensi et Editt. Vett. Quomodo et in MSS. Reg. et Vossii scriptum est. Dein *Refecto* MS.

tetiam incendi, pontesque ejus oppidi rescindi jubent: ipsi profecti a^a palude, in ripis Sequanae, e regione Lutetiae, contra Labieni castra considunt.

LIX. Jam Caesar b a Gergovia discessisse audiebatur: jam de Aeduorum defectione, c et secundo Galliae motu rumores adferebantur, Gallique in conloquiis, interclusum itinere et d Ligeri

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Vulgo sine praep. ex r. MSS. 3. b deest L. pr. Pet. V. supra. Gergovia MSS. multi. c deest Pet. L. pr. d Sic V. pr. Egm. et 6 alii cum Edd. pp. non *Ligere*.

Reg. Al. *Refecto*. CLARK. Adscripsit suo libro Vossius, *L. injectis, ut in nostro est. Impositis* quidem servant Cuj. Scalig. Leid. pr. And. et Oxon. sed reliqui tam aliorum, quam mei et Edd. Vett. dant, *injectis*. Leid. tert. *inejectis*. *Injectis* si adhibuit auctor, ad celeritatem indicandam fecerit. Exemplum tamen hujus locutionis quaero. Nescio, an non praestaret *invectis*. Ceterum *refecto*que cum Clarkio jam ediderunt Vasc. Str. Steph. Gr. post. Sed meorum nullus habet *que*.

Transducit] *Lege, traduxit*, ut habet Egmond. DAVIS. *Cur. sec. Male*. licet sequatur *coepit*. Nihil frequentius hac temporum variatione, saepe monuimus. Vide ad 1, 8. et B. Alex. c. 77.

Incendi et rescindi jubent] Petav. et Leidens. prim. *incendant et r. jubent*. Quod verius et elegantius puto. Metaphr. ἐνέπρησεν καὶ διελυσεν. ac Cellus. vide ad 5, 11. *fabros deligit, et alios arcessiri jubet*. Ceterum ejus abest ab Oxon. qui mox habet, *contra Labienum cons. quo-*

modo etiam variant libri c. 62. *Contra castra Labieni erant relictis*.

Ipsi profecti palude] MS. *noher, perspecta palude*. Graecus, τῆς λίμνης ἐξελθόντες. Ciaccinius legebat, *protecti palude*, quod non displicet. VOSS. Placeet omnino Ciaccinii emendatio, *protecti palude*, sive potius, *a palude*. quam praepositionem addunt Cujac. Petav. Scal. Leid. pr. Edd. Vascon. Strad. Steph. Gryph. posterior. Atque hinc ortum puto, quod in reliquis MSS. praeter And. et Oxon. ut et Edd. primis scribatur, *prospecta p.* in duobus, *persp.* Mutare non ausus sum tamen *profecti*; sed praepositionem addidi. Dein maluit Ciaccinius, *ac ripis*. quia in Codice suo invenit, *ad ripas*. uti sane habent tum aliorum, tum mei MSS. Bong. Vossiani, Lovan. et 5. alii cum Edd. pp. Leid. prim. *in ripa*. At nulla hic mutatione opus est. *In ripis* idem est, quod *ad ripas*, uti saepissime in undis, pro ad undas.

Secundo G. motu] Non numero et ordine, sed eventu et

Caesarem, inopia frumenti ^a coactum, in Provin-
 2 ciam contendisse, ^b confirmabant. Bellovaci ^c au-
 tem, defectione Aeduorum cognita, qui ante erant
 per se infideles, manus cogere, atque aperte bel-
 3 lum parare coeperunt. ^d Tum Labienus, tanta re-
 rum ^e commutatione, longe aliud ^f sibi capiendum
 4 consilium, atque antea senserat, intellegebat. Ne-
 que jam, ut aliquid acquireret, ^g proelioque hostes
 laceggeret, sed ut incolumem exercitum ^h Agendi-
 5 cum reduceret, cogitabat. namque altera ex parte
 Bellovaci, quae civitas in Gallia ⁱ maximam habet
 opinionem virtutis, ^k instabant: ^l alteram Camulo-
 genus parato atque ^m instructo exercitu tenebat:
ⁿ tum legiones a praesidio atque impedimentis in-
 6 terclusas maximum flumen ^o distinebat. Tantis su-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *cognita* D. a m. pr. b *firm.* D. c deest Ox. Scal. L. pr. d cum MSS. 10. e *commutatione* suprasc. o. B. pr. f deest G. L. tert. Ed. Inc. et Clark. g *proelio* quo V. pr. p. *quam* L. sec. h *Agedincum* MSS. Egedincum G. Dorv. et Edd. pp. Egedrugum D. et integrum laceggeret Egm. i *magnam* L. pr. k *instabat* MSS. 8. et Edd. pp. l *altera* Pet. m *instituto* D. n cum MSS. 8. et L. sec. o *destinabat* L. pr. Scal. L. tert. Ed. Inc. dest. MSS. 3.

successu: nam multo plures Galliae motus fuerant et rebelliones. Hotom. Ita certe cepit Metaphrastes, qui habet, οἱ τε Γάλλοι νικᾶν ἐλέγοντο. DAVIS. Passim secundum proelium apud nostrum.

Qui ante] Voss. pr. a m. pr. Egm. Lovan. et quatuor alii, quia ante. unde recte Ill. Heinsius conjecit, qui jam ante. quomodo saepe alibi Caesar scribit cum ceteris auctoribus.

Per se infideles] Eodem sensu

ultimam vocem adhibet Cicero ad Fam. 1. 15. Epist. 4. Ex alienissimis, inquit, sociis amicissimos, ex infidelissimis firmissimos redderem. Sic et Hirtius Bell. Alex. c. 43. DAVIS.

Concilio] Immo vero consilio, militari scilicet Romanorum; uti exaratur in Bong. pr. Voss. pr. Egmund. Lovan. et 5 aliis cum Edd. Rom. Mediol. et Veneta. Adi ad 3, 3. Consilio celeriter convocato. et 5, 28. Ad consilium dein deferunt, aliaque loca.

bito difficultatibus objectis, ab animi virtute auxilium petendum videbat.

LX. ^a Itaque sub vespere ^b consilio convocato, cohortatus, ut ea, quae imperasset, diligenter ^c industrieque administrarent, naves, quas ^d a Meloduno deduxerat, singulas ^e equitibus Romanis adtribuit; et, prima confecta vigilia, iv milia passuum secundo flumine ^f silentio progredi, ^g ibique se expectari, jubet: v cohortes, quas minime firmas ^h ad dimicandum esse existimabat, castris praesidio ⁱ relinquit: v ejusdem legionis reliquas ^j de media ^k nocte cum omnibus impedimentis ^l adverso flumine magno tumultu proficisci imperat. Conquirunt etiam ^m lintres: has magno ⁿ sonitu remorum incitatas, in eandem partem mittit. Ipse ^o post paulo, silentio

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic Cuj. Pet. L. pr. Sc. And. Ox. Reliqui et Edd. pp. carent *et itaque*. ^b vulgo *concilio*. ^c *industrioseque* Pet. ^d *deest praep.* B. pr. L. pr. Sc. Edd. qdd. V. c. 58. ut et de *Meloduno* vel *Mettioso*. ^e exulat a L. pr. ^f Sic MSS. non *pr. sil.* ^g *ibi se B.* pr. *exportari* V. sec. ^h *relinquit* L. pr. Lov. et 3 alii cum Edd. R. M. V. ⁱ exulat praep. a G. V. tert. Ed. Inc. ^k *averso* L. pr. sec. ^l *rem. son.* Lov. bene. ^m *paulo post* L. pr. *post paulum* Lov. et 3 alii cum Edd. pp. male. V. ad c. 45. *primo paulum* G. *primum paulum* L. tert.

Secundo flumine] *Secundum flumen* hic vocat eam partem, in quam aqua deferitur. Sic *Virgilius* Georg. 3, 447. — *Missusque secundo defluit amne*, hoc est, cum aqua, ut recte *Servius*. Huic opponitur *adversum flumen*. Noster tamen c. 58. *secundo flumine ad Lutetiam iter facere* dixit Labienum, qui ad ripam fluvii juxta ejus decursum profectus est, unde MS. *Norvic.* ex *Glossmate* illic repraesentat, *secundum flumen*. Non ita multo post *adversum flumen* adhibet,

ut rem prorsus contrariam denotet. DAVIS.

Expectare] Ita scribendum existimo, tum quod Caesar ita loqui solet; tum, uti cum praecedente (*progredi*) aptius cohaereat. Vulgg. *expectari*. CLARK. Ego contra MSS. nihil innovo. Adi ad B. Civ. 1, 32. *omnia permisceri mallent, quam imperig dimittere*. Praesertim, cum soleat verbum *jubeo* jungi cum Infinitivo. Activo et Passivo simul. Vide cum alibi, tum ad a, 5. in fine.

egressus cum III legionibus, eum locum ^apetit, quo naves adpelli iusserat.

1 LXI. Eo quum esset ventum, exploratores hostium, ut omni fluminis parte erant dispositi, inopinantes, quod magna subito ^b erat coorta tempestas, 2 ab nostris obprimuntur: exercitus equitatusque, ^c equitibus Romanis administrantibus, quos ei ne- 3 gotio praefecerat, celeriter transmittitur. Uno fere tempore sub ^d lucem hostibus nunciatur, in castris 407 Romanorum praeter consuetudinem tumultuari, et

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a petiit L. pr. qua B. pr. ^b MSS. 10. carent ^qerat. Sed retinent optimi. ^c deest L. tert. ^d luce L. pr. V. ad 2, 2.

Exploratores hostium, ut etc. erant d.] In plerisque MSS. deest ut. MS. Reg. habet, *exploratoresque hostium o. f. p.* essent d. Quae Lectio ut ferri possit, tamen longe praefat vulgata. CLARK. *Ut agnoscunt optimi meorum, ut Bong. pr. Petav. Cujac. Scal. And. Oxon. et Leid. pr.* Eamque locutionem ab auctore amatam esse, vide ad 5, 43.

Exercitus equitatusque] In aliis, *equitatus, peditatusque.* Huic varietati ortum dedit imperitia Librariorum, qui nescii fuerunt, *exercitus* nomine *pedites* denotari, quod apud veteres in proeliis primarius fuerit peditum usus. Hinc et *pedites* κατ' ἑξοχὴν milites vocabantur. Caesar B. G. 5, 10. Tripartito milites equitesque in expeditionem misit, ad quem locum vide notata. Vellejus Paternulus 2, 15. Duplici numero se militum equitumque fungi. Sulpicius Severus Hist. Sacr. 2, 23. Eupator cum centum millibus, et equitum viginti millibus suis subsidio venit. Absque exscriptorum

esset incuria, dixerat, cum centum millibus militum. Similitudo vocum in causa fuit, cur earum altera omitteretur, quod in veterum monumentis non raro accidit, ut exemplis docui ad B. G. 1, 15. Alii aliam emendandi viam iniere; sed mihi mea placet ratio. DAVIS. Male Vascos. Strada et R. Stephanus ediderunt, *equitatus peditatusque*, quod inveni in solo recentissimo Codice Leid. sec. Vide omnino ad 5, 10. ac 8, 36. et de peditibus Silius 13, 308. *Stabant innixi pilis exercitus omnis. equitatum a copiis distinguit c. 68. exercitu disposito equitatum educi jubet.* Hinc B. Civ. 2, 39. *homines equitesque.* ubi vide plura. passim *legiones equitesque*, et *milites equitesque.* Immo 3, 38. *Exercitum equitatumque collocavit.*

Praeter consuetudinem tumultuari] Ultima vox passivam significationem obtinet; nec enim raro accidit, ut verba, quae vocantur *deponentia*, *passive* sumantur. Sic apud Appulejum

magnum ire agmen ^a adverso flumine, sonitumque remorum in eadem parte ^b exaudiri, et paullo infra milites navibus transportari. Quibus rebus auditis, ^c quod existimabant, tribus locis transire legiones, atque omnes ^d perturbatos defectione Aeduorum fugam parare, suas quoque copias in tris partes distribuerunt. nam ^e et praesidio ^f e regione ^g castrorum relicto, et parva manu ^h Metiosedum versus missa, ⁱ quae tantum ^j progredieretur, quantum naves ^k processissent, reliquas ^l copias contra Labienum duxerunt.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Averso* L. pr. ^b *audiri* L. pr. And. Ox. V. ad 2, 24. ^c deest Pet. ^d *perturbatas* Carr. Lov. Edd. Vasc. Str. Steph. Gr. post. sed v. ad 3, 9. ^e Sic Cuj. And. Ox. Scal. Reliqui cum Edd. pp. aliisque et Clarkii carent *et*. Sed aliter solet Caesar. ^f deest praep. MSS. 8. et Ed. Inc. *regioni* Lov. ^g Sic ex. meis Pet. L. pr. B. pr. Scal. And. Ox. Cuj. alii *Etiosedum*, *Eliosedum* et *Glosedum*. Al. *Josedum*. corrupte. ^h *qua* MSS. 3. Ed. Inc. ⁱ *progrediat* B. pr. V. pr. Pet. Egm. Lov. Carr. et 4 alii. quod non displicet. *progrediebatur* MSS. 3. Ed. Inc. ^k *prae*. G. Ed. Inc. ^l deest Ox.

Metam. l. 4. p. 71. *Magnanimi ducis vigore* venerato. Vide et l. 11. p. 239. Infinita sunt huiusmodi, et mihi fit verisimile, omnia *deponentia* primitivo usu fuisse vere *passiva*, qua de ro adeundus Jac. Perizonius ad Sanctii Minerv. 3, 2. p. 318. seqq. Hinc *tumultuare* olim dicebant, ut exemplis docuit G. J. Vossius Anal. 3, 7. qui c. 6. *deponentium passive* acceptorum silvulam congestit. DAVIS. *Tumultuari* passive vel impersonaliter optimis scriptoribus in usu esse, jam lexica docent. Vellej. 2, 79, 5. *Dum inter ducem et supplicem tumultuatur.*

In eadem parte] MSS. et Voff. *in eandem partem*. CLARK. *In eandem partem* inveni in solo

Oxon. et Edd. Rom. Mediol. Ven. Vascos. Stradae et Gryph. poster. non male: sed non sollicitanda temere est vulgata lectio.

Metiosedum versus] Erravit Joan. Brantius, qui hoc oppidum cum Meloduno confudit; gravissime vero hallucinatus est Jos. Scaliger, qui non solum in eadem fuit sententia, sed et ausu temerario *Metiosedum* ter substituit, ubi omnes Codd. *Melodunum* recte exhibebant; quippe Melodunum erat supra *Lutetiam* in Senonibus positum; Metiosedum autem iv. millia passuum infra *Lutetiam*, ut, praecedente Had. Valesio, monuit Chr. Cellarius Geogr. Ant. 2, 2. pag. 133. seqq. DAVIS.

Acies cernebatur] In Gottorp.

1 LXII. Prima luce et nostri omnes erant transpor-
 2 tati, et hostium acies cernebatur. Labienus, mili-
 tes ^a cohortatus, ut suae pristinae virtutis, et ^b tot
 secundissimorum proeliorum memoriam retinerent:
 atque ipsum Caesarem, cujus ductu saepenumero
 hostes superassent, praesentem adesse existimarent,
 3 dat signum proelii. Primo concursu, ^c ab dextro
 408 cornu, ubi VII legio constiterat, ^d hostes pelluntur,
 4 atque in fugam conjiciuntur: ab sinistro, quem lo-
 cum ^e XII legio tenebat, quum primi ordines hosti-
 um transfixi ^f pilis concidissent; tamen acerrime re-
 liqui resisteabant, nec dabat suspicionem fugae
 5 quisquam. Ipse dux hostium Camulogenus suis ad-
 6 erat, ^g atque eos cohortabatur. ^h At, incerto et-
 iam nunc exitu victoriae, quum ⁱ VII legionis Tri-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a cohortatur L. pr. ^b Sic Cuj. Pet. A. O. L. pr. Sc. Reliqui cum Edd. pp. carent tot. seculis summorum p. Pet. vulgo tene-
 rent. ^c a dextero MSS. et Edd. qdd. ^d Haec tria verba defunt B. pr. And. Ox. In Pet. ponuntur ante ab d. ^e Sic B. pr. Cuj. Pet. And. Oxon. V. Duk. Reliqui X vel quinta decima cum Metaphr. et Edd. pp. Vasc. Steph. aliisque. ^f Sic Cuj. Pet. And. Ox. Scal. Reliqui cum iisdem Edd. telis. βέλεσι Metaphr. ^g eosque L. pr. hortabatur L. pr. Ox. cohortatus MSS. 8. ^h deest MSS. plerisque et Edd. pp. Vasc. Steph. aliisque. nunc etiam iisdem Codd. nunc adest a Pet. ⁱ MSS. iisdem a VII legione, et Ed. Inc. inepte. es-
 sent nunciata Duk. Vasc. Str. Steph. Gr. post. denunc. Ed. Inc.

Voss. tert. Dorvill. et Edd. pri-
 mis reperio, cernebantur. Eo-
 dem modo, ut exercitus saepe
 collective sumitur cum aliis vo-
 cibus. Vide Cl. Drak. ad Livium
 3, 27. et in citato Siliij loco. Non
 tamen hic admitto. Rectius B. C.
 1, 82. duas partes acies occupa-
 bant, scilicet utraque, Caesaris
 et hostium; et c. 83. aciesque
 continentur. ac passim Livius.

Memoriam tenerent] Codd.

Ursin. Brant. Bong. pr. Vossiani,
 Leidenses, Scalig. And. Oxon.
 Lovaniensis, Egmund. Duker.
 Gottorp. et Edd. Inc. Steph. ali-
 aequae exhibent, memoriam re-
 tinerent, vel inverso ordine;
 quorum auctoritatem non potui
 non sequi. Videtur etiam effica-
 cius esse, quam simplex. Consule
 Cel. Graevium ad Justin. 14, 1.
 labantium animos retinuit.

Praesentem adesse.] Sic MSS.

bunis esset nunciatum, quae in sinistro cornu gererentur, ^a post tergum hostium legionem ostenderunt; signaque intulerunt. ^b Ne eo quidem tempore quisquam loco cessit, sed circumventi omnes, ^c interfectique sunt. Eandem fortunam tulit Ca- 8 mulogenus. At ii, qui praesidio contra castra Labieni erant relictī, quum ^d proelium commissum audissent, subsidio suis ierunt, collemque ceperunt, neque nostrorum militum victorum inpetum sustinere potuerunt. Sic, cum suis fugientibus per- 9 mixti, quos non silvae montesque texerunt, ab equitatu sunt interfecti. Hoc negotio confecto La- 10 bienus revertitur ^e Agendicum; ubi inpedimenta totius exercitus relictā erant. Inde, cum omnibus copiis, ad Caesarem ^f pervenit.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a primo G. V. tert. ^b net Pet. Lov. L. sec. Dorv. Edd. R. M. V. *quisquam* exulat a Pet. ^c *que* deest L. pr. sec. Dorv. Edd. R. M. V. ^d Ed. Dav. *et pr. vidissent* Pet. L. sec. in quo etiam *venerant* pro *erant*. *Comm. esse* L. pr. ^e *Agedincum* rursus MSS. plerique. *Ad Egendin* Dorv. *Adgedincum* L. pr. Lov. *ad gennium* L. sec. *ad Egenticum* Edd. pp. ^f *venit* Ox.

Scaliger alique nonnulli hanc vocem omiserunt. CLARK. Absent praesentem jam ab Ed. Ven. 1517. item Ald. Manut. Gryph. et Plant. et sane non comparet quoque in MSS. Andin. Oxen. et forsan aliis. 6, 8. *Eum adesse et haec coram cernere, existimate*. Sed videtur tamen hoc loco excidisse librariorum culpa. Adi Hotomannum. *praes. esse* Duker.

Contra castra Labieni] Codices nonnulli, *contra Labienum*. Sed praestat vulgata lectio. CLARK. Vulgatis adfentiunt MS. Hotom. item Cuj. Leid. pr. Scal.

And. et Oxon. Ceteri tam aliorum quam mei et Edd. primae, *contra Labienum*; uti et variatur c. 58. Sed bene vulgatum tueretur Hotom. e c. praeced. *praesidio e regione castrorum relicto*. Videntur librarii non percepisse sensum vocis *contra*, pro *ex adverso*. Vide ad 8, 41.

Nostrorum militum victorum] Sic cum Faerno, Ursino, Hotomanno e MS. referipsit Scaliger. et suffragantur, quod sciam, And. et Oxon. Reliqui tam aliorum, quam mei, et Edd. priores, *victorumque*. quod non temere hoc loco damnam. Quin

1 LXIII. Defectione Aeduorum cognita, bellum
 a augetur: b legationes in omnes partes circummit-
 2 tuntur: quantum gratia, auctoritate, pecunia va-
 3 lent, ad sollicitandas civitates, nituntur. Nacti ob-
 409 sides, quos Caesar apud eos c deposuerat; horum
 4 subplicio d dubitantes territant. Petunt a Vercin-
 getorige Aedui, e ad se veniat, rationesque belli
 5 f gerendi communicet. Re inpetrata, contendunt,
 ut ipsis summa imperii transdatur; g et re in con-
 troversiam deducta, totius Galliae concilium Bibra-
 6 cte indicitur. Eodem conveniunt undique frequen-
 tes. h Multitudinis suffragiis res permittitur: ad
 unum

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *augebatur* L. pr. Br. b *legiones* MSS. 6. Ed. R. Inc. c *disp.* L. pr. d *deest* MSS. 3. Ed. Inc. e *vulgo ut ad se.* f *gerandi* L. pr. sec. Dorv. pro *gerundi.* g *deest et* L. pr. Ox. *rem deduci* MSS. 10. Ed. Inc. *Eodem* abest Urs. Cuj. Ox. *conv. eodem* L. pr. h Sic bene Faern. et Urs. e MS. cui Hotom. et Scal. et seqq. *paruerunt; et suffragantur* And. et Ox. reliqui MSS. cum Edd. *frequ. multitudines. suffragii* Ed. Inc. *permittitur* L. tert.

etiam eleganter exhibetur in Vossiano tertio, *Nostrorum vultum, victorumque inpetum.* Quod si etiam in antiquiore Codice reperiat, placeret maxime, licet sciam, saepissime *nostros milites* dicere Caesarem. V. ad 5, 45. Crebro acrem Romani militis vultum et oculorum aciem ab hostibus ferri non potuisse, in historiis obvium esse sciunt omnes. *aspectum tantae multitudinis sustinere* c. 76.

Inde] Metaphr. ἐν τούτῳ τε. Sed Bong. pr. Vossiani, Lovan. Egmond. Gottorp. Leid. tert. et Ed. Inc. scribunt, *in diem*. Lego, *Indidem*. Confule notata ad Front. 2, 4, 5. *Indidem ostentare*

se pugnantis. ubi vulgo similiter peccabatur. Nep. Epam. c. 5. *Indidem Thebis.* plura vide in Bosii Indice. Appul. Met. l. 1. p. 14. *Aliquid indidem sumo.* l. 3. p. 57. *Indidem egesta pinguedine.* et *inpartire indidem*, et passim. l. 2. init. *aves indidem plumatas.* ubi male Pric. *ibidem.* V. Flor. Adde B. Civ. 3, 2. *Indidem ad Pompejum contendit.* vulgo *ideo; sed* MSS. *eidem.*

Nacti obsides — horum subplicio dubitantes territant] Incredibile videtur Fr. Hotomanno, Aeduos in obside Gallos, ad eorum civitates terrendas, sacvisse. Diserte tamen hoc testatur et Jul. Celsus p. 150. *Novioduni,*

unum omnes Vercingetorigem probant Imperato-
rem. Ab hoc concilio Remi, Lingones, Treviri 7
afuerunt: illi, quod amicitiam Romanorum seque-
bantur: Treviri, quod aberant longius, et ^a ab
Germanis premebantur: quae fuit caussa, quare
^b toto abessent bello, ^c et neutris auxilia mitterent.
Magno dolore Aedui ^d ferunt, se dejectos princi- 8
patu; queruntur fortunae commutationem; et Cae-
saris ^e in se indulgentiam requirunt: neque tamen,
suscepto bello, suum consilium ^f ab reliquis sepa-
rare audent. Inviti summae ^g spei adolescentes, 9
Eporedorix et Viridomarus, Vercingetorigi parent.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a a G. MSS. et Edd. qdd. ^b tanto Carr. Lov. D. Dorv. Edd.
R. M, V. ^c ac Ox. *neutri* L. pr. *auxilium* V. sec. ^d fuerunt Pet.
Lov. Egm. D. Dorv. V. sec. *fuerint* Ed. Inc. *ferri* L. sec. *sed ej.*
V. pr. a m. pr. V. sec. tert. G. *sese* D. *se* *ejectos* Ox. Ed. Inc.
^e Sic L. pr. Ox. non ind. in *se*. ^f aliis G. V. text. L. tert. *ab*
hiis Ed. Inc. ^g rei Lov.

inquit, ^{*} *inventi erant omnium
fere obsides populorum, quos
ibidem Caesar sub Aeduorum
fide reliquerat — Horum ergo
supplicii haesitantes terre-
bant.* Inhumane quidem; nec
tamen hic quidquam est, quod
Barbaris non conveniat. DA-
VIS.

Ut ad se veniat] Ejeci ut au-
toritate MStorum Petav. Lovan.
Gottorp. Voff. tert. Dorv. et Edd.
Vetustissimarum. Vide ad 4, 16.

Afuerunt] Ita edidi, secutus
orthographiam Bongars. pr. An-
din. Voff. pr. et Egmund. Vide
ad 1, 36. *afuturum. Aufugerunt*
Voff. sec.

Requirunt] Hoc est, *deside-
rant, amissam sentiunt, Ver-
Jub. Caes. Tom. I.*

*cingetorigem Caesari dissimi-
lem experiuntur.* CLARK. Sic
recte cum Hotomanno exponit
Clarkius. Cicero pro Mil. cap.
1. *Veterem consuetudinem fori
et pristinum morem judiciorum
requirunt.* Flor. 1, 16. *Ut hodie
Samnium in ipso Samnio re-
quiratur:* ubi vide Cl. Duker. et
nos ad Lucan. 6, 154. *Interque
cadavera quaeri.* Hirt. B. Afric.
c. 10. *Omniibus insciis et requi-
rentibus imperatoris consilium.*

Denique] Suspecta est vox Ho-
tomanno, qui malit, *diemque e.
r. constituit. huc.* Mox idem le-
gendum arbitratur *milium*, ut
sane est in Voff. sec. et aliquo-
ties loquitur Caesar. Sed vide ad
1, 49. Est Epexegetis.

Peditatu] Ante hanc vocem
addunt membranae Andinae et

Y y

1 LXIV. ^a Ille imperat reliquis civitatibus obsi-
des. Denique ei rei constituit diem: huc omnes
equites, ^b xv milia numero, celeriter convenire ju-
2 bet. Peditatu, quem ^c ante habuerit, se fore con-
tentum, dicit; neque fortunam tentaturum, ^d aut
410 in acie dimicaturum; sed ^e quoniam abundet equi-
tatu, perfacile esse ^f factu, frumentationibus pa-
3 bulationibusque Romanos prohibere: aequo ^g modo
animo sua ipsi frumenta conrumpant, aedificiaque
incendant; ^h qua rei familiaris jactura, perpetuum

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Ipse MSS. plerique et Edd. pp. ^b viginti m. Edd. R. M. V. ^c antea habuerat MSS. plerique et Edd. pp. ^d vulgo neque acie. ^e quando G. ^f factum L. pr. Scal. Dorv. V. ad 4, 30. dein que ab-
est MSS. 3. ^g deest Ox. V. sec. ^h quo ab L. pr. quo a Scal.

Oxonienses haec: *Diemque bello constituit, equites ex sua pecunia ut singulos denarios accipiant, constituit: hos omnes celeriter jubet convenire.* At de pecunia nec Celsus nec Metaphraſtes habent quidquam.

Neque acie] MSS. et Edit. Vett. (aut in acie.) Quae etve-
rior videtur lectio. Vide supra
ad §. 27. CLARK. Aut habent
MSS. mei omnes praeter Oxon.
et Edd. primae cum Vasc. Str.
Steph. et aliis. Recte. nam *for-*
fortunam tentare et acie dimicare
idem est. Consule notata ad 3, 14.
Neque satis Bruto, vel Tribu-
nus militum etc. Dein in acie
dant Bong. prim. Petav. Voss.
pr. Egm. Lovan. et sex alii cum
Edd. primis. Adi ad c. 29. *Neque*
in acie vincere.

Libertatemque se consequi vi-
deant] Se nesciunt Petav. Lo-
van. Gottorp. Voss. Egmondan.
Forſan reponendum, *libertatem-*
que consequi valeant. DAVIS.

Cur. sec. Infeliciter sollicitavit
hunc locum Davisius: nam licet
cum Edd. pp. etiam Bongars. Vos-
siani, Leid. sec. tert. Duk. Dor-
vill. et Carrar. non agnoscant *se*,
quod facile posset subintelligi,
ut patet ex iis, quae scripti ad 2,
31. vel sic tamen *videant*, (pro
quo Carr. Lovan. Duk. et Voss.
sec. dant *videantur*) non est mu-
tandum. *Consequi* ponitur pro
consequuturos, ut saepe. Vide
ad 2, 32. *Re nunciata ad suos,*
quae imperarentur, facere di-
xerunt: ubi itidem vulgo erat
se. Hic tamen cum Cujac. And.
Oxon. Leid. pr. et Scalig. malim
to se retinere, ne *libertas* vi-
deatur *consequi*: quomodo non
solet loqui Caesar: licet bene La-
tinum esse non negem.

Provinciae] Codd. nonnulli
(ei *provinciae*.) Minus recte.
CLARK. Delendum *ei* jam mo-
nuerunt Ciacconius, Hotoman-
nus, et D. Vossius ad c. 55. Ne-
que habent *ei* Vossii Codex; nec
Scalig. Duker. et Ed. R. Step-
ha-

imperium, libertatemque se consequi videant. His⁴ constitutis rebus, Aeduis, Segusianisque, qui sunt finitimi Provinciae, x milia peditum imperat: huc⁵ addit equites^a dccc. His^b praeficit fratrem Eporedorigis, bellumque^c inferre Allobrogibus, jubet. Altera ex parte^d Gabalos, proximosque pagos Arvernorum in Helvios, item^e Rutenos, Cadurcosque ad fines Volcarum Arecomicorum depopulandos mittit. Nihilominus clandestinis nunciis legationibusque Allobrogas^f sollicitat, quorum mentes

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a DCCCC Scal. L. pr. ^b praefecit Carr. V. tert. ^c Sic Cuj. Pet. L. pr. Sc. Oxon. And. Scil. fratrem Ep. non his, jubet. Reliqui cum Edd. pp. inferri. d MSS. plerique et Edd. pp. per II. e in R. L. pr. non male, de quo alibi. item abest a MSS. 3. Rutenosque Al. f sollicitant L. pr. mox ab s. MSS. plerique et meliores, non a.

ni. ejus Voff. sec. et Edd. Rom. Ven. ac Mediol. Sebusiani Vascos. et aliis, Secusiani Stephanos. Sed vide ad 1, 10. et Ciacconium.

Volcarum Arecomicorum) MS. Norvic. habet, ac Rhemorum; absurde prorsus, cum Rhemi a locis, de quibus agitur, longissime sint distiti. Hanc tamen lectionem repraesentat nuper editio Amstelodamensis. In impressis Rom. Ven. Beroald. est *Aremicorumque*, quae sane scriptura Graecum interpretem fefellit: verit enim, Ἀρεμίων τε καὶ τῶν Βόλκων. Recte quidem fecerat, si verbulo notasset, qui populi fuerint *Aremici*. Certissime legendum, *Volcarum Arecomicorum*, ut observavit Pet. Ciacconius, quem secutus est Jos. Scaliger. vide not. ad hujusce libri c. 7. DAVIS. *Volgarum* MSS. fere omnes. *Belgarum* Voff. tert. *Ac Remorum*, ac

Remicorum inepte etiam multi, vel *Aremicorum*, ut Bong. pr. Voff. pr. aliique; *Aremicorum* Leid. pr. *Aremicarum* Scal. que addit Leid. sec. perperam. At cui bono, has librorum mendas enumerare? *Volcarum*, sive *Volgarum Arecomicorum*, esse scribendum, jam etiam docuerunt Glareanus, Casaub. et Brantius.

Hic nihilominus) Delevocem hic, quae abest a MS. nostro, et recte. VOSS. Vulgg. hic nihilominus. unde conjecit Pet. Ciacconius legendum, ac nihilominus. Nos autem ex fide MSS. Voss. et Norvic. ac editt. Rom. Ven. Beroald. primam vocem, consentiente D. Vossio, induimus. Nemo sane non videt, eam plane fuisse supervacuum. DAVIS. *Nihilominus*) Ita recte restituit Davisius ex MSS. Eliens. et Vossii, et Vett. Editt. Quibus cum consentit MS. Reg. Scalig.

Y y 2

8 nondum ab superiore bello resedisse sperabat. Ho-
 411 rum principibus pecunias, civitati autem imperium
 totius ^a provinciae pollicetur.

1 LXV. Ad hos omnes casus provisa erant prae-
 sidia cohortium duarum et viginti, quae ex ipsa
^b coacta provincia ab L. Caesare legato ad omnes
 2 partes obponebantur. Helvii sua sponte cum ^c fini-
 timis proelio ^d congressi pelluntur, et C. Valerio
^e Donotauro, Caburi filio, principe civitatis, com-
 pluribusque aliis interfectis, intra oppida ^f muros-
 3 que compelluntur. Allobroges, crebris ad Rhoda-
 num dispositis praefidiis, magna cum cura, et di-
 4 ligentia, suos tuentur. Caesar, quod hostes equi-
 tatu superiores esse intellegebat, et, interclusis om-
 nibus itineribus, nulla ^g re ex Provincia atque Ita-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Civitatis* L. pr. ^b deest MSS. 16 et Edd. pp. male. Praefer-
 rem tamen *coactae*. dein *Helvetii* MSS. 9. prave. *Elui*, ut supra,
 Ciaccon. ^c *suis* f. L. tert. Ed. Inc. ^d *congressus* V. pr. *pellun-*
tur abest a Lov. ^e *Donnot.* vel *Donnot.* MSS. quidam et Edd.
 pp. al. *duum viro* Cuj. *Cabuli* L. pr. *Caburri* Al. ^f *Sic* Cui. Sc.
 And. Ox. Reliqui cum Edd. pp. *ac* vel *et muros. murosque* deest
 Metaph. et L. pr. ^a m. pr. *ἐν δὲ διὰ δύοιν* pro *oppidorum muros.*
^g *in re* L. pr.

ger aliique ediderunt, (Hic *ni-*
hilominus.) Quae vox et prorsus
 supervacua est, atque etiam
 sententiam turbat. CLARK. Hic
 jam addiderunt Ven. 1517. Ald.
 Manut. Gryph. Plantin. Sed in
 nullo inveni codice. Dein *Allo-*
brogas scripsi fide Bongars. pr.
 Voss. pr. Petav. Egm. Lovan. et
 6. aliorum, Edd. Ber. Vasc.
 Steph. et plurium.

A superiore bello] De eo vide
 not. ad B. G. 1, 6. DAVIS.

Resedisse] Leid. prim. Got-
 torp. Buslid. et duo alii cum Edit.

Inc. *redisse*. Bene, si additum
 esset, *ad sanitatem*. ut 1, 42.
 Nunc id non placet. Majorem
 meretur attentionem, quod exa-
 ratur in Vossiano primo, *resi-*
disse. Est enim Metaphora ab
 extincta flamma desumpta. Eadem
 variatio cum alibi, tum in Lu-
 cano 9, 75. *Jam flamma residit*:
 quod jam malo. Vide et Markl.
 ad Statii Silv. l. 5. Epic. 3. ubi
 etiam MS. Dorvillii mei: *Ro-*
gus ille Deorum Siderat. Se-
 neca Agam. 261. *Iramque flam-*
mis jam residentem incitas.
 Plin. H. N. 2, 11. *favor et mise-*

lia ^a sublevari poterat, trans Rhenum in Germaniam mittit ^b ad eas civitates, quas superioribus annis ^c pacaverat; equitesque ab his arcessit; et levis armaturae pedites, qui inter eos procliari ^d consueverant. Eorum adventu, quod minus idoneis equis utebantur, a tribunis militum, reliquisque, sed et equitibus Romanis, atque evocatis, equos ^e sumit, Germanisque distribuit.

LXVI. ^f Interea, dum haec geruntur, hostium ¹ copiae ex Arvernīs, equitesque, qui toti Galliae erant imperati, conveniunt. Magno ^g horum coacto ² numero, quum Caesar ^h in Sequanos per extremos Lingonum fines iter faceret, quo facilius subsidium ⁴¹² Provinciae ⁱ ferri posset, circiter milia passuum ^k x ab Romanis, trinis castris Vercingetorix confedit;

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *subveniri* D. ^b *in* L. pr. ^a m. pr. v. c. 33. ^c *plac.* L. sec. ^d *consuerant*, ut alibi saepe, B. pr. V. pr. Egm. et 5 alii cum Edd. pp. ^e *assumit* L. pr. ^f *interim* D. ^g *eorum* Pet. Lov. Dorv. Edd. R. M. V. ^h *in* S. desunt Cuj. And. Ox. L. pr. Metaphr. vertit, *εἰς τὴν ἐπαρχίαν διὰ τῆς τῶν Σεκανῶν χώρας ἐπορεύετο*. ⁱ *ferre* L. pr. Ox. *feri* D. L. sec. ^k IX V. tert.

ricordia acres primos inpetus habent, paullatim consilio et ratione velut extincta consistunt. Eadem varietas apud Livium 2, 29. *Quum irae resedissent*: ubi consule Cl. Drakenb. *subsedit aqua* Hirt. B. Alex. c. 6. uti et Virgilio, Ovidio, aliisque.

Sed et] Desunt hae voces in plerisque Codicibus. CLARK. Excusos si intellexit Clarkius, verum dicit, nam in manu exaratis codicibus tantum non omnibus exstat. In Leid. sec. deest *sed*. in Voss. sec. *sederet eq.* in Oxoniensi omnia, *sed et equitibus*

Romanis, non comparent. Scalliger cum Ursino ex MSto Cod. uti et Carr. primus post Ed. Incertam recepit in textum; at non agnoscit quoque Metaphrastes: *τῶν τε μυριάδων καὶ τῶν λοιπῶν ἱππέων Ῥωμαίων ἵππης*. Sed et ille non habet *evocatis*. Suspectus tamen est locus, et puto excidisse *praefectis*, vel simile.

Toti Galliae] Cujac. Oxon. Leidens. prim. *tota Gallia*. id est, per totam Galliam. Vide ad 5, 55. *damnatosque tota Gallia magnis praemiis ad se adllicere*. Nisi varietas haec orta sit ex antiquo Dativo *totae*. Vide ad

3^a convocatisque ad concilium praefectis equitum,
 4 *venisse tempus victoriae, demonstrat: fugere in Pro-*
vinciam Romanos, Galliaque excedere: id sibi ad
praesentem obtinendam libertatem satis esse: ad re-
liqui temporis pacem atque otium, parum^b profici.
majoribus enim coactis copiis reversuros, neque fi-
nem^c belli facturos. proinde agmine inpeditos^d ado-
 5 *riantur. si pedites suis auxilium ferant, atque in*
eo morentur, iter confici non posse: ^e si (id quod
magis futurum^f confidat) relictis inpedimentis, suae
saluti consulant, et ^g usu rerum necessariarum et

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a convocatis Ox. ^b proficere V. prim. a m. s. sed v. ad 4, 19.
^c Sic Pet. Cuj. And. Ox. L. pr. Edd. Ven. 1517. Ald. Man. Gryph.
 Plant. non *bellandi*. ^d adorirentur B. pr. L. pr. V. sec. *adorien-*
tur V. pr. Egm. ^e Sic MSS. et Edd. Vett. non *sin.* ut supra *sae-*
pius. V. 1, 13. et 8, 7. B. Civ. 1, 32. 2, 5. 3, 17. 78. ^f *confidebat* Ox.
 Duk. Dorv. cum Edd. Vett. praeter Ed. Inc. et R. Steph. *credat*
confidebat L. pr. ^g visu G. V. tert. Ed. Inc. *necessarium* V. pr.
 Ed. Inc. *familiarium* V. tert.

Lucan. 2, 383. et B. Alex. c. 67.
 Sic supra *alterae, altero, nullo*
 etc. c. 89. *toto exercitu capita*
singula distribuit. ubi MSS. fere
 omnes, *exercitui*. quod non opus.
 Potest enim esse Dativus, ut *sae-*
pissime, si non semper, Caesar.
 V. ad 1, 16. vel explica, *per to-*
tum exercitum.

Ad concilium] Hotomannus
mavult, consilium; quia indi-
 cat modo conventum paucorum
 praefectorum. Suffragantur ei
 Lovan. et Leid. sec. et passim *con-*
vocare consilium dicitur de mi-
 litari conventu Romanorum, ut
 saepe vidimus. Inspice notarum
 indicem. Quia tamen agitur de
 barbaris, et talem conventum,
 quasi conspirantium coetum, con-
 siderant Romani, nil hoc loco
 mutare placet. Vide ad 4, 14. et

Gronov. ad Livium 44, 2. et alios,
 c. 75. *Concilio principum indi-*
cto.

Proinde etc.] And. et Oxon.
 membranae, *deinde jubet uti*
eos in agmine ador. Unde legen-
 dum conjicio, *proinde in agmi-*
ne inpeditos ador. Vide ad 3,
 24. *inpeditos in agmine adoriri*.
 Sic enim MSS.

Si pedites suis auxilium fe-
rant] MSS. Reg. et Vossii ha-
 bent corrupte (*si peditibus suis*
 etc.) Codices nonnulli (*si pedi-*
tes rebus suis.) Quam lectionem
 cum Hotomanno veram esse exi-
 stimo. Sic enim et Graecus: *εἰ πε-*
δίται τοῖς ὁπλοῦν θεννοφόροις βοη-
θήσονται. Quanquam et subintelligi
 posse videtur, *rebus*, vel *impe-*
dimentis, vel (quod jam praec-

dignitate ^a spoliatum iri. nam de equitibus hostium, ⁶
^b quin nemo eorum progredi ^c modo extra agmen
 audeat, ^d ne ipsos quidem debere dubitare. id ^e quo ⁷
 majore faciant animo, copias se omnes pro castris
 habiturum, et terrori hostibus futurum. Concla-
 mant equites, sanctissimo jurejurando confirmari
 oportere, ne tecto ^f recipiatur, ne ad liberos, ne ad ⁴¹⁸
 parentes, ^g ne ad uxorem aditum habeant, qui non
 bis per ^h agmen hostium perequitarit.

LXVII. Probata re, atque omnibus ad jusju-
 randum adactis, ⁱ postero die in tris partes ^k distri-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a spoliari L. pr. ^b quod L. pr. ^c deest Ox. L. pr. ^d Sic Cuj. Sc. L. pr. Ox. And. et aliorum. Mei reliqui et Edd. pp. *eti. q. non.* Nec male. Graece κ' ἔκ. ^e quod MSS. 12. male. *quod ni facient* Pet. ^f recipiantur MSS. 2. ^g Sic Pet. Cuj. Sc. L. sec. B. pr. ^a m. s. reliqui cum Ed. Inc. carent hic *ne. uxores* And. L. pr. *quis h. quin* b. L. sec. ^h vulgo *host. a. perequitasset.* ⁱ postera Lov. Dorv. ^k *diviso* And. Ox. V. 6, 43. *lidem partes pro acies, uti et ab cum* B. pr. V. pr. Lov. et plerisque Codd. vulgo *a.*

cesserat) *agmine impeditis.* CLARK. *Rebus suis* inveni in Edd. Vascos. Stradae, R. Steph. et post. Gryph. sed in nullo MSto codice. And. et Oxon. *si pedites eis.* Dorvill. *si pedites suos.* At diserte Leid. pr. *si impedimentis suis.* Fors fuit, *si pedites impedimentis, vel, impeditis suis,* scil. equitibus. Respondent enim his sequentia: *si relictis impedimentis etc. nam de equitibus hostium etc.*

Iter confici non posse] Sic Scaliger et Recentiores. MSS. autem et Editt. Vett. (*iter facere non posse.*) Quod et cum eo, quod sequitur (*spoliatum iri,*) aptius cohaeret. (*Eos iter facere non posse* — *Eos spoliatum iri.*) CLARK. *Confici* servant Ur. sin. Scalig. Cuj. Leid. pr. And.

Oxon. Reliqui omnes, *facere.* Forfan et hic olim fuit, *confieri.* Adi. sis, hujus libri c. 11. *Quamprimum iter conficeret.*

Terrori hostibus futurum] Cujac. T. h. *non defuturum.* Andin. vero, Oxon. et Leid. prim. *terrorem hostium non defuturum.* Quod placet, modo si *terrori* retineamus. ut diserte exstat in Scaligerano. Liv. 3, 50, 10. *Nec illius dolori, nec suae libertati defuturos.* et alii passim. Supra 5, 33. *Nulla in re communi salutis deerat.* B. Civ. 1, 32. *se oneri non futurum,* in MSS. *defuturum.* ubi vide. 2, 39. *spei ejus studia non deerant.* c. 41. *Non deest negotio Curio.* 3, 79. *Ne occasione deesset.* c. 93. *Huic rei non defuerunt.*

Bis per hostium agmen per-

buto equitatu, duae se acies ab duobus lateribus ostendunt: una ^a a primo agmine iter inpedire coepit. Qua re nunciata, Caesar suum ^b quoque equitatum, tripartito ^c divisum, contra hostem ire jubet. Pugnatur una ^d tunc omnibus in partibus. ³ ^e Confistit agmen. Inpedimenta inter legiones ^f recipiuntur. Si qua in parte nostri laborare, aut gravius premi videbantur, eo signa inferri & Caesar, aciemque converti ^h jubebat: quae res ⁱ et hostes ^k ad insequendum tardabat, et nostros ^l spe auxilii ⁵ confirmabat. Tandem Germani ^m ab dextro latere, summum jugum nacti, hostes loco depellunt: fu-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Deest praep. MSS. multis et Edd. pp. a prima L. pr. b abest Ox. c *diversum* Lov. non male. V. ad 2, 22. Ordo dein in MSS. omnibus. vulgo *ire c. h.* d Sic Cuj. Urs. Ox. And. L. pr. *tum* Scal. et Ed. Gryph. vulgo deest *tunc.* e Sic iidem MSS. et Dorv. reliqui *constitit.* f *accip.* And. Ox. g deest Lov. h *videbat* Dorv. L. sec. i Sic MSS. o. et Edd. Vett. in Edd. Amst. Lugd. Dav. deest *et,* et scrib. *confirmat.* k *loco depelli* V. sec. l *spes* V. pr. m *ex* Lov. Dorv. e Edd. R. M. al. a vel *uc.* Mox *nanti* B. pr. *nanti* V. pr.

equitasset] Primo vox *bis* non comparet in Stephanico Cod. neque in Bongars. pr. Andino, vel Oxon. rectius tamen non neglegendam putat Hotomannus, et *zō dīs* agnoscit Metaphrastes: dein omnes MSS. scribunt, *agmen hostium*, non inverso ordine, ut vulgo edebatur. *ag. equitum* Oxon. e Glossa. Tandem *perequitarit* idem: sed Andinae membranae, *perequitarit*: quam veram esse lectionem non dubitavi.

Atque omnibus ad jusjurandum adactis] Alii, *jurejurando adactis*, quae proba est locutio. Vide Justinum 8, 4. *Pet.* autem Ciacconius, deleta praepositio-

ne, legendum censet, *omnibus jusjurandum adactis*, et sic edidit J. Scaliger. Sane ita loqui solent boni auctores. Seneca Epist. 96. *Mandanturque jusjurandum adactis.* Noster B. Civ. 2, 18. *Provinciam omnem in sua et Pompeji verba jusjurandum adigebat.* Et B. C. 1, 76. *Ipse idem jusjurandum adigit Afranium*, ubi tamen editt. Vett. habent, *ad idem jusjurandum*; nec sane est, cur eam lectionem loco moveremus. *Sallustius* Catil. c. 22. *Cum ad jusjurandum populares sceleris sui adigeret.* Haec plena est loquendi ratio; altera enim non aliunde est orta, quam quod Latini interdum praepositionem *ἐλ-λεπτικῶς* omittebant, si jam es-

gientes usque ad flumen, ubi Vercingetorix cum pedestribus copiis confederat, persequuntur, ^a compluresque interficiunt. Qua re animadversa, reliqui, ne ^b circumvenirentur, veriti, se fugae mandant. ⁴¹⁴ Omnibus locis fit caedes. Tres nobilissimi Aedui ⁷ ^c capti ad Caesarem perducuntur; ^d Cotus, praefectus equitum, qui controversiam cum ^e Convictolitane ^f proximis comitiis habuerat; ^g et Cavarillus, qui post defectionem Litavici pedestribus copiis praefuerat; et Eporedorix, quo duce ante adventum Caesaris Aedui cum Sequanis ^h bello contenderant.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *pluresque* L. pr. *complures* i. Carr. L. tert. V. tert. Ed. Inc. ^b Sic Cuj. And. Sc. Ox. L. pr. reliqui *circuirentur*. ^c deest G. V. tert. Ed. Inc. *produc.* V. sec. ^d Sic supra saepius. *Cotys* hic vel *Cotis* MSS. ⁷. *Cottus* rursus L. pr. ^e *Convictolitabi*, vel *avi*, vel *ajo*, MSS. rursus. ^f *proxumis* B. pr. V. pr. Egm. ^g abest L. sec. *Cattavillus* G. *Caccavillus* Ed. Inc. ^h exsulat a L. pr. vulgo *contenderunt*.

set in verbo composito; qua de re diximus ad B. G. 1, 12. DAVIS. Clarkius ex Reg. Eliens. et Voss. sec. edidit, *jurejurando*, cum Edd. primis. Sed ad *Jusj.* habent Cujac. Scal. Oxon. Andin. in Leid. pr. est, *ad jusj. actis*: quod confirmat Ciacconii conjecturam, qui videatur etiam ad B. Civ. 1, 76. In reliquis MSS. meis, Brantii etc. legitur, *jurejurando*. Quod sine dubio ab explicatione ortum, facitque, ut magis inclinem ad delendam praepositionem. Quae confusio etiam est in Ulpiani verbis in Dig. Confer Ursin. Wasseum, et Cortium ad Sallustii locum; et infra, ubi optimi Codd. non agnoscunt *ro ad*.

Converti] Leid. prim. *conferri*. Sed Bolog. pr. Petav. Vossiani,

Carrar. Egmund. Lovan. et quinque alii cum Edd. primis, *constitui*: cujus Glossae et *converti*, et *conferri*, hoc loco videntur. Confer omnino notas ad 2, 19. *Acie* *ordinesque* *constituerant*.

Spe auxilii] Quia probe norant, si gravius premerentur, Caesarem iis opem laturum. Nihil vidit Fr. Hotomannus, qui ingenue fallus est, se non intellegere, quorsum hae voces pertineant, et idcirco nescio quid mutandum existimavit. DAVIS.

Contenderunt] Lege, *contenderant*, ut recte Norvic. Ita etiam legit Graecus, ac ita edidero Beroaldus, Ursinus, aliique. DAVIS. Cur. sec. In MSS. et Edd,

- 1 LXVIII. Fugato omni equitatu, Vercingetorix copias suas, ut pro castris conlocaverat, reduxit, a protinusque Alesiam, quod est oppidum Mandubiorum, iter facere coepit; celeriterque inpedimenta b ex castris educi, et se subsequi iussit. Caesar, impedimentis in c proximum collem deductis, duabusque legionibus praesidio relictis, d sequutus, quantum diei tempus est passum, circiter III milibus e hostium ex novissimo agmine interfectis, altero die ad Alesiam castra fecit. Perspecto urbis situ,

V A R I A E L E C T I O N E S.

a protinus Pulm. G. V. tert. L. tert. b deest praep. L. pr. e L. sec. ex c. exsulant ab Ox. seduci Pet. dein sequi Dorv. Edd. R. M. V. c proximum Eg. d seq. hostem B. pr. Cuj. L. pr. Petav. ad marg. et Metaph. putem nihilo minus esse Glossam. e hostibus Pet.

omnibus ante Vossianam, quo sine dubio librarii culpa inrepsit *q*, contenderant scriptum inveni. quod prima editio non videtur advertisse Davisius. Clar-kius etiam contenderant recte edidit.

Copias suas, ut pro] Hotomannus ait, non se intelligere, quorsum particula *ut* pertineat, ac non potius *quas* pro *suas* legatur, nisi forte utrumque retinendum est. Certe *suas* non compareret in MSS. praeter Cujac. And. Oxon. Scal. Leid. pr. et pro ea voce scribitur *quas* in Duk. et Leid. sec. ac Dorvill. ut etiam non habet Duker. sed male. Dicit Caesar, Vercingetorigem pedestres copias ita reduxisse et eo ordine, quo eas collocaverat. Sic c. 46. *Ut meridie conquire-rat. c. 61. ut erant dispositi.* Adde omnino contra Hotom. notata ad 5, 43. *Ut se sub ipso vallo constipaverant.*

Alesiam] Hoc oppidum Velle-jus Paterculus 2, 47. vocat Ale-

xiam, nec aliter antiquissimae Caesaris edit. sed scribendi ratio, quae nunc obtinet, procul dubio est vera, si Diodoro Siculo credas, qui narrat Bibl. 1. 4. Herculem κτίσαι πόλιν ἐνμεγέση, τὴν ὀνομαζομένην ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν στρατείαν αἰλης Ἀλησίαν. DAVIS. Alesiam scribendum, docuerunt dudum G. Vossius ad Vellejum et hic Urfinus, uti et Casaubon. ad Strab. 1. 4. p. 291. MSS. etiam vetustiores omnes praeter Egm. et Carrar. Alesiam hic et infra exarant. Male ergo apud Metaphr. et Celsum per x.

Duabusque leg.] MSS. duabus legionibus. Quae et prior lectio. Vide supra ad 2, 13. CLARK. Absent etiam copula a Bong. Leidd. Vossianis, Petav. Egm. Lovan. ceterisque et Edd. primis, quare deleri posset. Deductis autem intellige, ab loco superiore, aut abductis in tutum. Vide tamen ad 4, 22. et B. Civ. 1, 19. Deductis in aciem cohortibus.

^a perterritisque hostibus, quod equitatu, qua maxime parte exercitus confidebant, erant pulsi; ad-⁴¹⁵ hortatus ad ^b laborem milites, ^c Alesiam circumvallare instituit.

LXIX. *Ipsum erat oppidum in colle summo, ad-¹ modum edito loco, ut, nisi obsidione, expugnari ^d posse non videretur. ^e cujus collis radices duo ² duabus ex partibus ^f flumina subleuebant. Ante ³ id ³ oppidum planities circiter ^h milia passuum III in longitudinem patebat: reliquis ex omnibus partibus col-⁴*

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a terr. L. pr. perterritis ^h. G. V. tert. Ed. Inc. ^b labores V. sec. ^c deest Ales. B. pr. V. o. E. G. Lov. L. tert. et Ed. Inc. Contra MSS. o. et Ed. Inc. inculcant c. 69. *opp. Alesia* praeter And. et Ox. ^e Glossa. ^d Sic Cuj. L. pr. And. Ox. vulgo *n. p.* ^e c. c. r. duo defunt in And. Ox. duo abest a Pet. V. pr. a m. s. et Edd. R. M. V. ^f *flumine sublevabantur* Ed. Ven. *sublevabant* L. sec. tert. Lov. ^g Sic MSS. o. et Edd. ante Scal. praeter Urs. et forsan Ox. vulgo deest *id.* ^h mille passus G. V. tert. passus L. pr. sec. trium Pet.

Circiter tribus millibus hostium] Celsi exscriptor p. 152. *inter eundem* (leg. eundum) *decem millibus hostium obtruncatis.* VOSSIUS.

Equitatu, qua maxime parte exercitus confidebant, erant pulsi] Variant MSS. et Editt. Vett. Alii habent, *equitatus, qua maxime parte exercitus confidebant, erant pulsi.* Alii, *equitatus quo maxima p. ex. conf., erat pulsus.* Alii, *equitatu, quo maxima parte exercitus confidebat, erant pulsi.* Parvo sensus discrimine. Interpr. Graecus Lectionem vulgatam videtur secutus. CLARK. MSS. aliorum et mei cum Edd. prim. habent, *quo maxima parte ex. confidebat: nisi quod Petav. Cujac. et Oxon. cum Andino et Scalig. recte retineant, confidebant.*

Leidens. prim. autem a manu prima exhibet tantum, *quo maxime confidebat.* at Cujac. Ursin. Stephan. *quo maxime confidebant.* Forsan legendum etiam videri posset: *quo maximam partem confidebant.* Solet auctor cum optimis quibusque magnam partem ita elliptice ponere. Vide, praeter alia, citata ad 5, 35. *qua a Vascosano est, quem secuti sunt reliqui: sed non opus erat ea mutatione.* Addit et alibi per adpositionem haec verba. ut B. Civ. 1, 46. *Submotis cohortibus, ac nonnulla parte in oppidum compulsis.* ut est in MSS. omnibus. Vide et ad c. 61. et B. Civ. 3, 41. *maxime* primum comparet in Ed. R. Stephani, quod Ursinus e suo, et Scaliger atque alii quoque amplexi sunt. *equitatus erat pulsus* est modo in uno alteroque re-

les, mediocri interjecto spatio, pari altitudinis fa-
 5 stigio oppidum ^a cingebant. Sub ^b muro, quae pars
 collis ad orientem solem spectabat, ^c hunc omnem
 locum copiae Gallorum compleverant; fossamque,
 et ^d maceriam vi in ^e altitudinem pedum ^f praeduxer-
 6 rant. Ejus munitionis, quae ab Romanis institue-
 7 batur, circuitus ^g xi milium passuum tenebat. Ca-
 stris obportunis locis erant posita; ibique castella

V A R I A E L E C T I O N E S.

a cingebat Ox. L. sec. V. tert. V. ad c. 47. paullo ante *maiores*
int. sp. Carr. b *muroque pars* MSS. plerique, ut distinguas pos-
 spectabat plenius propter *tō hunc. solem* deest vulgo. c *huc* Egm.
 d *mater.* hic et cap. seq. MSS. ii. *maceriem* Ed. Inc. e *altitu-*
dine Ox. Dorv. f *prod.* And. Ox. L. pr. Carr. D. Edd. R. V. M.
 aliaeque multae. *perd.* Egm. Edd. Vasc. Str. Steph. Gr. post. *prae-*
cluserant L. sec. *praefixerant* V. sec. sed vide ad c. 46. *dein ejus-*
que Ox. D. g *X m.* Ox. L. pr. Scal.

centiore cum Edd. pp. Vasc. Str.
 Steph. et Gryph. post.

Alesiam circumvallare insti-
tuit] Oppidum id ab Hercule con-
 ditum, ex Diodoro discimus, qui
 l. 4. Bibl. ait: Ἡρακλῆς κατα-
 λυτήσας εἰς τὴν Κελτικὴν, καὶ
 πᾶσαν ἐπελθὼν, κατέλυσε μὲν
 τὰς συνήσεις παρανομίας καὶ ξε-
 νοκτονίας, πολλὰ δὲ πληθύνει ἀν-
 δρώπων ἐκ παντὸς ἐκαστίως συ-
 στρατεύοντος, ἐκτίσε πόλιν ἐν με-
 γέθῃ, τὴν ὀνομαζομένην ἀπὸ
 τῆς κατὰ τὴν στρατείαν ἄλης Ἀ-
 λησίαν. πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἐγ-
 χωρίων ἀλνέμιζεν εἰς τὴν πόλιν.
 ὧν ἐπικρατησάντων τῶ πληθει,
 πάλυτας τὺς κατοικοῦντας ἐκβαρ-
 βαρωθῆναι συνέβη. οἱ δὲ κηλτοὶ
 μέχρι τῶνδε τῶν καιρῶν ἐτίμων
 ταύτην τὴν πόλιν, ὡς ἀπάσης
 τῆς κελτικῆς ἔσαν καὶ μητρόπο-
 λιν. διέμενε δ' αὕτη πάντα τὸν
 ἀφ' Ἡρακλέους χρόνον ἐλευθέρα
 καὶ ἀπόρρητος, μέχρι τῆ καδ'
 ἡμᾶς χρόνου. τὸ δὲ τελευταίον
 ὑπὸ Γαίῳ Καίσαρος, τῷ διὰ τὸ

μέγεθος τῶν πράξεων θεῷ προσ-
 αγορευθέντος, ἐκ βίας ἀλῦσα,
 συνηραγκάσθη μετὰ τῶν ἄλλων
 Κελτῶν ὑποταγῆναι Ῥωμαίοις.
 VOSSIUS.

Sub muro, quae pars collis
 ad Orientem spectabat] MS.
 Brant. cum impressis nonnullis,
 ad orientem spectabat solis; at
 editt. Rom. Ven. Beroald. ha-
 bent, ad orientem solem spe-
 ctabat; et ita reponendum vi-
 detur. sic enim loqui amat Cae-
 sar. Ita B. G. 1, 1. Spectant in
 Septemtriones et Orientem so-
 lem. Et 5, 13. Hujus lateris al-
 ter angulus ad orientem Solem.
 Miror P. Ciacconii audaciam,
 qui, nulla ductus litterarum ha-
 bita ratione, legendum suspica-
 tur, sub muro, quae pars col-
 lium in circuitu vacabat. Nihil
 aliud voluit Caesar, quam quod
 expressit Graecus. Ὑπὸ δὲ, in-
 quit, τὸ τεῖχος, τὸ τῷ ὄρει μέ-
 γος πρὸς ἀνατολὴν κείμενον ἢ
 Πάλλοι τῇ σφῶν στρατιᾷ ἀνι-

^a XXIII facta; quibus in castellis interdiu stationes ⁴¹⁶
^b disponebantur, ne qua subito ^c eruptio fieret;
 haec eadem noctu excubitoribus, ac firmis praesi-
 diis tenebantur.

LXX. Opere instituto, fit equestre ^d proelium ¹
 in ea planitie, quam, intermissam collibus, III ^e mi-
 lia passuum in longitudinem patere ^f supra demon-
 stravimus. Summa vi ^g ab utrisque contenditur. ²

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a XXIV Edd. R. M. V. Vasc. etc. XXXIII Lov. Br. ^b Sic
 Cuj. And. Ox. Sc. L. pr. reliqui cum Edd. pp. *poneb.* ^c vulgo *ir-*
ruptio. dein *detineb.* L. pr. ^d *bellam* Lov. V. ad 1, 1. ^e vulgo
millium. ^f deest Carr. D. ^g *utrimque* Egm.

πληρωσαν. DAVIS. *Ad orientem*
 Solem) Ita optime restituit *Da-*
visius ex quibusdam Editt. vett.
 Quomodo et in MSS. Reg. Eliens.
 et Vossii scriptum est. Vulgg.
 omittunt, *Solem*. CLARK. *So-*
lem addunt mei quoque praeter
 Cuj. Andin. Oxon. et Leid. pr.
 agnoscunt quoque Mediol. Inc.
 Vascos. Str. et Stephanus. *Solis*
 MS. Brantii. Addi eam vocem,
 plenus Caesaris stylus requirit.

In quibus castellis) Sic rescri-
 psi ex editt. *Rom. Ven. Beroald.*
 nec aliter MS. *Norwic.* nisi quod
 in eo duae primae voces sint
 transpositae. Vulgg. ultimam o-
 mittunt, quam expunxerunt ii,
 quos fugit *Caesareus* loquendi
 modus. Sic B. G. 1, 6. *Erant om-*
nino itinera duo, quibus itine-
ribus domo exire possent. Et
 paullo post: *Diem dicunt, qua*
die ad ripam Rhodani omnes
conveniant. Apud nostrum et
 alios optimos auctores frequen-
 ter occurrit haec verborum ge-
 minatio. DAVIS. *In quibus ca-*
stellis) Hic quoque vocem (*ca-*
stellis) ab aliis omissam, recte,
 pro Caesaris loquendi ratione,
 restituit *Davisius* ex Editt. Vett.

et MS. Eliens. Quocum conspi-
 rat et MS. Vossii. CLARK. Ursi-
 num, qui e suo Codice non re-
 pertam vocem *castellis* abundare
 putabat, secutus est Scaliger. Et
 certe non reperitur etiam in Cu-
 jac. Oxon. And. et Leid. pr. re-
 liqui cum Edd. ceteris, *in qui-*
bus castellis, vel potius, *qui-*
bus in c. uti etiam Beroald. Vas-
 cos. Steph. et alii: quomodo edi-
 di. Innumeris locis haec repe-
 titio apud nostrum occurrit. Col-
 lecta quaedam vide ad 2, 18. *Loci*
natura erat haec, quem locum
nostri castris delegerant. ubi
 etiam exsulabat vulgo. 8, 17. *eo*
loco, quem in locum missuros
arbitraretur.

Irruptio) Codices nonnulli,
eruptio, Graecus, *ἐξοδος*. Nou-
 trum male. *Eruptio* hostium cir-
 cumvallatorum; *irruptio* in Ro-
 manorum munitiones. Melius ta-
 men illud, *irruptio*, propter id,
 quod paucis post lineis sequitur,
ne qua subito irruptio ab hosti-
um peditatu fiat. CLARK. Idem
 judicat Hotomannus. Male tamen.
 Hic de *eruptione* ex oppido Cae-
 sarem loqui, omnino existimo,
 et confirmatur ea lectio MSS.

Laborantibus nostris Caesar Germanos submittit, legionesque ^a pro castris constituit, ne qua subito ³ ^b inruptio ab hostium peditatu fiat. Praesidio legionum addito, ^c nostris animus augetur: hostes ⁴ ¹⁷ in fugam coniecti se ^d ipsi multitudine inpediunt; atque angustioribus portis relictis coartantur. ⁴ ^e Tum Germani acrius usque ad munitiones se ⁵ quuntur. Fit magna caedes: nonnulli, relictis equis, fossam transire, et maceriam transcendere ^f conantur. Paullum legiones Caesar, quas pro

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Desunt Edd. R. M. V. *construit* V. sec. ^b V. ad ^c. praec. ^c et n. a. a. et h. sunt L. pr. Ox. bene, si removeas sunt *animis* V. pr. sec. *animi* Carr. D. Idem et V. sec. *augentur*. ^d *ipso* MSS. 2. ^e vulgo *abest tum*. dein *acriter* MSS. 4. et Ed. Inc. *deest* Edd. R. M. V. *ad muros pers.* And. Ox. L. pr. Cuj. *munitionem* Lov. Dorv. Edd. R. M. V. ^f *conabantur* L. pr. Idem et Scal. *paullulum*.

Carr. et meis ad unum omnibus, (et Edd. Rom. Inc. Ven. Mediol.) praeter Andin. et Oxon. in quibus, *abruptio*. In seq. vero loco *inruptio* malim retinere, quia ibi intelligitur invasio in castra e medio campo, licet et illic *eruptio* dent Carr. Leid. pr. et tert. cum Edd. primis. De hac confusione adi ad 5, 44. *in eam partem inrumpit*; et ad Frontin. 3, 10, 1. c. 17, 4. Infra de B. Afric. c. 82. Hisp. c. 36. et saepissime alibi.

III millium passuum in longitudinem) Ultimam vocem cum penultima omittunt editi. Rom. Ven. Beroald. sed ratio sermonis Latini non sinit, ut exulent. Fr. Hotomannus mavult: *III millia passuum*. Sane ita est in MS. Norvic. nec aliter locutus est noster hujusce libri c. 69. et 79. At ob plurim. Codd. consensum vulgatam lectionem retineo. DAVIS.

In quibusdam Codicibus, *III millia passuum*. Quod perinde est. Aequae enim Latine dicitur, *patere III millia passuum*, et, *patere* (spatium) *III millium passuum*. CLARK.

In longitudinem) Desunt haec verba in nonnullis Codicibus. Sed perperam. Omnino enim retineri debent: non quod (ut credidit Davisius) ratio Sermoneis Latini non sinat, ut exulent; (nam aequae Latine dicitur, *patere* (spatium) *III millium passuum*, absolute, ac, *patere*, (spatium) *III millium passuum in longitudinem*;) sed quod ad sententiam magis perspicuam necessaria sint. IDEM. *III milia* habent MSS. Carr. et mei tantum non omnes; nisi quod in uno et altero sit *mill.*; uti et Ed. Inc. *tribus millibus* edidit R. Stephanus. *In longitudinem* bene defendit Clarkius e perpetuo Cae-

vallo constituerat, promoveri jubet. Non minus, 6
 a qui intra munitiones erant, Galli perturbantur:
 veniri ad se b confestim existimantes, ad arma con-
 clamant: nonnulli perterriti in oppidum inrumpunt.
 Vercingetorix portas jubet claudi, ne c castra nu- 7
 dentur. Multis interfectis, compluribus equis ca-
 ptis, Germani sese recipiunt.

LXXI. Vercingetorix, priusquam munitiones r
 ab Romanis perficiantur, consilium capit, omnem
 d ab se equitatum noctu e dimittere. Discedenti- 2

V A R I A E L E C T I O N E S.

a int. m. G. L. pr. pert. G. MSS. plerique: item venire cum
 Edd. pp. et Scal. vulgatum servat Cuj. Scal. V. ad 4, 29. b con-
 festim Ox. c claustra Ox. And. dein receperunt Edd. R. M. V.
 d Sic B. pr. V. pr. Lov. Egm. alique, non a. sese L. tert. Ed. Inc.
 e dem. MSS. 3. Ed. Inc. Mox descend. V. pr. Conscend. Egm.

faris stylo. Non agnoscunt eas
 voces quoque Leid. pr. et Ed.
 Mediol.

*Angustioribus portis relictis
 coarctantur*] Expunge vocem *re-*
lictis, quae irrepsit incuria li-
 brarii, qui librum descripturus
 ex uno versus in alterum hanc vo-
 cem transtulit, hoc pacto: *An-*
gustioribus portis relictis coar-
ctantur. Germani acrius usque
ad munitiones sequuntur, fit
magna caedes, nonnulli reli-
ctis equis, fossam transire. etc.
 VOSS. Ita et censet Cellarius, me
 non adficiente: quamquam et
 uncis hanc vocem Scaliger inclu-
 serat. Omnes MSS. agnoscunt.
 Videtur ea voce significare Cae-
 sar voluisse, tota castra non tan-
 tum, sed et majores portas, fos-
 sa et maceria obductas fuisse, ita
 ut hae angustiores ad redeundum
 fuerint relictæ: quare cum hic
 se coartabant, quidam fossam et
 maceriam transilire conati sunt.
Relictum dicitur Caesari et ali-

bi id, quod superest. Vide ad
 5, 19. Immo c. 41. *duabus reli-*
ctis portis, obstruere ceteras.

Coarctantur] Sic locum hunc ex-
 hibent Cujac. And. Oxon. Scalig.
 et Leid. pr. cum Edd Vascos.
 Ven. 1517. et seqq. et ad oram
 Petav. at MS. Brantii, Leid. sec.
 Lovan. Carr. Duk. Dorvill. Pulm.
 Schedae et Edd. primae, *coacer-*
vantur. (quod placet Hotoman-
 no, uti et cum) *Tum Germ. Re-*
liqui, in quibus Bongars. pr.
Buslid. Petav. Egmond. Voss.
prim. et Ed. Inc. coacervati tum,
vel cum G. Quare Tum saltem
addidi. Coarctantur coacervati
retineri utrumque posset, quo
simul eorum caedes acervatum
denotetur. 2, 27. coacervatis ca-
daveribus. coartatio militum
apud Hirtium de B. Alex. c. 74.
Aut an scribendum, Coartantur.
Catervatim tum G. etc? Dein
veniri ad se egregie inlustrantur
a Cel. Burmanno ad Phaedr. Fab.
21. Aper fulmineis ad eum ve-
nit dentibus.

bus mandat, ut suam quisque ^a eorum civitatem ad-
 eat, ^b omnesque, qui per aetatem arma ferre pos-
 3 sint, ad bellum cogant. ^c Sua in illos merita pro-
 ponit; obtestaturque, ut ^d suae salutis rationem
 habeant, neu se de communi libertate optime meri-
 tum hostibus in cruciatum dedant: ^e quod si indili-
 gentiores fuerint, milia ^f hominum delecta LXXX una
 4 secum interitura, demonstrat: ratione inita, fru-
 48 mentum se exigue dierum xxx habere; sed paullo et-
 5 iam longius ^g tolerare posse parcendo. His datis
 mandatis, ^h qua erat nostrum opus intermissum,
 secunda vigilia silentio ⁱ equitatum dimittit; fru-
 men-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Abest L. sec. V. sec. D. ^b omnes q. L. pr. Ox. dein possent
 MSS. 11. et Edd. pp. ^c haec 5. verba desunt And. Ox. obtestatur
 in iisdem sine que. ^d sui Dorv. V. ad 1, 4. ^e vulgo qui si. In-
 dulg. L. pr. ^f deest Edd. R. M. V. vulgo LXXX d. secum. ^g de-
 est L. pr. tolerari MSS. 11. et Edd. pp. ^h quam, vel quia, vel qua
 opus erat MSS. plerique et Edd. pp. sine ⁱ nostrum. ⁱ exerci-
 tum eq. L. pr. mittit B. pr. V. pr. Egm. Carr. et 3 alii. emittit
 Petav. Lov. et 4 alii cum Edd. pp.

*Consilium capit omnem a se
 equitatum noctu dimittere*] Di-
 mittendi. Cornelius Nepos Han-
 nib. c. 13. Nunc tempus est hu-
 jus libri facere finem. Phae-
 drus Fab. 3, 16, 13. Potare est
 animus nectar: quod Pallas mi-
 hi Nuper donavit. Similium ὄνυ-
 ράξεων exempla sat multa con-
 gessi ad hujusce libri c. 26. DA-
 VIS. 8, 44. Rebellare consilia
 inissent, uti est in MSS. ibique
 vide plura.

Qui si] Hotomannus monet,
 in Cod. esse, *quod si*, neque ul-
 lam esse causam, cur mutetur,
 addit. Quod ego inveni in Bong.
 pr. Voss. pr. Leid. pr. Petav. Lo-

van. Egmund. Carr. et 6 aliis ac
 primis Edd. Quare revocavi. et
 paulo ante e MSS. ordinem ver-
 borum inverti. vulgo, *in cr. host.*
 Mox quoque habent MSS. quod
 sciam, omnes, praeter Oxon. et
 Edd. primae, item Vascos. Steph.
 et aliae, *delecta LXXX una
 secum.* Ut reposui. Frequens est
 quasi formula, *una necum, te-
 cum, secum.*

*Ratione inita, frumentum se
 exigue dierum xxx habere*] Sic
 exhibent Cuj. Bong. prim. Leid.
 prim. Scalig. And. Oxon. etc.
 nisi quod duo posteriores dent,
*frumentatione inita, et frumen-
 tum in Bong. pr. cum ceteris MSS.*

mentum omne ad se ^a referri jubet: capitis poenam 6
^b iis, qui non paruerint, constituit: pecus, cujus 7
 magna erat ab ^c Mandubiis compulsa copia, viri-
 tim distribuit: frumentum parce, et paullatim me- 8
 tiri instituit: copias omnes, quas pro oppido con-
 locaverat, in oppidum ^d recipit. His rationibus au- 9
 xilia Galliae exspectare, et bellum administrare
 parat.

LXXII. Quibus rebus ^e ex perfugis et captivis 1
 cognitis, Caesar haec genera munitionis instituit.
*Fossam pedum ^f xx directis lateribus duxit, ut ejus
 solum tantumdem pateret, quantum summa labra
 distabant: reliquas omnes munitiones ab ea fossa.*

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. o. et Edd. pp. aliaque. *conf.* Duk. vulgo *ferri*.
^b abest non male ab And. Ox. in quo *paruerit instituit.* ^c *Man-*
duviis MSS. multi, in quibus etiam *cop. ab M. comp.* ^d MSS.
¹¹ *recepit* cum Edd. pp. uti et *par. adm. in oppido* L. sec. ^e Sic
 Ox. L. pr. And. non *cogn. ex perf.* etc. *profugis* L. pr. et 2. alii.
^f *XX latam* Edd. Vasc. Str. Gryph. *derectis* B. pr. V. pr. Vide
 ad 4, 17. 8, 9.

et Edd. primis ultimo ponatur loco. Plerique habent: *Rat. ini-
 ta exigue dierum XXX frumen-
 tum, sine tois, se habere:*
 in quibus et Petav. et Voss. pr.
 At Lov. Carr. Duk. Dorv. Got-
 torp. Voss. tert. Leid. tert. et Edd.
 vetustissimae: *r. inita exigit d.*
XXX (XXV Duk.) frumen-
tum. vel exigunt. Perperam om-
 nino. Bene Graecus: *ἐπιτήδεια*
ὀλίγα εἰς τριάκοντα ἡμέρας ἔχω.
 Pro *ratione* in Voss. sec. *statio-*
ne. Existimo autem, locum hunc
 ita refigendum esse: *Frumenti*
ratione inita, exigue, vel exi-
guum, se dierum XXX habere.
 Patet enim satis, alienum in lo-
 cum inrepsisse *frumentum*. Sic
 saepe *pecuniae ratio, proelio-*
Jul. Caes. Tom. I.

num ratio. et similia passim. *fra-*
menti ratio alibi, et in nonnul-
 lis 7, 75. ubi vide.

His datis mandatis] Andin.
 et Oxon. *His dictis.* An scripsit
 auctor: *His datis dictis*, vel or-
 dine inverso? *Dictum* enim Im-
 peratoris idem, quod *manda-*
tum. Vide ad Frontin. 4, 1, 39.
Adversus dictum ejus.

Summa labra] MSS. Reg. Eli-
 ens. et Vossii et Edit. Vett. *sum-*
mae fossae labra. CLARH. Ita
 quoque Carrar. et MSS. mei om-
 nes praeter Cujac. Oxon. et An-
 din. In Leid. pr. *summa fossae*
labra. Miror vero, Clarkium non
 monuisse quoque, paullo supra

Z. 2

2^a pedes cu reduxit: id hoc consilio; (quoniam tantum esset necessario spatium complexus, nec facile totum corpus corona militum cingeretur;) ^b ne de inproviso, aut noctu ^c ad munitiones hostium multitudo advolaret, aut interdiu tela in nostros operi
3 destinatos conjicere possent. Hoc intermisso spatio,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. B. pr. V. pr. Pet. Pulm. Lov. Egm. et 7 alii cum Edd. pp. et Vasc. Str. Steph. Gr. post. non *pedibus. ded.* V. C. Urs. ^b *neve* Edd. qdd. et Metaph. *perperam.* Paullo ante vulgo *opus.* et *Romana* MSS. 2. Vict. pro *corona.* *Romanae militiae* V. sec. ^c in m. And. L. pr.

ejus solum in MSS. suis, uti est in iisdem meis et Edd. primis, scribi, *ejus fossae solum.* Immo in Petav. et Bong. pr. *ejus fossae,* sine *et solum,* et in Lipsianis, *summae labra.* Vide Poliorc. l. 2. D. 1. Utroque loco *fossae* repetitionem fieri vult Victorius Var. Lect. 24, 17. Neutro agnoscit Metaphrastes. *fossae* tamen ut semel addamus, satis flagitat Caesariani styli perspicuitas: ni altius ulcus latere credamus, ac legendum conjiciamus: *ut ejus pressae solum t. p. quantum summae labra distabant, vel distarent,* uti est in MSS. meis et aliorum praeter Cujac. Scalig. Petav. And. et Oxon. et Edd. primis. Vult Caesar, fossam in imo fundo tam latam fuisse, quam in summis ripis. *Pressae,* i. e. effossae, certe facile abire potuit in *fossae.* Vide ad Front. 1, 5, 8. *Fossam transversam inter montes pressit.* Plin. Ep. 10, 69. *fossam ducere, et artius pressam mari aequare.* Hirtius quoque 8, 9. *fossam directis lateribus deprimi.* De *fossae labris,* ac ripis, adi Scalig. ad Aufon. Urb. 5, 9. *Moeniaque in valli fossam circumdata labro.* et Ill. Schel. Comm. ad Hygin. p. 119. Ita *labra* cor-

num summas extremitates vocat auctor 6, 28.

Spatium] Bong. pr. Voss. pr. Pet. Lovan. Egmund. et 7. alii cum Carr. et Ed. Inc. *spatio.* Oxon. et Leid. pr. *spatium nec esset.* Puto scribendum, *spatii,* uti et Brutus conjecit. *Nec* est ex emendatione Jannocii, Lipsii loco indicato, Victorii, Brutii, Hotomanni, Brantii, consentientibus MSS. et Ed. Inc. praeter Petav. Cuj. Scal. Oxon. Leid. pr. et sec. ac Duk. in quibus cum Edd. ante Scalig. reliquis est *ne.* Male cepit Interpretes Graecus. At bene Vossius loco Hirtii explicat. Ceterum pro *opus* in aliorum et meis MSS. si excipias Cujac. Leid. pr. Scal. Oxon. et Andinum, item Edd. primis, ut et Beroaldi, Vascos. est, *corpus,* probante eodem Victorio, et Jannocio, sed refragante Hotomanno, quia *opus* sexcenties hac in re usurpare solet Caesar. Verum hoc non inedit, quo minus hic *opus munitionum* conjunctum et contextum quasi *corpus* vocaverit: quod doctius est, quam ut e librorum cerebro nasci potuerit. Ego sane tot numero praeflantissimorum Codicum auctoritate motus in textum

duas fossas, ^a xv pedes latas, ^e eadem altitudine, perduxit: quarum interiorum campestribus, ac ^b demissis locis, aqua, ex flumine derivata, complevit. ^c Post eas aggerem, ^d ac vallum xii pedum extruxit. Huic ^e loricam pinnaeque adjecit, grandibus ^f cervis ^g eminentibus ad commissuras pluteorum, at-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Abest B. pr. Scal. pedum Edd. R. M. V. ^b dimissis et derivata MSS. plerique et Edd. qdd. derivativa V. sec. ^c postea L. pr. ^d Sic MSS. non et. vallem L. pr. XXII. Pet. XV. V. pr. ^e loricam L. pr. ut alibi. pennas V. pr. Lov. D. Dorv. ^f eminentibusque Cuj. Oxon. et Edd. quaed. superem. comm. pluteos atque aggeres V. C. Samb. acervis Pet. Egm.

recepti, satis gnarus, corpus vocari posse omne id, quod ex plurimis membris in unum coeuit, unde corpus de Rep. exercitu, populo, libris conjunctis, et aliis rebus dici saepissime monitum est a viris doctis. Consule Tenucl. ad Front. 2, 2, 8. Graev. ad Cicer. lib. 5. Fam. 12. Salmas. Plin. Exerc. initio, et quos laudavi ad Lucan. 7, 406. et 10, 416. Latium sic scindere corpus. Quamquam fatear, opus aliquando in corpus fuisse corruptum. Consule Viros doctos ad Justin. Prol. Rem magni animi et operis; ubi ego quoque in MSS. aliquot inveni, corporis. Corona militum cum aliis ibidem bene defendit Victorius, quare nil moror Gifanium, in Observ. Ling. Lat. p. 53. e Vet. libro legentem, corpus Romanum manu militum: quod quis non videt ex inepta Glossa esse ortum? Hinc etiam in Pulm. Schedis, corpus Romanorum corona.

Nec facile totum opus militum corona cingeretur] Explicat Hirtius, cum 8, 11. ait, nec locum munitionibus claudi nisi a majore exercitu posse. Hinc coronare pro cingere Statius dixit 2.

Thebaid. — densaque nemus statione coronant. VOSS. Huc pertinet locus Lucani 6, 88. Agminaue interius muro brevior recepti, Densius ut parva disponeret arma corona. ubi cave, ne contra MSS. recipias gyro, quod conject Markland. ad Stat. Silv. 5, 2, 121. et consule Schell. ad Hygin. Grom. p. 61.

Duas fossas — quarum interiorum] Fuere palam duae, non una, ut pravo acumine Fr. Hotomannus dixit, nam vult duas nominatas ad aspectu Sectionis, quae a flumine medio facta, atque ideo nec interiorum quidem legit, sed inferiorum. Quae haec mala libido innovandi est? Certe pro tutela, et reliqua dignitate operis, magis facit, fuisse duplices. J. Lipsius Poliorc. l. 2. Dial. 2. DAVIS.

Huic loricam pinnaeque adjecit, grandibus cervis eminentibus] Pinnae et cervos distinguit: accurate, ut omnia in hoc autore. Nimirum pinnae directae stabant in supremo loricae, ut hodieque sepibus aliisque id genus ferreas pinnae imponi videmus adversum transgressionem.

Z z 2

que ^a aggeris, qui adscensum hostium tardarent :
et turres toto ^b opere circumdedit, quae pedes LXXX
inter se distarent.

- 1 LXXIII. Erat eodem tempore et materiari, et frumentari et tantas munitiones fieri necesse, ^c deminutis nostris copiis, ^d quae longius ab castris progrediebantur.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a aggeres MSS. multi et Edd. pp. male. dein ut pro qui Cuj. l. pr. Ox. ^b Sic MSS. plerique cum Hotom. V., ad 5, 55. Dorv. et Edd. qdd. *operi. ex t. op.* L. pr. ^a m. pr. *toti operi* Lov. Edd. R. M. V. Vasc. Mox vulgo uno t. ^c Dim. MSS. et Edd. qdd. non male. ^d quod L. sec.

Infra pinnas cervi erant, videlicet inter commissuras aggeris et pluteorum. Ubi primum hoc nota, *pluteos* hic (uti et supra notavimus) nihil aliud esse, quam ipsam lorica ex asseribus constructam: nam *pluteos* dicit aggeri impositos, et idem statim dixit de lorica. Inter hanc loricae et aggerem infixi erant cervi. Quo fine? etiam ut transcensum tardarent, ut ipse Caesar ait. At cervi sunt, autore Servio, *furcae*, quae *figuntur ad casae sustentationem*, quae *dictae sunt cervi ad similitudinem cornuum cervinorum*. Hi igitur cervi, et proprie magis illud nomen stipites hi, quos Caesar dicit, gestare poterant, quam furcae, quae humo insiguntur, quia eodem modo, quo cervus cornua alicui obvertens caput demittit, ita et hi cervi procumbebant ea ratione, qua hodieque videmus castellis insigi pinnas. Nam pinnis, quomodo veteres figebant eas, in summo loricae crectis, hodie in bello haud utimur. VOSS. C. 41. *Pluteosque vallo addere*. Vide et Lipsium loci citato. Sallust. l. 4. Hist. §. 11. *Pluteosque rescindit, ac munitiones demolitur*. hoc infra c. 86. vocatur, *vallum ac loricae rescindere*. B. C. 1,

25. *a fronte et latere cratibus ac pluteis rates protegebat*.

Uno tempore] Sic quidem ediderunt Manutius, Plant. Scaliger et reliqui deinceps. Nec male, si e MSS. Sic enim c. 61. *Uno fere tempore sub lucem nunciatur* etc. c. 83. *Pugnatur uno tempore omnibus locis*. B. C. 1, 20. *Omnes uno consilio*. 3, 15. *atque uno etiam tempore accidit*. c. 21. *Quum Casilinum venisset, unoque tempore* etc. Adde Hirt. B. Alex. c. 8. 17. B. Afric. c. 30. 34. et saepius. Adi Cl. Drak. ad Liv. 1, 51. Verum Edd. reliquae cum MSS. tum aliorum, quod sciam, tum meis exhibent, *eo*: unde Hotomanno valde placeret, *eodem*, si quis MS. adjuvaret. Hoc testari possum comparere in membranarum primis Leidensibus, Oxoniensibus, et Andinis. *dein* absorptum a *tem*. Rescripsi itaque *eodem* cum Gronovio, donec pateat, *uno esse in MSS.* Alibi Caesar quoque *uno et eodem* utitur.

Necesse] Sic omnes nostri; at Codex Andin. ultimam vocem omittit, quae, salva Latinitate, abesse potest. Sic Seneca Nat. Quaest. 6, 30. *Quibus ad cadendum*.

tur: ^a ac nonnumquam opera nostra Galli tentare, atque eruptionem ex oppido pluribus portis summa vi facere conabantur. Quare ad haec rursus opera ² addendum Caesar ^b putavit, quo minore numero militum munitiones defendi possent. Itaque truncis arborum, aut admodum firmis ramis abscisis, atque horum delibratis, ^c ac praecutis cacuminibus, ⁴²¹

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. non et, et fac. s. vi. ^b putat Pet. qui Lov. V. ad e. 45. quod Egm. et minori MSS. 2. Edd. R. M. V. ^c vulgo atque.

dum male stantibus, non erat impelli, sed agitari. Pluribus optimi hujusce MS. lectionem tuetur J. F. Gronovius Observ. 4, 8. DAVIS. Andino Codici suffragatur Oxoniensis solito more: quare delevissem pene vocem *ne-cesse*, nisi viderem, Cellarium repugnare, quia et Graecus ἀ-*vayκατο*ν addit. At is corruptis jam Codicibus usus est, ut sexcenties alibi. Plura hujus generis vide apud doctos, quos laudat socer ad Valer. Max. 1, 7, 2. *Non est inter patrem et filium comparisonem fieri.* et Cl. Drakenburg. ad Silium 9, 451. *Quantumque vicissim Audere est.* Adde et summum Gronov. Observ. 3, 3. et Lips. Ant. Lect. 1, 5. Hinc forsitan apud Valer. Max. 2, 1. init. *Opus est enim cognosci,* prima vox, pro qua operae e MS. dedit Pigibius, ejicienda crit.

Aut admodum] Perperam Vas-cos. Strada, Steph. Manut. Gryph. Plantin. cum Hotomanno *haud* exhibent. Vel totos truncos quae-robat vel crassos ramos. In nullo Codice meo exstat, *haud*. Metaphrastes tamen invenisse debet in suo: *σελέχων τὰς ἀσβεστέ-
ρας κλάδους ἀποτεμῶν.* et sic fere *Non nimis firmum praesidium* supra. Vel sic tamen praefero

cum plerisque viris doctis *aut.* Vide Lipsium loco cit.

Abscisis] Alii *abscissis*; sed antiquissimi MSS. tam *Caesaris*, quam aliorum auctorum, litte-ram sibilantem non geminant. Sic *Livius* 44, 5. *Qua rupes abscisae erant.* Vide et *Ger. Joan. Vossium* Anal. 3, 26. p. 97. DAVIS. Mei quoque MSS. omnes, *abscis*, vel *abscisis*, praeter Gottorp. *accisis* alii, sed vide Lips. et ad 3, 14. *Quibus abscis-* et crebro.

Dolabratis] Placet hoc Lipsio ibidem, pro *dolabra* aptatis et concisis; atque ita exstat in Edd. Rom. Mediol. Florentina, immo et in Ursiniano ac Løid. sec. *dolabratis* Duker. et Dorvill. et Ed. Ven. Verum tamen MSS. hi nimis sunt recentes, ut eorum auctoritatem opponere audeam ceteris MSS. quotquot vidi cum aliis, iisque vetustissimis, qui cum reliquis Edd. ante Scalige-rum exhibent, *delibratis*; uti etiam restituisse se ait Gifanius e MSto, Ind. Lucr. V. *perpetuo.* *Delibratis*, i. e. cortice nudatis, quo sensu hoc verbum apud Col-umellam aliquoties occurrit. *dolabrare* quis dixerit, quaero. Id potius *dolare* vocasse veteres

perpetuae fossae, quinos pedes altae, ^a ducebantur.
 3 Huc illi stipites ^b demissi, et ab infimo revincti, ne
 4 revelli possent, ab ramis eminebant. Quini ^c erant

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Ducuntur L. pr. ^b dim. MSS. plerique. ^c Sic Cuj. And. Ox. Sc. L. pr. reliqui cum Edd. pp. carent *et* erant.

videntur. unde etiam Avieno Orbis Desc. vs. 1193. *tectis si quis dolat impiger ornos, Vel salis in fluctus qui cymbam navitu te-rit, Si terit hos saltus* etc. quomodo hunc locum esse legendum, alibi vidimus. ἀποξέσας hic dat Graecus, quod utrique verbo respondere potest. Ceterum pro secundo atque, quod minus concinne in vulgatis repetitur, rescripsi ac, fide MSS. sexdecim, in quibus Bong. pr. Leid. pr. Voss. pr. Lov. Petav. Egm. Scal. uti et Edd. Vascos. Str. Steph. et aliorum.

Se ipsi acutissimis vallis induebant] Sic infra: *se ipsi stimulis inopinantes induebant*. Ad verbum Graecus, *ἐαυτοῖς εἰς τὴν ὄχλητάς ἐκεῖνους σαρπὺς ἐνέδουν*. et infra, *ἐαυτοῖς εἰς τὴν σαρπὺς ἀπροσδόκητοι ἐνέδουν*. Recte. phrasis Graeca est, et Xenophon sub finem lib. 1. Cyropaed. de lepore: *ἵνα ἐν τοῖς σφοδρά φερέντων αὐτὸς ἐαυτὸν ἐπιπύων ἐνέδω*. VOSS. Antiqua est et elegans loquendi ratio. Infra c. 81. *Se ipsi stimulis inopinantes induebant*. Latinus Pacatus Pan. 12. c. 34, 3. *Obovis sordibus induebantur*. Virgilius Aen. 10, 681. *An sese mucrone ob tantum dedecus amens Induat*. Lucretius 4, 815. *Ac nos in fraudem induimus*. — Ad eum locum plura Dionys. Lambinus, unde patet, aures Honorato Joannio non esse praebendas, cui placuit, *se ipsi acutissimis vallis induebant*. Cum eo tamen facere videtur Achilles Statius, qui hujusce

facinoris memoriam servavit in notis ad Tibulli 1, 6, 1. DAVIS. Vide notata a me ad Lucan. 2, 265. *Quis velit in isto Ense mori*: et Davis. ad Cicer. de divin. 2, 17. *Cur vos induitis in eas captiones*?

Hos Cippos appellabant] Vet. cod. *cappos*, unde Lipsius faciebat, *scapos*. Sed noli audire eum. Cippi sunt columnae, quae imponi solent sepulchris. Glossae: *Cippus, στήλη, ἀνδριάν*. Talibus insculpi solebant monumenta, et nomen sepulti, et quae alia huc pertinent. Unde Horatius Sermonum 1, 8. *Mille pedes in fronte, trecentos cippus in agrum*. Hic dabat. Ubi cippus non tumulum, sed qualem dixi columnam notat. Hae juxta vias publicas poni solitae, et eoque saepe obnoxiae jumentorum aut hominum injuriis. Lucilius apud Festum ait: *Porro homines nequam malus ut quartariu' cippos Collisere omnes*. Magnus Turnebus in Adversariis cippos interpretatur eminentias, et devia asperaque loca. Et interpretatur haec verba de imperitis mulionibus, qui mulos suos in cippos eminentes et inaequales, nec planam viam et aequatam sequuntur, ex coque vel jumenta cessitare et cadere, vel everti vehicula ait, eoque dici illos, cippos collidere. Sed multum fallitur, nam cippos pro tali tumulo aut eminentia nullus scriptor dixit: praeterea versus illi corrupte ita leguntur, et recte jam pridem emendavit Scaliger: *Porro homines nequam, malus ut*

ordines ^a conjuncti inter se, atque ^b implicati; quo ⁴²²
 qui intraverant, se ipsi acutissimis vallis induebant:
^c hos ^d Cippos adpellabant. Ante hos, obliquis or-5

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a revincti Edd. R. M. vincti Ed. Ven. convincti al. ^b impliciti
 Lov. Dorv. Edd. R. M. V. Vasc. compl. L. pr. ^c quos Carr. ^d ad-
 pellant G. V. tert. L. tert. et Ed. Inc.

quartarius, cippos Collisere ho-
 mines. Ait, se portare homines
 nequam et insolentes, qui cippos
 viae publicae appositos collisis-
 sent, haud aliter atque mali
 quartarii solent, dum jumenta
 sua non bene regunt. Igitur cip-
 pi tales columnae: sed et illae,
 quae in via solent poni ad sci-
 enda itineris spatia. Lapidēs Ro-
 mani vocavere. Unde illud toties
 repetitum, *ad primum ab urbe*
lapidem, h. e. cippum. Vale-
 rius Probus de notis. cipp. Cip-
 pus, *id est terminus, ut cip-*
pum, seu Lapidem. Denique ad-
 monebantur talibus cippis via-
 tores, qua transire liceret, pri-
 vatumne an publicum iter esset,
 an curru, an equiti, an actui
 transitus deberetur. Talis Cip-
 pus est, qui Romae visitur, qua
 iter a Pantheo ad viam Flami-
 niam, qui haec inscripta habet:

ID. QUOD. INTRA. CIPPOS
 AD. CAMPVM. VERSVS. SOLI
 EST. A. CAES. AVGVST.
 REDEMTVM
 PRIVATO. PVBLICAVIT.

Item alter cippus Stimigliani in
 Sabinis:

PER. HANC
 VIAM. FVNDQ
 C. MARCI. C. L.
 PHILERONIS
 ITER. ACTVS
 DEBETVR.

In veteribus Glossis invenio: Cip-
 pus, Ένεός λιθινός, Κορμός,
 ποδοκάκη. Diu cogitabam, quid

sibi vellet illud Ένεός λιθινός;
 locus haud dubie depravatus.
 Martinus pro Ένεός legebat συ-
 λος, nimis audacter. Certe male
 distincta haec verba certum ha-
 beo. itaque interpunge: Ένεός,
 λιθινός κορμός, ποδοκάκη. Ένεός
 cippus, quemadmodum mutum
 hominem *statuam* appellamus,
 stupidum, *stipitem*. omnino id
 arbitror voluisse Glossographum,
 tametsi nusquam reperiam, ita
 veteres hac voce usos. Sed quem-
 admodum *Cippum* aliae Glossae
 άνδριάντα interpretantur, ita sta-
 tua de homine muto. Jam λιθι-
 νός κορμός, illud vere cippus.
 Nam κορμός truncum notat, cui
 absceinduntur ramuli, qui inde
 pullulant. Quod recte congruit
 cum *cippis* Caesaris, qui ait,
truncis arborum, aut admodum
firmis ramis abscisis, atque ho-
rum dolabratis, atque praeacu-
tis cacuminibus, perpetuae fos-
sae ducebantur. Nisi forte Cae-
 sar respexit ad alteram notio-
 nem vocis *cippus*, nimirum πο-
 δοκάκη: quia, inquit, *indue-*
bant se acutissimis vallis. Cer-
 tum, Ποδοκάκη quoque cip-
 pum notare, sive lignum hipa-
 tens, quo solum pedes inclu-
 duntur. Unde haud dubie hodie-
 que vox *cippier* remansit, quae
 carceris custodem notat. Sed non
 arbitror tamen hoc Caesarem vo-
 luisse. VOSS. Cappos erat a manu
 emendatrice in Torrentii codice
 Lovaniensi. Cīpos Pulm. Sche-
 dae, item Petav. et Egmond.
 Κίππος άπεκάλην Metaphr.
 Ante hos obliquis ordinibus]

dinibus ^a in quincuncem dispositis, scrobes ^b trium
in altitudinem pedum fodiebantur, paullatim angu-
6 stiore ad infimum fastigio. Huc ^c teretes stipites
423 feminis crassitudine, ab summo praeacuti et prae-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a acumine in quinc. Edd. R. M. V. in acumine quinc. Ed. Ven. in cacumine Leid. sec. ^b Sic Cuj. And. Ox. L. pr. Scal. reliqui cum Edd. pp. non male etiam tres pedes. Petav. tres in alt. trium pedum non bene. altitudine B. pr. L. sec. V. ad 2, 5. ^c terrestres And.

Ita prima verba exhibent ex meis Cujac. Andin. Oxon. Scalig. et Leid. pr. cum Metaphr. πρόσθεν δὲ τῶν τῶν τάξεων. Verum MSS. reliqui exhibent, quos, nisi quod in Ortellii et Leid. sec. atque Edd. Rom. Ven. Mediol. Florent. sit, quibus. Unde putem quid vitii latere. Ordines certe non intelligendum de Scrobium ordinibus: hi enim octoni erant, ut mox ait, sed do ipsi stipitum ordinibus. Forſan, quos ante; nisi pro dispositis velles disposuit, sed tum ſequentia non bene cohaerent. Dein obliquos habent Bong. prim. Petav. Oxoniensis, Voſſian. pr. sec. et Egm. ut ad Cippos, seu stipites ipſos, non eorum ordines, referas; et obliqui ſtipites eſſent ſuſtigati, proni, non directi. at vide quae notavi ad 4, 17. ſublicae obliquae agebantur. Obliqui ordines ſunt tranſverſi, et in quincuncem diſpoſiti, i. e. undequaque quini et angulis rectis. de qua locutione ad omnino interpretes ex Ciceronis lib. de ſenect. c. 17. Quintil. Inſt. Orat. 8, 3. Columell. 3, 13. ὁπſτοις πάντοτε ſίχοις, ait Metaphraſtes, non ſatis clare, qui itidem obliquis refert ad ſcrob-
bes. Ait enim, βόσπυς πλάγιος ὀπυρτε, quaſi fodiebat legerit. Perperam omnino. Ceterum ab reliquis ord. eſt in Duker. et Dorv.

Paullatim angustiore ad sum-
mum fastigio] Ita et Scaliger edidit. vv. cc. ad infimum. Ur-
sinus mire nugatur ad hunc lo-
cum; nam ita ſcribit: Sed for-
taſſe legendum, ad imum, vel
potius, in imum. Nam antiqui
ſimum ſcribebant pro imum. Et
ex duabus dictionibus, infimum,
cum unam fecerit librarius, in-
ſimum, alius poſtea addidit
particulam ad. Profecto pudet
nugarum, et ſiluiſſe malle. Quaſi
non infimum et imum idem ſint.
Scire etiam velim, quo autore
Ursinus dicat, veteres ſimum pro
imum ſcripſiſſe. Sed gaudeat ille
conjectura ſua. Magnus Lipſius
putabat ſcribendum, infimum.
Nam alioqui, inquit, quomodo
commode, quod ſubjicit Caſar,
exculcari terra poterat? Potuit,
et commode quidem. Nam etſi
ſcrob-
es inferius latiores erant,
quid prohibet, ſuprema tantum
patuiſſe, ut commode pes inferi,
et exculcari terra poſſet? Prae-
terea ſi arctius paullatim ad
imum coibant, minus profundae
fuſſent. Atqui Caſaris conſilium
ſuit, ut vel laederentur liliis mi-
lites, vel in ſcrob-
es deciderent,
ex quibus minus commode extra-
huntur pedes, quando ſuprema
angustiora ſunt. Ego contendo,
illud ſummum probum eſſe, et
tantundem valere, ac ſi diceret
Caſar, inſima ſcrobis angustiora

usti, ^a demittebantur; ita ut non amplius ^b digitis
 iv ex terra emerent: simul confirmandi et stabi- 7
 liendi caussa singuli ab infimo solo pedes terra ^c ex-
 eulcabantur: reliqua pars scrobis ad occultandas

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a dim. MSS. multi et Edd. qdd. ^b Sic MSS. non *IV* dig. Ox. dig.
 III. contra em. L. pr. Scal. fors. extra emin. ^c occultab. Edd.
 qdd. occuleb. L. sec.

fuisse. Et melius hic dixit Cae-
 sar, *ad summum*, quam, *ad in-*
firmum. Nam *fastigii* vox pro-
 prie summum notat: sed hic sum-
 mum dicitur de scrobe, ut al-
 tum mare et coelum vocatur.
 VOSS. *Ad infimum*) Sic plures
 libri, quos probat *Just. Lipsius*
Poliore. l. 2. Dial. 2. p. 518. Et
 merito quidem; hos enim cippos
ex similitudine florum lilia ap-
pellabant, ut paullo post testatur
Caesar; at liliis imum est angu-
 stius, summa vero magis patent.
Jos. Scaliger, hoc, ut opinor,
 in animum non revocans, edidit,
ad summum. Longe autem ab-
 est, ut *Vossio* accedam, qui *sum-*
um idem ac *infimum* denotare
 contendit: nec enim valet *ima*
summis mutare. DAVIS. *Ad in-*
firmum) Sic MSS. plerique et
 Editt. Vett. *Scaliger* edidit (*ad*
summum.) Graecus item, *eis άνω*.
 Utra Lectio verior, non conve-
 nit inter Viros eruditos: neque
 ex orationis serie quidquam
 certi elici potest; cum nonsatis
 liqueat, quo respectu dictum sit,
 ad similitudinem *Lilii* accedere
 istas scrobes. CLARK. *Ad sum-*
um habent pleraeque Edd. jam
 ante *Scaligerum*, iisque suffra-
 gatur Codex Oxoniensis et Cusa-
 cii. Verum MSS. reliqui et Edd.
 primae cum R. Steph. exhibent,
ad infimum. Mutasse videntur
 illi, qui *fastigium* crediderunt
 nihil notare, nisi summam alti-
 tudinem, cum et profunditatem
 significet. Quid clarius Virgilii

loco, *Georg.* 2, 288. jam in Le-
 xicis ubivis obvio: *Forsitan et*
scrobibus quae sint fastigia
quaeras? *Lucan.* 4, 296. *puteus-*
que cavati Montis ad inrigui-
premitur fastigia campi. Simi-
 liter *Appulejo* dicitur, *profundo*
maris udo resedit vertice, *Met.*
 l. 4. p. 85. Alia dedi insuper in
Misc. Observ. Vol. 5. T. 1. p. 65.
Ad imum conjicit etiam *Ciaccon-*
ius, nulli bono.

Feminis] Sic recte edunt viri
 docti. Male *Viminis* Leid. pr.
femoris Cod. Latini Viterbiensis,
 teste Ursino, et Leid. sec.
semis Dorv. et *semissis* Edd.
 Rom. Med. Ven. Vide Gland. et
Achill. Stat. ad *Tibull.* 1, 9, 26.
 quosque ibi laudat *Broukhufius*:
 atque ita saepissime *Appulejus*.

Singuli ab infimo solo pedes
terra exculcabantur] Hoc est,
 inquit *Lipsius*, e tribus illis pe-
 dibus, quae erat scrobis altitudo,
 tertius ab imo terra aggesta et
 stipata exculcabatur. Caeterum,
 cum vox (*pedes*) hiulcam isto mo-
 do orationem faciat; nullus du-
 bito, quin ex MS. Reg. et Edit.
 Rom. legendum sit (— *pedes*
TRES terra etc.) Ut adeo di-
 cat *Caesar*, *singulos* stipites,
 (quorum longitudinem hic non
 demonstraverat; erant autem
 paulo amplius senum pedum:)
ab infimo (scrobis) solo, stabi-
 liendi causa, *pedes TRES* fuisse
terra exculcatos. Sic enim et

8 *insidias viminibus ac virgultis integebatur. Hujus generis octoni ordines ducti, a ternos inter se pedes distabant. Id ex similitudine floris Lilium adpellabant. Ante haec b taleae pedem longae, ferreis 424 c hamis d infixis, totae in terram e infodiebantur; mediocribusque intermissis spatiis, omnibus locis diserebantur, quos f Stimulos nominabant.*

1 LXXIV. His g rebus perfectis, regiones secu-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *trinos* L. tert. Ed. Inc. male. b MSS. quidd. *taliae*. Egm. et *aliae*. V. ad 5, 12. dein *pedes* Lov. Edd. R. M. V. Vasc. *pedum* Duk. c deest Ox. *amis* Sc. d Sic Cuj. Sc. Ox. And. reliqui cum Edd. pp. *infixae*, male, si quid video. e *sod*. Edd. R. M. V. *effod*. L. pr. Scal. dein *que* abest a L. pr. sec. Scal. Lov. f *Timulos* B. pr. *famulos* Lov. sed v. Lips. l. cit. et c. 82. g deest Edd. R. M. V. |

Graecus: πρὸς τὸ γῆπεδον ΤΡΕΙΣ πόδας ἐπεχῶννε. CLARR. *Pedes tres* exhibent quoque Scalig. Oxon. Leid. prim. et secundus, ac Petavianus cum Edd. Vascos. Strad. Steph. et Gryph. poster. Nihilominus pessime, si quid video. *Scrobes* illi tantum alti erant *tres pedes*, et *stipites* eminebant modo *IV digitis*: qui ergo potuerint esse *senum pedum*, vel *tres pedes* terra exculcari? Illud *tres* natum est e voce *terra*, quam ideo non habet Leidens. prim. et sec. In Petav. est, *terrae tres*. in Duker. *in terra*. in Scal. quoque et Leid. pr. est, *singuli et*. Puta, *pedes* esse nominativum. *Singuli pedes* exculcabantur *terra*, id est, in qua quae scrobe unus pes vel spatium unius pedis inplebatur, et firmissime stipabatur terra, quo stabilis flaret stipes, uti optime contra Hotomannum, delere volentem, *pedes terra*, explicuit fero Lipsius: quamquam, si abesset vox *pedes*, non desiderarem.

Virgultis integebatur] Metaph.

φρυγάνοις ἐκαλύπτετο. Recte; atque ita MSS. Cujac. And. Scalig. Oxon. et Leid. prim. *tegebatur* quoque Bong. prim. et Petav. *frondibus*, quas *fossis* superjecerat, in simili re Frontin. 1, 5, 11. Infra c. 79. *fossam cratibus integunt*. B. Civ. 1, 25. *has terra* atque *aggere* *integebat*, ut est in MSS. c. 54. *corpus navium viminibus contextum coriis integebatur*. B. Civ. 2, 15. *crates luto integuntur*. *Stramenta* et *virgulta* junguntur 8, 15. Nihilominus *Vinculis* dant Bong. et Pet. immo reliqui MSS. omnes et Edd. Vett. *vinculis*, vel, *vinclis* *inpediebatur*. Forsan scripserat Caesar, *Virgulis*, id est, parvis *virgis*, sive *Vinculis*, hinc *vinculis*. Nihil enim crebrius est conmutatione τῷ g et c. Praesertim cum Vett. Romani c pro g adhibuerint, ut in *pucnando* et similibus innumeris vocabulis; quod jam tiroibus notum. Appulej. l. 2. Metam. p. 22. Ed. Pric. *Muscis et herbis et foliis et virgulis et sicubi pampinis*. ubi Ed. Bas. pr. et MSS. Oxon. et

tus, ^a quam potuit, aequissimas pro loci natura, ^{xiv} ^b milia passuum complexus, ^c pares ejusdem generis munitiones, diversas ab his, contra exteriorem hostem ^d perfecit, ut, ne magna quidem multitudine, si ita ^e accidat, ejus discessu, munitionum praesidia circumfundi possent: ^f ne cum periculo ex castris egredi cogantur, dierum xxx pabulum frumentumque habere omnes convectum jubet.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Absunt Lov. ^b pedes compl. L. pr. ^c pari B. pr. V. pr. Pet. Lov. Egm. et 6 alii cum Ed. Inc. forsan pro *paris* accus. *munitione* V. sec. ^d praef. Ed. Elz. ^e acciderit Carr. V. sec. *accideret* Lov. G. V. tert. Duk. Dorv. Edd. pp. aliaeque. *accidisset* Pet. *per ej. discessum* Duk. V. sec. ^f MSS. fere o. et Edd. pp. *aut*. Male junxerunt praecedentibus. vulgo *cogerentur*. dein *omn. hab.* Ox. L. pr. Urs.

Dorvillii mei, *Virgultis*. Non spernenda interm temere videtur quoque lectio Cod. Carrar, *Junculis*, quod et in Pulmanni Schedis invenio, dimin. a *Juncis*. de quo videndum. Quum autem *vinculis* erat repositum, convenientius crediderunt librarii, *impediebatur*: quod male praeferebat Sambucus. Rectius tum *legeres, virgultis inaequabatur*; ut B. Civ. 1, 17. *Haec levibus cratibus terraque inaequat*. Ceterum iidem, quos nominavi, Codices ducti ostendunt. Reliqui cum Edd. primis, *vincti*, vel, *juncti*, ex superiore loco: *quini erant ordines conjuncti inter se*; sed quomodo tum *distabant* scrobium ordines? quare omnino vulgata praeplacet.

Ex similitudine floris Lilium appellabant] Acute, sed

quod non facile quisquam intelligat. Fovea ipsa paulatim ad imum angustior, cu-

jus medio insertum lignum paululum exstabat, ut e lilii medio exstant quoque. Videmus hic magnam similitudinem, ut non potuerit commodius nomen imponi. VOSSIUS.

Cogerentur] Postulare videtur temporum ratio, ut, ex MSS. Eliens. et Vossii, aut hic scribamus, *cogantur*; aut jam infra pro jubet reponamus *jussit*. CLARK. *Cogerentur* in nullo est MSto Codice, sed omnes, quod sciam, exhibent, *cogatur*, praeter Leid. sec. in quo, *cogantur*. Quia vero in MSS. etiam est, *aut*, scribendum conjicio, *At ne cum p. ex castris eg. cogantur*, vel, *cogatur*, ut ad ipsum referatur Caesarem. Sed prius malo.

Frumentandi rationem] Sic cum Ursino et Faërno ex eorum MSS. reposuit Scaliger, cum vulgo legeretur, *frumenti rationem*. Quomodo Cuj. et Petav. ni excerpta fallunt, habere vi-

1 LXXV. Dum haec ^a ad Alesiam geruntur,
 Galli, concilio principum indicto, non ^b omnes,
 qui arma ferre possent, ut censuit Vercingetorix,
 convocandos statuunt, sed certum numerum cuique
^c civitati imperandum; ne, ^d tanta multitudo con-
 425 fusa, nec ^e moderari, nec discernere suos, nec fru-
 2 mentandi rationem habere possent. Imperant Ae-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic Cuj. Scal. Ox. And. Reliquis et Edd. pp. *apud*. ^b Sic Cuj. Pet. Sc. Ox. And. Carr. D. a m. pr. reliqui cum Edd. pp. *omnes hos*. ^c Sic Cuj. Sc. Ox. And. L. pr. *ex civitate* MSS. ceteri et Edd. pp. *ex civitatibus* Duk. a m. pr. ^d *tantam multitudinem confusam* Pet. ^e *emoderari* Voss. pr. sec. Egm. ut *apud* Ovid.

dentur; omnino bene. *Fru mentandi* confirmatur tamen MSS. And. et Oxon. Reliqui cum Edd. primis, item Vascos. Steph. aliisque, *frumentationem* habent, facile corruptela ex, *frumenti rat*. Vide ad c. 71. Immo 8, 34. *frumenti rationem habendam*.

Ambivaretis] Ita Scaliger edit. in v. c. est, *Ambularetis*. alius habet, *Ambinaretis*, quod corruptum ex *Ambivaretis* non dubito. Alii legunt, *Ambuaretis*, eosque prope Pyrenaeos montes collocant. Sane magis id ex Caesaris mente videtur, qui hoc loco populos minus diffitos plerumque conjungit. Certe ego non arbitror Caesarem *Ambivaretis* scripsisse, quia illi in extremo Galliae, hic gentes Aeduis propinquiores pleraeque memorantur. Fulvius legebat, *Ambarri*, quod nescio an probare ausim, quia puto, sub verbis illis, *eorumque clientibus*, comprehendi Ambarros. Nam Segusianos et Aulercos caeterasque nationes, quae hic recensentur, fuisse in clientela Aeduorum, nullus veterum, quod sciam, prodidit. Et male, reor, Graecus transfert:

τοῖς Ἑδευοῖσι, καὶ τοῖς ἐκείνων
 συμμαχοῖσι, τῷ ἑστὶ Σεννοια-
 νοῖσι, etc. VOSS. MSS. mei omnes, quod sciam, constanter, *Ambuaretis*, cum Edd. primis. Vet. Cod. quem Vossius nominat, est Scalig. *Ambivaretis* in schedis Pulm. *Ambarris* etiam Glarean. et Ciaccon. *Amberris* Al.

Aulercis Brannovicibus, Brannoviis] Non alibi facta est *Aulercorum Brannovicum* mentio. Omnes Codd. interpungunt: *Aulercis, Brannovicibus, Brannoviis*; etiam Graecus, τοῖς Ἀυλέρκοις, τοῖς τε Βραννοῦξι, καὶ τοῖς Βραννοῖσι, adeo ut, si illos sequamur, tres sint populi. Sed in re tam obscura nihil potest *ῥητῶς* adfirmari; verum tamen libris adhaerere, multo satius, ne nova corruptione *Caesarem* maculemus; quam etiam ob causam nolim cum *Jos. Scaligero* et *P. Ciacconio* ultimam vocem expungere. Fateor equidem, *Brannovios* alibi non memorari, sed nec *Brannovices*; hoc tamen non impedit, quominus tales revera fuerint populi. DAVIS. *Blannovicibus* Bong. pr. dein *Blannoviis*, vel *Blannoviis*, MSS. 10. melio-

duis, * atque eorum clientibus, Segusianis, Ambivaretis, Aulercis Brannovicibus, Brannoviis millia xxxv; parem numerum Arvernīs, adjunctis b Eleutheris Cadurcis, Gabalis, Velaunis, qui sub imperio Arvernorum esse c consueverunt; d Senoni- 3 bus, Sequanis, Biturigibus, Santonis, Rutenis, 426 Carnutibus e duodena millia; Bellovacis x; totidem

V A R I A E L E C T I O N E S.

a et L. pr. b *Eleuteris* MSS. plerique. *Helvetis* et L. pr. Male *Heleuteris*, *Cadurcis* Edd. qdd. *clonocis Cadurcis* Ed. Inc. Mox *Gaballis* MSS. quid. et Edd. ut alibi. c vulgo *consueverunt*. d *seq. sen.* MSS. plerique. *Senonis* Dorv. Mox vulgo *Xantonibus*. e *Sio* MSS. plerique, non *XII*. quod male defendit Davis. *XXII* Ald.

res et Urs. *Blantonis* Gott. Voff. tert. Leid. tert. et Ed. Inc.

Millia xxxv] Ut partes haec cum toto (infra, c. 76.) consentiant, ex *H. Glareano*, (cujus Annotationes ad hunc locum dignissimae sunt inspectu;) quae sequuntur, notanda sunt. (Maxima enim difficultas ex eo oritur, quinam numeri in hoc computo scribendi sint distributivi.) Legendum est hic, *triginta quinque*, non, *tricena quina*. *XII millia*) Legendum (non *duodecim*, sed) *duodena* millia: ut ex *sex* populis sint *septuaginta duo* millia. *Octona*) Ut scilicet ex *quatuor* populis sint *triginta duo* millia. *Eleutheris Suessionibus*) Interponendum et legendum ex MSS. (in quibus corrupte *Helvetiis* scriptum est,) — *Helviis: Suessionibus*, etc. Ut *Helvii* scilicet sint, *quatuor* praecedentium postremus; *Suessiones*, septem sequentium populorum primus. Quomodo et Graecus recte distinxit. *Quina*) Ut scilicet ex *septem* populis, (quorum primus, uti dictum est, numerandi sunt *Suessiones*;) sint *triginta quinque* millia. Tot-

idem) Scilicet *quinque* millia. *IV* millia) *Quatuor* millia. *Terna*) Ex *tribus* scilicet populis, *novem* millia. *XXX*) Legendum ex MSS. quibusdam, *duo*. Graecus item, *δισχίλις*. Ex *duobus* scilicet exiguis civitatibus, *quatuor* millia. Porro, numerum istum (*XXX*) refert Graecus Interpreter ad sequentes civitates. *Armoricas, τριάκοντα* (inquit) *ἑσας. Sena*) Legendum, *sex*. Ex universis civitatibus *Armoricis*, parvis, sed numero tam multis, non *sena* scilicet *millia*, (quae ingens esset futura multitudo,) sed *sex*. Ex quibus omnibus denique deductis octo millibus, quoniam *Bellovacii* pro *decem* miserunt *duo* solummodo, restat summa hominum CCXLIX millium. Quorum erant octo millia, equitum; peditum, ut infra ait Caesar, *circiter* CCXL millia. CLARK.

Velaunis, qui sub imperio Arvernorum esse consueverunt] vv. cc. constanter *Velaviis* habent. Et sic Strabo Geogr. l. 4. Οὐέλ-λαῖοι δὲ μετὰ τούτοις, οἱ πρόσθεν ἑσαστο ποτὲ Ἀρπερνοί, νῦν δὲ τὰ τεύχεα καὶ τὰς ταύρας. Solaliger

Lemovicibus; octona Pictonibus, et ^a Turonis, et Parisiis, et Helviis. Sueffonibus, Ambianis, Mediomatricis, ^b Petrocoriis, Nervii, Morinis, Nitiobrigibus quina ^c milia; Aulercis Cenomanis totidem; Atrebatibus ^d IV; ^e Belloacensis, ^f Lexoviis, 4 Aulercis Eburonibus ^g terna; Rauracis, et Bojis

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Turonibus* Cuj. Sc. L. pr. sec. Edd. Vasc. Str. Steph. Gr. post. Nox vulgo *Eleutheris Sueffionibus*. ^b *Petracoriis* L. pr. et *Nitiobrigibus* plerique Codd. ^c deest Cuj. Sc. ^d vulgo *IV millia*. ^e *Lexoviis* MSS. multi et *Lexobiis*. dein et *Aul. Eb.* MSS. plerique et Edd. pp. ^f *trina*, *tria* nonnulli MSS. et Edd.

tamen maluit, *Velauni*; credo, quia sic in Ptolemaeo legitur. Et esse codices Caesaris, in quibus ita legatur, non dubito. Certe Graecus habet, *Βελαυνίους*. Plinius 4, 19. gentem eam *Vellates* vocat. VOSS. *Vellaunius* Scalig. Cuiac. Edd. Vasc. Str. Steph. Gr. *Valanius* Gott. *Vellanius* Ed. Inc. *Vellaviis*, vel *Vellavis*, ceteri et Edd. primae, nisi quod nil notatum inveni ex Oxon. et Andino. *Velavis* Cafaubonus in MS. Cod. invenit. Vide ad Strab. d. loc. p. 290. Ed. Amst. *Consuerunt* dedi de more, MSS. tantum non omnium auctoritate, pro *consueverunt*. Petav. *noscebantur*.

Senonibus, Sequanis, Biturigibus, Xantonibus, Ruthenis, Carnutibus XII millia] *Hadr. Valesius* not. Gall. p. 513. non solum legit, *XXII millia*, sed et putat, singulas has gentes, ut erant frequentes ac validae, hunc numerum contulisse, nec ob aliam causam a *Caesare* simul esse commemoratas. Dein, ut ejus conjecturae summa conveniat, c. 76. reponit, *cccviii millia*. Ei sane non assentior; cum enim eundem loquendi modum de omnibus adhibeat *Caesar*, non est, cur singulae harum civitatum *XXII mil-*

lia contulisse videantur, dum reliquae numerum imperatum conjunctim effecerint. Nec obliat, quod haec gentes in primis essent firmae; pro viribus enim civitatum milites non erant imperati: nam si hanc rationem sequerentur principes, vix est ut arbitremur, eos ex Rauracis et Bojis *XXX millia*, tota vero Armorica *VI tantum*, fuisse coacturos. **DAVIS.**

Xantonibus] Sic inepte satis edunt vulgo, cum debeat scribi per *S.* Praeterea MSS. *Ciaccon. Bong. Vossiani, Leidenfes, Scalig. Petav. Egmond. Gettorp. Lovan. Dorvill.* cum Ed. *Incertaindant, Santonis*, et ita alibi *Caesar*. Vide ad 1, 11. *In Santonos Helvetii pervenirent*. Quare id reposui.

Eleutheris Sueffionibus] *Nescio*, cujus audacia hic *Eleutheri* supra memorati irrepperint. *Stephanus* ita impressit, sed quo auctore? Multo minus scio, quid sint *Eleutheri Sueffiones*. Nusquam sane ita appellatos *Sueffiones* invenio. Veteres codd. habent, *Helviciis*, multo melius. Non quod hanc probam lectionem putem, sed altera minus

xxx; universis civitatibus, quae Oceanum ^a adtingunt, quaeque ^b eorum consuetudine Armoricae adpellantur, (quo sunt in numero ^c Curiosolites, Rhedones, ^d Ambibari, Caletes, Osismii, Lemovices, Veneti, Unelli,) vi. Ex his Bellovaci suum 5 numerum non contulerunt; quod se suo nomine,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a contingunt Pet. ^b earum D. ^c Corios. MSS. plerique. ^d Ambibarii plurimi Codd. et Edd. *Ambarii* L. pr. Scal. Non agnoscit eos Ed. Clarkii. *Ambarri* 1, 11. *Ambialites* mavult Clareanus et Vasc. M. dein vulgo *Cadetes* et *sena*.

corruptam. Lego confidenter, *Helviis*: nam et supra, quo loco Helviorum mentio a Caesare facta, corrupte in veteri codice erat, *Helviciis*. Tu itaque hoc modo distingue haec verba: *Octona Pictonibus, et Turonis, et Parisiis, et Helviis. Suessionibus, Ambianis, etc.* VOSS. Reposui, *Helviis. Suessionibus*. MSS. omnes, *Helvetiis*, vel *Elvetiis* (ut supra saepius *Helvii*, unde alii volunt, *Elui*, corrupte in MSS. vocantur) *Senonibus*, et ita Edd. primae. Sed cum *Senonass* supra habuerimus, recte *Vasconanus Suessionibus*, edidit; propius ad MSS. *Suessonibus* ut alibi nostro et aliis. V. tamen etiam ad 8, 6. *Heleutheris* e Codice Stephanico et aliis (ipse R. Steph. *Helvetiis* edidit) coniecit Hotomannus: unde *Eleutheris* adripuit Scaliger, quomodo multi Galli populi cognominantur, id est, *liberi, immunes*. Tales non fuere *Suessonés*. Quid plura? *Helviis* clare comparet in Pulmanni schedis. *bissena milia* Leid. sec. et nonnulli ab Hotomanno visi. *bisdena* Samb. MS.

iv. *millia; Bellocassis*] In MSS. omnibus, si forsan Oxon. excipias, non comparet vox, *milia*, uti nec in Edd. Vett. quare

eam delevi, utpote satis intellectam e superioribus. Vide et 1, 29. dein MSS. multi *Belliciassis*, vel *Bajocassis. Veliocassis* Vascos. et Str. margo. *Velocasses* 2, 4. Oros. 6, 11. quomodo hic etiam reponit Ciacconius, ut puto, bene. *Vellocasses* 8, 7. ubi MSS. plerique *Velliocasses* quoque. Dicti ergo forent, *Vellocasses* et *Vellocassi*, ut *Santonnes* et *Santoni, Caletes Caleti*, alique multi, de quibus alibi. Perperam etiam vulgo distinguuntur, *Aulerci, Eburones*: cum idem sit populus: ut docuit jam Ciacconius, qui *Eburonicibus* mavult e 3, 17. sed ibi rectius vulgo et MSS. *Aulerci Eburovices*. atque ita hoc loco legendum esse, jam docuit Valesius in Notitia Galliae p. 66. Adi etiam Harduini Comm. ad Plin. 4, 18. Scripti tamen mordicus *Eburonicibus* retinent. Absit autem *Aulercis* a Cuj. et Leid. pr. In Sambuci Cod. pro eo legitur *duo*. Vide notam sequentem.

Bojis xxx] *Bina* exhibent Vascos. Strad. et Ed. Gryph. posterior: immo R. Stephanus cum Interprete Gracco facit, edens, *bina: XXX universis civ.* Quo modo malim ego quoque, si MSti Codices addicerent, cum Hoto-

atque arbitrio cum Romanis bellum gesturos ^a dicere, neque cujusquam imperio obtemperaturos: rogati tamen ^b ab Commio, pro ejus hospitio ^c bina milia miserunt.

¹ LXXVI. Hujus opera Commii, ita ut ^d antea
⁴²⁸ demonstravimus, fideli atque utili, superioribus annis erat usus in Britannia Caesar: quibus ille pro
 meri-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a esse d. L. pr. dicebant Carr. et 10 mei cum Edd. pp. ^b Sic rursus MSS. meliores, non *a Comio*. ^c ita bene Hotom. e MS. una; uti et in B. pr. Petav. in MSS. decem *XXI* vel *XXI una*. in Edd. R. M. V. *viginti duo* inepte. vulgo *II m.* vel *duo m.* ^d deest L. pr. ante Edd. pp. aliaque. dein vulgo *pro quibus mer.*

manno. *Bojorum* enim civitas erat *exigua atque infirma*, ut ait autor c. 17. scilicet post communem Helvetiorum cladem; quippe ante eam contulerant ad bellum capita *Rauraci XXXII*, *Boji XXXII*, ut scribit Caesar 1, 29. Huc facit, quod supra pro *Aulercis* in quibusdam Codicibus exaretur *duo*: quod videtur locum alienum occupasse. Quos MStos nominet Clarkius, qui *bina* habeant, nescio: ut tamen numerus conveniat, *bina* etiam, ut dixi, malo.

Cadetes] Supra 2, 4. et apud Hirtium 8, 7. *Caleti* vocantur in MSS. uti et apud Orosium 6, 11. ac Plinium. vide loco indicato l. 2. et hic quoque Ciaccon. Recte igitur hoc loco *Caletes* MS. Ortel. *Caletos* Voss. tert. *Caleti* ergo et *Caletes* dicti, non, *Cadetes*. *Caletae* Glandorpio. In Vascos. Marg. *Nannetes*. De *Osismiis*, qui varie in MSS. corumpuntur, vide ad 3, 9.

Lemovices] Hanc vocem desunt Pet. Ciacconius et Jos. Sca-

liger, quia *Caesar* Lemovicum supra meminerit. Nihilominus, cum omnes MSS. et Graecus interpres retineant, inducendam non censuerim: ut enim tres erant *Aulerci*, ita duo poterant esse *Lemovices*, quorum hi in Armorica fuere siti, alii non item. DAVIS. Ex Valesii notitia Galliae, quem omnino confule p. 269. De *Armoricis* vide etiam 5, 53. *Duablintes*, vel *Diablintes*, reponunt alii ex 3, 9.

Veneti, *Unelli*] Primus ita, quod sciam, edidit Scaliger: cum antea legerentur tantum, *Unelli*: sed Ursinus ait, scribendum, *Venelli*, pro quo V. C. habet *Veneti*. Hinc sine dubio *Venetos* addidit Scaliger, vel potius e suo Codice, in quo est, *Veneti Lemovices Unelli*. Reliquis Codd. absunt. Et *Unelli* Edd. Rom. Med. Ven. 2, 34. *Ad Venetos, Unellos, Osismios, Curiosolitas* etc. Vide et ad 3, 7. Notissima autem *Unellorum* gens, quos cur mutare voluerit Ursinus, nescio. Ceterum *sex*, sive *VI*, ut placebat Clarkio, repofui, auctoritate Leid.

meritis civitatem ejus immunem esse jusserat; jura
^a legesque reddiderat; ^b atque ipsi Morinos adtribuerat. Tanta tamen universae Galliae ^c consensus ²
 fuit libertatis vindicandae, et pristinae belli laudis
^d recuperandae, ut neque beneficiis neque amicitiae
 memoria moverentur; ^e omnesque et animo,
 et opibus in id bellum incumberent; coactis equi-
 tum VIII milibus, et peditum circiter CCXL. Haec ³

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *leges r.* Carr. D. ^b *quae ipse Morinis* Pet. Egm. B. pr. sed *ipsis* Egm. *quae* etiam V. pr. sec. *Morinis* V. sec. *ipsique* M. Lov. et 6. alii cum Edd. pp. *Morinorum* G. dein MSS. plurimi tamen f. et Edd. pp. V. ad 5, 36. ^c *abeſt*, ut et *belli* L. pr. ^d *rec. causa* L. pr. inter verſus. ^e *omnes et Ox. animus* L. sec. *in op.* G. V. tert. dein *in hoc bello* Egm. *huic bello* Pet.

sec. Lovan. Duk. et Dorv. A reliquis MSS. et Edd. primis exulatur numerus, qui excidit per voces, *Unelli Ex. Sena Aldi*, Gryph. et seqq. fere.

Contulerunt] MSS. Eliens. et Voffii, et Edit. Rom. *compleverunt*. MS. Reg. *impleverunt*. CLARK. Soli Cujac. Scal. Oxon. et Andin. habent, *contulerunt*. *ἐπέμψαν* Gr. reliqui MSS. mei omnes, ut et aliorum, cum Edd. pp. *compleverunt*. uti saepe in rationibus summarum adhibetur hoc verbum. Vulgatum tamen hoc loco praeplicet. Non enim antea jam numerus aliquis eorum, qui imperabantur, aderat, ut B. Civ. 1, 25. *legiones ex novis dilectibus confecerat, atque in itinere compleverat*. et *explere* 3, 4.

Ita ut] *Ita deest* in MSS. Reg. Eliens. et Voffii, et Edit. Rom. CLARK. *Abeſt* ab MSS. omnibus praeter Cujac. Scalig. Leid. pr. Oxon. et Andinum, item ab Edd. primis et Vascos. Steph. *Jul. Caes. Tom. I.*

aliisque. Sed vide tamen ad 2, 19. *Ita ut intra silvas aciem constituerat*. Ubi male Davisius eiecit *to ita*.

Pro quibus meritis] *Idem* Codices habent, (*quibus ille pro meritis*.) CLARK. Id multo suavius sane est. quare auctoritate omnium Codicum, praeter quos modo nominavi, et Edd. primarum, suffragante etiam Cl. Wasseo, id repofui.

Coactis equitum VIII millibus, et peditum CCXL] Sic *Jul. Celsus* p. 154. sic et omnes Codd. nisi quod antiquius impleſſi habeant, *coactis equitum VII millibus*; at totus Gallorum numerus, si et eorum rationem habeas, qui cum Vercingetorige erant ad Alesiam, CCXXXIII millia conficit, adeo ut vel ultra numerum imperatum miserint nonnullae civitates, vel in notas numerales irrepperit vitium. DAVIS. VII etiam Dorv. VI Duker. XIII Oxon. Dein *peditum CCL* Leid. pr. Scalig. et Oxon. cum Orosio 6, 11. *CCLX*
 A a a

in Aeduorum finibus recenscebantur; numerusque inhibatur: praefecti constituebantur: Commio Atrebatii, Viridomaro, et Eporedorigi Aeduis, ^a Vergasillauno Arverno, consobрино Vercingetorigis, ⁴ summa imperii transdatur. His ^b delecti ex civitatibus ^c adtribuuntur, quorum consilio bellum ⁵ ministraretur. Omnes alacres, et ^d fiduciae pleni ⁶ ad Alesiam proficiscuntur. ^e Neque erat omnium quisquam, qui adspectum ^f modo tantae multitudinis ^g sustineri posse arbitraretur, praesertim ancipiti proelio; quum ex oppido eruptione pugnaretur, ^h foris tantae copiae equitatus peditatusque cernerentur.

LXXVII. At ii, qui Alesiae ⁱ obsidebantur, praeterita die, qua suorum auxilia expectaverant, consumpto omni frumento, inscii, quid in Aeduis

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Vercasianeuno*, *Vercassiauno* et similiter MSS. multi et Edd. Vett. et Celsus. Sed Gr. *Βερρασιλαῦνος*, et sic Cuj. L. pr. Scal. Ox. And. c. 83. 85. 88. MSS. fere o. et Edd. pp. *Vercasivellaunus*, et L. pr. *Cassivellaunus*. At in nummo etiam *Vergas*. ^b *dil.* B. pr. a m. pr. ^c *traduntur* L. pr. Ed. Inc. *trib.* Ed. Elz. ^d *fiducia* Ox. L. pr. tert. Sc. Ed. Inc. et Gryph. pr. ^e *nec* MSS. et Edd. qdd. ^f *deest* L. pr. ^g *sustinere* Ox. Lov. V. pr. Egm. et 4. alii cum Ed. Inc. male. *qui* enim ad Gallos pertinet. ^h *delevi* copulam fide MSS. o. praeter unum et alterum recentissimum, cum R. Steph. ⁱ *obsed.* V. pr. dein *aux. s.* MSS. plurimi et *suar. fort.*

Samb. Cod. CCXLI legit perperam Hotomannus. Tamen ab undat *circiter*. Recte vero Davisius in curis secundis voluit, suam notam deleri, quia scilicet didicerat, e Glareani, quem consule, et Clarkii computatione numerum bene convenire.

Constituebantur: Comio etc.] Ita etiam Graccus et Celsus. Verum Andin. Leid. pr. Cujac. et

Scalig. haec ita concipiunt: *pr. constituebantur Commius Atrebas, Viridomarus et Eporedorigis Aedui. Vergasilaunus* etc. At perperam. Confer c. 79. et c. 83. *Vergasilaunum, unum ex IV ducibus.*

Praesertim ancipiti proelio] *Anceps proelium* hic denotat pugnam a tergo et a fronte instantem. Noller B. C. 3, 72. *Non illi*

gereretur, ^a concilio coacto, de exitu fortunarum suarum consultabant. ^b Apud quos variis dictis sententiis, ^c quarum pars deditionem, pars, ⁴² dum vires subpeterent, eruptionem ^d censebant, non praetereunda videtur oratio Critognati, propter ejus singularem ac nefariam crudelitatem. Hic ³ summo in Arvernibus ^e ortus loco, et magnae habitus auctoritatis, Nihil, inquit, de eorum sententia dicturus sum, qui turpissimam servitutem deditionis nomine adpellant; neque hos habendos civium loco, neque ad ^f concilium adhibendos censeo. Cum ⁴ iis mihi res sit, qui eruptionem probant: quorum in consilio, omnium ^g vestrum consensu, pristinae residere virtutis memoria videtur. Animi est ista ⁵ mollitia, non ^h virtus, inopiam paullisper ferre non posse. Qui se ultro morti obferant, facilius ⁱ repe-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a concilii V. pr. sec. consilio B. pr. D. Vasc. sine coacto a m. pr. coactus a m. sec. coacti V. pr. a m. sec. b vulgo ac v. c quorum Ox. D. inter versus ponitur haec vox in L. pr. d MSS. 11. et et Edd. Vasc. Steph. aliaeque censebat. Sed adi 2, 23. iidem MSS. et Edd. pp. or. Cr. vid. item et nef. e vulgo natus. f cons. MSS. 5. et Edd. pleraeque male. g nostrum D. V. sec. Edd. R. M. Vasc. Str. Steph. Gr. post. nostrorum Ed. Ven. Vasc. Str. Steph. et Gryph. post. Edd. deest consensu. h virtutis L. pr. paull. in. MSS. plerique. i reperiantur Lov. V. pr. et 7 recentiores cum Edd. pp.

— ancipitem terrorem intra ex-
traque munitiones — causae fu-
isse cogitabant. Curtius 3, 7, 9.
Ubi circumiri, ubi ancipiti acie
premi possent. Vide et Corn. Ne-
potem Datam. 7, 3. DAVIS.

Ac variis dictis sent.] Lefid.
sec. et, sed Andin. Oxon. Cujac.
Leid. prim. et Vossian. tert. Apud
quos variis d. sent. quod reci-
pere non dubitavi. dicere sen-
tentiam, causam, apud sena-

tores, judices etc. creberrimo
in usu est.

Natus loco] MSS. Reg. Elienæ
et Vossii, ortus. CLARK. Ortus
exaratur quoque in Bongars. pr.
Vossianis, Andino, Oxon. Petav.
Leid. pr. Lovan. Egmund. Got-
torp. Carrar. Steph. et Duker.
cetus Leid. tert. et Ed. Inc. cor-
rupte pro ortus, quod MStorum
consensus restituere me iussit. Id
plus notat, quam natus. Celsus,
in quo male Tritogn. editur,

A a a 2

6 riuntur, quam qui dolorem patienter ferant. ^a At-
 que ego hanc sententiam probarem; nam apud me
^b tantum dignitas potest; si nullam, praeterquam
 7 vitae nostrae, jacturam ^c fieri viderem: sed in con-
 silio capiendo omnem Galliam respiciamus, quam
 8 ad nostrum ^d auxilium concitavimus. Quid, homi-
 430 num milibus ^e LXXX uno loco interfectis, ^f propin-
 quis consanguineisque nostris animi fore existima-
 tis, si paene in ipsis cadaveribus proelio decertare

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a atqui Samb. Dorv. Edd. R. V. M. at quin V. sec. ^b vulgo
 multum. ^c deest L. pr. ^d concil. Ox. consil. B. pr. ^e LXXXX
 B. pr. V. sec. nonaginta Egm. ^f quid pr. L. pr. Scal. nostris ca-
 rent Edd. Amst. Lugd. et Dav. contra MSS. et Edd.

origo illi Arverna, clarum ge-
 nus. Passim ortus ea familia,
 claris patribus, loco summo,
 obscuro, humili. Quod e MSS.
 restituendum Nep. Datam. c. 2.
 Thyus, dynastes Paphl. anti-
 quo genere, ortus a Pylaemene.
 vulgo, natus.

Neque ad concilium] Sic re-
 stituimus. In vulgatis erat, con-
 silium. Male: concionem enim
 significat, et recte Graecus utro-
 bique habet ἐκκλησίαν, DAVIS.

Mollities] Sic quidem exara-
 tur in Carr. Duker. Dorv. Leid.
 aec. forsan et in Cujac. ac Scal.
 ut apud Terent. Eun. 2, 1, 16.
 Supra c. 20. propter animi mol-
 litiam. ubi Edd. quaedam, mol-
 litiam. Hic vero molestia existat
 in MSS. octo et Bong. a m. pr.
 qui a manu emendatrice jam ha-
 bet, mollitia. Et ita in vetustissi-
 mis remanet libris, Andino, Pe-
 tav. Oxoniensi ac Leid. primo,
 et Edd. Rom. Mediol. Ven. Con-
 fer Cl. Duker. ad Flor. 4, 2, 24.
 pro mollitie nominis. ubi etiam

tres Vossiani dant, mollitia. Cic.
 de finib. 1, 10. Officia deserunt
 mollitia animi. Sic et planitia
 B. Cij. 1, 43.

Nam apud me multum] Iidem
 MSS. et Edd. Vett. (Tantum apud
 me dignitas.) Graecus item, το-
 σέρον. CLARK. Maxima MSto-
 rum turba Tantum exhibent sine
 nam. Cum vulgatis faciunt And.
 et Oxon. Sed Cujac. Scalig. et
 Leid. prim. nam a. me tantum
 d. potest. Sine dubio vere. Ex
 hac enim lectione alii nam eje-
 cerunt, alii multum, pro tantum,
 finxerunt. Gr. τοσέρον γάρ. 5,
 54. Tantum apud barbaros va-
 luit. Ita quoque Tam ponitur.
 V. ad B. Civ. 1, 47. Nec enim
 hic, credo, usu venire potest lo-
 cutio ista, tantum non, id est,
 fere, propemodum. de qua adi
 Clar. Drak. ad Liv. 4, 2. et Indi-
 cem Flori, ac soceri notas ad
 Valer. Maxim. 1, 8, 10. Tantum
 non ore ipsius Apollinis. et 3,
 2, 4. Ext.

Concitavimus] Petavianus
 Cod. concivimus. Proprie sane

^a cogentur? Nolite hos vestro auxilio exspoliare,⁹ qui vestrae salutis causa suum periculum ^b neglexerint, nec stultitia ac temeritate vestra, aut inbecillitate animi omnem Galliam prosternere, ^c et perpetuae servituti addicere. An, quod ad diem non ¹⁰ d venerunt, de eorum fide constantiaque dubitatis? Quid ergo? Romanos in illis ulterioribus munitio-
nibus animine causa quotidie exerceri putatis? Si ¹¹ illorum nunciis confirmari non potestis, omni ^e ad-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a cogentur Carr. D. Aic. cogantur Pet. dein vulgo spoliare. ^b neglexerunt MSS. et Edd. qdd. ^c MSS. et Edd. qdd. ac. dein sub-
jicere Edd. pp. et MSS. praeter Cuj. Scal. L. pr. Ox. And. ^d venerint Edd. qdd. vulgares. ^e auditu L. tert. V. sec. dein prae-
seripto B. pr. praerepto L. pr. Scal. praecepto L. tert. Ed Inc. male. V. B. Civ. 1, 27.

hac in re et eleganter. quod saepe abiit in concitare. Confer notata ad Frontin. 1, 11, 3. et infra ad 8, 21.

Hominum] Bong. pr. Voss. pr. Petav. Loid. pr. Egmund. Lovan. et quatuor alii cum Ed. Inc. *In hominum*. Ut ponatur pro, erga, propter, circa eos mortuos ita animatum, et ob eandem inflammatum esse. Certe non putem esse de nihilo istud *in*. Adi omnino ad 1, 6. *Bono animo in populo Romano esse*. Non opus tamen est *et in*. Cic. pro L. Man. c. 5. *Vos, tot civium R. milibus etc. necatis, quo tandem animo esse debetis?*

Consanguineisque] MSS. et Editi plerique, *consanguineisque nostris*. Quae vera lectio est. Forte errore Typographico ex Editione Davisiana excidit vox, *nostris*. CLARK.

Spoliare] Auctoritate Bong. pr. Vossianorum, Leidensium,

Scalig. Egm. Lovan. Carr. Duk. Gott. Dorv. et Edd. primarum reposui, *exspoliare*, id est, penitus spoliare. Consule Cel. Heinsium ad Ovid. Metam. 13, 562. *Exspoliaturque genas oculis* et, qui eum jam laudavit, Cl. Burm. ad Phaedr. 2, 2. *exspoliari viros*. Infra 8, 50. et Appulej. 1. 2. p. 26. *caput capillo exspoliaveris*. Sic enim MSS. aliquot, non *spoliaveris*. Ceterum efficacius aliter Cujac. Oxon. et Leid. prim. *hoc vestro* (nostro Oxon. Voss. tert.) *aux. sp. eos*. et forsan hoc in *hos*, et dein *eos sp.* in *ex sp.* fuerit depravatum.

Nec stultitia ac temeritate vestra — omnem Galliam prosternere] Gemina est negatio pro una. Terentius Andr. 2, 2. vs. ult. *Necque tu haud dicastibi non praedictum*; more Graecorum, apud quos duae particulae negativae vehementius negant. *Minucius Felix* Octav. p. 88. *Hujusmodi propudia nobis non licet nec audire*. Plura congeffit Cl. Janus

itu praesepto, iis ^a utimini testibus, adpropinquare
 431 eorum adventum; cujus rei timore ^b exterriti, diem,
 12 noctemque in opere ^c versantur. Quid ergo mei consilii est? Facere, quod nostri majores nequaquam pari bello Cimbrorum Teutonumque fecerunt; qui in oppida compulsi, ac simili inopia subacti, eorum corporibus, qui aetate inutiles ad bellum videbantur, vitam toleraverunt, neque se hostibus transdi-
 13 derunt. Cujus rei ^d si exemplum non haberemus, tamen libertatis causa institui et posteris prodi, pul-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a utamini Carr. Edd. Vasc. Str. Steph. Gr. post. utemini V. sec.
^b pert. die nocteque L. sec. ^c versentur Pet. ^d Sic MSS. non ex. si.

Broukhusius ad *Propertii* 2, 15, 5. DAVIS. De duplici hac negatione consule notas ad 5, 24. *Neque nulla omnino navis.* Hoc tamen loco commode subintelligi potest, *velitis.* uti saepe in altero membro per ellipsin contrariae significationis verbum omittitur. Vide, ut innumeris omittam, *Cel. Perizon.* ad *Sanct. Min.* 4, 8, 5. *Burm.* ad *Phaedr.* Fab. 74. et ad *Vellej.* 2, 128. Monendum id quoque habui ad *Frontin.* 2, 5, 31.

Romanos — animine c.] MSS. plerique et Edd. Vett. *Romanorum animos — sine causa.* sed vera est vulgata lectio, quam et *Graecus* bene expressit: ἡ τέρρεως σφαγὴν ἐνεκα etc.? CLARK. Sic etiam aliorum MSS. plerique et mei, praeter *Cuj. And.* et *Oxon.* qui servant egregie vulgatum. *animi c.* Vascos. Bong. etiam et *Leidenenses* carent τῷ in. Fors scripsit *Caesar, Romanorum manus — animine causa.* sic sane c. 84. *Romanorum manus distinentur.*

Cujus rei] MS. Reg. habet (testibus — qui hujus rei etc.) Quae lectio nihilominus elegans est, et a *Graeco* interprete videtur recepta: τοῖς γὰρ Ρωμαίοις μάρτυσι Χρῆσθε, οἱ etc. CLARK. At interpres non interponit, ut *Caesar, adpropinquare eorum adventum:* unde lectio, qui hujus, omnino dubia esset, ad quos foret referendum, licet fatear, satis e sensu constare. Sed *cujus rei* servant MSS. mei omnes praeter *Lovan.* et *Cod. Sambuci.* Edd. Vascos. *Stradae,* *Steph.* et *Gryph. post.* *Regio Codici* suffragantes. Elegantius quid suggerit *Leid. primus,* qui caret τῷ timore. *Cujus rei exterriti,* sc. causa, ergo. Male rei loco τῷ timore omisit *Carrariensis.* Adi, quae collegimus ad 4, 1. et 5, 8. Quas sui quisque commodi fecerat.

Quid ergo mei consilii est?] Edd. Basil. Vasc. Str. Gryph. Ursin. Steph. Manut. distinguunt ita: Quid ergo? Mei. Atque ita discrete existat in Bongars. pr.

cherrimum ^a judicarem. Nam quid ^b illi simile bello fuit? Depopulata Gallia, ^c Cimbri, magna-¹⁴ que inlata calamitate, finibus quidem nostris aliquando ^d excesserunt, atque alias terras ^e petierunt: jura, leges, agros, ^f libertatem nobis reliquerunt. Romani vero quid petunt aliud, aut quid volunt,¹⁵ nisi invidia adducti, quos fama nobiles, potentesque ^g bello cognoverunt, horum in agris civitatibusque considerare, atque his aeternam injungere servitutem? neque enim ^h umquam alia ⁱ conditione bella gesse-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a judicaremus Pet. ^b Sic MSS. omnes et Edd. Vett. pleraeque, non huic. ^c Hoc ordine MSS. et Edd. Vett. V. ad 5, 49. vulgo m. i. c. Cimbri. magna Edd. R. V. M. Cimbrici magna ill. Ed. Ven. vulgo abest etiam quidem. ^d recess. B. pr. Ox. non male. ^e petiverunt Ox. L. pr. sec. Sc. Ed. R. Steph. ^f deest L. pr. derelig. Pet. ^g exfulat a Lov. V. sec. Dorv. Edd. R. V. M. ^h Sic Cuj. Scal. L. pr. Ox. And. illi Pet. Reliqui et Edd. pp. u. ulla. Sed Metaph. ἄλλως ὑπόποτε. ⁱ occasione MSS. 3. Ed. Inc.

Leid. pr. Voff. pr. Pulm. et aliis. Contra Beroald. cum Edd. primis distinguit demum post facere? Sed bene Ciacconius cum aliis, ut Aldo, Plant. Scalig. etc. defendit aliam interpolationem loco Bruti l. 11. ad Cicer. Ep. 1. Quid ergo est, inquis, tui consilii? Dandus est locus. Immo judico, elegantius fore, si est hinc ejiceretur. Certe non comparet in Oxoniensi: Quid ergo mei consilii? In Leid. pr. est cons. quae sedis mutatio a Criticis semper habetur signum alicujus interpolationis.

Depopulata Gallia] Verbum hoc, quod deponens confetur, passivam significationem hic obtinet. Sic B. G. 1, 11. Sese, depopulatis agris, non facile ab oppidis vim hostium prohibere. Horatius Od. 3, 5, 24. Arva Martē colī populata nostro. Nec hoc

mirum videatur, cum et activa terminatio in usu remanserit. Auctor de Bell. Hisp. c. 42. Agros vestramque provinciam vestro impulsu depopulavit. Vide et Virgilium Aen. 1, 531. DAVIS. Adde Davis. ad Auct. de Bello Hisp. uti et vide ad Lucan. 2, 445. Arva premi, quam si ferro populentur et igni. Virgil. Aen. 4, 402. Ingentem formicae farris acervum Cum populant. Apud Lactant. de ira Dei c. 7. vulgo, comportant, sed MS. Bonon. vetustissimus, compopulant. idem c. 16. terra depopulabitur.

Finibus nostris] Bong. pr. Leidenses, Vossiani, Petav. Scalig. Lovan. Egmond. Gott. Duker. Dorvill. et Edd. primae, item Vasc. Steph. aliaeque multae interponunt, finibus quidem nostris. Vere omnino. Notat enim profecto, saltem, et quasi tu-

16 *runt. Quod si ea, quae in longinquis nationibus geruntur, ignoratis; respicite finitimam Galliam, quae in provinciam redacta, jure, et legibus a commutatis, securibus subjecta, perpetua premitur servitute.*

1 / LXXVIII. Sententiis dictis, constituunt, ^b ut, 432 qui ^c valitudine, aut aetate inutiles sunt bello, oppido excedant, atque omnia prius experiantur, 2 quam ad Critognati sententiam descendant: illo tamen potius utendum consilio, si res cogat, atque

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *communitatis* Cuj. Ed. Gryph. pr. *commutatibus* Dorv. *feris* sec. MSS. Ciacc. Samb. Edd. Vasc. Str. b *ut hi vel ii* MSS. 10. et Edd. pp. aliaeque. uti alibi. sic et cap. 80. in f. 85. c *Sic* MSS. fere o. et Edd. pp. non per e.

men. ὧν Graec. Vide omnino Cl. Perizon. ad Sanct. Min. 3, 14, 26. et 29. et Manut. ad Cicer. l. 1. Ep. Fam. 9. Idem l. 2. ad Fam. 1. *quem quidem ad te per-venturum putabam.* Terent. A. delp. 3, 2, 39. *Mihi quidem non placet.* et ita saepe.

Experiantur] Bong. pr. Voff. pr. Lovan. Egmund. et duo alii cum Cod. Sambuci, *expediantur*: atque ita fere *Aditus expedire* c. 86. saepe, *expedire rem frumentariam. expedire naves* B. Civ. 1, 56. 2, 4. *pecunias.* V. Clar. Burm. ad Suet. Calig. c. 41. ubi eadem varietas. Cavetamen, cum Sambuco *mutes.* Librariorum lapsus est: quomodo saepe confunduntur *inperiti* et *inpediti*. 3, 5. *extremum auxilium experirentur.* Terent. Eun. 4, 7, 19. *Omnia prius experiri, quam armis, sapientem decet.* Sallust. B. Catil. c. 26. *Constituit, extrema omnia experiri*: ubi vide Cortium, et supra ad 3, 3.

Ad Cr. sententiam descendant] Claro sensu. Prius omnia experiri voluerunt, quam ad extremum illud voluerunt decur-

rere, quod suadebat Critognatus, cuius consilio tamen uterentur tunc, si necessitas urgeret, potius quam se dederent. Atque ita Graecus cepit. Sambuco tamen sanior videtur lectio MSti, a *Cr. sententia discedant.* quod non video quomodo cum sequentibus possit convenire. In solo tamen Oxoniensi Cod. inveni, ad *Cr. sententiam*; nisi quod nihil video quoque enotatum e Carriensi, quasi ille, *ad sententiam descendant*, exhibeat. In reliquis ad unum omnibus et Edd. primis exstat, *ab Cr. sententia discedant.* quod verbum quoque praebet Oxon. At Andin. *discedatur.* Videsamus ergo, quomodo Caesar loquitur. B. G. 5, 29. *ad ejusmodi consilium descendisse.* 6, 16. *ad innocentium subplicita descendant.* 7, 33. *ad vim atque ad arma descenderet.* Sic ibi MSS. integriores. Plerique vero, *discederet.* B. Civ. 1, 9. *ad omnia se descendere paratum.* c. 81. *Quo necessario descensuros existimabat.* 3, 9. *ad extremum auxilium descendant.* et ita Liv. aliique passim.

auxilia morentur, quam ^a aut deditionis aut pacis subeundam conditionem. Mandubii, qui eos op-³ pido ^b receperant, cum liberis atque uxoribus exire coguntur. Hi, quum ad munitiones ^c Romanorum ⁴ accessissent, flentes, omnibus precibus ^d orabant, ut se, in servitutem ^e receptos, cibo juvarent. ^f At Caesar, dispositis in vallo custodiis, recipi ⁵ prohibebat.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo deest aut. ^b suscep. G. V. tert. Ed. Inc. ^c deest And. Ox. ^d Sic Cuj. Scal. L. pr. Ox. And. Reliqui orant, et Edd. pp. ^e recepto G. V. tert. Ed. Inc. ^f Sic MSS. o. et Edd. non hos. Tunc V. C. Hotom. cui id placet.

V. Comment. ad Epit. 1.5. Praestat itaque *descendant*, vel *descendatur*. MStorum lectioni favet tamen locus B. Civ. 1,5. *Ad illud extremum atque ultimum SC. quo numquam ante discesum est*. Verum et illic Vir doctus, Fr. Theod. Rohlius, Com. Crit. Pentad. 2. loco 39. repone-
re mavult, *descensum est*, me non invito. Non enim ibi agitur de discessione, quae fiebat pedibus in hanc vel illam sententiam. Passim autem *descendere* abiit in *discedere*. Vide quae laudavi ad Lucan. 1, 335. *Regno Ille tuus saltem doceat descendere Sulla*. uti e MSS. restitui, et nunc in *decedere* mutandum non censeo, quamvis posset sumi, ut apud nostrum 1, 44. *Quod nisi decedat, aut exercitum deducat*. Sed vide Cl. Burm. ad Nemes. Ecl. 2, 89. *e silvis descendere*: ubi eadem, utubique, confusio.

Illo tamen potius utendum consilio] Idem Sambucus e Codice mallet interponi, *i. t. tempore*. Et profecto illud tempore exstat in Carrar. et MSS. meis omnibus praeter Cujac. Scalig.

Andin. et Oxon. et Edd. primis. Nihilo minus superflua videtur, quamquam capi *tempore* possis pro, *opportune, in tempore, tempori*, ut diserte est in Lovan. Non enim jungendum, *illo tempore*, sed, *illo consilio utendum tempore*. Vide Donat. ad Terent. And. 4,5,19. et N. Heins. ad Ovid. Epist. 4. Heroid. 109. *Tempore abest*. Leid. pr. *tempore p. utendo*. Dein *quam aut dedit*. reposui MSS. et Edd. Vett. auctoribus. Vulgo aut male exsulabat.

Dispositis in vallo custodiis] Alii, *custodibus*: quam lectionem intulere Librarii; nesciunt enim, *abstractum* pro *concreto* apud optimos auctores inveniri. Corn. Nepos Epam. 6, 4. *Coram frequentissimo legationum conventu. Valer. Maximus* 1, 1, 9. *Non dubitaverunt sacris imperia servire. Eumenius Pan.* 4. c. 8, 5. *Cum coniugiis et liberis caeteroque examine necessitudinum — ad loca olim deserta transirent*. Hinc *Julii Firmici* vulgata lectio defendi potest; ait enim p. 23. de error. Prof. Rel. *Sicquetum ipsa dispensatio* (Ceres) *quod attulerat frumenta* —

- 1 LXXIX. Interea Commius, ^a et reliqui duces,
 433 quibus summa imperii permilla erat, cum omnibus
 copiis ad Alesiam ^b perveniunt, et colle exteriori
 occupato, non ^c longius ^d passibus ab nostris mu-
 2 nitionibus ^d considunt. ^e Postero die equitatu ex
 castris educto, omnem eam planitiem, quam in lon-
 gitudinem ^f III milia passuum patere, demonstravi-
 mus, complent; pedestresque copias, ^g paulum ab
 eo loco abditas, in locis superioribus constituunt.
 3 Erat ex oppido Alesia despectus in campum. ^h Con-
 curritur, his auxiliis visis; fit gratulatio inter eos,
 atque ⁱ omnium animi ad laetitiam excitantur.
 4 ^k Itaque, productis copiis, ante oppidum consi-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Reliquique MSS. plurimi et Edd. pp. ^b conv. Ox. ^c Sic Cuj. Scal. L. pr. And. Ox. Reliqui et Edd. pp. *longe. longius quam* Scal. *ab* scripsi ex plerisque optimis MSS. pro ^a. ^d *considerent* L. sec. ^e *Postera* MSS. 3. ^f IV. B. pr. Pet. Lov. Egm. Ox. et alii 9 cum Sâmb. et Edd. pp. sed vide c. 69. 70. ^g *paullo* B. pr. Duk. *pauullulum* L. pr. Sc. ^h Sic Cuj. Scal. Ox. And. Reliqui cum Ed. Inc. *concurrunt*. Male. V. c. 4. 84. ^c *omnes* Pet. Paullo ante *con-*
spectus Carr. D. ⁱ *omnes* V. sec. ^k *atque* B. pr.

sepulta in eo loco est, pariter et consecrata. Virsummus, J. F. Gronovius, Observ. Eccles. c. q. reponit, *dispensatrix*, vel *dispensata*, vel *dispensato frumento*. Sed locus recte se habet, nec medica manu est opus, ut ex exemplis allatis constat, quibus adde *Thomae Munckeri* collectanea ad Hygini Fab. 120. DAVIS. *Custodiis* bene retinent e meis Cujac. Scal. And. Oxon. et Lovan. Reliqui MSS. et Edd. pp. *custodibus*. Alterum elegantius, licet satis frequens etiam. Supra c. 55. *praesidia custodiasque disponere*. B. C. 2, 5. *cum liberis atque uxoribus, publicisque custodiis.* In statione custodiae sunt

Frontino 2, 2. in f. et passim nostro aliisque.

Non longius d passibus] MSS. Ciaccon. et Norvic. cum edit. Rom. Ven. Beroald. habent, *mille passibus*, quam etiam lectionem in suo Codice invenit Graecus interpres; vertit enim: *ἡ πλεον ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων ἢ ΟΚΤΗ ΣΤΑΔΙΑ*, quae mille passus conficiunt. DAVIS. MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Edit. Vett. pleraeque habent, (*M*). CLARK. Ex meis soli Andin. et Oxon. habent *D*. Ceteri omnes, uti et MSS. Sambuci et aliorum, dant, *mille*, cum Edd. primis, item Vascos. Str. Steph. et Gryph. poster.

dunt; et ^a proximam fossam cratibus ^b integunt, atque aggere explent; seque ad eruptionem, atque omnes casus comparant.

LXXX. Caesar, omni exercitu ad utramque ¹ partem ^c munitionum disposito, ut, ^d si usus veniat, suum quisque locum teneat, ^e et noverit; equitatum ex castris educi, et proelium committi jubet. Erat ex omnibus castris, quae summum undique jugum tenebant, despectus: atque omnium militum ⁴³⁴ intenti animi pugnae ^f proventum exspectabant. Galli inter equites, raros sagittarios, expeditosque ³ levis armaturae interjecerant, qui suis ⁵ cedentibus auxilio succurrerent, et nostrorum equitum inpetus

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a proximam B. pr. V. pr. cum cr. Pet. ^b integrant Lov. V. sec. Carr. Ed. Vasc. sed v. c. 73. aggerem Lov. complent L. sec. ^c munitionis L. pr. Edd. R. M. V. ^d suis subveniat L. pr. ^e male Samb. e suo Cod. moveri eq. et ex. uti et L. sec. *ἰδίῃ* Gr. ^f vulgo eventum. ^g cad. L. pr. Scal. dein vulgo impetum.

Abditas] Non vertit hoc verbum interpres. In MSS. autem septem scribitur, *additas*, solita confusione. In Petav. vero, *adductas*. unde posset legi, *abductas*, i. e. remotas ab eo loco. Verum non opus id est. *Abditas* ab eo loco notat, sejunctas, abstractas. Male enim vulgo post loco ponebatur distinctio; et frustra conjiciebat Vir Doctus ad sui libri marginem, *editas*. Sine dubio, quod credidit, *abditus* nil notare, nisi occultum. Sed alia docuit nos Gronov. de Pec. Vet. 4, 8. Tibull. 2, 1, 89. *Hinc procul abde faces*. Vide etiam ad 6, 5.

Omnium militum intenti animi pugnae eventum exspectabant] In aliis, *omnes milites in-*

tenti pugnae eventum exspectabant, ac sic legit Metaphrastes. MSS. autem Carrar. et Norvic. pro *eventu* exhibent *proventum*, quae sane vox (licet ejus usus hoc in sensu sit rarior) idem valet, ac *eventus*: qua de causa vulgatam lectionem Glossematis suspectam habeo. Virgilius Aen. 12, 427. *Non haec humanis opibus, non arte magistra Proveniunt*. — Plura collegimus not. ad hujusce libri c. 29. DAVIS. MSS. Reg. Eliens. et Vossii, *omnes milites intenti*. CLARK. Sic etiam mei plerique et Edd. primae. sed, uti vulgo editur, exstat in Cujac. Scalig. Leid. pr. And. et Oxon. ac Carrar. in quo male, *intentati*. Edd. Vasc. Stradae, R. Steph. Gryph. post. o. *milites intenti animis*. Vide ad Liv.

sustinerent. Ab his ^a complures de improviso vul-
 4 nerati, proelio excedebant. Quum suos pugna su-
 periores esse Galli confiderent, et nostros ^b multi-
 tudine premi viderent; ex omnibus partibus, et ii,
 qui munitionibus continebantur; et ii, qui ad au-
 xilium convenerant, clamore et ululatu suorum ani-
 5 mos confirmabant. Quod in conspectu ^c omnium
 res gerebatur, neque ^d recte, ac turpiter ^e factum
 celari poterat; utrosque et laudis cupiditas, et ti-
 6 mor ignominiae ^f ad virtutem ^g excitabant. Quum
 a meridie prope ^h ad Solis occasum dubia victoria
 pugnaretur, Germani una in parte ⁱ confertis tur-
 mis in ^k hostes inpetum fecerunt, eosque ^l propu-
 7 lerunt. Quibus in fugam conjectis, sagittarii cir-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Quam plures* Petav. Vide alibi et ad Front. 2, 12, 3. ^b Sic MSS. non *pr. m.* ^c deest Pet. ^d *recti* V. *pr. tert.* G. *tegi* Egm. D. *ac est* ^e B. *pr.* V. *pr.* L. *pr.* Lov. Egm. et aliis et Edd. pp. *vulgo aut.* ^e *actum* Lov. *quidquid* Egm. deest MSS. 9. et Edd. pp. *ut* et *poterat* in MSS. 7. ^f absunt a L. *pr.* ^g Sic MSS. plerique et Edd. Vett. non *excitabat.* *incitabat* V. *sec.* ^h *usque ad* L. *pr.* ⁱ *confectis* L. *pr.* Sc. ^k *hostem* L. *pr.* Scal. Ox. ^l *pepul.* Lovan. Dorv. Edd. R. M. V.

1, 25. *In spectaculum animo intenduntur.* et Cl. Burm. ad Suct. Jul. c. 65. Ceterum *proventum* legendum auctoritate MStorum meorum tredecim, in quibus Bong. *pr.* Andin. Oxon. Leid. *pr.* Lovan. Vossian. *pr.* Egmund. ut et Carrar. nec non Ed. Inc. Consule notas ad 7, 29. *Secundos rerum proventus expectent.*

Impetum] Bong. *prim.* Leid. *pr.* Oxon. Voss. *prim.* Petav. Lovan. Egm. Scalig. et quinque alii cum Edd. Ber. Vascos. Str. Steph. et Gryph. *post.* *inpetus.* Recte; quare reposui. Vide collecta ex-

empla ad 1, 26. *Nostrorum inpetus sustinere non possent.*

Pugna superiores] Egregiae illae membranae Andinae et Leidens. *pr.* praebent, *pugnae.* Quod non temere rejicio. Innumera adjectiva habent saepe Genitivum sibi junctum pro Ablativo. *Acer belli* Vell. 1, 3. Vide Barth. ad Claudian. 1. Rufin. 171. et Cerdam ad Virgil. 4. Georg. 491. *Animi victus.* Heinsum ad ejusdem B. Gildon. 281. *Animi anceps; dubius animi* Hirt. B. Alex. c. 56. ubi vide plura. G. Vossium ad Vellej. 1, 5. *Disciplinae clarissimus.* Drakenburg. ad Sili-

cumventi, ^a interfectique sunt. Item ex reliquis 8 partibus nostri, cedentes ^b usque ^c ad castra insecti, sui ^d conligendi facultatem non dederunt. At 9 ii, qui ^e ab Alesia processerant, moesti, prope victoria desperata, se in oppidum receperunt.

LXXXI. Uno die intermisso, Galli, atque hoc ¹ spatio, magno cratium, scalarum, ^f harpagonum numero effecto, media nocte silentio ^g ex castris egressi, ad campestres munitiones accedunt. Subito ² clamore sublato; qua significatione, qui in oppido ^h obsidebantur, de suo adventu cognoscere possent, ⁱ crates projicere, fundis, sagittis, lapidibus ⁴³⁵ nostros de vallo ^k deturbare, reliquaque, quae ad obpugnationem ^l pertinent, administrare. Eodem 3

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Abeſt que L. pr. sec. Lov. Dorv. Edd. R. M. V. ^b exſulat a L. pr. Cuj. ^c Sic Cuj. Sc. L. pr. And. Ox. Reliqui in c. conſeq. L. pr. Ox. ^d colligendo G. V. tert. ^e ab deeſt Ox. G. V. tert. Ed. Inc. male. *Aleſiae* Ox. ^f arpag. MSS. fere o. ^g deeſt L. pr. e al. ^h obſiſtebant Lov. in deeſt Ox. ⁱ cratis Ox. ^k d. ceperunt L. pr. punctis ſubpoſitis. ^l deeſt Dorv.

um 11, 26. *veteresque doloris*. Markland. ad Stat. Silv. 5, 3, 109. *Famaeque obscura jaceres*: uti est quoque in MSto amici, a me viſo. denique Clar. Dukerum, et quos laudat, ad Flor. 3, 17. *Aegrum rerum temere motarum*. Adde notata ad Lucan. 2, 213. Et strage cruenta Interruptus aquae fluxit prior amnis in aequor: ubi et legi poſſe aquas, docent Avieni loca a me producta in Misc. Obſerv. Vol. 5. p. 69. Sed praefero tamen MStorum lectionem.

De vallo deturbare] Sic quidem exaratur in And. Oxon. Cujac. et Scalig. at *perturbare*, ut c. 86. *ex turribus deturbant*, male habent Leid. pr. Petav. Lovan. et

sex alii cum Edd. primis. *Perturbare* vero MSS. Ursini, Brantii, Bongars. pr. Voſſian. pr. Egmond. et Leid. sec. cum Ed. Beeroaldi, atque ita Lipsius ſui libri orae adlevit legendum. Quod mihi tamen non placet. B. Civ. 3, 21. *cum de tribunali deturbavit*, ut est in MSS. optimis. nam et eadem ibi confusio. c. 67. *Pompejanos ex vallo deturbavit*. B. Afric. c. 39. *praesidiumque inde deturbarent*. Liv. 3, 21. *Volscas vallo deturbat*. Vide Nonium hoc verbo. Voſſ. quoque ad Juſt. 3, 4. citat, *perturbare*. *Perturbare* videtur magis locum habere, cum quis in terram pronus dejicitur; *perturbare* vero, ubi adeſt con-

tempore, clamore exaudito, dat ^a tuba signum suis
 4 Vercingetorix, atque ex oppido educit. Nostri, ut
 superioribus diebus ^b suus cuique locus erat defini-
 tus, ad ^c munitiones accedunt; fundis, librilibus,
 sudibusque, quas in opere disposuerant, ^d ac glan-
 5 dibus Gallos perterrent. Prospectu tenebris ademto,
 436 multa utrimque vulnera accipiuntur, complura tor-
 6 mentis tela conjiciuntur. At M. Antonius, et C.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *tubae* Pet. ^b Sic Cuj. Sc. L. pr. Ox. And. Egm. *ut* Norv. B. pr. V. pr. Pet. et 6 alii. Ed. Inc. *sicut* MS. Reg. unic. Lov. Dorv. Edd. R. M. V. Fl. *cujusque* Scal. ^c *munitionem* D. V. sec. ^d de-
 est MSS. 9. et Edd. pp. leguntque *Gallos gl. grandibus* Ed. V. M.

fusio. Vide ad 4, 19. *His facile pulsus ac proturbatis.*

Administrare] Sic alibi quoque cum ceteris Historicis et Poëtis loquitur Caesar. Rarius tamen. at bis B. Gall. 1, 16. *Caesar frumentum flagitare*, et, *diem ex die ducere Aedui*. et B. Civ. 2, 20. *Hoc magis properare Varro*. 3, 12. *Illi vero negare*. c. 17. Hirt. B. Afr. c. 1. 6. 7. 10. et pluries. Saepius coeperunt, vel parant, addit. Sic c. 70. *Bellum parat administrare*. et creberrime: quare non omnino auderem hic librariis adscribere intrusam vocem, *parant*; quam inserunt MSS. tantum non omnes, et Edd. primae: nec non Vasc. Str. Steph. Gryph. post. nisi viderem tamen fluctuasse librarium Leid. pr. Codicis, qui supra inseruit, *ceperunt*, et hic, *pararent*, et in Oxoniensi scribi, *pariter*. In Buslid. *parent*. Iudicium penes lectorem esto. Certe non potest referri ad praecedentia. Non enim parant Romanos deturbare, sed deturbant. Quod magno opere auget suspicionem interpolationis. Vertit Graecus:

καταβάλλειν ἤρξαντο, τότε etc. λοιπὰ παρεκτέτακτον. An latet aliud quid? ut, *perite, promte*, vel simile.

Suus cuique locus erat definitus] Codicis Andini lectionem recepimus. Noster B. C. 3, 82. *Jamque inter se palam de praemiis ac sacerdotiis contendebant, in annosque consulum definiebant*. Justinus 14, 1, 9. *Iis, qui Eumenis caput ad Antigonum detulissent, magna praemia definiebantur*. Vulgo erat, *attributus*. Sed ea lectio ex interpretatione irrepsit, ut animadvertit J. F. Gronovius, quem vide ad Livii 35, 7. DAVIS. More solito Andinis membranis suffragantur Oxonienses, et eae quidem solae. Valer. Max. 4, 7. Ext. 1. *Adpropinquante deinde definita die, vel finita, quod est in MSS. multis*. Vide et supra ad 6, 25. *Non enim aliter finiri potest.*

Fundis, librilibus] Nonnulli, *libralibus*, quae lectio firmari poterit ex Vegetio; is enim 2, 23. *libralia saxa* memorat. Sed

^a Trebonius, legati, quibus ^b eae partes ad defendendum ^c obvenerant, qua ex parte ^d nostros premi intellexerant, iis auxilio ex ulterioribus castellis ^e deductos submittebant.

LXXXII. Dum longius ^f ab munitione aberant Galli, plus multitudine telorum proficiebant: postea quam propius successerunt, aut se ^g ipsi stimulis inopinantes induebant; aut in scrobes delapsi trans-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Atreb. Sc.* ^b *deest D. eas L. pr.* ^c *venerant B. pr. obvenerat Pet.* ^d *Sic MSS. non pr. n.* ^e *deducto Pet. sed. G. V. tert. f ad munitionem MSS. g. Ed. Inc. a Duk. Edd. qdd. g Carr. et 10. meis abest ipsi.*

receptam tuetur *Festus*, nam ait: *Librilia appellantur instrumenta bellica, saxa scilicet ad brachii crassitudinem in modum flagellorum loris revincta*; unde distinguendum videtur *fundis, librilibus*, quemadmodum etiam censuit *Just. Lipsius Poliorc. l. 4. Dial. 3.* Sane sic exhibent *MS. Brant.* et Graecus interpres, qui vertit, *σφενδόνας, μεγάλοις τε λίσσοις*. *DAVIS.* In nullo codice a scribitur. Sed mei omnes cum *MSS. Ciaec. et Edd. primistuentur, librilibus*; excepto, quod exsulet a *Cujac.* Vide et *Pareum* in *Lex. Crit. p. 677.*

Pterterrent] In *Cod. Ura. Bon-gars. pr. Vossianis, Egmond. Got-torp. Lovan. Dorvill. et Pulm.* legas, *proterterrent.* Bene, si constaret, eos recessisse hoc terrore. Ea enim vis est verbi *protertere.* de quo egimus ad 5, 58. Jam vero contra e seqq. patet, eos non modo tenuisse locum, sed et magis adpropinquasse, et sub lucem demum se ad suos recepisse.

Delapsi] *MSS. et Edd. Vett. delati.* *CLARK. καταπεδόντες*

Graec. Quare nihil rursus innovo, praesertim cum haec lectio confirmetur *MSS. Andin. Oxon. Cujac. Scalig. et Leid. pr.* In reliquis exaratur, *delati*; quod suas habet venerationes. Notat enim inproviso eo progressos ac delapsos. *Curtius 5, 4, 18. Velut in foveas delati hauriebantur.* Quae voces alibi quoque permutantur. Apud *Lucan. 3, 57. conlapsus in ignes Plurimus ad terram per fulmina decidat aether*, in aliis *MSS. rectius, conlatus*, ut ibi diximus. quo omnino facit *Tibulli locus 4, 1, 22. contextis passim fluat ignibus aether. Conlatae aquae Curtio 7, 2, 3.*

A Vercingetorige praeparata erant] Vide et c. 84. Mirum, quod in *Bong. pr. Leidenibus, Voss. pr. et tert. Egmond. Lov. Gott. Duk. et Dorv. et Ed. Inc. ac Ven.* scribatur, *praeparaverant.* An a *Vercingetorige* notat, a parte ejus, ubi is erat? uti ab *labris 6, 18. ab ramis 7, 73. a porta 2, 24. ubi plura. ab limite Frontin. 1, 5, 10.* Et, quod propius accedit, 5, 54. ut est in *MSS. quibusdam, a populo Romano imperia.*

fodiebantur; aut ex vallo, ^a ac turribus transjecti
 2 pilis ^b muralibus ^c interibant. Multis undique vul-
 neribus acceptis, nulla munitione ^d perrupta, quum
 lux ^e adpeteret; veriti, ne ab latere aperto ex su-
 perioribus castris eruptione circumvenirentur, se
 3 ad suos receperunt. ^f At interiores, dum ea, quae
 a Vercingetorige ad eruptionem praeparata erant,
 4 & proferunt, priores fossas explent; diutius in iis
 rebus administrandis ^h morati, prius ⁱ suos disces-
 sisse cognoverunt, quam ^k munitionibus adpropin-
 quarent. Ita re infecta in oppidum ^l reverterunt.
 1 LXXXIII. Bis magno cum detrimento repulsi
 Galli

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. vetustiores. al. *et vel aut.* ^b *in vallibus* L. pr. V. 5, 40. ^c *interiebant* B. pr. V. pr. Pet. Lov. Egm. et duo alii. Vide ad 2, 8. ^d *praerupta* MSS. 2. *perpetua* Edd. Amst. Lugd. ^e *adpareret* Carr. L. pr. sec. Duk. Dorv. et alii cum Edd. Vett. plerisque male. 6, 35. et saepe alii. ^f ac D. V. sec. ^g *profecerunt* L. sec. ^h *occupati* L. pr. ⁱ *illos* Pet. *abscessisse* Lov. Dorv. Edd. R. M. V. ^k *munitiones* V. pr. a m. pr. V. ad 4, 10. ^l *revertuntur* L. pr.

ac Lucan. 1, 58. *obstant a Caesare nubes.* Valer. Max. 4, 3. in f. *a sole mihi non obstat.* Vide et Miscell. Observ. A. 1733. Mense Septemb. etc. p. 256. Adde Hirt. B. Afric. c. 28. *Turmae equitum ab utrisque ducibus etc.* Nec enim puto, quemquam crediturum potius, excidisse, imperata praeparaverant.

Priores fossas explent] Postulare videtur sententia, ut legamus, (et priores etc.) Non enim haec istiusmodi est Constructio, quae possit eleganter esse ἀνὸν-δετος. CLARK. Mihi secus videtur. sequitur, consulunt, adhibent. et ita sexcenties auctor.

Ab his cognoscunt] Ita soli Cujac. And. Oxon. Scal. et Leid. pr. Reliqui MSS. cum Edd. primis habent, *ex his*, uti nosser cum aliis non raro. ut c. 72. *rebus cognitis ex perfugis.* Cave tamen quid mutes. 5, 45. *Ab his de periculo legionis cognoscitur.* B. Civ. 3, 2. *Ab iis Caesar haec dicta cognovit.* Eadem variatio in Hirt. B. Afric. c. 62.

Erat a S.] Lovan. et Dorvill. *ex his in S. Forte, existit a S.* Sed vulgatum non temere sollicito.

Opere circumplecti non poterant, nostri necessario etc.]

Galli quid agant, consulunt; locorum peritos adhibent: ab his superiorum castrorum situs, munitio- 437
nesque cognoscunt. Erat a^a Septemtrionibus col- 2
lis, quem, b^b propter c^c magnitudinem circuitus,
opere d^d circumplecti non potuerant nostri, necessa-
rioque paene iniquo loco, et e^e leniter declivi, ca-
stra f^f fecerant. Haec C. Antistius Reginus, et C. 3
Caninius Rebilus, legati, cum ii legionibus obtine-
bant. Cognitis per exploratores g^g regionibus, du- 4
ces hostium h^h lx milia ex omni numero iⁱ delegunt
earum k^k civitatum, quae maximam virtutis opinio-
nem habebant: quid, quoque pacto, agi placeat, 5

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *Septemtrione* L. sec. b vulgo adest quia. c *magnitatem* V. sec. *circumitus* Ox. d *compl.* L. pr. mox vulgo p.; *nostri necessario*. e *leviter* MSS. Urs. Brant. et ii mei cum Edd. quibusd. V. ad 2, 8. f vulgo *fecerunt*. g *leg.* Carr. B. pr. Pet. V. pr. Egm. et alii cum Edd. pp. inepte. h Sic MSS. o. Metaphr. et Edd. usque ad Scal. vulgo *LV*. i Sic V. pr. Egm. *diligunt* B. pr. *delegerunt* L. sec. k *civitatum* Egm. V. ad 4, 3.

Clarior multo et dilucidior erit sententia, si hoc modo interpungas: *opere circumplecti non potuerant nostri, necessario etc.* Ita distinxit Graecus. Ο, inquit, ὁ δυν-
Sévtes ol Πωματοί πάντοθεν πε-
ριοχούσιν, ἀναγκάσις καὶ τὰ ἐξ ἡς.
DAVIS. Clariorem multo et dilucidio-
rem fore sententiam existimat Davisius, si hoc modo interpungas: (*quem quia — non potuerant nostri, etc.*) Verum utro modo interpungas, prorsus nihil interest. Etenim utraque loquendi ratio optimis Autoribus aequae est usitata. CLARK. Sine dubio clarior est interpunctio, quam praetulit Davisius non modo, sed et pleraeque agnoscunt Vett. Edd. et MSS. At insuper aliud quid latet. Nam *quia* non comparat in ullo omnino Codice,

Jul. Caes. Tom. I.

nec in Metaphraste. Dein *potuerant* MSS. quatuor et Edd. pp. poterant Leid. pr. sec. et Ed. Gryph. Pro *necessario* habent *necessarioque* Scal. Leid. pr. And. et Oxon. et cum Ciacconio *pro fecerunt, fecerant*. Optime: quo lenissime procedit oratio, *quem opere circumplecti non potuerant nostri, necessarioque castra fecerant*. Cum *que* exciderat, quia priores Editores inculcaverunt.

C. Can. Rebilus] L. vel Lucius, est in Bong. pr. Voss. pr. Lov. Egm. et Urs. ac 6 aliis, item Edd. primis, Vasc. Stoph. aliisque, uti et Metaphr. qui et habet *Regulus* cum iisdem Edd. et Borvill. sed bene *Rebilus* emendavit Ursinus e suo Cod, Revi-

B b b

occulte inter se constituunt: adeundi tempus definiunt, quum meridies esse videatur. ^a *lis* copiis ^a Vergasillaunum Arvernum, unum ex *iv* ducibus, ⁷ propinquum Vercingetorigis, praeficiunt. Ille ex castris prima vigilia egressus, ^b prope confecto sub lucem itinere, post montem se occultavit, milites-
⁸ que ex nocturno labore sese reficere iussit. Quum jam meridies adpropinquare videretur, ad ea castra,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a V. ad c. 76. paullo ante *videretur* B. pr. ^b deest Egm.

lus: uti exstat in decem meis: In Bong. pr. suprasc. *b*, more solito confusionis. *C. Rebilus* vocatur recte c. 90. et 8, 24. ubi in quibusdam *Rebilius*. ut et B. Civ. 2, 24. Suet. Ner. c. 15. Vide Ursum hic et in Familiis Romanis. et B. Civ. 1, 26. Adde mox ad B. Afric. c. 86.

Quoque pacto] Id est, quid, et quo modo. Verum tamen Andin. habet, *quo pacto*. At Bong. Vossiani, Oxon. Scalig. Egmund. Lovan. Leid. prim. et 4 recentiores cum Edd. primis exhibent, *quoquo*, id est, quovis, ut alibi saepius. Sed Graec. *τι πῶς τε*. Adi 5, 33. *Quid quoque loco faciendum esset*, id est, singulis locis: uti mox c. 85. *Quid quoque in parte geratur*, ubi itidem variant.

Meridies] Oxon. Cod. *meridiem*. Voss. sec. *meridiei*. At Andin. Bong. pr. Leid. pr. Vossian. pr. Scalig. Lovan. et 4 recentiores et Ed. incerta, *meridie*. quod non putem tenere spernendum. *Meridie* potest scriptum esse antiquae pro *meridiei*, scilicet *tempus*, quod praecessit. Vide omnino ad 2, 25. *In parte acie*. Praeterea notandum quoque, mox legi

in Andin. Oxon. Leid. pr. et Scalig. *ad meridiem propinquare*.

Ex oppido egreditur, e castris longurios] Ita plerique codices, ut nonnulla deesse videantur. Ursinus pro *e castris* legebat, et *crates*: alii, et *rastris*. Graecus habet, ἐκ τῆς πόλεως ἐξήγαγε τὸ σύν αὐτῶν στρατεύμα. Incertum, quae vera lectio, et expectandi meliores codices. VOSS. Vide *Iustum Lipsium* Poliorc. l. 1. Dial. 9. DAVIS. *Ac crates, longurios, musculos, falces*) Ita emendarunt Viri docti, cum in MSS. sit (*castris longurios etc.*) Quod etsi ferri posse quodammodo videtur, quod habuerit Vercingetorigis *munitiones* et *castra* (supra c. 70.) unde in oppidum se receperat; longe tamen concinnior est Lectio ista emendata, (*crates, longurios, etc.*) Nisi forte ex Graeco Interprete, (qui habet ἀπαιρώνας,) scripserit quis potius, (*fureas, longurios etc.*) Quae instrumenta et alibi commemorat Caesar. CLARK. Verisimilis quidem videtur Lipsii emendatio, *ac crates*. Nam in nullo codice, quod sciam, exstat, *e*. Sed a plurimis abest praepositio, uti et Edd. primis, vel legunt, *a*, uti est in

quae supra demonstravimus, contendit; ^a eodemque tempore equitatus ad campestris munitiones accedere, et reliquae copiae pro castris sese ostendere coeperunt.

LXXXIV. Vercingetorix ex arce Alesiae suos ¹ conspicatus, ex ^b oppido egreditur, a castris longurios, ^c musculos, falces, reliquaque, quae eruptionis causa ^d paraverat, profert. Pugnatur uno ²

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a eodem t. L. pr. tert. Sc. Dorv. Edd. R. V. M. non male. dein contra MSS. vulgo *sese* pro *c*. ^b arce Dorv. dein *e* c. vulgo. *longuria* Ed. M. V. ^c *mulculos* MSS. 8. Ed. Inc. ^d Sic Cuj. Pet. Sc. L. pr. Ox. A. cum Metaph. Reliqui et Ed. Inc. *paraverant*. *quae profert exultat* a Scal. *proferunt* Dorv.

Cuj. Scal. Leid. pr. And. Oxon. Edd. Vasc. Gryph. aliisque. Praeterea c. 81. dixit, *crates projicere, fundis, sagittis, lapidibus deturbare*. ubi vere exstat in Oxon. *cratis*, antiquo accusativo, qui facillime in castris abire potuit. *Rastros* coniecit jam Gla-reanus, et in marginem recepit Vascosanus, in ipsum contextum Stephan. Ciaccon. ait, in Parisiensi libro esse etiam, *ac crates*. Non ausus fui tamen, *ac crates* cum Clarkio, vel potius *ac cratis*, substituere: nam putem, *ac castris* defendi satis posse iis, quae leguntur c. 81. et aliis. Ea accurate lector otiosus examinet, et quae Jos. Caskio Obs. Dec. 6. c. 5. pro vulgari lectione, *e castris*, adfert. A MStorum fide interim reposui.

Acriter] Hanc vocem addidi e MSS. Scal. et Leid. prim. quamquam in Scalig. corrupte erat, *occurrit*. *ὡς ἠδυνάτω*, addit Graecus. Aliquoties ita loquitur Caesar. Forſan *acriter* abiit in *atque*: ut *δυνάτω* fuerit oratio. 8, 19. 42. *acerrime proeliantur*: sed et B. Civ. 1, 80. *pugna-*

tur acriter ad novissimum agmen.

Quae minime pars f. visa est] Ita ex MSS. Reg. Eliens. et Voossii restitui. Scaliger et Editi recentiores, *quae m. visa pars f. esse*. Longe minus eleganter. CLARK. Variant MSS. *minima* Oxon. *visa* deest Carr. Leid. pr. Duker. et Oxon. *firma pars visa* Leid. tert. et Voss. tert. pro *esse* habent *esset* Leid. pr. et Oxon. cum Edd. Aldi, Gryph. Plant. Reliqui MSS. et Edd. primae aliaeque, *est*. Sed Petav. solus, et vere, *qua*. Gr. ἥτε. Quare rescribendum erat: *Qua minime visa pars firma est, huc conc. quamquam et visa possit abesse, uti et, est*. Sed ita plane e MSS. legendum vidimus 5, 44. *Quaque pars hostium confertissima visa est, in eam inrumpit*. Crebro *qua* fuisse corruptum, alibi quoque vidimus.

Periculum in aliena v. virtute consistere] Vertit Graecus: *ἐν τῇ τῶν ἄλλων ἀλκῇ τὸν σφῶν αὐτῶν κίνδυνον κεῖσθαι*. Mira tamen videtur leuitio: *Pericu-*

B b b

8 defatigatis in vicem integri succedant. Agger ab universis in munitionem conjectus, et ^a adscensum 9 dat Gallis, et ^b ea, quae in terram occultaverant Romani, contegit: nec jam arma nostris, nec vires subpetunt.

1 LXXXVI. His rebus cognitis, Caesar Labienum 2 cum cohortibus vi subsidio laborantibus mittit. Imperat, si sustinere non possit, ^c deductis cohortibus, eruptione ^d pugnet: id, nisi necessario, ne 3 faciat. ^e Ipse ^f adit reliquos; cohortatur, ne ^g la-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Decliviam Ox. ^b Sic MSS. et Edd. ante Scal. vulgo abest ea. V. c. 78. dein in terra MSS. o. (praeter Pet. Cuj. And. Ox.) et Edd. quaedam. ^c did. Pet. ^d vulgo pugnaret et non f. fiat And. Oxon. ^e deest And. Ox. ^f ad hoc Ox. ad id And. Sc. L. pr. sec. addit V. sec. male alios pro rel. L. tert. cohortatus MSS. 12. et Edd. pp. minus bene. ^g labore Pet.

Clarkio sedem suam tenere passus sum. c. 81. *Auxilio iis alios submittebat.* Hirt. de B. Afric. c. 78. *equitibus auxiliis submittebat. Ad animum occurrit cum Hotomanno et plerisque capio pro, in mentem illis venit, succurrit: utrisque, Romanis scilicet et Gallis. Vide tamen in variis lectionibus. De se mox dum agit Caesar c. seq. Ipse adit reliquos: cohortatur etc.*

Contendi conv.] MS. Reg. conveniat contendere. Quae lectio aequae est elegans. CLARK. Apage tales elegantias. Caesar amat impersonalia passiva, *hiemari, pugnari, venire, concurrere*, et similia sexcenta. Vide ad 4, 20. nec variant mei MSS. nisi quod quidam invertant ordinem. B. Civ. 1, 43. *Contenditur proelio.*

Exiguum loci ad declivitatem fastigium] Vv. cc. Iniquum loci, etc. Ursinus et Ciacconius vo-

cem loci inducendam putabant. Quid si legamus: *Exiguum loci, ob declivitatem, fastigium.* Ut dicat Caesar, loci fastigium, quamvis exiguum, tamen ob declivitatem magnum habuisse momentum. VOSS. Sed ad declivitatem idem est, atque etiam elegantior locutio. CLARK. *In decl. volebat Hotomannus.* Sed bene retinet Clarkius. Vide ad 5, 40. et B. Alex. c. 16. Frequens est in adhibenda praepositione *ad* auctor, ut suis locis ostenditur. Adi Indicem. Porro *exiguum* invenio in solis And. et Oxon. et Edd. Ven. 1517. Aldi, Grypbii, Plant. et seqq. item Vasc. Marg. Reliqui omnes cum Edd. ceteris et Metaphraste, *Iniquum*, ex c. 83. *paene iniquo loco et leniter declivi.* Sed rectius est sine dubio, *exiguum*, quo ostendat, ex quam parvis momentis summa in bello discrimina dependant, ut alibi plenius ingerit. Aggerem autem intelligit a Gallis ad Romanorum

bori succumbant; omnium superiorum dimicationum fructum in eo die, atque hora docet consistere. Interiores, desperatis campestribus locis, 4 propter magnitudinem munitionum, loca praerupta ^a ex adscensu tentant. Huc ea, quae paraverant, 5 conferunt: multitudine telorum ex turribus propugnantes ^b deturbant: aggere, et cratibus ^c fossas 6 explent, aditus expediunt, falcibus vallum, ac ^d loricam rescindunt.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a atque ex V. C. Urs. Pal. ^b perturb. L. ^c desunt haec vulgo. ^d loricam L. pr. adorti vallum jam r. L. sec. V. sec.

munitiones confectum, ut bene exponit Glandorpius cum Metaphrasæ. alii haesitant.

In vicem] Duabus vocibus separatim e MSS. exhibui, adi Cel. Burm. ad Phaedr. 3, 7. *Salutant in vicem*. Item infra 8, 6. *In vicem legionibus onus injungebat*. Adde Cl. Drak. ad Liv. 1, 40, 6.

Er. pugnet] Ita restituendum, postulat temporum ratio. Al. *pugnaret*. CLARK. *Eruptione pugnaret; id, nisi necessario, non faciat*) Ursini liber, *pugnet*, id quod postulat temporum ratio. Cum tamen reliqui MSSi dent, *pugnaret*, Petav. autem, *Norvic. Gottorp. Voss. et Egmond.* habeant, id nisi necessario ne faciat; totus locus videtur sic constituendus: *Imperat, si sustinere non possit, diductis cohortibus, eruptione pugnare; tamen (abbreviate tn) id, nisi necessario, ne faciat*. DAVIS. *Cur. sec.* Primo et, quod edebatur ante *to imperat*, recte auctoribus MSS. omnibus delevit Scalliger. dein Clarkius bene restituit, *pugnet*, quod confirmant

Andin. Oxon. et Leid. prim. cum e contrario pro *possit* Lovan. male habet, *posset*. Perperam vero Davisius conjicit legendum, *pugnare*: cum clarum sit, a Caesare scriptum, *Imperat, pugnet*, subintellecta conjunctione *ut*, quam superscripsit quidam in Bong. pr. Vide ad 4, 16. Nescio, cur non potius tum retinere voluerit, *pugnaret*: quia multis locis illud imperfectum, licet praefens praecedat, in vulgatis Caesaris Edd. aliorumque auctorum occurrat. Consule notata ad 1, 8. Non opus est, immo friget *to tamen*. *Ne* autem, pro *non*, reposui eleganter auctoritate MStorum omnium, quod etiam Vascos. Strada, Stephanus aliique jam amplexi sunt.

Aggere et cratibus aditus expediunt] In MSS. *Ursin. Brant. Norvic.* et edit. *Rom. Ven. Beeroald.* legitur, *aggere et cratibus fossas explent*. Sic etiam in suo Codice reperit Graecus: habet enim, *χωματι τε καὶ ἐκράταις τὰς τάφους ἀπεπλήρωσαν*, nec improbat *Just. Lipsius* Poliorc. l. 1. Dial. 7. Mihi vero dubium non videtur, quin illa le-

1 LXXXVII. ^a Caesar mittit primo Brutum ado-
 41 lescentem cum cohortibus ^b vi, post cum aliis vii
 2 C. Fabium legatum: postremo ipse, quum vehemen-
 3 tius pugnarent, ^c integros subsidio adducit. Resti-
 tuto proelio, ac repulsis hostibus, eo, quo Labie-
 4 num ^d miserat, contendit: cohortes iv ex proximo
 castello ^e deducit, equitum ^f se partem sequi, par-
 tem ^g circumire exteriores munitiones, et ab tergo
 5 hostes adoriri jubet. Labienus, postquam ^h neque
 aggeres, neque fossae vim hostium sustinere pote-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic Cuj. Sc. L. pr. And. Ox. reliqui cum Edd. carent hic no-
 mine. ^b deest numerus MSS. tantum non omnibus. et MSS. et
 Edd. qui supra nomen omiserant, hic inculcant. post VII abest a
 MSS. et Edd. pp. C. a vulgatis. ^c integro Sc. L. pr. ^d misit
 Pet. ^e vulgo *educit*. ^f Sic Cuj. Sc. L. pr. A. O. *sese* Urs. reliqui
 carent *et se*, uti et Edd. pp. ^g *circuire* MSS. 4. recentiores. a
 t. MSS. 3. et Edd. qdd. ^h *nec a.*, *nec L. pr.*

ctio Glossemati debeatur, quo
 quis explicare voluit, qua ra-
 tione *aditus expedierint* Galli;
 nisi forsan, utraque lectione re-
 cepta, cum Fr. Hotomanno scri-
 bas: *Aggere et cratibus fossas
 explent, aditus expediunt*. Sed
 hoc frigidum est; quis enim ne-
 scit, expletis fossis, aditus ex-
 pedi? Praeplacet igitur prior
 ratio. DAVIS. Codices nonnulli,
fossas explent. Quod idem est.
 CLARK. Hanc lectionem primum
 reperio in Ed. Ven. 1517. quam
 Aldus, Manut. Gryphius, Plan-
 tin. Scaliger et dein reliqui se-
 cuti sunt; confirmantque MSS.
 Andin. et Oxon. Reliqui MSS.
 quod sciam, omnes tum aliorum
 Interpretum, et Castalionis, tum
 mei cum Edd. pp. item Vascos.
 Steph. et alii exhibent, *fossas
 explent*. At vero Petavianus ha-
 bet, *fossas expediunt*. unde ve-
 rissima mihi videtur Hotomanni
 sententia, utrumque admitten-

tis. Falsum enim est, quod putant
 viri docti, idem esse, *fossas ex-
 plere*, et, *aditus expedire*. *Adi-
 tus* diversi sunt a fossis, quas
 Caesar praeduxerat, et post eas
 reliquos *aditus*, ad vallum us-
 que, scrobibus, stimulis etc. in-
 pediverat. Hos jam *fossis exple-
 tis* etiam *expediunt*, et sic val-
 lum tuto succedunt. Confer om-
 nino c. 72. 73. 85. et locum Cae-
 saris B. Civ. 1, 27. *Fossas trans-
 versas praeducit, atque ibi su-
 des stipitesque praeacutos defi-
 git. Haec levibus cratibus ter-
 raque inaequat. Aditus autem
 atque itinera maximis defixis
 trabibus, atque eis praeacutis,
 praeseptit*. Vide et Frontin. 1,
 5, 5. Unde, ni fallor, clarissime
 liquet, aliud esse, *fossas exple-
 re*, aliud, *aditus expedire*. qua-
 re MSS. auctoribus utrumque
 admisi: nisi malis, *fossas et adi-
 tus expediunt*.

Primo] Bongars. pr. Scalig.

rant, coactis undequadráginta cohortibus, quas^a ex proximis praefidiis deductas fors obtulit, Caesarem per nuncios facit certio^rem, quid^b faciundum existimet. Adcelerat Caesar, ut proelio intersit.

LXXXVIII. Ejus adventu ex colore vestitus cognito, quo insigni^c in proeliis uti consueverat,⁴⁴² d turmisque equitum, et cohortibus visis, quas se^e sequi jusserat, ut de locis superioribus^f haec declivia et devexa cernebantur, hostes^g proelium com-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a de L. pr. a m. pr. educt. B. pr. deductus L. pr. b Sic Ed. Ven. 1517. bene u pro e. dein acceleret Egm. L. pr. C. ad proelium Egm. c deest Ox. dein consu^eerat MSS. 9. et Edd. pp. d turmis eq. Ed. pr. Gryph. e subsequi L. sec. f ac declivibus et devexis Edd. Vasc. Str. Steph. Gr. post. g Sic MSS. non com. pr. vulgo dein emissis pilis. proeliis g. rem agunt L. pr.

Leid. pr. primum. Forſan excidit D. sive Decimum. Nam Metaphraſtes Δέκιον, vitioſe tamen, addit, uti mox Cajum, sive Gajum, cum Metaphr. addunt MSS. mei omnes uti et aliorum: ac Edd. Inc. Vascos. Strada, Steph. Gryph. poſt. et Clarkii: quare addidi quoque. Paulo infra item MSS. et Edd. Vett. praebent, deducit, non, educit, ut vulgo male editur. V. modo c. praec. et ſtatim, quas ex praefidiis deductas. 8, 54. ex praefidiis XV legio deducebatur. atque ita ſextenties. Adde ad 2, 33.

Una de quadráginta cohortibus] Sic Bongars. prim. et Metaph. τριάντα καὶ ἑνὴς. at una abest a Scalig. Oxon. Leid. prim. de abest a MSS. reliquis, tum aliorum tum meis, et Edd. primis. Petav. cum quadráginta. LX. Voff. sec. Duker. et Sam. buci MS. at contra undecim, sive XI, legendum putat Ciaconius.

Una de quadráginta, pro triginta novem, an dici liceat, dubito. Beroald. Vascos. Str. Steph. et alii, undequadr. quod malim. Sic corruptus est in MSS. numerus undequadragesimus apud Valer. Max. 8, 7, 10.

Fors obtulit] Sic recte edit. Steph. In aliis scriptum erat, sors obtulit. Perperam. B. G. 2, 21. Quam in partem fors obtulit, ubi male sors irroperat. Vide et 8, 19. DAVIS. Fors exhibent MSS. omnes vetustiores, et Edd. Ven. 1517. Aldi, Vasc. Stradae, Gryphii aliaeque. Iis, quae ad l. 2. adtuli, adde congesta ab Erud. Arntzenio ad Aurel. de Vir. illust. 13. equum, quem fors dederat.

Ex colore vestitus cognito, quo insigni in proeliis uti consueverat] Imperatores aut albo aut purpureo sagulo fuerunt induti. Val. Maximus 1, 6, 11. Du-

2 mittunt. Utrimque clamore sublato, excipit rursus
 3 ex vallo atque omnibus munitionibus clamor. No-
 stri, omiſſis pilis, gladiis rem gerunt. Repente poſt
 4 tergum equitatus cernitur: cohortes aliae ^a adpro-
 pinquant: hoſtes terga vertunt: fugientibus equi-
 5 tes occurrunt: fit magna caedes: ^b Sedulius, dux
 et princeps Lemovicum, occiditur: Vergaſillaunus
^c Arvernus vivus in fuga comprehenditur: ſigna mi-
 litaria LXXIV ad Caefarem referuntur: pauci ex tanto
 6 numero ſe incolumes in caſtra ^d recipiunt. Conſpi-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic Cuj. Sc. L. pr. And. Ox. Reliqui *adpropinquabant cum* Edd. pp. plerique etiam *verterunt. Hoſt. ergo* B. pr. et MS. Ho-
 tom. *fugientibusque* L. pr. ^b MSS. et Edd. quidd. *Asedullus,*
Ascedullus, Asedulus. Sedillus L. pr. ^c *Arvernorum* L. pr. tert.
^a m. pr. ^d *receperunt* Duk.

cturus erat (Crassus) a Carris adversus Parthos exercitum. Ei pullum traditum est paludamentum, cum in proelium exeuntibus album aut purpureum dari soleret. Sed singularis cujusdam, ut opinor, coloris vestitu usus est Caesar: alioquin inepta forent illa verba, quo insigni in proeliis uti consueverat. Non enim Just. Lipsio adscientior, qui in Anal. ad Milit. Rom. l. 2. Dial. 12. eas voces expunxit, et Julii Celsi vibices parum *κρίτικος* conquestus est. DAVIS. Vide etiam Hotoman.

Declivia] Ut apud Lucan. 2, 421. *Montis declivia.* At integerrimus Andin. cum Gottorp. Leid. et Voss. tertio, et Ed. Inc. dant, *decliva*, quod non spernendum. *Declivus* enim dici aequae, ac *declive*, cum innumeris ejusmodi adjectivis vidimus ad Lucan. 4, 114. Variatur quodaeque supra 2, 18. et alibi. Vide etiam ad B. Civ. 1, 45. pluribus

de his agemus ad Hirt. de B. Afric. c. 10. *Omnia sibi procliva.* Mox Scaliger bene excipit ex Ursini Cod. edidit, cum vulgo ederet, *excipitur*, contra MSS. Bong. pr. Petav. Oxon. Egmond. Vossian. pr. et 4. alios atque Ed. Inc. et Caesaris genium; ut patet ad 7, 4. *Convocatis clientibus facile incendit.* Melius habet Levan. *ex v. atque ex omnibus*, geminata praepositione. quae de re actum saepissime.

Emissis pilis, g. r. gerunt] Placuit hoc Hotomanno quoque, et exstat in Cuj. Scal. Leid. pr. tert. And. Oxon. et Ven. 1517. Aldi, Gryphii aliisque. *missis* Vasc. et Steph. Reliqui MSS. et Edd. *primae, omiſſis*, cum Metaph. *ἀπὸ τῶν*. Rectius. Si *emissis* scripsisset Caesar, nihil singulare adnotasset. Solitum enim Romano militi, pilis emissis, gladium fringere. Sed prae ardore pilis vel abjectis vel neglectis, statim ad gladios venerunt, et uno in-

cati ex oppido caedem et fugam suorum, desperata salute, copias a munitionibus reducunt. Fit protinus, hac re audita, ex castris Gallorum fuga. Quod nisi crebris subsidiis, ac totius diei labore 7 milites ^a essent defessi, omnes hostium copiae deleri 443 potuissent. De media nocte missus equitatus novissimum agmen ^b consequitur: magnus numerus capitur, atque interficitur: reliqui ex fuga in ^c civitates discedunt.

LXXXIX. Postero die Vercingetorix, ^d concilio ¹

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo fuissent. ^b inseq. L. pr. ut saepe. ^c civitatem V. sec. ^d consilio MSS. 5. Edd. pp.

petu ad manum, pede collato, pugnarunt. Atque ita emendandum esse, jam Sambucus, et post eum Cortius monuit ad Sall. B. Catil. 60, 1. *Pila omittunt: gladiis res geritur.*

Dux et princeps Lemovicum] Sic recte Metaphrastes ac nonnulli Codd. manu exarati. In Vett. impressis *Rom. Ven. Be- roald.* absurde legitur, *dux et princeps Germanorum*, cum nulli prorsus huic bello interfuerint Germani, nisi qui a Caesare flecterunt. In MSto *Norvic.* pessime scribitur, *dux et princeps Remorum*, cum Rhemi his motibus se non immiscuerint, ut testatus est *Caesar* huiusce libri c. 63. DAVIS. *Remorum*, ut male voluit e suo Cod. Sambucus, exstat in MSS. 6. *Sequanorum* habent duo, et Ed. Inc. et Voss. pr. *Remorum tum*, Bongars. Egm. Petav. et alii *Remustum*. Sed *Lemovicum* Cujac. Scalig. Leid. pr. And. Oxon. et Petav. margo ac Voss. tert. agnoscunt. deinde rursus *Vercassivellaunus*, vel *Vercassivellanus*, MSS. omnes,

et Edd. pp. aut *Cassivellanus*, ut in Leid. pr. et Oxon. Ceterum male vivus omittitur ab Editoribus *Rom. Ven. et MS. Dorvill.* et male missus Voss. tert. Vide ad c. 11. *Quin cuncti vivi caperentur.* ut legendum dixi. *In via* exaratur in membranis Andinis.

Fuissent defessi] Hoc quidem cum Urfino ex unico Codice recepit Scaliger, et post eum sequentes, ac forsan confirmatur ab Oxon. Nihilominus mihi videtur esse emendatio, sive corruptio potius, nasutuli librarii, credentis, *essent* non valere; unde etiam Vascos. Ed. pro *defessi* habet *defatigati*. Confidenter ego revocavi *to essent*, uti exhibent ceteri MSS. omnes, et Edd. priores. Frequentissime, hac in constructione, Imperfectum tempus pro plusquamperfecto adhibetur. Vide praeter alia, quae laudant Celeb. Duker. ad Flor. 3, 3, 3. *si statim urbem petissent, grande discrimen esset*, ac Cortius ad Sallust. Jug. 59, 3. *Quivissent, ni pedites magnam cladem facerent.*

convocato , id se bellum suscepisse non suarum
^a necessitatum , sed communis libertatis causa , de-
 2 monstrat; et, quoniam sit fortunae cedendum , ad
 utramque rem se illis obferre, seu morte sua Ro-
 3 manis satisfacere, seu vivum tradere velint. Mit-
 tuntur de his rebus ad Caesarem legati. Jubet ar-
 4 ma transdi, principes ^b produci. Ipse ^c in muni-
 tione pro castris confedit: eo duces producuntur.
 5 Vercingetorix deditur, arma projiciuntur. Refer-
 vatis Aeduis, atque Arvernīs, si per eos civitates
^d recuperare posset, ex reliquis captivis toto ^e ex-
 ercitu capita singula, praedae nomine, distribuit.
 1 XC. His rebus confectis, in Aeduos proficisci-
 2 tur; civitatem recipit. Eo legati ^f ab Arvernīs

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a necessitatum V. pr. ^b deest G. V. tert. ^c abest L. pr. ^d re-
 cuperi possent L. pr. possent Egm. possit G. V. tert. recipere D.
^e Sic Ox. V. tert. Reliqui exercitui, uti et Edd. Vett. Vide ad
 c. 66. ^f ex L. pr.

Vercingetorix deditur] Florus 3. 10. de Vercingetorige lo-
 quens: *Ipse ille rex, inquit, ma-
 ximum victoriae decus, cum in
 castra venisset, tum et phale-
 ras et sua arma ante Caesaris
 genua projecit. Habes, inquit,
 fortem virum, vir fortissime, vi-
 cisti. Sed mira illa Flori aviso-
 pnoia est, quod Gergoviam octo-
 ginta militum millibus defensam
 et subactam a Caesare ait; cum
 ipse Caesar dicat, se a Gergovia
 discessisse. Sed confundit Ger-
 goviam cum Alesia. Ait idem,
 Alesiam a Caesare flammis aequa-
 tam, quod nusquam legere me-
 mini. Credo, Genabum voluit,
 quod a se incensum ipse Caesar
 fatetur. VOSS.*

Huic M. Sempronium attri-

buit] Celsi exscriptor p. 159. col-
 legam dat, quod non placet:
attribuit hic Caesari est, adju-
torem, vel vicarium dat. Sic 8,
6. ait Hirtius: Suessionum qui
Rhemis erant attributi. Ubi at-
tributi sunt clientes. VOSS. Vi-
de B. G. 8, 48. DAVIS. R. Alex.
c. 66. Ariarathen Ariobarzani
adtribuit, qui sub ejus imperio
et ditione esset.

His rebus Caesaris litteris co-
gnitis] Bong. pr. sec. (cujus ex-
 cerpta hic rursus incipiunt) Pe-
 tav. Voff. pr. Egm. Lovan. Sca-
 liger. et 6 alii, ut et Brant. ac
 Samb. et Hotom. *his litteris co-*
gnitis: atque ita Ed. Inc. et R.
 Steph. Duk. *His Caes. l. cogn.*
 Voff. sec. *His rebus cognitis. An-*

missi, quae ^a imperaret, se facturos pollicentur. Imperat magnum numerum obsidum. ^b Legiones in 3 hiberna mittit, captivorum circiter ^c xx milia Aeduis Arvernisque reddit. T. Labienum ^d ii cum legionibus et equitatu in Sequanos proficisci jubet. Huic M. Sempronium ^e Rutilum adtribuit. C. ^f Fabium, et L. Minucium Basilum cum ii legionibus in Remis conlocat, ne quam ^g ab finitimis Bellovacis calamitatem accipiant. C. Antistium Reginum in 6 ^h Ambivaretos, T. Sextium in Bituriges, C. Caninius Rebilum in Rutenos cum singulis legionibus mittit. Q. Tullium Ciceronem, et P. Sulpicium ⁱ Cabilloni et Matiscone in Aeduis ad Ararim, rei

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *imperet* Edd. R. M. V. *quod i.* Carr. *se* abest G. V. tert. L. tert. Ed. Inc. V. ad 2, 32. ^b *legionem* L. pr. ^c XXX Duk. *reddidit* Sc. L. pr. ^d Sic MSS. plerique, non *cum ii.* ^e *Rutilium* MSS. uno alteroque excepto, et Edd. Vett. ac Metaph. ^f Sic Cuj. Sc. pr. And. Ox. Dorv. Reliqui cum Edd. quibusd. ^g *legatum*, quasi alii non fuissent legati, inepte: deia multi perperam, *Basilium*, cum Edd. Vett. et Metaph. deest Ox. et And. ^h Sic MSS. Leid. pr. Lov. V. pr. Egm. et alii, non *a. finitumis* B. pr. Egm. ⁱ *Ambilaretos* MSS. et Edd. Vett. vide supra. Mox *Revilum* Lov. Pet. V. c. 83. *Rebillum* al. ⁱ Sic MSS. plerique. al. *Cabiloni. Cavilloni* L. pr. V. ad c. 42.

din. vero et Oxon. cum Leidensi primo, *Hujus anni rebus cognitis*: uti ediderunt quoque Ven. 1517. Basil. Ald. Manut. Gryph. et Plant. *Harum rerum litteris cogn.* Ed. Vascos. et Stradae. Uti jam editur, restituit e suo Cod. Faërnus, et editum jam fuerat a Romanis, Mediolanensibus, Venetis A. 1494. ac Florentinis.

Dierum xx supplicatio indicitur] V. c. *supplicatio redditur*. quasi dicas, in grati animi testimonium supplicatio diis redditur pro victoriis, quas concesserant. Quamquam nullus ita

veterum, quod sciam, loquatur. Porro *supplicatio* hic idem est, quod Valerius Max. *gratulationem* vocat. Nam 1, 1. inquit: *Prisco etiam instituto rebus divinis opera datur, cum aliquid commendandum est, precatione: cum exposcendum, voto: cum solvendum, gratulatione: cum inquirendum vel exitis vel sortibus, impetratio: cum solenni ritu peragendum, sacrificio*. Ubi *supplicatio* praeteritur, et pro ea est *gratulatio*. Sic usus Cicero l. 11. Epist. 18. ad Brutum: *Sed tamen, tam recenti gratulatione, quam tuo nomine*

8 frumentariae caussa, conlocat. ipse a Bibracte hie-
9 mare constituit. His rebus litteris Caesaris cog-
nitis, Romae dierum xx supplicatio indicitur.

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *Bibracti* Dorv. V. c. 55. *Bibractae* Ed. Med. ut supra *Matissanæ*. uti et Lov. Edd. R. Vasc. *Matissanæ* Ed. Ven.

ad omnia deorum templa fecimus. et de Provinc. Cons. c. 11. *Diis immortalibus non erat exigua eadem gratulatio, quae ex maximis victoriis.* Quam vero precationem hic Maximus appellat, ea Livio est obsecratio 31, 9. *Supplicationibus*, inquit, *habitis jam*, et obsecratione circa omnia pulvinaria facta. Nam de novo ibi bello loquitur Livius, et dicere vult, commendatam iis rem Romanam, priusquam in provincias abirent consules. VOSS. *Indicitur* inveni pro varia lectione in solo Leidensi secundo, ut testatur in suo esse Faërnus, atque etiam Vascos. Basil. et deinceps reliqui ediderunt. In ceteris omnibus ac Edd. primis exstat, *redditur*. Sed debuisse saltem addi videtur *Diis*, sive *Dis*. Forſan olim fuit, *decernitur*. Vide ad Sallust. Jug. c. 55. *Ob ea feliciter acta Dis immortalibus supplicia decernere*. Supra l. 2. et l. 4. in f. *Ob eas res ex litteris Caesaris dies XV supplicatio decreta est.* et sic apud alios. Vel *edicitur*, ut

apud Prop. 2, 6, 2. *lege edicta*. Appul. l. 4. Met. in f. *edicitur justitium*. et alibi. Attamen cum in MSS. etiam, licet paucis, compareat, *indicitur*, hoc retineamus: cum hoc verbum sollemnibus sit proprium et ubivis obvium. Sic *indicare comitia, justitium*. Adi Cl. Drak. ad Liv. 4, 26. Ovid. 2. Fast. 527. *Curio legitimis nunc Fornacalia verbis Maximus indicit; nec stata sacra facit.*

Indicitur] Ad calcem hujusce libri legitur in Metaphraste: *ὁ ἐν ἁλλφ ὑδενὶ ὑδέποτε ἐπεποίηκε* *σας*: quae verba de proprio addidisse videtur ad imitationem Caesaris, qui B. G. 2, 35. ait: *Dies xv supplicatio decreta est*, quod ante id tempus acciderat nulli. Certe *Caesarem Metaphrastes nonnunquam ducem deserit, et breves tentat excursus*, ut observavit vir Doctissimus, P. D. Huetius, de Clar. Intt. p. 219. DAVIS. De dierum numero adi Cl. P. Weseling. Observ. 1, 6.

445

C. JULII CAESARIS
 COMMENTARIORUM
 DE
 BELLO GALLICO
 SCRIPTORE
 AULO HIRTIO (PANSÆ)
 LIBER VIII.

ARGUMENTUM LIB. VIII. DE BELLO GALLICO.

Hirtii de continuandis Caesaris Commentariis institutum. I. Galli bella renovant. II. Caesar, vastatis Biturigum et V. Carnutum agris, VI. Bellovacos ac plerosque alios aliquot proeliis subigit. XXVI. Novum interea a Pictonibus, XXXI. Carnu-

Scriptore A. Hirtio Pansa] Jam olim super autore hujus libri dubitatum fuisse, docuit nos Suetonius in Julio, eum ait c. 56. *Nam Alexandrini, Africique et Hispaniensis incertus auctor est. Alii enim Oppium putant, alii Hirtium: qui etiam Gallici belli novissimum imperfectumque librum suppleverit.* MS. noster habebat: *Ab hinc Hirtii Pansae incipit praefatio libri*

viii. In Petaviano Cod. nulla inscriptio erat, sed a secunda manu adscriptum, *Pansae rerum gestarum C. Caesaris.* VOSS. Dele vocem postremam, nam nullus *A. Hirtius Pansa*; sed cum consules fuerint A. U. C. 710, A. Hirtius et C. Vibius Pansa, duos hosce viros in unum hujusce libri scriptorem contulerunt imperiti Librarii. Vide Cl. *Dodwellum*, differt. de *Julio Celso*, §. 4.

tibus et *Armoricis* motum bellum, a *C. Fabio Legato* conficitur. XXXII. *Caninius Legatus Lucterii Cadurci et Drappetis Senonis copias profligat*: XXXVII. *atque hunc capit.* XXXIX. *Caesar, Caninio junctus,* XLIII. *Uxellodunum occupat.* XLVIII. *Commio Atrebatii, equestri pugna victo, venia data.* XLIX. *Sequenti anno, pacata universa Gallia, Caesar, ultro citroque commeans, res singulis disponit.* LIII. *Inimici ipsius Romae interea contra eum conspirant.*

Et *A.* quidem *Hirtii* nomen, omissa voce *Pansae*, recte praese fert editio *Beroaldina*. Eandem rationem serves oportet in Indicibus, quae libris de bell. Alex. Afric. et Hispan. sunt praefixae. *Hirtium* vero *notarium Caesaris* inepte vocat *Lupus* Epist. 37. DAVIS. *Cur. sec.* Ineptior sane inscriptio nulla excogitari a librariis potuit, quam quae vulgo circumfertur. *Hirtio Pansae* tamen hunc librum adscribunt MSS. aliquot vetustiores. Praenomen *Auli* addunt Andin. et Leidens. pr. sec. ac Scaligeri. *Q.* vocant MSS. Lovan. et Brant. In Leid. sec. et aliis recentioribus a Grutero (cujus collationes hic rursus incipiunt) inspectis *Pansae* nomen recte omittitur, uti et in Edd. Romana, Ven. Me-

diol. aliisque multis. In margine Dorvilliani libri exaratur: *C. HYRTIUS PANSAE BALBO S.* quod quid sibi velit non capio. Alii ineptius adscribunt *Julio Celso, Caesaris familiari*; ut Ortelian. Leidens. tert. et Ed. Incerta Celsi A. 1473. vel *Suetonio Tranquillo*, ut Palatinus. *Pansae* nomen nolui omnino delere, sed aliis litteris exprimi curavi. Potuerunt quidam *A. Hirtio*, quidam *C. Pansae*, ut alii *Oppio*, adscribere. *Pansae* soli praeter Petav. inscribere videtur quoque Oxoniensis. At contra Andinus, Scalig. Bong. prim. tantum exhibent nomen *A. HIR-TII*. Omnino bene; et sic etiam nonnulli Codices ad titulum B. Alexandrini, Africi, et Hispaniensis.

A. HIR-

A. HIRTIUS (PANSÆ) BALBO S. 446

*Coactus adsiduis tuis vocibus, Balbe, quum 1
quotidiana mea recusatio non difficultatis excusatio-
nem, sed inertiae videretur deprecationem habere,
difficillimam a rem suscepi. Caesaris nostri Com- 2
mentarios rerum gestarum Galliae, non comparan-*

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Deest MSS. 8 et Ed. Inc.

Coactus assiduis] Huic episto-
lae praemitti debuit haec inscrip-
tio, *A. Hirtius Balbo S.* Illam
exhibet MS. Carrar. nisi quod
Caji praenomen perperam re-
praesentet. DAVIS. Cur. sec. Re-
scripsi, ut supra, A. HIRTIUS
(PANSÆ) BALBO S.

Rerum gestarum Galliae] Hae
tres voces desiderabantur in cod.
Petaviano, nisi quod recentiore
manu adjectae erant. Certe fa-
cile crediderim a librario esse,
nam quid illud, *rerum gestarum
Galliae*, nisi *Galliae* pro *Gal-
lis* positum? VOSSIUS. Ultima
vox *Dionys.* Vossium offendit,
quam ob causam reposuit, *rerum
gestarum Gallis*, quod idem va-
let, ac *inter Gallos.* Sulpicius
Severus Hist. Sacr. 2, 14. Quis eo
tempore Persis regnaverit. Corn.
Severus in Aetn. vs. 17. Ultima
quis tacuit juvenum certamina
Colchis? Sic enim legendum, non
Colchos, ut habent editi, unde
commoda interpretatio extundi
non potest. At in Caesare nihil
opus est ut quidquam mutemus.

Jul. Caes. Tom. I.

*Ipsae Hirtius hujusce libri c. 48.
Nullas habet Galliae magnope-
res gestas. Corn. Nepos Chabr.
c. 3. Plurimum Cyprum vixit. Lu-
canus 8, 428. Et si Thessaliae
bellum civile peractum est. Sic
membranae, nec erat necesse, ut
H. Grotius emendaret, Thessa-
lia. Cicero Tusc. Quaes. 2, 22.
Cum Cyprum in manus Nicocre-
ontis Regis incidisset. Vide et
Sallustium Jugurth. c. 33. DA-
VIS. B. Civ. 3, 106. Pompejum
Cyprum visum. Similia plura vide
apud Voss. de Confr. c. 25. et
supra ad 3, 7. In Illyricum pro-
fectus est. Nec puto, offensum
Vossium a Genitivis, ab utraque
parte nomini junctis. Ejus enim
locutionis exempla dedimus ad
1, 30. Helvetiorum injuriis po-
puli Romani. Auctior est Oxon.
edens, suscepi, Caesaris qui n.
comm. contexui. Nil muto.*

*Non comparandos superiori-
bus etc.] Fateor, me haec non
intelligere: Caesaris commenta-
rios r. g. G. non comparandos
sup. atque ins. ejus scriptis con-*
C c c

dos superioribus atque ^a insequentibus ejus scriptis,
 447 contexui, novissimumque ^b imperfectum, ab rebus
 gestis Alexandriae, confeci usque ad exitum non
 quidem civilis dissensionis, cujus finem nullum vi-
 3 demus, sed vitae Caesaris. Quos ^c utinam qui le-
 gent, scire possint, quam invitus susceperim scri-
 bendos, quo facilius caream stultitiae atque adro-
 gantiae (crimine, qui me ^d mediis interposuerim Cae-
 4 saris scriptis: constat enim inter omnes, nihil tam
^e operose ab aliis esse perfectum, quod non horum

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a inferioribus MS. Samb. ^b novissimeque imperfecta vulgo. ^a reb. MSS. 4. ^c utique Ox. legant Pet. legerint L. sec. V. sec. Duk. Pal. et Ed. Vasc. Str. Gryph. post. legerent B. pr. legerit B. sec. statim vulgo possent contra MSS. et Edd. Vett. ^d medium B. tert. et Edd. quaedam. Al. medius male. [Malim nunc medium, ut est quoque in edit. Veneta a. 1471. OUDENDORP. ad Sueton. Calig. c. 22. p. 502.] ^e operosum And. L. pr.

texui. Quod notare debet: Commentarios de Caesaris rebus gestis composui, vel supplevi eos meis, qui non comparandi sunt ejus libris. Sed tum saltem debuit addi, ultimos, vel, ultimarum rerum. at vel sic foret haec locutio durissima. Sensus auctoris esse debet, *se ad Commentarios Caesaris adtexuisse suos commentarios, qui non comparandi sunt superioribus*, (scil. 7. Libris de Bello Gallico,) *atque insequentibus* (de Bello Civili) *ejus scriptis, noviss. etc.* atque ita *se interposuisse mediis*, vel, ut alii habent minus eleganter ex interpretatione, *medium, Caesaris scriptis*. At hic sensus e vulgata lectione exculpi nequit. Comparandos etiam non compareret in MSS. nisi recentissimis. Comparantibus est in Bong. sec. Petav. Voss. pr. Leid. pr. Cujac. Lovan. ac sex aliis et Edd. Bo.

roaldina prioribus. *Comparantibus* Bong. prim. Sed Oronien- sis exhibet, *comparandis*, sensu claro quidem: *contexui commentarios Caesaris non comparandis*, sc. commentariis, cum ipsius operibus, sed minus con- cinna casuum conjunctione, La- tere tamen mendum videtur in hoc participio: alioqui levissima mutatione emendari posset locus, scribendo, *commentariis*. *Contexui*, i. e. addidi, adjunxi, et confui *Caesaris commentariis non comparandos*, sc. commen- tarios etc. quare subdit, *quos utinam etc.* Eleganter autem *contexere* adhibet, quod non mo- do *conjungere*, sed et *interru- pta* continuare notat.

Novissimeque imperfecta MSS. Reg. Eliena. et Vossii, *Novissimumque imperfectum etc.* CLARK. *Novissimeque imperfec- tum* exaratur in MSS. Urs. And.

*elegantia Commentariorum superetur: qui sunt editi, 5
ne scientia tantarum rerum scriptoribus deesset: ad-
eoque probantur omnium iudicio, ut ^a praerepta,
non praebita facultas scriptoribus videatur. Cujus 6
tamen rei major nostra, quam reliquorum est ad-
miratio: ceteri enim quam bene, ^b atque emendate;
nos etiam, quam facile ^c atque celeriter eos perfe-
cerit, scimus. Erat autem in Caesare ^d quum fa- 7
cultas, atque elegantia summa scribendi, tum ve-
rissima ^e scientia suorum consiliorum explicando-*

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *praeepta* L. tert. Ed. Inc. ^b *quam em.* L. pr. Dorv. Edd. R. M. V. non male. an *quamque*? vulgatum exstat apud Sueton. ^c *ac* Edd. R. M. *eos abest* L. pr. et vulgo *confec.* ^d *tum* MSS. 5. et Edd. pp. ^e *Sic* MSS. et Edd. pp. non *suor. scient. Palat. conscientia.*

et Oxon. in Bong. sec. est, *novisq; imperfectum.* Ceteri MSS. omnes et Edd. primae, item Vascos. sec. Steph. aliaque, *novissimumque imperfectum.* nisi quod in Duker. et Voss. sec. ac Ed. Beroaldi sit, *ac imperfectum.* Sed tum elegantius legeretur, *novissimum atque,* quod coniecit Urbinus. At non opus est, illam copulam inferere. si autem haec sana sunt, ultimum librum intelligat necesse est Belli civilis, eumque *imperfectum* dicat, qui desinit in voribus, *Haec initia belli Alexandrini fuerunt,* a quibus illum perfecit Hirtius, usque ad exitum etc. Verum Sueton. in Caes. c. 56. diserte haec verba cepit de hoc Octavo libro, sive Commentario, Belli Gallici, dicens: *Hirtium, qui etiam Gallici belli novissimum imperfectumque librum subpleverit:* unde forsitan legendum, *novissimumque imperfectum, ac de rebus gestis* etc. Hinc forsitan illud, *ac imperf.* in nonnullis codicibus.

Ne scientia tantarum r. scriptoribus deesset] MSS. *desit.* quae et verior lectio. CLARK. Verum *to deesset* servant And. Cujac. Scalig. Leid. pr. et Oxoniens. qui insuper cum Edd. post Beroaldum usque ad Scaliger. ingerunt vocem, *gestarum.* Nec male, ut opinor, quia Hirtius, suum Caesarem imitatus, plenam orationem adhibuerit; licet *gestarum* et *gestis* praecedat. Raro etiam hi codices conspirantes inponunt, aut aliud quid latere significant.

Confecerit] Nonnulli libri, *perfecerit.* Suetonius in Julio c. 56. *perscripserit,* et ita lego. DAVIS. Cur. sec. Miror, cur Scaliger hic maluerit sequi Vascos. et R. Stephanum, quibuscum faciunt Strada et Ed. Gryphii posterior, cum tamen MSS. ad unum omnes, tam a Grutero, quam me et aliis inspecti, uti et reliquae Edd. exhibeant, *perfecerit,* sive absolverit. Sic *poëma perficere* apud Ciceronem. Contra

C c c 2

8 rum. *Mihi ne illud ^a quidem accidit, ut Alexandrino
atque Africano bello interesssem: quae bella quamquam
ex parte nobis Caesaris sermone sint nota; tamen aliter
audimus ea, quae rerum novitate, aut admiratione
nos capiunt; aliter, quae ^b pro testimonio sumus di-
9 cturi. Sed ego nimirum, dum omnes excusationis
448 caussas conligo, ne cum Caesare conferar, hoc ^c ipso
crimen adrogantiae subeo, quod me iudicio cujus-
quam existimem posse cum Caesare comparari. Vale.*

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a em. Ox. Mox notata Pet. ^b deest praep. Lov. Dorv. Edd. R. M. V. ^c vulgo ipsum.

imperfectus liber supra. Vulgaribus libris deceptus est magnus Casaubonus in Suetonio, ex Hirtio praeferens, *confecerit*. Immo ex nostri Codd. lege, *perfecerit*. Fefellissent me hoc loco et Gruteriana excerpta per Cl. Gudium et alios descripta, nisi eos Codd. partim ipse vidissem, partim ex ipsa Gruteri manu cognovissem, *perfecerit*, non *confecerit*, in membranis a se inspectis superesse. Idem mihi saepius usu venit.

Sunt nota] Sic MSS. Scaliger et Recentiores (sint nota.) Minus recte. CLARK. Male reposuit Clarkius *sunt*. *Sint* existat in Cujac. Scalig. Leid. pr. Bong. pr. sec. aliisque, uti et Edd. omnibus, si primas excipias. Forſan credidit vir doctus, *quamquam* non cum subunctivo construi. Sed tu vide, Lector, quae laudavi ad Lucan. 2, 351. *Tempora quamquam Sint aliena toris*. uti edidi ex MSS. et adde v. 473. *Quamquam His sedeat castris*. Vide etiam Pearce. ad Cicer. de Orat. 1, 6. Infra c. 55. *Quamquam esset dubium*, in Leid. pr. immo B. Afric. c. 31. *quamquam adversarii essent magnis copiis freti*. Sic MSS. et Edd. Appulej.

l. 6. Met. pag. 115. *Quamquam frustra filium dicam*.

Audimus] Ita exhibent MSS. Atque ita legendum postulat temporum ratio. Tum porro *generalis* est Propositio: cui minus convenit illud, quod ediderunt Scaliger aliique, (*audivimus*.) CLARK. *Audivimus* typographicum est vitium, quod ex editione Scaligerana dimanavit; nam rescribendum, *audimus*, quemadmodum (Edd. primae) *Beroaldus*, aliique plures ediderunt. DAVIS. *Cur. sec. Audivimus* nihilominus existat in Leid. pr. Oxon. et Voss. tertio.

Hoc ipsum crimen arrogantiae subeo, quod etc.] Nihil invenustius dici potuit; at jacentem sententiam eriges, eamque Hirtio dignam reddes, si legas: hoc ipso *crimen arrogantiae subeo*. Ac sic edidit Ant. Gryphius, ut postea deprehendi. Sic etiam *Frankfurtenses* A. D. 1575. et *Lugdunenses* 1576. DAVIS. *Cur. sec.* Immo ipso jam ediderunt Vascos. Strada, R. Stephanus A. 1544. Seb. Gryph. A. 1536. 1546. et perspicue exaratum superest in MSto Oxoniensi; de Cujac. et Andino dubito. c. 19. *Hoc ipso fiunt superiores*.

I. Omni Gallia devicta, Caesar quum a superiore aestate nullum bellandi tempus intermisisset, militesque hibernorum quiete reficere a tantis laboribus vellet; complures eodem tempore civitates renovare belli consilia, nunciabantur, conjurationesque facere. Cujus rei ^a verisimilis causa adferebatur, quod Gallis omnibus cognitum esset, neque ulla multitudo, in unum locum coacta, resisti posse Romanis; ^b nec, si diversa bella complures eodem tempore ^c inissent civitates, satis ^d auxilii, aut spatii, aut copiarum habiturum exercitum populi Romani ad omnia ^e persequenda: non esse autem ali-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Similis veri* G. L. tert. V. tert. Ed. Inc. non male. ^b *at* Dörv. ^c *vulgo intulissent.* ^d *consilii* Vir D. ad Marg. ^e *pros.* L. pr. *persequendum* V. sec.

Superiore aestate] Sic ex MS. Reg. rescripsi, sensumque efficit aptiorem. Al. (*a superiore aestate*). CLARK. Legendum, *quum superiore aestate*: quod ex MSto Regio Cl. Clarkius recte monuit. DAVIS. *Cur. sec.* Male ex unico eoque recentissimo codice delent praepositionem *a* viri docti contra Hirtii mentem. *Superior aestas* non intelligitur ejus anni aestas, sed praecedentis. ab ea aestate nullum tempus bellandi intermiserat Caesar, nam per hiemem maximi motus Gallorum erant facti. Consule initium libri septimi. Immo, licet capiamus de initia ejusdem anni aestate, vel sic nihil innovari velim contra reliquos MStos. Sed priorem sensum praefero.

si vera Lectio sit, jam hoc dicet Hirtius, Romanos neque, in unum coactis copiis, resistere posse *tam multis in locis*; neque, *divisis copiis*, resistere posse *tantae multitudini*. Sed neque vulgata Lectio loco movenda. CLARK. *A* addunt quoque MSS. Urs. Brantii, uti et Bongars. pr. Petav. Leid. pr. Voss. pr. Egm. Lovan. et 4 alii et Ed. Inc. Praestat tamen reliquorum Codicum lectio. Didicerant Galli cum alias, tum praecedenti aestate ad Alesiam, se Romanis pares non esse, si omnes copiae in unum locum essent coactae, uti bene exposuit Hotomannus. In Bong. sec. legitur *et*. Forasan olim fuit, *posse a se Romanis*. Illud a enim non videtur esse de nihilo.

Resisti posse Romanis] MSS. Reg. Eliens. et Vossii habent, (*resisti posse a Romanis.*) Quae

Intulissent c.] Quanto elegantius Andinae et Oxon. membranae, *inissent.* cujus glossa est,

449 cui civitati sortem ^a incommodi recusandam, si tali mora reliquae ^b possent se vindicare in libertatem.

1 II. Quae ne opinio Gallorum confirmaretur, Caesar M. Antonium quaestorem suis praefecit hibernis: ipse, ^c cum equitatus praesidio, ^d pridie Kal. Januarias ab oppido Bibracte profisciscitur ad legionem XIII, quam non longe ^e a finibus Aeduarum conlocaverat in finibus Biturigum, eique ad-
2 jungit legionem XI, quae proxima fuerat. Binis cohortibus ad impedimenta tuenda relictis, reliquum

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *incommode* V. pr. E. ^b *possint* V. tert. ^c *vulgo deest cum.* ^d *deest B. sec. vulgo Jan. vel Januarii. et mox XII.* ^e *ab MSS. 2. iidem faerit.*

intulissent. Ut inire proelium, sic inire bellum passim adhibent Auctores. Livius 36, 1. Vellent juberentne cum Antiocho rege bellum iniri. et saepissime. Vellej. 2, 3. bellaque non caussis in-ita. Frontin. 1, 1, 8. majore bellum molitione inituros. Justin. 8, 2. tot bella victores illo duce inierant. Adde 12, 2, 6. 15, 1, 9. et alios. Ipse demum Hirt. B. Afric. c. 91. Inito bello.

Praeficit] Ita reposui ex MS. Reg. Meliusque convenit cum eo, quod sequitur (*profisciscitur*), quam illud, quod habent Editi, (*praefecit*). CLARK. Errat Clarkius. Passim Historici jungunt praeteritum et praesens, ut aliquoties jam monendum habuimus. Vide praeter alia ad 5, 11. *delegit et jubet*. Immo ordo temporum recte servatur. Prius enim praefecit cum; tum profectus est. Constante etiam *praefecit* servant MSS. mei. Adde B. Civ. 2, 26. *se in castra recepit, et Imp. adpellatur.*

Equitatus praesidio] Sic Cuj. Scal. Leid. pr. cum Andin. et Oxon. Reliqui tam aliorum, quam mei, et Edd. Vett. *equitum*. Nil muta. Adde potius e tribus prioribus MSS. *cum*, ut feci; sic enim solent loqui Caesar et Hirtius. Vide exempla ad Frontin. 3, 3, 1. *Cum praesidio Epirotarum urbem obtinebat*. Infra c. 46. *Cum equitum praesidio*, ubi Leid. pr. etiam, *equitatus*. et B. Afric. c. 79.

Kal. Januarii] In Pet. cod. erat *Kall.* scriptum, imperitia librarii: credo, putavit, *Kalendae* quoque singularem habere numerum, ideoque imitatus veterem morem, quo *cos.* pro consulibus, *cos.* pro consul, scribatur. VOSS. *Januarii* MSS. quidam et plerique Editi. alii, *Januariis*. sed *Januarias* exhibui fide Bong. pr. Voss. pr. Egmond. Gott. et aliorum atque Edd. primarum, Stephani etc. Vide Cl. Drak. ad Liv. 4, 37.

Ad legionem XII] Legionem,

exercitum in copiosissimos agros Biturigum inducit : qui , quum latos fines , et ^a complura oppida haberent , unius legionis hibernis non ^b potuerint contineri , quin bellum pararent , conjurationesque facerent .

III. Repentino adventu Caesaris accidit , quod ¹ inparatis disjectisque accidere ^c fuit necesse , ut sine ⁴⁵⁰ timore ullo rura colentes prius ab equitatu obprimerentur , quam confugere in oppida possent : nam- ² que etiam illud vulgare incurfionis signum hostium ,

V A R I A E L E C T I O N E S .

^a *quampl.* Dorv. Edd. R. M. V. ut alibi saepe. ^b Sic B. pr. V. pr. Egm. Scal. et alii. MSS. 8. *potuerunt* , et Edd. pp. sed Petav. b. pr. Cuj. *poterant*. vulgo *potuerant*. ^c vulgo deest *accidere*.

quae cum T. Sextio in Bituribus hiemabat , hujusce libri c. 11. vocat XIII. adeo ut vel hic vel illic error sit in numeris. DAVIS. Hoc loco error est in numeris , uti patet ex 7,51. ubi mentio *XIII legionis* , et *legati T. Sextii*. Monuit haec jam Glareanus , et ad oram suae Editionis *decimam tertiam* adscripsit Vascosanus. Immo e c. 24. patet , Labienum praefuisse legioni XII. si quidem sana est lectio. *XIII.* jam recepit Clarkius.

Ad inped. tuenda relictis) Docte et nervose membranae Andinae non agnoscunt vocem *tueda* , quod videtur intrusum ad sensum fulciendum. Sed *ad* notat *apud* : uti crebro , *ad Caesarem esse* , *ad exercitum manere*. Vide ad 1, 31. 3, 9. 6, 38. Sic MSS. quidam 6, 8. *turmis praesidio ad inpedimenta relictis* : vulgo , *dimissis*. Ceterum MSS. omnes *τελειον στυμα* ponunt non post fuerat , sed post *relictis*.

Inparatis disjectisque) In pri-

mo et secundo Bong. et Petav. ac Palat. codd. erat , *dejectisque* , perperam. Nugatur Hotomannus , cum *dejectis* veram lectionem putat : ipse sensus reclamatur. VOSS. *Dejectis* MSS. Stephan. Andin. et Oxon. confirmant , et Rhellican. jam legi voluit. Ceteri Codices , et Edd. Vett. habent , *dejectis* , obvio errore , pro *disjectis* , seu *disjectis* , i. e. dissipatis , dispersis ; licet *dejectis* notare posset , turbatis , quod consilio suo et spe deciderint. *Detritis* Lipfius libri sui orae adleverat. Nil muta. Sic capite 7. *Pabulatione cum exigua tum disjecta* : ubi itidem in quibusdam , *dejecta*. c. 10. *Raris disjectisque aedificiis*. Adde Ill. N. Heins. ad Ovid. Met. 3, 726. *Trunca sed ostendens disjectis corpora membris*.

Accidere fuit necesse) Vocem *accidere* , nescio cujus audacia omissam , repono , quando constanter omnes manuscr. eam agnoscunt. Et Hirtius saepe imitatur Caesaris phrasin , qui 1, 85. de bello civili ait : *Accidisse igi-*

quod ^a incendiis aedificiorum intellegi consuevit, Caesaris id erat interdicto sublatum: ne aut copia pabuli frumentique, si longius progredi vellet, de-
 3 ficeretur; aut hostes incendiis terrentur. Multis hominum milibus captis; perterriti Bituriges, qui primum adventum ^b effugere potuerant Romanorum, in finitimas civitates, aut privatis hospitibus confisi,
 4 aut societate consiliorum, confugerant. Frustra: nam Caesar magnis itineribus omnibus locis occur-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *incendium* G. *incendio* Edd. R. M. V. *cognovit* Lov. ^b MSS. tantum non omnes pot. *eff. putaverint* Dorv. Edd. R. M. V.

tur his, quod plerumque hominibus nimia pertinacia atque arrogantia accidere soleat. Quin infra ipse Hirtius: *Accidebat autem quotidjanis pabulationibus, id quod accidere erat necesse, etc.* itaque et hic scribe, *accidere fuit necesse*. VOSS. Vocem (*accidere*), quam Scaliger aliique perperam omiserant, optime ex MSS. restituit Vossius. Atque infra ita loquitur Hirtius, de bello Gall. 8, 10. (*Accidebat autem, — id quod accidere erat necesse.*) CLARK. Revocavi cum viris doctis verbum, *accidere*, quod addunt tum Edd. Vett. tum MSS. omnes praeter unicum Oxoniensem, ut 5, 39. *Huic quoque accidit, quod fuit necesse*. Nihilominus plenior locutionem praefero. Vide ad 1, 44. et 2, 9. *Facerem, quod nostri majores fecerunt*. 1, 44. *Quod exercitum in Gallia habeat, sui obprimendi causa habere*. Simile infra c. 24. *Ne simile incommodum accideret, ac Tergestinis accidisset*. B. C. 1, 19. *Id ne fieri posset, fiebat*. Paullo aliter, ac hic, 5, 33. *Accidit, quod fieri necesse erat*.

Illud vulgare incursionis signum hostium] Trajecta verba ex primo Bongars. et Petav. codd. ita ordino: *incursionis hostium signum*; pro *vulgare* in secundo est, *fugare*. MS. nost. *futurae*. VOSS. *Illud vulgare incursionis signum hostium, quod incendiis aedificiorum intellegi consuevit*) Lego, *illud incursionis hostium signum, quae incendiis etc.* Ordo verborum est a Petav. Bongars. pr. Gottorp. Voss. Egmond. sed quae nobis debetur; nam pronomen ad *incursionem* videtur referendum. DAVIS. *Cur. sec.* Ordo ille verborum, *hostium signum, est etiam in plerisque meis et Edd. vetustis, sed non in Cujac. Leid. pr. et Oxon.* At in Vossiano primo a manu prima est, *incursionibus*. Opinor, Hirtium scripsisse: *illud, vulgare incursionis signum hostium, quod, scilicet, adesse hostes*. Non temere enim contra MSS. quod in quae mutem, ut facit Davisius. *Vulgare incursionis* notat id, quod in incursionibus plerumque adhiberi solet. S autem o seq. voce *signum* facile adhaerere potuit.

rit; nec dat ulli civitati spatium de aliena potius, quam de domestica salute cogitandi. Qua celeritate, et fideles amicos retinebat, et dubitantes terrore ad ^a conditiones pacis ^b adducebat. Tali conditione proposita, Bituriges, quum sibi viderent ^c clementia Caesaris reditum patere in ejus amicitiam, finitimasque civitates sine ulla poena dedisse obsides, atque in ^d fidem receptas esse, idem fecerunt.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a conditionem Ox. ^b MSS. 3 reduc. ^c ad clementiam L. sec. B. tert. in quo etiam in ejusque am. finitimas civ. ^d fide Ox.

Caesaris id erat] Voculam *id* expungo, nixus autoritate quinque MSS. prim. sec. tert. Bong. Pet. ac Palatini. VOSS. Deest quoque in MSS. Reg. et Eliens. CLARK. Nimis obsequentem sibi Vossius habuit Clarkium, ejicendo *to id*. quamquam fatear, abesse quoque a Vossianis, Egmond. Lovan. et aliis, uti et Edd. primis, Beroaldi, Vascos. Steph. aliorumque. Verum tamen servando *to id* Cujac. Scalig. Andin. Oxon. et Leid. prim. quare eam particulam expungere mihi religio fuit, cum sciam, saepissime pronomina *is, ille, hic, πλεονάζειν*. Vide citates viros doctos in Miscell. Observ. Vol. 3. T. 2. p. 221. Manut. ad Vellej. 2, 3. Arnzen. ad Aurel. Vict. de Vir. Ill. c. 27. et c. 43. et innumeris aliis locis. Immo ipse auctor c. 54. *legionem* etc. eam *dedit*. ubi male istam voculam ejecit Clarkius. Valer. Max. 1, 7, 5. *M. Cicero, cum in villa quadam campi Atinatis deversaretur, is animo* etc. Sic MSS. in quibus optimus Harleml. Vide soceri notas.

Codicis Norv. et locum ex aliis MSS. ita corrigendum esse, vidit Marquardus Gudius ad Phaedri 1, 21. Sic B. C. 3, 64. *Quum gravi vulnere esset affectus Aquilifer, et viribus deficeretur*. De hac voce nos multis agemus ad illius libri c. 11. DAVIS. Optime, quomodo et in Vossii quoque MS. scriptum est. Alii minus recte (*deficeret*.) CLARK. *Deficeret* in paucissimis et recentioribus exstat MSS. sed et in Leid. primo: quod defendi posset, praefertim si *vellent* cum Egm. et Dorvill. legeremus, ut copia foret nominativus. Sic B. Civ. 2, 37. *Non frumentum deficere poterat*. Sed malim accedere Viris doctis, Grutero, Gudio, uti et Editoribus, Aldo, Vascos. Stephano, Gryphio aliisque et MSS. meis 14. atque Ed. Inc. 1473. Valer. Maxim. 7, 6, 2. *Alimentorum facultate defici*. Multis hoc de verbo egi ad Front. 1, 7, 1. *Ea, quibus deficiuntur*. Cellar. ad B. Civ. 3, 64. Voss. ad Vell. 2, 64. Cort. ad Plin. Ep. 2, 16. *Etiam si jure deficerentur*.

Deficeretur] Vulgg. *deficeret*; sed nos secuti sumus lectionem

Fideles amicos ret.] Ciacconius mallet legere, in *fide am.*

- 1 IV. Caesar militibus pro tanto labore ac patientia, qui ^a brumalibus diebus, itineribus difficilissimis, frigoribus intolerandis studiosissime manserant in labore, ^b ducentos sestertios, centurionibus ^c 11 milia ^c nummum, praedae nomine, condonanda pollicetur: legionibusque in hiberna remissis, ^d ipse se ^d recipit die ^e XL Bibracte. Ibi quum jus diceret, Bituriges ad eum ^f legatos mittunt, auxi-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a a br. V. sec. ^b MSS. 3 ducentos. ^c nummorum MSS. 3. Ed. Inc. male. Al. melius nummum. ^d vulgo recepit. ^e XXX Lov. V. pr. et 4 alii cum Ed. Inc. tricesimo Egmont. ^f legatum Ox.

retin. vel, *fideles ret.* ejecta voce, *amicos.* Ego, si quid mutandum est, cum Grutero praeferrem, *facile amicos ret.* praesertim cum huic lectioni suffragentur Lovan. Cod. in quo, *faciles*; uti et Palat. Dorvill. et Brant. cum Edd. Beroaldina antiquioribus, quae dant, *facile.* Nihilominus facile et bene explicari potest lectio vulgaris. *Amicos retinebat fideles*, id est, faciebat, ut amici manerent sibi fideles, et in fide constarent.

Tali conditione Bituriges proposita] Sic MSS. Reg. et Vossii. Vulgg. minus eleganter, *Tali conditione proposita, Bituriges etc.* Vide supra ad 5, 49. CLARK. Contra plurimos MSS. tales verborum traiectiones non sunt inculcandae, sed defendendae, si in MSS. reperiantur. E meis nihil mutati ordinis in excerptis adnotatum video.

11 milia nummum] Sic reperit Gruterus in solo recentissimo Bong. tert. Ceteri MSS. omnes et Edd. primae dant, *tot milia n.* Quod fidem exedit. An scripsit Hirtius, *ad II milia*? Saepo

enim hanc praepositionem numeralibus addi, et multis in locis corruptam esse, dudum docuerunt celeberrimi instauratae Latinitatis duumviri, J. F. Gron. de Sestert. 1, 7. et J. G. Graevius ad Suet. Jul. c. 20. *ad XX milibus civium.* Caes. B. Gall. 1, 5. *oppida sua numero ad XII.* B. Civ. 1, 39. *ad VI milia peditum.* 3, 4. *ad eundem numerum Cotsy dederat.* c. 53. *ad II milium numero.* ubi etiam vide Ciaccon. Davis. Clarkium et alios. B. Afric. c. 1. *equitum ad II milia.* Adde c. 21. *ad ternas cohortes.*

Condonanda pollicetur] *Condonata* in 4. Codd. est, prim. sec. Bong. Pet. ac Pal. Ciacconius expungendam vocem putabat. Et integra sententia abesse profecto poterat. VOSS. Praeter Bong. tert. constantissime MSS. cuncti et Ed. Inc. praebent, *condonata.* Forfan fuit ab Hirtii manu, *condonatae*, id est, eo, quod praedam ipsis condonasset, nomine. Id si minus placeat, a Ciacconii sententia non alienum sum. Ut solent cuique suae, mea tamen adridet magis conjectura. Male Cellarius etiam ea, *prae-*

lium ^a petitem contra Carnutes, quos intulisse bellum sibi querebantur. Qua re cognita, quum non 3 amplius x et ^b iix dies in hibernis esset ^c commoratus, ^d legiones xiv, et vi, ex hibernis ab ^e Arare 452 educit: quas ibi conlocatas, explicandae rei frumentariae causa, superiore Commentario demonstratum est. Ita cum ii legionibus ad persequendos Carnutes proficiscitur.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a petunt Lov. Dorv. ^b IX Lov. et 3 alii cum Edd. pp. ^c Sic Pet. Cuj. Sc. Lov. Reliqui *moratus* et Ed. Inc. ^d *legionem* L. pr. sec. ^e *Arari* L. pr. in quo semper *Carnotes*.

dae nomine, suspecta habuisse videtur. 7, 89. *Exercitui capita singula*, *praedae nomine*, *distribuit*. Suet. Jul. c. 48. *Veteranis*, *praedae nomine*, *xx milia numum dedit*. Appulej. l. 6. p. 114. *accepturus indicinae nomine VII savia*. Sic enim cum Elmenh. et Roaldo scribendum. MS. noster, *indicive*; vulgo, *indicii*. Sic *navi nomine* p. 121. *stipendii nomine* Cicero, et Sueton. Caes. c. 25. passim, *eo nomine*.

Recipit] Ita ex MS. Regio reposita, propter praecedentem, *pollicetur*. Al. *recepit*. CLARK. Ratio, quam adfert Clarkius, minus valet, ut vidimus ad c. sec. Nihilominus hoc loco praesens praetuli ex Bongars. pr. Leid. pr. Oxon. Voss. tert. et Dorvill. quia tempus id amant Historici, quod vel ex hoc ipso patet capite.

Ex hybernis ab Arare educit] Emendo ex pr. Bong. Petav. et Pal. *ducit*. Nam si retineas, *educit*, scribendum erat, *ex hybernis ad Ararim educit*. Sed Bong. habebat, *ab Ara reducit*, quod corruptum ex, *Arare ducit*. VOSS. Ex pr. Bong. Pet. et Pal.

Dionys. Vossius emendat, *ex hibernis ab Arare ducit*. Sane ita exhibent editi. Rom. Ven. Beeroald. Cum tamen sec. Bongars. repraesentet, *ab Ara reducit*, rescribendum crediderim, *ab Arare reducit*: frequenter enim fit, ut eadem syllaba repetita in causa sit, cur earum altera omitatur. DAVIS. Parvo admodum discrimine. CLARK. Nihil varietatis e Scalig. Andino, Cujac. ac Bong. tert. enotatum est. Reliqui omnes cum Edd. primis habent, *ducit*. *Ex hibernis educere*, frequens est in his libris locutio. Malim tamen, *reducit*, id est, revocat, retrahit. *Ducit* non improbarem, si ipse adfuisse Caesar, sed per nuncios ex hibernis evocavit. Dein *conlectas*, vel *conjectas*, quod malebat Heinsius, est in Lovan. Vide ad B. G. 2, 28. *Majores natu, quos in paludes coniectos dixeramus*. Contra ceteros Codices non muto vulgarem et propriam hac in re dictionem. Placet potius Gruteri conjectura, qui in seqq. volebat abjicere *caussa*; cum in Palat. Cod. invenerit, *explicandae causa r. f.* Adi de hac ellipsi ad 4, 1. et alibi.

Ducit] Ciacconius malebat, ad-

- 1 V. Quum fama exercitus ad hostes esset per-
lata, calamitate ceterorum ducti Carnutes, deser-
tis vicis oppidisque, quae, tolerandae hiemis caus-
sa, constitutis repente exiguis ad necessitatem aedi-
ficiis, incolebant (nuper enim devicti complura op-
2 pida dimiserant) dispersi ^a profugiunt. Caesar erum-
pentes eo maxime tempore ^b acerrimas tempestates

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *confugiunt* Edd. B. M. V. *profugerunt* Egm. ^b *deest* And. Ox. *acerrimas* B. pr. V. pr. E.

ducti. Cur non potius litterarum ductu insitens tum praetulit, *inducti*? Nil contra MStos mutandum, cum Latinus sit et elegans simplicis verbi hoc in sensu usus, ut cuius votum. V. ad 7, 37. Mox pro *desertis vicis* in MS. Brant. Lovan. Dorv. aliisque et Edd. primis est, *vicis desertis*, et in Andino ac Oxoniensi exaratur, *ad nec. rep. exigua constituerant aedificia*; unde non inconcinne refingi posset: *Vicis desertis, quaeque t. h. c. ad nec. exigua constituerant aedificia* (nuper enim etc.) relictis totis oppidis, et incolebant.

Complura oppida dimiserant] Sic pr. sec. tert. Bong. Pet. Pal. sed Cuj. MS. *amiserant*. Prima locutio rarior est: tamen non rejicio. VOSS. *Amiserant* exhibent quoque Scalig. et Leid. pr. ac Gryphii ora. Cave quid mutes; quamvis *dimittere* frequentius ea dicamur, pro *amittere*, *relinquere*, quae quasi a nobis recedunt, ut *dimittere auctoritatem, occasionem, curam, animam*, et similia. Verum et alterum non sine exemplo est. Caesar 5, 18. ut *hostes inpetum legionum sustinere non possent, ripasque dimitterent*. *Dimittere Siciliam et Sardiniam* Valer.

Maxim. 7, 6, 1. quamquam ibi priore sensu posset, et forsan melius, explicari.

In tecta partim Gallorum, partim quae conjectis celeriter stramentis tentoriorum integendorum gratia, erant inaedificata, militem contegit] Mira profecto constructio, *contegit militem in tecta Gallorum*. Profecto vel dicendum est, sui oblitum Hirtium subjecisse postremam hanc vocem, vel librariorum errore pro *conlegit* scriptum esse *conlegit*. Sane ego hoc prope certum habeo: miror vero, nemini doctorum haec verba suspecta fuisse. At illa, *tentoriorum integendorum gratia*, Ciacconius putat glossema esse. Ego non arbitror. Tabernacula seu tentoria praeter pelles sua quoque fulcra (sive afferes ii, seu pali fuerint) habuere, quis deinde corium infernebatur. Ita hic ait Hirtius, duplicis generis tecta fuisse, alia Gallorum, alia, quae Romani ipsi injectis celeriter stramentis extruxerant, quo iis pelles infernerent. Vel dicere possimus, propter truculentiam tempestatum extractas a Romanis casas fuisse, ac stramine coniectas, et sub iis demum tensas pelles, quo tutiores adversus im-

quum subire milites ^a nollet, in oppido Carnutum
^b Genabo castra ponit, atque in tecta partim Gal-
 lorum, partim quae conjectis celeriter stramentis,
 tentoriorum integendorum gratia, erant inaedificata,
 milites contegit. Equites tamen, et auxiliosos pe- 3
 dites in omnes partes mittit, quascumque petisse 453
 dicebantur ^c hostes: nec frustra. Nam plerumque 4

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a nollet G. L. pr. V. tert. ^b Cenabo MSS. et Edd. pp. V. ad
 7, 3. ^c abest B. sec.

brium vim agitent. Lib. de Be-
 lo Africano c. 47. locus est, qui
 huc pertineat: *reliqui ex vesti-*
mentis tentoriolis factis, atque
arundinibus scopisque contex-
tis permuebant. Sed vide, quae
 ad illum locum notavimus. VOSS.
 Emendat Dionys. Vossius, *conle-*
git. Sed fortasse nihil opus. Ne-
 que enim absque prorsus est illa
 constructio, *Milites in tecta con-*
tegere. CLARR. Ciacconius le-
 gebat: *ponit, quae tectis p. G.*
partim conj. c. str. aedificave-
rat, iisque mil. cont. At hoc
 pacto alios facillime accipiemus
 auctores. Videamus, num MSS.
 saniolem praebeant lectionem:
 nam in vulgatis scabiosum quid in-
 esse, non dubito. primo *partim*
ante Gall. non agnoscunt Leid.
 pr. et sec. dein MSS. longe plu-
 rimi, non omnes tamen, dant,
partemque. Mox *quae tent.* Leid.
 sec. uti et Edd. Rom. Med. Ven.
 Beroaldi, Basil. sed illae non ha-
 bent *quae*, vel *que*, post *partim.*
Tentoriorumque Palat. tentori-
um Leid. pr. Scal. Centuriorum
Voss. pr. Centor. sec. Teutono-
rum Ed. Inc. dein tegend. L. sec.
Carrar. erat Palat. aedificata
 Beroald. et Leid. sec. in quo et-
 iam, *contextit.* Non me expedito;
 sed proxime verum est, ni fal-
 lor, *atque in tecta partim Gal-*

lorum, partim quae celeriter
stramentis conjectis tent. int.
gratui, erant inaedificata, mi-
lites contegit. Videtis, me trans-
 posuisse vocem *conjectis* tantum,
 sed aliter distinxisse. Sensus au-
 ctoris esse videtur: Caesarem mi-
 lites disposuisse partim in tecta
 Gallorum, partim in tecta, quae
 ipsi inaedificaverant stramentis,
 conjectis et collectis ad tentoria
 integenda, si sub divo mansis-
 sent. unde etiam minore muta-
 tione scribi posset, *p. in tecta*
G. partim conj. c. stramentis,
quae t. int. gratia erant, inae-
dificata m. B. Hisp. c. 16. easae,
quae stramentis erant aedifica-
tae. Quidquid sit, hoc firmum
 maneat, stramenta illa fuisse col-
 lecta ad tentoria integenda. Au-
 daciore quis ejiceret *ro inaedifi-*
cata, legeretque, *partem conj.*
c. stram. quae tent. integ. gra-
tia erant, vel etiam sine *gratia.*
 Immo et prius *partim* posset de-
 leri, suffragante praesertim Lei-
 densi primo. nam in his diviso-
 nibus, *pars*, *alii*, et similia se-
 mel omitti solent. Vide ad 1, 8.
 socerum ad Val. Max. 2, 5, 3. *pars*
capitali iudicio damnatae. et
 omnino infra ad B. Alex. c. 29.
dispersi vada fluminis quaeren-
tes, partim dem. ripis. Conte-
git in tecta dicitur, ut ocul-

magna praeda potiti nostri revertuntur. ^a Obpressi Carnutes hiemis difficultate, terrore ^b periculi, quum tectis expulsi nullo loco diutius consistere auderent, nec silvarum praesidio tempestatibus durissimis tegi possent; dispersi, magna parte ^c amissa suorum, dissipantur in finitimas civitates.

VI. Caesar, tempore anni difficillimo, quum satis ^d haberet convenientes manus dissipare, ne quod initium belli nasceretur; ^e quantumque in ra-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Obsessi* And. Ox. ^b *perculsi* L. pr. ^c *s. am.* G. V. tert. L. tert. Ed. Inc. ^d *duceret* V. sec. ^e *quantumcumque* L. pr. G. V. tert.

tare in terram 7, 85. Quamvis et hac constructione non indigeas, si legamus, *partim conj. stramentis*. Tunc enim *conteggit stramentis* jungenda, et ad priora, *in tecta*, subintelligendum aliud verbum adfuit, *disponit*, vel simile quid. Haec enim elliptica locutio frequentissima est, et nota, ac sexcenties adversa a Viris doctis. Nunc vide modo ad c. 16. et omnino ad 3, 13. nec non ad Flor. 4, 12, 37. *Aliis oculos, aliis manus amputabant.* et infra Davis. ad B. Civ. 3, 28. *tempestatibus et sentinae vitiis.* Hirt. B. Afric. c. 31. *pabulandi, lignandi aut muniendi gratia vallum petierant.* Appulej. l. 4. Met. p. 66. *non sustinuerant, sed machaera perfossus morti succumbere*: ut legi e MSS. debet, non, *percussus occumbere*.

Mittit] Clarius paullo et efficacius Leid. pr. *dimittit*. Vide exempla ad 4, 19. *nuncios in omnes partes dimisisse*: ubi etiam variant libri recentiores. Mox c. 7. *Equitum turmas dimittit in omnes partes.* c. 24. *plures in partes dimittere exercitum.* Adde c. 25.

Sub tempus aestivorum] Ita omnes Codd. malle, *aestivum*. sed et alterum tolero. tempus aestivorum est aestas. VOSS. *Aestivorum* enim eleganter opponitur *et hibernorum*. CLARK. *Superioribus aestivis* c. 46. et ibidem, *extremum tempus aestivorum*.

Nullum summum bellum posse constari] Sic MSS. omnes. summum bellum est, quod vulgo *generale* dicerent. VOSS. *Summum bellum* est, in quo summa rei verteretur, et a quo maximum dependeret discrimen. V. Gron. ad Liv. 26, 10. et 38, 50.

Belli gloria Gallos omnes Belgasque praestabant] Confirmant hanc lectionem omnes MSSi Codd. *Praestare* quando *antecellere* notat, plerumque dativum regit. Construxit tamen cum accusandi casu quoque Livius l. 5. *Ut nuntiare domum possint, quantum Galli virtute caeteros mortales praestarent.* Nec alia mihi ratione locutus videtur Tacitus 4. Annalium, quando *praesidere* cum accusandi

tionem ^a esset, exploratum haberet, sub tempus activorum nullum summum bellum posse conflare; C. 454 Trebonium cum 12 legionibus, quas secum habebat, in hibernis Genabi conlocavit: ipse, quam crebris legationibus Remorum certior ^b fieret, Bellovacos, qui belli gloria Gallos omnes Belgasque praestabant, finitimasque ^c his civitates, duce Correo Bellovaco, et Commio Atrebate, exercitus comparare, atque in unum locum cogere, ut omni multitudine in fines

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a deest L. pr. esse Pet. ^b fieret et B. G. V. tert. L. tert. Ed. Inc. c vulgo in c. et exercitum.

casu dixit: *Et haud spernenda illic civium sociorumque manus litora Oceani praesidebat.* VOSIUS. Observat Dionys. Vossius, perrarum esse, ut haec vox, quando notat antecellere, accusativum regat. Id ne quis in posterum credat, exemplis, nisi fallor, efficiam. Quintilianus Infuit. Orat. 1, 1. Praestat tamen ingenio alius alium. Idem 2, 20. *Ea in quoque animalium est virtus, qua praestat cetera vel pleraque.* Corn. Nepos Epam. c. 6. *Eloquentia omnes eo praestabat tempore.* Idem de Regibus c. 3. *Animi magnitudine et calliditate omnes in Africa natos praestitisse constat.* Et vit. Hannib. c. 1. *Non est inficiandum, Hannibalem praestitisse ceteros Imperatores prudentia.* Adi et vit. Attic. c. 3. et 18. DAVIS. Vide ad 1, 2. *Virtute omnes praestare, uti est in MSto.*

Finitimasque in civitates] E-menda, *his civitates*, ut est in primo ac secundo Bongarsiano codice: aut cum Petaviano inducere vocem in. Vulgata lectio absurda nec Latina est. VOSS. *Fin. civitates*) Sic MSS. Eliens.

et Petav. MSS. autem Reg. et Voss. et Edit. Vett. (*finitimasque iis civitates.*) Quae vera demum est lectio. Scaliger (errore, ut opinor, Typographico) edidit (*fin. in civitates.*) Quem fideliter secuti sunt recentiores; nullo videlicet, neque sensus, neque Latinitatis, vestigio. CLARK. *His* reposui e MSS. omnibus. in sino dubio, pro *iis*, operarum vitio in Scalig. Editionem inrepsit.

Correo] MSS. omnes *Corbeum* nuncupant. noster codex stat pro vulgatis. VOSS. Variant etiam MSS. Orosii. *Correo* retinent Leid. pr. Scalig. Oxon. constanter hic et in seqq. Immo c. 7. et c. 19. etiam Cujac. Bong. pr. sec. Petav. aliique *Correum* dant. Cum vulgaribus MSS. et Edd. Vett. *Corbeus* vocatur quoque in Celso.

Exercitus comparare] Melior videtur lectio illa, quam exhibent MSS. Reg. Eliens. et Vossii, (*Exercitus comparare*;) propter id, quod sequitur, *atque in unum locum cogere.* Quanquam utrumque recte dici-

^a Sueffionum, qui ^b Remis erant adtributi, facerent inpressionem; pertinere autem non tantum ad dignitatem, sed etiam ad salutem suam judicaret, nullam calamitatem socios optime de republica me-
 3 ritos accipere; legionem ex hibernis ^c evocat rur-
 sus xi; litteras autem ad C. Fabium mittit, ^d uti in
 fines Sueffionum legiones ii, quas habebat, addu-
 455 ceret; alteramque ex duabus ab T. Labieno arces-
 4 sit. ^e Ita, quantum hibernorum ^f obportunitas,
 bellique ratio postulabat, perpetuo suo labore, in
 vicem legionibus expeditionum ^g onus injungebat.

1 VII. His copiis coactis, ad Bellovacos proficiscitur; castrisque in eorum finibus positis, equitum turmas dimittit in omnes partes ad aliquos excipien-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a MSS. plerique *Suessonum* hic et infra. sed aliter 2, 3. et seqq. *Suesionum* B. sec. et statim G. ^b remanserant a tributis liberi Lov. ^c rev. Dorv. Edd. R. V. M. IX Ox. ^d Sic G. V. tert. Ed. Inc. non ut. ^e Itaque L. pr. Scal. Oxon. ^f obportunitates Oxon. non male. ^g munus Lov. Dorv. B. tert. V. sec. Edd. pp. Vascos. Steph. aliaque.

tur. CLARK. *Exercitus* cum habeant Manuscripti mei omnes, uno alteroque recentiore excepto, uti et Edd. quaedam, ut Steph. Gryphii etc. eum numerum revocavi. c. 48. *Quibus in locis Caesar exercitusque fuissent.* Adde c. 54. *exercitibus contineri.* 1, 49. *nostros exercitus capi posse.* et sexcentia.

Erant adtributi] Miror equidem *Jul. Celsi* verba, qui p. 161. sic loquitur: *Rhemorum legatio querentium, Bellovacos — exercitum comparare*, ut *Suessionem* suam urbem invaderent. Mira sane fuit hominis imperitia, quippe *Suessionem* pro ur-

bis nomine habuit, nec intellexit, Sueffiones dici Rhemis attributos, quod eorum facti erant clientes. DAVIS.

A T. Labieno] Praenomen *Titi* agnoscunt duo recentissimi, Voss. tert. et Dorvill. Omnes reliqui, quod sciam, *L. Lucio*, et Oxon. *Lilio*, dant. Cuncti etiam, *ab*, ut reposui. Forasan ejiciendum est praenomen, nisi lateat aliud, quod subodorari nequeo. Non certe, *legato*. tam enim Fabius erat legatus, quam Labienus. Notandum autem, mox pro *injungebat* in Codice Scaligeri scribi, *impingebat*. Vide ad c. 49.

Agrorum incolendorum] Co-

piendos, ex quibus hostium ^a consilia cognosceret. Equites, officio functi, renunciant, paucos in aedi- ²
ficiis esse inventos; atque hos, non qui agrorum
^b colendorum causa remansissent, ^c (namque esse
undique diligenter demigratum) sed qui speculandi
^d gratia essent remissi. A quibus quum quaereret ³
Caesar, quo loco multitudo ^e esset Bellovacorum,
^f quodve esset consilium eorum, ^g inveniebat, Bel-
lovacos omnes, qui arma ferre possent, in unum
locum convenisse: itemque Ambianos, ^h Aulercos, ⁴
ⁱ Caletos, Vellocasses, Atrebatas locum castris,
^k excelsum in silva, inpedita circumdatum palude,
delegisse; omnia inpedimenta in ulteriores silvas
contulisse; complures esse principes belli auctores,
sed multitudinem maxime ^l Correo obtemperare,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a a consilium And. B. pr. cognoscerent L. pr. ^b vulgo incol.
^c Uncis inclusa defunt Edd. R. M. V. Fl. Tarv. et MS. Dom. Pal.
Busl. cum seq. qui. ^d Sic Cuj. Sc. L. pr. And. Ox. Reliqui cum Ed.
Inc. causa. dein relictis Ox. ^e deest L. pr. Lov. non male. ^f Sic
MSS. o. et Edd. qdd. non quodque. ^g cognoscebat Urs. A. Ox.
sed v. ad 1, 18. ^h Aulurcos, Auleurcos, Amuras, Mularitos MSS.
inepte, ut alibi. V. ad 3, 18. ⁱ Sic MSS. plerique, non Caletes,
Vellocasses, aut Vellocassios (Al. bene Velocasses) Atrebrates.
V. ad 7, 75. Atrebatos B. pr. et alii, male. ^k deest L. tert. Ed. Inc.
abest vulgo in silva. ^l Sic B. pr. sec. L. pr. V. pr. Scal. Cuj. Pet.
et alii, non Correo. V. supra.

lendorum MSS. quinque, quod non minus placet. Aliud Celsus p. 162. ait: *Comperit, nullum fere praeter rusticos in aedificiis inveniri. Demigrasse omnes Bellovacos armis idoneos*, etc. Fortasse vitioso codice Hirtii usus erat, qualis Palatinus, qui hoc loco habet: *atque hos; qui agrorum colendorum causa remansissent, sed speculandi gratia essent remissi*. Ubi si pro *sed* legas *et*, constabit sensus: verum

vulgata lectio optima est in Hirtio, et verissima. VOSS. MSS. nonnulli, colendorum. Quod idem est. CLARK. *Incolendorum* inveni in solis Andino et Oxon. Ceteri scripti et Edd. primae, item Vasc. Str. Steph. aliaeque, colendorum, quod multum praefero. qui scilicet remanserant ad agriculturam exercendam, unde vitam sustentare possent. c. 3. *rura colentes. qui non placet* e V. C. Urfino.

Jul. Caes. Tom. I.

D d d

quod ei summo ^a esse odio nomen ^b populi Romani
 5 intellexissent : paucis ante diebus ex his castris ^c A-
 456 trebatem Commium discessisse ad auxilia Germa-
 norum ^d adducenda , quorum et ^e vicinitas propin-
 6 qua , et multitudo ^f esset infinita : constituisse au-
 tem Bellovacos , omnia principum consensu , summa
 plebis cupiditate , & si , (ut dicebatur ,) Caesar cum
 III legionibus veniret , obferre se ad dimicandum ; ne
 miseriore ac duriori postea conditione cum toto exer-
 7 citu decertare cogentur : ^h si majores copias addu-
 ceret , in eo loco permanere , quem delegissent ;

V A R I A E L E C T I O N E S .

^a Ita MSS. et Edd. qdd. non od. ^e. ^b deest L. pr. principis Lov. ^c deest vulgo. ^d deduc. L. tert. Ed. Inc. ^e vicina propinquitas And. Ox. ^f abest ab Ox. ^g ut si venire offerrent Edd. Ald. Gryph. Plant. aliaeque. Diceretur vulgo. offerrent etiam MSS. et Edd. pp. praeter Urs. Cuj. Sc. L. pr. And. Ox. sese L. pr. ^h Sic MSS. et Ed. Vett. non sin. V. ad 7, 66. et passim in Caesare.

Impedita circumdatum palude MS. *silva circumdata palude*, MS. Cuj. Bong. pr. sec. Pet. Pal. et V. C. noster. in *silva circumdatum palude*, Bong. tert. in *silva circumdata pelle*, MS. noster; quod damno. VOSS. In aliis Codd. omissa voce, *impedita*, legitur, in *silva, circumdatum palude*, quam lectionem Ir. Hotomannus recipiendam putavit, quia statim Caesar ulteriores silvas memoret. Nos autem, utraque admissa, scribamus: *Locum castris excelsum in silva, impedita circumdatum palude*. Sic c. 14. *paludem impeditam* dixit. Cum tamen plurimi MSS. et Editt. vett. Rom. Ven. Beroald. exhibeant, *circumdata*, potius legendum existimari: *locum castris excelsum in silva impedita, circumdata palude, delegisse*. Certe c. 18. *silvas* vocavit *impeditissimas*. DAVIS. Ex MSS.

plurimorum consensu existimo legendum, (*Locum castris excelsum in silva, impedita circumdata palude*.) Codices nonnulli, (*impedita circumdatum palude*.) Davisius distinguit, (*in silva impedita, circumdata palude*.) Quod parum interest. Priorem tamen lectionem praefero. CLARK. Uti vulgo editur, differte exhibent optimi Codd. Andinus et Oxoniensis. Ceteri tum aliorum, tum mei et Edd. primae, in *silva, circumdata palude*. Unde legendum esse liquido adparet, in *silva, impedita circumdatum*, vel, si mavis ob plurimorum Codicum consensum, *circumdata, palude*. Sed rursus nolo id mutare, quia potest facile ad *locum* referri. Solent enim palustria esse in ipsis silvis. Unde crebro junguntur *silvae paludesque*. et 6, 34. in MSS. quibusdam, aut *locis silvestri-*

pabulatione autem, quae propter anni tempus quum exigua, tum disjecta esset, et frumentatione, et reliquo comœntu, ex insidiis prohibere Romanos.

VIII. Quae Caesar, ^a consentientibus pluribus, ¹ quum cognovisset; atque ea, quae proponerentur, consilia plena prudentiae, longaeque a temeritate barbarorum remota esse judicaret; omnibus ^b rebus ² inserviendum statuit, quo celerius hostis, contempta ⁴⁵⁷ suorum paucitate, ^c prodiret in aciem: singularis ^d enim virtutis veterrimas ^e legiones ^f VII, VIII, et IX habebat, summae spei, ^g delectaeque juvenitu-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. fere omnes, et Edd. pp. R. Stephan. aliaeque. vulgo *quum cons. plurimis cognovisset. rebus* addunt Pulm. Sch. *cognosset* etiam MSS. 7. et Stephan. *convenisset* Oxon. ^b deest And. ^c vulgo *hostes prodirent. d etiam* And. ^e vulgo *veteranas.* ^f deest Pet. Edd. R. M. V. et IX Egm. Contra *et ante nonam* abest a MSS. tantum non o. Rect. et malim ponere post *habebat.* ^g *el.* And. L. pr.

bus palus inpedita. Posset alioquin etiam scribi, *inpeditum circumdata palude.* Certe *inpeditum* ajunt esse in Carrariensi, habetque Orosius. De loco *inpedito, palude inpedita*, vide plura ad 6, 8. *Circumdari* tam dicitur id, quod ambit et cingit, quam quod ambitur et cingitur. c. 34. *Oppido munitiones circumdare.* Hirt. B. Afric. c. 74. *Multitudine circumdata.* Vide ad Livium 1, 28. *Armata circumdatur legio*, et ad Justin. 4, 4. *Munitionibus circumdatis.* Ut et *circumfundi* saepius. Minus bene Ciaccon. *silva inpeditum circumdatum palude.* Dein autem conjicit, *inferiore ac duriore cond.* Frustra.

Castris Comium} Casris Atrebatem Comium, Bongars. pr. sec. tert. Pet. Pal. et v. c. ac MS. no. Rev. VOSS. Atrebatem addunt

MSS. omnes praeter Oxon. uti et Edd. primae, ut supra; quare repolui.

Si, ut diceretur, Caesar] Lege, dicebatur, ut exhibet Bongars. tert. DAVIS. Cur. sec. Accedit Leidens. sec. et MS. Latini, teste Ursino.

Decertare cogerentur] Decertare, si Bernartio (notis in Statium) credis, est, vehementer et pertinaciter certare. Ut deperire, pro valde perire, etc. Sed multum fallitur. Neque aliud aut ἐμπαινεσθαι est hoc decertare, quam certare. Bernartium miror non magis in Papinio versatum fuisse, quam ut hoc diceret. cum conflet, familiare illi aevi fuisse, compositis vocabulis pro simplicibus uti. Sic Idem Statius, Thebaid. dequestus pro-

D d d 2

tis XI, quae octavo ^a jam stipendio functa, tamen,
^b conlatione reliquarum, nondum eandem vetu-
 3 statis, ^c ac virtutis ceperat opinionem. Itaque con-
 silio ^d advocato, rebus iis, quae ad se essent dela-
 tae, omnibus expositis, animos multitudinis confir-
 mat. Si forte hostes III legionum numero posset
 elicere ad dimicandum, agminis ordinem ita con-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Deest L. pr. b *collocatione* V. sec. Sc. Ed. Steph. c Sic MSS. et Edd. Vett. non *et*. d *conv.* Egm.

*questus dixit. et Suetonius de-
 coenare pro coenare, et alia id
 genus complura habet. Tale est,
 quod in Julio cjs legimus c. 24.
 Sed rebus prospere decedenti-
 bus, aliis autoribus diceretur,
 prospere cedentibus, ut male
 cedere Horatius et Ovidius dixe-
 runt. VOSSIUS.*

*Adduceret] J. Fr. Gronovius
 ex optimis, ut ait, membranis
 legit, sin majores copias age-
 ret. Vide sis eum ad Livii 6, 28.
 Nostri vero codices vulgatam le-
 ctionem tuentur, eamque retin-
 eo, cum Caesar hoc, non illo,
 modo loqui soleat. DAVIS. Cur.
 sec. More solito, Andinis mem-
 branis adstipulantur Oxonienses,
 quas hic contra reliquorum Co-
 dicum consensum et frequentem
 in his commentariis usum *re ad-
 ducere* non quidem ausim sequi,
 ut in textum *agere* reponam. Ve-
 rum eam lectionem egregie ju-
 vant integerrimi Codices Hirtii
 ipse l. de B. Africo c. 18. *cun-
 ctis copiis auxiliisque actis, ubi
 vide: vulgo coactis, vel accitis.**

*Hostes c. suorum p. prodirent]
 Elegantius Bong. prim. *hostis
 prodiret.* quod, ultimam etiam
 exaratur in Bong. sec. et Egm.
 retento, *hostes*, quasi *hostis in**

Nominativo etiam diceretur *ho-
 stes*, ut *vallis* et *valles*, et alia,
 de quibus vide ad 7, 47. Praeter-
 ea *suarum* est in Voss. primo:
 unde Librarii alii dederunt for-
 san, *sua*, quod restat in Bong.
 primo ac Leid. primo, et defendi
 posset.

*Veteranas legiones] MSS.
 quinque, veterrimas. VOSS.
 MSS. quinque Voss. et Brant.
 Norvic. cum editt. Rom. Ven.
 Beroald. habent, veterrimas le-
 giones: quae quidem lectio vi-
 detur recipienda: veterrimus
 enim vox est proba, quam indu-
 xerunt Librarii, quia minus est
 proletaria. Vide J. G. Vossium
 de Anal. 2, 24. DAVIS. *Veterri-
 mas*) Sic MSS. plurimi. Hanc
 que Lectionem recipiendam exi-
 stimat Davisius. Al. *veteranas*.
 CLARK. Omnes omnino MSS. et
 Edd. ante Scalig. praeter Vasc.
 Str. Steph. et Gryph. post. exhib-
 ent, *veterrimas*, quod muta-
 ri non debuit. *Veterrimas* vocat
 in collatione aliarum, ut patet
 ex seqq. Alibi *Veteres legiones*
 Caesar dicit, ut B. Civ. 3, 101. ut
 ipse Hirt. B. Alex. c. 58. quam-
 quam ibi in Leid. pr. est, *vete-
 ranas*. Contrarium amplectitur
 Holom. ex 1, 24. *legionum 4 ve-
 teranarum.* ubi MSS. tamen mei*

stituit, ut legio ^a VII, VIII, IX ante omnia irent inpedimenta; deinde omnium inpedimentorum agmen (quod ^b tamen erat mediocre, ut in expeditionibus esse consuevit) cogeret XI, ne ^c majoris multitudinis species accidere hostibus posset, quam ipsi ^d depoposcissent. Hac ratione paene ^e quadrato ⁴ agmine instructo, in conspectum hostium, celerius ⁴⁵⁸ opinione eorum, exercitum ^f adducit.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest Ox. VII et IIX atque IX L. pr. A reliquis et Edd. Vett. item Scal. abest copula. quare expunxi. dein *iret* vulgo quoque. ^b ita t. Egm. tum Bus. Dorv. Edd. R. M. V. ^c minoris Lov. Edd. R. M. V. ^d pop. L. pr. sec. ^e quadrato E. ^f adduxit Lovan. L. sec.

omnes veteranorum dant. Sed aliter MSS. B. Civ. 3, 29. ubi vide.

Functa] Deest in MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Edit. Vett. Et deesse potest, integra sententia. Pro *collatione* MSS. (in *collatione*.) CLARK. Plerique MSS. et Edd. ante Beroaldum non agnoscunt, *functa*. Sed non loqui tam concise solet Hirtius. quare hoc participium retinui auctoritate Cujac. Scalig. Leid. pr. And. et Oxon. ac Petav. a m. sec. Seneca Epist. 93. *functum omnibus vitae humanae stipendiis*. Iidem Codices et alii non habent, in, quod, tanquam in omnibus MSS. exstaret, profert Clarkius, sed Edd. primae exhibuerunt. Quomodo Auctor B. Hispan. c. 31. *In collatu pari sunt conditione*. Nihilominus vulgarem lectionem praefero.

Consilio advocato] Proculdubio legendum, *concilio*, cum omnes milites ad hunc coetum cogerentur. DAVIS. *Concilio* est in Edd. Vasc. Str. Steph. Gryphii utraque, et forsan in uno

alteroque MSS. At tamen non temere hic mutem. *Consilium* postquam dimiserat, Tribuni militum et primi Ordinis Centuriones potuerunt ea communicare, ut saepius ante, cum militibus. *Omnibus* pertinet ad consilii participes, non ad *multitudinem*, a qua discernuntur. *Concilio* edidit quoque Clarkius, qui sine dubio etiam de *concione* intellexit. Contra idem cum vulgaribus edidit, in *consilio*, B. C. 1, 19. ubi eadem Edd. et MSS. plerique *concilio* habent, ubi vide: ibidem, *concilia conventusque hominum fugeret*.

Irent] Ita ex MS. Reg. restitui. Quod habent Editi, (*iret*,) minus eleganter dictum est. CLARK. Ita bene Clarkius, et jam ante eum Vascos. Strada, Stephan. Gryph. post. confirmaturque MSS. Scalig. Oxon. Leid. pr. Vossianis duobus et aliis cum Ed. Inc. 1473.

In conspectum hostium] MS. Norvic. ac edit. Rom. Ven. Beroald. habent, *in conspectu hostium*, nec hanc lectionem alia

1 IX. Quum ^a repente instructas velut in acie certo gradu legiones accedere Galli ^b viderent, quorum erant ad Caesarem plena ^c fiducia consilia perlata, sive certaminis periculo, sive subito adventu, ^d seu exspectatione nostri consilii, copias instruunt pro castris, nec loco superiore ^e de-
2 dunt. Caesar, etsi dimicare optaverat, tamen admiratus tantam multitudinem hostium, valle intermissa, magis in ^f altitudinem depressa, quam late

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. fere omnes et Edd. pp. *Quas cum Scal. quas legiones r. i. v. in a. c. g. a. G. cum v. MSS. Cuj. Ox. Lovan. pr. et Edd. multae. Quum leg. etc. vulgo. Quum deest V. sec. b videntur MSS. et Edd. qdd. c fiducia L. pr. d sive B. pr. Lov. Edd. qdd. e deducunt Ox. And. f latit. Edd. R. M. V. altitudine Lov.*

de ratione mutarunt editores nuperi, quam quod, a Grammaticis decepti, accusativum plane necessarium esse perperam censuerunt. *Phaedrus* 5, 1. *Quisnam cinaedus ille in conspectu meo audet venire? Sulpicius Severus* Hist. Sacr. 1, 8. *Qua necessitate Isaac in Geraris ad Regem Abimelec cessit, ubi etiam Car. Sigonius absque causa sonitica reposuit, in Gerara. Idem c. 29. Urgente nocte, compulsus in oppido. Alia hanc in rem exempla videre est apud G. J. Vossium de Confr. c. 65. DAVIS. In conspectu adducit) Vide supra ad 4, 12. CLARK. Ita agit Clarkius, ac si MSS. et Edd. omnes darent, conspectu, uti etiam 7, 48. 8, 23. 27. 29. Verum conspectu non comparat, nisi in Voss. pr. Lovan. Egmund. Voss. sec. et tertio ac primis Edd. solemni confusione, ut saepe dictum est; nec ubique temere recipiendum. Hoc enim pacto facile altera locutio, in conspectum, posset proscribi, et nullus invenietur locus, in quo non MSS. quidam,*

omissa lineola, Ablativum ostentent. Delendam autem notam suam, in curis secundis monuit Davius.

Coronisque pro ratione ejus altitudinis] Loriculam pro hac rat. Bong. tert. Pet. Pal. et similiter fere omnes reliqui codd. Sed nec illud, coronis, rejici velim: nam coronae sunt fastigia et summitates turrium. Stregaeus Euripides, septavēquarta πύργων Sophocles nuncupat. Originem vocabulo dedit, quod, ut corona dentata plerumque est, ita saepe et veterum moenia intervalla exigua aut rimas in summo habebant, quae pro fenestellis erant propugnantibus. Quin deprehendas hodieque in vetustioribus muris indicia, aut potius ipsissimam formam. VOSS. De hoc loco multa Just. Lipsius Poliorc. l. 2. Dial. 2. DAVIS. MSS. pluri mi, Loriculam pro hac ratione. CLARK. Coronisque est in solo Faerni libro. In Andino, et coronis. In Oxon. et Ursin. Coronis inaed. elapsa quae et seqq. 4

^a patente, castra castris hostium cōfert. Haec im- 3
perat vallo pedum ^{xii} ^b muniri, coronisque loricu-
lam pro ratione ejus altitudinis inaedificari; fossam
duplicem, pedum ^c quinum denum, lateribus ^d di-
rectis, deprimi, ^e turris crebras ^f excitari, in alti-
tudinem ⁱⁱⁱ tabulatorum, pontibus transjectis, ^g con-
stratisque conjungi; quorum frontes viminea ^h lori- 4
cula munirentur, ut hostis a duplici ⁱ fossa, duplici ⁴⁵⁹
propugnatorum ordine, defenderetur; ^k quorum

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *patentem et depressam* Egm. *patentia* L. pr. ^b *munire* MSS.
12. et Ed. Inc. dein vulgo deest *loriculam*. ^c *quindenum* L. pr.
MSS. plerique et Edd. pp. *denum quinum*. *demum et q.* Lov. Egm.
^d *der.* B. pr. sec. V. pr. et alii. V. ad 7, 72. *depr. dir.* MSS. plu-
rimi et Edd. pp. *deprimit* Pet. ^e Sic B. pr. Pet. V. pr. et ^a alii,
non *turres*. ^f *excitavit in altitudine* Ox. ^g *contractisque* And.
^h *loricula* B. pr. sec. V. pr. sec. L. pr. *lorica* Egm. ⁱ *desunt du-*
plici fossa vulgo, et *depelleretur* ibid. ^k *quo* L. pr.

vocibus. Ceteri MSS. omnes et
Edd. primae aliaeque, *Loricu-*
lam, vel *loricam*, vel *luricam*,
pro hac ratione ej. alt. quam
lectionem propugnat Liplius, et
ex *inaedificandi* verbo statuit,
fuisse ligneam. *Coronae* optime
dici possunt *sepāvos* murorum.
Vide Graev. ad Hesiod. *Seoy.*
v. 916. et alios. Sed quid vetat,
utramque vocem admittere? Quo
facit verbum, *inaedificari*. *Co-*
ronis loricam inaedificari jus-
sit, i. e. in summo rotundi valli
fastigio aedificari loriculam. B.
Civ. 2, 16. *Inaedificata in mu-*
ris moenia. Nam et *sepāvos* et
sepāvas pro ipsis muris seu co-
rum ambitu adhibuerunt Graeci,
ut in Epigramm. *ὑπὸ κερά-*
νῃσι πόλιν, lib. 1. p. 90. Ed.
Steph. Adde ejus Thesaurum. Im-
mo hanc emendationem unice
confirmat Curtius 4, 4, 30. *Angu-*
sta muri corona erat: non pin-
nae, sicut alibi, fastigium ejus
distinuerant, sed perpetua lo-

rica obducta transitum sepserat.
Hac addunt Edd. ante Scalig. et
MSS. praeter Faern. et Andin.
tamen, quare rursus intrudere
nolui; sed alioquin abjici pote-
rat, *ejus*, si MSS. saverent. Si
conjecturis indulgere licet, en
aliam, quam forsitan non nemo
amplectatur, *et loriculam pro*
coronis ac ratione ej. alt. Lori-
cam et pinnae jungit 7, 72.

Ut hostis a duplici propugna-
torum ordine depelleretur] Ab
hac lectione multum abeunt
Codd. nonnulli. MSS. *Carrar.* et
Norvic. *Ut ab hostibus duplici*
propugnatorum ordine *defen-*
derentur. Sic et editt. *Rom.*
Ven. Beroald. nisi quod in iis
defenderetur; recte, ut opinor.
Locus enim sic videtur legen-
dus: *ut hostis a duplici fossa,*
duplici propugnatorum ordine,
defenderetur. Ultima vox in cau-
sa fuit, cur loco, *hostis a du-*
plici fossa, reposuerint Librarii,

alter ex pontibus, quo tutior ^a altitudine esset, hoc audacius longiusque tela permetteret; alter, qui propior ^b hostem in ipso vallo conlocatus esset, ponte ab incidentibus telis tegetetur. Portis fores, altioresque turres inposuit.

1. X. Hujus munitionis duplex erat consilium:
460 namque et ^c operum magnitudinem et timorem suum sperabat fiduciam barbaris ^d adlaturum; et, quum pabulatum frumentatumque longius esset proficiscen-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a ex alt. Carr. Lov. V. sec. Edd. R. M. V. Fl. ^b deest L. pr. *hostium* MSS. et Edd. pp. aliaque. *ipso* et *in ipso* abest a MStis et Edd. quibusdam male. ^c *operis* Edd. R. M. V. *munitionem* MS. Br. et alius. ^d *ablat.* L. pr. V. sec. *illat.* Lov. Dorv.

ab hostibus duplici fossa: rariorem enim hic obtinet *arcendi* significationem. *Quadrigarius* Annal. 12. *Milites Metelli sauciabantur multo minus, et, quod maxime opus erat, a pinnis hostes defendebant facillime.* Quis non videt, hinc conjecturam nostram quam maxime firmari? Quod multo fiet manifestius, si audiamus *A. Gellium* Noct. Attic. 9, 1. ubi sic ille: *Quod autem ait idem Q. Claudius, a pinnis hostes defendebant facillime, animadvertendum est, usum esse eum verbo defendebant, non ex vulgari consuetudine, sed admodum proprie et Latine, nam defendere et offendere inter sese adversa sunt, quorum alterum significat ἐπιποθεῖν ἔχειν, alterum ἐκ ποθεῖν ποιεῖσαι, quod hoc in loco in Q. Claudio dicitur. Silius Italicus 5, 491. — Defendere nescia morti Dedecus. Et 7, 170. — Pura soliti defendere lympha. Vide etiam not. ad B. G. 1, 44. Vulgg. depelleretur ex hujusce verbi interpretatione, et duplici fossa*

omittunt ob primam vocem proxime repetitam. DAVISIUS et CLARK. Egregie hunc locum restituit Davisius, quod e meis Codicibus clarius patet. Nam Bong. Voff. Petav. Lovan. Egmond. Gott. Dorv. Leid. sec. tert. et alii cum primis Edd. habent, *ut ab hostibus duplici fossa d. p. o. defenderentur*, vel, *defenderetur*. Oxon. et And. cum Scalig. adstipulantur vulgatis; sed hinc patet, *hostis* esse in aliis MSS. at Leid. sec. *hostis* et *duplici fossa* agnoscit; sed retinet, *depelleretur*, quod sine dubio e Glossa intrusum. Saepe in Caesare et Hirtio usu venit, ut e duabus lectionibus tertiam elicere debuerimus, quae ab auctore verosimillime videtur esse profecta. De verbo *defendere* adi Brant. ad 2, 44. et Ill. Heins. ad Ovid. Epist. Her. 5, 16. *Defensa est humili cana pruina casa.* Dictys Cret. 3, 7. *Regis necem defenderent.* Infra B. Civ. 1, 7. *Imperatoris injurias defendere.* 2, 2. *quibus ignis jactus et lapides defendi possent.* Adde c. 9.

dum, parvis copiis castra munitione ipsa videbat posse defendi. ^a Interim, crebro paucis utrimque ² procurrentibus, inter bina castra palude interjecta, contendebatur: quam tamen paludem nonnumquam aut nostra auxilia Gallorum Germanorumque transibant, acriusque ^b hostes insequabantur, aut vicissim hostes, eadem transgressi, nostros longius submovebant. Accidebat autem quotidianis pabulationibus, (id quod accidere erat necesse, quum

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Interea L. pr. crebra Egm. a m. pr. ^b nostri And. Ox. hostes nostri ins. ac. L. pr.

3, 110. vim suorum defendebant.

Duplici propugnatorum ordine] Altero scilicet, in pontibus; altero, sub pontibus, in ipso vallo. CLARK.

Permitteret] Sic MSS. constanter, vel, *permitteret tela*. In Leid. pr. *t. permitterentur*. Edd. tamen primae multaeque aliae dant, *promittere*; idque placuit Heinsio ad Silium Ital. 3, 534. *Quaecumque datur permittere visus*. Sed *permittere* efficacius est, quo notatur talis iactus, ut pertingant tela ad hostes. Vide notata ad Lucan. 4, 651. *Non potuit nati Tellus permittere vires*. Male legi, *promitti*, scribit Gruterus se ostendisse in Seneca philosopho et Martiali non solum, sed et nuperrimo Taciti schediasmate: ubi quaerant, quibus plus otii est.

Qui propior hostem in ipso vallo collocatus] Quo, pro qui, habent MSS. quinque. *propior hostium vallo coll. tert. propior hostem vallo coll.* Palat. *propior hostem vallo cum locatus*

Petav. cum locatus ex conlocatus factum. VOSS. Vulgata jam lectio est a Scaligero ex Faërne et Ursini MSS. ac emendatione, quicum faciunt And. Oxon. Stephan. Hotomanni Codd. Reliqui MSS. et Edd. *quo*. At id ex praecedentibus videtur repetitum. Non enim, quo propior erat miles, tegebatur ponte, sed quia propior erat, ideo tegi ponte eum volebat.

Et operum magnitudinem et timorem suum] Non revera timebat, sed metum modo simulavit; quapropter legendum crediderim, *ex operum magnitudine et timorem suum*. Corrigendus etiam est *Jul. Celsus* p. 162. ubi haec referens, *id*, inquit, *duplici fiebat ex causa, ut et hostibus fiducia opinioque Romanorum metus cresceret* etc. Legendum, *opinio*. DAVIS. I. e. simulationem suam timoris. Conjecit Davisius leg. *ex op. magnitudine*: sed et *op. magnitudinem* idem est. CLARK. Favet Davisio nonnihil Petav. *magnitudine et timore suo*. Nil tamen muto. Ciacconius coniecit etiam, *ex op. magnitudine*

raris disiectisque ^a ex aedificiis pabulum ^b conquireretur) ut ^c inpeditis locis dispersi pabulatores
 4 circumvenirentur: quae res etsi mediocre detrimentum jumentorum, ac servorum nostris ^d adferebat, tamen stultas cogitationes incitabat barbarorum: atque eo magis, quod Commius, quem profectum ad auxilia Germanorum arcessenda ^e docui,
 461 cum equitibus venerat: ^f qui tamen etsi numero non amplius erant quingenti; tamen Germanorum adventu barbari inflabantur.

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Deest ex MS. Br. Lov. L. pr. sec. Scal. Edd. Inc. Vasc. Steph. Gr. post. non male. b *conquirerent* Carr. *pabulatio* Lov. c *inpediti* MSS. 3. *impedimentis* MSS. 7. sed v. ad 6, 8. et *dispersis* MSS. et Edd. pp. praeter Cuj. L. pr. Scal. And. Ox. *diversis* B. tert. item *pabulatoriis* MSS. 8. d *adferebant* Lov. e Sic MSS. et Edd. primae aliaeque, ut c. 19. Edd. Bas. Ven. 1517. Aldi, Man. Gryph. Plant. et seqq. cum MS. Ox. *dixeram*. dein vulgo *tametsi* et *quingentis*. f *qui* usque ad fin. cap. delunt in Pal. Dorv. et Edd. primis.

timoris suspicionem, vel, quia MS. habebat, ut *tim.* hoc amplectebatur.

Aut nostra auxilia Gallorum] Sic recte e Ciacconii conjectura edidit Scaliger, et confirmat Cod. Oxon. Reliqui MSS. et Edd. priores, *aut nostra a. aut G.* vel, ut in MS. Brant. et Lovan. *aut nostri, aut aux.* Verum tum his idem dixerit auctor. Gallos et Germanos intelligit, qui erant in auxiliis, sive auxiliares Romanorum: de quibus alibi saepius.

Eandem] MSS. *eodem*. Forte, *eadem*. CLARK. Ciacconius coniecit, *eandem*, uti jam ante legerat Urfinus e suo et Faëni libro. Optima est conjectura Clarkii, cui adstipulantur Leid. pr. Scalig. et Oxon. In ceteris MSS. et Edd. prioribus invenias, *eo-*

dem. Saepe quâ ita corruptum in quo; et eâ 5, 51. Ceterum pro submovebant elegantius Lovan. *promovebant*. uti olim restitimus in Lucano 6, 201. *Hunc aries ferro ballistaeque limine portae Promoveat*.

Etsi mediocre] *Non mediocre* B. sec. VOSS.

Tamen stultas cogitationes incitabat barbarorum] Verba *Jul. Celsi*, ubi hoc narrat, sunt corruptissima. *Aequo id animo*, inquit ille p. 163. *ferebat Caesar. Barbarorum spes manes parvisque successibus inestandas sperans*. Legit J. G. Graevius, *Barbarorum spes magnis parvisque successibus inescandas sperans*. Sed multum abest, ut scopum attingerit. Repone: *barbarorum spes inanes parvis successibus incitandas sperans*. DAVIS. *Inescandas* malim.

XI. Caesar, quum ^a animum adverteret, ho-
stem complures dies castris, palude et ^b loci natura
munitis, se tenere; neque obpugnari castra eorum
sine dimicatione pernicioſa, nec locum munitioni-
bus claudi, ^c nisi a ^d maiore exercitu poſſe; litte-
ras ad ^e Treconium mittit, ut, quam celerrime
^f poſſet, legionem ^g XIII, quae cum T. Sextio le-
gato in Biturigibus hiemabat, ^h arceſſeret, atque
ita cum III legionibus magnis itineribus ad ſe veni-
ret: ipſe equites ⁱ in vicem Remorum, ac Lingo- ²

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo *animadv. animadvertiſſet* L. ſec. *hostes* And. Oxon.
^b *locis* minus bene MSS. et Edd. qdd. ut et *obpugnare*. ^c *nisi*
ab hac voce uſque ad *cujus mali* cap. ſeq. incluſa deſunt B. pr.
ſec. Pet. Voſſianis, Egm. Lovan. Leid. tert. et Ed. Inc. ^d *majori*
MSS. 3. Edd. R. M. V. ^e *Gajum* Tr. L. pr. bene. ^f *poſſit* L. pr.
Edd. R. M. V. ^g *XII* Pal. *XIV* Ox. Lov. Dorv. L. ſec. Edd. R.
M. V. male. V. ad c. ſec. ^h *arceſſiret* Pal. Dorv. de quo alibi.
ⁱ *in vicos* L. pr.

Tametsi] Scalig. et Leid. pr.
tamenetsi. Bene. Confer 5, 34.
Tamen etsi ab duce et a fortuna
deſerebantur, tamen etc.

Non amplius erant quingen-
tis] Omnes MSSi habent, *non*
amplius erant quingenti. et ſic
reſcribendum. VOSS. *Quingen-*
ti) Sic MSS. Vulgg. *quingentis*.
Quod minus eſt elegans. CLARK.
Quingenti reſcripsi auctoritate
MSS. praeter Voſſ. ſec. et Edd.
Veterum, uti et R. Stephani: per
ellipſin *reſ quam*. uti cum reli-
quis ſaepe amant Caesar et Hir-
tius loqui. 4, 12. *Amplius octin-*
gentos equites haberet. Bis B.
Civ. 3, 99. B. Afric. c. 1. 6. *equi-*
tes minus XXX. c. 38. *minus*
paſſus cd. Adde dicta ad 4, 37.
ſed tamen B. Civ. 3, 28. *paullomi-*
nus ducentis. ubi etiam vide. In
Scalig. et Leid. pr. exaratur, *ſed*
tamen.

Inflabantur] *Nitebantur* B.

pr. ſec. tert. Petav. VOSS. MSS.
innumeri habent cum Edd. pri-
mis, in quibus haec eſt perio-
dus, *nitebantur*, probante Gru-
tero. Mihi ſecus videtur, et vul-
gare m lectionem retineo, nixus
auctoritate Cuj. Scalig. Leid. pr.
And. et Oxon. c. 12. *Inſtantur*
atque incitantur hoſtium animi.
ubi tamen melius, quam hic,
Codd. fere omnes, *inſtammantur*.
quo loco dicemus plura. Ali-
bi. *inſlatius*. atque ita ſaepe alii.
Poſſes legere: *Barbari inſlati*
nitebantur. Dein repoſui rurfus
ſide Codd. Andin. et Oxon. *ani-*
num advertiſſet. (et c. ſeq. *ani-*
num advertiſſent.) ac c. 16. *Di-*
ſceſſum h. animum advertit.
Vide ad 1, 24. et mox e. 14.

Magnis itineribus] Eleganter,
et, ut puto, vere, Leidensis ille
primus habet, *quam magnis*. Adi-
notata ad 6, 26. *Rami quam late*
diffunduntur. B. Civ. 1, 55. *Quam*

num, reliquarumque civitatum, ^a quorum magnum numerum evocaverat, praesidio pabulationibus mit-
tit, qui subitas hostium incursiones sustinerent.

- ¹ XII. Quod quum quotidie fieret, ac jam consuetudine diligentia ^b minueretur, (quod plerumque accidit diurnitate,) Bellovaci ^c delecta manu peditum, cognitis stationibus quotidianis equitum nostrorum, silvestribus locis insidias disponunt;
² ^d eodemque equites postero die mittunt, qui pri-
462 mum elicerent nostros ^e insidiis, deinde circum-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a quarum Ox. male. V. ad 7, 37. ^b inveniretur L. pr. Sc. muniretur MSS. 3. ^c delecta MSS. 6. ^d m. equitum, ped. Carrar. ^e eademque L. pr. Scal. ^e vulgo in insidias.

magnum numerum intercipiunt. Sic enim MSS. B. Hisp. c. 33. *Coenam quam opimam adparari*. Appulej. l. 4. Met. p. 65. *loro quam valido*. l. 5. p. 99. *quam concolores fallacias*. p. 101. *nisu quam valido*. et saepissime: quare nollem, tentatum esse locum l. 8. init. *fuit Charite quam misella*, ab Ill. Heinsio, ad Ovid. Ep. 17, 192. legente, *inquam*. Praecedit, *sic annunciat*. nec magis valet Gruteri lectio Sulp. 1, 14. *quoniam*.

Praesidio pabulationibus] Sic Manuscripti, et veteres editt. (Primus Gab. Kaërnus rescriptit, *pabulatoribus*, quem perperam secutus est Jos. Scaliger.) Et eodem modo dictum hoc, quo apud Spartianum in Pescennio Nigro legitur, *cum videret provincias facile administrationum mutatione subverti*, pro *administrantium*. Sic Caesar de Bello Civili 3, 32. *Erat plena lictorum et imperiorum provincia*. Sed talia plura occurrunt. VOSS. Consentiant mei omnes. Sic le-

gationes pro legatis, *ministeria* pro ministris, *matrimonia* pro uxoribus, et quae sunt id genus innumera, quae supra jam aliquoties occurrerunt, et a Viris doctis notata sunt. Vide et c. 16. et c. 19. *inpetus insidiarum*.

Nostros in insidiis] *Nostros insidiis*, Palat. et B. tert. *nostros insidiae*, MS. Cujacii. VOS- SIUS. Et MS. Regius. CLARK. *Nostros insidiis* exaratur in And. Oxon. Scalig. Dorvill. Bongars. tert. Palat. Petav. a m. sec. (nam a manu prima, ut diximus, haec non habet cum reliquis antiquioribus) Ed. Beroald. *In insidiis* Leid. sec. cum Edd. pr. *Insidiae* etiam Leid. pr. Grutero suspectae sunt duae hae voces, *in insidiis*. Sed quid ni exponere possumus, *elicere insidiis*, pro, *ad insidias*? Vide omnino notas ad Lucan. 6, 85. *discussere salo*, id est, in salum. et adde infra ad B. Civ. 2, 19. B. Hisp. c. 13. et saepissime. Nam *in insidiis*, pro *in insidiis*, positum esse, non temere credo, licet sciam, aliis hoc non displiciturum, qui *in vinculis*

ventos adgrederentur. Cujus ^a mali sors incidit Re- 3
 mis, quibus ^b ille dies fungendi muneris obvenerat:
 namque ii, quum repente hostium equites ^c ani-
 mum advertissent, ac numero superiores paucita-
 tem contemsissent, cupidius insecuti, ^d a peditibus
 undique sunt circumdati. Quo facto perturbati ce- 4
 lerius, quam consuetudo fert ^e equestris proelii, se
 receperunt, amisso Vertisco, principe civitatis,
 praefecto equitum; qui quum vix equo propter ae- 5
 tatem posset uti, tamen consuetudine Gallorum, ne-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a mala Ox. ^b Sic MSS. et Edd. Vett. non illa. fugiendi MSS.
 3. Ed. Inc. inepte. ^c Sic And. Ox. non animadv. ^d Ita Cuj. Sc.
 L. pr. A. Ox. Reliqui et Edd. pp. carent ^e a. ^e equestri se
 proelio rec. L. pr.

*conficere, in castris venire, et
 similia propugnant apud aurci
 aevi scriptores; praeterquam
 quod in hic loci a MSS. absit.*

Ille dies] Ciacconius rescri-
 bit, illo die obv. (scil. sors.) E-
 mendatione valde ineganti.
 CLARK. Obvenerat non damno.
 monendum tamen, in Lovan. Dor-
 vill. Palat. et Edd. Rom. Ven. ac
 Mediol. scribi; venerat. Quae
 mutatio non rara est. Vide Graev.
 ad Justin. 13, 4. Pars Ptolemaeo
 sorte venit. Burm. ad Phaedr.
 Fab. 2. in fin. Majus ne veniat
 malum. Venit dies apud aucto-
 res frequens est de statuto die. B.
 Gall. 1, 8. Ubi ea dies, quam con-
 stituerat cum legatis, venit. B.
 Civ. 1, 87. cujus illi diem non-
 dum venisse dicerent. V. Cl.
 Burm. ad Phaedr. 1, 16.

Vertisco] Verutio MS. Cujac.
 et vetus cod. VOSS. Neruto ad-
 dit Leid. pr. Verutio Scalig. et
 Cujacii, non autem pro Vertisco.
 habent Verutio, ut ait Vossius.

Verucio est in Petav. margine.
Verisco Pal. et Dorvill. *Vertisco*
duce Leid. sec. *Vertistus* in Celfo.
Vertico nomine Gallus occurrit
 5, 46: 49.

Inflantur atque incitantur] In-
 flammanur est in MSS. quin-
 que. VOSS. MSS. quinque Voss.
 et Norvic. cum edit. Rom. Ven.
 Beroald. Steph. inflammanur
 atque incitantur. Sic noster de
 Bell. Afric. c. 19. Hac spe atque
 audacia inflammatus Labienus.
 Cum igitur ea lectio Codicum au-
 toritate nitatur, idoneam ejus
 rejiciendae causam non video.
 DAVIS. Inflammanur) Sic
 MSS. Al. inflantur. CLARK. In-
 flammanur est etiam in Edd. Mo-
 diol. Inc. Vascos. Stradae aliis-
 que, et MSS. omnibus, exceptis
 tamen Andin. et Oxon. forsan et-
 iam Cujac. et Scaliger. ac Bran-
 tii: nam de varietate nihil ille
 monet. quare mutare *to inflan-*
tur rursus nolui, licet et altera
 lectio, *Inflammanur*, non mi-
 nus sit bona. Sed et cap. praec.

que aetatis excusatione in suscipienda praefectura
6 usus erat, ^a neque dimicari sine se voluerat. In-
flantur atque incitantur hostium animi secundo proe-
lio, principe ^b et praefecto Remorum interfecto;
^c nostrique detrimento admonentur, diligentius ex-
ploratis locis stationes disponere, ac moderatius ce-
dentem insequi hostem.

1 XIII. Non intermittuntur interim quotidiana
463 proelia in conspectu utrorumque castrorum, quae
2 ad vada, transitusque fiebant paludis. Qua con-
tentione Germani (quos propterea Caesar transdu-
xerat Rhenum, ut equitibus ^d interpositi proeliaren-
tur) quum constantius universi paludem transissent,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Hae 5 voces desunt L. pr. ^b deest *et* L. sec. *et praef.* absunt
Edd. R. M. V. ^c Sic MSS. o. et Edd. pp. vulgo sine *que*. ^d *in-*
terpositis MSS. o. praeter And. et Ox. et Edd. pp. male. V. 1, 48.
Infra c. 19. B. Civ. 3, 84. *inpositis* G. V. tert.

inflabantur habuimus. quam-
quam auctor variare has locutio-
nes, et *inflantur* ex compendio
scripturae facile nasci potuit. at
dubitationem tollat consensus
Codd. et Edd. B. Civ. 3, 108.
Hunc incitatum suis, et regis
inflatum pollicitationibus.

Intermittuntur] Bong. pr. sec.
Petav. Vossian. pr. sec. Leid. pr.
Oxon. Egmond. habent, *inter-*
mittit. Quod non temere da-
mnem. Caesaris nomen saepe in
his Commentariis reticetur, ut
quod satis per se subintelligatur.
Vide ad 2, 17.

Resistentibus] MSS. Reg. Eli-
ens. et Vossii et Edd. Vett. *in re-*
sistendo. CLARK. *In resistendo*
etiam Vascos. Steph. et alii cum
MSS. fere omnibus. sine dubio

ex Glossa alicujus, explicantis *to*
resistentibus, quod servant MSS.
Hotom. Bong. prim. And. et O-
xon.

Aut nonnulli pavore coacti
longius profugerent] Bongars.
sec. aut nulli pavore coacti. Le-
go, aut inani pavore coacti DA-
VIS. Cur. sec. Sic non existat in
Bong. sec. sed *pudore*, quod ex-
hibent reliqui omnes MSS. et
Edd. ante Scaligerum, qui Ur-
siniani codicis lectionem rece-
pit, et etiam amplexus est Gru-
terus, ac Lipsius, qui libri sui
margini adscripsit, *timore*. At
pudore, quod saepe in MSS.
commutatur et confunditur cum
timore, *pavore*, non auiam hic
penitus damnare. potuerunt lon-
gius profugisse, quia pudebat eos
in castra reverti, Ceterum Da-

paucisque resistentibus interfectis, pertinacius ^a reliquam multitudinem ^b essent insecuti, perterriti non solum ii, qui aut comminus obprimebantur, aut eminus vulnerabantur, sed etiam, qui longius subsidari ^c confueverant, ^d turpiter refugerunt; nec 3 prius finem fugae fecerunt, saepe ^e amissis superioribus locis, quam se aut in castra suorum reciperent, at nonnulli pavore coacti longius ^f profugerent. Quorum periculo sic omnes copiae sunt per- 4 turbatae, aut vix judicari posset, utrum secundis ^g parvulis rebus insolentiores, an adversis mediocribus timidiore essent.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a reliqui Egm. ^b erant V. tert. ^c consuerant V. pr. Lov. Egm. et 4 alii, cum Edd. R. Inc. *longius subsidio constiterant* Oxon. ^d defunt 2 voces Pal. Dorv. *fugerunt* vulgo contra MSS. meliores 12 et Edd. Vasc. Str. Steph. aliaque. ^e omissis Lov. Dorv. *missis* Pal. ^f effugerent B. pr. Ox. ^g vulgo *nimiisque*, et *mediocribusque*.

visii conjectura non est necessaria. Si quid mutandum, facile esset, rescribi, *nonnullo*. Quod plane legitur in Vossiano primo. *nonnullis pudore coactis* Bong. tert. et Voss. sec. ac Carrar.

Secundis nimiisque rebus] Ita Scaliger edidit. Antea fuerat, *secundis minimisque rebus*. quomodo et legitur in pr. ac sec. Bongars. Pro quo Ursinus legebat, *maximisque*. Ego neutrum recte cepisse locum ajo: et rescribo, *secundis minimis*. Hoc est, paululum modo secundis. In Cujaeii MS. et V. C. pro *minimisque* erat *parvulis*, quod glossema est, postea et textui inrepsit, ac Hirtii ipsius vox extrusa est. Interea vel haec vox satis ostendat, Hirtium scripsisse, *minimis*. Ego sane commodissimam hic senten-

tiam video. Nam autor, ut inconstantiam Gallorum describat, ait, dubium fuisse, utrum rebus parumper secundis inflatiores, an mediocriter tantum adversis timidiore fuerint. Sed pro eo, quod statim subditur, *an adversis mediocribusque*, constanter in quinque MSS. B. pr. sec. tert. Pet. ac Palat. est, *adverso mediocri casu*. ita et v. c. habet, unde non dubito rescribere hoc pacto totam hanc periodum: *Ut vix judicari posset, utrum secundis minimis rebus insolentiores, an adverso mediocri casu timidiore essent*. VOSS. *Secundis minimis rebus insolentiores, an adversis mediocribus timidiore essent*] Scaliger edidit, (*secundis nimiisque rebus*.) Ursinus legit, (*maximisque rebus*.) Uterque sensu plane con-

1 XIV. ^a Compluribus diebus iisdem ^b in castris
 464 consumtis, quum propius accessisse legiones, et C.
 Trebonium legatum, ^c cognovissent; duces Bellova-
 corum, veriti similem ^d obsessiōnem Alesiae, noctu
 dimittunt eos, quos ^e aut aetate, aut viribus infe-
 riores, aut ^f inermes habebant, unaque reliqua in-
 2 pedimenta: quorum perturbatum, et confusum dum
 explicant agmen (magna enim multitudo carrorum
 etiam

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic MSS. et Edd. ante Scal. vulgo *complurimis*. ^b Ita And. Ox. V. sec. A reliquis, nec male, deest *in*, uti et ab Edd. pp. ^c *cognoscent* B. pr. sec. ^d *obsidionem*. L. pr. ^e deest MSS. 2. Edd. R. M. V. ^f Per i V. tert.

trario, atque erat mens Aucto-
 ris. MSS. habent, (*secundis mi-
 nimisque rebus*.) Quam esse ve-
 ram Lectionem, recte vidit Dio-
 nys. Vossius; deleta solummodo
 particula *que*, qua addita opus
 esse, facile judicare potuit Li-
 brariorum incititia. Porro pro
 (*adversis mediocribusque*, ut
 Scaliger minus recte edidit,) in
 MSS. est, *adverso meliocris casu*.
 Quod aequè probum est. CLARK.
 Non Urſinus, sed Ciacconius le-
 gebat, *maximisque*. Perperam
 omnino. *Minimisque* MStorum
 turba habet cum Edd. Vetustis:
 unde recte Vossius, *minimis*,
 male tamen ut Glossam proſcri-
 bens; *parvulis*, uti sine *que* li-
 quide exstat in Andino et Oxon.
 In Leid. pr. est quoque, uti in
 Cujac. ac Scalig. *parvulisque*.
 Vocula haec Caesari et Hirtio in
 deliciis fuisse videtur, adeo saepe
 ea utantur. *parvulum detri-
 mentum* 5, 52. *parvula proelia*
 4, 30. 5, 50. *parvula caussa* B.
 Civ. 3, 72. *parvula navicula* c.
 104. et alibi. ut et Hirt. in B.
 Afric. c. 37. *parvula proclivitas*.
 c. 54. *parvula caussula*. c. 63.

parvulum navigiolum. c. 87. *par-
 vula fossa*. unde puto, me recte
 in textum recepisse. Jungit au-
 ctor uni substantivo duo adjecti-
 va, uti non raro ceteri scripto-
 res, tam hic, quam c. 6. *nullum
 summum bellum*. Vide etiam B.
 Alex. c. 29. Dein *adversis medio-
 cribus* exhibui, auctoribus MSS.
 Andin. Oxon. et Leid. pr. atque
 Edd. Venet. 1517. Ald. Basil. *me-
 diocribusque* male Manut. Gryph.
 Plant. Scalig. et reliquae. At pri-
 mae cum MSS. reliquis, item
 Vascos. Str. Steph. Cellarius etc.
Adverso mediocri casu: quod
 tamen e Glossa sive explicatione
 ortum videtur: (nam in Leid.
 primo scribitur, *adversis me-
 diocribus casu*;) nisi lateat quid
 abstrusius.

*Aut aetate aut viribus inferio-
 res*) Loco vocis ultimae *infirmi-
 ores* reponit Pet. Ciacconius;
 sed non est, cur quidquam mu-
 temus: *inferior* enim tantumdem
 valot, ac *infirmior*. Justinus 5,
 2, 12. *Exaequandasque vires
 partium, et inferiores auxilio
 levandos*. Idem 8, 1, 3. *Auxilium*

etiam expeditos sequi Gallos consuevit) obpressi
 luce copias armatorum pro suis instruunt castris;
 ne prius Romani persequi se inciperent, quam lon-
 gius agmen impedimentorum suorum ^a processisset.
^b At Caesar neque resistentes ^c adgrediundos, ne- 3
 que cedentes tanto collis adscensu lacessendos ju-
 dicabat; neque ^d non usque eo legiones admo-
 vendas, ut discedere ex ^e eo loco sine periculo bar- 465
 bari, militibus instantibus, ^f non possent: ita quum 4

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a processissent V. pr. L. tert. ^b deest B. pr. ^c Haec 3 verba
 adg. n. ced. vulgo desunt. ^d ad usque adeo And. adeo Oxon.
^e deest And. Ox. ^f exulat G, V. tert. L. tert. Ed. Inc.

inferioribus ferendo. Sic et mul-
 titudine inferior est Sulpicii Se-
 veri, Hist. Saer. 1, 1, 4. DAVIS.
 Bene hoc defendit Davisius. Ad-
 de Caesarem B. G. 3, 25. sub sar-
 cinis inferiores animo adoriri.
 Geminus plane locus est Ovidii
 Met. 4, 652. Viribus inferior (quis
 enim par esset Atlanti Viri-
 bus?)

ex MStorum diversitate latere
 puto, et scribendum opinor: co-
 piis armatorum vias pro suis in-
 struunt castris. Instruunt vias
 copiis, ne eas occupare possint
 Romani, et sic prius persequi in-
 ciperent etc. ex quibus verbis
 vias videtur hic esse necessarium.
 quod facile excidisse potuit ob
 vicinitatem, rû suis.

Copias armatorum pro suis
 instruunt castris] Ita e MSto
 Ciacconii primus edidit Scaliger,
 quom reliqui secuti sunt: cum
 vulgo ante ipsum excusum esset,
 copiis armatorum castrorum
 vias instruunt, quae lectio con-
 firmatur MSS. And. et Oxon. Re-
 liqui cum Edd. primis et R. Steph.
 copias a. in (deest praepos. Bon-
 gars. tert. et Voss. sec.) suis in-
 struunt castris. Sine dubio male,
 et Ciacconii lectio utriusque prae-
 ferenda. Instruere copias pro ca-
 stris, id est, disponere eas ante
 castra: quomodo passim instru-
 ere legiones, aciem, et eodem
 fere modo statim instruere le-
 giones pro vallo c. 15. immo su-
 pra c. 9. copias instruunt pro
 castris. Nihilominus aliud quid
 Jul. Caes. Tom. I.

Neque resistentes tanto collis
 adscensu lacessendos judica-
 bat] Pr. et sec. B. ac v. c. ha-
 bent, neque resistentes aggre-
 diendos tanto collis adscensu
 judicabant. Quod rectum vide-
 tur; nam illud, aggrediendos,
 majorem vim habet. VOSS. Ag-
 grediendos] Sic MSS. plurimi.
 Al. lacessendos. CLARK. Aggre-
 diendos, sive potius adgrediun-
 dos, (nam ita est in Bong. pr.
 sec. Voss. pr. sec. Egm. et aliis)
 ante tanto exhibent quoque MSS.
 aliorum et mei, Edd. primae ac
 R. Stephani, delentque, laces-
 sendos. Verum tamen Andin. Cu-
 jac. Leid. prim. Oxon. ita legunt,
 neque resistentes, neque ceden-
 tes tanto collis adscensu laces-
 jud. Unde elicio hanc lectionem
 E e e

paludem inpeditam a castris castra dividere, (^a quae transeundi difficultas celeritatem insequendi ^b tardare posset;) atque ^c id jugum, quod trans paludem paene ^d ad hostium castra ^e pertineret, mediocri valle a castris eorum intercisum animum adverteret; pontibus palude ^f constrata, legiones transducit, celeriterque in summam planitiem ^g jugi pervenit; ^h quae declivi fastigio duobus ⁱ ab latribus muniebatur. ^k Ibi legionibus instructis ad ultimum jugum pervenit: aciemque eo loco consti-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a haec And. Ox. ^b tardari L. pr. tardaret Dorv. non p. Edd. R. M. V. Ber. aliaeque. ^c ad And. B. pr. Egm. ^d usque ad L. pr. ^e perveniret And. ^f contracta And. ^g vallis Lov. inter versus haec vox est in L. pr. provenit Scal. ^h qui L. pr. ⁱ a. l. V. pr. L. sec. et Edd. qdd. ^k Ubi B. pr. L. pr.

neque resistentes aggrediundos, neque cedentes tanto c. ad. laccess. j. Aggredi eos, dum resisterent, et loco opportuno manerent, noluit Caesar: ut patet vel ex c. 9. Cedentes autem laccessere omnino studebat; at hoc non poterat fieri tanto collis adscensu: ideo celerime copias admovit, et jugum, quod intercedebat, occupavit.

Nostris militibus] Ita MS. Reg. In aliis deest, *nostris*. CLARK. Addunt eam voculam Edd. Vasc. Str. Steph. Gryph. posterior: sed in MSS. meis non comparet.

Ita quum paludem inpeditam a castris c. dividere (quae etc.) Intricator locus est, nec, ut videtur, sine mendo. Videamus ergo, quid in MSS. sit ac Edd. primis. *Ita* non habent And. et Oxon. *Itaque* Ortel. *quum* deest Bong. pr. At *palude inpedita* MSS. ad unum omnes, nisi quod in Bong. sec. a manu sec. sit,

palus: uti etiam in Ortel. et Edd. principibus. ^a carent Andin. et Oxon. *in castris* Ort. *Divideret* Leidenfes, Vossiani, Cujac. Scallig. Oxon. Petav. Bong. sec. tert. Palat. Egmund. Gottorp. Dorv. *dividerentur* Lovan. Carrar. et Brant. *dum videret* Bong. pr. *dimitterent* Andin. Ex his diversitatibus commode legi posse arbitror: *Itaque*, vel *ita*, *quum paludes inpeditae a castris castra dividerent*. Vulgo jungere debent, *cum animum adverteret*. Verum id Caesar jam demum non animadvertit, sed quamdiu hic castra habuerat, hoc sciverat. *Paludes*, ut saepe, dicuntur totus ille locus palustris. Pluralis autem hic numerus ansam corruptioni dedisse videtur. Mox *difficultate* legit Ciacconius, ut *quae* ad *paludem* referatur. Sed haec correctio sine MStorum ope non est necessaria.

Animum adverteret] Eleganter hanc lectionem Manuscripto

tuit; unde tormento missa tela in hostium cuneos conjici possent.

XV. Barbari confisi loci natura, quum dimicare non recusarent, si forte Romani subire collem conarentur, ^a paullatimque copias distributas dimittere non ^b auderent, ne dispersi ^c perturbarentur, in acie permanferunt: quorum pertinacia, ² Caesar, cognita, xx cohortibus instructis, castrisque ^d eo loco metatis, muniri jubet castra. Absolutis operibus, ^e legiones pro vallo instructas con-

466

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic Cuj. L. pr. Sc. And. Ox. Reliqui carent *que. et paull.* B. tert. L. sec. *ac ipsi p.* Lov. Edd. R. M. V. *ac si ipsi p.* Pal. Dorv. Carr. ^b Ita Cuj. L. pr. Sc. And. B. tert. Pal. Dorv. *possent ceteri cum Ed. Inc.* ^c *turb.* L. pr. ^d *castris eo l.* L. pr. *e. l.* B. pr. ^e *pro v. l.* MSS. plurimi et Edd. pp.

Norv. debemus, in editis enim est, *animadverteret*, quae sane scriptura pares Veneres non obtinet. Vide not. ad B. G. 1, 24. et 5, 18. DAVIS. Sic quoque Bong. pr. Voss. pr. And. Oxon. Lovan. Egmond. Gottorp. et duo alii cum Ed. Incerta. Vide ad c. 11.

Cognita, Caesar] Leid. pr. et Oxon. *Caesar, cognita.* Recte. Vide ad 2, 49. *Quibus litteris Caesar adlatis.*

Muniri jubet c.] Non adfentior viro docto, haec verba pro spuriiis habenti, quasi satis subintellecta sub seqq. *Absolutis operibus.* Non ita solent Caesar et Hirtius. Ceterum *munire* est in Bong. pr. et Oxon. sed Cujac. Petav. Scalig. et Leid. pr. *metatis*, Menapios *munire jubet castra.* quasi hoc onus injunxerit Germanis, qui ipsi erant in auxilio. Confer c. 13. Nihil temere tamen adfirmo. Deia pro *abso-*

lutis, quod servant MSS. Cuj. Scal. Leid. pr. Oxon. et And. reliqui habent, *ac solutis.* Dorvill. Palat. Carr. et Edd. Rom. Ven. Med. aliaeque, *ac solitis.* Gruterus Lipliusque hinc conceperunt leg. *castra solitis operibus.* At vulgaris lectio multo elegantior est concinniorque.

Sine cibariis] *Sine periculo* est in MS. Cujac. B. pr. sec. tert. Pal. Petav. et vet. cod. nostro. VOSS. MSS. *sine periculo*, et ceperunt, pro *inierunt.* CLARR. Utrumque est etiam in MSS. meis, et Edd. primis. Soli Codd. Andin. et Oxon. pro vulgatis faciunt. Et certe *sine cibariis* verum arbitror. Impedimenta enim praemisissent jam. Vide c. 14. Quidni scribere possumus: *neq. pernoctare sine periculo, aut d. permanere sine cibariis?* Dein nemo non videt, elegantius hio esse, *inire consilium*, cujus glossa est, *capere.* ut patet e Bong. pr. in quo, *receperunt. Inire consti-*

E e e 2

4 locat: equites frenatis equis in ^a stationibus dis-
5 ponit. Bellovaci, quum Romanos ad insequendum
paratos viderent, neque pernoctare, ^b aut diutius
permanere sine cibariis ^c eodem loco possent, tale

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Statione* MSS. qq. et Edd. pp. *deponit* Lov. ^b Sic MSS. o. et Edd. Vett. non *neque*. V. ad 3, 14. *reman.* non male L. pr. ^c in *cod.* L. pr.

lium nostri cum aliis aliquoties adhibent. 2, 13. *Inito consilio*; et c. 16. infra, *Consilium initum*.

Fasces ubi conserant per manus stramentorum, etc.] Ita omnes MSSi habent et haec et sequentia: verba tamen mire distorta et transposita sunt. Scio quidem, subinde id fieri in Caesare atque Hirtio, sed una tantum vel altera vocula alieno ponitur loco. Itaque vereor, ut Hirtius ita scripserit. VOSS.

Nam in acie sedere Gallos consuesse superioribus commentariis demonstratum est] Putabat Hotomannus respicere Hirtium ad verba, quae 3, 18. leguntur, *velut explorata victoria, sarmentis virgultisque collectis, quibus fossas Romanorum compleant, ad castra pergunt*. Ego prorsus id nego: nam quod Hirtius remittit lectorem ad commentarios Caesaris, est propter morem Gallorum, quos ait in acie sedere consuevisse. At nihil illo loco Caesar de sedendi more: quare, siquid iudico, vel perit hic locus ex commentariis Caesaris, vel alicubi corruptus legitur. Porro pro *commentariis demonstratum est* MSS. B. pr. sec. tert. Pal. Pet. habent, *commentariis Caesaris demonstratum est*. VOSS. Crediderim equidem, additamentum e margine in textum irrepsisse. Vide

Viri doctissimi, Jos. Wasse, notas ad Sallustium p. 294. CLARK. De hoc loco sic Lipsius in Epistola ad Joan. Vivianum data: „Ad quaesitum tuum in Hirtio seorsim hic habet: Consului librum, qui pervetus apud me a Torrentio: sed is totidem verbis haec repraesentat: *Fasces, ubi conserant (nam in acie sedere Gallos consuesse superioribus Commentariis declaratum est) per manus, stramentorum ac virgultorum traditos*. At tu duo ambigis, et ubi hoc Caesar? et quomodo credibile, majores nostros in acie et pugna sedisse? De loco Caesaris, credo Hirtium adspicere istum e Comment. 3, 18. *Galli sarmentis virgultisque collectis, quibus fossas Romanorum complerent, ad castra pergunt*. Non dicit in iis sedisse aperte, fateor; sed tangit fortasse et assignificat. At quis id credat, inquires? Mehercule nec ego tecum, nec capio, quomodo, ubi ordines disponendi, tela et manus movendae, ignavi homines sederint. Ego vel a Celso hoc verbum aciei esse, non pro ipso proelio aut procinctu, sed pro bello arbitror: id est, ut in castris, et tempore belli majores nostri sederint; aut pro otii voce permutandum. Ut velit scribatque, Gallos, cum otiosi, etiam in ipsis castris plurimum sedisse. Quid miri, inquires? Imo est, pro Romanorum moribus; nam sessio minus apud eos crebra: ambu-

consilium sui recipiendi inierunt. *Fasces*, ^a *uti con-* 6
sederant, (namque in acie sedere Gallos ^b *con-*
suesse, superioribus ^c *commentariis declaratum est*) 467
stramentorum ac virgultorum, quorum summa erat

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo *ubi consed.* vel *ut consuev.* et *nam.* ^b deest L. pr.
^c Sic Cuj. Sc. L. pr. Ox. And. Reliqui cum Edd. Vett. *Comm. Caesaris.*

labant magis aut jacebant. At barbari aliter, quod et Tacitus de Germanis notat; et Strabo de Hispanis, loco, qui valde huc facit, libro 3. scribit: *Vettones venisse ad Romana castra: vidisse Centuriones, et Tribunos quosdam per spatia obambulant, et se vertentes. Illos, arbitratos, insanire homines, accurrisse, et manibus nutibusque ad tabernacula sua deduxisse; quasi necessum esset, aut sedere in otio, aut in acie pugnare.* Verba ultima Graece sic habent: *ὅς δέον ἢ μένειν καὶ ἡσυχίαν ἱσχυρίζεσθαι, ἢ μάχεσθαι.* Vides Barbaricum sensum et morem, pro quo tamen etiam legi in *Hirtio* possit, *ante aciem.* Haec doctissimus ille vir, Centur. 1. ad Belgas Epist. 3. quae tamen haud arident. V. C. Jos. Wassius ad Sallustii Jugurth. c. 24. additamenti loco ponit haec verba, *nam in acie sedere Gallos consuevit, superioribus Commentariis declaratum est*; eaque putat a calamo nugatori adjecta fuisse, quod voces, *ubi consederant*, de sedendi actu ceperit, eum revera denotent, *ubi castra posuerant.* Ingeniose quidem; hoc modo tamen ipsae voces, *ubi consederant*, supervacaneae videntur ac inutiles; sequitur enim: *quorum summa erat in castris copia.* Codices dant, *fasces ut consueverant.* Lego: *Fasces, ut consueverant, stramentorum et virgultorum, quorum*

summa erat in castris copia, per manus inter se transditos etc. Ita recte procedit oratio, nec inani tautologia laborat. Nimirum cum nesciret ineptulus aliquis, quem usum in castris praebere possent stramentorum et virgultorum fasces, nisi forsitan in iis sederetur; inaudita quadam Gallorum consuetudine *Hirtium* nostrum censuit adornandum. DAVIS. *Cur. sec.* Non capio sensum *τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρτίου* *ut consueverant*, quod e MSS. reponi vult Davisius. An ego fasces soliti erant per manus inter se tradere, vel ante aciem collocare? unde hoc didicit Davisius? Neque etiam MSS. omnes habent, *ut consueverant.* nam Cujac. Faern. Urlin. Scalig. Leid. pr. Andin. et Oxon. dant, *ubi consederant. consueverant* Dorv. *constituerant* Leid. sec. *ubi ut consuev.* Voss. tert. Ex una et vera *Hirtii* scriptura duae per Glossas confectae sunt. Legendum enim, *uti consederant*, i. e. sic uti in castris locati erant, vel sessione proprie sumenda, quod malim, vel, uti dispositi erant in genere, quieti nempe, ne tumultuando et discursando res aperiretur Romanis, per manus fasces traditos ante aciem collocaverunt; sensu claro et eleganti. usus ille particulae *uti*, vel *ut*, ^a Librariis non perceptus, corruptionis causa fuit. Sic saepe in his commentariis, *sic ut meridie conquieverat, uti pro castris collocaverat.* Et alia

in castris copia, ^a per manus inter se transditos, ante aciem ^b conlocaverunt; extremoque tempore diei, signo pronunciato, ^c uno tempore incenderunt.

7 Ita continens flamma ^d copias omnes repente a conspectu textit Romanorum. Quod ubi accidit, barbari vehementissimo cursu ^e refugerunt.

1 XVI. Caesar, etsi discessum hostium ^f animum advertere non poterat, incendiis obpositis; tamen id consilium quum fugae causa ^g initum suspicaretur, legiones ^h promovet, turmas ⁱ mittit ad insequendum: ipse veritus insidias, ne forte in eodem

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Ita Scal. e conjectura Faërne. MSS. et Edd. Vett. *per manus* locant ante *stramentorum*. desunt omnino in Dorv. ^b Sic Cuj. Sc. L. pr. Pet. And. Ox. alii *conlocarunt*. ^c *uno t.* desunt Edd. B. M. V. ^d *eos rep.* V. sec. ^e Sic MSS. omnes et Edd. qdd. praeter Dorv. non *fug.* ^f Ita rursus And. et Oxon. non *animadv.* ^g *inita* B. sec. V. pr. Egm. ^h *movet* L. pr. *promovit* MSS. reliqui cum Edd. pp. praeter Cuj. Scal. Ox. And. Carr. ⁱ *vulgo et t.*

saepe corrupta. Vide omnino ad 5, 43. *Ut se sub ipso vallo constipaverant*. In seqq. accedo omnino Cl. Wasseo. MSS. tamen omnes agnoscunt, ex quibus uti et Edd. pp. reposui etiam *namque*, pro *nam*. De traditione instrumentorum *per manus* aliud habemus exemplum 7, 25. B. Civ. 1, 68.

Signo pronunciato] Rarus loquendi mos. Signum hic est *σύνσκηνα*, seu tellera, quae Gallis omnibus data, ut, siquando pronunciari eam audissent, incenderent sarmenta ac fugam facerent. Alioqui *signum dare* plerumque scriptores dicunt. VOS. SIUS.

A conspectu textit] Ursini codex, *extulit*, quod placuit Faerno. Suffragatur ei Oxon. In Leid. tert. et Ed. Inc. est, *exer-*

citus Rom. sine textit, vel *extulit*: quod sumtum esset pro, *sustulit, abstulit*. Nil muto. *tegere a conspectu*, ut apud Valer. Maxim. 4, 7, 2. *Gracchum ab irruentibus telis obposito corporum texerunt*.

Et turmas mittit] Abest copula eleganter a Leid. pr. Oxon. Bong. pr. tert. Male vero *turmas mittit* abest a MSS. omnibus, si excipias Cujac. Scal. Leid. pr. And. et Oxon. Admovit propius pedites Caesar, sed equitum turmas inmisit ad insequendum, dum interim cum peditibus tardius procedit, insidias veritus.

Subsisteret hostis] Sic restitui ex MS. Norvic. et edit. *Beorold*. sensu ipso suadente; et hanc sane lectionem, si Codd. nihil juvissent, secutus essem.

loco subsistere ^a hostis, atque elicere nostros in locum conaretur iniquum, tardius procedit. Equites, ² quum intrare fumum, ^b et flammam densissimam timerent; ^c ac, si qui cupidius intraverant, vix suorum ipsi priores partes adverterent ^d equorum, insidias veriti, liberam facultatem sui recipiendi Bellovacis dederunt. Ita, fuga timoris ^e simul calliditatisque plena, sine ullo detrimento, milia non amplius ^x progressi hostes, ^f loco munitissimo castra posuerunt. Inde, quum saepe in insidiis ^g equites peditesque disponerent, magna detrimenta Romanis in pabulationibus inferebant.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Edd. Dav. et seqq. *subsisteret. hostes et conarentur* Carrar. ^b ac L. tert. Ed. Inc. *fl. fortissim.* V. sec. ^c at Ed. Inc. *cupiditer* L. tert. *turpiter* Ed. Inc. ^d vulgo *animadvert.* ^e *suum* L. tert. Ed. Inc. *calliditatis sine que* MSS. 3. et Edd. pp. ^f Sic MSS. *g castra d.* L. pr. ^a m. pr.

Vulg. *subsistere conaretur*, quasi *conatu* ullo opus erat ad locum tenendum, quem jam possidebant: eum enim non tentarunt Romani. DAVIS. Acquiescit in hac emendatione Clarkius, atque ita reposuit, suffragante forsan Oxoniensi. Reliqui MSS. ad unum omnes, *subsistere*. Quod revocavi. Quia facile subintelligi potest aliquod verbum, ut *vellet*, *posset*, vel simile: licet per unum verbum, *conaretur*, se explicet auctor. De his vide ad 7, 77. 8, 5. et alibi. Si tamen in pluribus idoneis Codd. *subsisteret* inveniat, ad id magis inclinarem. Habet autem Gryphius quoque in Margine.

Fumum et flammam] Tametsi proba haec lectio, dissimulare tamen non debui, in B. pr. sec. tert. Pal. Pet. ac v. c. nostro pro

fumum legi, summum jugum. VOSS. Carrar. quoque et MSS. mei omnes, si And. et Oxon. excipias, item Ed. Inc. habent, *summum jugum*. vitiose procul dubio. unde tamen facile vera, ut opinor, emendatio se sensibus nostris offert, scilicet, *fumum jugem*. quomodo conjecit jam olim in ineditis Gruterus: quem laude sua defraudare nolui. *Jugis fumus* hic est *continens*, ut supra *flammam* vocat Hirtius, *non intermissus*, perpetuo *undans*, ut poëtae loquuntur. Passim aqua fontana dicitur *jugis*. Sallust. B. Jugurth. c. 89. *jugi aqua utebantur*. Consule Cel. Benth. ad Horat. Epist. 1, 15, 15. *Puteosne perennis Jugis aquae*. Sic etiam duo Codices, a me visi, non, *dulcis*. Lactantius Epit. c. 11. *Et tunc etiam lacrimae juges, et gemitus*

1 XVII. Quod ^a quum crebrius accideret, ex captivo quodam comperit Caesar, Corream, Bellovacorum ducem, ^b fortissimorum milia vi peditum delegisse, equitesque ex omni numero ^x, quos ^c in
469 insidiis eo loco ^d conlocarat, ^e quem in locum,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a crebrius cum accidere MSS. 5. et Ed. Inc. saepius L. pr. ^b fortissimum L. pr. ^c deest Ox. ^d vulgo collocaret. ^e in quem sine locum male L. pr. Ox. V. ad 2, 18.

perpetes. Sic lego ex antiquissimi Cod. Bonon. lectione, *jugis*. Vulgo *luctus et gemitus p.* nisi malis cum Pfaffio et aliis *e* Taurin. MS. *lacrimae juges, luctus* etc. Nec tantum de liquidis, sed et de aliis rebus usurpatur. Plauto in Pseud. 1, 1, 82. *jugis thesaurus*. Avieno descr. Orb. v. 181. *Jugis ubique Mugitus pelago est, gemitu loca cuncta resultant.* Veget. 2, 23. *Jugiperpetuoque exercitio.* Appulej. Flor. n. 13. *Oratio tempore jugis. Intrare fumum dicit, ut, intrare insidias,* B. C. 3, 38.

Partes animadverterent equorum] Sic post R. Stephanum Scaliger ceterique ediderunt. Olim edebatur, *partes animadverterent; equorum ins.* Vulgo ante Scal. excusum est, *adverterent; equorum ins.* sed recto Ciaccon. Hotom. et Brantius distinguentes legunt, *adverterent equorum*: quomodo jam exhibuerunt Vascon. Basil. Strada et Ed. Gryph. posterior; confirmaturque MSS. Andinis et Oxoniensi. Ceteri minus bene, *animadverterent. Advertere* est, perspicere et cognoscere equorum suorum priores partes. Quod non poterant prae denso fumo. de hoc istius verbi sensu vide Cl. Burm. ad Gratii Cyneg. 148. *Advertitur annus.* et ad Nemes. Ecl. 1, 41. *Tu nostros adverte modos.*

Hirt. B. Alex. c. 15. *Ubi Caesaris animum advertit Euphranor.* c. 30. *Quum castra opere vallata adverteret: ubi itidem MSS. plerique, animadv.* c. 44. *Repete adversam ad se venientem navem advertit.* Sic MSS. optimi, alii, *animadvertit.* atque ita legendum conjeci 7, 45. *qui ex oppido non adverterentur.* De confusione horum verborum adi ad 4, 16. et B. Civ. 1, 81. *Adverso vitio castrorum.*

In pabulat.] Si vel unus idoneus addiceret Codex, amplecterer lectionem Scaligeri, quomodo et conjecit Gruterus, delendo *zō in.* ut *pabulationes* eodem sumantur sensu, quo c. 11. *Praesidio pabulationibus mitit.* Sic certe seq. capite rursus Oxon. pro *pabulatoribus* exhibet *pabulationibus.*

Quos in insidiis eo loco collocaret] Lego, *conlocarat*, ut habent Norvic. Voss. Egmond. hoc enim jam factum fuisse, constat. DAVIS. Cur. sec. Accedunt Voss. prim. Leid. pr. sec. tert. Egm. Scalig. Lovan. Dorvill. et Edd. primae aliaeque multae; quare reposui.

Pabulatum missuros suspicatur] Si in eo loco frumenti simul ac *pabuli* fuit copia, par est, ut censeamus, Romanos fru-

propter copiam frumenti ac pabuli, Romanos pabulatum missuros ^a suspicaretur. Quo cognito consilio, ^b Caesar, legiones plures, quam ^c solebat, educit; equitatumque, qua consuetudine pabulatoribus mittere ^d praesidia consueverat, praemittit. Huic 3

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *suspicaretur* L. sec. ^b Sic Cuj. L. pr. And. Ox. Reliqui et Edd. pp. carent hoc nomine. V. ad 2, 17. ^c *soleret* Ox. ^d *praesidio consueverat*. vulgo *consueverat* MSS. longe plurimi et Edd. Vett.

mentatum aequae ac pabulatum missuros. Quid igitur? Vocem *pabulatum* prorsus abundare puto, eaque deleta lego, *quem in locum propter copiam frumenti et pabuli Romanos missuros suspicaretur*. Ne vero soli meae conjecturae fidem des, eam diserte firmant Bongars. tres, Petav. Norvic. Lovan. Gottorp. DAVIS. Cur. sec. Fateor, sub verbo *pabulatum* facillime posse subintelligi *frumentationem*; utraque enim res uno *pabulationis* nomine venit; immo video, *pabulatum* agnosci a Cujac. Scal. Leid. pr. Oxon. et Andino. Nilominus malim cum Grutero et Davio hinc eam vocem expellere, auctoritate ceterorum, quotquot vidi, Codicum, aliorumque, uti et Edd. antiquissimarum, item Beroaldi. *mittere*, subintellecto accusativo ejus, de quo sermo est, saepissime poni, motum est; quamvis intrudatur saepissime. Vide ad 1, 34.

Equitatumque qua consuetudine] MS. Norv. *Equitatumque sua consuetudine*. An legi possit, *equitatum, quem sua consuetudine* etc.? Certe clarior hoc modo et dilucidior erit sententia. In Aldino est, *equitatumque, quem ipse pabulatoribus*; quam lectionem probat Fr. Hotomanus; et quidem recepta est faci-

lior, nec tamen admitto, emendatorem enim redolet. DAVIS. *Quem praesidio pabulatoribus mittere semper consueverat*) Ita exhibet MS. Regius; nisi quod pro (*praesidio*) scriptum sit (*ipse auxilio*.) Scaliger aliique ediderunt, *Qua consuetudine* (MS. Eliens. habet, *sua consuetudine*, forte, *QUEM sua consuetudine*, voce (*quem*) in praecedentem (*equitatumque*) absorpta,) *pabulatoribus mittere praesidio consueverat*. CLARR. Temere haec interpolavit Clarkius. Nostri omnes vulgatis consentiunt, nisi quod *quem* c. habeat Leid. sec. sed Bongars. pr. *praesidia*. Vere. sic *praesidia Caesari adduci* Hirt. B. Alex. c. 25. quae vox hinc excidit in verbum sequentem, ubi *auxilia* esse scribendum, recte docuit Vossius. Hic deest in Leid. pr. quod meam opinionem unice confirmat. Dicit, Caesarem consuetum esse, pabulationibus (sic enim Oxon. vide c. 11.) mittere praesidia equitum praeceduntium.

Huic interponit praesidia levissae armaturae] Ita quidem Scaliger edidit, aliique, sed potior mihi est autoritas sex MSS. Cujacii, B. pr. sec. tert. Pal. Pet. li habent, *auxilia*, quae genuina vox. Nam, ut Festus ait, *auxiliares dicuntur in bello socii*

interponit ^a auxilia levis armaturae : ipse cum legionibus, quam potest maxime, adpropinquat.

1 XVIII. ^b Hostes in insidiis dispositi, quum sibi delegissent campum ad rem ^c gerendam non amplius
470 patentem in omnes partes ^d passibus π , silvis undi-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo *praesidia*. ^b *Host. insidiis positi* And. Ox. ^c *gerendum* V. pr. sec. a m. pr. V. ad 3, 14. ^d *passus* L. pr. non male. V. ad 4, 37.

Romanorum exterarum nationum, dicti ex Graeco vocabulo αὐξησις, quod nos dicimus rerum crescentium auctionem. Atqui loquitur hic Hirtius de Germanicis auxiliis, quae Caesar ideo *transduxerat Rhenum*, (supra dixit autor noster) *ut equitibus interpositi proeliarentur*. Et paullo ante de iisdem dixit: *nostra auxilia Gallorum Germanorumque*. Item infra, *Germanosque pedites summae velocitatis*. At vocem *praesidia* pro *auxiliis* legere me nusquam memini: et merito. Tria enim diversa sunt, *praesidium, auxilia, et subsidia*. *Praesidium*, ait Festus, *est, quod pro utilitate ac salute alicujus, auxilii gratia, praeponitur*. *Subsidium*, quod *postpositum est ad subveniendum laborantibus*. Unde et in Glossis *praesidium* exponitur, *προσάδία*, et *σπυρά*: itaque elephantos et similes belluas optime appellaveris praesidia. De subsidiis etiam manifestissima res, et satis declarant haec verba Caesaris 1. de Bello Civili: *primam aciem quaternae cohortes ex v legione tenebant, has subsidariae ternae, et rursus aliae totidem suae cujusque legionis subsequiebantur*. Hic videmus, *subsidia* quoque e Romanis fuisse. Eosdem tamen *auxiliares* cohortes confecisse, nullus, arbitrator, mihi probaverit: saltem, ubi pro-

prie autores loquuntur. Nam illud observandum, saepe absolute has voces poni, et, auxilium ferre, non minus de Romano, quam Gallo dici posse. Et tum *auxilium, praesidium, et subsidium*, idem fere notare, ac promiscue usurpari, omnes scimus: et Glossae quoque *συνμαχίαν*, vel *βοήθειαν*, utrumque interpretantur. Sane ipse etiam Caesar 1. 3. de Bello Civili *praesidium* posuit pro loco, cujus natura robur addit, uti colles sunt: ait enim: *Cum legio Caesaris nona praesidium quoddam occupavisset, et munire coepisset, huic loco propinquum et contrarium collem Pompejus occupavit*. Quem locum frustra tentat Giaeconius: probus est et sanus. VOSS. *Auxilia* MSS. ad unum omnes: ut bene emendat Vossius. Sed Edd. primae praeter Incertam jam habent, *praesidia*, ne quis credat, Scaligeri esse inventum. Vide notam praecedentem. *Praesidium* autem saepe de loco ipso dici, vide ad B. Gall. 6, 34.

Inpeditissimis aut altissimo flumine] Nihil in hisce temere delendum esse, suadent Cujac. Scalig. And. Leid. pr. et Oron. qui ita hunc locum exhibent. nisi quod ultimi scribant, *flumine altissimo*. Reliqui Codices tum aliorum tum mei et Edd. primae, *silvis undique aut impeditissimo*

que inpeditiſſimis, aut altiſſimo flumine ^a munitum, velut indagine hunc inſidiis circumdederunt. Noſtri, ² explorato hoſtium conſilio, ad ^b proeliandum animo, atque armis parati, quum, ſubſequentibus legionibus, nullam dimicationem recuſarent, turma-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo *velut ind. mun. h. ins. circ. noſtri. Expl.* ^b *amplandum L. sec.*

flumine. in Bong. primo eſt, *Inpetiſſimo*, et rec. manu ſupraſcriptum, *inpetuoſiſſimo*, uti diſerte exiſtat in Gottorp. et Voſſ. tertio. *inpedimento* Leid. tert. et Ed. Inc. *Altiiſſimo* videtur exciſiſſe; et inde a *ſilvis* ad *flumen* adjectivam vocem eſſe tranſlatam. Utriſque vox *inpeditus* optime convenit. Vide ad 6, 18. et uti hic, ſic B. Civ. 3, 77. *altiſſimis fluminibus, atque inpeditiſſimis itineribus.* ſi quid mutandum, malim, ſ. u. *inpeditiſſimis, aut inpetuoſiſſimo flumine.* Verum dubiae nimis fidei eſt vox, *inpetuoſus*, quae in Vett. Edd. Plinii 35, 10. ſub finem legitur; ſed Mſtorum auctoritate eiecit Harduinus. *Impetuoſe* occurrit apud Meſſallam Corvinum, auctorem ſubpoſititium, quare ἐπὶ ἔχω. Quamvis vox *inpetus* de rapacitate fluvii frequenter adhibeatur. Conſule modo Cl. Burm. ad Phaedri Prol. l. 3.

Flumine, velut indagine, munitum; hunc circumdederunt) Sic Mſ. Reg. Al. (*hunc inſidiis circumdederunt.*) Quae plenior et vera lectio eſt. Neque contemnendus eſt, quem exhibent nonnulli Codices horum verborum ordinem, (— *flumine munitum, velut indagine hunc inſidiis circumdederunt.*) Ut illud (*velut indagine*) ſcilicet non ad (*flumine,*) ſed ad (*inſidiis*) referatur. CLARK. *Flumine, velut inda-*

gine, munitum, hunc inſidiis circumdederunt) Aptius, ut opinor, inſidiae capiendis Romanis deſtinatae, quam ſilva vel flumen, *reti venatorio* (ea enim eſt *indaginis* poteſtas) comparentur. Vide Tacitum in Agricola c. 37. et Livium 7, 47. Igitur lego, *Campum — ſilvis undique aut inpeditiſſimo flumine munitum; velut indagine hunc inſidiis circumdederunt. Explorato hoſtium conſilio noſtri* etc. Sic enim dant Bongars. tres, Petav. Lovan. Voſſ. Pal. Egmond. et Norvic. vocabulo, *altiſſimo, deleto*. DAVIS. *Cur. sec. Munitum, velut indagine hunc* etc. Ita ſecure repoſui auctoribus Mſſ. tantum non omnibus et Edd. vetuſtis. *Inſidias indagini* comparat, non *ſilvas* vel *flumen*.

Hunc inſidiis circumdederunt noſtri. Explorato] Locum, peſſime ab aliis interpunctum et a Scaligero retentum, ita diſtingue: *hunc inſidiis circumdederunt. Noſtri explorato* etc. Nam praeterquam quod ita reliqui omnes Mſſ. habent, in prim. et ſec. Bongars. diſertim haec verba ita leguntur: *circumdederunt. Explorato hoſtium conſilio noſtri.* Nam illud, *circumdederunt*, reſertur ad hoſtes, hoc modo: hoſtes cum campum delegiſſent ad rem gerendam, hunc inſidiis circumdederunt. Noſtri explorato

3 tim in eum locam ^a devenerunt. Quorum adventu
 47^r quum sibi Correu oblatam occasionem rei gerendae
 existimaret, ^b primum cum paucis se ostendit; atque
 4 in proximas turmas inpetum ^c fecit. Nostri constanter
 incursum sustinent insidiatorum; neque plures
 in unum locum conveniunt; quod plerumque eque-
 stribus proeliis quum propter aliquem timorem ac-
 cidit, tum multitudine ipsorum detrimentum acci-
 pitur.

1 XIX. Quum, dispositis turmis, in vicem ^d rari
 proeliarentur, neque ^e ab lateribus circumveniri
 suos paterentur, erumpunt ^f ceteri, Correo ^g proe-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *conven.* L. pr. ^b Sic B. pr. And. Cuj. Urs. Steph. Scal. L. pr. *prius* Oxon. Reliqui cum Edd. Vett. *primus. sese* V. tert. ^c vulgo *facit. dein nostri autem* c. Urs. Cod. ac vulgo *inpetum.* ^d *rare* Ox. L. pr. Scal. ^e *a* L. pr. Edd. qdd. *circumvenire* L. pr. ^f *celeriter* And. Ox. *ceteri celeriter* Ed. Gryph. ^g *proelii ante* V. tert. vulgo male distinguunt post *proeliante.*

eorum consilio in eum campum
 venerunt. Mutandi primus autor
 Ciacconius fuerat, cuius autori-
 tate decepti alii Hirtium deprava-
 verunt. VOSS. Ineptissima plane
 omnisque sensus experte inter
 punctione, (ut recte annotavit
 Dionys. Vossius,) corrumpit hunc
 locum Ciacconius, qui scribit,
 (*hunc insidiis circumdederunt
 nostri. Explorato hostium con-
 silio, etc.*) Quam tamen absurdis-
 simam emendationem secutus est
 Scaliger et recentiores. Clamat
 tum Sententia ipsa, tum MSS.
 quamplurimi, qui habent (*hunc
 insidiis circumdederunt. Explora-
 to hostium consilio nostri,
 etc.*) CLARK. Recte vindicarunt
 veterem distinctionem Viri do-
 cti, quam confirmant cum Edd.
 pp. mei omnes, qui etiam, ex-
 ceptis Scal. Cuj. Leid. pr. And.

et Oxon. habent, *Expl. hostium
 consilio nostri.*

Quorum adventu] Membranae
 Andinae et Oxon. dant, *aditus*,
 uti illi aliique meliores libri ex-
 hibent 4. 4. *Tantae multitudi-
 nis aditu.* Dein fecit rescripsi e
 MSS. tantum non omnibus, ve-
 tutioribus saltem, et Ed. Inc.

Incursum sustinent] Sic MSS.
 et Edd. Vett. Al. *impetum.*
 CLARK. Nostri decem, *incur-
 sum*: quomodo legendum. DA-
 VIS. *Cur. sec.* Idem e suis mo-
 net Brantius, habentque *incur-
 sum* mei plurimi. B. Civ. 1. 41.
*ne repentino hostium incursum
 exterrerentur.* c. -1. *vix equi-
 tum incursum sustinerent.* Adde
 B. C. 2, 8. c. 11. *qui subitas ho-
 stium incursiones sustinerent.*

liante ex ^a silvis. Fit magna contentione diversum ² proelium: quod quum diutius pari Marte iniretur, paullatim ^b ex silvis instructa multitudo procedit pedatum, quae nostros ^c coegit cedere equites: quibus celeriter subveniunt levis armaturae pedites, quos ante legiones missos ^d docui; turmisque nostrorum ^e interpositi, constanter proeliantur. Pugnatur aliquamdiu pari ^f contentione: deinde, ut ratio postulabat proelii, qui sustinuerant primos in-⁴⁷² petus insidiarum, hoc ipso fiunt superiores, quod nullum ab insidiantibus imprudentes ^g acceperant detrimentum. Accedunt propius interim legiones: ⁴

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a illis fit Pet. ^b in B. pr. G. et processit V. tert. L. tert. Ed. Inc. ^c Sic MSS. 14. meliores et Edd. Vett. non cogit. V. ad 5, 11. deest G. V. tert. L. tert. Ed. Inc. ^d esse d. L. pr. ^e interpositis MSS. plerique, et Edd. male. V. ad c. 13. ^f conditione Edd. R. M. V. ^g acceperint L. sec. inpedimentum L. tert. Ed. Inc.

Nihilominus inpetum propugnant Andin. Oxon. Leid. prim. Verum incursum praefero, et vide notata ad Frontin. 4, 1, 8. ad hostium incursum praeparantur. Inpetum et incursum sic jungit Lucanus 4, 762. Neque enim inpetus ille, Incursusque fuit, uti legendum e MSS. optimis, vel invito Cortio. Vide et Liv. 2, 14, 6. Inpetu se intulerant, ut funderent ipso incursum. Immo nollet B. Civ. 1, 82. ad incursum atque inpetum militum. et ipse Hirtius rursus B. Afric. c. 51. Magno incursum inpetum fecerunt. successus et incursum B. G. 2, 20.

Quum p. aliquem timorem accidit, tum multitudine etc.] In Bong. pr. a m. sec. uti et in Bong. tert. ac Carrar. legas, tum p. timorem accidit desunt in Leid.

pr. timorem adest Scaligerano. dein cum est in Scalig. Leid. pr. sec. ac Bong. tert. uti et propter multitudinem in ultimo, item in Carrar. Orta haec variatio, quia sensum non perceperunt librarii: uti non percepit Hottomannus, legens, timor. Hirtius dicit, in equestribus proelium detrimentum plerumque accipi multitudine, quum propter timorem aliquem (sive aliquorum, quod orae libri adlevit Lipsius) plures in unum locum conveniunt.

Erumpunt ceteri Correo proeliant] Pet. Ciacconius pronunciant scribendum existimat. Sed antiquum obtinet, et, nulla necessitate coactus, sanam lectionem sollicitat; nam, ut dixit noster c. 18. Correo in turmas inpetum fecit, quem ut proeliant-

a crebrique eodem tempore b et nostris, et hostibus
 c nuncii adferuntur, imperatorem instructis copiis
 5 adesse. Qua re cognita, praesidio cohortium con-
 fisi nostri, acerrime proeliantur: ne, si tardius rem
 gessissent, victoriae gloriam communicasse cum le-
 6 gionibus viderentur. Hostes concidunt animis; at-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a crebroque V. sec. crebrisque And. Ox. L. pr. An fuit crebra
 pro crebro? b deest And. c nuncia def. And. Ox.

tem Galli videre, ex silvis erumpunt, ut Duci auxilium ferant. Hic apertus est et facilis loci sensus. DAVIS. Qui nimirum, ut jam ante dixerat Hirtius, *primum cum paucis se ostenderat, atque in proximas turmas impetum fecerat*. Ciacconius emendat, *pronunciante*. Verum, siquid esset mutandum, aut valde me fallit animus, aut conjectura longe feliciori rescriberem, *prae-eunte*. Sed mutatione nulla opus. CLARK. Mala distinctione vulgo laborat Hirtius, quae turbavit sensum. Nam, *ceteri erumpunt ex silvis*, non coniungenda sunt; sed, *ceteri erumpunt*, scilicet equites nostri, dum primae, quae accesserant, turmae impetum Correi sustinent, *proeliantis ex silvis*. Hoc clare exigit totius loci contextus. Unde sequitur, postquam equites Romanorum et Correi pari Marte contenderent, pedites Correi quoque surrexisse, et *ex silvis processisse*. etc. Edd. Vasc. Stradae, *paterentur, erumpunt ceteri*.¹ Corbeo *proeliantis ex silvis sit*. etc. *Proeliari ex silvis* dicit Hirtius, ut idem B. Alex. c. 29. *ex ripis proelium inire*. Caesar quoque B. Civ. 3, 67. *E loco propugnare*.

Primos impetus insidiarum] Insidiatorum. Sic supra c. 11. *pabulationes* dixit pro pabulatori-

bus, ac Boll. Afric. c. 59. *armaturas leves* pro militibus levis armaturae, et c. 88. *servitia* pro servis. Pari modo loquuntur alii auctores. *Silius Italicus* 2, 230. — *Spectacula tantum Este viri*. Hoc est, spectatores; frustra enim est *Casp. Barthius*, qui *Advers.* 6, 25. emendat, — *Spectacula tanta Ferte viri*. *Sulpicius Severus* Hist. Sacr. 1, 24. *Matrimonia e victis assumere*. Praefito sunt huiusmodi multa. Vide not. ad B. G. 7, 77. DAVIS.

Victi tamen propulsique] Rescribit *Pet. Ciacconius*, *victi tandem propulsique*. Non opus est, nam tamen, teste Nonio, *significat tandem*. Sic *Appulejus Metam.* l. 2. p. 21. *Nullo quidem initio vel omnino vestigio cupidinis meae reperto, cuncta circuibam. TAMEN dum laxae* etc. *Propertius* 2, 1, 76. *Unde TAMEN veniant tot mala, caeca via est*. Ad eum locum consulendus *J. Broukhusius*; adi etiam *Joan. Boschium* ad *Petronii Satir.* c. 31. DAVIS. — *Iis ip. i tenebantur. Victi tamen — confugiunt* Cum illud (*tamen*) haereret; rescribit Ciacconius (*tandem*.) *Davisius* retinet (*tamen*;) contenditque, vocem istam idem significare, quod (*tandem*.) Verum huiusmodi aliqua explicatio simplicior est. Quamvis iniquo

que ^a itineribus diversis fugam quaerunt. ^b Nequidquam: nam quibus difficultatibus locorum Romanos claudere ^c voluerant, ^d iis ipsi tenebantur. Victi ⁷ tamen, perculsique, ^e maiore parte amissa, quo ⁴⁷³ fors tulerat, consternati profugiunt, partim silvis petitis, partim flumine; qui tamen in fuga ^f a no- ⁸

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a in itin. MSS. 10. ^b nequiquam B. pr. V. pr. sec. Lov. Egm. V. ad Lucan. 2, 491. B. C. 1, 1. ^c voluerunt Lov. Dorv. Edd. R. M. V. ^d deest And. non male. dein vulgo *propulsi*. ^e ac m. Edd. qdd. *majori* Dorv. Edd. R. M. Mbx vulgo *const. q. f. t. conf.* ^f abest praep. And. Lov. G. V. tert. *fugam* Scal. *interfic.* L. pr.

clausi loco, tanquam indagine, ut supra dictum est, tenebantur, *tamen* nonnulli ex victis propulsi^{que}, etiam cum major pars amissa esset, effugerunt. Vide supra ad 1, 32. et infra de bello civ. ad 1, 84. CLARK. Ab hoc edoctus Davifius vim vocis *tamen*, iussit notam suam deleri in curis secundis. Infra c. 33. *Quo defendente nullo, tamen ascendere esset difficile*. Hirt. B. Alex. c. 46. *Depressa scapha, vulneratus tamen adnatat*.

Propulsi^{que}] Ita primus, quod sciam, edidit Scaliger e MSto Carrariensi; at Edd. priores cum MSS. Andino, Bongars. pr. sec. tert. Scalig. Petav. Palat. Voss. pr. tert. Egmund. Gottorp. Dorv. Brant. et aliorum exhibent, *perculsi*^{que}. *periculis*^{que} in Ed. Ven. *perculsi* Leid. pr. et sec. cum Lovan. *proculsi* Voss. sec. Leid. tert. et Ed. Incerta. Quod aliqui placere posset ex iis, quae adferunt Gebhard. et Broukh. ad Propert. 3, 6, 3. *Dum furibunda mero mensam procellit*. Verum revocare malui, quod in optimis libris est, *perculsi*, i. e. profligati, prostrati, dejecti, fusi. Decepit Scaligerum, ut puto, quod *perculsi* eo sensu sumserit, quo

sequitur, *consternati*; adeoque ad Tautologiam vitandam mutavit. Sed pallim et proprie idnotat, quod diximus: ut vel e lexicis notum est. Cicero pro Marc. c. 6. *Quos cives amisimus, eos Martis percudit vis*. infra c. 48. *Magno impetu perculti*. B. Civ. 3, 47. *perculos aut proelio superatos adorti*. Licet alibi *victi pulsi*^{que} jungantur. Adi ad 1, 44.

Quo fors tulerat] Desunt haec verba in quinque MSSis, B. pr. sec. tert. Pet. Pal. Sed vet. cod. habet pro *sors, fors*: atque ita emendo. VOSS. Pulm. Schedae, Cujac. Andin. Scalig. Leid. pr. Oxon. *quo fors tulerat, consternati*. uti edidi, non, *const. quo sors tul*. In reliquis MSS. et Edd. primis *quo f. tul*. non comparet, quare Gruterus suspicabatur a mangone haec esse profecta, praesertim cum tantum duo effugia fuerint, *silvae et flumen*. Verum in silvis variae sunt viae, per quas evadere poterant fugientes, *quo fors tulerat*. De voce *fors* dictum est supra. Ceterum rescripsi itidem *profugiunt* cum MSS. cunctis, (si forsan excipias And. et Oxon.) atque Edd. priscis, item Steph. Gryphii aliisque. Vide ad Front. 3, 3. in f.

stris acriter insequentibus conficiuntur: ^a quum interim nulla calamitate victus Correus, excedere proelio, silvasque petere, aut invitantibus nostris ad deditionem, potuit adduci, quin, fortissime proeliando, compluresque vulnerando, cogeret, elatos iracundia, victores in se tela conjicere.

XX. Tali modo ^b re gesta, recentibus proclii vestigiis ingressus Caesar, quum victos tanta calamitate ^c existimaret hostes, nuncio ^d accepto, locum

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a tum Ox. ^b res L. sec. ^c existum. B. pr. V. pr. ^d recepto And. Ox.

Nulla calamitate victus Correus] Penultima vox, sensu exigente, deleatur. Arbitror, eam e nota marginali in textum irrepsisse. Si haec emendandi ratio non placeat, paulo post legendum, *non potuit adduci*. Utram malis, elige, nam vel haec vel illa plane est necessaria; quod a nemine observatum miror. DAVIS. Aut delendam jubet Davisius vocem (*victus*;) aut legendum deinceps, (*NON potuit adduci*;) nam vel hanc vel illam emendationem plane esse necessariam: idque a nemine observatum miratur. Verum neque haec, neque illa demum necessaria est emendatio: etenim, *nulla calamitate victus Correus*—*potuit adduci*, tale est, quale si dicas, *nulla calamitate adeo fractus erat, ut potuerit adduci*, etc. CLARK. Dele notam, et ejus loco adde: *Quum interim nulla calamitate victus Correus excedere proelio, silvasque petere*, aut *invitantibus nostris ad deditionem potuit adduci, quin* etc.) Omnino deesse videtur particula negans. Beroaldus et Ur-

sinus ediderunt, *haud invitantibus nostris*; ac ita legitur in veterrimo *Lovan.* Transposita vocula lego, *Quum interim nulla calamitate victus Correus excedere proelio, silvasque petere; invitantibus nostris ad deditionem*, haud potuit adduci, quin fortissime etc. DAVIS. *Cur. sec.* *Haud* exstat quoque in Petav. Brant. MSS. uti et Edd. plerisque vetustiorum. Sed bene Urfin. Ciaccon. Hotom. et alii aut legerunt jam olim, et restituerunt *excedere*, et *petere*: cum in Edd. primis *excederet*, et *peteret* excuderetur. Constructio enim haec est: Non potuit Correus calamitatibus ullis victus adduci, ut proelio excederet, aut non potuit adduci, invitatione nostrorum ad deditionem, quin etc. Nullus non vero in constructione dissolvi debet in, *non ullus*. V. ad Lucan. 5, 5. Infinitivus pro Gerundio, uti apud alios, sic et alibi hisce in commentariis occurrit. V. Davis. ad 7, 26, 71. *Consilium capit, equitatum dimittere*. et infra ad c. 44. *non ἀπο κοινῆ repetendum est*, ut so-

cum castrorum relicturos, quae non longius ab ea caede abesse plus ^a minus ^{ix} milibus dicebantur; tametsi flumine impeditum transitum videbat, tamen ⁴⁷⁴ exercitu ^b transducto progreditur. At Bellovaci, ² reliquaeque civitates, repente ex fuga paucis, atque his vulneratis, receptis, qui silvarum beneficio casum ^c evitaverant, omnibus adversis, cognita calamitate, interfecto Correo, amisso equitatu, et fortissimis peditibus, quum adventare Romanos existimarent, concilio ^d repente cantu tubarum con-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a passus L. sec. novem Edd. pp. vulgo additur passuum. dein dicebatur MSS. ² ^b reducto Lovan. producto V. sec. ^c vitav. L. pr. sec. evitarat V. sec. ^d recepto And. Oxon.

let fieri sexcenties. Adi quoque ad Lucan. 2, 373. Passim Hirtii stylus est intricatior, et diversus plane a Juliano.

Elatos iracundia] Exsulat Participium ab And. et Oxon. Quod tamen non probo. *Elatos spe, victoria* etc. passim dicitur. Sed et *elatus iracundia*, pro abrepto et ablato, eleganter usurpatur. Sophocl. Electr. 629. ἐκπέρη πρὸς ὀργήν. Ita *elati* studio B. Civ. 1, 45. *gloria* 3, 79. Sic Appulej. l. 3. p. 49. Ed. Fric. *ad justam indignationem arrecti*: ubi non opus est, *erecti*, vel *abrepti*, quod olim conjeceram. Hinc fors defendi posset Appulejus quoque l. 6. pag. 117. *truci rabie solent efferrari*: ubi emendant *efferrari* viri docti, et Barth. Advers. 35, 14. me non refragante.

Plus minus ix. milibus passuum] Ultimam vocem non agnoscunt MSS. tum aliorum, tum mei, uno alteroque excepto, uti nec Edd. primae. Bene omnino. Vide exempla congesta ad 1, 15. *Jul. Caes. Tom. I.*

Ceterum male pro *plus minus* Edd. Vascos. Str. Steph. Grypbii post. dant, *quam*. Nec melius haec, vel *to longius*, abundare, credebat Gruterus. Sed vide ad 5, 47. *iii milia passuum longe ab suis castris consedissee. Plus minus idem valet, ac circiter, ad*. Poëtis saepe, *plusve minusve*.

Cognita calamitate] Has voces expunxit Gabr. Faërnus; et in hoc quidem verborum situ omnino sunt supervacaneae. Sed cum eas constanter exhibeant omnes Codices, videndum, an periodus, transposita una aut altera vocula, hoc modo legi possit: *At Bellovaci reliquaeque civitates, repente ex paucis, atque his vulneratis, fuga receptis, qui silvarum beneficio casum evitaverant, cognita calamitate; omnibus adversis, interfecto Correo* etc. Certe haec potissima videtur Hirtii emendandi ratio, quam partim vidisse doctissimum virum, Fr. Hotomanum, lubens fateor. DAVIS. Jun- F f f

vocato, conclamant, ^a legati obsidesque ad Caesarem mittantur.

^a XXI. Hoc omnibus probato consilio, Commius Atrebas ad eos ^b profugit Germanos, a quibus ^c ad ² id bellum auxilia mutuatus erat. Ceteri ^e vestigio mittunt ad Caesarem legatos, petuntque, ut ea poena sit contentus ^d hostium, quam si sine dimicatione inferre integris posset, pro sua clementia atque humanitate, numquam profecto esset inlaturus: adfli- ³ ctas opes equestri proelio Bellovacorum esse: ^e delectorum peditum multa milia ^f interisse: vix refugisse nuncios caedis: ^g tamen magnum, ut in tanta calamitate, Bellovacos eo proelio commodum ^h esse ⁴ consecutos; quod Correus, auctor belli, concitator ⁴⁷⁵ multitudinis, esset interfectus. Numquam enim senatum tantum in civitate, illo vivo, quantum inperitam plebem, potuisse.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo addunt ut. ^b Sic Cuj. Sc. L. pr. And. Ox. Reliqui et Edd. Vett. *confug. perfug.* Ed. Gryph. ^c erat ad bell. aux. mut. Ox. L. pr. ^d delet Ciaccon. invitis MSS. et uncis inclusit Scaliger. ^e elect. L. sec. deest Ox. ^f Sic MSS. non interiisse. ^g m. tam. L. pr. abest magn. a L. tert. Ed. Inc. ^h deest L. pr. non male. secutos L. tert. assec. Ed. Inc.

gunt alii sine copula, omnibus adversis cognita calam. Grutero haec omnia supposititia videntur. Noli autem cum Davilio transponere verba, ex fuga paucis receptis. Ita enim passim et eleganter amant loqui Caesar et Hirtius, ex fuga, ex labore etc. satisque intelligitur, eos cognovisse calamitatem ab illis, qui se ex fuga receperant. c. 30. qua ex fuga etc. B. C. 1, 31. Ex fuga in Africam pervenerat. Immo saepe habuimus, se ex fuga reci-

pere. V. ad 7, 20. ex fuga paucos nactus B. Civ. 3, 96.

[Conclamant, ut legati etc.] MSS. octodecim et Ed. Inc. non agnoscunt *zō* ut. Quare ablegavi hanc voculam. Consule notata ad 4, 16. et Frontin. 2, 4, 1. Proclamat, occuparent ipsi praesentis proelii gloriam. B. Civ. 2, 4. excitati. extremo tempore civitati subvenirent: sic enim meliores MSS. adde c. 5. B. Civ. 3, 82. fidem implorarent, praesta-

XXII. Haec orantibus legatis, commemorat ¹ Caesar, eodem tempore superiore anno Bellovacos, ceterasque Galliae civitates suscepisse bellum: pertinacissime hos ex omnibus in sententia permansisse, neque ad sanitatem reliquorum deditione esse ^a perductos: scire, atque intellegere se, caussam peccati ² facillime mortuis ^b delegari: neminem vero ^c tantum pollere, ut, invitis principibus, resistente senatu, omnibus repugnantibus, infirma manu plebis bellum concitare et gerere posset; sed tamen se contentum ^d fore ea poena, quam sibi ipsi contraxissent.

XXIII. Nocte insequenti, legati responsa ad ¹ suos ^e referunt, obsides conficiunt. Concurrunt reliquarum ^f civitatum legati, quae Bellovacorum speculabantur eventum. Obsides dant: imperata fa- ² ciunt, excepto Commio, quem timor ^g prohibebat

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a deduct. L. pr. *deperditos. al' perductos* L. tert. Ed. Inc. ^b *delegare* MSS. 3. Ed. Inc. ^c *in t:* L. tert. Ed. Inc. ^d *abest* Edd. R. M. V. *illa p.* L. sec. *sibi exfulat a* L. pr. *ipsi a* Scalig. ^e *def.* L. pr. ^f *Sic B. pr. V. pr. V. ad 4, 3. non civitatum. qui* MSS. 7 et Edd. pp. aliaque. ^g *valgo cohib.*

ret. Ita MSS. vulgo, ut pr. B. Alex. c. 56. *Edictum proposuerat, se adirent.* Ita MSS. quidam, non, ut *se ad.* Ceterum male in Leid. pr. Voss. pr. Lovan. et 5 aliis est, mittuntur.

pulej. l. 4. in f. *Adfectae domus triste fatum.* Alibi quoque hoc participium in *adfectus* abiit. Consule Ill. Heins. ad Ovid. Am. 2, 2, 21. *Ibit ad adfectam, quae non languebit, amicum Visere.*

Adfectas opes] Nil temere mutari velim: cum bene Latina sit locutio, *adfectae opes.* Adi ad 6, 10. Monendum tamen, in Leid. pr. et Ox. scribi, *adfectas opes.* quod non minus est elegans, ut ibidem patet. Tacit. Hist. 2, 84. *Adfectae jam imperii opes.* Ap-

Concitor multitudinis] Prima vox exfulat ab Dorvill. At in Andin. et Oxon. membranis reperias, *conciliator.* An et hic olim fuit *concitor*? quae vox ubique fere in MSS. abiit in *concitator.* Vide J. F. Gronov. ad Liv. 23, 41. Bongars. ad Just. 2, 9. **E f f 2**

3 cujusquam fidei suam committere salutem: nam superiore anno T. Labienus, Caesare in Gallia a ceteriore jus dicente, quum Commium comperisset sollicitare civitates, et conjurationem contra Caesarem b facere, infidelitatem ejus c sine ulla perfidia 4 judicavit comprimi posse: quem quia non arbitrabatur vocatum in castra venturum, ne tentando

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *inter*. L. sec. b *deest* Dorv. *conjurationes* Ed. Inc. c *simili* adlevit orae libri Lips. contra MSS.

ctor et concitor ejus belli. ubi in 2. MSS. a me visis quoque, *concitator*. Supra 7, 77. Petav. *Galliam concivimus*. Contra MStos tamen nil muto. Constante omnes c. 38. *Principem sceleris illius et concitatorem belli.* c. seq. *bellum concitare.*

Obsides conficiunt] MSS. Lov. et Leid. tert. *constituunt*. Cave, quid mutes. *Conficiunt* est, comparant, colligunt obsides, quos sedaturos Caesari polliciti erant: uti hunc locum jam exposuit Gronov. ad Liv. 29, 35. *ad XXX milia confecisset*. Saepe *conficere exercitum, multitudinem*. Terent. Eun. 5, 4, 6. *Virginem confeci sine molestia, Sine sumtu, sine dispendio*, id est, comparavi. B. Civ. 1, 24. *Ex iis CCC equites conficit*. V. et Hirt. B. Alex. c. 26. *legiones* B. C. 1, 25. 3, 107. et crebro. quibus locis in nonnullis MSS. est, *efficere*, quod eodem redit, et a Caesare saepe adhibetur quoque, ut B. Civ. 1, 15. 31. 3, 1. alibi hoc sensu, *rem, pecuniam conficere*.

Eventum] Leid. prim. et Oxon. *eventus*. Bene. Vide ad 6, 42. *eventus belli non ignorans*.

Quem timor cohibebat] Lege, *quem timor prohibebat*, ut ju-

bent Bongars. tres, Petav. *Norvic*. aliique codices. DAVIS. *Cur. sec. Prohibebat* exhibent quoque Vossiani, Leidenses, Lov. Scallig. Egmond. et omnes tum aliorum tum mei, excepto Oxon. uti et Edd. vetustiores. quare reposui, licet alterum non damnem.

Ad eam rem delectos transdidit centuriones] MS. Norv. et editt. Rom. Ven. Beroald. Steph. habent, *ad eam rem delectos idoneos ei tradidit centuriones*, nec intelligo, cur bigam illam verborum repudiarint nuperi. Caesar B. G. 2, 17. *Qui locum castris idoneum deligant*. 3, 18. *Idoneum quandam hominem et callidum delegit Gallum*. 7, 15. *Defensores idonei oppido deliguntur*. Et sic alibi saepe. DAVIS. Ita junxit Eurip. Hec. 525. *λεκτοὶ ἐμπροσθεν ναυίας*. *Idoneos ei* in textum jam admisit Clarkius, et agnoscunt MSS. mei praeter Oxon. et Andin. sed et *idoneos* a m. pr. non exaratum fuit in Leid. pr. Contra *ei* abest a Bong. tert. Non autem a Scaligero ejecta sunt haec verba, sed jam olim Basil. Veneti, Ald. Manut. Gryph. et Plant. ea non agnoverunt. Admisi tamen, sed paullo timidius. At item auctoritate omnium rescripsi, *ei tradit*, pro *transdidit*.

cautiores faceret, C. Volusenum Quadratum misit, qui eum, per simulationem conloquii, curaret interficiendum. Ad eam rem delectos idoneos ei tradit centuriones. Quum in conloquium ventum esset, et, ut convenerat, manum Commii Volusenus adripuisset, centurio, vel ut insueta re permotus, vel celeriter a familiaribus prohibitus Commii,

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Vulgo del. transdidit. dein vulgo adr. cent. v. i. re p. v. hominem conficere, c. a. f. p. C. non potuit.

Centurio velut insueta re permotus vellet hominem conficere; celeriter a familiaribus prohibitus Commii non potuit] Editiones, omilla voce (et,) exhibent: (Quum — arripuisset; centurio etc.) Qui cum sensus esset nullus, vocem istam (et) interposui. Verum cum particula illa in nullis reperitur MSS. atque etiam vox (vellet) in omnibus MSS. desit, et voces istae (velut insueta re permotus) non bene in eo, quo posita sunt, loco convenient; et tum in MSS. tum in Edit. Vett. transposita legatur pars sententiae posterior, (celeriter a familiaribus prohibitus Commii, hominem conficere non potuit,) utique ne istam quidem, quam edidi, veram esse puto lectionem. MS. Eliens. hoc modo exhibet: (Quum — manum Commii Volusenus arripuisset; centurio, velut insueta re permotus, vel celeriter a familiaribus prohibitus Commii, conficere hominem non potuit: graviter tamen etc.) Unde, ne literula quidem mutata, sed (velut) solummodo pro (velut) posita, isto demum modo ipsum scripsisse Hirtium nullus dubito: (Quum — manum Commii Volusenus arripuisset; centurio, VEL ut insueta re permotus, VEL celeri-

ter a familiaribus prohibitus Commii, conficere hominem non potuit: graviter tamen etc.) Quanto tandem elegantius! CLARK. Locust est perturbatus. NORVIC. habet, Centurio velut insueta re permotus vel celeriter a familiaribus prohibitus Commii, conficere hominem non potuit. et hanc lectionem probat Cl. Clarkius; si modo, divisa vocula, reponatur, vel ut insueta re. Eundem ordinem praestant Beroald. et Gryph. In eo solo diversi abeunt, quod in iis, permotus celeriter, exhibeatur, omilla particula disjunctiva. Lego: Centurio vel insueta re permotus, vel celeriter a familiaribus prohibitus Commii, hominem conficere non potuit. Quae ratione deletur vox omnino supervacanea. DAVIS. Cur. scilicet Bene et ante to centurio addidit Clarkius, nec enim aliter constat sensus, aut constructio; habentque to et Codd. Cajac. Scalig. Leid. prim. And. Oxon. et Bongars. pr. eamque conjunctionem, si Ursiniani libri lectio admittatur, addendam monuit jam Hotomannus: quod miror, non adversum esse a summo Scaligero, qui prius in textum Ursiniani Codicis lectionem admisit. Antea edebatur: Cent. velut ins. re

conficere hominem non potuit: graviter tamen primo ictu gladio caput percussit. ^a Quum utrimque gladii dextra essent, non tam pugnandi, quam diffugiendi fuit utrorumque consilium; nostrorum, 477 quod mortifero vulnere Commium credebant adfectum; Gallorum, quod, insidiis cognitis, plura, quam videbant, extimescebant. Quo facto statuisset Commius dicebatur, numquam in conspectum ^b cuiusquam Romani venire.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a nostri cum d. Pet. vulgo districti. ^b cuiusque G. cuius L. tert. Ed. Inc.

p. *celeriter a fam. pr. Comm. conficere hominem non potuit, aut, permotus vel celeriter*, atque ita maxima MStorum turba, unde etiam Lippius et P. Aicardus libri sui margini corrigendum adscripserunt, *vel ins. re permotus, vel celeriter a f.* etc. sed *vellet* etiam est in Cujas. At Ursiniano plane consentiunt Andin. Oxon. hoc modo; *vellet Commium conficere, cel. a fam. prohibitus non potuit*. Sed Leid. prim. amplior est, habet enim: *vellet Comm. conficere, c. a. f. proh. Commii, conficere hominem non potuit*. Prope verum, quod unice nobis servavit Scaligeri Codex, uti rescripsi: *et centurio, velut insueta re permotus, vellet Commium interficere, celeriter a familiaribus prohibitus (Commii) conficere hominem non potuit*. Excidisse illa, *Commium interficere*, quodammodo etiam docet Egmond. Codex, in quo, *interficere*, pro *conficere*. *Commii* tamen uncia inclusi, quia haec videtur interpretatio sive elucidatio lectoris ad vocem, *familiaribus*. Videtur sensum jam clarissimum, et luculentam ac concinnam orationem,

totam e MSS. nulla syllaba de meo addita. Centurio erat quasi permotus nova re, quod alter alterius manum prehendisset, quasi inscius, quid hoc sibi vellet. [Muto sententiam, et omnino Clarkianae emendationi adhaerescō.]

Caput percussit] *Caput* non comparet in Petav. And. Oxon. Lovan. Pal. Dorv. Brant. et Edd. Rom. Mediol. Ven. Tarvis. Flor. et aliis. Pro *percussit* etiam *vulneravit* Pet. Andin. et Oxon. si quid mutandum, delere malim *to gladio*.

Districti] Sic exaratur in Bongars. pr. Vossiano pr. et Egmond. Bene, non *dist.* ut vulgo. Vide ad 1, 25. *discreti*, sine *to essent*, Ed. Inc.

Viderant] Sic MS. Reg. Al. videbant. CLARK. At plusquamperfecto nullus meorum, aliive Codd. favent.

Numquam in conspectum cuiusquam Romani venire] Numquam, fide data, Romanis suam salutem committere. In MSto Norvic. ac editt. Rom. Ven. Be.

XXIV. Bellicosissimis gentibus ^a devictis, Caesar quum videret, nullam ^b jam esse ^c civitatem, quae bellum pararet, quo sibi resisteret; sed non-nullos ex oppidis demigrare, ex agris diffugere, ad praesens ^d imperium evitandum, ^e plures in partes exercitum dimittere constituit. ^f M. Antonium, ^g quaestorem, cum legione xi sibi conjungit: C. Fabium, legatum, cum cohortibus ^h xxv mittit in diversissimam ⁱ Galliae partem; quod ibi quasdam ci-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *victis* Pet. L. pr. ^b *deest* Pet. L. pr. tert. Ed. Inc. ^c *causam al. civit.* L. tert. Ed. Inc. dein vulgo *effugere*. ^d *periculum* B. tert. Ox. pro var. l. et Edd. quaed. *devit.* L. sec. Pet. non male. ^e *deest* L. tert. Ed. Inc. ^f *deest* B. pr. L. sec. *Quaestorem* exulat ab And. Oxon. ^g *XV misit* Pet. *XXVI m.* B. tert. ^h *Ita* L. pr. Ox. non p. G. dein *audierat* Ox.

roald. legitur, numquam in conspectu cujusquam Romani venire, de qua loquendi ratione vide not. ad hujusce lib. c. 8. DAVIS. *In conspectu — venire*) Sic MSS. Vide supra ad 4, 12. CLARK. Deleri suam notam in curis secundis jussit Davisius. Ubi-que cum Clarkio accusativum hunc in ablativum mutare, quid aliud est, quam novandi pruriginem aperire? licet *conspectu* habeat Lovan. Scalig. et sex alii, sed recentissimi, Codd. cum Edd. primis. Vetustiores quique, ut Bong. Voss. pr. Leid. pr. Cujac. And. Oxon. Petav. Egm. alii-que dant, *conspectum*.

Quae bellum pararet, quo sibi resisteret) MS. Norv. et editt. *Rom. Ven. Beroald.* *quae bellum id pararet, quod sibi resisteret.* Reponendum arbitror, *quae bellum adpararet, quos sibi resisteret.* Cicero pro lege Manil. c. 12. *Tantum bellum, tam diuturnum, tam longe lateque dispersum — Cn. Pompejus ex-*

trema hieme apparavit. Vellejus Paternulus 2, 12. *Tertius in apparatu belli consumtus.* Vide et c. 83. DAVIS. Probat Davisii conjecturam Clarkius. Nec male, confirmantque MSS. undecim et Edd. primae, habentes, *id. Adparatus omnium rerum ad bellum* dicit B. Civ. 2, 2. Caesar. Verum Bong. pr. sec. Cujac. Scal. Petav. Leid. pr. And. Oxon. non agnoscunt. In Carrar. est, *prae-pararet. Quod solenni variatione praebent plurimi, non autem Bong. pr. sec. Cujac. Andin. et Oxon.*

Diffugere) Sic MSS. Reg. et Eliens. et Vossii, multo elegantius. Vulgg. *effugere*. CLARK. Ita etiam MSS. mei quatuordecim et Edd. Inc. Vasc. Str. Steph. Gryph. post. Omnino bene. *de-fugere* Bong. pr. et Petav. quod placebat Grutero. Sed *diffugiendi consilium* cap. praec. *diffugiunt ad praesidia* c. 35. Cic. in Verr. 3, 18. *Diffugerant permulti, sc. ex agris.* Lucan. 1, 572.

vitates in armis esse audiebat, neque C. Caninium
 a Rebilum, legatum, b qui in illis regionibus prae-
 478 erat, satis firmas xi legiones habere c existimabat.
 3 T. Labienum ad se evocat: legionemque xii, quae
 cum eo fuerat d in hibernis, in Togatam Galliam

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Male MSS. et Edd. qdd. *Rebilum, Rebillum. Rectum* L. tert. Ed. Inc. in Pet. *neque Revilum* l. *Revilum* Scal. b qui illis vulgo. c *existum*. B. pr. V. pr. E. Mox vocat L. pr. Lov. Dorv. Edd. B. M. V. sed v. ad 6, 34. d deest B. pr. Ox.

Quique colunt junctos etc. moenibus agros, Diffugiunt. Plura vide ad B. Civ. 1, 82.

Cum legione xi] MSS. tantum non omnes et Edd. priscas habent vel, *duodecima*, vel *XII*. quibus obsequendum, vult Gruterus. Sed omnino perperam. Mox sequitur, Labienum praefuisse Legioni xii, si sana est lectio; sed et ex capite sec. clare patet, legionem xi adtributam fuisse Quaestori Antonio.

Illis regionibus praeerat] MSS. Reg. Eliens. et Vossii, *in illis regionibus erat*. CLARK. Ita quoque Bong. pr. sec. Vossiani, Lovan. Egmond. et alii. Leid. pr. et Scalig. vulgatum servant. Verum Cujac. Petav. Pal. Bongars. tert. Dorvill. immo Andin. Ox. et Edd. primae, ceteraeque ad Urfinum et Scaligerum usque, *in illis r. praeerat*. Vere, ut reposui. *Erat* tamen e suo, Faërne et Urs. Cod. praefert Hotomannus. At Urfinus notavit, in suo et Faërne Cod. esse, *qui illis reg. praeerat*. Crediderunt illi librarii, *praeesse* junctum habere Dativum. Sed Hirt. B. Afric. c. 33. *Adrumeti praeerat*. Liv. 25, 16. *In Bruttii praeerat*. Adde Cl. Drakenb. ad 2, 6. *Praeerat Aruns*. et infra B. C. 3, 28. *Qui Lissi praeerat*.

Legionemque xii, quae cum eo fuerat in hibernis, in Togatam Galliam mittit] MSS. omnes constanter habent, xii. Ciacconius et Urfinus legunt, *legionem* iv, non hic modo, verum et in fine hujus libri, ubi dicitur: *Caesar tamen, quam de voluntate adversariorum nemini dubium esset, Cn. Pompejo legionem remisit, et ex suo numero xv, quam in Gallia citeriore habuerat, ex S. C. jubet transdi*. Sed hoc loco pro xv in sec. MSto Bongarsiano est xiv: vitiose, quando illam Pompejo transditam non fuisse, vel hinc manifeste constet, quod habuit eam Caesar in Hispania, et primo de Bello Civili ait, occisum ex suis fuisse Q. Fulginium, *ex primo hastato legionis* xiv. Sed causa emendandi fuit Ciacconio et Urfino, quod hic dicitur legio xii in citeriorem Galliam missa, infra ait Hirtius, legionem xv in citeriore Gallia fuisse, ac Pompejo a Caesare transditam. At ipse Caesar 3, 88. de Bello Civili ait: *Erant in sinistro cornu legiones duae transditaе a Caesare initio dissensionis ex S. C. quarum una prima, altera tertia appellabatur*. contra Lucanus l. 7. — *cornus tibi cura sinistri, Lentule, cum prima, quae tum fuit optima bello, Et quarta legione datur*. Lentulus igitur

^a mittit, ad colonias civium Romanorum tuendas; ne quod simile incommodum accideret decursione barbarorum, ac ^b superiore aestate Tergestinis accidisset; qui repentino latrocinio atque inpetu eorum erant obpressi. Ipse ad ^c vastandos depopulan- 4

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *comm.* V. sec. b *superiori* L. pr. B. pr. *ingestinis* L. tert. Ed. Inc. *acciderat* MSS. plerique et Edd. pp. *aliaeque. accideret* Egm. c Sic MSS. vetustiores et plures atque Edd. pp. *aliaeque*, non *dev.*

primae legioni et quartae prae-positus. Et sane arbitror corruptum in Caesare numerum. Ut vix dubium relinquam mihi, quin vera observarint. VOSS. Nihil variant quoque mei codices; nisi quod cum aliis et Edd. priscis habeant, *Legionem autem*, praeter Petav. Cujac. Scalig. Leid. pr. And. et Oxon. in Leid. tert. et Ed. Inc. *legionem XII. undecimam* libro suo adlevit Lipsius, quod quid sibi velit, nescio.

Decursione barbarorum] Ita reposuit Scaliger. An recte, disquiri merito possit. Antea scriptum erat, *de incursione*. In Petaviano cod. est, *de concursione*, in tertio Bongars. *discursione*, atque ita Lipsius edidit: in secundo, *diversione*. Primus tamen codex habet, *decursione*. Veteribus *decursio* vocatur equestre certamen, quod manifestius, quam ut probari debeat. Unde Tacitus de Germanico, *princeps honori patris decurrit*. Non tamen hanc decursionis vocem alio significato apud autorum quemquam legere me memini. Sed *decursus* pro *καταδρομή* usurpatur, uti, cum amnis de monte decurrere dicitur: itaque si barbari Alpibus decurrentes Tergestinos invaserunt, percommoda hic *decursus* vox. *Decursio* etsi hac notione non lege-

rim, tamen improbare, temerarii putem, et ejus, qui nesciat, veteres tam, *contemptus* quam *contemptio*, tam *auctus* quam *auctio*, et innumera id genus alia usurpasse. Sed *incursionis* vocem huic loco magis congruere arbitror. VOSS. MS. Reg. *discursione*. Al. *de incursione*. CLARK. *Decursione* habent cum Bongars. primo et Voss. primo multi ex meis. *disc.* Voss. sec. *discussione* Carr. Sed id, quod ante Scaligerum vulgo edebatur, servant Cujac. Scalig. Leid. prim. tert. Lovan. Gott. Voss. tert. Dorvill. et Edd. primae. Neque causam video, cur hoc mutari debuerit. *De causam* notat, uti dicimus, *ea de causa*, et *ea causa*; *quo facto*, et *quo de facto*. Eadem praepositio abest a plerisque MSS. c. 30. *de detrimento aut timore provinciae magna infamia caperetur*. Praeterquam quod et aliquando abundet. Confer Cl. Burm. ad Nemes. Cyneg. 8, 17. et Pric. ad Appulej. l. 4. p. 61. *Solatium de refectione tribus*. Heum. ad Lactant. Sympos. 8, 12. *de versu*. Vox vero *incursio* hac in re propria et ubivis obvia est. Nolui tamen rursus inmutare, quia video hoc verbum, *decursio*, eodem sensu ab Hirtio usurpatum B. Alex. c. 42. *Ad decursiones faciendas et bellum inferendum*.

479 dosque fines Ambiorigis proficiscitur: quem perterritum ^a ac fugientem quum redigi posse in suam potestatem desperasset, proximum suae ^b dignitatis esse ducebat, ^c adeo fines ejus vastare ^d civibus, aedificiis, pecore, ut odio suorum Ambiorix, ^e si quos fortuna fecisset reliquos, nullum reditum propter tantas calamitates ^f haberet in civitatem.

1 XXV. Quum in omnis partes finium Ambiorigis aut legiones aut auxilia dimisisset, ^g atque omnia caedibus, incendiis, ^h rapinis vastasset, magno nu-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo atque. ^b dignitati vulgo. dein educebat B. pr. dicebat MSS. 2. Ed. Inc. ^c deest Pet. ^d finibus B. sec. ^e suos si G. V. tert. L. tert. Ed. Inc. ^f habeat L. pr. ^g deest L. pr. ^h rapinis-que Carr.

Tergestinis] Nullus veterum, quod sciam, hujus cladis Tergestinerum meminit. VOSS.

Qui — impetu eorum] Codices plerique (quia — impetu incolae illorum etc.) CLARK. *Qui servant veterimi*, Bong. pr. sec. Cujac. Petav. Voss. pr. Leid. pr. Scal. And. Oxon. aliique. *Quod Egmund. quia* Edd. primae cum aliis recentioribus. Si quis admittere velit, disjungat ille, *qui a latr. Inpetu eorum* diserte exrat in Cuj. Petav. Scal. Leid. pr. Oxon. et Andin. sed Edd. Vasc. Str. Steph. Gryph. post. *incolae illorum*; primae et aliae cum MSS. ceteris, *imp. in colle*, vel *incole*, vel *incolae illorum*. Latere quid videtur. An, *inpetu incauto*, id est, inprovisto, inopinato? V. ad Lucan. 4, 17. *incauto ex hoste*.

Depopulandosque] *Popul.* Dorrivill. sed Petav. Leid. prim. Oxon. *oppugnandosque*. Cuj. vero, *oppugnandosque occupandos*. Nihil eorum sequendum arbitror.

Perterritum atque fug.] Bongars. pr. *praeterritum*: forsan fuit, *proterritum*. Vide ad 5, 58. *proterritis hostibus atque in fugam conjectis*. sed c. 27. *fugientes perterritosque*. dein ac, *pro atque*, reposui, fide MStorum tantum non omnium et Edd. Vasc. Steph. aliarumque. *Posse abest* quoque a Lovan. Gottorp. Voss. tert. Leid. tert. Dorrivill. et Edd. primis. Quod elegantius videtur. De hac ellipsi egimus ad 1, 31. et alibi.

Proximum suae dignitati esse ducebat] Codices plerique, *dignitatis*. CLARK. Faërnus voces, *suae dignitati*, vellet delere, ut supervacuas, easque uncis inclusit Sealiger. At MSS. omnes servant, qui, exceptis Petav. Oxon. et Andino, dant, *dignitatis*; item Edd. Inc. Vasc. Str. Steph. Gryphii aliaeque. Omnino rectius. Dignitatis Caesarianae erat, vivum capere Ambiorigem. At cum hoc non posset fieri, proximum ducebat, suae dignitatis esse, vastare fines ejus.

mero hominum interfecto aut capto; Labienum cum
1. legionibus in ^a Treviros mittit; quorum civitas, ²
propter Germaniae ^b vicinitatem, quotidianis exer-
citata bellis, cultu et feritate, non multum a Ger- 480
manis ^c differebat: neque imperata umquam, nisi
exercitu ^d coacta, faciebat.

XXVI. Interim ^e C. Caninius legatus, quum, ¹
magnam multitudinem convenisse hostium in fines
Pictonum, litteris nunciisque ^f Duratii cognosceret,
qui perpetuo in amicitia Romanorum ^g permanerat,

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Treveros* MSS. vetustiores. ^b *viciniam* Ox. ^c *differebant* V.
tert. ^d *coacto* Lov. Dorv. Edd. R. M. V. ^e *Revilus* l. Petav. ut
supra, nec male, at L. pr. Scal. C. Caninius *Rebilus* l. ut supra
vulgo et infra e MSS. ^f Sic vel potius *Durati* (v. ad 1, 47.) MSS.
et Ed. Inc. per ^t hic et infra, non c. item *cognosceret* praeter
unum aut alterum recentiorem, non *cognovisset*. quod contra in
Lov. et Dorv. MSS. legitur pro *cognosc.* ^g Sic Pet. Cuj. Sc. L. pr.
Ox. And. Reliqui *manserat Rom.* cum Edd. pp. *permanerant*
Pet. *manserant* Edd. R. M. *mansisset* Carr. quum deest B. pr.
Pet. quodque Ox. Al. quod. *ejus* abest L. tert. G. Ed. Inc. *paenis*
defecissent Ox. dein vulgo ter *Limonum*.

Vastare civibus, aedificiis, pe-
core] Pet. Ciacconius et Fr. Ho-
tomannus reponunt, *vastare vi-*
cis etc. Sed frustra sunt, cum
vulgatam lectionem sollicitent:
fines enim aequo possunt vastari
civibus ac pecore, et c. 25. fate-
tur Caesar, se *omnes partes fi-*
nium Ambiorigis caedibus, in-
cendiis, rapinis vastasse; quod
denotat, eum cives trucidasse,
aedificia incendisse, pecora ra-
puisse. DAVIS.

Omnes fines partium Amblo-
rigis] *Εὐαλλαγή* pro, *partes fi-*
nium Ambiorigis, quod poetis,
quam historicis, usitatus. Sic
Papinius 1. Thebaid. — *ignes*
Sopitum cinerem, et tepidi liba-
mina sacri servabant, pro *ci-*
nis ignem seryabat. Sed in ses.

Cod. Bongarsii erat, *omnes par-*
tes et fines. Carrariensis et Flo-
rentinus, uti Ciacconius affirmat,
habebant, *partes finium*. Quae
lectio vera sit, dictu arduum.
VOSS. *Partes finium*) Codices
nonnulli, in *omn. fines partium*.
Quod idem est. CLARK. *Partes*
finium est in Bong. pr. Petav.
Leid. pr. Cujac. Scalig. aliisque.
at *fines partium* cum quibusdam
Edd. dant And. et Oxon. in quo,
omnis. partes finis Voss. tert.
Lovan. Egmond. Gott. Leid. tert.
Dorv. Ed. Inc. *partes fines* Voss.
prim. Leid. sec. *finium* deest in
Voss. sec. Putem, ab Hirtio pro-
fectum esse, quum in *omnis par-*
tes per finis Amb. Perenim fa-
cile excidisse potuit ob vocem
partes. Genitivum pluralem fece-
runt pro Genitivo singulari, ut

quum pars quaedam civitatis ejus defecisset; ad
 2 oppidum Lemonum contendit. Quo quum adventa-
 ret, atque ex captivis certius cognosceret, multis
 hominum milibus ^a a Dumnaco, duce Andium, Du-
 ratium clausum Lemoni obpugnari; neque infirmas
 legiones hostibus committere auderet; castra mu-
 3 nito loco posuit. Dumnacus, ^b quum adpropin-
 quare Caninium ^c cognovisset, copiis omnibus ad
 481 legiones converfis, castra Romanorum obpugnare

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo abest praep. ^b dum V. pr. L. tert. ^c Sic B. pr. V. pr. Scal. Egm. *cognosceret* MSS. 3. Ed. Inc. *vulgò cognovisset*.

credebant librarii, cum esset accusativus in *is*. De locutione, in *omnes partes dimittere*, adi ad 4, 19. et supra c. 5. *In omnes partes dimittit*. Quamvis etiam lectio Bong. sec. in *omnis partes et finis* admitti potest. Consule notata ad 6, 11. *In omnibus civitatibus atque in omnibus pagis partibusque*.

Exercitata bellis] Bong. prim. Voff. prim. Lovan. Egmund. et 5 alii cum Edd. Rom. Inc. Mediol. *exercita*. Quod sane non temere est spernendum. Adi dicta ad Frontin. 2, 1, 9. Perpetuo autem haec variantur. *exercitationibus* inepte Voff. tert.

Permanserat, quum pars quaedam civitatis ejus defecisset] Ita restituimus, ipsa sententia clamante. Scaliger et Recentiores omnes, pessima interpunctione, sententiam prorsus perturbant: — *Permanserat; quum pars quaedam civitatis ejus defecisset, etc.* CLARK.

Lemonum] Testatur Ciaccon. in duobus Codd. scribi, *Limonum*: cum Edd. Vett. haberent

Lemonem, vel *Lemovicum*, ut est in Oxon. *Limonum* vidi quoque in Leid. tert. Palat. et Voff. tert. ac Inc. Ed. Verum ceteri omnes vetustiores, *Lemonum*. Petav. *Lemo unum*. Putem omnino, in Ptolemaeo quoque legi debere, *Λέμωνον*. Adi omnino Valesium Not. Gall. p. 449. Hinc *e* deinceps in MSS. adhaesit: *Lemonem obp.* et, *Lemonem redit*. ubi vide etiam. Surita tamen et Wesseling. ⁱ praeferunt ad Anton. Itin. p. 459. ubi eadem in MSS. confusio.

Dumnaco duce Andium Duracium clausum, Limonum obpugnari] Foeditissima est menda, quam miror a nemine animadvertam. MS. Norv. *Duracium clausum Limone oppugnari*. Sic et editt. vett. Rom. Ven. Beroald. nisi quod illae, *Lemone*. Recta est MSti Norv. lectio. Distingue, *Duracium clausum Limone, oppugnari*. Tertiae enim declinationis nomen esse statuimus, et ita omnes MSSi praeter eos, qui corrupte *Limovicum* exhibent; unde supra lege, *ad oppidum Limonem*, et infra, *ad obsidentum Limonem*. Hanc scripturam simul cum conjectura nostra tue-

instituit. Quum ^a complures dies in obpugnatione ⁴ consumsisset; et, magno suorum detrimento, nullam partem munitionum convellere potuisset, rursus ad obsidendum ^b Lemonum redit.

XXVII. ^c Eodem tempore C. Fabius, legatus, ¹ complures civitates in fidem ^d recipit, obsidibus firmat, litterisque C. ^e Caninii Rebili fit certior, quae in Pictonibus ^f gerantur. Quibus rebus cognitis, ² proficiscitur ad auxilium Duratio ferendum. At Du-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Plures* B. pr. *que pl.* B. tert. ^b Sic diserte rursus L. pr. Scal. Cuj. Egm. Al. *Limonem, Lemonem.* And. *Lemones. tendit* etiam Ox. ^c *Eo* MSS. 5. Ed. Inc. ^d *recepit* L. pr. et 4 alii. ^e Sic MSS. tum aliorum tum mei, fere omnes, vel *Revili*, vel *Rebilibi*: multi quoque *Canini*. ut cap. praec. *Durati. C. Rebili Caninii* L. sec. vulgo *Caninii certior fit.* ^f *gererentur* And. Ox. V. tert. G. *geruntur* Lov. Dorv. dein *his rebus* And. Ox. L. pr. bene.

tur Jul. Celsus p. 165. *Duracius*, inquit ille, *tum temporis* ad Limonem obsidebatur ab Andio Dumnaco. Erroris ansam praebuit Pet. Ciacconius, qui *Duracium* vicum fuisse contendit, cum luce meridiana sit clarius, inter primores fuisse Pictonum. Prius tamen et gravius deliravit Raymundus Marlianus, dum ex hoc loco *Duracios* finxerit populum, qui perpetuo in amicitia manserat Romanorum. DAVIS. *Dumnaco Duce* MS. Reg. et Eliens. (a *dumnaco duce*), quae et melior Lectio. *Duracium clausum Limone oppugnari* Ita optime restituit Davifius ex MSS. et Edd. Vett. Nisi forte legi possit, *clausum Limono, obpugnari*. Urbs enim ista (annotante Cellario,) Ptolemaeo est *Λιμωνον*. Scaliger et Recentiores ediderunt, *D. c. Limonum opp.* Quam lectionem Ciac. acceptam referunt, qui *Duracium*, hominem Romanis amicissimum, oppidum esse scilicet existimavit. Multo autem et-

iam adhuc lautius erravit R. Marlianus (eodem observante Davifio,) qui ex hoc loco *Duracios* nescio quem populum finxit. CLARK. *Norvic.* dat, *adumnaco duce Andium*. Legendum, a *Dumnaco d. A.* quod etiam Cl. Clarkius animadvertit. Ita diserte repraesentat Egmond. *Gottorp. Bong.* pr. sec. DAVIS. *Cur. sec.* Primo a addidi ex Hotom. Cod. *Adimniaco*, qui nesciebat, quid hoc vellet, uti et Voss. primo, et tribus aliis atque Incerta Ed. dein pro *Limonum* MSS. tantum non omnes, *Lemonem*, vel *Limone*, aut *Lemone*: uti est in Oxon. Lovan. Gott. Leid. tert. Voss. tert. Dorv. et Edd. primis. *Libonae* Egm. Errant sine dubio, qui ex scriptura Codd. faciunt hanc urbem tertiae declinationis; maleque *Lemone* revocavit Clark. Cur non servatis iisdem litteris, *Lemoni*? quamvis, si adlicerent MSS. non improbarem, *Lemone*. Vide ad 7, 32. *Avarico commoratus*.

mnacus, adventu ^a Fabii cognito, desperata salute, si eodem tempore coactus esset, et Romanum externum sustinere hostem, et respicere ac timere oppidanos, repente ^b eo ex loco cum copiis recedit: nec ^c se satis tutum fore ^d arbitratur, nisi ^e flumen Ligerim, quod erat ponte propter magnitudinem ³ ^f transeundum, copias transduxisset. Fabius, etsi nondum in conspectum venerat hostibus, neque ^g se cum Caninio junxerat; ^h tamen doctus ab iis, qui locorum noverant naturam, potissimum credit, ⁴⁸ ⁱ hostes ^j perterritos eum locum, quem ^k pete-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest G. V. tert. ^b MSS. plerique et Edd. quaed. *ex eo L. e* deest L. pr. ^d *arbitrabatur* L. pr. Lov. G. V. tert. Ed. Inc. non male, ut alibi diximus. ^e Sic Cuj. Sc. L. pr. Pet. And. Ox. Reliqui et Edd. pp. *flumine Ligeri*. ^f *constratum* Pet. Edd. quaed. et Vasc. M. quo pertinent seqq. *ad eundem pontem*. ^g *secum Caninium* L. pr. *cum* abest MSS. 13. et Edd. pp. *junxerat* G. L. tert. Ed. Inc. *junxerit* V. tert. ^h *causam* L. tert. Ed. Inc. ⁱ *territos* L. pr. ^k vulgo *petebant*.

Obpugnatione] MS. Scalig. et Edd. Manut. Gryph. *obpugnationem*. Quod ut adrideat, cave tamen, quid temere mutes. 5, 11. *In his rebus x dies consumit*. B. C. 1, 27. *diebus in ea re consumtis*. c. 81. *in ea re diem consumunt*. B. Afric. c. 78. *tempus in otio consumebatur*.

Ad auxilium Duratio ferendum] Subesse mendosi quid, MStorum varietas indicare videtur. *Auxilia* Scalig. *ad auxilii Durati* Bong. pr. *Durati* etiam Bong. sec. Scal. Leid. pr. Voss. pr. sec. item Petav. in quo, *ferendum Durati*. Non male suspicatur Gruterus, *ferendum* esse subposititium. Sed forsitan majus ulcus latet, et restituendum, *ad auxilia Duratio*. de plurali, *auxilia*, vide ad 6, 8. de Dativo ad

5, 48. *Communis salutis auxilium*.

Et Romanum externum s. hostem] Sic quidem reposuit Scaliger, ex Hotomanni sententia, et suffragantur And. Oxon. Palst. ac Dorvill. Eddque Rom. Ven. aliaeque primae. MSS. reliqui et Edd. ceterae addunt, *et externum*. Leid. pr. ac Scalig. *et R. hostem et ext. sust.* Beroaldus legebat, *et R. et exercitum*, i. e. exercitatum. quod sane confirmatur a Bong. tert. *extremum* Gott. et Voss. tert. cum Ed. Inc. Ciacconio placebat *deberi*, *et Romanum*, tamquam ex interpretatione natum. quod mihi non displicet quoque.

Etsi nondum in conspectum venerat] Hic etiam editt. anti-

bat, petituos. ^a Itaque cum copiis ad eundem ⁴
 pontem contendit, ^b equitatumque tantum proce-
 dere ante agmen imperat legionum, quantum quum
 processisset, sine ^c defatigatione equorum in eadem
 se reciperet castra. Consequuntur equites nostri, ⁵
^d ut erat praeceptum, invaduntque Dumnaci agmen:
 et ^e fugientes perterritosque sub sarcinis ^f in iti-
 nere adgressi, magna praeda, multis interfectis, po-
 tiuntur. Ita, re bene gesta, se recipiunt in castra.

XXVIII. 8 Insequenti nocte Fabius equites prae-
 mittit, sic paratos, ut ^h confligerent, atque ⁱ omne

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *eoque* Pet. quod placet Grutero, deletis *ad e. pontem*. Certe
pontem abest a V. sec. locum G. V. tert. Ed. Inc. ^b *que* deest G.
 V. tert. ^c *fatig.* G. V. tert. Ed. Inc. *defet.* V. pr. Egm. *equitum*
 Lov. *reciperent* Dorv. ^d *uti eis er.* V. pr. *imperatum* L. pr. ^e *per*
ⁱ Ox. ^f deest in MSS. 12. Ed. Inc. sed v. ad 3, 24. ^g *insequente*
 MSS. 6. et Edd. quaed. ^h *confligeret* L. pr. ⁱ deest V. C. Urs.
 Faerni, Oxon. non male. an omnino?

quissimae Rom. Ven. exhibent,
in conspectu venerat, et infra c.
 29. *In conspectu hostium veni-*
unt; quem probum quidem esse,
 sed paullo inusitatiorē, loquen-
 di modum, ostendimus ad hu-
 jusce libri c. 8. Vide et *Th. Mun-*
ckerum ad *Hygini* Fab. 50. DA-
 VIS. *In conspectu*) Vide supra
 ad 4, 12. CLARK. Temere hunc
 ablativum ubivis intrudit Clar-
 kius, quem hic ostendat ex meis
 soli Lov. Scalig. Leid. sec. Dor-
 vill. et Edd. Ven. Med. Adi et-
 iam ad 2, 17. et saepius. Ceterum
 pro *hostibus* est *hostis* in Buslid.
 et Edd. Rom. Ven. Med. *hosti-*
um veniat Oxon. Leid. pr. Sca-
 lig. Edd. Vascos. Str. Steph. et
 aliae. Magis placet alterum. Vide
 ad 5, 44. *gladium ed. conanti*
 etc.

Eum locum, quem petebant,
petituos] Sic Cujac. Scal. Pet.

And. Oxon. Leid. pr. In reliquis,
 non *eum locum*, vel *nō*, uti et
 Edd. primis ac R. Steph. sine du-
 bio corrupte. pro *petebant* in
 Leid. tert. et Ed. Inc. est, *crede-*
bant. at Oxon. Leid. pr. Petav.
 et Vascos. margo, *petebat*. Un-
 de acute coniecit Gruterus, *unum*
eum l., qui patebat, petit. pe-
tere enim, et patere, frequen-
 ter confunduntur. Hinc emen-
 dandus auctor Moreti e MSS.
 Scal. et quem contulit Is. Vossius:
Hinc sibi depromit, quantum
mensura patebat. vulgo, *pete-*
bat. patet via obvia est locutio.
 At huic emendationi obstat, quod
 tum non debuerit *potissimum*
credere, hostes eum locum peti-
 tuos, sed *certissime scire*, cum
 alia non pateret. Quare probō
 quidem, *unum, sed petebat* prae-
 fero. Ipse enim in itinere quo-
 que erat, credebatque, hostes eo-

2 agmen morarentur, dum consequeretur ipse. Cujus
 praeceptis ut res gereretur, Q. Atius Varus, prae-
 fectus equitum, singularis et animi et prudentiae
 a vir, suos hortatur, agmenque hostium b consecu-
 tus, turmas partim idoneis locis disponit, partim
 equitum c proelium committit. Consistit audacius
 3 equitatus hostium, succedentibus sibi peditibus,
 qui toto agmine subsistentes, equitibus suis contra
 4 nostros ferunt auxilium. Fit proelium acri certa-
 483 mine. Namque d nostri, contemptis pridie superatis
 hostibus, quum e subsequi legiones meminissent, et
 pudo-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Abest ab And. L. sec. b *secutus* MSS. 3. Edd. R. M. V. *tur-*
bas B. pr. c *proelio* Pet. d *nostris* MSS. 4. Ed. Inc. *contemptis*
 deest Pet. *superatisque* MSS. plerique et Edd. pp. male. e *sequi*
 Pet.

dem, quo ipse tendebat, profe-
 cturos.

facere posses, *Titus Atius Va-*
rus, nisi ignotius lateat nomen.

Ita, re bene gesta] Sic rescri-
 ptus ex MSto *Norvic.* et editt.
Rom. Beroald. Vulgg. *itaque*:
 haud pro *Caesaris* et *Hirtii* mo-
 re. DAVIS. *Ita*] Sic edidit Da-
 visius ex MS. Eliensi. Cui suf-
 fragantur et MS. Reg. et E-
 ditt. Vett. Recentiores, *Itaque*.
 CLARK. Et MSS. mei omnes.

Q. Atius Varus] Ita quidem e
 conjectura Fulvii Ursini edidit
 Scaliger, sive, *Attius*. Quae gens
 hoc tempore erat inlusris, ut vel
 e bello civili liquet. Juvant hanc
 conjecturam Petav. et Egmund.
 in quibus, *Q. Tattius Varus*. In
 Leid. pr. *Quintus Citatius Du-*
rus. *Citatius* etiam Scalig. Re-
 liqui cum Edd. vetustis habent,
Q. Titatius Varus; nisi quod in
Oxon. non compareat *Q.* unde

Consistit] MSS. Reg. Eliens.
 et Vossii et Editt. Vett. *conflig-*
git. CLARK. Vulgarem lectio-
 nem soli propugnant Andin. et
Oxon. Reliqui MSS. omnes tam
 aliorum, quam mei, item Edd.
 primae, Vascos. R. Steph. aliae-
 que, *confligit*, praeterquam Pe-
 tav. in quo, *constitit*: quod ve-
 rum arbitror, et inde natum,
confligit, aut pro Glossa super-
 scriptum. Hinc alii infra pro *con-*
fluxerant ediderunt, *constite-*
rant.

Toto agmine subsistentes, equi-
tibus suis] Sic est in editt. *Rom.*
Ven. Beroald. nec repudio. Haud
 male tamen MS. *Brant.* et *Steph.*
Toto agmine, subsistentibus e-
quitibus suis; nisi forte cum
Norvic. legere placeat, *toto ag-*

pudore ^a cedendi, et cupiditate per se ^b conficiendi proelii, fortissime contra pedites proeliantur: hostesque, nihil amplius copiarum accessurum, credentes, ^c ut pridie cognoverant, delendi equitatus nostri nacti occasionem videbantur.

XXIX. ^d Quum aliquamdiu summa contentione ^e dimicaretur; Dumnacus ^f instruit aciem, quae suis ^g esset equitibus in vicem praesidio. ^h Tum repente confertae legiones in conspectum hostium veniunt. Quibus visis ⁱ percussae barbarorum turmae, ^k perterritae acies hostium, perturbato ^l inpe-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *reced.* V. pr. ^a m. pr. dein vulgo additur *celerius*. ^b *confitendi* G. *confidendi* V. tert. ^c *ac Lips. noverant* And. Ox. ^d *ut* Pet. ^e *dimicarunt* Ox. ^f *instituit* Pet. V. ad 3, 24. ^g *esse* MSS. 4. Ed. Inc. ^h *cum* MSS. et Edd. pp. praeter Pet. Cuj. Sc. L. pr. And. Ox. Rectius est *tum. confertae* abest ab Ox. *venerunt* L. pr. Scal. ⁱ *percussae* L. sec. *procussae* V. tert. ^k Sic And. Ox. Cuj. Pet. L. pr. vulgo *ac p.* In iisdem etiam *perterrita*, non male, nisi praeferas *insuper acie*. ^l *inpeditorum* L. pr.

mine, subsistentibus suis, omissa voce, *equitibus*. DAVIS. Item MSS. Reg. et Vossii, *subsistentibus eq. suis etc.* CLARK. At *subsistentes* legas in Cujac. Scal. Petav. Leid. pr. Andin. et Oxon. Nequaquam tamen damno reliquorum Codicum lectionem, *subsistentibus eq. suis*, vel sine *equitibus*, quam vocem frustra etiam quaeras in Gott. et Voss. tert. *subsistere* enim idem est, quod *sustinere*; idque hoc loco melius *equitibus*, qui audacius *consistebant*, seu *confligebant*, convenire videtur. B. G. 1, 15. *Hostes audacius subsistere, nonnumquam etiam nostros proelio lacessere coeperunt*. Adde ad 5, 10. *Ancorae subsisterent*. Mutasse videntur, ne duo participia similia jungerentur.

Et cupiditate celerius] Ultima Jul. Caes. Tom. I.

vox abest a MSS. Brant. Norvic. et edit. Rom. Ven. Beroald. nec ullam patitur iacturam sententia, equites enim Romani sine pedum auxilio proelium conficere voluerunt. Ad hoc tamen praestandum celeritate fuit opus, quia sequebantur legiones; ideo salva maneat recepta lectio, per melicet. DAVIS. Neque ego damnam, *celerius*: si addicerent id mei MSS. aut Vett. Edd. At a cunctis tam aliorum, quam meis constanter ea vox abest, nec in Edd. ante Scalig. vel Lipsianam vidi, praeter quam in Vascos. et Stradae: quare ablegavi hanc voculam sine sensus dispendio. Ajunt tamen, ita legi in Carrar.

Credentes etc.] Haec vox abest a Bong. pr. in quo mox pro *nacti* est, *nati*, a m. pr. *nacti* vero G g g

dimentorum agmine, ^a magno clamore discursuque
 3 passim fugae se mandant. At nostri equites, qui
 paullo ante cum resistentibus ^b fortissime conflixe-
 rant, laetitia victoriae elati, magno undique cla-
 more ^c sublato, cedentibus circumfusi, quantum
 equorum vires ad persequendum, dextraeque ad
 caedendum valent, tantum eo proelio interficiunt.
 4 Itaque amplius ^d milibus XII aut armatorum, aut

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest Cuj. Pet. Ox. *cursumque* Pet. ^b *potissime* L. tert. Ed. Inc. *constiterant* Edd. R. M. V. *confluxerunt* V. tert. ^c *soluta* Lovan. ^d *milia* And. Ceterum ridicule MSS. *g. m. passuum XII. immo hominum. aut abest a L. pr. Ox.*

deest in And. et Petav. qui dat, *occasione utebantur*. Unde non displicuit Grutero olim, *occ. rati* etc. *del. eq. nostri occasione uteb.* Nil ego temere moveo.

In conspectu — veniunt] Vide supra ad 4, 12. CLARK. *Conspectu* est quidem in Scal. et tribus aliis recentissimis. Temero tamen ubique hunc Ablativum intrusisse Clarkium, monui saepius, uti et c. 27.

Tantum eo proelio interficiunt] In Petaviano codice erat, *perficiunt*. Constat, veteribus *facere* signasse, quod *interficere*. Unde *conficere, interficere. Perficere* tamen eo significatu haud legi. Alioqui solet haec particula saepe praeponi vocibus tali notione, ut, cum *perimere* dicunt. VOSS. At Gruterus, e cuius excerptis varias lectiones habuit Vossius, memoriae reliquit, in Petaviano esse, *proficiunt*. quod idem probat: quia sequitur *interfectis*. At haec ratio parum valet in Caesare et Hirtio contra ceteros omnes Codd. V. tamen ad 4, 19. *tanto* erat in Leid. pr. a m. prima.

Timore] Sic optime And. Ox. Cujac. Scalig. et Leid. pr. Reliqui omnes cum Edd. primis, *eo tempore*. Potest admitti utrumque, *qui eo tempore timore arma proj.*

Drappeten] Sic MSS. constanter, non, *Drapetem*, et in Nominativo, *Drappes* etc. nisi quod Cujac. Petav. Scalig. et Leid. pr. *Draptēs, Draptis* in Gen. et in Accus. *Draptēn* perpetuo, item Andin. et Oxon. nisi quod in illis sit, *Oraptēs*. at illi c. 39. *Drapete* servant. In Leid. pr. tamen aliquando, *Diraptēs. Draptēs* non displicet. Mox *Lucterium*, ut 7, 5. etc. exhibui fide optimorum Codd. hic et infra. Sic enim Bongars. Vossiani, Petav. Cuj. Scal. Leid. pr. Oxon. et alii multi fere constanter; ut et Edd. Inc. Steph. Vascos. aliaeque.

Exsilibus o. civitatum] Petav. et Leid. pr. *Exsilibus omnibus omnium c.* At Andin. et Oxon. *Exs. omnium civitatum omnibus.* Placet, *omnibus omnium*. uti saepe hae et similes voces repeti solent. Dein *civitatum re-*

eorum, qui timore arma projecerant, interfectis, omnis multitudo capitur impedimentorum.

XXX. Qua ex fuga, ^a quum constaret, Drap-
peten Senonem (qui, ut primum defecerat Gallia, ⁴⁸⁴
conlectis undique perditis hominibus, servis ad li-
bertatem vocatis, exsilibus omnium ^b civitatum ad-
scitis, receptis latronibus^c, impedimenta et commea-
tus ^c Romanorum interceperat,) non amplius ho-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Dum L. pr. ^b vulgo civitatum accitis. ^c nostrorum R. L. sec.

posui ex Andinis membranis. Vide ad 4, 3.

Accitis] In primo Bong. est, *ascitis*, quod per placet. Nam facilius crediderim, ad eum convenisse exules, quam ut ille dispersos ex omnibus partibus acciverit. In secundo deest haec vox. VOSS. Vox *accitis* exulatur a MSS. Carr. Bong. sec. Norvic. ac editt. Rom. Ven. Beroald. Steph. Gryph. et in iis locus sic legitur: *exulibus omnium civitatum receptis, latrociniiis impedimenta* etc. Forſan legendum: *exulibus omnium civitatum accitis, receptis latrociniiis*, hoc est, latronibus, ut *matrimonia* pro uxoribus, pro servis autem *servitiis* ponuntur. Vide not. ad 7, 78. et hujusce libri c. 19. Hoc cum non intelligerent Librarii, Syntaxeus rationibus consuluisse sibi videbantur, cum verbum *ascitis* omitterent. DAVIS. Dele notam, pro qua reponere: Vocem *accitis* nesciunt Bongars. sec. tert. Norvic. Carrar. Pal. Got. torp. Voss. Egmond. dantque, *exulibus omnium civitatum receptis, latrociniiis impedimenta et commeatus* etc. cum quibus facio; nam *latrones* sub nomine *perditorum hominum* comprehenduntur, et *perditorum homi-*

num latrocinia paulo post commemorat noster. Vide c. 32. IDEM. Cur. sec. *Latrociniiis*, quod est etiam in meorum plerisque, deleta voce, *accitis*, uti et in Edd. primis, si recipere placeat, malim nihilominus abjicere vocem, *receptis*, et servare, *adscitis*; cujus glossa potius videtur esse, *receptis*, quam vice versa. *Adscitis* certe, pro *accitis*, est in Bong. pr. Petav. Cujac. Scalig. Steph. And. Oxon. Leid. pr. qui omnes integerrimi et fidiſſimi codices servant, *rec. latronibus*. Ut verum tamen fatear, accedere malim primae sententiae Davisii, quae et Clarkio adrist, legendo, *adscitis, receptis latrociniiis*. de verbo *adsciscere* adi omnino Cl. Burm. ad Phaedr. 4, 16, 17. et Grat. Cyneg. 16. quosque ibi laudat. *ducem adsciscere* B. Alex. c. 59.

Latronibus] MSS. plerique, *latrociniiis*. Quam et veram esse Lectionem, erudite existimat Davisius, *latrociniiis* pro *latronibus* posito, quomodo alibi *matrimoniis* pro uxoribus, *servitiis* pro servis, *pabulationibus* pro *pabulatoribus*, etc. CLARK.

Commeatus] Bene quidem. Vide ad 2, 5. non contemnenda ta-
G g g 2

minum ^a *ii* milibus ex fuga conlectis, provinciam petere, unaque consilium cum eo Lucterium Cadurcum cepisse, quem superiore Commentario, prima
485 defectione Galliae facere in provinciam inpetum ^z voluisse, cognitum est; ^b Caninius legatus, cum legionibus *ii* ad eos persequendos contendit, ne ^c de detrimento aut timore provinciae magna infamia, ^d perditorum hominum latrociniiis, caperetur.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo *v. e f.* MSS. 3. defunt Lov. MS. Brant. male. V. ad 1, 35. dein vulgo *Luter.* et *in sup.* ^b *C. Antonius* And. Pet. ^c vulgo *de t. aut detr.* ^d *proditorum* L. pr.

men Cujac. Cod. lectio, quam et inter versus habet Leid. pr. *comitatus.* quo nomine intelliguntur tam *commeatus*, quam *subplementa*, aliaque ad exercitum venientia. Vide omnino B. Civ. 1, 48. *Neque maximi comitatus, qui ex Italia venerant*, etc. c. 51. *Magnos comitatus, qui iter habebant ad Caesarem, ad flumen constitisse.* c. 54. *Comitatus et qui frumenti caussa processerant.* Quibus locis eadem est confusio, ut et B. G. 1, 34. [Nunc *commeatus* praefero. OUDENDORP. ad Appulej. Metam. Lib. xi. pag. 766.]

Hominum v mil. ex f. conl.] Scal. Leid. pr. *hominibus. h. duobus* Steph. And. Oxon. et Edd. Ber. Bas. Aldin. Manut. Gryph. Plant. Recte, ut patet e Bong. pr. in quo, *h. duobus m. ex f. quinque c.* Aut valde fallor, aut legi debet, *hominum ii m. ex f. undique conl.* *ii* reposui, sed conjecturam, licet, ut opinor, verissimam, intrudere nolui.

Quem in superiore Commentario — cognitum est] Norvic. Bongars. tres, Pet. Pal. Got-

torp. Voss. Egmond. et Buslid. praepositionem nesciunt. Lege, *quem e superiore Commentario — cognitum est.* DAVIS. Cur. sec. Absq. praepositio a MSS. omnino omnibus et Edd. quibusdam. Quare delevi: neque enim opus est, refingere aliam.

Ne de timore aut detrimento provinciae] Offendunt me paululum haec verba: rescribo, *ne detrimento aut timore provinciae.* Quomodo habent 7 MSS. B. pr. secund. tert. Pet. Pal. v. c. et MS. noster. VOSS. Cum *Vossii* MSS. faciunt Norvic. ac editt. Rom. Ven. Beroald. DAVIS. *Ne de timore aut detrimento etc.*) Emendat Dionys. Vossius ex MSS. *ne detrimento aut timore etc.* Quocum facere MS. Eliens. et Editt. vett. annotat Davissius. MS. Reg. habet, *ne timore aut detrimento etc.* CLARK. Cum Vossio cave ne deas de; licet MSS. mei sine de habeant vel, *timore aut detr.* vel, *detrimento aut timore*, ut est in vetustissimis, item Edd. Vasc. Str. Steph. aliisque, adsentien te Grutero. Nam *de servant* And. et Oxon. quod excidit per seq. vocem, *detrimento.*

XXXI. C. Fabius cum reliquo exercitu in ^a Carnutes, ^b ceterasque proficiscitur civitates, quarum eo proelio, quod cum Dumnaco fecerat, copias esse accisas, sciebat. Non enim dubitabat, quin ² recenti calamitate submissiores essent futurae; dato vero spatio ac tempore, eodem instante Dumnaco, possent ^c concitari. Qua in re summa felicitas ce- ³ leritasque in recipiendis civitatibus Fabium conse-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Carnotes L. pr. semper. Carnotas Pet. ^b Sic MSS. o. praeter Dorv. qui cum Edd. perperam *reliquasque*, et dein *accitas*. ^c contentari L. sec.

Vide ad c. 24. *Incommodum accidit de incursione.*

Copias esse accitas sciebat] *Auctas* Petav. *occisas* B. sec. et MS. noster. *accisas* pr. (Sic et *Norv.*) quae genuina lectio, et sic rescribo: nam subdit Hirtius, *non dubitabat, quin recenti calamitate submissiores essent futurae*. VOSS. Quis dubitare possit de huius lectionis veritate? Merito ergo placuit jam Grutero, et in textum recepit Clarkius; immo jam olim R. Stephanus. *occisas* est quoque in Egm. Lovan. ac Leid. tert. et Ed. Inc. sed *ascitas* Leid. pr. *accessas* in Voff. sec. immo *accisas* Scal. quoque, Voff. pr. tert. et Gottorp. Crebro *accidi res, opes*, et similia dicuntur, quae inminuta sunt. De *copiis* Livius 7, 29. *robore juventutis acciso*. Plura vide ad Silium Ital. 2, 302. *Accitis populis*, ubi alii, *Attritis*, alii, *Accisis* legunt. Sed *accidi* populus ipse an dici possit, quaeritur. Apud Statium Theb. 12, 52. *Ardent excisae viscera gentis*, Barthius quidem vellet, *accisae*, sed sine MSS. *Excidere copias* eleganter etiam dici, vidimus ad Front. 1, 2, 9. eamque vocem Floro plus

semel restituendam, alibi docebo. Appulej. l. 7. p. 137. *factione militarium v. indagatu confecta atque concisa*. Ceterum hinc patet, *accidere arbores* rectum esse, non *abscidere*, supra 6, 27.

Instante Dumnaco] Scribo, *instigante*, ex MSS. sex, Bong. primo, secundo, tertio, Petav. Palat. et nostro. VOSS. In MSS. *Voss.* sex et *Norvic.* ac editt. *Rom. Ven. Beroald.* est, *instigante Dumnaco*, et ita reponit *Vossius*. Parum refert, utrum hoc vel illo modo scribamus: eadem enim est utriusque vocis potestas; sed cum elegantior et rarioris usus sit lectio vulgata, illam teneamus. DAVIS. *Instante* servant Cujac. Scal. Petav. (ut disertè testatur Gruterus) Andin. Oxon. et Leid. pr. Reliqui cum Edd. vetustis, *instigante*; sed bene iudicat Davis. vulgatum quod deinceps est, esse retinendum: atque ita Terent. Cicero, Livius, alique loquuntur. Heaut. 4, 4, 16. *Num ego insto*. Plura vide ad Frontin. 4, 7, 5. *Cum deinde instaret*, ut scribendum docui. Liv. 4, 46. *Institisse filio*, ubi v. Cl. Drak. Ceterum frustra Ciacconius *posse* conjicit contra MSSos et Hirtii mentem.

4 quitur: nam Carnutes, qui saepe vexati numquam
 pacis fecerant mentionem, datis obfidibus, veni-
 5 unt in ^a deditionem; ceteraeque civitates positae
 486 in ultimis Galliae finibus, ^b Oceano conjunctae,
 quae Armoricae adpellantur, auctoritate adductae
 Carnutum, adventu Fabii legionumque, imperata
 6 sine mora faciunt. Dumnacus suis finibus expulsus,
 errans, latitansque, solus extremas Galliae regiones
 petere ^c est coactus.

1 XXXII. At Drappes, unaque Lucterius, quum
 legiones Caniniumque ^d adesse cognoscerent, nec
 • se sine certa pernicie, ^f persequente exercitu,
 putarent Provinciae fines intrare posse; nec jam li-
 beram vagandi latrociniorumque faciendorum facul-
 tatem haberent, consistunt in agris Cadurcorum.

V A R I A E L E C T I O N E S.

a V. ad 6, 9. b Oceanoque Ox. convictae G. c Sic MSS. et Edd. Vett. non c. est. est cantus Ed. Inc. d a se recessisse Pet. male. e nisi Pet. sin. deletis nec se, L. tert. f si sequeretur Pet.

Carnutes, qui saepe vexati numquam pacis fecerant mentionem] Fallitur Hirtius. nam l. 6. ipse Caesar dixit: *Eodem Carnutes legatos obsidesque mittunt, usi deprecatoribus Rhemis, quorum erant in clientela.* Nisi velit autor, ab eo tempore, quo novissima conjuratio facta. VOSSIUS.

Nec jam liberam vagandi latrocinandique facultatem] In tert. Bongarsii codice et MS. nostro est, *nec tam libere vagandi latrociniorumque faciendorum facultatem.* etiam in primo et secundo Bongars. pro *liberam* erat *libere*, et pro *latrocinandique* legebatur, *latrociniorumque faciendorum.* IDEM. Codex Bong. tert. MS. Voss. cum editt.

Rom. Ven. Beroald. Nec tam libere vagandi latrociniorumque faciendorum facultatem. Ita et MS. Norvic. nisi quod ille *liberam* exhibeat. Alii, *nec jam libere vagandi latrociniorumque faciendorum facultatem.* Sic *latrocinia facere* dixit etiam Florus 2, 3. DAVIS. Perinde est. CLARK. Lege igitur: *nec jam liberam vagandi latrociniorumque faciendorum facultatem haberent.* Noster B. C. 2, 11. *Non datur libera muri defendendi facultas. Capitolinus in M. Antonino c. 26. Liberam vagandi potestatem haberent.* Vide sis et *Vulcatium Gallicanum* in Avdio Cassio c. 9. DAVIS. *Cur. sec. Vulgatis accedunt And. et Oxon. In Petav. libere vagandi latro-*

Ibi quum Lucterius apud suos cives quondam, in-² tegris ^a rebus, multum potuisset, semperque auctor ^b novorum consiliorum magnam apud barbaros auctoritatem haberet; oppidum ^c Uxellodunum, quod in clientela fuerat ejus, natura loci egregie munitum, occupat suis et Drappetis copiis, oppidanosque sibi conjungit.

XXXIII. Quo quum confestim C. ^d Caninius venisset, ^e animadverteretque, omnes oppidi partes praeruptissimis saxis esse munitas, ^f quo, defendente nullo, tamen armatis adscendere esset difficile; magna autem inpedimenta oppidanorum videret: quae si clandestina fuga subtrahere cona-⁴⁸⁷ rentur, effugere non modo equitatum, sed ne legiones quidem possent: tripartito cohortibus divi-²

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest G. V. tert. Ed. Inc. ^b *esset n. Cuj. Scal. n. cons. esset L. pr. esset cons. sine nov. Pet. Ox. male. novorum* abest a G. ^c *Auxilio demum Cuj. Scal. L. pr. B. pr. sec. V. pr. a m. pr. V. sec. Egm. Velud. V. pr. a m. set. Velled. L. sec. sed v. cap. 40. d Anton. Pet. e Bene advert. L. pr. animum advert. And. Ox. V. ad 1, 24. f quod MSS. plurimi et Ed. Gr. de more. sed aliter Pet. Cuj. Sc. L. pr. And. Ox. G. Utrumque bene.*

cinandique. In ceteris meis quoque aliorumque, nec jam, vel tam, libere vagandi latrociniorumque faciendorum f. exceptis tamen Scalig. et Leid. primo, qui unice vere, quod rescripsi, et conjecit Davisius, dant, nec jam liberam vagandi latrociniorumque faciendorum fac. nisi malis, liberam evagandi. Libere placebat Hotomanno, atque ita B. Civ. 1, 3. libere decernendi potestas. ubi contra Davisius e Cod. rescribit, libera.

Haberent] Ex MSS. Reg. Eliens. et Vossii omnino legendum

existimo (habere.) Ut cohaereat non cum (putarent,) sed cum (intrare posse.) Pro agris Codices plerique habent, finibus. CLARK. Habere inveni in solo Voss. sec. male. Non enim tantum putabant, se habere nullam vagandi facultatem, sed omnino jam non habebant. Dein, consistunt in agris, servarunt ex meis soli And. Oxon. at Scalig. et Leid. pr. consistunt in finibus. Alii cum Bongars. pr. et Edd. quibusdam, in finibus consistunt. in fin. constituunt Bong. sec. Voss. pr. Egm. et plerique. in fin. se constituunt Bong. tert. Carrar. Palat.

sis, trina ^a excellentissimo loco castra ^b fecit, a quibus paullatim, quantum copiae patiebantur, vallum in oppidi circuitum ducere instituit.

- 1 XXXIV. Quod quum ^c animum adverterent oppidani, ^d miserrimaque Alesiae memoria ^e solliciti, similem casum ^f obsessiois vererentur, maximeque ex omnibus Lucterius, qui ^g fortunae illius periculum fecerat, moneret, ^h frumenti rationem esse habendam: constituunt omnium consensu, parte ⁱ ibi relictis copiarum, ipsi cum expeditis ad ^k inportandum frumentum proficisci. Eo consilio probato, ^l proxima nocte, ^m milibus armatorum relictis, re-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic Cuj. Pet. And. Ox. *excellentissimo* L. pr. Sc. Reliqui cum Ed. Inc. *celsiss.* ^b *facit* Pet. Ox. Mox *circuitu* vulgo. et *inducere* L. tert. Ed. Inc. ^c Sic And. *advert.* L. sec. vulgo *animadv.* ^d *que* abell Pal. Dorv. *quod* L. sec. ^e *sollicitissime causam* Pet. *causam* etiam B. pr. V. sec. ^f *obsidionis* L. pr. dein *maxime ex* Pet. *g fortissime p.* G. V. tert. Ed. Inc. ^h Sic MSS. non *rat. fr.* V. ad 7, 71. ⁱ *hic* Pet. abell L. pr. ^k *comp.* L. pr. ^l *proxima* B. pr. *maxima* G. V. tert. L. tert. Ed. Inc. *primo sine nocte.* Pet.

Dorv. et Edd. Rom. Med. Ven. *construunt* Lov. *consistere* Egmond. Videtur quid latere. An *consistere, se constituere, construere*, hoc loco glossae sunt verioris verbi, *considunt, vel, considerunt?* Vide ad Lucan. 5, 461. *Junctis vidit considerare castris.* Supra 7, 58. *Contra Labieni castra considunt.* c. 79. *Non longius a munitionibus considunt.* Infra c. 36. *Considunt non longius ab oppido.* ubi itidem turbant MSS. et B. Alex. c. 28. *Considerat cum copiis rex loco*, ac B. Afric. c. 3. *Ante portam considunt;* item c. 24. 65. Flor. 2, 8. *Hic rex quibus auxiliis, quibus copiis considerat.* Sic MSS. 3 Vossiani. vulgo *sed.* Sic et *subsistere, residere, de*

quo vide ad 7, 64. et Cort. ad Plin. Ep. 3, 1. *Iterum ambulat, iterum residit.* quod et restituendum Appulejo l. 1. Met. p. 14. *Juxta platanum residamus.* Sic enim MSS. et Edd. Vett. Perperam dedit Colvius cum seqq. *resideamus.* [Ne muta. Quietam sedem notat *consistere* post *vaga* latrocinia. Confule Cl. Burm. ad Ovid. Met. 11, 407. *profugum consistere.*]

Non modo equitatum] Poscere res ipsa videtur, ut scribatur, *non modo non equitatum.* quae particula librarii incuria, aut imperitia potius, omissa videtur. VOSS. Vossio res ipsa poscere videtur, *non modo non equitatum*, quapropter ultimam parti-

liquos ex oppido Drappes et Lucterius educunt: paucos dies morati, ex finibus Cadurcorum, qui partim re frumentaria sublevare ^a eos cupiebant, partim prohibere, quo minus sumerent, non poterant; magnum numerum frumenti comparant: nonnumquam autem expeditionibus nocturnis castris ^b nostrorum adoriuntur. Quam ob causam ⁴ C. Caninius toto oppido munitiones circumdare contatur; ne aut opus effectum tueri non ^c possit, ⁴⁸⁸ aut plurimis locis infirma disponat praesidia.

XXXV. Magna copia frumenti comparata, ^d considunt Drappes et Lucterius ^e non longius ab op-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest V. pr. ^b eorum L. sec. ^c Sic Cuj. Sc. L. pr. And. Ox. Pet. Reliqui et Edd. pp. aliaeque posset. et dein vulgo in *l.* et Edd. R. M. V. Vasc. R. Steph. Gr. post. disposita praesidia haberet contra MSS. disposita pr. habeat placet Hotom. ^d consideret MSS. 10. considerat B. tert. et Edd. pp. considerat B. sec. constituunt L. sec. male. V. ad c. 32. ^e nec V. pr. longe L. pr. paullo post vulgo *m. passuum*.

culam negantem librarii incuria, aut imperitia potius, omissam arbitratur. Nolim equidem virum eruditum incuriae, multo minus imperitiae, postulare, sed memoria certe lapsus est; hoc enim modo saepe loquuntur optimi auctores. Caesar B. G. 3, 4. *Non modo defesso ex pugna excedendi, sed ne saucio quidem ejus loci, ubi constitit, relinquendi — facultas dabatur.* Livius 1, 40. *Non modo civicae, sed ne Italicae quidem stirpis.* Sic etiam 23, 29. Justinus 2, 1. *Ita ut non modo primae generare homines, sed ne advenas quidem recipere ac tueri possent.* Vide et J. Vossium de Construct. c. 63. p. 244. DAVIS. Vide plura ad B. G. 2, 17. *Non modo intrari, sed ne perspicere quidem possit.* Cl. Drak. ad Liv. 5, 38.

In oppidi circuitu] MSS. Reg. Eliens. et Vossii, *in circuitum*. CLARK. *Circuitum* etiam Bongarfiani, Vossiani, Leidenses, Egmond. Petav. Scal. Gott. etc. et Edd. Inc. Vascos. R. Stephan. Gryph. post. Recte. Vide tamen ad 5, 42. *In circuitu munitionem perfecerunt. circumitum Ox.*

Paucos dies morati, ex finibus Cadurcorum] Rescribo, *paucos dies morati in finibus Cadurcorum*, sublato commate, quod in Lipsiana et Scaligeri editione est. Pro me stat Petavianus codex. VOSS. Sed melior est vulgata Lectio. CLARK. Mei Codices nihil variant. jungenda, *ex finibus C. frumentum comparant.*

Moratur] Editi quidam, *conatur*. Inepte. CLARK. Monuerunt

pido x milibus, ^a unde paullatim frumentum in oppi-
 dum subportarent. Ipsi inter se provincias parti-
 untur, Drappes castris praesidio cum parte copia-
 rum ^b restitit: Lucterius agmen jumentorum ad op-
 pidum adducit. Dispositis ibi praesidiis, hora no-
 ctis circiter x silvestribus ^c angustisque itineribus
 frumentum inportare in oppidum instituit. Quorum
 strepitum vigiles castrorum quum sensissent, explo-
 ratoresque missi, quae ^d agerentur, renunciaissent,
 Caninius celeriter cum cohortibus armatis ex pro-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest And. Ox. ^b *restitit* Pet. quod placet Grut. ^c *angustis-*
simisque Car. Lov. Dorv. Edd. R. M. V. *angustusque* MSS. 2. Ed.
 Inc. ^d *gererentur* Ox. V. o. Leidd. B. pr. ^a m. sec. *facit* Ox. L.
 pr.

hoc jam Glareanus, Ciacc. Ho-
 tom. et patet clarissime tum ex
 sensu, tum ex c. 37. *conatur* esse
 falsum. Nihilominus sic invenias
 in Andin. Oxon. Petav. Leid. pr.
 Palat. Dorvill. a m. pr. aliisque,
 et Edd. Rom. Ven. et plerisque
 ante Scalig. An fuit, *commora-*
tur, vel *cunctatur* potius: pro
 quo scripserunt librarii, et for-
 san melius, *contatur*. Omnino
 adridet mihi, *cunctatur*, cujus
 Glossa mera est, *moratur*. In
 etiam abjeci auctoribus And. O-
 xon. Leid. pr. aliisque ante 20
 locis.

^{x m. passuum}] Vocem *pas-*
sum ejoci rursus fide MStorum
 octodecim et Edd. primarum. Vi-
 de ad B. G. 1, 15. et saepe alibi.
 Statim, *a milibus non amplius*
XII.

^{Ipsi inter se provincias parti-}
tuntur] Tantundem est, ac si
 curas vel munia dicas. More Ro-
 mano locutus est, apud quos
 Praetores et Consules soliti pro-

vincias sortiri: hinc *provincia*
 pro quovis munere. Apud histo-
 ricos tamen is mos loquendi op-
 pido rarus est. VOSSIUS.

^{Adducit}] Sic quidem Lovan.
 Cujac. et Scalig. nisi excerpta
 fallunt. MSS. certe reliqui et
 Edd. primae exhibent *modo, du-*
cit. Sed adi 3, 12. Ceterum, in
oppidum, habent And. Oxon.
 Leid. pr. Petav. ut actio ipsa pro
 voluntate ejus ponatur, quomodo
 passim loquuntur scriptores. Ve-
 rum vulgata praestat. prius ad
 oppidum versus egit jumenta;
 dein in oppidum inportare per
 illa frumentum instituit.

^{Vigiles castrorum}] Excubito-
 res. Lucan. 8, 24. — — *Ne rum-*
pente somnos, Castrorum vigiles,
nullas tuba verberet aures,
 auctor de Bell. Hisp. c. 3. *Vigiles*
non poterant diligentiam prae-
stare. Vide et c. 35. DAVIS.

^{Cohortibus armatis}] Super-
 vacua videri possit vox, *arma-*

ximis castellis in frumentarios sub ipsam lucem in-
 petum fecit. ^a li, repentino malo perterriti, diffu-
 giunt ad ^b sua praesidia: quae nostri ut ^c viderunt,
 acrius contra armatos incitati, neminem ex eo nu-
 mero vivum capi patiuntur. Effugit inde cum pau-
 cis Lucterius, nec se recipit in castra.

XXXVI. Re bene gesta, Caninius ex captivis ¹
 comperit, partem copiarum cum Drappete esse in
 castris a milibus ^d non amplius XII. Qua ^e re ex ⁴⁸⁹
 compluribus cognita, quum intellexeret, fugato

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a qui Reg. in V. pr. illi V. sec. ^b deest Pet. ^c videre Pet. Ox.
 L. pr. ^d vulgo m. n. a. X. ^e deest MSS. 4 et Ed. Inc. pluribus
 L. pr.

tis, quia nemo tam fatuus foret,
 ut crederet, eum inermibus cum
 cohortibus inpetum fecisse. Sed
 jungi possunt, *armatis ex castel-
 lis proximis*; quas inde scilicet
 secum sumserat, quo faciunt op-
 timae membranae, Andin. Oxon.
 Petav. Leid. pr. non agnoscentes
to cum. Vide tamen ad 5, 49. *Co-
 piae erant armatae*, uti est in
 MSS. multis. Immo c. 36. *legio-
 nem armatam instructamque
 adducit*.

Effugit] MSS. Reg. Eliens. et
 Vossii et Edit. Rom. *Profugit*.
 CLARK. Ursiniani Codicis lectio-
 nem recepit Scaliger, quae con-
 firmatur ab ipsius Codice, item
 Petaviano, And. et Oxon. in ce-
 toris MSS. et Edd. *profugit*. Bene
 utrumque.

Millibus n. a. x.] Supra
 idem dixit; celare tamen non de-
 bui, hoc loco in MSS. octo con-
 stanter legi, XII. VOSS. *Milli-
 bus non amplius X*) MSS. Ciacc.
 et Norvic. cum veteribus editt.
 habent, *a millibus non longe*

amplius XII. quod cur reji-
 ciatur non video. Saltem scri-
 bendum, *a millibus amplius X*.
 Vulgata enim lectio vix est Lati-
 na. DAVIS. *A millibus non am-
 plius X*) Scaliger et recentiores,
 (*millibus*.) Sed MSS. omnes ha-
 bent, (*a millibus*.) Quam et ve-
 ram esse lectionem, vidit Davi-
 sius. MSS. Reg. et Eliens. et E-
 ditt. Vett. habent, (*a millibus
 non longe amplius etc.*) Vide
 supra ad 5, 47. CLARK. *A mili-
 bus non amplius XII.* rescripsi
 e MSS. omnibus et Edd. Vett. nisi
 quod Vascos. Bas. Ven. Aldin.
 Gryph. Plant. cum Oxon. codice
 non ineleganter reliquerint, *in-
 tra milia non amplius XII*.
 quam viciorem etiam lectionem
 fere opinor. *longe* addunt quo-
 que MSS. aliorum et mei (prae-
 ter Cuj. Scal. Leid. pr. And. et
 Oxon.) et Edd. primae. Sed *longe*
 si admittas, praestaret abesse, *a*:
 vel legi debet, *a semilibus non
 longe amplius XII*. Vide ad 5,
 47. *III milia passuum longe ab
 suis castris abesse. passuum
 male inculcat Lipsianus codex.*

duce altero, perterritos reliquos facile obprimi posse; magnae felicitatis esse arbitrabatur, ^a neminem ex caede refugisse in castra, qui de accepta calamitate nuncium Drappeti ^b perferret. Sed, ^c in experiundo quum periculum nullum videret, equitatum omnem, Germanosque pedites summae ^d velocitatis homines, ad castra hostium praemittit: ipse legionem unam in trina castra distribuit, alteram secum expeditam ducit. Quum propius hostis acces-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *nemines* B. pr. *nemine* Lov. *excedere* in B. sec. And. Pet. ex c. *refugere* L. pr. Scal. ex c. *fugisse* V. pr. ^b *referret* L. pr. ^c *Sic* MSS. plurimi et Edd. pp. vulgo *q. in exp. experiendo* etiam MSS. aliquot et Edd. pp. minus bene. ^d *felicitatis* B. pr. sec. Hot. MS. et vulgo *omnes*, ac dein *hostem acc. hostes accessissent* L. tert. Ed. Inc.

Magnae felicitatis esse arbitrabatur] Hanc lectionem omnes exhibent Codd. et eam sine nota transmissere viri eruditi. At, si ita scripsit *Hirtius*, plane dormitavit. Censebat Caninius, *fugato duce altero, perterritos reliquos facile opprimi posse*; ejus igitur e re fuit, ut nuncius de Lucterii clade Drappeti perferretur; huic enim ob acceptam calamitatem alia ratione timor in eum non poterat. Ne minime quidem dubito, quin rescribendum sit, *magnae infelicitatis esse arbitrabatur*. Idem etiam, nisi fallor, iis, qui locum perpendunt, videbitur. DAVIS. Optima conjectura legendum docet Davisius, *infelicitatis*. Id enim vult *Hirtius*, magnae *infelicitatis* fuisse, neminem ex caede refugisse in castra, qui de accepta calamitate nuncio allato Drappetem terreret. CLARK. *Felicitatis* non muto. Gaudebat Caninius, neminem cladis nuncium adferre Drappeti potuisse, ne aufugeret, antequam ad eum de improviso

venire posset; quo subito et inopinato adventu perterritus facilius obprimeretur. unde non male forsitan in Urfini, Petav. et Leid. pr. est, *perterreri r. facile, et obp. posse*. Nisi et aliud quid lateat. Vide varias lectiones.

Summae velocitatis omnes] In 4 MSStis et nostro pro *omnes* reperio *homines*, nec damno, quia statim praecessit, *omnem equitatum*. In Petaviano tamen, qui reliquis emendatior est codicibus, est, *omnes*. VOSS. Codd. nonnulli, *homines*; lege: *summae velocitatis homines*, quemadmodum recte dant quinque, *Vossian. Norvic. Gottorp. Egmond. et Buslid.* DAVIS. *Cur. sec.* Accedunt Voss. pr. Leiden-
ses, Scalig. et alii cum Edd. Incerta, Vascos. Strad. Stephan. Gryph. post. verissime. De hac corruptione egi pluribus ad 2, 3o. 6, 16. et alibi.

In trina castra] Vulgg. (*intra castra*.) Sed ex Ursini Codice

sisset, ab exploratoribus, quos praemiserat, cognoscit, castra eorum, ut barbarorum fert consuetudo, relictis locis superioribus, ad ripas fluminis 490 esse ^a demissa; at Germanos, equitesque imprudentibus ^b omnibus de improviso advolasse, ^c et proelium commisisse. Qua re cognita, legionem armatam instructamque adducit. Ita, repente omnibus ex partibus signo dato, loca superiora capiuntur. Quod ubi accidit, Germani, equitesque, signis

V A R I A E L E C T I O N E S.

a dim. L. pr. V. tert. at deest Pet. a m. pr. ad ea Ed. R. Steph. vulgo *equites sine que* hic et infra. b *hominibus* L. pr. Sc. de abest a Pet. c MSS. plerique et Edd. quaedd. *proeliumque*. a MSS. 4. et Ed. Inc. abest et.

est, (in trina castra.) Quam veram esse lectionem, recte vidit Ciacconius. Sic enim jam supra dixerat Hirtius, (trina *excelsissimo loco castra fecit*, c. 33.) CLARK. Confirmant in trina MSS. Petav. Andin. Oxon. recepitque jam Hotomannus, Scaliger aliique.

Propius hostem accessisset] Codices, *propius hostis*, vel *hostes*, ac ita reponendum. DAVIS. *Cur. sec. Hostis* in Accusativo reposui, fide MSS. Bong. pr. sec. Egmond. Voss. pr. et aliorum. In reliquis et Edd. Vascos. Strad. Steph. est, *hostes*, quod, ut et *hostem*, reposuerunt ad ambiguitatem vitandam.

fert consuetudo] MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Editt. Vett. (fere *consuetudo* est.) CLARK. Ita optime restat in And. Oxon. et Petav. Male in reliquis et Edd. pp. item Vasc. Steph. aliisque, *fere est*. 6, 7. *quam populi Rom. fert consuetudo*. B. Civ. 1, 51. ut *fert Gallica consuetudo*. et sapientius. Alia vide ad auctorem de

B. Hispan. c. 26. *Opinio fert*. Par. ad Ter. Heaut. 2, 1, 3. *fert adolescentia*.

At Germanos equites] Ita visum Scaligero edere, cum in omnibus Codd. legatur, *Germanos, equitesque*, et ipse Hirtius disertim supra dicat, equites, et cum his pedites Germanos, ad oppugnanda castra missos. Tu veterem lectionem retine. Illud tamen dissimulare nolo, paucis ab hoc loco versibus, ubi legitur, *Germani equitesque signis legionis visis*, in MSto Cujacii, primo, secundo, tertio Bong. ac Pet. legi, *Germani equites*: sed nosster MS. et Palat. retinent, *equitesque*. Excusari tamen Scaligeri lectio possit; nam non soli pedites, sed et equites Germani in exercitu Caesaris fuere. Testatur ipse l. 7. de bello Gallico, et ait: *Caesar ex castris equitatum educi jubet, proeliumque equestre committit: laborantibus jam suis Germanos equites circiter eo submittit, quos ab initio habere secum instituerat*. Et aliquanto ante eodem libro: *Ca-*

5 legionis visis, ^a vehementissime proeliantur. Confestim ^b cohortes undique inpetum faciunt; omnibusque aut interfectis, aut captis, magna praeda potiuntur. Capitur ipse eo proelio Drappes.

1 XXXVII. Caninius, felicissime re gesta, sine ullo paene militis vulnere, ad obsidendos oppidanos
2 revertitur. ^c Externoque hoste deleto, ^d cuius timore
^e antea augere praesidia, ^e et munitione oppidanos

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a vehementius Pet. ^b vulgo *omn. coh.* item *omnibus* aut *cum* MSS. uno et altero. *multisque* Pet. ^c *hesterno* MSS. 4. ^d vulgo *deest antea*. ^e *deest* Pet. *ex* Lov.

sar, quod hostes equitatu superiores esse intelligebat, et, interclusis omnibus itineribus, nulla re ex Provincia atque Italia sublevari poterat, trans Rhenum in Germaniam mittit ad eas civitates, quas superioribus annis pacaverat; equitesque ab his arcessit, et levis armaturae pedites, qui inter eos proelari consueverant. Nihilominus vulgatam lectionem praefero. VOSIUS. *Germanos, equitesque, — Germani, equitesque*) Ita Codices plerique. Scaliger edidit, (*Germanos equites, — Germani equites* etc.) Atque ita utroque in loco scriptum est in MS. Reg. Neutra Lectio mala: fuere enim in exercitu Caesaris et *pedites* et *equites* Germani. CLARK. *Que* male Scaliger cum Urino ex ipsius codice omisit hic et infra. *Pedites* Germanos intelligit, qui equitibus interpositi proelari solebant, ut ait c. 13. et alibi saepius. Locutio autem eadem est, ac, *exercitus equitatusque, milites equitesque*, immo *homines equitesque* B. Civ. 2, 39. ubi vide etiam; et similia, quae aliquoties supra habuimus et ubivis obvia sunt. Adde Curtium ad Salust. B. Jug. c. 49. *Equi Numidae*.

que. Vacillant MSS. nam *equitesque* primo loco cum plerisque retinent And. et Oxon. at posteriori omittunt. Utroque loco omittunt etiam Leid. pr. Bong. pr. sec. et alii. Sed omnino retinere praestat cum Vossianis, Lovan. Egmond. et purimis. Ejecta est copula a librariis, non capientibus lectionis elegantiam.

Confestim omnes cohortes Ut deleatur vox media, iubent Bongars. pr. sec. Petav. Lov. aliique MSS. DAVIS. *Cur. sec.* Forſan exſtat in ſolo Bong. tert. et Edd. quibusdam. At in ceteris et Edd. primis non comparet. quare ejeci.

Cujus timore augere praesidia et munitione oppidanos circumdare prohibitum erat In MSS. pr. sec. tert. Bong. Pal. et nostro scriptum invenio, *cujus timore antea dividere praesidia*. Ita et MS. Cujacii et Petavianus (adoram) habet: multo sane aptius, quam vulgatae editt. Et miror, Scaligerum ac Lipsium aliter edidisse. Nam timore externi hostis ausus non erat Caninius dividere praesidia, ne minus valida resistere noqurent.

circumdare prohibitus erat, opera undique imperat⁴⁹¹ administrari. Venit eodem cum suis copiis postero die C. Fabius, partemque oppidi sumit ad obsidendum.

XXXVIII. Caesar interim M. Antonium^a quae-
storem cum cohortibus^b xv in Bellovacis reliquit;
^c ne qua rursus novorum consiliorum ad capiendum
bellum facultas daretur. Ipse reliquas civitates²

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Deest Pet. b XII B. sec. pr. a m. pr. XIII Pet. xvi Andin. dein Belgis MSS. g. et Edd. pp. uti et relinquit. c nec vi Oxon. ne cui Pet.

Unum occurrit, quo defendi vulgata lectio possit, ut hoc modo accipias verba Hirtii: Caninius veritus erat, plures milites munitionibus imponere, ob externum hostem, cujus metu manum semper in armis paratam habere cogebatur. Interea non dubito, quin praefest scriptura manuscriptorum. VOSS. *Antea dividere* etiam MS. Norvic. et Edd. Rom. Ven. Beroaldi. DAVIS. Ad sensum parum interest. CLARK. Bas. Ven. 1517. Ald. Gryph. Manut. et Plant. ante Scaligerum jam ediderunt, *augere*: eamque lectionem confirmant Petav. And. et Oxon. Cujac. a m. sec. Reliqui, etiam Cellarius cum MSS. ceteris, *antea dividere*. nisi quod Ciacconii liber, *sua tum div.* et Voss. sec. *annua div.* *Augere* non muto, sed *antea* suo loco restitui. Respicit ad c. 35. *ne plurimis in locis infirma disponat praesidia*. Augendo praesidia divisisset illa, et infirma reddidisset.

Consiliorum capiendorum Belgis facultas d.] Sic quidem MSS. plerique et Edd. primae. Sed cur non repetit, *Bellovacis*? quod videntur sensisse librarii quidam,

qui pro *Bellovacis* dedere supra *Belgis*, in quibus sunt Bellovacii; qui praecipue susceperant bellum, sed et aliae civitates Belgarum se iis junxerant. Vide praecedentia et Cluver. Germ. 2, 11. qui infra c. 54. pro *Belgis* substituit frustra, *Bellovacos*, qui satis intelliguntur inde. quare nihil temere muto: sed eruditior videtur lectio, quam ut proficisci potuerit a librariis, quam servant Petav. Andin. et Oxon. cons. *ad capiendum bellum f. d.* quomodo exhibuerunt Ven. 1517. Basil. Ald. Gryph. Manut. Plant. aliique. *Capere bellum* est, id capto tempore et occasione facere, suscipere, pro quo frequentius dixerunt, *sumere bellum*. Vide Heins. et Burm. ad Ovid. Epist. 17. in f. Duker. ad Florum 4, 12. Cort. ad Sallust. B. Jugurth. cap. 83. Ita *capere* et *sumere arma* idem notant. Aliter legi posset quoque, *faciendum*: quae verba sexcenties confunduntur. sed non opus est.

Quorum consilio in civitate] Non soli rebellionis principes, sed tota gens Carnutum timebat; ideo Caesar, ut *civitatem metu liberaret*, Guturvatum ad sup-

adit: obfides plures imperat: timentes omnium
 3 animos ^a consolatione sanat. Quum ^b in Carnutes
 venisset, quorum consilio in civitate, superiore
 Commentario ^c Caesar exposuit, initium belli esse
 ortum, quod praecipue eos propter conscientiam
 facti timere ^d animum advertebat, ^e quo celerius
 civitatem ^f metu liberaret, principem sceleris ^g il-
 491 lius, et concitatore belli Gutruatum ad subpli-
 4 cium ^h deposcit: qui etsi ⁱ ne civibus ^k quidem
 suis

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a a consolari q. B. sec. cons. facta s. B. sec. a m. s. Busl. B. tort, Pal. Dorv. Carr. Edd. R. M. V. Fl. ^b abest B. pr. ^c deest MSS. 4 et Ed. Inc. *Caesaris* L. sec. ^d Sic Ox. And. *advert.* Edd. R. M. V. vulgo *animadu.* ^e quod Eg. *liberius* L. tert. Ed. Inc. ^f Sic Pet. C. Sc. And. Ox. L. pr. Reliqui et Edd. pp. *timore.* ^g Ox. et Edd. *vulgares ipsius.* ^h *depoposcit* MS. Br. L. pr. V. pr. Egm. et 4 alii cum Ed. Inc. nec male. ⁱ *nec* B. pr. non Dorv. Edd. R. M. V. ^k deest Pet. V. ad 7, 8. *suis* abest a Pet. B. pr. L. tert. Ed. Inc.

plicium deposcit. Quod cum ita sit, omnino superflua videtur vox, *consilio*, quam recte omit-
 tunt MS. Norv. ac editt. Rom. Ven. Beroald. Steph. et sane Carnutes principes se ex omni-
 bus bellum facturos pollicentur, ut dixit Caesar B. G. 7, 2. quem locum Hirtius noster in animo habuit, cum haec scriberet. DAVIS. *Quorum in civitate*) Ita recte edidit Davisius ex MS. Eliensi et Edd. Vett. Quomodo et in MS. Regio scriptum est. Scaliger alique ediderunt (quorum consilio in civitate etc.) perperam. Non enim recte dicas (*Carnutum consilio initium belli in Carnutum civitate esse ortum,*) sed (*Carnutum in civitate initium belli* (Gallici scilicet universi) *esse ortum.*) CLARK. Agnoscunt consilio Petav. Cujac. et Edd. quas modo nominavi. Ceteri scripti et Edd. non habent.

Nihilominus dubito, an sit quidem Glossa. Non enim tantum in civitate Carnutum, sed et eorum consilio bellum ortum est, uti patet loco per Davium citato. Quare rejicere nolui. Clarius locutus esset scribendo, *quorum cons. et in c. vel, quorum in civitate et consilio*, aut denique potius, *quod praecipue eos, quorum consilio in civ. etc.*

Gutruatum] Supra nominavit Caesar *Cotuatium* et *Conetodunum*, duces Carnutum: sed ille in Petaviano Cod. nominatur *Catuatus*. et hoc loco in MS. Petaviano scribitur *Matruatus*, pro *Gutruatus*. In Cujacii MS. et Palatino est, *Gutruatum*, in pr. B. *Gutruatium*, in tertio, *Gatriatrium*. In MS. nostro est, *Gutruatrum*. In veteri codice, *M. Gutirnatum*. Unde quis in tanta nominum diversitate non

suis se committebat; tamen celeriter, omnium cura quaesitus, in castra perducitur. Cogitur in ejus ^a subplicium Caesar contra naturam suam, maximo militum ^b concursu; ^c qui ei, omnia pericula et detrimenta belli a Gutruato accepta, referebant; ^d adeo ut verberibus exanimatum corpus securi feriretur.

XXXIX. ^e Ibi crebris litteris ^f Caninii fit certior, quae de Drappete et Lucterio gesta essent, ^g quoque in consilio permanerent oppidani: quo-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a subplicio Pet. ^b Pet. Ox. And. Edd. quaedd. consensu. minus bene. MSS. quidd. et Edd. contra suam n. conc. m. mil. ^c vulgo sine ei. ^d in eo v. Pet. adeo in v. And. ^e deest Pet. ^f Canini MSS. multi. ^g C. Antonius Pet. ^g et in quo L. pr. Ox.

immerito suspicetur, eundem designari, quem supra Caesar *Cotuatium* appellavit. VOSS. Utrobique e suo Codice *Gutuatium*, vel *Cotuatium*, scribendum censet Ciacconius. Certe *Guturvatum*, vel *Guturnatum*, est in nullo MSto. Plerique meliores hic et statim *Gutruatum* exhibent: nisi quod hoc loco *Maturatum* Petav. Andin. et Oxon. dent, *M. Gutruatum* Leid. pr. Alii, *Gutriatum*, *Gutriatrum*, *Gutuatum*, *Gatuatrum*. Sed statim *Gutruato* And. Pet. Cuj. Leid. pr. Oxon. Bong. pr. sec. Voss. pr. Lovan. et plures cum Edd. primis: quod interim reposui.

Perducitur] Leid. pr. tert. Scalig. Carrar. et Ed. Inc. *producitur*, e latebris scilicet protractus. Vide ad 7, 13. *Ad Caesarem perduxerunt*. ubi eadem varietas, ut passim.

Detrimenta belli a Guturvato accepta referebant] *Guturvatum* detrimentorum causam esse, praef. Jul. Caes. Tom. I.

dicabant. Metaphora ducta est a re nummaria; proprie enim *acceptum referre* dicebantur, qui pecuniam iis numeratam in Codicem *accepti* referebant. Sed, quod praecipue notandum, huic locutioni *Dativum* apponunt alii Scriptores, Ovidius Trist. 2, 1, 10. *Acceptum refero versibus, esse nocens*. Horatius Epist. 2, 1, 233. — *Incultis qui versibus, et male natis, Rettulit acceptos, regale numisma, Philippos*. Ad eum locum plura Dionys. Lambinus. Forte igitur apud *Hirtium*, omissa praepositione, scribendum, *detrimenta belli Guturvato acceptu referebant*. DAVIS. *Guturvato*] Ita legendum vidit Davisius. Alii omnes habent, (*a Guturvato*) quae tamen et ipsa lectio forte ferri possit. CLARK. *A* deleverunt jam Vaseos. Strada, R. Steph. Gryph. Ed. post. Verum MSS. omnes servant praepositionem *a*. Recte quidem, si modo necum legas, *qui ei*, uti est in Petav. Bong. pr. et Leid. pr. quo facit etiam secundus, qui

H h h

ciam ^a magna poena esse adhibendam iudicabat; ne
 universa Gallia non ^b defuisset vires sibi ad resistan-
 dum Romanis, sed constantiam, putaret; neve hoc
 exemplo ceterae civitates, locorum obportunitate
 3 fretae, se vindicarent in libertatem: quum, om-
 nibus Gallis notum, ^c sciret, reliquam esse unam
 493 aestatem suae provinciae; quam ^d si sustinere po-
 4 tuissent, nullum ultra periculum vererentur. Ita-
 que ^e Q. Calenum legatum cum legionibus ⁱⁱ relin-
 quit, qui iustis itineribus se subsequeretur: ipse
 cum omni equitatu, quam ^f potest celerrime, ad
 Caninium ^g contendit.

V A R I A E L E C T I O N E S.

a magnam p. e. a. iudicavit V. pr. - *b* Sic MSS. et Edd. pp. non v. sibi d. def. ibi MSS. 9 Ed. Inc. Hic autem desinit manus vetusta Bong. pr. - *c* Sic Pet. Ox. vulgo esse sc. *d* deest si MSS. 2. possent iidem et Edd. R. M. posset Ed. Ven. *e* Edd. pp. et aliae C. male. V. Gland. *II* abest a MSS. et Edd. praeter Pet. Cuj. Sc. L. pr. Oxon. And. qui etiam servant se, quod a reliquis abest. ut B. C. 1, 8. et saepe. *Reliquit* etiam in longe plurimis MSS. Bene utrumque. *f* ponit G. potuit V. tert. an pote? *g* tendit Ox.

dat, quo. Milites referebant sive narrabant ei, omnia detrimenta belli esse accepta a Gutruato. Non adfuerat enim ipse Caesar. *Accipere detrimentum ab aliquo*, cum apud ceteros scriptores, tum crebro in hisce commentariis occurrit. Vide modo B. Civ. 3, 72. Si tamen Davisii lectio a bonis confirmaretur, iis ad sensum meum non denegarem. Forlan totum *Gutruati* nomen est e Glossa ortum, ut ei ad Gutruatum, non ad Caesarem, referatur.

De Drapete gesta] MS. Reg. (a *Drapete* etc.) Etsane, *de aliquo geri*, pro eo, quod est, *de*

aliquo fieri, inusitatio est loquendi modus. CLARK. *De* abest a Voss. sec. male. *Gesta* idem, quod *acta, facta*. Quae verba crebro inter se permutantur ab auctoribus. Virgil. G. 4, 305. *Hoc geritur*. Adi Gron. Obs. 4, 14. Munker. ad Fulgent. p. 67. Sic *agere et gerere Remp. gerere et agere bellum*. et cetera hic et alibi.

Neque ab oppugnatione recedi videret ulla conditione posse] Petavianus codex: *neque oppugnatione posse recipi, aut conditione ulla videret*. VOSS. Petaviani Codicis lectionem probat omnino Gruterus: bene-

XL. Quum, contra ^a expectationem omnium, ¹ Caesar ^b Uxellodunum venisset, oppidumque operibus clausum ^c animum adverteret; neque ab obpugnatione recedi videret ^d ulla conditione posse; ^e magna autem copia frumenti abundare oppidanos, ex ^f perfugis ^g cognosset; aqua prohibere hostem ^h tentare coepit. Flumen ⁱ infimam vallem dividebat, ² quae ^k totum paene montem cingebat, in quo positum erat ^l praeruptum undique oppidum Uxellodunum. Hoc flumen ^m averti loci natura prohibebat: sic ³ enim in imis radicibus montis ferebatur, ut ⁿ nullam in partem, ^o depressis fossis, derivari ^p posset. 494

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Expectationes* Egm. ^b *Auxiliodunum* Egm. ^a m. s. *Uxellod.* hic et mox L. pr. *Uxellud.* B. tert. *Uxelludonum* V. pr. sec. et mox. *Uxelled.* L. sec. V. c. 32. ^c Sic rursus Ox. nou *animadv.* ^d *nulla* Dorv. Pal. ^e deest G. V. tert. L. tert. Ed. Inc. ^f *prof.* L. pr. sec. V. tert. pr. a m. Edd. qdd. more solito. ^g Sic B. sec. Pet. Egm. Lov. V. pr. Br. et 4 alii cum Ed. Inc. *cognosceret* Ox. V. sec. et Edd. multae. *cognovisset* Al. *convenisset* B. pr. Edd. R. M. V. ^h deest G. V. tert. L. tert. Ed. Inc. et L. pr. inter versus. ⁱ *infra inf.* Pet. ^k Sic MSS. et Edd. Vett. non p. t. *pontem* inferit L. Inc. ^l tria haec verba non sunt in Pet. ^m vulgo *avertere*, et *enim imis.* ⁿ *nulla ex parte* Lov. ^o *deflexis* L. sec. male. ^p *possit* Ox.

Causam enim non video, cur Caesar ab obpugnatione recedere non posset, salva etiam existimatione: cum modo hanc illamve causam praetexere voluisset; multo minus, ut id fieri non poterit *ulla conditione*.

Quae pene totum montem cingebat. Quid hoc? vallis pene totum montem cingebat? cur non totum? Emendo, *flumen infimam vallem dividebat, quod pene totum montem cingebat.* Infra autor ipse ait c. 41. *Sub ipsius enim oppidi murum magnus fons prorumpibat ab ea parte, quas fere pedum cec in-*

tervallo fluminis circuitu vacabat. Merito dicit, *pene* oppidum flumine cinctum fuisse, cum trecentorum tantum, vel vix trecentorum pedum spatium esset, qua intermittebat amnis. Sane primus ac secundus Bongarsiani codd. non habent, *quae*: dectamen, quomodo haberent, recte legere potui. VOSS. Dionys. Vossius emendat, (Quod *pene totum* etc.) Ut scilicet *flumen*, non *vallis*, dicatur pene totum montem cingere. Quomodo et infra ait Hirtius, (*fere pedum cec intervallo, fluminis circuitu vacabat.*) *Vallis* enim cur *pene totum*, non *totum*, montem cing-

H h h 2

4 Erat autem oppidanis difficilis, et praeruptus eo
descensus; ut, prohibentibus nostris, sine vulneri-
bus, ac periculo vitae, neque ^a adire flumen, ne-
5 que arduo ^b se recipere possent adscensu. Qua dif-
ficultate eorum cognita, Caesar, sagittariis fundi-
toribusque dispositis, tormentis etiam quibusdam
locis contra facilissimos descensus conlocatis, aqua
^c fluminis prohibebat oppidanos; quorum omnis

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a adiri Pet. Sc. posset. ^b deest Pet. ^c exsulat a Pet.

gere dicatur? Sed recte respon-
det Cellarius, fieri etiam posse,
ut *Vallis* mentem *pene totum*,
non *totum* ipsum, cingat; de-
pressior scilicet illa, per quam
flumen labatur. Quae demum si
vera Lectio sit, erit illud porro
observandum, ex eo, quod in-
fra dicitur, (*pedum tantum* ccc
intervallum, fluminis *circuitu*
vacare,) utique flumen vallem
illam infimam non divisisse trans-
versam, sed per mediam trans-
isse tota ea sui parte, qua mon-
tem cingebat. CLARK. Quod margi-
ni adlevit Vascosanus et Lipsi-
us. *quis* videtur esse in Bong. sec.
posset esse, *quod*, ut *flumen* no-
minativus etiam verbi *cingebat*
sit. De hac particula diximus su-
pra aliquoties.

Hoc avertere] In Petav. And.
et Oxon. legitur, *flumen averti*.
Scribe, *hoc flumen averti*, loci
n. prob. Id flagitare horum Com-
mentariorum stylus videtur. sta-
tim, *magnus fons etc. hoc*
fonte.

Sic enim imis] Ita MS. Steph.
Petav. et Ox. In Andin. *sic enim*
in imis. Carr. *infimis enim sic*.
Reliqui et Edd. primae aliaeque;
In infimis enim sic. Quare ad-

didi saltem, *in*, elisum a syllaba
vocis, *enim*. Nisi altius ulcus et
interius sedeat.

Multitudo aquatum] Ultimam
vocem, utpote probam, retineo,
sed aliud jubere videntur MSti.
Est enim *aquarum* in duobus,
equitorum in alio. Sed Cujac.
Andin. Bong. sec. Pet. Leid. pr.
Scalig. Egm. Vossian. pr. et 4 alii
cum Carrar. et Ed. Inc. exhibent,
aquatorum. Nec male. Caes. B.
Civ. 1, 73. *Aquatores ab equitatu*
premi. Auctor B. Hisp. c. 21. *Ad*
aquatores nostros excurrerunt.
Et sic Livius, alii. Mutassent ii,
qui Genitivis duobus utrimque
uni substantivo junctis offende-
bantur; at vide notata ad 1, 30.
Helvetiorum injurias populi Ro-
mani. Adridet tamen magis hic
loci *aquatum*.

Sub ipsius oppidi murum ma-
gnus fons prorumpibat] MS.
Norv. et Brant. cum editt. Rom.
Ven. Beroald. *Sub ipsius oppi-*
di murum ubi magnus fons pro-
rumpebat, unde scribendum, mu-
tata distinctione: *Quorum omnis*
postea multitudo aquatum unum
in locum conveniebat sub ipsius
oppidi murum, ubi magnus
fons prorumpibat etc. DAVIS.

postea multitudo aquatum unum in locum ^a conve-
niebat.

XLI. Sub ^b ipsum enim oppidi murum magnus ¹
fons aquae prorumpibat ab ea parte, quae ^c fere
pedum ccc intervallo fluminis ^d circuitu vacabat.
Hoc fonte prohiberi posse oppidanos, quum opta- ²
rent reliqui, Caesar unus videret; (*non sine magno*
periculo) ^e e regione ejus vineas agere adversus 495

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *veniebat* Dorv. Edd. R. M. V. Fl. ^b *vulgo ipsius o. m. m. f.*
pror. ^c *vero* MSS. ² *pedes* Ox. *pede* Eg. V. pr. ^d *circumitu* Ox.
B. pr. ^e *deest* MSS. 6.

Conveniebat sub ipsius oppidi murum: ubi magnus fons etc.)
Ita optime restituit *Davisius* ex
Edit. Vett. et MSS. Eliens. et
Brantii; quibuscum consentit
MS. Reg. Scaliger alique edi-
derant, (— *conveniebant*. Sub
ipsius oppidi murum, magnus
fons etc.) Al. (— *conveniebat*. Sub
ipsum enim oppidi murum, ma-
gnus fons etc.) CLARK. Lectio-
nem, quam in textum recepit
Davilius, invenias quoque in Vos-
siano primo, Egmond. Lovan. et
5 recentioribus MSS. cum Edd.
primis. At in iisdem, uti etiam
in Bong. sec. tert. Pal. Voss. sec.
Gott. additur, *f. aquae*. Verum
longe elegantius est vulgata; sive
potius, *sub ipsum enim op. mu-
rum*: uti exhibent Petav. Andin.
Oxon. enim addunt quoque Cu-
jac. Scalig. Leid. pr. (in quo,
muro) et Edd. Bas. Ven. 1517.
Vasc. Ald. Gryph. Manut. Steph.
Plant. alique: quod restitui. *A-*
quae tamen addidi ob ceterorum
Codicum consensum, quem au-
gent Vasc. Strada, Steph. alii-
que. Crebro has voces, *fons*
aquae, junctas reperies. Languet
nimium istud, *ubi*, et, ut vidi-
mus, in vetustioribus scriptis non
comparat.

Fluminis c. vacabat] Nonni-
hil clarius Petav. et Scalig. *ast.*
circuitu vacabat. Utrumque La-
tine dici, nemo nescit.

Non sine magno periculo] Sane non damnaverim Petavia-
num codicem, in quo haec verba
omittuntur, uti et secundo Bon-
garsiano. Itaque hoc pacto legen-
da haec periodus: *Hoc fonte*
prohiberi posse oppidanos, cum
optarent reliqui, Caesar unus
videret; e regione ejus vineas
agere, etc. VOSS. Repetendum
ἀπό τῆ κορυφῆ, *prohiberi posse*:
quod cum haud caperent e Li-
brariis nonnulli, has voces a qui-
busdam Codd. exulare jusserunt.
Cave enim, aures praebear *Vos-*
sio, qui eas recte adesse censuit;
sequitur enim in *Hirtio*, quod
ejus conjecturam prorsus evertit.
Continua certe dimicatio, et loco
quidem iniquo, magnum affert
periculum. DAVIS. *Caesar unus*
vileret; non sine magno peri-
culo—aggeres struere coepit] Ita
distinxi, quoniam, quod in Edi-
tis erat, (*Caesar unus videret*
eos non sine magno periculo
prohiberi posse), difficilis vide-
batur et salebrosa constructio.
Nec sane recte dicitur Caesar id

montem, et aggeres ^a instruere coepit, ^b magn^o
 3 cum labore, et continua dimicatione. Oppidani
^c enim, loco superiore ^d decurrentes, eminus sine
 periculo proeliabantur, multosque, pertinaciter

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo *struere*. ^b *cum magna et cont.* Pet. And. Ox. L. pr. Scal. Cuj. ^c *vero* L. pr. Sc. ^d *disc.* Leid. pr. rec. Ox. A. *superiori* etiam L. pr. *eminus* vulgo abest.

unus videre sine magno periculo fieri non posse, quod utique et reliqui omnes, propter manifestam difficultatem, *optarent* potius, quam sperarent. Ut tamen verum fatear, neque eo, quo edidi, modo, caret difficultate haec locutio. Cum enim proxime sequatur, (*magno cum labore et continua dimicatione*;) supervacuum judicare possit quis istud, (*Non sine magno periculo*;) in eadem parte sententiae praemissum. Quamobrem notatu dignum videtur, quod observavit Dionys. Vossius, utique deesse istas voces, (*Non sine magno periculo*;) in Codicibus Petaviano et Bongarsiano: ut et in MSS. Eliens. et Is. Vossii desunt. Si conjecturae indulgere liceat, fieri forte potest, ut ex eo, quod tribus post lineis (*sine periculo*) scriptum est, irrepsissent. Nam in MS. Reg. et hic quoque, ommissa particula (*non*;) scriptum est (*sine magno periculo*;) Sed judicet Lector eruditus. CLARK. Quod si durior videatur loquendi ratio, legi queat, *quanto cum periculo id fieret*, uti quidem dat Egmond. DAVIS. Cur. sec. Non dubium mihi est, quin Egmondani Codic. lectio sit e doctioris alicujus hominis interpolatione, qui videret, alteram minus sanam esse: verum tamen eadem manet difficultas, nam cum id *optarent* modo reliqui, utique viderunt quoque, sine magno periculo id fieri non posse.

Non abest quoque a Palat. Bong. tert. Carrar. Dorv. Leid. sec. Immo omnia, *non sine m. periculo*, desunt quoque ab Oxon. Andin. Cujac. Scalig. Leid. pr. Vossianis omnibus, Lovan. Gott. et Edd. Inc. ac R. Stephani; quare omnino eas voces supposititias et alienas existimo, unisque inclasas aliis litteris excudi curavi. Vel sic tamen ter hoc capite occurrunt, *sine periculo*.

Adversus m.] Andin. et Oxon. contra montem. Quae videtur verior lectio. Sic 4, 20. *Regiones, quae sunt contra Galliam.* 5, 13. *Tertium est contra Septentriones.* 7, 62. *Contra castra Labieni.* B. C. 1, 56. *Insula, quae est contra Massiliam*; et 3, 22. *Quae contra portum Br. est.* Addec. 40. et Davis. ad B. Hisp. c. 27. *Contra Hispalin.* Adde notata ad Front. 1, 4, 7. *Contra Abydon.*

Aggeres struere.] Sic quidem And. Oxon. Petav. Leid. pr. Scal. et Cujac. nisi excerpta fallunt. At MSS. reliqui et Edd. primae, *aggerem instruere*. Sed Edd. Vasc. Str. Steph. et Gryph. post. *aggeres instruere*. Quod omnino verum credo. Saltem *instruere* revocavi; quod compositum eleganter pro simplici adhiberi solet. *Contabulationem*, vel *partes instruere* B. Civ. 2, 9. ubi v. B. Afric. c. 20. *Officinas ferri intruere*. c. 51. *Opus instruebat.* Adi viros doctos ad

succedentes, vulnerabant; ^a ut tamen non ^b deter-
rerentur milites nostri vineas proferre, (et labore)
atque operibus vincere locorum difficultates. Eo-⁴
dem tempore tectos cuniculos ^c ab vincis agunt ad 496

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a uti And. ^b terrer. L. pr. And. ^c vulgo crates et vineas.

Nepotis Them. c. 6. *Audierunt, muros instrui.* ubi eadem varietas. Front. 3, 17, 4. *Instructum duplici munitione castellum.* Restituendum et hoc Appulejo, si vere doceat Elmenhorst. in MSS. Flor. et Bertin. ita legi l. 6. p. 112. *fanum sublimi fabrica instructum.* vulgo, *structum.* ut l. 10. p. 231. *mons sublimi fabrica instructus.* Adde omnino Scriver. ad Veget. 2, 11. *Instructores.*

Decurrentes, sine periculo proeliabantur; — vulnerabant: ut tamen non deterrerentur etc.] MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et Editt. Vett. (*decurrunt; eminus sine periculo proeliantur; — vulnerant: non deterrentur tamen etc.*) CLARK. *Ut tamen non deterrerentur* MS. Norvic. prima voce omissa, exhibet, *non tamen deterrentur.* Editt. Rom. Ven. Beroald. *non deterrentur tamen.* Vulgatam autem lectionem retineo, a qua abicere Librarii, quod ejus elegantiam non intelligerent. DAVIS. Vulgarem jam lectionem e MSS. Ursini et Faerni recepit primus Scaliger, eaque confirmatur MSS. Andin. Oxon. Leid. pr. Cujac. Scalig. et Petav. nisi quod *eminus* etiam agnoscant Cujac. et Scalig. quare eam vocem addidi, confirmatam a MSS. et Edd. reliquis. *Deterrentur* est quoque in Leid. sec. At exceptis ante nominatis MSS. omnes quoque habent mei, quod de suis monent alii. Sed male. Subintelligitur, *sic, ita, tamen,*

ut nostri non deterr. Vide omnino ad 3, 14.

Et labore] Defunt hae voces in Petav. Scalig. Leid. pr. And. et Oxon. Bene: supra enim jam dixerat, *magno cum labore.* unde etiam e MSS. illis exciderat. Hic certe plane otiosae sunt; quare uncis inclusi. *Vineis atque operibus v. loc. d.* tantum legas in Oxon. et And.

Eodem tempore tectos cuniculos, crates, et vineas agunt ad caput fontis] Ita et Scaliger edidit, et in tertio Bongarsiano reperio. In secundo est, *cuniculos tectos ad vineas agunt ad caput fontis.* Primus, cunic. tect. ad aggeres ac vineas agunt ad caput fontis. Palatinus, cuniculo tectos ad vineas agunt, et ad caput fontis. Nescio tamen, an probare ausim scripturam, quam Scaliger retinuit. Primo, quia subdit autor, illud genus operum sine suspitione hostium facere licuisse: nam crates et vineas conspicere poterant oppidani. Deinde, quia nullus scriptorum dixit, *crates agere.* VOSS. Manifeste vitiosa est haec lectio; neque enim *sine ullo periculo et sine suspitione hostium* crates proijci, et vineae agi possunt, cum hujusmodi opera in omnium conspectu administrantur. Solis cuniculis hoc convenit, qui sub terram aguntur. Primus Bong. *Cuniculos tectos ad aggeres et vineas agunt ad caput fontis,* sic etiam editt. Rom. Ven. Be-

5^a et sine suspitione hostium facere licebat. Extruitur agger in ^b altitudinem pedum ix: ^c conlocatur

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Deest et MSS. 10. Ed. Inc. p. sine etiam s. Egm. ^b altitudine MSS. 4. pedes MSS. 11. Ed. Inc. vulgo LX. ^c collocantur in eo turres Pet. nisi G. abest cum seq. v. a V. sec. quidem etiam deoli And. Ox.

roald. MS. autem Palat. *Cuniculos tectos ad vineas agunt et ad caput fontis*: ita et Carrar. nisi quod ille, *cuniculos*. Bongars. secundus, *Cuniculos tectos ad vineas agunt ad caput fontis*, pro quo Norvic. habet, *et caput fontis*. Legendum crediderim, *Cuniculos tectos ab aggere et vineis agunt ad caput fontis*, vel, prope ad vestigia aliorum Codicum, *cuniculos tectos a vineis agunt ad caput fontis*, ut dicat Hirtius, *cuniculos a vineis initium cepisse*, ad caput autem fontis pertinuisse; et sane c. 43. narrat, *cuniculis venas fontis intercisas esse atque aversas*. Confirmat hanc conjecturam Jul. Celsus p. 168. *Cuniculis*, inquit ille, *sub terram actis ad ipsius fontis venas penetrando pervenit*. DAVIS. *Cuniculos* ab aggere et vineis *agunt ad caput fontis*, — *sine suspitione hostium*) Pulcherrima haec est Davisii emendatio. Scaliger aliique ediderant, (*cuniculos, crates et vineas agunt etc.*) Sed praeterquam quod jam supra dixerat Hirtius, (*vineas agere coepit*.) et, (*non deterrentur vineas proferre*.) quod proinde hic repetere supervacuum sit: illud quoque falsum, *crates et vineas agi posse, sine suspitione hostium*. MSS. variant. Al. *ad aggeres et vineas agunt*. Al. *ad vineas agunt ad caput fontis*. Al. *ad vineas agunt et ad caput fontis*. Emendatione Davisiana

haud facile quicquam concinnius reperias. Nisi forte cum Cellario, ex Veteribus quibusdam Editis, sola ista, (*cuniculos agunt ad caput fontis*.) vel sine lacuna, vel cum lacuna, (*cuniculos **** agunt ad caput fontis*.) scribas. CLARK. *Ad aggeres ac vineas ag.* est in solis Ortel. et Bong. pr. cujus manus hic est recentissima, atque Edd. Rom. Ven. Med. Flor. Cell. Inc. MSS. Faerni, Urs. et Bong. tert. *cun. crates et vin. ag.* ineptissime: quam lectionem miror secutum esse Scaligerum. MSS. duodecim vel plures, uti et aliorum cum Ed. Inc. dant, *ad vineas agunt et caput f.* nisi quod Palat. Ortel. Carr. et Dorvill. *et ad c. f.* quod ultimum edidit Cellarius. At vero Andin. Oxon. et Petav. a manu prima non agnoscunt omnia illa, *crates et vineas*, uti nec Edd. Bas. Ven. 1517. Vasc. Strada, Ald. Gryph. Manut. Stephan. Plant. unde parum abest, quin statuat, illa esse repetita pro interpretatione e superioribus, inepte. Ejeci saltem, *aggeres*, vel *crates*, et *ab vineis* exhibui. cum soleant saepe librarii *ad mutare in ab*. Hinc confusa *ab labore*, et *ad laborem*. Vide ad 5. 9. *ad sententiam*, et *ab sententia*. V. ad 7. 8. B. C. 1, 18. 2, 1. 39. et similiter crebro pro *ab* in MSS. est, *ad*. Orolius ait, *sub obtentu aggeris tuti cuniculos perfodiebant*.

Ad caput fontis] Originem at-

in eo turris x tabulatorum, ^a non quidem, quae ⁴⁹⁷
moenibus ^b adaequaret (id enim nullis operibus ef-
fici poterat,) sed quae superaret fontis fastigium.

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Deest And. Ox. b vulgo *aequaretur*.

que initium, ut saepe alias. Vide
Laevin. Torrentium ad *Horatii*
Od. 1, 1, 22. At *Caesar* B. G. 4,
10. de Rheno ait, multisque ca-
pitibus in Oceanum influit, ubi
liquet capitibus ostia denotari:
negarunt autem interpretes, hoc
vocabulum ea notione alibi usur-
patum, nec quisquam dubitet, il-
lam vocis potestatem esse raris-
simam. *Cl.* tamen *Mamertinus*
Pan. 2. c. 16, 4. eodem sensu ad-
hibuit. *Citra Maetim*, inquit,
sub extrema septentrionis pla-
ga, qua fervidum caput Danu-
bius evoluit. Qui non sunt prorsus
ἀπερχόμενοι, probe no-
runt, Maetim non fonti, sed
ostiis Danubii esse propinquam.
DAVIS.

Suspicionem] *Voss.* pr. et sec.
susceptionem. Forſan pro, *suspe-
ctionem*. Vide ad 6, 7.

In altitudinem pedum lx] Sic
ex *Orosii* l. 6. emendavit *Pet.
Ciacconius*, quem in sua editio-
ne secutus est *Jos. Scaliger*, cum
e MSS. et antiquis cussis alii ha-
beant, pedum lx, alii, pedum
vi. DAVISIUS. LX quidem in
Petaviano Codice exſtare monet
Gruterus. Verum vix mihi cre-
dibile, aggerem feciſſe pedum
lx, et in eo inſuper turrim col-
locatam eſſe. And. et Oxon. cum
Edd. Vasc. Ven. Bas. Aldi, Gryph.
Manut. et Plantini dant IX. In
reliquis MSS. et Edd. VI. Re-
ctum omnino eſt IX. Quod pa-
tet ex ipſo *Orosio* 6, 11. Exſtrui-
tur agger et turris pedum sexa-
ginta, cujus vertex adaequare
fontis locum poſſit. Non dicit
Orosius, aggerem fuiſſe pedum

lx, ſed aggerem et turrim. Si
ergo aggeri deſ lx pedes et turri
1 pedes, ſive ſingulis tabulatis v,
efficientur lx pedes; quod etiam
bene advertit *Hotomannus*.

Aequaretur] *Aldus Manutius*,
allatis exemplis, contendit le-
gendum, *aequaret*. Atque ita in
MS. Elienſi ſcriptum eſſe, ad-
notavit *Daviſius*. CLARK. Placet
Manutii conjectura, *aequaret*:
uti eſt quoque in *Leid.* tert. *Voss.*
pr. tert. *Lovan.* *Gottorp.* *Dorv.*
Ed. Inc. aliisque. Sive potius,
adaequaret: quod ſervarunt no-
bis And. *Leid.* pr. et *Scalig.* *Ad-
aequaretur* eſt in *Petav.* et *Oxon.*
Praepoſitionem addendam, vel
Orosii locus e noſtro deſumptus
docere poteſt. *Adaequare* autem
cum *Dativo* vel ſimpliciter poſi-
tum neutraliter ſolet adhiberi.
Livius 1, 56. Quibus operibus vix
nova haec magnificentia adae-
quare potuit. Supra 6, 12. *Adae-
quare apud Caesarem gratia*.
ubi etiam alii *adaequari* malo-
bant. B. Civ. 2, 16. *Virtute ſe no-
ſtris adaequare non poſſe*. ubi
MS. unus, *noſtros*. Vide etiam
ad B. Alex. c. 16. *Virtuti noſtro-
rum adaequare*. ut eſt in non-
nullis.

Superaret fontis fastigium]
MSS. Reg. Elienſ. et *Vossii*, et
Editt. vet. (*superare fontis fa-
ſtigium poſſet*) CLARK. Quod
vulgo jam editur, *Scaliger* pri-
mus recepit ex *Ursini* Codice, et
confirmatur MSS. And. et *Oxon.*
Reliqui MSS. et Edd. *superare*
f. poſſet. dein etiam habent ad-
itum MSS. plerique et Edd. pri.

6 Ex ^a ea quum ^b tela tormentis jacerentur ad fontis aditus; nec sine periculo possent adaquari oppidani; non tantum pecora, atque jumenta, sed etiam ^c magna hominum multitudo siti consumebatur.

1 XLII. Quo malo perterriti oppidani ^d cupas sevo, pice, scindulis ^e complent: eas ardentes in opera provolvunt. ^f Eodem tempore acerrime proeliantur, ut ab incendio restinguendo ^g dimicatione et periculo

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a eis Pet. ^b late B. sec. ^c deest And. Ox. Pet. *mult. hostium* MSS. 10. et Edd. pp. *siti* deest MSS. 4. *sibi* V. pr. G. *ibi* MSS. 3. Ed. Inc. ^d *cuppas* MSS. plerique. *sebo* Egm. V. ad 7, 25. et vulgo *scandulis*. ^e *implet*, et L. pr. *completas et ard.* Pet. And. Ox. ^f *Eodemque* MSS. 8. et Edd. qdd. ^g Sic e MS. Ura. dedit Scal. atque ita Pet. Ox. And. per *ἐν διαδουτοῖν*. MSS. ceteri et Edd. Vett. *dimicationis per. Deterrentur Romani* Pet. And.

mae, item R. Steph. aliaque. Sed rectius *aditus* legitur cum Petav. And. et Oxon. Nam credibile, ad fontem plures uno fuisse aditus.

Possent adaquari] Ita Cujac. Leid. pr. Scal. In ceteris et Edd. primis aliisque est, *aquari*, nisi quod in Urfin. Andin. et Oxon. aliisque sit, *adaquarentur*, bene, si supra legas, *superare posset*. Petav. et Bong. sec. *aquarentur*. Sed *adaquari* occurrit quoque apud alios, uti et B. C. 1, 66. *adaquandi causa*; item in Lov. Cod. B. Afric. c. 24. *adaquandi gratia*. et in aliis c. 41.

Scindulis complent] Primus Turnebus hoc loco *scindulis* emendavit. Orosius, in multis ex scriptor Caesaris, *scandulis* habet. Freculphus, exscriptor Orosii, *sindulis*. Sed in optimo et perantiquo Orosii codice, quem MS. habemus, invenio, *scindulis*, (et sic apud Hirtium legitur in MSS. Norv. ac Brant.)

Isidorus 19, 19. *Scindulae*, inquit, eo quod *scindantur*, et *dividuntur*. Sunt *scandulae* tabellae e ligno, quibus tegi aedes solitas Romae, ex Plinio discimus. Hodieque pro iis lamellae e lapide usurpamus, quae fortasse inde apud Italos, *scaglia*, Gallis, *escaille*, nobis, *schalie* dicuntur, extrito *ndu*: quod in lingua nostra novum non est, cum pro *tanden*, i. e. dentes, etiam *ta'en* dicamus; pro *laeden*, onerare, *la'en*. Ufus ea voce et Vitruvius 2, 1. et Columella 8, 3. Sed ab *cohorte forinsecus praedictis fenestellis scandulae similiter iungant*, quibus irreperant aves ad requiem nocturnam. Mihi sane Turnebus audacter nimis ubique *scindulae* reponere videtur, cum in cunctis scriptoribus fere *scandulae* reperiatur: et Appulej. Metam. l. 3. p. 54. *scandulare tectum* dicat, et in ff. de jure immunit. l. ult. *scandulorum* mentio fiat. Vide, quae de hac voce notavit parens meus in Etymologico suo. VOSS. Vo.

deterreant Romanos. Magna repente ^a in ipsis op-
 ribus flamma existit: quaecumque enim ^b per lo- 498
 cum praecipitem missa erant, ea vineis et aggere
 subpressa ^c comprehendebant id ipsum, quod mora-
 batur. Milites contra nostri, quamquam ^d pericu- 8
 loso genere ^e proelii, locoque ^f iniquo ^g preme-
 bantur, tamen omnia ^h paratissimo sustinebant ani-
 mo. Res enim gerebatur ⁱ et excelso loco, et in ⁴

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Ex B. pr. Dorv. Busl. Edd. R. M. V. dein vulgo existit. ^b per
 loc. defunt Oxon. And. locum abest a B. pr. miserant And. Oxon.
^c comprehendebantur idque quod And. quo morabantur L. sec.
^d periculo MSS. 3. ^e proelio MSS. 4. Ed. Inc. ibi B. sec. ^f in
 ipso And. Ox. ^g premerentur Ed. R. Vide supra. ^h Sic Petav.
 And. Ox. Reliqui MSS. et Edd. pp. fortissimo. ⁱ deest L. pr. sec.
 male. V. B. G. 1, 5. B. C. 3, 85. et saepe.

eis hujus incerta est scriptura
 prae codicum varietate. Apud
 Oros. 6, 11. MSS. fere omnes,
scindulis, vel *sindulis*. Eamdem
 dant confusionem viri docti in
 Appulej. 1. 3. ubi consule eos p.
 44. Ed. Colv. Hic etiam Oxon.
 Pulm. Sched. Lovan. et Brantii
 ac alii 4 recentiores, *scindulis*.
 Vide Turneb. Advers. 22, 18. cui
 inter alios adfensum praebet Ste-
 wech. ad Appulej. et Veget. 2,
 23. *De tegulis vel scandulis*. Ubi
 MSS. ejus 7. uti et Scriv. habent
scindulis: at MSS. 4. a me visi a servant.
 Ipse autem cum Wouwerio de-
 rivat a voce σκινδαλμός: de qua
 consule Schol. Aristoph. ad Nub.
 130. Ranas 835. Hefych. et Sui-
 dam. Verum MSS. in Appulejo
 et Edd. Vett. propugnant *scindul-*
are tectum. Ego Patri
 Vossio accedo, et hic *scindulis*
 a *scindendo*, in Appulejo *scand-*
ulare a scandendo, lego.

ita reponatur, jubent sequentia.
 DAVIS. Cur. sec. Existit etiam
 MSS. mel et Edd. primae. Exi-
 stit tamen existere videtur in And.
 et Oxon. Sed parum refert. De
 vi verbi adi ad 6, 5. *Motus ex-*
sistat.

Ea vineis et aggere suppressa
Supprimere hic non ἀνοπι-
 πτεiv est, sed reprimere, aut re-
 tinere, vel morari, ut ipse Hir-
 tius explicat. Sic Caesar libro 1.
 de bello Civili dixit, *iter sup-*
primere, pro, retrahere se ab
 itinere, et Livius libro septimo,
impetum suppressere, pro, re-
 primere. VOSS. Ita *suppressere*
classem apud Nepot. Timoth. 3.
subprimere habenas Ovidio Art.
 Am. 3, 467. Eidem Met. 15, 284.
Subpressi fontes. Ita et *subpri-*
mere hostem insequentem Bell.
 Civ. 1, 45. ubi vide Dav.

Flamma existit] Carrar. Nor-
 vic. Gottorp. Voss. et Egmond.
 habent, flamma extitit, et, ut

Quam quisque poterat maxi-
 me insignis] Quam non agno-
 scunt Lovan. Norvic. et Buslid.
 Ac poterat abest ab Egmond.

conspectu exercitus nostri; ^a magnusque utrimque clamor oriebatur: ita quam quisque poterat maxime insignis, quo notior testatiorque virtus ejus esset, telis hostium flammaeque se ^b obferebant.

- 1 XLIII. Caesar, quum complures suos vulnerari videret, ex omnibus oppidi partibus cohortes ^c montem adscendere, et, simulatione ^d moenium occupandorum, clamorem undique jubet ^e tollere. Quo

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a magnus L. pr. Pet. H. ^b vulgo *offerebat*. ^c *montes* Oxon. ^d *moeniorum* L. pr. *occupatorum* Lov. ^e *attollere* L. pr. et Oros. V. ad Front. 3, 9, 5.

Lege, *ita quisque maxime insignis* etc. DAVIS. *Cur. sec.* Male omnino, nam, *quam quisque poterat*, optime edidit Scaliger: cum in Ursin. esset, *ita ut quam q.*; et antea exhiberetur, *ita ut quisque p.* uti est in MSS. multis. Particula autem haec abest a MSS. sex, Ed. Inc. et in Voss. sec. *Ita quisquis ut p.* sed *quam* diserte exstat in Petav. And. Oxon. Leid. pr. Scalig. pro, *quantum*. Vide praeter alia Ill. Heinsium ad Ovid. Rem. Am. 325. *Quam potes in pejus dotes deflecte puellae*. Restituendum hoc Appulej. l. 1. p. 10. *vulnus, quam maxime patebat, spongia offulciens, non, qua*. In Bong. sec. est, *que*. Posset etiam scribi, *qua*, ut jungantur cum Edd. primis, *qua quisque p. maxime insignis*, sive, quocumque modo et loco maxime poterat conspicuus, ut ipsius virtus magis pateret. Adi ad Ovid. Ep. 13, 41. *Qua possum, squalore tuos imitata labores*. De hac particula diximus plura superius aliquoties. Eadem variatio B. Civ. 3, 67. Ceterum legitur *potuit* in Voss. tert. et *notiorque*, sine *testatior*, est in Lov. Gott. Voss. tert. Leid. tert. et Ed.

Inc. Unde quis conicere posset, *notior notiorque*; sed vulgatum servare malo. Dein *ejus* locum variat in MSS. fere omnibus et Edd. primis: quare suspicor abundare. Denique *offerebant* eleganter legitur in Bong. pr. Gott. et Voss. tert. et Edd. Rom. Mediol. ac Ven. *conferabant* Leid. tert. et Ed. Inc. Vide ad 1, 39. *Quisque equitatu praecerant*, et alibi: quare *insignis* junxi *et poterat*. Adposite Ovid. Trik. 3, 4, 75. *Et quam quisque potest, aliquâ mala nostra levate*.

Ignari MSS. Carrar. et Norvic. *essent suspensi*. quod tantundem valet, ac dubii, incerti. Virgilius Aen. 2, 114. *Suspensi, Eurypylum scitatum oracula Phoebi Mittimus*. Noster Bell. Afric. c. 48. *Exercitus ejus magis suspensioe animo ante adventum Jubae commovebatur*. Editt. Rom. Venet. Beroald. utramque vocem exhibent, in iis enim est, *essent ignari suspensi*. Alterum est Glossema: cum autem haec *suspensi* potestas sit rarior, quin ea lectio ab auctore, *ignari* vero a Glossa profuixerit, nullus dubito. Repone igitur:

facto ^a perterriti oppidani, quum, quid ageretur ⁴⁹⁹
in locis reliquis, essent ignari, ^b suspensi revocant
ab inpu gnandis operibus armatos, murisque dispo-
nunt. Ita nostri, sine proelii facto, celeriter ^c opera 3
flamma comprehensa ^d partim restinguunt, partim
interfciunt. Quum pertinaciter resisterent oppi- 4
dani, et, jam magna parte suorum siti amissa, in
sententia permanerent; ad postremum cuniculis ve-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *territi* Pet. Ox. L. pr. ^b vulgo deest vox *suspensi* et editur
proelio. ^c *operum* Pet. *operata* B. sec. deest L. pr. tert. Ed. Inc.
compressa Pet. L. pr. ^d haec 2 verba defunt Pet. L. tert. Ed. Inc.
restringunt MSS. 2. contra addunt Edd. R. V. M. *partim rescin-*
dunt, natum e varia lect. *ut interse*.

cum, quid ageretur in locis reli-
quis, essent suspensi. DAVIS.
MSS. Eliens. et Vossii (*essent*
suspensi.) MS. *rescissent*.
(leg. *nescissent.*) CLARK. *Ignari,*
suspensi exaratur quoque in
Lovan. Bong. tert. Dorv. Edd.
Mediol. Florent. Sed *suspensi*
tantum in Vossianis, Leidenſibus,
Cujac. Scalig. Bong. sec. tert. Eg-
mund. Gottorp. Palat. Buslid. et
Ed. Incerta. At *ignari* servant
Petav. And. et Oxon. Placuit
utrumque: cum ignari essent,
quid ageretur, ideo *suspensi*,
solliciti et in dubio atque incerto
exsistentes, revocant armatos.

Proelio] MSS. et Edd. pleri-
que, *proelii*. Quod idem est.
CLARK. Non damnamus Dati-
vum, *proelio*, si inveniretur in
MSS. sed MSS. et Edd. omnes,
proelii, ante Ed. Amst. 1697. in
quam typothetarum vitio sine du-
bio inrepsit, *sine proelio*, unde
in seqq. *sine proelio*. Durior et-
iam foret ille casus hoc loco.

Et jam etc.] Sic e MS. Urfini
reſcripserunt Viri docti, cum an-

tea legeretur: *Magna etiam*
parte s. s. a. in sent. permane-
ant: atque ita MSS. mei omnes.
nisi quod *permanerent* resset in
And. Ox. et Bong. pr. a m. pri-
ma vetusta, quae hic rursus adpa-
ret. Plerique etiam et Edd. pp.
amissa siti suorum. Singularis
et bona est lectio Cod. Petaviani:
Quum pertinaciter oppidani ma-
gna parte suorum s. a. in sen-
tentia permanerent, cuniculis
etc. ceteris reſectis. Legendum
opinor: *quum pertinaciter op-*
pidani, magna etiam parte su-
orum amissa siti, in s. perma-
nerent, ad post. Otiosum est *ut*
resisterent. at postr. Leid. pr.

Fons perennis exhaustus] Pri-
mus Bongarsii Cod. et Palat. *re-*
pente perennis exaruit fons. ean-
demque vocem retinent secun-
dus et tert. Quam lectionem prae-
fero: nam fons non exhaustus,
sed aruit, et rationem ex Oroſio
intelligere est: ait enim, *reper-*
tos in abstruso aquarum mea-
tus per multa dividendo tenua-
ri in semetipsis consumique ſe-
cerunt. VOSS. Bongarsii tres

5 nae fontis intercifae sunt, atque averfae. Quo facto exhaustus repente ^a perennis exaruit fons, tantamque adtulit oppidanis salutis desperationem, ut
 500 id non hominum consilio, sed Deorum voluntate factum putarent. Itaque necessitate coacti se transdiderunt.

1 XLIV. ^b Caesar, quum suam ^c lenitatem cognitam omnibus sciret; ^d neque vereretur, ne quid

V A R I A E L E C T I O N E S .

^a Vulgo *repente fons perenn. exhaustus tantam.* ^b C. *itaque* Ox. V. pr. L. sec. ^c *sententiam* And. Pet. *voluntatem* Ed. Inc. ^d *atque* Oxon.

Codd. et MS. *Palat.* hic repraesentant, *repente perennis exaruit fons*, nec aliter editt. *Rom. Ven. Beroald.* quam lectionem praetulit *Dionys. Vossius*, quod, ut ait, *fons non exhaustus, sed aruit.* Nihili est ratio, cum *exhaustus siccati vim* obtineat. Sic apud *Virgilium* *Georg.* 3, 432. *Postquam exhausta palus, terraeque ardore dehiscunt.* Vulgatam igitur scripturam plarium MSS. auctoritate suffultam retineo. *DAVIS.* Codices nonnulli, (*exaruit, tantamque* etc.) Quam Lectionem omnino recipiendam existimavit *Vossius*, quod fons non *exhaustus* esset, sed *exaruerit.* At vero merito virum doctissimum reprehendit *Davisius*, cum *exhaustum* esse idem sit plane, quod *exaruisse.* Adde, quod hic fons proprie etiam *exhaustus* fuerit, *venis intercisis* videlicet atque *averfis.* *CLARK.* *Repente perennis exaruit fons tantamque* exhibent quoque MSS. *Voss. Leidd. Pal. Egmond. Lovan. Gott. Dorv. et Edd. primae*, nisi quod *que* in *Leid. pr.* sit tantum a m. sec. *Repente* deest in *Bong. tert.* *Aquae rep. perennis exar. fons* *Bong. sec.* quo-

modo fere edidit *R. Stephan.* *α- quae perennis exar. fons.* *Aquae fons*, uti est in MSS. c. 41. At *Petav. Andin. et Oxon.* servant, *fons perennis exh. tantam.* Quod participium nequaquam loco movendum est. *Lucan.* 2, 410. *Hesperiamque exhaurit aquis.* idem, *exhaustus Iber, exhaustum pelagus* 4, 315. 5, 644. et alia. Sed nec *exaruit* damnare ausim. Quid votat, quo minus, ordinem sequentes MSSorum, legamus, *quo facto exhaustus repente perennis exaruit fons, tantamque?* Fons alioquin perennis, sed hoc facto exhaustus, repente *exaruit.* *Arescere venas, fontes* etc. crebro occurrit. Et uti *repente et facto* (quod deest *Egmondano*) hic excidere potuit ex quibusdam Codd. sic facile ex aliis *exhaustus*, ex aliis *exaruit*, elabi potuit. id quod saepissime in his Commentariis usu venit. Paulo ante, *ignari, suspensi.*

Ut id non hominum consilio sed Deorum voluntate factum putarent] Nimirum erat in talibus superstitiosa antiquitas: nec temere fontes aut amnes, quibus aliquid divinum inesse credebatur.

crudelitate naturae videretur asperius fecisse, neque exitum ^a consiliorum suorum animadverteret, ^b si tali ratione diversis in locis plures ^c rebellare consilia inissent, exemplo subpliciis deterrendos reliquos existimavit. Itaque omnibus, qui ^d arma tulerant, manus ^e praecidit. ^f Vitam concessit; quo testatior esset poena inproborum. Drappes, quem ² captum esse a Caninio docui, sive indignatione, et

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a consilii sui Pet. Ox. L. pr. Margo Gr. *adverteret* Pet. ^b sed MSS. 3. Ed. Inc. ^c vulgo *rebellare coepissent. aliquos* G. V. tert. ^d *armati erant* B. sec. ^e *praescidit* G. V. tert. Ed. Inc. ^f *Sio* Urs. ² MS. et Scalig. ceterique cum L. pr. And. Ox. Reliqui et Edd. *priores vitamque.*

tur, quin et pro diis colebant, sistere cursum, aut solitum deserere alveum, putabant. Hinc apud Tacitum 1. Annalium, cum in Senatu ageretur de avertendis fluminibus, per quae Tiberis augecit, quo obviam iretur crebris ejus inundationibus, dicuntur Reatini, *Optime rebus mortalium consuluisse naturam, quae sua ora fluminibus, suos cursus, utque originem, ita fines dederit. Spectandas etiam religiones sociorum, qui sacra, et lucos, et aras patriis amnis dicaverint. Quin ipsum Tiberim nolle prorsus accolis fluviis orbatum minore gloria fluere. Seu preces coloniarum, seu difficultas operum, sive superstitio valuit, ut in sententiam Pisonis concederetur, qui nil mutandum censuerat.* VOSS. Similis Gallorum existimatio de turribus ambulatoriis 2, 31.

Plures rebellare coepissent] MSS. Carr. habet, *plures consilia inissent.* (Sic et MS. Norvic. et editt. Rom. Ven. Berol.)

ald.) Etsi autem me non fugit, usum Livium verbo *rebellare*, et *rebellione Caesarem*, ut tamen assentiar facile *Carrariensi*, non solum ejus vetustas facit, sed locutionis vis; non enim magis apertae defectioni, quam occultis Gallorum consiliis erat obviam eundum. *Joan. Mich. Brutus.* MSS. plerique et Editt. Vett. *consilia inissent.* Quod cur a recentioribus mutatum, equidem non video. CLARK. Vulgarem lectionem servant soli Petav. et Oxon. et pro V. L. Scal. Ceteri, etiam Andin. mei et aliorum, atque Edd. primae, *consilia inissent*, Bong. sec. *inirent.* An dedit Hirtius, *plures belli consilia inisset*? Certe addendum de bello aliquid videtur. Scilicet hic quoque utrumque admittendum fuerat, *rebellare consilia inissent*, a qua lectione non modo non alienus sum, sed veram adeo credo, ut in textum receperim. *Rebellare*, pro *ad rebellandum*, vel *rebellandi*. Nepos Lys. c. 3. *Iniit consilia, reges tollere.* Plura vide ad 7, 26. *Consilium ceperunt, profugere.* et 71. *Consili-*

501 dolore vinculorum, sive timore gravioris subplicii, paucis diebus ^a se cibo abstinuit, atque ita interiit.

3 Eodem tempore Lucterius, quem profugisse ex proelio ^b scripsi, quum in potestatem venisset ^c Epasnacti Arverni (crebro enim ^d mutandis locis, multorum fidei se ^e committebat, quod nusquam diutius sine periculo commoraturus videbatur, quum sibi conscius esset, quam inimicum ^f deberet Caesarem habere,) hunc Epasnactus Arvernus, amicissimus populi Romani, sine dubitatione ulla ^g vinctum ad Caesarem ^h deduxit.

1 XLV. Labienus interim in Treviris equestre proe-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo *sese cibo. pauc. dieb.* absunt a L. pr. *fugisse* Ox. ^b *exscripsi* Egm. *dixi* Pet. ^c *inter Avernos* Pet. male. ^d *mutatis* L. pr. ^e *commendabat* Lov. Dorv. Edd. R. M. V. *quo* MSS. 3. *diutius* deest Edd. R. M. V. *morat.* Lov. Dorv. Edd. R. M. V. ^f *haberet Caesarem* Pet. *deb. h. Caes.* Lov. Ox. *Caesar* L. pr. *C. deb.* L. sec. ^g deest Pet. Lov. ^h Sic MSS. praeter Ox. et Edd. Veterum, non *durit*.

um cepit, omnem a se equitatum dimittere. et Cort. ad Sall. B. Jug. c. 89. Drakenb. ad Liv. 3, 4, 9. Amat autem hanc constructionem Hirtius. c. 19. *Excedere proelio, non adduci potuit.* c. 49. *propositum habebat, continere civitates.* ubi non audiendi MSS. quidam, *continendi.* Bell. Afric. c. 78. *Haberent facultatem circumfundi.* et Caesar aliis locis. B. Civ. 1, 83. *Uterque tenere propositum videbatur, Caesar, nisi coactus, proelium non committere.* Sic MSS. vulgo, *ut committeret.*

Indignatione et dolore vinculorum] Lege, *indignitate*, sicuti dant Bongars. tres, Petav.

Gottorp. Voss. et Egmond. DAVIS. Cur. sec. MSS. etiam Leidenfes, Vossiani, Scalig. Palat. et Carrar. cum Ed. Inc. *indignitate.* Caesar B. G. 2, 14. *Omnes indignitates contumeliasque perferre.* 7, 56. *Infamia atque indignitas rei.* At indignatione ex meis servant And. Ox. Lovan. Dorvill. et Cuj. de qua confusione vide Cl. Drakenb. ad Liv. 2, 15. Dein et dolore non comparent in Cujac. Pet. Bong. pr. Scalig. And. Leid. pr. et Ox. eaque verba nauci non aestumat Gruterus. Non ausim tamen proscribere, licet, si abessent, non magno opere desiderarem. At Vellejo quoque junguntur 2, 61. *Indignatio et dolor omnibus ad-*

proclium secundum ^a facit; compluribusque ^b Tre-
viris interfectis, et Germanis, qui ^c nulli adversus
Romanos auxilia denegabant, principes eorum vi-
vos in suam redegit potestatem: atque in iis ^d Su-
rum Aeduum, qui et virtutis et generis summam
nobilitatem habebat, solusque ex Aeduis ad id tem-
pus permanerat in armis.

XLVI. Ea re cognita, Caesar quum ^e in omni-
bus Galliae partibus bene res ^f gestas videret, judi-
caretque, superioribus ^g aestivis Galliam devictam
^h et subactam esse, ⁱ Aquitaniam numquam ^k ipse
adisset, sed per P. Crassum quadam ex parte devi-
cisset, cum ⁱⁱ legionibus in eam partem est profe- 502

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *fecit* Lov. Dorv. Edd. R. M. V. *fac. sec.* MSS. multi et Edd. pp. dein
compluribus Lov. Dorv. Edd. R. M. V. at *compluribusque* etiam
Pet. L. pr. Ox. And. ^b And. Ox. Pet. a m. pr. *Germanis interf.*
sine Trev. et Tr. et G. interf. L. pr. ^c Sic Urs. Pet. L. pr. And.
Ox. Reliqui et Edd. ante Scal. *nullis.* d *Cúrum* L. sec. e *deest*
L. pr. ^f *geri* MSS. ii. et Ed. Inc. ^g *bellis* Egm. h Sic C. Sc.
L. pr. And. Pet. Ox. Reliqui et Edd. Inc. *subactamque. esse* abest
Pet. ⁱ *Aquitaniamque* Lov. Edd. R. V. M. Vasc. Str. Steph. Gr.
post. in *Aq. quam* V. sec. Carr. ^k Sic B. pr. Pet. And. Ox. Re-
liqui carent *ipse* et Edd. pp. *discessisset* B. sec. plerique etiam
non agnoscunt *sed*; uti nec Edd. pp.

erat. Immo Caesar B. Civ. 1, 84.
neque corpore dolorem, neque
animo ignominiam ferre posse.
Utrumque de animo B. Civ. 3,
21. *Ignominia et dolore permotus.*

Sese cibo abstinuit] Hoc ver-
bum vulgo *intransitivum* cense-
tur; ei tamen vim *activam* tri-
buunt boni auctores. Livius 21,
49. *Usque ad lucem portu se ab-*
stinuerunt. Lactantius de ira Dei
c. 10. *Quo se homines imperiti*
a peccando abstinuerent. Augu-
stinus cum alibi, tum de C. D.

Jul. Caes. Tom. I,

1, 9. *Ab eorum reprehensione se-*
se abstinere. Vide et G. J. Vos-
sium de Construct. c. 22. DAVIS.
Male itaque *sese* abest ab Oxon.
et Bong. sec. et Edd. Rom. Med.
Ven. Reliqui MSS. et Edd. pri-
mae aliaeque, *cibo se abst.* quo-
modo exhibui. Valer. Max. 1, 4.
in f. *abstinuit se ab ejus tecti*
usu. c. 6. Ext. 1. *se ab incepto*
proposito abstinere, ubi vide so-
ceri mei notas.

Redegit] MSS. rectius, *redi-*
git. CLARK. Etiam MSS. mei
praeter Petav. Cujac. Pal. Leid.
pr. Scal. Quare nil muto. Fre-

I i i

ctus; ut ibi^a extremum tempus consumeret aestivo-
² rum. Quam rem, ^b sicut cetera, celeriter feliciterque
 confecit: namque omnes Aquitaniae civitates lega-
 tos ad ^c cum miserunt, obfidesque ^d ei dederunt.
 3 Quibus ^e rebus gestis, ipse cum equitum praesidio
 Narbonem profectus est; exercitum per legatos in

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo ubi. paullo ante MSS. longe plurimi et Edd. Vett. *part. Galliae est pr.* Consule omnino Cluv. Germ. Ant. 2, 2. ^b *sicuti* MSS. plerique et Edd. Inc. Vasc. Str. Steph. Gr. post. *sicut ple- rasque* Pet. ^c Sic Cuj. Pet. Sc. And. Ox. L. pr. Reliqui et Edd. pp. *Caesarem.* ^d *ei* deest Carr. et MSS. Ciacc. *dediderunt* L. sec. ^e Sic MSS. o. et Edd. Vett. Male Edd. quaed. recentiores omit- tunt *rebus.*

quentissime praefens et praeteri-
 tum jungi, supra aliquoties mo-
 nendum fuit. Ceterum plerique
 ordinem mutant, *redigit in suam*
pot.

Et virtutis et generis summam
nobilitatem habebat] MSS. *Car- rar. et Norvic.* cum editt. Vett. *Rom. Ven. Berould.* *Et virtu- tem et generis summam nobili- tatem habebat*, ut, transposita voce, legi possit, *summam et virtutem et generis nobilitatem habebat.* Vulgatam scripturam non moveo. DAVIS. MSS. com- plures, *virtutem.* Sed elegan- tior est vulgata Lectio. CLARK. *Virtutem* est in Vossianis, Leid. sec. tert. Gottorp. Lovan. Dor- vill. et Edd. primis. Sed male. B. G. 1, 28. *egregia virtute co- gniti*; ubi vide Davisium. Alibi ita Caesar ait, *virtutis famam.*

Ubi extremum tempus] In MSS. pr. sec. tert. Bong. et Pal. recte legitur, *ut ibi.* VOSS. MSS. plerique, *ut ibi*, recte. CLARK. *Ubi* est in Pet. Oxon. At reliqui cum Edd. primis, Steph. aliisque, *ut ibi*, quod reposui. *et ubi* Lei- dens. sec.

Cum equitum praesidio] Non bene Gruterus praeferebat, *eq. praesidio*, sine *cum*, ^c MSS. suis, quibuscum quidem consen- tiunt tum aliorum, tum mei ple- rique et Ed. Inc. Sed *cum* rectius servant Petav. Scal. Cuj. Leid. pr. And. et Oxon. et in Leid. pr. est, *equitatus.* Vide ad c. 2. *Cum equitatus praesidio proficisci- tur.* Ceterum Narbonam Bong. pr. Lovan. Scalig. Leid. pr. sec. Dorvill. Forfan, *Narbona.* Vide ad 3, 20.

In Belgio] Ob usum *Caesaris Fr. Hotomannus* reponit, *in Bel- gis.* Sed nec ea consuetudo apud *Caesarem* est perpetua; nam B. G. 3, 9. dixit: *Naves in Veneti- am cogunt*, non, *in Venetos*; et noster paullo post ait: *ad Le- giones in Belgium se recipit.* Vide et c. 54. Fieri etiam potest, ut hic loci *Hirtius Belgium* vo- carit eam Galliae Belgicae par- tem, quam eodem nomine insi- gnivit *Caesar*, qua de re vide not. ad B. G. 5, 24. DAVIS. *Bel- gis* est tantum in recentioribus MSS. Gott. Voss. tert. Leid. tert. et Ed. Inc. Vide etiam ad 4, 38. 5, 12. statim c. fin. *In Belgium*

hiberna deduxit; iv legiones in Belgio conlocavit cum M. ^a Antonio, et C. Trebonio, et P. Vatinio, ^b et Q. Tullio legatis: ^c xi in Aeduos misit, quorum in omni Gallia summam esse auctoritatem sciebat: ii in Turonis ad fines Carnutum posuit, quae omnem regionem conjunctam Oceano continerent: 503

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Ant. Quaestore* Ciaccon. ut saepius supra et infra. ^b *et Q. Tullio* desunt MSS. plerisque et Edd. pp. *et Q.* absunt a Sc. L. pr. *legato* MSS. 5. ^c *II legiones* MSS. plurimi e Glossa. *duos* perperam Ed. Dav.

se recipit: ubi itidem Hotoman. vult, *Belgas*, et c. 49. *In Belgio hiemaret*, c. 54. *In Belgio locat*.

In Aeduos misit] Sic quidem Pet. And. et Oxon. non male. Et ita alibi Caesar. ut 5, 24. 7, 90. At MSS. Bong. Voss. Leid. sec. tert. Carr. Lovan. Palat. Gott. Dorv. et Edd. pp. *deduxit*. ut c. 54. *Fabium cum totidem in Aeduos deducit*: et saepius Caesar. Sed praecessit hic, *in hiberna deduxit*. Egmond. *dedit*. At Leid. pr. et Scalig. *In Aeduis constituit*. quo facit Ed. R. Stephani, *In Aeduos constituit*. Placet maxime, *in Aeduis constituit*. l. 3. B. G. in fine, *In Belgis omnium legionum hiberna constituit*. Alibi, *constituere aciem*. Vide ad 2, 19. *constituere castra* MSS. B. Hisp. c. 27.

In Turonis posuit — ii reliquas in Lem. *fines*] Mire variant MSS. nam Ursin. Petav. Scal. Cuj. And. Oxon. Leid. pr. primo loco habent quidem, *Turonis*, at altero exhibent, *fines*. Contra reliqui Codices mei et aliorum *Turones*, et *finibus* legunt; quibuscum faciunt Edd. Veterimae. At Edd. Vasc. Steph. Stradae, Gryph. posterior utrobique Accusativum exhibuerant. Certe

populus ille vulgo *Turones* vocantur, non *Turoni*, quamquam in Accusativo *Turonos* exaratur in MSS. multis 7, 4. ubi tamen videri possit a Caesare scriptum *Turonas*. In *Treviris* perperam editur in Ed. Ald. Manutii. Clarcius tamen et Davifus in *Turonis*, et *finibus*, praeferunt, alterumque ne quidem Latinum esse pronunciat Davisius. Mihi secus videtur, et Ablativum in MStos quosdam primitus inrepsisse credo ex Orthographia Accusativi, *finis*, ut 1, 44. et alibi. *ponere in aliquid* apud alios quoque occurrit, praesertim quando *contra*, vel *intra*, uti hic, significationem aliquam obtinet. Consule notata ad Lucan. 6, 233. ubi in MSS. etiam optimaee notae: *In Magni viventem ponite castra*. Val. Max. 2, 5, 1. *Statua poneretur in aedem pietatis*. Sic Harl. et alii MSS. apud eundem 6, 3, 5. plerique Codd. cum Harlem. *hoc in finem severitatis et saevitiae ponendum*. Vide etiam ad B. Afric. c. 51. et Varias LL. B. Civ. 1, 65. ac Comm. ad Ter. And. 1, 1, 102. *In ignem inposita est*. Caes. B. Civ. 3, 14. *legionibus in naves positis*. Sed illic tamen e MSS. malo, *inpositis*, uti videbimus. Jam vero quamvis *fines*, seu *finis*, retineam, ni-

II reliquas in Lemovicum finis non longe ab Arvern-
nis, ^a ne qua pars Galliae vacua ab exercitu esset.
5 ^b Paucos dies ipse in provincia moratus, quum ce-
leriter omnes conventus ^c percucurrisset; publicas
controversias ^d cognovisset; bene meritis praemia
6 ^e tribuisset: (cognoscendi enim maximam faculta-
tem ^f habebat, quali quisque animo in Rempubli-
cam fuisset, totius Galliae defectione, quam susti-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a ne Gallia Pet. ^b ipse p. d. L. pr. Pet. ^c percurr. L. pr. B.
sec. Lov. et 7 alii cum Edd. quibusdam. Male. ^d cognosset B. pr.
Lov. Egm. et 3 alii cum Ed. Inc. agnovisset Pet. cognosceret V.
pr. cum 2 aliis. perperam omnes hic loci. ^e contulisset L. tert.
Ed. Inc. ^f habuerat Pet. Ox. L. pr. vulgo post illius novam in-
cipit caput.

hilominus mutari nolim *Turonis*
in *Turones*, vel *Turonas*. Va-
riasse casum videtur Hirtius, et
hinc nata esse confusio. Nec ra-
rum, duos casus jungi uni verbo
vel nomini. Vide Cl. Wasse et
Cort. ad Sallust. B. Catil. c. 33.
Plerique patriae, sed omnes fa-
ma atque fortunis expertes. Adde
B. C. 1, 74. et c. 77. Appulej. 1.
2. p. 23. Ed. Pric. *Omnem istam*
lucem imis Tartari, et in vetu-
stum chaos submergere novit:
ubi Becichemius, Wouverius et
Scriverius male e MSS. quibus-
dam, *in ima*, reposuere. L. 3.
p. 41. *Magistratibus eorumque*
ministris et turbae miscellaneae
cuncta completa. Sic MSS. et
Edd. praeter Scriver. *turba mi-*
scellanea. l. 4. p. 78. *Onere ve-*
cturae simul et asperae viae toti
fatigati. Male illic Scal. Elmenb.
Scriver. et alii, *asperitate.* l. 2. p.
42. *caedis fatigatum.*

Omnem reg.] MSS. Bong. pr.
Vossiani, Lovan. Egmund. et 4
alii cum Edd. primis, item Voss.
Steph. aliisque, *omnem illam*

reg. quod ne spernas temere, ad-
easque ad 7, 21.

Finibus] Codices nonnulli, *fi-*
nes. Quod idem est. CLARK. *Fi-*
nes) Lege, *finibus*, auctoritate
Bong. trium, Lovan. Pal. Got-
torp. aliorumque codicum. Sed
et Latinitas hanc flagitat Lectio-
nem. DAVIS. *Cur. sec.*

Omnes conventus percucur-
risset] *Conventus* vocat oppida
quaedam suae provinciae, juri
dicendo selecta. De hac verbi no-
tione videndus *Joan. Frid. Gro-*
novius Observ. 3, 22. p. 638. DA-
VIS.

In Remp. f. totius G. def.]
MSS. Reg. Eliens. et Vossii, et
Editt. Vett. (*animo fuisset, in*
totius G. defectione.) CLARK.
Aliorum quoque et mei codices
plerique cum Edd. primis, *fui-*
set animo in totius G. def. Nec
male. Verum tamen cum Andin.
Oxon. Leid. pr. Cujac. Pet. Sca-
lig. Pal. et Bong. tert. retineant,
praefere vulgatum: nisi quod ma-

nuerat fidelitate atque auxiliis provinciae illius:) his rebus confectis, ad legiones in Belgium se re- 504
cipit, hibernatque ^a Nemetocennae.

XLVII. Ibi cognoscit, Commium Atrebatem ¹ proelio cum equitatu suo contendisse. Nam, quum ² Antonius in hiberna venisset, civitasque Atrebatum ^b in officio ^c maneret, Commius, qui post illam vulnerationem, quam supra ^d commemoravi, sem-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Nemetocernae* Edd. Vett. *Nemetocennae* L. pr. B. tert. *Nemoteunae* Palat. *Nemetecenae* al. V. etiam c. 5a. ^b L. pr. deest. ^c Sic Cuj. Pet. Scal. L. pr. And. Ox. Reliqui cum Edd. pp. *esset*. ^d Sic MSS. fere omnes et Edd. Vett. *memoravi* Ox. *demonstravi* Carr. Reg. B. tert. vulgo *commemoravimus*.

lim cum Oxon. et Leid. pr. *In Republica*: quae causa videtur, cur ejecerint, *Republica*. Vide ad B. G. 1, 6. *Quod nondum bono animo in populo Romano videntur. Defectione* ponitur, quasi esset ablativus temporis, ut, *ludis. dissensione* etc. Vide ad 2, 1. *Imperio populi Romani*.

Provinciae illius] Scribe, *Provinciae*, et omnino dele, *illius*. Ita enim semper loquitur Caesar, cum Romanorum *Provinciam* κατ' ἔξοχην memorat. Deest vox (*illius*) in MS. Regio, et in aliis MSS. editisque Veteribus corrupte emerbit ex sequente vocula (*his*;) quae utique deest in iis Codicibus. in quibus legitur prior. *ista (illius)*. CLARK.

Illius. His rebus confectis] Initium capitis alieno loco ponitur, sententia enim, quae praecessit, manca sit et hiulca. Distinctione mutata, totam ῥῆσιν sic ordina: *Quum celeriter omnes conventus percucurrisset; publicas controversias cognovisset; bene meritis praemia tri-*

buisset; (cognoscendi enim maximam facultatem habebat, quale quisque animo in Remp. fuisset, totius Galliae defectione, quam sustinuerat fidelitate et auxiliis provinciae illius) his rebus confectis, ad legiones etc. Simili modo peccatum initio *Tatiani* orat. ad Graccos. *Μαρσύς δέ, inquit, καὶ Ὀλύμπς τὴν αὐλητικὴν ἀπηνέγκασθε*. Dein orditur caput secundum his verbis: *Φρύγες δὲ οἱ ἀμφότεροι, τὴν διὰ σύριγγος ἀρμονίαν ἀγροικοὶ συνεσηδάντο*. Vitiose. Restituendum, *Μαρσύς καὶ Ὀλύμπς τὴν αὐλητικὴν ἀπηνέγκασθε. φρύγες δὲ οἱ ἀμφότεροι. Τὴν διὰ σύριγγος etc.* Phryges enim fuisse Marlyam et Olympum, diserte testatus est *Clemens Alexandrinus* Strom. 1. 1. p. 225. ed. Lugd. Prava tamen haec inter punctio Metaphrassem et omnes illius orationis editores sefellit. DAVIS. — *Provinciae illius;) his rebus confectis, etc.*) Ita optime interpunxit Daviscius, (excepto, quod vocem, *illius*, delendam non viderat;) cum alii fere Editores, distracta media senten-

per ad omnes motus paratus suis civibus ^a esse consueffet, ne consilia belli quaerentibus auctor armorum ^b duxque deeffet, parente Romanis civitate, cum suis equitibus se suosque latrociniis alebat, infestisque itineribus commeatus complures, ^c qui comportabantur in hiberna Romanorum, ^d intercipiebat.

- 1 XLVIII. Erat adtributus Antonio, praefectus ^e equitum, C. Volusenus Quadratus, qui cum eo ^f hiemaret. Hunc Antonius ad ^g persequendum ho-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Abest B. sec. L. tert. Ed. Inc. in G. V. tert. ponitur ante *to semper. ne* abest quoque Lov. et 3 aliis ac Ed. Inc. ^b exsulat a Pet. And. ^c desunt *qui c.* in Ox. *portab*, L. pr. a m. pr. ^d *intercipiebant* L. sec. V. sec. ^e *equis* Pet. ^f Sic Urs. Cuj. Pet. Sc. L. pr. And. Ox. sive potius *q. c. e. h. C. Vol. Quad.* Reliqui et Edd. Vett. *hibernaret*, ut c. 46. et alibi. ^g *pros.* L. sec.

tia, novam Sectionem ab istis verbis, (*His rebus confectis*) ineptissime nulloque sensus vestigio exordiantur. Suspensa enim est isto modo periodi praecedentis constructio, nullamque habet ἀνόδοσις. CLARK. Rectius tamen cum Clar. *Clarkio* deleatur, *illius*, vel, quoniam *Norvic. Bongars.* sec. *Gottorp. Voss. Egm.* dant, *provinciae illius rebus confectis*, legatur, *provinciae*) *illis rebus confectis* etc. DAVIS. *Cur. sec.* Recte monuerunt Viri Docti, prave Capitis initium posteriores Editores incepisse ab illis, *His rebus conf.* Bene jam Stephanus, Scaliger, alique junxerunt cum praecedentibus, *tribuisset*, reliquis parenthesi inclusis, quod secutus sum. In Vossianis quoque, Leid. sec. tert. Dorvill. et Edd. primis non comparat *his.* et in plerisque distinguitur, *auxiliis. Provinciae illius rebus confectis*, vel, *confectis rebus.* Sed probabilis ma-

xime emendatio Davisii: *provinciae*) *illis rebus confectis.* Nisi *illius* emphatice mecum capere malis sensu *to ipsius*, vel hoc pronomen substituere. Sexcenties enim *ipse*, et *ille*, consuevi, sciunt, qui priscos auctores eorumque membranaceos codices volverunt. Defectionem Galliae sustinuerat, nec tantum ei par fuerat, sed et illam representat fidelitate et auxiliis Provinciae, cujus civitatibus et principibus bene meritis ideo praemia distribuit.

Hibernatque Nemetocennae] Sic reposui ex editt. Rom. Ven. Beroald. ob verbum *praesentis temporis*, quod antecessit. In vulgg. *hibernavitque.* DAVIS. *Hibernatque*) Ita optime restituit Davisus ex Editt. Vett. Quomodo et in MSS. Reg. Eliens. et Vossii scriptum est. Al. *hibernavitque.* Quod cum praecedente, *recipit*, minus apte cohaeret.

ritium equitatum mittit. Volusenus ^a autem ad eam ² virtutem, quae singularis in eo erat, magnum odi- 505 um Commii adjungebat, ^b quo libentius id faceret, quod ^c imperabatur. Itaque, dispositis insidiis, saepius ejus equites adgressus, secunda proelia ^d faciebat. Novissime, quum vehementius contendere- 3 tur, ac Volusenus ipsius intercipiendi Commii cupiditate pertinacius ^e cum cum paucis insecutus esset; ille autem fuga vehementi Volusenum longius ^f produxisset, repente omnium suorum invocat fidem

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic Cuj. And. Oxon. Ceteri et Edd. pp. non agnoscunt *autem*. ^b *quod* And. V. pr. Egmont. L. sec. errore solito. ^c *injungebatur* L. pr. V. ad c. 49. ^d *afferebat* G. V. tert. Ed. Inc. ^e *deest* Pal. Edd. R. M. V. paullo ante *voluptate al. cupid.* L. tert. Ed. Inc. ^f MS. Urs. Edd. quaedam. *perd.* male.

CLARK. Ni Codices plerique *hibernatque* propugnarent, parum valida esset virorum doctorum ratio. Passim enim praeteritum praesenti jungunt historici, ut vidimus paullo supra etiam c. 48. Sed *hibernavit* est in solo Bong. pr. quod sciam; *hiemavit* in Leid. pr. et praesens jam exhibuerunt quoque Edd. Med. Inc. Vasc. Str. Steph. alique. Contra *recepit* est in Leid. pr. sec. Voss. sec. tert. Dorr. et aliis, ut semper variantur.

Parente Romanis civitate] *Parente sibi omni civitate*, Pet. VOSS. *Sibi omni* est etiam in Andin. Oxon. Egmond. et Voss. tertio.

Commeatus complures qui comportabantur in hiberna] Petavianus, *commeatus complures comparatos in hiberna*. IDEM.

Ad eam virtutem] Petav. *ad eam partem virtutis*. At Scalig.

et Leid. pr. *ad eam partis virtutem*. Codex vero Ursini, *ad eam partam virtutem*. dein qui Leid. pr. et in eo *deest* in Petav. Plerique MSS. et Edd. primae habent, *erat in eo*. Videtur quid latere, quod eruere adhuc dum nequeo. An fuit, *ad compertam virt., quae singularis in eo erat*? An, *ad famam partam virtutis singularis*, relictis ceteris? Vix puto.

Repente omnium s. inv. f.] Turbant hic rursus MSS. vehementer. Vulgarem lectionem, quae bona est, retinent Petav. Oxon. And. Palat. Leid. sec. et Edd. Rom. Mediol. Ven. aliaeque. Illae tamen cum plerisque MSS. et Edd. antea dant, *prod. longius*. Primo tum. *rep.* est in Bong. tert. et Edd. Vasc. Strad. Steph. Gr. post. tum legas quoque in Voss. pr. et Leid. tert. *vz* cos Voss. sec. Dein *Inimicus homini repente omnium* scribitur in Cujac. Scalig. Quae duo pri-

atque auxilium, ne sua vulnera, perfidia interpo-
 sita, paterentur inulta: converſoque equo, ſe a ce-
 4 teris incautius ^a permittit in praefectum. Faciunt
^b idem omnes ejus equites, paucosque noſtros con-
 5 vertunt, ^c atque infequuntur. Commius incenſum

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *praem.* MSS. 5. et Edd. R. M. V. *perperam.* ^b *Sic Pet. C. And. Oxon. Ceteri cum Edd. pp. aliisque hoc idem. ejus abest a V. sec. Carr.* ^c *et L. pr.*

ma verba invenias quoque in Bong. pr. sec. Leid. pr. tert. Voff. pr. tert. Egm. Gottorp. Lov. et Ed. Inc. ac margine aliquarum Edd. sed *repente* abest a Leid. pr. et Bong. sec. et *repente omnium* defunt in Voſſianis, Leid. tert. Egm. Lov. Gott. et Ed. Inc. *omnium* exſulat a Bong. pr. Unde videant, quibus plus otii eſt, quid effingi queat certi. Mihi non liquet. *Producere* ſimpliciter ſolet poni pro, *in inſidias perducere*. Conſule notata ad Nepot. Hann. c. 5. et quae laudavi ad Luc. 9, 389. et ad Front. 1, 1, 11. atque alibi. *longius produci* occurrit quoque B. Civ. 3, 100. B. Alex. c. 38.

Ne ſua vulnera, perfidia interpoſita, paterentur inulta] In primo B. ſupraſcriptum erat, *per fidem interpoſitam.* et ſi habet ſec. ac Palat. *per fidem interpoſita* Bong. tert. Mihi nulla lectio ex his placet, et emendo, *vulnera, perfidia impoſita.* Nam Comius a Voluſeno vulneratus erat ſub ſpecie colloquii. Unde ſupra Hirtius de Labieno dixit, *infidelitatem ejus ſine ulla perfidia judicavit comprimi poſſe.* Et ne ſuſpiceris, non recte dici vulnera imponere, audi Tullium de Finibus 4, 24. *Quae hic Reip. vulnera imponebat, eadem ille ſanabat.* VOSS. Voſſ. reſpoſuit, *perfidia impoſita*, adduxitque

locum *Ciceronis* de fin. 4, 24. ubi ait, *Quae hic Reip. vulnera imponebat, eadem ille ſanabat.* MSS. Bongars. sec. Palat. Norvic. Brant. et editt. Rom. Ven. Beroald. Steph. Vascos. *per fidem interpoſitam.* MS. Bong. tert. *per fidem interpoſita.* Omnino lege, *per fidem impoſita.* Nam Voluſenus *per ſimulationem colloquii* Comium vulneraverat, ut docuit Hirtius c. 23. Cicero de Invent. 1, 39. *Qui ſaepe numero nos per fidem ſeſellerunt, eorum orationi fidem habere non debemus.* Caesar B. G. 1, 46. *Dici poſſet, eos a ſe per fidem in colloquio circumventos.* Ad quem locum nos hujusmodi plura collegimus. DAVIS. Davisii emendationem in textum recepit Clarkius, atque ita jam olim conjecit Gruterus, adducto Livii loco 1, 9. *Cujus ad ſollemne ludosque per ſas atque fidem decepti veniſſent:* additque, ſe eam formulam reſtituiſſe etiam Plauti Moſiell. 2, 2. uti et adſeruiſſe aliis auctoribus in Suſpicionum libellis, quorum ſcilicet pars tantum lucem adſpexit. Verum ad Livii locum in Caſſare Gruterus legit, *per fidem interpoſitam.* Et ſic exſtat etiam in Lovan. Voſſ. pr. et quinque recentioribus ac primis Edd. *perfidia inpoſita* Egm. et Voſſ. sec. sed *perfidia inpoſita* eſt in Andin. et Petaviano. *Per fidem ſul-*

calcaribus equum, ^a jungit equo Quadrati, lancea- 506
que infesta medium femur ejus magnis viribus trans-
jicit. Praefecto ^b vulnerato, non dubitant nostri 6
resistere, et conversi hostem pellere. Quod ubi accidit,
complures hostium, magno nostrorum inpetu ^c per-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic Scal. Cuj. Pet. L. pr. Pet. Ox. And. alii et Edd. Vett. *con-*
jungit. ^b *voln.* B. pr. et statim *volnerantur.* ^c *vulgo puls.*

lere, decipere, circumvenire, bo-
nae sunt locutiones, sed *per fi-*
dem vulnus alicui inponere, pro,
aliquem per fidem interpositam
deceptum vulnerare, nescio, an
aeque Latinum sit. Quare dubito,
an non aliumde medela huic loco
quaerenda sit. Certe pro *inulta*
in Bongars. Vossianis, Lov. Eg-
mund. Gott. Leid. sec. tert. Carr.
Dorv. et aliis atque Edd. primis
scribitur, *inpunita*, et in Oxon.
ac Leid. pr. *inulta pater. et per-*
fidia interposita servatur cum
ab aliis, tum a Scal. Cujac. Ox.
Leid. pr. Quare forsan erat scri-
bendum: *ne sua vulnera, per fi-*
dem interpositam inlata, pa-
terentur inpunita. Interponere
est, praetexere, inferre, quomo-
do saepe in his commentariis,
mora interposita. Alibi Hirtius
et Caesar B. G. 1, 42. *interposita*,
i. e. praetexta, *senatus aucto-*
ritate infra c. 52. Immo, *fidem*
interponere, idem B. Gall. 5, 6.
B. Civ. 1, 86. Hirt. B. Alex. c. 63.
atque ita saepe alii quoque. Ad-
de Cel. Gronov. Observ. 4, 1. Si
quis tamen vel sic malit retine-
re, *inulta*, cujus glossa videtur
esse *inpunita*, per me licet.

Medium femur ejus magnis
virib. tr.] Sic quidem est in And.
Oxon. et Petav. Alii Codices et
Edd. primae aliaeque, *magnis*
viribus medium femur trajicit
Voluseni, nisi quod Bong. prim.
habeat, ac m. v. atque ita Ed. R.

Steph. a m. vir. Leid. pr. Scalig.
Bong. sec. Voss. prim. sec. Egm.
Medium etiam deest in Leid. pr.
Grutero placebat legere, rese-
ctis ceteris, *lanceaque infesta*
femur trajicit. Forfan, *l. inge-*
sta a magnis viribus med. fe-
mur transjicit. Obvium est, *in-*
gerere tela. V. ad Lucan. 6, 232.
Infesta lancea tamen non aulim
damnare. Non enim modo 6, 8.
et alibi, *infestis signis ad se ire*,
occurrit, sed *infestis pilis pro-*
currere B. Civ. 3, 93. et B. Afric.
c. 84. *Infesto telo ad se venire.*
plura vide apud Pricaeum ad Ap-
pulej. Met. l. 1. *Infesto mucrone.*
et Drakenb. ad Liv. 2, 36. *Infes-*
tis provolare hastis.

Conversi] MSS. Reg. Eliens.
et Voss. et Edd. Vett. *conversis*
equis. CLARK. Sic quoque unus
Ursini, et omnes mei praeter Pe-
tav. And. et Oxon. In Leid. ta-
men primo est, *conversi equis.*
ut videatur natum, *equis*, e
Glossa et ex praecedentibus. *con-*
verso equo Ursini Cod. antiquis-
simus. Nil muto, cum idem sit
sensus.

Pulsi] Sic quidem Petav. Ox.
et And. Sed praecessit, *pellere*,
et MSS. reliqui omnes atque Edd.
primae, Vascos. Steph. aliaeque
habent, *perculsi*, i. e. equis de-
jecti, ut e seqq. patet. quare id
revocavi. Vide ad c. 19. *Victi*
tamen perculsi que.

culsi, vulnerantur, ^a et partim in fuga proteruntur,
 7 partim intercipiuntur. Quod ubi malum dux, equi
 velocitate, ^b evitavit, graviter vulneratus praefec-
 ctus, ut vitae periculum aditurus videretur, refer-
 8 tur in castra. Commius autem, sive expiato ^c suo
 dolore, sive magna parte amissa suorum, legatos
 ad Antonium mittit, ^d seque et ibi futurum, ubi
 9 praescripserit, et ea facturum, quae ^e imperarit, ob-
 sidibus ^f datis firmat: unum illud orat, ut timori

V A R I A E L E C T I O N E S.

a ac MSS. et Edd. qdd. in fugam perterr. L. pr. fugam etiam Scal. b vitavit L. pr. Dorv. Edd. R. M. V. c MSS. et Edd. quaed. dolore suo. Scilicet ejiciendum suo cum L. pr. in quo exstat inter versus. d ita B. pr. sec. Sc. Cuj. L. pr. V. pr. Egm. et 6. alii cum Edd. quibusd. vulgo deest et. e Sic meliores plerique. imperat B. pr. vulgo imperaverit. f Sic B. pr. Pet. Sc. L. pr. C. And. Oxon. Ceteri et Edd. pp. carent datis.

Quod ubi malum] Mediam vocem omittit MS. Norvic. Optime. Distingue et lege: *partim in fuga proteruntur, partim intercipiuntur, quod malum Dux* (Comius) *equi velocitate evitavit.* Ibi τελευτα σιγμῇ pingatur. Qui locum perpendet, huic lectioni et distinctioni non refragabitur. DAVIS.

Graviter vulneratus] In primo B. haec inter lineas adjiciuntur, *evitavit, ac si proelio secundo graviter ab eo vulneratus.* etiam in secundo est, *ac sic proelio secundo graviter ab eo vulneratus.* VOSS. Duo MSSi Bongars. et editt. Rom. Ven. *Ac si proelio secundo graviter ab eo vulneratus praefectus.* Ita et MS. Norvic. et edit. Beroald. nisi quod haec, *ac si erat proelio secundo;* ille, *ac sic proelio secundo* etc. An legendum, *facto proelio secundo, graviter adeo vulneratus praefectus* etc.? Sensus certe congruit, nec nimia est mutatio. DA-

VIS. Vulgaris lectio restat solummodo in Andin. Oxon. et Bong. pr. a m. pr. In reliquis et Edd. pp. *ac si proelio secundo graviter ab eo vuln.* etc. Addit Leid. *icto ab eo.* Carrar. Edd. Vasc. Str. Steph. Gryph. post. *Sic proelio sec. graviter ab eo.* Non dubium mihi est, quin scripserit Hirtius: *Quod malum (ubi inrepsit ex praec. quod ubi accidit, et delevit etiam Faernus) d. e. v. evitavit: ac sic proelio secundo facto graviter vuln.* etc. *facto* abisse in, *ab eo*, patet ex *icto.* pro quo male adeo conjecit Davisius ob sequens ut. Sed solet ea conjunctio poni, subintellecto *adeo*, ita, ut dicendum jam habuimus ad 3, 14. Eamque lectionem in textum recepissem, nisi vetuissent MSS. mordicus retinentes vitiose ubi.

Unum illud orat] Sic reposui ex MS to Norvic. et edit. Rob. Stephani A. D. 1544. In aliis tam veteribus, quam nuperis, lege-

suo concedatur, ne in conspectum veniat cujus-⁵⁰⁷quam Romani. ^a Quam postulationem Antonius quum ^b iudicaret ab iusto nasci timore, veniam petenti dedit; obsides accepit.

SCIO, Caesarem singulorum annorum singulos ¹⁰Commentarios ^c confecisse: quod ego non ^d existimavi mihi esse faciendum: ^e propterea quod insequens annus, L. Paullo, ^f C. Marcello, COSS. nullas ^g res Galliae habet magno opere gestas. Ne quis ¹¹

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Sic iidem supra nominati praeter B. pr. ille et reliqui cum Edd. pp. *cujus*. F. *quam ejus*. ^b *aestimaret* L. pr. ^c *fecisse* Edd. pp. Al. Gr. Pl. ^d *aestimavi* MSS. Ed. Inc. *esse abest* Lov. Edd. R. M. V. ^e *deest* Ox. Lov. ^f *et C. M.* MSS. et Edd. ^g *qdd. male. cum M.* L. tert. Ed. Inc. *M. Marc.* V. sec. ^g *vulgo hab. G. magnopere res g. egestas* B. pr. *gesta* V. pr.

batur, unum erat illud, vel unum illud erat, ex quo qui bonam mentem extuderit, per me licet, retineat. DAVIS. Ita recte restituit Davisius ex MS. Eliens. et Edit. Stephani; cum Scaliger (errore, ut opinor, typographico) Aliique edidissent, (*Unum illud erat.*) Quod autem addit vir doctissimus, in aliis omnibus (praeterquam Stephani) tam veteribus, quam nuperis Editionibus legi, *erat*, in eo demum fallitur. Nam et Hotomannus, et Joannes Rossetus, et Joannes Mich. Brutus, et Anonymus apud Plantinum 1586. et Goduinus, et Cellarius, in suis omnes Editionibus scripserunt, *orat*. CLARK. *Orat* MSS. o. et Edd. plurimae, in quibus Venetae, Vasc. Stradae, Aldin. Gryph. Plant. 1574. etc.

In conspectum] MS. Eliens. et Ed. Rom. *in conspectu*. Vide supra ad 4, 12 CLARK. *conspectu* Lovan. Dorv. Ed. Med.

L. Paullo, C. Marcello Coss.] Pantagathus, Urfinus et Manut. legunt, L. *Lentulo*. atque ita exhibent MS. Urs. Dorv. et Edd. Rom. Ven. ac Med. P. *Lentulo* Lov. sed bene Ciacconius et Hotomannus docuerunt, errare Viros doctos, ac nono Caesaris in Gallia anno *Paullum* cum C. *Marcello*, C. F. fuisse Consules; sequenti vero, de quo paullo post, L. *Lentulum* et C. *Marcellum*, M. *Filium*, hujus Caji patruellem, et germanum Marci Marcelli, qui duobus annis ante Consul fuerat. Confer Fastos et Sueton. Jul. 29. Hinc patet quoque, pro L. in MSS. fere omnibus perperam scribi, *Tito*, seu T. in Voss. sec. C. Vide plura huc pertinentia ad c. 55.

Magnopere] Bong. pr. Vossian. pr. Oxon. Egmond. dant, *magno opere*. Eleganter et vere. Adi ad B. G. 1, 13. Ordo autem, quo verba locavi, est fide MStorum omnium antiquorum. Vulgo,

tamen ignoraret, quibus in locis, Caesar, exercitus-
que eo tempore ^a fuissent, pauca ^b scribenda, con-
jungendaque huic Commentario statui.

1 XLIX. Caesar, ^c in Belgio quum hiemaret,
unum ^d illud propositum habebat, ^e continere in
amicitia civitates, ^f nulli spem aut causam dare ar-
2 morum. Nihil enim minus volebat; quam sub ^g de-
508 cesso suo necessitatem sibi aliquam inponi belli ge-
rendi; ne, quum exercitum deducturus esset, bel-
lum aliquod relinqueretur, quod omnis Gallia li-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a fuisset MSS. 5. sed v. ad c. 6. *fecissent* G. V. tert. L. tert. Ed. Inc. ^b esse scr. MSS. 9. et Edd. qdd. ^c Sic MSS. meliores et Edd. qdd. non quum in B. Belgis L. sec. V. tert. et Hotom. V. ad c. 46. ^d deest L. pr. Ox. illum MSS. 5. ^e continendi And. Ox. Pet. L. pr. sed vide ad c. 44. *amicitiam* Ox. non male. ^f nullam Lov. G. L. tert. V. tert. Ed. Inc. ^g vulgo *discessum suum*.

habet G. m. res g. in aliis, magnopere Galliae: ut suspiceris, Galliae esse insititium, sicuti etiam non comparet in Leid. sec. tert. et Ed. Inc. At vide in Praef. huius libri, rerum gestarum Galliae.

Nulli spem aut causam dare armorum] Repono, *nulli speciem*, id est, praetextum. Sulpicius Severus Histor. Sacr. 2, 3, 6. *Dedentibus semper pacis specie traditum constat.* Ibi Car. Sigonius coniecit legendum, *dedentibus se per pacis speciem*, quae quidem emendatio satis est concinna, haud tamen necessaria. Suetonius Jul. cap. 82. *Assidentem conspirati specie officii circumsteterunt.* Sic et alibi loquitur idem scriptor. Florus 2, 2, 4. *Specie quidem socios juvandi, re autem sollicitante praeda.* Memum in Hirtio procreavit compendiaria scriptura; *spem* enim et *speciem* in Manuscriptis

sola distinguit lineola, per litteram secundam ducta; hinc fit, ut saepe confundantur. DAVIS. Errat vir doctus. Sperabat enim semper Gallia causam novorum motuum. Quare iis omnem spem et praetextum, vel causam, adimere volebat. Patet id satis e sequentibus: *Bellum omnis Gallia libenter sine praesenti periculo susciperet.*

Sub decessum suum] Ita scribendum existimo. Sic enim jam infra, (*Caesaris decedentis.*) Alii (*discessum suum.*) CLARK. Recte Clarkius *dec.* emendavit, quod egregie confirmant Andin. Oxon. Voss. pr. Palat. Leid. sec. uti et MSS. Ursini ac Faerni, atque ita scribendum, margini adlevit Lipsius. *Decedere* huic rei proprium esse verbum, ut et *decessoris*, jam tirones sciunt. Adi et Vossium ad cap. seq. *Caesaris decedentis*, uti est in MSS. plurimis et integerrimis. Ceterum

benter sine praesenti periculo susciperet. Itaque, 3 honorifice civitates adpellando, principes maximis praemiis ^a adficiendo, nulla onera ^b nova inponendo, defessam tot adversis proeliis Galliam, conditione ^c parendi meliore, facile in pace continuit.

L. Ipse, hibernis peractis, contra consuetudinem ^d in Italiam quam maximis itineribus est profectus, ut municipia et colonias adpelleret, quibus M. Antonii, quaestoris sui, commendaret sacerdo-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a donando Egm. ^b Sic Pet. Cuj. Sc. L. pr. And. Ox. Reliqui et Edd. pp. oarent ~~et~~ nova. ^c parendi L. pr. Pal. Dorv. B. pr. pro V. lect. ^d in It. deest Lov.

minus bene Scaliger ex Ursin. et Faerni libris reposuit Accusativum. Nam omnes ad unum MSS: et Edd. habent Ablativum; at puto, Fulvium respexisset tantum ad praepositionem, et indicare voluisse, in suis libris esse, *decessu*, non, *decessum*. quamvis hac variatione nihil sit frequentius, et utrumque exemplis defendi possit. Adi ad B. G. 2, 11. B. Civ. 1, 27. *sub ipsa projectione*. Bos. Animadv. in Caes. p. 24.

Omnis Gallia susciperet] Sic Caesar dicit saepius, cum de tribus Galliis loquitur. Confer Voss. ad 7, 4. Verum nec spernendum temere, quod est in And. et Ox. *quod Galliae susciperet*. Ut e MSS. plerisque restituimus B. G. 4, 20. *Quae sunt contra Gallias*.

Inponendo] Sic quidem Pet. Scalig. Cujac. Andin. Oxon. et Leid. pr. cum Bong. pr. a m. sec. ac Dorvill. et Celso: quare nil muto. Verum Bong. pr. a m. pr. et reliqui Codices mei, in quibus Bong. sec. Voss. pr. Lovan. Egmond. etc. uti et Carrar. et Edd. Ino. ac Flor. exhibent; *injun-*

gendo. Non minus eleganter. Vide quos laudat Cel. Burm. prooem. Quinct. Inst. Orat. *inungere laborem non injuste viderentur*. et saepe his in commentariis adhibitum. B. Civ. 2, 18. *his graviora onera injungebat*. Ipse Hirtius c. 6. *Expeditionum onus injungebat*. at ibi Scaligeri Codex, *impingebat*: unde forsitan hic rescribi placeret, *impingendo*, pro qua voce alii librarii scripserant, *inpon*. alii, *injung*. De hac voce adi, quos et quae laudat Cl. Duker. ad Flor. 3, 12, 13. *Haec Catilinam patriae suae inpegit*. Sed tamen, *impingere alicui onus*, num Latine dici possit, adhuc dubito, et *injungendo* praefero. Mox *defessam* non agnoscit Bongars. pr. *defectam* dicit Oros. 6, 12. Sic enim MSS. non, *desoetam*.

Conditione parendi meliore facile in pace] Tert. Bongarsianus habet, *conditione parendi meliore facilem*. non male. alterum tamen magis ex Hirtii more. VOSSIUS.

Commendaret sacerdotii petitionem] Lege, *commendaverat*,

¶ 2 tii petitionem. Contendebat enim gratia ^a quum li-
 509 benter pro homine ^b sibi conjunctissimo, quem paullo
^c ante praemisera ad petitionem; tum acriter contra
 factionem, et potentiam paucorum, qui ^d M. Antonii
 repulsa, Caesaris ^e decedentis convellere gratiam cu-
 3 piebant. Hunc etsi augurem prius factum, quam Itali-
 am adtingeret, ^f in itinere audierat; ^g tamen non mi-
 nus justam sibi causam municipia et colonias ade-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a tum L. pr. a m. sec. V. sec. ^b deest Edd. R. M. V. ^c abest
 L. sec. ^d exsulat ab Ox. in L. pr. *Antoni* V. pr. ut alibi. ^e rec.
 B. tert. Pal. Dorv. et Edd. qdd. *decedentem* L. pr. *decentis* Lov.
 Egm. G. V. tert. L. tert. Ed. Inc. *intercedentis* Urs. *Absentis* conj.
 Hotom. ^f ut in it. *audivit* Ox. *audirent* MSS. 3. Ed. Inc. ^g de-
 est Ox. nec male. V. ad B. Alex. c. 50.

ut habent *Norvic. Buslid. et Egmund.* Hoc enim tempore municipia petiit, ut eis gratias ob praestita Antonio officia referret. DAVIS. *Cur. sec. Commendaverat* etiam Bong. pr. Vossiani, Gottorp. Lovan. Leid. sec. tert. et Dorv. cum Edd. primis, item Vascos. Steph. aliisque. Verum Caesarem non habuisse in animo, eo proficisci, ut gratias pro officiis Antonio praestitis ageret, sed ut eum commendaret, patet luce clarius e sequentibus, ubi docet Hirtius, demum in via Caesarem audivisse, Antonium creatum esse Augurem: at nihilominus Caesarem non rediisse ad exercitum, sed vel sic colonias et municipia adiisse, ut gratias ageret, et se quoque et honorem suum commendaret in seq. anni petitione. Quare omnino *commendaret* cum ceteris retinco. Nisi altius haereat vulnus. Nam Buslid. Egmund. et Petav. habent, *M. Antonium quaestorem suum comm. sac. petitione*, ut loquitur mox Hirtius. *petitione* restat quoque in Gott.

Voss. tert. et Ed. Inc. Forſan pro *commendaverat* scribendum, *commendaret ad S. petitionem*, i. e. in, propter, ob. Vide ad B. G. 5, 40. B. Civ. 2, 32. in f. 3, 101. Et ita alii. Nepos Dat. c. 3. *exercitus contrahebatur ad bellum*. Liv. 1, 9. *ad ingenium efficaces preces*. et saepe. Immo c. 52. *major commendatione conciliaretur ad consulat petitionem*. Verum cum sequatur modo, *ad petitionem*, et vulgata lectio, optimis Codicibus, And. Oxon. Leid. pr. Cujac. aliisque confirmata, bene sese habere videatur, nil innovari suadeo.

Gratia] Hanc vocem abundare putavit Ciacconius, et Scaliger uncis inclusit. Frustra. *Gratia* est illud, quo multum Caesar apud colonos et municipales valebat ob obtinendum votum. Sueton. Jul. cap. 19. *Inferior gratia*. Sallust. B. Catil. c. 20. *Vulgus fuimus sine gratia, sine auctoritate*. Itaque omnis *gratia, potentia, honos, divitiæ* apud il-

undi existimavit, ut iis gratias ageret, quod frequentiam ^a atque officium suum Antonio praestissent: ^b simulque se, et honorem suum ^c in sequentis anni commendaret ^d petitione; propterea quod insolenter adversarii sui gloriarentur, L. Lentulum et C. Marcellum Coss. creatos, qui omnem honorem et dignitatem Caesaris exspoliarent, ereptum Servio ^e Galbae consulatum, quum is multo plus gratia

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a et Lov. ^b simul Ox. ^c abest praep. ab Edd. quibusd. et MSS. praeter Cuj. So. L. pr. And. Ox. Pet. Contra Clark. cum Urs. Hotom. aliisque edidit in *inseq.* ^d exsulat a MSS. 12 et Edd. nonnullis. Sed praeter nominatos agnoscit quoque Bong. pr. *petitionem* non male coniecit Hotom.

los sunt. ubi vide Cl. Cort. Statim, *Caesaris convellere gratiam.* et, *gratia suffragiisque valere.* Neque enim phrasis obstitit, credo, viris doctis: quae saepe occurrit in his Commentariis. Vide ad 1, 13. *Dolo contendere.*

Caesaris decedentis convellere gratiam] Sic recte etiam in Cujacii manuscripto legebatur. Cicero pro Muraena c. 33. *multi obviam prodierunt de provincia decedenti.* Unde is, qui decessit, *decessor*: qua voce primus Tacitus usus, pro eo, qui legionis imperio abscedebat. Glossae: *Decessor, προσηγάμενος, διακτόχος.* Postea et in iure usurpatum pro eo, qui de provincia decessit. Barbari scriptores inde ineptam et nulli ignotam vocem *praedecessoris* formaverunt. VOSSIUS.

Qui omnem honorem et dignitatem Caesaris exspoliarent] Sic omnes MSS. et vet. impressi, praeterquam quod nonnulli, *spoliarent.* Coniecit Pet. Ciacconi-

us legendum, omni honore et dignitate Caesarem exspoliarent, et ita eum secutus edidit J. Scaliger cum recentioribus. Dubitari quidem non potest, quin haec loquendi ratio sit magis proletaria; proba tamen est et altera. *Vellejus Paternulus* 2, 80. *Spoliata, quam tueri non poterat, dignitas.* Cicero pro M. Coelio c. 2. *Detrahendaeque dignitatis gratia dixerunt.* Et iterum c. 18. *Parcat juvenus puditiae suae, ne spoliaret alienam.* His exemplis inductus, Codicum scripturam revocaui. DAVIS. Cellarius etiam secutus est Ciacconii conjecturam, in vitis MSS. omnibus, qui habent cum Edd. Vett. *spoliarent.* Bong. sec. *spoliarentur.* Andinus tamen et Ox. cum Petav. servant, *exspoliarent.* Valer. Max. 1, 1, 20. *Thesauro Proserpinae spoliando.* ubi Harlem. Cod. et alii, *exspoliando.* Vide supra ad 7, 77. *Hos vestro auxilio exspoliare.* Ceterum *Exceptus* et seqq. usque ad verba illa c. 53. *quo majores,* defunt in Bong. sec. Vossianis, Egmond. Gottorp. Leid. tert. et Ed. Jac. Verum ex

^a suffragiisque valuisset, quod sibi conjunctus et familiaritate, et ^b necessitudine legationis esset.

LI. EX-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a suffragii And. ^b consuetudine B. pr. Voss. o. Lov. Egm. G. Leid. sec. tert. Scal. pro var. lect. et Ed. Inc. sed famil. et consuet. eadem sunt.

parte leguntur ad finem hujus libri adtexta, nempe ad verba c. 52. cum Caesaris caussam, ita ut deficiant in syllaba *Ces*.

Ereptum Serv. Galbae consulum] Contra Suetonius Galbae c. 3. Hujus nepos (Serv. Galba) ob repulsam consulatus infensus Jul. Caesari, cujus legatus in Gallia fuerat, conspiravit cum Cassio et Bruto; adeo ut videantur noster et Suetonius frontibus adversis dimicare. Nodum solvit Ph. Rubenius, qui Elect. 1, 27. duplicem fuisse repulsam contendit. Prima, quam memorat Hirtius, evenit, cum Caesar esset in Galliis; alteram, cujus meminit Suetonius, Caesare jam dictatore, contigisse censet. DAVIS.

Sibi conjunctus] Pronomen est *reciprocum* pro *Demonstrativo*, qui quidem loquendi modus Fr. Hotomanno durus videtur, nec tamen cum refugerunt optimi scriptores. Noster Bell. Afric. c. 49. Longius sibi progrediendi eripuerunt facultatem. Sulpicius Severus Hist. Sacr. 2, 4. Jam revelato sibi per Dominum mysterio. Idem Vit. B. Martini 15, 4. Plerumque autem contradicentibus sibi rusticis. Adi etiam Th. Munckerum ad Hygini Fab. 9. p. 108. DAVIS. Existimat Davisius, pronomen *reciprocum* hic positum pro *demonstrativo*, sed a Grammaticis deceptus. Nam proprie hoc in

loco poni debuit pronomen *Reciprocum*, propterea quod continua oratione dixerat Hirtius, (Caesarem justam sibi causam existimare, — simulque se et honorem suum commendare, — et adversarios suos esse gloriatos, — et sibi (eidem scilicet Caesari) Galbam esse conjunctum familiaritate.) Cacterum, quoniam morae fere tenebrae sunt, quicquid hac de re apud Grammaticos inter se litigantes reperias, breviter totam hujusmodi locationum rationem apponere visum est. Primarius igitur sive maxime naturalis et praecipuus *Reciproci* Usus est in *sententia Simplici*, in qua oratio, unde fuerit transitiva, eo proxime et *immediate* (quod ajunt) reciprocatur. Ut, (*Lucretia se interfecit*;) (*Cato pectus suum gladio transfixit*.) Ubi, cum nullo modo ferri queat, ut *Demonstrativum* ponatur pro *Reciproco*, (quis enim unquam tam barbarus fuit, ut diceret, (*Lucretia eam interfecit*;) pro eo quod est, (*se interfecit*;) vel, (*Cato pectus ejus gladio transfixit*;) pro eo quod est, (*pectus suum transfixit*;) liquet utique, non posse promiscue usurpari *Demonstrativum* et *Reciprocum*; sed *Demonstrativum* semper *demonstrative* esse positum, *Reciprocum* semper *reciproce*. Secundo, usurpatur *Reciprocum* nihilo minus *proprie*, et *revera reciproce*, in *sententia Composita*, ubi, etsi non quidem im-

LI. Exceptus ^a est Caesaris adventus ab omni-
bus municipiis et coloniis incredibili ^b honore at-
que amore: (^c tum primum enim veniebat ab illo ²

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a abest Ox. ^b hon. atque exsulant L. pr. atque am. desunt And.
Ox. Al. am. atque h. ^c cum B. pr. et 3. alii cum Ed. Inc. Uncis
inclusa Grutero pro spuriis suspecta sunt.

mediate (quod ajunt,) at nihilo tamen minus *vere*, reciprocatur cum eo, quod praecessit. Ut, (*orat Petrus, ne deseras* se.) Nam, quemadmodum recte dicitur, (*Petrus sollicitus est de se*;) similiter recte itidem dicitur, (*sollicitus est Petrus, nequid accidat sibi*;) *sollicitus est, ne deseras* se;) (*rogat, ne deseras* se;) etc. In quibus omnibus illud (*Se*) aequè vere reciprocat cum praecedente (*Petrus*), ac in *sententia Simplici*. Quod si hujusmodi *sententiae Compositae* pars utraque in Persona tertia efferatur, ut, (*rogat Petrus Paulum, ne deserat* se;) jam illud (*Se*) vel cum *priore* et remotiore, vel cum *posteriore* et propiore Antecedente, poterit aequè proprie reciprocari, ut scilicet vel ad *Petrum* rogantem, vel ad *Paulum* deferentem, referatur. Quo pacto cum ambigua demum sit facta constructio; jam aut ex reliquae orationis contextu manifesta fiat oportebit *sententia*, aut vitari debebit ista constructio, utcunque purissima et maxime Latina. Atque haec quidem hactenus satis manifesta. Verum in errorem jam hinc deinceps inducti sunt Grammaticorum plerique, ac si promiscue usurpari possent *Demonstrativum* et *Reciprocum*, propterea quod in hujusmodi quidem *sententia composita*, (aliter prorsus atque in *Simplici*, uti supra est ostensum,) possit interdum aequè Latine usurpari vel *De-*
Jul. Caes. Tom. I.

monstrativum, vel *Reciprocum*. Id quod ideo utique evenit, non quod *Reciproca* possint unquam aliter usurpari, quam ut sint *vere reciproca*; nedum quod aliud vocabulum pro alio possit unquam proprie et Latine poni; (id enim, nisi in plane Synonymis, semper est ineptissimum; neque certa ulla esset futura ratio aut norma loquendi;) sed quod in *sententia composita* possit eodem in loco, *diverso respectu*, poni vel *Reciprocum*, vel *Demonstrativum*. Exempli gratia, (*Redde Ciceroni librum suum, vel ejus*), ex aequo dici potest; nimirum *reciproce librum suum*, respectu *Ciceronis*, cui reddatur; vel *demonstrative librum ejus*, respectu *Tui*, qui reddas. (*Rogat te Paulus, ne deseras* se, vel, *ne deseras eum*;) *reciproce* nimirum, (*se*), respectu *Pauli*, qui roget; vel *demonstrative*, (*eum*), respectu *Tui*, qui deseras. Denique, *Reciprocum* nonnunquam apud bonos Autores refertur ad Antecedens subintellectum, ut in isto Plinii, (*Vinea si macruerit, (ei) sarmenta sua comburito.*) Et in durissima ista constructione apud Senecam, (*Puer ad tuum formetur arbitrium, multum sibi dabis*;) hoc est, *multum (ei) dabis, sibi*; vel, *multum (ei) dabis, quod sibi habeat*. Postremo in isto Ovidii, (*Respice Larentem, ut jam (ei) sua lumina condas*;) siquidem ita scripsisset Ovidius: nam vera Lectio longe aliam exhibet constructionem,

K k k

^a universae Galliae bello.) Nihil relinquebatur, quod ad ornatum portarum, itinerum, ^b locorum omnium, quae Caesar iturus erat, excogitari ^c posset. Cum liberis ^d omnis multitudo obviam ^e procedebat; hostiae omnibus locis immolabantur; tricliniis stratis fora templaque occupabantur, ut vel expectatissimi triumphii laetitia ^f praecipii posset. Tanta erat magnificentia apud opulentiores, cupiditas apud humiliores.

1 LII. Quum omnes regiones Galliae Togatae

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *Universo* Edd. R. M. V. ^b vulgo *locorumque*. ^c MSS. *plerique poterat* et Ed. Inc. *possit* Dorv. ^d *omnium* V. pr. sec. L. sec. ^e *procedit* L. pr. ^f MSS. 4. et Edd. *quaedd. percipi* male. V. ad B. Civ. 3, 1.

(*Respice Laërten: ut jam sua lumina condas, Supremum fatis sustinet ille diem.*) Atque his demum modis facile explicari poterunt, quaecunque loca apud Sanctium aliosque Grammaticos eum in finem adducta reperias, ut ostendant, Reciprocum et Demonstrativum promiscue pro se invicem usurpari posse. Id quod in universum omnibus in linguis, et in omnibus exemplis vocabulorum, quorum aliud scilicet pro alio positum dicatur, non utique prorsus Synonymum, non potest non esse ineptissimum. CLARK. Sic c. 54. *Caesar, cum de voluntate adversariorum se exspoliari nemini dubium esset.* B. C. 1, 24. *atque ad se Brundisium sit venturus*, id est, ad Pompejum, ad quem scribit. quod male mutant. Vide etiam ad B. Alex. c. 38. B. Afric. c. 49. 57.

Itinerum) Vult, floribus et coronis conspersa esse: quod facere olim populus solebat cum gau-

dio aliquem excepturus. Unde legimus in Polybio, T. Quintium, cum liberam Graeciam pronunciari iussisset, coronarum conjectu honoratum. οἱ δὲ, inquit, πολλοὶ σεφάνους ἐπιρρίπτοντες καὶ ληνίδους. Et de Curione, tr. pl. αἱ Plutarchus, eum, superato in suffragiis Pompejo, florum conjectu plausuque a plebe exceptum esse: κακῆτος μὲν ὡς νενικηκώς λαμπρὸς ὑπὸ Χαράς εἰς τὸν δῆμον ἐξήλατο, πρότερον καὶ βολαῖς σεφάνων, καὶ ἀνδρῶν δεξαμένον αὐτόν. Addit autem, ὡς νενικηκώς; ut ostendat, solitos victores eo honore affici: nam nemo ignorat, solitos in Graecia athletas et olympionicas florum jactu coli, unde notae illae ἀνδοβολίας et φυλλοβολίας voces. Non solis tamen athletis, sed et maximo cuique duci id honoris habitum; quod et Pompejo accidisse, e Plutarcho discimus. VOSS. Pro *locorumque* existat in Bongars. pr. Scalig. Leid. pr. tert. Vossianis, Gottorp. et Ed. Inc. *locorum*. Omnino rectius.

Caesar ^a percucurrisset, summa cum celeritate ad exercitum ^b Nemetocennam rediit; legionibusque ⁵¹² ex omnibus hibernis ad fines Trevirorum ^c evocatis, eo profectus est, ibique exercitum lustravit. T. Labienum Galliae ^d Togatae praefecit, quo majore ^e commendatione conciliaretur ad consulatus petitionem. Ipse tantum ^f itinerum faciebat, quantum satis esse ad mutationem locorum propter salubritatem existimabat. Ibi quamquam crebro audiebat, 3 Labienum ab inimicis suis sollicitari; certiorque

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *percurr.* MSS. 7. et Edd. pp. aliaeque male, et statim vulgo deest cum. ^b Sic MSS. o. nisi quod L. pr. sec. *Nemotoc.* V. c. 47. *redit* MSS. 3. ^c *advoc.* MSS. 2. Edd. R. M. V. ^d *praef. Tog.* MSS. 3. Edd. qdd. ^e *recommend.* L. tert. Ed. Inc. inepte. ^f *itineris et itinere ac munitionem* MSS. qdd. et Ed. Inc.

Vide ad B. G. 4, 15. *timore, lassitudine, vi fluminis.* Dein pro qua in Leidens. sec. est, quo, at Bong. pr. et Voss. pr. *quae. Ire viam, portus, forum,* frequens est poetis, non item historicis. Recte se habet, *qua.* Adi omnino ad 1, 6. *Vix qua singuli carri ducerentur.* Quatuor autem haec verba, *qua C. it. erat,* desunt in And. et Oxon.

Humiliores] Petav. Scalig. Leid. pr. Voss. pr. et 4 alii cum Ed. Inc. *Meliores.* Quasi vellet innuere, opulentiores non aequae bono animo magnificentiam ostentasse, quam alios, qui meliore in Caesarem animo erant praediti. Videtur tamen potius haec lectio nata e more scribendi per omissionem *tū h. umiliores.* Unde supra docui *hominum saepe abiisse in omnium.* Sic *Umerus, Omerus, Oratius,* et alia innumera.

Celeritate] Bong. pr. cujus hic rursus incipit manus recens, Leid.

pr. Seal. Oxon. Buslid. Dorv. et Edd. Rom. Ven. Med. cum *celeritate.* Quod reposui. Saepius haec praepositio fuerat ejecta. Alibi, *summa cum contumelia, diligentia, periculo etc.* Vide Indicem notarum, et ad B. Hispan. c. 2.

T. Labienum Galliae Togatae praefecit, quo majore commendatione conciliaretur ad consulatus petitionem] *Gallia Togata* est Cisalpina. Vide *Ald. Manutium* Quaeft. per Epist. l. 2. Ep. 2. Coloniae et municipia populi Rom. suffragiorum jus habebant, quam ob causam *T. Labienum Galliae Togatae praefecit* Caesar, quo majore commendatione conciliaretur ad consulatus petitionem. Noster c. 50. *Municipia et colonias appellaret, quibus M. Antonii, Quaestoris sui, commendaret sacerdotii petitionem.* Et iterum, *Iustam sibi causam municipia et colonias adeundi existima-*
K k k 2

* fiebat, id agi paucorum consiliis, ut, interposita senatus auctoritate, aliqua parte exercitus spoliaretur; tamen neque de Labieno credidit ^b quidquam, neque contra senatus auctoritatem, ut ali-
4 quid faceret, ^c potuit adduci. Judicabat enim, liberis sententiis patrum conscriptorum causam suam facile obtineri. Nam C. Curio, Tribunus ^d plebis, quum Caesaris causam dignitatemque defendendam suscepisset, saepe erat senatui pollicitus, si quem timor ^e armorum Caesaris laederet, et quoniam Pompeji dominatio, atque arma, non minimum terrorem ^f foro inferrent; discederet uterque ab armis, exercitusque dimitteret: fore eo ^g facto libe-

V A R I A E L E C T I O N E S.

a *fieret* L. pr. a m. pr. b *quaquam* Ox. c *poterat* L. pr. ab-
duci Ox. d *pl. tum erat* Dorv. L. sec. quasi in parenthesi. e *ab-*
est B. tert. f *in foro ferret* Ox. sero *inferret* L. pr. *inferret* Pet.
Pal. g *vulgo pacto et mox senatus disc.*

vit, ut iis gratias ageret, quod frequentiam atque officium suum Antonio praestitissent. Cicero ad Attic. l. 1. Ep. 1. Quoniam videtur in Suffragiis multum posse Gallia, (Cisalpine) cum Romae a judiciis forum refrixerit, excurreremus mense Septembri legati ad Pisonem, ut Januario revertamur. Ad eum locum videndi sunt Paullus Manutius et Pet. Victorius. De tempore, quo jus suffragii omnibus municipiis et coloniis dabatur, consulas H. Norisium ad Cenot. Pis. Diss. 1. c. 1. DAVIS.

Obtineri] Vide supra ad 7, 36. prohiberi videantur. CLARK. Adi notas ad 2, 3a. facere dixerunt. unde patet, minus bene in And. et Oxoniensi scribi, causam s, facilem. nam. Dorvill.

etiam, facilem. Bong. pr. obtinere. Frequens locutio est, obtinere rem, causam. et subintelligitur, posse, vel futurum tempus innuitur, ut adlatis locis patet.

Pacto] Sic quidem placuit Faërno, e MS. an e conjectura, non additur. Recepit tamen Hotom. et Scaliger, cum ante eum ederetur, *facto*; atque ita exhibent excerpta Gruteri, meique, quotquot hanc partem habent, codices, quare revocavi. Saepe *facto* in *pacto* mutarunt librarii. Adi ad Front. 2, 8, 2. Quo *facto* Hirt. B. Alex. cap. 5. 7. 13. Deia tantum non male abest ab And. et Oxon. solum et tantum, sequentibus sed etiam, non raro subintelligi solet. Vide ad Frontin. 2, 13, 5. Non armis, sed vul.

ram, et sui juris civitatem. Neque hoc tantum pol-5
licitus est; sed etiam per se discessionem facere
coepit: quod ne ^a fieret, ^b consules amicique Pom-
peji iusserunt, atque, ita ^c rem moderando, dis- 513
cesserunt.

LIII. Magnum hoc testimonium senatus erat,¹
universi, conveniensque superiori facto: nam Mar-
cellus proximo anno, quum impugnaret Caesaris di-
gnitatem, contra legem Pompeji et Crassi, retule-
rat ante tempus ad senatum, de Caesaris provin-
ciis; sententiisque dictis, ^d discessionem faciente
Marcello, qui sibi omnem dignitatem ^e ex Caesaris
invidia quaerebat, senatus ^f frequens in alia omnia

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a faceret L. pr. ^b omnes amici P. And. Ox. B. pr. L. sec. Pal.
Dorv. et Edd. pp. ^c consules amici B. tert. Tum ^d intercesserunt Edd.
recentes. ^e remorando MS. Faerni. ^d dissens. MSS. 3. ^e de
L. pr. ^f abest Dorv. transit B. sec. Ox. et 3. alii.

neribus. Stewech. ad Appul. l. 3.
Met. p. 326. B. Civ. 3, 57. *Non
solum, quae probasset, expo-
nere, sed etiam etc.* in Lovan.
deest, *solum.*

Discess.] Ejeci vocem senatus,
intrusam a Faërno et Scaligero
contra MSS. et Edd. omnes. Me-
lius idem legebat, *S. C. per disc.*
f. c. Vide Urs. quamvis absit vox
senatus, facile intelligi potest
de discessionem senatus pedibus
facta. c. 53. *discessionem facie-
nte Marcello.*

Intercesserunt.] Sic reposuit
Scaliger ex conjectura Pantaga-
thi, sed invitis MSS. et Edd. om-
nibus, in quibus est, *jusserunt*,
uti sensus esset, Consules, qui
amici in primis erant Pompejo,
jusserunt, ne fieret discessio. Sed

*jubeo, ne quid fiat, vereor ut La-
tinum sit. Quare verisimilior vi-
detur lectio Codicis Carr. Bong.*
tert. Leid. sec. Ed. Beroaldi et
Vascos. Marg. *suaserunt.* quod
et arridet Bruto. de tota re vide
hic Ciacconium et Hotom. *jus-
serunt* interim revocavi e MSS.
plurimis et melioribus. quo usus
verbo esset Hirtius, ad invidiam
conflandam.

*Majores pararent necessitudines.] MS. Norvic. habet, ne-
cessitates, quae quidem varietas
non de nihilo est; ut enim ne-
cessitudo eandem saepe vim ob-
tinet, ac necessitas, sic inter-
dum necessitas idem denotat, ac
necessitudo. Caesar B. C. 1, 8.
Semper se Reip. commoda pri-
vatis necessitatibus habuisse po-
tiora. Sic et Cicero pro Sylla*

2 transiit. Quibus non frangebantur animi inimicorum Caesaris, sed ^a admonebantur, quo majores ^b pararent necessitudines, quibus cogi posset senatus id probare, quod ipsi ^c constituissent.

1 LIV. Fit deinde senatusconsultum, ut ad bellum Parthicum legio una a Cn. Pompejo, altera a

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *commovebantur* B. tert. Edd. Vasc. Str. Steph. Gr. post. minus bene, nec melius ut *m.* L. pr. ^b *parerent* Pal. Dorv. *sperarent* Lovan. Pet. L. pr. Sc. B. sec. Egm. et 3 alii cum Ed. Inc. *sperarent* V. sec. ^c *institut.* L. pr.

cap. 1. *A. Gellius* Noct. Attic. 13, 3. *Nihil rationis dici potest, qui necessitudo et necessitas separentur. Itaque in libris veterum vulgo reperias necessitudinem dici pro eo, quod necessum est; sed necessitas sane pro jure officioque observantiae infrequens est; quamquam qui ob hoc ipsum jus affinitatis familiaritatisque conjuncti sunt, necessarii dicuntur. Reperi tamen in oratione C. Caesaris, qua Plautiam rogationem suasit, necessitatem dictam pro necessitudine, id est, jure affinitatis. Verba haec sunt: Equidem mihi videtur pro nostra necessitate non labore, non opera, non industria defuisse. Hactenus ille; ex quibus patet, lapsum esse Sospitrum Charisium, qui ἀνορώως negavit, necessitatem pro necessitudine unquam poni.* DAVIS. *Necessitates* legitur in Vossianis omnibus, Bengars. sec. Egmund. Lovan. Gott. Buslid. Leid. tert. Bong. pr. pro var. lect. et Ed. Inc. ita variatur quoque B. Civ. 1, 4. Contra pro necessitate in MSS. est necessitudo apud Valer. Max. 1, 6, 12. ubi consule doctos viros. B. C. 1, 8. MSS. vetustiores necessitudinibus habent. plura vide apud Cort. ad Sallust. B. Cat. 17, 5.

Mitteretur] Sic MSS. Reg. et Vossii. Al. *mitterentur*. Minus eleganter. CLARK. *Mitteretur* cum Ed. Inc. etiam mei omnes, si tamen Pal. et Bong. pr. recentissimae quidem manus, excipias, forsan et Cujac. Scalig. et Andin. Quare Clarkio non parui; licet alterum facile ferri possit. Sed cum agatur de duabus legionibus sub uno hoc verbo, elegantius adhibetur plurale. quem numerum e MSS. restituiimus Caesari 7, 39. *Alter pro C. alter pro Conv. pugnauerant.*

Confectam ex delectu provinciae, Caesari eam tanquam ex suo numero dedit] Locus tam certo depravatus, quam luce meridiana diem esse constat. Non dubitavit tamen sic quoque Scalliger edere. Nam prima legio haec confecta erat ex delectu Galliae Cisalpinæ, quæ provincia Caesaris erat. Hanc legionem Pompejus jam dedit Bibulo, tanquam suam; et Caesar coactus est alteram ex suis addere legionibus. VOSS. Locum esse certo depravatum, notavit Dionys. Vossius, qua tamen ratione sit emendandus, nec ille vidit, nec alius quispiam. F. Ursini liber, *confectam ex delectu provinciae Caesaris, eam tanquam ex suo nu-*

C. Caesare ^a mitterentur: neque obscure ^b hae duae legiones uni Caesari detrahuntur. Nam Cn. Pom-² pejus legionem primam, quam ad Caesarem ^c miserat, confectam ex ^d dilectu provinciae ^e Caesaris, ⁵¹⁴ eam tamquam ex suo numero dedit. Caesar tamen, ³ ^f quum de voluntate adversariorum ^g suorum se ex-

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a *committeretur* B. sec. ^b deest MSS. 6. et Ed. Inc. dein MSS. 9. et Ed. Inc. cum Reg. non habent *Caesari*. uni abest L. pr. ^c *miserant* Egm. ^d Sic B. sec. L. pr. V. pr. Lov. et plures alii. ^e *vulgo Caesari eam*. ^f *etsi* Eg. de abest Pet. et Faern. ex G. ^g *suum se expsp.* desunt Edd. Scal. *se expoliari* aliis.

mero dedit. Legendum crediderim, *confectam ex dilectu provinciae Caesaris, eam tamquam ex suo numero repetit.* Caesar B. G. 6, 1. Simul ab Cn. Pompejo Procos. petit, — quos ex Cisalpina Gallia Consulis sacramento rogavisset, ad signa convenire et ad se proficisci iuberet, — quod Pompejus et Reip. et amicitiae tribuit. Hanc legionem tamquam ex suo numero repetit Pompejus: quam ideo ei remisit Caesar. Vide et *Dionem* l. 40. p. 151. Prima syllaba vocis, *repetit*, excidisse videtur ob similitudinem, quae ei fuit cum antecedente; dein, *petit*, et *dedit*, facile a Librariis confusa. DAVIS. *Provinciae Caesaris, tamquam ex s. n. dedit*) Codex Ursini habet, *Confectam ex dilectu provinciae Caesaris, ei tamquam ex suo numero dedit.* Alii omnes MSS. et Editi (*conf. ex del. provinciae, Caesari eam t. ex s. n. dedit.*) Lectio manifesto depravata. Sed Davisii mutatione nihil opus. Sensus enim manifestus est, (*t. ex s. n. dedit*) scilicet ad Parthicum bellum. Quare hoc modo edidi, (*conf. ex d. provinciae Caesaris, tang. ex s. n. dedit*) omissa solummodo voce, *ei*, vel *eam*, quae sen-

tentiam turbat prorsus, et manifesto orta est, prior ex corruptione ultimae syllabae vocis praecedentis (*Caesaris*,) posterior ex corruptione primae syllabae vocis sequentis (*tamquam*.) CLARK. Bene defendit Cl. Clarkius verbum, *dedit*, et *Caesaris* reposuit, iungens id nomen *et provinciae*, atque ita ante ipsum scribendum docuerunt Glandorp. et Ciacconius, e lectione Ursi. Cod. tantum delens, *ei. Caesaris* clare etiam exaratur in Leid. pr. et soc. Sed *eam* MSS. mei cum; cti retinent. Et bene per Pleonasmum additur *eam*, optimorum quorumvis more, uti noster ipse locutus est supra quoque c. 3. *illud signum etc. Caesaris.* Id erat interdicto sublatum. ubi plura adnotavimus. Hotomannus putabat delendam vocem, *Caesari*.

Adversariorum se expoliari nemini dub. esset) Haec est Cellarii et vulgaris lectio usque ad Scaligerum, nisi quod Vasc. Str. Steph. et alii dederint, *spoliari*. Primus, quod sciam, Scaliger verba ista, *se expoliari*, secutus fidem Cod. Carrar. et Brutum, ejecit; unde etiam non agnoscunt Edd. Dav. et Clarkii, qui inseruerunt pro iis, *suorum*. Sed

spoliari nemini dubium esset, ^a Cn. Pompejo legionem remisit, et suo nomine ^b xv, quam in Gallia citeriore habuerat, ex senatusconsulto jubet transdi.

In ejus locum ^{xiii} ^c legionem in Italiam mittit, quae
 515 praesidia tueatur, ex quibus praesidiis xv ^d deduc-
 4 cebatur: ipse exercitui ^e distribuit hiberna; C. Trebonium cum legionibus xv in ^f Belgio conlocat; ^g C. Fabium cum totidem in Aeduos deducit. Sic enim

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Absent MSS. plurimis et Edd. post. ^b vulgo *ex s. numero. XV legionem* Edd. R. M. V. *ex se j. t.* B. tert. V. sec. ^c deest Ox. statim vulgo *tueretur.* ^d *duceb.* MSS. 3. sed v. ad 7, 87. ^e vulgo *exercitum d. per hib.* ^f *Belgis* Voss. tert. ^g *Q. Fab.* V. sec.

et ea vox additur in Edd. Amstel. et Lugdun. MSS. plerique et Ed. Inc. *cum de v. minime dubium esset adversariorum suorum.* *dubius* Bong. sec. Verum Leid. pr. sec. And. Oxon. Scalig. Cujac. Bong. prim. exhibent, *de vol. adv. se spoliari nemini dubium esset.* In Leid. pr. nulli. Nec video, cur ea sperni lectio debuerit. *Cum nemini dubium esset*, se (i. e. ipsam Caesarem, qui praecedit, vide ad c. 50.) spoliari, seu exspoliari, prout placebat ipsius inimicis. Certe *suorum* glossam magis olét, quam alterum, *se spoliari.* Retinui utrumque cum Ed. Amst. a Graevio procurata, et Lugdun. Hotomannus malebat voce auctius, *ea se exspol.*

Et ex suo numero xv] Malo cum MS. nostro, et Cujacii sec. primo, tert. Bong. Pal. Pet. *ex suo nomine.* Ciacconius et Ursinus pro xv scribunt iv, ut supra dictum. VOSS. Cum iis facit Just. Lipsius Milit. Rom. l. 4. Dial. 8. p. 212. nec ad sensum denegabit, quicumque rem perpendet. Miror autem, cur Vossius

ex nonnullis Manuscriptis legi velit, *ex suo nomine*, cum saltem Latinitas postulat, ut omitatur praepositio. DAVIS. MS. Reg. habet (*et suo nomine.*) Recteque adnotat Davisius, etiam Latinitatem postulare, ut ista in phrasi omitatur Praepositio. Sed manifesto verior est vulgata Lectio (*et ex suo Numero transdi.*) scilicet ad Parthicum bellum. Quemadmodum jam supra *de Pompejo* dixerat, (*tanquam ex suo numero dedit*) ad idem nimirum bellum Parthicum. CLARK. Atqui MSS. Bongars. Vossiani, Leidd. Lovan. Egmond. Gottorp. item Andin. Scalig. et Codices Ursini, Brantii cum Edd. vetustis, item Vascos. Str. Steph. et alii exhibent, *et suo nomine*, quod non dubito, quin voluerit Vossius etiam: optime. Caesar remisit legionem Pompeji (ut est in Voss. pr. et sec.) ipsi non suo nomine, sed Pompeji nomine, quia illa erat ea, quam ad bellum Parthicum ex SCto mitteret Pompejus; at *suo nomine* tradidit illam, quam in Gallia citeriore habuerat. Adfentior autem viris doctis, pro *XV* reponenti.

existimabat tutissimam fore Galliam, si Belgae, quorum maxima virtus, et Aedui, quorum auctoritas summa esset, exercitibus continerentur.

LV. Ipse in Italiam profectus est. Quo quum^a venisset, ^a cognoscit, per C. Marcellum consulem legiones^b II, ab se remissas, quae ex senatusconsulto deberent ad Parthicum bellum duci, ^c Cn. Pompejo transditas, atque in Italia retentas esse.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a cognovit L. pr. ^b deest L. pr. ^a se MSS. et Edd. qdd. ad se V. tert. missas Ox. Gr. margo. ^c abest L. pr.

bus IV, at tum etiam statim scribi debet, IV deducebatur. Vide ad c. 24. et Ursinum aliosque ad B. Civ. 3, 88. ubi *tertia* pro *quarta* ponitur. Mordicus tamen MSS. retinent XV, vel *quintam decimam*, praeter Andinum, qui habet hic, non seq. loco, *undecimam*. Quare nil in his mutare ausus fui. Ceterum ei addunt Edd. Rom. Ven. Med. Vasc. Str. Steph. Gr. post. et MSS. plerique, *tradi jubet*. Mox reposui, *tueatur*, e MSS. Andin. Oxon. Leid. pr. et Egmond. pro, *tueretur*. In Gott. Leid. tert. Voss. tert. et Ed. Inc. legas, *tuerentur*.

Exercitum distr. per hiberna] Grutero placuit magis lectio Bongars. sec. *Exercitui distribuit hiberna*. Verissime; nam et ita invenitur in membranais Andinis, Oxon. Voss. pr. Egmond. Buslid. Scalig. Gottorp. Brant. ac duobus aliis, et Ed. Incerta. Sed in Leid. pr. et Voss. sec. aliisque, *Ex. dist. in hiberna*. Confusio forsan orta est, quod, ut Caesar. ita et Hirtius *exercitu*, pro *exercitui*, scripserit.

Si Belgae quorum maxima virtus] Quatuor has legiones in Belgio proprie dicto collocatas

fuisse, censet Phil. Cluverius Germ. 2, 2. quam ob causam huc reponit, *Bellovaci* etc. Si rem ita se habere concedamus, nulla opus est mutatione: Lucanus enim 1, 426. *B-lgam* pro Belgii proprie dicti incola usurpavit. Vide notata ad B. G. 5, 24. DAVIS. Vide et supra ad c. 38. 46.

Et Aedui] AMS. Carr. Brant. et 8 meis, atque Ed. Incerta abest, et. Bene Heroaldus edidit, *si Aedui*, quod firmatur a Cod. Bongars. tertio; eleganti repetitione.

C. Marcellum] Sic recte MS. Norv. cum antiquae editt. perperam repraesentarent, *M. Marcellum*, ut vidit H. Glareanus, cui temere adversatur Joan. Glandorpheus; Cuius enim Marcellus tunc temporis consulatum gerebat. Vide Dionem l. 40. p. 148. et 151. DAVIS. In solo Bong. pr. inveni *M. perperam*. Fuit enim *C. Marcellus*, atque ita Edd. plerique exhibuerunt e MSS. suis. Aliam lectionem praefert Hottomannus, cuius est mentio in margine Ed. Gryph. a Paulo et Marcello Coss. quam confirmant Andin. et Oxon. qui habet, a P. et a Marc. Ego acquiescere malo vulgata, quia Marcellus praeci-

2. Hoc facto, quamquam nulli erat dubium, ^a quid-
 516 nam contra Caesarem pararetur; tamen ^b Caesar om-
 nia patienda esse statuit, ^c quoad sibi spes aliqua re-
 linqueretur jure potius disceptandi, quam belli ^d ge-
 rundi. Contendit.

V A R I A E L E C T I O N E S.

^a Vulgo *quin arma pararentur*. ^b eo C. MSS. 3. Edd. R. M. V.
^c quod MS. Edd. R. M. V. ^d vulgo *gerendi*, sine verbo *contendit*.

puus Caesari fuit inimicus, ei-
 quo, non item collegae, a cete-
 ris auctoribus adtribuuntur sen-
 tentiae gravissimae in Caesarem.
 Immo defensorem habuit Paul-
 lum. Vide omnino ad Sueton.
 Julium c. 29. De his consulibus
 etiam vide ad c. 48. Nam sequen-
 tis anni Consul, C. Marcellus,
 M. Filius, non minus infensus
 Caesari fuit, quam hic, Caji filius.

Quamquam nulli erat etc.
 In Bong. sec. hic exaratur, *nullo*,
 qui etiam non agnoscit vocem,
quamquam. Vide ad 6, 13. *Nullo*
adhibetur consilio. uti illic ha-
 bent MSS. multi. Dein *esset* ex-
 fiat in Leid. pr. uti loquitur ipse
 Hirtius in Praefat. *Quamquam*
sint nota: ubi male reposuit
 Clarkius, *sunt*, uti docui. Tan-
 dem exhibui, *quidnam parare-*
tur, fide MStorum omnium Vos-
 sii, Cujac. Scalig. Leid. pr. tert.
 Bong. sec. Egm. Pet. Lov. Busl.
 Gottorp. Edd. Inc. Vascos. Strad.
 Steph. et Gryph. post. Idque po-
 litius etiam visum Grutero, quam
 vulgare, *quin arma pararentur*,
 quod natum ex Glossa interli-
 neari.

Belli gerendi] Optimi Codi-
 ces, Petav. Cujac. Scal. Leid. pr.
 Voss. prim. Lov. *belligerandi*, uti
 edunt quidam 6, 22. *studium bel-*
ligerandi agricultura commu-
tent. Sed ibi scribendum est, *belli*
gerundi, ut saepius; atque ita
 diserte hic Egmund. quare id re-
 posui. V. etiam B. Afr. c. 36. *Bel-*
ligerare tamen usus est Cicero,
 Plautus, Tacitus, ut lexica notant,
 item Sueton. Aug. c. 94. atque ita
 MSS. plerique apud Valer. Max.
 6, 5. Ceterum rectius tum fore
 videtur, *belligerando*, sive po-
 tius cum Grutero, *bello*. aut, *bel-*
lo. Gerendi etc. Disceptandi jure
 potius, quam bello; ut sequens
 verbum sit initium periodi, quae
 cum reliquis perierit. Nam non
 dubium est mihi, quin desint hic
 nonnulla. Hoc clare patet e MSS.
 qui addunt verbum, *contendit*,
 quod, licet sine ullo sensu, ne
 quid e Codd. pereat, addidi. Sic
 enim exstat in Bong. sec. Voss.
 pr. Leid. pr. Lovan. Gottorp. et
 alijs cum Ed. Inc. Auctius insu-
 per est in Egmund. *Contendit*
quadam utraque die futurum.

FINIS TOMI PRIORIS.

C O R R I G E N D A.

I N T E X T U.

Pag. 17. lin. 7. *quadringintos* lege: *quadringentos*.

— 43. — *partes iter* l. *partes hostes iter*.

— 113. — *paenult.* post *haberet* pone comma.

— 119. — 8. *iterum* l. *item*. Ibidem lin. *penult.* post v. *senatu* dele comma.

— 120. — 7. post *habere* pone punctum.

— 127. — ult. a l. *ad*.

— 231. — 9. in marg. pone num. 2.

— 232. — 2. in marg. dele num. 2. Ibid. lin. 6. in marg. pone num. 4.

— 236. — 1. *consuerant* l. *consuerunt*.

— 240. — 4. post *posse* pone duo puncta.

— 243. — 8. post *jusserat* pone comma.

— 260. — ult. post *libenter* dele comma.

— 261. — 8. post *adclivis* pone comma.

— 507. — 1. post *Cheruscis* pone comma.

— 795. — 6. *Treconium* l. *Trebonium*.

I N V A R I I S L E C T I O N I B U S.

— 71. — 2. post *L. pr.* dele: a ..

— 115. — 2. 2. lege: 11.

— 809. — 3. ita distingue: *consueverat* vulgo. *consuerat* MSS. etc.

I N A D N O T A T I O N I B U S.

— 114. a. lin. 12. *eburnea* l. *eburneo*.

— 128. a. — 10. *pactu* l. *pactum*. Ibid. b. lin. 4. *hostem* l. *hostem*. *spitem*.

— 131. a. — 2. *notes* l. *moles*.

— 138. a. — 6. 7. a fine *omissum* l. *commisum*.

Pag. 228. a. lin. 4. *Scaligero* l. *Scaliger*.

— 226. a. — 13. ante *Editit*. insere: et.

— 227. a. — paenult. 11. l. 2:

— 246. b. — 10. a fine 3. l. 111.

— 250. b. — 4. 5. a fine *explorandum* l. *explorandam*.

— 261. a. — 3. 3. l. 111.

— 264. b. — 17. 18. *depremi* l. *depromi*.

— 269. a. — 12. 4. l. 6.

— 271. a. — 10. τὸ l. τόν. Ibid. lin. paenult. ἐπιλέκτων l. ἐπι-
λέκτων.

— 501. b. — 9. a fine post *Eliens*. inserè: et Vossii.

— 509. b. — 14. 2. l. 11.
